Откровения
на
Истината

„И ще познаете Истината,
и Истината ще ви направи
свободни.”

~ Евангелие от Йоан 8:32 ~

„Учен човек е този, който знае много от книгите; образован - който е усвоил всички най-разпространени в неговото време знания и методи; а Просветен - който разбира смисъла на своя живот.”

~ Л. Н. Толстой ~

Посвещава се на малцината.

„Гласът на викащия в пустинята говори: Пригответе пътя на Господа, прави правете пътеките Му.“

Марко 1:3

„Но Син Човеческий, кога дойде, ще намери ли вяра на Земята?”

Лука 18:8

„Защото всички вие сте синове на Светлината и синове на деня: ние не сме синове на нощта, нито на тъмнината. И тъй, нека не спим както другите, а да бъдем будни и трезвени.”

Първо послание на ап. Павел към Солуняните 5:5,6

„Казвам: Сега идат важни времена за човечеството, когато хората не трябва да се обезсърчават. По-важни времена от сегашните никога не са наставали на Земята. Времената, които сега преживявате, са велики по своите идеи. Много същества от Невидимия свят биха дали милиони, за да присъстват в тия времена на Земята, но не ги пускат – всички билети за представлението, което ще се даде на Земята, са вече продадени. Много ангели хлопат, искат да дойдат за това представление, което ще се разиграе, но няма повече места. Затова тия от хората, които са недоволни от своя живот, нека продадат билетите си на някой от споменатите ангели, те да дойдат на Земята, а недоволните хора да отидат горе. Това, което ви говоря, е велика Истина. Сега е време всеки да покаже, че е човек.” („Не Го приеха“, НБ, 28.11.1926)

„Бог най-първо започва чрез съвет и внушение. Ако човек не иска да слуша, има и външни начини – ще дойдат земетресения, мор, глад, болести, сиромашия и т.н. Те са все методи за изправяне на хората. Не мислете, че у Бога има някаква слабост. Той е дълготърпелив, чака хората да се изправят и да изпълнят Волята Му, но дойде ли последният час на послушанието, тогава всичките грехове на хората трябва да се изправят. Ние не трябва да бъдем от тези, които чакат да дойде Божествената тояга, че тогава да влязат в правия път.” („Без наука няма сполука“, БС, 21.01.1926)

„Богомилството едно време от България се разпространи на Запад. И сега това движение от България ще се пренесе в другите славянски народи и навсякъде. Богомилите сега идват отново. Животът минава в друга фаза.” (из „Богомилството“, Вл. Пашов)

Учителя Петър Дънов

„Изпълнен съм с любов към всяка църква и джамия, към храмове и към параклиси, защото знам, че там с различни имена наричат Единия Бог.”

Хафиз

„Нищо не е такова, каквото изглежда. Търсете Истината и се учете да я разпознавате. Това е най-трудно.”

Слава Севрюкова

„Написани са какви ли не книги, но никой не ще стигне категорично до верния отговор, ако не разбере и не приеме, че има Духовен свят и физически свят и една върховна сила - наричайте я както искате - която ни е създала.”

„Трябва да се обичаме и да бъдем добри, за да се спасим. Ако това не го проумеем с разума си, ще ни го наложат неумолимите Закони на Космоса, но тогава ще бъде късно и ще ни струва много скъпо.”

„Всички религии един ден ще изчезнат! Ще остане само учението на Бялото братство. Като бял цвят то ще покрие Земята и благодарение на него хората ще се спасят.”

„Четете Дънов, той казва истината.”

Ванга

„Всяка истина минава през три етапа. Първо я осмиват, после яростно я отхвърлят, и накрая я приемат като очевидна.”

Артур Шопенхауер

„Важно е било и ще бъде винаги само онова, което е необходимо за благото не на един човек, а на всички хора.”

Лев Толстой

„Ето моята тайна. Много е проста: истински се вижда само със сърцето. Същественото е невидимо за очите.”

Антоан дьо Сент-Екзюпери

„Когато човек стори добро без принуда, тогава Бог поглежда към Земята, усмихва се и казва: Дори само заради този миг си струваше да сътворя света!”

из Талмуда

„Бог шепне на душата ти и говори на сърцето ти. Ако нямаш време да го чуеш, понякога хвърля и тухла по теб. Изборът е твой: да чуеш шепота или да чакаш тухлата.”

Джериес Авад

„Има много хора, които търсят тайните само за да блеснат пред света, да бъдат известни и да получат лична изгода. Те няма да успеят.”

Якоб Бьоме

„Ако мъдростта би ми била предложена при условие, че ще се затворя в себе си и няма да давам от нея нищо на другите, аз бих я отхвърлил.”

Сенека

„Вие сте тук, за да позволите да се осъществи божественото предназначение на Вселената. Да, точно толкова сте значими!”

Екхарт Толе

„Няма значение колко бавно напредваш. Важно е да не спираш.”

Конфуций

„Двата най-важни дни в живота са денят, в който си се родил и денят, в който разбираш защо.”

Марк Твен

„Най-важната цел в живота ни трябва да бъде духовното усъвършенстване.”

Сократ

„Ние всички сме посетители на това време и място. Просто минаваме оттук. Задачата ни е да наблюдаваме, да се учим, да израстваме, да обичаме... и да се завърнем у дома.”

Поговорка на австралийските аборигени

„Ти трябва да различаваш не само полезното от безполезното, но и по-полезното от по-малко полезното. Да нахраниш бедните е добро, благородно и полезно дело, но много по-благородно и по-полезно е да нахраниш техните души. Всеки богат човек може да нахрани тялото, но само онзи, който има знание, може да нахрани душата. Ако ти притежаваш знание, твой дълг е да помогнеш и на другите да го придобият. Колкото и мъдър да си, по този Път ти имаш още много да учиш - толкова много, че и тук трябва да има различаване и ти трябва грижливо да отсъждаш кое заслужава да се научи. Всяко познание е полезно и един ден ти ще притежаваш цялото знание, но докато притежаваш само част от знанието, гледай поне то да бъде най-полезното. Бог е и Мъдрост, и Любов и колкото повече мъдрост имаш, толкова по-добре ще може Той да се проявява чрез тебе. И така, изучавай, но първо изучи онова, което най-много ще ти послужи, за да помагаш на другите. Изучавай търпеливо и събирай знания, но не за да те мислят хората за мъдър, нито пък заради щастието да бъдеш мъдър, а защото само мъдрият човек може мъдро да помага. Колкото и да е силно желанието ти да помагаш, ти ще направиш повече зло, отколкото добро, ако си невежа. Трябва да различаваш истината от лъжата, да се научиш да бъдеш всякога истинен в мислите, думите и делата си.

Бъди истинен първо в мислите си - а това не е лесно, защото светът е пълен с изопачени понятия, с безсмислени суеверия и никой човек, обладан от тях, не може да напредне. Ето защо ти не трябва да поддържаш един възглед само защото мнозина го споделят, нито защото е бил поддържан от векове, нито защото е записан в някоя от книгите, които хората смятат за свещени... Помни, че макар и хиляди хора да са на едно мнение по някой въпрос, ако те сами не познават предмета, тяхното мнение няма никакво значение. Който иска да върви по Пътя, трябва да се научи да мисли сам, защото суеверието е една от най-големите злини в света, една от веригите, от които трябва напълно да се освободим.”

Кришнамурти

Гласът в пустинята говори,
... но има ли тук кой да чува?
Открива той пред нас простори,
в които Любовта царува.

Най-сетне Слънцето изгрява,
прогонва всеки земен мрак,
и Господа във Свойта Слава
за Нов Живот ни дава знак.

Пред нас е чудна, дивна Пролет,
тя носи ни безброй блага.
Ако поемем дружно в полет
и се отърсим от греха.

Последни облачета зимни
препречват взора наш сега,
ала когато сме единни
с Любов ще разтопим снега.

И ако вярваме във Бога,
и ако следваме Христа,
не ще усетим веч' тревога,
ни смърт, ни плач, ни самота.

Спомнете си Словата святи,
с които Господ възвести -
пророкът Свой, че ще изпрати
чрез него да ни просвети.

Споделям с радост тук следата
със всеки в Светлина облян:
глава шестнайста, към средата,
в Евангелие от Йоан.

Макар че той оттук замина
(пророкът верен на Христа)
от над седемдесет години
достигна и до нас вестта...

Че Истината тук е вече.
За нас тя Жива е Вода.
Свещено Слово той изрече,
нашепвано от Господа.

България - с народ избран,
за да приложи Любовта -
от Бога днес е призован
да облагороди света.

Аз зная, че сме братя всички,
Творецът Благ е наш Баща.
И нека като ято птички
да полетим към Пролетта.

Приятелю, да тръгнем двама
във Пътя тесен, но блажен.
Пред нас е Светлина голяма.
Напред! Бъди благословен!

Драги читателю,

Съветвам те да не тръгваш с мен в това пътуване, ако не ще можеш да ме съпровождаш докрай. Приканвам те в името на Любовта и в името на Истината, и в името на Бог, който е и Любовта, и Истината, да не правиш нито една крачка с мен, ако не си се отърсил от онова, дето са ни оставили в наследство дедите и което скрива от нас по пътя денем светлината на Слънцето, а нощем – светлината на звездите.

Отърси се, макар и за няколко часа, от дрипите на поколенията и ела да се впуснем заедно на път.

А когато в поклонническа одежда достигнеш до храма на Истината, ще намериш там наследените си дрехи и край тях – други, нови.

И тогава или ще се върнеш към онова, което си бил, ще облечеш онова, с което си свикнал, и ще поемеш по пътя си, или ще го замениш с дреха, дето не е разкошна, но няма нито скъсано, нито закърпено.

И във всеки случай аз няма да забравя, че ти си ял от чинията ми, пил си вода от каната ми и си спал в шатрата ми. И значи си мой брат.

И ако се разделим, ще си бъдем както когато сме били заедно – ще се обичаме по братски.

Мир вам и на другарите ни по пътя.

Амин

Съдържание

Въведение ... 11
Няколко думи към разумния ... 13
Що е Истина? ... 25
Раздел I: Животът - най-голямата загадка ... 28
1. Кой, къде и какво е Бог ... 28
2. Същност на Човека ... 59
3. Духовното ръководство на човечеството ... 89
4. Прераждането: Път към Съвършенство ... 136
5. Законът за Кармата ... 153
6. Нашият временен дом - Земята ... 162
7. Здрав дух в здраво тяло ... 187
Раздел II: Христос и Неговата Мисия ... 214
8. Светът преди идването на Христос ... 214
9. Мисията на Христос ... 249
10. Земният път на Исус Христос ... 269
11. Светлина върху Евангелията ... 290
12. Мистерията на Голгота ... 322
13. Второто пришествие на Христос ... 338
14. Пътят на Христовия импулс ... 372
Раздел III: Христовият пратеник ... 399
15. Идването на един Велик Посветен в България ... 399
16. Новият избран народ - благословия и отговорност ... 427
17. Един съвременен чудотворец ... 446
18. Обновяване и поясняване на Христово Учение ... 461
19. Пътят на човешката душа ... 494
20. Музика и паневритмия ... 506
21. Методи за връзка с Висшите Светове ... 521
Раздел IV: Изопачената духовност ... 548
22. Религиите като средства за контрол ... 566
23. Истината за Църквата ... 578
24. Подмененото Христово учения ... 596
25. Движението New Age ... 609

26. Медиуми, ченълинги и псевдо-Учители ... 632
27. Пренасяне на практики от миналото или бъдещето ... 648
28. Източни учения за западни народи ... 660
Раздел V: Нов Световен Ред или Царство на Терора ... 668
29. Властващият материализъм и морален упадък ... 670
30. Илюзията, в която живеем ... 687
31. Бизнесът, наречен здравеопазване ... 727
32. Поробване чрез пълен контрол над ресурсите ... 794
33. Поквареното образование ... 832
34. Подготовката за Новия Световен Ред ... 853
35. Очакваното въплъщение на Антихриста ... 882
Раздел VI: Пророчества ... 901
36. Пророчества от Учителя ... 902
37. Пророчества от Ванга ... 920
38. Пророчества от Слава Севрюкова ... 926
39. Библейски и монашески пророчества ... 933
40. Ясновидци и пророци ... 946
41. Предания и народни поверия ... 958
42. Ново Небе и Нова Земя ... 969
Раздел VII: Размисли и идеи за решения ... 988
43. Основни задачи пред нас през Последните дни ... 989
44. Създаване на братски общности ... 1026
45. Холистичната медицина ... 1050
46. Новото земеделие ... 1085
47. Алтернативи на опороченото образование ... 1096
48. Конкретни задачи, възложени от Братството ... 1124
49. Седем стъпки пред всеки ученик ... 1134
Послеслов ... 1166
Гаси ли се туй, що не гасне? ... 1169

„Събуди се, Нео! Матрицата те държи...“

Въведение

„А когато се събра много народ, и жителите от всички градове се стичаха при Него, Той почна да говори с притча...” (Лука 8:4)

Имало едно време едно царство, чиито народ живеел в свят много далечен от нашия. Дали е бил отдалечен в пространството или във времето, или дори извън времето, преданието мълчи. Името му също е вече отдавна забравено и само малцина Посветени пазят легендата за тайнственото място.

В тази далечна страна всички живеели в радост и любов към всичко живо. Те вършели своите ежедневни дейности задружно, пеели песни и дори си организирали игри, като се надпреварвали кой ще направи повече добрини на ближните си. За нас днес е трудно да повярваме, че такъв свят би могъл да съществува, но те също имали своята тайна. А тя била, че всички се чувствали като членове на едно голямо и любящо семейство, с един общ баща, който бил и Царят на този народ. Той безспирно се грижел всеки - от големите мъже до най-малката тревичка - да има всички необходими блага, за да се чувства щастлив и полезен за цялата общност.

Тъй като Царството било необятно, Царят най-много от всичко обичал да дарява живот на още свои деца, които със своите разнообразни дарби, таланти и занимания, да направят всеобщата радост още по-пълна. Сред всички поданици в това Царство, с най-голяма Любов, Мъдрост и желание да помага на другите, бил първородният Царски син - принц Емануил[1].

Един ден той събрал своите по-малки братя и започнал своята реч:

- Приятели, съществува свят, който се нуждае от нашата помощ. Името му е „Земя” и е в голяма опасност. Земните жители са достигнали критична точка в своето развитие, което е обречено на неуспех без нашата помощ. Вие помните онези бунтовници, които пожелаха да заемат мястото на Царя, ала не за да управляват с любов, а за да ви поробят, и бяха прогонени от нашите свети земи. Именно те сега са се преселили сред земното човечество и се опитват да поробят и погубят тамошното население. Царят ни призова да изпратим доброволци с мисията да окажат помощ на човечеството...

- Моля те, разкажи ни повече за тази мисия - казал разтревожено един младеж.

- Радвам се, че проявявате интерес, защото задачата ни е трудна, и затова аз сам ще бъда Предводителят на онези от вас, които се съгласят за кратко да се откажат от всички блага на нашия щастлив живот. Отначало няма да можете да ме виждате, но винаги, когато ме потърсите, аз ще бъда до вас, за да ви напътствам и закрилям. Ако сте готови на тази жертва, ще бъдете удостоени с възможността да изживеете една още по-голяма радост, като покажете на земните жители пътя към нашето Царство и участвате в спасението им. Първо ще трябва да преминете през една тъмна зона и дори ще забравите кои сте. Това е най-опасното място, на което може да

1. „А всичко това стана, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който каза: “... Ето, девицата ще зачене в утробата си и ще роди Син, и ще Му нарекат името Еманул, което ще рече: с нас е Бог. (Мат. 1:23)

се намерите. За онзи, който опази моите съвети, няма нищо опасно, но за онзи, който ги забрави - това е огън. Ще се намерите при същества хитри, лукави и враждебно настроени към светлината и любовт а. Те ще опитват да намерят и най-малката слабост у вас, за да ви разрушат.

В своя човешки живот на Земята вие първоначално напълно ще забравите своя произход. Ще сте забравили дори и езика ни и истинското си име. Ще сте отделени от чудесата и красотата на нашия свят и от любовта, която обгражда всички ни. Всичко това дълбоко ще ви натъжава, но вие няма да знаете какво точно ви липсва. Паметта ви ще приеме формата на интуитивно познание, че един по-красив свят е възможен.

Докато израствате в онзи свят, познанието ви ще е под постоянна атака. Ще ви бъде казвано по безброй начини, че един свят на унищожение, насилие, робски труд, безпокойство и деградация е напълно нормален. Ще преминете през периоди, в които ще сте напълно сами, без спътници, които да потвърждават познанието за един по-красив свят. Възможно е да изпаднете в такова дълбоко отчаяние, каквото ние в нашия свят на светлина не можем дори да си представим. В тези моменти винаги ще търсите начин да убедите себе си, че не сте полудели. Ще правите това, казвайки на хората какво не е наред със света, и ще се чувствате предадени, когато не слушат думите ви. Но независимо от всичко, една искрица познание винаги ще остане с вас, защото спомен за истинския ви произход ще е вграден в ДНК-то ви. Тази искра ще стои във вас, неугасваща, докато един ден не бъде събудена.

Виждате ли, въпреки че ще се чувствате понякога напълно сами, вие всъщност няма да сте сами. Аз ще ви изпратя помощ, която ще преживеете под формата на свръхестествени преживявания. Вие също така ще получавате помощ един от друг. Като започнете да се събуждате за мисията си, вие ще срещате и други братя и сестри от нашето Царство. Ще ги разпознаете по общата си цел, ценности, интуиция, и по сходството на пътищата, които сте извървели. Докато положението на планетата Земя достига критични граници, вашите пътища ще се пресичат все по-често.

Ще откривате навсякъде хората от Царството ни, и ще разбирате за тях чрез технологиите за комуникация, използвани на тази планета. Но истинската промяна ще се случи щом предадете на земните хора моите съвети и им покажете как да ги прилагат в своя живот. По това ще познаят всички, че сте мои ученици: ако любов имате помежду си.

Вие първи трябва да бъдете пример във всяко отношение и да им покажете, че е възможен и друг начин на живот, различен от тяхната егоистична култура. Нашите братя, които останат тук, постоянно ще правят опити да се свържат с вас и ще ви нашепват как да постъпвате. Тогава мисията, която е стояла във вашето подсъзнание, ще разцъфне в съзнанието. Вашият интуитивен бунт срещу света, представян ви като нормален, ще прерастне в ентусиазирано начинание да създадете един по-красив свят.

- А откъде си толкова сигурен, че този план ще проработи? Ами ако нещо се обърка и не успеем да се върнем тук? - попитала колебливо една млада жена.

- Зная, че ще проработи - отвърнал Емануил - защото съм го извършвал вече много пъти. Мнозина вече са били изпратени на Земята да живеят

човешки животи и да положат основите за мисията, която ще предприемете сега. Единствената разлика е, че този път много от вас ще отидат там наведнъж. Новото във времената, в които ще живеете, е, че вече има достатъчно мъдри хора на Земята, които да ви приемат и последват до нашето Царство.

- Но няма ли опасност отчаянието, цинизмът, болката от раздяла, да са толкова силни, че да изгасят искрата на нашата истинска природа и произход, и да бъдем отделени завинаги от нашите близки тук? - попитал друг техен брат.

- Не мога да ви обещая това. - отговорил му принцът - Сигурно е, че колкото повече сте изгубени, толкова по-силна помощ ще ви изпращам и ще използваме всички средства, за да не позволим да се изгуби нито един от вас. Възможно е да я изживеете тогава като срив на вашия личен свят, като загуба на всичко, което е привидно важно за вас. Ние никога няма да ви изоставим. Ала, ако някой толкова обикне Земята, че отхвърли нашата помощ, той дълго ще трябва да се лута, докато отново намери пътя към своя истински дом.

Едно момче попитало:

- Все пак не е ли възможно мисията ни да се провали, и планетата Земя да загине?

Принцът замислено се вгледал в далечината, а след това отвърнал:

- Няма да позволим мисията ви да се провали. И все пак, успехът ѝ зависи от собствените ви действия. Съдбата на света е във ваши ръце. Всичко, което правите, е от значение – както за вас и за Земята, така и за всички други народи, които са изпратени със своя мисия из цялата Вселена, а един ден ще се върнат отново при нас. А сега, ако има готови да изпълнят волята на Царя, нека дойдат след мен към Портата за другия свят...

При тези думи, Емануил се запътил към една сияеща арка, а всички в хор запели: „Слава на Царя във висините, и на Земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение."

Тогава един по един хиляди доброволци преминали отвъд. Последното, което те видели, била ярка светлина, която ги обгръщала, а след това засънували себе си в света, в който се намираме днес...

Няколко думи към разумния...

„И който е жаден, да дойде, и който желае, нека взема от водата на живота даром." (Откровение на Йоан 22:17)

За кого е предназначена тази книга?

Тя е за тези, които не знаят. Но търсят. Също като мен.

За хората, които са уморени да ги лъжат и баламосват от всички страни – правителство, медии, училища, религии, ню ейдж гурута и прочее „вълци, облечени в овчи кожи". И, преди всичко, за тези, които са дошли на Земята да се учат, да се усъвършенстват и да си помагат.

Подтик да напиша тези редове ми даде горчивото прозрение, че докато в миналото знанието е било изключително трудно достижимо, и достъпно

само за малки кръгове от хора, в наши дни вече то може да бъде намерено дори от малките деца. За сметка на това обаче сред изобилието от духовни сайтове, книги, семинари, и стоящите зад тях „учители" (често претендиращи да дават единствената и най-неподправена Истина), се е появила една сериозна опасност - знанието е толкова сериозно примесено с най-различни заблуди и лъжи, че малцина са тези, които могат да се ориентират сред целия този хаос от противоречиви идеи, и да отделят „житото" от „плевелите".

Живеем в епоха, в която от човечеството се очаква да развие интелекта до една висша степен, която ще му позволи да обхване духовните истини и смело да разграничи илюзиите от действителността. Имаме перфектните условия за този урок, след като Бог е допуснал в обществото ни да се ширят всевъзможни лъжеучения, които да ни подтикнат към мисъл и развиване на умението по логичен път да разпознаваме Истината. Навсякъде ни заливат с истории за извънземни, рептили, слънцеяди и всякакви други митични същества[2], които изместват фокуса от истински важните задачи пред нас. Свидетели сме как цялата мъдрост, която човечеството е натрупало през вековете, е така хаотично примесена с ню-ейдж фантазии, че само онзи, който положи огромни усилия, би могъл да достигне до чистото знание.

Достатъчно е да погледнем към многобройните църкви, всяка от които претендира да е единствената истинска и правоверна, като обвинява другите в лъжа и често е готова да пролива реки от кръв, за да „докаже" своята правота. Очевидно е не само, че някои от тях лъжат, ами и е твърде вероятно те всички да го правят. Вече 2000 години така и не можаха да си поделят Христос и да разберат, че Божият Син не е там, където някой рецитира молитви и кръщава в Негово име (разбира се срещу съответното заплащане), а както Той Сам ни каза: *„дето са двама или трима събрани в Мое Име, там Съм Аз посред тях." (Мат 18:20)*

Защото Бог не живее в човешки църквички, а в сърцата на хората. И непосредствената връзка с Него се случва не във външния свят, а в човешката душа.

Истинската вяра не се изразява в това да знаем кога се пости, кога се ходи на църква, и на коя икона за какво да се молим. Тя означава да сме добри, да обичаме, и да постъпваме с другите с ясното съзнание, че Бог живее в тях. Това е казано в прав текст и в Деяния на Апостолите: *„Той, бидейки Господ на Небето и Земята, не живее в ръкотворни храмове, нито приема служение от човешки ръце, като да се нуждае от нещо, но Сам дава на всички живот, и дихание, и всичко." (17:24,25)*

За съжаление обаче намирането на правдива информация става все по-трудно, но и все по-важно. Затова се опитах на едно място да синтезирам всичко най-значимо по духовните въпроси, а също и за Земната мисия на душите, които в тази важна епоха са въплътени на Земята. Ако съм успял да свърша тази задача, в края на тази книга читателят ще разполага със солидна основа в своите познания за духовните светове и неговото място сред тях, и така ще може да продължи смело напред, като вече ще познава

2 Това и много други твърдения ще бъдат обстойно подкрепени с факти и източници.

много от капаните, които злото е поставило в пътя на съвременните хора. Защото няма друга област от живота, в която едно неволно заблуждение и залитане в крив път да се оказва по-пагубно за душата...

Например много от популярните учения твърдят: *„Исус Христос е бил просто един мъдрец, един Учител, нищо повече."* Ако е така, добре. Обаче ако не е? Ако се окажат истина думите Му: *„Аз съм Пътят, и Истината, и Животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене." (Йоан 14:6)*, то всички тези души сами са затръшнали вратата си към Бога, и оттам насетне се излагат на ред опасности. Затова ще обърна внимание в тази книга на множеството общоприети заблуди, но този път не както повечето проповедници (със сляпа вяра), а със знания и с факти. Защото разумното съмнение във всяка нова за нас идея е винаги по-добро от сляпата вяра.

Не желая никой да приема каквото и да било само защото Христос, Учителя Петър Дънов (с духовно име Беинса Дуно) или друг авторитет го е казал. Има право на това само онзи, на когото Природата не е дала мозък. За него е сляпата вяра. А който има уши да слуша и разум да разбира, сам ще чуе гласа на Истината. Който пък не желае – и той най-вероятно някога ще стигне до нея, ала след хиляди страдания и разочарования. Защото малка е ползата от очите, ако умът е сляп. И никакви доводи не могат да покажат на човека пътя, който той сам не желае да види.

Сериозен проблем при книгите на духовна тематика е следният: По-голямата част от тях са толкова пълни със заблуди и откровени лъжи, че човек трябва да има много сериозни духовни познания, за да може да открои Истината от примесите. Защото една лъжа лесно се изобличава, но когато имаме 10% лъжи, смесени с чистото знание, те стават изключително трудно уловими. А последиците от тях, както в горния пример с Христос, могат да се окажат фатални за нечие развитие. За разлика от тези книги със съмнително съдържание, има и други, за които може да се приеме, че са чистото „Слово Божие". Те обаче се оказват твърде сложни за тепърва навлизащите в духовното познание и в резултат на това лесно водят до объркване и извода: *„Това е много трудно, не е за мен."* Казвам това от личен опит, когато съм си позволявал да препоръчвам книги на мои братя и сестри.

И понеже обикновено лъжливите книги са по-лесни за четене и не напрягат много мозъка, популярността им е огромна. Затова усетих силен импулс да събера на тези страници най-важното духовно познание по възможно най-разбираем начин и в най-достъпен вид, за да може всеки, който има стремеж към един по-осъзнат, благословен и изпълнен със смисъл живот, да получи една стабилна и сигурна основа, с чиято помощ да развие у себе си най-важното умение в наши дни - различаването. Тогава вече ще може смело и разумно да продължи в своето безкрайно пътуване към Бога.

Аз сам, преди своето пробуждане, дълги години се лутах в мрака на многобройните съвременни суеверия и лъжеучения, докато след много молитви, размишления и живот в планинско уединение, Бог прояви Своята Милост към мен и ми даде Светлина върху ред въпроси, чиито отговори е мой дълг да споделя тук с вас. Добре знам каква отговорност нося, ако волно или неволно заблудя нечия душа, затова съм положил огромни усилия всичко описано да отговаря на най-чистата Истина.

До голяма степен днешното неразбиране по духовните въпроси се дължи на това, че съвременните хора имат много повърхностно схващане за мистицизма. Под тази дума те разбират нещо мъгляво и тайнствено, и често го свързват с шарлатанство, суеверие или черна магия. Те смятат мистиците за смахнати фантазьори, откъснати от реалния живот. Това е съвършено погрешно схващане и произтича от факта, че с тази дума незрящите се опитват да опишат зрящите, основавайки се на собствените си суеверия.

Мистикът е човек, който е свързан с Великата Реалност и затова той не е празен мечтател, а съработник на Бога, защото Творецът живее и се проявява чрез него. Мистикът е човек със светъл ум и чисто сърце. Неговото съзнание е чисто и тихо, подготвено да възприема Божествените Истини.

С подобна слава се ползват и определенията „окултен" и „езотеричен". Те в буквален превод означават „таен" и „скрит", тъй като в миналото Школите, ръководени от Велики Посветени, и работещи за благото на цялото човечество, са били разположени далеч от хорските погледи – често в планински местности. В тях са се допускали само хора, които са се показали достойни, за да им бъде поверено тайното познание без опасност да злоупотребят с него и да го използват за лични цели.

Това Божествено Учение се е предавало през вековете, като в различните епохи е било представяно на хората във форма, съобразена с тяхното ниво на съзнание. Така то е било преподавано още в Мистерийните центрове на Атлантида, а по-късно от Ману, Заратустра, Хермес, Кришна, Орфей, Буда, Платон, Христос (Спасителят действително се явява като един от Ръководителите на човечеството, но по-точно бихме могли да го наречем „Учител на Учителите"), Боян Мага, Християн Розенкройц, а в по-нови времена и един светъл дух, който през миналия век проповядваше Божественото Учение по нашите свети земи, за да запали пламъка на Любовта у мнозина. Тези мнозина и днес са тук сред нас с важната мисия, благословия и отговорност през идните години да покажат на света истинското Христово Учение, но този път не повтаряно по буквата, а приложено по дух.

Именно славянските народи, начело с българския, днес са призовани от Бога и им е възложена задачата да бъдат първите, които да покажат на света Християнството не като религия, разделяща хората на „наши и ваши", „правоверни и езичници", нито пък като култ към онзи Велик Учител, разпънат на кръста в началото на нашата ера, а като проява на Божията Любов, която обединява всички - както ни призова и ап. Павел: *„Няма вече юдеин, ни елин; няма роб, ни свободник; няма мъжки пол, ни женски; защото всички вие едно сте в Христа." (Гал. 3:28)*

За разлика от тези общества, религиите винаги са се стремили да бъдат в центъра на общественото внимание и са се надпреварвали за повече последователи - в много случаи със съвсем егоистични цели. Всяка от тях се е позовавала на определен източник и е твърдяла, че всички други, освен нея, лъжат и заблуждават хората, а тя представя единствената Истина. Това просто няма как да бъде вярно.

Втората цел, която си поставих за тази книга, е тя да бъде полезна и за тези, които вече са пробудили в себе си едно по-висше съзнание, основано върху Любов към ближните и приближаване към Истината - макар тя да е толкова всеобхватна, че никой никога не може да каже, че вече я е опознал

докрай. След „проглеждането”, у всеки Христов ученик се поражда почти непреодолим стремеж да помогне и на другите да видят това, което сам е видял. Най-голямото благо, което можем да направим за една душа, е да ѝ помогнем да се обърне към Бога, но само ако е готова да прогледне.

И тъй като вярата у човека е най-интимната и съкровена част от него, изисква се много нежен и мъдър подход, за да бъдем правилно разбрани, и да изтъкнем подходящите доводи срещу всяко суеверие, основано на предразсъдъци, внушавани от векове. Затова в книгата ще бъдат описани множество идеи и факти, които биха могли да помогнат на различните събеседници – представители на различните църкви, религии, атеисти и т.н. Всички те са еднакво ценни за Бога и ако можем да помогнем дори на един от тях, наш дълг е да го сторим.

Също така, в книгата ще бъдат описани и опровергани множество заблуди и митове, които все по-често циркулират дори из „братските” среди и, ако не бъдат правилно разбрани, в крайна сметка биха довели до това, което се случи с Христовото учение, след като Той си замина от физическия свят.

Като най-достоверни източници по духовните въпроси съм използвал предимно следните: Библията, беседите на Учителя Петър Дънов и лекциите на Рудолф Щайнер[3]. Причината за това не е, че искам да „издигам паметници” на една или друга личност, нито пък смятам, че те са единствените, които представят Божествената Истина и са имали достъп до духовните светове. Ще се позовавам предимно на тях, защото имам основания да смятам, че Истината, която изнасят пред света, е най-пълна и неподправена за сегашния етап от еволюцията на човечеството, и особено за европейските народи – с нашето физическо устройство и духовна нагласа. Основанията да смятам така ще опиша в самата книга, за да може всеки да прецени за себе си и да не вярва сляпо на никого, включително и на мен.

Тези три източника са само поточета от един Извор - Чистото Слово Божие, което се проявява също и в Розенкройцерството, в Богомилството, и в много други учения от миналото, които са в пълен синхрон помежду си. Тези Школи се ръководят от Мъдреци и Посветени - напреднали души, отвъд пределите на земното човечество, изпращани от Бога да служат за напредъка на човечеството. Още Христос пророчески ни обяви необходимостта от тях: *„Имам още много да ви говоря; ала сега не можете го понесе.” (Йоан 16:12)*

---

3 Една от основополагащите духовни истини, развивана неуморно от Рудолф Щайнер през цялата му дейност, е идеята за Христос като централно Същество на духовния свят, и за живота Му на Земята - като централно събитие на човешката и на земната еволюция. Щайнер винаги говори с огромно уважение към всички религии и духовни течения, разкривайки в дълбочина техните основи. Впечатляващи са лекциите му върху Буда, Кришна, Платон и другите велики духовни водачи на човечеството.

Но черпейки познание не от Евангелията, а от собствените си духовните-научни изследвания, Рудолф Щайнер разкрива Христос в коренно различна светлина - не просто като един човек, а като едно Божествено Същество, въплътило се и живяло в човешко тяло в началото на нашата ера. Той нарича „Мистерията на Голгота“ централният момент на човешкото и мировото развитие.

В тази книга няма да подмина и онези, за които още преди 2000 години сме официално предупредени да се пазим - *„ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните." (Матей 24:24)*

Чрез тях определени среди се опитват да вкарат цялото човечество в крив път, но ако си изиграем разумно картите, този път няма да им се получи. Все пак бих искал да отбележа, че нямам нищо против проводниците на тези лъжи и лъжеучения – те са тук, за да ни научат да мислим и да различаваме доброто от злото, и Истината от лъжата. Само така ще можем да направим съзнателен избор на чия страна желаем да застанем. Важно е обаче да правим разлика между даден човек и неговите дела и проявления. Глупаво е да се критикуват самите хора като човешки същества, тъй като никой от нас не е съвършен и застрахован, че той не прави (или не е правил) още по-големи грешки в живота си. Съвсем друго е да се изобличават лъжите им и богохулните им действия, с цел да бъдат предпазени наши братя и сестри, без да съдим тези, които често разпространяват лъжи от добри намерения и незнание.

На тях мога да припомня само, че докато вредят само на себе си, никой смъртен няма право да им се бърка, но опитат ли да повлекат към бездната и други, ние нямаме право да си затваряме очите за техните действия, а трябва да бъдем смели и да изобличаваме неистината.

На това ни е учил и Христос, когато изгони търговците от храма. А ап. Павел казва: *„Заради това, като отхвърлите лъжата, казвайте истината всеки на ближния си..." (Ефесяни 4:25)*

Учителя ни учеше: *„Желая всички да бъдете смели, решителни и умни. И там – дето трябва да защитавате Истината – ще я защитавате по всички правила. Не заради мене, а заради Любовта, Мъдростта и Истината. За Истината трябва да имате само едно мнение. Дойдете ли до Истината, трябва да бъдете твърди като диамант и готови на всичко!" („Ей, ей; не, не", НБ, 14.01.1923)*

Тази книга е за всички, които поне веднъж сериозно са си задали трите най-важни въпроса в живота: „Откъде идвам? Защо съм тук? Накъде отивам?" И макар че по всеки от тях са изписани милиони страници и са изнесени хиляди беседи, съвременното човечество в своята представа за Бога и за смисъла на живота е затънало в много по-дълбоки суеверия в сравнение със своите предшественици дори и от „тъмните векове". И точно в наши дни най-опасно от всичко за бъднините на човешките души е пълното неразбиране за важните събития на Земята, в които сме били призовани да вземем участие.

Както човекът на Земята има своето раждане, детство, юношество, младост, зрелост и т.н., така и човечеството като колектив преминава през сходни периоди, като във всяка отделна епоха му се дават условия за развиване на определени добродетели, способности и дарби. В своето досегашно развитие човечеството първо е преминало през своята детска възраст, в която е било водено „за ръчичка" от духовни водачи и небесни пратеници. По-късно то е навлязло в своето юношество и са му били дадени правила и закони във вид на „Божи заповеди", които да спазва задължително, без

да е нужно да разсъждава върху тях и върху дълбоките житейски въпроси. Когато Христос дойде на Земята, Той отбеляза края на тази епоха и прекрати задълженията, като чрез Словото и Делата Си вля сили в нас да се научим да правим добро и да живеем добре по собствено желание, а не по чужда воля. Затова ни каза: *„Ако Ме обичате, опазете Моите заповеди." (Йоан 14:15)*

Той именно дойде, за да ни научи, че всъщност всички хора сме като клетки от цялостен организъм, и както едно здраво тяло се състои от живи клетки, а те на свой ред образуват тъкани и органи, аналогично и цялото човечество представлява хора, обединени в общности и народи, всеки от които е от неизменима важност за общото развитие. И обратното - когато една голяма група клетки заболее или не изпълнява възложените им задачи, а живее само за себе си – зараждат се болести, и цялото тяло страда. Затова Посветените знаят, че благополучието на отделния човек е пряко свързано с мъките или радостите на всички останали.

Според Езотеричната Традиция възможността да можем да продължим напред се дължи само благодарение на намесата на Онзи възвишен Дух, Който избра да пострада заради нашето бъдеще и да ни даде пример как да живеем, за да можем един ден и ние като Него да бъдем достойни Божи Синове и Дъщери.

И едва от около един век напредналите същества, предвождащи човечеството, са сметнали, че сме дорасли да навлезем съзнателно във фазата на пълнолетието и много от тайните на Битието да ни бъдат разкрити. Този преход обаче е свързан и с една своеобразна „матура", при която ще се изпълнят Христовите думи: *„И ще се съберат пред Него всички народи; и ще отдели едни от други, както пастир отлъчва овци от кози; и ще постави овците от дясната Си страна, а козите - от лявата. Тогава Царят ще каже на ония, които са от дясната Му страна: дойдете вие, благословените на Отца Ми, наследете царството, приготвено вам от създание мира." (Матей 25:32-34)*

За нашите времена Учителя казва: *„Като дойде Господ във вас, вие приличате на благонравните, възпитани моми. Като дойде нейният възлюблен, тя казва: „Чакай да питам баща си и майка си какво ще кажат." И като ги пита, те казват: „Остави го, той не е за тебе." Тя се разколебава. И Той се оттегля. И като дойде Господ във вас сега, вие питате другите: „Да тръгна ли с Него или не?" И вие се разколебавате. Най-първо вие Го обиквате и после казвате: „Баща ми, майка ми, не ми позволяват. Не мога да тръгна с Тебе." И досега колкото пъти е идвал Господ, вие сте се отказвали. Казвате: „Да си поживеем още малко в този свят, да поизраснем." И ако и този път не тръгнете, ще се намерите извън училището!*

Казва Писанието: „Господ казва: „Търсете Ме, докато съм близо." Дошъл е влакът. Вие трябва да бъдете навреме. Преди да е ударил последният звънец, вие трябва да се качите на влака и ще седнете. Ако чакате да ви вземат и да ви турят във влака вътре, влакът ще си замине и вие ще останете на гарата.

Та казвам: Последният влак сега е, който иде! И ако вие не се качите

на него, ще останете на гарата. Аз имам желание, моето желание е да не останете на гарата." („Запалена свещ", ООК, 23.09.1936)

На друго място той допълва: *„Време е вече хората да приемат Любовта и да влязат в новия живот. Земята излиза от тринадесетата сфера, в която е била досега – сфера на изпитания и страдания, на нещастия и мъчнотии. В бъдеще няма да дохождат лоши хора на Земята, няма условия за тях. Те ще изчезнат така, както са изчезнали големите допотопни животни. Казано е в Писанието: „Кротките ще наследят Земята." Колко от сегашните хора са кандидати за това наследство?" („Вечното благо", СБ, 15.08.1943)*

Малко хора действително осъзнават, че имаме щастието да живеем в една от най-вълнуващите и значими епохи в цялата човешка история - епохата на ликвидация на кармата на човечеството и на второто пришествие на Христа, когато човечеството постепенно ще се раздели на два лагера – добри и зли. Затова усилията на Небесните ни Ръководители (наричани в Езотеричното Християнство още „Бялото Братство", „Бялата Ложа" и под общото название „Ангелските йерархии") са насочени към това все повече хора да приемат духовните идеи за братство между всички хора и народи, както и за Любовта, и да ги приложат в живота, за да могат да влязат в Новата култура, в Царството Божие на Земята.

Досега, като на деца, Истината ни е предавана под формата на приказки, митове и притчи, тъй като хората не бяха готови да я съзерцават лице в лице и можеха да я приемат най-добре в алегорична форма. Дори Самият Христос представи Божественото учение в прав текст само на своите ученици, а на народа говореше с притчи: *„понеже те гледат, а не виждат, и слушат, а не чуват, нито разбират." (Матей 13:13)*

Вселенски закон е, че на всеки се дава толкова Истина и Мъдрост, колкото е готов да приеме и разбере, без да злоупотреби с нея. Дошло е време, обаче, когато Учителите на човечеството са преценили, че голяма част от нас сме развили достатъчно своя ум и своята душевност, за да бъде повдигната завесата, скриващата много от тайните на Живота. По тази причина вече не само имаме право, но е и наш дълг пред Господа, Който ръководи човечеството чрез ангелските йерархии, да поемем импулса за духовно пробуждане и просвещение и да го приложим в живота си. Защото няма никаква полза нито от знание, нито от вяра, ако те не са подкрепени с дела.

Намираме се на прага на историческа промяна, която е несравнима дори с откриването на огъня или електричеството. Предстои ни да се сблъскаме лице в лице с трудности, които ще позволят всеки от нас да покаже какво е научил дотук, а и да избере посоката, в която ще върви оттук насетне. Изпитанията, на които малко по малко ставаме свидетели, и които най-вероятно ще достигнат своята кулминация през идните две-три десетилетия, са родилните мъки на една нова култура и един свят на любов, братство и хармония между човешките души, макар че и той няма да дойде отведнъж, а ще се гради бавно и в течение на векове, успоредно с нашето израстване. *„Не бой се, малко стадо! Понеже вашият Отец благоволи да ви даде царство." (Лука 12:32)*

Не бива да се заблуждаваме, както много ню-ейдж мечтатели, че това ново, справедливо и утопично бъдеще в общество, изградено само от ду-

ховно осъзнати индивиди, ще се случи от само себе си без нашето активно участие. Глупаво е да вярваме, че един ден ще се събудим и вече ще сме в Царството Божие на Земята, където ще заживеем в блажено безделие, докато ангелите ни прислужват - точно както мнозина духовници си представят Рая. Напротив – Бог ще се погрижи за нас само след като покажем, че сме достойни за това и няма да Го поругаем, както вече се е случвало - при грехопадението.

И за да ни пробуди от хилядолетния сън, Бог е допуснал човечеството да премине през определени трудности. За тях са ни предупреждавали пророци и ясновидци от хилядолетия. Но на нас е дадена и свободна воля, от която зависи дали оттук насетне ще поемем по Пътя към Бога, или ще продължим да викаме както преди 2000 години *„Ние нямаме друг Цар, освен Кесаря!" (Йоан 19:15)* Да си го знаем - предупредени сме. Къде, кога и за какво - ще стане ясно много скоро.

По-будните души отдавна усещат признаците на диктатурата, подготвяна за цялото човечество, пред която бледнее дори въображението на Оруел от антиутопията „1984". Нов световен ред, чипове, глобално правителство, Трета световна война, контрол над храната и семената, ГМО, ваксини, флуорид в питейната вода, и като цяло поддържане на едно болно, кротко и подчинено човечество, което само́ си е наместило примката около шията. Властниците знаят добре, че в едно болно тяло душата много по-трудно може да се проявява и да действа адекватно, и с всички сили работят за нашето физическо и душевно „осакатяване". В същото време, чрез древния принцип „Разделяй и владей", човечеството бива хвърляно в братоубийствени конфликти и разединявано всячески - по религия, народност, цвят, пол, партия и т.н. Чрез образователната система и медиите пък усилено се налагат демонични идеи като тази, че човекът е просто едно еволюирало животно и са му присъщи същите идеали и цели – оцеляване и размножаване. Същите инстанции ежедневно ни затрупват с информационен боклук, само и само да не започнем да си задаваме важните въпроси и да търсим техните отговори. И най-тъжното е, че се справят блестящо.

Нашите времена неслучайно са наричани „Последни дни", и действително представляват края на тъмната епоха, известна още като „Кали Юга". Идва време „Князът на този свят"[4], който досега е властвал, да напусне нашия свят. Такава е Божията Воля. Освен ако ние доброволно не го задържим - по същия начин, по който в далечни времена ние[5] отказахме да се подчиним на Божията Воля и вкусихме забранения плод (от което непослушание още носим последиците си). Така и днес от нас Бог иска

4 В мистицизма под този израз се разбира злото като съвкупност от изостанали в развитието си Същества, които работят против изпълнението на Божия Промисъл - т.е. с всички сили опитват да спънат правилното човешко развитие, за да изостанат човеците до тяхното ниво и да бъдат използвани за нечистите им цели, като по този начин падналите ангели да напредват за наша сметка.

5 Казвам „ние", защото за всеки, запознат със закона на прераждането, ние днес сме същите души, които са живели в "Райската градина", а по-късно и в Лемурия, Атлантида, Древна Индия, Персия, Египет и т.н. и по същия закон пак ние ще сме и в телата на нашите правнуци и ще живеем в обществото - добро или лошо - което днес градим.

съзнателно да последваме Христа, защото ако не след Него, има само един друг път – да отидем по дяволите. Буквално.

За тези важни времена сме били подготвяни в продължение на хилядолетия от служители на Бялото Братство – както чрез въплъщаване или вселяване сред човечеството, така и чрез невидими влияния, като ни изпращат импулси, сили и вдъхновение за работа в определено направление. Те са посявали духовните семена на Любовта и Братството в човешките души и са ни изпращали своите пратеници през всички векове. Затова днес една огромна част от човечеството носи несъзнателно в себе си стремежа към духовното, към проявяването на Бога в себе си.

Все по-силно нови импулси и нови познания се вливат в човешката култура, а нашата задача като духовни ученици е да помогнем за тяхното приемане сред човечеството и прилагането им в живота на Земята. Защото от това зависи бъдещето на цялото земно развитие. Живеем в епохата, през която човешката цивилизация ще трябва да вземе решението дали да продължи по пътя на материализма, или отново да се издигне към познанието на духовните светове. Затова и Учителя казва следното:

„Ще дойдат всички светии, адепти и Учители от памтивека. Те ще впрегнат с мощния си Дух всички пробудени души от четирите краища на Земята и всички заедно ще въведат истински ред и порядък в света. След свършване на своята работа те ще се оттеглят и ще оставят човеците да живеят и да работят при новите условия. Така ще се възстанови съобщението между видимия и невидимия свят." (из „Учителят говори")

„Ние ще победим! Господ е с нас. Няма сила в света, която да се противопостави на тези велики принципи, на които служим. Всички добри, честни, справедливи и умни хора - мъже, жени и деца, са с нас. Всички онези, които поддържат трите велики принципа, от каквато и църква или партия да са те, са с нас." („Ей - ей, не - не", НБ, 14.01.1923)

Ако човечеството избере да тръгне по този Светъл път, пред него ще се открие свят, в който благата се използват за творчество, технологиите освобождават хората, вместо да ги убиват, а природата се смята за ценна като човешкото тяло. Свят, в който царуват състраданието и братството, а всичко нечисто бива изкоренено още в зародиш.

Какво Бог очаква от нас през тази толкова важна епоха?

Единственият начин да спасим света, е като спасим първо себе си. Можем да спасим Земята от отровите чрез личния си избор и личния си пример – да престанем да правим неща, които рано или късно ще донесат горчиви плодове за всички нас.

Единственият начин да спасим човечеството е чрез нашето лично израстване и просвещаване. Защото без да познаваме Истината, Вселенските Закони и Божията Воля, ние можем само да спънем както нашето лично развитие, така и общото.

А когато веднъж сме се пробудили, остава да се заемем за работа – да просвещаваме нашите спящи, хипнотизирани братя и сестри, и да помагаме на тези, които са готови да осъзнаят, че сегашният ред на нещата неизбежно води към катастрофа. Корабът на човечеството очевидно потъва и е

жизненоважно час по-скоро хората един по един да се измъкнат от потъващия кораб и - ако могат – да призоват и други след себе си. Спасителни лодки Бог е осигурил за всички, но насила няма да вкара никого в тях.

В този свят има място за всеки, а животът ни може да бъде свободен и красив, ако не се отклоняваме от Пътя, предначертан от нашия любящ Баща. Ако не позволяваме на алчността да трови душите ни и да изпълва света с омраза. Ако не бъдем омагьосани от голямото изобилие от безполезни играчки и забавления, което ни оставя вечно незадоволени и искащи все повече. Защото се нуждаем не от повече блага, а единствено от човечност и доброта, за да бъдем щастливи. Без тези качества животът ще става все по-жесток, а ние — все по-изгубени.

Свидетели сме на това как всички стари форми се рушат. Безсилието на политиката, религията и икономиката (в техните опити за постигане на всеобщо благоденствие) е видимо вече и с просто око. Комуникацията между хората никога не е била толкова лесна, достъпна, бърза, интерактивна, лишена от пространствени или времеви ограничения, и в същото време нашите души никога не са били толкова отдалечени една от друга - толкова самотни, отчаяни и обезверени.

Всички днес се опитват да променят социалния строй и да направят света добър, без да осъзнават, че една нова, по-възвишена култура е невъзможна без пробуждането на един нов, по-добър човек. И докато не бъде просветен отделният човек, всеки опит за подобряване на обществения порядък е осъден на неуспех. Хора, които имат едно егоистично и безбожно разбиране за живота, и в Райската градина да ги пусне Той, и нея ще опорочат. И няма да им е за пръв път.

Затова смятам за най-голям приоритет в нашата епоха именно разбирането, прилагането и разпространението на Истината за духовното естество на човека и Вселената. Защото само Истината може да освободи човешките души от дълбокия сън, в който са попаднали. Както Учителя казва: *„Господ е при вашите сърца, вие Го познавате. Или искате аз да ви Го покажа какъв е? Вие Го познавате, били сте много пъти при Него и сте се връщали. Понякога сте усещали Божествената тояга на познанието върху себе си. Колко пъти тя се е стоварвала върху вас! Колко пъти Той ви е учил и питал: „Познаваш ли ме?“ Познавате Го, но се намирате в едно хипнотично състояние. Дяволът ви е хипнотизирал и затова не познавате Господа. Моята цел сега е да ви разхипнотизирам...“ („Четирите съвета“, СБ, 21.08.1921)*

А след като освободим себе си, през идните години ще можем да бъдем полезни и за другите, тъй като повече от всякога ще имат нужда от Вяра, от Надежда и от Любов. И само ние можем да им помогнем да не изпаднат в отчаяние и да достигнат спасителния бряг. Защото каква полза има ако човек, докато върви устремено в своя Път нагоре, изостави всички след себе си и стигне Царството Божие съвсем сам?

Вярвам, че малцината, които четат тези редове, вече отдавна са осъзнали колко по-дълбок смисъл има животът от това, което ни се втълпява от най-ранна възраст, като дори и „единствено-спасяващата Църква“ е успяла да изопачи и изкриви до безобразие Христовото Учение и да го превърне в бизнес и метод за управление народа. Няколко бързи примера:

• Куп откровени лъжи като: „Няма прераждане!”, въпреки че Христос ясно ни каза: *„Ако искате да го приемете, тоя (Йоан Кръстител) е Илия, който имаше да дойде.” (Матей 11:14)*

• Пропаганда: „Купувайте си икони, целувайте ги и им се покланяйте!”, въпреки Божията Заповед *„Не си прави кумир и никакво изображение на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, и що е във водата под земята; не им се кланяй и не им служи.” (Второзаконие 5:8,9)*

• Освещаване и благославяне на армии, калашници и танкове, въпреки Божията заповед *„Не убивай!” (Второзаконие 5:17)*

• Ценоразпис за кръщене, изповед, опело и т.н., без които „душата ни е обречена на вечни мъки в ада”, потъпквайки Христовото учение: *„И като влезе в храма, почна да пъди ония, които продаваха и купуваха в него, и им казваше: писано е: „домът Ми е дом за молитва”, а вие го направихте разбойнишки вертеп.” (Лука 19:45,46)*

• ... и още много, много примери, за които ще стане дума съвсем скоро.

Вече 2000 години ни обясняват как Христос е спасил човечеството. А като се огледаме - хората ни най-малко не живеят в мир, хармония и братство. Очевидно е, че само с четене и приказки не става. И ап. Яков учеше на същото: *„Както тялото без дух е мъртво, тъй и вярата без дела е мъртва.” (2:26)*

Но за какви дела става въпрос? Христос никъде не е строил църкви и манастири. Той ни даде Живота, а от нас поиска само две неща - да възлюбим Онзи, Който ни е създал и възлюбил още в Началото на Времената, и да се обичаме един друг – да живеем като братя и сестри. И все по-често виждаме как хората се отдръпват от всяка разединяваща религия и се връщат при Бога.

Кой може да гарантира, че е вярно това, което казвам?

Има само един начин – като го проверите сами. Бог ни е дал разум, дал ни е интуиция, дал ни е и подходящите условия да се учим и да прилагаме наученото, за да ставаме все по-съвършени и богоподобни. В тази книга аз споделям това, което лично съм научил от Великите Учители и съм проверил в живота си. И го правя безплатно[6]. Гаранция дават само за разваленатa флашка в магазина. Тук „флашката” работи и е подарък. Използвайте я разумно. А ако сте доволни от нея – споделете я и с приятели.

Нямам нищо против тази книга или части от нея да бъдат свободно разпространявани с некомерсиална цел, нито пък претендирам за авторство. Изворът е един, а благата му са за всички жадни.

---

6 Книгата може да се свали безплатно от **istina.bg** или да получи на цена, покриваща разходите по нейното отпечатване и разпространение, според законът в Бялото Братство: *„Даром сте приели, даром давайте.“ (Матей 10:8)*

Що е Истина?

„А Пилат Му рече: и тъй, Цар ли си Ти?
Исус отговори: ти право казваш, че съм Цар. Аз затова се родих, и затова дойдох на света, за да свидетелствувам за Истината. Всякой, който е от Истината, слуша гласа Ми.
Пилат Му рече: Що е Истина?" (Евангелие от Йоан 18:37,38)

Това, което стои над всяко богатство и власт, е Истината.
Това, което стои над всичко преходно, е Истината.
Това, което носи свобода на човешката душа, е Истината.
Само светлият път на Мъдростта води към Истината.
За каква свобода можем изобщо да говорим, ако човек не познава законите, на които се подчинява цялата Вселена и самият той. Можем ли да наречем свободен онзи, който, поради непознаване на Истината, извършва определено престъпление, за което след това бива държан отговорен от неумолимите закони на Кармата? Само онзи, който е озарен от лъчите на Истината, може да се възползва от своята свободна воля и с ясно съзнание да взима решения като един наистина свободен човек.

Някои сладкодумци твърдят, че Истината се раждала в спора, но това е пълна заблуда. В спора може да се роди само колективното заблуждение, което за удобство мнозина наричат „истина".

Айнщайн казва: *„Първо трябва да научите правилата на играта. И след това трябва да играете по-добре от другите."* С други думи – за да заживеем в Братство и Любов и да надиграем тъмните сили, които искат да ни навредят, трябва да научим първо що е Истина и що е Любов. Защото любов без Истина не е никаква Любов. Например, има много родители, които толкова обичат децата си, че са готови да им осигурят материално целия живот, дори и след като вече са големи хора - да им уреждат всички въпроси, да им решават всички проблеми, и така от най-чисти намерения да им подарят безгрижен живот в пълно безделие. С това ние не само не правим добро, ами и парализираме техните души и спираме тяхното развитие.

Друг пример: хора, които изкуствено чрез медикаменти поддържат живота (агонията) на техни близки, макар вече да е ясно за всички, че времето им на Земята изтича и душата им има нужда да се върне в своя истински дом.

Накратко: нямаш ли Истина, колкото и да са добри намеренията ти - роб си. Роб на суеверията, на чужди внушения, на общественото мнение, на фармацевтичната мафия.

С оглед на това, че Истината е безбрежен океан, а също и на огромния обхват от включени теми, върху всяка от които могат да бъдат написани цели томове, бих искал да уточня, че целта на тази книга не е да представи всичко, което може да се каже по въпросите, засегнати в нея. Вместо това, бих искал, доколкото мога, да запаля свещта на читателите и те сами да се ориентират по най-разумен начин в океана от знание, без да са зависими от един или друг водач или гуру. И ни най-малко не желая да представя знанието, което ми е било дадено, като нещо, което трябва да бъде прие-

то за чиста истина, без да бъде добре обмислено преди това. Нека винаги помним призива на Буда: *„Не вярвай на нищо, няма значение къде си го прочел, кой ти го е казал, дори аз да съм, докато не съвпадне с твоя собствен разум и логика."*

За да бъде по-разбираема и удобна за възприемане, информацията в книгата е разпределена в 7 раздела, и както седемте основни цвята образуват слънчевата светлина, така и тези 7 лъча от Истината, когато се съчетаят, ще съградят у търсещия Истината едно по-пълно разбиране за същността и смисъла на Живота, за нашата важна роля в целия Всемир, и за задачите, които ни предстоят в Новата Епоха на Водолея.

Всеки раздел пък включва 7 глави с по 7 теми, които представят отговорите на важни въпроси в сравнително голяма пълнота. За да бъде действително полезна тази книга, желателно е да не се прескачат страници, тъй като всяка следваща глава обогатява и допълва казаното в предходната, докато накрая всички частички от пъзела се наместят и пред вас се открие една величествена картина, включваща минало, настояще и бъдеще, и всички нас, като сътворци и съработници на Бога.

Всемирен закон е, че съзнанието се разширява на малки стъпки, и е досущ като изкачване на планина - колкото по-високо достигаме, толкова по-ясна и красива картина се открива пред нас и разбираме колко по-скъпоценен дар е Животът и колко величествено е цялото Творение.

Съветвам ви да приемете твърденията в книгата просто като още една гледна точка, като тема за размисъл. И ако подходите непредубедено, е само въпрос на време да откриете доказателства за истинността на изложените факти и твърдения. За мнозина те може би ще се сторят фантастични. Нека бъде така. Нека оставим времето да ги потвърди или опровергае.

Изрично подчертавам, че тази книга е предназначена за малцината, които са освободили умовете си от оковите на светската религия и наука. Само те са готови да възприемат Истината, без да я ограничават със своите предразсъдъци. Това имаше предвид и Христос, когато ни учеше: *„Истина ви казвам, ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно." (Матей 18:3)*

Спрямо Истината аз не желая да бъда нищо повече от неин служител и вестител. Да се защитава тя прекрасно може и сама. Аз самият не се имам за Посветен или Учител, а само за един Христов ученик, който желае да сподели това, което му е било открито по видими и невидими пътища. По много от темите основното съдържание ще бъде предадено в тематични цитати, въз основа на които всеки търсещ ще може да си изгради една правилна представа по най-важните въпроси на нашето съвремие. Тези мисли от мъдри и знаещи хора са така подбрани, че представят есенцията от стотици книги и беседи, и ако бъдат съзнателно прочетени, обмислени и разбрани, ще помогнат на всеки търсещ Истината, за относително кратко време, да изгради в съзнанието си един цялостен мироглед за Живота, основаващ се на духовни познания, свалени за нас от Висшите светове чрез Божите пратеници.

Учителя казва:

„Истината ще ви направи свободни. Как? Най-първо вие ще си зададете въпроса защо сте дошли на тази Земя. Прямо, съществено ще го раз-

решите. Мнозина се запитват защо са дошли на Земята. Необходимо е да разрешите този въпрос." („Истината", НБ, 21.10.1923)

И наистина само познаването на Истината, придобиването на Мъдростта и прилагането на Любовта ще ни помогнат да изпълним своята земна мисия и да прекрачим прага на красивото и светло бъдеще.

След края на земния си път един мъдрец се озовал пред портите на Рая.

– Как изживя живота си? – попитал го един от ангелите-пазители на райските порти.

– В търсене на Истината.

– Прекрасно! – похвалил го ангелът. – Разкажи ми как търсеше Истината?

– Знаех, че Мъдростта, трупана от човечеството е запазена в книгите и в религията. Затова много четях и посещавах храмовете - казал мъдрецът.

Ангелът се усмихнал.

– Много пътешествах в търсене на Истината. – продължавал мъдрецът, а ангелът благосклонно кимнал с глава.

Тук обаче, мъдрецът замълчал, сякаш нямал какво повече да каже. Лицето на ангела помръкнало.

– Нима съм постъпвал неправилно? – учудил се мъдрецът.

– Всичко дотук е добре, но не ми спомена за Любовта. – отвърнал ангелът.

– Нямах време за любов – аз търсех Истината! – гордо извикал мъдрецът.

– Там, където няма Любов, няма и Истина! Голямата Истина се ражда само от голяма Любов! – изрекъл с тъга ангелът и захлопнал райските порти.

„... намерих за добре и аз, след като грижливо проучих всичко от начало, наред да ти опиша, достопочтени Теофиле[7], за да узнаеш твърдата основа на онова учение, на което си се учил." (Лука 1:3-4)

Чудни са хората, които се опитват със своя човешки, ограничен разум да обхванат и разберат необятното и вечното. Доказано е, че виждаме по-малко от 1% от електромагнитния спектър. Чуваме по-малко от 1% от акустичния спектър. Докато четете тези редове, пътувате с 220 км в секунда през Галактиката. Атомите в телата ни представляват 99.9999999999999999 процента празно пространство и нито една клетка вътре в нас не е сред онези, с които сме се родили.

Знаем още, че хората имат 46 хромозоми – с 2 по-малко от най-обикновен картоф. Самият факт, че виждаме дъги, се дължи на конусообразните фоторецептори в очите ни – за животните, които не притежават подобно нещо, дъгите не съществуват. С други думи – ние не просто гледаме към дъгата, ние я създаваме.

И въпреки всичко това, мнозина твърдят, че познаваме законите на Природата и че нищо, което не можем да видим, пипнем или помиришем, не може да съществува.

Във връзка с това, Учителя казва: *„В нашата Вселена има сто милиона слънца. Във всяка една слънчева система има по 12 планети. Те правят един милиард и двеста милиона. Ти ще тръгнеш да пътуваш в нашата Вселена, а има още хиляда такива вселени. В тази Вселена ти ще тръгнеш и като влезеш в оня свят, ще започнеш екскурзия от Слънце на Слънце. И може да живееш най-малко един милион години, да се запознаеш, ще започнеш да слизаш, да ходиш из всичките планети и оттам ще започнеш да обикаляш всичките слънца и тогава ще дойдеш при мене, като ги обиколиш. И тогава ще кажеш ще искаш ли да живееш или няма. Тогава ще разбереш смисъла, разнообразието, красотата, хубостта, всичките светове. Като посетиш, ще видиш, че е толкоз разнообразен светът, толкоз умни и добри същества има, че заслужава да се живее." („Става истина", НБ, 03.03.1940)*

1. Кой, къде и какво е Бог

Учителя:

„Има един Бог, който се проявява като Любов, като Мъдрост и като Истина.

Има Един! И цялата жива природа говори за този Единия, Великия.

Наричат го Бог, Господ, Отец. Той изпълва всичко, изпълва цялото Битие, всички светове, всички слънчеви системи и все пак остава непроявен. И в цялата вечност Той не може напълно да се прояви. В нея няма всички форми, чрез които Той би могъл напълно да се прояви.

7 В превод от гръцки: „обичащ Бога"

Има само едно Същество в света, абсолютно добро в пълния смисъл на думата - това е Бог. Той всякога е Благ. В това състояние на благост, у Бога няма абсолютно никакво желание да стори и най-малкото зло, комуто и да е. И покрай най-малката мушица да мине Господ, Той ще ѝ се усмихне и ще ѝ даде всички условия за живот и развитие." (из „Учителят говори")

„Под думата „Бог", която в днешната епоха е изгубила значението си, ние разбираме Разумното начало, което е създало света, което е дало условия на живота да се прояви, което ръководи цялото човечество, което управлява цялото Битие. Тази Велика Разумност прониква цялото битие и действа отвън и отвътре. Тя прониква и в човека. Каквото е светлината за физическия свят, такова нещо е Великата Разумност за целия Космос, за цялото битие. И слепият, и онзи, на когото очите са отворени, се движат в тази светлина, но слепият не я вижда, а вярва, че тя съществува. Онзи, на когото очите са отворени и вижда, живее съзнателно в нея." („Новият ден", ООК, 17.01.1940)

1.1. Еволюция или Сътворение

Както еволюционната теория, така и библейското учение за сътворението практически се приемат единствено на вяра, с изключение на духовно-виждащите. И малцина изобщо някога се замислят по този най-важен въпрос в живота на човека: Съществува ли Бог? А от отговора му се определят до голяма степен смисълът и целта на живота на всеки от нас, отношенията ни към обкръжаващите, моралните ни ценности и т.н.

Материалистическата наука твърди, че животът протича от утробата до смъртта, а съзнанието е резултат от определени комбинации на различни химични вещества. Интересно е обаче да вземем предвид факта, че съставните частици на нашите тела постоянно биват подменяни - най-малко веднъж на седем години става пълна промяна на всички клетки в телата ни. Ако материалистичната теория беше вярна, съзнанието не би трябвало да поддържа памет за минало с давност по-голяма от 7 години. Всички обаче знаем, че това не е вярно. Ние не само можем да си спомним дори моменти от своето детство, но е установено многократно, че хора, които са били в транс или на границата на смъртта и са се върнали към живота, описват как са видели цялото си житие като на лента, включително събития, които съзнателната им памет отдавна е забравила. Давещи се хора също многоратно ясно са си припомняли в едно светкавично виждане целия си живот и след свестяването си са разказали преживяното от тях. Науката не може да обясни тези явления и ги игнорира.

Също така, не може да обясни и самата предполагаема еволюция между отделните видове, защото прословутият естествен подбор се извършва само в границите на един вид и цели неговото съхраняване и приспособяване към промените в околната среда, а никой, никога и никъде не е наблюдавал преминаване на един вид в друг, по-висш.

Материалистичната наука и до днес твърди, че човекът е резултат от ог-

ромна поредица слепи случайности, случили се в Природата. Тя описва, макар и без каквито и да било доказателства, че някога, в предисторическото минало, неизвестни вещества са участвали в неизвестни процеси и така са произвели неизвестни форми на живот, които в течение на милиони години са се превърнали в хора.

И явно никой не си задава трите най-логични въпроса:

1. Как неорганичната материя може да роди жива клетка?

2. Как неразумното (сляпата случайност) може да роди разум (мислещо същество)?

3. Ако Дарвиновата теория включва постепенен преход в течение на милиони години от една форма към друга, как ще обясни плавното преминаване от яйцеснасящи животни към бозайници, като двете категории са с коренно различно устройство?

Ако това беше възможно, защо не могат да го повторят в лабораторни условия? Биологията твърди, че случайното възникване на живота е невъзможно. И никой учен не може да потвърди, че жива клетка може да се появи от нежива материя. Когато някой защитава една налудничава теория, трябва да представи убедителни доказателства за нея. Такива и до днес няма.

Освен това сме свидетели как науката все по-често се сблъсква с въпроси, които остават необясними по научен път. Самите защитници на материалистичната теория изпадат в недоумение, когато се опитат да докажат теориите и достигат до същите заключения, като самия Чарлз Дарвин, който в края на своя революционен труд „Произходът на видовете" пише следното: *„Има някакво величие в тази еволюционна теория за живота с неговите мощни сили, които Творецът първоначално е вдъхнал в едно или в няколко живи същества; има нещо величаво в това, че докато нашата планета се е въртяла под въздействието на гравитационния закон, от едно толкова просто начало са еволюирали и ще продължават да еволюират безброй най-прекрасни и най-чудесни същества."*

На Дарвин принадлежат и следните думи: *„Защо всеки геологичен слой не е пълен с междинни биологични видове? Може би това е най-силното възражение срещу моята еволюционна теория!"*

Друг интересен факт е, че според еволюционната теория животът първоначално се е появил в древните водни басейни, където са протекли и първите етапи от развитието му, а по-късно преминал на сушата. Възниква обаче въпросът: Защо изобщо е било необходимо преминаването на живота от водата към сушата? Няма никаква логична причина за това явление, след като водата е идеална среда за съществуването на най-разнообразни растителни и животински форми.

Нека сега разгледаме автентичността и научната стойност на различни вкаменелости, които бяха представени пред обществеността като доказателства за „предисторически човек".

• Човекът от Ява – по-късно се оказа, че откритите вкаменелости всъщност са от два вида: бедрена кост от съвременен човек и череп на гибон.

• Кенийският човек – установи се, че останките са от съвременен човек.

• Пекинският човек – скоро след „откритието" учените установиха, че то е фалшификат. Вкаменелостите набързо изчезнаха.

• Пилтдаунският човек – и той се оказа подобна измама.

През 2002 г. в Южните Родопи бе намерен череп, за който се предполагаше, че има особено важна стойност в еволюционната верига на съвременния човек. Печатните медии масово разпространиха тази „сензационна новина" на първите си страници. По-късно обаче анатоми от Лесотехническия университет в София доказаха, че това е череп на говедо. По подобен начин медиите често манипулират и подвеждат общественото мнение в желана от тях посока.

Знаем, че ако един апарат действа механично, той не е в състояние сам да изменя своите закони по разумен начин. В Природата обаче такива изключения са факт. Всеки мислещ човек може да види в тях намесата на висш разум, който съзнателно допуска изключения от законите, за да създаде условията за живот на Земята. Ето два примера за тази величествена разумност, представени от Боян Боев (из „Съработници на Бога"):

„Първи пример: Водните пари, като се издигат в най-горните слоеве на атмосферата, се разлагат химически на кислород и водород. После чрез електрическите сили кислородът и водородът се съединяват отново и образуват водата. С каква цел Разумната природа е направила това? За да се освободи водата от всички примеси, от всички отрицателни явления, и после, като нова вода, да слезе на Земята съвсем преобразена и чиста, като ново творение.

Втори пример: Водата замръзва при 0° и се превръща на лед. При замръзването си водата се разширява и затова ледът е по-лек от водата. Това е единственото изключение в Природата. Защо Разумната природа е наредила така? Ако ледът беше по-тежък от водата, той щеше да потъва непрекъснато на дъното на реките, нова вода щеше да замръзва и да потъва като лед на дъното. Това щеше да се повтаря много пъти и тогава реките щяха да преливат и да заливат земната повърхност. Значи Разумните сили допускат едно изключение от природните закони, за да се избегне опасността от заливане на земната повърхност от вода."

Друга очевидна изява на този разум можем да видим в разположението на Слънцето и Луната. Макар те да са изключително различни по големина и отстояние от Земята, тези пропорции са толкова точно съобразени една с друга, че погледнато от Земята изглеждат еднакви по размер. Това особено ясно се вижда при слънчевите затъмнения. Питали ли сте се какъв е шансът „хаосът" и „Големият взрив" да създадат случайно нещо толкова прецизно?

Рудолф Щайнер също ни дава един хубав пример за това колко сляпа е науката, когато опитва да обясни чисто духовни явления, като произхода на човека: *„Представете си, как един студент слуша лекциите на университетски професор, привърженик на Дарвин. Какво може да се чуе от човек, който застъпва теорията за естествения подбор? Защо например – пита той – петелът има красивите, сини, искрящи цветове на своите пера? Те се обясняват с половото привличане, защото кокошките избират онзи петел, чиито пера имат най-ярките синкави отблясъци. Другите екземпляри отпадат и така, грубо казано, възниква една определена порода. Ето го „висшето развитие", ето го решител-*

ният „полов подбор"! И сега студентът е радостен, че вече знае как напредва еволюцията на видовете.

После той влиза на следващата лекция по физиология на сетивата, където чува следното: Правени са многобройни опити, които показват колко различно действат цветовете от спектъра върху отделните животински видове, така че например, кокошките изобщо не възприемат онези цветове от спектъра, които се движат от синьото до виолетовото, а само цветовете от зеленото до оранжевото! И ако сега този студент поиска да съпостави двете лекции, а в днешните университети той наистина може да ги чуе, просто ще бъде заставен да погледне на нещата повърхностно: друг избор за него няма. Цялата теория за естествения подбор се гради на предположението, че кокошките виждат пъстрото оперение на петела и това им доставя някаква радост, докато в действителност те не виждат нищо подобно и перата на петела им изглеждат гарвановочерни." (Събр. съч. 120)

На друго място в своите лекции д-р Щайнер дава следния пример:

„... винаги, а и днес също в училищата се показва един опит, който трябва да покаже нагледно, как цяла една планетарна система може да възникне така чрез въртене. Взема се едно вещество, което плува във водата, и се поставя в сферическа форма (капка олио). След това се изрязва една малка пластинка, която може да се прокара точно през екваторната линия на тази маслена сферичка, така че тя бива разделена на две половини. Отгоре се забожда една карфица и започва да се върти.

От малката сферичка се отделя първо една капка, която се върти около по-голямата като едно външно тяло. После се отделя втора, трета капка, и накрая в средата остава една по-голяма капка, около която се въртят по-малките. Ето ви една планетарна система в малък мащаб, казва се. И хората си мислят: Защо тази първична мъглявина да не е възникнала някога чрез въртене нашата слънчева система, когато и сега можем да подражаваме това с една такава миниатюрна слънчева система? Обикновено това сравнение изглежда извънредно убедително и сега те разбират, как някога от такава една мъглявина са се отделили Сатурн, Юпитер, Марс, Земята, Венера, Меркурий.

Но цялата тази история, не само сравнението, а въобще целият възглед е плод на късогледството на всяка съвременна мисъл. Защото тези, които така убедително устройват това сравнение и които често пъти са твърде учени хора, забравят при това само едно нещо: Че те са именно там, хващат карфицата и я въртят. Без съмнение в някои области на живота забравянето за себе си е много добро нещо, но в този случай, забравяйки експериментатора, забравя се най-важното, без което капката олио въобще не би се завъртяла.

Най-малко би трябвало ученият, който приема подобно суеверие - тук ние наричаме суеверие Кант-Лапласовата система - най-малко този учен би трябвало да бъде малко последователен в своето мислене и да приеме поне, че някога някакво Същество е седнало в пространството на някакъв исполински стол и е поставило в движение една исполинска ос. Това поне би трябвало да се предположи; но постепенно човешкото

мислене така е свикнало с това, да взема предвид само материалното, че съвсем не се забелязва противоречието на подобно сравнение." (Събр. съч. 104)

Мнозина мислят, че ако тази теория беше недоказана, тя нямаше да бъде общоприета. Успехът ѝ обаче не се дължи на нейната достоверност, а на опорочената образователна система, на медийните манипулации и на недостатъчно познаване на специализираната литература от широката общественост. И така, неосъзнато от повечето хора, еволюционната теория се е превърнала в един задължително наложен инструмент за атеистично възпитание на децата, а оттам и на цялото човечество. Подрастващите просто биват „дресирани" да слушат, запаметяват и изпълняват това, което някой е сметнал за правилно. В учебниците, дори съзнателно, се премълчават научните опровержения на тази теория, а еволюционното учение се представя често не като теория, а като научно доказан факт. За непредубедения човек е необходима много по-силна вяра от тази на религиозните хора, за да се приеме случайното самосъздаване на живота и неговото саморазвитие от едноклетъчни организми до съвременните хора.

Скептиците заявяват: *„Искам да видя Бога и тогава ще повярвам. Не мога да приема нещо, без то да бъде доказано по научен начин и проверено в лабораторията."* Или с други думи: *„Не искам да приема тази идея, защото тя ме ограничава. Предпочитам аз да си бъда сам Бог и да не дължа никому благодарност за своите постижения и за своя живот."*

Възниква обаче въпросът: Ако наистина такъв човек не приема за истина това, което не може да бъде проверено опитно, как така вярва, че е имало ледникова епоха? Да не говорим за самозараждането на живота от мъртва материя или преминаването от един животински вид в друг.

Споделям тук една притча, която по хубав начин описва липсата на логика и здрав разум у материалистично-мислещите:

Един мъж посетил местната бръснарница, за да го избръснат и подстрижат. Заприказвал се с бръснаря и по някое време станало дума за Бог.

Бръснарят казал:

- Каквото и да ми говорят, аз не вярвам, че съществува Бог.

- Защо? – попитал клиентът.

- Та нали това и така е ясно. Достатъчно е да излезеш на улицата, за да се убедиш, че няма Бог. Кажете ми, ако Бог съществува, откъде има толкова много болни хора? Откъде са безпризорните деца? Ако той наистина съществуваше не би имало нито страдания, нито болка. Трудно ми е да си представя любящ Бог, който допуска всичко това.

Клиентът се замислил за миг, но решил да си премълчи, за да не влиза в спор. Когато бръснарят си свършил работата, клиентът си тръгнал. Излизайки от бръснарницата той видял на улицата рошав и необръснат човек (като че ли не се е подстригвал цяла вечност – толкова бил рошав). Тогава клиентът се върнал в бръснарницата и казал на бръснаря:

- Знаете ли какво ще ви кажа? Не съществуват бръснари.

- Как така? – учудил се бръснарят – Аз самият съм бръснар.

- Не. – възкликнал клиентът – Те не съществуват, иначе нямаше да има рошави и необръснати хора, като ето онзи човек, който върви по улицата.

- Но, мили човече, работата не е в бръснарите. Просто хората не идват

при мене.

- Точно в това е работата! – потвърдил клиентът. – И аз казвам същото: Бог има. Просто хората не го търсят и не отиват при него. Ето защо има в света толкова много болка и страдания.

1.2. Същност и проявление на Бога

„Никой никога не е видял Бога: единородният Син, който е в лоното на Отца, Той го изяви.“ (Йоан 1:18)

„Ние живеем, движим се и съществуваме в Бога.” (Деяния 17:8)

Учителя: *„Какво по-хубаво от това да знаете, че има едно разумно Същество в света, което ви обича всякога: и когато спите или сте будни, и когато сте болни или здрави, и когато сте учени или прости, и когато сте богати или бедни. Няма по-хубаво нещо от това да знаете, че отношенията на това Същество към вас са всякога едни и същи. Ако служите на Бога, всеки ще ви обича.” („Абсолютна чистота“, СБ, 21.08.1929)*

Всички Посветени още от древността са знаели, че Божественото стои в основата на цялото Битие, и в света не съществува нищо друго, освен Бог. Всичко, което познаваме като Космос и Същества на различна степен на развитие, е само проявление на Бога. В този смисъл, Бог не е вън от света и нещата, но Той прониква света и всички същества, Той е отвън и отвътре на света и съществата. Бог се проявява чрез всичко във Вселената и през всичките векове – Той го прави както с гръмотевицата, която разрушава къщата, така и чрез ръката на човека, който я строи отново. Може да приемаме Бога като Величествена Любов, Мъдрост, Истина, Светлина, но Той Сам по Себе Си е много повече от това. Той е не само всичко, което можем да си представим, а и отвъд това, понеже ние не можем да познаем нищо по-далеч от границите на ограниченото човешко съзнание, а Бога е необятен.

Човечеството преминава през различни епохи и фази в своето съзнание и разбиране за света и за Бога. Напредналите същества от ангелската йерархия озаряват човешките умове с лъчите на Истината според степента, в която хората са готови да я възприемат. Така например, в детската фаза на човешката раса от нас се е изисквало послушание и изпълнение на Волята на един невидим Бог - да изучаваме природните закони, а при пълнолетието ни - да приложим наученото и да устроим живота си на външен план.

В древни времена по Земята са се ширили варварски племена, които признавали физическата сила и надмощие като най-висш закон. За тях Божието Милосърдие и Състрадание към по-слабите би изглеждало като крайна проява на слабост и неразумност. Затова и Учителите на човечеството са били принудени да им представят Бога като един строг господар, който стои в облаците, управлява чрез страх от наказание, и хвърля светкавици по грешниците.

На следващата стъпка в развитието на съзнанието вече е било възможно

в лицето на Всевишния да бъде виждан по-скоро един благодетел, който, в замяна на определено жертвоприношение или десятък, умножава изобилно земните блага за нас. В тази фаза мотивът за действие преминава от страх към едно, макар и егоистично, желание за жертва в името на бъдещото добро. Но и тогава все още сме били твърде далеч от правенето на Добро заради самото Добро, без значение от последствията.

Едва преди 2000 години Ангелските йерархии са преценили, че е дошло времето да бъде даден импулсът за висшата Любов, и в човешкото съзнание да бъде посято нейното семенце, което с много грижи (от тях и от нас) малко по малко да поникне и да разцъфне в нашите души. А сега вече сме достигнали до този етап в нашето развитие, когато, вместо да възприемаме физически слабия като лесна плячка, ние усещаме вътрешен призив да му окажем помощ.

Тази колосална промяна в съзнанието (от племенните връзки по кръвна линия към общочовешкото родство по дух) бива изразена и от ап. Павел в неговото послание до Галатяните (3:28): *„Няма вече юдеин, ни елин; няма роб, ни свободник; няма мъжки пол, ни женски; защото всички вие едно сте в Христа Исуса."*

А и от самия Христос: *„И когато Той още говореше на народа, майка Му и братята Му стояха вън и искаха да приказват с Него. И някой Му рече: ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да говорят с Тебе.*

А Той отговори на оногова, който Му каза това, и рече: коя е майка Ми, и кои са братята Ми? И като посочи с ръка на учениците Си, рече: ето Моята майка и Моите братя; защото, който изпълни волята на Моя Отец Небесен, той Ми е брат, и сестра, и майка." (Матей 12:46-50)

И според Божия план за нашето развитие сега се намираме на прага на една нова епоха, в която нашата колективна задача е не само да повярваме в Христовото учение, но и да го приложим в живота си. Да го превърнем в част от себе си - в плът от плътта си и кръв от кръвта си.

Едва през последните няколко столетия човешкият ум бе развит до степен, в която е способен да приеме Христовото учение като нещо повече от морализиращи притчи и случки. Чрез този ум обаче човекът се превърна в същество, което знае много за заобикалящия го свят, но почти нищо за себе си. Той дори не разбира как да живее, за да запази доброто си здраве.

Цялото това Учение можем да го сведем до три прости правила:

„А Исус му отговори: възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум: тази е първа и най-голяма заповед; а втора, подобна ней, е: възлюби ближния си като себе си; на тия две заповеди се крепи целият закон и пророците." (Матей 22:37-40)

„Бъдете съвършени, както е съвършен и вашия Отец Небесен." (5:48)

Чрез тези закони за нас са изявени неизменните Вселенски закони, които изразяват Божията Воля. А тя винаги цели нашето най-висше добро, макар невинаги да можем да го проумеем.

Една притча разказва за двама приятели, които решили една вечер да отидат в планината, където живее Бог. Единият от тях приемал Бога като едно Върховно Същество, което нехае за нашето благо и само ни създава безцелни изпитания, а другият познавал същността Му добре, както е оп-

исана и от ап. Йоан с думите *„Бог е Любов."* Щом достигнали върха на планината, чули в тъмното глас: *„Когато тръгнете да слизате, натоварете конете си с камъни."* Скептикът веднага възроптал: *„Казах ли ти? След всичките мъки докато стигнем дотук, Той ни изпраща още трудности – да носим тежък товар. Аз няма да се подчиня!"* Приятелят му обаче незабавно послушал гласа и взел със себе си камъни от планинския връх. Когато стигнали до подножието, а Слънцето едва изгрявало, натовареният погледнал товара си и видял сиянието на камъните, които донесъл: те били чисти диаманти. Тогава мъдрецът казал на своя ближен*: „Невинаги можем да разберем Божите планове, но ако останем верни докрай, ще открием, че те винаги са в наша полза. Светлите същества и Бог обръщат всичко в добро за онези, които Го търсят, слушат Го и Го любят."*

Учителя, като един Велик Посветен, ни описва Бога по най-пълен начин - доколкото нашето съзнание е готово да възприеме Истината:

„Всичко, което е в нас и вън от нас, всичко, което ни заобикаля, представя фон, зад който се крие Бог като Велик художник. Той е дълбоко скрит, защото иска да ни остави свободни. И понеже Бог е така дълбоко скрит, затова хората постоянно Го търсят отвън и искат по външен път да се доберат до Него, да докажат съществуването му. Бог обаче не е една същина, която може да се доказва. Да искаме да доказваме съществуването на Бога, значи всъщност да твърдим, че няма Бог. Всяко доказателство за съществуването на Бога е един механичен процес. Иска ли човек доказателства за съществуването на Бога, той е прекъснал - в съзнанието си, своята връзка с Него. Възстанови ли се тази връзка, животът започва непрекъснато да тече от Бога към човека и от човека към Бога. В ума, сърцето и волята на човека има тогава един непрестанен прилив от Божественото съзнание. И тогава престават всички онези празни и нелепи въпроси: Има ли Бог, няма ли Бог? Обича ли ни Бог или ни е забравил?" (из „Учителят говори")

„Стихът „всичко чрез Него стана" се отнася до висшето в човека, което дава подтик, разширяване на човешката душа. Всички неограничени, безконечни работи чрез Него стават, но конечните, временните работи не стават чрез Него. В конечните работи Бог не взима никакво участие. Че е така, виждаме от това, че сам Бог се чуди за всички ония думи, които пророците изнасят като Божи. Бог говори чрез пророците, но не всичко, което те говорят, е все от Бога казано. Като се намерил в големи противоречия, един от еврейските пророци казал: „Господи, защо си застанал на пътя ми като мечка?".

На друго място същият пророк казва: „Господи, защо ме излъга?" Пророкът искал да каже друго нещо, но несполучливо превели думите му. Той искал да каже: „Господи, в усърдието си да Ти служа, аз се излъгах и опозорих името Ти." Значи сам пророкът не е предал точно мисълта си, вследствие на което е внесъл известно заблуждение в умовете на хората. Ето защо, когато някой казва, че всичко е от Бога, с това той иска да се оправдае. Не, всичко, което човек върши на своя глава, не е от Бога и лесно може да се изправи. Методите за изправяне на погрешките, на престъпленията се намират в ръцете на човека.

Когато нивата на земеделеца не даде плодове, най-лесно за него е да вземе пушката и да отиде в гората, да чака пътници да ги обира. Да, но това не е от Бога – това се дължи на кривия, изопачения човешки ум. От всички хора се иска права мисъл." („Работа на природата", ООК, 20.07.1927)

1.3. Всемирното единство

„И когато страда една част от тялото, страдат всички части; когато се слави една част, радват се с нея всички части. Вие сте тяло Христово." (1 Кор. 12:26,27)

„А Царят ще им отговори и каже: Истина ви казвам, доколкото сте сторили това на един от тия Мои най-малки братя, Мене сте го сторили." (Матей 25:40)

Учителя:
„В духовния свят има закон: когато един се повдига, всички се повдигат!" („Свещени думи на Учителя")

„Обществото е един организъм, който се нуждае от подкрепата на всички частни и общи сили. Същото се отнася и до човешкия организъм. Ако човек усилва едно качество или орган за сметка на друг, той създава голяма дисхармония в организма си. Ето защо Невидимият свят не може да гледа спокойно на издигането на един народ над други." („Любовта, носителка на живота", НБ, 10.04.1921)

„Всеки човек, добър или лош, който ви е посетил, всякога оставя своето влияние върху вас. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, че от всеки човек се отделя една тънка материя, която пада като светлина или сянка върху онзи, с когото се среща. Ако е сянка, този човек изпитва известно неразположение на духа. Добрият и чист човек оставя само светлина върху хората." („Мястото на Истината, Любовта и Правдата в човека", НБ, 31.12.1939)

„Когато всички хора станат щастливи и ние ще бъдем такива. Щом всички хора не са щастливи, нито един няма да бъде достатъчно щастлив. Хората търсят лично щастие, там е заблуждението. Ако целият свят страда, а само един е щастлив, питам, животът осмисля ли се?" („Щастие и блаженство", из „Изворът на Доброто")

„В живота всички сме така свързани, че прегрешенията на едного са прегрешения на всички и добродетелите на едного са добродетели на всички. Що е прегрешение? – Прегрешенията се явяват като последствие от задържане на Божите блага. Човек всякога служи за проводник на Божията благост. Затова, ако праведникът не изпълни своя дълг, ако не дойде навреме, когато Бог го повика, всички ще страдат, понеже

са свързани с неговия живот. Ако той не иска да изпълни волята Божия, ще се намери друг, който да я изпълни. В Бога всякога има и други възможности. В дадения случай ти, който си призван да бъдеш носител на Божественото благо, отвори сърцето и душата си, да мине Божията благост през тебе и да отиде у всички хора. Бог иска Неговата благост да мине във всички души. Не мисли, че ти си малко, недоразвито същество, че нищо не струваш, че не можеш да вършиш велики работи. Това е неразбиране на нещата." („Малкият стрък", ИБ, 13.07.1925)

„Всяко добро дело, направено от вас за вашия ближен, е изпълнение на волята Божия. При това положение Бог ще бъде доволен и от вас. Ако ти помогнеш на една бедна вдовица, която се е молила три седмици, ти вършиш волята Божия. Бог няма да слезе от небето по физически начин да помогне на тази вдовица. Той ще помогне чрез някой човек, който е готов да изпълни Неговата воля. Няма да се мине много време, друг някой ще изпълни нещо по отношение на тебе. Той ще помогне на тебе. В този смисъл хората са като скачените съдове, едни други се преливат и си помагат. Много хора не искат да си помагат. Някой казва: „Аз работя само за себе си." Друг казва: „Аз работя само за дома си." Трети: „Аз работя само за отечеството си, за народа си" и т.н. Истински човек е този, който всякога е готов да изпълнява волята Божия. Той работи за Бога, защото разбира, че Божият Дух живее във всички хора на Земята. Следователно, каквото прави за едного, той го прави за всички." („Реална и идеална обстановка на нещата", НБ, 14.01.1940)

„Не е важно колко голям грях си направил. И малкият грях има такива последствия, както и големият. Защо? Защото си свързан с милиони хора, които чрез греха си ти подтикваш към грехове и престъпления. Ти си първата кибритена клечка в кутията. Щом се запалиш, след тебе ще се запалят и останалите клечки." („Пред новата епоха", НБ, 09.10.1938)

„Между всички души, между всички хора по лицето на Земята има тясна връзка, от която никой не може да се избави. Това не трябва да плаши хората, а те трябва да се стремят да разберат вътрешната връзка на живота." („Глас в пустинята", НБ, 12.12.1926)

„За човека няма по-свещен момент от този, да повдигне сърцето си към Бога и да почувства връзката, която съществува между всички души." („Слънцето не ще зайде", НБ, 27.02.1927)

Никола Тесла: *„Макар и свободни да мислим и действаме, ние сме обвързани заедно, като звездите в небесата, с неразделни връзки. Тези връзки са невидими, но ние можем да ги усетим."*

Екхарт Толе: *„Кой би причинил вреда на друг човек, ако го възприемаше като част от самия себе си?"*

Рудолф Щайнер: *„Цялото човечество наистина е един организъм. Из-*

тръгнете една-единствена душа и този организъм не може да съществува, той ще увехне. Всички нас ни свързва нещо общо. Това ни става ясно, когато се опитаме да се издигнем във висшия свят, наистина да се издигнем и да изживеем в нас духовното единство на същността ни.

Ако в нас живее единството на духовната ни същност, тя ще ни води към братството. То е вече там, в по-висшите полета. На Земята е само отражението. Образът на това, което се намира във висшите полета, е братството върху нашата Земя. Когато на Земята не се грижим за братството между нас, ние се отричаме от това, което вече е в нас. Това е по-дълбокото значение на братската идея. Поради това трябва все повече да се опитваме да осъществяваме антропософските мисли така, че да разбираме ближните си дълбоко в душата им и при най-големите различия в мненията да останем братски свързани. Истинската принадлежност, истинското братство е, когато не очакваме другият да има същото мнение като нашето, а да дадем правото на всеки човек да има своето собствено мнение. Тогава в общата работа ще се достигне върхът на мъдростта. Това е по-дълбоко схващане на нашия първи антропософски принцип. Схванем ли нашата идея за братство така, можем да си кажем: Ние сме свързани заедно при всички обстоятелства, колкото и да имаме различни мнения. Разликите в мненията не могат никога да са причина да се разделим." (Събр. съч. 96)

Пряко следствие от тези връзки между всички нас е, че ако висшето съзнание за живот в Любов и Братство се пробуди у определен брой хора (критична маса), то може да създаде силна духовна вълна, която като квас да обхване цялото човечество. Затова дори когато работим върху собственото си духовно израстване и побеждаваме собствената си низша природа, ние въздействаме и облагородяваме цялата Земя.

И никога не знаем дали вече не са се събрали достатъчно хора, които чакат само още един! Вероятно 99 от стоте влакна са скъсани от въжето, с което силите на злото са вързали човечеството и може би остава само още едно! Нека всички започнем от себе си – да скъсаме своето си влакно. Пък дори и да не е последното, все ще подтикнем с примера си още някой да скъса и той едно на свой ред. И така до края на въжетата, на оковите, на всичко онова, към което ни приковава съвременната култура на безлюбие и егоизъм.

Другият важен аспект от тази връзка между хората е, че когато се обединим зад една идея и насочим енергията си в дадено направление, тя се увеличава (образува се т. нар. егрегор) и цялото става много по-силно от сумата на отделните му части. Това е изказано и от Христос с думите:

„Ако двама от вас се съгласят на земята да попросят нещо, каквото и да било, ще им бъде дадено от Моя Отец Небесен; защото, дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм Аз посред тях." (Матей 18:19,20)

На същия принцип действа и грехът – той първо трови нас, после трови околните, а накрая ни подтиква всички вкупом към още повече от съответната проява, понеже друг закон е, че подобното привлича подобно. Затова и в Учителя казва: *„Като греши, ученикът причинява вреда не само вър-*

ху своя живот, но и върху цялото битие.“ (из „Окултният ученик“)

Важно е да знаем, че всичко и всички сме неразривно свързани помежду си още преди да се родим. И във всеки миг в нашето подсъзнание ние водим безмълвен разговор, в който обменяме идеи, мисли и желания. От болката на един страдат всички, а от радостта на един празнуват всички.

Хората не само имаме свободна воля (в определена степен), но и нашите чувства, мисли и дела оказват голямо влияние върху всички останали светове. Може да се каже, че нашия материален свят се явява пресечна точка на невидимите светове и всяка наша проява пробужда една дълга верига от последствия в тях. И макар да не можем да ги видим или осъзнаем докато сме в тялото си, тях ги има и един ден ще бъдем държани отговорни за всички наши постъпки. Думите, които изричаме, не изчезват, а се трупат в пространството около нас, за да можем един ден да опитаме техните плодове. Христос загатва това: *„И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден: защото по думите си ще бъдеш оправдан, и по думите си ще бъдеш осъден.” (Матей 12:36,37)*

1.4. Безкрайният път към Съвършенството

Учителя:

„Някой казва: „Като станем съвършени, какво ще правим?” Тогава ще почнем да живеем.” (из „Изворът на Доброто“)

„Ние мислим, че човек е най-горното стъпало на еволюционната стълба, обаче еволюцията е безкрайна. Както има същества по-долу от човека, така има същества и над човека. Те са се развили в миналите вселени.” („Културата на ангелите“, из „Изворът на Доброто“)

„За да завърши човек своята еволюция[8], той трябва да премине през тези 12 милиарда години. У нас може да се породи въпросът, какво ще бъде след това положението на човека? Разбира се, след като човек премине това развитие, положението му ще бъде твърде различно от настоящото. Той ще се намира на една степен на развитие, която е в такова отношение спрямо степента, на която се намира сега, каквото е отношението например между днешния човек и жабата. Такава ще бъде разликата между сегашното и бъдещето положение на човека. Когато дойдете в това положение, ще ви се даде да създавате цели светове и да се разпореждате с тях, ще бъдете натоварени с редица отговорности... Ще настъпи нова еволюция за вас и като имате предвид великата цел на живота, вашите съвременни страдания ще ви се видят нищожни. Това, което сега ви спъва, в бъдеще ще ви се струва като детска играчка. Ако тези играчки и да са ви потребни сега, в бъдеще, когато промените състоянието си, задачите ви ще бъдат съвсем различни,

8 Под думата “еволюция” мистиците подразбират същинската еволюция – тази на съзнанието. Тя няма нищо общо с фантастичната теория на Дарвин, която се опитва неуспешно да обясни възникването на формите (телата) на отделните растителни и животински видове.

вие ще бъдете готови за по-високи и по-велики задачи. Вашата душа ще бъде готова за нова служба." (Годишна среща на Веригата, 18.08.1909)

„Като изучавам съвременните учени, писатели, поети, художници и музиканти, аз ги разглеждам като носители на Божественото. Бог иска да се проявява чрез тях, но понеже те още не са добре организирани, не могат да предават правилно Божествените Идеи. Това не е за упрек. Ще дойде ден, когато те ще могат правилно да предават Божествените Идеи и Чувства." („Твърдата храна", НБ, 18.12.1927)

„Рече Бог: да сътворим човек по наш образ и по наше подобие." (Битие 1:26)

Важно е да се има предвид, че Бог не е Същество (като нас) с дух, душа и тяло, а се проявява като обособява от себе си безброй отделни същества. И тъй като Той няма физическо тяло, безсмислено е да си представяме Неговия образ по видим, физически начин, както мнозина духовници правят и го рисуват по икони и стенописи. Това би било признак на върховно суеверие и неразбиране на Неговата Същност. Под „образ и подобие" тук се разбира подобието по дух, което обаче още не е постигнато от нас, а е въпрос на идните хилядолетия. Ако все пак можем да говорим за „тяло на Бога", единствено удачно би било да визираме цялата Вселена, заедно с всички Същества в нея.

Цитираните думи от Битие се отнасят за това, че у нас са вложени зародишите, които (ако отгледаме разумно) един ден ще ни направят подобни на Бога – творци на цели Вселени и проводници за Неговата Любов, Мъдрост и Истина. За Бога е казано: „Бог е Дух вечен", и е наивно да си Го представяме как например се е разхождал из Райската Градина, садил е дървета и си е говорил с Адам и Ева.

Учителя казва: *„Който не е възлюбил Бога, той още не е истински човек. Той няма още „образ и подобие Божие". Човекът днес няма „образ и подобие Божие". И наистина онзи, който може да те обере, да те изнасили, да те охули, човек ли е? Човек ли е и онзи, който отначало ти е бил приятел, а после те злослови?*

Впрочем, когато се говори за човека като образ и подобие Божие, подразбира се човекът в неговата първична проява, така наречения Космичен Човек. Всеки човек, всяка човешка душа е един първичен елемент от великия Космичен Човек. Като такъв, той заема точно определено място в Живата Природа и играе определена роля. Без него Вселената не може да се прояви в пълнотата на своята хармония.

Ето защо и всеки човек тук, на Земята, си има своя определена роля. Без него животът не може. Явяването на толкова милиони души в света не е нещо случайно." (из „Учителят говори")

„Бог направи човека. Това, което представлява сегашният човек, в сравнение с онзи, създаден по образ и подобие на Бога, е карикатура." („Малките неща", УС, 26.12.1937)

Много наши съвременници обаче казват: *„Хората са лоши! Аз обичам природата, растенията, животните, ама хората всичко развалят, по-добре да ги няма."* С тези мисли те се поставят на много опасно място. Нима имаме основания да обвиним един зелен, неузрял плод, че е кисел или горчив? Нима бихме били прави, ако тръгнем да оценяваме картината на някой велик художник, докато той още едва е нарисувал първите няколко щрихи? По същия начин и самият човек е едва в началния стадий на своето развитие и ще имаме право да се произнесем върху него едва тогава, когато той бъде завършен. Защото във всеки от нас е вложена Божествена Искра, всеки носи в себе си зародиша на дарби, таланти и способности, които един ден ще го превърнат в неповторим светъл ангел, ако бъдат правилно развити. А до тогава - да съдим или презираме младите души край нас, задето не са достигнали до нашето ниво, е все едно да съдим и презираме семето, задето още не е станало дърво, или пъпката – че още не е плод.

И докато този човек е все още една „незавършена картина", всяка критика към него всъщност е насочена към неговия Творец, който се грижи за развитието му. Затова нека бъдем толерантни към чуждите слабости и грешки, защото често и ние самите носим част от тях.

Учителя ни учеше: *„Ако видиш, че някой греши, дошло е време за тебе да станеш праведен." (из „Светът на Великите Души")*

„Човека го очаква едно велико бъдеще. Сега той е в детинство, в зачатъчно състояние. Има да мине през много фази на своето развитие и ще има една отлична форма. Неговото съзнание ще се развие, ще има спомен за живеенето си на Земята; не само на Земята, но ще живее и на Венера, на Меркурий, че и на Слънцето. След като завърши своята еволюция в Слънчевата система, ще иде на Сириус и там ще живее 250 милиарда години, и оттам ще иде на едно Слънце, около което всички наши

слънца се въртят – около него се въртят около 100 милиона слънца. Той ще иде там на гости, ще го посрещнат с венци. То ще бъде Царството Божие." („Възелът", НБ, 07.09.1941)

„Пазете следното правило: приближавайте се към всички хора с дълбоко съзнание, че първоначално Бог ги е създал добри." („Бъдещото верую на човечеството", СБ, 01.09.1933)

Човешката душа е абсолютно добра по своята същност, но във Вселенски план тя е относително млада, с всички произтичащи от това следствия. Затова нека винаги помним, че у всеки от нас е посаден зародишът на доброто, но у всеки е развит различно. Това се дължи на ред причини – едни са излезли от Бога по-рано от другите, други са се оплели в житейския си път и поради това са изостанали, а трети са пожертвали собственото си развитие, отдавайки се да изпълнят определена мисия за обща полза.

Човечеството е само едно от първите стъпала в стълбата, изкачваща се от най-несъзнателните форми на живот като минерали и растения, и водеща в течение на милиарди и милиарди години към Самия Бог. Между нас и Абсолюта стоят неизброимите ангелски йерархии – от ангелите, които стоят непосредствено над нас в своя напредък, та чак до херувими и серафими, които са олицетворението на Божията Мъдрост и Божията Любов, а дори и много над тях.

През тази духовна еволюция преминават не само човешките души, но и съществата от животинския, растителния и минералния свят. Други същества пък отдавна са преминали през своята човешка степен и сега живеят в нетленни тела, като подпомагат развитието на хората, животните, растенията и минералите. Задачите на тези същества от висшите йерархии и начините им за въздействие върху земната еволюция са строго разпределени, и по-нататък в книгата ще става дума многократно за тях. Засега е важно да се знае само, че всеки човек, който следва Божията Воля и завърши успешно своето земно развитие, ще стане ангел, по-късно архангел и т.н. - ще навлиза във все по-прекрасни светове, ще придобива все по-възвишени сили и дарби, и ще има все по-големи възможности да помага за всемирното благоденствие. Според същността на влиянието им върху хората, можем условно да разделим невидимите същества като „добри" или „зли". Добрите ангели имат за цел да водят човечеството по пътя на духовната еволюция – такава, каквато е според Божия план[9], докато злите са отказали да следват Божията Воля, но все пак са допуснати да участват във всеобщата еволюция, тъй като Бог в своята Мъдрост използва всичко за добро. По този начин, чрез силите на противодействие, Доброто бива стимулирано да се разраства и развива все по-силно, а „злото" е само временно допуснато, и ще бъде „вързано" окончателно, едва когато хората развият Любовта в себе си и нямат вече нужда от външен подтик, за да вършат Добро безкористно.

Красотата на Природата е в многообразието. Ако всички бяхме на ед-

9 Зад Божествения план стоят същества, идеи и намерения, които са тъй величествени и добронамерени към нас, че нашите познания и ниво на осъзнатост са крайно недостатъчни, за да можем да ги обхванем и разберем.

наква степен на развитие, днес нямаше да има Слънце, което да ни огрява; растения, които да ни дават плодовете си; мъдреци, които да ни напътстват към непознати висоти; нито изоставащи, за които ние на свой ред да бъдем полезни. Без минералното царство нямаше да я има дори твърдата земя, по която ходим.

Всяка душа е неповторима по своята същност и способности. Задачите, които е призвана да изпълни, също са уникални. Затова нито една душа не е в състояние да заеме мястото на друга и даже най-великата от тях не може да изпълни ролята, отредена на друга душа. Всяка Божия Искра допринася по свой специален начин за Хармонията във Всемира. А пътешествието на душите никога не свършва, освен ако те сами не го приключат чрез неразумен живот. Когато завършва едно пътуване, започва друго. И живот след живот продължаваме от мястото, до което сме стигнали порано.

В далечното бъдеще ще можем да вършим своите задачи от духовните светове, с изключение на мисии като тази на Христос и на други Велики Посветени. Но на сегашния етап от нашето развитие, основната ни дейност е пряко свързана с материалния свят. Именно в него трябва да разрешим задачите на своя живот, и малко по малко да разберем самия Живот, както и нашето място в него. Макс Хайндел казва:

„В напредъка на Еволюцията няма място за застой. В еволюиращия живот, както и в търговията, няма такова нещо като само „да запазиш придобитото". Прогрес или Регрес - гласи Законът."

1.5. Посредници между Бога и човечеството

Учителя: *„Хората живеят в тъмнина и нечистота, и Бог праща в света светли души, за да бъдат като кандило в тъмнината и да подадат ръка." (из „Акордиране на човешката душа, том 3")*

Човечеството, каквото го познаваме в наши дни, невинаги е било такова - нито като физически облик, нито като чувства и ум, нито като разбиране на Бога и духовните светове. Всемирен закон е, че човек, за да получи дадено благо, трябва да пожертва нещо друго. И, ако той е разумен, ще пожертва нещо низше, за да получи нещо висше, пък макар и в бъдещето. И тъй като в общ план цялото наше развитие се направлява от Висшите Йерархии, те се грижат това правило да се следва неотлъчно. По тази причина съвременният човек притежава способности, които човекът на миналото не е притежавал. Такива са аналитичният и логичен ум, способността да разсъждава и изгражда взаимовръзки между отделни факти и събития, а също и моралното чувство за това кое е добро и кое - лошо. Но в древността това съвсем не е било така. Добър пример за това са Божите Заповеди, които изрично трябвало да кажат на хората, че лъжата, изневярата и убийството са нещо лошо. Сега ни е трудно да си представим подобно състояние, но пред погледа на ясновидеца, отправен към миналото, то е факт. В онези времена всичко, което днес приемаме за даденост, е трябвало да ни бъде възвестено отвън. И това се е извършвало чрез Великите Учители,

които са били във връзка с Небесните наставници на човечеството, предвождани от Онзи велик и напреднал Дух, Когото днес наричаме Христос.

Те в миналото са работили главно в Мистерийните центрове. Това са били места, отдалечени от всекидневния живот, където онзи, който е готов съзнателно да служи за всемирното развитие, постепенно се е подготвял да влезе във връзка с Божия Дух. И след тази среща с Божия Дух той става вече нов човек, става Посветен, на когото очите и ушите са отворени, и той слуша Божия глас, има видения и изпълнява Божията воля. Тези Велики Учители са работили в течение на човешкото развитие за постепенното развиване на способностите, които човечеството сега притежава. Тези способности са насаждани като семена, които с течение на хилядолетията са се развивали. И това, което днес познаваме със собствените си сили като висши добродетели, е трябвало да бъде вдъхновявано и грижливо развивано в течение на дълги епохи с помощта на тези Божи пратеници. Както Слънцето, в своето видимо движение, създава условия за развиване на живота на Земята, така и от Божествения Дух периодично идват духовни течения към Земята, за да създадат условия за напъпилите души да разцъфтят, да се пробудят. Тези пробудени души са мистиците, които долавят духовните течения, идващи за дадена епоха и се пробуждат от вековния сън. Тогава те се озаряват от една духовна светлина, носят в себе си мекота и топлина, с които привличат хората, стават един жив извор на Любов и Мъдрост, и помагат на тези свои земни братя и сестри, които са готови, също да се пробудят.

Мистикът външно може да бъде обикновен човек, орач или овчар, както са били някога еврейските пророци. Може да бъде цар или свещеник като Давид и Соломон. Може да бъде поет като Гьоте и Шекспир. Може да бъде общественик като Ганди и Толстой. Може да бъде философ като Лайбниц и Спиноза; може да бъде учен, като Нютон, Франсис Бейкън и други. Може да бъде художник като Леонардо Да Винчи и Рафаело. Всички те са били пратеници на Бялата Ложа сред човечеството с мисия чрез различни методи да внесат необходимите импулси за нашето повдигане.

Прогресът в света е дело на мистиците, а не на онези, които се мислят за учени и умни. Ако в тази светлина разгледаме световната история, ще видим, че начело на прогреса и културата винаги стоят мистиците, хората с духовен поглед за света и живота, а тези, които се кичат с титлата „учени", обикновено са само дилетанти в науката. Те само разработват и много често опорочават първоначалните идеи, дадени от истинските учени, които са били винаги мистици. Най-големите светила на науката като Алберт Айнщайн и Исак Нютон са хора с дълбоко религиозно убеждение.

Тези именно напреднали души, които минават по друг път на развитие и действат като квас за цялото човечество, са представени на много места в Библията - например: *„После се възкачи на планината и повика при Себе Си, които Сам искаше; и дойдоха при Него. И отреди от тях дванайсет, за да бъдат с Него и да ги разпраща да проповядват, и да имат власт да церят болести и да изгонват бесове." (Марко 3:13-15)*

Ясно е, че Христос не е избрал своите ученици на случаен принцип, нито поради симпатии, а поради техните качества и способности. А тези качества и способности, на свой ред, са изградени в продължение на много живо-

ти, отдадени на висши стремежи. Самите пътища за усъвършенстване на човешката душа са дадени в Свещените Писания на различните народи, както и в езотеричните школи, където дълго време са се предавали от уста на ухо, само на достойните ученици.

Учителя: *„За да бъде ясновидец, човек трябва да разполага с особени органи. Тогава той може да вижда всичко. Обаче така могат да виждат истински културните и благородни хора, защото те няма да злоупотребят с това, което виждат. Ако ясновидството се развие в обикновените хора, те ще направят ред погрешки и престъпления. В това отношение Природата знае на кого какви способности да даде. Докато човек не е развил своите висши чувства, Природата не може да му даде необикновени дарби и способности." (из "Пътища и методи за влизане във връзка с невидимия свят", Вл. Пашов)*

Ако проследим историческото развитие на човечеството ще видим, че културите се местят от едно място на друго. Съвременните историци обясняват това по различен начин, но то се дължи на преместването на учениците на Бялото Братство от едно място на друго. Това движение на Бялото Братство не е случайно и произволно, а следва един вътрешен план за развитие на човечеството. Белите братя носят онези духовни сили и енергии, които са необходими за развиване на зародишите, вложени в човешките души. Както влагата, светлината и топлината на Слънцето са необходими за развиване на зародишите на различните растения, така и светлината и топлината, които Белите Братя носят, са необходими за развиване на добродетелите и способностите, вложени в човешката душа.

Ето защо истинският фактор за историческия прогрес и създаването на културите са Белите Братя, които работят усилено между даден народ. Те се изявяват чрез хората от народа, сред който живеят, било като се въплътят като учители на народа, било като се вселяват или пък вдъхновяват по-будните хора със своите Мъдрост и Любов. Те са в основата на всяка култура и прогрес.

В древна Индия те работиха чрез седемте Риши, в Персия - чрез Заратустра и неговите ученици, в Египет - чрез Хермес. В Гърция те се изявиха чрез ред философски школи, а в Палестина чрез старозаветните пророци. Когато преминаха в Западна Европа, те стимулираха изкуството и науката. Така че пророците на Израел не са едно случайно явление, нито пък са някакво достойнство на еврейския народ. Това са учениците на Бялото Братство, които пътуват по света и носят културата и прогреса. Във всеки народ те се изявяват по специфичен начин в зависимост от мисията и задачите, които провидението възлага на този народ. Влад Пашов, един от близките ученици до Учителя, казва следното:

„Усилията на Бялото Братство в настоящата епоха са колкото се може повече души да приемат Христовия импулс, да се пробуди в тях чувството на братство и Любов, да се роди Разумното Сърце, което ще ни издигне към Духа. И понеже стремежът на Христа сега е да обедини всички религии, Братства и Школи, за да съдействаме на този стремеж, не трябва да критикуваме никоя от тях, защото това са различ-

ни класове, в които се провежда великият Христов импулс. Там, където може, ще дадем подкрепа и светлина, без да критикуваме и осъждаме. По този въпрос Учителя казва буквално следното: В днешната епоха всички Ученици на Окултните Братства от целия свят - от Индия, от Англия, от Америка, от Германия - се обединяват. Това обединение става вече в духовния свят и постепенно ще се извърши и на Земята. Затова трябва да бъдете толерантни към Учениците на всички Окултни Школи, защото те всички са Ученици на Бялото Братство." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 6")

Под езотеризъм се разбира вътрешната страна на Словото, където нещата са дадени така, както ги е съзерцавал един Велик Посветен - както са в действителност. А под екзотеризъм се разбира външната страна на Словото, предадена в образи и символи, забулена с ред була. Истината е една, но езотеричното учение се дава на народните маси в екзотеричните писания, в разкази и случки от живота, като е подчертана моралната и практична страна на учението. Но тези разкази не са случайно и произволно измислени, а са създадени от Мъдреци и Посветени, които познават закона на съответствието и знаят на какви реалности от духовния свят какви форми във физическия съответствуват, и в такива форми обличат известни духовни Истини, за да бъдат разбрани от хора с детско съзнание. Това обособяване на две групи, на които се поднася Учението в различна форма, е изразено и от следващите два примера:

„И като се приближиха до Него учениците, рекоха Му: защо с притчи им говориш? А Той им отговори и рече: защото вам е дадено да узнаете тайните на царството небесно, а тям не е дадено; защото, който има, нему ще се даде и ще му се преумножи; а който няма, и това, що има, ще му се отнеме; затова им говоря с притчи, понеже те гледат, а не виждат и слушат, а не чуват, нито разбират." (Матей, 13:10-13)

„И аз, братя, не можах да говоря на вас като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христа. С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да го приемете, а и сега още не можете." (1 Кор. 3:1,2)

Характерното в езотеричните писания е това, че с едни и същи думи, с едно и също слово, се изразява както езотеричната страна на учението, така и екзотеричната. Така, когато в някои екзотерични текстове (притчи, митове, приказки и пр.) се говори за мъже и жени, за моми и момци, и отношенията между тях, пренесено в Божествения свят, разбираме, че се говори за отношението между мъжкия и женския принцип, между Духа и душата. Планината е символ на духовния свят, на възвишеното, на Божественото, а равнината, долината е символ на физическия свят. Морето е символ на живота, а също и на астралния свят; въздухът и птиците са символ на умствения свят и живота на мисълта, тъй като по сходен начин и мислите ни се носят из пространството около нас.

В действителност Школата на Бялото Братство е една, а отделните нейни земни проявления (окултните школи и центрове) са подразделения на

главната, всяка от които работи върху определени задачи. В миналото те са се явявали пред света за кратко време, хвърляли са известна Светлина в живота на човечеството, изпращали са известни импулси и са се прибирали обратно в своето вътрешно прибежище. Но сега Братството е решило да пренесе голяма част от дейността си в целокупния живот и да го одухотвори. Учителя казва:

„Сега някои религиозни хора считат, че Бащата трябва да работи, а човек да не работи – наготово да се живее. И Христос дойде на Земята да помага, да работи. Втори път пак ще дойде, но в душите. Организирането на света се дължи на Бялото Братство. Всички религии са методи на Бялото Братство. Пратениците на Бялото Братство са създали религиите.

В архивите на Бялото Братство се пазят всички тайни. Няма нищо пропуснато. Всички светии са негови членове и действат от Негово име. Бялото Братство е онова велико общество на Божествения свят, което е в прямо общение с Бога и с Христа. В края на века всички светии ще бъдат на Земята.

Струва си да бъдете ученици на великото Бяло Братство, понеже Учителите на това Братство държат всичката архива на Космоса. Те пазят книгата на живота и всички вие трябва да изучавате тази книга. По-голямо благо от това няма. Ще се стремите да придобиете това изкуство. Изведнъж няма да дойде, но постепенно. Един ден ще си кажете: „Благодарим, че тръгнахме в този път." Колкото по-рано тръгнете, толкова по-добре. Колкото по-късно тръгнете, и по-късно ще стигнете.

Богомилите едно време работиха и понеже българите не бяха готови, паднаха под робство. Богомилите отидоха горе и сега, като се освободи България, пак дойдоха. Това е, дето се казва: слизане и качване. Те са сегашните ученици на Бялото Братство.

Богомилите[10] *са били в Египет, Асирия, Вавилон, Персия, Гърция и пр. Те са били там в разни свои прераждания. Във време на Христа са минали в Палестина и от там пак в Гърция, от Гърция в Рим, Англия, Германия и пр.*

Богомилите се разделят на три клона. И трите клона са живели дълго време в Египет. И трите клона са били в Индия, само че са излезли от там в разни времена.

Първият клон можем да наречем египетски. Той отива от Египет в Персия, Гърция и пр. Вторият клон можем да наречем палестински. Той от Египет отива в Палестина и в християнската епоха отива в Рим, Англия, Германия и пр. Третият клон можем да наречем богомилски в тесен смисъл на думата, или български клон.

Той от Египет отива в Индия, от там в Арабия, Сирия, Мала Азия и България. Учениците на Всемирното Бяло Братство в днешната епоха представляват сбор от трите клона. Сега в България работят и трите клона. Тези три клона – Египетски, Палестински и Богомилски в тесния смисъл на думата – идат от едно по-високо място.

---

10 В този текст под думата *„Богомили"* в широк смисъл се разбира Школата на Бялото Братство.

Тези, които ръководят трите клона, са посветени. Най-рано е излязъл първият, египетският клон, после палестинският и най-после българският или богомилският клон. Тези три клона могат да се нарекат клонове на Всемирното Бяло Братство. В Гърция те се наричат орфисти, в Палестина – есеисти, в Египет – херметисти, в Персия – маздеисти. Маздеистите са разклонение на първия, египетския клон.

Първият клон е построил в Египет пирамидите. В Индия трите клона са оставили повече философска наука, а в Египет – повече научен материал. Съвременната култура почти прилича на египетската. И в двете култури имаме подобни прояви: вдигане на тежести, строеж на пирамиди, на Айфелова кула, на параходи, пробиване на тунели и пр.

Първият клон имал за цел да подготви условията за християнството, да подготви съзнанието на човечеството за християнството. Вторият клон имал за цел да внесе християнството в света, да го разпространи. Третият клон имал за цел да реализира Божественото учение, християнството. Розенкройцерите са разклонение на третия, богомилския клон. И те имат за цел подготвянето на новата култура." (из „Разговори при седемте рилски езера")

От казаното от Учителя разбираме, че през цялата история на човечеството сме били ръководени на всяка стъпка от развитието си. Той казва още, че зад всички посветени и зад всички школи стои винаги едно Същество: *„Христос е вдъхновителят на всички откровения във всички времена и епохи." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")*

Освен от директни откровения (т. нар. имагинации или инспирации), Посветените черпят знания и от още един източник - хрониката Акаша, известна още като „Великата Книга на Природата" или „Паметта на Природата". Тя може да се уподоби на космическа библиотека, в която е записано всяко знание, мисъл, чувство или дело, което някога се е случвало във Всемира. От Библията (Даниил, гл.2) става ясно, че там се съхраняват дори нашите сънища. За разлика обаче от земните библиотеки, там няма възможност да се съхрани лъжливо знание, тъй като във Висшите Светове царува Истината и никоя лъжа не може да просъществува. Много от истините, изнесени пред света от Великите Посветени и Учители, са почерпени именно от тази хроника.

Мнозина може би си задават въпроса: *„Ако и в наши дни има такива школи и Посветени, как можем да ги намерим?"* Щайнер дава отговора: *„За всеки трябва да бъде ясно, че Посветеният при всеки случай ще намери този, който сериозно и дълбоко се стреми към висшето познание, защото съществува строг закон за Посветените, според който никой човек не се лишава от правото на знанието, до което той е дорасъл вътрешно. Заедно с този закон има и друг също строг закон – на никой не могат да бъдат дадени тайните знания, за които той още не е подготвен... Само в своята собствена душа човекът може да намери средствата, които да накарат Посветения да се разкрие пред него. Той е длъжен да развие в себе си до висока степен известни качества, и само тогава може да му бъдат съобщени висшите съкровища на духа." (Събр. съч. 10)*

Тук бих желал да кажа няколко думи и за три основни понятия, които често биват бъркани и използвани неправилно. Става дума за думите „ясновидец", „посветен" и „адепт". Ясновидецът е човек, у когото е пробудена дарбата да съзерцава невидимите светове. Тя може да бъде свързана с определена окултна подготовка[11], а може и да се пробуди спонтанно въз основа на посвещения в предишни животи или водене на чист и свят живот. Не е задължително ясновидецът да е преминал през посвещение. От друга страна посветеният е преминал през окултна подготовка и определени мистични преживявания, които са пробудили у него Висшето съзнание. Това може да отключи у него ясновидство, но може и да не се случи. Във всички случаи той вече живее с едно много по-будно съзнание, придобива по-ясен поглед върху живота и власт над някои природни сили. Високопосветените могат да вършат с мисълта си неща, които остават необясними за науката. Адептите пък са друга категория хора, които разполагат с окултни познания и тяхната основна задача е прилагането им в живота с цел повдигане на човечеството. Те може да са посветени или ясновидци, а може и просто да са се отдали на едно висше познание, чрез което да подпомагат работата на Братството. Адептите умеят да използват практически видяното от ясновидците и обясненото от посветените, и да го предадат на хората. Повече светлина върху разликите между ясновидци, посветени и адепти хвърля Рудолф Щайнер в своите Езотерични уроци:

„...в древните времена, за които говорим сега, много хора не можеше да бъдат доведени до ясновидство. Тогава те ставаха посветени, а това означава, че те постигаха пълно вникване и разбиране на духовните истини и закони, но не можеха да ги виждат. Но имаше и други в същото братство, които бяха ясновиждащи, без в същото време да могат да разбират какво виждат. Те казваха на посветените какво виждат, а те на свой ред им го обясняваха. Адептите, като трети вид езотерици, тогава бяха в състояние да използват практически видяното от ясновидците и обясненото от посветените.

В тези древни братства имаше много красиво сътрудничество. Тогава се изискваше взаимна любов и търпимост - голямо доверие, каквото вече изобщо не е възможно днес - такова, каквото човек днес трудно може дори да си представи. Нашата епоха е толкова егоистична, безлюбовна и подозрителна, че е невъзможно каквото и да било, подобно на това. По тази причина днес един посветен винаги е също и ясновидец до определена степен, и обратното; всъщност дори не е възможно да се обучават хора по друг начин.

Това, че адептството трябваше почти изцяло да се оттегли, също се основава дълбоко на условията на нашите времена. Нашата егоистична епоха не е в състояние да използва такива висши способности. В нашата епоха никой не ограничава себе си повече от адептите. Дори и да искаха да се намесят в съдбите на човешките същества, те често не могат, въпреки, че имат силата да го направят и биха могли да бъдат от голяма полза...

---

11 Окултната подготовка включва четене и размишления над определени свещени текстове, медитация, молитви, пост, дихателни и други упражнения, пречистване на страстите и желанията и др.

Като цяло в духовния живот случаят е такъв, че най-висшите адепти и посветени са най-сдържани. Често най-висшите адепти се намесват в съдбата на народите само два пъти за две столетия. Тяхната сила се пази, така да се каже, за много специални случаи. Просто има определени неща, за които човечеството още не е узряло достатъчно. Ако някой иска да даде тези неща на човечеството, те биха могли да действат само разрушително. Наистина, има определени висши истини, които вие, мои братя и сестри, не можете още да получите. Ако аз съобщя една такава истина, тази стая би се опразнила за минути. Днешните човешки същества просто не могат да понесат определени истини, дори и ако вече са достигнали определена степен в езотеричното обучение." (из „Езотерични уроци 1904-1909", ръкопис на Ана Вайсман)

1.6. Мисли на велики учени и философи за Бога

Съвременните хора, потънали в илюзията на материализма, често смятат, че науката категорично е опровергала съществуването на Създател. За да покажа колко далеч са от Истината, споделям тук мислите на много от най-великите умове, живели някога на Земята и посветили живота си в изучаване на природните закони и взаимовръзки.

Всички тези основатели на съвременната култура и наука са стигнали до заключението, че е невъзможно целият разумен свят да е рожба на сляпата и неразумна случайност.

Изумителна е вярата на атеистите, които, въз основа на няколко непотвърдени и нелогични хипотези, са готови да се противопоставят на вярата в Бог на Айнщайн, Гьоте, Декарт, Пастьор, Ломоносов, Нютон и много други гении.

Алберт Айнщайн: *„Ние хората сме в позицията на едно малко дете, което влиза в огромна библиотека, пълна с книги, написани на множество различни езици. Детето осъзнава, че някой трябва да е написал тези книги. Но то не знае как. То не разбира езиците, на които те са написани. Детето смътно се досеща, че има някакъв тайнствен ред, според който са подредени книгите, но то не знае какъв е този ред. Според мен точно такова е отношението дори на най-интелигентното човешко същество спрямо Бога. Ние виждаме, че Вселената е чудесно подредена и че се подчинява на някакви закони, но само смътно разбираме тези закони. Нашите ограничени умове не могат да схванат тайнствената Сила, която движи космическите съзвездия." („Einstein: A Life", Denis Brian, 1996)*

Алберт Швайцер: *„Значимостта на Исус Христос за човечеството не се състои в ритуалите, които хората са създали въз основа на Неговото учение, а в примера на Неговия живот, Неговата любов и състрадание, Неговото желание да умре, за да може чрез Своята смърт да изкупи греховете на всички хора – това са делата, които ние ще помним*

вечно." (цитиран в Jilek-Aall 1990).

Барух Спиноза: *„На твоя въпрос, дали аз имам ясна идея за Бога, както имам ясна идея за триъгълник, аз отговарям „Да." Но ако ме питаш, дали имам ясен мисловен образ за Бога, както имам ясен мисловен образ за триъгълник, аз отговарям „Не." Защото ние сме неспособни да си представим самия Бог, а можем само да разберем същността на Бога. Забележи, аз не твърдя, че изцяло познавам Бога. Аз само казвам, че разбирам какво представляват някои от Неговите атрибути - не всички и дори не повечето." („On the Improvement of the Understanding", Dover Publications, 1955)*

Вернер Хайзенберг: *„Първата глътка от чашата на природните науки прави човека атеист, но на дъното на чашата го очаква Бог." (Hildebrand 1988, 10)*

Галилео Галилей: *„Святата Библия не може да греши и заповедите, които се съдържат в нея, са абсолютно истинни и ненарушими. Склонни да грешат и то по много начини, са тълкувателите и интерпретаторите на Библията." (Ross 1991, 20)*

Георг Хегел: *„Бог е началото на всички неща и краят на всички неща. И както всички неща произхождат от Него, така всички те ще се върнат обратно при Него. Той е центърът, който дава живот и движение на всички творения и който одушевява и съхранява разнородните форми на битието." („Lectures on the Philosophy of Religion...", G. Hegel, 1895)*

Готфрид Лайбниц: *„Трябва да се отнасяме към Бога не само като към първопричина и първоизточник на всички творения, но и като към Господар на всички личности и на всички разумни същества. Бог е всъщност един абсолютен монарх на най-съвършената държава, каквато е Вселената, обитавана от всички духовни създания." (Leibniz 1976, 327)*

Гулиелмо Маркони: *„Аз мисля, че би било голяма трагедия, ако хората загубят своята вяра в молитвата. Без помощта на молитвата, аз щях да пропадна там, където всъщност успях. Като ми позволи да постигна моите цели, Бог ме направи просто един инструмент на Своята Воля, за да разкрие Своята Божествена Сила." (Marconi 1942, 20-21)*

Гьоте: *„Вярата в единния Бог винаги възвисява духа, тъй като служи като критерий за вътрешното единство на човека." (из „Западно-източен Диван", Гьоте)*

Джеймс Максуел: *„Аз мисля, че колкото повече ние заедно участваме в делото на Христос, толкова повече простор се открива пред Него, за да може Той да посее своето слово в нас. Защото Той винаги иска да бъде в единение с нас. Когато се прекланяме пред Бога, ние не сме сами, а сме заедно с нашите братя; и Христос е винаги там, където двама*

или трима са събрани в Негово име." („The Life of James Clerk Maxwell", L. Campbell, 1882)

Джордано Бруно: *„Единният и безкраен Творец е абсолютно съвършен... Той не би могъл да бъде по-велик или по-добър. Той властва над цялото пространство и единствено безкрайността може да бъде Негов съвършен образ или подобие." (Singer 1950, 61)*

Ернст Хекел: *„Благодарение на нашите размишления, ние сме принудени да признаем, че Бог не трябва да бъде противопоставян на материалния свят като някакво външно същество, а трябва да бъде мислен като една Божествена сила, като един активен Дух, проявяващ се вътре в самия Космос." (Haeckel 1895, 15)*

Жан-Жак Русо: *„Всички неща, направени от Бога, са добри, но човешката намеса понякога ги опорочава. Човекът е този, който насажда плодородната почва с неплодородни семена и не позволява на дърветата да раждат своите плодове." (Rousseau 1911, Book I)*

Жан-Пол Сартр: *„Аз не мисля, че съм просто продукт на случайността, че съм само една частица прах във Вселената; аз чувствам, че съм някой, който е бил очакван, създаден, планиран. Накратко, аз съм едно същество, което само един Творец би могъл да постави тук; и тази идея за творческа ръка се отнася до Бога." („Nouvel Observateur", 1980)*

Имануел Кант: *„Бог е единственият господар на света. Той царува като монарх, а не като деспот, защото Той иска Неговите заповеди да бъдат спазвани от любов, а не от робски страх. Като истински баща, Бог ни повелява само това, което е добро за нас, а не господства над нас своеволно като някакъв тиранин. Бог дори изисква от нас да размишляваме върху мотивите за Неговите заповеди. Той настоява да спазваме тези заповеди, защото иска първо да ни научи да бъдем достойни за щастието и едва след това да участваме в него. Волята на Бога е великодушието, а Неговата цел е това, което е най-добро за нас." ("Lectures on Philosophical Theology", Immanuel Kant, Ithaca, 1978, 156)*

Исак Нютон: *„Наблюдавайки Божите творения, ние разбираме, че истинският Бог е едно интелигентно и всемогъщо Същество, и че Той притежава всички съвършенства и абсолютната власт. Бог е вечен и безкраен, всесилен и всезнаещ, т.е. Неговото съществуване трае от вечността до вечността, Неговата личност се простира от безкрайността до безкрайността. Той властва над всички неща и знае всичко, което се е случило или е възможно да се случи."*

Йоханес Кеплер: *„Вярвам, че чрез Божията намеса аз постигнах изведнъж онова, което в миналото не успявах да постигна, въпреки моите огромни усилия. Твърдо вярвам в това, защото не спирах да се моля на Бога да позволи моят план да успее." (Newton 1687, "Principia*

Mathematica”).

Лудвиг Витгенщайн: *„Християнството не се състои в изричането на много молитви; в действителност на нас ни е заповядано точно обратното. Ако ти и аз искаме да живеем истински религиозен живот, ние не трябва само да говорим безспирно за религия, а по някакъв начин трябва наистина да променим живота си.” („Ludwig Wittgenstein: Personal Recollections”, editor – Rush Rhees, Oxford, Basil Blackwell, 1981, 109)*

Луи Пастьор: *„Бъдещите поколения един ден ще се смеят на глупостта на съвременната материалистична философия. Колкото повече изследвам природата, толкова повече се смайвам от нейния Творец.” (Castle 2002, 55)*

Мартин Лутър Кинг: *„Аз не знам какво ще се случи оттук нататък. Очакват ни трудни дни. Не се плаша за себе си, защото аз вече бях на върха на планината. Като всеки човек и аз бих искал да имам дълъг живот; дълголетието е хубаво нещо, но сега не ме е грижа за това. Аз просто искам да върша Божията воля. А Бог ми позволи да се изкача на планината и оттам аз погледнах към Обещаната Земя. Аз може да не съм с вас, когато навлизате в тази земя, но искам да знаете, че всички ние като народ ще успеем да я покорим. Затова аз съм щастлив и не се страхувам от нищо. Никакви заплахи не могат да ме разколебаят. Моите очи виждат вече славата на идващия Господ.” (из речта му, броени часове преди да бъде убит)*

Михаил Ломоносов: *„Бог е дал на човечеството две книги. В едната е показал Своето величие, а в другата – Своята воля. Първата книга е нашият видим свят. Светът, който е създаден от Бога така, че да може човекът, който наблюдава огромните мащаби, красотата и грациозността на космическите структури, да признае Божието всемогъщество. Втората книга е Святата Библия.” („Библия опережает науку на тысячи лет”, В. Губанов, Москва, 1996, 44)*

Николай Коперник: *„Да опознаваме великолепните творения на Бога, да проумяваме Неговата мъдрост, величие и сила, да се наслаждаваме на Неговите чудесно действащи закони – със сигурност това са достойни начини за преклонение пред Всемогъщия Бог, за Когото невежеството не би могло да бъде по-приемливо от знанието.” („The Glory of the Stars”, Merlin Neff, California, Pacific Press Publishing Association, 1952, 191-192)*

Рене Декарт: *„Аз разбирам съвършено ясно, че сигурността и истинността на всяка наука зависи единствено от познаването на истинския Бог.” (Descartes 1901, Meditation V)*

Робърт Бойл: *„Величието, подредеността и красотата на небесни-*

те тела, изящната структура на животните и растенията, и всички други природни феномени съвсем справедливо подтикват интелигентния и безпристрастен наблюдател да стигне до извода, че съществува един върховен, всемогъщ и добронамерен Творец." (Seeger 1985, 183-184)

Стивън Хокинг: *„Ако ние все пак успеем да открием една завършена теория за произхода на Вселената, тя своевременно трябва да стане разбираема по принцип за всеки, а не само за неколцина учени. Тогава всички ние заедно - философи, учени и обикновени хора - ще можем да участваме в обсъждането на въпроса: „Защо ние хората и Вселената съществуваме?" Ако намерим отговор на този въпрос, това ще бъде окончателното тържество на човешкия разум, защото тогава ще знаем намеренията на Бога." („A Brief History of Time: From the Big Bang to Black Holes", Stephen Hawking, New York, Bantam Books, 1988, 190-191)*

Теодор Рузвелт: *„Да се страхуваме от Бога всъщност означава да обичаме Бога, да почитаме Бога, да се прекланяме пред Бога. А всичко това можем да направим, само ако обичаме нашите ближни, ако се отнасяме към тях справедливо и милостиво, и ако по всички начини се опитваме да ги предпазим от несправедливостта и жестокостта. По този начин ние се подчиняваме - доколкото нашата човешка немощ ни позволява - на великия и непоклатим закон за справедливостта." („The Theodore Roosevelt Treasury", Theodore Roosevelt, New York, G.P. Putnam's Sons, 1953, 322)*

Томас Едисон: *„Казвам ви, че всеки, който познава отблизо тайните на Природата или се занимава с науката химия, неизбежно ще се убеди, че зад всичко това стои един Всемогъщ Разум." („The Story of Thomas Alva Edison", Margaret Cousins, New York, Random House, 1993, 175)*

Уилям Харви: *„Ние признаваме, че Бог, Върховният и Всемогъщ Творец, участва в създаването на всички живи същества и че самата Божия ръка ни дава знак, че Той съществува във всички Свои творения. И наистина, всички творения са изобретени и подредени с неподражаема предвидливост, с Божествена мъдрост, с възхитително и неописуемо майсторство. А тези качества не могат да принадлежат на никой друг, освен на Всемогъщия Бог." (Harvey 1989, 443)*

Франсис Бейкън: *„Съществуването на Бога се отрича само от тези, за които е изгодно Той да не съществува." (Bacon 1875, 64-65)*

Франсоа Волтер: *„Цялата природа се провиква към нас, че Бог съществува, че има един върховен Разум, една могъща Сила и един възхитителен ред; и всичко това ни учи, че ние сме подвластни на този Разум." (Parton 1884, 554)*

Чарлз Дарвин: *„Да се предполага, че окото, с всичките свои уникални приспособления за фокусиране на различни дистанции, за пропускане на*

различни количества светлина и за коригиране на светлинното разсейване, би могло да възникне чрез естествен подбор, е според мен – признавам – абсурдно в най-висша степен." („The Origin of Species", Charles Darwin, New York, New American Library, 1964, 168)

1.7. Мисли от посветени и ясновидци за Бога

Учителя:

„И когато казваме, че Бог е Любов, ние подразбираме едно изявление на Бога. Затова, където е Любовта, където е доброто, което е неин плод, там Бог се проявява. Говорим ли за Бога като Любов, ние подразбираме онова Същество, от Което произтича всичкият живот във Вселената и което свързва всички живи души в едно цяло, без то да се измени.

Бог оставя всички същества абсолютно свободни. Той никога досега не е казал на никое същество във Вселената, колкото и малко да е то: „Направи това!" или „Служи Ми!" Той му показва пътя, но го оставя свободно, само да направи своя избор - да извърши онова, което то счита за добро. И наистина, какво се ползва Бог, ако Го почитаме, ако Му служим? Той ползва ли се от това? Знание можем ли да Му дадем? - Не, Той всичко знае. Сила можем ли да Му дадем? - Не, Той е най-силният. Всичко може да премине, всичко може да се разклати, но Той никога не се поколебава. Единственото нещо, с което ние привличаме Бога, то е нашата немощ, нашата нищета. Когато Той ни гледа така дребни, така страдащи и невежи, у Него, във величието Му се заражда едно желание да спусне ръката Си и да ни каже: „Нагоре сега!" Стремежът на Бога е да ни освободи, да ни очисти, да просвети умовете ни, да облагороди сърцата ни, да внесе в душите ни онази светлина, чрез която да познаем, че Той е Любов.

Да възлюби човек Бога, това е най-славният момент в неговия живот. Това значи да цъфне и да разнася надалеч своето благоухание. Това значи да блика постоянно като извор, който знае да дава. При това състояние всички разумни желания на човека са постижими. Само тогава човек става истински свободен. Той има онази свобода, която Истината носи. А под Истина ние подразбираме онази връзка, която Бог е създал между Себе Си и нас. Вън от това няма никаква свобода.

Питаш, кога човек е добър? Моментът, в който Бог се проявява у него, човекът е добър. Моментите, в които Бог не се проявява, човекът е лош. Дойде ли Бог в човека, той става радостен и весел, готов за всяко служение. Откаже ли се да служи на Бога, Той го напуска. Питайте се, не дали Бог ви люби - Той от първия до последния ден не е престанал да ви люби, а вие любите ли Бога?

Бог изпълва цялото Битие, изпълва всички светове, изпълва всички слънчеви системи, и все пак остава още една непроявена част от Него – има още нещо непроявено от Този Велик Господ, и в цялата вечност Той не може да се прояви. Следователно вечността е един начин, чрез който Господ може да се прояви, но и в тази вечност няма всички форми, чрез които Господ да се прояви напълно.

И когато казваме, че Бог е Любов, ние подразбираме едно изявление на Бога. Затова, където е Любовта, където е Доброто, което е неин плод, там Бог се проявява." (из „Учителят говори")

„Ако искате да имате вярна представа за Бога, излизайте вечер да гледате Небето! Бог е една творческа сила. Всички планети, които съставят нашата слънчева система, влизат в друга система от планети. Двете заедно влизат в трета и т.н... Всички тези планети, слънца, системи, тъй сгрупирани, съставляват цялата Вселена или тъй наречения «Град Божи», дето Бог живее. Неговият Ум, Неговото Съзнание е толкова велико, че Той обхваща и най-малките същества, които се докосват до Него, и урежда живота им. Може ли да схванете какво нещо е Бог? Всички ангели, всички същества, които са живели милиони години преди нас на Земята, знаят какво е Бог. Те застават със свещен трепет пред това Велико Същество, от Сърцето, на Което изтича тази Велика Любов, която поддържа целия космос. Малко от това благословение достига и до нашата Земя." („Родени изново", НБ, 02.03.1924)

„Хората искат да дадат някаква форма на Бога, но питам: каква форма може да дадете на светлината? Светлината сама създава формите." („Стар и нов живот", МОК, 29.03.1922)

„Единственият Учител, който учи хората е Бог. За да ги учи той приема една или друга форма. Някога Бог е видим, а някога - невидим." („Отец Ми живее", ООК, 29.06.1932)

„Под думата «Бог» аз разбирам туй същество, което навсякъде се проявява. Като видиш едно дърво, да ти трепне сърцето, да се зарадваш, че Бог се проявява. Да видиш, че твоят Господ и Господ на дървото е един и същ. Той ще ти каже: «Направи ми една услуга!» Ти ще полееш дървото и ще се радваш, че си могъл да помогнеш. Като минеш покрай едно изсъхнало цвете – полей го! Да се радваш, че си направил една услуга! Ако ти не си в състояние да помогнеш на една мушица, която се дави и има нужда от твоята помощ, питам тогава, на кого ще помогнеш?" („След това", НБ, 28.02.1932)

„Съвременните хора говорят за Бога, но какво всъщност е Бог и те не знаят. Те имат смътна представа за Бога. Дойде ли до идеята за Бога, човек трябва да си Го представя като място, откъдето излиза най-чистият, най-възвишеният живот, най-чистият морал, най-високата Мъдрост, най-великото знание, най-възвишените добродетели." („Аз съм", НБ, 02.02.1930)

„Първото Лице на Бога е Любовта, проявена в Живота. Второто Лице на Бога е Мъдростта, проявена в знанието. Третото Лице на Бога е Истината, проявена в Свободата." (из „Учителят говори")

„Не схващайте Бога като някаква форма, а знайте, че зад безгранич-

ността стои едно Възвишено Съзнание, Което във всички случаи бди за вас." („Бог е Дух", НБ, 27.05.1928)

„Хората не разбират Бога, защото искат да Го обхванат с ума си. Те не Го разбират, защото Му дават форма, подобна на тяхната. На Бога не може да се даде никаква форма. Когато мислите за Бога, за Първата Причина, представете си Го като необятна интелигентност, като безгранична Любов и Мъдрост, която едновременно обхваща всичко в света, разбира нуждите на всички същества и им помага." („Изново", НБ, 04.03.1928)

„Като говорим за Бога, ние разбираме онази Първична Причина, която е турила всичко в действие, която и днес още работи, но не сама, а колективно." („Денят Господен", НБ, 11.09.1927)

„Най-после, ако вземем Бога, всичко излиза от Него. Цялата Вселена не е нищо друго, освен Бог, Който се проявява. Тя представлява развитието на Бога. Защото и Бог, сам по себе си, се развива." („Ще се изкоренят", СБ, 29.08.1926)

„Един искал да направи смешка и да дразни един, който му рекъл: „Ние сме в градина, в която има много хубави ябълки." – „Но аз не виждам нищо", отговорил му другият, като си затворил очите; приятелят му зашил една плесница и онзи прогледнал и видял. Тъй и Господ понякога ни зашие плесница и ние виждаме." („Ето човекът", НБ, 16.03.1914)

„Това е живот вечен, да позная Тебе, Единия, Истинния Бог" – значи, да пробудим онзи принцип, който Бог е внесъл в нас. Всичко онова, чуждото, трябва да го отхвърлим. Всеки от вас трябва да знае кое е Божественото. Туй, което носи радост, е Божествено; туй, което носи скръб, не е Божествено. Туй, което носи мир, е Божествено; туй, което носи размирие, не е Божествено. Туй, което носи милосърдие, е от Бога; туй, което носи коравосърдечие, не е от Бога. Туй, което носи добро, е от Бога; туй, което носи зло, не е от Бога." („Ще влезе Духът", НБ, 25.12.1932)

Ванга:
„В Бога не вярвате, а искате да ви помагам. Без вяра при мен да не идвате, защото не аз, Той ви помага."

„Има Бог. И ако замълчите, и камъните ще проговорят за Бога. Така както слепите знаят, че има светлина, така както сакатите знаят, че има здрави хора, така и здравите трябва да знаят, че има Бог."

„Аз 40 години изпадам в транс и не съм видела ни Господ, ни Христос. Обаче знам: Огън и Светлина – това е Бог!"

„Бог е Светлина – Той няма образ. Кълбо от светлина е Бог. Никой не

го е видял и няма да го види."

„Бог е дал на човека едно мощно оръжие – неговата воля, която никаква сила не е в състояние да сломи, така че човек сам да реши на кого да служи."

2. Същност на Човека

„Има тела небесни и тела земни, ала един е блясъкът на небесните, а друг на земните." (1 Кор. 15:40)

Учителя:
„Всички трябва да знаете, че Земята е място за учене, за правене на опити. Земята е училище, в което има ученици, но не и учени хора. Тя е нещо подобно на университетите. Ако отидете в някой университет през учебната година, ще видите, че той е пълен със студенти. Обаче отидете през ваканцията, университетът ще бъде празен. Де са студентите през това време? Те са отишли по домовете си. По същия начин, като си лягате вечер и вие напущате училището, т.е. Земята, и отивате по домовете си. Всеки човек е дошъл в този университет да се учи. Той е временен университет. Като прекара в него от 1 до 120 години най-много, той го напуска и отива в своя дом при баща си и майка си, да им покаже какво е научил." („Ще оздравее момчето ми", НБ, 27.11.1927)

„Тревожни са мислите, когато се смущаваме как ще прекараме живота си, дали ще бъдем здрави, ще имаме ли достатъчно средства и т.н. Питам: когато царският син постъпва в училище, трябва ли да мисли той кой ще го поддържа, колко пари ще му се изпращат, кой ще му прислужва и т.н.? - Той не трябва да мисли по тия въпроси. Веднъж изпратен на училище, от него се иска само да учи, а за всичко останало бащата поема грижата. Ако синът е мързелив и не учи, той ще понесе последствията на своя мързел: големи нещастия ще се струпат върху главата му. Казвам: вие сте такива царски синове, пратени на Земята да учите. Благодарете на Бога за всичко, което имате: светлина, въздух, вода и хляб. Какво ви трябва още? — Да учите! Един ден, като се върнете от тази голяма екскурзия на Земята, вашият Баща ще ви запита: Какво научихте досега?" („Абсолютната Чистота", ООК, 21.08.1929)

В тази глава ще бъдат обяснени накратко най-важните понятия за същността на човека, без които следващите теми биха били трудни за възприемане. Тези важни въпроси ще бъдат представени предимно с думите на Учителя, като съм подбрал малък брой цитати, даващи най-пълен отговор. Смятам, че в тях е предадена Истината толкова ясно и разбираемо, че в повечето случаи моите тълкувания не биха допринесли с нищо съществено.

2.1. Защо идваме на Земята

Учителя:

„Всеки човек, който е изпратен на Земята, е изпратен с известна мисия. При това неговата мисия, колкото и малка да е тя, е от значение. Онази причина, която го е поставила в света, е имала нещо предвид – ако беше непотребен, той нямаше да се яви." („Малцина избрани", НБ, 26.06.1932)

„Ако не схващаме дълбокия смисъл на Живота, ние губим кредита на Разумните Същества, които носят Божествения Живот и ни дават знания. Трябва да знаете смисъла на Живота. Той е много по-висш, отколкото си го представяте. Смисълът на Живота е усъвършенстването на човешката душа.

Дойде при мене един човек и ме попита: „Какъв е смисълът на Живота?" Казах му: „Във вселената има около сто милиона слънца. Около всяко Слънце има 12 планети. Трябва да обиколиш всичките тия слънца и планети; и да живееш във всяко едно от тия слънца и планети, по сто милиона години. И чак тогава ще се научиш, какъв е смисълът на Живота в неговата дълбочина." (из „Изворът на Доброто")

„Всеки човек е роден, за да изпълни известна мисия; всеки човек има свое предназначение. Ако се заеме с работа, която природата не му е определила, той може да причини пакости не само на себе си и на окръжаващите, а и на цялото човечество. Това са хората, които наричаме вредни на човечеството." („И рече Исус", НБ, 06.04.1930)

„Мнозина поддържат идеята, че Господ може всичко да направи, че ангелите Му помагат и т.н. Значи, щом Господ може всичко да направи, вие не трябва да работите. Това е лъжлива идея, от която трябва да се пазите. Господ има свой план на действие. Той ще дойде на Земята, но ще намери ли тогава готови хора за работа? Всеки трябва да работи, да се развива и усъвършенства. Знаете ли какво ще бъде положението на онзи, който очаква щастлив живот, а нищо не работи?" („Абсолютна чистота", СБ, 21.08.1929)

„Вие непрекъснато трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е вложил във вас доброто за основа на вашия живот. Той ви е пратил на Земята като в училище, да учите. И вие трябва да учите добре. Единственото нещо, което радва Бога, е когато учите добре. И аз се радвам, като виждам, че учите с любов и разположение. Когато видя някой човек пред изкушението, казвам: Опасно е човек да се отклони от пътя, който му е предначертан." („Бъдещото верую на човечеството", СБ, 01.09.1933)

„Търсете да бъдете проводници на добрия живот, на добрите сили, на добрите мисли в света. Туй е предназначението сега. А как трябва да стане това? Вие всички имате заложби. Ако продължите в този път,

ще дойде съдействието. Слънцето само изгрява навреме, вятърът ще дойде навреме, всичко ще дойде навреме за онзи, който слуша." („Верен в малкото", НБ, 19.03.1933)

„Задачата на човека е да работи за пробуждането на Божественото в себе си и в своите ближни." („Пробният камък", ООК, 14.08.1929)

Всемирен закон е, че колкото повече човек напредва в своето духовно развитие, толкова по-ясна му става и целта на неговия живот. Всички ние сме дошли на Земята с определена мисия - или по-точно с множество малки ежедневни задачи, съсредоточени в две направления – да ставаме по-добри като развиваме добродетелите си (Любов, Мъдрост, Воля, Вяра, Търпение, Саможертва, Милосърдие и т.н.), и успоредно с тяхното развиване да ги „впрегнем" на работа за общото благо на човечеството, или поне на тези, на които можем да помогнем. Дори само една чаша вода да подадем на някой жаден или една усмивка да дарим на някой тъжен, можем да озарим неговия свят, а това наше дело да породи една цяла верижна реакция с добрини. Но трябва винаги да помним, че можем да дадем на другите само онова, което носим в себе си. И не положим ли усилия да придобием знания, таланти и способности, ние ще бъдем просто един товар за околните.

Веднъж един богаташ решил, вместо да изхвърли торбата си с боклук в контейнера, да я остави в краката на намиращия се наблизо просяк. Беднякът се усмихнал и си тръгнал доволен с плика пълен с боклуци! Спрял се до една локва изхвърлил всичко от торбата, поизмил я и я напълнил с цветя и билки, които растели наблизо. Върнал се при богаташа и му подал торбата в ръцете. Богатият гледал изумено и едва-едва заеквайки продумал:

- Защо ми даваш прекрасни цветя, като аз ти дадох само боклуци?

Беднякът простичко отвърнал:

- Защото всеки човек дава онова, което носи в душата си!

Всеки човек пази в душата си спомена за един далечен светъл и блажен живот, и изпитва дълбок копнеж към него. Може човек да се увлече от живота на Земята, да се нагърби с големи, трудни работи, ала все пак идват моменти, когато той си спомня за този красив живот и съзнателно или несъзнателно се стреми да го реализира тук на Земята.

Този копнеж понякога заглъхва, ала понякога неочаквано се пробужда с неудържима сила и отвежда човека по чудни пътища в непознати страни. Този стремеж един ден ще го изведе из противоречията на земния живот, из вълните на буйното житейско море на спасителния бряг. Един ден този стремеж ще заведе човека при Бога.

Затова Учителя казва: *„Разумният свят чака с търпение времето, за да прояви човек Доброто." („Божествени подбуди", 22.11.1944)*

Човек не е изоставен сам и безпомощен в своя път. Светли Същества бдят над него и го пазят, упътват го и го ръководят. Дори когато е непослушен, тяхното търпение и Любов превъзмогват всяко своенравие и упорство. Тези Същества могат да се проявяват чрез нашите баща, майка, близ-

ки, приятели, учители, всички добри хора, които могат да го срещнат в неговия път по един или друг начин. Истината е, че всички ние сме живи дълги години, но само в една малка част от тях наистина живеем. Това са миговете, в които успяваме да направим онова, за което сме се родили. И всъщност именно тогава сме щастливи. Останалото време просто минава в чакане или в спомени.

Можем да приемем живота на Земята като една огромна, добре поддържана илюзия - школа за обучение на кандидат-ангели. Тя се направлява и наблюдава от безброй разумни и любящи същества, които са много по-напреднали, отколкото дори можем да си представим. Ала тази илюзия е толкова съвършено проектирана, че всичко, което мислим, казваме или вършим, винаги е известно на тези същества. И въпреки това те чувстват към нас единствено велика любов и състрадание, готови са да ни простят всяка грешка и несправедливост, без да ни съдят и критикуват.

Когато е нужно, те ни изпращат уроците на кармата, но го правят с абсолютна Любов и желание да станем, да се изтупаме от праха и да не падаме отново в същите капани. Те винаги ни защитават от всички болезнени и унищожителни неща, които иначе биха могли да ни се случат, освен в случаите, когато ние сами сме привлекли определени събития към себе си.

Тези наши по-големи братя са положили огромни усилия за създаването на илюзията за живота на Земята, а нещата, които ни се случват, само изглеждат случайни, защото ако бяха твърде очевидни нямаше да има какво да научим от тях. Те работят неуморно в наша полза, не искат благодарност за стореното, и са напълно щастливи да го правят, нищо че почти никой от нас не разбира колко изгубени сме без помощта им.

Тези Същества се грижат никога не ни се дават повече трудности и страдания от тези, с които можем да се справим. А когато изпитанието се появи, можем да израснем чрез него, вместо да му позволим да ни сломи. В труден момент винаги помага да благодарим за урока и да се помолим Той да ни помогне да го научим добре и от първия опит.

Някои тук може да попитат: *„Ако има толкова напреднали, мъдри и могъщи същества във Всемира, защо ни оставят да преминаваме през толкова трудности, защо не дойдат и набързо не ни решат проблемите?"*

Работата е там, че ние се учим, развиваме и усъвършенстваме само посредством собствения опит и самостоятелното надмогване над ежедневните проблеми и решаването на задачите, които Бог ни е поставил в този живот. Колкото повече напредваме, толкова по-сложни, но и по-интересни задачи ще ни се дават. А човек израства, преди всичко, когато му се наложи да надскочи собствените си възможности. Защото непреодолими трудности има само за нас, хората. Тези обаче, които ръководят човешкото развитие, са надмогнали тези изпитания в далечното минало.

И отново някой би попитал: *„Защо тогава те не идват, да ни помагат в разрешението им?"* Но би ли помогнал учителя на детето в училището, ако му решава малките задачи по смятане? Това би било елементарно за учителя, но би ли обогатило детето? Детето би ли развило в такъв случай качествата и способностите, за чието развитие му са дадени задачите? Мъдрите Учители с Любов наблюдават децата и се радват, ако учениците

със собствени усилия решават задачите. Тогава те ги преместват в по-горен клас и им дават по-сложни задачи, докато се завърши учебната година и децата издържат всичките си изпити.

Затова всяка мъка, несгода или трудност, която преодоляваме в своя път към съвършенството, автоматично се превръща в благословия за нашия бъдещ живот. Всеки недостатък пък с времето ще се изчисти, но това ще стане в много прераждания и с цената на много препятствия и мъки. От друга страна, отказът от учене и себеусъвършенстване, влизането в заблуди и нежеланието да изправяме погрешките си, водят до още по-големи и често ненужни страдания и болки.

Бог ни е дал най-хубавият от всички дарове - способността да избираме и да решаваме как да постъпваме. Замислете се за някой ден, от който сте наистина доволни в края. Щастието не е нито в парите, нито в земната любов, нито в каквато и да било материална придобивка, а единствено да си легнем вечерта и да си кажем „днес свърших една добра работа за другите" или „днес научих нещо ново, което ще ме направи по-добър, по-мъдър и по-полезен човек". Щастието е да се събудим рано сутринта с мисълта, че ни очаква един прекрасен ден, в който ще имаме възможност да проявим Бога в себе си и да използваме разумно условията, които са ни дадени за нашето и чуждото повдигане. Защото истинското благородство не е в това да бъдем по-добри от другите, а да сме по-добри от вчера. И е невъзможно човек, който иска да прави добро, да не му се дадат условия да се прояви. Всеки от нас е нужен някъде, някому, за нещо. А най-хубавият подарък, който можем да дадем на нашите близки, е да бъдем блестящ пример за тях.

Преди години четох, че в едно вестникарско допитване задали въпроса „Кои са най-щастливите хора?" Четирите наградени отговора бяха:

- Занаятчия или артист, който си подсвирква след добре свършена работа;
- Дете, което прави пясъчни замъци на плажа;
- Майка, която къпе своето бебе:
- Лекар, който след трудна операция е спасил човешки живот.

Удивителното е, че никъде не става дума за пари, власт или вещи.

И обратното - не знам дали има по-голямо нещастие за една душа от това да си замине от този свят и вече с ясен поглед да види, че не е свършила задачите, за които е дошла, а вследствие на това много други души, на които е можела да помогне, са затънали още повече в своите земни грижи, вместо да надигнат глава и да отправят поглед към небето. В такъв момент душата съзнава колко много светли братя и Учители са работили милиони години, за да добие Светлината, която носи, а тя дори не е пожелала да подкрепи тяхната работа в земния си живот, да допринесе съзнателно поне с малко за Хармонията във Всемира.

Малко известен факт е, че даром ние черпим сили и се развиваме до една определена възраст, а след това, ако искаме потокът от космически сили да тече все така непрестанно към нас и да ни облагородява, се изискват нашите усилия. Рудолф Щайнер го описва така:

„Днес, оставени сами на себе си, хората не могат да надхвърлят 27-та година. Докато през древните епохи хората можеха да се развиват

до дълбока старост, съвременният човек - ако той не се вземе сам в ръцете си и не се открие за определени импулси от духовния свят - т.е. ако се подчинява само на душевно-духовното развитие, свързано с физическото тяло, тогава той ще приключи своята истинска еволюция на 27-годишна възраст. Изобщо хората, които днес не успяват да приемат импулси от духовния свят, остават 27-годишни, макар и да са станали столетници! Това означава: В себе си те носят признаците и характеристиките на 27-годишния човек. За това и днес, след като хората непрекъснато се отклоняват от духовните импулси ние имаме една култура, един социален живот, които по своето същество са 27-годишни... Ние трябва да вникнем правилно в тези неща; трябва да ги приемем не с песимизъм и страх, а по такъв начин, че те да пробудят у нас импулса за проникване в духовния свят, защото онова, което природата не може да ни даде, ние трябва да го породим и развием самостоятелно." (Събр. съч. 177)

Трябва винаги да помним, че като хора на Земята, ограничени в този времеви и пространствен отрязък от Безкрая, ние разполагаме с ограничено време и енергия - това е кредитът, който Бог е предвидил, че ще ни бъде достатъчен, за да извършим земната си мисия. Ала ако ги разпиляваме и използваме неразумно, ще се наложи да отговаряме „горе" защо сме го допуснали. И да си понесем последствията - в следващия си живот да се въплътим при по-лоши условия. Понеже закон е: който не може да се справи с малкото, никога няма да му се даде нещо по-голямо. Даже напротив - ще му се дават все по-ограничени условия, за да се научи да ги оценява. Затова искам да обърна внимание на един от капаните, които чакат пред Пътя на Ученика. А той е стремежът да угодим на всички, да живеем живота, както те смятат за редно. Ясно е, че не можем да огреем навсякъде. И още по-ясно е, че ако „греем" там, където на някой друг му изнася, ще сгрешим. Спасителя ни дава следното решение на този въпрос:

„Исус му каза: остави мъртвите да погребват своите мъртъвци, а ти върви, проповядвай царството Божие. А друг един рече: аз ще тръгна след Тебе, Господи, но първом ми позволи да се простя с домашните си. Но Исус му каза: никой, който е сложил ръката си върху ралото и поглежда назад, не е годен за царството Божие." (Лука 9:60-62)

С други думи: *„Изберете си дали предпочитате да разочаровате родителите / приятелите / семействата си, или да обърнете гръб на Бога, Който ви е изпратил да бъдете Негови съработници на Земята."*

Хората, които са със спящо съзнание и не могат да проумеят, че животът има по-дълбок смисъл от техните примитивни виждания, Христос ги нарича „мъртъвци" и казва - *„При тях нямате работа."* Защото ако те не желаят сами да прогледнат, тях Бог ще ги учи по други начини.

И, заради свободната воля на всеки човек, не е наша работа да се месим в живота на хора, които не са готови да приемат помощта ни. Затова не се страхувайте да изгубите тези, с които вървите в различни посоки. Колкото по-ярко горят ненужните мостове зад гърба ни, толкова по-светъл е пътят пред нас и по-ясно виждаме новите хоризонти.

Дори Слънцето не опитва да озари цялата Земя едновременно. То грее, без да се съобразява с това кой какво иска. Грее, защото за това е родено.

А от нас се иска разумно да изберем къде да посадим семената, които Бог ни е дал, и които един ден ще дадат изобилни плодове. Ако едно дело е по Неговата Воля, но не се харесва на някой наш приятел или роднина ... какво значение има това?

Всеки от нас трябва да има силата да казва „не" на ситуации и хора, които не водят до неговото или чуждото израстване. В противен случай никога няма да има време за истински важните неща - за мисията си на Земята. Не спазим ли това правило, сами се спъваме в своето развитие, а спъваме и онези, на които действително бихме могли да помогнем, докато си губим времето с тези, които не го заслужават. И ап. Павел хубаво ни учеше: *„Със скъпа цена сте откупени: не ставайте роби на човеци." (1 Кор. 7:23)*

Първоначално може и да се почувстваме съвсем сами в целия свят, когато прекратим всяка безплодна връзка, която не ни обогатява, но всъщност от този момент нататък и за миг не можем да сме сами, понеже присъствието на други (невидими) Същества става все по-осезаемо. А в сравнение със средностатистическия човек, който не само не цени своето време, ами губи и нашето, те определено са по-добра компания. А и Соломон учеше: *„Не правѝ приятелство с яростен човек и с гневлив не ходи заедно, за да не научиш пътищата му и да не уловиш в мрежа душата си." (Притчи 22:24,25)*

Учителя:

„Всички спрямо домашните си бъдете справедливи, а не меки. Там, гдето те искат да ви противопоставят на някой Божествен принцип, вие се поставете диаметрално против тях, защото могат да ви убеждават в нещо и да ви накарат да извършите нещо, което е против Волята Божия. Колкото до тяхното спасение - за спасението на домашните ви не се безпокойте, защото законът е такъв, че щом се повдигнат вибрациите у вас, тогава и те - домашните ви - ще се ползват." (Годишна среща на Веригата, 1909)

„Ако си убеден, че пътят, в който вървиш, е прав, защо трябва да убеждаваш другите в това? Кажи им: - Пътят, който съм избрал, е прав – ако искате, елате с мен; ако не искате, останете в своя път." („Ще дойде отвътре", РБ, 01.09.1935)

„Може да съзнаете, че някой има недостатъци - не го съдете, понеже като съдите него, съдите Господа. Господ казва: „Аз зная, че е груб, но Аз работя върху него." Стойте малко далече, ако някой е много груб. Не сте длъжен да отивате да го облагородявате." (Год. среща на Веригата, 1915)

Франсис Бейкън: *„Стреми се към благото на ближните си, но не бъди роб на техните прищевки."*

Гьоте: *„Най-смешното от желанията е да се харесваме на всички."*

Никога не бива да се чувстваме виновни, когато отстраняваме отровни хора от живота си. По никаква причина не бива да правим място близо до

нас за хора, които ни карат да се чувстваме дребни и незначителни, или омаловажават нашите мечти и идеали. Не можем да угодим на тези, които не знаят какво искат. Единственото нещо, което можем да направим, е да бъдем пример за тях. Тези, които имат очи - ще го видят. Тези, които ни обичат истински - ще ни разберат.

Ала горко на онези, които се страхуват да поемат рискове и да излязат от зоната си на комфорт. Защото един ден Бог ще попита всеки от нас: *„Какво направи с дарбите, които вложих в теб? Беше ли добър с ближните си? Вслуша ли се в Моя глас?"* Дано да можем да Му кажем, че поне сме опитали.

Влад Пашов казва: *„Страданието дойде в света след непослушанието на първите човеци. А непослушанието беше резултат от тяхното безлюбие. Те не обичаха Бога и затова не изпълниха Неговата заповед. За да влезе човек отново в Рая, трябва да обикне Бога и да изпълнява Неговата Воля."*

„Предай пътя си на Господа и Нему се уповавай." (Псалом 36:5)

Това е първата стъпка към изпълнението на нашата мисия. Тя може да изглежда много трудна за мнозина, но е нужно само да покажем желание и помощта ще дойде. На първо време под формата на интуитивни прозрения, случайни срещи или пък мисли рано сутрин, веднага след като се събудим. Не е случайно, че наричат интуицията „тихият глас на Бога". Когато сме на кръстопът, тя ни казва *„Този е пътят, по него тръгни!"* И когато разумът се окаже безсилен, тя е нашият Божествен Водач. Ако душата ни тегли нанякъде, тя винаги знае какво е необходимо за нашето израстване, а също и къде ние бихме били най-полезни за чуждото.

Друга част от мисията ни на Земята е да се научим, каквото и да вършим, да го вършим от сърце - като за Бога. Без сърдене, мрънкане и недоволство, ако не става от първия път. От нас се иска така да изпълняваме своите задачи, като че Христос всеки момент ще дойде да ги провери. Ако придобием навика да вършим всичко с такава нагласа, ще имаме Божията благословия дори в най-дребните си дейности.

Алберт Айнщайн: *„Човек не бива да преследва цели, които са лесноосъществими, а трябва да развие инстинкт за онова, което е едва постижимо чрез най-голямото усилие, на което е способен."*

Блез Паскал: *„Горко на хора, незнаещи смисъла на своя живот."*

Дийпак Чопра: *„Когато съчетаем своята уникална дарба със служене на хората, ние сме намерили своята цел на живота."*

Михаил Иванов:

„Колко хора, когато се намерят в трудности и са подложени на изпит, изведнъж стават съзнателни за своето невежество, за своята слабост и си казват: - Ех, ако знаех! - Можело е да го знаят, защото в известен момент са им били дадени всички условия, за да учат, да се упражняват, да се закалят; но са пренебрегнали тези добри условия.

Духовният живот изисква усилия, но на тях по-рано други дейности и други занимания са им изглеждали по-важни. - И сега, прекалено късно ли е? – ще попитате. - Не, никога не е прекалено късно. Пътят на Живота е дълъг, безкраен и ще ви бъдат предоставени други условия, било в това съществуване (въплъщение), или в друго. Опитайте се тогава да не ги загубите, за да не трябва да казвате още веднъж: - Ако знаех!"

„Имате ли дълбокото усещане, че сте намерили правия път? Тогава следвайте го, без да искате мнението на когото и да било. Ако непременно имате желание да задавате въпроси, задавайте ги на вашата душа, на вашия дух, на Бога у вас.

Ще възразите, казвайки, че никога не сте получавали от тях дори и най-малкия отговор. Но вие се лъжете: всеки път, когато запитвате Божествения принцип във вас, вие получавате отговор. Ако не го чувате, това е защото стените на вашето съзнание са твърде дебели... Нуждаете ли се от съвет, дълбоко и искрено отправете молбата си към Небето. После забравете за това. Отговорът ще дойде след известно време – чрез животно, предмет, прочетено или чуто изречение, от човек, когото срещате, чрез сън и пр. ... Разбира се, за това е необходимо да бъдете внимателен. Ако успеете, ще установите с удивление, че има начин, по който невидимият свят ви отговаря."

„Ние сме дошли на Земята, натоварени с една голяма мисия, която мнозина забравят, отдадени изцяло на мисълта за успехи в обществения живот... От тях не струи никаква светлина, те не отделят дори минутка за духовен живот и усъвършенстване. Вие сте за твърде кратко време на Земята и тръгвайки от тук няма да отнесете нито автомобилите си, нито къщите си. Всичко ще остане тук, а вие ще тръгнете с онова, което сте натрупали вътре в себе си."

Учителя:

„Всеки трябва да се запита какво е неговото предназначение и какво място заема в природата. Щом дойде до това положение, човек ще престане да се тревожи. Тревогата е второстепенно нещо в живота. Всеки ден човек трябва да разрешава важния въпрос за себе си, защо е дошъл на Земята и каква работа трябва да свърши. На всеки човек е дадена определена работа, която той непременно трябва да свърши." („Едно звено", СБ, 03.09.1933)

„Докато намираш, че хората са големи грешници, че си пострадал за тях, Господ не ти обръща внимание. Кажеш ли, че ти си направил за тия хора, каквото си могъл, а останалата работа е Божия, целият невидим свят ще се спре пред тебе и ще ти помогне. Те се радват, че срещат човек, който работи в съгласие с Бога." („Имам власт", НБ, 22.12.1929)

„Помнете: Доброто е единица мярка на физическия свят. На Земята без доброто не можете да направите крачка напред. Щом носите до-

брото в себе си, разумните и светли същества ще бъдат на ваша страна. От тях ще придобивате знание, сила, богатство." („Единица мярка", МОК, 17.10.1930)

„Когато срещнете един човек, който и да е той, задайте си въпроса защо го срещате. На един човек, когото срещате, или вие ще му повлияете, или той ще ви повлияе. Бог живее във всеки човек - тогава Бог, който живее във вас, какво ще му каже; Бог, който живее в него, какво ще ви каже? Бог, който живее в него, все ще ви остави нещо - всеки човек, когото срещате, все ще ви даде нещо, което друг не може да ви даде, и вие ще му дадете нещо, което друг не може да му даде. Всеки ден вие ще придавате нещо на хората и на вас ще ви придават по нещо." („Узрял плод", ИБ, 05.05.1932)

„Ако във всеки човек виждате присъствието на Бога и му отдавате нужното внимание, вие сте на прав път. Обаче ако от човека очаквате своето щастие, вие сте на крив път. На Земята и в хората щастие няма да намерим." („Проветряване", РБ, 19.08.1940)

„Казвате, че човек не трябва да се занимава с малки работи. Според мене, разумният се занимава с малки работи. Ако види, че две мравки се бият за една трошица хляб, той ще се спре пред тях и ще ги примири. Ще извади от джоба си няколко трошици и ще ги даде, да се задоволят.

Виждаш, че два клона на дървото се преплели, минаваш и казваш: „Не се занимавам с дребни работи." В това време нещо от вътре ти казва: „Дървото принадлежи на Бога. Помогни на това дърво, разплети клоните му. Дървото е част от цялото. Щом е добре на цялото и на тебе ще е добре." („Средство за подобряване", ООК, 27.10.1943)

„Човечеството е велик организъм, държавите - негови системи, обществата - органи на тези системи, а индивидите - клетки на системите. Човекът се е отделил от общия организъм и мисли, че може да разреши въпросите на живота самостоятелно. Не, той трябва да разбере своето предназначение като част от целия организъм, там да намери своето място. Какво ще стане с организма, ако всяка клетка иска да живее самостоятелно? - Ще се разпадне. Ето защо и човек, като клетка от великия организъм, трябва да знае мястото и службата си в него и да не се отделя." („Живот вечен", НБ, 29.04.1923)

„Животът е училище, дето трябва да се придобие Знание и Мъдрост и да се научим да употребяваме благата на този Живот. Трябва да погледнем на Живота с поглед дълбок и обширен, въоръжени с вяра, за да можем да схванем онзи славен момент, онова обширно действие на Любовта, което озарява този мрачен хаос.

Всяка душа е подобна на един свят неустроен и пуст, но щом проникне Любовта, както светлината и топлината на Земята, тя извиква към живот в нашето битие всичко благо и добро, всичко чисто и свято, всичко високо и благородно. Докосва и призовава към живот в нас всички

семена и зародиши на вечните възможности за развитието и усъвършенстването на нашата душа.

Призовани сме да живеем, да любим, да се подвизаваме, да размишляваме, да ходим с вяра, да се надяваме и да очакваме бъдещето, да сме весели и радостни, като разглеждаме и изучаваме великите дела Божи, в които сме призовани да участваме." (из „Учителя", Б. Боев, Б. Николов, М. Константинов, М. Тодорова)

„Важно е човек да не се заблуждава – да мисли, че като свърши университет, всичко знае. Колкото да учи, човек все остава невежа по отношение на това, което се разкрива пред него." („Човешкият дух", ООК, 03.11.1926)

„Ако с леснотия се постига нещо, пръв Христос щеше да приложи тоя метод. Какво по-лесно от това, да дойдеше Христос като цар, да издаде един закон и да застави всички хора да приемат учението Му? Защо Бог избра толкова тежък път за Христа? Защо Го изпрати като син на едно семейство в незавидно положение, да няма къде глава да подслони? Труден е пътят на човешката душа. Още по-труден е пътят на великите души. Това, което душата желае, не се постига на Земята. Тук тя прави опитите си, копае, разработва, а плодовете жъне другаде. Земята не е място за щастие. Тя е велико училище, в което човек развива своя ум, своето сърце и своята душа. В бъдеще Земята ще се преустрои, ще даде условия за правилното развитие на човека. Тогава хората ще бъдат щастливи, но днес това е невъзможно." („Трите пътя", НБ, 17.10.1943)

„Като видя, че трябва да изпие горчивата чаша, Христос каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа Си." Бог Му показа начин как да се освободи. Освобождаването дойде отвътре. И тъй, докато не предадете всичко в Божите ръце и не престанете да мислите какво ще стане с вас, вие никога няма да се освободите." („Проникване", СБ, 23.08.1936)

2.2. Човешкото тяло

Учителя:

„Органите на човешкия организъм са създадени от известни добродетели - следователно всяко заболяване на някои от органите оказва влияние върху онази добродетел, която го създава. За да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат и дават живота си за него! Затова нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Всичко, което имате, не е ваше. Всичко, което имате, не е ваше, а на БОГА. Ще кажете: „Господи, благодаря Ти, че Си ме турил вътре в това Твое тяло." („С благодат и истина", НБ, 16.03.1930)

„Колкото по-добър, по-разумен и по-силен е човек, толкова по-здраво и по-фино са изработени неговите органи. Материята им е по-фина,

по-доброкачествена. Такъв човек наричаме здрав и организиран. Както облеклото отговаря на вътрешните качества и на културата на човека, така и устройството на неговите външни и вътрешни органи отговаря на силите в неговия организъм." („Обикновени и необикновени идеи", МОК, 08.05.1931)

„Тялото представлява една Божествена дреха, която постоянно се подновява. На всеки седем години тялото се изменя. Благодарение на тази постоянна обмяна човек се чувствува здрав и бодър." („Становище на живота", НБ, 16.06.1940)

„Всички органи у човека са създадени съобразно неговия характер, съобразно неговата душа. Каквато е душата на човека, такова е и цялото му тяло; какъвто е умът, такива са и очите му; каквото е сърцето му, такава е и устата му; какъвто е носът, такава е и интелигентността; каквито са краката, такива са и добродетелите му; каквито са ръцете му, такава е и неговата правда." („Дойде на себе си", НБ, 12.06.1927)

„Първото нещо, което се забелязва в нашия организъм е, че в него има ред, взаимност при общата дейност и хармония между всички работници, които познават своята работа много добре. В организма не се гонят частни цели. Тук се гони една обща цел, едно общо благосъстояние, на което човек се радва. Тук е тайната на общия успех. В този организъм няма своеволие, няма произволни действия, в него владее единството. И когато една от съседните клетки заболее и страда, всички други клетки ѝ съчувствуват и бързат да премахнат по някакъв начин злото. Вътре в човека всичко е разпределено с математическа точност. И щом тя съществува, силите в организма се уравновесяват взаимно и образуват онази хармония, която наричаме здраве." („Науката и възпитанието", Петър Дънов, 1896)

„Като говоря за двете човешки естества, мнозина мислят, че могат лесно да се освободят от първото си естество – от естеството на плътта. Каквото да се говори, каквото да се пише в Свещените книги, невъзможно е човек да се освободи от естеството на своята плът. Борбата между плътта и духа всякога е съществувала и ще съществува. Животът на духа и животът на плътта, колкото и противоположни да са един на друг, толкова са и необходими за човешкото развитие. Без живота на плътта не може да има никакво развитие, никакъв прогрес. Оставете настрана плътта. Не се смущавайте от нея, но стремете се да я подчините на духа, тя да му слугува. Възпитавайте плътта си във всички направления." („Две естества", РБ, 11.08.1935)

„Време е вече хората да оценят благата, които Бог им е дал. Какво по-голямо благо могат да имат от тялото си? Красиво нещо е човешкото тяло, макар че не е достигнало още до своето съвършенство. И най-напредналите същества се интересуват от това, което Бог е

предвидил за човека. Велико бъдеще го очаква. Велик е човешкият образ, човешкото тяло, което Бог е сътворил. Човек е предназначен за велика работа в природата. Той е дошъл на Земята като във велико училище да се учи. Няма защо да бързате, по-скоро да свършите. Важно е да научите законите на Любовта, на Мъдростта и на Истината, както и законите на живота, на знанието и на свободата. Ако човек не научи тези закони, животът му остава безсмислен." („Същината на човека", СБ, 24.08.1941)

„Всеки трябва да знае, че Бог го е пратил на Земята и затова всеки ден трябва да прави по едно малко добро, от никого невидяно и незабелязано. Всички добрини, които не се виждат, се отбелязват в Невидимия свят. Те се отбелязват не само в Невидимия свят, но и върху човешкото лице, както и на очите, и на устата на човека. Не мислете, че това добро не се вижда и не се отпечатва. Всичко е отбелязано на човека." („Никодим", НБ, 22.01.1928)

„Вие трябва да съзнавате, че всеки човек представлява общество, съставено от разумни души, които имат нещо общо с него. Следователно, като ставате от сън, първата ви работа е да накарате тия разумни, малки същества да мислят, да влязат в хармония с вас. Дали те ще влязат в хармония с вас или вие с тях, не е важно. От вас се изисква да възстановите хармонията на целия си организъм. Това се постига чрез молитва, чрез концентрация, чрез работа." („Меки и твърди вещества", МОК, 06.02.1927)

2.3. Човешката душа

Учителя:

„Душата на човека не е в тялото. Във всеки човек – в къщата, в тялото, живее едно същество, което е красиво. Разумно същество живее в човека. Някой път туй същество е затворено, някой път е отлично. Аз съм питал виждали ли сте човешката душа. Аз съм я виждал. Няма по-красиво нещо от човешката душа на Земята – аз не съм виждал. То е един ангел, който е затворен в колиба, който е затворен в затвор. Та казвам, вярвайте в онова, което е вложено във вас. Не се заблуждавайте с външни неща. Вярвайте в туй, което е дълбоко във вас." („Първото място", НБ, 05.02.1933)

„Отделянето на човешката душа от Бога съставя един от най-великите моменти в Битието. Това отделяне е известно в ангелския свят под названието „зазоряване на човешката душа". Душата излиза от своя Първоизточник като Божествен лъч и влиза в необятната Вселена, за да извърши работата, която ѝ предстои.

Душата е вечна. Тя е така вечна, както Бог е вечен. Но докато Бог е абсолютно неизменен, душата непрекъснато се изменя, като по такъв начин се развива и добива нови качества.

Днес хората не познават душата. Те не съзнават себе си като души, а като личности. Личността, това е физическият човек, а не истинското себе - душата. Те познават и личностите на другите, а не душите им, които са истинските им ближни.

Всички велики мисли и желания изтичат от извора на душата. Душата пък се пои от друг извор - човешкия дух. Човешкият дух се пои от още по-велик извор - Божия Дух. А Божият Дух се пои от най-великия извор - Абсолютния, Незнайния Дух на Битието, за Когото никой нищо не знае.

Отделете от човека разумната, светла душа и той става същинско животно. Той по нищо не се различава от него - яде, спи, има с една реч всички нужди и слабости на животното. Човек е жива душа, която има всички възможности на вечния, безсмъртен живот. Тази душа притежава всички способности, всички методи за работа вътре в себе си и тя ги влага в мозъка и въобще в цялото тяло, чрез което се проявява. Ето защо, ние казваме: човек съдържа в себе си всички възможности на един разумен живот. Човек съдържа в себе си всички възможности на един живот на Любовта. Човек съдържа в себе си всички възможности на един живот в Истината. Когато човек започне да осъществява всички тези възможности, той постепенно се трансформира, постепенно преминава от едно състояние в друго. Той постепенно се изкачва стъпало след стъпало: От обикновен човек той става талантлив, после гениален; след това светия и най-после - Учител. Има степени на човека. Под „човек" ние не разбираме само онова същество, което живее на Земята. Човекът съществува не само на Земята, не само в Слънчевата система. Той населява цялата звездна Вселена - всички слънца и планети. Планетите и слънцата са населени със същества от разни степени на интелигентност. Не е важно какви тела имат те. Те са разумни същества и принадлежат към една и съща човешка раса. Тази раса постепенно се развива. Много от човешките същества по другите системи са далеч по-напреднали от човека, защото са излезли по-рано от великия първоизвор на живота. Тяхната мъдрост е толкова велика, че културата на хората в сравнение с тази на Сириус например, е още в своите пелени. Съвременните хора пред съществата на Сириус не са даже и деца.

Но човекът е вечен пътешественик. Земята не е била и няма да бъде едничко негово жилище. Земният човек, след като завърши своето развитие на Земята, няма да отиде на „Небето". Той ще странства от система в система на физическата Вселена, докато се развие в своята пълнота. Следната станция в неговото развитие ще бъде именно Сириус.

И така, помни:

Ти си душа, не тяло!

Ти си душа, зачената някога в Божествения Дух, зачената в Любов.

Сега душата ти е вече пъпка, която чака да се разцъфти. Съсредоточи съзнанието си в нея, защото това е един от най-великите моменти на живота ти! Тогава ти ще се разтвориш за великото Слънце, което озарява целия Божествен свят.

Досега човешката душа е напъпвала, тя е достигнала да стане пъп-

ка. Но в нашата епоха тази пъпка започва да се разтваря. Това разтваряне на пъпката-душа е един от най-великите моменти в Космоса и се нарича „разцъфтяване на човешката душа". И всички възвишени същества в Божествения свят очакват с трепет разцъфтяването на човешката душа. Те знаят, че в нея са написани всички прояви на Бога, че в нея е вложено всичко онова, което е станало преди тях, което сега става и което ще стане в бъдеще. Те знаят, че човешката душа е една свещена книга, в която Бог по един особен начин, непознат за тях, е написал развитието на цялото Битие. Затова с такъв свещен трепет очакват те разцъфтяването на човешката душа. Цветът, в който ще се разцъфне тази душа, ще блесне във всичката си красота, и Бог ще влее в него Своята Светлина и Своята Любов. А в човешката душа има такава красота, както в никое друго същество на света. Тази красота с нищо не може да се сравни. Дори, когато Бог погледне формата на човешката душа, и Той се весели.

Щом се разцъфти човешката душа, тогава всички ангели, всички служители на Бога ще дойдат. Те от незапомнени времена очакват разцъфтяването й, за да вкусят от нейния нектар. А със своето идване те ще донесат Новата култура, която Аз наричам „култура на Любовта".

Когато Христос слезе на Земята, Той слезе да помогне именно на човешките души. Защото всяка душа, която е слязла на Земята, има една съществена задача, която сама трябва да разреши.

В света има разумни души, които искат да се повдигнат и да живеят съзнателно. За тях слизат на Земята Великите Учители, на тях помагат и всички любещи и светещи души, които работят в света. Защото само души, които любят и които светят, могат да помагат на другите души. Те са завършили своите изпити на Земята. В тях Божественото Съзнание е пробудено. Ето защо, те не искат да напуснат Земята. Те казват: - Сега ние ще живеем на Земята при всички условия, ще живеем така, както Бог иска. Ние разбираме сега как трябва да се живее." (из „Учителят говори")

2.4. Човешкият дух

Учителя:

„Душата още не е завършила своето развитие, тя ще мине през още милиони форми. Когато завърши своето развитие, тя ще се слее с духа и тогава няма да има отделно душа и Дух. Вечният живот ще се прояви.

Първичното в човека - това е неговият Дух. Първата проява на човека е проявата му като Дух. Духът е онази абсолютна точка, в която човек се явява в битието. Душата - това са възможностите на Духа.

Духът е най-великата реалност. От гледище на физическия свят, Той е невидим, но от гледище на Божествения свят Той е така обективен, както тялото във физическия свят и както душата в Духовния свят.

За да разбере човек какво нещо е Духът, душата му трябва да се пробуди. Защото само душата има пряко общение с Духа. Без душа, ние нямаше да имаме никакво понятие за Духа. И може да се каже, че как-

вото е отношението на израстващото зрънце към Слънцето, такова е отношението на човешката душа към Божествения Дух. Човешката душа изпитва свещен трепет пред Божия Дух, защото животът и растенето ѝ зависят от него.

Ако човек иска да се прояви у него Божествената Любов, Духът трябва непременно да бъде у него. Но Духът е много деликатно същество. Той е много чувствителен към слабостите на хората и има свойството да влиза у онези, които са в пътя. Той не чука силно. Той ще почука много тихичко на вашето сърце и ако му отворите, веднага ще измени издъно вашия живот. Той ще ви покаже, как трябва да живеете, какво да вършите и да го вършите съзнателно. Божественият Дух слиза да работи в нас само тогава, когато сърцето и умът ни работят правилно. Той действа първо като интуиция, но когато човек напредне, Той му заговорва ясно и отривисто. Проявите му стават все по-ясни и по-конкретни.

Искаш ли да вървиш в пътя на Истината, дай свобода на Духа у себе си! Остави Той да те ръководи и упътва! Вън или вътре, Духът следи и наблюдава всичко, което ти вършиш." (из „Учителят говори")

2.5. Фините тела на човека

Учителя:

„Физическото тяло на човека се разрушава след смъртта - това е така. Затова, което се разрушава и изчезва, не може да е истинско жилище на човека, на неговата душа, на неговия ум. Не са истински жилища на човека и онези по-тънки тела: етерно, астрално и ментално, за които говори окултната наука. Окултната наука твърди, че човек има седем тела. Тези тела, чрез които функционира съвършения човек, действително съществуват. Но не всички седем могат да се нарекат в истинския смисъл на думата тела. Всъщност само три от тях са тела, а другите са обвивки. Аз давам един нов превод на трите съществени тела и ги наричам - тяло на Любовта, тяло на Мъдростта и тяло на Истината.

Тялото на Любовта е истинското тяло на човека, което никога не умира, то се гради. Сложени са само неговите основи. Що се отнася до другите безсмъртни тела, тялото на Мъдростта и тялото на Истината, те съществуват само като зародиши. За тяхното развитие ще дойдат специални епохи. Целият живот на човека на физическия, астралния, менталния и причинния светове има само една цел - да приготви само материали за изграждане тялото на Любовта. [...]

Любовта е проектирана в тези четири свята, в четирите обвивки на човека. Тези четири обвивки са като лаборатории, в които се обработват материали, нужни за изграждане тялото на Любовта. Те са само известни възможности на Любовта, чрез които тя се проявява. В тях стават непрекъснати промени. Самите те се явяват и изчезват по известни периодични закони. Тези обвивки са променливи, но има нещо в тях, което не изчезва и което става като постоянен зародиш - физиче-

ски, астрален и ментален. Причинното тяло е нещо като атмосфера на тези зародиши. То е свързано с един свят, който съдържа възможностите на физическия, астралния и менталния светове. Но преди да слезе човек в света на Любовта, той трябва да мине през причинния свят, където става пълно примиряване на противоречията." (из „Живот след смъртта на физическото тяло", Влад Пашов)

„Най-познатото от всички е физическото тяло, което се състои от три обвивки. Едната от тях е етерна[12], която излиза вън от физическото тяло на 1-2 сантиметра. През нея минават физическите сили с електричеството и магнетизма. Както обличаме физическото си тяло с дебели или тънки дрехи, за да го предпазим от студ и горещина, така и етерната обвивка е здравна дреха на физическото тяло, която го предпазва от външни влияния. Етерната обвивка е свързана с друга, наречена астрална, която управлява страстите. Тя предпазва човека, например от гнева, от желанието му да отмъщава и др. Астралната обвивка е свързана с астралния свят, наречен подсъзнателен." („Двете заповеди", НБ, 27.10.1918)

„През първия период, когато Божественият Дух работил и създал човека по образ и подобие на Бога, човек бил безгрешен. През втория период човек започнал да пада. През третия период той дошъл до пълно падение. През четвъртия период – Земния, най-ниския период на слизането, падението достигнало своя краен предел.

Защо е нужно човек да слиза и потъва в материята? – За да се облече във всички обвивки, една от друга по-гъсти, отдето започва възлизането и обличането му в по-висши форми. През всеки период става частично слизане и качване по вълнообразна линия. Крайното движение ще бъде възходящо. Който не иска да се свърже с Бога, вълната ще го изхвърли вън от общото течение на Божествения ден, дето той ще чака друг период на слизане и качване, т.е. друга вълна. Всички, които отиват нагоре, към Бога, ще влязат в небето, а той ще остане долу, вън от Бога. Вратата ще се затвори пред него и той ще чуе гласа на Бога: „Не те познавам". Един ден, когато Христос похлопа на вашите врати, онези, които се занимават с лични въпроси, с обикновени работи, ще останат вън – няма да имат масло за кандилото си. После те ще се опомнят, но Божественият параход е отпътувал, никого не чака. За-

---

12 Етерната обвивка (наречена още етерно/жизнено тяло) може да се оприличи на архитектурния план на една сграда, но също и на строителя, който я изгражда. Тази обвивка определя как да бъде изградено тялото, а също и е пряко свързана с растежните и възстановителните сили. Например, когато се порежем, именно тази обвивка задейства лечебния процес и постоянно се стреми да доведе тялото до съвършено здраве. В неин противовес пък, астралното и менталното тяло постоянно унищожават нервни клетки чрез своята дейност. Балансът между трите поддържа нашия живот. Ако разполагахме само с етерно тяло бихме расли безкрайно като растенията - както в много далечни времена са живели гиганти, които още не са имали днешните по-висши тела, и съответно трудно бихме могли да наречем хора.

това всеки трябва да бъде готов да се качи навреме. Като говоря така, не искам да ви морализирам, но казвам какъв е законът, какво говори Бог. Той няма да спре парахода за никого. И тъй, вълната върви и вие сега именно имате най-благоприятни условия за развитие.“ („Братът на най-малките“, НБ, 01.01.1917)

„Един ден, когато хората развият шестото чувство в себе си, те ще видят, че около тялото на човека има една обвивка. Докато тази обвивка съществува, човек е здрав, защото тя регулира топлината на неговия организъм. Понякога, под влиянието на лошия живот, тази магнетична обвивка около тялото на човека се разкъсва и външните влияния проникват в него, като създават ред болести. Тази магнетическа дреха обвива стомаха, дробовете, всички вътрешни органи в тялото на човека, а специално и клетките му.“ („Лозените пръчки“, НБ, 27.03.1927)

„Докато е на Земята, човек работи главно с физическото си тяло - най-подходящ инструмент за Земята. Обаче той мисли, чувствува, търси причините и последствията на нещата. С какво мисли човек? С умственото си тяло. С какво чувствува? С астралното си тяло. С какво издирва причините и последствията на нещата? С причинното си тяло. Както физическото тяло не е еднакво развито във всички хора, така и останалите тела в човека не са еднакво развити. Това показва, че на човека предстои голяма и велика работа - да развие всички свои съставки до съвършенство.“ („Закон за постижение“, МОК, 12.10.1928)

„При сегашните условия на живота, на всеки 7 години става една промяна във вас. За тези промени в организма на човека, както и в неговото духовно тяло, говорят и теософите. Мислите, които са излезли от вас и са отишли към Бога, ще се върнат след 7 години. След всеки период от 7 години, в човека се започва една нова фаза, която окултната наука нарича „развитие на едно ново тяло“. Такива тела има главно седем. В по-духовно развитите хора има още три, а в най-напредналите същества се развиват още две. Значи в човека може да се развият всичко 12 тела.“ („Имената ви са записани“, СБ, 25.08.1926)

„И когато аз говоря за Любовта в човека, подразбирам изграждането на това тяло. Тогава едва човек ще възкръсне и ще заживее вечния живот. Тогава той ще бъде свободен от всички ограничения и несгоди на временния живот. Той няма да бъде подложен вече на тези резки промени, които са свързани с периодичното раждане и смърт. Той няма постоянно да се ражда и умира, а ще живее във вечността. Той пак ще идва между хората, но не по принудата на кармичния закон, а по свободата на Любовта. Ще идва между тях като син Божи - да им помага.

Човек, който има това тяло, който се е сдобил с възкресението, може да бъде видим и невидим. За него цялата земя е отворена и граници не съществуват. Прегради - физически и духовни - за него няма. Цялата жива Природа го познава и му се отзовава. Него го познават и най-ло-

шите хора, и най-хищните зверове и му се покоряват. Човекът, който живее в тялото на Любовта, неприятели не може да има, защото той носи живот, мир и осъществяване на всяко съкровено желание. Той носи задоволяване на всички нужди у всички същества." (из „Учителят говори")

„Когато се облече в тялото на Любовта – най-красивото и съвършено тяло, човек може да се яви при Бога. Дрехата на Любовта включва в себе си дрехите на Мъдростта и на Истината. Който се е облякъл с трицветната дреха на Любовта, на Мъдростта и на Истината, той е опитал топлината на Любовта, светлината на знанието и на Мъдростта, както и силата и свободата на Истината. Да облече човек дрехата на великата Любов, Мъдрост и Истина – това значи да е придобил вечния живот, т.е. животът на безсмъртието, който познавали старите алхимици." ("Реалности и сенки", ООК, 11.03.1931)

„Според вътрешния смисъл на Христовото учение човек има три съществени, неизменни тела и седем обвивки. В теософската литература се говори за седемте обвивки на човешкото тяло, а за трите неизменни тела само се загатва. Там наричат обвивките „тела", но те не са тела. По-подходящо име за тях е обвивка. По отношение на реалността човешкият свят е преходен, а еволюцията в света е Божествен процес. От Божествено гледище стремежът на човешкия дух е да придобие трите неизменни тела. Тази идея е толкова обширна и необятна, че и гениалните хора, великите умове на науката, на окултизма, на висшите ангелски йерархии, както и висшите йерархии на боговете[13], в миналото и сега, не могат да я разберат напълно." („Братът на наймалките", НБ, 01.01.1917)

„Съвременните хора виждат и съзнават само физическото си тяло. Те изучават неговият анатомичен строеж, физиологичните му функции и поразени от сложното му и разумно устройство, започват да мислят, че както органическият, така и душевният живот на човека не са нищо друго, освен проява на тялото. Изчезне ли то, изчезва и човекът като отделно същество." (из „Учителят говори")

В заключение бих искал да добавя и мислите на двама мистици, които ни помагат да разберем правилно думите на Учителя.

Влад Пашов: *„В понятието за физически свят в тройната класификация се включват грубо физическият и етерният свят. В понятието духовен свят се включват астралният и менталният светове. Причинният свят е най-високото проявление на духовния свят и най-ниското проявление на Божествения. Над него в безконечността се простират Божествените светове на Любовта, на Мъдростта и на Истината.*

13 Под думата „богове" в мистицизма не се разбира политеизъм - кланяне на множество богове, а се визират ангелските йерархии, от които всеки човек ще стане част, ако завърши успешно земното си развитие. Затова и в Библията (Пс. 86:2) е казано: „Аз рекох: Богове сте вие".

Тези три висши свята се проявяват в обратен ред на по-нисшите светове. Така светът на Истината се проектира във физическия свят, светът на Любовта се проектира в астралния свят, а светът на Мъдростта се проектира в менталния свят. Въпросът за тези светове и за трите безсмъртни тела е толкова дълбок и обширен, че Учителя казва, че не е напълно ясен даже и на някои от ангелските йерархии. И развитието на човека се извършва в четирите нисши светове - физически, астрален, ментален и причинен, които езотерически в Писанието се наричат Земя, а висшите Божествени светове се наричат Небе. Но развитието на човека в настоящата епоха, което се извършва чрез прераждането, става в четирите долни светове, наричани в Писанието Земя, а във висшите Божествени светове човек ще проникне едва тогава, когато съгради тялото на Любовта."

Кришнамурти:

„Когато предстои да се извърши някаква работа, физическото тяло веднага застава пред нас със своите искания - то има нужда от почивка, от разходка, от ядене и пиене. Човекът, който не знае, си казва: „Аз искам да сторя тези неща и трябва да ги сторя." Но който знае, казва: „Онова, което желае, не съм Аз, а тялото ми - нека почака малко." Когато пък трябва да се помогне някому, тялото предчувствува: „Колко безпокойства ще ми донесе това! Нека друг го стори вместо мене." Обаче човекът му отговаря: „Ти няма да ми попречиш да сторя едно добро."

„Тялото е твое добиче - конят, който яздиш. Затова трябва добре да го гледаш, добре да се грижиш за него, не бива да го пресилваш с работа, храни го както трябва, само с чиста храна и с чиста вода, и винаги го поддържай изрядно чисто, като го пазиш и от най-малката скверност. Защото, ако тялото ти не е съвършено чисто и здраво, ти няма да си в състояние да извършиш тежката работа на подготовката, няма да понесеш постоянните напрежения. Защото именно ти си този, който трябва винаги да е господар на тялото, а не то да контролира тебе.

Астралното тяло също има своите желания - и те са цял куп. То иска да се гневиш, да казваш остри думи, да чувствуваш ревност, да си алчен за пари, да завиждаш на другите за богатствата им, да изпадаш в унижение. То иска тези неща и още много други... не защото желае да ти вреди, но защото жадува за силни емоции и обича да ги сменя непрестанно. Но ти нямаш нужда от всичко това и затова трябва да различаваш своите нужди от тези на твоето астрално тяло.

Умственото ти тяло — в самонадеяна гордост — се смята за нещо отделно, то си съставя високо мнение за себе си, а другите омаловажава. Дори когато си сполучил да го отвърнеш от световните неща, то все още се опитва да сведе всичко към себе си, като те кара да мислиш повече за твоя личен напредък, вместо да се грижиш за делото на Учителя и да помагаш на другите. Когато медитираш, то се старае да отвлече мисълта ти от онова, което ти е нужно, за да те накара да мислиш за всички неща, които са нужни на самото него. Ти не си умът, но умът е твое сечиво, с което трябва да си служиш: затова и тук се иска различаване."

2.6. Какво представлява сънят

Учителя:

„Вечер, като спите, вие отивате на аудиенция при разумните същества в невидимия свят, да дадете отчет какво сте свършили през деня и да ви дадат оттам програма за работата, която трябва да свършите на другия ден. Наистина, ако вечер не отивате в духовния свят, да получите директиви за работата ви през деня, да приемете добрите съвети на вашите по-големи братя, вие не бихте могли един ден да прекарате на Земята. Следователно, красивото в съня се заключава в посещението, което правим вечер на своя дом и връщането ни сутрин на Земята, в пансиона, в който сме изпратени да учим, да прилагаме знанието си." („Ще ти въздаде", НБ, 12.05.1929)

„Вечерно време, понеже тука няма условия да работим, оставяме тялото си, отиваме на друго място да работим. В това време други работят върху тялото ни. Природата е като грижлива майка. Когато хората спят, изчиства къщата ни - тялото - обновява го, за да може след събуждане човек да продължи работата си. Във време на спане душата излиза от тялото. През това време Разумните Същества почват да работят върху неговите клетки, за да ги обновят и възстановят нарушения космичен ритъм. Когато ляга, човек трябва да се моли, за да бъде тялото пазено и оградено във време на спане от лоши влияния. Отрицателните, мрачните състояния се предават от един човек на друг. Това става особено през време на съня. Човек трябва да спазва закона на психичната охрана, т.е. вечер като си ляга, трябва да огради тялото си. От друга страна, благодарете на разумните ваши приятели, които пазят телата ви, когато сте излъчени през време на спане. Иначе щяхте да ги намерите ограбени и разрушени." (из „Изворът на Доброто")

„Вечер, като си ляга, човек трябва да се огради добре - къщата си, леглото си, тялото си, както и всички части на организма си. Това са правили хората от най-старите времена, било с молитви, било с песни. Днес вие си лягате и казвате формулата: „Няма Любов като Божията Любов; Само Божията Любов е Любов." („Работа на природата", ООК, 20.07.1927)

„Вие сте ученици на Земята, вечерно време отивате в другия свят да ви преслушат. Вие сте били на изпит и като се върнете сутрин, ако сте получили добра бележка, разположени сте; ако са ви скъсали на изпита, върнете се неразположени. Тогава ще кажете ‚Днешния ден ще уча!'. Като спиш другата вечер, дадеш хубав изпит, върнеш се весел. Учете хубаво. Спането е отиване в другия свят на изпит. Тук учите, там давате изпит." („Ново възпитание", МОК, 28.11.1941)

„Човек трябва да си наложи дисциплина. Дойде ли 10 или 11 часа вечерта, каквато важна работа и да имате, ще си кажете: сега ще си легна, ще спя, без да се обръщам, ще си почина добре и утре сутринта, точно

в 4 часа ще стана и ще започна отново работата си. Това значи дисциплина на тялото, възпитание на клетките. А сега вие като си легнете, въртите се цяла нощ, не сте спокойни. Питам: какви идеи ще можете да възприемете в такова състояние, щом не можете да заповядвате на ръцете, на краката и на тялото си да не мърдате? Какви идеи и какви чувства ще възприемете, щом не можете да заповядвате на вашата артериална и венозна система, нито можете да урегулирате известни неправилни състояния у вас." („Новото възпитание и самовъзпитание", МОК, 08.02.1925)

„Като станеш сутрин, кажи си: „Всичко, което Бог ми е начертал за деня, мога да го изпълня!" Ако започнеш да се съмняваш, сам ще се спънеш." („Разговори с Учителя", ИБ, 08.01.1922)

„Когато станете сутрин, благодарете на Бога за живота, който ви е дал. Щом излезете вън, благодарете, че Слънцето изгрява и праща своята топлина и светлина. След това започнете работа на деня. Каквото и да работите, обърнете се към Невидимия свят за помощ. Човек трябва да благодари на Бога за всичко, което му се дава. Благодарността е еквивалент на плащането. Благодарността е особен род лъчиста материя, която човек отправя към разумния свят. В замяна на тази материя разумният свят изпраща духовна светлина, която осветява пътя му. Без благодарност не може да става правилна обмяна между хората на Земята и възвишените същества в разумния свят." ("Неразрешеното", ООК, 15.12.1926)

„Ще бъдете внимателни, ще се пазите да не се стряскате едни други, особено когато спите. Когато човек спи, двойникът му излиза от него и отива в пространството. През това време двойникът е свързан за тялото само чрез една нишка. Ако събуждате човека и го стреснете изведнъж, двойникът му не успява да се върне в тялото, вследствие на което се преплита с други двойници в пространството. Ако не знае как да разплете двойника си, човек полудява." („Ранните лъчи", МОК, 24.10.1926)

„Някога в сънищата си човек може да вижда неща, които ще станат за него; някога може да вижда неща, които ще станат с другите хора; някога може да вижда неща, които ще станат с обществото, с неговия народ или най-после и с цялото човечество. Пророците на миналото са виждали неща, които ще станат за цялото човечество и са ги предсказвали." („Разумният човек", НБ, 07.02.1937)

2.7. Живот след смъртта на физическото тяло

„И ще се върне пръстта в земята, каквото си е била; а духът ще се върне при Бога, Който го е дал." (Еклесиаст 12:7)

Рудолф Щайнер: *„От всички сили на душата, които се развиват още*

в сетивния свят, обичта е единствената, която остава непроменена при преминаването на душата в духовния свят." („Събр. съч. 35")

„Плачете за този, който страда, а не за онзи, който си отива." (из Талмуда)

Учителя:

„Мнозина казват: „Да се осигурим, да си купим места, дето ще ни закопаят." Не се грижете за това! – „Ама искаме да бъдем близко до нашите майки и бащи." Казвам: Ако търсите вашите майки и бащи, вашите баби и деди по гробищата, вие се самоизлъгвате. Душите на хората не остават на Земята." („Няма тайно", НБ, 13.03.1927)

„Какъв е този свят, в който живеят нашите умрели близки, щом те ще искат оттук ние да им варим жито или да им готвим, за да задоволяваме глада им? Горко им на душите, ако те чакат на нашите подаяния." (из „Медицински и окултни правила, том 1")

„Казвате: «Кога ще напуснем земния си живот?» Аз никога не си задавам такъв въпрос. Докато съм на Земята, радвам се, че съм тук и мога да уча. Като напусна Земята, пак ще се радвам и ще благодаря за новите условия." („Работа на природата", ООК, 04.01.1933)

„Пита ме някой: «В онзи свят ще се познаем ли?» Ако се обичате, ще се познаете. Ако не се обичате, нито тук, нито на онзи свят ще се познавате. На Земята хората познават маските си, но не и душите си. Реалността е в душата на човека." („Истинско познаване", ООК, 30.12.1931)

„Като не разбират живота, хората се отегчават от него и пожелават по-скоро да заминат за другия свят. Ще бъде смешно синът да напусне работата си на нивата по обед и да се върне у дома си. Баща му веднага ще го пита защо се връща толкова рано. Има смисъл човек да се върне у дома си, само след като е свършил работата си." („Аз съм", 02.02.1930)

„В астралния свят страданията на астралците са все минали страдания. Знаете ли като влезе някой в астралния свят, какво става с него? Понеже няма възможност да прави нови грехове, започва да вижда стари картини от своето минало и страда. Тези картини се явяват пред него като на кино и той започва да живее със своето минало. Ден, два, три, цели дни от сутрин до вечер пред него се нижат лентите една след друга. Всеки ден ленти, ленти, докато в съзнанието му се втълпи идеята, че трябва да изпълнява Волята Божия. И тогава казват: „Изпратете го сега на Земята, за да видим дали е разбрал какво трябва да прави." Душата идва на Земята в ново въплъщение. Като дойде, ако забрави какво е научил от Невидимия свят, пак прави грешки и като влезе отново в другия свят, пак ще види грешките си – ще види и старите, и новите ленти. Ако стане подобрение, тогава влиза в Духовния свят.

Той се радва, вижда и нарежда живота си тъй, както трябва.

Така че туй, което ние сега всеки момент преживяваме, ще бъдат светли страници в нашия бъдещ живот. Когато влезете в астралния свят, всички ваши срещи с хората, всички картини на минали преживявания ще преминат през вашето съзнание. Всичко това съставлява хубави неща в живота. Не считайте, че това не е на мястото си - всяко действие е на мястото си. А което не е на мястото си, Господ ще го заличи със своята четка. Той казва: „Греховете ви Аз ще залича." Значи в края на краищата у нас ще останат само Божествените неща и тогава ще започне вечният живот на хармонията." („Обяснение върху гимнастическите упражнения", 20.08.1921)

За да създам една по-пълна и образна представа за отделните съставни части на човека (неговите тела и обвивки), както и за свръхсетивните светове, смятам, че най-добре ще бъде да разгледам пътешествието на душата след края на земния живот. В следващите редове накратко ще предам как Знаещите описват живота на душата след като напусне физическото тяло. За основа съм използвал лекцията на Влад Пашов „Живот след смъртта на физическото тяло", тъй като в нея най-добре е синтезирано всичко най-важно по темата и е в синхрон с беседите на Учителя и Антропософията на Рудолф Щайнер.

След смъртта на физическото тяло, човек преминава последователно през етерния, астралния и менталния свят, и достига до крайните предели на причинния свят, който граничи със света на Любовта и оттам поема обратния път към ново въплъщение на Земята. Във физическия свят човек събира опитности, които асимилира в астралния и менталния свят, и извлича от тях материали за изграждане тялото на Любовта.

Между другите работи, които човешките души извършват по време на престоя си в духовните светове, е и тази - под ръководството на висшите йерархии да работят за изменение условията на Земята - както във физическо отношение, така и в социално, за да имат други условия и възможности като слязат на Земята при ново въплъщение, за да могат да съберат нови опитности. Защото Земята не е място на щастие, а е училище, в което човек се учи, развива и усъвършенства.

При смъртта физическото тяло постепенно се разлага. Това показва, че в човека, освен грубата физическа материя, е имало една организираща сила, която е внасяла живот в тялото. Тази организираща сила е идвала от етерното тяло, което заедно с душата при смъртта напуска физическото. Душата като магнит е привличала всички клетки около себе си и е образувала един жив организъм и когато напусне тялото, клетките постепенно се разпръскват в пространството.

При смъртта етерното тяло, заедно с душата, излиза със спираловидно движение от главата, и физическото тяло остава без живот. Те носят със себе и един физически атом, или по-точно не самия физически атом, а силата, която е работила в него. Резултатите от преживените опитности на физическото тяло през току-що отминалия живот, са отпечатани върху този особен атом. Докато всички други атоми на тялото се подменят в течение на живота, той остава неизменен. Той е постоянен не само през

един живот, но е бил част от всяко физическо тяло, употребявано по-рано от човешкия дух. След всяко земно съществуване върху него се отбелязват преживяванията на даденото физическо тяло и така той се обогатява. Този семенен атом се извлича при смъртта и остава в потенциално (изчакващо) състояние, за да бъде отново събуден при започването на друг физически живот. Там отново ще послужи като ядро, около което да се построи новото физическо тяло. През време на живота семенният атом е разположен в лявата празнина на сърцето, близо до върха му. При смъртта той се излива в мозъка по пневмогастричния нерв и напуска физическото тяло, заедно с етерното.

Когато етерното тяло и душата напускат физическото тяло, те са още свързани с него с една нежна сребърно-бяла нишка. Тази последна връзка не се къса, докато включената в етерното тяло панорама на изтеклия живот не бъде прегледана от душата. Затова погребването или изгарянето не трябва да се извършва до третия ден, защото дотогава душата чрез сребърната нишка е още свързана с етерното тяло, и в течение на тези три дни душата преглежда отпечатаната в етерното тяло панорама на своя живот, която в същия този тридневен период, се отпечатва в астралното тяло. След третия ден сребърната нишка се скъсва и тялото е окончателно мъртво. Поради неспазването на този срок понякога хората биват погребвани живи, защото те са били само излъчени и след третия ден се връщат в тялото.

В течение на трите дни след смъртта душата преглежда изтеклия си живот, който се изрежда пред нея във вид на картини (като на лента), затова не трябва да я обезпокояваме с плачове и шумове. Тогава тя повече от всякога има нужда да се съсредоточи и да вижда ясно картините на изтеклия си живот и да ги отпечата коректно върху астралното тяло. Защото от изпълнението на тази задача зависи отпечатването им в астралното тяло, и съответно от това зависят правилните уроци и поуки, които душата ще извлече от изминалия си живот. Затова хората, ако искат да направят добро на умиращия, не трябва да плачат и да вдигат шум около него. Ако желаят да му помогнат, трябва да се помолят Бог да се погрижи душата да намери лесно пътя към Небесното си жилище. Подобна панорама на живота си човек вижда и когато преминава през голяма опасност - при давене във вода, падане от голяма височина и пр., при което етерното тяло излиза временно от рамките на физическото, но все пак още е свързано с него чрез сребристата нишка.

Също така, когато се вижда, че човек си заминава, не трябва да се правят опити чрез лекарства да бъде върнат назад, защото това действа вредно и върху невидимите тела и причинява големи страдания на душата.

След третия ден от смъртта, душата, заедно с астралното тяло, на което е отпечатана панорамата на физическия живот, напуска етерното тяло и последното остава като втори труп, който спи над гроба, носейки формата на човека и разлагайки се в околното етерно пространство, паралелно с физическото. Процесът, при който душата напуска етерното тяло, е сходен с този при напускането на физическото. Жизнените сили на един атом от етерното тяло се вземат, за да се употребят като ядка за жизненото тяло в следното въплъщение. То по форма прилича на физическото, защото е

неговият архитект и физическото тяло е само отпечатък на етерното. Но астралното тяло при настоящата степен на развитие на обикновения човек на Земята, е все още неорганизирано и е облакоподобно до момента, в който душата напусне етерното тяло. Тогава върху астралното тяло се отпечатва панорамата на изтеклия живот и то придобива образа на заминалия човек.

Учителя казва, че между физическия свят и духовния свят съществува една тъмна зона, през която душите трябва да минат, преди да влязат в духовния свят. В тази зона има много враждебни на човека същества, затова човек трябва да има светлина, самообладание и вътрешна чистота.

В окултната наука тя се нарича област на горящите желания, защото там човек, който на Земята е имал силни низши желания и плътски страсти, след като изгуби възможността да ги задоволява, те го горят като огън. Това е най-низшата област на духовния свят. Тези желания постепенно се пречистват чрез горящия огън и душата се научава, че единственото средство да се освободи от страданията, които силните желания произвеждат, е да угаси тази жажда за наслада. Душите, които още по време на своя земен живот са преодоляли своите горящи желания, след смъртта преминават тази област без да я забележат, защото те нямат с нея никакви допирни точки. Колкото една душа има повече и по-силни човешки страсти през време на живота си на Земята, толкова повече тя ще има нужда да се пречиства от тях, и затова за по-дълго време ще остане в тази област на горящите желания. Това са често хора, които са напуснали земния живот в разцвета на силите си и са имали много низши и интензивни желания, които ги привързват към напуснатото тяло. Хора, които са напуснали земния живот след дълги и продължителни страдания, лесно и бързо преминават през тази област, защото те още във физическото тяло са ликвидирали със своите низши желания, които ги свързват със Земята. Положението на самоубийците е най-тежко, защото те са искали да се освободят от живота, а виждат, че пак са живи и не могат да си намерят място, и се скитат безцелно в тази низша област, изживявайки големи страдания, докато дойде времето за тяхната естествена смърт.

Освен това, всички престъпления, които човек е извършил спрямо другите, и страданията, които им е причинил, той ще ги преживее сега с голяма сила, за да научи урока да не прави онова, което не иска да му се случи.

Първоначално (през трите дни след смъртта) душата не преживява никакво чувство, относно това, което вижда в своята житейска панорама в астралния свят. Така картините единствено се отпечатват в астралното тяло на човека и, когато премине в духовния свят, тези картини пак му се представят, но там вече той ги преживява с всичките съпътстващи ги чувства. Сега той преживява всички страдания и скърби, които е причинил на другите, и разбира последствията на лошите постъпки.

Ако човек, при напускане на физическото тяло и минаването в етерния свят, е обезпокояван от риданията на близките в течение на тридневния период, той ще има само едно неопределено и неясно отпечатване на токущо приключващия живот. А когато той не е обезпокояван, духът гравира един ясен и дълбок отпечатък на духовното тяло, и когато тези картини му се представят в астралния свят, той ще осъзнае погрешките на миналия си

живот много по-лесно и определено, отколкото ако картината е помрачена вследствие отвличане на вниманието му от шума на опечалените около него. Неговите чувства относно нещата, които са му причинили сегашните страдания, ще бъдат много по-определени, ако му е предоставена една ясна панорама. Това ясно и определено чувство е от огромна стойност за бъдещия му живот.

Опитността ще бъде забравена в следващия живот, но чувството ще остане. И когато се предостави случай да повтори грешката в един по-късен живот, това чувство ще ни проговори ясно и безпогрешно. То е онзи тих вътрешен глас, който ни предупреждава, макар ние да не знаем защо и за какво. Колкото по-определена е панорамата на миналия живот, толкова по-осезаемо ще чува човек този вътрешен глас. Това ни показва колко е важно да оставим заминаващите души в абсолютна тишина при смъртта и след нея. Като постъпим така, ние им помагаме да извлекат възможната най-голяма полза от прекарания живот и да избегнат повторението на същите грешки в следващия живот.

В различните области на астралния свят душата има да се справя с различни желания, страсти и чувства. Освен душите, носещи своите човешки пороци, там страдат и онези, които са се интересували силно от събитията на деня - къде какво е станало - те се отличават с едно силно развито любопитство и лекомислие. Понеже след смъртта са лишени от възможността да задоволяват своето любопитство, те изпитват страдание.

Тези хора, които в земния живот се отъждествяват с тялото, не се интересуват от никакви по-високи идеали, а се занимават с неща, свързани с тялото и неговия живот. За тях животът в духовния свят е едно състояние на ужасна монотонност. Те го прекарват много мъчително, тъй като нямат по-висши интереси, нямат с какво да се занимават. Същото е състоянието на онези, които са мислили, че със смъртта на тялото се свършва всякакъв живот. Те са очаквали разрушаване на съзнанието и не могат да се помирят с мисълта, че пак са живи, дори и след като са умрели физически. До тях обикновено не достига никаква помощ, защото те са се оградили като крепост в своето самочувствие и страдат най-много от всички. И понеже са водили един живот напълно материалистичен, те едва ли имат някакъв съзнателен живот в по-висшите области на духовния свят и още по-малко в умствения свят, където душите изучават изкуството да си построяват високоорганизирани тела по първообразите, които съществуват там.

Ползата от преминаването през чистилището е тази, че човек като страда така, както другите са страдали от неговата нечестност, жестокост, нетолерантност и други слабости, се научава на ред добродетели, които ще прояви в следващия живот.

Ако човек през земния си живот се стреми да коригира всяка от направените погрешки, ще премине чистилището още тук на Земята, и като напусне тялото, ще замине направо за небесния свят. Учителя дава в това отношение следния съвет: всяка вечер ученикът, преди да си легне, да си даде отчет за извършеното през деня, като изправя мислено направените погрешки и си пожелае да не ги повтаря. При преценката на направеното през деня трябва да отбележим и доброто, и да пожелаем на другия ден да го увеличим. Така, чрез разкаянието и поправянето на погрешките още

през време на физическия живот, ние заличаваме от подсъзнателната памет картините за извършените грешки, и те не се отпечатват в астралното тяло на панорамата от миналия живот.

В по-висшите области на астралния свят душите влизат дотолкова, доколкото през земния си живот не са се задоволявали само с удовлетворяването на своите низши нужди, не са намирали радост само в света, който ги е заобикалял, а са се стремели към един по-възвишен живот. Там се пречистват чувствата на любов към природата и към другите, които са пропити с егоистичен характер. Не трябва да се смесва тази любов към природата с онзи възвишен живот в природата, който е от духовно естество и който вижда в предметите и явленията в природата откровение на Духа. В това отношение той няма нищо общо с чувството на удоволствие, което някои хранят към природата. Душата трябва да се пречисти от това чувство, както и от всички други чувства и склонности, които произлизат от физическото съществуване.

Друг важен аспект от пребиваването на душата в по-низшите области на астралния свят е, че там тя преживява всичко неприятно, което е причинила на другите. Например ако в даден момент от своя живот тя е ударила шамар на някой свой ближен, след смъртта тя ще изживее това, което той е усетил, и то много по-интензивтно, тъй като няма да го има „притъпяващото“ влияние на физическото тяло. Особено много страдат там вивисекторите и тези, които са причинявали физически страдания/убийства на хора или животни, тъй като са принудени да изживеят всичко, което са сторили на Земята. Тези усещания се запечват в душите и им помагат при следващия си земен живот да бъдат по-състрадателни и любящи.

По аналогичен начин, във висшите области на астралния сявят, тя отново преглежда панорамата на изминалия живот, като този път за основа служат добрите дела. Когато душата съзерцава картините, които ѝ показват как е помагала на другите, тя преживява отново всички радости, които е изпитвала, когато е правила тези добрини. Но сега душата чувства и преживява и всичката благодарност, отправена към нея от тези, на които е помагала. Когато душата съзерцава картините, които показват как тя е получавала помощ от другите, тя чувства голяма благодарност към тези, които са ѝ помагали, само че в много по-силна форма, отколкото когато я е преживявала на Земята. А благодарността подпомага душевния растеж. Когато човек на Земята прави добро на другите, без да влага личен интерес, той по-късно преживява известно блаженство в духовния свят. Висшите области на астралния свят са място на радост без никаква горчивина. Всички благородни стремежи на човека на Земята се осъществяват там. То в известен смисъл е и място на почивка.

Първото небе е място на блаженство за децата. Те нямат чистилищен живот, а направо от Земята отиват в по-висшите сфери, защото у тях все още не е родено астралното тяло, което се ражда към 14-та година, и което е носител на страстите, желанията и удоволствията. Там децата се занимават с играчки и с учене, според възрастта си.

Също така, там учените, артистите, художниците, алтруистите намират широко поле за работа. Учените имат достъп до всички библиотеки в света, а художниците творят чудни картини с живи цветове, като работят с

мисълта си. Музиката принадлежи на още по-висши области, които се намират в умствения свят. Първото Небе, отговарящо на висшите области на астралния свят, е светът на баграта на цветовете, а светът на мисълта, където са Второто и Третото Небе, е сферата на тона, на музиката, на поезията. Небесната музика е един факт, а не фигура на речта. От този свят музикантите свалят музиката на Земята, но земната музика е бледо копие на небесата. В Първото Небе учените ще събират материали за своите научни работи, филантропите ще правят планове за повдигане и подобряване на човечеството и т.н.

Когато душата достигне горната граница на астралния свят и през нея преминат резултатите от преживените страдания и болки в чистилището, заедно с преживените радости от добрите дела на миналите животи, те се всаждат в семенния атом на астралното тяло. Заедно образуват това, което се нарича съвест - силата, която ни предпазва от злото, като носител на страданието, и ни подтиква към доброто, като носител на щастие и радост. Тогава човек оставя астралното си тяло да се разруши, подобно на етерното и физическото. Той взема със себе си само силите на семенния атом, които ще послужат за образуването на бъдещото астрално тяло. След като напусне Първото Небе, човешкият дух влиза във Второто Небе, облечен в тялото на аза или на ума, като носи със себе си трите семенни атома - квинтесенцията на трите напуснати тела: физическо, етерно и астрално.

След като напусне астралното тяло и влезе във Второто небе с умственото си тяло, или с тялото на Аза, душата е вече в едно особено състояние на съзнанието, будна е, чувства се съвършено сама, но е изпълнена с вътрешен мир. След това идва събуждането в този свят. Тук, със събуждането си, започва да чува музиката на сферите. В този свят всичко е музика и всеки тон произвежда определен цвят. И тези тонове, тази музика строи всички форми на физическия свят, защото тази музика е израз на творческото Космическо Слово, което се проявява в този свят като музика, докато в Третото Небе - горните области на умствения свят, то се проявява като говор, като реч. Затова Учителя казва, че поезията е от по-висок произход от музиката. Всички форми, които виждаме около себе си във физическия свят, са кристализирани звукови форми на първообразните сили, които работят в първообразите ни в умствения свят.

Престояването на човека в този свят е един активен период на приготовление за ново въплъщение. Тук човешкият дух асимилира опитностите на трите изчезнали тела, включително и семенните атоми, за да си създаде по-добри условия за бъдещото прераждане.

Пречистеното астрално тяло, включено в семенния атом, ще послужи като основа за създаването на новото астрално тяло, в което са вложени всички чувства и подтици. Онази част от астралното тяло, която духът, така да се каже, е одухотворил и спасил от разлагане и изчезване, ще осигури за следващото прераждане едно по-добро жизнено тяло и темперамент. Квинтесенцията на физическото тяло, резултата от неговите действия, включени в семенния атом, ще послужи като основа за бъдещото физическо тяло и за създаване на по-благоприятни условия в живота. Във Второто Небе човек работи за приготовление на бъдещото си въплъщение. Тук човек асимилира плодовете на последния си земен живот и подготвя ус-

ловия за едно ново физическо съществуване. Всички жители на този свят работят върху изменение условията на Земята. Те, под ръководството на висшите същества, променят физическите форми на Земята и извършват постепенни промени, така че при новото въплъщение условията да бъдат различни. Климатът, флората, фауната се изменят от човека под ръководството на висшите същества. Така че светът, който виждаме около нас, е точно това, което ние индивидуално и колективно сме направили. Също така човек се учи тук как да си построи, пак с помощта на висшите същества разбира се, едно по-подходящо за проява тяло. Всички хора работят съзнателно или несъзнателно при построяването на телата им в предрождения период до момента, когато квинтесенцията на предишните тела бъде вградена в новото тяло. Тогава те започват да работят съзнателно.

След като е асимилирал всички плодове на миналия си живот и е работил за променяне условията на Земята, и след като се е научил чрез работа над телата на другите да си построи подходящо тяло, чрез което да се изяви във физическия свят, човешкият дух се изкачва в Третото Небе - трите горни области на умствения свят. За него споменава и апостол Павел, че е бил на Третото Небе и е видял неща, които не могат да се опишат и предадат на човешки език. Тук духът е потопен в света на вечната хармония, където човек получава импулси и сили за следващото си прераждане. Тук в този свят у човека се ражда желание за нови опитности и той обмисля едно ново въплъщение. Тук пред погледа на духа се разкрива панорамата на бъдещия му живот на Земята в нейните главни етапи. Духът има свобода по отношение на детайлите в течение на живота. Тази панорама започва с люлката и завършва с гроба.

В мисловния свят човек осъзнава, че неговото истинско същество принадлежи на света на духа. Той се познава като дух между духовете, принадлежащ към първичните духове, съзнава единството с всички духове, с Първичния Дух, затова се ражда в него мисълта: *„Аз съм едно с Първичния Дух, аз съм част от Вечния Дух.“* Затова индусите наричат този свят Девахан - свят на Девите, на ангелите, на духовете.

Там човек преживява отново всички връзки и отношения на любов и приятелство, които е имал на Земята, но вече в тяхната активна, духовна страна. Любовта, която човек е хранил на Земята, изпъква живо в неговите собствени глъбини и способността му да обича се разраства и увеличава. Така човек се връща в следващото въплъщение по-съвършен в това отношение.

Тук човек намира отново лицата, с които е живял във физическия свят. Всички връзки и отношения, които през време на земния живот са имали само физически характер, се пречистват и изгарят. Но всичко онова през нашия земен живот, което е почивало върху чистата връзка между нашите души, се увековечава в тази област на духовния свят. Души, които са си принадлежали във физическия свят, се намират отново една до друга и в духовния свят. Там се срещаме и с всички онези, с които е бил свързан чрез общи идеи и стремежи, чрез обща вяра и убеждение.

При своето ново въплъщение на Земята, наследствеността е вярна само по отношение на материалите, които образуват физическото тяло. Но тези материали са повлияни от връщащия се дух, който извършва известна ра-

бота върху тях, вграждайки в тялото есенцията на миналите му физически качества, скрити в семенния атом. Така че материалите се вземат от майката и бащата, но те се моделират от духа чрез вграждане в тях на качества, които духът носи от миналия си живот. Нареждането на материалите при изграждането на физическото тяло е до известна степен под контрола на въплъщаващия се дух.

Различните обвивки на новородения човек не стават изведнъж активни. Физическото тяло е безпомощно дълго време след раждането. В периода след раждането различните обвивки взаимно се проникват. До седемгодишна възраст се развива предимно физическото тяло. Към седемгодишна възраст се ражда етерното тяло, което е формирано при слизането на духа и чрез него духът работи за изграждането на физическото тяло, но след седмата година то става по-активно. Към 14-та година се ражда астралното тяло, а към 21 годишна възраст се ражда менталното тяло, или човешкият Аз. До тогава той до голяма степен е бил оформян и воден от обществото или своите близки, и едва тогава се привежда в активност и започва новият физически живот. Едва тогава той може да се нарече самостоятелномислещо същество.

Учителя казва, че когато човек е готов за ново въплъщение, трима ангели го вземат и обикалят с него Земята - намират майката и бащата, чрез които духът ще влезе в новия земен живот. Такъв е пътят на човека от смъртта до новото раждане. Така животът се развива между две граници - от едната страна раждането, а от другата смъртта.

3. Духовното ръководство на човечеството

„Той отговори: вам е дадено да знаете тайните на Царството Небесно, а на другите се говори с притчи, та, като гледат, да не виждат и като слушат, да не разбират." (Лука 8:10)

Учителя:

„Ако досега животът е вървял добре, то е благодарение на невидимия свят, който работи над нас. То е благодарение на онези разумни същества, на ангелите, които са тясно свързани с нас и работят, грижат се за нас. Тяхното желание е човечеството да добие онези светли идеи, онези велики закони, според които те живеят. Най-разумните закони в света се употребяват от тях. Най-чистият, най-благородният живот се прилага от тях. Животът на самоотверженост ще се види само от тях. Често те изпращат свои посланици на Земята в една или друга форма. Някой път те сами посещават Земята в човешка форма." („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)

„Всемирното Бяло Братство си има свои членове по всички краища на Земята и държи всичко в ръцете си. Ще стане не това, което този или онзи иска, а ще стане това, което е решено от Белите Братя. Няма да победи тази или онази държава, но ще победи планът на Бялото Братство. Няма сила, която може да се противопостави на Всемирното Бяло Братство.

Ние с молитва и мисъл можем да изменим посоката на събитията, ето защо трябва да работим с молитва и мисъл. Казано е: „Хората ще минат през огън" – светът няма да се оправи иначе, ще дойде нещо и ще помете всичко. Човек трябва да си свърши работата днес, та като настане часът, да не остане нещо недовършено от него, защото и нова работа ще се прибави. Старият свят ще свърши, новият ще почне, тъй както днешният ден ще угасне, за да дойде друг." (из „Акордиране на човешката душа")

„Възвишените Същества от невидимия свят, които са завършили своята еволюция, търсят съработници в Новата култура – хора с чисти сърца и светли умове. Мислите ли, че сам Господ и ангелите ще слязат на Земята, за да уреждат човешките работи? Те сами няма да слязат, а ще се изявят чрез готовите за работа хора, които живеят на Земята." („Дело съвършено", НБ, 30.01.1927)

3.1. Всемирното Бяло Братство

Учителя:

„Има на Земята една ложа от учени, които се събират да разискват разни научни въпроси само един път в годината. Тези посветени хора знаят за Земята, за нейното минало и настояще много повече от всички съвременни учени, представители на официалната наука. Ала що се отнася до бъдещето на Земята и те не го знаят положително, и те правят предположения за него. Освен тази ложа от посветени на Земята, има на Слънцето друга една ложа от велики Посветени, които знаят положително не само миналото на нашата планета, но и нейното бъдеще.

Но и едната, и другата ложи са само органи на онзи велик всемирен организъм от съвършени, високо напреднали същества, които образуват Великото Всемирно Братство. Тези съвършени същества са несравнено по-напреднали и от най-гениалните човеци на Земята, защото са излезли много по-рано от хората от Първото Начало. Всички те са минали по известен път на развитие под ръководството на Божия Дух и са достигнали до тази степен на развой, на която сега се намират.

И когато ние говорим за Великото Всемирно Братство, подразбираме онази йерархия от разумни същества, които са завършили своята еволюция милиони и милиарди години преди хората и сега направляват целия Космос. Те го направляват, защото сами са взели участие в неговото създаване под прямото ръководство на Великия Божи Дух. И като се има пред вид разумното устройство на цялата Вселена – с всичките нейни галактични системи, с всичките ѝ безбройни слънца и планети; като се има пред вид дори само онази висша механика и техническо съвършенство, с които Земята е построена, може да се съди – какъв мощен ум, какъв мощен дух са имали тези гениални творци, които са работили за осъществяване на Божествения план на мирозданието. Според степента на знание и развитие и според службата, която изпълняват,

тези същества са наредени в една йерархична стълба, в едно органично чиноначалие, чиито степени са познати под следните имена[14]:

Серафими – Братя на Любовта;

Херувими – Братя на хармонията (и Мъдростта - бел. авт);

Престоли – Братя на волята;

Господства – Братя на интелигентността и радостта;

Сили – Братя на движението и растенето;

Власти – Братя на външните форми и изкуствата;

Началства – Братя на времето, състоянието и такта;

Архангели – Братя на огъня и топлината;

Ангели – носители на живота и растителността.

Последният, десети чин ще заемат напредналите човешки души.

Всички вкупом представят великия Космичен Човек.

Дейността на тези същества е така хармонично разпределена, че всяко от тях знае кога, как и какво да работи. Те направляват функциите на великия миров организъм, който включва в себе си всички слънчеви системи.

А според нас има три вида слънчеви системи. Първите, които са органи на цели звездни вселени, образуват материалния физически свят, изтъкан от най-плътната материя, макар и тя да е на степени. Вторите са направени от по-фина материя, от материята на духовния мир и спадат към ангелския свят. Третият вид слънчеви системи образуват в своята съвкупност Божествения свят и са направени от най-фината, най-висша материя.

И Небето, за което се говори в свещените писания, не е онзи син свод над нас, зад който се губи мировото пространство и на който светят нощно време звездите. Небето е организирано от висши същества, от велики души и затова то е велико в своите действия. Ангелите, които населяват Небето, са велики души, които постоянно изпращат светлината си по целия свят. Енергията на тяхната мощна мисъл се разпределя из целия Космос и движи като една колективна сила всичко в света.

Не мислете, че ангелите са някакви невеществени същества, някакви призрачни „духове". Те са същества, чиито тела са високо организирани, образувани от чиста, лъчиста материя. Един ангел може така да владее тялото си, че да става видим и невидим. Той може свободно да пътува в безпределното пространство със скорост, много по-голяма от тази на светлината. Той може да преброди цели слънчеви системи, цели звездни вселени.

Ангелите също се намират на разни степени на развитие, но те се делят изобщо на две велики царства. Тези от по-високото царство рядко слизат на Земята, а принадлежащите към по-долното царство слизат

---

14 Първите три чина образуват първия клас на тези възвишени същества, които работят във великия Космос и са изразители на трите Велики Божествени Принципа — Любовта, Мъдростта и Истината. А последните три имат по-конкретна връзка с човечеството и неговото развитие, защото те са завършили своето човешко развитие в трите предшестващи космични периода, през които човек е слизал от Божествения свят към Земята.

по-често да помагат за духовното повдигане на хората. Тези велики братя на човечеството са произлезли все от човешката раса, но са минали по свой път на развитие милиарди години преди земния човек, при условия много по-благоприятни, които са използвали разумно.

И ако животът на човечеството върви по известен план, ако на Земята процъфтяват култури, с техните науки, религии, изкуства, ако хората имат един вечен стремеж към развитие и съвършенство, това се дължи на тези разумни същества, които са тясно свързани с хората и постоянно работят и се грижат за тях. От техните сърца блика Любов, радост и живот. И благодарение на този техен импулс, хората живеят и се стремят. Тяхното желание е човечеството да добие онази светлина, която те имат, онази свобода, на която те се радват. Те искат да научат човеците да живеят съобразно с онези велики закони, по които те живеят. А те прилагат най-разумните закони в света. Те водят най-чистия и възвишен живот, живот на абсолютно безкористие.

В своята велика самоотверженост, тези любящи служители на Бога сами слизат на Земята в човешка форма, за да помагат на хората. Те постоянно изпращат свои посланици на Земята в една или друга форма. Всички гении на човечеството, всички велики хора, светии, адепти, всички учени, писатели, държавници, които помагат за развитието на човечеството в едно или друго направление, са все служители на Великото Всемирно Братство. То избира сред човечеството най-напредналите души и ги подготвя за духовна работа сред техните братя. В съвременното човечество има хора, които притежават по-тънки духовни сили, които имат по-фино устройство. Те се отличават с високо организирани, пластични тела, защото водят абсолютно чист и свят живот. Тяхното изключително развитие тъкмо ги прави годни да бъдат духовни помагачи на човечеството. Най-високо напредналите измежду тях са завършили своето развитие на Земята и имат обширни познания. Те знаят много неща от онази положителна, абсолютна Божествена наука, която е съществувала още от създаването на света. Много от тях живеят на Земята с хиляди години. Минали през процеса на възкресението, за тях не съществува ни смърт, ни прераждане. Тези човеци, наречени „синове Божи", в чиито духове и души Бог живее, които са свързани с целия разумен свят, с всички напреднали същества във всички слънчеви системи, са онези именно велики души, Учители на човечеството, които са достигнали най-високите прояви в мисъл и дело – във всички направления. Те са онези мощни духове, които явно или скрито за нас подтикват човечеството напред. Зад всяка духовна дейност на Земята, зад всяка духовна проява стоят тези братя. Зад всеки велик човек, зад всеки велик поет, музикант или художник стоят пак те. Защото, за да се прояви един гениален човек на Земята, трябва хиляди гениални души да се обединят и да се изразят чрез него. За да се прояви един Учител, трябва всички разумни души да се обединят в него... Ако е въпрос за сила, тези Братя разполагат с най-мощната сила. Те така добре познават функциите на човешкия мозък, че в един ден могат да приспят цялото човечество. Какво представляват и най-мощните съвременни оръдия пред силата на тези Велики братя? Ала

те не искат да си служат с крути мерки – те оставят хората сами да опитат нещата, макар с цената на хиляди страдания, защото само страданията са в сила да ги облагородят и изправят." (из „Учителят говори")

„В Невидимия свят, където царува Бог, всичките хора живеят в Любов. Бог се явява чрез ангелите. Те са крайно услужливи. Един ангел не чака да му се заповяда, а като се зароди желание в Бога да се помогне някому, той слиза на Земята, за да изпълни Божието желание. Има надпреварване да се изпълни волята Божия; предава се Божията мисъл, той схваща каква е волята Божия." („Новото в живота", 22.08.1943)

„Казвам и на другите да не влизат в бой с Бялото Братство, понеже Белите братя не са от тези, които умират и които могат да се победят. Щом им се противопоставяте, ще понесете последствията. Защото какво ли могат да направят четири лодки, ако излязат насреща на един презокеански параход и му кажат: „Стой!" Обаче Мойсей вдигна тоягата и бурята дойде – Бялото Братство разполага със сила. Природата не е мека, досега е употребявала най-нежните, най-слабите сили, но ние не знаем какво е скрила; има нещо, което е скрила." (из „Акордиране на човешката душа")

„Христос със Своето войнство – възвишени и напреднали души, и до днес продължава да помага на човечеството. Той е в постоянна борба с противоположната ложа, която иска да унищожи света. Като срещнат някого, тъмните същества веднага насочват отровните си стрели срещу него, да го умъртвят. Едно от напредналите същества застава на пътя им и стрелата се забива в гърдите му. След това, той изважда стрелата, измива раната и тя заздравява. Така човек се спасява от отровните стрели на лошите духове. Така се смекчава злото. Значи, любовта е единствената сила, която смекчава злото." („Смекчаване на злото", УС, 04.07.1937)

„Под думата „небе" аз разбирам всички съвършени същества, които са завършили своето развитие. Те имат силно желание да помогнат на всички, които искат да минат по техния път." („Възване и развързване", МС, 13.07.1930)

„Така е работило, работи и ще работи Великото Всемирно Братство в света. И то ще работи дотогава, докогато единната Любов, единната Мъдрост и единната Истина обхванат цялото Битие. Тогава всяко дихание ще хвали Бога в свещен мир и хармония." (из „Учителят говори")

„Казано е в Писанието, че Христос можеше да извика на помощ 12 легиона ангели... Само един от тези ангели разполага с такава мощна сила, че е в състояние в една нощ да изтреби 150-хилядна армия, добре въоръжена, нито един войник да не остане от нея." („През онези дни", НБ, 25.10.1931)

3.2. Всемирното Черно Братство

„Никакво изпитание не ви е постигнало, освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите." (1 Кор 10:13)

Учителя:

„Ако хората днес не вървят в правия път, причината е, че в противовес на Великото Бяло Братство, работи друга една ложа от интелигентни същества, които не са разбрали дълбокия смисъл на живота и имат диаметрално противоположни разбирания за него. Те образуват така нареченото Черно Братство[15]. Черното Братство е една йерархия от същества, които заемат различни степени, в зависимост от тяхната интелигентност. За да дам една ясна представа за тяхната функция, ще кажа, че докато Бялото Братство работи в клоните и цветовете на живота и по методите на клоните и цветовете, Черното Братство работи в корените на живота. Докато Бялото братство работи в главата и гърдите на Космичния човек, Черното Братство работи в стомаха, черния дроб и червата. Бялото Братство, следователно, е свързано с положителните сили, с Доброто, а Черното братство – с отрицателните сили, със Злото, в най-широк смисъл на думата. И едните, и другите сили обаче са нужни засега за проявата на живота. Службата им е строго разпределена." (из „Учителят говори")

„Черната ложа – това е едно философско течение в невидимия свят. Божественият план на нещата може да се разглежда от двояко гледище. Аз задавам въпроса: Ако тия грешници – черни братя наречени – съществуват, то как им е позволило Провидението за толкова хиляди години да бъдат господари на Земята и как им е дадена власт? И Христос казва: „Иде князът на този свят." Иде като княз. Кой му е дал тази власт? Тези от черната ложа си имат свои закони. И вие се намирате под тяхното управление и контрибуция им плащате. Питам тогава: Как ще оправдаете вие това с Божествената Мъдрост? Ако е тъй, както тясно схващаме ние въпроса, как е допуснал Господ тия, лошите хора, да управляват Природата? Не, не са лоши те, не си правете илюзия. Един черен брат, той е философ, може да ви заблуди. Един дявол, като го осъдили, че лъже, казал: „Аз не лъжа, всякога говоря истината." То значи: „Когато говоря на себе си, никога не лъжа."

Ето по какво се отличават двете ложи: и Бялата, и черната ложа употребяват светлината като едно средство. И едните, и другите си служат със светлината, но как? Един маг от черната ложа със свет-

15 Двете Братства първоначално са били едно, но впоследствие, когато е започнал да действа принципът на полярността, са се разделили: едните са тръгнали наляво и надолу, а другите - надясно и нагоре. Защо и за какво са се разделили, това е дълбока тайна.

лината си служи само за себе си. Ако един такъв маг иска да погледне колко е часа, той ще обърне светлината към часовника и вижда колко е часа, само той го вижда. Когато иска да изследва нещо, той отвори, светне си и знае кое как е, но бързо след това той скрива тази светлина. Тази светлина той я държи специално само за себе си, а за другите е скрита. Тя е изключително за него. Той за окръжаващите не се грижи. Казва: „На тях не им трябва светлина."

В Бялата ложа е обратното. Един бял маг си запалва лампата и чете, но той навсякъде върти светлината. Като извади своята лампичка, почва да я движи и като я движи в кръг наоколо, осветлява цялото пространство, служи на всички. Следователно по тия две качества се отличават. Ако един човек държи скрита светлината си, той следва пътя на черната ложа; ако светлината му е отворена и за другите, той е от Бялата ложа. Това са качествата. То е философия, разбирайте! Няма какво сега, нека ми дадат нещо от Библията, което да докаже, че не е така. Обаче, за да е така, и едните си имат причини, и другите си имат причини. Няма какво да ги осъждаме. Този човек, който крие светлината си, той има причини. „Ама защо той да не си отвори своята лампа?" Питам: Онзи фотограф, който снема човешките лица, отваря ли камеробскурата си, отваря ли цялата светлина? – Не, само една малка дупчица ще отвори към човека, когото ще фотографира. Той е умен. Другояче, като остави цялата пластинка отворена, няма да може да фотографира. Следователно условията, при които те живеят, са такива, че трябва да крият светлината си. Толкова са еволюирали те! Следователно, ако се връщаме на този уровен, на който е черната ложа, тя е останала назад в своето развитие, тя е в корените долу, в най-гъстата материя. Там светлината е непотребна. Понеже Бялата ложа е излязла вън от гъстата материя и е влязла в по-рядка материя, тя може да употреби своята светлина. И двете ложи работят за общия ход на Природата. Има закони, които регулират действията на едните и на другите." („Качества на ума, сърцето и волята", ООК, 25.02.1923)

„Не се съмнявайте в Бога. Той е допуснал злото, но в Него няма абсолютно никакво зло. Злото е човешко изобретение, а не на Бога. Не приписвайте злото и погрешките си на Бога, но молете се Той да трансформира злото в добро, да изправите грешките си. Ама нямало правда в света. Защо няма правда? Защото еди-кой си имал къща, бил богат, а вие нямате къща, нямате пари. Питам: Как използва къщата си този богат човек? Влязъл ли е един беден вътре? Дал ли е подслон на някой странник? Ако всичко това не е сторил, може ли този човек да се нарече богат? Той е богат външно, обаче вътрешно е беден. Какво по-голямо богатство искате от мозъка и от сърцето, които Бог ви е дал? Мозъкът ви е среда, през която минават светли и възвишени мисли, а сърцето е олтар, огнище, на което се изработват благородни чувства. Задавали ли сте си въпроса свети ли свещта на вашия ум и гори ли свещеният огън на вашето сърце? Всеки трябва да си отговори на тия въпроси." („Педагогическа лекция", МОК, 07.03.1923)

„Когато запитали Хермеса, великия Учител на Египет, какво представлява злото и грехът, той стиснал устни и премълчал. Ако бяха задали този въпрос на някой обикновен човек, той щеше да извади ножа от ножницата си, да разреже връвта, която свързва злото, и ще започне да говори. Не, стане ли въпрос за злото, ще стиснете устните си и ще мълчите, както Хермес е мълчал. Отворите ли устата си, ще я напълните с нещо лошо. Тъй щото не говорете за злото, но дръжте се за доброто и за красивото в света. Нека доброто и красивото в света бъдат място за почивка в живота ни. Нека красивото и доброто бъдат вашите ръководни начала!" („Трите зрънца", МОК, 20.02.1927)

„Злото представлява разумни същества, които живеят по закони, точно противоположни на доброто. Тяхната задача е да вмъкнат цялото човечество в крив път." („И рече Бог", НБ, 06.11.1927)

„Злото представлява съвкупност от разумни същества, които не са разбрали дълбокия смисъл на живота, вследствие на което вървят в път, съвършено различен от пътя на добрите същества. Тази е причината, поради която съзнанието на лошите същества винаги влиза в стълкновение със съзнанието на добрите." („Даде плод", НБ, 03.03.1929)

„Злото представлява душа, изостанала в своето развитие, която иска да ви принизи до своето ниво." („Кръг и елипса", ООК, 31.03.1926)

„Когато Господ казва на първите човеци да не ядат от дървото за познаване на доброто и злото, това подразбира следното: От всички дървета на рая ще ядете, но от дървото, където се иска един отличен ум, където се изисква Учител, да не ядете от това дърво. Тогава дойде змията, която беше учител на черното братство, който предаде първите уроци на Адам и Ева и им каза: Аз съм учител, който може да ви научи как да живеете. И те го послушаха и започнаха с неговото учение, и образуваха първата лъжа в света. А в Бялото Братство всички грехове се прощават, моментално или не, но лъжата никога не се прощава! Туй да го знаете – съзнателната лъжа никога не се прощава!" („Положителни и отрицателни сили в природата", 06.10.1922)

„Щом ядоха от забранения плод, царските мантии, с които бяха облечени, паднаха от гърбовете им и те се намериха голи пред отворената врата на рая. Първите хора бяха облечени преди съгрешаването с дреха, направена от Светлина и като съгрешиха, те изгубиха тази дреха, изгубиха своята Светлина и оголяха. Първият грях се дължи на непослушанието на първите човеци." („Ист. път на Б. Братство, том 1")

„Според окултистите грехопадението е станало в астралния свят. И оттам Адам и Ева, облечени в кожени дрехи трябваше да слязат на Земята. Кожената дреха представя плътта, в която астралният човек се облече, за да стане жител на Земята." („Ист. път на Б. Брат-

ство, том 1")

„Четирите кардинални точки в живота са: Любовта, Мъдростта, Истината, а четвъртата точка е познаването на доброто и злото. Грешката на хората е, че те не започват с първите три точки, а с последната, залезът на живота. Те започват с учението, което иде най-после. Научете първо Любовта. Мъдростта и Истината и после доброто и злото. Ако не изучите първите три точки, последната ще ви донесе голямо нещастие." („Главните точки", УС, 15.05.1938)

„Някой път се оплаквате от дявола, но той не ви е крив. Половината от нещастията си причинявате сами, сами сте си виновни, защото дяволът може да ви даде само един проект, а изпълнителите сте вие – вие сте напълно свободни да го приемете или не. Той е търговец на дребно и на едро и винаги предлага стоката си, предлага ви да участвувате в сделката, а после, като ви вкопчи, взима всичкия ви капитал и вие почвате да плачете. Питам ви: Защо имате вземане-даване с такова същество?" (Годишна среща на Веригата, 16.08.1914)

„Не се плашете от лошите хора. Плашете се от тях само когато им съдействате и вървите заедно с тях. Лошите хора са потребни, за да ни размърдат на този свят, защото, както в застоялата вода се образува жабуняк, така и у хората, оставени дълго на спокойствие, съществува опасността да изгубят своята активност, гъвкавостта на ума и бързината на реакциите си. Напротив, подвижната вода е полезна, плодотворна и здравословна." (Годишна среща на Веригата, 27.08.1910)

„Лош човек е оня, който има повече, отколкото му трябва и го задържа за себе си. Той е материалист." („Най-великата наука", УС, 12.12.1943)

„Човек става лош, когато му даваш повече, отколкото трябва, или когато му даваш по-малко, отколкото трябва. Който е получил повече, отколкото трябва, не може да го носи и започва да търси човек или животно да му го носи. Така той създава злото." („Безопасният път", УС, 05.12.1943)

„Злото е бирник, който взима от човека всичко, което той е придобил по нечестен път. Богатство, знание и сила, придобити по нечестен начин, чрез лъжа и насилие, ще ви се отнемат." („Което става", ООК, 04.12.1929)

„Докато мисли само за себе си, човек е пуснал злото в своя живот. Егоизмът е началото на злото." („Да влезеш", НБ, 11.05.1930)

„Когато се хармонизирате вътрешно, ще се хармонизирате и с окръжаващите ви. За да постигнете това, не се спирайте на злото. Като космична сила злото е неизбежно, не се борете с него." („Окултният

ученик“)

„Защо съществува злото в света – това е въпрос, който и досега не е разрешен и няма да се разреши. Докато живее в разрез с Божите Закони, с разумните закони на природата, човек постоянно ще се натъква на злото. Докато човек се опитва да коригира законите и порядъка на великата Природа, злото винаги ще се промъква в неговия живот, както апашът в къщата му. Гърнето не може да коригира грънчаря – ако то се осмели да коригира своя Създател, последният или ще го надроби на части, или ще го употреби като съд за нечистотии.” („От сърцето излизат”, НБ, 05.01.1930)

„Когато хората противодействат на Волята Божия, те създават злото. Иначе само по себе си злото не съществува.” („Ще ви се даде“, НБ, 15.05.1927)

„Хората казват: „Защо Господ, като е всемогъщ, не оправи света?” Как да го оправи? „Онзи, който лъже, да му изсъхне езикът; онзи, който краде, да му изсъхне ръката.” Ами тогава ние щяхме да имаме един свят само от неми и сакати. Как мислите, щеше ли да ни бъде приятен такъв един свят само от недъгави хора? ... Казваме: „Аз плача, скръбна ми е душата”; но, когато кажем: „Господи! Прости – аз Ти причиних толкова страдания с нечисти мисли и действия”, тогава ще дойдем на онзи истински път, който ще ни избави от съвременното зло.” („Ето човекът“, НБ, 16.03.1914)

„Няма тук никакъв дявол – това е един ученик, излязъл преждевременно от училището. А той си мисли, че е учен, че е много способен, че има много знания, че повече знания не му трябват – затова е и излязъл от училището и си мисли, че няма какво повече да учи, че всичко му е ясно. Мисли си, че това, което е научил за хиляди и милиони години, му е ясно и достатъчно; за сегашната култура не дава и пет пари.” („Съзвучие”, ООК, 05.01.1938)

„На Земята злото се проявява във формата на крайния човешки егоизъм. Който попадне в ръцете на този егоизъм, е осъден на смърт. Както вълкът изяжда овцата, така и егоизмът изяжда човека. Пазете се от злото, без да се страхувате от него. Не мислете, че можете да го преобразите. Помнете: злото отстъпва само пред доброто. Затова не се борете със злото, а поставете доброто срещу злото, за да го възпитава и укротява.” („Двоен дял“, ООК, 11.11.1931)

„Когато говорим за злото и за доброто, ние ги разглеждаме като принципи в природата, съществуването, на които е необходимо...За да разбере доброто, човек непременно трябва да мине през злото.” („Побеждавайте злото“, НБ, 09.02.1930)

„За да не боледуваш, прави добро. Който не прави добро, прави зло.

Значи злото не съществува вън от доброто.“ („Постоянни и променливи сили“, МОК, 24.03.1933)

„Злото в света съществува като условие да се прояви доброто.” („И рече Бог“, НБ, 06.11.1927)

В следващите редове ще опитам да хвърля малко светлина върху цитатите от Учителя и да помогна да бъдат правилно разбрани. Важно е те да бъдат осъзнати в дълбочина, за да можем действително да помагаме Доброто да се разраства и да не попадаме в мрежите на злото.

Рудолф Щайнер описва Черната Ложа така: *„Има духове и Същества, различни от онези, които помагат на човешката еволюция да върви напред – те също се намесват. Става дума за духовни Същества, които противодействат на прогресивните сили. И за всяка епоха – Лемурийска, Атлантска, Следатлантска – е възможно да се посочи кои специфични духовни Същества внасят „пречките”, кои духовни Същества са противодействащи на онези, чиято единствена цел е прогресът на човечеството.” („Делото на Христос и противодействащите духовни сили“, 22.03.1909)*

Както от този цитат, така и от думите на Учителя, става пределно ясно, че злото е допуснато да действа само в определени граници, които да подтикват доброто да се прояви още по-силно. Защото така, както е устроен човекът в нашата епоха, без злото той не би могъл да се развива правилно. Колкото и парадоксално да звучи, то е силата, която ни пробужда всеки път, когато се отдадем на леност или на безпътен живот. Без него душите, които все още не са достигнали до етап, в който отвътре бликат сили и импулси за развитие, работа и взаимопомощ, биха прекарвали живота си в блажено бездействие. Ала закон е, че в духовния път няма ситуация, в която да стоим на едно място. Точно както в едно езеро, ако водата не тече, то се заблатява и всевъзможни буболечки и паразити се завъждат там, така и у човека, който се остави на течението, постепенно угасва Божествената искра, а с нея и всички дарби и таланти, които са му поверени да развива. Често в такива моменти едно нещастие учи повече от хиляда съвета. И така стигаме до онзи Вселенски Закон, който според мен най-точно обяснява ролята на тази сила в Мировата еволюция. Той гласи следното:

Злото не е враг на Бог. Ако Той би имал враг, Той не би бил никакъв Бог, нито пък Всемогъщ и Единствен Творец на цялото Битие. Злото е враг на човека в застой - на душата, която не желае да се развива и да израства.

Учителя ни дава чудесен пример за това, че злото се заражда само там, където доброто престане да се проявява, и когато хората влязат в противоречие с Божията Воля: *„Ако нямаш знание, нищо не можеш да направиш. Не само да мислим, че знаем, но знание трябва! Туй знание е потребно, защото в окултизма всякога се развиват отрицателни сили. Във всяка една окултна школа най-първо се развиват отрицателните сили в такъв грамаден размер, че ако не се вземат мерки, много пъти учениците пострадват. Например в християнството защо пострадаха християни? Защо се повдигна гонение против християнството? Християнството беше окултна школа. И християните като изгубиха правилата,*

дадени от Христа, вследствие на това се набраха много отрицателни сили. Като не знаеха какво да ги правят, как да ги трансформират, подигна се гонение против тях, докато се намери изход на тези енергии и сили. И ако вие изгубите или не приложите методите, които ще ви дам, ще дойде същият закон. Той не може да се промени.

Християните казваха, че езичниците били недоволни от тях, затова ги гонили. Не, не е тази причината. Но онези набрани окултни сили, които трябваше да впрегнат на работа, не се ползваха и те предизвикаха гонението. Например дойде идеята за комуна, но християните казаха: не е време сега за комуни. И други благоприятни условия и сили дойдоха и останаха все неизползувани. Вследствие на това дойдоха гоненията. Всякога помнете това. Законът е същият и за вас. Ако една благородна мисъл дойде, ако едно мероприятие се дава вътре в живота като условие да го приложите и не го използувате, ще дойде гонението, непременно ще дойдат нещастията. Това е вярно, както е вярно, че две плюс две е равно на четири." („Практическо приложение на музиката", ООК, 12.10.1922)

От тази мисъл научаваме, че злото не е нещо, което черпи сила от къде да е, а расте само чрез нашите погрешки и се явява като коригираща сила, която да ни покаже, че сме се отклонили от правия път. Рудолф Щайнер пък казва: *„В света има точно толкова страдания и болка, колкото хората имат интерес само към физическото и материалното." („Делото на Христос и противодействащите духовни сили", 22.03.1909)*

Макар злото да се е зародило сред онези, които са се възпротивили на Божията Воля, Творецът със Своята безкрайна Мъдрост е направил така, че дори препятстващите сили, които желаят да спънат цялото развитие на Вселената, да съдействат за още по-висше добро. Затова и Гьоте във „Фауст" определя Мефистофел (Сатана) като *„част от силата, която желае зло, а все добро твори"*.

За това, че Бог стои над всичко и го използва за всеобщото Добро, свидетелства и Йоан в своето Евангелие (19:10,11): *„Пилат Му казва: на мене ли не отговаряш? Не знаеш ли, че имам власт да Те разпна, и власт имам да Те пусна? Исус отговори: ти не щеше да имаш над Мене никаква власт, ако ти не бе дадено свише."*

За ангелите такъв стимул е съвсем ненужен, но представете си, че хората живеят в един свят, в който всички въпроси са уредени и всички имат всичко. В един свят без трудности и изпитания, никога не може да има светии и герои. Ако не разполагахме с ограничени блага, как бихме се научили да правим безкористно добро или да жертваме личното благо за общото? Какво би ни подтиквало да учим нови неща, ако сме в Райската Градина и те с нищо не биха допринесли нито за нас, нито за другите; ако дори най-големият мъдрец няма с какво да помогне, защото всичко е отдавна уредено?

Също така, ако има само добро, човек не може да се въздържи от неразумни и егоистични постъпки и вместо тях да прави добро по своя воля, а просто би бил заставен от обстоятелствата. Бог не иска роби, които като роботи правят определени неща само заради липса на алтернатива, а се радва, когато сами изберем да следваме Светлия Път на Истината и Лю-

бовта и ден след ден да придобиваме Неговите „образ и подобие". За мен лично такъв един свят, в който няма сложни проблеми, чакащи да бъдат разрешени, би бил крайно скучен, отегчителен и потискащ всеки стремеж към развитие.

Ако човек живее в блаженство и без ежедневни предизвикателства, той би дегенерирал до състоянието на паразитите. Защото няма такива радости и наслади, които не биха ни втръснали, ако се получават лесно и в изобилие. Когато човек е ял много и медът му горчи.

А нима стремежът към все по-голямо съвършенство, към все по-висши светове и към все по-голяма възможност да бъдем полезни за нашите ближни и за целия Всемир, не е най-мощният подтик за израстването на душата? Именно затова тя доброволно се ограничава и лишава от своята небесна светлина и слиза в материалните светове, за да може един ден да се върне още по-мъдра, по-любяща и по-добра. Посветеният Платон стига дори още по-далеч, като казва: *„В борбата за щастието на другите ние намираме своето собствено щастие."* И наистина човек, който прави другите щастливи, трудно може да бъде нещастен.

Дори и фактът, че много ангели идват на Земята и се отказват от радостния и красив живот на Небето, за да помогнат на земните жители, говори ясно, че Животът във всички свои форми се ръководи от един Висш Разум, който прекрасно знае от какво имаме нужда, за да напредваме в безкрайния път към съвършенството. Защото човек израства най-много именно тогава, когато е принуден да надскочи собствените си граници и възможности.

Молитвата, на която Христос ни е научил, гласи: *„Да бъде Твоята воля."* А когато тази Воля ни изправя пред някакъв проблем, тя ни помага да открием и решението. Особено когато го прави в името на Цялото. Окултен факт е, че най-трудните задачи се дават на най-талантливите ученици. А те ги приемат с радост и ентусиазъм. Защо ли?

Ето какво ни казва Учителя за ползата от трудностите и страданията:

„Страданията са необходимо условие за развитието на човека. Ако проследим историята на развитието на човечеството, ще видим, че най-великите хора са имали най-големи страдания и изпитания. Те са прекарвали по цели дни, месеци и години в затвори, дето са написвали най-великите си произведения. И Христос прекара едно велико страдание на кръста. Всички апостоли, всички велики хора са минали през големи изпитания и страдания. Няма велик човек в света, който да не е минал през големи изпитания и страдания. Следователно, който иска да бъде велик, той непременно трябва да мине през големи страдания." („До край", НБ, 12.02.1928)

„Дето са най-големите мъчнотии и препятствия, там са най-големите печалби и блага за човека. Това е Закон на Природата." („Значение на числата", МОК, 01.04.1932)

„Страданията, които хората преживяват, носят големи блага за тях. Покажете ми един човек, който е минал само през радости, да е станал добър. Който е минал само през радости, не може да бъде дово-

лен." („Господ му рече", НБ, 06.04.1919)

Когато човек разбере това, той вече е готов да разбере и дълбокия смисъл на умиването на нозете на Христовите ученици, описано в евангелието на Йоан (13:3-7): *„Исус, знаейки, че Отец всичко Му е предал в ръцете, и че от Бога е излязъл и при Бога отива, стана от вечерята, съблече горната Си дреха и, като взе убрус, препаса се; после наля вода в умивалника и почна да мие нозете на учениците и да ги отрива с убруса, с който бе препасан. Дохожда, прочее, при Симона Петра, а тоя Му казва: Господи, Ти ли ще ми миеш нозете? Исус му отговори и рече: което върша Аз, ти сега не знаеш, а отпосле ще разбереш."*

А ето как Рудолф Щайнер ни описва значението на тази случка - заслужава си всеки дълбоко да помисли по този въпрос:

„Учителят казва на ученика: Погледни растението. То пуска своите корени в почвата; минералната почва е на по-ниско стъпало от растението. Ако растението би искало да си представи своята собствена същност, то би трябвало да се обърне към почвата с думите: Наистина, аз стоя по-горе от теб, обаче без теб, аз не бих могло да съществувам: защото най-вече от теб аз извличам моята храна. И ако растението можеше да изрази всичко това с чувства, то би трябвало да се поклони пред камъните и да каже: Прекланям се пред вас, макар и да сте на по-долно стъпало, защото на вас дължа моето съществуване!

А издигнем ли се до животното, то би трябвало по същия начин да се обърне към растенията и да каже: Наистина, аз съм на по-горно стъпало от растенията, но на това по-низше царство дължа моето съществуване. И ако по същия начин се издигнем до човека, би трябвало всеки, който заема по-високо социално положение, да се поклони пред нисшестоящия и да каже: На теб дължа моето съществуване!

И всичко това продължава нагоре до Христос Исус. Дванадесетте, които Го заобикалят, са на една степен по-ниско от Него; обаче както растението израства от почвата, така и Христос Исус израства от дванадесетте. Той се прекланя пред тях и казва: На вас Аз дължа Моето съществуване." (Събр. съч. 103)

На същия принцип никой от нас никога не би могъл да се прояви, ако нямаше по-млади и по-неопитни души сред нашите братя и сестри, за чието развитие бихме могли да спомогнем така, както (независимо дали го осъзнаваме или не) нашите Небесни Учители постоянно ни помагат чрез импулси, мисли, стечение на събития и по всевъзможни други начини.

Същото ни загатва и Учителя: *„Лошият човек е подобен на камък, който каменарят всеки ден обработва с чука и длетото си. Тук удари с чука си, там удари, или оттук откърти от камъка, там откърти, докато свърши някаква работа. Той не може да изкърти цялата канара, но поне част от нея. Някой казва: «Трябва да се изправят лошите хора!» Ако всички лоши хора се изправят, тогава ти няма да имаш работа и ще те уволнят като каменар. Радвай се, че в света има много камъни, за да имат каменарите работа."* („Трите свята", РБ, 12.08.1932)

Всичко казано дотук далеч не означава, че трябва да се примирим със злото в живота си, а още по-малко да го толерираме. Трябва единствено

да го разберем и да приемем факта, че то ще съществува докато има хора, които имат нужда от неговите уроци. Затова Христос ни учеше:

„Не се противете на злото. Но, ако някой ти удари плесница по дясната страна, обърни му и другата." (Матей 5:39)

С това Той ни даде и единствения метод, който може да победи злото и да го превърне в добро - Любовта. Не красотата, а само Любовта ще спаси света. Затова можем да се смиряваме пред страданията в нашия живот, но нямаме право да се примиряваме пред тези в чуждия. Макар да знаем, че хората учат най-важните си уроци, когато правят най-горчивите си грешки, наш дълг е, ако не друго, поне да ги подкрепяме и да бъдем до тях, когато събират сили, за да се изправят. Но само ако действително желаят да се изправят. В противен случай просто нямаме работа с тях и е грях да си губим енергията там, вместо при други, които биха я заслужили и оценили. Бенджамин Франклин казва: *„На хора, които не се вслушват в съвети, не трябва да се помага."*

В беседите си Учителя дава много методи за защита и ограждане от тъмните сили. Два хубави примера са описани от Влад Пашов в „Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов":

„Един брат споделил с Учителя, че по време на бомбардировките го било толкова страх, та не могъл да чете 91 псалом наред, а го забравил и го казвал разбъркано. Учителя му рекъл: Няма нищо, 91 псалом е с толкова голяма сила, че една дума само да произнесеш от него, пак ще подейства."

„През Втората световна война, по време на големите бомбардировки над София брат Д-ски бил при Учителя на разговор и когато си тръгнал, той му поръчал: „Ще ти дам окултни формули, написани на листчета, които ще поставиш на различни места в града, в къщи на твои познати." Братът не полюбопитствал да види и прочете формулите, но останал с впечатление, че са стихове от псалмите. Учителя му казал още: „Следи да видиш, че къщите, в които поставиш тези формули, няма да бъдат засегнати, дори около тях да падат много бомби и много други къщи да бъдат разрушени." Братът направил това, поставил листчетата с формулите в къщи от различни места на града и след бомбардировките сам проверил - нито една от тях не била пострадала, макар че около тях всичко било разрушено. Била доказана голямата магическа сила срещу злото и разрушенията, която притежавали окултните формули на Учителя."

По време на Втората световна война, по поръчение на Учителя, са отпечатани листовки с „Добрата молитва" и „91 псалом", които всеки в Братството да носи със себе си. Според Учителя, обаче, препоръчително е всеки собственоръчно да си ги напише на едно картонче, за да се свърже с тези свещени текстове и чрез своята енергия и мисъл да увеличи още повече силата им. Препоръчвам силно този метод.

В заключение споделям една хубава притча и няколко ценни мисли,

които вярвам още повече ще обогатят казаното дотук:

Бог поглежда свой ангел и го пита:

- Кажи, какво те мъчи?

- Ами човекът, за когото отговарям... Жив е. Има кола. Пари. Ходи на работа. Но, не е щастлив. Надява се на нещо.

- На какво?

- Трудно е да се каже. На 2 пъти му показвах хубав сън, но не вижда. Казва, че се уморява на работа, а като не е на работа, не знае какво да прави.

- А как е на работа?

- Като при всички. Началник... суета... скатава се с пушене... интриги...

- Строг ли е началникът?

- Ами... началник като началник. Но не знам защо се бои от него...

- Помогна ли му да се освободи от страховете си?

- Да-а-а. Още по пътя към офиса. Размахах крила над главата му. Облаците разгоних. Прошепнах му в ухото да забележи Слънцето... Чу любимата си песен. Написах послание на един билборд. Намери си 10 лева пред офиса... Но нищо не помага.

- Симпатична непозната по пътя? На токчета? Която да го загледа?

- Ама, обиждаш ме... Сблъсках ги в метрото. Почти се целунаха!

- И как е?

- Ами, никак. „Извинете" и пак се задълбава в черните си мисли.

- А след работа?

- Пазаруване. Телевизия. Евентуално миене на чиниите. Интернет. Сън.

- Ами, развали ли му телевизора?

- Разбира се. Но, той си купи нов...

- Изключва ли му интернета?

- Пет дни поред му създавах проблеми. В началото много се ядосваше, но после започна да остава на работа. До късно вечер.

- Така. А през почивните дни?

- Спи до обяд. После чисти и подрежда. Вечер или телевизия, или с приятели, безсмислени разговори, бира, водка. Прибира се към полунощ. А сутринта е с главоболие. След това включва или телевизора, или пак пред компютъра.

- А тя?

- Съвсем е близко. Само през три къщи. Ходят в един и същи супермаркет, по едно и също време, купуват едни и същи неща.

- Сблъска ли ги на опашката?

- Да, разбира се. И извън инструкциите – срещнах ги „случайно" в мола, както и в едно кафене в парка - два пъти за един ден!!!

- Провери ли им линиите на съдбата? Може да не Съм ги създал един за друг в този живот?

- Да, съвместими са! Там е работата... Такъв град, такъв живот... Не мога повече! Това е неизпълнима задача!

- Не се отчайвай! Донеси списъка за тежки ситуации?

Ангелът носи черен тефтер на Бог:

- Ето го!

- Прочети Ми страница първа.

- Грип с висока температура. Вирус с повръщане. Изкълчване или счуп-

ване.

- Мини на втора страница, ако обичаш.

- Катастрофа. Финансова криза. Земетресение или пожар в дома.

- Достатъчно. В името на Любовта са разрешени всички извънредни мерки. Щом е толкова твърдоглав, избери едно средство направо от втора страница в списъка и действай.

- Добре, ще бъде направено!

Ангелът тръгва да изпълни задачата си и си мисли: *„Защо хората не използват възможностите, които им предоставя Бог, а сега се налага да прибягвам до крайности...”*

Александър Дюма: *„На този свят няма нито щастие, нито нещастие, има само сравнение между едно състояние и друго. Нищо повече. Само който е изпитал безгранична злочестина, може да изпита безгранично щастие. Човек трябва да е пожелал да умре, за да разбере колко хубав е живота.”*

Анатол Франс: *„Когато корабът не се подчинява на кормилото, подчинява се на подводните скали.”*

Джон Гордън: *„Ако искаш да следваш целта си, често се налага да промениш нещо в живота си и Бог може да използва всякакви хора и ситуации, за да те насочи към тази промяна.”*

Марк Аврелий: *„Невинаги несправедливостта е свързана с някакво действие. Често тя се проявява и с бездействие.”*

Робин Шарма: *„В живота няма грешки, има само уроци. Не съществува такова нещо като негативно преживяване, а само възможности да растеш, да учиш.”*

Томас Едисон: *„Неудовлетвореността е първото условие за прогрес. Покажете ми напълно задоволен човек и аз ще ви разкрия в него един неудачник.”*

Харуки Мураками: *„И след като бурята свърши, няма да си спомняш как си се измъкнал, как си успял да оцелееш. Дори няма да бъдеш сигурен дали бурята наистина е свършила. Но едно нещо е сигурно. Когато излезеш от бурята, няма да бъдеш същият човек, който е влязъл в нея. Това е всичко, за което е тази буря.”*

3.3. „И Светлината свети в тъмнината, и тъмнината я не обзе.” (Йоан 1:5)

„Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу всесветските управи-

тели на тая тъмнота, срещу духовните сили на нечестието в небесните места." (Ефесяни 6:11,12)

„И стана война на небето: Михаил и Ангелите му воюваха със змея, а змеят и ангелите му воюваха против тях, но не устояха, и за тях се не намери вече място на небето." (Откровение на Йоан 12:7,8)

Учителя:

„На Черната ложа трябва да се даде отпор! Черното и Бялото Братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна. Ако вземете участие на страната на Черното братство, от месото ви суджуци ще правят, от кожата ви - ремъци, а ако вземете страната на Бялото Братство, ще ходите на два крака, кожата ви ще бъде здрава и ще имате всичкото Божие благо.

(Л. Котев: Неутралитет не се ли позволява?)

Никакъв неутралитет! С Господа или против Господа!" („Двата принципа", ИБ, 08.08.1920)

„Сегашната култура подготвя пътя за една нова култура. Затова не трябва да се мисли, че този свят е лош. Напротив, по отношение на Бога всичко е добро. По отношение на нас в него има добро и зло, но ние трябва да се стремим към усъвършенстване, без да правим компромис между доброто и злото, да бъдем или на страната на доброто, или на страната на злото. Тези два принципа могат да бъдат примирени само от Бога, но как ще стане това, не знаем. Това е велика тайна, за която никой нищо не знае.

Когато правиш нещо, което е приятно само на тебе, това е зло; когато вършиш нещо, което е приятно и на другите, това е добро. Злото има предвид отделния човек; доброто има предвид всички хора, т.е. цялото. И тъй, чрез злото вършиш това, което е угодно на тебе; чрез доброто – това, което е угодно на другите, а чрез Любовта – това, което е угодно на Бога." („Малките неща", УС, 26.12.1937)

„Няма по-велик акт от този да направиш едно добро. Колкото и да е микроскопично това добро, то е един благороден акт, за който всички от Небето стават на крака, понеже в Доброто е скрит Бог. Природата е много внимателна и към най-малката придобивка. Когато един човек извърши едно добро в света, когато извърши един разумен акт, в невидимия свят става голямо тържество. И когато Христос препоръчва на хората да си събират съкровище на Небето, той подразбира доброто. Съкровището – това е доброто, което човек е извършил на Земята.

Едно направено добро никога не се забравя. То е записано в Божествената книга, понеже е Любовен акт и като такъв, той се помни в Божествения свят за вечни времена.

Всеки човек, според живота, който води, се намира или в полюса на Доброто, или в полюса на Злото. Човек, у когото Злото господарува, живее в непрестанно безпокойство. Отвън той може да разполага с големи богатства, може да има почитта на хората, но отвътре той е

неспокоен. Него постоянно го тормозят зли предчувствия и страхове. Той постепенно започва да губи здравето си и силата си. Когато пък Доброто е в сърцето на човека, той може да няма ни богатства, ни власт, но пак е спокоен и весел. Условията отвън са лоши, но отвътре са добри. Този човек има нещо мощно в себе си, заради което всички го обичат. Добрите хора са истински силните хора в света. Ала хората мислят, че Злото в света е силно. Злото е силно само затова, защото хората го обичат. Обичта към Злото му придава сила.

Добрият човек по строеж коренно се отличава от лошия. Нервната система на добрия човек е по-сложно и по-фино устроена. Мозъкът му има повече клетки, повече гънки, той има по-друго устройство. Кръвоносната система също така образува по-богата и по-гъста мрежа. Кожата на добрия човек има повече клетки, тя е с по-фина направа, отколкото кожата на лошия човек. Добрият човек, изобщо, има по-съвършено устройство. Той е високо напреднало същество. Ето защо, всеки човек, който закъснява в пътя на своето развитие, става лош.

В доброто не трябва да има отлагане. Щом намислиш да направиш едно добро, трябва да го направиш моментално, без отлагане. Отложиш ли, моментът е пропуснат. Не мисли при това, че трябва да правиш добро, само когато имаш добро разположение. Доброто може да се направи и при най-лошото разположение. Неразположението е нещо, което засяга плътта. То не засяга духа на човека." (из „Учителят говори")

„Ученикът трябва да си дава всеки ден отчет, в коя посока се движи – наляво или надясно. Лявата посока подразбира отдалечаване от Бога, а дясната – приближаване." („Качества на ученика", ООК, 04.04.1922)

„Според разбиранията си хората се делят на добри и лоши. Трябва обаче да се определи какво значи добро и какво значи зло. Добро е това, което служи за растенето, за цъфтенето, за възването и за узряването както за отделния индивид, така и за семейството му, за народа му, за цялото човечество и за Небето. Зло е това, което в даден случай спъва развитието както на отделния индивид, така и на цялото човечество." („Те свидетелстват", НБ, 19.12.1926)

„Доброто и злото са две велики мощни сили в природата, които творят. Целият космос, както е поставен в материалния свят, е подложен на действието на тези две сили. Тези сили съществуват в една или друга форма – не само в тези форми, които виждате в човека. Те се заплитат във всички други форми, които виждате. Сега аз засягам въпроса другояче. Човек е абсолютно свободен. Злото и доброто са вън от човека и следователно по свободата на своята воля той възприема едната или другата сила. В този смисъл никой не може да се оплаква от злото и от доброто. Злото съществува вън от нас, а не и вътре в нас. Влиянието иде отвън, но вътрешно ние сме абсолютно свободни кое от тях да избираме. И ако някой приеме злото вътре в себе си, това вече е друг

въпрос." („Син Человечески отхожда", НБ, 08.11.1931)

„Ангелите са велики души. Някой казва: ангелите не са като хората. Да, не са като хората. Грях няма в тях. В тях има една велика душа, която изпраща своята светлина към хората, да изправят техните криви възгледи. Някой път като ви слушат как мислите за Бога, те се чудят. Защо мислите така за Бога? Защо сте изпъдили Бога от сърцето, от ума си и от волята си. Като последствие на това, вие сте изгубили живота, светлината и свободата. Изпаднали сте в една вътрешна борба и затуй страдате. И какво ви остава тогава? Остава ви робството, остава ви злото, остава ви тъмнината." („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)

„Силният човек се познава по това, че при възможността да направи зло, се въздържа. Злото и доброто са допуснати от Невидимия свят само, за да се покаже кои са силните хора и кои са слабите. Онзи, който може при злото да се въздържа... Да се въздържаш, когато в тебе бушува злото, бурята, и тогава да искаш да извършиш добро, тогава ти си силен, ти си благороден човек. От тебе всичко може да стане. Когато при най-малкия зов ти си готов да помогнеш някому, ти си готов да напуснеш положението си, хубавото си разположение, тогава ти си благороден човек. Това е практическата страна на доброто и злото в света." („Намерената овца", НБ, 02.10.1932)

„Разликата между злото и доброто е в това, че злото расте, без да дава плод, и затова то е временно. Ту се явява, ту изчезва; а доброто расте, развива се, дава плод, който узрява, пръска семената си навсякъде и вечно живее. И най-малкото добро следва човека през вековете. Затова е казано, че силата на злото е до четири поколения, а на доброто до тисящи родове." („Разбраната скръб", ООК, 21.10.1931)

„Сегашните хора живеят в един свят на големи противоречия, в който злото царува, а доброто слугува. Докато злото царува, страданията и нещастията са неизбежни. Сега се създава нов свят с нов ред и порядък, в който доброто ще царува, а злото ще слугува. Някои очакват вече да дойде този свят, очакват го да дойде преждевременно. Злото не иска да отстъпи царството си, то има още работа." ("Неоцененото богатство", УС, 25.08.1940)

„Това, което осакатява и изопачава човешкия ум, е зло. Това, което подобрява състоянието на ума, сърцето и волята, е добро. Ако не можеш да различаваш доброто от злото, ти нямаш никакво знание." („Блаженствата", РБ, 05.09.1943)

„Ако Бялата Ложа победи, ако ангелите победят, войните ще изчезнат; ако не - колкото и конференции да се правят, нищо няма да стане." („Видяхме славата", СБ, 28.08.1932)

В окултизма борбата между доброто и злото от дълги векове се е пред-

ставяла чрез една легенда, според която в света съществували две царства: царството на светлите и на тъмните Елфи. Тъмните Елфи нападат светлите Елфи, но достигнали до границата между двете царства и не могли да сторят нищо повече. За това поражение те трябвало да бъдат наказани, но тъй като светлите Елфи са напълно добри, докато тъмните са напълно зли, светлите Елфи не могли да наложат зло на неприятелите си, затова решили да ги накажат с добро. Тогава те влели в царството на тъмните Елфи част от своята светлина и тя подействала като квас, чрез който злото било победено и преобразено в добро. Тази легенда изразява истината, че само Любовта е способна да стопи всичко нечисто, да го освети, преобрази и превърне в свое обиталище.

Същата битка се води и във всеки човек. Гьоте я изразява с думите: *„В мене живеят две души. Едната ме тегли към възвишеното и благородното, а другата ме тегли надолу към земята, към нисшите удоволствия."*

Злото, по силата на законите в Битието, се явява като противодействие на доброто, за да усили още повече силата на доброто. Когато доброто прави усилие да преодолее злото, то развива още по-голяма сила. Силата на злото тогава минава в доброто, защото те са полюси. Бог работи и с двата принципа, но пребъдва в Доброто. В края на краищата то поглъща злото в себе си и го облагородява. Доброто се изявява чрез Христа, а злото се изразява чрез това, което в първоначалния Християнски езотеризъм е наречено Сатанаил. Разликата между тях е, че доброто е вечно, тъй като е способно да твори и да се разраства до безкрайност, докато злото е безплодно - то може да живее единствено ако паразитира. И ако няма подходяща почва за неговото развитие, то незабавно би загинало.

Друга легенда ни загатва за произхода на тези две противоположни сили. Тя разказва, че в началото на създаването на нашия космос, преди милиарди години, из недрата на Битието се пробудило едно величествено и могъщо Същество, което озарявало със светлината си цялата Вселена. То помислило, че няма нищо по-велико от него в света и си въобразило, че е самият Бог, всесилният Господар на света. Но за негова най-голяма изненада, от този миг неговата Светлина започнала да намалява и то постепенно изгубило силата си, като се чувствало все по-ограничено. Това същество е известно под името Луцифер.

Пак по същото време из недрата на Битието се появило и друго едно велико и мощно Същество. То също се отличавало с голяма светлина, знание и мощ, ала нямало гордостта и самозабравата на първото Същество, а било проникнато от велико Смирение. Това второ Същество съзнавало, че е само проявление на Светлината на Твореца на Битието, и отдавало себе си напълно в служба Нему. То напълно се себеотдавало да прояви Великото в света. И с него се случило обратното явление: започнало да се чувства все по-силно и по-мощно, и светлината му се увеличавала, докато обгърнала цялата Вселена. Това Същество е известно в Езотеричната Традиция под името Христос.

Тази легенда, която отговаря на един космичен факт, ни показва основните черти и методите на двете Школи, на двете Братства - Бялото и Черното. Докато в Школите на Бялото Братство на първи план стои въпросът

за служенето на Великото в света, то в другата Школа основен е въпросът за личното благо.

И на взаимодействието между тези две сили се основава световното развитие. Бялото Братство дава известни духовни импулси, а тъмните сили се намесват и отбиват тези импулси или ги използват за свои цели. По такъв начин се създават различните култове и религии в съвременен смисъл на думата. Но езотеричната традиция използва всичко за напредъка и развитието на човечеството, използва всичко за добро. Тя, която работи за осъществяването на Божия Промисъл, превръща всичко за доброто и повдигането на човечеството. Чрез борбата между Бялата и Черната ложа се извършва развитието на човечеството. Тези две сили взаимно се отблъскват и затова Учителя казва, че неутралитет по отношение на злото не е възможен. Не работим ли за изпълнението на Божията Воля - съзнателно или несъзнателно работим против нея. Кришнамурти изказва тази идея със следните думи: *„Окултизмът не допуска никакви компромиси, когато става дума за добро и зло. Ти трябва да вършиш добро при всички обстоятелства. Не бива да вършиш зло, независимо от това, какво ще каже или помисли невежият. Изучи основно скритите закони на природата и щом ги опознаеш, подреди живота си според тях, като се ръководиш винаги от здравия разум."*

Една хубава притча илюстрира това още по-добре:

Стар мъдрец разказвал на своя внук за борбата, която се води във всеки един от нас. И рекъл на момчето, че в душите ни се борят два вълка. Единият е зъл – той е гневът, завистта, недоволството, отрицанието, алчността, надменността, самосъжалението, чувството за малоценност или пък за превъзходство, лъжата, фалшивата гордост и егоизмът. Другият е добър – той е радостта, мирът, любовта, надеждата, спокойствието, скромността, щедростта, искреността, състраданието и вярата.

Внукът се замислил за момент и след това попитал дядо си:

– И кой вълк побеждава?

– Този, когото нахраниш – отговорил мъдрецът.

И ако се вгледаме по-дълбоко в проявите на тези две сили, ще забележим, че цялото щастие, което има на света, произлиза от желанието за щастие на другите; а всичкото нещастие, което съществува, произлиза от стремежа към лично щастие. Човешкият живот не би бил нищо, ако на човека не беше позволено да върши зло или ако човекът не беше свободен. Никой не би могъл по принуда да върши добро, тъй като всяко дело, сторено по принуда, не трае дълго. Единствено благото, което човек върши по своя инициатива и желание, радва Господа и ни приближава към Него.

Рудолф Щайнер:

„Свободата не можеше да бъде дадена при никакви други условия, освен чрез това, че човекът сам трябва да намери избора, свободния избор между доброто и злото." (Събр. съч. 104)

„Боговете трябваше да допуснат злото не заради друго, а в името на

човешката свобода." (Събр. съч. 132)

„Ние виждаме как Силите работят заедно в света, как всичко, което сякаш се противопоставя на напредъка на човечеството, по-късно се оказва, че е било благословение... Всяко нещо във великия Световен План е добро, а злото трае само известно време." („Делото на Христос и противодействащите духовни сили", 22.03.1909)

3.4. Невидимите светове

Учителя:

„Извън физическия свят има друг разумен свят, който взима участие във всичко, което хората вършат. Та понякога вие се обезсърчавате, като мислите, че никой не се грижи за вас, че сте изоставени като някой кораб в пространството и трябва сами да се грижите за себе си. Не, това не е вярно. Това е едно заблуждение!" („Няма нищо ново под Слънцето", НБ, 23.01.1938)

„Сега ще ви представя 4 свята: Единият свят го наричам Божествен, другият свят го наричам свят на светлината, един свят имаме на тъмнината и друг един свят имаме на гъстата материя, в която ние живеем. Светът на гъстата материя е свят на хората. Светът на тъмнината е свят на интелигентни същества, но зли и силни същества, в които морал няма. Казват: Право е само онова, което ние правим. Те вярват, че е право само това, което те правят и че добро е само това, което те правят. Другите - на светлината са, които проповядват, че знание и светлина трябва на хората. Най-после иде Божественият свят. Ще оставим човешкия свят. Сега аз ще охарактеризирам с по едно качество трите свята. Тия трите свята са непознати за нас. Ние имаме тяхното проявление. Нас ни обгръща тъмнината.

Тъмнината е произлязла от света на тъмните същества. Те са майстори да произвеждат тъмнина. Светлината произтича от света на светлите същества. Сега тия същества на тъмнината и светлината имат голямо влияние върху нас. Цялото човечество изобщо е под влиянието ту на едните, ту на другите. Ние сме роби на тях, техни поданици. И по какво се отличават. В своите проявления тия същества са интелигентни. Както виждате, Данаил има работа с едно същество, че като го хванало, сила не останала у него. Сила не остана, не мога да говоря. То го укрепи и му разправя за работи, които има да станат за далечното бъдеще. Казвам признаците, по които може да познаете на кои от тия същества служи човек. Тия същества на тъмнината употребяват хората тъй, както съвременните земледелци впрегнатите животни, както коларите употребяват конете, както употребяват кравите, доят ги, както употребявате вашите овци и тях доите, по същия начин и те употребяват човека. Нищо повече. Те започват добре, свършват зле всякога. Най-първо ще те примамят с торбичка боб, това-онова, като туриш главата в ярема и оттам насетне целия живот ще ореш и ще копаеш. То е характерна черта...

Идеята за тия два свята, че съществуват трябва да бъде ясна. Ние живеем заобиколени със същества. Ние не сме господари на земята. Господари са други. Ние си представяме, но фактически не сме ние ни най-малко. Онези, които управляват света, те женят хората, те ги венчават, развенчават, те ги карат да се раждат, да умират, интернират ги на общо основание в другия свят тия, които не се подчиняват, – хайде казват в другия свят, понеже, сме под властта на царството на тъмнината...

Нещастието на съвременните хора се дължи на това, че те не вярват в този свят, на тия светове, в които ние трябва да минем. Трябва да минем в тъмнината и в светлината, да влезем в света на тъмнината и в света на светлината, от света на светлината да влезем в Божествения свят, за да разберем смисъла. Тия светове на светлината, техните отношения са такива, както на сина и на дъщерята към бащата и майката. Ти веднага ще идеш при светлите духове. Ние в света не можем да бъдем господари. Всички сме господари на земята, ние само предполагаме. Ако служим на светлите духове, имаме отношение като синове. Синът трябва да служи на бащата.

По какво се отличава синът? И слугата, и синът работят, само че синът работи без пари, а слугата работи с пари. В света на светлината нещата започват зле и свършват добре. В света на тъмнината най-първо започват добре и свършват зле. Божественият свят се отличава с друго качество, нещата започват добре и свършват добре. Щом една работа започва добре и свършва добре, тя е Божествена. Щом започва зле и свършва добре, тя е под ръководството на светлите духове, на тия светлите същества. Щом започва добре и свършва зле, тя е под ръководството на тъмните сили. Това е диагноза. Дали вярвате в това, то е друг въпрос. Аз не искам да вярвате. Ако намерите, че е правдоподобно, добре, ако намерите, че не е, свободни сте. Ако така не разбирате, вие ще хвърлите вината там, където не трябва...

Има моменти в живота, когато сме под влиянието на светлите духове, те са наши приятели. Тия същества аз ги наричам напреднали човешки същества. Тия същества са най-светли, понеже са живели в друга една епоха милиони и милиони години преди съществуването на сегашното човечество и са завършили една особена еволюция. Когато тия същества са завършили своята еволюция, човек се намирал в стадията на растение. Каквото е нашето отношение към растенията, такива са били отношенията на тия същества към нас. Понеже в това време те са ни причинили много страдания и несгоди в живота, за да изправят своите минали погрешки, те слизат сега на Земята от тия светове, за да ни помагат. Правят големи жертви, понеже разбират Божите закони. Жертвуват всичко, за да изправят своите погрешки да ни научат да не грешим. Казват: Не правете нашите погрешки, защото ако ги правите, ще ги изкупвате. Те са ги правили несъзнателно. Тия погрешки в техния живот са произлезли от една необходимост.

Те съзнават, че не са ги използували за свои облаги, справедливо са постъпили. Сега искат да ни се отплащат за ония услуги на миналото, които ние сме направили на тях. Тия, тъмните сили, те имат друга

философия. Те искат да заробят човечеството, да го спрат, искат да го върнат, за да могат да се въплътяват и чрез въплътяване в хората да могат да подобрят своето положение. Те искат да върнат човечеството в уровена, в който се намират, понеже ако не се върнат в уровена, в който се намират, не могат да се въплътят. Ако не върнат цялото човечество към техния уровен, значи всичко да се изгуби. Христос е един от възвишените духове, слезе и даде едно упътване да обърне цялото кормило на човешката еволюция на хората, да даде светлина да вървят напред, да не би да се върнат назад, да им покаже, че пътят на човешкото спасение е в Любовта към Бога, в светлината, не в тъмнината.

Та казвам: Трябва да вярвате в този свят. Може да бъдете заобиколени от тия същества, от тия светли същества на Любовта. Пред тях никога не трябва да лъжете. Щом дойде в съзнанието мисълта за света на светлината, всяка мисъл трябва да бъде съвършено чиста и никаква лъжлива мисъл да нямате. Може да дойдат отвън лъжливи мисли, вие не сте отговорни за тях. Но в душата да няма помен да напакостите някому. Ще кажете: „Да бъде Волята Божия." Ще чакате търпеливо, няма да се безпокоите. Ако се безпокоите, да бъде съвършено външно. Ако се безпокоите, работите няма да се поправят." („Забравените неща", НБ, 20.10.1935)

„Благодарете, че има един възвишен свят над хората, който управлява народите. Ако да остане на народите на Земята сами да се управляват, светът моментално би изчезнал. Този свят е невидим, но той е пълен със същества, умовете на които са отворени. Този свят разполага с такива грамадни сили и възможности, каквито хората не могат да си въобразят." („Събиране и раздаване, заробване и освобождаване", НБ, 16.04.1939)

„Тази велика философия ни свързва със светове, които седят високо в нашето съзнание. Ще кажете, къде са тези светове? – Те са над нас. В тези светове живеят същества разумни, велики, с култура много по-висока от нашата. Нашите мозъци представляват почва, земя за тях, върху която те орат и сеят. Щом разработят тази почва, те си отиват." („Дело свършено", НБ, 30.01.1927)

„Когато се говори за онзи свят, трябва да си го представяте реално. Сега някой път вие считате един дух за невидим. Едно същество от другия свят вие не може да си го представите. Но те са хора с изящни лица, като човеци, но са много мощни. Жителите от оня свят са много мощни, дефекти нямат. Като ги погледнеш, привличат вниманието. Всичко у тях е хубаво. Като видите такова същество, във вас ще се произведе такова чувство, както когато видите една хубава баница. Яли ли сте хубава баница, малко червена, но да не е прегоряла, всичките материали са хубави. Като видиш такова същество, всичко у него е добре устроено, няма дефект, приятно ти е да имаш едно лице съизмерно, челото, устата, всичко е красиво. Усмивката е хубава. Един човек от оня свят, аз го представям на вас като един хубав извор, който клокочи

много хармонично. Като го гледате, приятно ви е как излиза водата. После пясъкът е красив като извира, приятно ти е да гледаш. Като гледаш такова лице на същество от оня свят, нещо красиво излиза от него, една енергия във всяко отношение. Хубаво е да срещнеш такъв човек." („Махар Бену Аба", МОК, 12.12.1941)

„Цялата Вселена, която Бог е направил, е пълна със Същества, които са много по-културни от нас, много по-организирани. На Слънцето има Същества от ангелската йерархия. Те живеят в един етерен свят. Там няма никаква гъста материя както на Земята. Там материята е в етерно състояние.

На Сириус и на другите небесни тела живеят напреднали Същества. Човешката култура, в сравнение с културата на Сириус, е още в своите пелени.

Има три вида слънчеви системи: Едни изразяват материалния свят, други са направени от фин духовен елемент - те спадат към духовния, ангелския свят. След време, когато вашите духовни очи започнат да се развиват, ще видите всички светове. Засега астрономите виждат само материалните светове. Третият вид слънчеви системи това са Божествените светове, които са създадени от най - фин Божествен елемент. Човек ще мине през всичките слънчеви системи. Нашата слънчева система е на границата на космоса. Тъй щото, един ден, когато съзнанието ви се повдигне и мине от една слънчева система в друга с по-висша култура от сегашната, ще имате съвсем други понятия за нещата.

Под думата „ангели" разбираме такива Същества, чието съзнание е тъй пробудено, че светят като Слънцето. Ако посетите ангелите, ще видите, че при тях съществува такъв ред, какъвто не съществува на Земята. Хората имат такова понятие за ангелите, каквото мравките могат да имат за хората. Като питаш мравките къде е човекът, те ще кажат, че хората са в онзи свят. Мравките не знаят човешкия свят. Мравката като пъпли по човека, не мисли, че това е някое живо същество. Както мравките не ни виждат, така има невидими Същества, които виждат нас, а ние не ги виждаме. Те работят за изправяне на света." (из „Изворът на Доброто")

„Къде е разумният свят? Къде са разумните същества? – Около вас. Ако очите на човека се отворят, той ще види около себе си много възвишени същества: светии, праведни, добри хора. Той ще види около себе си такива светове, каквито никога не си е представял. – Какво да направим, за да се отворят очите ни? – Влезте в живота на любовта. Любовта отваря очите на човека. Който иска да влезе в по-висок живот от този, в който днес се намира, той трябва да приеме любовта. Не иска ли да излезе от обикновения живот, никой не може да му помогне. Докато човек сам не пожелае да възстанови отношенията си с Бога, отвън никой не може да го застави да направи това. Щом възстанови отношенията си с Първата Причина, едновременно с това той възстановява отношенията си и със своите ближни. Човек не може да има

правилни отношения към ближните си, ако няма правилни отношения към Първата Причина на нещата." („Двете състезания", РБ, 08.08.1937)

„Има един човешки свят, дето Бог е позволил свободно да се проявява човешката воля. А има един свят, той е Божественият, в който Бог не позволява да се наруши с нищо великата хармония, която съществува там. Човек е свободен да наруши и тази хармония, но позволи ли си да направи това, ще се случи такова нещо, което той никога не е мислил." („В името Божие", НБ, 06.11.1938)

„Някои могат да разправят, че след като умреш, ще отидеш между ангелите на Небето. Това никой не може да опише. Има разни описания, но най-хубавото за онзи свят е писал Сведенборг. Той го е описал конкретно. Както се описва земния живот, така описва той небесния. Той говори за ангелите, бил е между тях, говори за техния език, прави сравнение между земния и небесния живот. Той разправя подробно, хвърля светлина върху всичко това." („Съществените правила", ООК, 31.01.1934)

Интересен е фактът, че Учителя е имал високо мнение за Емануел Сведенборг и за нещата, които той е писал. Дейвид Лоримър пише в послеслова на „Небе и Ад": *„През 1989 г. отидох в България и участвах в летния лагер в Рила. Там се запознах с Весела Несторова, която тогава беше на почти 80 години. Тя ми разказа как Беинса Дуно я посъветвал да прочете съчиненията на Сведенборг, за да разбере по-добре неговото учение."*

Рудолф Щайнер също казва, че този шведски ясновидец е достигнал до величествени истини и е видял много в свръхсетивните светове, макар че в някои частни случаи, поради липсата му на посвещение и езотерични познания, е изтълкувал определени аспекти от живота на Небето според своите разбирания. Например е видял ангелите с дрехи поради своите земните схващания. По тази причина трябва да се чете с разбиране и будно съзнание. В събр. съч. 240 от Щайнер четем: *„В Сведенборг ние виждаме гений, който ни дава брилянтно и великолепно описание на духовните светове, макар и чрез образи, които в известна степен са под въпрос."*

Тук споделям няколко цитата на Сведенборг, които съвпадат изцяло с разбиранията и на много други мистици, като представят Истината по един много точен и разбираем начин. Смятам, че биха били полезни, за да си изградим по-пълна представа за законите, които действат във Всемира и за живота на Небето. Нали натам сме се запътили? :)

„Струва си да запомним, че колкото повече са ангелите в едно общество на Небето, колкото повече действат като едно, толкова по-съвършено е обществото, понеже разнообразието в небесните форми създава съвършенството, а разнообразие има там, където има множество. Всяко небесно общество нараства числено ден след ден и колкото повече нараства, толкова повече се усъвършенства; същевременно се усъвършенства не само то, а Небето като цяло, защото обществата изграждат Небето. От тук става ясно колко много се лъжат онези,

които вярват, че Небето ще се затвори поради своята пълнота. Тъкмо напротив - Небето никога не се затваря, а неговата пълнота все повече го усъвършенства; поради това, ангелите не желаят нищо толкова силно, колкото при тях да идват все нови и нови ангели."

„Приближаването на Небето е сходство във вътрешното състояние, а отдалечаването - различие. Близо един до друг са ангелите, които са в подобни състояния."

„Всички на Небето се събират в общества според духовни родства, каквито са Добродетелта и Истината... По тази причина ангелите, които притежават една и съща Добродетел се познават едни други като сродници и приятели, сякаш се знаят от ранно детство."

„Онези ангели, които обитават духовните светове на Господ, също са предвождани от Него, но непряко. Затова там има наместници според нуждите на съответната общност, а също и закони, според които всички живеят. Наместниците управляват според законите и ги разбират, понеже са мъдри. Когато възникне някакво съмнение, Господ им изпраща просветление."

„Наместниците повече от останалите живеят в Любов и Мъдрост - от Любов желаят на всички добро, а от Мъдрост знаят как да го осъществят. Като такива те не властват и владеят, а напътстват и служат... Те не се имат за по-висши от другите, защото поставят на първо място благото на общността и ближните си, а своето благо оставят на заден план."

„В ада също има форми на управление, тъй като иначе нищо не би удържало жителите му, но там управлението е противоположно на небесното, тъй като се основава преди всичко на себелюбието. Всички там желаят да владеят другите, да бъдат над тях; мразят онези, които не ги хвалят; отмъщават им; държат се жестоко - именно това е същността на себелюбието. По тази причина именно най-злите духове стават началници, на които другите от страх се подчиняват."

„Богослужението на Небето не се изразява в посещаване на църкви и слушане на проповеди, а в живот в Любов (към Бога), обич (към ближните) и Вяра. Проповедите в небесните храмове служат само като методи за наставление. Когато говорих с ангелите по този въпрос, им споделих: „На Земята вярват, че богослужението се състои единствено в ходене на църква, слушане на проповеди, причестяване 3-4 пъти годишно, спазване на обредите от църковния устав и отделяне на време за молитви и добро поведение." Ангелите ми отвърнаха, че това са външните действия на богослужението, които не ни помагат с нищо, ако не произтичат от вътрешната същност, която е животът според наставленията и ученията."

„Ако на Небето има нещо, което трябва да се отстрани, понеже противоречи на Божествения Ред, ангелите го унищожават с едно движение на волята и погледа... Бях свидетел как стотици хиляди зли духове бяха подгонени и хвърлени в ада от небесните жители. Срещу ангелите мнозинството не значи нищо, нито някакви лукавства или съюзи, понеже те забелязват всяко зло и веднага го премахват. Те имат същата сила и във физическия свят, когато им е позволено - това може да се установи и от Библията - там са описани случаи как унищожавали цели армии или как изпратили чума, убила 70 000 души."

„Важно е обаче да се знае, че ангелите не са сила сами по себе си - цялата им сила идва от Господ, а те са силни само доколкото признават това. Ако някой от тях помисли, че мощта му идва от самия него, става толкова слаб, че не може да се съпротивлява дори само на един зъл дух. По тази причина ангелите не си приписват никакви заслуги, не приемат възхвала за стореното от тях и отдават всичко на Господ."

„Най-древните жители на нашата Земя общували с ангелите като със себеподобни - Земята и Небето тогава били едно цяло. По-късно обаче хората постепенно се отдалечили от Небето, защото заобичали себе си повече от Господ, а света повече от Небето."

„Любовта на ангелите е такава, че всеки иска онова, което е негово, да принадлежи и на останалите. Ето защо на Небето никой не приема своето благо като благо, ако не може да го сподели с друг. Оттук произтича небесното щастие."

„Господ е говорил с Библейските пророци чрез духове, които им пращал и изпълвал със Своя Образ... Такъв дух, изпълнен с Божественост от Господа, си мисли, че сам той е Господ докато разговаря с пророци (т.е. неговият Аз бива изместен от Христовия, донякъде по подобен начин на Павловото „Не живея аз, а Христос живее в мен", само че без никакво осъзнаване от страна на „проводника" – бел. авт.). По тази причина в Писанието се казва, че е говорил Йехова, дори самите духове се наричат Йехова."

„Няма обаче мир за онези, живеещи в злото. Вярно, след като са успели, при тях има нещо, което изглежда като почивка, спокойствие и радост, но то е само външно, без вътрешно съдържание: вътре в тях горят враждебност, омраза, отмъстителност, жестокост и много други зли страсти."

„Мислите на ангелите не се свеждат до земното и материалното, нито биват прекъсвани от житейски грижи и нужди; те не разсейват ангелите от щастието на мъдростта, както става с нашите мисли в света. Господ им дава всичко даром."

„Всички на Небето копнеят за мъдростта и се стремят към нея поч-

ти така, както човекът, когато е гладен, се стреми към храна; науката, разумността и мъдростта са духовна храна."

„При човека има такива духове, какъвто е сам той спрямо чувствата и Любовта, като добрите са му пратени от Господ, а злите духове човекът сам призовава. Духовете в човека се менят според промените на неговите чувства."

„Има духове, които все още не са се съюзили с Ада... Те обичат несмилаеми и вредни вещества, като остатъците от храна, гниещи в стомаха и затова се лепват към местата в човека, където намерят такива вещества, защото им доставят удоволствие. Там те разговарят помежду си според своята любов към злото и оказват влияние върху човека... Опитът ме научи, че от тях произтичат чувствата на душевна тревога и тъга."

„Когато телесното и светското са обожавани толкова, колкото в наши дни, умът се изпълва с мрак."

„Онзи, който живее морален живот заради Бога, бива воден от Бога, а онзи, който живее морален живот заради другите хора, сам се води... Който не върши зло на ближните си, понеже това е срещу религията, а от тук - срещу Бога, в своето духовно начало се въздържа от зло. Онзи пък, който не причинява зло на другите само заради страха от закона, от притеснение за своята репутация, чест или изгода - т.е. поради любов към себе си и към света, се въздържа от зло по светски причини и сам се води. Животът на единия е светски, докато животът на другия е духовен."

„Беше ми дадено да разговарям с ред учени след тяхното напускане на физическия свят: някои бяха прославени и познати в целия научен свят със своите съчинения, други не бяха толкова известни, но имаха в себе си много научни знания. Онези, които отричаха Божественото със сърцето си, колкото и устно да Го признаваха, бяха тъй оглупели, че едва ли можеха да разберат някоя светска истина, а още по-малко да разберат някоя духовна истина.

Усещах, та дори и виждах, че вътрешните начала на техния дух бяха затворени дотам, че бяха като черни (такива неща в духовния свят са видими) и нито можеха да понасят небесната светлина, нито можеха да приемат каквото и да било въздействие от Небето; чернотата, която обвиваше вътрешните им начала, беше по-тъмна и по-голяма при онези, които се бяха утвърдили срещу Божественото чрез своята научна начетеност. В другия живот такива хора приемат с наслада всяка лъжа, попиват я, както гъба попива вода и отхвърлят всяка истина... Такива духове са потопени в бездни, които изглеждат като блата, където биват измъчвани от видения, в каквито се обръща тяхната лъжовност...

Ето на какво се обръща всяка светска ученост, която не приема в себе

си небесната светлина чрез признаване на Божественото."

„Един дух вярвал, че сам твори своите мисли, без никакво общуване с ангелите, които са извън него. За да му покажат, че греши, му отнели общението с тях - по този начин той не само бил лишен от мисъл, но паднал като безжизнен и замятал ръце като новородено."

„Общо взето, ангелите от всички небесни общества биват пращани сред хората да ги пазят и отклоняват от зли чувства и зли помисли, да им внушават, доколкото те свободно ги приемат, добри чувства. Чрез тези внушения, както и отдалечавайки злите намерения от хората (доколкото това е възможно), ангелите в известна степен насочват делата на хората."

„На Небето службите, задачите и дейностите са толкова много, че не могат да се изброят; сравнени с тях, земните са много малко. Всички ангели, без изключения, изпитват наслада от своята работа."

„Небето е толкова пълно с наслади, че разглеждано като такова, то не е нищо друго, освен място на безкрайно блаженство и удоволствие, понеже е изградено от самата Божия Любов."

„След отделянето от тялото душата запазва желанията, които е имала приживе и (в много случаи) жадува за благата на другия и се стреми към тях, и колкото повече добива от тях, толкова повече наслада изпитва. От това може да се види, че любовта към себе си и любовта към света разрушават небесната радост и са напълно противоположни на Небесната Любов, която се стреми да споделя своите блага."

„Когато душата на добрия човек напусне тялото, любовта му става много по-чиста, докато накрая се превърне в ангелска любов, което значи да обичаш другите повече от себе си, понеже на Небето насладата идва от това, че вършиш добро за други."

„Всеки човек след смъртта си е толкова по-красив, колкото по-силно е обичал Божите истини и е живял според тях."

„Ангелите ми казаха, че всичко, което човек е мислил, желал, говорил, вършил и преживял се отпечатва в духовната му памет, а това, което веднъж е попаднало в нея, никога не се заличава от нея, понеже се записва в духа."

„След смъртта всички измами, кражби и други злодеяния се показват пред злия дух, извличат се от самата му памет и го осъждат. Няма място за отричане, понеже всички обстоятелства стават видими. От паметта на един дух, осветена и направена видима от ангелите, чух и разбрах какво бе мислил той ден след ден цели месеци - припомнено така, сякаш сам той беше се върнал в онези дни. От тези примери става ясно, че човекът носи със себе си цялата своя памет и че нищо не е

толкова скрито на света, че да не стане явно след смъртта ни и то пред всички, според думите на Господ: „Няма нищо скрито, което да се не открие, и тайно, което да се не узнае; затова, каквото сте казали в тъмното, то ще се чуе на видело; и каквото сте казали на ухо в скривалищата, то ще бъде разгласено от покривите."

„Господ не постъпва еднакво с всекиго, защото злите дела отслабват и дори отхвърлят Неговото Божествено въздействие. Те са подобни на черни облаци, които се разполагат между Слънцето и човека, и скриват ярката светлина. В случая Слънцето е Господ, а светлината - Божията Любов."

3.5. Връзката между хора и ангели

Учителя:

„Светлината, която ни се изпраща отгоре, мислите, които възприемаме от невидимия свят и желанията, които имаме в себе си днес – всичко това се дължи на участието, което висшите същества взимат, за да ни повдигнат. И ако ние не работим с тях заедно, няма да имаме дял в извършената от тях работа. Ако ги слушате, те ще ви научат какво да правите, какво да говорите." („Възване и развързване", МС, 13.07.1930)

„При сегашните страдания, хората от целия свят трябва да си подадат взаимно ръка, да отправят едни към други обща мисъл за организиране. Възвишените същества от невидимия свят, които са завършили своята еволюция, търсят съработници в новата култура – хора с чисти сърца и светли умове. Мислите ли вие, че сам Господ и ангелите ще слязат на Земята да уреждат човешките работи? Сами те няма да слязат, но ще се изявят чрез готовите за работа хора, които живеят на Земята." („Дело съвършено", НБ, 30.01.1927)

„Сегашните хора не подозират, че над тях се намира една йерархия от възвишени същества. Те са завършили развитието си, поради което днес управляват слънчевата система. Те са предвидили нуждите на хората, както и условията, при които могат да се развиват. Те знаят какви желания имат хората и ги задоволяват по нов начин. Свободата на човека се заключава в доброволното му подчиняване на разумните същества. В това се заключава и неговото бъдещо развитие. Разумните същества могат в пет минути да наложат волята си на хората, да ги заставят да вървят по техния път, но това е насилие, с което те не си служат." („Близо е лятото", НБ, 29.06.1930)

„Някой път думата „ангел"[16] се употребява в смисъл на „светло съще-

16 „Ангел", в превод от гръцки означава посланик, вестител. И действително ангелът в голяма степен се явява такъв - задачата му е да поддържа постоянната връзка между нашия свят и по-висшите светове.

ство", колкото да означи естеството на тия същества. В този случай под понятието „ангел" влизат всички светли същества, но когато ги разглеждаме по степента на тяхното развитие, съществата, които са образували сърцето[17], са от по-висша йерархия от тия, които са образували ума[18]. Обаче в човешкия живот умът заема по-високо място, отколкото сърцето." („Приливи и отливи на енергиите. Произход на ума и сърцето", МОК, 13.01.1924)

„Ние трябва да бъдем скромни. Ангелите имат отлична култура – такава култура по своята чистота, за която ние може да имаме само смътно понятие. По някой път някой ангел може да дойде на Земята, но те идват със специална мисия. И човешките души имат ръководители ангели, но те много рядко слизат. Не си правете илюзия! Ангелите слизат много рядко; не че не обичат да слизат, но имат много работа. Понеже човечеството е останало назад, те гледат да приготвят светии за тях. И ангелите, и те си имат еволюция, по която вървят; те приготовляват светии. И тъй, вие се приготовлявате за светии. Туй не е за смях. „Светия" значи проявяване, да можете да учите и да помагате...

Те са същества чисти, крайно чисти, толкова нежни, че при тях ти не можеш да приближиш тъй порочен! Абсолютно не можеш да се приближиш! Те са като пчелите – те болници нямат, лекари нямат, когато някой съгреши между тях, изведнъж го изхвърлят навън. Опрощение няма там, никой не плаче, изведнъж го изхвърлят и го забравят. Тъй щото между нас има доста от тия паднали ангели – не са паднали ангели, но ангели без крила са те. Има едно предание, че когато хората паднали и дошли на Земята, от Невидимия свят изпратили един милион Ангели тук, да дойдат да им помогнат. Те, като дошли, видели човешките дъщери, които били много красиви, и взели, та се изпоженили за тях и останали на Земята. Та казва преданието: „Синовете Божии видели, че човешките дъщери са много красиви, и се задомили на Земята." И като дошъл Христос, дошъл да каже на Ангелите: „Вашата мисия беше да помогнете на човечеството, пък хората, като дойдат до такова съзнание, нека те да спасяват другите с тия връзки"." („Практическо приложение на окултната музика", ООК, 26.11.1922)

„Когато обичате Бога, от другия свят ще дойде едно същество от висша йерархия, за да направи връзка с вас." („Вечно веселие", НБ, 03.06.1928)

„Питам: Кой подбужда учените хора към работа, към изследвания? Господ ги подбужда. Ако погледнете един учен човек, ще видите, че над главата му седят най-малко десет същества, които всеки ден хлопат отгоре му и казват: „Ще учиш! Ще работиш!" Тези десет души хлопат, само и само да го събудят." („Живот, светлина и свобода", НБ, 10.04.1932)

---

17 Серафими
18 Херувими

„Светът, в който живеете, не е свят на произволи. Той е разумен свят и ние сме заобиколени от множество разумни същества. Не мислете, че като ходите тук-там, вие сте свободни да вършите каквото си искате. Трябва да знаете, че каквото вършите и дето ходите, вие не сте сами. За всяка ваша работа са определени множество свидетели, които следят как и при какви условия вършите зададената ви работа. Определен брой от тези разумни същества взимат участие във вашата работа заедно с вас.“ („Няма тайно“, НБ, 17.03.1927)

„По отношение на Ангелите, човешкият живот е като тоя на растенията. За да влезете във връзка с един Ангел, той трябва да слезе на Земята и дълго време да ви бута, докато ви събуди и раздвижи мозъка ви. Вие се чудите защо ви събуждат. Ангелът иска да ви каже, че при вас стои едно същество от висока култура, с което трябва да се свържете, за да научите нещо.” („Двете жени“, НБ, 12.06.1921)

Макар съвременните хора да си нямат и най-малка представа, връзката между ангелския и нашия свят е много по-дълбока и силна, отколкото можем да си представим. Тук ще опиша няколко от нейните аспекти, за да стане ясно, че без съдействието на напредналите същества ние не бихме могли да съществуваме дори и една секунда. Например целият ни физически организъм се оживотворява от тези светли същества - в нас буквално пулсира техният живот и всеки миг със съвършена прецизност се извършват дейности, чиято сложност многократно надхвърля всички наши човешки познания. Затова Учителя казва:

„Защо създаде човека с толкова вътрешни органи? Защо му са нужни мозък, бял дроб, сърце и стомах? Чрез тези органи човек се свързва с ангелите, с херувимите и със серафимите, от които черпи знания за своето повдигане... Чрез белия дроб човек се свързва с херувимите. Ето защо, като дишате, мислете за тези духове и за тяхната Мъдрост. Значи Мъдростта се придобива чрез дишането. Чрез сърцето си човек е свързан с друга йерархия, наречена Престоли, т.е. Божествен Разум. Биенето на сърцето показва, че сме свързани с тази йерархия. Чрез стомаха той е свързан с други йерархии - Същества на Благородството. Ето защо, като се нахрани, човек става по-разположен, по-добър, по-благороден, готов на жертви. Гладен ли е, не можеш да се приближиш до него.” („Да се роди“, НБ, 06.10.1918)

Според езотеричната традиция, друг аспект от дейността на тези наши по-големи братя е, че растенията са деца на ангелите, а животните - деца на архангелите. А човекът - венецът на Творението - в най-пълна степен обединява влиянията на цялото Небе. По този въпрос Учителя казва: *„Ангелите, за пример, които седят по-високо от нас, разбират законите на растителното царство, но не разбират живота и законите на животинското царство. Един Ангел не може да направи една коза, например. Туй изкуство владеят архангелите. Тъй, щото, всички същества имат свой район на действие, според своята разумност и възможност. Разбира се, дейността на Ангелите в свръзка с тази на човека е по-обширна, но в сравнение с тази на по-висши от тях същества е ограниче-*

на." („Направление на енергиите", МОК, 04.01.1925)

„Понеже цветята са изложба на Ангелите, не трябва да ги късаме, за да не разваляме изложбата. Когато се свърши изложбата им, може да късаш. Когато минаваш през такава изложба, трябва да знаеш, че разумни същества са я устроили, и да се отнасяш с почитание и уважение. А ти минаваш и късаш цветята - това не е никакво възпитание. Зад всяко цвете стои едно разумно същество. Уханието, което усещаш, не е на цветето, но на разумното същество зад него. Цветята са връзка между Ангелите и хората. Изобщо, растенията са връзка между Ангелите и хората." („Най-лесната работа", ИБ, 08.11.1944)

„В природните царства – минерално, растително, животинско и човешко, се проявяват Същества от разни степени на Ангелската йерархия. Чрез минералите, скъпоценните камъни се проявяват Херувими, Серафими и пр. В цялата Природа всички класове на йерархиите са взели участие, за да създадат нещата. Те участват в живота и еволюцията на цялата Природа. Върху еволюцията на цветята работят висши Същества. Когато ти се радваш на едно цвете и го обичаш, ти правиш вече връзка с тия Същества и те идват и ти помагат, обръщат ти внимание." (из „Акордиранне на човешката душа")

От друга страна, всеки отделен чин от ангелските йерархии отговаря за различна част от живота на Земята. Така например Господ е изпратил на всеки човек по един ангел-хранител, който да се грижи за неговия напредък. Този ангел става толкова тясно свързан с нас, че от нашето развитие пряко зависи и неговото собствено. За него Учителя говори:

„Писанието казва: „Всичко, което се случва на ония, които любят Бога, ще им се превърне на добро." Това подразбира, че сте свързани с това същество, с този Ангел, който се интересува от вашия живот. Вие казвате: „Как се интересува?" Между многото работи, които той има, нему му е приятно да се занимава с теб. И по някой път Ангелите, когато искат да имат развлечение, пращат ги на Земята. Като дойде тук, обикне някоя душа и се занимава с нея, и работи върху нея. И когато човек се намира в мъчнотии, ако го слуша, ще се оправят работите му. И ако не го слушате, ще загазите." („Трите устоя", ООК, 25.03.1936)

Но освен от този ангел, ние сме заобиколени и от много други негови братя, които всячески ни подкрепят в трудния път нагоре. И колкото по-голямо желание проявяваме да работим за нашето лично усъвършенстване и за благото на нашите ближни, толкова по-голямо внимание ни обръщат. Това е и съвсем логично, понеже те също имат свои мисии, свързани със земната еволюция, които обаче няма как да изпълнят сами без посредничеството на някой човек. Затова, щом видят нашите усилия, те с радост ни помагат още повече да се превърнем в инструмент в Божите ръце и чрез нас да се изливат Божите блага към човечеството. Много често, когато нашите ангели имат да ни кажат нещо важно, те използват устните на хората около нас, за да ни предадат своите послания.

Архангелите пък имат за задача да ръководят отделните народи и да подготвят необходимите условия за тяхното развитие, като в същото вре-

ме тласкат отделните индивиди към развитие, съобразно Божия Промисъл. Рудолф Щайнер коментира въпроса така:

„Духът на едни народ не се проявява непосредствено във физическия свят. Той живее в усещанията, чувствата, влеченията, които са общи за целия народ. Това свръхсетивно Същество изобщо не се въплъщава физически... Душевното тяло на народностния Дух е като облак, в който живеят всички хора от даден народ; поривите на този народ ние долавяме в душите на неговите представители, обаче тези пориви съвсем не бликат от тези души. Същото бихме казали и за онова, което се нарича „духът на една епоха" или „дух на времето". Да, по този начин духовният поглед се разширява, обхващайки множество други, по-низши и по-висши свръхсетивни Същества, които живеят в обкръжението на човека. Хората, притежаващи способността за духовно виждане, възприемат тези Същества и могат да ги описват." (Събр. съч. 9)

Третият чин в ангелските йерархии се представя от Началствата, наричани още Архаи или Духове на Времето. Те ръководят епохите в развитието на живота на една планета, респективно епохите в развитието на човечеството.

На останалите шест по-висши чина няма да се спирам поотделно, тъй като в нашия живот те се проявяват преди всичко чрез трите вида Същества, които стоят непосредствено над човека - ангели, архангели и архаи - действащи като един вид техни „подизпълнители".

Важно е, обаче, когато разглеждаме тези светли и напреднали Същества, да знаем, че всички те се намират в постоянно развитие. Рудолф Щайнер казва: *„Ние живеем в епохата, когато Михаил, най-главният от ранга на архангелите, преминава в ранга на архай. Той постепенно заема ръководна позиция, става водещо същество, дух на епохата, ръководещо същество за цялото човечество. Това е значителното, невероятно важното за нашата епоха, защото разбираме, че това, което още не е било тук през всички предшестващи епохи, не е било тук за цялото човечество, сега може и трябва да стане достояние на цялото човечество. Което досега се е проявявало при отделни народи – духовното задълбочаване – може вече да бъде нещо за цялото човечество." („Преходни степени преди Мистерията на Голгота", Събр. съч. 152)*

И още: *„Михаил се издига от народностен дух на по-висока степен, до дух на епохата чрез това, че от посланик на Яхве става посланик на Христос. Той е същото същество, което дава тон за подготовката на Мистерията на Голгота и в наше време дава тон за разбирането на Мистерията на Голгота. Михаил се изкачва от ранга на архангел в ранга на архай. Мястото му се заема от друго същество, което ще го замести." („Въведение към Мистерията на Голгота", Събр. съч. 152)*

За арх. Михаил Учителя казва: *„Сега Архангел Михаил е на сцената, от известно число години той е поел ръководството на епохата." („Паралелни светове", „Акордиране на човешката душа")*

Според Рудолф Щайнер епохата на Михаил е започнала през 1879 г. и ще продължи до 2300 г. Интересно е, че началото на неговата епоха съвпада точно с освобождението на България от турско робство, с което се предоставят условия за изпълнение на духовната мисия на този народ.

Щайнер казва: *„От ноември 1879 г. Михаил отново се появява и може да се прояви в човешкия душевен живот, ако човек потърси пътищата към него. А тези пътища днес са пътищата на духовно-научното познание. Но точно от времето, когато Михаил встъпва по този начин в отношения с човешките души, за да бъде отново непосредственият им инспиратор в течение на три столетия, демоничната противодействаща сила се надига насреща с най-голяма сила, след като преди това се е подготвяла." (Събр. съч. 195)*

Връзката между хора и ангели обаче съвсем не е еднопосочна. Нашите чувства и мисли са „храна" за ангелите и според това дали тя е изпълнена с любов или омраза, ние буквално привличаме или отблъскваме определени групи Същества. Затова и ангелите на мрака ни изкушават и подстрекават към злодеяния - колкото повече зло творим, толкова повече жизнена енергия те добиват от нас за личните си цели.

Окултен факт е, че ако злото би било докрай изкоренено, тогава и те биха изчезнали, тъй като са прекъснали своята връзка с Божественото, от което извира Животът постоянно. Вследствие на това те могат да живеят само като паразити за сметка на нашето развитие. И докато хората вървят в пътя на злото, те ще бъдат използвани по начин, сходен на този, по който ние използваме домашните животни - доим ги, стрижем ги, а накрая и ги погубваме. За да не се случи това, чрез свободната воля и Христовия импулс, на хората е дадена силата да се освободят от своите слабости, като по този начин допринесат за пречистването на сферите от злото. По такъв начин тези мрачни кътчета един ден отново ще засияят в изначалния си блясък и ще бъдат обиталище за Ангели на Светлината. Подобен пример е даден и от Учителя:

„В миналото астралният свят, който в най-ниската си област представя ада, беше крепостта на падналите духове. Но след преминаването на Христа през ада, той го разруши и пречисти и затова сега астралният свят е пречистен и не е такъв, какъвто е бил преди слизането на Христа на Земята. А всички тъмни духове, които бяха в него преди идването на Христа на Земята, сега са свалени на Земята. Така Христос освободи човешките души, които бяха затворени в ада и им даде възможност за развитие." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

Днес е от огромна важност да бъде разбрано правилно, че човечеството, макар и да изглежда отделено и изолирано от другите светове, всъщност в известен смисъл се явява самият център на цялото Битие. Щайнер загатва за това в събр. съч. 237: *„Съдбата, която се разиграва между антропософи*[19] *и неантропософи, хвърля своето отражение и в света на ангелите. Това довежда до разделяне на духовете в света на ангелите. Ангелът, който придружава антропософа до следващата инкарнация, се науча-*

19 Антропософията, наричана още духовна наука от създателя си Рудолф Щайнер, представлява опит да се изследват и опишат духовните феномени със същата точност и яснота, с която природните науки описват физическия свят. В дадения пример под „антропософ" (в широк смисъл на думата) може да се разбира всеки човек, стремящ се към правилно духовно развитие и проявяване на Божествените принципи.

ва още по-дълбоко да навлиза в духовните светове, отколкото е могъл преди. А ангелът принадлежащ към другия, който изобщо не се интересува, потъва надолу."

Така че всеки от нас следва да знае каква отговорност носи – както към това определено същество, което може да пропадне или да се издигне благодарение на нашите усилия, така и към всички още по-висши същества - чак до Христос, които логично на свой ред са обвързани с йерархиите под и над тях. По този начин при всяко наше дело, мисъл или чувство се получава една „верижна реакция", която отеква в целия Всемир. Рудолф Щайнер изразява важността на нашата роля по следния начин:

„Животното и човекът са зависими от растението, така и боговете са зависими от хората. Това е хубаво изразено в гръцката митология: Боговете получават нектар и амброзия от смъртните. И двете означават любов. Любовта, създадена от хората, става храна за боговете. Това е много по-действително от например електричеството, колкото и невероятно да изглежда. Любовта се появява първо като любов между половете и се развива до най-висшата духовна любов. Но всяка любов, низша и висша, се вдишва от боговете." (Събр. съч. 55)

„Те се потапят в океана на човечеството и чувстват топлината на любовта. Да, ние знаем, че нещо липсва на боговете, когато хората не живеят в любов, така да се каже, боговете имат своята храна в любовта на хората. Колкото повече е любовта на хората на Земята, толкова повече храна имат боговете на небето — колкото по-малко любов, толкова повече глад за боговете. Жертвата на хората всъщност не е нищо друго, освен това, което се излъчва нагоре към боговете, като произведена в хората любов." (Събр. съч. 105)

„Възловата точка, същевременно повратният момент в човешкото развитие е времето на раздялата на полове. Чрез това разделение в света се появява новият, мощен елемент: любовта. Между човешкия свят и божествения свят става нещо подобно, както между човешкото царство и растителното царство. Човекът вдишва кислород и издишва въглерод. Както растителното царство издишва кислород, така човешкият свят издишва любов — от времето на разделянето на половете — и боговете живеят от тези излъчвания на любов." (Събр. съч. 94)

Интересно е още, че висшите Същества са дотолкова добронамерени и изпълнени с Любов към нас, че са готови да се откажат дори от своя собствен напредък, за да подпомогнат нашия като се заемат с важна духовна мисия. Хубав пример за това ни дава Щайнер:

„Но какво става сега с този Архангел на келтските народи, след като той не пожела да стане Архай? Работата е там, че той се превърна в инспиращия Дух на езотеричното християнство и тъкмо от неговите инспирации се раждат онези учения и импулси, които стоят в основата на езотеричното християнство, на истинското езотерично християнство. Тайнствените центрове за посвещение на онези, които

бяха въвеждани в тези тайни, се намираха в Западна Европа и там получаваше своите инспирации този водещ Дух, който първоначално извървя забележителния си път като Архангел на келтските народи, а после отказа да се издигне до по-висша степен и пое върху себе си една друга мисия: да бъде инспиратор на езотеричното християнство, което трябваше да напредва в света чрез тайните на светия Граал, да се утвърждава в света чрез Розенкройцерството.

Да, тук ние сме изправени пред един величествен отказ, пред едно изоставане на определени Същества от висшите Йерархии и в същото време можем конкретно да посочим неговото огромно историческо значение. Въпреки че този Архангел би могъл да се издигне до степента Архай, той остана на степента Архангел и като такъв оглави това важно течение на езотеричното християнство, което занапред трябваше да си пробива път с помощта на различни Духове на Времето." (Събр. съч. 121)

3.6. Небесните пратеници сред нас

Учителя:

„Много ангели, много адепти, облечени в костюми на обикновените хора се срещат навсякъде по Земята, в големите градове, като в Лондон, в Париж, в Берлин, в София и другаде. Някой казва: какви ли са ангелите? На вид те са обикновени хора, но дават насока на всички същества в живота. Те са капацитети по разни въпроси и представят нещо подобно на стрелките в часовника, които определят времето и дават посока на движението. Те са постоянни по характер и прояви и всякога верни на обещанието си: каквото казват, изпълняват." („Две думи", НБ, 05.06.1927)

„Христос дойде на Земята, за да помогне на ангелите, които бяха изпратени тук преди Него. Тези от ангелите, които се отказаха да помогнат на човечеството, бяха изгонени именно за тази им вина. А които се съгласиха да помогнат, те пък се оплетоха в човешката раса. И така, Христос дойде да помогне на тези ангели, които се оплетоха, а не на онези, които се отказаха да помогнат на човечеството, защото те бяха съвсем изхвърлени и те именно са дяволите." (Годишна среща на Веригата, 17.08.1912)

„Предполага се, че до края на този (20-ти) век ще дойдат осем хиляди адепти, които ще се въплътят по всички краища на Земята и ще дадат нова насока на обществения, на религиозния, на семейния живот, както и на цялата култура. Всичко съществуващо досега ще се измени и ще се създаде нов, правилен живот, какъвто те разбират и познават. Те са взели всички мерки за тази реформа, с която ще изненадат света. Така те ще създадат Новото човечество, каквото никой не е очаквал. Само по този начин светът може да се оправи... Мнозина запитват: «Кога ще се оправи светът?» Светът ще се оправи, когато дойдат тези осем

хиляди адепти." („Благо и леко", НБ, 29.05.1927)

„Светии и сега има в селата. Те живеят чист, свят живот. Заемат незавидно положение. Светиите никога не са живели в пустините. Отшелници са тези, които живеят в пустините. Щом научат законите, те се връщат при своите близки и стават пророци. Почват да пророкуват, да тълкуват, дават наставления на хората как да живеят, как да се лекуват, имат знания и мъдрост. Светия е той, свят човек – безкористно работи. И не само туй, но като се погледне цялата аура на такъв човек, той е облечен в една бяла дреха, със светлина. По това се отличава – с грамадна светлина е той. Вечер той свети и денем свети. Черното братство не може да търпи такива хора." („Живот вечен", СБ, 24.08.1922)

„Веднъж на Витоша през 1927г. Учителя каза в частен разговор между няколко души, че Бялото Братство, което ръководи съдбините на човечеството, ще предприеме важна акция за идването на новата култура след 1975 година. Тогава ще има нужда от много работници на Божията нива. Затова, тогава нашите заминали братя и сестри ще дойдат отново в плът на Земята. Чака ги много важна работа във връзка с акцията на Бялото Братство." (из „Мисията на Учителя", Боян Боев)

3.7. Инволюция и Еволюция

Учителя:

„Инволюцията е слизане от Бога към материята, а еволюцията е възкачване от материята към Бога. В Откровението Бог казва: „Аз съм алфа и омега – началото и края." Това значи, че всяко същество излиза от Бога като Божествен лъч, минава през всички светове и пак се връща към Бога. Минералите, растенията и животните отиват надолу, а ние отиваме нагоре. Те са научили знанието по пътя на инволюцията.

Какво значи, че те вървят по пътя на инволюцията? Азът, Божествената монада, която работи в минералите, растенията и животните, е още в Невидимия свят и постепенно слиза надолу. При минералното царство Азът, Божествената монада, е все още доста далеч от физическия свят и затова той там има най-слаба степен на съзнание, наречено подсъзнание. При растителното царство Азът, Божествената монада, вече е слязъл по-долу, по-близо до материалния свят и затова растенията имат по-горна степен на подсъзнание. У животинското царство Азът, Божествената монада, е доста близо до материалния свят и затова животните вече имат съзнание. При човека Азът, Божествената монада, се проявява във физическия свят и затова той се съзнава като Аз – има самосъзнание. От всичките четири природни царства на Земята, човекът за пръв път има самосъзнание.

Дотук процесът е инволюционен. Всъщност и в човешкото царство слизането в по-гъстата материя продължава до известна епоха. От Христа почва еволюцията, т.е. излизането нагоре. Идването на Христа е най-важен момент в историята на човечеството. Христос донесе

онази сила, чрез която става възможен завоят, повратът от инволюционен процес в еволюционен.

Една част от човечеството днес още се намира в инволюционен път, т.е. продължава слизането си във все по-гъста материя, а друга част е почнала своя възход, своя еволюционен път. Това са тези, които са приели новата форма на Любовта – Любовта като принцип. Тези хора са надраснали личния живот, служат на човечеството, на Цялото, на всички. А тези, които живеят в личния живот, те продължават слизането си надолу. На границата между инволюцията и еволюцията човек преживява един вътрешен преврат и след това почва пътят нагоре. При инволюцията се отива от голямото към малкото, а при еволюцията – от малкото към голямото. Има знание, което е придобито при инволюционния процес и сега трябва да се замени с ново знание – еволюционно. И методите на окултната наука също трябва да се заменят с еволюционни." (из „Акордиране на човешката душа")

„Христос даде тласъка или подтика за еволюцията. Еволюцията на човечеството започва от Христа." (из „Учителя", Б. Боев, Б. Николов)

„Природата не обича застой. В нея има вечно движение, вечно творчество, което се направлява от разумни закони. В тези закони забелязваме един ритъм, една периодичност, която се таи дълбоко в самата същина на Битието, в начините на неговата проява. На този космичен ритъм почиват онези два велики процеса в Живата Природа – инволюция, при която имаме едно движение от центъра към периферията и еволюция, която представя движение на живота от периферията към центъра. В тези два процеса се създават условията, при които може да се прояви мировият живот." (из „Учителят говори")

„Западните народи изобщо не са запознати със символичния език на източните. Културата на Изтока се различава от тази на Запада. Може да се каже, че културата на източните народи е била инволюционна, т.е. тя слиза отгоре надолу, а нашата – западната култура, е еволюционна, т.е. върви отдолу нагоре. Следователно методите за разбиране на тези две култури имат двояко значение. И тези, които не са запознати с този двояк процес, често намират противоречие. Следователно противоречието не е в културите, а в нашите разбирания." („Ще ви въздигна", НБ, 03.12.1916)

„Има известни адепти от Азия, които впоследствие изолираността си от общото течение на развитието и скъсване на връзката с човечеството, са се спънали в своето развитие. Те не разбраха, че когато един импулс стигне до своя краен предел, когато се завърши цикълът, който този импулс е проявил, тогава идва друг импулс, който поражда нов цикъл и в новия цикъл се внасят вече нови сили и енергии, поставят се нови задачи, дават се нови методи за работа. И които не могат да приемат това ново течение, постепенно отпадат, като остават да живеят със своето минало, с което прекъсват връзката с Реалността."

(из „Ист. път на Бялото Братство, том 1“)

Рудолф Щайнер: *„Хората трябваше да слязат все повече и повече в материалния свят, да добият все по-голям интерес към физическия свят. Успоредно с това обаче изживяванията им в Духовния свят (между смъртта и едно ново раждане) станаха по-сенкообразни, по-бледи. Колкото по-живо стана съзнанието на хората във физическия свят, колкото по-драговолно се чувстваха на Земята, колкото повече откриваха законите на физическото поле, толкова по-сенкообразно стана съзнанието им в Духовния свят. Съзнанието в Духовния свят стигна до най-ниското състояние по време на грърко-римската епоха.” (Събр. съч. 106)*

Лука 15:11-24: *„Един човек имаше двама сина; и по-младият от тях рече на баща си: татко, дай ми дела, който ми се пада от имота. И бащата им раздели имота. Не след много дни, младият син, като събра всичко, отиде в далечна страна и там прахоса имота си, като живееше разпътно. А след като той разпиля всичко, настана голям глад в оная страна и той изпадна в нужда; и отиде, та се представи у едного от жителите на оная страна, а тоя го прати по земите си да пасе свини; и той бе петимен да напълни корема си с рожкове, що свините ядяха, но никой не му даваше.*

А като дойде в себе си, рече: колко наемници у баща ми имат в изобилие хляб, пък аз от глад умирам! Ще стана и ще отида при баща си и ще му река: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син; направи ме като един от наемниците си. И стана, та отиде при баща си. И когато беше още далеч, видя го баща му, и му домиля; и като се затече, хвърли се на шията му и го обцелува. А синът му рече: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син. А бащата рече на слугите си: изнесете най-хубавата премяна и го облечете, и дайте пръстен на ръката му и обуща на нозете; па докарайте и заколете угоеното теле: нека ядем и се веселим, защото тоя мой син мъртъв беше, и оживя, изгубен беше и се намери. И взеха да се веселят.”

Много нещо е казал Христос с тази притча. Всяка нейна дума разкрива тайни за тези, които имат уши да чуват. Чрез нея той е описал целия път на човешката инволюция и еволюция. В тази притча бащата символизира Бога - нашият Баща. Блудният син пък е човешката душа, която е пожелала да напусне Баща си, за да тръгне по широкия свят да трупа опитности. Напускането на Бащиния дом – това е инволюцията. При своята инволюция човек изпада във все по-лоши и по-лоши условия, понеже се отдалечава от Великия център на Живота, от Божественото начало, и влиза в гъстия материален свят. Свинете, които пасе, са символ – те представляват животинската природа с нейните егоистични, низши мисли и чувства, които синът храни в своите ум и сърце. Бедността му пък представя духовното обедняване на човека, когато достигне до най-ниската точка на слизането си в процеса на инволюцията. И когато вече е изгубил всичко, той найсетне разбира, че с отдалечаването от своя Баща той се обрича на страдания и безпътен живот. Тогава синът се разкайва за постъпката си и в него

настава една вътрешна криза, един душевен преврат.

Решава да се върне при Баща си, но вече с изменено съзнание и придобито смирение - без да иска нищо, освен Баща му да го вземе за свой служител. От този момент именно започва неговата еволюция. Заколването на угоеното теле означава побеждаване на животинското начало в човека. Пръстенът, който слагат на ръката му, е символ на новите сили, които се пробуждат в него. Това е посвещение, това е пробуждане на човека в един по-висш свят. Връщането на блудния син при баща си, това значи излизане от живота на егоизма и влизане в Живота за Цялото, за Бога.

Можем да си представим този път като една крива с формата на U, в която най-ниската точка е представена от Мистерията на Голгота. Във времето на Христа, само една много малка част от човечеството започва своята еволюция. Другите и до сега още продължават своята инволюция. Но подтикът, който даде Христос, работи вече в подсъзнанието на цялото човечество и поради него все повече хора постепенно преминават в еволюцията. Тази смяна на посоката на развитие се проявява чрез едно духовно пробуждане, при което човек осъзнава, че е избягал от Баща си и с бавни крачки отново тръгва към Него. Може някой човек да е прочут общественик, знаменит учен, мъдрец, може да е писал много научни, философски или морални книги, но ако прави всичко това, за да добие лична слава, власт или богатство, той е още в своята инволюция. Но когато посвети своите сили, своите знания, своите способности в служене на Цялото, тогава той е почнал вече своята еволюция и „когато беше още далеч, видя го баща му, и му домиля; и като се затече, хвърли се на шията му и го обцелува.” Така и Бог, когато види, че се разкайваме и желаем отново да Го познаем и да му бъдем верни синове и дъщери, той ни благославя и ни дава всички необходими условия за плодотворен и щастлив живот. На границата между инволюцията и еволюцията всеки човек неминуемо преминава през една вътрешна криза, през едно страдание, от което излиза като прероден и с ясно разбиране за смисъла на своя живот.

Макар че инволюцията за по-голямата част от човечеството продължава, Христос неслучайно дойде около близо две хилядолетия преди тя да удари дъното за целокупното човечество - за мнозинството хора. Тогава Спасителят посади в човешкото подсъзнание подтика за един по-висш живот, та в наши дни, когато се намираме близо до най-ниската точка, все повече хора да намерят в душата си сили да се обърнат и да победят егоистичния живот. В противен случай, ако душата се поддаде на животинските пориви и продължи своето слизане надолу, тя рискува да се самоунищожи.

При инволюцията човек се облича във все по-плътни обвивки. Първоначално той е бил като царски син с относително голяма свобода, но после постепенно се е облякъл първо в астрално тяло, после в етерно, а накрая и във физическо. Можем да илюстрираме този процес и свързаните с него ограничения със следния пример:

Представете си, че един виртуозен цигулар е принуден да си сложи чифт тънки ръкавици и да свири с тях. Това неминуемо ще му се отрази и на начина, по който се проявява. Представете си още, че след това към тях добавя още един по-дебел и плътен чифт, а накрая и трети, който съвсем препятства неговото свирене. По сходен начин и в гъстата материя човек

губи все повече от своите Божествени дарби и може да си ги възвърне едва когато се пречисти вътрешно от егоистични и низши желания.

Разбира се, това навлизане в материята си има и своите добри страни - единствено по пътя на инволюцията нашия съзнателен Аз е слязъл от духовните светове чак в телата ни, и затова можем да се потопим изцяло в този свят. При животните, растенията и минералите този Аз е в духовните светове и затова те действат по определен „модел", без да имат каквато и да било свободна воля. Например, ако посадим две еднакви семена при еднакви условия, те ще се развият еднакво, без да проявят никакви индивидуални качества. Същото би се случило и в животинското царство, тъй като азовете (душите) на отделните животни са във висшите светове, а не в самите тела и оттам могат да влияят твърде слабо. За разлика от тях обаче, ако вземем две деца, заченати и отгледани при максимално еднакви условия, шансът да се развият като коренно различни индивидуалности е огромен.

И само благодарение на факта, че човекът е достигнал до такова ясно, предметно съзнание в сегашния си живот, той може да мисли и да се развива съзнателно. През инволюционният период, преди Азът да се намести окончателно у хората, те са били до голяма степен подобни на животните (особено през Лемурийската епоха, и донякъде през Атлантската). Тогава те са имали чисто родово съзнание - чрез кръвните връзки индивидът се е чувствал като клетка от своето племе и не е можел да разграничи себе си от другите[20].

Ала в такава ситуация е невъзможно човек да изпита любов по-висша от половата[21], ако чувства другите част от себе си - точно както е невъзможно да изпитваме безкористна любов към някой наш орган. За да се случи това, е било нужно хората да се обособят напълно като отделни личности и едва тогава биха могли да се научат да изпитват състрадание и да обичат в пълния смисъл на думата. В този смисъл Любовта е един свободен Дар, а не необходимост или задължение. Затова Азът трябвало да бъде наместен в троичното тяло (физическо, етерно и астрално), за да може човекът да изпълни своята земна мисия - да развие Любовта в себе си.

В процеса на инволюцията се изграждат обвивките душата, чрез които тя се проявява. В процеса на еволюцията се изграждат трите безсмъртни тела, с които трябва да се облече човешкия дух, за да добие Вечния Живот, свобода и гражданство във Вселената. Учителя ги нарича тяло на Любовта, тяло на Мъдростта и тяло на Истината. Връзката между тях се осъществява именно от този човешки Аз, който до голяма степен може да бъде наречен и „душа".

Учителя сравнява процесите на инволюцията и еволюцията с един винт,

---

20 Трудно е днес да си представим това, но това по никакъв начин не опровергава фактите. Преди 2-3 века също е било невъзможно за хората да си представят, че могат да говорят в реално време с човек, който се намира на другия край на Земята, или пък че е възможно да се стигне до Луната.

21 В онези времена тя също е била подчинена на същите връзки и е било предателство в най-висша степен човек да се ожени за някого извън своя род. С това са свързани много тайни, но ще се отклоня прекалено много от темата, затова може би ще бъдат разяснени при друг удобен случай.

който като се движи отдясно наляво слиза надолу, а когато се завърти отляво надясно, той започва да се качва нагоре. Божественият Дух е онзи, който е задвижил този винт. И когато това движение стигне до определеното място, трябва да се спре по-нататъшното слизане, защото това сгъстяване на материята все повече ограничава възможностите на човешката душа. И моментът, когато това трябваше да се случи и да се обърне посоката на въртене, за да започне човекът да се издига, а материята - да се „разрежда", е слизането на Христос на Земята. Тогава Христос обърна посоката на това движение и цялото земно развитие получи възходящо направление.

Във връзка с казаното дотук, важно е да се знае, че Източната традиция е дадена при слизането на човека в материята, при отдалечаването на човека от Бога. При това слизане духовната Светлина постепенно е намалявала, докато накрая сме се намерили в пълна тъмнина относно духовните светове. За източната традиция материята е майя, илюзия, и човек трябва да я игнорира, да се стреми към Духовното, което стои зад тази майя - например чрез практикуването на Йога. Тя е била изключително необходима и благоприятна за хората, живели преди няколко хиляди години, но оттогава човечеството много се е променило - както като физическо устройство, така и като духовност и способност за аналитично и логично мислене.

Западната традиция обаче взема предвид факта, че човекът отива към Бога и природният свят не е нещо, от което да искаме да избягаме, а напротив - той е едно училище, в което Бог временно ни е поставил да се учим по време на своето пътуване към нашето Отечество. Затова Посветените знаят, че физическият свят е Въплътено Слово, въплътена духовност. Всички процеси и явления в този видим свят са азбука, език, чрез който Духът ни се разкрива.

И неслучайно още древните Посветени, пророци и пратеници на Бялото Братство от хилядолетия насам са говорили, че към Земята иде един Велик Дух, за да възстанови връзката на човешката душа с Бога, да спре инволюционния процес и да даде обратния импулс на възхода. Те говореха за Духа на Слънцето, който слиза към Земята, за да спаси човечеството от греха и да го избави от робството на тъмните сили. И това, което те казваха, стана - Христос, Слънчевият Дух, дойде на Земята. Малцина обаче разбраха какво изобщо се случи.

Езотеричното учение на инволюционния цикъл е изиграло своята роля, дало е своите плодове и сега то трябва да се обнови. Това е загатнато и в Новия Завет: *„А когато се роди Исус във Витлеем Иудейски в дните на цар Ирода, ето, мъдреци от изток дойдоха в Иерусалим и казваха: де е родилият се Цар Иудейски? Защото видяхме звездата Му на изток и дойдохме да Му се поклоним... Те изслушаха царя и заминаха. И ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и се спря над мястото, дето беше Младенецът. А като видяха звездата, те се зарадваха с твърде голяма радост. И като влязоха в къщата, намериха Младенеца с майка Му Мария и паднаха, та Му се поклониха; и като отвориха съкровищата си, принесоха Му дарове: злато, ливан и смирна. И като получиха насъне откровение да се не връщат при Ирода, те заминаха по друг път за страната си." (Матей, гл. 2)*

В тези стихове виждаме как красиво е описан един мистичен факт - три-

мата мъдреци от изток символизират трите предходни епохи - древноиндийска, древноперсийска и египетско-халдейска. Те са представители на древната Мъдрост, която човечеството е добило през неговия инволюционен път, импулс, за която беше даден пак от Христа. Мъдреците отиват да се поклонят на този Велик Учител, а след това се загатва за началото на еволюционния период: *„Те заминаха по друг път за страната си." „Страната"* е Царството Божие, а *„другият път"* – дясната половина от Пътя с форма на U.

Учителя казва, че във Витлеем те не са видели просто едно бебе, а са говорили с Христовия Дух и са приели Новото Учение. Това Учение е езотеричното християнство и (ако си свършим възложените задачи) един ден то ще обхване цялата Земя.

Главната разлика между източната и западната традиция е в разбирането на Христовия импулс. Докато западната традиция, която е жива и е във връзка с Христа, поддържа, че Христос е главният фактор и двигател на човешкия прогрес, източната традиция, изразена чрез теософското общество и други популярни движения, не му отдава особено внимание. Това изпъква особено в трудовете на Елена Блаватска, която съвсем го обезличава като фактор в човешкото развитие. Тя говори за Христа като принцип, но не го познава като въплътен човек в тялото на Исус. Тя казва приблизително следното: *„Исус може да е някакъв адепт, когото ние не познаваме и затова не го признаваме."* Продължителката на нейното дело Ани Безант написа книга под заглавие *„Езотеричното християнство"*, а Ледбитер написа *„Християнско верую"*, но те се помъчиха да сведат християнството като издънка на древната Мъдрост, без изобщо да разберат Христовия импулс. Ала Истината рано или късно излиза наяве. Затова Учителя казва, че стремежът на Христа е да обедини двете традиции, както и всички школи и религии, произхождащи от тях. Той казва още:

„На западните хора трябва нов начин на разсъждение. Не че този живот е лош, но сега трябва да разберем сегашния живот обективно, за да извадим тази поука, понеже западните народи вървят по съвсем друг път. Източните народи вървяха по друг път, западните народи вървят по друг, противоположен път. Новата раса, която иде, тя върви по съвсем друг път. Новото поколение, което иде, то иде по друг път, но нов път, то не е старият път. Старите методи, старите разбирания, всичко туй ще служи като параван на съвсем нови работи. Ако така разсъждавам, че чрез Моисей Бог ни говори, ако беше съвършено Моисеевото учение, имаше ли нужда от Христос?" („Вътрешният човек", НБ, 29.07.1934)

Христос казва: *„Дерзайте, Аз победих света." (Йоан 16:33)*

А светът - това е черната ложа, която досега е владяла и управлявала физическия свят и е заблудила човешките души. До времето на Христа те бяха господари на физическия и астралния свят. И затова е казано още: *„Целият свят в лукаваго лежи." (1 Йоан 5:19)*

Но със слизането на Христа на Земята тази власт постепенно им се отнема и се предава в ръцете на Белите Братя и на техния водач Христос. Затова Той казва: *„Князът на този свят ще бъде изхвърлен навън." (Йоан 12:31)* Христос води една война с тъмните сили за освобождаването на чо-

вечеството от тяхната власт. Затова Той бе разпнат - за да победи смъртта и да възкръсне.

До средата на 19 век астралният свят е бил крепостта на Черната ложа. Но сега те са изгонени от там, като той вече е очистен и преобразен. И Щайнер още по-конкретно казва, че в астралния свят от 1840 г. се е водила война между Бялото и Черното братство, която е завършила през есента на 1879 година. Тогава Черното братство е било победено и изгонено от астралния свят, за да бъде свалено тук, в свръхсетивните области на нашия свят. В по-общ план, тази война между Бялото и Черното братство е започнала още в Рая, при съгрешаването на първите човеци. Тогава Черното братство е победило. Борбата е продължила през цялата човешка история, минавайки през Лемурия и Атлантида и стига до Голгота, където Бялото Братство дава генерално сражение на Черното и побеждава, макар войната да продължава и днес. В един разговор Учителя е казал: *„По време на Атлантида ние загубихме сражението, защото не можахме да проникнем в най-дълбоките помисли на злото. Но сега ние два пъти грешка не правим." („Ист. път на Бялото Братство, том 4")*

Той казва още, че след като те са изгонени от астралния свят и са свалени на Земята, където сега се води последната борба, ще бъдат пратени в центъра на Земята. Това е изразено с думите: *„Дяволът, който ги лъстеше, биде хвърлен в огненото и жупелно езеро." (Откровение 20:10)* И тази голяма борба, противоречията, които съществуват сега в света, се дължат на черните братя, които сега на Земята водят отчаяна борба за властта си над хората. Но Учителя казва: *„Христос сега е решил да оправи света и няма сила в света, която да Му се противопостави." („Ист. път на Бялото Братство, том 4")*

И още: *„Главите на хората не са узрели. Сега е обсадата на Ерусалим. Християнският свят е Ерусалим. Днес целият свят е обсаден, напредналите същества от Невидимия свят са слезли на Земята и са я окупирали. Ще се изпълни техният план. Човек трябва да вярва в плана, който съществува и който е изработен вече горе. Небесното войнство сега е тук и е окупирало Земята. Всемирното Бяло Братство си има свои членове по всички краища на Земята и държи всичко в ръцете си. Ще стане не това, което този или онзи иска, а ще стане това, което е решено от Белите Братя. Няма да победи тази или онази държава, но ще победи планът на Бялото Братство. Няма сила, която може да се противопостави на Всемирното Бяло Братство." (из „Акордиране на човешката душа")*

„Сега всички проповядват, че човек трябва да вярва в себе си. Че кога човек не е вярвал в себе си? Този закон, да вярваш в себе си, - даже и най-малките същества, и най-малките микроби вярват в себе си, да вярваш в себе си, подразбира да вярваш в Божественото. А това Божественото трябва да обединява всички. Било е време, когато ние трябваше да вярваме в себе си при процеса на разединението. Това е било в процеса на инволюцията. Сега сме във фазата на обединението. И онзи човек, който не се обединява, той не може да има никакво бъдеще." („Аз съм", НБ , 02.02.1930)

4. Прераждането: Път към Съвършенство

Учителя:
„Човек идва много пъти на Земята, а не само един път. Колко пъти идва? Колкото пъти иска – от него зависи. Обикновеният човек се прераждa на всеки 45 години. Ако той слиза на Земята да се учи, разумните същества му определят в кое семейство ще се роди. Ако човек идва на Земята съзнателно, за да помага на хората, той има свободен избор да се роди, където иска. Колкото по-напреднал е човек в развитието си, толкова по-голяма свобода има при слизането си на Земята. Гениалните хора и светиите идват рядко на Земята, когато човечеството отбелязва нова епоха в своя живот. Великите Учители пък идват на Земята през всеки две хиляди години. Те внасят голямо преобразование в човешкия живот." („Извор на любовта", РБ, 12.09.1943)

„Съвременните философи казват: „Определено е на човек само веднъж да се роди, да живее и да умре." Затова и религиозните хора казват: „Човек веднъж се ражда, после умира и с това всичко се свършва." Не, приятели, това учение е за децата." („Добрата земя", НБ, 20.12.1925)

„Нека идат свещениците на кое и да е място в Индия, да видят, че прераждането там е фактически доказано. Там има с хиляди деца, които помнят своите прераждания. И в Търново имаше едно шестгодишно дете, което казваше на майка си: „Мамо, аз по-рано правех обуща в Габрово." Тя му отговаряше: „Я не говори такива глупости!" В закона на прераждането не може да има две мнения, но понеже не искам да споря, не го правя и въпрос." („Мерило за правилно разбиране", СБ, 20.08.1920)

Рудолф Щайнер: *„За еволюцията на човечеството беше необходимо именно това: за известно време съзнанието за повтарящите се земни животи трябваше да отстъпи на заден план, така че човекът да се отнася сериозно и отговорно към внушавания отвсякъде един-единствен земен живот. Но сега вече не можем да се придържаме към това положение. Ние сме стигнали до тази точка от развитието, че без идеята за прераждането напредъкът е невъзможен." (Събр. съч. 187)*

4.1. Прераждането според Евангелията

„И като минаваше, видя един човек, сляп от рождение. Учениците Му Го попитаха и казваха: Учителю, кой е съгрешил, тоя или родителите му, за да се роди сляп?" (Йоан 9:1-2)

Този цитат също недвусмислено показва какво е било мнението на Христос за прераждането. В противен случай едва ли Неговите най-близки ученици биха го попитали дали въпросният човек е сляпороден заради свои грешки (от предишен живот). А както личи от Неговия отговор, той никак не е бил изненадан от този въпрос. Разбира се, изобщо не твърдя, че

няма основания за твърдението на Църквата, че няма прераждане. Има, и то големи: те прекрасно знаят, че колкото повече плашат хората с адски мъки и един-единствен шанс за спасение, толкова по-щедри и подчинени ще бъдат техните „вярващи”. Особено щом вече е готов ценоразписът за кръщене, венчавка, литургия... И молитвата даже не е безплатна.

Православен храм "Свети апостоли Петър и Павел"

Начало | Свети тайнства | Църковни такси | Дежурства | Галерия | Видео | Аудио | Конта

НОМЕ / ЦЪРКОВНИ ТАКСИ

КРЪЩЕНИЕ	45 лв
ВЕНЧАНИЕ с един свещеник с двама свещеници	 100 лв. 130 лв.
СВЕТА ЛИТУРГИЯ	2 лв.
СВЕТИ 40 ЛИТУРГИИ	20 лв.
МОЛИТВА (за здраве или заупокойна)	3 лв.
ОЧИСТИТЕЛНА МОЛИТВА	6 лв.
КУРБАН в храма в жилище (с водосвет)	 6 лв. 26 лв.
МОЛЕБЕН	6 лв.
ВОДОСВЕТ в храма в жилище	 15 лв. 20 лв.
ОСВЕЩАВАНЕ (на жилище или на офис)	30 лв.
МАСЛОСВЕТ в храма в жилище	 15 лв. 20 лв.
ПАНАХИДА в храма на гробища	 25 лв. 30 лв.

„Защото всичките пророци и законът пророкуваха до Йоан; и, ако искате да го приемете, тоя (Йоан Кръстител) е Илия, който имаше да дойде. Който има уши да слуша, нека слуша!” (Матей 11:13-15)

„Казвам ви, че Илия вече дойде и го не познаха, а сториха му, каквото си искаха; тъй и Син Човеческий ще пострада от тях. Тогава учениците разбраха, че Той им говори за Йоан Кръстителя.” (Матей 17:12-13)

Друг интересен факт е, че в гл. 13 от евангелието от Марко четем, че учениците питат Христос как да познаят „Последните времена” – краят

на тъмната епоха, съпътстван с катаклизми и глобални промени, които несъмнено не са се случили в техния физически живот преди 2000 години. Той им отговаря почти в прав текст, че те ще бъдат преродени по това време: *„И когато седеше на Елеонската планина, срещу храма, питаха Го насаме Петър, Иаков, Иоан и Андрей: кажи ни, кога ще бъде това, и какъв ще е белегът, когато всичко това стане? Отговаряйки им, Иисус почна да говори: пазете се да ви не прелъсти някой. Защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки, че съм Аз; и ще прелъстят мнозина. А кога чуете боеве и вести за войни, не се смущавайте; понеже това трябва да стане; ала туй не е още краят. Защото ще въстане народ против народ, и царство против царство; и на места ще има трусове, и ще има глад и смутове. Това е начало на болки. Но вие гледайте себе си; защото ще ви предадат на съдилища, и по синагоги ще бъдете бити, и пред управници и царе ще бъдете изправени заради Мене, за свидетелство пред тях... Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос, или ето, там е, - не вярвайте. Защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, и ще покажат личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните. А вие се пазете: ето, казах ви отнапред всичко."*

4.2. Законът за превъплъщаването

Учителя:

„Не казвам, че онова, което проповядват църквите, е лъжливо – всичко, което е вярно в православната църква, в евангелската – ние го приемаме; но всичко, което е лъжливо, ние го изоставяме." („Волята на Отца", НБ, 09.04.1922)

„Казвате: „До кога ще се раждаме и прераждаме?" Докато се научите доброволно да се подчинявате на Божествените Закони; докато бъдете тъй неподвижни за злото, както материята, и тъй подвижни за доброто, както живота; докато бъдете тъй разумни, както Духът, Който е излязъл от Бога и работи в човек. Щом постигнете това, всички вериги, които имате в себе си, всички несгоди, всички несполуки, всички нещастия ще се махнат и вие ще се намерите в един свят, дето ще имате на разположение всички богатства, които природата е дала. Тези богатства са достояние на всички същества, които Бог е създал. Той знае нуждите на тия същества и е предвидил специален бюджет, за да могат те спокойно да живеят, да растат и да се развиват." („Едно звено", СБ, 03.09.1933)

„Въпрос към Учителя: „Кажете ни защо човек трябва много пъти да се ражда и прераждa? Защо е нужно да минава много пъти през една и съща опитност?"

Всяко раждане на Земята и заминаване за другия свят са различни и стават при различни условия. Следователно в тях няма повтаряне на опитностите. Всичко се ръководи от една велика разумност, която се отличава с голямо разнообразие. Като знаете това, за всичко благода-

рете! Тайната на Живота се крие в благодарността." („Пред новата епоха", НБ, 09.10.1938)

„Половете се сменят – жената и мъжът са форми, които могат да се менят. Днес някой е мъж – в бъдещия си живот ще дойде в женска форма. И обратно – в друг живот жената може да дойде в мъжка форма." („Оскърбените", НБ, 25.09.1927)

„Има някои, които ще завършат своето развитие на Земята – не ще се прераждат повече. Прераждането е само един метод, а онези, които са завършили развитието си, няма защо да се прераждат. Ако пък някое съвършено Същество или някой ангел иска да дойде на Земята да свърши някаква работа, те могат в няколко минути или най-много в половин-един час да си създадат тяло, каквото искат; да си създадат каквато човешка форма искат. Този ангел ходи натук-натам, докато си свърши работата, след което разглобява тялото си и заминава за невидимия свят, отдето е дошъл." („Живот, светлина, свобода", НБ, 10.04.1932)

„Човек може да стигне до Лицето на Бога, т.е. да стане светец, за седем прераждания, но само ако върви правилно. В противен случай може да се преражда и пет милиона пъти." (Годишна среща на Веригата, 16.08.1907)

„Като свърши земната наука, човек напуща Земята и отива на друга планета, там да се учи." („Защо сте тъжни?", НБ, 08.04.1923)

„Нашата задача е да възпитаме и очистим ума си, да облагородим сърцето си. Това не може да се постигне в един, два, три, пет или десет дни и месеци, а за него се изискват години усилена работа. Някои окултисти твърдят, че за да се постигне това, се изискват поне 777 живота и то епохални, през които човек да е играл някаква велика роля. Покрай тези животи има още много други, незабелязани. Ако някои религиозни хора слушат това, ще кажат: „Туй учение е еретическо, не е по Бога!" Чудно нещо – да се казва на хората, че те се раждат и прераждат, не било по Бога, а да отиват да се бият на бойното поле и да убиват, това е по Бога! При това някои религиозни твърдят, че никъде в Писанието не се говори за прераждането. Казвам: На всяка страница в Писанието се говори за прераждането, но то се отнася само за онези, които имат очи и могат да виждат и за онези, които имат уши и могат да чуват." („Слънцето не ще зайде", НБ, 27.02.1927)

„Казвате: „Колко пъти човек се е прераждал?" – Безброй. Всичките окултисти казват, че има 777 прераждания кардинални, 12 Божествени. 777 кардинални, дето велики работи върши, а 12 прераждания, където двете сродни души се явяват. Някой пита: „Дали тази е моята сродна душа?" Тия, сродните души, в цялото развитие на човешката еволюция 12 пъти ще се срещнат на Земята и като се срещнат, цяла една еволюция ще образуват. Понеже всичките хора напреднали не са

дошли на Земята, сега живеят хора, дето сродните им души ги няма и хората на Земята са вдовци. Земята е пълна с вдовци и вдовици." („Връзвайте и развързвайте", НБ, 24.03.1940)

„Предполага се, че човек има 777 кардинални прераждания и от тях ще има 12 епохални. Епохални прераждания са тези, когато две сродни души се срещат на Земята... В другите прераждания, когато едната душа е долу, другата е горе...

Сродните души в развитието си слизат на Земята, при което ту едната се въплътява, ту другата. Заедно вървят и си помагат една на друга. Когато две сродни души се срещнат на Земята, ако не са готови, ще забравят всичко, ще забравят да изпълняват своите длъжности, ще се захласнат. И затова се дава само 12 пъти да се срещнат при благоприятни условия. Тогава те проявяват гениалност..." („Акордиране на човешката душа, том 1")

„Вие сте минали най-малко през 30-40 прераждания; женили сте се 30-40 пъти, имали сте много жени, деца; имали сте коне, овце, говеда." („Послушание", ООК, 20.10.1943)

Влад Пашов: *„В миналото престоят на човека в духовния свят е бил много по-продължителен от днес. В миналото човек е престоявал от 500 до 1000 години в невидимия свят, така че в един цикъл от 2160 години, което определя една епоха, човек се е прераждал най-много два пъти - един път в мъжко тяло и един път в женско тяло, за да събере различни опитности и да има различни преживявания, които ще послужат като материали за изграждане на тялото на Любовта. Но Учителя казва, че еволюцията е ускорена десет пъти, затова и продължителността на престояването в духовния свят е намалена от 50 до 100 години според степента на развитието, на което се намира даден човек." (из „Живот след смъртта на физическото тяло")*

Точно както всяка сутрин се събуждаме и продължаваме живота си оттам, където сме го прекъснали предната вечер, така чрез работата си в предишните си животи сме създали условията, в които сега живеем и работим, а условията на бъдещите си животи създаваме сега. Също така и задачите, които не сме успели да свършим през един живот, ни очакват в следващия. Затова вместо да оплакваме липсата на една или друга способност, най-разумно е да започнем да работим за придобиването ѝ.

Ако едно дете свири хубаво на някой музикален инструмент, без да е положило за това някакво усилие, докато друго, въпреки непрекъснатите усилия, се представя посредствено, това само показва, че първото е проявило усърдие в своето развитие в някой от предишните си животи и по този начин е заслужило тези вродени способности, докато другото е започнало да полага усилия едва в тоя живот, вследствие на което работата му върви трудно. Би било наивно да твърдим, че Бог „хвърля зарове" и от някаква случайност зависи с какви дарби и таланти ще се роди един човек. Това, че ние не си спомняме за положеното усилие при придобиването на

някоя способност, не променя по никакъв начин факта, че способността съществува и остава у нас. По същия начин човек може да не си спомня какви упражнения е правил, за да се научи да пише, но без ни най-малки затруднения се ползва от плодовете на тези усилия в ежедневния си живот и то без дори да се замисля за това.

При случаите, когато проявяването на гения зависи от наличието на специално построени органи, за развитието, на които са били необходими векове, душата специално търси да се прероди в род, чиито членовете са работили поколения наред за изграждането на подобен организъм. Тази е причината, поради която например в рода на Бах, в един период от двеста и петдесет години, са се родили двадесет и девет по-малко или повече гениални музиканти. Тялото е просто един инструмент, като работата, която то извършва, зависи от душата, която го ръководи, но един добър музикант не може напълно да се изрази върху един несъвършен инструмент.

Учителя казва: *„Музикантът се оплаква, че му дотегнало да свири; художникът се оплаква, че му дотегнало да рисува. Радвайте се на изкуството и на дарбата, която ви е дадена, защото втори път няма да ви се даде. В Природата не съществува еднообразие. Ако в един живот сте философ, в следващия ще бъдете музикант, поет, художник и т.н. Някои се съмняват в прераждането и не искат да го приемат. Ако вярват в това, което им се говори, и на тях ще вярват. Доколкото вярвате на хората, дотолкова ще вярват и на вас. Каквото мислите за хората, това ще мислят и за вас. Дръжте в ума си мисълта, че всичко, което ви се случва, е за добро. Това не значи, че зло не съществува в света, но мислете за Доброто, за да го привлечете към себе си." („Определени движения", ООК, 29.05.1929)*

Рудолф Щайнер също потвърждава този закон, според който ако един човек е например добър математик в един живот, шансът е огромен в миналото си прераждане той да е бил слаб в смятането. И обратното - ако сега не му се отдава дадена наука, няма никаква гаранция, че в предишния си живот не е бил гениален в тази област. За разлика от добродетелите, уменията ни във физическия свят (включително умението да използваме мозъка си в определена област от знанието) не се натрупват, а се трансформират. По този начин човек, който в един живот е гениален учен, след като се прероди, тази способност може да се преобразува (според нуждите на душата от определени опитности) например в блестящо умение за рисуване. Законът е такъв, че човек да може да събере възможно най-разнообразни преживявания, от които да извлече опит и поуки. Затова и в общия случай човек се прераждa последователно веднъж като мъж и веднъж като жена, тъй като животът на двата пола и начинът, по който възприемат света (мъжете повече чрез ума, а жените повече чрез сърцето) са коренно различни и допълнително по този начин душата бива максимално обогатена. И тук обаче има изключения: Според Щайнер е възможно една душа да се прероди най-много 7 пъти поред в тяло от един и същи пол.

Макар повечето хора да не знаят миналите си животи, има някои, които си ги спомнят, а и всички биха били в състояние да го сторят, ако живееха необходимия за постигането на това познание живот. Но за това се изисква голяма сила на характера, понеже такова знание ще донесе със себе

си узнаването на предстоящата ни съдба, която може да е много черна и изпълнена с неприятни изненади. Повечето съвременни хора все още не са способни да преживеят много от своите грешки в сегашния си живот, нито да простят голяма част от чуждите. А колко повече би се утежнило положението им, ако разберат и в миналите си животи какви отношения са имали с близките си, особено ако те са били неблагоприятни. Затова напредналите Същества са скрили от нас миналото и бъдещето, за да ни спестят множество тревоги и страхове.

4.3. Връзка между отделните животи

Учителя:

„Ученият човек, който на старини знае много неща, като се прероди втори път, пак ще знае много." („Най-важното", МОК, 22.02.1925)

„Когато един ден влезете в духовния свят, вашите мисли и чувства ще станат обективни и като ги видите, ще се засрамите от себе си. Ще разберете, че не сте готови за този свят и ще пожелаете по-скоро да слезете на Земята, за да работите за изграждането на своето светло бъдеще. Затова именно човек се преражда." („Все що е писано", НБ, 28.01.1917)

„Ако не даваш, не можеш да любиш. Първо ще даваш, после ще вземаш. Първо ще посееш житото на нивата, а после ще вземеш от посятото. Може цял живот само да даваш, да сееш на нивата. В другия живот ще вземеш, каквото си сял." („Влияние на музиката", ООК, 18.01.1933)

„Имайте предвид, че ви предстои сериозна работа. Под сериозна работа аз разбирам движение – разбирам, че трябва да се върви, а не да се стои на едно място. Мисълта дали сте стари или млади не трябва да ви занимава – ще мислите, че сте ученици, които трябва да учат. На живота ще гледате тъй, както всеки ученик постъпва, когато му предстои да реши някоя задача – ляга си вечер, но в ума си държи мисълта, че на сутринта ще трябва да стане рано, за да реши задачата - и става. Някои от вас може да имат само два-три часа още да учат и после ще заспят. Нищо от това, ще продължат на другия ден – ако не в този живот, то в другия живот ще продължат и то от там, до където са стигнали." („Силите в природата", БС, 19.02.1920)

4.4. Животът след смъртта според Църквата

„Той им отговори и рече: Добре е пророкувал Исаия за вас, лицемерците, както е писано: „Тоя народ Ме почита с устните си, а сърцето му стои далеч от Мене; ала напразно Ме почита, проповядвайки учения, заповеди човечески." Защото вие, като оставихте Божията заповед, държите се за преданието човеческо, миете шулци, чаши и вършите

много други подобни неща. И им рече: Добре отменяте заповедта Божия, за да спазите вашето предание." (Марко 7:6-9)

Учителя:
„Но ние виждаме, че Сам Господ не е сега в Рая. Той е излязъл из Рая и ето, иде на Земята. Може ли Господ да отиде на нивата, а слугата да стои у дома? Това е, именно, което се проповядва днес в църквата." (Годишна среща на Веригата, 17.08.1914)

„Когато съвременните религиозни хора питат с кое тяло ще възкръснат, те не разбират въпроса. Възкресението е въпрос само на душата. То подразбира събуждане на съзнанието. Не се ли пробуди съзнанието у човека, няма възкресение. Тялото, в което сега живее човек, е един гроб, в който душата е затворена. Ние ще възкръснем с онези тела, за които се говори, че са храм на Бога живаго. Това е тялото на Любовта, тялото на Мъдростта и тялото на Истината, които като зародиши съществуват в това смъртно тяло. Това тяло е само една покривка, под която се изгражда безсмъртното тяло, с което човек ще се облече при възкресението, което тяло той е изгубил при грехопадането. Онзи, който е изградил тялото на Любовта, Мъдростта и Истината, той е така одухотворил и физическото си тяло, че след смъртта той го дематериализира и превръща в духовно тяло." („Ист. път на Бялото Братство, том 1")

Рудолф Щайнер: *„Според Аристотел, след като умре един лош човек, трябва вечно да живее в злините си. Оттам е произлязло учението за „вечните адски мъки", които след това са утвърдени от Църквата чрез съборите. Това учение естествено не е християнско, а е на Аристотел." (Събр. съч. 350)*

Още от древността е имало религии, които са проповядвали учението за прераждането, но дошло време, когато тези доктрини не допринасяли за напредъка на човека. Тогава духовните ръководители на човечеството преценили, че временно би било по-добре за всеобщото развитие те да не се разпространяват. Най-голямо значение за хората е трябвало да придобие текущият живот. Затова и Християнската религия в общодостъпния си вид не е включвала законите за кармата и прераждането. И до голяма степен, именно поради изключването на тази доктрина от публичното (църковно) християнство, западните народи ускориха своето развитие и завоюваха света на материята, като по чисто научен път проникнаха в някои от нейните тайни. Езотеричните християнски школи обаче винаги са знаели за този закон и са работили съобразно него.

Църквата, от своя страна, през 3-4 век сл. Хр. се отделя от вътрешната школа (която е била в постоянна връзка с Христос) и започва да преследва свои, не особено Божествени цели. Много християни не знаят, че идеята за многократните завръщания на човек на Земята съвсем не е нова за Християнството. Доктрината за прераждането е станала ерес единствено за по-късното Християнство. През първите векове на нашата ера в много църкви

учителите са преподавали закона за прераждането и закона за кармата. Но дошъл момент, когато богословите започнали да осъзнават каква голяма опасност за устойчивостта на тяхната власт над хората се крие в тези закони. Те упорито опитвали да внушат идеята, че вечното спасение може да се получи само от Църквата, а без нея всички са обречени на вечни адски мъки. В продължение на много векове Църквата е трябвало да се бори против идеята за прераждането, явяваща се основа на всички древни духовни учения. Почти 500 години православните богослови е трябвало да участват в много трудни спорове с привържениците на превъплъщението, чак до 553 г, когато законът за прераждането... бил „отменен".

Тогава, на Петия вселенски събор, Учението за прераждането било официално отхвърлено от „църковните отци", като решението било взето демократично - чрез гласуване мнозинството е определило каква ще бъде „истината" и се е наложило над малцинството с обвинения в ерес и анатеми. И след като решили, че „отсега нататък няма да има прераждане", започнали да проповядват, че и Христос така е учил, сякаш за да ни докажат думите на Шекспир, че *„дяволът може да използва за своите цели дори и Светото Писание"*. От този момент нататък всеки, проповядващ древното учение за прераждането на душата, е бил подложен на всевъзможни гонения, изтезания и убийства. Питам само: Така ли ни учеше Христос да защитаваме Истината?

Нека тук накратко разгледаме Църковната теория, за да може всеки да отсъди право нейната достоверност. Тя твърди, че при всяко раждане една новосъздадена душа направо се появява от ръцете на Бога, а после, в края на един краткотраен живот в материалния свят, тя преминава през вратата на смъртта, откъдето не се връща никога повече. А за цялата вечност след това щастието или мъката на тази душа се определят от делата ѝ през живота между раждане и смърт, който в сравнение с вечността е по-малко и от миг.

Също така, съвременните духовници ни учат, че от милиардите души, които са били създадени и които са обитавали тази планета от началото на съществуването, трябвало да бъдат спасени само 144 000, а останалите ги чакат жестоки мъчения за вечни времена. И неизбежно възниква въпросът: За този бог ли говореше ап. Йоан, когато каза: *„Бог е Любов" (1 Йоан 4:8)?* Защото от изложената теория е очевидно, че Дяволът печели наймного от всички, а хората са доста прецакани. Правилно казваше Буда: *„Ако Бог позволява да съществува такава мизерия, той не може да бъде добър, а ако той е безсилен да я спре, той не може да бъде Бог."*

Според богословската представа, един ден Христос ще дойде от небето и умрелите ще излязат с кокалите си от гробовете ... като зомбита. Църквата отказва да приеме, че физическото тяло е само едно превозно средство за душата, което, след като свърши своята работа и вече не е подходящо за целите на душата, се превръща отново в неорганизирана материя, която няма нищо общо с бъдещия живот на душата. А за това, че Исус и апостолите не проповядват за възкресението на трупове, а под „мъртви" подразбират душите в спящо състояние, се разбира на много места в Евангелието:

„Но Исус му рече: върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртъвци." (Матей 8:22)

„И вас, мъртвите поради вашите престъпления и грехове, в които живяхте някога според живота на тоя свят... Ние всинца живяхме някогаш според плътските си похоти, изпълнявайки желанията на плътта и на помислите, и по естество бяхме, както и другите, чеда на гнева, - Бог, богат с милост, поради голямата Си любов, с която ни обикна, макар да бяхме мъртви поради престъпленията, оживотвори с Христа, и възкреси с Него." (Ефесяни 2:1-6)

„Ние знаем, че преминахме от смърт в живот, защото обичаме братята; който не обича брата си, пребъдва в смърт." (1 Йоан 3:14)

„И това ви казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Царството Божие, нито тлението може да наследи нетление." (1 Кор. 15:50)

В прав текст виждаме как ап. Павел и другите апостоли отхвърлят буквалното възкресение на днешните църкви, което се проповядва и възприема по една основна причина - лесно е за разбиране, тъй като не е обвързано със знания и необходимостта да се мисли. И точно този факт го превръща в една гола вяра, в суеверие. А в Евангелието четем още: *„Бог не е Бог на мъртвите, но на живите." (Лука 20:38)*

Учителя казва: *„Под думата „мъртъв" аз разбирам онези хора, на които сърцето е заледеняло; на които умът не се движи, не мисли; на които волята е парализирана. Имат желание това да направят, онова да направят, но нищо не вършат." („Бог на живите", НБ, 18.11.1923)*

Защото Христос всъщност е искал да ни каже, че сегашният живот е падение за човешката душа - тя обитава една „гробница", която ние нарича-ме „тяло", а духовният елемент е в спящо състояние. След поредица от прераждания, и след като издържи успешно своите земни изпити, душата ще напусне тази „гробница" и ще бъде готова да премине в едно по-висше съществуване, при което ще може да усвоява своите уроци и да върши своите задачи без необходимостта от материално тяло и свързаните с него ограничения. Вместо него, тя ще използва преобразените си до такава степен нетленни тела, че да може да си служи с тях така, както Христос с онова, с което се яви на учениците си след Мистерията на Голгота. И все пак, тези напреднали души ще могат доброволно да подпомагат земната Еволюция като се въплъщават или вселяват[22] сред нас във важни епохи.

---

22 Въплъщаването се случва, когато една душа се роди в човешко тяло и премине през целия жизнен цикъл, а вселяването е по-икономичен метод от гледна точка на възвишените души. То цели да спести времето и енергията им, за да могат да я насочат в по-плодотворно направление и чрез него не им се налага да преминат през раждане и детство. В този случай някоя друга душа получава мисията да подготви чрез чист и свят живот необходимите тела за земното съществуване на въпросната напреднала душа, и когато тази задача бъде изпълнена (обикновено между 30 и 33-годишна възраст), Азът на висшата душа се вселява в тях чрез един акт на Посвещение. По такъв начин Христос е навлязъл в Исус при кръщението от Йоан Кръстител, а също така Беинса Дуно е изместил Аза на Петър Дънов на 7 март 1897 г. при едно особено мистично преживяване.

В по-широк план, Възкресението подразбира краят на цялата земна еволюция, когато всички души, взели своите изпити и издигнали се до едно ниво на съвършенство, което днес трудно можем да си представим, ще възкръснат за един нов живот на една нова планета, която ще заеме мястото на Земята в следващия космичен цикъл.

Служителите в черно ни учат още как Бог желае всички да бъдат спасени, без нито един да бъде погубен, като дори за нашето спасение „е дал Своя единороден Син", и очакват от нас да повярваме, че Христос е дошъл, за да ни спаси, като „победният Му план на спасението" е запазил от погубване 144 000 души. За сравнение - само за последните 2000 години са се родили над 100 000 000 000 души. Дори само тях да вземем под внимание, излиза, че ще бъде спасен приблизително един на милион. И след всичко това карат хората да ходят периодично на църква, да целуват икони и дядо-попови ръчици, да се причастяват 3-4 пъти годишно, защото само така ще се спасят.

Освен това, поповете (незнайно от какъв източник) са убедени, а и нас искат да убедят, че Бог прощава грешките само през краткия земен живот, а след това не само Му е все едно за нас, ами и урежда да се мъчим безкрайно без това да допринася по какъвто и да било начин за усъвършенстването на Всемира или за всеобщото благо. Впрочем и „спасението", както ни го представят, е не по-малко паразитиране, тъй като никъде не става въпрос за развитие, взаимопомощ, любов, саможертва. Останалото е оставено на нашето въображение - всеки да си го представя както иска, но обкновено Царството Божие бива представяно като място на безгрижен живот в пълно блаженство... което неизбежно би довело и до пълен застой за всяка душа.

Друг един въпрос, който изповедниците на това суеверие не са решили в течение на много векове, е с какво право и как точно Христос „ще съди" онези, които са живели и умрели преди Неговото идване на Земята като човек? Дори в римското право няма такава несправедливост — да съдиш някого по закони, които не са били действащи по време на извършване на престъплението (греха). Що за Бог ще остави милиарди души да се мъчат обречени на Земята, преди да им изпрати Спасител?

Не е лесно за логичния ум да разбере как един справедлив и любящ Бог може да изисква същите добродетели от милиардите същества, които Той е благоволил да постави в различни условия. И то не в съгласие с някаква система или правило, а едва ли не според каприза на настроението си. Единият живее в лукс, другият - с ритници и огризки. Единият има морално възпитание и атмосфера от високи идеали, другият е поставен в порочна среда и се учи да лъже, да краде и на това, че колкото повече успява в престъпленията, толкова по-добре ще живее. Правилно ли е да награждаваме единия за добрия му живот, когато той е бил поставен при условия, които са изключвали възможността за грешене, или да наказваме другия, който е бил опорочен до такава степен, че даже и идея не е имал в какво се състои истинската моралност? Справедливо ли е да изискваме едно и също и от двамата? Можем ли е да съдим по същия закон хора, родени в земи, където няма как да чуят за Христос и „да повярват в Него". По рождение те са лишени от „единствения шанс за спасение" - Църквата. Не е ли много

по-логично да мислим, че погрешно сме изтълкували Библията, отколкото да приписваме на Бога такъв чудовищен план и метод на действие?

И това не превръща ли умиращите безгрешни деца в сигурни жители на Божието Царство? Или пък директно ги праща да се пържат в ада заради „вродения грях", който не са имали възможност да изкупят?

Ако един човек би действал по начина, описан от сладкодумците в черно, ние бихме го обявили съвсем основателно за жесток садист, който е способен да обрича невинни на страдания, да убива деца, които ни най-малко не са съгрешили, да изпрати почти цялото човечество на вечни мъки в ада. Невежеството може да бъде оправдание единствено тогава, когато е налице и търсене на Истината.

Пък и в Писанието друго пише: *„Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който изобилства с милост и вярност, Който показва милост към хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но не оневинява виновния, въздава беззаконието на бащите върху децата и върху внуците им до третото и до четвъртото поколение." (Изход 34:6,7)*

Разбира се Той е точно такъв, но очевидно богът, на когото се кланят в църквата, отдавна е паднал от своя престол, и сега гледа да повлече и други след себе си. Ако това беше само тяхната вяра - тяхна си работа. Но когато тези волни или неволни слуги на Антихриста разпространяват сред братята си подобни лъжи, учениците на Бялото Братство нямаме право да си мълчим по толкова важни въпроси.

4.5. Защо не помним миналите си животи

Учителя:

„Вие сте идвали много пъти на Земята в разни форми. Дали помните това или не, дали го признавате или не – това е написано в аналите на Природата. Какво вярвате вие, това не е важно; важно е какво е писала Природата. Може да ми възразите: „Ние не помним." Че и онзи, който е пил, нищо не помни, но кръчмарят всичко помни – той е писал всичко в своя тефтер... И Природата има една велика книга, в която записва всичко. Вие защо не признавате, защо не помните? Защото имате да плащате на кръчмаря. Тия, които помнят, са ония кредитори, които имат да взимат, а тия, които не признават и не помнят, са ония, които имат да дават. Човекът е едно същество, което много пъти е излизало от Бога и се е връщало." ("Великият закон", НБ, 11.10.1925)

„Някои искат да знаят своите минали прераждания, за да се изправят. Те не могат да понесат и изправят грешките, на които всеки ден се натъкват, че ще изправят миналото си! Ако знаете своите минали животи, вие ще се спънете. И бъдещето може да спъне човека, както и миналото. И в бъдещето на човека има положителни и отрицателни възможности и условия. Като живее правилно, човек незабелязано прониква в миналото си и го изправя, като същевременно чертае добър бъдещ живот. За да открие своите тайни, Природата изисква от човека

чистота, доволство и правилно разбиране на живота." („Разбиране на живота", ООК, 12.12.1928)

„Някой иска да бъде учен, иска да има силна памет и каквото прочете, да запомни. Питам: Ако този човек помни и доброто, и злото, което хората са му причинили от редица години, от редица прераждания, защо му е тази памет? Няма по-голямо нещастие за човека от това, да помни и добрините, и злините, които хората са му причинили.

Затова именно Бог е заличил всичко от паметта ви – да не помните кой какво зло ви е причинил. Един ден ще дойде страшният изпит, когато Бог ще вдигне завесата на вашето минало, ще ви покаже какви са били отношенията ви с всички хора, едни от които са ви правили добро, а други – зло и вие да погледнете към тях, да погледнете към Бога и да бъдете готови да простите. Така ще се изпита вашата любов.

Първо Бог ще ви постави пред ония, които не са ви обичали и които само са ви пакостили. И ако можете да простите, ще минете третото посвещение. След това Бог ще ви постави пред ония, които са ви обичали и които са ви правили добрини. Ако можете да им благодарите както трябва, ще минете през четвъртото посвещение. Тази е задачата, върху която окултните ученици трябва да работят." („На Бога живаго", НБ, 10.02.1929)

4.6 Опасността пред неразбиращия Закона за Прераждането

Учителя:

„Страшно е положението на ученик, изпъден от Божественото училище. Нека не се чуди, ако в следното прераждане той се роди физически сакат или умствено недоразвит." („Поздравът на Любовта", НБ, 02.10.1921)

„Ще кажете, че ще се изправите в друго прераждане. Това не може да ви спаси. Ако не използвате сегашния си живот, бъдещото прераждане не може да ви спаси. Който не използва сегашното си прераждане, ще остане назад. Ако не използвате условията на този живот, в бъдещия живот ще се намерите в Сахара." („Служене на Бога", УС, 28.11.1937)

„В Стария завет се казва: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат." Бог – подразбирам Майката, живата Природа. Как изразява Майката своето противене? Живата Природа се противи на своите горделиви деца, като ги хваща с трите си пръста, вдигне ги нагоре, после ги хвърля и казва: „Вие познавате ли ме, знаете ли какво мога да направя с вас, ще се гневите ли? Аз мога от един човек да направя най-малко едно микроскопично животно." Вие ще кажете: „Не, човек не може да се върне назад в своята еволюция, да стане животно." Не е вярно – човек може да се върне назад в своята еволюция и то по всички

правила на този велик закон на Майката. Християните казват: „Човек, който се е родил веднъж, остава си винаги като човек." Да, но ако престъпи правилата на Майката, тя ще го върне назад и тогава той ще започне една дълго правилно пътешествие от форма във форма и ще минат милиони години, докато се пречисти." („Великата майка", БС, 26.02.1920)

„Казвате: „Да оставим възпитанието за в бъдеще, когато пак се преродим." Ти сега си прероден и нищо не си научил – каква е вероятността, че като се преродиш втори път, ще бъдеш по-добре? А ако в бъдеще се родиш при по-лоши условия? Днешният ден е най-добър, той носи най-добрите условия за живота." („Малките величини", ООК, 01.12.1943)

Тук бих искал с няколко думи да разсея още една заблуда по въпроса за прераждането: Има хора, които мислят, че ако сложат край на живота си, ще отидат на Небето по прекия път. Те се лъжат - пряк път дотам няма. Нито пък лесен. Лесното е за бебетата и паразитите, но не и за Синовете и Дъщерите Божи. И докато човешките души не обикнат Живота като проява на Твореца, и не се научат да го използват разумно, никога няма да стигнат до Бога.

Колкото до тези, които съзнателно или несъзнателно си отнемат живота (например чрез доказано вредни навици) - няма никаква гаранции, че в следващия си живот ще имат по-добри условия. Всъщност дори има гаранции, че страданията ще стават все повече, докато не започнем да ценим този най-скъп Божи Дар - Животът.

4.7. Безсмъртна ли е душата?

„И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената." (Матей 10:28)

„А на страхливи и неверни, на мръсници и убийци, на блудници и магьосници, на идолослужители и на всички лъжци делът им е в езерото, що гори с огън и жупел; то е втора смърт." (Откровение 21:8)

Учителя:

„Посоката на човешкия дух, както и на всеки дух във Вселената е точно определена и той трябва да върви в тази посока, защото тук са дадени възможностите и условията за развиване на неговата деятелност. Ако някой се противи на този ред на нещата, той трябва да се върне назад и да се погълне от общия център." („Признаци на проявеното човешко съзнание", МОК, 27.12.1922)

„Христос казва: мъжът, т.е. Духът, може да напусне жената само тогава, когато тя се опорочи и отдалечи от Бога. Само при това положение връзката между човешката душа и Бога се прекъсва и настава

това, което се нарича втора смърт. Да се отдалечиш от Бога и да отидеш в света да се удоволстваш, да водиш порочен живот, това е грях, който не се прощава. Защо? Защото връзката е прекъсната. Затова е казано в Писанието: „Не огорчавайте Духа, с Когото сте свързани." Ако жената има низши наклонности, а мъжът е духовен, но се увлече по желанията на жена си, той поробва душата си; ако жената е благородна, с духовни стремежи и се увлече по низшите желания на мъжа си, тя поробва душата си. Христос казва на учениците си: за този грях, именно, Духът напуска душата. За да не изпаднат в грях, на всички се препоръчва чист и свят живот." („Вкъщи", НБ, 01.09.1918)

„Аз ви посочвам път, който води в Царството Божие. Ако искате да влезете в Царството Божие, ще следвате тоя път. Ако не искате, свободни сте да мислите, да чувствате и постъпвате, както искате. Помнете: Който не иска да изпълни Божията Воля, ще бъде вън от Царството Божие. Законът е строг и безпощаден. Той още не е приложен, но един ден ще се приложи." („Любов, обич и почит", ООК, 01.06.1932)

„Милиарди години е струвало на природата, докато създаде настоящите условия на живота, благодарение на които е било възможно да се образува и устрои човешкият организъм – жилището на душата, в което тя работи за постигане на една по-висока и по-велика цел, отколкото първата – създаването на материалния свят и произвеждането на елементарния органически живот. Милиони години е трябвало да минат, докато се създадат и оформят първоначалните клетки. Стотици и хиляди години са били потребни, докато те преминат през всички стадии на развитие, за да могат по този начин напълно да се приспособят за специална служба, за специалната работа, която днес извършват.

Хиляди години са изминали, докато Великият Дух на живота възпита човека и пробуди неговото съзнание; докато пробуди разумния живот у него и предизвика в душата му любов към духовния свят, която да го отправи по пътя на оня велик и всемирен стремеж, който ние наричаме духовно повдигане. Всичко това човек е придобил с постоянни усилия и жертви, за да се научи да цени доброто, което не му се е давало случайно, без труд и без жертви, за да го прахосва както си ще.

От своя вековен опит той е научил, че всичко му се дава с цел да извърши нещо полезно. Както клетките вътре в него работят за общото добро на организма, така и той, като една разумна клетка от онзи по-високо устроен организъм на духовното тяло, в което функционира висшият живот, е длъжен в името на своето нравствено естество да изпълни своите длъжности като разумно същество, като духовно-нравствена личност, като син на човечеството. Да се отрече от своята длъжност, от своето призвание в живота, значи да извърши престъпление против самия Дух на живота. В такъв случай на последния не остава нищо друго, освен да изхвърли подобно същество вън от своето жилище, като непотребна и дори вредна вещ. Това става впрочем и в нашия организъм, в нашето тяло.

Онези клетки и членове от органическата общност, които престават да изпълняват своята длъжност и стават вредни и опасни за здравето на другите клетки и членове, биват изхвърлени от тялото заради общото добро." (из „Науката и възпитанието")

Елена Блаватска: *„Духове - елементарии: Това са развъплътени души, които в някакъв момент, още преди настъпването на физическата смърт, са се отделили от своя божествен дух и с това са загубили шанса си за безсмъртие... Разделили се със своите тела, тези души (наричани също „Астрални тела") на хора с тясно материалистичен манталитет, неизбежно се притеглят към Земята, където водят своето временно съществуване сред елементите, родствени на тяхната груба натура. Вследствие на това, че те никога по време на своя земен живот не са култивирали духовност, а са я подчинили на материалното и грубо начало, те са станали неспособни за възвишената дейност на чистите развъплътени същества, за които земната атмосфера е задушлива и зловонна. След повече или по-малко продължителен период от време тези материалистични души започват да се разлагат и накрая се разтварят като облак, атом след атом, в заобикалящата среда."*

Влад Пашов: *„Онези души, които са приели импулса на Христа и са започнали да работят за своето развитие и одухотворяване, ще се издигат все по-нагоре в сферите на Духа и ще бъдат в общение с Христа. А онези, които не са приели този импулс, които са живели един живот, свързан само с материята, които са се занимавали само с материални работи и са имали само материални интереси и инстинкти, те влизат в пътя на израждането, който е път, който води към Бездната. Така че всеки сам определя съдбата си, всеки сам определя посоката, в която да върви. Ако Христос не беше слязъл на Земята и не беше преминал през Голгота, с което вля нови сили в земното и в човешкото развитие, цялото човечество би слязло към Бездната и би се обезличило като човечество, и би се превърнало в животно. Такова е голямото значение на Христа за развитието на човечеството...*

Поуката, която трябва да извлечем от това дълбоко разбиране на Апокалипсиса (Откровението на Йоан) е, че разбирайки хода на човешката еволюция, ние виждаме, че онази Сила, която издига човека към Божественото, е Любовта Христова, е Христовият импулс. А всички онези, които отхвърлят този импулс, ги очаква една печална съдба. Те остават в корените на Живота, в Бездната, в огненото езеро. Те изпадат под влиянието на животинската природа, която ги смъква в Бездната, където преживяват втората смърт.

Затова усилията на Бялото Братство в настоящата епоха са колкото се може повече души да приемат Христовия импулс, да се пробуди в тях чувството на братство и Любов, да се роди Разумното Сърце, което ще ни издигне към Духа. И понеже стремежът на Христа сега е да обедини всички религии, Братства и Школи, за да съдействаме на този стремеж, не трябва да критикуваме никоя от тях, защото това са различни класове, в които се провежда великият Христов импулс.

Там, където може, ще дадем подкрепа и светлина, без да критикуваме и осъждаме. По този въпрос Учителя казва буквално следното: „В днешната епоха всички Ученици на Окултните Братства от целия свят - от Индия, от Англия, от Америка, от Германия - се обединяват. Това обединение става вече в духовния свят и постепенно ще се извърши и на Земята. Затова трябва да бъдете толерантни към Учениците на всички Окултни Школи, защото те всички са Ученици на Бялото Братство." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 6")

В съчинението „Поимандър" от Хермес Трисмегист е предадено „виденето на Хермес", в което преди много хиляди години е изнесена доктрината и учението за Словото и мировата еволюция. В това видение на Хермес се разкриват много от тайните на Битието и Живота. В него той има среща с Озирис, Божествения Разум, и там се казва:

- Душите могат ли да умират? - попита Хермес.

- Да - отговори гласът на Озирис. Много от тях загиват при фаталното си слизане. Душата е дъщеря на небето и нейното пътешествие е едно изпитание. Ако при необузданото си и безразсъдно обикване на материята тя забрави произхода си, Божествената искра, която се намира в нея и която би могла да стане по-бляскава от звезда, се завръща в етерните области като атом без живот, а душата се обхваща от вихрушката на другите елементи.

Рудолф Щайнер в още по-голяма дълбочина засяга въпроса за важността на житейския избор и неговите последствия: *„И тогава идва това, което фактически доведе до сегашната катастрофа: непризнаването на духовния свят. Тази е причината както за днешните катастрофални събития, така и за днешното катастрофално състояние на човешките души. И ако искаме да внесем порядък само в това, което ни предлага физическият свят, ако размишляваме само върху това, което се случва във физическия свят и ако не даваме път на нищо друго, тогава ние разрушаваме себе си." (Събр. съч. 187)*

„Безкрайно мъдро е, че провидението се е погрижило тази ужасна съдба да стои пред определен брой хора като една възможност; защото ако не би съществувала възможност човекът да се насочи към бездната и да попадне в нея, тогава също така не би съществувала възможност той да постигне това, което от една страна наричаме Любов и от друга страна наричаме Свобода; защото за окултиста Свободата е неразривно свързана с понятието на Любовта.

За човека би била невъзможна Свободата, невъзможна би била Любовта, ако не би съществувала възможност за това потъване в бездната. Човек, който не би имал възможност да избира по свободно решение доброто или също и злото, такъв човек би бил едно същество, което би могло да бъде водено до едно постижимо по необходимост добро, без свободен избор; такова едно същество не би могло да избира, изхождайки от една пречистена в себе си воля, от една извираща от свободата любов.

За човек, за който не би било възможно той да тръгне подир звяра с двата рога, за него би било също така невъзможно той да следва Бога от собствена Любов. Намерението на мъдрото Провидение е да даде на развиващото се през нашата планетарна система човечество възможността то да развие Свободата, а тази възможност за развиване на Свободата не можеше да бъде дадена при никакви други условия, освен чрез това, че човекът сам трябва да намери избора, свободния избор между доброто и злото.“ (Събр. съч. 104)

5. Законът за Кармата

„Който откарва в плен, сам ще отиде в плен; който с меч убие, той трябва с меч да бъде убит.” (Откровение 13:10)

Учителя:

„Ако във времето на Христа казваха, че времето, денят Господен е близо, ние можем да кажем, че ние сме на този Божествен праг, на този Божествен ден. И сега всяка една минута е толкова важна. Във времето на Христа имаше много време, днес време няма. Сега няма време вече! Много малко време остана. После друго, туй, което във времето на Христа е изисквало сто години да се поправи, сега само десет години взема. Съкратява се времето. И сега от 1927 година туй, което във времето на Христос изисквало сто години, сега в една година ще се съкрати. И още повече ще се съкрати този период. Тъй щото процесът е бърз. Щом направиш една погрешка, веднага присъдата ще дойде. Карма ще се приложи. С каквато съдба мериш, ще ти се възмери и за добро, и за зло.” („Трите вида съзнания“, ИБ, 31.12.1926)

„Докато е в кривия път, човек винаги ще мисли, че може да живее както си иска и както разбира. Не, човек не може да живее както си иска. Впрочем човек може да живее както си иска, но той неизбежно си носи последствията от своя живот.” („Голямото благо“, НБ, 19.05.1929)

„В Божествената Икономика няма какво да се предвижда. Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро; а тези, които не действат добре, ги чака зло. И едните, и другите ще носят последствията на Великия Закон и то не защото Бог иска да ги наказва, а защото следствията са плод на нашите действия и затова ние не можем да ги избегнем.” („Призваха Исуса“, БС, 19.06.1919)

„Никой не може да посегне върху човека, ако за това не му е дадена власт отгоре. Ако Бог не му е позволил, и да си тегли куршума, няма да постигне целта си – ръката му ще се вцепени или револверът ще засече.” („Даде плод“, НБ, 03.03.1929)

„Ще кажете, че съдбата ви е определена, и човек, колкото и да работи, не може да я измени. Има една съдба определена, наречена първична

съдба, но има една съдба, която човек всеки ден пише – както живее, така пише. Той сам пише съдбата си. От човека зависи да си напише добра или лоша съдба. Затова на човека е даден ум да мисли, да не се хвърля безогледно в една или друга посока. Като мисли, той пак няма да бъде щастлив, но поне ще се освободи от ненужните страдания." („Аз живея, и вие ще живеете", НБ, 29.12.1929)

5.1. Основни характеристики на Кармата

Учителя:

„Защо идат страданията в живота? – За изправяне на погрешките. Малките страдания изправят малките погрешки, а големите страдания – големите погрешки. Като се изправят погрешките, страданието изчезва. Казвате, че кармата на човека е тежка, затова страда. Какво нещо е кармата, кога се създава тя? – Когато хората не живеят в съгласие с Божествените закони. Те се отклоняват от правия път и вървят по крива, вълнообразна линия, наречена „път на астралната змия". Който попадне в този път, скъпо плаща. Дълго време той ще се мъчи, ще страда, докато се освободи от клещите на тази змия. Много нещо ще научи, много качества ще придобие, но може и с живота си да плати.

Бъдете будни към изкушенията, които срещате по пътя си, за да не попаднете във вълните на кривата линия. Който е доволен от условията на своя живот, върви по пътя, който разумните Същества му определят. Недоволният постоянно се отклонява, но вместо придобивки, свършва с големи загуби.

Условията на всеки човек крият възможности за неговото развитие. Ако използва възможностите, които са му дадени, той върви напред и постига своята цел. Като ученици от вас се иска будно съзнание, да разбирате нещата правилно и да ги прилагате разумно... Едно трябва да се знае – човек може да подобри живота си, т.е. да измени лошите аспекти на своята съдба, когато служи на една възвишена идея." („Закон на доволството", МОК, 31.05.1929)

„Ако дойде някой проповедник, ще каже, че Бог се гневи на грешниците и ги наказва. Не приписвайте на Бога качества, каквито Той не притежава. Не туряйте в устата на Бога думи, които Той никога не е казал!" („Аз съм жив", НБ, 22.02.1920)

„Ако в света съществува известна дисхармония, тя не се дължи на Бога. Ако ядеш нездравословна храна и заболееш, трябва ли да отдадеш причината на Бога? Прав ли си да мислиш, че такава е волята на Бога? Не, волята на Бога не е в боледуването на човека." („Просете, търсете и хлопайте", НБ, 20.04.1924)

Рудолф Щайнер: *„Законите на духовния живот са неумолими, когато не се следват, независимо по какви причини." (Събр. съч. 34)*

Все повече хора в нашата епоха осъзнават, че най-голямото страдание, както и най-малката неприятност, са причинени от самия човек. Те не идват като наказание, нито като израз на гняв на една отмъстителна сила, но като естествено следствие на собствените ни дела - на упоритото ни нежелание да научим уроците на живота, както и на стремежа да задоволяваме своите егоистични и плътски желания, вместо да се посветим на развитието на душата. По тази причина добронамерените към нас Висши Същества са създали закона на Кармата, който постоянно да ни учи, че всичко (добро или лошо), което получаваме днес, вече сме го изработили в миналото, а това, което изработваме днес, един ден ще се превърне в наша съдба. Ние живеем живота си такъв, какъвто самите сме си го сътворили. Законът гласи: *„Бог ще направи за теб това, което ти направиш за другите."*

Известна част от кармата, която човек създава с текущия си живот, се погасява в същия живот. Останалата част се отлага за времето, когато ще бъдат създадени условия за нейното погасяване. Има три вида карма:

Зрялата карма е готова вече за жътва и затова е неизбежна, неотменима. Възможността да я отменим е била безвъзвратно подмината в миналото. Изборът е извършен, а в настоящето остава само да се изплати - нищо повече. Тази карма обуславя раждането в една или друга среда, в едно или друго време, здравословно състояние и т.н. Тя се изразява и в много други събития от целия ни живот, които се случват в определен, но не и случаен момент.

Вторият вид е натрупаната карма – тя по различни причини досега не е могла да бъде изживяна или ликвидирана - тази карма може винаги да се променя. Скоро ще стане дума как точно. Тази карма е породена от нашите мисли, желания и постъпки, чиито следствия понякога са така противоречиви, че не могат да се осъществят едновременно. Например има случаи, в които определена карма може да бъде изживяна чрез отношенията родител-дете или съпруг-съпруга. Но ако имаме подобни задължения към няколко души едновременно, те невинаги могат да се съчетаят, и затова се разпределят в различни наши животи. Тази карма може да се пренася от едно въплъщение в друго и дълго остава в спящо състояние до момента, в който дойдат необходимите условия, или бъде разчистен този дълг.

Последният вид е зараждащата се карма. Нея я създаваме с постъпките, мислите и желанията си в настоящето – те са като посев за бъдещето и показват, че нашата съдба директно се изгражда чрез нашите действия. Често нашите лоши постъпки се уравновесяват от добрите и само остатъка се съхранява в летописите на Кармата и остава като дълг, който трябва да платим в бъдещето.

Рудолф Щайнер: *„Напредъкът не е възможен без Кармата. Кармата е благословение, което ни е дадено, тъй като тя ни задължава да изтрием всяка грешка, която сме направили по пътя си досега, за да можем да продължим по пътя си напред." („Делото на Христос и противодействащите духовни сили", 22.03.1909)*

Източна мъдрост: *„Стрелата, която си изстрелял към друг, ще обиколи целия свят и ще те пониже в гърба."*

5.2. Законът за Кармата според Библията

„Не съдете, и няма да бъдете съдени; не осъждайте, и няма да бъдете осъдени; прощавайте, и простени ще бъдете; давайте, и ще ви се даде: мярка добра, натъпкана, стърсена и препълнена ще изсипят в пазвата ви; защото, с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери." (Лука 6:37,38)

„Тогава Исус му казва: върни ножа си на мястото му; защото всички, които се залавят за нож, от нож ще погинат." (Мат 26:52)

„Който копае яма, той ще падне в нея, и който търкаля камък нагоре, върху него ще се върне." (Притчи Соломонови 26:27)

„Онези, които орат беззаконие и сеят нечестие, това и жънат." (Книга на Йов 4:8)

„Тогава книжниците и фарисеите доведоха при Него една жена, уловена в прелюбодейство, и като я поставиха насред, рекоха Му: Учителю, тая жена биде хваната в самото прелюбодейство; а Моисей ни е заповядал в Закона такива с камъни да убиваме; Ти, прочее, какво казваш? Казваха това, за да Го изкушават, та да имат с какво да Го обвиняват. ***А Исус се наведе надолу и пишеше с пръст по земята, без да обръща на тях внимание.*** *А като настояваха да Го запитват, Той се поизправи и им рече: който от вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея.* ***И пак се наведе надолу и пишеше по земята.*** *А те, като чуха това, и понеже съвестта ги бореше, взеха да се разотиват един след друг, начевайки от по-старите, та до последните; и остана Исус сам и жената, която стоеше насред. Като се поизправи и не видя никого, освен жената, Исус ѝ рече: жено, де са твоите обвинители? Никой ли те не осъди? Тя отговори: никой, Господи! Исус ѝ рече: и Аз те не осъждам. Иди си и недей греши повече." (Йоан 8:3-11)*

5.3. Кармични връзки между душите

Рудолф Щайнер:

„Чрез това, че често сме се прераждали в света, ние постепенно сме стигнали до такива отношения, че по правило не срещаме човек, с когото да не сме били заедно в някое от предишните ни прераждания. Изглежда ни случайно, че срещаме един или друг човек. В действителност всичко това се дължи на предишните прераждания, където сме се срещнали, където са изградени силите, водещи до сегашната ни среща." (Събр. съч. 168)

„В живота се запознаваме с някой човек и изживяването е съдба за нас. Срещаме го в определена възраст, изживяваме нещо с него, което се отразява на целия ни живот. Ако непредубедено разгледаме жизнения

си път до този момент, когато срещаме този друг човек, откриваме — ако виждаме духовно нещо, което не можем да видим чрез телесното ни виждане, че всъщност целият ни дотогавашен земен живот е бил търсене на този човек. Затова хора, които в този смисъл са остарели, при ретроспективното разглеждане на земния си живот винаги казват: Изглежда напълно планувано това, което изживяваме в този земен живот. Като че ли още от малки деца поемаме посоката, в която да срещнем определен човек.

Когато човек разгледа духовно своя жизнен път, трябва да каже, че е насочвал всяка крачка в посоката да може да се изпълни едно такова изживяване. И когато това преживяване все повече се задълбочава, се стига до убеждението, че всичко, което човек прави, което стои под влиянието на физическите земни сили, се насочва от нещо друго. И ние достигаме до признанието, че настоящият живот е зависим от предишни земни животи, между които по времето между смърт и ново раждане е имало и други такива в духовния свят." (Събр. съч. 231)

„Разгледаме ли задълбочено отделния човешки живот, ние виждаме, че когато двама души се срещнат в живота, техните пътища наистина са направлявани по един забележителен начин. Двама души, да речем, единият на двадесет и пет години, другият на двадесет, се срещат. Разгледат ли какво са преживели досега, ще им стане напълно ясно как при двадесетгодишния от единия край на света, така са протекли събитията в неговия живот, че са го довели точно там, където да срещне другия човек, идващ от съвсем друг край на света, който също може да погледне своите изминали двадесет и пет години и да види как е бил насочван, за да достигне до тази среща. А какво ли в изграждането на нашата съдба не зависи от това, че хора, които тръгват от две различни точки на света, се срещат заедно като ръководени от една наистина желязна необходимост, която непрекъснато сочи този момент, в който те се срещат...

Човешкият живот изглежда беден, когато не се разглежда така и той става безкрайно богат, когато се разглежда така. Човек би трябвало да разбере как относно даден човек, който привидно съвсем случайно е срещнал, когато разгледа начина, по който той се отнася към него, би трябвало да си каже, че го е търсил - търсил го е, откакто се намира в този земен живот. Би могло да се каже – и преди това, но сега не искам да разглеждам този въпрос. Човек може само да предположи какво би станало, ако той не би се срещнал с този човек, ако през изминалия си земен живот би направил само една крачка встрани и не би стигнал дотам, където се намира сега.

Както казах, тези разглеждания не се правят; но човек проявява невероятно високомерие, когато вярва, че това, което той не наблюдава, също и не съществува. То наистина съществува! Започне ли да се наблюдава, то се разкрива. И има значителна разлика между всичко това, което се е случило, докато двама души се срещнат. Докато те се намерят в земния си живот, те са си въздействали един на друг, но без да са знаели нищо един за друг. И след като вече са се срещнали, те пак

си въздействат един на друг, но сега вече се познават. Но тук отново започва нещо извънредно значимо." (Събр. съч. 240)

Хорас Джексън Браун: *„Хората на нашата планета не са подредени в редица. Вгледай се внимателно. Всъщност всеки е част от някаква верига и е хванал някого за ръка така, че се образува затворен кръг. Каквото и да дадеш на човека до теб, то рано или късно ще се върне при теб."*

Законът за Кармата изисква точно разчистване на дълговете. Смъртта не ги урежда, както заминаването ни в друг град не урежда един паричен дълг. Неизбежно идва време, когато кармично свързаните души отново ще се срещнат. Стара вражда или несправедливост често ги събира в едно и също семейство, понеже целта на Бога е всички да се обичат взаимно. Единственото решение е омразата да бъде превърната в любов и един ден да престанат да враждуват, да научат своя урок и да станат приятели и благодетели един за друг. При такива случаи душата, още от свръхсетивните светове, преди да дойде в ново въплъщение, изпитва силно желание да се примири с всеки свой брат, с когото имат неразчистени сметки, и с помощта на ангелите, които ръководят реализирането на Кармата, урежда условията за нужната среща. А щом вече сме на Земята, животът неизбежно ще ни сблъска с всеки, с когото е необходимо да се срещнем, в името на нашето и общото най-висше благо. И всичко, което не искаме, но е необходимо за нашето израстване, ще ни се случи, за да ни побутне напред.

Друг аспект на Кармата е, че ако един човек бъде убит, убиецът е задължен да му върне отнетото - т.е. в този или следващ живот да му предостави условия да се въплъти отново. Такъв пример ни е даден и в Библията: *„Когато Моисей порасна, случи се, че излезе при братята си (синовете Израилеви) и видя тежките им работи; видя още, че един египтянин бие едного евреина от братята му. И като се огледа насам-нататък и видя, че няма никого, той уби египтянина и го скри в пясъка... И научи се фараонът за това нещо и искаше да погуби Моисея; но Моисей побягна от фараона и се спря в Мадиамската земя и седна при един кладенец. Мадиамският свещеник имаше 7 дъщери... На Моисея се понрави да живее у тоя човек; и тоя даде на Моисея за жена дъщеря си Сепфора. Тя роди син..." (Изход гл. 2)*

Това е библейската легенда, която е дълбоко символична. Тя ни показва, че за да изкупи своята грешка и да може да извърши мисията си сред еврейския народ, Мойсей е трябвало да се ожени, за да може да роди и отгледа убития, с което да ликвидира своето задължение към него. А седемте дъщери на свещеника са седемте добродетели. Мойсей се оженил за Сепфора - справедливостта, което символизира, че той е искал да възстанови нарушената справедливост с убийството на египтянина.

По сходен закон и когато хората от един народ във време на война убият много чужденци, този народ по-късно трябва да даде условия за тези души да се преродят там. Затова Учителя казва: *„Германците, убити на руския фронт, ще идат да се родят в Русия и обратно – същото ще се случи и на западния фронт. По този начин ще стане сближаване между народите." („Акордиране на човешката душа, том 3")*

5.4. Колективна Карма

Учителя:

„Кармата на всички народи е назряла вече. Сега е време за ликвидация, за разплащане. Казано е в Писанието: „Ще въздам на всички според деянията им." Значи всичко непотребно, всичко нечисто, събрано от хиляди векове насам, ще се запали да изгори, вследствие на което всички народи ще минат през голям огън. Аз не казвам това, за да ви плаша, но да ви обърна внимание върху великите Божи закони, които управляват света. И тъй, от нас зависи изправянето на света! Добрите хора ще спасят света. От всички краища на Земята добрите хора трябва да си подадат ръка, да се обединят в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина, и да внесат между хората новата култура с всички нейни блага и придобивки. Велико е бъдещето на Земята!" („Дело съвършено", НБ, 30.01.1927)

„Ние искаме Господ да дойде на Земята, но за да стане това, трябва ние да бъдем готови, защото едно време Христос дойде между евреите, но като не бяха готови, създадоха си карма и виждаме какви излязоха последствията. Сега Христос иде между кавказката раса, европейските народи и ако не Го приемат, ще ги завладее жълтата раса и ще ядат бой до олелия. Ще ги сполети най-голямото нещастие, което може да бъде." („Да бъдем готови", ИБ, 28.04.1912)

Понякога кармата трябва да се осъществява сред определен народ или определено обществено положение, защото някога е била поставена основа за подобен род карма. Мнозина, които не познават дълбоко кармичния Закон, виждат несправедливост в колективната карма, понеже са принудени да плащат за грешките на своите предци. Те обаче пропускат нещо важно: твърде вероятно е техните предци да са били именно самите те, и ако един човек се роди в определено семейство или народ, това изобщо не е случайно, а е признак, че именно кармичните задължения са го привлекли към мястото, където се намира.

5.5. Методи за ликвидиране на кармични задължения

Учителя:

„Който върши волята Божия, той ще бъде здрав, умът му ще бъде на място, хората ще го обичат. Не върши ли волята Божия, ще дойдат за него кармически, икономически лоши условия и т.н. Като не знаят причината за всичко това, хората се оправдават с лошите условия на живот, с лошо наследство и т.н. Всичко лошо може да се измени, при условие човек да върши волята на Отца си и да Го слуша. Ако слушате Отца си, Който вижда в тайно и въздава наяве, всичко ще се превърне на добро." („Ще ти въздаде", НБ, 12.05.1929)

„Бремето на човешкото съзнание индусите наричат карма. Осво-

бождаването от това бреме те наричат благодат. Само Божията Любов е в сила да освободи човека от това бреме." („Оскърбените", НБ, 25.09.1927)

„Хиляди години могат да минат, но онзи, с когото сте свързани кармически, непременно ще ви намери и ще ви застави да му платите. При ликвидиране на кармата има обратни положения. Това са добрите случаи във вашия живот, когато вие сте правили добро на хората, а те не са могли навремето си да ви благодарят. Тъй щото, когато някой ви хване за гушата и настоява да платите каквото му дължите, едновременно с това друг иде да ви благодари за доброто, което някога сте му направили. И двамата са еднакво силни – те се хващат за раменете и започват да се борят. Вие оставате между тях. В дадения случай вие не трябва да взимате участие в тяхната борба. Ще седите настрана и ще се молите. Те сами ще се разправят." („Прояви на съзнанието", МОК, 24.02.1923)

„Какви методи има за освобождение от лоша карма?" – Да си платиш борча! Този въпрос евангелистите го решават така: „Повярвай в Господа Исуса Христа и ще бъдеш спасен ти и домът ти." Аз казвам: повярвай в Господа Исуса Христа и твоята карма ще бъде ликвидирана! Този стих за повярването има отношение към спасението само в този смисъл, че Христос само те връща от една посока в друга, но не ти изплаща кармата. Паднал си долу – хваща те и те избавя, изважда те от потъване, но с това изваждане ти не си станал изведнъж благороден, а си оставаш същият човек. За да станеш благороден, трябва да работиш върху себе си. Само чрез работа и страдания може да изплатиш кармата си. Най-добри и най-бързи методи за ликвидиране с кармата са безкористието и самопожертването; по-бързи от тях няма." („Методи за лекуване", СБ, 22.08.1919)

„Едно трябва да знаят всички хора: Бог определя съдбата на хората – никой друг. При това съдбата на хората не е нещо фатално. Тя се определя според техните мисли, чувства и постъпки. Следователно никой не е в състояние да избави човека от собствената му съдба – ако има някой, който може да му помогне, това е самият той. Как? Като измени направлението на своите мисли, чувства и постъпки... Човек обаче иска нещата да станат според неговите желания, без той да направи някаква жертва от себе си. Не, ако човек измени своите мисли, чувства и постъпки в прав смисъл и Бог ще измени решенията си към него. В Стария завет е казано: Според вашите мисли, чувства и постъпки вечно ще ви отхвърля от Лицето Си. След това евреите съзнали своите грешки и се разкаяли. Бог им казал: „Щом се разкайвате, обърнете се към Мене и Аз ще залича греховете ви." И обърнаха се те и Бог стана милостив към тях." („Оставете децата", РБ, 14.08.1932)

„Новораждането се предшества от голяма скръб, голямо страдание. Това се нарича ускорена ликвидация на кармата и са родилните мъки на

новия човек. Защото всеки човек, който иска да работи за едно велико дело, за Бога, трябва да е свободен от карма, а това се постига чрез ускорена ликвидация на кармата - чрез страдания. Това, което трябва да плати, останало от многото прераждания, в този случай се плаща в много по-скоро време, за да стане и по-скоро свободен гражданин на Новия живот. Ето защо, когато един ученик на Божествената школа минава през големи страдания, той трябва да знае, че е пред новораждане." (Писмо на Учителя до Пеню Киров, 20.01.1900)

Кришнамурти: *„Каквато и да е твоята карма, ти трябва да я понасяш с радост и да приемаш всяко страдание като щастие, защото това показва, че Господарите на Карма те мислят достоен за помощ. Колкото и тежка да е тя, бъди благодарен, че не е по-тежка. Помни, че Учителя ще има малка полза от тебе, докато лошата ти карма не е изразходена и ти не станеш свободен. Като му предлагаш себе си и своята помощ, ти искаш да се ускори осъществяването на твоята карма и в един или в два живота ти реализираш това, което иначе би продължило в много съществувания. Но за да я унищожиш най-бързо, трябва да я понасяш бодро и жизнерадостно."*

5.6. Положителна и отрицателна карма

Учителя:
„Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро; а тези, които не действат добре, ги чака зло. И едните, и другите ще носят последствията на Великия Закон и то не защото Бог иска да ги наказва, а защото следствията са плод на нашите действия и затова ние не можем да ги избегнем." („Призваха Исуса", НБ, 19.06.1919)

„Веднъж направено добро, никога не се забравя. То е написано на Божествената книга, понеже е любовен акт и като такъв той се помни в Божествения свят за вечни времена." („Добрата постъпка", ООК, 22.10.1924)

Кармата не е непременно нещо лошо - тя е просто закон, който гарантира, че всяка причина има своето последствие. Ако сеем добро - и добро ще жънем. Дори най-малкото добро, което сме извършили, в скръбен ден ще ни се притече на помощ и ще ни спаси. По същия закон много светии и благородни хора носят на гърба си чуждите страдания и грешки, биват гонени, мъчени, убивани - често без да са го заслужили. В този случай техните изпитания не са следствие от миналото, а са причини за бъдещето, в което ще бъдат овъзмездени чрез радости и нови дарби. Няма по-голяма глупост от поговорката, която мнозина разбират буквално: че нямало ненаказано добро. Законът за Кармата обаче гласи тъкмо обратното:

Няма ненаказано зло и няма невъзнаградено добро.

5.7. Опасността пред неразбиращия Закона за Кармата

Учителя: *„Вашите отношения към другите трябва да се изяснят. Когато видите, че някой страда, вие обикновено казвате: „Кармата му е такава." Да, може кармата му да е такава, но вие трябва да му помогнете, за да се освободи от тази карма." (Беседа пред ръководителите, СБ, 24.08.1925)*

Когато кажем *„Кармата му е такава"*, вместо да окажем помощ на човек в нужда, ние грешим по 3 причини:

1. Кармата е закон за причина и следствие - и както може една болест да бъде следствие за един грях, така може и тя да е нещо съвсем ново в битието на дадения човек и тя да се явява само като причина за едно бъдещо събитие, например духовно пробуждане.

2. Сам Христос и Неговите светии ни дадоха пример, че човек може да понесе на гърба си чуждо страдание в един велик акт на саможертва без каквато и да било вина, така че да съдим за нещата, без да знаем причините, е признак на невежество.

3. Дори и наистина страданието да е напълно заслужено, това по никакъв начин не ни оправдава да подминаваме чуждите мъки. Ако имаме възможност да помогнем на страдащия да премине по-лесно през тях и да извлече поука, сме длъжни да го сторим. Поне ако страдащият желае да се вслуша в думите ни. В противен случай Бог ще го учи както Той си знае.

Почти всички религии на Земята ни учат да бъдем добри, състрадателни, милосърдни, за да позволим на Бог да се прояви чрез нас. А по същите закони на кармата, ако помагаме на другите и на нас ще ни се помага, когато сме в нужда.

Важно е да знаем, че кармата не се заражда само когато правим лошо, а понякога и когато пропуснем да направим добро. По хубав начин това е илюстрирано от Джон Стайнбек: *„Веднъж мишката забелязала, че стопанинът на фермата е сложил капан за мишки. Тя разказала за това на кокошката, овцата и кравата. Но те всичките ѝ отговаряли: „Капанът за мишки е твой проблем, а не наш!" Малко по-късно в капана се хванала змия - и ухапала жената на фермера. Опитвайки се да я излекуват, сварили на жената супа от кокошката. После заколили овцата, за да нахранят всички, пристигнали да навестят болната. И, накрая, заколили кравата, за да нахранят гостите, дошли на погребението. И през цялото време мишката наблюдавала от дупката си и мислела за нещата, които са чужд проблем, докато не станат твой." (из „За мишките и хората")*

6. Нашият временен дом - Земята

„Ако за земни работи ви говорих, и не вярвате, как ще повярвате, ако бих ви говорил за небесни?" (Йоан 3:12)

Учителя:

„Когато изучаваме живата природа, трябва да я разглеждаме като една книга, оставена пред нас за проучване. Всички животни, всички растения, всички звезди са Божествените азбука, срички и изречения на невидимия свят. Зад този свят, който ние виждаме, съществува един невидим, много по-съвършен, по-обширен от видимия. Следователно, туй видимото е азбука, чрез която можем да се домогнем до невидимия свят." („Който се учи", НБ, 30.11.1924)

„Радвай се, че можеш да излезеш вън, когато Слънцето изгрява и да възприемеш неговите лъчи. Блажен е онзи, който може да разбере съчетанието, което Бог е вложил в цялата Природа – между минералите, растенията и животните. Ще кажете, че минералите и растенията са безгласни – Природата е жива и разумна, нищо не е безгласно в нея. Който има уши, той може да слуша говора на Природата и да я разбира. Всички мистици схващат Природата като музика, говор и песен – така тя проповядва и поучава хората. Няма проповедник в света, който може да се сравни с Природата." („Бог е съчетал", НБ, 13.05.1917)

Едгар Кейси: *„Никой не е толкова мъдър, че да няма какво да научи от Природата."*

6.1. Минералното царство

Учителя:

„Ако си отчаян, че нямаш успех в живота си, седни на някой камък и започни да мислиш за него. Няма да се мине дълго време и отчаянието ти ще изчезне. Всеки човек, всяко животно, всяко растение и всеки минерал носят нещо ценно в себе си." („Вътрешна връзка", УС, 13.09.1936)

„Аз бих ви препоръчал да носите скъпоценни камъни. Не само скъпоценните камъни, но и благородните метали носят живот, затова бих ви препоръчал да носите и благородни метали. Ако носите един златен пръстен или друг някой златен предмет, и той е проводник на живота, затова хората обичат златото. Богатите обичат златото, но не знаят как да го използват. Те го държат затворено в касите си и му стават роби." („Пак се яви!", НБ, 05.05.1935)

„Защо човек избра златото за постоянна монета, при това международна, а не желязото и медта? Златото има красив цвят, не се окислява. За тези си свойства то се цени много. Златото причинява радост на човека. То може да лекува, главно нервни хора, неврастеници. Сложете една златна монета в чиста вода, да стои няколко часа. Микроскопически частици от златото ще се разтворят във водата и тя ще стане лековита. Ако нервен, раздразнен или гневен човек пие от златната вода, ще се успокои. Златото регулира нервната система. Достатъчно е да погледнеш една златна монета, за да се успокоиш.

Ето защо, носенето на златни украшения не е без значение." („Точка и свобода", МОК, 03.02.1933)

Езотеричното християнство ни учи, че четирите земни царства са различни степени в развитието на Живота. Един ден съществата, които днес са затворени в минералите, ще преминат в степен на развитие, съответстваща на днешните растения[23], растенията - в животинска степен, животните в човешка, а хората - в ангелска. Това ще се случи само с тези, които се развият успешно съобразно мировата еволюция. На изоставащите пък ще им бъде даден шанс и в бъдеще да наваксат пропуснатото, но проспят ли и него, ги очаква много незавидна и трагична участ.

6.2. Растителното царство

Учителя:

„Дърветата – това са деца на ангелите. Сега ви говоря на окултен език. А животните – това са деца на архангелите. Та техните деца – растенията и животните – служат на хората. Ангелите и архангелите им казват: „Учете се тук, изучавайте човешкия живот!" Не мислете, че растенията имат просто произхождение, един ден те ще се върнат горе, при своите родители... Та затуй ние трябва да бъдем много внимателни към тия растения. Когато ви говоря за тях, аз имам предвид, че те са деца на ангелите, затуй в ябълката, в крушата и пр. има такива хубави сокове... Не чувствате ли тяхната сила? То е цяло богатство! У тях Любовта е съвършено безкористна, те се жертват. Но някой път, когато престъпим законите и те произнасят присъда, често някой може да плати с живота си." („Практическо приложение на окултната музика", ООК, 26.11.1922)

„Там, дето хората садят и отглеждат плодни дървета, по-малко боледуват от ония, които не се занимават с това. И болен да си, ако обичаш цветята, по-скоро ще оздравееш. Цветята регулират нервната система. Добре е нервният човек да полива червени цветя и да ги мирише. Забелязано е, че музикантите, които обичат цветя, свирят по-добре от ония, които не ги обичат. Мога да определя на всеки музикант какви цветя да отглежда. Това помага и за физическото им развитие." („Закон на хармонията", МОК, 12.11.1943)

„Едно цвете, за пример, като го откъснеш, то ни най-малко не се чувства като човека. Понеже е с любов, казва: Идната година ще цъфна, няма нищо да взема. Никога не се сърди цветето. Понеже цветята са изложение на ангелите, в дадения случай не разваляйте изложбата на ангелите. Затуй не късайте цветя. Когато се свърши тяхната изложба, ще късате. Като минеш, имай почитание, разумни същества са

23 Те няма да преминат в същите растения, тъй като в Природата нищо никога не се повтаря и всеки космичен цикъл се проявява чрез различни форми, макар и със сходно съдържание и смисъл.

турили изложбата, ти минеш, късаш. То никакво възпитание няма в нас. Казваш, че зад това цвете седи разумно същество. Туй ухание, което чувстваш, не е негово. Туй ухание е на онова същество. Цветята са връзка между хората и ангелите. Растенията са връзка между ангелите и хората. Млекопитаещите, които ни орат, овците, белите говеда, черните биволи, те са връзка на архангелите и хората..” („Най-лесната работа“, ИБ, 08.11.1944)

„Ако искате да бъдете здрави, с добро разположение на ума и на сърцето, трябва да се занимавате с плодни дървета, с посаждането и отглеждането им. Ако обичате някой плод, посаждайте семето или костилката му.” („Добрата дума“, МОК, 05.11.1943)

„Ябълката иска само едно: семките ѝ да посадите. Обаче, ако ядете зелена ябълка, преди да е узряла, вие вършите престъпление.” („Морални правила“, ООК, 02.07.1930)

„Ако ти си разумен човек, като минаваш покрай някое растение, ще го погледнеш, ще отправиш погледа си нагоре и ще се отнесеш с почитание и уважение към живота, който се проявява в това растение. То е една малка форма, която е образ на Божията мисъл.” („Духът на Господа“, СБ, 19.08.1927)

„Като дойдете при едно дърво - здраво, хубаво, облегнете се на него, постарайте се да влезете във връзка с Живота в него. Тогава ще почерпите енергии от дървото и ще се почувствате обновени.” (из „Изворът на Доброто“)

„Ние трябва да бъдем много внимателни спрямо растенията. Не можете да бъдете здрави, ако нямате правилни отношения към растенията и към дърветата. Аз съжалявам, че българите нямат правилни отношения към растителното царство. Наблюдавал съм някои българи как с брадва тук кълцат, там кълцат някое дърво, за да изсъхне и после лесно да го отсекат.

Казвам: Добре е най-първо да се заемем със запазване на горите. После трябва да се учат да ги посаждат. Във всеки двор трябва да има плодни дървета, към които хората трябва да имат особено разположение, ако искат да бъдат здрави. Казвам: Като дойде новото, реалното в света, те трябва да се научат как да живеят. Ако не се научим да имаме добра обхода с растенията, хората сами между себе си ще се изпоядат. Благодарение на растенията, благодарение на житото, което е дошло да спаси света, животът е в добри условия.” („В начало Бог създаде небето и земята“, НБ, 07.03.1937)

„Посадете плодни дървета и зеленчуци в градината си, за да ги изучавате и да се ползвате от силите, които се крият в тях. Влезте в съприкосновение и със слънчевите лъчи. Ако търсите Христа, ще Го намерите във всичко, което Бог е създал.” („Двете жени“, НБ, 11.08.1918)

„Който иска да бъде здрав, да не страда, нека отглежда цветя. Те лекуват, съживяват и подмладяват човека." („Новото в живота", СБ, 22.08.1943)

„Като метод за правилно развитие хората трябва да отглеждат цветя, плодове и зеленчуци." („Божествена мярка", УС, 29.12.1940)

„Сегашните хора изразяват любовта си с откъснати цветя. Когато искат да покажат, че обичат някого, че са доволни от него и му благодарят за нещо, те му носят откъснати цветя. Значи, сегашната любов е любов на откъснатите цветя. Тази любов е безплодна, нищо не ражда. Ако момъкът занесе на момата букет от откъснати цветя, тя има право да върне този подарък като лош символ и да му каже да го замести с една саксийка с живо цвете, което има условие да расте и да се развива." („Доведете ми го тук", НБ, 27.04.1930)

„Днес срещам млади моми и момци, деца и възрастни, които късат цветята безмилостно и после ги хвърлят като непотребни. Това не се позволява. За човек, който къса цветята и ги хвърля, имаме лошо мнение. Както къса главичките на цветята, така може да откъсне главата и на човека. Някой къса цветята и ги подарява на близките си. И това не се позволява... Новото възпитание изисква почитание към цветята и дърветата, както към хората. Аз поставям нов закон: „Обичай всяко дърво, всяко цвете, всяко животно като себе си". Ще кажете: Кой си ти, с какво право поставяш нов закон? – Аз превеждам старите закони на нов език, за да бъдат разбрани и изпълнени от всички." („Моето иго", НБ, 09.03.1919)

6.3. Животинското царство

„Защото съдбата на синовете човешки и съдбата на животните е съдба една: както умират едните, тъй умират и другите, и едно е дишането у всички, и човек няма предимство пред добитъка." (Еклесиаст 3:19)

Учителя:

„Трябва да знаете двата закона: насилието ражда насилие, Любовта ражда Любов. Истинската Божествена Култура изключва всяко насилие. Днес цялата Земя е пълна с насилие - и между животните, и между хората. Само между неразумните хора съществува насилие. Всяко насилие, спрямо когото и да е, е насилие спрямо Бога, спрямо Божествения Дух. Казват: „Не убивай!" Но ако не се прилага този морал към всички Същества, това не е морал.

Питате на какво се дължат нещастията в живота ни? Една от съществените причини е безразборното изтребление на млекопитаещите. И безразборното убиване и екзекутиране на хората. Когато душите на убитите отидат в астралния свят, създават условия за нервни

болести и разстройства у хората. Ти мислиш, че като заколиш едно агне, не носиш отговорност. То се ръководи от Напредналите Същества. Ръководителят на агнетата ще иска отчет за неговия живот. Днес тези Същества може да премълчат, но един ден ще отговаряте за всичките си постъпки. Голямо е страданието на млекопитаещите - тяхното изтребление. Годишно се изтребват повече от сто милиона Същества. Там има голямо робство. Никакъв закон не ги пази. Нервните болести на сегашната бяла раса се дължат на избиването на животните. У млекопитаещите, когато ги избиват, се развива страх и отвращение. Вследствие на това в астралния свят се образуват неблагоприятни условия за човешкото развитие.

Ще дойде ден, когато всички животни ще се освободят. Ти заколваш един вол. Това ли ще бъде благодарността ти към вола, който ти работи 20-30 години? Остави го да си пасе в своите старини. Те са били благословение на твоя дом. А ти унищожаваш това благословение сам. Пропъждаш онези невидими Същества, които са се грижили за тях... Това, което Бог е създал, нямаме право да го унищожаваме." (из „Изворът на Доброто")

„Ние се оплакваме от котките, но котките носят любовта. Ако имате един болен и една котка дойде в дома ви, непременно болният ще оздравее." („Истинската лоза", НБ, 12.10.1941)

„Знаете ли какво става след безразборното изтичане на тази животинска кръв? — От изпаренията се образуват разни серуми и култури за вредоносните бацили, от които идват всичките злини в органическия свят. За да се сложи равновесие в Природата, тя трябваше да отдели около 100,000,000 кг кръв, за да се балансира тази на животните. Но днес, в тази война (има се предвид Първата световна война) се пусна около 200,000,000 кг човешка кръв. Някои ще искат да докажа това нещо. Аз имам ред доказателства за това и виждам, че законите в природата са верни и по отношение на вашия живот." („Старият книжник", НБ, 29.06.1919)

„Насилието, което се упражнява над животните, определени за кране, ги смущава, внася различни отрови, страх в техния организъм, които минават и в човешкия организъм. Един ден химиците ще изследват тези отрови и ще се убедят в истинността на тия твърдения. Много култури и цивилизации са изчезнали благодарение на отровите, които се съдържат в месната храна - атлантската раса например. Съвременната култура е осъдена да загине по същата причина. Не само зъбите ще са развалени и косите ще опадат от много ядене на месо. Една от причините за болестите на съвременното човечество са именно тези страшни отрови." („Къси и дълги линии", ООК, 15.02.1928)

„Всички домашни животни са доброволни ученици и помагачи на хората. Когато човешкият дух е минал през тяхното царство, тогава те доброволно са слезли да му помагат. Само че човек им е обещал едно,

а сега върши друго с тях, но той ще се върне и ще поправи поведението си... Те са по-малки наши братя. Волът е един по-малък наш брат в еволюцията си, но не е паднала човешка душа.

(Въпрос: Не е ли преродена човешка душа?)

Не е. Аз ги наричам малките братя в света.

(Въпрос: Не е ли възможна такава дегенерация?)

Дегенерация от човек на вол е недопустима. Дегенерираните не живеят всред хората." („Отговори на зададени въпроси", СБ, 23.08.1921)

„Само човек е запознат с духовния свят. Животните абсолютно никаква представа нямат от духовния свят. Те виждат някои работи от другия свят и се плашат. Те считат, че всички тези неща, които виждат, са от този свят. Има животни, които виждат умрели хора и се плашат от тях. Кучето вижда умрелите хора. Седи в някой ъгъл, гледа някое видение и лае. Човек казва: „Това куче лае въздуха." Това куче вижда човека и го гони. Кучето не може да предположи, че има свят на духове, за кучето това видение е разбойник, неканен гост и лае." („Законът на подмладяването", УС, 02.09.1934)

С последната мисъл Учителя изказва един окултен факт - че животните имат способност да виждат духовните същества около нас и то буквално като част от нашия свят. Затова има много случаи, в които домашни любимци внезапно реагират без нищо доловимо от нашите сетива да се е случило, а също и понякога правят опити да се отъркват в невидими тела, смятащи ги за материални. По въпроса как ни виждат животните, Щайнер казва:

„Нелепо е да се вярва, че животното, също и висшите животни, виждат света така, както го вижда човекът. Но напълно неразбираемо по тази точка е онова, което важи за съвременния човек. Той вярва, когато стои срещу кон, че конят го вижда също така, както и той – коня. Какво по-естествено за съвременния човек от това да вярва, че, понеже конят мълчи, той го вижда по съвсем същия начин. Ала все пак, това е пълна нелепост. – Колкото малко човек, ненадарен с ясновидство, вижда ангела, също толкова малко един ненадарен с ясновидство кон вижда човека, защото за коня човекът битува не просто като физична същност, а само като духовна същност и понеже конят все пак е надарен с известно ясновидство, той възприема човека, от своя гледна точка, като ангелоподобна същност. Това, което конят вижда в човека, е съвсем различно от онова, което ние виждаме в коня. Когато обикаляме наоколо, ние, дори за висшите животни, сме направо призрачни същества. Ако някога животните биха могли да говорят техния собствен език, не така, както днес карат животните да „говорят", а вътре в техния собствен език, там човекът би видял, че на животното изобщо не му хрумва да разглежда хората като равностойни същества, а като висшестоящи такива, като призракоподобни същества. Ако биха разглеждали своето собствено тяло като от плът и кръв, те определено не биха разглеждали човешкото тяло като съставено от плът и кръв. Когато днес изричаме това, то, от само себе си се разбира, че звучи за

мозъците на съвремието като чиста нелепица – толкова отдалечено е съвремието от Истината." („Творческият свят на цвета", 26 юли 1914)

А ето и един случай, описан от Влад Пашов: *„В Казанлък Учителя бил на гости у д-р Дуков. Домакинът предложил да отидат с файтон от града до Рилския манастир. Учителя се съгласил. Пътували дълго, но спокойно. Когато наближили манастира, на някакво много опасно място конете изведнъж спрели и се надигнали на задните си крака. Направили го няколко пъти и не искали да тръгнат. Доктор Дуков и жена му се изплашили, слезли от файтона и избягали настрани. Учителя обаче останал на седалката. Всички му викали да бяга, но той не слязъл. След малко конете се успокоили, пътниците се качили на файтона, потеглили и започнали да разпитват Учителя какво се е случило. Той им обяснил: „Свети Иван Рилски дойде да ме посрещне и конете, като го видяха, от радост започнаха да скачат"."*

6.4. Човешкото царство

Учителя:

„В Животинското царство всички са наредени по силата си, защото този, който има сила, има право. В Човешкото царство този, който има по-силен ум, негово е правото. А в Духовния свят този, който има по-добро сърце, негово е правото. В Небето власт се дава на съвършените, които имат Любов, Мъдрост и Справедливост, а на онзи, който не е съвършен, му се дава малка власт.

Човек трябва да отдава нужното почитание и уважение на всеки човек, на всяко животно, на всяко растение – това изисква и Новото учение от всеки нас. И вол да срещнете, ще му отдадете нужното почитание и уважение и ще знаете, че и той има известни права. Божията Справедливост има предвид не само хората, но и всички живи същества – от най-големите до най-малките. И ние трябва да им отдадем полагаемото, което изисква Справедливостта. Бог е предвидил всичко за всички същества и то не само за една година, но за през целия им живот." (из „Акордиране на човешката душа")

„Едно помнеете: онази естествена сила в човека, която може да го направи мощен, е силата на неговите добродетели. Добродетелите – това са един велик капитал, около който започват да циркулират Великите сили на Живата Природа. Ето защо, под думата „човек" се разбира сбор от всички добродетели. Който не представя такъв сбор от добродетели, не може да се нарече истински човек.

Днешният човек не е дошъл още до положението на истински човек. В него има по-голямо или по-малко надмощие на животинското естество. Истинският човек отсега нататък ще се прояви. Сегашният човек не може още да се обуздава. У него има още много животински прояви. Всички престъпления, които човек днес върши, се дължат на животинското у него. И той трябва да прави много усилия, за да се освободи от

животинското, да го превъзмогне. Човекът обаче е съчетание на добродетели, а не на престъпления. Човек сам по себе си, по своя произход, по своето естество, е нещо велико. Бог, като се е ограничил сам в Себе Си, е създал човека. Ала със създаването на човека, са се явили и страданията в Космоса. Защото там, където има ограничение, има и страдания.

Велико нещо е човекът! Ако вие разбирахте човека, ако вярвахте в него, ала не в това, което се вижда отвън, което отвън се проявява, щяхте да видите, колко велик е той. Защото това, което отвън се вижда, е израз само на известни мисли, чувства и действия. Човекът не е онова, което днес се мисли за него. Той не е само едно материално същество, което изчезва със смъртта. Това, което умира, не е човекът. Ако човек изчезваше със смъртта, тогава няма защо толкова да се философства за него. В такъв случай, той е една вещ, един предмет, един автомат, който утре ще се разсипе в прах.

Това, че човекът ще умре и ще изчезне, е първата лъжа, която е внесена в света. Има нещо у човека, което не умира – и в този, и в онзи свят. Това, което не умира, това, което не се разлага, това, което не изчезва, то е човекът. То нито остарява, нито се подмладява.

Човек е жива душа, която има всички възможности на вечния, безсмъртен живот. Тази душа притежава всички способности, всички методи за работа вътре в себе си и тя ги влага в мозъка, и въобще в цялото тяло, чрез което се проявява. Ето защо, ние казваме: човек съдържа в себе си всички възможности на един разумен живот. Човек съдържа в себе си всички възможности на един живот на Любовта. Човек съдържа в себе си всички възможности на един живот в Истината.

Когато човек започне да осъществява всички тези възможности, той постепенно се трансформира, постепенно преминава от едно състояние в друго. Той постепенно се изкачва стъпало след стъпало: От обикновен човек той става талантлив, после гениален; след това светия и най-после – Учител.

Има степени на човека. Под „човек" ние не разбираме само онова същество, което живее на Земята. Човекът съществува не само на Земята, не само в Слънчевата система. Той населява цялата звездна Вселена – всички слънца и планети. Планетите и слънцата са населени със същества от разни степени на интелигентност. Не е важно какви тела имат те. Те са разумни същества и принадлежат към една и съща човешка раса. Тази раса постепенно се развива. Много от човешките същества по другите системи са далеч по-напреднали от човека, защото са излезли по-рано от великия първоизвор на живота. Тяхната мъдрост е толкова велика, че културата на хората, в сравнение с тази на Сириус например е още в своите пелени. Съвременните хора пред съществата на Сириус не са даже и деца.

Но човекът е вечен пътешественик. Земята не е била и няма да бъде едничко негово жилище. Земният човек, след като завърши своето развитие на Земята, няма да отиде на „Небето". Той ще странства от система в система на физическата Вселена, докато се развие в своята пълнота. Следната станция в неговото развитие ще бъде именно Сириус.

Човешкият дух е слязъл на Земята от около 250 милиарда години. Той не е бил в това състояние, в което днес се намира. През тези двеста и петдесет милиарда години той е минал през много форми и много фази на развитие. И целият, почти безкраен ред от органични форми, които Природата е създала, представят все стадии, през които човешкият дух е минал. Те са едно велико училище, в което той се е учил. Всички знания на човека, придобити в течение на тези 250 милиарда години, са написани в неговата малка глава, в неговия мозък. От гледище на по-напредналите същества обаче, от гледище на ангелите например, човек все още е едно малко дете. Тези 250 милиарда години за тях са като две и половина години. От тяхно гледище, човек е едно дете на две и половина години.

Много още има да учи човек! Затова той е минал и ще мине през безброй форми и степени на живот.

Хората, които имат жалка представа за живота, мислят, че веднъж като се роди човек и всичко е свършено. Не, раждането е един вечен, непрекъснат процес. Безброй пъти човек се ражда, като минава от една фаза на развитие в друга.

Имайте предвид едно: Въпросът за раждане и прераждане е въпрос за просветения човешки дух, за просветената човешка душа, за просветения човешки ум – това не е въпрос за обикновени умове.

Човек се учи едновременно в три училища. На Земята се учи тялото. Всички клетки в организма вършат известна служба, ала едновременно с това те се учат. В Духовния свят се учи душата. В Божествения свят се учи духът. Ето защо, идеалът на човека е да разбере себе си, да разбере ангелите, които се проявяват у него като светла и чиста мисъл, да разбере най-после Бога, т.е. Любовта.

Понеже човек е свързан с ангелите, които са създали мисълта, затова го наричат същество на мисълта – „манас". Разумът е дар на човека от ангелите. И това, което го отличава от животните, което го е изправило на два крака – то е неговият разум. Но аз ви казвам, че човек е нещо повече от това, което мисли. Великото в света не може да се определи напълно.

Едно помнете: първото качество на истинския човек е Любовта. Любовта е божественото в човека. Без Любов човек се превръща в животно. Без Любов, той е изложен само на грехове и престъпления.

Впрочем, когато се говори за човека като образ и подобие Божие, подразбира се човекът в неговата първична проява, така нареченият Космичен Човек. Всеки човек, всяка човешка душа е един първичен елемент от великия Космичен Човек. Като такъв, той заема точно определено място в Живата Природа и играе определена роля. Без него Вселената не може да се прояви в пълнотата на своята хармония.

Ето защо и всеки човек тук на Земята, си има своя определена роля. Без него животът не може. Явяването на толкова милиони души в света не е нещо случайно.

И затова дръж постоянно в ума си мисълта:

Човек е най-великото създание на Земята. Радвай се, че носиш името човек! Стреми се да отговаряш на това име!

Не забравяй, че като дух, като душа, като ум и като сърце, ти си важен елемент във Вселената – без теб тя не може да се прояви в своята хармония. Ти все още не знаеш какво си.

В човека се крият сили, които са в спящо състояние и той трябва да работи за тяхното пробуждане и правилно използване. Когато човек се свърже с Бога, у него се пробуждат всички спящи сили и способности. По какво се познава човекът, който е свързан с Бога? По това, че той е готов всичко да жертва за Него.

Човек, който иска с достойнство да носи това име, трябва да бъде абсолютно честен, абсолютно добър, абсолютно интелигентен и разумен, абсолютно благороден.

Честен, благороден човек е само онзи, който се радва на чуждото благо като на свое. Истинският човек не се бори отвън да възстанови честта си. Той знае, че според великия морал в света, честта отвън не се възстановява. Никакъв съд, никакво общество, никаква религия не са в състояние да възстановят честта на човека, освен той самият.

По какво се различава разумният човек? – Той никога не се занимава с миналото, нито пък се занимава с бъдещето. Той работи с настоящето. Под настояще, аз разбирам вечно божественото. Разумният човек не мисли каквото му хрумне, а каквото е право. Само глупавият мисли, каквото му дойде наум. У разумния човек има едно особено душевно разположение – той не мисли зло никому. Той мисли добро на всички хора и никога не си отмъщава. Защото знае, че човек не може да бъде абсолютно разумен, ако няма един абсолютен морал. Той знае, че моралът е устой, че той е онази опорна точка, от която разумът се проектира в света. Разумният човек винаги се уповава на своя разум. Той го цени като велик дар, който му е даден от ангелите в подкрепа на живота. И знае, че само истински разумният може да бъде свободен. Разумността, в дълбок смисъл на думата, е качество на светията, на гениалния човек. И затова помнете: Умен човек, може да бъде само добродетелният човек.

А всички хора на добродетелта са смирени хора – в онзи смисъл, в който Христос разбира тази дума и тези хора са най-великите, най-силните. Според мен, най-великото качество, което човек може да притежава, е смирението. То не е слабост. Смиреният човек е най-еластичният, най-пластичният човек в света. Той може всичко да издържа – и болести, и сиромашия, дори и смърт. Всъщност за смирения човек всичко това не съществува – каквото и да дойде, той е тих и спокоен. Той казва: „Бог, който живее в мен, не умира. Бог, който живее в мен, сиромах не става." Слабият, малодушният човек не е смирен. Само добродетелният човек е смирен. И той е истински силният човек. Смиреният човек, в истински смисъл на думата, е човек с мощен дух.

Вие питате, защо сте дошли на Земята? Казвам ви:

Да проявите Божията Любов.

Да проявите Божията Мъдрост.

Да проявите Божията Истина.

Да проявите Божията Правда.

Да проявите Божията Добродетел.

Дошли сте да проявите всички тези добродетели, да проявите всичко онова, което е вложено във вашите души от вечността.

И помнете, че велико е предназначението на човека. Човек е роден да управлява всички същества, да регулира всички елементи, да уреди Земята. Той трябва да стане един добър господар. А може да стане такъв, само когато разбере онова, което Бог е вложил в него. Той трябва да знае какви са неговите тела, неговите облекла. Той трябва да знае каква е онази първична материя, в която функционира неговата мисъл. Той трябва да владее всички елементи. Да владее земята, въздуха, водата, топлината, светлината. Той трябва да контролира всички „лоши духове". А може да ги контролира само тогава, когато превъзмогне техните слабости.

И Христос иска сега да Му помагат такива човеци, които знаят да градят по всички правила на Божествената наука. Човеци, в умовете на които благото на „Царството Божие" седи на първи план.

Великият живот има нужда от човеци, които са „родени изново", които са видели „Царството Божие". А не забравяйте, че който иска да види Царството Божие, очите му трябва да бъдат чисти. Чистите очи подразбират чисто сърце. Чистото сърце подразбира светъл ум. Светлият ум подразбира благородна душа. А благородната душа подразбира един любящ дух, който е излязъл от Бога на Вечността.

„Роденият изново" е свързан с всички по-високи светове, с всички същества от по-високи йерархии. Той е истинолюбив като самата Истина, умен като самата Мъдрост, любящ като самата Любов. За този човек, за „родения от Бога", е казано в Писането, че „грях не прави". И наистина, роденият от Бога има такава Любов в душата си, в нея блика такъв велик извор на Любовта, че никакви противоречия за него не съществуват. Били ли сте при такъв човек, да видите какъв мир, каква тишина, каква радост царуват в него? Сърцето, умът, душата и духът на такъв човек са в пълна хармония с Бога. Такъв човек, дълбоко погледнато, е съвкупност от много разумни, гениални души. Същото се отнася и до великите поети, музиканти, художници. За да се прояви един велик поет, за да се прояви един велик музикант или художник, трябва да се обединят хиляди разумни, гениални души." (из „Учителят говори")

Рудолф Щайнер: *„Чувства, усещания и волеви импулси имат също и животинските групови азове. Мисията на човека е да развие любовта тук на Земята; това липсва при животните. Основният елемент на груповите азове на животните е мъдростта, както основният елемент на човешките азове е любовта." (Събр. съч. 101)*

И докато сме на темата за отделните царства, използвам случая да кажа няколко думи за популярната заблуда, че хората са произлезли от маймуните. Колкото и да звучи чудно, в действителност истината е точно обратната:

Не хората са възникнали от еволюиралите маймуни, а маймуните - от изостаналите човеци. Може да се каже, че маймуните са най-дегенерира-

лите остатъци от онова, което някога е било в човешка форма. Причината за това е, че успоредно с еволюцията на съзнанието се осъществява и еволюция на формите (телата) на хората. Във всеки един етап най-напредналите души сред човечеството развиват нови, по-съвършени тела, които в бъдеще ще станат достояние за все повече хора, които са дорасли за тази стъпка напред.

И обратното - най-изостаналите души последни напускат телата, устроени по стария начин. Под влиянието на тези изоставащи души въпросните форми все повече и повече дегенерират, докато се превърнат в нещо, което повече не може да продължи да съществува и отпаднат тотално от еволюцията. По такъв начин са се създали расите, като черната е последният остатък от лемурийската епоха, чиито представители могат да бъдат открити сред аборигените, а жълтата и червената - от атлантското човечество.

Това изобщо не означава, че тогава хората са изглеждали така, а само, че след ред преобразувания както в цялата Природа, така и в човека, са достигнали до настоящия етап на развитие. И както сега бялата раса е най-високо развита и в нея се въплъщават най-напредналите човешки души, в бъдеще тя също ще бъде изместена от новата, наричана още от Учителя „синовете Божи" или „светещата раса", в която постепенно през следващите няколко хиляди години ще преминат душите, които са готови.

Затова и Учителя казва: *„Маймуните са произлезли, след като човек е съгрешил. Учените хора, окултистите казват, че маймуните са изостанали, паднали души. След грехопадението на хората някои станаха маймуни. Окултистите поддържат, че маймуните са души, задържани в своята еволюция." („Духът дава живот", НБ, 1933)*

Ванга: *„На Земята са съществували много по-стари цивилизации от нашата, а в Космоса съществува паралелно с нашия и много по-развит разум. Човешката цивилизация е на равнището на „детската възраст" на разума."*

6.5. Слънцето, Луната и планетите

Учителя:

„Съвременните хора не подозират, че всичко е определено на човека – кога ще се роди, от какви родители, с какви дарби и способности ще разполага, при какви учители ще се учи, как ще завърши живота си и т.н. Опитният астролог може да предскаже всичко това с най-големи подробности." („Както светът дава", НБ, 02.03.1930)

„Има същества на Слънцето, които специално се интересуват от България. Те предвиждат за нея специален бюджет — колко жито, колко плодове да изпратят. Те определят точно колко деца трябва да се раждат всяка година, колко хора да се оженят и колко да умрат. Същевременно те се интересуват и от начина, по който се използват получените от тях блага. Ще кажете, че Слънцето е огнено тяло и нищо повече. Освен огнено тяло, Слънцето представлява и съвкупност от

светли, разумни същества." („Самовъзпитание", СБ, 02.08.1942)

„Светлината се образува от разумните същества на слънчевата система. Колкото светлината им е по-голяма, толкова и тия същества са по-разумни. Светлината, която се образува на Марс, е малко червеникава; тя означава по-ниска култура. На Венера културата е малко по-висока от тази на Земята." („Скритото имане", ИБ, 23.05.1926)

„Дейността на Слънцето и Луната, на всички планети и звезди, както и на всички небесни тела, упражнява грамадно влияние върху душевния живот на човека, независимо от това, дали той го съзнава, или не." („Слънцето не ще зайде", НБ, 27.02.1927)

„Онези, които се намират под влиянието на Земята, знаете ли как ще се отрази то върху тях? Ще ги направи алчни за имане. Когато констатирате известна алчност у човека, то показва, че Земята има влияние на него. Когато у вас се породи желание и движение да довършите или да създадете нещо, върху вас има влияние Меркурий. Когато вашето сърце почне да обича и да люби, вие сте под влиянието на планетата Венера. Когато Марс влияе върху вас, у вас ще се породи желание да се борите, да се покажете, че сте силен и мощен. Когато планетата Юпитер има влияние върху вас, ще почнете да се въздържате, ще станете малко по-умерен, мълчалив и ще се стремите към свобода и братство. Когато Сатурн има влияние, ще се усили вашето чувстване, вашето обоняние. Когато Уран има влияние, ще се усили вашето сърце. А пък когато Нептун започне своето влияние, тогава у вас ще се засили виждането, ще станете ясновидец. Всички тия планети от слънчевата система със своите влияния предизвикват у хората разни прояви. Когато едновременно действат всички планети, които са живи и разумни, тогава сме в хармония. Когато кажете, че не обичате света, подразбирам, че сте под влиянието на Земята. Вие искате да имате всички богатства на този свят, но затова пък ще се отдалечите от Бога." („Двамата свидетели", НБ, 16.11.1919)

„Изваждаш навсякъде ножа и казваш: «Знаеш ли кой съм аз?» Един астролог ще ти каже, че си под влиянието на Марс. Имате насреща си човек с достойнство, който държи на своята чест, обича славата, ходи изправен. Той е под влиянието на Юпитер. Има някои пък, които обичат жените – те са под влиянието на Венера. Някой е търговец – той е под влиянието на Меркурий. Има някои, които фантазират, мечтаят, по характер са капризни и променчиви – те са под влиянието на Луната. Някой ходи весел, свеж и бодър – той е под влиянието на Слънцето. Следователно, ако вие сте проводник на положителната слънчева енергия, ще се радвате на здраве. Ако сте човек, който разбира законите, тогава Юпитер ще даде у вас подтик към благородство, у вас няма да има честолюбие, няма да се дразните и ядосвате... Сатурн пък винаги е критично настроен. Който се съмнява, който е подозрителен и песимист, е под влиянието на Сатурн. Работата, дипломацията,

задълбочаването също са качества на Сатурн. Еднообразието в света винаги произвежда известно разрушение. Не бъдете страхливци да служите на Луната! Не бъдете критици като Сатурн, който вижда само лошото в света. Всички най-добри състояния се дължат на Слънцето" („Според делата", НБ, 20.12.1931)

„Дванадесетте престола подразбират всички заложби, които са внесени в човешката душа. Когато изучавате астрологията, виждате, че за да придобие известна дарба, човек трябва да се роди в съответната на нея зодия. Голямото разнообразие в хората се дължи именно на това, че всеки човек е роден при съвършено специфични за него планетни съчетания, различни от тези на другите. Всеки градус на зодиите съдържа в себе си известни дарби и възможности." („Дванадесетте племена", НБ, 26.02.1928)

„Луната има свойството да изтегля, да изсмуква лошите, нечистите влияния, но като изсмуква лошите, с тях изсмуква и добрите. Затова човек трябва да бъде буден. Който е неразположен духом, добре е да се разхожда вечер, на лунно осветление, но трябва да пази съзнанието си будно." („Основни мисли", ООК, 08.06.1927)

„Като се е отделила от Земята, с това Луната е намалила нейната скорост, да не се движи толкова бързо. За да се уравновеси нейното движение, за да се увеличи денят и за да се намали движението, и за да стане Земята така достъпна за органичния живот, както е сега, при тези условия, трябвало е Луната да се отдели по някакъв начин и да въздейства върху движението на Земята. Това са научни положения. Второто положение, втората функция на Месечината е, че всички онези нечистотии, които хората имат, даже и най-престъпните им замисли и желания, Луната е намалила 75 на сто... Ако не беше Луната, хората щяха да имат престъпления сто на сто, а сега Луната поглъща 75 на сто от престъпленията им и остават само 25 на сто." („Иди повикай мъжа си", НБ, 01.12.1935)

„Астролозите казват, че звездите решават въпроса на живота. И действително е така. Всяка звезда е разумен център, чрез който Господ говори на хората." („Новата земя", НБ, 13.02.1927)

Рудолф Щайнер: *„Съществата, които стоят толкова високо, че да могат да излъчват любовта, са направили Слънцето свое обиталище. В началото на земното развитие там е детският човек, който е следвало да приеме любовта и е бил готов за приемане на аза, и от друга страна е било Слънцето, което се отцепва и се издига до по-висше съществуване. На Слънцето са могли да се развиват седем главни светлинни духове, които същевременно са даряващи духове на любовта. Само шест от тях са останали на Слънцето и това, което физически се излъчва към нас в светлината на Слънцето, съдържа духовните сили на любовта на тези шест светлинни духове или шестте елохима, както*

ги нарича Библията. Седмият се отцепва и за доброто на хората поема друг път. Той избира Луната за своя престой и е този, когото Старият завет нарича Яхве, Йехова. Този, който избира Луната, е същият, който изпраща зрялата мъдрост от Луната към Земята и чрез това подготвя любовта." (Събр. съч. 103)

Емануел Сведенборг: *„Човекът, надарен с разум, може да знае, че има много Земи, обитавани от хора, понеже може рационално да заключи, че такива грамади като планетите, някои от които превъзхождат по размери нашата Земя, не са празни и не са сътворени само, за да обикалят около Слънцето и да пръскат бледата си светлина за едната Земя, а трябва да имат много по-висша служба."*

Елена Блаватска: *„Всяка звезда или планета диша, живее, чувства, страда и се радва на живота по свой собствен начин."*

Окултен факт е, че всяка звезда или планета във Всемира си има обитатели, тъй като Бог не твори нищо напразно, което да не бъде от полза за общото развитие. Също така всяка планета или звезда има своите своеобразни прераждания - огромни цикли от време, през които се разиграва един „епизод" от Всемирното развитие. През един такъв космически период всяка душа, която е изпълнила своите задачи, се изкачва с едно стъпало нагоре. Така в следващата „инкарнация" на Земята, когато условията ще бъдат коренно различни, ние ще бъдем подобни на днешните ангели и ще помагаме на душите, които сега са животни, да преминат успешно своята човешка степен на развитие. Но до тогава има милиони години, освен ако не се вдъхновим да „завършим училище" по-бързо и да се присъединим по-скоро към редиците на ангелите.

Именно такава възможност предоставя „Пътят на Ученика", който е по-стръмен, но и по-пряк и наситен с интензивни духовни изживявания.

За него ще стане въпрос по-нататък в книгата.

Колкото до Астрологията - нека бъде ясно, че когато Учителя говори за нея, той ни най-малко не визира нейната вестникарска пародия, която е разпространена в съвременната култура. Днешната популярна астрология не се основава на духовните знания, които са били достояние на предишни култури и на Посветените през всички векове. Вместо това болшинството съвременни астролози и книги по темата се основават на предположения и наблюдения, без да разбират, че действителните взаимовръзки в Космоса са толкова дълбоки и преплетени, че по никакъв начин не могат да бъдат обхванати по подобен повърхностен начин, който обикновено търси сензации и привличане на любопитни читатели и клиенти.

От астрологията наистина може да се научи много, но в съвременната ѝ популярна форма тя е изгубила огромна част от това, което е съдържала в древността.

За да докажа това, ще дам един красноречив пример. Живеем в свят, в който почти всеки гледа как да използва своите знания, за да изкара пари. Затова и астролозите си рекламират услугите под път и над път, пишат нови и нови книги (често с цел печалби) и т.н. Ако наистина тяхната

предсказателна астрология е толкова точна, защо не вземат да си решат проблемите като разберат кога даден спортист е в крайно неблагоприятен период заради космичните въздействия, а друг – в процъфтяващ, и да сринат целия букмейкърски бизнес? Може би защото законите на Вселената далеч не са толкова прости, колкото на някои печалбари им се иска, а дълбокото познание се дава само на достойните.

Има, разбира се, и единични изключения, които черпят знанията си от много по-сигурни източници и работят в полза на човечеството. За тях очевидно горният пример не се отнася.

Също така, важно е да се знае, че планетните съчетания не са пряката причина за това, което ни се случва в живота, а точно обратното: нашият хороскоп е следствие от начина, по който сме изживели предишния си живот и от задачите, които имаме да разрешим в настоящия. Така че е глупаво да твърдим, че „хороскопът ни е лош" и затова страдаме. Планетните конфигурации са единствено средството, чрез което до нас достигат определени духовни влияния, напътстващи нашата съдба. От нас зависи как ще ги приемем и в каква посока те ще тласнат живота ни.

Езотеричното християнство ни учи, че нашият астрологичен профил за настоящия живот се определя докато душата е в духовните светове - съобразно нейното ниво на развитие. Затова Учителя казва:

„Когато една душа напусне Земята, тя прекарва около 45 години в невидимия свят, където ѝ се правят подробни изчисления, т.е. определят нейния хороскоп. Когато решат тази задача, те я пращат на Земята да реализира своя хороскоп." („Направления в живота", МОК, 18.04.1930)

Затова, ако в настоящия си живот човек е под влиянието на егоизма, на материалистичното мислене и на светските наслади, той в следващия ще се роди при изключително неблагоприятни условия, за да се научи да оценява истински важните неща в живота. А този, който днес води духовен живот в полза на човечеството, в бъдещото си въплъщение ще разполага с почти пробудено съзнание и от най-малката криза ще си припомни много от своите минали представи, стремежи и задачи на Земята.

Също така, той ще дойде с такъв хороскоп, който ще му позволи да разгърне своите способности в най-благоприятна светлина. Понякога за една напреднала душа дори най-тежкият хороскоп може да се окаже желателен, защото човек, принуден да надмогва трудностите чрез вътрешната си сила, укрепва своята воля и безстрашие. А този, който е приел Христовия импулс в този или в предишен свой живот, го носи в себе си и е много по-отворен към духовните влияния от непробудените хора.

Някои псевдо-учители казват, че нямало значение колко е напреднала душата, защото като слезе на Земята следващия път няма да помни нищо. Ако това беше вярно, и пробуждането се случваше единствено на случаен принцип, как така Исус Христос го изкушаваха могъщи тъмни духове в пустинята и Той не се поддаде, а други биха се издънили на мига? Всъщност това с изкушенията се е случвало (макар и в по-малък мащаб) с всеки друг Посветен в миналото.

Но колкото по-напреднала е една душа, толкова по-лесно тя се пробужда, спомня си и продължава от там, докъдето е стигнала в миналия живот.

Ако пък някой в миналия си живот е бил апостол Павел, а сега не може

да прояви Христос в себе си, неговото духовно ниво е това, което е в момента и нищо повече. Учителя потвърждава това със следните две свои мисли:

„Някои разправят, че Ледбитер, водител на теософите, в някогашното си минало е бил пророк Амос. Ледбитер сам се чуди как е забравил всичко от миналото си знание. Днес той е лишен от пророчеството на Амос, който е бил прост говедар – малко нещо е знаел, но всичко това е знаел добре и го е прилагал. Амос предсказвал много неща, а Ледбитер едва запазил от миналото си разположение към духовен живот. Следователно, ако човек не иска да регресира, а желае да запази знанието си, той трябва да живее абсолютно чист живот. Само при такъв живот човек може да запази знанието си, да даде простор на духа си и да работи в съгласие със законите на живата Природа." („Човешкият дух", ООК, 03.11.1926)

„Ако един напреднал в духовно отношение човек, какъвто беше ап. Павел, който имаше наука, опитност, преживявания, видения, можа да каже в края на живота си, че се страхува да не изгуби това, което е придобил, туй показва, че има възможност човек да изгуби всичко. Кога може човек да изгуби придобитото? Когато не спазва великите закони на живота и на природата." („Постъпки", ООК, 25.05.1927)

6.6. Влияние на планините

„За да ти проговори планината, иди при нея с трепет на очакване. Душата ти да се изпълни с благоговение. Каква тишина изпълва нейните долини и върхове! Тя е приготвила толкова неща за теб! Когато си отруден и обременен, иди на планината, за да добиеш отново крила, вяра в своя идеал. Когато душата ти е арена на борби, когато тя е раздирана от съмнения и противоречия, когато минаваш през тъмните завои на живота, иди на планината, за да превърнеш всичко това в чуден Мир. Там ще утихнат бурите и ще получиш прояснение и просветление. И ако слезеш отгоре озарен и преобразен, ти си чул гласа на планината...

Защо отиваме в свещеното царство на планините? За да освободим душата си от всички грижи и ограничения, да се вслушаме в това, което ще ни каже планината. Личността със своите дребни и лични интереси замлъква, за да проговори Човекът. Човек се пробужда и чувства, че един лъх от Вечното докосва душата му; той чувства Вечното начало, което лежи в основата на неговото същество и слуша тихия глас в глъбините на своята душа." (из „Учителя", Б. Боев, Б. Николов, М. Константинов, М. Тодорова)

Учителя:

„Всяко изкачване по планините дава вътрешен импулс на човека. На големи височини Черната ложа е безсилна." (из „Имам дом неръкотворен, т.1", Влад Пашов)

„Изкачването по високи планински върхове подразбира влизане в един

висш свят. Следователно изкачването на върха Мусала не е нищо друго, освен отиване при Бога, т.е. изкачване на някое духовно място. Човек може да намери красивото и великото в света само по високите места. В този смисъл човек всеки ден може да се изкачва по високи върхове, да се освежава, да повдига мислите и чувствата си. Животът по високите върхове е живот на истинска музика и поезия. Само оттам човек може да възприеме нещо възвишено и велико. Гениалните музиканти са приемали музиката от високите места и после я сваляли в низините, между хората. Колкото по-добри приематели били, толкова по-точно са я предавали. Човек може физически да се движи в долината на живота, а умствено и духовно – по височините." („Вечно обновяване", РБ, 28.07.1940)

„В планината трябва да имаш чиста мисъл. Щом нямаш чиста мисъл, ще има бури, ветрове, гръмотевици, градушки, дъждове. Ще стане цяла реакция. Ще се промени времето. На Мусала дойдоха една година туристи, които ядоха месо, пиха вино и дойдоха гръмотевици и дъжд. И те избягаха. Планината е единственото място, където човек може да се научи какво нещо е чистотата." („Хармонични и дисхармонични съпоставяния", РБ, 11.08.1937)

„Ние сме дошли на планината, за да разберем Волята Божия и да я изпълним; да се облагородим и да се върнем обновени. Ние сме дошли на планината, за да образуваме връзка между физическия и духовния свят. Ако мислите, че никой няма на планината, много се лъжете. Цялата планина е пълна с очи; където минавате, те ви гледат. Ако ви се отворят сега очите, ще видите тук пред себе си един друг свят." („Подражатели на Бога", РБ, 27.07.1932)

„Водя ви на планината, за да ви уча как да живеете. Сега е месец април. По това време в планината има много прана. Да си вземете! Сега праната е по-изобилна, отколкото през другите сезони. През пролетта има прилив на прана и понеже растителността не е още събудена, тя приема по-малко и оставя свободна прана. Корените се събуждат по-рано от другите части на растението. Те поглъщат малко от праната, която минава покрай тях и излиза на повърхността. После вече, като се събуди растителността, тя поглъща по-голямо количество от праната." (из „Разговори на Ел Шадай", Боян Боев)

„Докато сте на планината, ходете боси по 2-3 часа на ден. Когато Слънцето грее, тревата е топла и камъните са напечени. Използвайте тези часове да се свържете с енергиите на Земята. Привилегия е за човека да ходи от време на време бос главно по ливади, поляни и канари." („Упътвания и наставления", МОК, 15.08.1930)

Елена Блаватска: *„Най-често в разредения въздух на планините, както виждаме това в Шотландия, дарът на предвиждането, на ясновидението и духовидението е присъщ почти на всеки планинец."*

Лидия Ковачева: *„Обикнем ли планината, тя винаги ще ни привлича със стройните си борове, със сенчестите си зелени полянки, с уюта на шубраците си, с дъха на мащерка и на бор. Ще дойде момент, когато ще предпочетем да спим „под звездите"! Сутрин да ни събужда росата! Да посрещнем червения диск на изгряващото Слънце, надничащо между дърветата. Приобщеният към природата е щастлив човек. За него стойностите на живота са променени. Грижите, кариерата, материалните домогвания - всичко това избледнява. Само истински здрав човек си осигурява пълнокръвен живот, а това се постига само с приобщаването към природата. От аптеката здраве не можете да купите с пари."*

6.7. Законите на Природата

Учителя: *„Учените хора, като децата, се опасяват, че някога въглищата ще се свършат. Има въглища за милиарди векове. Ако е въпрос за горене, няма защо да се плашим. Вселената е пълна с въглища – с разумни въглища, които не образуват дим." („Като децата", ИБ, 12.11.1944)*

Според мен тук Учителя загатва за електричеството, магнетизма и една трета сила, която са владеели Атлантите и са използвали като неизчерпаем енергиен източник за своите нужди, включително и за летателни апарати, надминаващи по своето устройство всичките ни представи. Мистиците наричат тази енергия „Врил". Това, разбира се, изобщо не е повод да прахосаме всички други ресурси, понеже има алтернативи, но определено е по-рационална идея от тази, че бихме могли да се преселим на на Марс.

„Изворите и разните планински върхове са в известно съотношение с нас. Мусала има известно влияние върху нас. Витоша оказва друго влияние. Различните реки също упражняват различно влияние върху нас, при това тия, които текат към изток, имат едно влияние, а ония, които текат към запад, към север или към юг, имат съвсем друго влияние." („Закон на съпоставянето", НБ, 21.03.1926)

„Боси трябва да ходите лятно време, особено в началото на месец май, за да може краката ви да са във връзка със Земята, да може да премине у вас електричество и земен магнетизъм. Онези от вас, които не са свикнали да ходят боси, трябва да ходят боси само 1-2 часа след като изгрее Слънцето. Това е хубаво. Аз бих препоръчал и на мъже, и на жени да излизат боси при изгрев Слънце, но извън града, на някоя хубава местност." („Отговори на зададени въпроси", СБ, 23.08.1921)

„Ако живееш на северния склон на планината, ще имаш един характер; ако живееш на южния ѝ склон, ще имаш друг характер. Сянката на планината оказва известно влияние върху хората. За да имаш един подвижен характер, трябва ти повече светлина и повече топлина." („За дишането", ООК, 11.09.1940)

А ето и нещо интересно, което споделя Щайнер за нашето влияние върху всичко, което се случва в Природата:

„Настоящата епоха – разглеждаме я в широк смисъл като периода от великата атлантска катастрофа насам – беше предшествана от самата Атлантска епоха, когато континентите Европа, Африка и Америка не съществуваха в днешната си форма. По онова време имаше един главен континент на Земята – Атлантида, както го наричат – който се простираше в областта, която сега се заема от Атлантическия океан. Знаете също, че в определен период на тази атлантска еволюция се развихри необуздана неморалност сред тогавашният цивилизован свят. Човешките същества имаха много по-голяма власт над природните сили, като те си присвоиха и употребяваха тези сили за зли цели. И така, можем да видим назад във времето една епоха на широко разпространена безнравственост. А след това настъпи великата атлантска катастрофа.

Ортодоксалният геолог естествено ще проследи тази катастрофа в процесите на минералния свят; всъщност е факт, че една част от земята е потънала, а друга се е издигнала. Но на тези, които основават мисленето си върху принципите на модерното природознание, не би им хрумнало да си кажат, че нравите и заниманията на човешките същества са били сред причините за тези процеси. А те са такива! Самата истина е, че атлантската катастрофа беше резултат от делата на хората по Земята.

Външните, минералните причини не са единствените за тези велики катастрофи, които настъпват в земната еволюция. Трябва да търсим причини, намиращи се в сферата на човешките действия и импулси. Самото човечество също принадлежи към веригата от причинни сили в земното съществуване. И това не важи само за такива мощни и епохални събития, но и за всичко, което се случва по всяко време.

И така, връзката между онова, което се дължи на човешките същества и космическите събития, и земните събития, остава скрита. В този смисъл цялото наше природознание не е нищо повече от една голяма, всеобхватна илюзия. Защото, ако искате да разберете всички истински причини, няма да ги откриете, като изучавате само минералното, растителното и животинското царство...

Според съвременните предубеждения, има нещо неумолимо в игрите на природата – всъщност това е удобна мисъл за учените материалисти. Те си представят, че земното развитие ще остане същото и ако не съществуваха хора; че независимо дали са добродетелни или не, това няма съществено значение или не променя нищо. Обаче това не е така! Най-важните причини за събитията на Земята не са извън човешките същества; те са в самото човечество. А ако земното съзнание се разшири до космическо съзнание, човечеството трябва да разбере, че Земята – не за кратко, а за продължително време – се превръща в негов образ, в подобие на самото човечество.

Няма по-добър начин да приспиш хората от този – да им вмениш, че нямат никакво влияние върху хода на земното развитие. Това свежда отговорността до един индивид, до отделната личност. Истината е,

че отговорността за хода на земното развитие през времето на космическите еони се намира в човечеството. Всеки трябва да чувства себе си като член на човечеството, а Земята – като тяло на това човечество." (Събр. съч. 191)

Много суеверия се ширят и по въпроса за магиите, чудесата и необяснимите феномени. Разпространено е схващането, че *„Чудото е феномен, при който се нарушава даден природен Закон."* Това е тотална заблуда. А невежеството стига до там, че материалистично настроените приемат необяснимите феномени за илюзии и фантазии, а неразумните, които обаче се смятат за просветени, ги слагат под общ знаменател: *„дело на дявола"*.

Всичко това се дължи на факта, че съвременните хора си нямат ни наймалка идея за повечето от природните закони и затова са далеч от Истината.

Думата „магьосник" произлиза от древната титла „Магициан", използвана в миналото за прослава и отличие. Тя е производна от МАГК, МАХ (от хинди или на санскрит) и означава „велик", т.е. човек, добре познаващ тайното, езотерично знание; свещенодействащ човек. Сега обаче тя е придобила съвсем изопачено значение, което не отговаря на истинския ѝ смисъл. В миналото тази дума била синоним на всичко, което се уважавало и почитало; символизирала е ученост и мъдрост. Според съвременните духовници обаче тя е принизена до понятието „фокусник", „шарлатанин", или човек „който е продал душата си на дявола", злоупотребявайки със своето знание и използвайки го за зли и опасни цели. Суеверните глупаци приемат мага за зъл магьосник. Дори православните християни явно забравят, че Мойсей също е извършвал действия, които според техните критерии биха могли да бъдат наречени магия. За пророк Даниил пък е казано в прав текст следното:

„Цар Навуходоносор, баща ти, ***го постави глава на тайноведците, магьосниците, халдейците и гледачите****, - сам баща ти, царят - защото в него, в Даниила, комуто царят промени името на Валтасар, се намери висок дух, знание и разум, способен да разкрива сънища, да тълкува загадъчното и да развързва възли." (Даниил 5:11,12)*

Нещо, което може да бъде наречено магия според съвременните религиозни разбирания, е описано и в книгата на Исус Навин, гл. 6, когато се говори за събарянето на крепостните стени на Йерихон:

„И да идете около града всички ратници мъже, да обиколите града веднъж. Така да правите шест деня. И седем свещеници да носят пред ковчега възклицателни тръби. И на седмия ден обиколете града седем пъти и свещениците да тръбят с тръбите. И когато затръбят с възклицателен рог продължително, като чуете гласа на тръбите, всички люде да възкликнат с голямо възклицание. И ще паднат градските стени на мястото си и людете ще влязат."

Питам: И как в наши дни църковните служители, без дара на ясновидството, преценяват кой говори от Бога, и кой от себе си?

В действителност магиите, както и чудесата, не представляват по никакъв начин нарушение на физичните закони, а точно обратното - тяхното дълбоко познаване и използване за различни цели – добри или зли.

Никой (дори Исус Христос) никога не е нарушавал тези Божествени закони, понеже на тях се основава цялото Битие.

Как тогава се обясняват феномени като левитация, материализиране на предмети, влияние върху обекти без никакво съприкосновение?

Дори и днешната наука вече доказа, че всичко около нас е енергия, вибрации, вълни. По сходен начин и когато един адепт, който години наред е работил над своите тела и ги е превърнал в съвършени инструменти за своя дух, може до такава степен да концентрира мисълта си, че да я сгъсти (материализира) в определена форма. Има множество документирани случаи, особено от Индия, в които факири чрез силата на волята си са сътворявали най-различни неща - например храни, които след това били консумирани от свидетелите, описващи събитията, досущ като истински. Елена Блаватска разказва за доста подобни случаи от пътуванията си в Индия. А ето и думите на Учителя:

„Страданията в живота имат за цел да изпитат силата и правотата на човешкото верую. За пример, поставят различните вярвания на едно и също изпитание и гледат кое от тях ще устои, без да се разколебае. Щом едно верую не се разколебава и от най-големите изпитания, то е право и истинско. Ако няколко души вярващи се заблудят в една гора и прекарат в нея няколко дни без хляб, този, който не се разколебае във вярата си и се надява, че хлябът ще дойде отнякъде, е истински вярващ. Неговата вяра е най-силна. Той вярва, че и от небето може да падне хляб, когато другите знаят само един начин за получаване на хляба. Не може ли да дойде по този начин, те са осъдени на глад.

Един англичанин разправя една своя опитност за чудния начин, по който получили хляб. Той прекарал няколко дни с една група индуси в една гъста, мъчнопроходима гора. В това време хлябът им се свършил. Един от индусите ги запитал: „Какъв хляб искате – европейски или нашенски?" Англичанинът казал, че искат европейски хляб. – „Добре, след един час ще имате топъл европейски хляб." Наистина, след един час пред тях стоял топъл, бял европейски хляб. Как и откъде е дошъл този хляб, англичанинът не разбрал. Без фурна, без брашно и работници, хлябът стоял пред тях. Те яли и благодарили на Бога за чудото, което видели. На запитванията откъде дойде хлябът, индусът мълчал, не казал нито дума за обяснение. Някои хора вярват в чудеса, а някои не вярват и искат обяснения...

Ако вярващият приложи своето верую в живота си, ще види, че стават чудеса. По този начин ще избегне много погрешки в живота си. Чудеса съществуват за безверниците, за невежите; обаче за истински вярващите, за учените, не съществуват чудеса. Те знаят, че всичко, което става в Природата и в живота, се подчинява на разумни закони." („Човек и природа", УС, 23.06.1935)

„От времето на Христа досега не зная друг да е нахранил с 5 ечемични хляба 4-5 хиляди души. Говорят, че някъде в Индия имало хора, които можели да нахранят с малко хляб много хора. Ако съвременните хора се стремят да превърнат желязото в злато или простите метали в благородни, възможно е. И човек по същия начин може да увеличи пе-

тте ечемични хляба, но трябва да разбира съответния закон на Природата за превръщане на материята." („Петте ечемичени хляба", НБ, 30.04.1933)

„Какво прави адептът на Земята? Той разполага с тялото си и може да си служи с него, както иска: и като автомобил, и като аероплан. Това се отнася до адепта, до човека, който има знания. Който няма знания, той ще търси файтони, автомобили и аероплани. Който няма вяра, нуждае се от пари; който има вяра, и без пари може." („Разбрани неща", ООК, 27.05.1931)

„Мислите ли, че ако обичате Бога, вас ще ви оберат разбойници? Разбойници няма да ви оберат – Бог е, Който живее във вас. Има индуси, има и англичани, които изучават това изкуство. В най-опасните места ще избере някой индус един камък, ще седне на него и дето минават тигри, лъвове, змии, той седи и мисли; вярва, че всичко в света е добро. Минават тия зверове и нищо не му правят." („Новото в живота", НБ, 23.04.1938)

По същия начин чрез концентрирани мисли, насочени към определен човек, той може да бъде излекуван.

Друг пример за интересно явление дава Елена Блаватска - левитацията:

„Земята фактически е магнитно тяло (както са установили учените) - Парацелз още преди триста години е твърдял, че тя представлява един огромен магнит. Земята е наситена с особен вид електричество (ще го наречем положително), което тя изработва непрекъснато чрез спонтанно действие в себе си като център на движението. Човешкото тяло, както и другите материални форми, са заредени с противоположен вид електричество - отрицателно. Органичните и неорганичните тела, ако се оставят сами на себе си, постоянно развиват в себе си и се зареждат с електричество, противоположно на земното. Всъщност за какво става дума? Просто за земното притегляне... Как тогава можем да се избавим от това притегляне?

Съгласно гореизложения закон на електричеството, съществува притегляне между нашата планета и организмите на нея, което ги задържа на повърхността на Земята. Законът за притеглянето обаче в много случаи е бил нарушаван от левитацията на хора и неодушевени предмети. Как да обясним това? Състоянието на нашите физически системи - казват философите-теурзи - в значителна степен зависи от въздействието на нашата воля. Добре управляваната воля може да направи „чудеса"; всъщност тя може да извърши смяната на електрическата полярност от отрицателна в положителна и тогава човек ще премине по отношение на земята в състояние на отблъскване и „притеглянето" за него ще престане да съществува. Съвсем естествено е, че при това положение той ще се понесе нагоре и ще се издига, докато отблъсващата сила не се изчерпи. Височината на неговата левитация ще се измерва с по-голямата или по-малката му способност да зарежда своето тяло с положително електричество. След като човек

веднъж овладее тази власт над физическите сили, после преходът от земното привличане към левитацията може да стане не по-труден от дишането."

Оттук разбираме, че всичко се подчинява на строго дефинирани закони, които обаче са достояние само на достойните ученици, които са готови да ги използват единствено за общото благо, без да търсят каквато и да било изгода. Учителя пък казва по темата: *„Вие искате да се концентрирате, искате някой път да прилагате източните методи. Най-първо трябва да се научите на закона да се освобождавате от влиянието на Земята. Мисълта ви да бъде толкоз силна, че като мислите за Небето, за духовния свят, както седиш в стаята си, поне на четири пръста да се повдигнеш от земята, че краката ти да не опират на пода. Докато ти поне с един пръст не се вдигнеш, то концентрацията ти е обикновена." („Трите устоя", ООК, 25.03.1936)*

„Има учени, които не вярват в магията. Какво всъщност е магията? – Мъдрост. Магът е мъдрец, който със силата на своята мисъл може да носи слабите хора. Възможно ли е това? – Възможно е, разбира се. Както силният носи слабия на гърба си, така и мъдрецът влияе на обикновените хора с мисълта си... Всеки човек, на когото мисълта е силна, влияе на слабите." („Трите родословия", УС, 22.09.1935)

„Магьосник, маг е човек, който разполага със знания, с мъдрост. Знаем, че знанието облагородява. Значи магьосникът е мъдър, добър човек. Всеки, който се занимава с магия, впряга ума си на работа. Преди това умът му е бил в бездействие, а сега работи..." („Направление на истинския живот", ООК, 26.12.1928)

Евангелието ни показва, че зад природните явления (например зад вятъра) също стоят духовни същества: *„И като се събуди, запрети на вятъра и каза на морето: млъкни, престани! И вятърът утихна, и настана голяма тишина." (Марко 4:39)*

От това разбираме, че вятърът и морските вълни се произвеждат от живи същества, за да може да им заповядва и да се смъмрят. Защото на един чисто механичен процес не може да се заповядва, не може да се смъмря. Христос се обръща не към механичния вятър, но към тези, които го произвеждат - природните духове на въздуха и водата.

Разбираме още, че Той има власт не само да заповядва на бесовете и на всички духове, но има власт да предаде тази сила и власт на други, които са готови за това, каквито са апостолите: *„И като повика дванайсетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеряват всяка болест и всяка немощ." (Матей 10:1)*

Това показва, че Той е господар и цар в духовните светове и разполага с неограничена власт, която използва за благото и доброто, както на всички човеци, така и на всички същества. За да предаде някой власт и сила на други, той трябва да е такъв, който разполага с тази власт и сила, и я дава на тези, които са достойни за нея.

Друг случай, който ни показва власт над природните стихии (и който дядо поп би определил като магия) е описан и в Ев. от Лука 9:54: *„Като видяха това учениците Му Иаков и Йоан, рекоха: Господи, искаш ли да кажем да падне огън от небето и да го изтреби, както и Илия направи?"*

Това ни показва, че учениците Христови са можели да свалят огън от небето. Това е пак една окултна способност, която е достояние на малцина и съвременните религиозни братя в черно биха нарекли магия, дело на дявола.

7. Здрав дух в здраво тяло

Учителя:

„Спазвайте следните правила в живота си: яжте чиста храна, пийте чиста вода, дишайте чист въздух, живейте в здравословна къща. Преди лягане мийте краката и ръцете си. Никога не лягайте с немити ръце и крака." („Силните", СБ, 12.08.1942)

„Здравето почива върху почвата, на която живеем и върху храната, която приемаме. Щом човек не възприеме онази естествена храна, която е необходима за тялото му, непременно идват неестествените болезнени състояния." („И оздравя дъщеря и`", НБ, 21.06.1925)

„Първо трябва да се започне с пречистване на тялото. Това е една от вашите задачи. Вие казвате, че човек е красив, докато е млад. Не — човек е красив, докато е добродетелен." („Узрял плод", ИБ, 05.05.1932)

Рудолф Щайнер: *„Във всички времена и разпръснати по целия свят от незапомнени времена е имало мистерийни школи, чиито членове се стремяха, със строга самодисциплина, със старателно изучаване, с медитация, да достигнат до скритото същество на света зад воала на преходното. В Гърция именно Питагор, един от великите посветени, работеше по този начин. Той беше събрал ученици, които водеше в Мистериите посредством предварителни, строги изпитания. В същото време обаче, бяха поставяни строги диетични правила. Напълно бяха забранени опияняващи напитки. Така също и приемането на месо и бобови растения беше строго забранено. Също и в по-късните времена и във всички мистерийни школи бяха давани правила, които да определят начина на живот на учениците... Те трябва да знаят, че силите на определени духовни същества лежат в храната, която ядат. И ако хората искат да станат господари на своя организъм, те трябва съзнателно да избират своето хранене." (Събр. съч. 266/1)*

„Не знаете ли, че вие сте храм Божий, и Духът Божий живее във вас?" (Първо послание на ап. Павел до Коринтяни 3:16)

Тази глава ще бъде посветена на съвети за един по-чист, разумен и здравословен живот, тъй като той е първата стъпка към духовно израстване.

В едно нечисто и болно тяло е невъзможно да се прояви в пълнота един светъл, възвишен дух. Всеки музикант знае, че от качеството на инструментите му до голяма степен зависи дали ще може да прояви своя талант или ще се провали напълно. Както ако дадем една дъска с четири струни на най-големия виртуоз, той не би могъл да покаже своите умения, така и нездравото тяло трудно може да бъде добър проводник за Духа и на принципа: *„Вече не живея аз, а Христос живее в мен.“*

7.1. Храненето като свещенодействие

Учителя:

„Човек трябва да гледа на храненето като на свещен акт.” („Правилна обхода към себе си и към природата“, МОК, 28.09.1928)

„Обикни храната и яж с любов, за да използваш разумно енергията ѝ. Храната се състои от живи частички, носители на енергия, която приета с любов, обновява организма. Обаче, ако храната се приема без разположение, в организма се образуват различни течения, които внасят известна дисхармония и изтичане на енергията.” („Методи на природата“, ООК, 02.03.1922)

„Природата е строго разпределила кой с какво трябва да се храни. На човека е определила да се храни с прясна, чиста храна, която мъчно се разлага. Кухнята на съвременните хора е неестествена. Тя се е отклонила от кухнята на Природата, вследствие на което хората са изложени на различни заболявания и страдания.” („Превръщане и съпоставяне“, МОК, 27.06.1930)

„Храните са материализирани мисли на същества, които стоят по-високо от нас и тези мисли се трансформират у нас, когато ядем плодове и зеленчуци.” (из „Акордиране на човешката душа“)

„Попаднете ли на един плод, вие се свързвате с всички плодове от същия вид. За пример, ако ядете круша, вие се свързвате с всички круши от същия вид. И ако ядете крушата правилно, с благодарност, всички круши са доволни от вас.” („Вътрешни прояви“, ООК, 08.10.1930)

„Растенията, плодовете, животните се жертват за хората, които трябва да благодарят за това. Ако не благодарят, малко се ползват. Тогава страданията на растенията и животните са по-големи и хората трябва да изкупват тези жертви. Как се изкупва жертвата на растенията и животните? - Чрез работа. Затова е казано: Който не работи, няма право да яде... Като възнаграждение на работата иде яденето. Щом свърши някаква работа на физическия, в духовния или в умствения свят, като заплата за това му се дава да яде. Ако нищо не е свършил, той пак яде, но взима заплатата си предварително, назаем.” („Устойчиви величини“, УС, 19.01.1936)

7.2. Вегетарианството

Интересни същества сме ние, хората. Първо пишем приказки и създаваме анимационни филмчета за децата, където животните пеят, смеят се, шегуват се, закачат се, обичат се. После един ден сипваме в чинийката на Иванчо парче месо и му казваме: *„Яж това прасенце, пиленце, агънце за сила и здраве."* И Иванчо силно се обърква... В приказките и анимациите животните имат чувства и са приятели на човека, а после изведнъж тези приятели ти ги слагат тържествено обезглавени. И малко по малко Иванчо се научава да не мисли и да не задава въпроси, чиито отговори са жестоки...

Месото е оказвало дълго време огромно влияние в живота на човечеството. От една страна то ни е изхранвало до известна степен, защото е относително леснодостъпен и концентриран източник на хранителни вещества, но от друга страна енергията, която то внедрява в нас, е една от причините съвременните хора да достигнат до сегашното си състояние на безверие и егоизъм.

При животните има изградена нервна система и те също изпитват чувства като нас. И също като при хората, и при животните всичко, което изживяват в своя живот, се кодира на клетъчно ниво вътре в самите тях и всяка една клетка от тялото им помни всичко. Особено по време на смърт животните излъчват огромен заряд негативна енергия, предизвикан от болката, страха и ужаса от убийството им. Всички духовни течения (като започнем с Йога и минем през школите на Заратустра, Хермес, Питагор, Есеите, Манихеите, Богомилите, Розенкройцерите и т.н.) са били единодушни, че месната храна е вредно за здравето на тялото и развитието на душата, стремяща се към Бога. То в огромна степен обезсмисля всички останали наши усилия, като ни привързва към Земята и ни отдалечава от Небето.

Мнозина оправдават нарушаването на Божията заповед *„Не убивай!"* с това, че Исус е хранил хората с риби, но забравят, че всеки стих в Библията е символ на един духовен факт. И споменаването точно на риби неведнъж в Евангелието, е ясен знак, че дадените събития са свързани с космическата епоха под знака Риби, която пък предшества епохата на Водолея, тъй като в космичен план епохите под даден зодиакален знак се сменят в „обратен ред" - епохата под влиянието на Овена е била последвана от зодиакалния знак Риби, а според Учителя от 1914г. ние вече сме в епохата на Водолея. Всеки от тези дълги периоди продължава по 2160 години и се дължи на преместването на пролетната равноденствена точка от един астрологичен знак в друг.

Един от другите митове, на които не смятам за нужно да се спирам, е този, че в месото имало незаменими протеини и други вещества, които ги няма в растителната и млечната храна. Това не само не е вярно, ами и вегетарианските източници са много по-лесно смилаеми и съответно по-добре усвоими.

Други пък философи твърдят, че растенията страдали по същия начин, по който животните, когато ги убиваме. Ако обаче се замислим, не е трудно да осъзнаем, че „смисълът" на живота на един плод е именно да пора-

сне, да узрее и стане вкусен, за да може животните или хората да го изядат и да посадят семената му. Това иска Природата от нас. Едно животно обаче идва със своя мисия и свои уроци за учене. То няма за цел в живота си да умре преждевременно, за да задоволи нечии апетит за наслаждения. Да не говорим, че е още по-глупаво да сравняваме нервната система (свързана с животинското астрално тяло) със спящото съзнание на растенията.

Трето заблуждение е да твърдим, че „като си купуваме месо, ние не участваме в убиването и сме невинни". Дори по светските закони ако платим на някого за дадено убийство (независимо дали преди или след извършването му), ние сме най-малкото съучастници. А в духовен аспект, когато чрез нашите пари изкушаваме един човек да убива, за да изкарва собствената си прехрана, грехът е още по-голям, а оттам и кармата, която си навличаме чрез тези убийства. И Христос ни учеше: *„Не е възможно да не дойдат съблазни, ала горко на онзи, чрез когото дохождат: за него е по-добре, ако му надянат воденичен камък на шията и го хвърлят в морето." (Лука 17:1,2)*

Примери за това, че месната храна не е необходимост, а едно жестоко удоволствие, са и милионите индийци, които от хилядолетия живеят без да консумират месо и това по никакъв начин не ги е направило по-малко здрави от останалите съвременни „цивилизовани и културни" народи.

А ние, „християните", навръх Великден, когато би трябвало да честваме Великата Саможертва на Христос и възкресението Му ... празнично колим милиони агнета, за да почетем кроткия и смирен Божи Агнец.

Учителя много е говорил по важния въпрос за вегетарианството:

„Човек може да си вземе малко медец от пчелата, вълна от овцата, мляко от кравата, но не и да ги коли, за да ги яде." („Медицински и окултни правила - том 1", 1924-1925)

„Месоядството води към страдания, нещастия и болести. За да се излекува от тях, препоръчват на човека вегетарианска храна. Следователно вегетарианството не е нищо друго, освен метод за лекуване." („Огън на пречистване", УС, 01.12.1935)

„Първата причина за аномалиите в живота се дължи на онази неестествена храна, която туряте в стомаха си. Бог е направил човека да се храни с плодове, а вие ядете месо. Месната храна е внесла такива отрови във вашия организъм, че той днес представлява сбор от нечистотии. Ако бяхте имали обоняние непокварено, вие бихте бягали далеч един от друг - такъв смрад се носи от ония, които ядат месо. Ако някой боледува, то първото условие, за да се промени, е да промени храната си. Плодната храна, както и месната, съдържат в себе си различни елементи, които предизвикват две различни състояния, които в далечното бъдеще на нашия живот ще произведат два различни резултата." („Гърбавата жена", НБ, 08.06.1919)

„Колкото по-чиста и по-здравословна храна употребява човек, толкова по-велико бъдеще си приготвя той. За да се очисти храната от отровите, които идат от земята, от една страна и от самите жи-

вотни - от друга страна, тя трябва да се пречисти. Никакъв химически начин или физически не е в състояние да пречисти храната от психическите отрови, освен мислите и чувствата на човека. Най-много психически отрови се съдържат в месната храна. Страхът и отвращението, което животните изпитват, когато ги колят, внасят в организма им тия отрови. Като употребяват месото, хората ги възприемат и се разстройват." („И рече Исус", НБ, 06.04.1930)

„Ако обърнете погледа си към природата, ще видите, че хранителните елементи, които се съдържат в месото на млекопитаещите, се срещат в зеленчуците и плодовете даже в по-голямо количество, в по-чисто състояние. Човек трябва да знае как да използва енергията на природата, да я приема от нейния първичен източник, а не от животните. Днес животните възприемат първичната енергия от природата, а хората от тях. Друго щеше да бъде здравословното състояние на човека, ако той по един разумен и съзнателен начин сам би използвал енергията на природата." („Мисъл и действие ", ООК, 15.06.1922)

„Като се храни с месо, човек възприема качествата на животното, което е ял." („Новораждане ", РБ, 19.08.1939)

„У някои хора се явява известно стълкновение в стомаха и те казват: не ни понася нещо вегетарианството. Човек трябва да бъде вегетарианец по убеждение. Тогава той ще може да асимилира правилно храната, която приема." („Положителни и отрицателни черти на живота ", СБ, 26.08.1929)

„Колкото кокошки и агнета е изял човек в живота си, на толкова ще служи. Такъв е законът в природата. Нарушеното равновесие трябва да се възстанови. Следователно, вие сте свободни да ядете каквато храна искате, но ще знаете, че за всичко това ще плащате със слугуване." („Наклали огън ", НБ, 21.04.1929)

„Ако си вегетарианец и носиш кожени обувки, това е престъпление. Природата има един строг, неизменен морал, който се прилага еднакво към всички хора. Дали съзнаваш кое е морално или не, не е важно. Един ден говедата ще те държат отговорен за кожата, от която си носил обувки. Че си купил готови обувки, няма да те оправдаят. Щом носиш обувки от кожата на говедата, ти взимаш участие в престъпленията на онези, които са ги клали. Вдълбочи се в себе си и се запитай: От крадена кожа ли са обувките ти, или не. Ако са от крадена кожа и без пари да ти ги дават, не ги взимай." („Живот и благо", МОК, 18.11.1932)

„Аз отричам месната храна, защото зная, че всички престъпления се дължат само на нея. Тази е причината, за да не се яде месо. Месото носи всички престъпления в себе си. Който яде месо, непременно ще пострада. С докосването си до месото, ти вече възприемаш лошото в него." („Божествен импулс", УС, 05.02.1933)

„Аз говоря по въпроса за храненето от принципиално гледище, а не от вегетарианско гледище. Смешно е да ме наричат хората вегетарианец. Никакъв вегетарианец не съм. Аз мисля върху първичната храна, която Господ ни е дал за новия човек." („Фарисей и садукей ", НБ, 20.03.1921)

7.3. Цитати относно вегетарианство

Често изтъкван довод в полза на месоядството е, че отказът от консумиране на месо води до физическа слабост, недостиг на хранителни вещества и липса на енергия, а също и че науката „категорично е доказала", че месото е необходимо за всеки човек. Как тогава да си обясним, че много от най-великите гении, учени, философи, лекари и дори преуспели спортисти[24] са вегетарианци или вегани? Ето какво те самите казват по въпроса:

Алберт Айнщайн: *„Нищо няма да допринесе за човешкото здраве и да повиши шансовете за оцеляване живота на Земята толкова, колкото еволюцията на вегетарианското хранене."*

Алберт Швайцер: *„Разумният човек трябва да застане срещу всички жестоки обичаи, независимо колко дълбоко вкоренени в традицията и доколко заобиколени от ореол са те. Когато имаме избор, трябва да избягваме да причиняваме страдания и болка в живота на друго, дори и най-низше същество. Ако не правим това, си навличаме вина, която нищо не оправдава."*

Емануел Кант: *„Ако човек не иска да потъпче своите хуманни чувства, той трябва да проявява доброта към животните, понеже този, който е жесток към тях, става такъв и в отношенията си с хората. Ние може да съдим за сърцето на човека според отношението му към животните."*

Конфуций: *„Следвайте неотменно вегетарианството и се пазете да не отнемате живот."*

Кришнамурти: *„Суеверието е другото голямо зло, което е причинило ужасяващи жестокости. Онзи, който е роб на суеверието, презира помъдрите и се опитва да ги принуди да вършат същото, което и той. По-*

---

24 Ето само няколко от десетките примери:

• Боди Милер - вегетарианец от раждането си, 5-кратен медалист от зимни олимпийски игри

• Едвин Моузес - вегетарианец и двукратен олимпийски златен медалист на 400м бягане с препятствия. Печели 107 последователни финали и поставя световен рекорд 4 пъти.

• Карл Люис - веган и лекоатлет с 10 олимпийски медала, 9 от които са златни

• Крис Кембъл - вегетарианец, св. шампион и олимпийски медалист по борба

• Мъри Роуз - веган и плувец с 15 световни рекорда и 6 олимпийски медала, 4 от които златни. През 1958 г.. той заявява в радиопредаването "You Bet Your Life", че златните му медали от 1956 г. могат да бъдат приписани именно на веганството.

мисли за страшните кръвопролития, които са извършени заради суеверието, че трябва да се принасят в жертва животни и заради едно още по-жестоко суеверие - че човекът бил имал нужда да се храни с месо."

Леонардо да Винчи: *„Аз се отказах от употребата на месо от ранна възраст и ще дойде време, когато хората ще считат убийството на животни също толкова престъпно и отвратително, както сега гледат на убийството на хора."*

Лев Толстой: *„Ако някой истински и сериозно иска да направи живота си по-добър, първото нещо, от което той би се отказал, ще бъде употребата на плътта на животните за храна, понеже това е неморално и включва извършването на действие — убийство, което е несъвместимо с моралното чувство."*

Макс Хайндел: *„Не бива да налагаме собствените си представи на другите, както и да се опитваме да убеждаваме хората, които още не са готови за промяна, да приемат нашия начин на живот. Промяната трябва да е първо вътрешна. И не би трябвало да е продиктувана от съображението, че растителната храна е по-здравословна, или че отказът от месо обещава много по-лесен контакт с невидимите светове. Главният мотив трябва да е състраданието към бедните жертви, убити, за да можем ние да задоволим апетита си...*

Със сигурност може да се твърди, че хората консумират огромно количество месо и, както всички други азотни съединения, като нитроглицерин, нитроцелулоза и други експлозивни вещества, месните храни са твърде неподходящи и опасни за човешкия организъм. Затова бихме постъпили добре, ако препоръчваме на всички, с които имаме контакт, да избягват или намалят консумацията им. Науката също разполага с достатъчно факти в това отношение, върху които би могъл да се позове всеки, избрал такава мисия... Ако успеем да събудим у другите духа на състраданието, то скоро апетитът им към месото ще бъде превъзмогнат от духа на любовта."

Махатма Ганди: *„Аз не приемам месната храна като необходима за нас на никакъв етап и в никакъв климат, в който е възможно за човека по принцип да живее. Аз смятам месото за неподходящо за нашия вид. Ние грешим като се държим като по-низшия животински свят, ако сме по-висши от него."*

Д-р Натан Приткин: *„Вегетарианците често се безпокоят дали приемат достатъчно протеини, но аз не познавам нито един експерт по хранене, който може да даде диета от природни храни, която да даде в резултат недостиг на витамини, стига да няма недостиг в калориите. Вие се нуждаете само от 5 или 6% калории от протеини общо... и то е практически невъзможно да се получат под 9% в обикновените диети."*

Д-р Нийл Бърнард: *„Месодобивната индустрия е довела до повече*

смъртни случаи на американци, отколкото всички войни на този век, всички природни бедствия и всички автомобилни катастрофи, събрани заедно. Ако месото е твоята идея за „храна за истински хора", по-добре е да живееш наистина близо до много добра болница."

Петър Димков: *„Предпочитайте вегетарианската храна пред месната, защото тя е по-лесно усвоима от организма и съдържа всичко, което е необходимо. Предпочитайте да не ангажирате стомаха си с храненето постоянно – това е здравословно и пряко облекчава работата на мисълта, тъй като не задържа голямо количество кръв в корема (както е при хранене с месо). Не допускайте из стомаха и червата ви цяла нощ да се въргаля мършата на месото, облекчавайте храносмилането си."*

Питагор: *„Хора, стига сте се сквернили с храна непозволена. Ние имаме златокласи ниви, сочни плодове, които превиват клоните с тежестта си, лози, зеленчуци – крехки и вкусни. Чистата млечна каша и благоуханният мед също са ви предоставени. Обилно, щедро всички блага ви дава земята – без жестокости, без убийства и без кръв. Само дивите зверове утоляват глада си с живо месо и то не всички. Много от дивите животни се хранят с растения. Само свирепите хищници – лютите тигри, жестоките лъвове, алчните вълци обичат да проливат кръв. Какъв престъпен обичай! Как можем с месо и кръв на твари и нам подобни алчното си тяло да гоим и с убийство на други живи създания да подкрепяме живота си?*

Не е ли срам за нас, окръжените щедро с даровете на благодатната земя страстно, с жестоки зъби да късаме раздрани трупове като люти диви зверове?... Човек, който, слушайки жалкия предсмъртен рев, коли невинно теле, който убива агнето, ревящо като дете, който птицата небесна бие за забава или за да яде, той не трудно ще се реши и човек да погуби. На този жесток обичай само човекоядството прилича. О, свестете се, не убивайте, недейте, братя!... Смъртни – смъртните щадете! Хранете се с това, което е позволено и достойно за любящата и чиста душа на човека."

Плутарх: *„Кръвта и месото на убитото животно могат да нахранят ястреба, вълка и змията, но за хората те са излишни храни."*

Ралф Емерсън: *„Току-що сте се нахранили, но колкото и старателно кланицата да е скрита на благовидно далечно разстояние от много мили, съучастие все пак има."*

Ромен Ролан: *„Хиляди животни са убивани всеки ден без сянка на разкаяние. Това плаче за отплата върху цялата човешка раса."*

Сенека: *„Категорично реших да не ям плът на умряло животно и накрая на първата година въздържанието ми се превърна не само в навик, а и в приятно занимание."*

Д-р Уилям С. Робъртс (редактор на American Journal of Cardiology): *„Когато убиваме животни, за да ги изядем, те накрая убиват нас, понеже тяхната плът никога не е била предназначена за човешките същества, които са растителноядни по природа."*

Рудолф Щайнер:
„Това, което извършва човек в своя организъм, преработвайки растителната храна, пробужда в него сили, които се разпространяват из цялата Слънчева система, затова в своята физическа обвивка той тогава става участник в действието на силите на цялата Слънчева система и по такъв начин не се откъсва от тях... Лекотата на организма, която човек получава, хранейки се с растителна храна, го издига над тежестта на Земята; тя събужда в човешкия организъм някаква вътрешна способност на преживяване, която постепенно преминава в известно вкусово усещане, благодарение на което човек действително чувства, че заедно с растенията той вкусва като, че ли самата слънчева светлина, произвеждаща в растенията значителна работа." (из „Антропософска енциклопедия", Г. Бондарев)

„Месото, което ние ядем, е пронизано от астралното тяло на животното. Затова в неговото смилане трябва да участва нашето астрално тяло, което отнема от него доста много сили и тогава то не може да решава своите проблеми: да твори образи. Към това се добавя затруднението, поради което то не може през нощта правилно да напуща етерното тяло, оказвайки се ужасно силно приковано към него. Така астралното тяло започва да пречи на етерното тяло да решава своята нощна задача: да възстановява жизнените сили." (из „Антропософска енциклопедия", Г. Бондарев)

7.4. Влиянието на различните храни

Учителя:
За Житото и Хляба:
„Онзи, който иска да реформира, да организира своето тяло, най-първо трябва да се храни с жито, ориз, царевица, а после с плодове." („В своите си ", НБ, 27.06.1926)

„Не е все едно, дали ще употребяваш жито, царевица или овес. Енергиите на житото се коренно различават от енергиите на останалите зърнени храни... Който иска да стане идеалист, да се храни с овес. Ако искаш да бъдеш здрав, да придобиеш мускули, сила, яж жито." („Разумното слово ", НБ, 12.10.1930)

„Единственото растение, което напълно и съзнателно се жертва, е житото. Също ечемикът и царевицата се жертват, но не така както житото. Крушите, ябълките и другите плодове наполовина се жертват. Може да ядете месо, сирене, яйца, но те не могат да създадат у

вас чисто тяло, нито благороден ум. Но основният, главният закон за яденето е любовта. Да ядете само когато ви се яде, да ядете с любов и благодарност." („Правила на разумния живот", СБ, 31.08.1924)

„Хората казват: „Наука е това, да мелиш житото." Никаква наука не е това. Това е най-лошият опит, който съвременните хора правят. Допуснато е да се мели житото между два камъка, но в Божествения свят няма такъв закон, да се прави житото на брашно. Защо? Понеже, като се мели житото, всички хранителни масла излизат навън. Значи това мощното, хранителното в житото излетява, а остават от него само триците, които човек яде. Де е философията тогава?" („Влязоха в ладията ", НБ, 24.11.1929)

„Меленето на житото е човешко изобретение. В бъдещата култура воденици няма да има.... Когато житото се мели, голяма част от маслата, както и от хранителните им сокове, изчезват. След като смелят житото, турят брашното в чували, дето стои по пет-шест месеца. Това брашно вече не е живо. То е изгубило своята жизненост, всякакъв живот от него изчезва. Ето защо най-добре е житото да се не мели, да се яде сурово, но понеже съвременните хора нямат здрави зъби, житото трябва да се вари поне и в този вид, докато е още топло, да се яде. Ако остане жито от днес за утре, то не трябва да се яде. Всеки ден трябва да се вари прясно жито." („Отношение на простите истини към човека", ООК, 22.09.1926)

„В кой вид житото е по-хранително - варено жито или печен хляб? - Според мене вареното жито е по-хранително от хляба." („Новото знание", МОК, 10.06.1932)

„Житото съдържа енергия, каквато печеният хляб няма." („Божественото дърво", ООК, 09.11.1932)

„Житото е по-полезно от всички други храни и плодове, които сега съществуват. То прави най-голямата услуга на човечеството." („Наука за живота", ООК, 13.03.1940)

„Хлябът съдържа в себе си всички хранителни материали. В него ще намерите всичко, каквото пожелаете... Засега най-добрата храна, най-доброто ядене е хлябът. Днес хлябът има право на гражданство навсякъде. Човек може да живее само с хляб. („Две естества ", РБ, 11.08.1935)

„Добре е да ви обичат хората, но още със ставането си от сън да опечете хляба си и след това да го ядете заедно с близките около вас. Не оставяйте хляба за другия ден... Ще кажете, че сухият хляб е по-хранителен. Аз не вярвам в това." („Единствената връзка ", УС, 20.02.1938)

„Кой хляб е по-хранителен – ечемиченият, ръженият или житният? Житният хляб е за предпочитане." („На фокус ", ИБ, 15.11.1944)

„В бъдеще трябва да се избират фурнаджиите. Болен, грешен, нечестен човек не може да бъде фурнаджия. Само добрият, честният, здравият може да стане фурнаджия. Като меси хляба, той трябва да пее, да мисли добро за всички. Ако домакинята не е разположена, не трябва да меси хляб. Неразположението е като проказата." („Живата енергия", НБ, 22.05.1921)

„Едно време хлябът се ядеше пресен, а сега го пекат на сухари, да издържа няколко години. Каква полза ще имате от печен хляб?" („Двете царства ", РБ, 25.08.1940)

За плодовете:
„Всеки плод прилича на хубава, съдържателна книга, върху която са работили стотина професори... Плодът е фабрика, в която са работили множество съзнания. Следователно, ако не знаете как да се отнасяте с плода, вие влизате в разрез с всички тия съзнания." („Вътрешни прояви", ООК, 08.10.1930)

„Изобщо, всеки плод служи за проява на една или друга добродетел в човека. Разнообразието на добродетелите ще зависи от употребата на различни растения и плодове за храна." („Благо и леко", НБ, 29.05.1927)

„Ябълката придава следните качества на човешкия характер: прави го мек, благ, снизходителен към хората. Лицето му придобива свежест." („Здрава основа", УС, 04.01.1931)

„Всеки Божествен плод има своето велико предназначение. Следователно, ако се храниш с ябълки, ще придобиеш едно качество, ако се храниш със сливи, ще придобиеш друго качество." („Родени от Бога", ООК, 05.01.1944)

„Плодовете, които зреят през май и юни, се различават от тези, които зреят през август и септември. Който иска да бъде весел, жизнерадостен, нека яде череши, които зреят рано, в началото на месец май. Който иска да бъде философ, мъдър, да яде грозде - късен плод." („Методи за наблюдения", МОК, 21.12.1928)

"При сегашните условия не е добре да се храните само с хляб или само с плодове, това е крайност." („Беседа за учителите и майките като възпитатели", СБ, 19.08.1920)

„За да трансформира чувствата си и да асимилира правилно сока на жлъчката, човек трябва да яде такава храна, която му е приятна - главно плодове." („Закони на красотата", МОК, 29.06.1928)

„Ябълката не се заключава само в материята си. Тя носи живот в себе си... Колкото по-прясна е ябълката, толкова повече живот съдържа... Яжте всякога пресни плодове. Дъвчете ги добре, бавно, за да из-

смуквате жизнените сокове от тях. Така приети в организма ви, те ще предизвикат у вас силна реакция към нов живот.“ („Опити“, МОК, 20.06.1923)

„Едни храни събуждат физическата енергия, други - чувствата, а трети - умствената енергия...

Бобът действа лечебно, пречиства и е хранителен. Когато си мрачно настроен и изпитваш песимизъм, яж боб. Но ако се яде много, заболява се от болестта подагра. Да се яде всеки ден боб не е полезно, един път в седмицата е достатъчно. Човек, който е скържав, не бива да яде боб, защото ще стане още по-скържав.

Грахът е добро козметично средство; трябва да се вари без масло и с малко сол.

Леската огражда, в нея има магическа сила.

Орехите карат човека да мисли.

Черешите са отлични за симпатичната нервна система и помагат на онзи, който има затягане, запичане на червата. На скържавия дай череши, плодове.

Крушата е интелектуален тип, тя спада към умствено-жизнения темперамент. Ако искаме интелигентност, трябва да ядем круши.

Динята чисти стомаха и червата... Действа ободрително и слабително. Ако искаш да знаеш как да работиш с хората, яж дини.

Пъпеш ще ядеш, за да бъдеш внимателен, да имаш маниер и обхода с хората...

Изобщо всеки плод служи за проява на една или друга добродетел в човека. Разнообразието на добродетелите ще зависи от употребата на различни растения и плодове за храна. Има растения, които правят човека благоразумен. И човек трябва да развие усет от какви плодове се нуждае, за да трансформира енергия от тях...

У човека има един орган, с който познава каква храна му е потребна, и чрез него той ще си избере каква храна му е определила Природата; това са неща за в бъдеще. Ако за всеки човек се избират специфични храни, то много неприятности ще се избегнат. Не трябва да се налагат нещата, но човек сам трябва да избере онова, което обича, защото на някои хора цвеклото не подхожда, а на други – морковите. Наложително е да влезе в приложение законът за Обичта.

Плодовете трябва да се измиват хубаво, вредна е нечистотията по тях. Искат ли хората да ядат хубави и чисти плодове, трябва да насаждат растенията на чисти места и на чиста почва...

Яжте колкото се може по-бавно. Храната изобщо трябва да се дъвче по-дълго време. Ако сдъвчеш хляба добре, ще го разбереш по един начин, а ако ли не, ще го разбереш по съвсем друг начин. Когато люспите на гроздето се дъвчат дълго време, тогава те действат лечебно. Същото важи и за кожицата на зарзалите. След като едно дете е яло плодове, не му давайте друга храна...

Суровата храна можем да я поставим в топла вода, докато се затопли. Топла храна е потребна, а горещата може да се избягва. Човек тряб-

ва да приема и топла вода, стомахът се поврежда от пиенето на студена вода и от приемането на ледено. Много болести дохождат, когато човек яде студени ястия. Някого го боли стомахът, ял е ледени дини.

Гладът продължава живота. Никога човек не бива да се пресища, а да остава малко гладен. Преяждането скъсява живота. Трябва и едно правилно съчетание на храните. Например мляко и млечни продукти не бива да се съчетават с плодове. Една сестра, веднага след като пила мляко, яла кайсии и няколко дни почувствала такива силни болки, че си помислила дали няма да умре...

Прасковите и белите черници лекуват стомаха. Като ги ядете, сдъвквайте ги добре.

Сладките и мазни храни дават мекота, солените – равновесие. Горчивите трябва да се употребяват в изключителни случаи, те тонират, а киселите активизират, дават енергия. След ядене киселите ябълки са полезни, помагат за храносмилането. Сладките храни не искат смесване с други, те са лесносмилаеми." (из „Акордиране на човешката душа")

„Който иска да мисли, трябва да яде лимон. Който е апатичен, всяка сутрин трябва да употребява по едно парче лимон, за да се свърже със силите, които действат в него. Киселините в лимона придават активност на човека." („Естествени връзки", ООК, 19.06.1929)

„Здравословно е да се ядат черници. И действително, черниците са хубаво ядене за онези, които имат слаб стомах. Лечебно действат." („Работа за цялото ", УС, 06.10.1940)

„Боровинките са особено полезни за стомаха. Те поправят стомаха, регулират неговите енергии." („Живите сили на природата", ООК, 20.07.1922)

За някои други храни:

„Трябва да вариш фасула най-малко в две води, за да извадиш нещо от него. Първата вода на фасула трябва да се хвърля, защото е опасно. Тя е полезна за чистене на лекета... Във втората вода ще нарежеш малко лук и ще изкараш от него отлично ядене." („Закон на съотношения", ООК, 15.04.1925)

„Доматът е останал назад в развитието си... Той се спрял в стомаха. По-далеч от живота на стомаха той не е отишъл. Той казва: Освен ядене и пиене, нищо друго не съществува. Яж, пий, весели се и бъди благодарен." („Естествени връзки", ООК, 19.06.1929)

„Картофите предават само едно качество на човека: правят го доволен, да се задоволява с малкото. Особено, ако яде картофи при неблагоприятни условия." („Здрава основа", УС, 04.01.1931)

„Не е лесно човек да се справи с картофите. От седенето в земята, картофите са приели някои вредни елементи." („Бъдещото верую на човечеството", СБ, 01.09.1933)

„Не е добре да се яде много боб. Добре е да употребявате праз, а също обикновен лук и прясно зеле, за които има начин да се запазват и през зимата.

(Въпрос: Добре ли е да се яде кисело зеле?)

Добре, но не за всички.

(Въпрос: Ами зелен фасул?)

Той е по-добър от сухия.“ („Беседа за учителите и майките като възпитатели“, СБ, 19.08.1920)

„Краставицата действа благотворно върху нервната система, но да се яде сутрин и на обяд. Яде ли се вечер, тя се отразява зле върху стомаха.” („Положително знание“, ООК, 30.04.1930)

„Трябва ли да се готви без лук? Трябва ли да не режем и пържим лука? - Когато лукът се нареже на ситно и опържи, той губи своята магнетична сила. Ако сварите лука, без да го режете, той не люти. Рязането и пърженето на лука е предисловие на готвенето. Готви без предисловие.” („Като го видя Петър“, НБ, 20.04.1919)

Солта:

Сред някои общности в наши дни се шири мнението, че трябва или да консумираме съвсем малко сол, или съвсем да се откажем от нея, защото в противен случай нараствал рискът от сърдечни удари. Но истината е, че чистата, нерафинирана сол (в разумни количества) е изключително важна за доброто ни здраве. Проблемът със солта идва от това, че повечето трапезна сол подлежи на тежка преработка, обезцветяване и добавяне на химикали. Вследствие на това към рафинираната сол остават части от избелващите химикали и алуминий (за абсорбиране на влагата), което я превръща в бавнодействаща отрова.

Морската и каменната (напр. хималайската) сол са естествени продукти, които не се нуждаят от преработка, за да бъдат използвани и са единствените полезни, когато са нерафинирани и нейодирани.

Нормата за прием на сол е около 2 грама на ден, но всеки има индивидуални потребности, които все пак трябва да са в разумни граници. И все пак солта е полезна и важна за нашето здраве и е неразумно да я изключим съвсем. Не е случайно, че в миналото солта е била на височината едва ли не на златото и в много езици думата за пари или заплата произлиза от думата за сол.

Това обаче не означава, че трябва да спрем солта, а да се насочим към правилния тип, който е минимално преработван. Чистата сол може се добива от древни пещери и от солници до моретата. Тя се е консумирала от хората в течение на векове и понякога дори е била един от най-ценните и скъпи ресурси. За това, че в определени неголеми количества тя е необходима, Щайнер говори неведнъж. Например:

„Ако човекът няма в главата си подходящо количество соли, не може да мисли нормално... Солите, даже и когато ги поемаме само в малки количества, са един извънредно важен хранителен продукт, не само продукт за вкус. Ние солим нашите ястия не само за да киселеят прият-

но на вкус, ние солим нашите ястия главно за това, да можем изобщо да мислим. Следователно солите трябва да достигнат мозъка, за да можем изобщо да мислим. Солите най-много са свързани с това, което представлява нашето мислене. Ако някой например е болен така, че, да кажем, той отлага в стомаха или в червата си всички соли от храната и не ги изпраща с кръвта в мозъка, тогава той става слабоумен, глупав.“ („Природни основи на храненето“)

Рудолф Щайнер за някои храни:

„Гъбите са изключително вредни: те съдържат пречещи Лунни сили, а всичко, възникнало на Луната, означава втвърдяване. Така също и бобовите храни не са препоръчителни, поради голямото съдържание на азот в тях. Азотът замърсява етерното тяло.” (Събр. съч 266/1)

„Доматът като се поема в организма се отделя от него и създава своя собствена организация вътре в организма... Това потвърждава уточнението на един американец за въздействието на доматите, че при известни обстоятелства имат много благоприятни въздействия върху злокачествените заболявания на черния дроб. Защото черният дроб е органа, който работи относително с най-голяма независимост в човешкото тяло. Така че, общо казано срещу неразположенията на черния дроб може да се действа чрез домати...

Картофът в това отношение е близо до домата... Изключителното използване на картофа е сред факторите, които са направили човека и животните материалистични, откакто картофът е въведен в Европа. Ние би трябвало да поемаме само необходимото количество картофи за да стимулираме нашия мозък и природата на главата. Консумирането на картофи не трябва да е непрекъснато.‘ (из „Земеделие“, гр. Кобервиц, 16.07.1924)

„Вие знаете, че картофът е станал една от основните храни и че в някои области е твърде трудно да предотвратите хората да ядат почти изключително само картофи. Какво прави ученият, когато експериментира хранителната стойност на картофа? Той определя веществата в картофа... Човек открива въглерод, кислород и водород подредени по един специален начин. След това се разбира, че в човешкото тяло те се преобразуват и стават на вид захар. Но до тук се стига в лабораториите. И не може да се продължи нататък. Да, вижте, ако човек храни едно животно с мляко, то може, при известни обстоятелства да живее твърде добре, но ако млякото се анализира и започне да се дава не мляко, а неговите химически съставки, то животното ще умре. Защо става така? Така е защото има и нещо друго, което работи в млякото извън химическите съставки. Същото е и при картофа. Това е неговата духовна част.

Навсякъде из природата работи духът, ако от духовна гледна точка някой изследва картофа и как той храни човека, открива, че картофа не претърпява пълно смилане в храносмилателния тракт. Той минава през лимфните жлези и през кръвта и от там отива в главата. В слу-

чая с картофа, главата трябва да играе ролята на храносмилателен орган. Ако човек яде много картофи, така да се каже, главата става стомах. Тя подпомага храносмилането. Храна като картофа много се различава например от пълнозърнестия хляб. Ако човек яде качествен хляб, той храносмила всички вещества на зърната на житото и ръжта, по един здравословен начин в храносмилателния тракт. В резултат главата получава само духовната част на житото и ръжта, което за нея е правилно. Така човек вижда, че съвременното човечество е съсипано от ядене на картофи. Фактически картофът е донесъл значително по-лошото здраве на хората през последните няколко века." (лекция пред работници, Дорнах, 20.09.1924)

„Ако някои яде червено цвекло, той се изпълва с желание да мисли. Това става напълно несъзнателно. А ако човек яде картофи, той има желание само отново скоро пак да яде... Цвеклото изпълва главата с активност, когато отива право в нея. Това разбира се, е крайно неприятно за хората, че те трябва да мислят, и ето защо те понякога обичат картофа много повече от червеното цвекло...

Ако човек има нужда да подсили своето мислене, то тогава би трябвало да използва соления стимулант на репичките. Ако някой не е активен в главата си, добре е да консумира репички, тъй като те биха активизирали малко неговите мисли. И така вие виждате как възниква странния факт: може да се каже, че репичките стимулират мисленето. И дори ако не е необходимо човек да бъде много активен, мислите просто идват при него, когато яде репички, такива силни мисли, които пораждат и силни сънища. Хора, които ядат много картофи нямат силни мисли, но имат тежки сънища. Ако се налага да яде картофи през цялото време, то човек ще бъде непрекъснато уморен и би искал винаги да спи и сънува. Следователно храната, която човек фактически приема, оказва важно влияние върху историята на цивилизацията." (лекция пред работници, Дорнах, 18.07.1923)

„За хора, които са склонни да хващат глисти е добре да ядат цвекло. Цвеклото не може да навлезе в червата без да разстрои напълно глистите! Те се парализират и биват изхвърлени с фекалиите. И така виждаме, че корените имат пряко влияние върху този по-низш животински вид – глистите. Цвеклото не е отрова, но то трови глистите и вие можете да откриете, че цвеклото има най-силен ефект против глисти по време на пълнолуние... Препоръчителна е засилена консумация на корени при деца със забавен растеж. Това важи за възрастта между раждането и навършване на седмата година...

Всеки човек може да има усещането, че не е в състояние да мисли правилно и не може да си съберем мислите. Журналист, който има да пише по една статия всеки ден, лесно може да получи това усещане. И тъй, да се напише по една статия всеки ден означава да се пресее много мисловен пясък. Да трябва да пишем статия всеки ден е ужасно нещо, защото това значи да пресееш изключително много мисловен пясък. И тъй човек започва – поне така беше до скоро – започва да дъвче собст-

вената си писалка. Той може да каже, и това е особено вярно за журналистите, че те са дъвкали своите писалки за да извлекът поне малко вдъхновение от тях. Като дъвче нещо, човек извлича последното зрънце от сила за да стане господар на мисловния процес...

Неговият инстинкт го води в кафенето и той изпива чаша черно кафе. Журналистите не знаят нищо за тези процеси и не мислят за тях. Но веднъж след като са изпили своята чаша черно кафе – о, небеса, то проработва! Те могат отново да пишат след кафето. Защо е така? Така е, защото в кафето има кофеин. Това е вещество, което съдържа много азот. Азот има и във въздуха. Ние го поемаме през цялото време. Ние вдишваме известно количество кислород и азот. Човек, който може да пресява мисловен пясък, има нужда от една такава енергия, която се съдържа в азота. От азота ние получаваме силата да пресяваме нашия мисловен пясък... Човек, който не желае неговите мисли да бъдат съсредоточени,а иска те да блестят и искрят, човек на който му е приятно да прави хитроумни забележки, които изглеждат умни, той пие само чай. Чаят има обратното въздействие – той разпръсква мислите. Той подтиква различен вид пресяване и разпадане на мисловен пясък." (лекция пред работници, Дорнах, 09.08.1922)

„Кафето действа в съвсем нормалния човешки живот възбуждащо на човешката природа, така като и чая, само че тези възбуди, предизвикани от кафето и чая върху организма, се изживяват по един по-жив начин от душа, преживяваща антропософско развитие... Това обаче не трябва да се разбира като агитация за употребата на кафе, защото там всичко се движи на физически основи, и човек ще се превърне в едно съвсем несамостоятелно същество, ако иска да се преустрои посредством употребата на кафе." („Вътрешното изживяване на хранителните средства и средствата за наслада", 21.03.1913)

7.5. Съвети от Учителя за храненето

„Някой път донесли една баница, хубава отгоре, хубаво разточена със сирене, но брашното развалено. Сиренето и то не е прясно, а пък и маслото не е хубаво, и направили баница. Ако аз не ям от това разваленото нещо, те се докачат. Оставете такава баница с развалено сирене. Вие трябва да знаете дали тази овца е била здрава. Той десет пъти псувал, докато направи това сирене, онзи, който млял брашното псувал, който правил маслото, псувал и казват: „Отлична баница." Напсуваните работи не са хубави. С любов да е работена. Аз бих желал ето каква баница: Ти ще садиш сам житото на нивата и ще пееш. Като го сееш - ще пееш. Като расте - пак ще пееш. Като жънеш - пак ще пееш.... Ще имаш една овца, от която ще доиш млякото и ще пееш... Такава баница направете и ще ви кажа, че е отлична." („Добрият брат и добрият баща", ООК, 15.12.1937)

„Човек трябва да яде умерено и навреме: нито да гладува, нито да

преяжда. При това, той не трябва да смесва храните." („Добрият брат и добрият баща", ООК, 15.12.1937)

„Който иска да бъде здрав, не трябва да смесва храните. Ще ядеш една храна и като се смели, тогава ще приемеш втора." („Проявеният живот", СБ, 03.10.1943)

„Ние не сме задължени да ядем много боб. Нито сме задължени да ядем много леща. Всякога еднообразната храна осакатява човека. При каквито възгледи и да сте, вие трябва да приемате разнообразна храна. Не се смущавайте какво трябва да ядете. Вглъбете се в себе си и ще видите за всеки даден случай каква храна трябва да употребите. Ще ви се даде един метод как трябва да се храните. Има едно вътрешно чувство в човека, което всякога му прошепва с какво трябва да се храни. И като болен даже, той може сам да си определи храната. Попитайте се и това чувство ще ви пошепне и като болен, и като здрав, вие можете сами да си определите храната. Когато искате да четете някоя книга, пак може да ви се нашепне каква книга да четете. Вие сте заобиколени с много същества, които по своята интелигентност седят много по-високо от вас. Те са готови всякога да ви помагат. Тези същества са видими и невидими. Онези, които са невидими, ще ви внушат някоя мисъл и вие ще си кажете: Дойде ми на ум една хубава мисъл. Някое същество е минало покрай вас и ви е предало тази мисъл. Друг път имате нужда от някаква храна, това същество ще мине покрай вас и ще ви нашепне какво да си сготвите. И вие се чудите – докато по-рано сте мислили какво да си сготвите и сте се спрели на нещо, после изведнъж изменяте и ще си купите или грозде, или круши – ще минете този ден с някакъв плод.

Много лекари са писали и пишат за храненето, но много общо. Всеки човек се нуждае от специфична храна. И когато приеме тази своя храна, той изпитва едно освежаване, едно ободряване, едно просветление на ума." („Недейте се грижи за живота си", НБ, 27.01.1935)

„Човек може да развие в себе си таланта да познава кои храни са най-добри. Всеки организъм се нуждае от специфична храна, която ако човек познава, може да помогне за развитието си, не само физически, но и умствено, сърдечно и духовно. Това показва, че не е достатъчно човек само да яде, за да задоволи глада си, но от голямо значение за него е каква храна да употребява." („Синове на възкресението", НБ, 29.01.1928)

„Никога не яж нещо, което не обичаш. Хубавото ядене е онова, което обичаш, не онова, което хората хвалят. Яж само това, което обичаш, което не обичаш, никога не яж." („Добрият брат и добрият баща", ООК, 15.12.1937)

„Всеки човек трябва сам да намери своята храна, както това правят животните... Относно избора на храната, Природата е вложила в човека вътрешен инстинкт или вътрешно чувство за разпознаване. И ако човек се върне към своето първично състояние на чистота, той ще

дойде до положение да различава коя храна е добра и определена специално за него." („Хигиена на живота ", РБ, 02.08.1931)

„Природата е създала всевъзможни храни и всеки трябва да се храни със специална за своя организъм храна. Всеки човек, всеки народ, всяко общество трябва да избира подходяща храна, която да дава най-добри резултати[25]." („Старият книжник", НБ, 29.06.1919)

„Който е гладувал, само той знае какво нещо е яденето. Само гладният яде сладко. Не е ли гладувал, човек яде механически, което нищо не допринася." („Гладът", СБ, 05.09.1941„Чуете ли някой да казва, че може да яде, каквото намери, знайте, че той е отворил вратата на организма си за всички болести. Човек не трябва да яде, каквото намери, но да знае каква храна отговаря на неговия организъм." („Хигиенични правила", МОК, 24.04.1927)

„Който употреби за храна нещо, което не е Божествено[26], то ще внесе в него известна отрова... Задачата на човека е да освободи организма си от тия чужди вещества. И тогава в организма му трябва да остане само Божественото. Щом Божественото остане в човека, а чуждото излезе вън, лицето му веднага просиява и волята му дохожда в нормално състояние." („Един удар", СБ, 02.09.1933)

„Американците имат някои слабости. Например, лятно време, в големите горещини, те пият студени сиропи, поради което страдат от разстройство на стомаха. Често след горещо кафе те пият студени сиропи или ядат ледено. Резките смени не са на място. Когато състоянията в човека се сменят бързо, тогава злото си пробива път." („Средство за подобряване", ООК, 27.10.1943)

„Новата култура не позволява да се вадят никакви екстракти, никакви есенции от плодове. Всичко трябва да се употребява в естествен вид." („Спасителни положения", ООК, 16.03.1927)

„След като се наяде с топла, гореща пържола, ще си заръча студено вино, току-що извадено от леда. Който постъпва така, той ще се намери в положението на дядо Георги, който ял топли, печени агнета и пил студено, ледено вино, докато един ден заболял тежко от стомах. Лекарите констатирали рак в стомаха." („Великото и красивото", ООК, 25.08.1927)

„Окултният ученик трябва да избягва еднообразната храна. Някой се подлага например на картофен режим. Цял месец се храни само с кар-

---

25 Във връзка с това и Ванга казва: *„Билките от една страна лекуват само хората, които живеят в нея. Така е определено. Всеки (народ) да се лекува със своите билки."*

26 Под „не е Божествено" Учителя може би визира всички храни, създадени изкуствено (ГМО, онсерванти, подсладители, маргарин и т.н.) и ги нарича „отрова".

тофи. Какво ще му допринесе тази храна? Друг се храни цял месец само с череши; трети - само с грозде. Това не е правилен начин на хранене." („Свещеният час", СБ, 24.08.1927)

„Всичко, в което има еднообразие, е опасно. Ако се храниш постоянно с череши, ще заприличаш на череша; ако се храниш постоянно със сливи, ще заприличаш на слива. Даже и с хляб да се храниш постоянно, на хляб ще заприличаш. Еднообразието в храната е също опасно. То прави човека еднообразен." („Разрешение на въпросите ", УС, 21.11.1937)

„Щом вземете един плод, първо изяждате месестата му част. Дойдете ли до костилката, вие или я хвърляте, или счупвате и изяждате съдържанието ѝ. Обаче, това не се позволява. Дойдете ли до костилките на плода, Природата не позволява да ги ядете. Тя съветва всеки човек да изяде месестата част на плода, а костилката да посади в земята." („Да влезеш", НБ, 11.05.1930)

„Аз съм даже и против консервиране на плодове. Консервирането на храните говори за израждане на човечеството. Докато храните се консервират, всякога ще съществуват болести... Консервираната храна пречи на правилното развитие на човека. Който се храни с консерви, не може да отиде при Бога." („Ще ме видите", НБ, 16.11.1930)

„Физическата храна трябва да бъде разнообразна, но природосъобразна. При това, колкото по-високо стои човек в развитието си, толкова по-чиста храна трябва да употребява." („Четирите полета", ООК, 05.11.1930)

„За да познаете коя храна е чиста и здравословна, следете как се отразява върху мислите, чувствата и постъпките ви." („И рече Исус", НБ, 06.04.1930)

„Колкото по-възвишена е храната, толкова по-възвишени са мислите и чувствата на човека. Грубата храна огрубява хората." („Разумност в природата", МОК, 13.05.1932)

„Сегашните хора бързо ядат, бързо приготвят храната си, без да държат на това, дали е добре измита или не, като за оправдание цитират ред стихове. Те казват, че външната чистота не била толкова важна. Човек трябвало да обръща внимание главно на вътрешната чистота." („Оскърбените", НБ, 25.09.1927)

„Каквато и да е храна не яж, избирай хубава храна. Ако не е хубава храната, откажи се от нея. Гладът е за предпочитане пред лошата храна. Добрата храна внася благодарност." („Радостта", НБ, 02.04.1933)

„Който иска да бъде здрав, ще яде непържен лук. Само болният от гръдна болест може да яде пържен лук – като лекарство.

Който иска да бъде здрав, да яде готвено от човек, който го обича. Който иска да придобива знание, да намери учител, който го обича. Същото се отнася и до шиенето на дрехи, на обуща и др. Обръщайте се за услуга само към онзи, който ви обича." („Новото в живота", СБ, 22.08.1943)

„Човек трябва да знае каква храна приема. Жената казва на мъжа си: добър е фурнаджията, от който взех хляба. Фурнаджията е добър, но брашното не е добро. Или воденичарят е добър човек, но селянинът, който е сял и жънал житото, не е добър. Достатъчно е един от тия хора, през които е минал хлябът, да е внесъл нещо лошо от себе си, за да бъде и самият хляб опорочен." („Праведният", НБ, 20.02.1927)

„Една храна, която се е развалила, дръжте я навън, изхвърлете я! Всеки ден - прясна храна!" („Трите картини", ООК, 06.01.1937)

„Няма да ядеш нечиста, гнила храна. В такава храна има бацили, които могат да предизвикат някакви болезнени състояния." („В своите си", НБ, 27.06.1926)

„Всяка органическа храна, която употребявате, колкото чиста и да е тя, винаги носи своите отрови и причинява отлагания. Няма същество, което да не умре, щом се храни с органическа храна. И човек почнал да умира, откакто е взел да се храни с такава храна." („Двата велики закона ", НБ, 06.03.1921)

„Каква храна трябва да дадете на тялото си? - Най-чистата, най-здравословната храна, от която да остане то доволно и да е готово да работи за вас." („Ще се приложи", РБ, 16.08.1932)

7.6. Водата - носителка на Живота

Учителя:

„В студената вода има известни примеси и енергии, които са опасни. Тази вода може да бъде под влиянието на нощта, под влиянието на звездите, на облаците. Ако не я сгорещите на Слънце или ако не я турите на огъня да заври, може да ви навреди, като я пиете." („Онаследено и вложено", ООК, 21.07.1943)

„Магическа сила се крие във водата. Без нея никаква култура не съществува. Сегашните хора пият вода, както са пили техните деди и прадеди. Какво е значението на водата за организма малцина знаят. Че като се пие гореща вода, организмът се чисти, че по този начин се разтварят утайките, които са се наслоили в него, че водата е добър проводник на магнетизма, по това днешният човек малко знае...

Човек трябва поне два пъти през седмицата да предизвиква изпотяване.чрез пиене на гореща вода. Ще изпие няколко чаши гореща вода, в

която може да изстиска няколко капки лимон. Като се изпоти добре, ще изтрие тялото си с влажна кърпа и ще се преоблече. След това нека изпие още половин или една чаша гореща вода. Чистата гореща вода помага за освобождаване на кръвта от натрупалите се в нея млечна и пикочна киселини. За да бъде здрав, човек трябва да има абсолютно чиста кръв. Щом човек подобри кръвообращението си, и праната се възприема правилно от организма му." („Хигиенични правила", МОК, 24.04.1927)

„Често хората изпитват големи вътрешни трудности, които се дължат на запушвания на порите в организма им и трябва да дойде някое голямо страдание, което да предизвика отпушването им. Казвате: «Нали хората се мият със сапун, с вода, не може ли по този начин порите им да се отпушат?» — При това миене порите се измиват само отвън, а дупчиците им отвътре пак остават запушени." („Дойде на себе си", НБ, 12.06.1927)

„Няма по-хубаво лекарство от топлата вода, но трябва да знаете как да я възварявате, в какъв съд, по кое време. Водата е първият елемент на живота и е най-добрият негов проводник, еликсирът на живота. Лекарствата само подпушват болестта, водата лекува. Тя и всичките течности трябва да се пият на глътки. Водата да се сваля от огъня в момента на завирането – тогава, когато се отделя най-голямата ѝ сила." („Ще бъде жив", НБ, 09.05.1926)

Външно приложение на водата:

„Трябва да знаете, че дъждът в планината през месец юли е голямо благословение. Такава дъждовна баня се равнява на сто обикновени бани. Всяка капка дъжд през месец юли е пълна с електричество и магнетизъм." („Идеалът на човека", РБ, 12.07.1931)

„Ако вие искате да се освободите от вашия кир, само водата може да направи това. Някои вярват, че сапунът прави това. Сапунът нищо не прави, благодарете на водата. Някои хора казват: „Без сапун не може." Питам: Дълговековният живот на дървото – то живее 4–5000 години, то със сапун ли живее? С водата. Аз привеждам този пример, защото някой път ние имаме някои възгледи, които приличат на съвременния сапун. Аз мисля, че ако някой светия се измие със сапун, той ще изгуби своето достойнство. Обикновеният човек може да се измие със сапун, но светията – никога! Защото в самия организъм на светията има една мощна сила, хиляди пъти по-силна, отколкото сапунът. То е такова електрическо динамо, че всичкият прах, всичкият кир се изхвърля навън." („Мечът на Духа", НБ, 09.09.1934)

„Има някои ваши възгледи, за които казвам: съблечете ги и ги хвърлете. Не само това, но ще отидете в банята да се умиете по всичките правила. Но не със сапун, а без сапун, защото сапунът, освен че не измива, но забърква работите. Сапунът много пъти запушва човешките пори. При това този сапун, който вие употребявате, е направен

от вещества, които не хармонират с човешкото тяло. Има известни сапуни, аз някой път гледам, има една особена отвратителна миризма в дрехите, прани с такъв сапун, и два-три дена миришат тези дрехи. Опери дрехите с чиста вода. Ако някоя вода не може да я измие, то тя има някои примеси. Има вода, чрез която не може да се измие." („Милосърдие, смирение и молитва", ООК, 03.10.1934)

„Вие си мислите, че като се измиете 3-4 пъти с миризлив сапун, вече сте се измили и сте чисти. Не само че не сте се измили, но сте запушили порите си. Сапуните ги правят от умрели животни и други нечисти материали. Но има и едно миене, което не сте научили. Процесът на миенето не е външен, а вътрешен. Един външен метод е изпотяването. Чрез изпотяването се отварят порите на кожата и тя диша. А чрез измиване със сапун става задръстване на порите." („Изпит на ученика", ООК, 05.09.1934)

„В тялото на човека има около седем милиона пори, които са прозорци, главни отдушници на човешкия организъм. Когато всички пори са отворени, човек е напълно здрав. Отварянето, отпушването на порите у човека става чрез вътрешно миене, което наричаме изпотяване. Съвременните хора се мият само външно, а не и вътрешно, вследствие на което се появяват редица болезнени състояния." („Дойде на себе си", НБ, 12.06.1927)

„Законът на чистотата е един от основните закони на Битието. От него зависи здравословното състояние на майки, бащи и деца, на общества и народи; от него зависи хигиената на душата. Що е хигиена? — Закон на чистотата. Всички заразителни болести се дължат на нечистотата. Както съществуват микроби във физическия свят, така съществуват микроби в духовния и в умствения свят; те са причината за големите сърдечни и умствени катастрофи, които човек преживява." („Чистосърдечните", НБ, 29.04.1917)

„Лятно време се измивайте със затоплена от Слънцето вода. Частично можете да се миете всеки ден — а именно: лицето, врата, ръцете и краката. Като се изпотявате, веднага ще се преобличате — никога не оставайте с потна риза на тялото си. Когато миете главата си, ще я миете със сапун само веднъж в месеца, и то с хубав, чист сапун. Иначе може да миете често главата си, но без сапун — или само с вода, или с чиста хума. Ще опечете добре хумата, ще я залеете с малко оцет и ще я размиете с много вода. С тази каша ще намажете няколко пъти главата си и след това ще я измиете с чиста вода. Така косата става мека и запазва магнетизма си. Ще кажете, че косата не трябва да бъде мазна. Не, мазнината е нужна. Ако я измивате, косата става суха, електрична. Ако главата е измита добре, кожата ще диша добре, но ще се лишите от топлината и активността на мозъка. Мазнините имат отношение към магнетизма. С изгубването на магнетизма се намалява и мислителната способност на човека. Ако сами можете да

си направите сапун специално за косата, да бъде от най-хубаво масло — тогава може по-често да си миете главата със сапун. Сегашните модерни сапуни не са чисти — направени са от умрели животни. Хумата е за предпочитане пред сапуна." („Новата азбука ", НБ, 13.07.1924)

„Често хората си навреждат от баните, понеже не знаят как да ги използват. Например някой направи една топла баня, а след това отиде на студен душ. Тези резки промени върху тялото не са за обикновения човек, те са само за боговете. Който не е закален, той трябва да прави топли бани, като оставя енергиите на топлината да действат върху неговия организъм." („Денят на доброто", СБ, 14.07.1931)

„Дъждът е символ на Божествения Живот – една капка дъжд от 22 март до 22 септември е равна на една английска лира. Всяка капка носи магнетизъм в голямо количество. В май, юни, юли простудяване не става. През тези месеци, като вали дъжд, облечете си стари дрехи и излезте вън, на дъжда, за да ви окъпе." („Симоне Йонин, любиш ли ме?", ИБ, 12.07.1920)

7.7. Методи за подмладяване от Учителя

„Ето една задача: на сто години си; нека съзнателно да се подмладиш. Да се новороди човек, за това се изисква вече наука, знание. И за да се подмлади, той трябва да се освободи от всички отрицателни мисли. Също и за да не остарява, не бива да мисли отрицателно. Казах на една стара жена: „Представете си, че мога да Ви направя мома на 19 години." Мога да я приспя и като се събуди, ще има лице на 19-годишна мома; щом в театъра става така, може да стане и в действителност. За да се подмладите, дръжте в себе си положителното, а отвън – недоволството; това е мъчно. В подмладяването има три процеса: първо, ще започнете с процеса на ума, после – на сърцето, и накрая – на волята. Има един закон за подмладяване: дружи с младите, радвай се на младостта и ще се подмладиш. Старият иска да се подмлади и като не знае как, умира, за да се подмлади. Смъртта не е нищо друго, освен същото – алхимичен процес на подмладяване. Повтаряш: „Остаряхме, остаряхме..." и така си остаряваш. Днес се остарява от грижи и от неестествени тревоги, които изваждат всекиго от нормалния път.

Една сестра каза: „Как да не се тревожим?"

Там е работата. Някой остарява, понеже се тревожи постоянно от някои материални работи – че няма да има хляб, топливо и пр. Всичко това влияе на неговия ум. Нека работи за премахване на лошите условия, да не бъде бездеен и да върви напред, без да се тревожи. Да се убеди човек, че не е стар, това е цяла наука. Като дойде до 30 години, по-нататък да не мисли вече за тях, а да каже: „Не зная на колко години съм."

Някой казва: „Ще умра!" Не, няма да умреш, но ще идеш горе на ремонт, за да се подмладиш. Човек остарява по внушение; ако би могъл да задържи това, което му се дава, всякога би бил млад. Човек губи повече

и печели по-малко и затова остарява, докато някои дървета живеят пет-седем хиляди години. Мярката за време на Земята и в духовните светове е различна. Слънцето обикаля около своя център за двеста и повече милиона години; следователно човек за няколко десетки милиона години навършва една година. Значи Земята трябва да се завърти повече от милиони пъти, за да направи една слънчева година. Та когато си живял няколко десетки милиона години, трябва да имаш съзнание, че си дете! И на Слънцето това дете ще бъде много учен човек.

Според мен, умен човек е този, който може да се подмладява, който може да се лекува, който може да разрешава всички мъчнотии. Ще му дадеш условия и той ще разреши мъчнотиите. Сега трябва да се подмладите. Тези сестри, които са на 50 години, трябва да станат на 40. Тези, които са на 40 години, да станат на 30 години, които са на 30 години, да станат на 20, които са на 20, да станат на 10. От 10 по-долу да не слизате. Също така да е и с братята. Истинското изкуство изисква работа.

Всеки се оплаква, че няма време, а всъщност време има. Някой, като ме слуша, си казва: „Учителю, защо не дойде на младите ми години?", а някой друг, който е млад на години, като ме слуша, си казва: „Учителю, много рано си дошъл."

Една сестра пожела: „Учителю, моля, кажете ни някои методи за подмладяване."

Да не преяждате и да прекарвате известно време в пълен пост. Пълният пост подмладява и ако гладуваш сегиз-тогиз през годината, ще се подмладиш, защото се обновяват клетките. Досега съм ви давал пост за пречистване, още не съм ви дал пост за подмладяване. При сегашните условия човек не може да се подмлади без пост. Освен това пейте, за да се подмладите; старият, като пее, ще се подмлади, а младият, като не пее, ще остарее. Ето един друг метод за подмладяване: правете услуги. Например, вървите си по пътя, паднало е едно дете; ще се спрете и ще го повдигнете. Някоя мушичка се дави; ще я избавите. Или ще полееете някое цвете. Или пък ще изчистите някой замърсен извор.

Ето и съвсем друг метод за подмладяване: всяка година посаждайте царевични зърна, репички, малко магданоз и босилек. За да живее човек дълъг живот, трябва да е поставен при неблагоприятни условия и да мисли. Подмладяването най-първо започва от Причинния свят. В Причинния свят човек ще работи върху подмладяването. Мислите ви трябва да станат млади, после – чувствата, и след това – постъпките. Ще дойде време и за следното: остарее ли човек, приятелите му, които го обичат, ще се помолят за него и той ще се подмлади. Но това няма да стане при сегашните условия.

Някой те погледне и щом ти каже, че вече си остарял, това е едно внушение. Сто души ще те срещнат и ще ти внушат, че си остарял, и това бръмчи в ума ти. Но ти направи обратното: когато срещнеш някого, кажи му: „С десет години си се подмладил!." И на някой друг пак кажи така, но и на себе си, когато станеш сутрин, кажи: „С десет години си се подмладил!." Това не е комплимент. Комплимент е това, което не става и е само празни похвални думи, докато това, което става, не

е комплимент.

Най-сигурен метод за подмладяване е да се внесе Любовта в сърцето на човека. И който не може да внесе Любовта, той е стар. Достатъчно е човек да прояви Любовта и ще се подмлади и ако има бръчки, ще изчезнат. Под „подмладяване" разбирам освобождаване от ненужни работи.

Тази сутрин казах на една сестра: „Как е Вашата другарка, с която постоянно живеете? Вие сте старата сестра, на която краката не я държат, а онази сестра, която живее при Вас, е млада и пъргава." Тази млада сестра е Божественото. Та гледайте да не ви напусне младата. Когато ви напусне, ще остареете, а когато дойде, ще се подмладите. Или казано другояче, обичай Бога, люби Го и ще се подмладиш. Като не Го обичаш, ще остареш. Друг метод за подмладяване е човек да учи; ученето всякога подмладява.

Една сестра попита: „Кажете ни още някой метод за подмладяване."

Ето друг метод: работи за Господа, иди и раздай всичко. Казано е: „Иди и раздай всичко и ела, та Ме последвай." Значи, като раздадеш всичко, няма да останеш в бездействие, но ще последваш Христа, ще работиш за Господа. Ние искаме от Бога все блага, а трябва да направим това, което ни казва Той. Когато гледаш напред, ти си млад; когато гледаш назад в миналото, ти си стар. Вие, млади, поумнявайте, а вие, стари, се подмладявайте!" (из „Акордиране на човешката душа")

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине всякой, който вярва в Него, но да има живот вечен." (Йоан 3:16)

Учителя:
„Със Своето слизане на Земята Христос откри нова епоха в развитието на човечеството. Той очерта Пътя, по който единствено могат да възлязат човешките души към Бога. Идването на Христос на Земята е най-важното събитие в историята на човечеството. То е едно изключително събитие както по съдържание, така и по смисъл. С него се свързва основната идея на човешкия живот, идеята за безсмъртието, идеята за Вечния Живот." (из „Учителят говори")

„Христос е това Същество, което дава на земния живот Смисъл и значение. Трябваше да се заличи от Земята името Човек, ако не беше Христовият импулс. Без Христа земното човечество не би могло да намери Пътя към Бога." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Стремежът на Христа е да проникне в дълбините на всяка душа, за да я направи безсмъртна." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")

Рудолф Щайнер: „Напредък има само когато човек си каже: Аз съм решил да разбера какво е Христос в действителност, как Той слезе. Аз съм решил да участвам чрез собствения си дух в Христовото Дело!" („Делото на Христос и противодействащите духовни сили", 22.03.1909)

„Това, което наричаме Същност на Христа е, доколкото е въобще възможно в нашата съвременна епоха, едно човешко разбиране на тази Същност. Тя е толкова велика, толкова всеобхватна, толкова мощна, че едно разглеждане на тази Същност не може да изходи от едно едностранчиво положение и да каже, Кой беше Христос и какво е значението на Неговото Същество за всеки отделен човешки дух и за всяка отделна душа. Би било липса на почит и благоговение по отношение на най-великия миров проблем, който съществува, да се мисли, че може да бъде обгърнат и разбран изцяло." (из „Ист. път на Бялото Братство, т. 3")

8. Светът преди идването на Христос

„В начало бе Словото, и Словото беше у Бога, и Словото бе Бог. То в начало бе у Бога. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нищо от онова, което е станало." (Йоан 1:1-3)

Рудолф Щайнер: *„За да бъде разбрано развитието на човечеството, то трябва да бъде погледнато в неговата цялост. Само тогава можем да видим неговия висш идеал. Да вярваме, че за действието не е необхо-*

дим идеал, е голяма грешка. Човек без идеали е човек без сила. Ролята на идеала в живота е като на парата в двигателя. Парата включва огромен обем „сгъстено пространство" в малко място - затова и огромната ѝ сила на разширяване. Магичната сила на мисълта е от същото естество. Нека тогава се издигнем до мисълта за идеала на човечеството като цяло, водено от нишката на неговата еволюция през времевите епохи."

Максим Горки: *„Тези, които не познават миналото, не могат да разберат истинския смисъл на настоящето и целите на бъдещето."*

Всички истински духовни водачи и Посветени от миналото са насочвали погледа на своите ученици към едно събитие, което има да се случи и ще измени цялата посока на земното развитие - идването на Великия Слънчев дух на Земята. Те са били изпратени от Христос, за да подготвят пътя за Него, така че хората да Го познаят и да Го разберат, доколкото са способни.

Още Великите Учители на древна Индия са предали в ученията си сведения за Христа, Който слизаше към Земята, като са го наричали Вишвакарман. Но това знание не проникна в популярните източни учения, а още по-малко в настоящите сенки от тази величествена епоха. Там това знание е било включено в понятието за Брама - проявеният Бог. А проявеният Бог е именно космичното Слово, което се прояви чрез Исус от Назарет преди две хиляди години. Индусите от по-късните времена имаха само смътни представи за това Същество и за Неговата роля в живота на човека и човечеството. Така че източното течение в неговата популярна форма няма особено разбиране за Христа и за Неговата мисия върху Земята. Но докато това се отнася само за общодостъпните версии на тези учения, в същото време Истинските Посветени в индийския клон на Бялото Братство, а и по всички други места на Земята, имат правилни схващания по този тъй важен въпрос.

Посветените в древните мистерии също са знаели за Христос. Те са проповядвали, че един ден това Същество, което те наблюдават в духовния свят, ще слезе на Земята и ще се свърже с едно земно тяло. Така това Същество ще стане човек. Това знание е било известно в мистерийните школи на Индия, Персия, Египет.

За разлика от западните (публични) школи, източните разчитат на древната мъдрост, без да считат за нужно тя да бъде обновявана успоредно с развитието на човечеството. Затова можем да кажем, че те имат статичен характер и в тях е спрян импулса и ритъма на творческия процес. В същото време западната традиция е динамична и върви с пулса и ритъма на живота. Тя не се основава на спомени от миналото, а преди всичко на тези откровения, които творческият процес на живота сега дава на Посветените, имащи директна връзка с Христа. И докато източното предание е обърнато назад и апелира към миналото, западното е обърнато към бъдещето и изнася идеите, принципите и методите, които ще легнат в основата на живота на бъдещото човечество.

Така че обект на християнския езотеризъм е животът на Христа от раж-

дането до възкресението, защото това, което е описано като исторически събития, не само представя действителни исторически събития, но и всяко от тях отговаря на известни мистични факти, изживявани в човешката душа, както и на известни космични факти, случващи се във Вселената.

Учителя казва: *„Христос е Вдъхновител на всички Откровения във всички времена и епохи."* Онзи, Който е говорил в миналото чрез устата на всички Велики Учители и Пророци, преди 2000 години в Палестина се въплъти в тялото на Исус и чрез Своите Слово и Дела вля в човечеството нови и свежи струи на живот. Така Христос даде нов импулс, който откри пътя на човешките души към Бога и донесе не само учението за Любовта, както мнозина преди и след Него са правили, но също внесе в земното развитие и силата на Любовта[27], която има за мисия да внесе новия живот и да оживотвори цялата планета, да възкреси в човека всичко, което е умъртвено под влияние на тъмните сили по време на инволюционния период. Любовта, която Христос донесе на човечеството, има за мисия да обедини и сближи хората помежду им, за да разберат и почувстват, че са братя. По такъв начин и Земята ще реализира своята мисия - проникването на Любовта като сила в цялата планета и във всички души, както и обединението на човечеството в едно велико Братство.

Мнозина критици на християнството изтъкват, че християнските Писания отразяват Ученията на древните Окултни Школи, но това е съвсем логично с оглед на факта, че Истината е една. Разликата е там, че преди Христа тя е била предавана чрез „проводници", а в един момент за 3 години е слязъл сред нас и Самият Източник на всички откровения и вдъхновения. По същия начин, ако вземем вода от една река, а после - от нейния извор, ще се окаже, че с изключение на малко примеси водата е една и съща.

Но ако беше само за даване на едно учение, един толкова напреднал дух не би слязъл на Земята да върши това, което може и всеки друг Велик Посветен. Той дойде и изпълни много по-важна задача, а учението беше съвсем малка частичка от нея. Затова Йоан в своето евангелие казва: *„Има и много други работи, които извърши Исус и за които, ако би се писало подробно, чини ми се, и цял свят не би побрал написаните книги." (21:25)*

Всяко едно окултно движение, което идва в света, идва със специална мисия и има за задача да извърши нещо специфично в света. И това се изразява с обновяване на това, което е било проповядвано до този момент, съобразно етапа от развитието ни. В противен случай – ако ще донесе това, което е било донесено по-рано – не би имало никакъв смисъл. Всяко едно окултно движение е един нов импулс на Духовния свят, един нов импулс на Божествения Дух, един нов импулс на Бялото Братство, с който се цели да се внесе нещо ново в света, което дотогава не е съществувало.

Учителя казва, че Законите на Бялото Братство от сто милиона години не са претърпели никаква промяна. Тогава в какво се състои новото, което всяко едно окултно учение внася в света? Новото е във формата, в която Истината се представя и методите, които се дават като най-подходящи за определен народ или епоха. Защото във всяка една епоха на човешкото

---

27 До преди Христа, с изключение на най-напредналите души и Посветените, любовта (по-скоро като подсъзнателен импулс, отколкото като съзнателно себеотдаване) е била позната само като родова и полова - точно както при животните.

развитие се развиват различни аспекти на човешката природа и затова са необходими различни методи.

В далечното минало ръководителите на човечеството са идвали от различни планети и сфери на нашата Слънчева система, а от Мистерията на Голгота самият Христов дух пое пряко ръководството на човечеството. И колкото по-възвишени Същества поемат ръководството на човечеството, толкова по-мощни сили и енергии се вливат в нас. Христос е онзи наш по-голям брат, Който под различни имена е ръководил всички мирови религии и култури в миналото. Той е Онзи, който е говорил чрез устата на всички пророци и Учители. Той е, Който е вдъхновявал и вдъхновява всички гении и ръководители на човечеството. Учителя казва:

„Онзи Бог, който говореше на Мойсея и водеше еврейския народ през пустинята, това беше Христос, Проявеният Бог. Един е Той, който се проявява във всички религии под различни Имена: Кришна, Йехова, Брама и прочие. Така че, всички религии в тяхната първоначална чистота са вдъхновени все от Христа." (Ист. път на Бялото Братство, том 3)

Всички Учители преди и след Христа също са били хора, в които е живял Христос, но (за разлика от събитието преди 2000 години) в тях не е бил изцяло вселен, а частично, редом с Аза на самия човек.

В известен смисъл можем да кажем, че Буда е донесъл на Земята учението за състраданието и Любовта, а Христос е донесъл на Земята самата Любов като жива сила. Има голяма разлика между Мъдростта (знанието) и живата сила, която действа. Има разлика между това да знаем какво трябва да правим на теория или да оставим да се влее в нас живата сила на Любовта. Така че днес от нас се иска не просто да знаем учението за състраданието и Любовта, но под влиянието на Христа да развием тази сила в нас. Тази способност идва от Христос. Той вля самата Любов в човеците и тя все повече ще расте и ще се развива в света.

В тази глава, с помощта на цитати от Посветените, ще представя накратко пътя, който човечеството е извървяло от началото на настоящия Земен цикъл на своето развитие. Този път е преминал през 4 огромни епохи (наричани още Раси), известни в мистицизма като Поларианска, Хиперборейска, Лемурийска и Атлантска. Сега се намираме в петата, Арийската епоха, а след нея предстоят още две. През всяка от тези епохи условията са много различни от останалите и това позволява на човешките души да преминат през най-разнообразни опитности, които пробуждат различни добродетели и качества у нас. За първите две Раси се знае твърде малко, като е важно да спомена само, че хората все още не са живели във физическия свят, а са обитавали надсетивните светове. Тези светове надминават всичко, което може да бъде описано на съвременен език и разбрано от съвременните хора, затова няма смисъл да се спираме на тях и ще започна краткото представяне на човешката история с Лемурийската Епоха. Изложените в тази глава идеи се основават основно на Розенкройцерската традиция, изнесена от Щайнер. Преди това, ще направя само още едно уточнение, което ще помогне за разбирането на темата, която реално би отнела цели книги, но тук детайлното ѝ разискване би ни отклонило от съществените въпроси за нашите времена.

До средата на Лемурийската епоха животът на човечеството все още е

протичал в по-висшите светове, където хората са били двуполови. По това време Земята, Слънцето и Луната са били едно цяло и човечеството е живяло редом с висшите йерархии. От един момент нататък, поради различното темпо на развитие на хората и техните много по-напреднали братя, станало необходимо от Земята да се отдели първо Слънцето (от което в последствие се отделили Венера и Меркурий), а после и Луната.

За доброто на нашето човечество, в онези далечни времена то било ръководено стъпка по стъпка от Небесни пратеници. Срещу техния авторитет нямало никакъв бунт, понеже човек още не бил получил свободна воля. Тяхното ръководство трябвало да продължи докато човек развие своя разсъдък и бъде в състояние да ръководи сам себе си по разумен и безопасен начин. В онези далечни времена хората знаели, че тези пратеници общуват с Боговете и затова те били дълбоко почитани, а техните заповеди - изпълнявани без възражения.

Когато човечеството, под настойничеството на тези Същества, достигнало до известна степен на развитие, най-напредналите му представители били поставени под ръководството на тези пратеници, които ги посветили в по-висшите Истини, с цел да ги направят водачи на народите. Те ръководели и давали напътствия на кралете за доброто на народа, а не за самовъзвеличаване и присвояване на права за лична полза. В онова време тези Водачи давали свят обет да обучават и подпомагат своя народ, да подкрепят справедливостта и да работят за благосъстоянието му. Водачите пък на свой ред били напътствани от Висшите Същества, които им давали мъдрост и ръководели съжденията им. Поради това, докато те управлявали, народите преуспявали и тогава наистина била Златна Епоха. По ред причини обаче това не е можело да продължи вечно, тъй като било нужно в един момент хората да се научат да се управляват сами и точно това е задачата, която е възложена на родените в настоящата епоха. Лесно е да управляваме другите, ала малцина могат във всеки момент да управляват разумно себе си.

8.1. Лемурийската епоха

Въздушната атмосфера на Лемурия била все още твърде сгъстена, като плътна и гъста мъгла, а за сметка на това Земята все още била мека и неуплътнена. Кората на Земята току-що била започнала да се втвърдява на някои места, докато на други била още огнена и между втвърдените острови имало море от вряща, кипяща вода. Вулканичните изригвания и катаклизми бележат времето, когато вътрешният огън ожесточено се борел срещу образуването на твърдата физическа обвивка, която щяла да го затвори. За състоянието на Земята преди тези събития Щайнер казва:

„Бихме си съставили една съвършено погрешна представа, ако бихме си я представили като нашата днешна Земя. Ядрото на тогавашната Земя беше една огнена, кипяща маса. Това ядро би изглеждало като едно огнено ядро, което обаче беше заобиколено от мощни водни, течни маси, не обаче като днешната вода, защото в тези течни маси се съдържаха също металите в течна форма. Във всичко това се намираше

човекът, обаче в съвършено друга форма." (Събр. съч 106)

След това, върху по-твърдите и сравнително по-студени места, човек живеел, заобиколен от гигантски папратови гори и грамадни животни. Тогава формите и на човека, и на животното, били още съвсем пластични. Скелетът тепърва предстояло да бъде формиран и самият човек имал голяма сила за моделиране на собственото си тяло и на телата на заобикалящите го животни. За растителния и животинския свят през онази епоха Щайнер казва:

„Въздухът тогава беше още по-гъст отколкото през Атлантската епоха, а водата — още по-рядка. Също и това, което днес съставлява твърдата земна кора, не беше още така втвърдено, както по-късно. Растителният и животинският свят едва бяха напреднали до формите на земноводните животни, на птичия свят и на низшите бозайници, а растенията до форми, които имат подобие с нашите палми и други подобни дървета. Но формите бяха различни от днешните. Това, което днес се явява само в малки форми, тогава беше гигантски развито. Нашите малки папрати бяха тогава дървета и образуваха мощни гори. Днешните висши млекопитаещи животни не съществуваха." (Събр. съч. 11)

Говорът на лемурийците се състоял от звуци, подобни на тези в Природата - въздишката на вятъра в гигантските гори, които растели в изобилие в оня свръхтропичен климат, клокоченето на реката, воят на бурята и т.н. За раждането на тялото си тогавашните хора не знаели нищо. Те все още нямали развито зрение и не можели нито да го видят, нито да го чувстват и възприемали събратята си по чисто духовен път. Това било обаче едно вътрешно възприемане, подобно на нашето при сънищата. Така в действителност лемуриецът не съзнавал, че има тяло, както и ние не усещаме, че имаме черен дроб, когато този орган е здрав и при нормални условия съвсем не съзнаваме, нито контролираме неговите процеси. По подобен начин тялото на лемуриеца му служело отлично, макар той да не съзнавал неговото съществуване. Болката била единственото средство, чрез което можел дабъде накаран да чувства своето тяло и външния свят. Всичко, което се отнасяло до размножаването на Расата и раждането, се извършвало под ръководството на Висшите Същества, чиито водач бил Йехова, действащ от Луната върху развитието на човечеството. Той се явява един от седемте Елохими, а останалите шест ни изпращат благотворни влияния от сферата на Слънцето.

По онова време функцията на размножаването се извършвала в подходящото годишно време според астрологичните съзвездия и се управлявала от Ангелските йерархии. Така творческата сила не срещала никакво препятствие и раждането се извършвало безболезнено. Човек не съзнавал раждането, понеже тогава той бил така несъзнателен за Физическия Свят, както е сега по време на сън. Единствено при интимния контакт между половете душата чувствала плътта и мъжът „познавал" своята жена. Това е показано в такива пасажи от Библията, като *„Адам познал Ева и тя родила Сит."* А също и Марииниият въпрос: *„Как аз ще зачена, когато не познавам никой мъж?"*. С това е свързано и значението на *„Дървото на Познанието"*, чийто плод отворил очите на Адам и Ева, така че те станали

способни да разпознават доброто и злото. Преди познавали само доброто.

Започвайки да упражняват творческата си функция независимо, те, както и техните наследници, били невежи по отношение на звездните влияния. Затова предполагаемото проклятие на Йехова *„ще умножа и преумножа скръбта ти, кога си бременна; с болки ще раждаш деца" (Битие 3:16)* не било всъщност проклятие, а само изложение на резултата, който неминуемо трябва да последва от оперирането с творческата сила, без да се вземат под внимание звездните влияния. Така невежото опериране с творческата сила е главният виновник за болката, страданието и скръбта. Лемуриецът не познавал никаква смърт, защото когато тялото му се износвало, той влизал в друго, без ни най-малко да съзнава промяната. Съзнанието му не било фокусирано във физическия свят, поради което напускането на едно тяло и влизането в друго било като изсъхването и падането на лист от дърво и заместването му с нов. Езикът за лемурийците не бил мъртъв език като нашия - просто подреждане на звукове по определени правила. Всеки изречен от лемуриеца звук имал власт над неговите събратя, над животните и даже над заобикалящата го природа. Поради това, силата на речта била използвана с голяма почит като нещо най-свято, но в по-късни времена, когато се отклонили от Божията Воля, затънали жестоко в черната магия.

Алегорично грехопадението е описано чрез живота на една двойка, която представлява човечеството. В самото начало съвкуплението се извършвало несъзнателно за участващите, но по-късно то произвеждало едно моментно физическо просветление. Тогава раждането и смъртта не нарушавали съзнанието и затова не съществували за Лемуриеца. Неговото съзнание било отправено към духовните светове. Но щом „техните очи били отворени" и съзнанието им било отправено навън, към фактите на физическия свят, условията се изменили. Тогава човешкото съзнание се фокусирало във физическия свят, макар че отделните физически обекти не се представяли в ясно определени очертания преди последната част на Атлантската Епоха.

Човечеството по онова време е било с изключително „притъпено" съзнание за физическия свят, но за сметка на това хората възприемали като съвсем реален астралния свят. Тогава един клас изостанали и враждебни към напредъка ни същества, познати като Луциферични духове, се изявили на вътрешното човешко съзнание и казали на хората как могат да престанат да бъдат само служители на външни сили и да станат господари и подобни на боговете (ангелските йерархии). Този момент от развитието ни е изразен като изкушението в Рая, където „змията" първо изкушила Ева да яде от забранения плод, а после Ева убедила Адам. Тези тъмни духове се изявили първо на жените, тъй като у тях въображението е по-силно развито, а също и връзката с духовните светове. Луциферичните духове влезли във връзка с жените чрез гръбначния стълб и мозъка, и тъй като тогава все още съзнанието е било насочено навътре, а не към заобикалящия свят, „Ева" получила картинна представа и ги видяла като змии, тъй като се свързват с нея чрез змиеобразния гръбначен стълб.

Тези паднали ангели научили хората, че не е необходимо да скърбят, ако телата им умират, тъй като *„могат да бъдат подобни на Бога"* и сами

да си създават колкото искат нови тела без посредничеството на Висшите Сили. Причината за това злодеяние е, че Луциферичните духове (падналите ангели) не били изпълнили Божията Воля, когато минавали през човешката си степен на развитие и в резултат на това изостанали от своите събратя – ангелите. Нещо подобно ще се случи и с онези наши съвременници, които не си „вземат изпитите" по време на Земното развитие.

Тези паднали духове, след като били изостанали, временно нямали условия за своето развитие, и единственият начин да си ги осигурят бил да отклонят посоката на човешкото развитие, за да използват хората за свои цели. По този начин чрез паразитиране те пожелали да спънат нашата еволюция, за да продължат своята.

По-голямата част от Лемурийците били подобни на животни и обитаваните от тях тела дегенерирали до днешните аборигени, а само малцината пионери били годни да станат семе за четвъртата (Атлантска) Раса.

Важно е да обърнем внимание, че само телата са дегенерирали. В Природата не може да има никакъв застой. Затова, когато определени форми (тела) достигнат своята върховна точка и изпълнят своята мисия, те отстъпват място на нещо ново, по-съвършено, а старите форми започват да се израждат, потъвайки все по-надолу и по-надолу, докато най-после станат съвсем ненужни за човешката еволюция, придобият стерилитет и расата изчезне. По сходен начин предстои пионерите на бялата раса да преминат в една нова, Шеста Раса, за която ще стане дума по-нататък. Ако тези периодични обновления не биха се случвали, не би имало никакво развитие и хората още щяха да живеят в примитивните и неподходящи за съвременните условия тела на своите предци. Защото новите расови тела предоставят на прераждащите се души по-големи възможности за усъвършенстване.

Съвременната наука говори само за Еволюция на телата и пропуска да разгледа линиите на дегенерирането на определени форми, което е неизбежно, когато най-напредналите души преминат в следващата, по-напреднала раса, а изоставащите души, които са негодни, да се приспособят към една по-съвършена форма, спомагат за дегенерирането на „старата" раса.

Ето как Влад Пашов описва първите 3 огромни епохи от земното развитие: *„Човек е слязъл от духовните висини и постепенно е слязъл в гъстата материя. Най-първо във физическата област на Земята той е слязъл в етерния свят, след това във въздушното пространство, във въздуха, после във водата и най-после в твърдата материя. Заедно с уплътняването на човешкото тяло се уплътнява и Земята. Най-първо е в етерно състояние, след това във въздушно, водно и най-после се явява твърдата почва. Отначало материята е била мека, пластична и човешкото тяло, което също така е било меко, се е раждало от тази мека материя тъй, както днес растенията изникват от Земята. И това тяло е оставало свързано със Земята, от която е черпело жизнени сили. Като остатък от това състояние е свързването на детския организъм с организма на майката чрез пъпния кордон. Впоследствие това състояние се променя, като пъпния кордон се прерязва. Няма да описвам фазите на това развитие. Циркулацията на кръвта в тялото на човека е продължение на токовете, които тогава са преминавали*

през цялата Земя, когато тя се е намирала в първичното си състояние. Нервните влакна също така са се продължавали навън, бидейки свързани направо с Майката-Земя. Сега те са отделени от великата нервна система, която някога е обхващала цялата Земя. Същото се отнася и за останалите органи и системи от човешкото устройство.

Тогава човек изцяло е произлизал от Майката-Земя. Всичко, което той понастоящем затваря в своята кожа, някога е изтеглял от Земята. Истинският смисъл на името Адам означава Син на Земята. Всички древни имена съдържат в себе си важни Мистерии. Земята е съдържала всички необходими сили, за да произведе физическия видим човек. Така че, Земята е родила човешката раса. Земята е живо същество и в онези далечни времена това се е чувствало по-осезателно от човека. Това раждане на физическия човек е станало в началото на Лемурийската епоха. Тогава Земята е съдържала в зародиш всичко онова, което по-късно човек е материализирал в своя организъм. Тук е бил формиран прототипа на сърцето, също така и на мозъка - няма нито едно нервно влакно, което да не е било приготвено в земния организъм. Така зародишите на нашето тяло са били излюпени в Земята. Сега ние носим също така един зародиш на нашето ново тяло - това, което сега ще се изгради, когато Земята стигне своята крайна еволюция. Ние ще носим този зародиш на бъдещата планета, на бъдещото въплъщение на Земята."

А Учителя казва: *„Африка е била континентът на черната раса – тя е част от един друг грамаден континент, който е потънал. Черната магия е културата на тази раса, която заради греховете си е потънала: това са лемурийците. На този континент е имало големи територии. Атлантида е континентът на жълтата раса. Сега идва същото за бялата раса – нейният континент е Европа. Хората от черната раса са били безчувствени, не са имали страдания – ако удариш с желязо ръката му, болка не е чувствал. Представителите на атлантската раса са били хора на чувствата, а на бялата раса – хора на интелекта." („Аз ви избрах, ИБ, 12.02.1920)*

С тези думи Учителя загатва за един окултен факт. През първата голяма епоха (Поларианската раса) човечеството е било още в стадий на минерал - само с зачатък на физическо тяло и в трансово съзнание. През втората (Хиперборейска) към него е било добавено етерно тяло и е добило съзнание, сходно на растенията - сън без сънища. Към края на третата (лемурийската), хората вече се сдобиват и с астрално тяло, което отговаря за всички чувства и емоции. Затова Учителя казва, че преди това не са изпитвали болка.

Чак след това, през четвъртата епоха (Атлантската) хората са били способни на чувства, усещания, желания. А във втората половина на този период към човешката същност е бил вложен и зародишът на аза (наричан още ментално тяло), който постепенно сме развили и днес той ни позволява да мислим - преди това размишлението и логическото мислене е било съвсем непознат процес и тогавашните хора са се справяли в живота благодарение на една невероятна памет, която днес трудно можем да си представим.

За всяка дейност те само първия път учили посредством проба и греш-

ка кое е правилно, а след това, щом се изправят пред сходна ситуация, в съзнанието им изниквал образът на тяхната опитност и подхождали съобразно него.

8.2. Атлантската епоха

Вулканични катаклизми разрушили по-голямата част на Лемурийския континент и там, където днес е Атлантическият океан, се появила Атлантида. За разлика от глупостите, на които ни учат псведо-мистици и сензационери като Ернст Мулдашев, тя и нейните обитатели са се различавали от нашия сегашен свят в много отношения. Най-голямата разлика била в състава на атмосферата и водата на тази Епоха. От южното полукълбо идвало огненото дихание на вулканите, които още били много активни, докато от север се свличали ледените мразове на полярната област. Континентът Атлантида бил мястото, където се срещали тези две течения, вследствие на което неговата атмосфера била винаги наситена с гъста и непрозрачна мъгла - не толкова гъста, колкото в Лемурия, но много по-гъста от всичко, което може да се види в наши дни.

Тогава водата не била плътна както сега, а съдържала по-голямо количество въздух. Голямо количество вода било отложено и в тежката, мъглива атлантска атмосфера. През тази атмосфера Слънцето никога не греело ясно. То било като заобиколено с аура от светла мъгла, подобно на уличните лампи, когато се наблюдават през гъста мъгла. Тогава можело да се вижда само на няколко стъпки и очертанията на всички далечни предмети били неясни и неопределени. Човек бил ръководен повече чрез вътрешното възприемане, тъй като през тези отминали епохи, чак до епохата на идването на Христа, хората са имали вродено ясновидство, макар и намаляващо пропорционално на потапянето в материалния свят. Не само Земята, но и човекът на тази Епоха бил много по-различен от онова, което представляват съвременните хора. Тогавашният човек имал глава, но почти нямал чело; неговият мозък почти нямал челна част. Също така, в сравнение с нашето човечество, атлантите били гиганти.

С течение на времето атмосферата започнала бавно да се прояснява, а успоредно с това душите на атлантите все по-здраво се свързвали с телата им, за сметка на връзката с Духа. Така човекът постепенно загубил досег с духовните светове – те ставали все по-неясни, докато в същото време все по-ясно се очертавал физическият свят. Но едва към последната третина от тази епоха човекът напълно се пробудил за физическия свят. В началото атлантът не възприемал ясно очертанията на предметите и хората, но виждал душата им и моментално разбирал дали те са полезни или вредни за него. Това качество, на много по-високо ниво, ще бъде налице при следващите раси след нашата и вече никой няма да може да скрие постъпките си както в наши дни - всичко ще бъде като изписано на лицето му и външния вид ще отговаря напълно на душевността - т.е. злият и примитивен човек ще изглежда като такъв, а добрият ще носи благородни черти. И това няма да бъде свързано с генетични и наследствени фактори, а само с това, което всеки сам е изработил в себе си.

Но да се върнем на атлантите: по духовен път те получавали информация как да се отнасят с другите и как да избягват опасността. Поради това, когато духовният свят постепенно избледнял в съзнанието на тогавашния човек, скръбта му от загубата била много голяма.

За разлика от лемурийците, у атлантите се явили и зачатъци на реч и на памет. Последната била развита от тях в колосални размери, които днес не можем да си представим, за да компенсира липсата на аналитичен ум и чрез спомена за своите опитности да могат да се справят със своите задачи и проблеми. Те вече не си служели само със звукове, както правели лемурийците, а използвали и думи. За тях речта била свята, тъй като била смятана за най-високата и пряка проява на Духа в материалния свят. С нейната сила никога не се злоупотребявало, нито пък била принизявана до бръщолевене и клюкарстване.

Около средата на атлантската епоха се зародил обичаят да се почитат потомците на заслужилите велики хора, но за тях това било напълно основателно. Вследствие на особеното обучение през тази епоха бащата имал силата да предаде своите качества на сина по начин, невъзможен за днешното човечество. За сравнение - това, което днес познаваме като почитане на даден човек заради неговите предшественици е напълно безпочвена традиция. Към средната трета на Атлантската Епоха откриваме началото на отделните нации. Тогава хората се групирали на общности според предпочитанията и интересите си, а водачите на човечеството посвещавали велики крале, които да управляват народа, над който им била дадена огромна власт. Масите ги почитали с всичката почит, полагаща се на избраните наистина по Божие благоволение крале. Това обаче довело до пълен крах на цялата тогавашна цивилизация, понеже след време кралете се опиянили от властта си и забравили, че последната им била дадена по Божие благоволение.

Те започнали да си служат със силата си безчестно и да преследват егоистични цели вместо общото благо, а постепенно този упадък се разпространил и сред цялото население, у което също процъфтяла черната магия и това наложило да бъде унищожено, за да се започне наново с петата раса. За този момент Учителя казва: *„В Атлантида ние допуснахме една погрешка, че не можахме да открием плановете и намеренията на черните и затова те победиха, но сега няма да победят." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 4")*

Иначе казано - тогава човечеството е било „надценено" - дадени са му знания и дарби, с които то е злоупотребило и се е отклонило от правия път. Според мен това е една от причините в нашата епоха езотеричното познание да се пази толкова дълбоко и да се открива на достойните, само след като те напълно докажат, че са готови за него. Едва към средата на втората половина на атлантската епоха атмосферата на Атлантида започнала да се прояснява, а заедно с това и душите се свързали още по-здраво с телата, което значително намалило силата им да влияят над Природата.

Така човекът започнал да вижда предметите ясно, с добре очертани контури, но и до голяма степен загубил способността си да възприема висшите светове. Ала за да се постигне какъвто и да било напредък, често е наложително да бъде жертвана някоя дотогава притежавана способност,

която по-късно отново ще се възвърне в по-висша форма. Това важи с пълна сила и за ясновидството, което ще бъде развито до много по-големи висоти в предстоящата шеста раса.

Замяната на духовни сили за физически способности била необходима, за да може човек да бъде в състояние да функционира без външно ръководство във физическия свят, който трябвало да завоюва. След време неговите духовни способности ще бъдат възвърнати, когато благодарение на опитностите, придобити с пребиваването му в по-плътния физически свят, той ще може да си служи с тях правилно. Когато разполагал с тях, той нямал знание за правилното им използване, а те били твърде ценни и много опасни, за да бъдат използвани като играчки и за експериментиране. Преди големия потоп, под ръководството на едно велико Същество, познато като Мелхиседек или Ману, най-напредналите души, които не били покварени от всеобщото морално падение, били отведени на изток от Атлантида. Те преминали през Европа и се установили на територията, позната днес като пустинята Гоби (по онова време тя изобщо не е била пустиня). Там Ману подготвил готовите души да станат семето на новата раса през Арийската Епоха, като вложил в тях зародишите за качествата, които трябвало да бъдат развити от потомците им.

А ето и още малко подробности относно Атлантида, дадени от Щайнер:

„Нашите атлантски прадеди се различаваха от съвременния човек повече отколкото си представя онзи, който се ограничава със своите познания, като обхваща само света на сетивата. Тази разлика засяга не само външността, но също и духовните способности. Техните познания и техните технически изкуства, цялата тяхна култура беше различна от това, което може да се наблюдава днес. Ако се върнем в миналото, в първите времена на атлантското човечество, ние ще намерим духовни способности, които са напълно различни от нашите. Логическият ум, комбинативното мислене, върху които почива всичко, което днес се създава, напълно липсваха на първите атланти. В замяна на това те имаха високо развита памет. Тази памет беше една от техните най-изтъкнати духовни способности. Те например не изчисляваха както ние, усвоявайки си определени правила, които след това да прилагат. През атлантските времена „таблицата на умножението" беше нещо съвършено непознато.

Никой не запомняше на ум, че 3 х 4 прави 12. За да се справи в случай, когато трябваше да направи една такава сметка, той насочваше мисълта си към други подобни случаи. Той си спомняше, как е било в предишните случаи. Трябва да изясним, че винаги, когато в едно същество се развие една нова способност, една стара способност изгубва своята сила и яснота. В сравнение с атланта, съвременният човек притежава логически ум и способността да комбинира, с които го превъзхожда. В замяна на това паметта му е отслабнала. Сега хората мислят в понятия. Атлантът мислеше в образи.

Хората вършеха това, което са „виждали" по-рано. Те не измисляха, а си спомняха. Авторитет беше не този, който беше учил много, а който беше преживял много и поради това можеше да си спомня за много неща. През време на Атлантската епоха би било невъзможно някой да

може да разсъждава върху даден важен случай, преди да е стигнал до определена възраст. Хората имаха доверие само на онзи, който можеше да погледне назад върху един дълъг опит. Казаното тук не важи за посветените и техните школи. Защото по степента на тяхното развитие те изпреварват тяхната епоха. И за приемането в такива школи решава не възрастта, а обстоятелството дали този, който трябва да бъде приет, е добил в своите минали прераждания способностите, които му позволяват да приеме една по-висша мъдрост...

Трябва да си представим, че с напредването на времето всички условия на нашата Земя са се изменили твърде съществено. Гореспоменатите превозни средства на атлантите биха били напълно неизползуваеми в наше време. Тяхната използваемост почиваше на това, че в онова време въздушната обвивка, която обгръщаше Земята, беше много по-гъста отколкото днес. Дали според днешните научни понятия хората биха могли да си представят една такава гъстота на въздуха, това не трябва да ни занимава тук. Науката и логическото мислене, поради самата тяхна същност, никога няма да бъдат в състояние да решат правилно какво е възможно или не. Те имат за задача да обяснят само това, което се установява чрез опита и наблюдението. А гореспоменатата гъстота на въздуха е за окултния опит така сигурно установена, както може да бъде сигурно установен днес един сетивно възприемаем факт.

Също така сигурно установен обаче е може би необяснимият за днешната физика и химия факт, че през време на Атлантската епоха водата по цялата повърхност на Земята беше много по-рядка, отколкото е днес. И благодарение на тази тънкост, на тази рядкост, атлантите можеха да насочват чрез използваната от тях сила на семената по такъв начин водата, че тя да служи на технически цели, които днес са невъзможни. Чрез сгъстяването на водата е станало невъзможно тя да бъде движена и направлявана по такъв изкусен начин, както това е било възможно през онези времена. От това би трябвало да е достатъчно ясно, че цивилизацията на Атлантската епоха е била коренно различна от нашата.

И също така става разбираемо, че и физическата природа на един атлант е била съвършено различна от тази на съвременния човек. Атлантът пиеше една вода, която можеше да бъде обработена от живеещата в неговото собствено тяло жизнена сила по съвършено различен начин, отколкото това е възможно в днешното физическо тяло. Това беше така, защото атлантът можеше съзнателно да използва своите физически сили по съвсем различен начин от днешния човек. Той разполагаше, така да се каже, със средства да увеличава физическите сили в самия себе си, когато се нуждаеше от тях за извършване на своите действия. Ние можем да си съставим правилна представа за атлантите само тогава, когато знаем, че те имаха съвършено други представи за умората и изразходването на силите в сравнение със съвременните хора.

Едно атлантско селище – както трябва да е ясно от всичко описано – беше по своето естество съвършено различно от един съвременен

град. За разлика от него в едно тогавашно селище всичко беше още във връзка с природата. Ние получаваме само един слаб образ за това, когато казваме: в първите времена на Атлантида – до около средата на третата подраса - едно селище приличаше на градина, в която къщите бяха изградени от дървета, клоните на които бяха увити едни в други по изкусен начин.

Това, което човешката ръка изработваше в онези времена, израстваше така да се каже от природата. И самият човек се чувствуваше напълно сроден с природата. Ето защо и общественото чувство също беше съвършено различно от днешното. Все пак природата е обща за всички хора. И това, което атлантът изграждаше на основата на природата, той го считаше за обществена собственост, така както днешният човек мисли за естествено да счита за негова частна собственост онова, което неговата изобретателност, неговият ум изработва." (Събр. съч. 11)

8.3. Арийската Епоха

Рудолф Щайнер: *„Имаме всичко 7 коренни раси. Винаги едната предхожда от другата по начина, както бе посочено по-горе относно лемурийците, атлантите и арийците. И всяка коренна раса има физически и духовни качества, които са напълно различни от предхождащите.*

Но също и във всяка коренна раса трябва да бъдат преминати различни степени. А именно, тези степени са винаги 7 на брой. В началото на периода, който принадлежи на една коренна раса, главните нейни качества се намират, така да се каже, в едно младенческо състояние; те постепенно стигат до узряване и накрая също до упадък. Чрез това населението на една коренна раса се разделя на 7 подраси. Само че не трябва да си представяме това така, като че една подраса изчезва веднага, когато се развива нова. Всяка една от тях се запазва още може би дълго време, когато наред с нея се развиват други подраси. Така на Земята винаги живеят едни до други населения, които показват различни степени на развитието." (Събр. съч. 11)

За да не утежнявам изложението на предходните две теми, фактът за подрасите не беше споменат, но тук вече той придобива особена важност.

Петата раса, в която днес се намираме, се състои от 7 периода, наричани още подраси или културни епохи, всяка от които трае по 2160 години, или иначе казано - точно колкото време отнема пролетната равноденствена точка на Слънцето да премине в нов зодиакален знак. Ако разгледаме развитието на човечеството през текущата епоха, можем да го представим чрез следните седем подепохи, описани от Щайнер по следния начин:

1. Древноиндийска културна епоха: 7227 – 5067 г. пр. Хр.;
2. Древноперсийска културна епоха: 5067 – 2907 г. пр. Хр.;
3. Египетско-халдейска културна епоха: 2907 – 747 г. пр. Хр.;
4. Гръко-римска културна епоха: 747 пр.Хр. – 1413 г. сл. Хр.;
5. Западноевропейска културна епоха 1413 – 3573 г. сл. Хр.;

6. Шеста (славянска) културна епоха 3573–5733 г. сл. Хр.;
7. Седма следатлантска културна епоха 5733 – 7893 г. сл. Хр.

Закон е, че всяка нова раса се ражда от точно определена подраса на предходната раса. На този принцип:
- Хиперборейската (2-ра) раса се е родила от 2-ра подраса на 1-ва раса
- Лемурийската (3-та) раса се е родила от 3-та подраса на 2-ра раса
- Атлантската (4-та) раса се е родила от 4-та подраса на 3-та раса
- Арийската (5-та) раса се е родила от 5-та подраса на 4-та раса
- Светещата (6-та) раса ще се роди от 6-та (славянска) подраса на 5-та раса
- Седмата раса ще се роди от 7-та подраса на 6-та раса

В тази закономерност се крие важната мисия, поставена от Бялото Братство на източноевропейските народи и в особено голяма степен на българите.

А сега нека продължим разказа от предходната тема. Атлантската цивилизация загива от Потопа, а от нейната Пета културна епоха се ражда нашата Пета коренна раса - Арийската. Голяма част от атлантското население не е било способно да се развива по-нататък - не е могло да се нагоди към новите условия, в които навлиза еволюцията. Само една малка група от хора, които са живели в областта на днешна Ирландия, са били върхната точка на развитието на атлантското човечество. Тази малка част от най-еволюирали племена, под водителството на Ману, е минала през Европа и е стигнала до Централна Азия, където е сега пустинята Гоби. Там в миналото се е намирало едно голямо езеро, около което се установяват тези племена и народи, които в течение на хиляди години са възпитавани и подготвяни от техния Велик Водач и неговите ученици. Оттам те последователно колонизират различни страни - Индия, Персия, Египет, Халдея, Асирия и Вавилон, Гърция и Рим. И така нареченото велико преселение на народите от Азия в Европа, е последното разселение, което е станало след една голяма катастрофа, която е постигнала страната им, която се превръща в днешната пустиня Гоби.

Тук може да се зададе въпроса: *„Какво става с душите, които живеят в расите и народите, които отпадат от еволюцията?”*

Според Окултната наука трябва да правим разлика между развитието на една раса и развитието на душата. Никоя душа не е осъдена да остане в известна раса. Една раса може да изостане назад, един народ може да отпадне от развитието, да остане назад в развитието си, но душите са независими от расите и могат да напредват, задминавайки расите.

Щом телата на дадена раса не им дават условия, отговарящи на тяхната степен на развитие, те напускат тази раса и минават в друга, по-напреднала, която им дава условие за развитие и прогрес. Но една душа, която е придобила само дефектите, отрицателните страни на расата си, и в която няма никакъв духовен прогрес, се задържа в тази раса по силата на собствената си тежест. Тя ще се прераждa още много пъти в тази раса. Такива души упражняват върху тялото на расата едно влияние, което я води към деградация и унищожение.

В бъдеще душите, отдадени само на материалния живот и нямащи никакви духовни интереси, ще отпаднат от еволюцията и ще останат в закъснелите с развитието си тела. Те ще бъдат зли и злото ще е изписано както на цялата им фигура, така и на техните изопачени лица. Техните образи ще бъдат израз на най-низките животински инстинкти и страсти. Така че в бъдеще няма да се виждат само животни, чиито форми ни напомнят човешките страсти, но ще се виждат също така и хора, въплъщаващи в чертите си инстинктите на злото, които в наши дни могат да се прикриват.

Преминавайки през тези културни епохи – индуската, персийската, египетско-халдейската и гръко-римската, в която именно се въплъти Христос – човечеството преминава едно развитие на съзнанието, което постепенно става все по-земно и насочено към физическия свят. През Атлантския период съзнанието на човечеството, както и физическото му тяло, коренно се е различавало от това на съвременното човечество.

В течение на следатлантските културни епохи човечеството, със своето съзнание, слиза все по-дълбоко във физическия свят и в четвъртата културна епоха - гръко-латинската - то е слязло най-дълбоко в материята и постепенно изгубва връзката си с Духовния свят. Човек се превръща в земно, материално същество, което е забравило своя духовен произход. У човека вече постепенно се пробужда самосъзнанието и той се чувства като отделно същество със свои лични интереси и желания, докато по-рано той се е чувствал като част от племето или народа. И така малко по малко човекът се е превърнал в същество с лични интереси и желания, което под влияние на тъмните сили развива своя егоизъм и иска да живее само за себе си. Постепенно човек изгубва идеята за Бога и сам се провъзгласява за божество.

След като Ману извел пионерите на атлантската раса до средна Азия, най-после дошло времето човек да започне сам да ръководи по-нататъшното си развитие. Това е времето, за което е казано алегорично в първа глава на Битие, че Господ шест дена е работил, а на седмия се оттеглил да си почине. Тогава човек е трябвало да се научи на независимост и отговорност за собствените си дела, без да е принуден да слуша заповедите на своя Водач. Човек трябвало да се научи да слуша и да почита заповедите на един невидим Бог, а не на Водачите на народите. Това означава, че трябва сам да взема решение във всеки момент от живота си.

Тогава Ману, наричан в някои свещени текстове *Законодателят*, събрал всички заедно и им произнесъл реч, която Макс Хайндел предава по следния начин: *„Досега вие виждахте онези, които ви водеха, но има Водачи от други степени на величие, по-високо от тях, които вие не виждахте и Които ръководеха всяка ваша несигурна стъпка в еволюцията на съзнанието. Възвисен над всички тия Велики същества стои Невидимият Бог, Който е създал Небето и Земята, върху която вие живеете. Той е, Който е пожелал да ви даде власт над цялата тая Земя, за да се плодите и умножите. Вие трябва да почитате само Този невидим Бог, но да Го почитате в Дух и Истина и да не си правите идоли, нито да употребявате някои подобия, за да си Го представите, понеже Той навсякъде присъства и е над всяко сравнение и уподобяване. Ако вие следвате заповедите Му, Той ще ви благослови изобилно с всичкото добро. Ако*

се отклонявате от Неговите пътища, злото ще ви сполети. Изборът е ваш. Вие сте свободни, но трябва да понесете последствията на собствените си постъпи.”

Ако погледнем цялата Земна епоха, обучението на човека преминава през четири големи етапа. Първо, върху него било действано отвън, без той да съзнава. След това бил поставен под управлението на Божествени Пратеници и Крале, които виждал и чиито заповеди трябвало да изпълнява. После бил учен да изпълнява заповедите на един Бог, Когото не можел да види. Накрая той ще се научи да се издига над заповедите, да стане закон сам за себе си и, побеждавайки себе си, по своя собствена воля да живее в хармония с Реда на Природата, който е Законът на Бога. Четири са също и стъпалата, по които човек се изкачва до Бога. Първо чрез страха той почита Бога, Когото започнал да чувства, принасяйки Му жертви, за да Го умилостиви, както правят идолопоклонниците. След това той се научава да гледа на Бога като на Дарител на всички неща и да се надява да получи от Него материални облаги тук и сега. Той жертва егоистично, като очаква Бог да му въздаде стократно или за да се избави от надвиснало наказание: мор, война и т.н.

После се учи да почита Бога чрез молитви и добър живот, да култивира вяра в едно Небе, където ще бъде възнаграден в бъдеще и да се въздържа от зло, за да избегне едно бъдещо наказание в ада. Най-после той идва до точката, в която може да постъпва справедливо, без ни най-малка мисъл за награда или наказание, а просто защото трябва да се постъпва справедливо. Той обича справедливостта заради самата нея и се стреми да се ръководи в постъпките си от нея, независимо от сегашните облаги или вреди, нито пък за да избегне някои бъдещи страдания.

Ако погледнем исторически, първото стъпало обхваща цялото развитие до втората половина на Атлантида, а второто стъпало е от тогава до идването на Христа. Популярното Християнство представя третото стъпало. Последното стъпало е въпрос на бъдещето, като за момента са единици хората (пионерите на човечеството), които са стъпили здраво на него и ще бъдат основа за новата шеста раса. Те следват езотеричното Християнство и са учениците на Християнските мистични школи. Във връзка с това Учителя казва:

„Когато говорим за боговете ние не разбираме същества, създадени от човешката фантазия, но ония светли и възвишени души, дошли на Земята между хората да ги научат на неща, които те не знаят. След грехопадението боговете напуснали Земята и оставили царете вместо тях. Днес царете управляват хората. Ще дойде ден, когато царете ще се оттеглят и отново ще дойдат боговете. Това значи, че се е завъртяло колелото на живота. Казано е в Писанието, че когато земната тръба започне да тръби, всичките земни царства ще станат царства на Господ Бог. Това е епохата, която предстои да дойде. Тогава всички хора ще влязат в съприкосновение с Божествения свят. Това значи да дойдат благоприятни условия за човечеството.

Условията, при които Христос дойде на Земята, бяха неблагоприятни, защото Сатурн царуваше тогава. Сатурн не можа да запази Христа, не благоприятстваше и за учението Му. Обаче от времето на

Христа досега условията са изменени вече. Сега настава нова епоха на Земята - най-красивата епоха... Желая ви сега Христос да се роди във вас. Това наричам Рождество Христово. Вие живеете в много важна епоха. Надали някога сте живели в по-важна епоха от сегашната. От две хиляди години насам вие не сте имали по-благоприятни условия от сегашните. Сегашната епоха носи благоприятни условия за постижения и за придобиване на блага...

Докато дойде новата епоха вие ще живеете на земята, дето управлява архангел Михаил със своя огнен меч. Дълго време още мечът на архангел Михаил ще играе важна роля на земята. Дето се докосне този меч все ще чисти. В личния, в семейния, в обществения, в народния живот става голям преврат, какъвто никога не е ставал, но всичко ще бъде за добро." („Новата епоха", МОК, 07.01.1931)

Гъстата мъгла над Атлантида постепенно преминала в грамадни количества вода и наводнила този континент, като унищожила по-голямата част от населението му и постиженията на атлантската цивилизация. Мнозина били спасени от осъдения на загиване континент и се скитали из Европа. Монголоидните раси са потомци на онези Атлантски бежанци; а негрите и аборигените с къдрави коси са последните остатъци от Лемурийците.

Първата културна епоха от Арийската Раса е била древноиндийската, като от нея не са останали никакви писмени документи. Тя е била изключително насочена към духовните светове, тъй като тогава са страдали по изгубеното си ясновидство и са търсили начин да си го възстановят. Приемали са физическия свят за илюзия, майа, и не са имали никакъв стремеж да го опознават, завладяват или изучават. Волята Божия, обаче, е била именно хората да опознаят заобикалящия свят и да видят в него откровение на Бога. Този процес е започнал по същество през втората културна епоха - древноперсийската, под ръководството на един Велик Посветен от атлантската епоха - Заратустра (Зороастър). През четвъртата Раса той е бил помощник на Великия Мелхиседек в Атлантида. Пак там негови ученици са били тези две напреднали индивидуалности, които по-късно се явиха като Мойсей и Хермес.

За първата културна епоха е характерно, че един истински йогин следвало да убие в себе си всички чувства и желания и да погаси мислите си, загубвайки всякакво усещане за себе си като отделна личност. Но нашият път вече не е този. Това някога е било полезно, ала днес ние следва да имаме благородни чувства, добродетелни желания и Христов Аз. Поставени сме в нова ситуация и колкото по-бързо се отърсим от старите модели и прекрачим в новите предизвикателства, толкова по-добре. Предстоят ни нови и нови предизвикателства, нови трансформации и метаморфози докато някой ден, след десетки хиляди години, станем светли Същества като нашите по-големи братя - ангелите.

По-късно, преди 7-8 хилядолетия, Заратустра е предал едно велико учение, в което той говори за великите духовни закони на Вселената и за възвишените духовни Същества. Той е говорил за Духа на Слънцето (Ахура Мазда, т.е. Слънчевата Аура) и за великите духовни Същества, които работят под Негово ръководство. Именно този Дух на Слънцето живя 3 години в тялото на Исус от Назарет и Неговата жертва позволи на човечеството да

продължи своето развитие нагоре към Бога.

Заратустра е говорил още за духовните Същества, които са създали както Космоса, така и човеците. Но когато говори за духовните Същества, той ги разделя на две категории - същества на Светлината, под предводителството на Ахура Мазда - бог на Доброто и Любовта; и духове на мрака, водени от Ариман - бог на тъмнината и злото. Тук, разбира се, под „бог" или „богове" не се визира Абсолютът (Творецът на Цялото Битие), а Същества, които са преминали през човешката си степен на развитие преди милиони години и са достигнали една много по-висша фаза на развитие.

Тези две категории работят в цялата Вселена едни срещу други, а човекът е вплетен между тях и от неговата свободна воля зависи коя от двете групи ще победи. Битието на човека е изградено от космичната дейност на тези два вида същества. Ахура Мазда и Ариман работят един срещу друг и тяхната дейност се отразява и в човешката душа. Понеже тези сили се борят помежду си, затова и в човешката душа има борба - тя е отражение на космичния живот. Когато се говори за добро и за зло в това Учение, с това се подразбират от една страна превъзходните полезни действия, а от друга страна - вредните действия, които стоят едни срещу други в космоса, проявяващи се също и в човека. И за разлика от древните индийци, последователите на Заратустра, наричани още маздеисти (от Ахура Мазда), вече не виждали в заобикалящата ги среда илюзия, а свят, който трябва да бъде завладян и изпълнен със силата на Доброто. Те, както и всички следващи езотерични школи на Бялото Братство, считали като своя мисия да превърнат злото в Добро и по този начин да допринесат за Всемирното благо. Влад Пашов пише:

„Зороастър е онзи, който е бил във връзка с Духа на Слънцето. Под негово ръководство са излезли онези преселници от Атлантида, които са минали през северните брегове на Европа. Той заедно със своя Велик Учител, когото ние познаваме като Мелхиседек, ги завежда в Централна Азия и той става Учител и Ръководител на културите на Петата раса в Африка, Азия и Европа. Неговият Велик Учител, Великият Слънчев Посветен, се изтегля в потайни центрове във вътрешността на Азия. Той е посветил седемте велики Риши на Индия. Той посветил и Зороастър още в Атлантида по особен начин. Той говори и посвети и Авраам по съвсем особен начин. Той водеше едно вечно съществуване в своята индивидуалност, за което, за да се посочи вечният характер на тази индивидуалност, е казано, че той нямаше нито име, нито възраст, нито баща, нито майка.

Срещата на Авраам с този Велик Посветен, която ни е описана в Стария завет като среща на Авраам с царя на Салим, със Свещеника на Всевишния Бог, е една среща, която има най-голямо и универсално значение за Авраам. При тази среща на Мелхиседек с Авраам, той му предаде нещо много велико, което послужи като изходна база за развитието на еврейския народ. Той му предаде импулса на Слънчевия Дух, предаде му учението и Мъдростта на Слънчевия Дух. Това е показано в Библията с това, че той посрещна Авраам с хляб и вино. А хлябът и виното са символ на Божественото учение. Същият символ имаме употребен при Христа при тайната вечеря, когато даде на учениците Си

хляб и вино и им каза: Яжте, това е Моята плът и Моята кръв, т.е. Моето учение и Моята Любов.

Когато Великият Слънчев Дух трябваше да слезе на Земята да спре инволюционния процес и да даде импулса на възхода, Зороастър се преражда в Палестина като Исус от Назарет, за да подготви тялото, което да послужи като проводник на Великото Космично Слово, което трябваше да слезе на Земята. Заедно с него се преражда и неговият любим ученик от Атлантида, Учителят на Египет, Хермес. След Голготската мистерия Исус възглавява онзи езотеричен център, от който изхождат всички импулси за развиване на петата културна епоха на Бялата раса, която се развива в страните на Западна Европа, а Хермес е неговият пръв помощник.

Така че, Зороастър заедно със своите ученици внася всичката Мъдрост, както в древния, така и в съвременния свят. А тази Мъдрост е Мъдростта на Великия Дух на Слънцето, на Космичното Слово, за което Йоан казва, че станало плът и се вселило между нас. От него са получавали Светлината си, импулсите и Мъдростта всички, които са се явявали като външни представители на онова велико Братство, за което Учителят казва, че е носител на всяка култура.

И сега, когато западноевропейската култура е към своя край и на изток се зазорява новата културна епоха, шестата по реда си, която се заражда между славяните, Зороастър е пак въплътен, за да послужи като посредник на Космичното Слово, на Слънчевия Дух, да се изяви и да даде импулс за развитието на новата култура, от която ще се роди Шестата раса."

Начело на Третата културна епоха стои споменатият по-горе Велик Посветен Хермес Трисмегист (трижди велик). Наречен е така, защото е притежавал тайните на трите свята - физически, духовен и Божествен. Той е живял около 3000 години преди новата ера в древен Египет и стои в основата на цялата западна езотерична традиция.

Светлината, която Хермес запали в Египет, озари целия древен свят. При него идваха да се учат от всички краища на света. И след като преминаваха през курса на ученето, през изпитанията и Посвещението, те отнасяха Вечната Светлина в своите страни, където основаваха храмове на мистериите, в които събираха ученици и им предаваха Мъдростта в светлината, която бяха получили от Хермес. Там бяха учили Орфей, Питагор, Херодот, Платон и много от гръцките философи. Там е учил и Мойсей; от там получиха Мъдростта си и александрийците, даже и халдейците, макар че в Халдея (по-точно във Вавилон) беше прероден около 600-550 г. преди Христа Заратустра като Учителя Заратус. По-късно от Египет Светлината премина в Гърция, оттам в Рим, откъдето проникна в Западна Европа.

И където се занасяше тази Светлина, се зараждаше култура и се развиваше наука, философия и изкуство, защото всичко расте и се развива под влиянието на Светлината. Тази Светлина се носи от представителите на онова Братство, за което Учителя казва, че пътува в света и носи културата.

Под влияние на този импулс се зароди и четвъртата културна епоха - гръко-римската, през която Истината беше изнесена под философска форма. Задачата на философията е била да изведе душата от страстите и чув-

ствата, и да я потопи в света на чистата мисъл. Най-виден представител на това течение бе Платон. Учителя дори казва, че след него никой не е казал нищо ново във философията. През тази епоха дойде и Божият Син и се зароди християнството, което очерта облика на цялото бъдещо човечество.

По времето на Хермес като част от импулса на Бялото Братство се явява и Кришна със задачата да обнови брахманизма, както е даден във Ведите – Свещените книги на индусите, дадени от седемте Велики Риши.

Кришна, изявявайки себе си пред своя любим ученик, е дал Словото на Ведите, което Ману предал на Светите Риши. Кришна не тълкува Ведите, но дава ново учение, което разкрива вътрешния смисъл на учението, дадено във Ведите. В своето учение той дава пътя, по който човек може да достигне съвършенство и да се слее с Бога. И затова за този, който върви в пътя на съвършенството, Ведите вече не са необходими. Затова във втория разговор Кришна казва: *„Ведите са толкова полезни за просветения брахман, колкото една щерна посред място заляно с вода."* Това не значи, че той отрича Ведите, той не ги отрича, но дава ново учение, което допълва Ведите.

В Бхагават Гита, което преведено значи Божествена песен, Кришна (в разговор със своя любим ученик Аржуна) изнася своето учение за пътищата, чрез които ученикът може да достигне съвършенство. Между другото той се представя пред Аржуна като въплътения Бог, като творческо Слово, като Логоса, Който е Създател на цялата Вселена с всички същества в нея и Който ръководи развитието на всички същества в пътя на тяхната еволюция. В разговорите той също така изнася учението за Абсолютния, Непроявения Бог, Когото нарича с името ТО.

В действителност Кришна се явява един от пратениците на Христос и в него действително частично е бил въплътен Христовия Дух, по същия начин и в Хермес, в Заратустра, в Мойсей и т.н., но не и в онази пълнота от преди 2000 години, която бе предвидена да се случи само веднъж в цялото Земно развитие и никога няма да се повтори.

Приблизително тринадесет века преди Христа в Тракия се ражда и един друг Велик Посветен, за да даде духовен импулс на жителите на Балканския полуостров и оттам на цяла Европа. Познат е като Орфей, и заедно със Заратустра, Хермес, Мойсей и други Учители на човечеството, в предишни животи е бил служител в храма на Слънцето в древна Атлантида. На Балканския полуостров от незапомнени времена са съществували храмове на мистериите, които са имали центъра си в Рило-Родопския масив с център Мусала.

И Орфей, раждайки се в Тракия, е бил заквасен с тази Мъдрост, която излизала от скритите светилища, разпръснати из Рило-Родопския масив. Още от малък е бил привлечен от Мъдростта, която е скрита в цялата природа - привличала го е тайната, която е скрита зад видимите неща. Той е бил поетична и музикална натура, която изливала в музика и поезия мисълта си. Затова легендите говорят, че и зверовете в планината се спирали да слушат неговата вълшебна музика.

Орфей е роден в Тракия от царски род и се отличавал с чудесна, пленителна външност. Тогава той е носил друго име, което преданието не ни предава. Внезапно той изчезва от Тракия, като отива в Самотраки, оттам в

Египет, воден от жаждата за придобиване на Мъдрост и знание. След като изучил тайните на египетските мистерии, след 20 години той се връща в Тракия с името на Посветен в тайните, което си извоював след като преминал през всички изпитания и Посвещения и което име му беше дадено от Учителите му като знак за мисията, която му предстоеше. Тогава той се нарича вече Орфей или Арфа - финикийска дума, съставена от сричките аур - светлина, и орофае - лекуване, което означава: онзи, който лекува със Светлина.

Преди смъртта си той казва на своя любим ученик: *„От Любов аз се облякох в ленена дреха, обричайки се на Великото Посвещение и на аскетически живот. От Любов вникнах в тайните на магията и подирих Божествената наука. От Любов преминах през пещерите на Самотраки, през кладенците на пирамидите и гробниците на Египет. Аз потърсих смъртта, за да намеря в нея живота и отвъд живота видях и прозрачните сфери, видях етера на боговете. Земята разтвори пред мен пропастта си, небето - блестящите си храмове. Аз изтръгнах скритата под мумиите наука. Жреците на Изида и Озирис ми разкриха тайните си. Те имаха само тези богове. Аз имах за свой бог Любовта. Вдъхновен от него аз говорих, пях и победих. Благодарение на него аз усвоих Словото на Хермес и Словото на Заратустра." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")*

Последният от предхристиянските мистици, на които бих искал да се спра, е Буда. За него Щайнер казва:

„Животът на Гаутама Буда на Земята означава нещо, ако той знае, че един човек трябва да е минал през множество прераждания, докато стане един Буда. Будистът знае, че след като Буда е достигнал степента Буда, той вече няма нужда да идва отново на Земята в тяло от плът. В Кристиания аз обърнах вниманието върху мисията на Гаутама Буда. Показах как тази душа има да решава една особена задача на планетата Марс. Буда е преминал на Земята предварителната степен, за да може да играе между Марсовите хора една роля, подобна на тази, която Христос игра на Земята. Не чрез един вид Мистерия на Голгота, не преминавайки през смъртта, защото Марсовите човеци имат условия на живот, различни от тези на Земните хора. Следователно на окултиста му е ясно: Вярата на будистите, че Гаутама Буда вече няма нужда да се връща отново на Земята в тяло и плът, си има своето дълбоко основание...

Буда беше един предшественик, принадлежащ към една по-висша Йерархия, изпратен долу с Венерините човеци, така че с право може да се говори за една мисия на Буда като подготовка за Христос." (Реч при освещаването на антропософския клон „Кристиян Розенкройц", 17.06.1912)

Буда е част от един мощен импулс, който около 5-6 век пр. Хр. изпрати сред различни народи множество адепти на Бялото Братство:

- Данаил, Йеремия и Йезекиил в Юдея;
- Питагор и Платон в Гърция;
- Нума Помпилий в Рим

8.4. Мисията на еврейския народ

„И рече Господ на Аврама: излез от твоята земя, от твоя род и от дома на баща си, та иди в земята, която ще ти покажа; и Аз ще произведа от тебе голям народ, ще те благословя и ще възвелича името ти, и ти ще бъдеш благословен. Аз ще благословя ония, които те благославят, и ще прокълна ония, които те злословят; и в тебе ще бъдат благословени всички земни племена." (Битие 13:1-3)

Историята на еврейския народ започва, когато Авраам се среща с Мелхиседек, който е един от безсмъртните предци на човечеството, без начало на дни, нито край на живот, без родословие. Това ще рече, че той не е свързан с никой от дългите родословия, като се почне от Адам и се свърши с по-далечните потомци.

Авраам също не е бил един обикновен човек, а един Велик Посветен, който е минал през една съвсем нова форма на Посвещение и е бил способен по пътя на мисълта да познае Бога - както в природата, така и в човешката душа. По този път на мисълта Авраам открива, че Бог, Който прониква във всичко и всички, живее и в неговия Аз.

Легендата разказва, че Авраам е получил тази нова вътрешна организация по един особен начин. В една легенда от Талмуда се разказва, че Авраам, като малък, бил скрит от баща си в една пещера, където бил отгледан. Това загатва за факта, че Авраам е първият, който насочва старите ясновидски сили навътре и развива в себе си онази организираща сила, която го довежда до вътрешното съзнание за Бога. Това обръщане на целия сбор от душевни сили е показано в легендата, която разказва, че в течение на три години, през което време детето е било отглеждано в пещерата, то е бозаело мляко чрез Божията благодат от свой собствен пръст на дясната ръка.

Така че Авраам е може би първият, в който под влияние на Божествената Мъдрост се е събудила мисълта за Бога, проявен в целия околен свят. Той е преживял Бога вън от себе си. Това е било възможно за него, защото той е развил един превъзходен мозък като орган на мисленето. Затова неслучайно го считат за откривател на аритметиката, на науката на мисълта, която се основава предимно на физическото мислене. Това, което може да бъде разкрито чрез ясновидството, аритметиката ни го разкрива чрез процеса на мисленето, чрез мозъка.

Тази способност, този мозък, който Авраам е бил развил, заедно с онова, което Мелхиседек е вложил в него при едно особено, по-специално посвещение, е трябвало да се развие по-нататък чрез наследствеността, предавайки се от поколение на поколение, за да завърши своето развитие 42 поколения по-късно в тялото на Исус. Това развитие на физическото поле, естествено не е могло да бъде изолирано от развитието на етерното и астралното тяло, които заедно образуват истинското тяло на човека. Затова, по пътя на наследствеността, се усъвършенстват и трите обвивки на човешкото тяло. Това, което е могло да бъде предадено на тези три обвивки на човешкото тяло, е трябвало да бъде предадено в ред последователни поколения.

Както се е водило развитието на човечеството през следатлантско време, трябвало е да се създаде една способност в човека да замести древното ясновидство, трябвало е да се развие логичното мислене, чрез което човек да открие и познае Бога, проявен както във външния свят, така и в човешката душа. Еврейският народ е бил определен да създаде едно такова тяло, което да бъде така организирано, за да може да дойде до познанието на света и на Бога без влиянието на ясновидството. Тази била мисията на еврейския народ. В лицето на родоначалника на еврейския народ (Авраам) фактически имаме една такава индивидуалност, чието тяло е било един подходящ инструмент за посаждане на зародиша на логическото мислене.

По такъв начин Авраам сложи началото на едно познание, което се основава не на ясновидството, а върху наблюденията във външния свят. По такъв начин е сложено началото на онази култура, плодовете на която имаме сега в западноевропейската култура. Авраам сложи началото на комбинативното мислене, на математическата логика.

Той се отличавал с такава преданост, която достигала до саможертва. Това е показано в Библията с факта на готовността на Авраам да принесе в жертва единствения си син, чрез когото трябваше да осъществи обещанието на Бога пред Авраам, че от него ще се роди велик народ. С това той бил готов да пожертва целия еврейски народ и всичко, което бил той самият и което трябвало да се внесе в света чрез него. Но когато бил готов да принесе Исак в жертва, Бог го възпрял и той получил обратно сина си. Това е описано в Битие, гл. 22: *„Бог рече: вземи едничкия си син Исаак, когото ти обичаш, и иди в земя Мория, и там го принеси в жертва всесъжение на една от планините, която ще ти покажа. Авраам стана сутринта рано, оседла ослето си, взе със себе си двама от своите слуги и сина си Исаака; нацепи дърва за всесъжението и стана, та отиде на мястото, за което Бог му говори...*

Тогава Исаак проговори на баща си Авраама и рече: тате! Той отговори: ето ме, синко. Той рече: ето огъня и дървата, а де е агнето за всесъжение? Авраам рече: Бог ще Си предвиди, синко, агне за всесъжение. И вървяха нататък двамата заедно. И стигнаха до мястото, за което му бе казал Бог; и направи там Авраам жертвеник, наслага дървата и, като свърза сина си Исаака, тури го на жертвеника върху дървата. Тогава Авраам протегна ръка и взе ножа, за да заколи сина си. Но Ангел Господен му викна от небето и рече: Аврааме, Аврааме! Той отговори: ето ме!

Ангелът рече: не дигай ръка върху момчето и не прави му нищо; защото сега познах, че се боиш от Бога и не пожали едничкия си син за Мене... И Ангел Господен втори път викна Аврааму от небето и рече: кълна се в Мене Си, казва Господ, че, понеже ти направи туй нещо и не пожали (за Мене) едничкия си син, Аз ще благословя и преблагословя, ще размножа и преумножа твоето семе, както небесните звезди и както пясъка по морския бряг."

Според езотеричната традиция под *„ще размножа и преумножа твоето семе както небесните звезди"* се разбира, че Бог иска да направи да царуват в размножаването на евреите по Земята онези отношения на числата, които царуват и в звездите на небето. В своето развитие еврей-

ският народ е трябвало да бъде устроен според хармонията и порядъка на звездите. И виждаме, че това става точно така. Исак имаше двама синове - Яков и Исав. Яков имаше дванадесет сина, което съответства на дванадесетте зодиакални знаци, през които минава Слънцето в своето движение по небето, и от които се разви целият еврейски народ.

Но случило се едно нежелателно явление между синовете на Яков - един от тях, Йосиф, по атавизъм (проява, свойствена за отдавна отминали поколения, и обикновено считана за нежелана) имал пророчески сънища, озарени от духовния свят. Тази негова способност на ясновидство била противна на основната тенденция на еврейския народ, предадена от Авраам по наследство и това породило известна антипатия и враждебност на братята му към него. Това е предадено в Библията с разказа за продаването на Йосиф на египтянина. По този начин той е бил отхвърлен от своите братя, защото в него отново се проявява едно наследство от старата ясновидска дарба. Затова той трябвало да отиде в Египет, защото той отпадал от мисията на еврейския народ.

Както в живота на отделния човек, така и в живота на народите няма нищо случайно, а всичко, каквото става с тях, има за задача да им придаде нещо. Същото се случи и с евреите. Евреите неслучайно са отишли в Египет, където се оформиха като народ. По-късно те неслучайно попаднаха под вавилонско робство. И там те трябваше да научат нещо, от което имаха нужда, за да изпълнят възложената им мисия. Във Вавилон еврейският народ се е срещнал и с една друга страна от древната традиция. От една страна във Вавилон евреите влезли в контакт с халдейската Мъдрост, а от друга страна най-добрите синове на еврейския народ влезли в контакт с Мъдростта на нововъплътения Зороастър, който работил по това време във Вавилон под името Назаратус или Заратус. И някои от най-добрите пророци са се развили под негово влияние. Това се е случило в периода от 600 до 550 година преди Христа.

Може би най-голяма роля за мисията на еврейския народ, е изиграл Мойсей - един от най-загадъчните Посветени в пътя на човешкото развитие. Неговите писания са така загадъчни и забулени, че трудно може да се проникне в скрития им смисъл без Посвещение. В Библията за него е казано, че е роден от еврейско семейство и е хвърлен в една кошничка на брега на реката Нил, където го намира царската дъщеря. Учителя казва за него:

„Мойсей се е учил при най-добрите учители в Египет. Учил е дълго време и е минал през известна школа. И наистина чудесата, които той е направил пред фараона, показват, че той е имал известни знания. Но заради една постъпка – убийството на египтянина, абсолютно забранена за един ученик на Бялото братство, той трябваше да отиде на уединение цели четиридесет години в пустинята, за да изкупи своя грях. За едно убийство, той трябваше да учи и изкупва цели четиридесет години. Чак след това той получи ново посвещение. Като ви напомням голямата отговорност, която има един посветен за една направена грешка, искам да ви наведа на мисълта, колко голяма отговорност поемат онези самозвани учители, които осакатяват човешките души." (из „Учителят говори")

А Влад Пашов пише за него: *„Мойсей е бил Посветен в египетското*

Посвещение и е бил запознат с дълбоката Мъдрост на Египет. Той е бил посветен от майка си на храма, където е израснал. Бил е сериозен, замислен и мълчалив, затова бил наречен „мълчаливият". При говорене заеквал. Той сполучливо издържал всички изпити при Посвещение на тайните. Той, който бил със стоманена душа и диамантена воля, считал изпитанията за играчка. Бил е надарен с математически и всеобемащ ум, и проникнал в тайните на Свещените числа. Той се е стремял да проникне във всички тайни на египетското Посвещение. Чувствувал, че някакво тайнствено провидение бди над него и му помагало да постигне целите си."

„По разпореждане на фараона, Хозарзив (така се е казвал Мойсей преди своето посвещение - бел. авт.) бил назначен за свещен писар в храма на Озирис. Тази важна длъжност засягала символизма във всичките му форми, космогонията, астрономията и астрологията. Той се посветил усърдно на тази си длъжност, която била свързана с онази на инспектор на различни египетски провинции. Като такъв бил изпратен да инспектира делтата, където били евреите, населяващи долината на Госен. Там те били подложени на много тежка работа - дялали камъни и правили тухли. Евреите били горди и независими, и не се подчинявали лесно както на местните жители и на надзирателите и понякога на удар отговаряли с удар. Хозарзив почувствал една тайна симпатия към тези онеправдани хора, старейшините на които се покланяли на единия Бог. Те обожавали старейшините си, но често роптаели срещу египетското иго и протестирали против несправедливостта. Един ден Хозарзив видял един египетски надзирател да бие немилостиво и жестоко един беззащитен евреин. Кръвта му кипнала, той се нахвърлил върху египтянина, изтръгнал оръжието от ръцете му и го убил на място. Тази постъпка решила по-нататъшната му съдба. Но той решил да избяга в пустинята и да си наложи сам изкуплението за престъплението. Той чувствувал, че е предопределен за някаква важна мисия, но не можел да я обхване и прозре с мисълта си. Отвъд Червено море, зад Синайския полуостров, в страната на мидиамитяните, се намирал един храм, който не зависел от египетското духовенство.

След като Хозарзив убил египтянина и подлежал на наказание, той забягнал в тази пустиня, в храма на мидиамитяните. Великият жрец на храма по това време бил Йетро, който принадлежал на черната раса или по-право на етиопската раса, която е едно смешение на белите и черните."

Закон е за Посветените, че когато извършват волно или неволно убийство, за да го изкупят, трябва да се пренесат в невидимия свят, да намерят своята жертва, от която да искат извинение и да ѝ помогнат да намери пътя на Светлината. Тогава тяхната погрешка е изкупена. И Хозарзив се подложил на този опит. Преминал в невидимия свят, срещнал се със своята жертва, от която искал извинение и я упътил в пътя на Светлината, и се оженил, за да може да роди и отгледа убития, с което изкупва грешката си. Това значи, че той се оженил за Сепфора - справедливостта, а по-късно получава и своето духовно име - Мойсей, което значи „Спасен".

По-нататък библейската легенда ни разказва, че той пасъл овцете на тъста си и ги закарал един път в задната страна на пустинята, отишъл в планината Божи Хорив. Там му се явява ангел господен всред огнен пламък в къпината. Той видял огнения пламък и чул от него гласа на ангела, но видял, че къпината не изгаря. След това се казва, че той се върнал да види защо къпината не изгаря. В това време от горящата къпина го повикал сам Бог, като му казал: *„Мойсее, Мойсее!"* Той рекъл: *„Ето ме."* Бог му казал: *„Не приближавай тук, изуй обущата от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя."* И рече му Бог: *„Аз съм Бог на Отците ти, Бог на Авраама, на Исака и Якова."* И Мойсей закрил лицето си, защото се боял да погледне към Бога. Тогава Бог му казал, че го натоварва с мисията да освободи евреите от египетското робство и да ги изведе от Египет, и да ги заведе в земята, която Бог е обещал на Авраам, Ханаанската земя. Мойсей не искал да поеме тази задача, защото му се струвало, че не е по силите му, но Бог му показал да направи разни чудеса, които като направи пред евреите, ще повярват в него.

Мойсей, подготвен от тази среща, поема мисията си и накрая на живота си той се обръща към израилевите синове и им казва пророческите думи: *„Завърнете се при Израиля. Когато настанат времената, Вечният ще изпрати един пророк като мене измежду братята ви и Той ще тури Словото си в неговите уста, и този пророк ще ви каже всичко, което Вечният ще му заповяда. И ще стане така, че който не послуша думите, които ще ви каже, Вечният ще поиска сметка от него." (Второзаконие, 18:18,19)* По такъв начин той предупредил евреите за идването на Христа, на Слънчевия Дух, който ще се всели в тялото на Исуса. Подготвен от тази си среща със Слънчевия Дух за мисията си, Мойсей се укрепва в себе си и поема работата си. Като Бог, Слънчевият Дух стои винаги зад него и го ръководи и той взема пряко участие в освобождението на евреите от Египет.

Такъв е в общи линии пътят на развитието на еврейския народ, който е имал за мисия да подготви едно подходящо тяло, което да стане проводник на Великия Слънчев Дух. За съдбата на евреите Учителя казва:

„Няма народ, по-нещастен от еврейския – народ, който от 2000 години е навсякъде постоянно гонен, гонен, гонен. Защо? Защото този народ не е изпълнил своите задължения и обещания, които е дал на Бога – служи на Бога, но по форма, а по любов не служи; престъпи закона на Любовта и вследствие на туй дойдоха страданията и нещастията върху него. И сегашните християнски народи не служат по любов на Бога, в църквите им – същите проповеди, службата става отлична; Писанието разбират, молитви отлични; на пръв поглед всичко това е хубаво, даже и аз сам го харесвам, но същественото – онази Христова Любов – няма между тях, т.е. има любов, но обикновената." („Не правете никому насилие, нито оклеветявайте!", НБ, 04.06.1922)

8.5. Пророците

Може би най-важна роля сред еврейския народ играят пророците, които постоянно са направлявали неговото развитие и са оповестявали Божията

Воля. Те са били Божи посланици сред човеците - приемали са от Бога послания във вид на видения, изстъпления, съновидения или по внушение от Духа.

Характерното в цялата еврейска история е това, че от самото начало на своето съществуване, още от Авраам, Бог е говорил на този народ като едно Същество отвън. И затова на евреите беше даден законът на десетте Божи заповеди отвън - от Бога, но не от Бога, Който е в човека, но от Бога, който е във Всемира. Древноеврейският народ бил така развит, че можел да възприеме закона само ако му бъде даден отвън. Обаче същинският морал, в който човек участва със своята душа, не се чувства още в тези времена, както това стана по-късно. Евреинът не е можел в себе си да намери отговора на въпроса коя постъпка е морална и добра, не било възможно той да роди закона из собственото си сърце, затова той му бил даден отвън. Обаче делото на Мойсей е трябвало да бъде продължено, за да донесе подходящи плодове. Ето защо всред еврейския народ е трябвало да се явят личности като пророците, които приемали своите откровения направо от Бога и настоявали пред еврейския народ за изпълнение на Божия закон.

Еврейските пророци са минали през Посвещенията в древните мистерии в предишни животи в различни народи и по-късно се въплъщават в Израел, за да подготвят условията за идването на Христа. Това, което е било складирано в техните души като опитност и преживяване от Посвещенията, в живота им сред еврейския народ избликва спонтанно и стихийно. Така че те са готови души, високо посветени от миналите си животи, които при най-малък външен повод се пробуждат и започват да говорят.

Ето какво казва Рудолф Щайнер за старозаветните пророци:

„Достатъчно е само да вземем Библията... започвайки от Исайя и стигайки до Малахия, минавайки през Иеремия, Езекиил и Даниил, за да се убедим, че те не могат да бъдат включени в общата схема на посвещението. Къде например се споменава, че юдейските пророци извършват същия път на посвещение, какъвто имат посветените на другите народи? Но се споменава нещо съвсем друго: В определен момент те застават пред своя народ и понеже в душите им звучи Божият глас, те виждат нещата много по-различно отколкото обикновените хора и могат да предсказват както съдбата на своя народ, така и бъдещите етапи от цялото мирово развитие. Всички тези неща просто изригват с първична сила от душите на пророците...

Юдейските пророци се появяват така, сякаш техният духовен поглед се пробужда от един вид гениалност и те спонтанно се обръщат както към своя народ, така и към цялото човечество. Да, те се позовават на своя пророчески глас, на своите пророчески дарби. Припомнете си само как изглежда един юдейски пророк: когато има да каже нещо, той изтъква, че го е получил направо от Бога, или че то му се открива като непосредствена, елементарна истина... Ако проследим душите на юдейските пророци, ние установяваме, че те са преражданя на такива посветени, които вече са изминали съответния път на посвещение в рамките на един или друг народ, т.е. те вече са постигнали определена степен на посвещение. Следователно, ако търсим произхода на юдейските пророци, ние стигаме до другите народи. Там ние откриваме една

или друга посветена душа, която е живяла достатъчно дълго всред своя народ; после тя минава през Портата на смъртта и се преражда всред еврейския народ. И ако искаме да проследим предишните прераждания на юдейските пророци, независимо дали става дума за Еремия, Исайя, Даниил и т.н. ние трябва да ги търсим всред другите народи. Образно казано, при еврейския народ наблюдаваме едно „струпване" на посветени, които идват от другите народи. И тогава става ясно защо техните пророчески дарби изригват от душите им с такава първична сила. Това е така, защото те просто си спомнят своите опитности на посветени, изживяни в миналото тук или там по света.

Дарбите се проявяват, но се проявяват по такъв начин, че не винаги показват онази хармонична форма, която са имали в предишните инкарнации. Защото душата, инкарнирана в едно персийско или египетско физическо тяло, първо трябва да се приспособи към телесните особености на еврейското тяло. И тъкмо поради тази причина някои от предишните душевни способности остават непроявени. Защото нещата далеч не са така поставени, че ако човек напредва от една инкарнация в друга инкарнация, у него автоматически да оживяват предишните душевни способности; често пъти това става с цената на големи трудности, идващи не от другаде, а от физическото тяло, което често придава на пророческите дарби объркан и хаотичен вид.

И така, ние виждаме как юдейските пророци предоставиха на своя народ сбор от духовни импулси, които макар и често пъти доста неподредени представляваха един вид грандиозни спомени от техните предишни инкарнации. Ето кое е особеното у юдейските пророци. И защо нещата се развиха така? Само защото това, което беше разпръснато по целия свят, трябваше да бъде събрано и фокусирано в една точка и отново да се появи в кръвта на старозаветния народ... В хода на общочовешката еволюция душевните сили трябваше да се фокусират именно там, в кръвта на древноеврейския народ..." (Събр. съч. 139)

По сходен начин - както ще стане дума в третия раздел от тази книга - днес в славянските народи с център България са събрани много от пророците, адептите и посветените на миналото, за да работят за повдигането на този народ, а чрез него (като квас) и на цялото човечество.

Завършвам това изложение с тематично подбрани цитати от Учителя:

„Има особен начин за изучаване на свещените книги. И досега още хората не са изработили метод, по който да ги изучават. Те казват: *„Така са говорили пророците, така са говорили апостолите." Обаче те нямат предвид какви са били тогавашните условия на живота. Четете книгата на Исайя, но не знаете какво е било отношението му към живота. Казвате, че той е един от главните пророци, но това не е достатъчно. Имаме четирима главни пророци и четирима евангелиста; 12 малки пророци и 12 апостола. Исайя казал ценни работи. Той представлява една от кардиналните точки на астрологическия кръг. Йезекиил е втората кардинална точка. Йеремия е третата кардинална точка, а Даниил – четвъртата. Какво представляват тия точки? – Онези, които не са изучавали астрология, мъчно могат да ги разберат." („Главните точки", УС, 15.05.1938)*

„Давайте предимство на разумния човек, бил той мъж или жена. Хората спорят какъв трябва да бъде пророкът – мъж или жена. Като четете Библията, там има повече пророци, а малко пророчици. Човекът може да бъде пророк, а не мъжът или жената. Щом е истински човек, и мъжът може да бъде пророк, и жената може да бъде пророчица. Пророкът съдържа в себе си и двата принципа – мъжки и женски. Женената жена и жененият мъж не могат да бъдат пророци. Ожени ли се пророкът, от потомството му нищо не остава. Какво потомство остави Мойсей? Мойсей имаше особена мисия в света. Яков не беше пророк, затова остави 12 сина, 12 племена. Какви са отличителните качества на пророка? Пророкът трябва да има светъл ум, мощен дух, вярна интуиция, с която да предвижда неща, които ще станат в далечно бъдеще. Висшият ум трябва да бъде развит в пророка, а не обективният." („В Ниневия", УС, 16.12.1934)

„Като четете живота на пророците, виждате, че те са били свързани с невидимия свят. Аз наричам невидимия свят реален свят. Значи пророците са били посещавани от братя на реалния свят и са се разговаряли с тях... Като четете книгата на пророците, виждате, че те са смели и решителни. Изобщо еврейските пророци са войнствени, безстрашни. Те изнасят Словото Божие с достойнство и казват: „Така говори Бог..." При големите страдания някои от пророците са се разколебавали, но временно. За пример, пророк Йеремия казва: „Господи, откак започнах да Ти служа, главата ми побеля. След това той се разкайва и плаче. Ако един пророк плаче, какво остава за обикновените хора!

Когато Бог изпрати пророк Йона в Ниневия да проповядва, той започва да се разговаря с Господа в себе си. Той казваше: „Зная, Господи, че си милостив и благоутробен. Ти ме изпращаш да проповядвам на тия хора, но като се обърнат към Тебе с молба да ги простиш, ще ги помилваш. Тогава аз ще изляза лъжлив пророк." След този разговор пророкът взе торбата си и тръгна за Испания, избяга от лицето на Бога.

Но след като китът го погълна, той лежа три дни в утробата му. Йона се моли усърдно на Господа да го избави от това нещастие. Той си казваше: „Господи, извади ме от утробата на кита. Ще отида в Ниневия да проповядвам Словото Ти!" После, когато тиквата, която пазеше сянка на Йона, изсъхна, той пак се обърна към Бога с думите: „Господи, не стигаше ли, че ми отне пророчеството, но трябваше и тиквата да ми вземеш?"

С този пример Бог показа на Йона, че любовта му е малка още. Бог му каза: „Ти жалиш за една тиква, която израсна в една нощ. Не трябва ли и Аз да пожаля тия хора, които се разкайват? Между тях има деца, които не различават дясната си ръка от лявата. Не трябва ли да ги пожаля?"." („Хармонични положения", МОК, 29.05.1927)

„Апостолите са имали видимо съприкосновение с Христа на Земята, а пророците са имали духовно съприкосновение с него. Те са виждали по духовен начин, духовно са се съобщавали с Христа, с невидимия свят." („Хармонична деятелност", ООК, 17.12.1924)

„Какви бяха старите пророци? – Хора, служители на Бога. Те не бяха царе, владици и патриарси, но проповедници на Словото Божие. Те бяха гонени, преследвани, ненавиждани. Наричаха ги лъжци и магьосници, не им вярваха." („Родени от Бога", ООК, 05.01.1944)

„Всички страдания и изпитания са необходими за пробуждане на човешкото съзнание. – „Няма ли друг път, по който може да се пробуди човешкото съзнание?" – Засега природата си служи със страданията като метод за пробуждане на човешкото съзнание. Няма човек в света, който може да избегне страданията. И светиите, и пророците минават през страдания. Техните страдания са по-големи от тия на обикновените хора. Щом е дошъл на Земята, човек неизбежно ще страда. Чрез страданията той ще изправи някои отрицателни черти на характера си. Колкото и да са повдигнати, и светиите, и пророците са имали някакви отрицателни черти на характера си, които те изправили чрез страданията си." („Силни и слаби желания", ООК, 13.02.1929)

„Един от израилските пророци казва: „Бог ще напише закона Си в сърцата." Законът е вече написан, няма какво повече да се пише. Бог написа този закон, когато направи човека по образ и подобие Свое. Обаче човек още не съзнава това, както семето не съзнава, че крие в себе си сили, чрез които израства и дава плод. Ти не можеш да предадеш на семето, каквото му е нужно. Но поставиш ли го в почвата, то веднага проявява скритите сили в себе си. Не мислете, че и вие можете да проявите силите си вън от благоприятните условия за тях.

Тези условия се крият в Божественото във вас. Следователно, щом то се прояви, и при лоши условия да сте, пак можете да се развивате. Хората могат да ви галят и обичат, но без Божественото нищо няма да постигнете. Влезете ли в Божествената почва, там всичко се постига. – „Големи са мъчнотиите ни." – Радвайте се на тях, защото само при мъчнотиите на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля се крият бъдещите ви успехи. Доброто и успехите ви се крият зад мъчнотиите. Те са признак на вашето добро. Чрез мъчнотиите и противоречията човек става велик, силен. Под думите „велик човек, велики хора" разбирам онези, които са запознати с идеята, че в света съществува едно Разумно Начало, Чиято воля трябва да се изпълнява. Който не е свързан с това Начало, нищо не може да постигне." („Начало и край", УС, 12.03.1933)

„Ако тук (в Школата) не можете да научите законите, в природата ще ги научите, само че там това ще ви отнеме много дълъг период от време и ще преживеете може би 10, 20, 100 пъти по-големи страдания, и пак ще дойдете до същите резултати и заключения. Като четете Стария Завет, ще видите каква е била школата на пророците. Всички пророци, които са били определени да повдигнат някого, всякога са бивали поставяни на големи страдания и изпитания (тъй наречените „вътрешни изпитания"), за да се приготвят за живота, да разбират законите на природата и да изпълняват волята Божия. Положението

им не е било много розово, но те са били хора със силна воля." („Добрата страна на страданията. Чистотата", МОК, 06.04.1924)

8.6. Братството на есеите

Братството на есеите е било окултна школа, работила основно през последните един-два века преди идването на Христа. То е съществувало и много по-рано, но тогава е действало по-скрито, като негови представители са били също и пророците Давид, Соломон и много други библейски персонажи.

Есеите, които водят началото си още от Мойсей и са минали през различни фази в течение на времената, са ученици на Бялото Братство, които имаха за задача да подготвят човечеството за идването на Христос. Това те направиха чрез еврейските пророци, които бяха преминали в миналото през различни древни мистерии и не бяха обикновени хора. В последния етап на своята работа те бяха образували много братски общежития, от които излязоха самите апостоли. През тях мина и Исус след завръщането си от Египет. За това говори самото евангелие, че се е заселил в град Назарет, който е бил колония на есеите, наречени назореи.

Един век преди Христа, начело на Братството на Есеите застава един Велик Посветен - Йешуа бен Пандира (Йешуа, син на Пандира). Той е проповядвал, че наближава Царството Божие на Земята, че идва моментът, когато Великият Божествен Дух ще слезе на Земята, към която иде вече. За това му учение той е бил убит с камъни от евреите и след това обесен.

Есейското братство е имало два главни центъра: единият е в Египет, а другият - в Палестина, на брега на Мъртво море. Но освен тези центрове, техните общества са били пръснати по цяла Палестина и Египет.

Според някои мистици името есеи произлиза от сирийската дума есеи, която означава лекар, защото тяхната открита дейност сред народа се е състояла в лекуване на физическите и духовните недъзи на хората. Затова те са известни и познати на историята и под името терапевти. Филон Александрийски пък ги нарича светии и казва, че те били Посветени във всички тайни на древните мистерии.

Идеите и разбиранията на есеите са били сходни с идеите на всички древни езотерични общества. Целер, в своята история на философията, говори за голямото сходство на есеите с питагорейците, не само по отношение на техния живот, но и по тяхното учение. Той изнася следните общи принципи между тях:

Първо, спазвали строго държането на тайните относно тяхната школа.

Второ, скривали своите учения под покрива на символистиката и обредността.

Трето, основали своята философия на алегоричните тълкувания на древните предания, авторитетността на които признавали.

Четвърто, прекланяли се пред висшите сили, проявени в четирите елемента и възнасяли молитви пред изгряващото Слънце.

Пето, вярвали в йерархическата стълба от същества, наредени между човека и върховното Божество.

Шесто, придържали се към дуалистическия възглед за същността на света, признавали взаимодействието между духа и материята, между доброто и злото, но в основата на този дуализъм стоял строгият монизъм, според който доброто и злото, духът и материята са проява на Абсолютния Бог.

Влад Пашов пише за тях: *„Цялата организация и учение на есеите са подобни на тия на питагорейците и на всички окултни школи на миналото. В допълнение на гореказаното общите черти между питагорейците и есеите са следните: 1) Молитва при започването и свършването на всяка работа. 2) Посрещане изгрева на Слънцето с песни и молитви. 3) Обличане с бели ленени дрехи при посрещане изгрева на Слънцето, при молитви и братски трапези. 4) Братски трапези. 5) Комунален живот. 6) Дълги изпитания, преди да влезе човек в ордена. 7) Три степени на посвещение... Есеите, както и питагорейците, признавали за братя всички хора, които имали дълбока вяра в Бога, от всички националности, без разлика на външното им вероизповедание. Есеите са най-езотеричното Братство сред еврейския народ и са поддържали всички езотерични традиции, които самият Мойсей е взел от Египет, защото той е бил Посветен в Египетските мистерии."*

Безспорно есеите, питагорейците и изобщо всички окултни братства в миналото са поддържали учението за прераждането и кармата.

Според Учителя есеите са имали за задача да подготвят хора, които да бъдат среда за слизащия към Земята Божествен Дух, да подготвят хора, които да приемат учението от Божествения Дух и да го разнесат по света. Сто години преди слизането на Христа на Земята, есеите, в лицето на своя тогавашен водач и Учител Йешуа бен Пандира нашироко прогласяват, че Божественият Дух идва към Земята да покаже на хората пътя към Царството Божие, което е вътре в нас. Рудолф Щайнер казва, че чрез Йешуа бен Пандира се е проявявал един велик дух, един от 12-те Бодхисатви, които в космичен смисъл са 12-те преки ученика на Христос, чрез които Той ръководи човечеството. Създателят на антропософията ни дава още един важен ключ за този наш благодетел:

„И ако днешното човечество, позволявам си само да загатна това, би имало щастието, в нашата епоха отново да се инкарнира онзи Йешуа бен Пандира, инспириран навремето от великия Бодхисатва, който някога ще се превърне в Майтрейя Буда, тогава той би разглеждал като най-важна своя задача тъкмо посланието за етерния Христос, който ще се появи в етерни облаци, и той би изтъкнал още, че Христовото Събитие се разигра във физическото тяло на Исус от Назарет само веднъж! Това няма да се повтори!

Да допуснем, че онзи Исус, сина на Пандира, който беше умъртвен с камъни приблизително 100 години преди Събитието в Палестина, в едно от прераждания си, т.е. в наши дни, би проповядвал за идването на Христос: Тогава той би говорил не за един Христос, който се явява на физическия план, а за един друг Христос, който се явява в етерни одежди, точно какъвто беше случаят с откровението на Павел пред Дамаск. И тъкмо по това хората биха могли да познаят преродения Йешуа бен Пандира. Обаче от друга страна, те биха видяли и най-същественото: Новото есейство, в чиито среди и най-вече от онзи, който някога ще се

превърне в Майтрейя Буда, ние ще научим под каква форма ще се появи Христос в нашата епоха и как непрекъснато да се пазим от погрешни представи за самото, така да се каже, преродено есейство в наши дни.

Съществува един сигурен признак, по който би могъл да бъде разпознат този образно казано повторно възникнал в наши дни Йешуа бен Пандира: Той няма да се представя за Христос. Всички онези, които биха се появили в нашата епоха и биха говорили по един или друг начин, че носят в себе си същата сила, която живя в Исус от Назарет, ще бъдат разкрити тъкмо поради това свое твърдение; те ще се окажат измамни личности, които нямат нищо общо с Йешуа бен Пандира, живял 100 години преди Христос. Да, това твърдение би било един сигурен признак, че тук сме изправени не пред реинкарнирания Йешуа бен Пандира, а пред някакъв лъжепророк, който настоява, че поддържа тесни връзки със самия Христос. В тази област човечеството е застрашено от неимоверно големи опасности." (Събр. съч. 123)

Есеите имаха за задача да подготвят средата, хората, които да приемат Божественото Слово, като дори самият Исус се свърза с школата им. Това е подробно описано в цикъла лекции *„Петото евангелие"* от Рудолф Щайнер. С есейските среди са били свързани също Йоан Кръстител и апостолите.

Както Христос е пращал своите ученици да проповядват, като им е казвал да не носят нищо за из път (*"Недейте има ни злато, ни сребро, нито мед в поясите си, ни торба за път, ни две дрехи, нито обуща, ни тояга; защото работникът заслужава своята прехрана. В който град или село влезете, разпитвайте, кой в него е достоен, и там оставайте, докато си отидете." (Матей 10:9-11)*), същото правили и есеите. Те никога не носили по два чифта дрехи и обувки. Никога не носели със себе си пари, защото знаели, че членовете на Братството, разпръснати по цяла Палестина, ще ги снабдят с всичко, което е необходимо. Есеите имали за задача и мисия да подготвят идването на Христа, да подготвят света за християнството. Те бяха християни преди Христос да слезе на Земята, защото чрез своите Учители те бяха във връзка с Него. Учението им в християнските документи е отразено най-пълно в евангелието на Матей, за когото езотеричната традиция твърди, че е един от учениците на Йешуа бен Пандира.

8.7. Мисията на Земята и земното човечество

За правилното разбиране на важната роля на Христа за нашето еволюционно развитие, нужно е да представя накратко задачите, които по Волята Божия са поставени на Земното човечество за настоящия цикъл, който обхваща милиони години.

В дълбок мистичен смисъл Земята също има своите „прераждания", които изграждат огромни космични епохи. Трите такива предхождащи гигантски периода, които можем да наречем „предишни инкарнации на Земята", са познати в езотеричното християнство като Стар Сатурн, Старо Слънце и Стара Луна. Следващите три след Земния Период пък са Бъдещ Юпитер, Бъдеща Венера и Бъдещ Вулкан. Тези космични периоди нямат

почти нищо общо с днешните планети, а условията при тях са били коренно различни от всичко, което днес можем да си представим. Между тях няма плавен преход, а една огромна „космична нощ", наречена в източните учения „пралайя" - това е състояние, при което цялата материя се връща към изначалната си субстанция в хаотично състояние, а през това време всички души, участвали в този космичен цикъл, асимилират плодовете на изминалата епоха.

Антропософията ни учи още, че в предишното си „прераждане" Земята, заедно с цялата Слънчева система и всички развиващи се души, са имали за цел да развият Мъдростта. Затова днес виждаме, че цялата Природа е буквално пропита с Мъдрост - от най-малката буболечица до кръговрата на водата и смяната на сезоните, необходими за нашето развитие. За разлика от Мъдростта обаче, не можем да кажем, че Любовта е също така „вградена" в природата - хищниците и оцеляването на един вид за сметка на друг е пример за това. За Любов ще можем да говорим едва когато се сбъднат думите от Светото Писание:

„Тогава вълк ще живее заедно с агне, и леопард ще лежи заедно с козле; теле, лъвче и вол ще бъдат заедно, и малко дете ще ги кара. Крава ще пасе с мечка, малките им ще лежат заедно, и лъвът ще яде слама като вола. Младенец ще играе над аспидина дупка, и дете ще протегне ръката си към змийно гнездо. Не ще правят зло и вреда по цялата Ми света планина, защото Земята ще бъде пълна с познаване Господа, както водите пълнят морето." (Исая 11:6-9)

И така достигаме до същността на въпроса: В настоящия огромен времеви цикъл мисията на Земята и на нас като земно човечество е именно да развием Любовта. Ала, както знаем, Любов без Мъдрост и без познаване на Истината не е никаква Любов, и затова човечеството е трябвало да премине през дълъг път, докато стане способно да пробуди и да излъчва Любовта от себе си. Рудолф Щайнер описва това по следния начин:

„Но ако бихме потърсили на Старата Луна способността, която ние откриваме във все по-голям мащаб, според развитието на нашата Земя, то не бихме открили при лунните същества тази способност. Тази способност като любов, стремеж, която изхожда от свободната воля, обединява съществата. Любовта е мисията на нашата земна планета. И затова в окултизма наричаме Луната „Космос на Мъдростта", а Земята „Космос на Любовта." И както ние, намирайки се на Земята, се изумяваме от запечатаната в нея мъдрост, така някога съществата на Бъдещия Юпитер ще стоят пред същества, от които ще благоухае на любов. Те ще вкусват и ще вдишват любовта от обкръжаващите ги същества. Както пред нас на Земята свети мъдростта, така съществата на Юпитер ще вдъхват това, което ще се развие тук на Земята от чисто половата любов до Божествената Любов в смисъла на Спиноза.

Тази любов ще благоухае тогава, както сега благоухаят, изливат различни аромати растенията. Така различните степени на любов ще се изливат, издигайки се от Космоса, който нарекохме Юпитер, следващо въплъщение на нашата Земята. Така се сменят отношенията в хода на еволюцията и всеки път, когато еволюцията се придвижва на-

пред, в това участват всички същества. И тогава съществата, свързани с дадено планетно образувание, се издигат на по-висока степен на развитие. В настояще време, така да се каже, оръдие за развитие на любовта се явяват хората; преди, в царството на животните са се развивали различни, по-елементарни форми на любов; и едно обикновено наблюдение би показало, че всичките прояви на любов при животните са всъщност само предварителни степени на човешката, постепенно все по-одухотворяващата се любов." (Събр. съч. 102)

Повече по тази обширна и сложна тема можете да прочетете във *„Въведение в Тайната наука"* от Рудолф Щайнер.

9. Мисията на Христос

„И ето, отвориха Му се небесата, и видя Духа Божий да слиза като гълъб и да се спуща върху Него. И ето, глас от небесата, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение." (Мат 3:16-17)

Учителя:

„И Христос мина през страдания, защото разбираше смисъла им. Той пострада за хората, стана техен поръчител. Христос изпи горчивата чаша, но разбра дълбокия смисъл на страданието. Без Христа човечеството не би се спасило. Като знаете това, не ставайте отново роби на света. Вие търсите щастието на Земята, но не можете да го намерите. На Земята няма щастие. Ако търсите щастие, ще го намерите само в Бога." („Прав и крив път", УС, 19.03.1933)

„В първоначалния език – езикът на Девствения Божествен Дух, най-възвишеният в йерархията на ангелите - Бог е дал на човека друго име, не като сегашното. Това станало в съвета на боговете, под председателството на Господа Исуса Христа, наречен Спасител на човечеството. Този съвет се занимавал със създаването на човека и определяне на името му. " („Братът на най-малките", ИБ, 01.01.1917)

„Христос е, Който е движил, движи и ще движи както историческия, така и мистичния, и космичния живот на човека и човечеството. Затова без Христа няма история, без Христа няма космос, няма организиран свят, без Христа няма мистичен живот." (из „Учителят говори")

Рудолф Щайнер:

„Че постепенно човекът отново намира пътя от душа към душа, че става възможно силата на братството да се излее върху цялото човечество, се дължи на появата на Христос." (Събр. съч. 107)

„Най-важното е да се осъзнае, че намесата на Христовия Импулс в историческия живот на човечеството беше не само едно събитие на физическия план, към което можем да подходим чрез изучаване на ис-

тическите факти, но и истинско духовно събитие... Свръхсетивният свят знаеше за Неговото идване. По-осведомените водачи на ранните християни бяха твърдо убедени, че идването на Християнството беше не просто събитие на земния план, а нещо, свързано с духовния свят, нещо, предизвикало радикална промяна в духовния свят." (Събр. съч. 175)

9.1. Старото и новото Посвещение

Главната задача на окултното обучение и развитие е да се организира астралното тяло, което е носител на страстите и инстинктите. В миналото, когато е дадено на света източното предание, душата се е проявявала главно чрез астралното тяло - т.е. съзнанието на човека е било в астралното тяло. Затова Учителя казва, че едно време столицата на човешката душа е била симпатичната нервна система, представена от астралното тяло, а сега е преместена в главномозъчната система.

В Мистериите, представящи Християнската ера, кандидатът в течение на доста дълго време е получавал наставления за организиране на духовния си живот - тогава той е придобивал знания, които съответстват на това, което днес наричаме Окултна наука. И в онези времена, за да може един Посветен да въздейства върху астралното тяло на ученика, той го е поставял в магнетичен сън, изваждал е астралното тяло вън от физическото, и тогава е действал върху него с известни методи от окултната наука, за да вложи в него известни импулси, образи и сили, които да го преобразят. Това е ставало в продължение на три и половина дни, в течение на което време физическото тяло е било в транс. Тези три и половина дни отговарят на трите и половина космични периода, през които е минало световното развитие досега. И когато ученикът се събуждал, той бил вече нов човек - притежавал е космичното знание и Мъдрост, предадени му от неговия Учител на неговото астрално тяло и той ставал ясновидец и Посветен. Това е в общи черти пътят на Посвещението в древните мистерии.

В Християнските мистерии Посвещението е поставено на съвсем друга основа. Тук ученикът трябва в будно състояние на съзнанието да приеме известни импулси, идеи, образи, които се предават на неговото астрално тяло. А след това, през нощта, когато то е свободно от физическото тяло, тези сили работят активно за организиране на астралното тяло и за пробуждане на спящите в него способности и добродетели. Така, с течение на времето, ученикът организира своето астрално тяло и изработва своите духовни органи, с което постепенно влиза във връзка с духовния свят. Но това е един дълъг процес, за който се искат усилия и работа.

Онзи, който е намирал Пътя към духовния свят в древните времена чрез Посвещението, можел да каже: *„Аз проникнах в духовното съществуване, но затова бях подпомогнат. Помощниците на инициатора направиха за мен възможно да издържа периода, през който демоните на моята собствена природа биха ме разкъсали и смазали."* Но чрез това, че дължал своето проглеждане в духовния свят на външна помощ, той оставал зависим от този колегиум на Посвещението през целия си живот; зависим от онези, които го били подпомогнали.

За онези епохи това е било в реда на нещата и е било необходима стъпка в развитието на съзнанието на човечеството. Но в един момент това трябвало да се измени. Кандидатите за Посвещение е трябвало да стават все по-малко зависими от онези, които са техни Учители и Посветители. Защото с тази помощ, която даваха помощниците на Посветителя, е било свързано нещо друго, което се състояло в следното: В будно съзнание във физическия свят човек има чувството за своя Аз. При старото Посвещение, при проникване в духовния свят, това Азово съзнание се е заличавало по определен начин - то се е размътвало, притъпявало. И това е трябвало да се случва, защото азовото съзнание е това, с което са свързани всичкият егоизъм, всичките страсти и низши желания, които искат да отделят човека от външния свят и да го затворят в себе си и в своите лични интереси.

Ако Посвещаваният не е искал неговите страсти, неговите вълнения при навлизане в духовния свят да нараснат до неимоверна степен, тогава неговото Азово възприятие е трябвало да бъде потиснато. Ето защо при Посвещенията в древните мистерии е съществувало едно понижено състояние на съзнанието. Но развитието изисква все повече човек да става способен да мине през Посвещение при пълно запазване на будността. Онова размътване на Аза, което е било свързано с Посвещението в древните мистерии, трябваше да престане. Това можеше да се постигне бавно и постепенно, но днес то вече е единственият правомерен начин за Посвещение.

За нормалното състояние на днешната земна епоха, Азът в човека не е буден в другите светове. Но едно християнско Посвещение трябва да се състои в това, че във висшите светове Азът да остане така буден, както той е буден във външния свят. Затова древните Посветени казвали: *„Ще дойде време, когато всичко, което човек преживява във висшите светове, ще може да го свали долу, във физическия свят."* Това значи, че той ще изживее тези неща, но ще запази своето самосъзнание. Това учение е било изнесено между есеите от Йешуа бен Пандира, и то било причината този Велик Посветен да бъде убит с камъни като богохулец, защото такова учение се считало като най-голямо оскверняване на Посвещението от онези, които не искали да допуснат, че нещо, което за даден период е правилно, не може да бъде правилно за следващия период. Но това, което учел Йешуа бен Пандира, се сбъдна.

Това Посвещение, за което е говорил Йешуа бен Пандира, че ще бъде донесено от един Велик Учител, беше донесено от Христа. Затова именно християнското Посвещение се различава от всички древни Посвещения. Със слизането на Земята Христос укрепи човешкия Аз, за да може, когато проникне в духовните светове, да запази своята будност, като същевременно се противопостави и победи всички изкушения, които се появяват, когато човек последователно се потопява в своето астрално, етерно и физическо тяло. Това сам Христос го е преживял при побеждаване противодействията на трите тела. Това е описано в историята за изкушенията на Христа от дявола.

При новото посвещение Учителите не влагат знанието в астралното тяло по време на сън, но в будно съзнание ни предават това знание и ние можем да го приемем при пълна свобода. Това знание, понеже иде от космичното Слово, само по себе си носи мощни импулси, които стимулират скритите

сили на човека и организират неговото духовно тяло. Тук вече волята на ученика не е подчинена на волята на Учителя, а е свободна. Това е втората важна особеност на западното езотерично учение.

Най-голямата разлика между древното и съвременното християнско посвещение е тази, че в миналото този Път беше достъпен само за малцина избраници, а Христос показа един Път, достъпен за всички, които изберат съзнателно да минат по него. Защото Христос иска всички хора да бъдат спасени, а не само единици. По тази причина онова, което е ставало в Храмовете на Посвещение в древните Мистерии, Той го изнесе открито пред целия свят и всеки, доколкото намери сили в себе си, може да Го следва.

Това има предвид и Христос, като казва: *„Син Човеческий ще бъде предаден в човешки ръце." (Матей 17:22)* Синът Човечески е духовният човек, когото земният човек сам създава и „ражда" от себе си. И тази възможност е дадена на човечеството именно преди 2000 години. Този Син Човечески се предава, дава се като достояние на хората.

Тук е моментът и да припомня един от Вселенските закони, който гласи:

Вратата на Храма на познанието ще се отвори само пред този, който прояви достатъчно търпение, силна воля и упорито постоянстване в усилията си.

9.2. Ролята на Христос за нашето развитие

Рудолф Щайнер: *„Ако мислено се върнете назад към древните народи, към древните раси, навсякъде ще установите, че първоначално хората са живеели в малки групи. Що се отнася до германските народи, дори не е нужно да се връщаме много далеч в миналото. В съчиненията на Тацит е пределно ясно, че отделният германец е зависел много повече от своето племе, отколкото от своята индивидуалност. Отделният човек се усещал по-скоро като член от племето на херуските или зигамбрите, отколкото като самостоятелна личност. Ето защо индивидът се застъпвал за съдбата на цялото племе; в този случай е напълно безразлично кой точно отмъщава за една обида, независимо дали тя е нанесена на човек от племето или на цялото племе. После нещата се променят, отделните индивиди преодоляват племенната зависимост, племената престават да бъдат компактни и се разпръскват. Човекът постепенно се освобождава от груповата душевност и се издига до усещането за Аза в своята собствена личност.*

Ние можем да вникнем в някои неща и особено в религиозните източници и документи, само ако сме наясно с тайната на груповите души, на груповите Азове. При народите, които вече са стигнали до там, че техните представители могат да възприемат своя собствен Аз, съществувал такъв Аз, който се простирал над живеещите поколения не само в пространствен, но и във временен смисъл. Днес човешката памет е такава, че индивидът може да си спомни само времето на своята младост. Но имаше епохи, когато съществуваше друг вид памет и човекът можеше да си спомня не само своите дела, но и делата на

своя баща, на своя дядо, сякаш те са негови собствени дела. Паметта се простираше далеч назад в рамките на кръвното родство и стигаше до най-далечните прародители, чиято кръв течеше през поколенията. Паметта беше свързана с кръвта и се пренасяше от поколение на поколение в продължение на стотици години. Един далечен потомък смяташе делата и мислите на своите прародители за свои собствени дела и мисли, и се обръщаше към тях, назовавайки ги „Аз", сякаш се обръща към самия себе си.

Следователно, човек не се усещаше затворен между раждането и смъртта, а се изживяваше като звено от наследствената връзка, в чийто център стоеше прародителят. Опората на Азът се свеждаше тъкмо в това, че човек можеше да си спомня делата и мислите на своя баща, дядо и т.н. Навремето този факт е оставил отпечатък и в начина, по който са били давани имената. Синът си спомняше не само за своите собствени дела, но и за тези на бащата, дядото и т.н. Паметта се простираше далеч назад през поколенията. Всичко, което паметта обгръщаше по този начин, в древността се наричаше например „Ной", или „Адам" и т.н. С тези имена бяха назовавани не отделните хора, а Азовете, които съхраняваха паметта в продължение на стотици години. Тази тайна е скрита и зад имената на патриарсите. Защо патриарсите живееха толкова дълго? В древността никому не би дори хрумнало да назове с едно име отделния човек, намиращ се между раждането и смъртта. Името „Адам" се запазваше в продължение на стотици години в общата памет на хората, именно защото пространствените и времеви ограничения изобщо не влизаха в съображение при стария начин, по който се даваха личните имена.

Ето как, бавно и постепенно, отделният човешки Аз се освобождава от груповата душа, от груповия Аз; бавно и постепенно човекът идва до съзнанието за своя индивидуален Аз. По-рано той усещаше своя Аз като принадлежащ на племето, на групата хора, с които е кръвно свързан, както в пространството, така и във времето; оттук и изразът „Аз и Отец Авраам сме едно!", с други думи, Аз и Авраам сме един Аз. Така отделният човек се усещаше като подслонен в една общност, защото във вените на всички представители на даден народ, тече обща кръв. Обаче развитието напредва. Назрява времето, когато всред тези народи човеците трябваше да усетят своите отделни Азове.

Мисията на Христос се състоеше в следното: да предостави на човеците това, от което се нуждаят, за да се чувстват сигурни в този единичен, индивидуален Аз. Така следва да разбираме и думите, които иначе е твърде лесно да бъдат преиначени: „Който не напусне жена и деца, баща и майка, брат и сестра, той не може да бъде Мой ученик" (Марко 10, 29). Това изречение далеч не трябва да се разбира в тривиалния смисъл, че някому се дава съвет, да напусне своето семейство. Тук става дума за друго: Вие трябва да почувствате, че всеки от вас е един индивидуален Аз и че този индивидуален Аз е едно цяло с духовния Отец, който е навсякъде в света. По-рано старозаветният човек казваше:

„Аз и Отец Авраам сме едно, защото Азът се крепеше на кръвното родство. Сега Азът трябва да се освободи от ограниченията на кръв-

ното родство и да се обърне към духовните първопричини на Космоса. Кръвното родство вече не може да бъде никаква гаранция, че човекът принадлежи на една общност; гаранцията е в познанието за чисто духовния принцип на Отца, в който всички сме едно цяло"." (Събр. съч. 103)

9.3. Мисията на Християнството

Преди 2000 години най-напредналото Същество в нашата Слънчева система се въплъти в 30-годишния Исус от Назарет през грърко-римската епоха и това съвсем не бе произволно. От гледна точка на която и епоха да го погледнем, и независимо от контекста, пришествието на Христос в плът и кръв на Земята, както и последвалите събития на Голгота, са централното събитие в еволюцията на Земята и на човечеството.

Както стана ясно по-рано, Исус и апостолите са били в тясна връзка с есейските среди. Но това съвсем не показва, че учението на Христос е напълно идентично с учението на есеите. Учението на есеите се включва в учението на Христа, но християнството не се изчерпва с него. То е много по-всеобемащо и по-велико. Защото силата и значението на християнството не се дължи на някои учения, които са били общи с тези на есеите и на други школи, но силата на християнството се дължи на онази духовна Божествена сила, която Христос вложи в своите слова, с която укрепи човешкия Аз да може, при проникване във висшите светове, да запази своята будност.

Също така Спасителя даде импулс на възхода и спря инволюционния процес, който рискуваше да спъне човешкото развитие. Това не са само думи, но Той вложи много сили в човешкото и земното развитие, които да обновят човешкия живот, да направят човешката душа безсмъртна и гражданка на небесното Царство. Ако християнството беше идентично с учението на есеите, нямаше нужда да слиза Христос. Това го знаеха и самите есеи. Те бяха само почвата, върху която израстна християнството.

В учението на Христа, дадено преди две хиляди години, ние не трябва да търсим само някакви нови учения, които да ги няма в предишните времена. Много от ученията на християнството ги има и в предишните учения, защото идват от един източник - Божествения Дух. Но с всяко учение, което се дава на човечеството, се внасят нови сили в човешкото развитие, дават се нови импулси за развитие на човешката душа.

Така и с учението, дадено преди две хиляди години, се внесоха в развитието нови сили, които не бяха дадени по-рано. До времето на Христа силите на земното и човешкото развитие се движеха от центъра към периферията и се слизаше във все по-гъста материя, вследствие на което ставаше все по-голямо раздробяване на психическия живот на човека и хората станаха крайни индивидуалисти и егоисти. С новия импулс на Любовта се даде точно обратното направление на силите на земното и човешкото развитие. До това време Земята и човекът, така да се каже, слизаха все по-дълбоко в материята. След импулса, даден от Христа, Земята, както и човекът, постепенно започват да излизат от гъстата материя и да се издигат в по-ефирните области на Битието.

В това е силата и същината на християнството, донесено преди две хиляди години. Тези сили се вляха в земното развитие чрез смъртта и възкресението, през които Христос премина. Никой от Учителите на миналото не е минал през този процес. За Буда се казва, че стигнал до преображението - да може да се преобрази и да свети като Христос при преображението. Но той не възкръсна след своята смърт. И той говорел за Любовта и състраданието, но същността не е в говоренето, а в онази сила, която се излива от Този, Който говори към душата. Така че същността на християнството не е в някакви нови учения, които то донесе, но във внасянето на силата на Любовта в живота на Земята и на силите на човешката душа. Затова Учителя казва*: „Християнството не е някаква философия, но е Живот." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 2")*

И сам Христос казва: *„Аз дойдох да им дам живот и да го имат преизобилно." (Йоан 10:10)* Той не казва, че им е дал някаква нова философия, а им е дал живот, а този живот носи виделината в себе си, която носи истинското знание. Със силата на Любовта, в която Христос живееше, Той мина през смъртта и я победи - възкръсна.

Християнството е първата общочовешка религия. Неговата мисия е да обедини цялото човечество в едно семейство, в една общност. Това е основната идея и мисия на Християнството. То има за задача да научи всички хора, че са братя (деца на един общ Баща) и имат един Учител – Христос. Християнството има за задача да научи хората, че като братя имат общи интереси и трябва да живеят като братя, а не да враждуват. Християнството разширява идеята за братството зад границите на кръвното родство и създава братство на духовна основа, където обединително звено са идеите.

Христос иска да проникне във всички души, за да ги направи безсмъртни, да събуди Божественото Начало в тях. Това е истинската мисия на Християнството - да посочи на хората Пътя към Бога, който е скрит дълбоко в техните души и да даде методи за познаване и събуждане на този Бог, Който е вътре в душата.

За да разберем мисията на християнството, трябва да познаваме състоянието на епохата, в която то се яви. Тази епоха се характеризира с пълен упадък - морален, духовен, а също политически и стопански. Това положение на нещата било резултат на направлението на силите, които действали по това време в човешките души. В тази епоха на всеобщ упадък и древните Мистерии били вече изгубили своето значение. Те били станали жертва на тъмните сили и се превърнали в култове. Също така и народните религии били изгубили своето значение за възпитанието на широките народни маси. И ако така продължавали нещата, рискувало се да се стигне до голяма духовна катастрофа - да се изгуби едва зараждащата се човешка индивидуалност.

Казано с други думи, в това време развитието на човечеството преминавало от колективното подсъзнание, към развитие на самосъзнанието и след това се насочва към развиване на свръхсъзнанието, когато в човека ще се развие интуицията.

Христос със Своето Учение полага основите на едно ново общество, на едно ново човечество. Той полага Любовта като основа на обединението на цялото човечеството, или поне на всички, които изберат да вървят в

този път и да следват Божията Воля.

Със слизането Си на Земята, Христос вля в човечеството нови Божествени сили, които са в състояние да го обновят и укрепят. Така стана възможно по-нататъшното развитие на човечеството в духовно и културно отношение. Целият прогрес на човечеството в духовно, културно и обществено отношение се дължи на Христовия импулс. Той е онази вътрешна сила, която стимулира развитието на човечеството във всички посоки. Той е като пролетното Слънце по отношение на духовното, културното и обществено развитие на човечеството. Както без Слънцето не е възможно никакво растене и развитие в органичния свят, така и без Христос не е възможно никакво духовно, културно и обществено развитие. Енергията, която Той внесе в земното развитие, стана причина за всички преобразувания във всички области на човешкия живот.

Христос иска да имаме отношение към другите като към себе си. Защото Бог, Христос живее във всяка човешка душа. И отношението към дадена душа е отношение към Христос. Затова Той казва: *„Гладен бях и не Ме нахранихте, жаден бях и не Ме напоихте, страдащ бях и не Ме прибрахте, гол бях и не Ме облякохте, в тъмница бях и не Ме посетихте."* И заключава: *„Това, което направите на Моите братя, на Мене сте го направили."* Ако не изпълним това Учение, казва Учителя, Господ ще съди света. Ако не изпълним това, за което Христос говори, и 10 пъти на ден да се молим, нищо няма да постигнем.

Християнството е Учение на Любовта и братството, а Любовта е Принцип, който обединява Битието като един жив организъм, обединява и човечеството като едно Велико Братство от души, Глава на което е самият Христос. Според това Учение, човек трябва да обича другите, както обича себе си, и да има предвид техните интереси като свои. Християнството е Учение за Свободата. Христос иска да направи хората самостоятелни и свободни, за да могат да станат носители на Великото в света, което е обект на следващата културна епоха.

Християнството е в началото на своето проявление и развитие. В днешната епоха Християнството, разбрано в неговата вътрешна дълбочина, като Учение за вътрешния духовен Път на човешките души, е призвано да положи основите на едно ново човечество, на новата човешка култура, която се заражда в недрата на съвременната култура. Ние се намираме пред един такъв момент в развитието на човечеството, какъвто сме имали в началото на развитието на арийската раса, когато човечеството минавало от четвъртата коренна раса, в петата коренна раса. Сега се дава импулс за преминаване на човечеството към шестата коренна раса. Но преди това развитието ще навлезе в шестата (славянската) културна епоха, когато ще се създаде едно ядро от човешки души, които ще приложат Християнството в своя живот и от които ще се образува новата раса, която ще бъде раса за приложение на Християнството в неговата пълнота.

Тъй като преди 2000 години една критична част от човечеството вече бе дорасла да премине на следващото стъпало, Христос замени Мойсеевия закон с нов, много по-съвършен и Божествен: *„Слушали сте, че бе казано: „обичай ближния си, и мрази врага си." Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете*

на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят." (Матей 5:43-44)

Вселенският закон е такъв, че тези, които използват условията и напредват в своето развитие според Божия план, дърпат цялата еволюция напред и като квас облагородяват цялото човечество и помагат на по-малките свои братя да вървят редом с тях. За съжаление обаче мнозина не желаят да го сторят и се отдават на неразумен живот, с което отпадат от земната еволюция. Затова днес пътищата пред всяка душа са два - или да приеме Христовия Импулс, или в бъдеще да няма условия за своето развитие на Земята, когато тя бъде изцяло пропита с Христовата Любов. А ето и няколко цитата от Щайнер по тази важна тема:

„Ако тогава този Христов Принцип би бил задушен още в зародиш, ако Христос би бил победен от дявола, тогава без съмнение би било възможно Земята в нейното цяло да падне под властта на този принцип на Сорат (така Щайнер нарича върховният противник на Христос - бел. авт.). Но това не се случи и така това същество трябваше да се задоволи с отпадъците, които не са проявили склонност към Христовия Принцип, с онези хора, които са останали оковани за Земята; те ще образуват в бъдеще неговите пълчища." (Събр. съч. 104)

„Страхуващият се християнин лесно се подвежда, че неговото вероизповедание изгубва от своя блясък, когато бъдат осветлени и предимствата на другите вероизповедания. Но християнското вероизповедание получава именно един по-възвишен блясък, когато проникнем окултно отделните религиозни вероизповедания." (Реч при освещаването на антропософския клон „Кристиян Розенкройц", 17.06.1912)

„Християните не трябва да гледат на Коледа като на празник, който няма отношение към съвремието. Това не е празник, просто ознаменуващ минали събития. В коледните песни не се казва: „Христос беше роден, Христос беше роден." Казва се: „Днес Христос се роди." Върху думата „днес" винаги се набляга. Това е важно. Акцентът върху „днес" трябва да се разбере в светлината на Христовото обещание: „Аз съм с вас през всички дни до свършека на света." (Матей 28:20) Това се повтаря всяка година и ни напомня за връзката между човека и небесата. Показва ни, че онова, което става на небето, трябва да намери място и в хората. Както пътят на Слънцето не може да се измени дори малко, без това да предизвика хаос, така и човек трябва да следва пътя си. Хората трябва да постигнат вътрешната хармония и ритъм, демонстрирани от Христос, който беше въплътен в Исус и който ще действа чрез Учителите, определени да водят човечеството през идните векове." (Събр. съч. 96)

Учителя:

„Христос дойде на Земята да разплете и оправи чужда карма – кармата на цялото човечество. За да се справи с тази задача, Той трябваше да обърне течението на природните сили. Не беше лесна работата на Христа. Той изпълни задачата, която невидимият свят беше Му

възложил, но кръв излезе от порите Му. На всеки човек е дадена една задача, която трябва да разреши. В изпълнението на задачата си човек не е сам – Бог присъства в него и всеки момент го изпитва.“ („В Ниневия“, УС, 16.12.1934)

„Рядко ще срещнете човек, който за голямото добро, което сте му направили, да ви отговори със зло. Историята познава само един подобен случай. Това е случаят с Христа. Христос, Който създаде еврейския народ, Който го освободи от робството, беше разпнат на кръста от тях.” („От сърцето излизат“, НБ, 05.01.1930)

„Едно трябва да се знае: има ангели, които слизат на Земята или да изправят някоя своя погрешка, или с някаква специална мисия, с някакво задължение. И Христос, Синът Божий, дойде на Земята да изплати едно Свое задължение, т.е. да изправи една Своя погрешка. В какво се състои погрешката на Христа? Когато Бог създаде света, Христос помоли да се даде свобода на хората. В това отношение Той стана поръчител за свободата на хората, обаче те злоупотребиха с нея. Те не живяха както трябва, вследствие на което Христос трябваше да дойде на Земята да плати полицата, която беше подписал.” („Стари и нови разбирания“, СБ, 02.09.1935)

9.4. Исус

За да разберем Християнството като езотерично учение, трябва да имаме поне основни понятия за Христа. И тъй като Христос е най-великото Същество, което някога е посещавало Земята, затова с нашия човешки ум е много трудно, дори бих казал невъзможно, да го обгърнем и разберем в Неговата пълнота - това е въпрос на идните хилядолетия.

Когато говорим за Исус Христос трябва да знаем, че под това име могат да се разбират три Същества, чисти и величествени, които изграждат връзката от човека до Самия Бог. Тъй като този въпрос е от първостепенна важност, а в същото време изключително малко хора в нашата епоха имат ясно понятие за Христос, първо ще разгледам тези три Същества поотделно, за да можем ясно да различаваме техните проявления.

Всички християни говорят за Исус Христос, но малцина се замислят защо на различните места из Евангелията е наричан с различна дума - а както знаем никоя буква в оригиналите на тези боговдъхновени текстове не е случайно избрана. Там Той бива наречен Исус, Христос, Словото (Логосът), Синът Божи, Синът Човечески, Месия, Учител и др. Рядко обаче се запитваме дали всички те са синоними или чрез тях евангелистите са искали да ни кажат нещо много по-дълбоко за Спасителя.

Нека започнем поред: от земното - през духовното - към Божественото.

Кой беше Исус?

За разлика от традиционното християнско учение и църковно-богословските възгледи, според които Исус Христос са двете имена на една Божест-

вена Личност, езотеричното християнство прави ясна разлика между двете същности, познати като „Исус" и „Христос": Исус е най-зрялата душа от земното човечество, която е имала за задача да подготви тялото, в което на 30-годишна възраст Христос (едно велико космическо Същество) да се всели за период от три години, за да осъществи Своята земна мисия.

Така че Исус и Христос са две различни души, и Христос не се ражда на Коледа, а при Кръщението в река Йордан. Езотеричната традиция учи, че на Коледа е роден Исус, и по-точно едно от двете деца с име Исус, за които ще стане въпрос в следващата глава.

Христос, Който е изявление на Бога, нямаше нужда да се учи в човешките училища. Защото Той сам казва: *„Каквото Отец ми каже, това ви говоря." (Йоан 14:10)* Значи, Той се учи направо от Отца, от Великия Дух на Битието, Който е проявен и живее в Него и с Когото е в съзнателно общение. Това се отнася до Христа и великия Божи Дух. Но Исус, макар и много напреднала индивидуалност, позната още като Заратустра, имаше нужда да се учи на Земята. Той беше един Велик Посветен от минали епохи, който беше във връзка с Христа преди Той да слезе на Земята, но все пак в новото тяло на Исус той пак имаше нужда да се учи. Затова той отиде в Египет, когато го гонеше Ирод, за да влезе във връзка с Окултната Школа на Бялото Братство, която по това време беше в Египет, и да премине известно обучение и дисциплина, за да се събуди и прояви неговото минало Посвещение и да може да послужи като посредник, чрез когото да се прояви Христос.

Аналогична е и разликата между изключително напредналия дух Беинса Дуно и човека Петър Дънов, у когото през 33-тата му година се всели споменатото Същество, и чрез него, както и през всички други истински пророци в миналото, Христос ни даде Своите откровения.

9.5. Христос - Слънчевият Дух

Рудолф Щайнер: *„Макар Христос (въплътен на Земята) да идва късно, Той винаги е присъствал в духовната сфера на Земята. Дори в древните светилища на Атлантида жреците са говорели за „Духа на Слънцето" – за Христос. В древната Индуска епоха Светите Риши са говорели за „Вишва Карман", Заратустра в древна Персия говори за „Ахура Мазда", Хермес – за „Озирис", а Моисей говори за Силата, която, бидейки вечна, внася хармонизация на временното и естественото; Силата в „Аз съм" като предвестник на Христос. Всички са говорили за Христос. Но къде Той е могъл да бъде намерен в онези древни времена? В областта, в която само окото на духа може да проникне – в духовния свят. Христос е бил намиран в духовния свят – работещ в него." („Делото на Христос и противодействащите духовни сили", 22.03.1909)*

Когато говорим за Христос, важно е да разберем кой беше онзи възвишен дух, който живя 3 години в тялото Исусово, и който беше толкова напреднал, че бе достигнал до съзнание, при което Неговата воля се слива с Божията Воля – както сам Той каза: *„Аз и Отец едно сме." (Йоан 10:30)*

Преди това е важно да направя едно уточнение: Езотеричната традиция ни учи, че всяка планета има дух, който я управлява, а всяко Слънце в Космоса ръководи еволюцията на небесните тела, които се въртят около него.

За нашата част от Космоса, тази индивидуалност, която можем да наречем *„Духът на Слънцето”* и *„Предводителят на цялата Слънчева Система”* е именно онзи Дух, който преди почти 2000 години се всели в тялото на Исус и стана връзка между човека и Самия Бог.

Окултен факт е, че над познатите ни ангелски йерархии (от ангели до Серафими), в необятните духовни висоти, има още много по-напреднали същества. Именно към тези висши йерархии принадлежи и Христос. Те са, които приемат импулсите от Великия център и ги изпращат към нашата изявена Вселена чрез своя посредник - Христос, като дори и над него има още по-висши йерархии. Тези същества, които са отвъд нашите разбирания, образуват Великото Всемирно Братство, което ръководи съдбините на целия Космос и на което са подчинени Бялото и Черното братства. Защото според Християнския езотеризъм злото не съществува като самостоятелен принцип, но съществува, за да изпъкне силата на доброто, което е основа на Битието и Живота.

Важно е обаче да знаем, че Христос, Който преди 2000 г. се всели в тялото на Исус, не е Самото Слово, за Което ще стане дума в следващата тема, а един достоен Негов пратеник и служител. В известен смисъл този Христов дух е Великият Учител на всички същества от нашата Слънчева Система, а Учителите на човечеството като Мелхиседек (Ману), Заратустра, Хермес, Буда и т.н., са неговите ученици. Но и този Христос си има своите Учители, и върви по своя път към още по-големи висоти, които са отвъд всяка възможност да бъдат обхванати от едно човешко съзнание.

Друга разлика е, че Исус, като Велик Учител на човечеството, слиза на Земята многократно във физическо тяло, а Христовият Дух - само веднъж.

В Йоан 1:18 се казва: *„Бога никой никога не е видял. Единородният Син, Който е в недрата на Отца, Той Го обясни.”*, но този стих често се изопачава и тълкува неправилно, като *„единороден”* се замества с *„първороден”*, *„единствен”*, *„единосъщностен с Бога”*, и т.н. поради липса на знания от духовната наука.

Рудолф Щайнер обаче разяснява какво е искал да каже евангелистът с тези думи: *„През древните времена, когато са написани Евангелията, „двоеродни” са наричали онези, които се раждат чрез смесването на бащината и майчината кръв. А всичко, което се ражда не от плът и кръв, не от човешки намерения, е „родено от Бога”, то е „единородно”.*

Онези, които по-рано се наричаха Деца Божи, винаги бяха в известен смисъл „единородни” и учението за Сина Божи е учение за Единородния. Физическият човек е „двоероден”, а духовният човек е „единороден.” С други думи, освен физическото раждане, човек може да мине също и през едно духовно раждане, да се съедини с Духа. Раждане, чрез което той става единороден - Дете, или Син на Бога.” (Събр. съч. 103)

9.6. Словото - Проявената Божия Любов

„В начало бе Словото, и Словото беше у Бога, и Словото бе Бог.
То в начало бе у Бога. Всичко чрез Него стана и без Него не стана нищо от онова, което е станало. В Него бе животът, и животът бе светлината за човеците." (Йоан 1:1-4)

След въведението за Исус и Христос стигаме до една от Тайните около разбирането на Христовата Същност. А тя е, че докато Христос е един изключително напреднал наш брат, има едно Друго Същество, което Се проявява чрез него и това Същество е познато като Първородният, Логосът, Космичното Слово, Проявената Божия Любов. Това е именно Онзи, Който е *„Глава на Бялото Братство"*. Всъщност дори самата дума *„Слово"* е неправилно преведена в Библията - гръцката дума *„логос"*, използвана от евангелист Йоан, означава не само изговарянето на словото, което твори, но и мисълта, която предхожда словото и обхваща цялото творение.

Стихът от същото евангелие, че *„Словото станало плът"* също е един символичен образ, който не следва да се разбира само буквално (в смисъл на плътта на едно тяло), а по-скоро в плътта на всичко, което съществува в цялата Вселена. Така Словото доби конкретен израз, стана видимо, осветено за човешките души - проявено като Любов, която работи в душите и сърцата. Това Слово, със Светлината, топлината и силата, която носи в себе си, събужда Божественото в човешките души и се въплътява в тях.

Окултен факт е, че винаги, когато едно възвишено Същество желае да се прояви в по-низши светове, бива подпомогнато от по-ниските йерархии за тази цел, тъй като разликата във вибрациите от Божествения свят до човешкия е огромна и е почти невъзможно това да се случи без специална подготовка. Затова Учителя казва, че за да дойде Христос на Земята е трябвало да намали своите вибрации 78 милиона пъти. Той споделя още:

„Не е лесно един велик дух като Христа да дойде между човеците. Те трябва да работят усилено в течение на няколко хиляди години, за да дойде Христос между тях. Не се слиза лесно на Земята. Ала със Своето слизане на Земята, Христос откри нова епоха в развитието на човечеството. Той очерта пътя, по който единствено може да възлезе човешката душа към Бога." (из „Учителят говори")

Христос е изявената Божия Любов. Но когато говорим за Любовта в духа на истинското Християнство, ние не разбираме нашите човешки чувствания и влечения, но разбираме онази сила, която прави човека безсмъртен и внася чистотата в него. Тази сила обединява и хармонизира хората като братя и сестри, деца на един общ Баща.

Чрез делото на Христос, Словото, проявено като Любов, се всели в човешките души, за да образува основата на общочовешкото братство.

По този начин, образно казано, Бог действа и се проявява чрез Словото, Словото чрез Слънчевия дух Христос, Христос чрез Исус, а в известна степен и чрез всички други свои пратеници, пророци и апостоли. Това е потвърдено и от Исус Христос в Евангелието от Йоан (5:38): *„И нямате Неговото Слово постоянно в себе си, защото не вярвате в този, когото Той е пратил."*

По аналогичен начин можем да видим и веригата:

Бог – Словото (Любовта) - Христос - Учителя Беинса Дуно - Петър Дънов

За необходимостта от посредници между Бога и човека свидетелства друг стих от Библията: *„И ангелът Господен му се яви и му каза: Господ е с тебе, мъжо силни и храбри." (Съдии 6:12)*

А също и многократно от Учителя, например тук:

„Казвате: „Ап. Павел казал така..." – На ап. Павел му говорил някой дух, на този дух говорил друг, по-висш дух. Знаете ли през колко среди е минала тази мисъл, докато дойде при нас? За да разберете тази мисъл тъй, както е предадена, трябва да я схванете от този първи дух. Не че Павел не е знаел тези неща. Не, той е преживял много работи и като му ударили 7 по 77, започнал да пише много хубаво." („Физическият живот – път към духовния и Божествен живот", ИБ , 09.06.1921)

Причината за това е, че всеки чин в йерархията има директен достъп само до същества три степени под него. По тази причина ангелите могат да въздействат на растенията, животните и хората, но не и на минералите. Архангелите пък - на животните, хората и ангелите. Затова е казано, че растенията са деца са ангелите, а животните - деца на архангелите. По същия закон най-висшите същества, които могат пряко да влияят на хората, са архаите, известни още като началства. Всички йерархии над тях се изявяват чрез трите чина, стоящи непосредствено над нас в еволюцията. Единствено човекът може да вижда минералните вещества и свободно да манипулира с тях, за да ги използва за всички нужди на своя живот.

Затова е казано например, че арх. Михаил е лицето на Христос и чрез Него се проявява Този мощен Дух. По аналогичен начин, колкото по-напреднала е една индивидуалност, с толкова по-мащабни задачи се занимава, като разпределя по-малките задачи между своите по-малки братя. На подобен принцип са устроени дори и земните йерархични структури, където най-високопоставеният взима най-важните решения, а всеки следващ етаж от стълбицата разделя проектите на по-малки задачи и ги разпределя между служителите според техните длъжности и знания.

А сега нека разгледаме разликата между тези две велики и могъщи Същества, според Словото на Учителя:

1. Слънчевият дух Христос:

„Мислите ли, че Учителят като слезе на Земята и се облече в плът, не учи? И той учи нещо ново, което не е знаел. И Христос, като дойде на Земята, научи нещо ново за страданието, което по-рано не знаеше." (из „Учителя за себе си", Лалка Кръстева)

„Като говорим за Христа, трябва да знаем, че Той е Божий посланик, дошъл да изпълни Неговата воля. Такива са били всички пророци. Христос е най-възвишеното проявление на Бога. Досега човек с такава Любов, с такава широчина на душата, от която да диша такова пълно безкористие, с такова забравяне на Себе Си, като това в Христа, не се е явил. По това именно се отличава Христос. Като говоря за Христа, разбирам Човек, на Когото душата е напълно погълната в Бога и Бог напълно се проявява чрез Него." („Който се учи", НБ, 30.11.1924)

„Като казвам Христос, разбирам Същество, което има непреодолима Любов към човечеството и иска да му предаде ценното, което има в себе си. Това е целта на Христа. Както слънчевата енергия не достига направо до нас, но минава през етерното пространство, така и Божията Любов дохожда до хората чрез Христа, който се явява като посредник на Любовта. Христос отчасти може да се уподоби на красив и светъл слънчев образ." („Великите условия на живота", НБ, 12.01. 1919)

„Много неща научи Христос на Земята. Той знаеше теоретически много закони, но тяхното приложение научи на Земята." („Две естества", РБ, 11.08.1935)

„Христос е онзи бог, Който е свързан с човека и човечеството, и Който има стремеж да проникне, да се роди и възкръсне в човешките души, за да ги направи безсмъртни." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")

На друго място в беседите си Учителя нарича Христос: *„най-великата душа, която някога е посещавала Земята." (из „Учителят говори")*

2. Словото (Божията Любов, Христовият Принцип):

„Когато в Евангелието се говори за слизането на Духа върху Исус, подразбира се онова съединение на Исус с колективния Дух на Разумния свят, благодарение на което стана възможно осъществяването на една Божествена идея на Земята. Такъв е великият Закон на Земята: за да се свърши Божието дело, трябва един човек от Земята да се съедини с едно Същество от Небето. В случая това Същество беше колективният Божи Дух. Законът е такъв, че зад всеки посветен от Земята стои едно възвишено космично Същество. От това гледище Христос е колективен Дух. Той съществува като Единица, но същевременно е и колективен Дух. Той е сбор от всички Синове Божи, съединени в Едно, чиито души и сърца бликат от живот и Любов." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Кой е Христос? Аз не говоря за онзи Христос, Когото евреите разпънаха преди две хиляди години. Този Христос беше много слаб човек. Аз ви говоря за един Христос, Който никога не е бил разпъван в света. Той представлява Великото в света. Него може да наричат Христос, но Той има друго име — свещено име има Той, което вие трябва да знаете...

Някой казва: „Ти вярваш ли в Христа?" В кой Христос? В разпнатия ли? Не, аз вярвам в онзи Христос, Който никога не е бил разпван. Аз зная, че онзи, посланикът на Христа, когото хората разпнаха, това беше един пробен камък, който показа, че хората още не бяха готови за Великата Любов." („До скончанието на века", НБ, 03.01.1926)

„А сега ще се създават разни теории, ще идват разни проповедници да говорят, че Христос ще дойде да спаси света и всички Го очакват. Че какво е Христос? – Христос, това е Любовта в света. Има ли Любов

между хората, има и Христос; няма ли Любов между хората, няма и Христос. Има ли Истина и свобода, има Христос; няма ли Истина и свобода, няма и Христос. Има ли Правда и равноправие, има Христос; няма ли Правда и равноправие, няма и Христос. Има ли Добродетел, има Христос; няма ли Добродетел, няма и Христос. Има ли доброта, благост, кротост, въздържание, милосърдие между хората, има и Христос; няма ли тези неща, няма и Христос." („Отвън и отвътре", СБ, 22.08.1926)

„Христос е колективен Дух. Той съществува като единица, но същевременно съществува и като колективен Дух. Той е сбор от всички Синове Божи, чиито души и сърца бликат от Живот и Любов. Всички Синове Божи, съединени в едно, всички Разумни души, които живеят в Божествено единение - това е Христос...

Като проява на Бога, Христос не може да се отделя от Него, не може да се разглежда вън от Него. И когато аз говоря за Христа, считам го не като отвлечен принцип, а като реално въплъщение на Любовта...

Преди Христа Бог е пращал на своята нива слугите си - пророците и светиите, но те не можаха да свършат работата като трябва. Когато Христос, Синът Божи слезе на Земята, работниците от цялото Небе се съединиха с Него в Негово Име, за да довършат започнатото дело.

Един е Той, макар да го схващат хората ту като исторически, ту като космичен, ту като мистичен. Всички тези думи трябва да се оживеят в истинското познаване на Христа като изявена и проявена Любов на Бога.

Няма друг човек на Земята, който да е имал по-голяма Любов от Него. Няма и в Космоса вън, и в мистичните дълбочини на душата вътре по-пълно изявление на Любовта от онова, което ние олицетворяваме в Христа." (из „Учителят говори")

„Самоограничението и проявлението на Бога в Битието - това наричаме Христос. Той не е във формата, понеже тя се мени... Като се говори за Христос, ние разбираме първата проява на Бога в Космоса като Любов." („Ще го изцеля", НБ, 27.04.1924)

„Всички хора в тяхната целокупност образуват физическото тяло на Христа. Всички Ангели образуват сърцето или духовното тяло на Христа, а всички богове заедно образуват умственото или Божественото тяло на Христа"(из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Преди Авраама беше Бог, Христос, Великият Принцип - Любовта... Преди да беше Авраама, Аз Съм. „Кой е Този „Аз Съм"? Божественият Принцип. Достатъчно е да помисли човек за този принцип, за да се изпълни със свещен трепет." („Преди Авраама", НБ, 15.06.1930)

„Христос казва: „Аз съм виделината на света." Значи като е дошъл на Земята, Христос е станал отражение на Божествената Светлина. На

същото основание казвам, че всеки човек на Земята, който ви обича, е проводник или отражение на Любовта на някое близко на вас същество от невидимия свят." („Силен и слаб", РБ, 19.08.1938)

„Едно време Христос попита учениците: „Какво мислят за мене, кой съм аз?" Отговорили му: „Едни мислят, че ти си Исая, други, че си някой от пророците." – „А вие какво мислите?" Един се осмелил да каже: „Ти си Христос, Син на Бога живаго." Но той не изказал още истината, а Христос го коригирал, като му казал: „Плът и кръв съм." И добавил: „Хората не са ти открили това, но Отец мой." Туй, което му е казал, когато го е коригирал, то не е писано в Евангелието. Ще ме запитате: „Какво е писано?" Ще ви го кажа, но когато Любовта заживее във вас." („Не правете никому насилие, нито оклеветявайте!", НБ, 04.06.1922)

„Христос – това е първият, най-големият наш Брат, Който се е родил, Който пръв е приложил всички Божествени правила, всички Божествени добродетели. Той е първият брат, Който е издържал сполучливо Своя изпит и Който е пожертвал всичко за Своите братя. Тези планини, тези реки – всичко, което виждаме в природата, е израз, проявление на този велик Брат." („Път, Истина и живот", СБ, 19.08.1920)
„Като се говори за Христа, ние разбираме първата проява на Бога в космоса като Любов." („Ще го изцеля", НБ, 27.04.1924)

„Първата проява на Бога е Логосът, т.е. Разумността, Словото. После се явява Светлината, като резултат на Божественото Проявление." („Петте разумни девици", НБ, 16.11.1916)

„Някои наричат Христа Син Божи. Ние не можем да разберем Сина Божи, докато не разберем Любовта. Думата Син подразбира Любовта; тя крие в себе си един от Божествените Методи в света. И когато Христос дойде в света, Той донесе един велик метод за проявяване на Любовта — в тази именно Любов е връзката на безсмъртието. Тази Любов започва със Закона на саможертвата." („В своите си", НБ, 27.06.1926)

„Мнозина твърдят, че човек може да се спаси само чрез Христа. Това е буквоядство! Какво представлява Христос? Христос е символ на Божията Любов. Следователно, щом вярвате в Любовта и живеете според нейните изисквания, вие можете да се спасите. Като казвам, че с Любовта човек може да се спаси навсякъде, аз разбирам Първичния Живот, Първичния Език, Първичната Любов на голямото разнообразие, в която невежият може да се спаси." („Ни мъж, ни жена", НБ, 20.11.1927)

В Евангелие от Йоан (14:6), Христос ни казва: *„Аз съм Пътят и Истината и Животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене."*

Време е това познание да бъде разбрано, за да избегнем една опасност, към която клонят много съвременни християни - идолизирането на историческата личност Исус Христос, като Църквата официално твърди, че

Той е „единосъщен” със Самия Бог. Но това е откровена лъжа!

За да създаде Бог Своето Творение, Той трябва да обособи (еманира) една част от Себе Си и да я прояви като отделно Същество. Как е възможно това ограничено Същество да бъде същото като Абсолюта, Който е безграничен както в пространството, така и във времето? Как може часовникарят да е единосъщен дори и с най-съвършения си часовник?

Христос може да е подобносъщностен, може да е единороден, може дори да е първороден, но нито Той, нито който и да било, ще бъде някога единосъщностен с Бога.

И Сам Христос ни каза, вместо да се молим и кланяме на земни идоли или икони, да се обръщаме не към кой да е, а към Бога, Който е над всичко и всички: *„А молете се тъй: Отче наш, Който си на небесата! Да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на Земята...” (Мат 6:9,10)*

Само чрез разбиране на Христос и Неговата роля в еволюцията на човечеството ще можем да станем Негови съзнателни и разумни служители. И един ден ще кажем и ние: *„Вече не аз живея, но Христос живее в мене.”*

Суеверие е обаче представата, че е достатъчно само да вярваме, че Христос е Божи Син, за да се спасим. Това по нищо не се различава от схващанията на дивите племена, които се кланят на животински тотеми и идоли с подобни безпочвени надежди.

За да напредваме в своето развитие и да станем истински Божи Синове и Дъщери, ни е необходимо много повече от проповядваното в църквите лековерие - нужни са ни знания. Нужно е и разбирането, че Христовото пришествие не е еднократно събитие, след което Той се е върнал на Небето, а да осъзнаем ясно, че Той продължава да работи за нашето развитие и днес, и до свършека на света. И си търси съработници сред нас.

9.7. Ложата на Бодхисатвите

Рудолф Щайнер:

„В ръководството на развитието на човечеството имаме сменяващи се един с друг Велики Посветени. Ние трябва да схващаме тези Велики Посветени като Велики Учители в развитието на човечеството, но не бива да ги смесваме с това, което е Източник на това учение, от който Посветените черпят онова, което имат да дадат на човечеството като редуващи се учения. Ние трябва да си представим, така да се каже, един колектив от Посветени и сред този колектив трябва да си представим онзи Източник, онзи жив Източник на ученията на Посветените. Този жив източник не е никой друг, освен Онзи, който на най-обикновен език наричаме Христос. Така, щото всички Посветени приемат от Христа онова, което трябва да дадат на човечеството в течение на развитието на епохата.” (из „Ист. път на Бялото Братство“, том 1)

„В центровете на истинската Духовна Наука е било чувствано и познавано, че съществува нещо, което преминава през всички култури на

следатлантската епоха, което е преминало вече през Древноиндийската, Древноперсийската и т.н. култури, което ще премине и през онези култури, които следват споменатите чак до следващата велика катастрофа и отвъд нея. Когато го разглеждаме конкретно, а не като нещо отвлечено, то е едно Същество, спрямо което всички други същества – било то Свещените Риши или даже по-висши от тях, които изобщо не слизат до физическо въплъщение – са само негови пратеници. Можем да го назовем с едно име, което Изтокът правилно е изградил – Общността на Бодхисатвите. Християнският възглед би го нарекъл Дух Свети." (Събр. съч. 113)

„Когато произнасяме имената Заратустра, Гаутама Буда[28] и Скитиянос, ние назоваваме три велики духовни същества и индивидуалности. Когато назоваваме имената Скитиянос, Заратустра и Буда ние говорим за въплъщение на Бодхисатви. Това, което живееше зад тях, беше Христос." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 7")

Учителя:

„Дейността на Бялото Братство в Египет, Халдея, Асирия и Вавилон имаше за мисия да подготви човечеството за Християнството, за Божественото Учение. Клонът на Бялото Братство, който работеше в Палестина, създаде Есейската Школа, от която излязоха всички пророци на Израиля и имаше за задача да подготви хората, които да разпространят Християнството по лицето на цялата Земя. Клоновете, които създадоха богомилството и розенкройцерското движение, имаха за задача да дадат методи и приложение на Християнството.

Всички тези клонове са ръководени от Велики Посветени, които са били във връзка с Христа. Центърът на дейността на Бялото Братство днес е в България и има за задача да разпространи Християнството в славянството, да даде методи за приложение на Учението и да подготви човечеството за Новата раса, за Новата епоха, която иде вече в света и в която ще се приложи Учението на Любовта в неговата пълнота и съвършенство. И върху тази Основа на Любовта ще се изгради Новата култура и новите обществени форми. Хората ще познаят, че са братя и всички ще имат само един Учител - Христос, който ще царува за вечни времена в човешките души и ще въдвори Царството Божие на Земята." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Задачата на Великите Учители, които слизат на Земята, се свежда именно към това – да поставят човечеството в правия път, да му помогнат в пътя на неговата еволюция." („Просветено съзнание", ООК, 03 .12.1930)

Както западните, така и източните езотерични школи ни учат, че за осъществяването на ръководството на човечеството, около Христос са разпо-

28 Гаутама Буда е не само Бодхисатва, но при последното си прераждане през 5-6 в. пр. Хр. се е издигнал до ранг Буда, след което може да действа от духовните светове и не е нужно да се въплъщава в човешко тяло, за да изпълнява своите мисии.

ложени 12 Велики Същества, които Той изпраща периодично на Земята като Велики Учители, да внесат известен импулс в човешкото развитие, да внесат известна енергия, която да събуди известни способности и дарби, и да развие определена страна на човешкото естество. Всяко едно от тези Същества е получавало от Христа това, което има да даде на човечеството, било като учение, било като жива сила, която се влива в човешкото развитие. Затова Учителя казва, че всички Откровения, във всички времена и епохи, са дадени от Христа. Така се осъществява ръководството и развитието на човечеството под ръководството на Христа. Както за организиране на Вселената Христос си служи с ангелските йерархии, така за ръководството на човечеството Той си служи с тези 12 Възвишени Същества. Те слизат периодично по един, като водят със себе си свои помощници, които образуват това Велико невидимо Братство, което пътува по света и създава всички култури, течения на човешкото развитие. Всяко едно благовестие, всяка една мъдрост на Земята води до този извор на Първичната Мъдрост, образуван от 12-те Бодхисатви.

В течение на нашето земно развитие намираме въплъщения на Бодхисатвите и ги наричаме Велики Учители на човечеството, понеже за нас те са точно такива. Но ако бихме могли да надзърнем ясновидски във великата духовна ложа на Бодхисатвите, ние ще открием, че в средата на 12-те бодхисатви стои едно тринадесето Същество, което не бихме могли да наречем Учител в този същия смисъл, както за 12-те Бодхисатви, но което трябва да наречем Съществото, от което самата Мъдрост се излива към 12-те. Ето защо, ако искаме да представим този факт правилно, трябва да кажем: 12-те Бодхисатви стоят във великата духовна ложа, заобикалящи своя Център. Те са вглъбени в съзерцание на това Велико Същество, което влива в тях всичко, което те трябва да внедрят като своя мисия в земното развитие. Така от този 13-ти се излива онова, което другите трябва да предадат като Учение всред Човечеството. Те са учители и ръководители на Човечеството, но приемат Учението и мисията си от това 13-то същество, те се вдъхновяват от Него. Те говорят на човеците за това Същество постоянно, от епоха в епоха. Този 13-ти е Онзи, Когото индуските риши наричаха Вишвакарман, Когото Заратустра нарече Ахура Мазда, Когото Мойсей позна като Йехова[29] и Когото ние познаваме като Христос. Той е ръководител и създател на великата ложа на Бодхисатвите. С други думи, Учението на всички бодхисатви, което те са носили на човечеството, е Учението на Христа. И индуската легенда разказва, че и Буда е бил украсен, бил надарен със Силата на Вишвакарман, т.е. със Силата на Христос. За разлика от него обаче онзи, който в лицето на Исус прие Христос в себе си, не само бе надарен, а проникнат, изпълнен от Христа.

Тази Тайна за Бодхисатвите, като едно Велико Братство, е била позната на всички, които са били свързани с Древните Мистерии. Също така, първоначалният розенкройцерски орден, който се учредил на един събор към средата на 13-ти век, се е състоял от 12 велики посветени и един тринадесети, който е бил самият Кристиян Розенкройц.

Учениците на Христа също бяха 12 и Той беше тринадесетият, което от-

29 В действителност Йехова беше само Елохимът, чрез когото се проявяваше Христос.

говаря на 12-те Бодхисатви, в средата на които е Христос. Според Херметичната Мъдрост *„това, което е долу, е подобно на това, което е горе"*. И така е било навсякъде, където е съществувало едно предчувствие или познаване на този възвишен духовен факт.

Такова е общото езотерично схващане на ръководството на човечеството, и то не е нещо ново, присъщо само на християнския езотеризъм.

10. Земният път на Исус Христос

„В света беше, и светът чрез Него стана, но светът Го не позна. Дойде у Своите Си, и Своите Го не приеха. А на всички ония, които Го приеха - на вярващите в Неговото име - даде възможност да станат чеда Божи." (Йоан 1:10-12)

Учителя:

„Според някои страданията са зло за човечеството. Христос, Син Божи, най-светлата личност в света, мина през такива големи страдания, а вие, обикновените хора, не искате да страдате! Той, Който не трябваше да страда, мина през страданията, а вие, които неизбежно трябва да страдате, искате да ги избегнете. Страшни са страданията на хората, защото не ги разбират. Разбраното страдание е благословение, а неразбраното – мъчение." („Ръцете на Любовта", УС, 28.05.1933)

„При своето идване преди 2000 години на Земята, Христос ни показа само едната страна на своя образ. Ние виждаме Христа в унижения и скърби, в страдания и изпитания. Ние го виждаме като герой на изкуплението. Хората не познават още Христа в неговата слава, в неговата божествена мощ и сила.

Силен и мощен е сега Христос! В миналото пробиха ръката на Христа с гвоздеи. Но днес никой не може да пробие тази ръка с гвоздеи - те мигом ще се разтопят. В миналото разпънаха Христа на кръст, но днес няма такова голямо дърво, на което могат да го разпънат. Христос не може да бъде разпънат втори път!

Този Христос иде сега да посети човешките умове и сърца. Той ще срути всички затвори, ще заличи всички лъжливи учения - всичко онова, което разрушава човешкия ум и сърце, което всява смут и безначалие, което сковава човешкия живот. Той е живият Христос, който внася живот, светлина и свобода за всички души, които повдига и събужда у тях любов към всичко." (из „Учителят говори")

„Някои казват, че Христос никъде не е учил. Всичко, което правеше Христос, свидетелства за Неговите обширни познания. Той възкресяваше мъртвите, отваряше очите на слепи и т.н. Христос казва на учениците си: Ако не разбирате земните работи, как ще разберете небесните? Когато Христос говори за небесните работи, това показва, че Той с това е подразбирал Великите Мистерии на Слънцето. Той е бил

запознат с еврейската кабала, с източната философия и с редица други науки." („Те свидетелстват", НБ, 19.12.1926)

10.1. Детските години на Исус

Учителя: *„Някои казват, че Христос никъде не се е учил. Други казват, че Той се е учил в Египет, Индия и т.н. Не, Великите Учители изобщо не се учат на Земята. Някои от тях ходят може би само за 5-6 години да се учат на Слънцето и после идват на Земята. Ако някои казват, че Великите Учители се учат тук, на Земята, те са много прости хора." („Той знаеше", НБ, 29.11.1925)*

Земният път на Исус започва от една област в Палестина, наречена Юдея. Това не е случайно явление, а има много дълбок мистичен смисъл. Изборът на това място е свързан с друг конкретен факт - момент от живота на Исус - кръщението в река Йордан, близо до нейното вливане в Мъртво море.

Мъртво море лежи на 400 метра под морското равнище. Следователно, при Своето слизане, за да се въплъти в човешка форма на Земята, Христовото Същество търси онази точка на Земята, където земното съществуване притежава най-голяма дълбочина и местността също е приела характер на падението, на космическото грехопадение. При Човекоставането на Христа се касае не само за това Той да стигне някъде Земята - Той трябва да достигне Земята там, където има най-много нужда от спасение и от силите, които Той носи от мировите висини. По същата причина, по която кръщението на Исус в Йордан е станало на най-дълбоката точка на земната повърхност, и Христовото Същество е намерило своето въплъщение в юдейството. Еврейският народ е бил онзи клон от човечеството, който се бил откъснал най-дълбоко и най-съзнателно от свръхсетивния свят. Това изгубване на старото ясновидство и старата връзка с духовния свят не трябва да се тълкува в отрицателен смисъл. В него лежи положителната мисия, която юдейството е трябвало да мине в един по-ранен стадий, като представител на цялото човечество.

В бъдеще цялото човечество е трябвало да мине по този път. За тази си мисия еврейският народ е бил подготвян още от времето на Авраам и Мойсей. Пророците са действали в същото направление. Така например Бог казва на Исайя: *„Иди и втвърди сърцето на този народ, щото да гледа и да не вижда, да слуша и да не чува."* Благодарение на строгото спазване на расовата чистота, физическото тяло, което се било изработило в юдейството, е било достигнало в онова време най-голяма степен на втвърдяване сред човечеството. Докато гърците, и още повече германските и славянските народи на север, благодарение на това, че тяхното тяло не е било така втвърдено, са били още напълно потопени в образния свят на митовете, израелският народ отдавна е бил навлязъл във фазата на *„минаването през пустинята"* по отношение на своето земно съществуване, както в материално, така и в интелектуално отношение.

Ако Христос се беше въплътил тогава в някой друг народ, а не в юдей-

ския, тогава донесените от Него духовни сили биха се примесили с остатъците от старите духовни сили. Затова Той потърси онзи народ от човечеството, който е бил скъсал напълно връзката си с духовния свят и е бил слязъл най-дълбоко в земната материя, и чието тяло било най-втвърдено. По такъв начин най-висшето духовно Същество се свързва с най-втвърдената земна глъбина.

А сега нека разгледаме един въпрос, без чието разбиране някои стихове от евангелията изглеждат неразбираеми, а дори и лъжовни.

Окултен факт е, че каквато и индивидуалност да слезе на Земята, тя може да се изяви в зависимост от способностите, които идват от тялото, в което се въплъщава. Но едно Възвишено Същество може постепенно да изработи своето тяло или да го преобрази. Така и Исус от Назарет трябваше да подготви през първите 30 години от своя живот едно тяло, което да стане добър проводник на Великото Същество, Което слизаше на Земята.

Ако разгледаме първа глава от евангелието на Матей и трета от Лука, в които е представено родословието на Исус, ще забележим нещо интересно: в двата списъка с предшественици от Авраам до Давид имаме пълно съвпадение, но всички останали имена, с изключение на бащата (Йосиф), се различават напълно. Да приемем, че единият евангелист лъже или е в заблуда, би било наивно, понеже ако толкова недвусмислен факт е представен неистинно, то каква достоверност можем да очакваме за по-важните събития от живота на Исус? Така че би трябвало и тук да има нещо, което не разбираме, и което би обяснило това явно противоречие. Към него можем да добавим, че дори и детството на Исус от двете споменати евангелия се различава значително, като дори в единия текст благовестието е отправено към майката, а в другото - към бащата.

Родословните книги на Евангелията съдържат много дълбоки тайни. Който вижда и разбира тези тайни, той ще разбере привидните противоречия, които съществуват в Евангелието. Тъй като едното родословно дърво е от Исус към Адам, а другото - от Авраам към Исус, двете родословни дървета представят също и двата пътя на човешкото развитие - инволюционния и еволюционния. Дървото на Матей върви от горе надолу и показва как постепенно човешкото съзнание слиза от Висшите светове до ограниченото земно съзнание. Дървото на Лука почва от Земята, от Исус и отива до Бога. Това е еволюционния процес, в течение на който човешкото съзнание все повече се разширява и се слива с Великото Божествено Съзнание.

Също така Матей описва как Ангелът се явява на Йосиф и му казва, че Мария ще роди син, който е заченат от Светия Дух, след което представя явяването на Мъдреците, които на Изток видели звездата му и дошли да му се поклонят. Те намират детето и му се покланят, като му поднасят подаръци: злато, смирна и ливан. След това следва бягството в Египет и връщането от Египет, и настаняването в Назарет. Но винаги Ангелът се явява на Йосиф, а не на Мария. Исус се ражда по линията на Йосиф, който води началото си от Соломон. Значи, раждането на Исус тук е оповестено от Ангела на Йосиф. Забележително е, че Царете Свещеници от Изток виждат звездата му. Учителя казва, че тази звезда е представяла живи Същества,

които са водили Мъдреците, а Щайнер казва, че тази звезда е бил духът на Заратустра, чието име се тълкува Златна звезда, който идвал да се въплъти в детето Исус от Назарет, за да подготви неговото тяло за Христовото вселяване. Мъдреците, това са ученици на Заратустра от миналото, които идват да се поклонят на своя Учител, който иде в ново въплъщение. Двете обяснения може да изглеждат противоречиви, но са съвършено верни, тъй като в Библията няма сцена, която да изразява само една идея, като според Учителя те са винаги най-малко три, а понякога дори седем.

Учителя казва следното:

„Когато Мъдреците от Изток дойдоха при Христа, когато се роди на Земята, те се срещнаха не с малкото дете, но при него те срещнаха Духа на Христа, с Когото те водиха дълъг разговор. В този разговор Христос им предаде окултната наука и те я занесоха в Индия, където има ред братства, които съхраняват тази Мъдрост, но те са неизвестни на съвременните хора." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")

Тези мъдреци са били от централната ложа на Бялото Братство на Земята, която ръководи развитието на човечеството, и която е във връзка с ложата на Бялото Братство на Слънцето, затова те изпратиха своите пратеници - Мъдреците - да посрещнат и поднесат подаръци на Христа. Те са били в непрекъсната връзка с Него преди Той да дойде на Земята, тъй като Христос е глава на Бялото Братство, а те са клон от това Братство, те са една ложа в Бялото Братство на Земята, която ръководи човечеството. Те бяха, които организираха развитието на египетската, персийската и индуската културни епохи. Под тяхно ръководство се изградиха пирамидите и Сфинкса в Египет, под тяхно ръководство там процъфтя една хилядолетна култура, за която Учителя казва, че е образец на истинска култура, на образцова правова държава, на дълбока религия и наука. Всичко това обаче в последствие се извращава и довежда до безправие и упадък.

За бягството в Египет Учителя казва: *„Защо Йосиф не избяга с Исус и Мария в Асирия или Вавилон, или другаде, а отиде в Египет? Защото по това време в Египет се намираше центърът на Бялото Братство и Исус бе изпратен в Египет, за да влезе във връзка с ръководителите на Бялото Братство, за да пробудят в него съзнанието кой е Той и да го подготвят за неговата мисия." (из „Ист. път на Б. Братство, том 3")*

Има един окултен закон, според който всеки Посветен, колкото и велик да е той, при всяко ново въплъщение трябва да премине през известна дисциплина и окултно обучение, за да подготви тялото си, то да може да стане добър проводник на неговата пробудена душа. За тази цел той трябва да влезе в контакт с един окултен център, където да го събудят. Същото става и с Исус. Това е смисълът на бягството в Египет. Той имаше будно съзнание, но младото тяло трябваше да се подготви, за да стане добър проводник на този възвишен дух. Така обяснява Учителя отиването на Исус в Египет.

Такава е историята на Исус според Евангелието на Матей, който се ражда по линията на Йосиф, който е от Давидовия род по линията на Соломон.

Съвсем другояче описва това събитие Лука. Той описва как Архангел Гавраил е изпратен от Духовния свят да се изяви на Дева Мария и преда-

ва техния разговор, който няма никакви допирни точки с евангелието на Матей. След това, във втората глава се разказва, че станало преброяване и Йосиф и Мария трябвало да отидат във Витлеем, понеже Йосиф е бил от Давидовия род. Там тя ражда Исус, а по-нататък се говори за овчари, на които се явил Ангел Господен и им съобщил, че в техния град Витлеем се е родил Спасител, който е Христос. И им казва, че ще намерят младенеца увит в пелени в яслите. И заедно с Ангела дошъл цял небесен хор, който хвалел Бога, казвайки: *„Слава на Бога на висините и на Земята мир между человеците, в които е Неговото благоволение."* И дума не става за мъдреци и звезда в небето.

След това е предадена една особено значима случка, при която става голям преврат в 12-годишния Исус (Лука 2:41-50):

„Всяка година родителите Му ходеха в Иерусалим за празник Пасха.

И когато Той стана на дванайсет години, те отидоха в Иерусалим по обичая на празника; а когато се връщаха, след свършване на празничните дни, Отрокът Исус остана в Иерусалим; и не забелязаха това Иосиф и майка Му. Като мислеха, че Той върви с дружината, изминаха един ден път и Го търсиха между роднини и познайници; и като Го не намериха, върнаха се в Иерусалим и Го търсеха. Подир три дни Го намериха в храма, да седи между учителите, да ги слуша и запитва; всички, които Го слушаха, чудеха се на разума и отговорите Му. И като Го видяха, смаяха се; и Му рече майка Му: Чедо, защо ни направи тъй?

Ето, баща Ти и аз твърде много се измъчихме да Те търсим. Той им рече: защо сте Ме търсили? Не знаехте ли, че Аз трябва да съм в онова, що принадлежи на Отца Ми? Но те не разбраха казаните тези думи."

От казаното дотук се вижда, че двамата евангелисти описват две различни събития, две различни раждания, защото в нищо тяхното описание не съвпада, освен в името Исус, майката Мария, бащата Йосиф и Светия Дух. В единия случай (при Матей), Йосиф е последният член по линията на Соломон, а при Лука той е последният член по линията на Натан.

За да се изясни и разбере това противоречие, както и всички противоречия, които съществуват в Евангелието, може да ни помогне само Езотеричната Мъдрост, която черпи своите сведения от Акашовите записки, достъпни за Посветените адепти на Бялата Ложа. Ясно става, че в двете евангелия се говори за две различни раждания, които се описват съвсем независимо от двамата евангелисти. Исторически факт е, че имаме две раждания, което следва от изследването на двата разказа.

Окултната Наука твърди, че в Исус по Соломонова линия се прераждa духа на Великия Учител на древна Персия Зороастър, който е един от най-издигнатите Посветени на човечеството и който е Учител на Хермес и Мойсей още от Атлантида. Лука ни описва раждането на Исус по Натанова линия, който има връзка с Йоан Кръстител. Според Учителя, Рудолф Щайнер и езотеричната традиция като цяло, в този Исус по Натанова линия се въплъщава една много особена душа, която е била задържана в Невидимия свят и не е минала през прераждания, както други човешки души, като по този начин не се е опорочила след грехопадението. Тя останала девствена, тъй като не е била засегната от изкушението на Луцифер и неговите последици.

Само тази душа, която живяла в Исус от евангелието на Лука, останала в такова състояние и била специално пазена. Това показва, че въплъщението на Христос е било планирано в детайли още през отдавна отминали епохи. Понеже тази душа още от началото на Сътворението била свързана непрестанно и неразделно с Божественото, тя била пропита с Любов и чистота. Затова за нея било съвсем привично от една страна да се свърже с Христос по време на Неговата земна мисия, а от друга страна, тъй като тя била на своята човешка степен на развитие, тя можела безпроблемно да живее и в човешко тяло. Затова тя била най-подходяща да стане посредница между Божественото и плътта. Щайнер описва това така:

„В Исус от Назарет беше въплътена Душата на Небесния Човек. Тя е онази човешка Душа, която е била съхранявана в Духовния свят в Царството на Слънцето, която не е стъпвала в никакво земно въплъщение, за да запази чистия първообраз на падналото човечество. В нея останал чистия Божествен блясък, който човекът притежавал преди грехопадането. Той е Първият Адам, който не е опетнен от това, което се е родило от грехопадането. На Него беше присъща първоначалната етерна лъчезарност... Това е живяло в Исус от Назарет. Но същевременно е живяло и друго едно Същество, пълно с Мъдрост. Това е най-зрялата индивидуалност на цялото земно човечество. Това Същество е било Ръководител на човечеството в течение на много прераждания. В него е събран резултата, жетвата на цялата история на човечеството." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

По тази причина Натановият Исус (Адам) се отличавал с една необикновена доброта и състрадание към цялото човечество, докато Соломоновият Исус (Заратустра) се отличава с голяма интелигентност. За да стане ясно колко специална подготовка е била нужна за това събитие и колко смешно е да говорим днес, че Исус Христос е бил поредният адепт и Учител, ще изнеса още един факт, който е даден от Щайнер: При раждането на Исус по Натанова линия се намесва и Буда, който влага в него своето астрално тяло и, така да се каже, облича с него душата на Адам. По тази причина в тази Божествена душа прозвучава Учението на Буда за Любовта и състраданието към цялото човечество.

Този Исус по Натанова линия отива с майка си и баща си на 12-та си година в Ерусалим и остава в храма, където разговаря със законоучителите и ги учудва със своята Мъдрост. Това учудва и неговите майка и баща, които са знаели дотогава, че той е много добър и състрадателен, но не се отличавал с някаква особена интелигентност.

В този момент, според Езотеричната традиция, става нещо особено: Азът на Заратустра напуска тялото на Соломоновия Исус, което впоследствие умира, и се вселява в тялото на Натановия Исус. Затова после родителите му го намират да поучава законоучителите в храма и да смайва всички присъстващи. От този момент в тялото на Исус по Натанова линия живеят Душата на Адам, преобразеното астрално тяло на Буда и Азът на Заратустра.

На малко по-късен етап в едното от двете семейства (които са били близки), умира майката (Мария), а в другото - бащата (Йосиф), след което овдовялите родители се събират. Оттам насетне в евангелията се говори за

това семейство, когато се споменават майката и братята Исусови.

Интересно е да обърнем внимание и на факта, че чрез двете момчета Исус се свързват двама от най-великите учители на човечеството от миналото - Заратустра и Буда. По такъв начин става сливането на двете мощни културни и мистични течения на миналото, които се обединяват за великото събитие, което предстояло да се извърши в Палестина.

Според духовната наука, на 30-годишна възраст Азът на Заратустра напуска тялото на Исус, за да може в него да се всели Христос, а оттогава насам Заратустра се преражда многократно в нови тела и се движи в света като Ръководител на Християнството, познат под името Учителят Исус. Той е вдъхновител на всички онези, които са работили в полето на християнството и ръководи Езотеричните Християнски Школи.

10.2. Тайната на родословията на Исус

Родословното дърво на Исус, според евангелието на Матей:

„И тъй, всички родове от Авраама до Давида са четиринайсет рода; и от Давида до Вавилонското преселение - четиринайсет рода; и от Вавилонското преселение до Христа - четиринайсет рода." (1:17)

Окултен факт е, че развитието на отделния човек протича по следния начин: През първите 7 години (до смяната на млечните зъби) се развива основно физическото тяло, през следващите 7, до половото съзряване, се развива етерното тяло, а след това, до 21 годишна възраст, се развива астралното тяло. Това развитие, което в индивида се извършва в течение на седем години, в развитието на един народ и на човечеството се извършва в течение на седем поколения. И понеже наследствеността се предава не от баща на син, а от дядо на внук, то в такъв случай са необходими не седем поколения за развиване и оформяне на едно тяло, а четиринадесет поколения. Така това, което е било вложено в Авраам, за да се развие в своята пълнота, е трябвало да мине през три пъти по четиринадесет поколения, така че да може да обхване както физическото, така също етерното и астралното тяло. По такъв начин се стига до едно тяло, което е напълно проникнато, пропито от това, което е било вложено у Авраам като първоначална заложба. Това ни е показано от горния стих в евангелието на Матей. Рудолф Щайнер описва това по следния начин: *„Понеже Авраам е бил определен да играе важна роля в развитието на човечеството, било необходимо в неговия вътрешен организъм да проникне онова, което в по-раншни времена е било възприемано като дух, който се проявявал във външния свят и оживявал този свят. Това стана за пръв път у Авраам и чрез това за пръв път е било възможно да се получи едно изменение на духовното виждане.*

Но за да може да стане това, било необходимо влиянието на едно духовно - Божествено Същество. Едно Божествено Същество, вложило така да се каже, в организма на Авраам зародиш на една нова организация на физическите тела, чрез която е било възможно едно ново ясновидство. Този зародиш се е предал на всички бъдещи поколения, които

произлезли от Авраам." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 2")

„Есеите знаели, че ако човек иска да се издигне до Бога, трябва да се издигне нагоре през 42 степени, които отговарят на 42 поколения. Но есеите знаели и друго нещо, а именно, че както човек трябва да се издигне през 42 степени, които съответствуват на 42 поколения, за да стигне до Бога, така и Бог, когато иска да слезе до човека, да проникне в неговата кръв, трябва да слезе през 42 степени, т.е. да измине обратния път.

Така че, щом човек се нуждае от 42 степени, за да се издигне до Бога, така и Бог се нуждае от 42 степени, за да слезе надолу и да стане един човек между человеците. Така учели есеите, начело със своя учител Йешуа бен Пандира. Това учение на есеите може да се резюмира по следния начин: Онова Същество, което е вдъхновявало Авраам и е вложило в него Божествен зародиш, се нуждаело от 42 поколения, за да слезе напълно до човечеството. За това учение говори и евангелист Матей в началото на своето евангелие, което показва, че той е бил есей." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 2")

Родословното дърво на Исус в евангелието на Лука е представено така:

„Исус, когато начеваше служението Си, беше на около трийсет години, и беше, както мислеха, син Иосифов, Илиев, ... (тук се изреждат още 70 имена) ... Еносов, Ситов, Адамов, Божий." (3:23,38)

Рудолф Щайнер: *„Есеите също са знаели, че както при преминаването през 42-те степени човек е изживявал и познавал наследствените признаци на физическото и етерното тяло и че тези степени са се редували според тайната на числото 6 пъти по 7, има също така една тайна на числата, която представя как човек се издига до познанието на космичните тайни, на тайните на великия свят. За разбирането на тези тайни есеите си служили със звездите от външния свят, съчетавани по особени закони.*

И те са знаели, че както до тайните на човешката вътрешност се достига като се премине през 6 пъти по 7 степени, така и до тайните на мировото пространство се достига като се мине през 12 пъти по 7, т.е. през 84 степени. И когато човек е изминавал 12 пъти по 7 степени, т.е. 84 степени, той стига до такава точка в своето развитие, че мировите духовни сили вече не го заслепяват. При това състояние човек наистина добива спокойствие и мир, и може да се ориентира в този грамаден лабиринт от сили.

Есеите са учили също така, че в пътя на своето окултно развитие, когато човек стане ясновидец, при своето заспиване той се разлива в нещо, което се изразява в тайните на числото 12 пъти по 7. Но при това, което е 12 пъти по 7, той се намира вече в духовния свят. Защото когато е завършил 11 пъти по 7, той вече е стигнал до границата на духовния свят, до границата на тайната. Както при 7 пъти по 7 човек се намира вече в духовното, така и при 12 пъти по 7 той се намира вътре в духовната област. Когато човек иска да измине този път, за

да стигне до духовната област, той трябва да мине през 11 пъти по 7 степени, т.е. в своето астрално тяло и в своя Аз човек трябва да мине през 11 пъти по 7 степени. Това, изразено в звездната писменост като числото 7, е представено от 7-те планети. А това, което човек трябва да измине в мировото пространство като 12 степени, е представено от 12-те знака на зодиака.

Както 7-те планети се съчетават вътре в 12-те зодиакални знаци и покриват тези зодиакални знаци, така и човек, когато се вживява в мировото пространство, трябва да мине през 7 пъти по 12, съответно по 7 пъти по 11 степени, докато достигне в духовната област.

Ако искате да си съставите един образ за това, вие можете да си представите духовната област обкръжена от 12-те знака на зодиака, а самият човек се намира в средата на тази окръжност. Но духовната област е така разпростряна, че човек, когато иска да проникне в нея, той не може да започне да се разлива от центъра, а трябва да се разширява спиралообразно, като се върти в 7 спирални завъртания и всеки път, когато е изминал едно спирално завъртане, минава през всички зодиакални знаци. Така той трябва да мине 7 пъти през 12-те точки.

Човек се разширява постепенно, спиралообразно в космоса. Всичко това е само символ на това, което човек изживява. И когато, кръжейки така, би минал седмия път 12-те знака на зодиака, той би стигнал до Божественото. Тогава се получава така, че вместо човек да гледа от своя център навън в Космоса, той гледа от духовната окръжност, от 12-те точки на зодиака вътре в този космос и може да вижда това, което е във външния свят. Това трябва да измине човек, ако иска да види какво се намира в света. Не е достатъчно той да застане на една точка на зрение, а трябва да застане на 12 точки на зрение.

Така че, който би искал да проникне нагоре в духовно-Божественото, той трябва да мине през 11 пъти по 7 степени, трябва да прекара своето астрално тяло и своя Аз през 11 пъти по 7 степени. Когато стигне до 12 пъти по 7, той се намира вече в духовната област. Това е бил пътят, който есеите са практикували.

По този начин астралното тяло и Азът трябва да минат през 12 пъти по 7, съответно през 11 пъти по 7 степени, за да достигнат до Божественото. Когато Божественото иска да слезе и да направи един човешки Аз пригоден за обитаване. То трябва също така да слезе през 11 пъти по 7 степени.

Така че есеите, подобно на всички окултни школи и братства на миналото са знаели, че онзи, който е минал през 77 степени на развитие, е очистил душата си от всичко, което човечеството е приело от земното съществуване. Той е достигнал онова състояние, което днес е възможно само когато човек се освобождава от тялото и може да живее в астралното тяло и Аза. Тогава той може да се разлее над всичко, от което самата Земя е възникнала, над окръжаващата Вселена, над цялата окръжаваща Космична Система. Тогава той ще стигне до Божествения Дух." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 2")

10.3. От Исус към Христос

„И като се кръсти, Исус веднага излезе из водата, и ето, отвориха Му се небесата, и видя Духа Божий да слиза като гълъб и да се спуща върху Него. И ето, глас от небесата, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение." (Матей 3:16,17)

В момента на Кръщението, извършено от Йоан Кръстител върху Исус от Назарет, Божественият Дух слезе на Земята и се съедини с човешкото същество Исус от Назарет. От мистична гледна точка, за Христовия Дух кръщението в Йордан означава същото, каквото означава за Духа на Исус раждането във Витлеем.

Но това не е един прост и еднократен процес. Христос постепенно се вселява в телата - астрално, етерно и физическо на Исус. Затова този процес, който започва през 30-тата година от живота на Исус, достига своята пълнота 3 години по-късно, на Мистерията на Голгота. Едва тогава Духът на Господаря на Слънчевата Система е навлязъл изцяло в плътта и по закона за аналогията, според който всички хора са свързани, е внесъл един мощен тласък в цялото човечество.

По този въпрос Рудолф Щайнер казва:

„Христос се въплъти в човек, като така доказа, че Божественото може да се постигне в човека. Той беше първият на Земята, в когото обитаваше Божественото, а след това стана постоянен, неунищожим идеал за хората. Всички велики мъдреци и Учители — египетският Хермес, древните индийски Риши, Конфуций, персийският Заратустра — предаваха Божието Слово. Но в Исус Христос това Божие Слово за пръв път се яви на Земята в жива форма. Преди Христовото въплъщение човечеството познаваше само Пътя и Истината. Днес вече имаме Пътя, Истината и Живота. Голямата разлика между по-старите религии и християнството е в това, че християнството е кулминацията на предишните религии. Тоест не гледаме на Христос просто като на велик мъдрец и Учител — мъдри Учители има във всички религии — а имаме насреща си човешка личност, която в същото време е и Божествена личност." (Събр. съч. 96)

Йоан Кръстител също е един особено интересен персонаж, за когото Щайнер казва следното: *„Ние опознаваме как е живял като вестител на Христос, като онзи, който пръв е изговорил думите: Променете вашата духовна нагласа, защото небесното царство е близо. Той напълно насочи към това, което ще стане импулс чрез Голгота, че в човешкия Аз ще може да се намери нещо цяло, божествено, че Христовият Аз ще навлиза все повече в човешкия Аз и че този импулс е близо. Чрез духовно-научното познание научаваме, че е истина това, което е загатнато в Библията: Същата индивидуалност, която е живяла в пророк Илия, живя и в Йоан Кръстител. Така че този, който трябваше да бъде предвестник на Христос, се е проявявал като пророк Илия и отново идва като Йоан Кръстител, и отново става предвестник на Христос, както е било подходящо за неговото време...*

Обърнем ли поглед нататък, ще намерим онзи своеобразен образ на Средновековието, който е роден, за да се види външно, че по особен начин е свързан с духовния свят през един от Великденските празнични дни на 1483 година и който още млад е починал през тридесет и седмата си година, който така мощно е действал чрез това, което е дал на човечеството. Това е образът на Рафаело...

Когато разгледаме този образ със средствата на духовната наука, можем да узнаем, че той е допринесъл за разпространяването на християнството, за навлизането на едно вътрешно християнство в сърцата и душевността на хората и то повече от всички теологически интерпретатори, повече от всички кардинали и папи на неговото време...

Рафаело предизвестява духовния Христос, който отново може да бъде обхванат от духовната наука. И чрез духовната наука узнаваме, че същата индивидуалност, която е живяла в пророк Илия и в Йоан Кръстител, е живяла също и в Рафаело. И ние се научаваме да разбираме, че светът, в който той е бил като Йоан Кръстител, отново възкръсва в Рафаел... Чрез духовната наука ни става ясно, че това, което живее като индивидуалност в Рафаело, каквото тази индивидуалност си е изработила, се запазва и изработеното отново ще се появи с нея.

И когато узнаем, че същата тази индивидуалност отново се появява в поета Новалис и вземем ли първото предвестие на Новалис, което се появява като зора на една нова, жива идея за Христос, тогава ще си кажем: Дълго време преди във външния свят да изчезне това, което е направил Рафаело, тази индивидуалност ще бъде отново тук, за да даде в нова форма онова, което има да даде на човечеството." (Събр. съч. 143)

10.4. Изкушенията

„Веднага след това Духът Го извежда в пустинята. И Той беше там, в пустинята, четирийсет дни, изкушаван от сатаната; беше със зверовете; и Ангелите Му служеха." (Марко 1:12,13)

Веднага след кръщаването в река Йордан, евангелистите описват изкушенията в пустинята. Но коя е тази пустиня, за която говорят?

Пустинята е място на усамотение, на уединение. Тази пустиня е човешката душевна вътрешност, където човек е сам със себе си, откъснат от света. И в тази пустиня Великият Учител на човечеството е бил изкушаван от Сатаната. В посочения цитат от Библията с няколко думи е казано толкова много, че може да се напише цяла книга. От окултната наука се знае, че след грехопадението силите на Черното Братство проникват в човешката душа или по-точно в астралното тяло, в което е облечена душата. И Христос, като слезе в човешката душа, се срещна с тези сили, които се опитаха да Го изкушават. Но Той прояви своята духовна сила и мощ, за да не се подаде и да надделее. Това се загатва със стиха: *„И беше със зверовете и ангелите му служеха." (Марко 1:13)* Тези думи показват, че човешката душа се намира между животинското царство и ангелите, между низшата животинска природа и висшето ангелско съзнание.

Интересен е и въпросът кой е знаел за тази среща на Христос с дявола в пустинята, когато никой не е бил там. Никъде не се казва, че Христос е разказал на учениците Си, за да я запишат. Следователно и това е едно основание, че Евангелията са окултни съчинения и са написани по откровение от духовния свят, а не просто от очевидци на събитията.

Още от най-древни времена Христос е бил победител над силите на изкушението в духовните светове. Христос и неговите ангели победиха на Небето тъмните духове и ги бяха свалили на Земята. Затова в Евангелието на Лука (10:18) Христос казва: *„Видях Сатана да пада като мълния от Небето."* След това Христос слезе на Земята, в царството на Сатаната, и тук Той отново срещна противниковите сили и неизбежно трябваше да влезе в сражение с тях. Те са първите същества, които Христос срещна на Земята. Той слезе в човешките глъбини и там срещна силите на Бездната, за да ги победи отново.

Интересно е и тълкуването на изкушенията от Учителя:

„Всичко, което Христос е преживял в изкушенията, и всеки един от вас ще премине; някои не са достигнали до този стадий, но ще дойде ден и ще го преминат. Затова трябва да се осветлите върху мъчнотиите, които ще срещнете тогава...

Дяволът казва на Христа: „Ако си Син Божи, речи тези камъни да станат хлябове." Думата ако предполага едно условие: „Ако си син Божи..." Но имаше ли нещо грешно, ако Христос можеше да преобърне камъните в брашно? Имаше нещо изкусително за дявола в това да можеше да види процеса как Христос преобръща един камък в растение. Но Христос, който разбираше много добре заповедите Божии, знаеше, че всяко нещо има свое предназначение, т.е., че и камъните имат свое предназначение...

Знаете ли какво би станало с Христа, ако беше се поддал на това изкушение? Дяволът се явява в момент, когато Христос е немощен, и казва: „Ето един случай – ако си Син Божи, можеш да приложиш тези знания и тези закони." Обаче Христос му отговаря: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяко Слово, което изхожда из Божиите уста."

Тези камъни са грешни духове, паднали хора, в тях е скрит дяволът; ако Христос беше се опитал да преобърне камъните на хлябове, знаете ли какво значи да обърнеш един лош дух на хляб? Христос казва: „Ако един човек приеме Словото Божие..." – това има практическо значение, всеки един от вас се старае да направи камъните на хлябове.

Някои казват: „Защо хлябът не расте, та да не става нужда да го месим?" В Германия и Англия се опитват да измислят метод, с който да могат да превръщат неорганичните вещества в органични, но ако съвременната наука беше изпаднала в това отклонение, щеше да се развие най-големият разврат. Онова, което спасява съвременните хора, е трудът и работата, а ако камъните можеха да се обърнат на хлябове, всички щяхте да го ударите на гуляй...

И след това се казва, че Ангелите Божии дойдоха да служат на Христа. След като минете тези три изкушения, ще дойдат Ангелите да ви избавят от четвъртото. Когато един момък предложи на някоя мома и богатство, и слава, и чест, а тя му откаже, той решава да я убие; и

така дяволът реши да убие Христа. Казвате за момата: „Но той ще я убие!" – нека я убие, по-добре да умре, отколкото да блудства. В този случай смъртта е едно преимущество – да умрем за една идея, за една Божествена мисъл, това е привилегия. Разбира се, не искам да се обезсърчавате.

И така, когато някой не иска да скъса тези връзки, тогава ние ще кажем: „Махни се, иди в своето царство!" Това е Божествен закон – при Бога трябва да останат само онези, които могат да живеят един чист и свят живот... Не само на Земята има съд, но и Господ ще ви съди. И тоз, който проповядва друго учение, то е от лукаваго. Съвременните хора трябва да се разделят с учението, което съсипа умовете и сърцата им. Ние трябва да го разрушим. И ако някой умре, нека да умре заради Господа и да стане сила за повдигане на света.

И така, това са три велики изкушения, които ще ви дойдат до главата. Някои от вас са в първото изкушение, някои са във второто, а други са в третото. Издръжте ги, за да издържите и четвъртото, след което да дойде Възкресението – тогава Бог ще ви даде Сила. И когато пожертвате живота си за Слава Божия, тогава Бог ще ви възкреси в отплата. Затова ние трябва да любим Бога, никого другиго." („Изкушението", НБ, 20.06.1915)

10.5. Христовите ученици

„След това се изкачи на хълма и повика при Себе Си онези, които искаше; и те отидоха при Него. И отреди от тях дванайсет, за да бъдат с Него и да ги разпраща да проповядват." (Марко 3:13,14)

Започвам темата с едно уточнение: В посочения цитат, както и навсякъде в Библията, където се говори за „избрани", изобщо не се има предвид някакъв произволен избор или пък такъв, основан на предпочитания и симпатии. Всъщност тези, които са „избрани", сами са се удостоили с тази чест като са посветили своя живот на един висш идеал, който ги е направил достойни да бъдат призовани - да им се дадат знания и способности, както и да им се възложат по-сложни, но и по-значими задачи. Ето как Учителя ни посочва кои са избраните:

„Да знаете само колко е велик Божественият план! Идеите на Бялото Братство ще се приемат. Не от всички, а само от тези, които са готови, а другите ще ги приемат в друга епоха. Всички онези, които ще приемат новите идеи, са определени и ще дойдат. Сега не се налага да ги спечелим – те са обърнати, само трябва да ги събудим. Те спят и когато се събудят, ще станат да кажат: „Готови сме!" А онзи, който все още не е готов, ще се намери в чудо и ще каже, че не е готов. Остави го, като дойде, нищо няма да направи. Готовите са определени. Христос казва: „Вие не сте от този свят, както и Аз не съм" – те са приготвените. Ап. Павел развива тази мисъл така: „Които Бог предузна, тях и предопредели." Душите, които са готови, са работили в миналото. Ап. Павел казва: „Още в утробата на майка ми Бог ме избра", значи още от

дълбокото минало, т.е. всички души, които в миналото са работили усърдно, Бог, като вижда това, ги избира. Те може би сегиз-тогиз са се отклонявали слабо, но никога не са се отклонявали напълно. И когато Илия се отчая и се оплака на Бога, че е останал сам, Бог му каза: „Седем хиляди души има, които не са се поклонили пред Ваала”.” (из „Акордиране на човешката душа“)

При призоваването на учениците се казва, че Христос се изкачил на хълма, т.е. на планината, на високо място и повикал тези, които си искал. В езотеричните писания, когато се говори за планина, за море, за къща, не се разбират само физическите обекти. Тези думи винаги имат мистично значение. На планината Той избира дванадесетте и ги натоварва с една окултна задача. Преображението също става на планината, то също така е свръхсетивно явление. Планината е символ на висшите светове, тъй като там има най-благоприятни условия за духовна работа – да работи човек над себе си. Там атмосферата е по-чиста, обитават множество светли същества, а тъмните избягват да се качват там и да смущават човека.

В евангелието на Матей (4:18-22) призоваването на първите ученици е описано така: *„И като вървеше покрай Галилейско море, видя двама братя, Симона, наричан Петър, и брата му Андрея, да хвърлят мрежа в морето, понеже бяха рибари; и казва им: вървете след Мене, и Аз ще ви направя ловци на човеци. И те веднага оставиха мрежите, и тръгнаха след Него. Оттам като отиде по-нататък, видя други двама братя, Иакова Зеведеева и брата му Йоан, в кораб със Зеведея, баща им, които кърпеха мрежите си, и ги повика. Те веднага оставиха кораба и баща си и тръгнаха след Него.”*

Прави впечатление, че апостолите веднага тръгват след Него, което показва, че вече са били подготвени за това. От другите Евангелия се знае, че Андрей и Йоан са били ученици на Йоан Кръстител и той им е казал кой е Исус и каква е неговата мисия.

Христос е Духът на Слънцето, което преминава през дванадесетте зодиакални знака в своето движение, като във всеки от тях има различно влияние и се проявява по различен начин. Според Херметичната мъдрост това, което е горе (в духовните светове) е подобно на това, което е долу (във физическия свят). Затова, както влиянието на Слънцето през дванадесетте зодиакални знака е различно, също така и Христовата сила, Христовото Слово, проявено чрез дванадесетте апостоли, ще бъде различно. То е една и съща сила, но проявена по 12 различни начина, тъй както светлината е една, но като премине през призмата, се разлага на дванадесет цвята (седем, от които попадат във видимия спектър на човешкото око).

Понеже Христос е Слънцето и то в своето проявление трябва да се прояви чрез дванадесетте знаци, затова имаме дванадесет апостола, които са дванадесетте знака на зодиака, чрез които се проявява различен аспект от Христовата сила. По закона за аналогията, който се основава на това, че хората сме като скачени съдове, и това, което се случва с един се отразява и на всички останали, дванадесетте апостоли представляват цялото човечество. Не съществува човек, който да няма свой представител в лицето на един от дванадесетте апостоли, защото зад всеки един от тях стои една огромна човешка група, която е свързана с него.

Самото Евангелие назовава звездното име на един от учениците. Тома е наречен Близнак. Съзвездието Близнаци, както и знакът Близнаци на небето, е същото, каквото е в човечеството апостол Тома. Ако Евангелието би назовало звездното име на Юда Искариотски, то би го нарекло Скорпион. Както между съзвездията на небето има един Скорпион, така и между учениците трябваше да има един Юда. Да се чудим на това, че предателят Юда бе взет от Христос между учениците, би било като да се чудим защо имаме съзвездието Скорпион на небето и месец ноември през годината. Какво би бил кръгът на учениците без фигурата на Юда? Не трябваше ли и лишените от Светлина и мир човешки души да имат свой пратеник и представител в кръга на Христа?

Но макар тази зодия да се характеризира с това, че у нейните представители низшата природа се проявява най-стихийно и неконтролируемо, това по никакъв начин не означава непременно, че някой е обречен на греховен живот, нито пък може да се оправдае с този хороскоп за слабата си воля. Всяка трудност в живота може да ни тласне в пропастта, но може и да ни стимулира да развием в себе си огромни сили, докато успеем да я победим. Учителя потвърждава този факт като казва, че в Христовия хороскоп е имало само квадратури (в астрологията така се наричат най-трудните за преодоляване съчетания на две планети; изразяват се в сключване на ъгъл от 90 градуса). Но това привидно неблагоприятно обстоятелство не само не му е попречило да изпълни Своята мисия блестящо, а дори му е помогнало да впрегне всички тези сили на работа, за да прояви и на Земята величието на Своя дух. Учителя казва още: *„“Ще седнете и вие на дванадесетте престола, за да съдите дванадесетте племена Израилеви” (Матей 19:28). Дванадесетте престола представляват дванадесетте зодии на Слънцето, дванадесетте метода, чрез които животът на Земята може да се подобри. Всяка зодия представлява начин, по който може да се придобият, да се използват силите, които се крият в човека.” („Дванадесетте племена“, НБ, 26.02.1928)*

Действието на закона за аналогията Учителя загатва с думите: *„Предполага се, че до времето на Христос съзнанието на човечеството е било затворено, сляпо, но от момента, в който Христос помаза очите на слепия, съзнанието на всички хора по лицето на Земята се отвори, т.е. пробуди и те прогледнаха. Очите на всички хора на Земята са помазани, за да разбират това, което им се говори.” („И помаза“, СБ, 19.08.1934)*

Така Христос, когато действа върху малки групи, въздейства и влива сили във всички останали. Така Той укрепва Аза и волята на цялото човечество: *„И като повика дванайсетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват и да изцеряват всяка болест и всяка немощ.” (Матей 10:1)*

Цитираният стих ни показва, че Христос, със слизането Си на Земята, внесе една нова сила в човешкото развитие, която трябва да се справи с нечистите духове, които още при грехопадението са овладели човешката душа и спъват нейното развитие. С това първо знамение Христос въздейства, дава импулс на всички човешки души да намерят сила в себе си, като се опрат на Божественото, да прогонят от себе си нечистите духове, да скъсат връзката си с тях и да направят връзка с Бога и със светлите Божествени

съществa, за да поемат правилния път на своето развитие.

От друга страна Христос чрез своите ученици направи връзка и със самите природни стихии. Неслучайно Той нарече Симон - Петър (т.е. камък, символ на елемента земя), а за братята Яков и Йоан четем в Евангелието от Марко 3:17, че са назовани *„Воанергес, сиреч, синове на бурята"* (бурята се проявява като съчетание на елементите вода и въздух). В лицето на тримата ученици Симон, Яков и Йоан, Христос призовава представителите на три от елементите (стихиите) на Природата.

Петър е представител на твърдия, минералния елемент земя. Яков е представител на течния елемент вода. Йоан е представител на въздушния елемент. Четвъртият елемент огън, който е носител на Духа, живее в самия Христос. Древните християнски легенди потвърждават това. Те рисуват Яков като апостол на морето, патронът, пазителят на мореплавателите и като такъв е играл през цялото Средновековие важна роля. Така че Яков е Синът на водата. А колко тясно е бил свързан Йоан с елемента въздух, носител на мисълта, на умствения елемент, това може да се види и усети от Евангелието на Йоан и от Откровението. Петър е земята, скалата. И Христос, който гради Небесния Храм на Земята, като добър зидар започва не от покрива, а от основите. Той слага основния камък, като поставя Петър за основа на земното Християнство. Йоан пък, като човек на дълбоката мисъл, е представен с елемента въздух, който символизира умствения свят. Неслучайно той се приема за покровител на езотеричното Християнство.

Учителя:

„Изучавайте мислите и чувствата на човека, за да го познавате и на този, и на онзи свят. Човек е жива книга, която трябва да се изучава. Всеки религиозен човек, който чете Стария и Новия Завет, си има по един любимец. Онзи, който има развито сърце, обича евангелист Йоан. Който има развит ум, обича Павел. Догматикът обича да чете Петър." („Главните точки", УС, 15.05.1938)

„Учителят не може да работи върху всички направо. Върху някои работи направо, а върху други работи така: ще тури между него и себе си един човек, или двама души, или трима души, или четирима души и т.н. до десет души. Например Христос избра 12 души, върху тях работеше. Всеки от тях имаше по една типична черта.

Например Тома имаше особена типична черта и тя беше врата за Христа да работи между другите хора. Също така и всеки един от учениците му беше особена врата, имаше особени качества, чрез които Той можеше да работи чрез специални хора в света. Аз сега приготовлявам учениците. И ще дойде време, и ще ви запаля. И като се запалите, вече угасване няма." (из „Акордиране на човешката душа")

10.6. Четирите евангелия

Учителя: *„Онези, които са писали Евангелията, са били много мъдри хора. Някои мислят, че евангелистите са били като рибари, прости и*

неуки хора, и че Исус Христос е бил прост и неучен. Обаче това не е съвсем тъй. Евангелистите, както и апостолите са били много мъдри и учени хора. Христос се е учил в Небесното училище, затова Той нямаше нужда да учи на Земята." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

Когато четем Новия Завет, нужно е да знаем, че четиримата евангелисти разглеждат Христа от четири различни гледни точки. Всеки един от тях насочва своя поглед към тази страна, за която той е подготвен, и нея описва, а другото той го изпуска. Затова описанията на четирите Евангелия не си противоречат, но взаимно се допълват. По такъв начин ние можем да обгърнем Христовото събитие в неговата целокупност. На това се дължи фактът, че неща, които ги има в едно Евангелие, ги няма в други.

Много критици казват *„Евангелията не са достоверни, понеже описват един и същ живот по различен начин."* Нека обаче илюстрирам несъстоятелността на този аргумент с един пример. Представете си, че искате да добиете по-пълна представа за един град и изпратите 10 журналисти да го разгледат и опишат. По всяка вероятност те ще го представят по различен начин и всеки ще го опише според своите разбирания и интереси, но все пак съвсем достоверно. Така и евангелистите са обърнали внимание на тези особености от живота на Исус Христос, които са можели да разберат и които са сметнали за най-важни. Но това по никакъв начин не означава, че са представили дори най-малката неистина.

Така например, Матей в най-голяма степен ни представя Христос като Човек, като един от нас, макар и много по-съвършен, мъдър и любящ.

Евангелист Марко пък ни рисува Христос като олицетворение на Слънчевата сила, на Всемирната космична мощ. Още в първата глава, след като споменава за изкушението, той започва да описва знаменията на Христос и казва: *„Той поучаваше като един, Който има власт"*, т.е. разполага със сила. И тази сила, която е сила на космоса, коятоструи през Него, Той употребява, за да помага на хората - изгонва бесове, лекува прокажени, парализирани и всички болести. Всичко, което съществува като сили на Земята, всички земни сили, които тайнствено действат навсякъде, всичко това би застанало пред нас, когато правилно разберем Евангелието на Марко. В това евангелие и някои от делата на Христос са съпътствани с думи на древни езици, които създават едно по-мистично и магично усещане у читателя:

„Той, като отпрати всички, взима със Себе Си бащата и майката на детето и ония, които бяха с Него, и влиза там, дето лежеше детето. И като хвана детето за ръка, казва му: талита куми, което означава: момиче, тебе казвам, стани! Момичето веднага стана и начена да ходи, понеже беше на дванайсет години. И се смаяха твърде много." (5:40-42)

„Исус, като го отведе настрана от народа, вложи пръстите Си в ушите му и, като плюна, докосна се до езика му; и като погледна към небето, въздъхна и му каза: ефата, сиреч, отвори се. И веднага се отвори слухът му, и се развързаха връзките на езика му, и заговори чисто." (7:33-35)

Евангелието на Марко е представено чрез Лъва, като символ на Силата.

Евангелието на Лука пък ни рисува как се проявява душевният принцип в Христос, който се изразява чрез астралното тяло. Затова той Го описва като милосърден, състрадателен, смирен, кротък и пр. - всичко, с което може да помогне на човека и да влезе в неговото положение. Затова на кръста Той казва: *„Отче, прости им, защото не знаят какво вършат"*, или *„Отче, в Твоите ръце предавам духа Си."* Това евангелие може да бъде наречено също и Евангелие на Любовта. В езотеричната традиция то е представено с Телеца като символ на саможертвата и кротостта.

Евангелието на Йоан пък ни разкрива Христос като Светлина на света, като Същество, което съдържа в себе си космичната Мъдрост, която осветява света. И изучавайки Евангелието на Йоан, човек се носи високо във въздуха, както орелът се носи над човешкото съществуване. Затова още първичният християнски езотеризъм представя Евангелието на Йоан с Орела.

Накратко: Ако в Евангелието на Йоан можем да предчувстваме мисълта на Христа, която се проектира през цялата Слънчева система, а Евангелието на Лука ни предава Любовта на Христос, която пулсира във всичко живо, то в Евангелието на Марко ние се запознаваме с Волята на Христос. В това Евангелие ние се запознаваме със силата, чрез която Христос осъществява Любовта и Мъдростта, ние се запознаваме с всички природни и духовни сили, които действат в света, които са концентрирани в Христос. Евангелието на Марко ни разкрива Тайните на мировата Воля, която действа в света, която е фокусирана в Христос.

Когато разглеждаме мисленето, чувстването и волята в тяхното взаимодействие, тогава получаваме приблизително един цялостен образ на човека. Когато описваме поотделно качествата на човека – било мисъл, било чувство или воля – те по-силно изпъкват. Но когато ги обединим в един образ, тези качества като че избледняват, общият образ избледнява. И когато се опитаме да обхванем целокупно трите качества, които определихме като качества на Христос, тогава техният цялостен образ става по-неясен и избледнява. В замяна на това пред нас накрая ще стои това, което Христос е бил като земен човек и е описано в евангелието на Матей.

През различните времена на развитие на Християнството, Евангелието на Йоан е било винаги един от онези документи, които са правили най-дълбоко впечатление на всички онези, които са търсили едно по-задълбочено, по-вътрешно вглъбяване в християнските Тайни. Ето защо Евангелието на Йоан е било Писание на всички християнски мистици, които са се стремили да изживеят това, което е описано в Евангелието на Йоан, относно личността и Същността на Христос. През цялото Средновековие е имало редица Братства, които са виждали в Евангелието на Йоан своя идеал и главен източник на християнските истини. Тези Братства са носили различни имена, но са произхождали от един общ център, от центъра на Бялото Братство, което пътува по света и носи културата. В различните страни и времена те са носили различни имена. Наричали са се Братята на св. Йоан, Богомили, Катари, Албигойци, Тамплиери, Розенкройцери и други.

Всички те са имали Евангелието на Йоан като настолна книга, в която се

съдържа в концентриран вид Мъдростта на света, откъдето те са черпили правила и методи за Великите Мистерии на света. За тях това Евангелие не е било само книга за четене, но и един практичен мистичен наръчник в тяхната окултно-мистична практика.

По друг начин се отнасяло християнското човечество през различните епохи спрямо Евангелието на Лука. Ако в известно отношение Евангелието на Йоан е било едно Писание за малцина, то Евангелието на Лука е било винаги една назидателна книга за мнозинството, за онези, които можеха да се потапят в сферата на християнското чувстване на нещата, изхождайки от наивността, от простотата на своето сърце. То е било винаги източник на вътрешна утеха за всички онези, които са били обременени със страдания и болка. Защото в Евангелието на Лука толкова много се говори за Великия Утешител, за Великия благодетел на човечеството, за Спасителя на обременените и потиснатите. Евангелието на Лука е било една книга, към която са обръщали своето чувство особено онези, които са искали да се проникнат от християнската Любов.

Ако за да се почувства въздействието на Евангелието на Йоан е била необходима една висока подготовка, за Евангелието на Лука можем да кажем, че никоя човешка душа не стои толкова ниско, за да не може да почувства пълното въздействие на топлината, която струи от Евангелието на Лука. Така че Евангелието на Лука е било винаги една книга за мнозинството, в която може да намери утеха и най-детската душа. Ако човек се остави да му въздейства това евангелие, той ще почувства, че то действа преди всичко на неговото сърце и събужда състраданието и Любовта.

Лука ни предава не само учението за Състраданието и Любовта, но превръща това учение в дело, в действаща Любов. Така човекът, който живее според Евангелието на Лука, чувства нужда да действа активно и да помогне за изцелението на болката на страдащите. Да направим повече от това, което другите правят на нас самите, това се излъчва като едно изискване от Евангелието на Лука. Това значи да дадем повече, отколкото приемаме. Любовта, превърната в дело, това е учението, което ни предава Евангелието на Лука.

Окултен факт е, че този, който е написал Евангелието на Йоан, е бил посветен от самия Христос. Той е принадлежал към групата на посветените Орли, издигаи се над нормалното развитие. Учителя казва за него:

„Коя е онази черта в характера на Йоан, заради която Христос го е обичал? Все е имало нещо, за което Христос е обичал Йоан. Сам Йоан е обичал Христа. Той е бил готов да се жертва за Него. Неговото Евангелие е проникнато от идеи, каквито другите Евангелия не са изнесли. Останалите Евангелия са писани в притчи и поговорки, които имат отношение повече към физическия живот, отколкото към духовния. Йоан, обаче, е писал в мистичен дух. Например, мислите, които е предал от разговорите и беседите на Христа в Евангелието си, говорят за разбирането, което е имал. От онова, което е писал, се вижда неговата преданост и чистота към Учителя си, и желанието му да не го използва. За Йоан се казва, че е умрял от естествена смърт. В едно предание се казва, че Йоан е хвърлен във врящо масло, но не е изгорял. Посветеният не гори. Това показва, че Йоан е бил посветен.” („Малката мисия“,

МОК, 02.01.1927)

Йоан е черпил от най-високия Източник на познание - прякото общение с Духа, прякото вътрешно общение с Логоса, с Божественото Слово. И затова неговото Евангелие е така дълбоко и проникнато с Живот и Светлина, която се излъчва от всеки стих. Всеки стих от това Евангелие е формула, с която ученикът може да си въздейства, за да организира своята духовна природа и да направи връзка с Духа на Христа.

Йоан не само бе срещнал Логоса, както древните посветени, като Дух, Който им се изявява в храмовете, но той е бил във физически контакт с Него, Който беше станал плът. Той Го е познавал като въплътен Логос, а не само като Дух. Затова неговата опитност е много по-дълбока, много по-ценна и обективна. Защото той е бил ученикът, когото Исус обичал.

10.7. Учителя за Христа

„Казват, че Христос се бил учил някъде на Земята. Не, Христос имал пробудено съзнание и затова е могъл да се учи направо от Невидимия свят, както и от връзката си с Бога." („Слънцето не ще зайде", НБ, 27.02.1927)

„Мнозина твърдят, че човек може да се спаси само чрез Христа. Това е буквоядство! Какво представлява Христос? Христос е символ на Божията Любов. Следователно, щом вярвате в Любовта и живеете според нейните изисквания, вие можете да се спасите." („Ни мъж, ни жена", НБ, 20.11.1927)

„Преди две хиляди години Христос беше физически доста слаб, та като Му натовариха един кръст, не можа да го изнесе на Голгота, а трябваше други да Му помагат. Днес обаче Христос е толкова силен, че и да рекат да Го разпънат, не ще могат - няма да намерят такова голямо дърво, на което да Го разпънат." („Оздравяха", НБ, 13.01.1924)

„От 2000 години досега хората още държат Христа на кръста и се съмняват наистина ли е бил разпънат, защо са го разпънали и т.н. Ще кажете, че така било писано - да разпънат Христа. Такова нещо не съществува. Ако искате да знаете какво беше писано да стане, казвам: Определено беше Христос да дойде на Земята, да прояви Божията Любов, хората да я приемат и да дойде Царството Божие на Земята. Че разпъваха Христа, това беше човешката воля, а не Божията." („Разумното слово", НБ, 12.10.1930)

„Сега ние седим и казваме, че Христос е пострадал на кръста: „Горкият Христос, как пострадал на кръста!" И плачат със сълзи. И като минават хората край някои бедни, не мислят, че Христос живее в тях, нито за Христовите страдания, а казват: „Кармата им е такава." И после: „О, Господи, как си страдал на кръста!" Това е едно заблуждение на черното братство. Туй прилича на нашите съвременни театри.

Някой автор написал някоя трагедия. Всички благородни дами плачат, сълзите им текат за онзи герой там, на сцената. Това е актьорство! Те плачат, а като излязат вън, където други умират, нито една сълза! Казвам: за тях плачете, а за вътрешните се смейте." („Много плод", НБ, 21.05.1922)

„Казват, че Христос понесе греховете на хората. И тази идея е неразбрана. Защо? Защото като мислите, че Христос понесъл греховете на човечеството, нищо не ви остава, освен да седнете на трапезата и свободно да ядете и пиете. Не, и вие ще понесете част от тежестите и греховете на хората. Защо трябваше само Христос да носи греховете на света? Негови ли бяха? Той ли ги създаде? Като говоря за вашето безверие, не искам да ви убедя в това, но казвам: вие още не сте се освободили от вашите стари убеждения, от вярванията на вашите деди и прадеди." („Външна и вътрешна вяра", УС, 08.01.1933)

„Аз не ви говоря за историческия Христос, но за този живия Христос, Който е у вас и между вас. Избийте този клин от ума си да мислите, че Христос е вън от вас. Христос е Духът и когато хората разберат, ще го видят във всеки човек. Докато търсите Христа само в един човек, никога няма да Го намерите." („Изгряващото Слънце", НБ, 04.05.1919)

„Всички трябва да имаме само едно убеждение: Любов без никакъв обект! Бога да не виждаме в никаква форма, Христа да не виждаме разпнат! Бог е, Който носи живот в нас. Като помислим за Него, да почувстваме живот в себе си, да почувстваме подем в мислите и в желанията си. Животът седи в това: като помисля за Бога, да почувствам най-възвишеното и благородното в себе си, да почувствам живота. Тогава само ще позная, че Бог живее в мене. И всеки един от нас трябва така да живее, че да познае какво действително Христос е сега на Земята – не разпнатият Христос, но живият. Жив е Христос на Земята! Ще кажете: „Едно време Христос беше разпнат." Да, разпнат беше човекът, но Христос е жив!" („Теснният път", НБ, 11.01.1925)

„Голямо разочарование претърпя Христос – няма друг човек, който да е претърпял по-голямо разочарование, отколкото Той! Всичко рухна. Разбягаха се учениците Му и всичко, каквото е казал, рухна повидимому. И Христос каза: „Тогава да бъде Твоята воля!" И тогава дойде Божественото! Докато нашето човечество не отстъпи на Божественото, не може да имаме успех." („Трите изпитания", УС, 24.12.1933)

„Христос прие горчивата чаша и се обърна към Господа с думите: „Господи, прости им, те не знаят какво правят." Така Той научи последния и най-важен урок на Земята. Докато и вие не кажете като Христа: „Прости им, Господи!", и не забравите всички страдания и огорчения, няма да излезете от калта на живота." („Вяра и Любов", УС, 07.05.1933)

„Бог изпрати Христа, Своя Единороден Син, в света, да покаже на хо-

рата как трябва да живеят. Време е вече да се приложи Христовото учение и да се прекратят всички спорове и недоразумения. Нека всички майки и бащи, всички деца, управници, свещеници, учители, работници пожелаят да изпълнят Божията воля, да влязат в Царството Божие като негови граждани и мирът ще дойде.

Новата култура, която иде сега, ще постави основа за изпълнение на Божията воля. Когато се приложи новата култура, тогава хората ще разберат какво е представлявала старата култура. Те сами ще се чудят как са живели, как са допущали войните и самоизтреблението помежду си. Обаче при сегашното развитие на човечеството войната се явява като неизбежен процес. Тя представя минаване на човека от едно състояние в друго, както гъсеницата неизбежно минава в пеперуда." („Волята Божия", НБ, 22.04.1917)

11. Светлина върху Евангелията

„Тогава им отвори ума, за да разбират Писанията." (Лука 24:45)

„И с много такива притчи им проповядваше словото, според както можеха да слушат. И без притчи не им говореше, а на учениците Си разясняваше насаме всичко. Него ден вечерта им казва: да минем на отсрещната страна." (Марко 4:33-35)

„Защото, макар и да бяхте длъжни според времето да бъдете учители, вие пак имате нужда да ви учат, кои са първите начала на Божието слово, и дойдохте до такова състояние, че се нуждаете от мляко, а не от твърда храна. Всякой, който се храни с мляко, не е опитен в словото на правдата, защото е младенец; а твърдата храна е за съвършени, които, благодарение на навика, имат чувства, обучени да различават добро и зло." (Първо послание на ап. Павел до евреите 5:12-14)

Рудолф Щайнер: *„Занапред трябва да научим нещо и далеч не е необходимо някакво ясновидство, за да проумеем колко важно е да напредваме в нашето разбиране за християнството, а именно, трябва да се научим да четем Библията по един съвършено нов начин. Днес все още има много пречки за това. Отчасти е виновно обстоятелството, че всред по-широките кръгове изучаването на Библията се извършва по един сладникаво-сантиментален начин и тя се приема не като книга на познанието, а като помощно средство за справяне с всевъзможни житейски ситуации.*

Когато някой има нужда от утеха и насърчаване, той се задълбочава в една или друга глава от Библията, оставя се под въздействието на един или друг библейски текст и само в редки случаи стига до някакво обективно, надлично отношение към Библията... Когато се обръщаме към Евангелията с правилно разбиране, тогава ние усещаме не само техните най-дълбоки импулси, не само тяхната истинност, но и могъщата сила на Словото, което влиза в самите нас като сила." (Събр. съч.

139)

11.1. Важността на правилното разбиране на Свещените Писания

Рудолф Щайнер: *„Влиянията на Евангелията водят също до халюцинация, когато само едно Евангелие се вземе като основа на вярата. Честно казано, това беше предотвратено от факта, че ние имаме четири Евангелия, представящи четири различни гледни точки, а това не позволява всяко Евангелие да бъде прието дума по дума, защото външно очевидно има противоречия между тях. Да се приеме само едно Евангелие дума по дума и да бъдат пренебрегнати другите три, действително е опасно." (Събр. съч. 191)*

Матей 13:10-16: *„И като се приближиха до Него учениците, рекоха Му: защо с притчи им говориш? А Той им отговори и рече: защото вам е дадено да узнаете тайните на царството небесно, а тям не е дадено; защото, който има, нему ще се даде и ще му се преумножи; а който няма, и това, що има, ще му се отнеме; затова им говоря с притчи, понеже те гледат, а не виждат, и слушат, а не чуват, нито разбират; и над тях се сбъдва пророчеството на Исаия, което казва: „с уши ще чуете, и няма да разберете; с очи ще гледате, и няма да видите; защото сърцето на тия човеци е закоравяло, и с уши тежко слушат, и затворили са очите си, за да не би някога с очи да видят и с уши да чуят, и със сърце да разберат, та да се обърнат, и ги изцеря." Вашите пък очи са блажени, задето виждат, и ушите ви - задето чуват."*

В този Библейски цитат се загатва нещо много важно за развитието на всяка душа. Ако се схване буквално, той би означавал, че Христос проповядва едно несправедливо учение. Очевидно е обаче, че Той влага в тези думи много по-дълбок смисъл, който може да бъде разбран само чрез езотеричното християнство.

В основата на това разбиране стои фактът, че учениците се различават от народа, защото имат нещо, което народът го няма. Затова Божественото учение им се дава под формата на мисли, под формата на знание. Но ако това знание се даде на народа, който е в едно полусънно състояние, то ще му навреди, защото ще му отнеме и това, което има. Народът живее с известни схващания и разбирания, които благодарение на степента на развитие, на което се намира, го задоволяват и му дават някакви, макар и неясни представи за Живота. Но ако на неподготвените хора им се разкрият ясно Тайните на Царството Небесно, те ще се намерят в едно противоречие със своите стари разбирания и ще изгубят и това, което имат, без да придобият Новото, защото още не са готови. Така те биха изгубили почвата под краката си и изпаднали в отчаяние. Това е така, защото в тях не е пробудено онова будно съзнание на мисълта, самосъзнанието. Който притежава това съзнание, той не само разбира предложеното му Учение под формата на мисъл, но чрез това той добива повече и бавно израства,

съграждайки своите духовни тела и превръщайки се в пълноправен жител на необятния Всемир.

Обаче тези, които живеят в областта на груповото чувство, когато им се разкрие открито Божественото Учение, те стават по-бедни, защото им се отнема и това, което имат.

„И ето, храмовата завеса се раздра на две, от горе до долу; и земята се потресе; и скалите се разпукаха." (Матей 27: 51)

Когато Христос умира на кръста, завесата на храма се раздира. Тази сцена е предадена в почти всички евангелия и съответно отразява някакъв значим символичен факт. Той представя преминаването от Старото Посвещение, което е било достояние само за малцина избрани, допускани в храма, към Новото, което може да бъде постигнато от всеки, който положи нужните усилия. Също така, и знанието, което до Христа е било скрито в мистерийните центрове, вече малко по малко може да излезе пред света. От този момент нататък е възможно Христос да заживее в душите на цялото човечество, а не само на служителите в древните светилища.

Древните посветени са знаели, че Христа идва към Земята и единично те са влизали във връзка с Него и са приемали Неговото благословение, но когато Той се всели в едно човешко тяло и проникна със силата си цялата Земя, Христос потопи в Любовта си всички души, които са готови да се отворят за Него. И затова, когато Христос беше на кръста, завесата на храма се раздра. Това е завесата, която скрива, от една страна Тайните на Храма, Тайните на Древните Мистерии на Посвещението, а същевременно се подразбира и раздиране на завесата, която скрива Духовния свят от земния човек. Това е едно и също нещо. Защото именно при Посвещението се раздира тази завеса и посветеният влиза във връзка с Духовния свят. Това събитие показва, че Мистериите се изнасят вече открито пред света, за да може всеки, който намери сили в себе си, да премине през този Праг.

Учителя дава и друго тълкуване:

„Павел казва, че завесата, зад която са стояли тези мистерии скрити, се раздрала. Значи тези мистерии са станали явни на човечеството. По-рано Любовта, при слизането на човечеството, не е била тъй силно проявена, както сега – не е имало такава Любов. Но понеже днес ние сме на дъното, в най-големите противоречия на живота, в най-големите страдания, затова и тази Любов се проявява по-усилено. Бог спрямо нас сега употребява по-големи усилия да ни помогне, отколкото в по-ранни времена." („Правилният развой на човешките енергии", СБ, 22.08.1921)

Важно е винаги, когато четем евангелията, да знаем, че всяка мисъл и всяко действие на Христа имат най-често трояко значение: първо, те изразяват един факт на физическия свят, след това имат отношение към дълбоките сили на човешката природа и също така имат отношение към известни процеси и отношения във Вселената. Има изключения, в които са изнесени направо свръхсетивни събития, които нямат еквивалент на физическия свят. Те са загатнати чрез определени изрази като *„Измежду фарисеите имаше един човек, на име Никодим, началник иудейски. Той*

дойде при Исуса нощем и Му рече...” (Йоан 3:1,2) - тук думата *„нощем”* символизира, че Никодим е отишъл скришно, без да го види никой. Той се е излъчил от физическото си тяло и така е отишъл при Христа.

Но в общия случай външната история е дрехата, в която е облечена една дълбока Истина, която е душата на Евангелието. А моралното поучение е, така да се каже, тялото, което е облечено в дрехата на разказа или историята.

11.2. Възкресението на Лазар

„Беше болен някой си Лазар, от Витания, от градеца на Мария и сестра ѝ Марта... Сестрите проводиха да Му кажат: Господи, ето оня, когото обичаш, е болен! Като чу това, Исус рече: тая болест не е за умиране, а за слава Божия, за да се прослави чрез нея Син Божий.

А Исус обичаше Марта, и сестра й, и Лазаря. А когато чу, че е болен, престоя два дни в мястото, дето се намираше.

След това рече на учениците: да идем пак в Иудея...

После им казва: Лазар, нашият приятел, е заспал; но отивам да го събудя. Учениците Му рекоха: Господи, ако е заспал, ще оздравее.

Исус бе казал за смъртта му, а те помислиха, че говори за сънно заспиване. Тогава Исус им рече открито: Лазар умря; ала се радвам за вас, че Ме нямаше там, та да повярвате; но да идем при него. Тогава Тома, наричан Близнак, каза на съучениците: да идем и ние да умрем с Него.

Като дойде Исус, намери, че той е вече от четири дена в гроба...

Тогава Марта рече на Исуса: Господи, да беше тук, нямаше да умре брат ми. Но и сега зная, че, каквото и да поискаш от Бога, ще Ти даде Бог.

Исус ѝ рече: брат ти ще възкръсне.

Марта каза: зная, че ще възкръсне при възкресението в последния ден.

Исус ѝ рече: Аз съм Възкресението и Животът; който вярва в Мене, и да умре, ще оживее. И всеки, който живее и вярва в Мене, няма да умре вовеки...

Тогава дигнаха камъка от пещерата, дето лежеше умрелият. А Исус дигна очи нагоре и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша.

Аз и знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но това казах за народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си Ме пратил.

Като каза това, извика с висок глас: Лазаре, излез вън!

И излезе умрелият с повити ръце и нозе в погребални повивки, а лицето му забрадено с кърпа. Исус им казва: разповийте го и оставете го да ходи.

Тогава мнозина от иудеите, които бяха дошли при Мария и видяха, що стори Исус, повярваха в Него. А някои от тях отидоха при фарисеите и им разправиха, що стори Исус...

От тоя ден, прочее, се сговориха да Го убият.” (Йоан, гл. 11)

Много нещо е казано в тази глава от Йоан. Всеки, който малко или много познава метода на древното Посвещение в Мистериите, ще познае в този

разказ едно Посвещение, извършено от Исус Христос публично.

До онзи момент, представен чрез възкресението на Лазар, в храмовете на Мистериите това се е извършвало задължително тайно и никога публично. Това е един процес на едно мистично възкресение, на пробуждането на Божественото в човека. А гробницата, за която става въпрос, символично представя човешкото тяло. Платон, който е бил високо Посветен в Тайните на Мистериите, нарича човешкото тяло *„гробница на душата"* . Разбрана в езотеричен смисъл, случката във Витания е едно възкресение в духовен смисъл. Божественото възкръсва от гробницата (тялото), и се ражда Новият Живот. Достатъчно е да охарактеризираме случката с думите на посветените в Мистериите и веднага ще разберем смисъла на случилото се. Плутарх, говорейки за Мистериите, казва, че те имат за цел да отделят душата от тялото и да я съединят с боговете. А Адезиус изразява промяната, която става с посветения, чрез следните думи, отправени към неговия ученик император Константин: *„Когато един ден ти вземеш участие в Мистериите, ти ще се срамуваш, че си роден човек."*

Целият разказ за възкресението на Лазар е обвит в едно тайнствено було. Това лесно се вижда от следната мисъл: *„тая болест не е за умиране, а за слава Божия"*, а също и от *„Аз съм Възкресението и Животът. Който вярва в Мене и да умре, ще оживее"*.

При тази случка Висшият Аз е възкръснал (пробудил се) у Лазар и затова Христос казва, че това се случва за Слава Божия, защото чрез целия този процес Лазар е станал съвсем друг и Духът вече живее в него. Цялото събитие, както е разказано, е един процес на Посвещение. Това ни навежда на мисълта, че Лазар е бил ученик на Исус – и то ученикът, когото Исус обичал, и е знаел, че в него може да се извърши Възкресение. Но преди да възкръсне, телесното в човека трябва да умре, трябва да се преобрази. И затова в древните Мистерии при такива случаи се е казвало: *„Умри и стани!"*, т.е. умри за телесното и стани за духовното. Земният, светският човек трябва да умре, за да възкръсне духовното и Божественото, което е скрито в душата на човека. И затова, както при древните Посвещения в Мистериите, така и при Лазар, той е изпаднал в летаргичен сън, който е подобен на смърт, защото при него и етерното тяло частично е излязло от физическото, като през това време душата, под ръководството на своя Учител, отива в невидимия свят. Но този процес разделя живота на ученика на две части: частта преди Посвещението е животът на физическия човек, а частта след Посвещението е животът на възкръсналия човек, на Висшия Аз. Земното тяло е било наистина мъртво в продължение на три и половина дни, но сребърната нишка, свързваща душата с него, е останала непокътната. И когато Лазар чува Словото на Великия Учител *„Лазаре, излез вън!"*, от недрата на смъртта избликва новия живот. Душата се завръща в тялото със съзнанието за своето безсмъртие, защото тя го е преживяла. Това е било преживяно от Лазар, както и от всички, които минавали през Посвещение преди идването на Христа.

И както при кръщението в река Йордан бе извършено едно духовно раждане и в тялото на Исус влезе Христовият Дух, така след тази случка Лазар умря, и се роди евангелист Йоан.

Учителя описва този въпрос така: *„За някои Христос е дошъл вече и хло-*

па на вратата на техния гроб. За други още много време ще мине, докато дойде да хлопа на гроба им. Това зависи от степента на тяхното развитие. Който е чул гласа на Христа, той е вече вън от гроба. Един ден, когато човек чуе гласа на Божественото в себе си, той ще излезе вън и ще придобие живота, както Лазар го придоби. Ако при днешните трудни условия, ако при днешната криза, която минават, хората чуят гласа на Бога и излязат вън – те ще се освободят от всички терзания и смущения." („Лазаре, излез вън!", НБ, 10.03.1929)

„Сега вие сте още в гроба, като Лазара и минавате през голямо посвещение. Христос застава пред гроба и ви пита: „Ще се откажете ли от вашите бели и черни лъжи?" Вие сте в гроба заради стария живот, за лъжата. И Лазар трябваше да се откаже от стария живот, за да възкръсне. Докато е в стария живот и старите си разбирания, човек е в гроба, т.е. в областта на смъртта. Иде новото в света! То ще се роди чрез Божествената Любов. Да бъдем носители на Божията Любов – това се иска от нас. Кажи си: „Искам да бъда като Бога. Искам да бъда истинолюбив"..." („Първият и последният", УС, 07.02.1937)

Рудолф Щайнер коментира по следния начин възкресението на Лазар:

„Чрез Христос Исус на мястото на старото посвещение трябваше да изгрее ново посвещение, и то благодарение на онези сили, за които ще говорим по-късно. Със старата форма на посвещение трябваше да се приключи веднъж завинаги. Трябваше да бъде извоюван преходът от старото към новото време! За целта някой трябваше да бъде посветен по стария начин, но в смисъла на християнския езотеризъм. Това можеше да осъществи единствено Христос Исус, а посвещаваният беше този, когото наричаме Лазар. „Тази болест не е смъртоносна" (11, 4), се казва там; тя е подобният на смъртта сън, продължаващ три дни и половина. Този факт е вън от съмнение. Вие ще се убедите, че под твърде завоалираното описание – ако човек изобщо може да го разбули – се крие не друго, а самият процес на посвещението.

Индивидуалността на Лазар трябваше да бъде посветена по такъв начин, че Лазар да се превърне в свидетел за духовните светове. Пред нас прозвучават думи, които са от изключително голямо значение в езика на Мистериите: „И Господ обичаше Лазар." Какво означава в езика на Мистериите „да обичаш" някого? Този израз подсказва отношението на ученик към учителя. Този, когото „Господ обичаше", е най-близкият, най-дълбоко посветеният ученик. Христос сам посвещава Лазар и Лазар се изправя от гроба като един посветен; гробът е мястото на неговото посвещение. Същият израз - „когото Господ обичаше" - непрекъснато се употребява по-късно и за Йоан, или по-добре казано, за автора на Йоановото Евангелие; защото името „Йоан" не се произнася, а носителят на името е тъкмо любимият ученик, на когото се приписва Йоановото Евангелие. Той е не друг, а възкресеният Лазар. С това авторът на Йоановото Евангелие иска да заяви: Всичко, което имам да кажа, го дължа на посвещението, което приех от самия Господ." (Събр. съч. 103)

„Така е станало и с Лазар, Исус го е бил приготвил за Възкресението. Болестта, за която става дума в Евангелието на Йоан, едновременно е и символична, и действителна. Това е един изпит при Посвещението, който трябва да заведе посветения след тридневен сън, към един наистина нов живот.

Лазар е бил узрял, за да изпълни едно превръщане в себе си. Той облече ленената дреха на миста и падна в летаргичен сън, който символизира смъртта. Затварят го в гроба. Когато Исус пристига, трите дни са изминали. Те дигнаха камъка от мястото, където лежеше умрелият. Исус дигна очите си към Небето и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме слушаш. Отец бе послушал Исуса, защото Лазар бе достигнал до крайния факт на великата драма на познанието. Той бе узнал как се достига до Посвещението. Едно Посвещение в Мистериите току що се бе извършило. Посвещението, както са го схващали всякога в древните времена, се е извършвало посред бял ден. Всякога така са си представяли съединението с Божественото." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 4")

„Знаменателни са думите на Исус, които съпровождат този акт: „Аз зная, че винаги си Ме слушал, но за народа, който е около Мене, Аз казах това, за да повярват, че Ти си Ме пратил." Всъщност, това събитие бе за Исус само средство, а не цел. Той го предизвика, за да повярват в думите Му тези, които вярват във Възкресението само под тази външна форма. За Него главното е Възкресението на душата, чийто символ бе това Възкресение на тялото. От това може да се заключи, че Той вярваше в друг род Възкресение и че то бе Неговото Възкресение. Но Христовото Възкресение трябваше да произведе действие върху цялото човечество. То трябваше, до известна степен, да бъде за всички хора това, каквото Възкресението в Мистериите бе за посветените.

Лазар е възкръсналият, трябваше да бъде и той съзнателният свидетел на великото историческо събитие - Възкресението на Христос. В Исус Христос древното предание стана личност. И евангелистът на Духа има право да каже: В Него Словото стана плът. Той има право да вижда в Исус една въплътена Мистерия. Ето защо Евангелието на Йоан е една Мистерия. Трябва да го четем с мисълта, че фактите в него са духовни факти. Ако това Евангелие бе написано от някакъв жрец преди Христа, разказът би взел формата на един обред. За Йоан този обред стана личност. Обредът стана живот на Исуса." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 4")

С възгласа *„Лазаре, излез вън!"* Исус разгласи Тайната на Мистериите, която до този момент е била пазена в пълна тайна. Но еврейските първосвещеници и фарисеи, които познаваха Старото Посвещение, не можеха да разберат, че Христос дойде, за да обнови и облагороди Старите Традиции. Затова те не можеха да оставят ненаказан този акт на публично посвещение. Веднага след това описание четем: *„От тоя ден, прочее, се сговориха да Го убият."*

Но Христос искаше всички да дойдат до безсмъртието на душата. Затова Той постави Посвещението на нови основи, съвършено различни от тези в

древността. В миналото, когато един ученик е бил вече готов да мине през този процес, са го въвеждали в летаргичен сън, в което състояние е прекарвал три и половина дни. Този сън се е отличавал от обикновения сън по това, че тук вече и етерното тяло е извадено от физическото, а не само астралното, както при обикновения сън. И само една слаба връзка свързва физическото тяло с етерното. Този сън е подобен на смъртта, само че не настъпва разлагане на тялото, защото има една слаба връзка с етерното тяло. Това е било необходимо, за да може духовните органи, които са изработени в астралното тяло в течение на окултното обучение на ученика, да се отпечатат върху етерното тяло. Преживяванията на ученика в духовния свят е трябвало да бъдат пренесени в будното му съзнание на Земята.

Това предаване на органите от астралното върху етерното тяло не е можело да стане в будно съзнание, когато етерното тяло е свързано с физическото. Затова е трябвало етерното тяло да се освободи от физическото, за да бъдат отпечатани в него органите, изработени в астралното тяло. Процесът на обучението преди Посвещението има за цел именно да организира астралното тяло и да изработи в него съответните органи, за да може да възприема чрез тях впечатления от духовния свят, както физическите сетива възприемат впечатления от физическия свят. Затова са практикували различни методи, които общо се свеждат към това – ученикът чрез молитва, медитация, размишление и съзерцание да внесе известни сили в астралното тяло, които да работят за неговото организиране и създаването на органите. Този процес Учителя нарича *„изграждане на духовното тяло“*. Това се случва ако човек всеки ден в определен час се отдава на размишление и медитация върху определени свещени текстове. Те могат да се вземат например от Библията и от беседите на Учителя. И тези размишления събуждат скритите сили на астралното тяло, които го организират.

Както физическата светлина е създала окото, а звукът е създал ухото, така духовната Светлина, която се развива при размишлението и медитацията, ще създаде духовните очи на човека, а духовното Слово и звук ще създадат духовните уши. Затова Учителя много настоятелно е препоръчвал на онези, които искат да бъдат ученици, да си определят един свещен час през деня, в течение на който да прекарват в размишление върху определени духовни текстове. За тази цел той многократно препоръчва Евангелието на Йоан. Без този свещен час, казва Учителя, не можем да бъдем ученици. Защото ученичеството се състои в това – да може човек да организира астралното си тяло, за да стане съзнателен в духовния свят и да влезе във връзка с духовните същества и с Христа.

Чрез възкресението на Лазар, Христос за последен път произведе този начин на Посвещение, който е бил практикуван в древността. Оттогава насетне Той въведе нов начин на Посвещение, при който ученикът вече не трябва да бъде поставян в летаргичен сън. А това, което е изработено в астралното тяло като възприемателни органи, може да се отпечата в етерното тяло в будно съзнание, като ученикът поддържа съзнателна връзка с Христа. И затова Учителя препоръчва ученикът да съсредоточава мисълта си по време на размишление върху образа на Христа, който постепенно ще се отпечатва върху самия човек.

Образът на Христа е свързан с мощните сили на творческото космическо

Слово. И затова Той казва: *„Аз съм Светлината на света."* И когато човек Го съзерцава, той привлича тази Светлина, която въздейства на астралното тяло и го организира. Затова Той казва още: *„Аз съм Пътят, Истината и Животът"*. Онзи, който по този начин съзерцава образа на Христа, влиза в Пътя на организиране на астралното тяло, изработва си органи в него, с това познава Истината и придобива Вечен Живот. А Христос казва: *„Това е Вечен Живот, да позная Тебе, Единаго и Истинаго Бога и Христа, Когото си изпратил."*

За християнското Посвещение Щайнер казва:

„Чрез явяването, чрез идването на Христос на Земята, тази процедура на древното Посвещение, за която споменах по-горе, е станала ненужна. Този подобен на смъртта сън, траещ три и половина дни, е бил заместен със силите, излизащи от Христа. Защото в Евангелието на Йоан се намират мощни сили, благодарение на които днес астралното тяло има сила да отпечата приготвените в него органи в етерното тяло, когато последното се намира във физическото тяло. Обаче, затова е необходима силата на Христос. По-рано хората не бяха достатъчно напреднали, за да могат без описаната процедура да отпечатат, чрез медитация и съсредоточаване, образуваните в астралните тела органи, в етерното тяло. Чрез Христа, на мястото на старото Посвещение трябваше да дойде едно ново Посвещение, което е било произвеждано чрез силата на Христа, чрез силата на Любовта. Трябваше, един вид, да се завърши старата форма на Посвещение. Но беше необходим един преход от старото към новото време. За този преход трябваше веднъж някой да бъде посветен по стария начин, обаче в присъствието на Христа. Това стана с възкресението на Лазар." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 4")

Йоан е бил любимият ученик на Христа, защото се е отличавал с кротост, послушание към думите на Учителя и голяма братска любов. Той е единствен от учениците, присъствал както при съденето на Христос, така и при разпятието. Всички други се разбягали. С дързост проповядвал Евангелието в Ерусалим и не се уплашил от затвора, от биенето, от заплашването със смърт. Отличавал се е с голяма преданост на Христа.

В следващите четири теми ще разгледам някои интересни моменти от четирите евангелия, с които да загатна за техния дълбок смисъл. Те ще помогнат още по-добре да се обхване както Христовата мисия, така и нашата във връзка с нея. Не претендирам нито за изчерпателност, нито за пълнота на изложените идеи, тъй като целта не е да се дадат готови отговори, а да се пробуди мисълта у всеки читател, и той сам да вникне още по-дълбоко в тези свещени текстове, както и в ключовете за тяхното разбиране, дадени от Учителя и Рудолф Щайнер.

11.3. Евангелието на Матей

„Истина ви казвам, ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно." (Матей 3:18)

Много мъдрост е скрил Христос в това сравнение. Защо точно като децата, а не например като мъдреците? Ето защо:

• Децата не се притесняват да си признаят, че много неща не знаят и имат желание да ги научат.

• Развитието е невъзможно без промяна, а децата са най-способни да променят и разширяват своите възгледи.

• Децата не изпитват нужда да изглеждат мъдри в очите на другите.

• Децата не се страхуват да задават дори и елементарни въпроси.

• Децата нямат предразсъдъци и „закостенели" разбирания.

• Децата имат гъвкаво и възприемчиво съзнание, способно да учи.

• Децата не отхвърлят някои идеи само защото им звучат невъзможно.

• Любовта на децата е чиста и безкористна.

• Децата не се нуждаят от причина, за да се усмихнат или да прегърнат.

• Децата гледат на ближните като на хора, а не като на мъже и жени.

• Децата възприемат хората, без да ги съдят и преценяват.

• Децата не са изгубили способността да се радват на малките неща - слънчев ден, сняг, дъга.

• Децата, преди да бъдат покварени, изпитват отвращение към алкохол, цигари и насилие.

• Децата не се страхуват да имат големи мечти и да се стремят към недостижимото.

„А молете се тъй: Отче наш, Който си на небесата! Да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на Земята; насъщния ни хляб дай ни днес; и прости нам дълговете ни, както и ние прощаваме на длъжниците си; и не въведи нас в изкушение, но избави ни от лукавия; защото Твое е царството, и силата, и славата вовеки. Амин." (Матей 6:9-13)

Господнята молитва включва много сили и заслужава да бъде разгледана по-отблизо. Върху нея могат да се напишат цели книги, но тук споделям няколко важни мисли от Влад Пашов за нея, с мои допълнения. За основен източник съм използвал книгата му „Ист. път на Бялото Братство, том 5", където са поместени и споменатите цитати от Учителя.

Молитвата започва с думите: *„Отче наш."* Това показва, че Бог е наш баща и всички хора имат Божествен произход. Затова във всеки от нас са скрити Божествени възможности и всеки човек е Син Божи, макар и все още да не е проявил това, което Бог е вложил в него. И тъй като всички хора са деца на Бога, единственото разумно гледище е да ги приемаме като наши братя и сестри, с ясното съзнание, че благата на живота са общи за всички.

Думите *„да се освети Името Твое"* имат отношение към Любовта, защото е казано *„Бог е Любов"*. И когато проявяваме Любовта, ние осветяваме Името Божие. Когато произнасяме думите *„да се освети Името Твое",* с това се подразбира следното: *„Господи, нека Твоята Любов да протече през всички сърца. Нека всички същества да станат същества на Любовта. Нека Твоята Любов залее света."*

Затова Учителя казва: *„Нашият живот на Земята ще придобие смисъл*

само тогава, когато проявим Божията Любов, когато влезем във връзка със силите на Любовта. Тогава ще бъдем в Истината, която ще ни разкрие красотата на Живота. Това значи да осветяваме Името Божие - да проявяваме Божията Любов."

Следващите думи: *„да бъде Твоята Воля"* имат отношение към Истината. Волята Божия се състои в това – да дадем възможност на Бога да се проявява все повече в нас. Това е целта и същността на развитието - да се изявява и проявява Бог. В изпълнението на Волята Божия преди всичко влиза проявлението на Любовта, защото като я проявяваме, ние проявяваме Бога в нас. Изпълнението на Волята Божия подразбира също да работим за развиването на всички дарби и заложби, на всички добродетели, които Бог е вложил в нас. Да служим на Бога, това значи още да станем съработници на Бога. И когато станем съработници на Бога, тогава нашите желания сами по себе си ще се реализират. Затова Учителя казва: *„Какво значение има изпълнението на Волята Божия? - Когато Божията Мисъл е насочена към вас, всичко каквото желаете, ще се реализира. А за да бъде Божията Мисъл насочена към вас, вие трябва да имате желание да изпълнявате Волята Божия."*

Той казва още: *„Започнем ли да работим за Бога, всички наши желания, които се отнасят не до нашия личен живот, но до живота на нашата душа и на нашия дух, ще се постигнат. Ако ние вършим всичко за Бога от Любов, знаете ли какъв преврат ще стане в умовете и сърцата на всички хора?"*

Под *„Небе"* в случая се разбира Божественият свят, който е основа на нашия видим свят. Силите, които ръководят явленията във физическия свят, идват от Божествения свят, от Небето. Това е Разумното, което ръководи явленията в Природата и в живота. Зад всичко, което виждаме в Природата, са силите на Небето, т.е. Божественият свят. Бог е Основата на цялото Битие. Навсякъде зад видимите форми трябва да видим присъствието на Бога. *„Както на Небето, така и на Земята."* Горе на Небето съществува идеален ред, има идеални условия. Онзи ред, който съществува горе, трябва да слезе и на Земята. Горе на Небето напредналите същества са приложили в живота си Любовта. Мъдростта и Истината. Като приложим тези принципи тук на Земята, този ред, това Царство ще слезе и на Земята.

Думите *„Хлябът наш насъщни, дай ни го нам днес"* се разбират и в буквален, и в преносен смисъл. В буквален смисъл разбрани, тези думи показват, че ние имаме съзнание, че всичко, с което разполагаме на Земята, е дар от Бога. В преносен смисъл, под *„Хляб наш насъщен"* се разбира още и Словото Божие. В окултната наука Хлябът е символ на Словото Божие.

Един от начините, по които Бог ни говори отвътре, са т.нар. подтици на Духа. Учителя е казал: *„Кое е главното условие за повдигането на човека? - Постоянно идват в нас подтици на Духа. Те са главните стимули за нашето повдигане във великия Път на съвършенството. Ние трябва да се вслушваме дълбоко вътре в себе си, за да доловим тези подтици, които идват отвътре. Това е Словото на Бога. Тези подтици ни учат, те ни подтикват към Доброто, Разумността. Чистотата, Любовта, Правдата. Те ни подтикват да вървим напред. Колкото сме по-внимателни, с по-будно съзнание, толкова по-ясно ще долавяме тези подти-*

ци. Това е насъщният всекидневен Хляб."

При друг разговор Учителя казва: *„Бог постоянно говори на човека отвътре. Ако човек се вслушва, ще чуе говора на Бога. Всички красиви желания и стремежи, които ни идват отвътре, това е говорът на Бога. За да го чуем, трябва да въдворим в нас спокойствието, Тишината, дълбокият Мир, защото Бог говори с тих Глас... Аз ще определя как действа тихият Глас на Бога. Когато чуеш тихия, нежен Глас на Бога, душата ти се отваря, като че ли в дадения случай ти можеш да обхванеш всички хора, вън от тебе няма нищо чуждо, ти си навсякъде - и между ангелите, и между светиите, и между Божествата. Душата ти започва да трепти като светлина на Божествения Огън и ти си готов да пожертваш всичко за Бога."*

Така че, когато произнасяме думите *„Хлябът наш насъщний, дай ни го нам и днес"*, ние искаме да кажем между другото и следното: *„Господи, давай ни винаги Словото Си и ни помагай да станем способни да чуваме това, което ни говориш отвътре."*

Думите *„и прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници"*, имат много дълбок смисъл. И Христос, когато беше на кръста, каза: *„Отче, прости им, защото не знаят какво правят."* Същото трябва да направим и ние по отношение на другите, когато ни пакостят, защото те правят това от незнание, от недоразвитост. Този стих е израз на следния закон: *„Твоето отношение към другите определя отношението на Бога към тебе."*

За следващите думи – *„И не ни въвеждай в изкушение"* – Учителя казва, че тези думи трябва да се разбират по следния начин: *„Господи, помогни ни, щото поради нашето невежество и нашата глупост да не изпаднем в изкушение."*

А думите *„И избави нас от лукаваго"* могат да се разбират в следния смисъл: Изостаналите същества могат да завладеят човека, когато съзнанието му не е будно. При връзката си с Бога той е ограден и запазен от тези лоши влияния.

„А Исус му казва: лисиците имат леговища, и птиците небесни - гнезда; а Син Човеческий няма де глава да подслони." (Матей 8:20)

За Посветения, както и за окултния ученик, кръвните връзки са без особено значение. За тях истински братя и сестри са тези, които вършат Волята Божия и мислят като тях. И затова в древността такива хора, които са били достигнали известна степен на окултно развитие, са били наричани безотечественици, бездомци, защото те фактически не принадлежат на никаква нация или род. Те са се издигнали над народа и семейството, и принадлежат на една Духовна общност, която изпълнява Волята Божия. И с посочения стих Христос е изразил същата идея за безотечествеността на Посветения.

Прекъсването на родовите отношения е свързано и с факта, че в миналото Посветените са наричани още *„Синовете на вдовицата."* Това е загатнато от Исус в следните стихове: *„Истина ви казвам: много вдовици*

имаше в Израиля в дните на Илия, когато беше затворено небето три години и шест месеца, тъй че настана голям глад по цяла Земя; и нито при една от тях не бе пратен Илия, а само при вдовицата в Сидонска Сарепта." (Лука 4:25,26), а също и в 7:12-15 на същото евангелие, където е описано едно посвещение: *„А когато се приближи до градските врата, ето, изнасяха мъртвец, едничък син на майка си, а тя беше вдовица; и много народ вървеше с нея от града. Като я видя Господ, смили се над нея и рече й: не плачи. И като се приближи, допря се до носилото; носачите се спряха, и Той рече: момко, тебе думам, стани! Мъртвецът, като се подигна, седна и почна да говори; и Исус го предаде на майка му."*

„Истина ви казвам: Между родените от жени не се е издигнал по-голям от Йоан Кръстител; обаче, най-малкият в небесното царство е по-голям от него. А от дните на Йоан Кръстителя до сега небесното царство на сила се взема, и които се насилят го грабват. Защото всичките пророци и законът пророкуваха до Йоан." (Матей 11:11-13)

Тук също имаме един важен факт от нашето развитие - чрез явяването на Христа на Земята е станало едно изменение в човешките способности.

Йоан Кръстител е бил призван да предаде на хората в най-чиста и благородна форма това, което беше учението на пророците. След това Христос казва: *„Законът и пророците достигат до Йоан."* Той трябваше още веднъж да постави пред човеците това, което старото учение и старото душевно съдържание можеха да донесат на хората и по такъв начин да ги подготвят за възприемане на Новото, носено от Христа. И Христос имаше за задача да говори, да въздейства на способностите, които нямат нищо общо със земния зародиш, но които са свързани със земния зародиш, идвайки от Божествените светове. Всички, които се явили преди Христа, можеха да говорят и да влияят на онези способности на хората, които се предават по наследство. Това, преведено на съвременен език, може да се изрази по следния начин: *„Най-малката част от онова в човека, което не е родено от жена, което иде от Божествените Царства е по-голямо от онова, което се предава по наследство."*

До Йоан Кръстител човек можеше да употребява само онези способности, които се вливаха в него чрез бащиния и майчиния зародиш. Преди идването на Христа на Земята, органите и способностите, които човек използваше за себе си, можеха да бъдат изработени само от зародиша. След слизането на Христа на Земята, ако човек приеме Христовия импулс в себе си, може да развива и способности, което не са му предадени по наследствена линия, а също и да ги пренесе в своите следващи прераждания.

И ако си представим сцената, където Йоан Кръстител кръщава Исус от Назарет в реката Йордан, то в лицето на тези два образа пред нас изпъкват две велики духовни течения от миналото. Йоан Кръстител е представител на есейското течение, пряко свързано с египетските Мистерии, които имаха за задача да подготвят пътя за Христа. А Исус от Назарет е представител на течението на Заратустра, който беше въплътен в Исус от Назарет и в източния свят с център Персия беше предал Божественото учение. В този

момент тези две течения се съединяват на Земята, за да образуват съда, чрез който ще бъде дадено Новото Учение.

„Учениците отидоха и сториха тъй, както им бе заповядал Исус: докараха ослицата и ослето и метнаха отгоре им дрехите си, и Той седна на тях." (Матей 21:6,7)

Учителя: *„Казва се в Евангелието, че Христос влязъл в Ерусалим, възседнал ослица. Христос не можеше да влезе пеш в Ерусалим, защото Ерусалим представя предела между физическия и духовния свят. И Христос, като дойде до границата на физическия свят, трябваше да намери отнякъде ослица и с нея да влезе в Ерусалим. За да живее на физическия свят, човек трябва да има здраво тяло, с което да си служи. Ослицата символизира човешкото тяло, учениците на Христа символизират човешката душа, а Христос символизира човешкия дух. Духът казва на душата: Слез от мястото, на което седиш и иди между хората да намериш едно осле, с което да отидем в Ерусалим да свършим известна работа." („Доведете го", НБ, 30.06.1918)*

11.4. Евангелието на Марко

„И думаше им: съботата е направена за човека, а не човек за съботата: тъй че Син Човеческий е господар и на съботата." (Марко 2:27,28)

„И рече им: Син Човеческий е господар и на съботата. Случи Му се и в друга събота да влезе в синагогата и да поучава. Там имаше един човек, комуто десната ръка бе изсъхнала. А книжниците и фарисеите Го наблюдаваха, дали ще го излекува в събота, за да намерят обвинение против Него. Но Той знаеше помислите им и рече на човека с изсъхналата ръка: стани и се изправи насред. И той стана и се изправи.

Тогава Исус им рече: ще ви попитам: какво е позволено да прави човек в събота: добро ли, или зло? Да спаси ли една душа, или да погуби? Те мълчаха. И като ги изгледа всички, рече на човека: протегни си ръката. Той така и направи; и ръката му стана здрава като другата." (Лука 6:5-10)

Интересен е фактът, че Христос извършва изцеряванията обикновено в събота. Това не е случайно явление. И при изцеряването на схванатия в кръпалнята, това става пак в събота. Събота е ден на Сатурн, а Христос е Духът на Слънцето, който носи живот на всички същества. Сатурн пък е планета, в известен смисъл, противодействаща на Живота.

И с това, че Христос извършва Своето изцеряване в събота, Той противодейства на сатурновото влияние върху хората, което е причина за техните болести и внася в тях слънчевото влияние, което носи животът. Чрез действията си Синът Божи дава импулс на волята на човека, за да противодейства на сатурновото влияние, което в своето низходящо влияние

предразполага човека към леност, към мързел, отпуснатост и песимизъм.

Сатурн също отговаря и за кармичните разплащания, и като казва Христос, че Син Человечески е господар и на събота, с това Той заявява, че Той, като Дух на Слънцето, като носител на Живота, е господар на кармата. Защото кармата е, която връзва болните и Христос ни помага да трансформираме своята карма чрез всепобеждаващата сила на Любовта.

„И когато Той излезе от кораба, на часа Го срещна един излязъл от гробищата човек, хванат от нечист дух; той имаше живелище в гробищата, и никой не можеше да го върже даже с вериги; защото много пъти бе окованван с окови и вериги, но той разкъсваше веригите, счупваше оковите, и никой не беше в сила да го укроти; и всякога, нощя и дене, по хълмове и гробища викаше и се удряше с камъни; а като видя Исуса отдалеч, затече се и Му се поклони; и като извика с висок глас, каза: какво имаш Ти с мене, Исусе, Син на Бога Всевишний? Заклевам Те в Бога, не ме мъчи! Защото Исус бе му казал: излез ти, дух нечисти, от човека. И го попита: как ти е името? А той отговори и рече: легион ми е името, понеже ние сме много. И молеше го много да не ги изпъжда вън от тая страна.

А там, край планината, пасеше голямо стадо свини. И всички бесове Го молеха и казваха: прати ни в свините, за да влезем в тях. Исус веднага им позволи. И като излязоха нечистите духове, влязоха в свините; и сурна се стадото низ стръмнината в морето, а те бяха до две хиляди; и се издавиха в морето.

А ония, които пасяха свините, избягаха, та разказаха в града и в околността. И жителите излязоха да видят, що се е случило. Дохождат при Исуса и виждат, че оня, който беше по-рано бесен, в когото имаше легион, седи, облечен и със здрав ум; и се изплашиха. Ония, които бяха видели, разказваха им, как стана това с бесния и за свините. И наченаха да Го молят да си отиде от пределите им." (Марко 5:2-17)

Ако първо вземем тази случка в нейния буквален, екзотеричен смисъл, тя изразява отношението на човечеството към Божите пратеници - същото виждаме и в наши дни. Свинете и материалните блага са ни по-ценни от хората, от Истината, от Бога. Тъжно, но факт. Дори и за духовеноството.

Погледнато от мистична гледна точка, на Земята Христос е във война с тъмните сили, които Той вече е победил в духовните светове. И затова Христос дойде на Земята, на физическото поле, където се проведе генералното сражение между Христа, представител на светлите Божествени сили, и тъмните сили. Тази борба е започнала още преди грехопадението. Тогава тъмните сили победиха и взеха надмощие върху човека, вследствие на което той изпадна в робството на греха. И сега Христос, като ги прогони от човечеството, ги праща в свинете - символ на низшия или животинския живот. С това Свое действие Христос дава нов импулс на човешкото развитие, посочва на хората пътя, по който да се освободят от робството на тъмните сили. При първото знамение в това евангелие Христос изгонва

един нечист дух, а при шестото знамение - изгонва легион. Това ни показва, че с все по-голямото организиране на Христовата сила в човечеството, тя ще срещне все по-голямо съпротивление, докато дойде Голгота, където тъмните сили, чрез предателството на Юда, приковават Христа на кръста. Но те не очакваха, че с това Той влиза в тяхното царство, за да разруши затворите им и да освободи човешките души от техния плен.

„Той им отговори и рече: дайте им вие да ядат. А те Му казват: нима да идем да купим за двеста динария хляб и да им дадем да ядат?

А Той ги попита: колко хляба имате? Идете и вижте. Като узнаха, казаха: пет хляба и две риби. Тогава им заповяда да насядат всички по зелената трева на купчини, на купчини.

И насядаха на лехи, на лехи по сто и по петдесет. Той взе петте хляба и двете риби и като погледна към небето, благослови и разчупи хлябовете, и даде на учениците Си, за да им ги наслагат; също и двете риби раздели на всички.

И ядоха всички, и се наситиха. И дигнаха къшеи хляб и остатъци от рибите дванайсет пълни коша. А ония, които ядоха хлябовете, бяха до пет хиляди мъже." (Марко 6:37-44)

„В ония дни, когато се беше събрал твърде много народ и нямаше що да ядат, Исус повика учениците Си и им рече: жално Ми е за народа, че три дни вече стоят при Мене и няма какво да ядат. Ако ги разпусна гладни по домовете им, ще им премалее по пътя, защото някои от тях са дошли отдалеч.

Учениците Му отговориха: отде може човек да насити тия люде с хляб тука, в пустинята? И ги попита: колко хляба имате? А те отговориха: седем.

Тогава заповяда на народа да насяда на земята; и като взе седемте хляба и възблагодари, разчупи и даде на учениците Си да наслагат; и те наслагаха пред народа. Имаха и малко рибки; като благослови, Той заповяда да наслагат и тях.

И ядоха, и се наситиха; и дигнаха останали къшеи седем кошници. А ония, които ядоха, бяха около четири хиляди. И ги разпусна." (Марко 8:1-9)

„А Исус, като узна, каза им: какво размишлявате, задето нямате хляб? Още ли не разбирате и не разумявате? Още ли е вкаменено сърцето ви? Очи имате, не виждате ли? Уши имате, не чувате ли? И не помните ли? Когато разчупих петте хляба за пет хиляди души, колко пълни коша къшеи дигнахте? Казват Му: дванайсет. А когато седемте хляба за четири хиляди, колко кошници дигнахте от останалите къшеи? Отговориха: седем. И рече им: как не разбирате?" (Марко 8:17-21)

Преди да се спра накратко върху тайната на числата, за които се говори тук, ще припомня следното: Знаменията, които Христос е правил, имат

две страни: от една страна те са факти от нашия сетивен свят, исторически факти, а от друга страна те са духовни процеси, които имат отношение както към вътрешния живот на човешката душа, така и към историческото развитие на човечеството.

Нахранването на петте хиляди мъже, за което говорят и четирите Евангелия, е алегория на живущите в петата (настояща) културна епоха. С това нахранване е показано, че Христовата сила храни човечеството както на четвъртата, така и на петата културна епоха. А петте ечемичени хляба и двете риби показват, че тази Христова сила, която стимулира развитието на това човечество, ще се предаде чрез петте сетива, емблема на която са петте ечемичени хляба. Ечемичените хлябове показват, че тези проводници на Христовата сила не са от най-доброкачествените, какъвто е пшениченият хляб, но все пак са проводници на тази сила, за да може да нахрани хората на нашата епоха. А двете риби, това са новите сетива, които постепенно ще се развиват в течение на петата културна епоха. Това са интуицията и предчувствието. Дванадесетте коша с къшеите, които са събрани от учениците след нахранването, представят 12 типа хора, които са яли на трапезата - т.е. цялото човечество. В разказа за нахранването са загатнати още много тайни, свързани с развитието на човечеството. Посочено е, че нахранването на петте хиляди става при настъпването на нощта, докато нахранването на четирите хиляди е станало през деня, при друга обстановка, и представя процес, свързан с четвъртата културна епоха.

Ето как разглежда тези две случки Влад Пашов, който е бил добре запознат и с астрологията:

„Въпросът с тези две нахранвания може да се разгледа и от друго гледище, което също отговаря на една космична действителност, а не на една абстрактна, умствена спекулация... Петте хляба, това са петте нощни знаци на зодиака, а двете риби ни загатват за знака Риби, който бавно се приближава на хоризонта. 12-те знака на зодиака са небесни кошове с хляб. От тях струи хранително небесно благословение. При нощното нахранване на петте хиляди мъже на небето стоят пет съзвездия, които са петте хляба. Първият знак на деня е Овенът, зад който се подават Рибите, в които Слънцето влиза през следващата епоха. В четвъртата културна епоха съзвездието Риби е било последното съзвездие от петте нощни съзвездия. То бавно се приближава към хоризонта. И в катакомбите Христос е бил изобразяван в образа на риба, като едно предчувствие на бъдещето... Гръцката дума, отговаряща на нашата дума риби, съдържа цялото име на Христос, като всяка буква от тази дума се счита за начало на следните думи - Исус Христос, Син Божи, Спасител... По времето на Христа съзвездието Риби бавно отивало към изгрева. То бавно напредвало от съзвездие на нощта към съзвездие на деня. Между петте нощни съзвездия са били и двете риби, а към седемте дневни съзвездия се прибавяло вече малко от образа на рибите. Така че, до петте хляба на нощното нахранване имаме две риби, а при седемте хляба на дневното нахранване имаме малко риба...

При нахранването на петте хиляди останали пълни 12 коша. Това са 12-те знака на зодиака, от които струи небесната храна. Вярно е, че през нощта могат да се видят да светят само пет съзвездия от зоди-

акалните, но през нощта душите на хората не са в телата, с очите, на които те виждат външния блясък на звездите. Тогава душите се намират в самите звездни сфери. Въпреки, че седемте дневни съзвездия са под хоризонта, те също са видими за душите през нощта. Всички звездни кошове са отворени и след станалото нахранване всички 12 коша остават пълни.

При нахранването на четирите хиляди остават пълни седем коша, толкова, колкото хляб има. От небето струят своето благословение седемте съзвездия. И тези седем коша, които през деня стоят над хоризонта, не се изпразват. Седемте хляба могат да бъдат изядени, но те стават като седемте пълни коша."

„Викат слепия и му казват: дерзай, стани, вика те. Той хвърли горната си дреха, стана и дойде при Исуса. И отговаряйки му, Исус го запита: какво искаш да ти сторя? Слепият Му рече: да прогледам, Учителю! Исус му рече: иди си, твоята вяра те спаси. И той веднага прогледа и тръгна след Исуса по пътя." (Марко 10:49-52)

Този пример ясно представя, че Христос не е лекувал само физическите недъзи на хората, а е докосвал техните души, пробуждал ги е. И тъй като всичко, което Той е сторил на един наш брат, Го е сторил на всички, разбираме колко мощно влияние е оказал на нашата еволюция. Защото всички хора сме като скачени съдове и ако само в един от тях бъде сипана жива вода, тя се отразява облагородяващо и на всички останали.

„Но в ония дни, след оная скръб, Слънцето ще потъмнее, и месечината не ще даде светлината си, и звездите небесни ще изпадат, и силите, които са на небето, ще се разклатят. Тогава ще видят Сина Човечески да иде на облаци, със сила и слава голяма." (Марко 13:24-26)

Учителя: *„Казва се някъде в Евангелието, че в онези дни на страшния съд Слънцето и Луната ще потъмнеят и звездите ще почнат да падат от небето. Слънцето, Луната и звездите са символи на нещо. Слънцето, за пример, означава държавата, държавната власт. Когато един народ, едно племе, една раса или цялото човечество се организира в една външна сила и започне да се проявява, това се нарича Слънце. И когато се казва, че Слънцето ще потъмнее и ще загуби Светлината си, подразбира се държава, която губи силата си, губи властта си. Луната пък представя различните религиозни системи, независимо от това дали са прави или криви. И когато се казва, че Луната ще потъмнее, подразбира се, че религиите ще изгубят своята сила, своя авторитет и никой няма да ги зачита. Звездите пък представят Великите хора на Земята. И когато се казва, че звездите ще паднат от небето, това подразбира, че великите хора ще паднат от своето величие. Значи, ще дойде ден, когато държавите, религиозните системи и великите хора на Земята ще изгубят своята сила и ще паднат от своето величие." (из „Ист. път*

на Бялото Братство, том 1“)

11.5. Евангелието на Лука

„В тая същата страна имаше пастири, които нощуваха на полето и пазеха нощна стража при стадото си. И ето, яви се пред тях Ангел Господен, и слава Господня ги осия; и се изплашиха твърде много. И рече им Ангелът: не бойте се: ето, благовестя ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци; защото днес ви се роди в града Давидов Спасител, Който е Христос Господ; и ето ви белег: ще намерите Младенец повит, лежащ в ясли.

И внезапно се яви с Ангела многобройно воинство небесно, което хвалеше Бога и казваше: слава във висините Богу, и на Земята мир, между човеците благоволение!

Когато Ангелите си отидоха от тях на небето, пастирите си рекоха един другиму: да идем до Витлеем, и да видим случилото се там, за което ни възвести Господ.

И дойдоха бързешком, и намериха Мариам и Иосифа, и Младенеца да лежи в яслите. А като видяха, разказаха каквото им бе възвестено за тоя Младенец. И всички, които чуха, почудиха се на това, що им разказаха пастирите. А Мариам спазваше всички тия думи, като ги слагаше в сърцето си. И върнаха се пастирите, славейки и хвалейки Бога за всичко, що чуха и видяха, както им бе казано.” (Лука 2:8-20)

Пастирите, които са представени, са хора на сърцето, те са представители на течението на сърцето, на течението на Любовта, докато мъдреците от Изток са представители на течението на Мъдростта. И самият факт, че идват простите хора на сърцето да се поклонят на детето Исус, ни показва за кого е предназначено това Евангелие. То е предназначено за обикновените, прости, но любящи хора - за хората на сърцето.

Пастирите са хора със скромни сърца и със сърцето си те чувстват и виждат разкриването на Божествения свят на Земята, което ни е показано от чуването на песните на ангелския хор от пастирите. Той ни дава основния тон и характер на Евангелието на Лука, че то е проникнато от топлината на една велика сърдечност. И Евангелието на Лука може да бъде разбрано в своята същина, когато го оставим да действа на сърцето или когато го разбираме със сърцето. Пастирите чуват думите, които, правилно преведени, са следните: *„Във висините се изявяват Божествените същества, за да царува мир долу на Земята, между човеците, които са проникнати от добра воля.”*

Това потвърждава мисълта, че *„чистите по сърце ще видят Бога.”*

„Блажени очите, които виждат това, което вие виждате. Казвам ви: мнозина пророци и царе биха искали да видят това, което вие виждате, но не го видяха и да чуят това, което вие

чувате, но не го чуха." (Лука 10:23,24)

С тези думи е загатнат един много важен факт от историята на човечеството. Става дума за това, че в учениците се е пробудило едно ново ясновидство, които древните ясновидци и посветени не са притежавали. Древните са виждали царството на възвишените същества на Космоса, но сега учениците виждат Бога в човека, те видяха Христа в Исуса. Също така древното ясновидство е било много по-несъвършено в своите прояви. Било е нужно първо хората да изгубят онова старо ясновидство, което не е под контрола на будното съзнание и на мисълта, за да могат после да го придобият наново, но в една по-висока октава. Това е така по закона, който Исус засяга с думите: *„Ново вино се налива в нови мехове."*

Този факт е скрит и в странните на пръв поглед думи: *„Блажени бедните духом, защото тяхно е Царството Небесно." (Матей 5:3)*

Хората е трябвало първо да изгубят връзката с духа и старото, съноподобно ясновидство, за да развият своя аналитичен ум. И именно пионерите, най-напредналите души на човечеството са били извършили тази стъпка. Тях Христос визира с думите *„бедните духом"*, тъй като те първи са изгубили връзката с Духа, но после те първи ще развият новото ясновидство. И затова *„тяхно е Царството Небесно"*, което е алегория именно на пребиваването в свръхсетивните светове без значение дали сме инкарнирани на Земята в момента. И чрез импулса на Христа, *„бедните духом"* добиват възможност да намерят Духа в собствените си глъбини.

Този въпрос е важен, за да разберем ролята на настоящата епоха и мисията пред човечеството, затова ще го разясня още малко: В миналото е имало хора (а и до днес още ги има, макар и много рядко), които проявяват атавистичната заложба да виждат във висшите светове, като изпадат в транс или използват халюциногени за тази цел, което ги лишава от обичайното будно съзнание. Но тези хора всъщност не само не са напреднали, както някои си мислят, но са изостанали в развитието си. Всъщност до преди няколко хиляди години абсолютно цялото човечество е имало споменатата дарба, но е дошъл момент, когато тя вече не е служила за правилното развитие и е отклонявала хората от техните действителни задачи в материалния свят. И за да бъде развит интелектът станало нужно за известно време да бъде напълно скъсана връзката ни с духовните светове, като по този начин всеки от нас се развива при голяма самостоятелност и свобода.

Сега обаче е време да се случи обратният процес, макар и на по-висша степен, тъй като еволюцията не тече в кръг, повтаряйки предишни цикли, а спираловидно, като всяка следваща обиколка е по-съвършена от предходната. И от нашата епоха насетне, през идните две-три хиляди години, предстои Духовният свят да се разкрива на хората, които са готови и отворени за него, а също така и малко по малко да влизаме в съзнателна връзка със Самия Христос. Но за разлика от старото ясновидство, при което човек е изпадал в съноподобно състояние, новото ясновидство ще съчетава духовното зрение с изострения интелект, който сме придобили през четвъртата (гръко-римска) и настоящата пета материалистична епоха.

Според езотеричната традиция Тъмната Епоха (Кали Юга) изтече през

1899 г., и през идните векове това ще се отрази в един цялостен културен подем за човечеството, или поне за онези, които са използвали условията през последните хилядолетия и са се подготвили за този момент. Защото от около един век живеем в епохата, когато вратите към духовните светове се разтварят отново. И всеки, който съзнателно работи за своето духовно усъвършенстване, ще бъде възнаграден с нови дарби и способности.

„И ето една жена с немощен дух от осемнайсет години; тя беше прегърбена и не можеше никак да се изправи. Като я видя Исус, повика я и рече й: жено, освобождаваш се от недъга си! И сложи ръцете Си върху нея; и тя веднага се изправи и славеше Бога." (Лука 13:11-13)

За тази случка Учителя обяснява, че с полагането на ръцете Си Христос предал на гърбавата жена енергия, която я излекувала от нейната гърбица и е събудил Божественото начало в нея. Това е също един акт на Посвещение, защото тук не става въпрос за физическа гърбица. Ето какво казва Учителя:

„С полагането на ръцете си Христос измени орбитата на тази жена. Тази жена като стана, намери се в един мъдър свят, започна да слави Бога, т.е. да учи и да разбира живота. Нейното положение е като положението на човек, изваден от затвора и поставен на най-хубавите места в природата, да се радва на чистите извори, да вкуси най-хубавите плодове и да се наслаждава на неизказаните ѝ прелести. За да изправим живота си, нам е потребна една положителна Божествена наука." („Гърбавата жена ", НБ, 08.06.1919)

„И още каза: един човек имаше двама сина; и по-младият от тях рече на баща си: татко, дай ми дела, който ми се пада от имота. И бащата им раздели имота. Не след много дни, младият син, като събра всичко, отиде в далечна страна и там прахоса имота си, като живееше разпътно. А след като той разпиля всичко, настана голям глад в оная страна и той изпадна в нужда; и отиде, та се пристави у едного от жителите на оная страна, а тоя го прати по земите си да пасе свини; и той бе петимен да напълни корема си с рожкове, що свините ядяха, но никой не му даваше.

А като дойде в себе си, рече: колко наемници у баща ми имат в изобилие хляб, пък аз от глад умирам! Ще стана и ще отида при баща си и ще му река: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син; направи ме като един от наемниците си. И стана, та отиде при баща си. И когато беше още далеч, видя го баща му, и му домиля; и като се затече, хвърли се на шията му и го обцелува. А синът му рече: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син. А бащата рече на слугите си: изнесете най-хубавата премяна и го облечете, и дайте пръстен на ръката му и обуща на нозете; па докарай-

те и заколете угоеното теле: нека ядем и се веселим, защото тоя мой син мъртъв беше, и оживя, изгубен беше и се намери." (Лука 15:11-24)

Учителя: *„Блудният син пък представя човешката душа, изпаднала под влиянието на различни страсти. Бащата, за когото се говори в тази притча, представя Висшето у човека, което гради и създава. Слугите, които бащата изпратил да донесат нова дреха, когато блудния син се връща, били пет. Това са петте добродетели - Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Доброто. Духът, Великият Баща изпрати слугите си да донесат нова премяна. Да се облече човек с нова премяна, значи да се облече с ново тяло, изградено от петте Велики добродетели." („И рече баща му", НБ, 15.12.1918)*

„Тогава им рече: но сега, който има кесия, нека я вземе, тъй също и торба; а който няма, нека продаде дрехата си и да купи нож." (Лука 22:36)

Ако това се разбира буквално, получава се едно пълно безсмислие, понеже скоро след това Христос забранява на Петър да използва ножа си срещу войниците. Връхната дреха е душата на човека. А ножът, това е мълниеносната мощ на Духа. Който още не се е издигнал до пълнотата на Духовния свят, трябва да се залови да преработи, да трансформира своите душевни сили в сили на Духа. Това значи да продаде дрехата си, за да си купи нож. Суров и строг трябва да бъде сега преходът от егоизма към служенето за общото благо.

„Те рекоха: Господи, ето тук има два ножа. Той им отвърна: достатъчни са." (Лука 22:38)

Известно е, че вдъхновените художници като Рафаел, Микеланджело и други са изобразявали Мойсей с два рога на челото или с два светкавични снопа лъчи от светлина. Така са представяли в Древността един духовен орган, който произвежда преминаването на мисълта в образ, когато той се пробуди. За този орган загатват учениците в образа на двата меча. В тяхното съзнание оживява това духовното оръжие, с което те трябва да водят духовна борба. Така в сърцето на учениците пъпката на вярата се разцъфтява в цвят на виждането. Човек придобива съзнание за този цвят в образа на един двулистен лотусов цвят (свързан с шеста чакра в областта на очите).

Когато лотусовият цвят на сърцето (четвърта чакра) е напълно разцъфтял, неговото духовно пробуждане се предава на главата на човека. И тогава истинският орган на знанието, на вдъхновението, на инспирацията се разтваря. В Древността този орган е бил наричан двулистов лотосов цвят. Той се намира на челото, в областта между веждите. Това са двата святкащи меча, които осветяват пътя на човека в тъмнината на света. С това са се отваряли две очи, в които не проникват лъчите на външната светлина, а от които излизат мечоподобно два снопа лъчи. Това са двата меча, за които учениците на Христа говорят. А Христос казва: *„Достатъчно. Добре."*

„И понеже се намираше във вътрешна борба, молеше се по-усърдно, а потта Му беше като кървави капки, падащи на земята." (Лука 22:44)

Тази сцена изразява, че Христос е изживял толкова интензивно страдание, което никой преди него не бе имал, тъй като на никой друг човек не е капала от страдание потта като кръв от челото.

Той е преживял тези страдания, понеже е приел да плати кармата на човечеството. Ако не беше сторил това, човечеството, оставено на собствените си сили, не можеше да се издигне над егоизма и щеше да се изроди и неизбежно да загине, ако бъде оставено на своите си сили.

„Един от увисналите на кръста злодейци Го хулеше и казваше: ако си Ти Христос, спаси Себе Си и нас. А другият, като заговори, мъмреше тогова и казваше: та и от Бога ли се не боиш ти, когато и сам си осъден на същото? А ние сме осъдени справедливо, защото получаваме заслуженото според делата си; но Тоя нищо лошо не е сторил. И казваше на Исуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдеш в царството Си! И отговори му Исус: истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мене в рая." (Лука 23:39-43)

Този пример много ярко показва, че познаването на Христос внася Светлина в човешкото съзнание, човек се пробужда и се намира в рая. Който намери и познае Христос преди смъртта си, той и след смъртта си се намира в Светлина. А който не намери Христа през земния си живот, той и след смъртта си се намира в тъмнина, защото Христос е Светлината на света, която осветява пътя на душите и в този, и в онзи свят. Затова с думите Си Христос подразбира: *„Само защото ти Ме позна и Ме намери в душата си, ти още сега си на прага на Рая и никой не може да ти го отнеме."*

11.6. Евангелието на Йоан

„Исус видя Натанаила да отива към Него и казва: ето един истински израелтянин, у когото няма лукавство. Натанаил Му казва: отде ме познаваш? Исус отговори и му рече: преди Филип да те повика, когато ти беше под смокинята, видях те. Натанаил Му отговори: Рави! Ти си Син Божий, Ти си Царят Израилев. Исус му отговори и рече: ти вярваш, понеже ти казах: видях те под смокинята; по-големи неща от това ще видиш." (Йоан 1:47-50)

Тези няколко стиха са един от най-добрите примери за това колко безумни са понякога опитите за буквално тълкуване на алегоричните свещени текстове, без да бъдат осветени от езотеричното познание.

Според мистицизма, в древните мистерийни центрове е имало 7 степени на Посвещение с различни символични имена. Ето как ги описва Щайнер:

„Първата степен се наричала „Гарванът", втората - „Окултният",

третата - „Воюващият", четвъртата - „Лъвът." Петата степен в различните народи, които все още са усещали кръвното родство като един вид израз на тяхната групова душа, се означавала с името на съответния народ; например, посветеният в петата степен при персите носел в окултен смисъл името „Персиец." След като вникнем в значението на тези имена, ще се убедим, че употребата им е напълно оправдана.

Посветен в първата степен е онзи, който осъществява връзката между окултния и външния живот; който бива изпращан тук или там. В първата степен човекът е все още отдаден на външния свят, обаче всичко, което научава там, той трябва да го внася в центровете за посвещение. Следователно, за „Гарван" се говори там, където думите служат за посредници между външния и вътрешния свят. Припомнете си гарвана на пророк Илия[30] *или гарвана на Вотан, или за гарваните от сагата за Барбароса, където те трябва да узнаят дали е дошло времето да се излезе навън. При втората степен на посвещение човекът е вече напълно в окултния живот. При третата степен на посвещение човекът трябва да се застъпи за окултния свят; степента „Воюващ" не означава човек, който воюва в обикновения смисъл на думата, а такъв, който се застъпва за окултните учения, за всичко, което може да произлезе от окултния живот. Степента „Лъв" означава човек, който осъществява окултния живот в себе си; той се застъпва за окултния свят не с думи, а с действия, с един вид магически действия. Шестата степен носела името „Слънчев герой", а седмата степен - името „Отец"...*

През древността човекът е бил затворен в своята социална общност и дори когато изживявал своя Аз, той го усещал по-скоро като съставна част от една групова душа. Но посветеният в петата степен принасял определена жертва; той се освобождавал до такава степен от своята личност, че е ставал способен да приеме в себе си същността на целия народ. Докато останалите хора усещали своите души в душата на народа, посветеният приемал в себе си душата на народа, защото всяка личностна подробност преставала да има значение за него; значение имал само всеобщият народностен Дух. Ето защо такъв посветен се наричал с името на съответния народ." (Събр. съч. 103)

От това обяснение разбираме, че *„Ето един истински израилтянин, у когото няма лукавство"* е един чисто окултен израз, с който Христос назовава степента на окултното развитие на Натанаил. Както при персите посветеният в петата степен се е наричал *„персиец"*, така и всред израилтяните той трябва да носи името *„израелтянин"*. Ето как Христос ни посочва, че Натанаил е на петата степен по стълбата на ученичеството. Но Натанаил не е посветен до такава степен, че да разбере Кой стои пред него и затова пита *„Отде ме познаваш?"* И Христос отговаря с друг чисто окул-

30 В Библията, в Трета книга на Царете (17:5,6) е казано за пророк Илия, че *„отиде и стори според словото Господне; отиде и остана при поток Хорат, който е срещу Иордан. И враните му донасяха хляб и месо сутрин, хляб и месо вечер; а пиеше от потока."* И църквата проповядва, художниците рисуват врани, разнасящи хлябове. А Истина е съвсем друга - не животните, а учениците на Илия в степен *„гарван"*, са му носили храна.

тен израз: *„Видях те под смокинята."* Тук е мястото да спомена една друга част от древната традиция: В символичния език на Посветените Лозата е съответствала на царската стая в голямата пирамида, приготвена за посветяване във Великите, Големите Мистерии, а Смокинята съответствала на покоите на царицата и се отнасяла за Посветените в малките Мистерии. С изключение на Великия йерофант, никой не е знаел името на посвещавания ученик.

И когато Исус казал на Натанаил *„Аз те видях под смокинята"*, с това Той му е казал две неща: първо, че го е видял в школата на малките мистерии и второ, с това му е открил своето равенство с началника на ордена, към който те и двамата принадлежали. Натанаил тутакси отговорил: *„Ти си Син Божий"*, защото това е било титлата, с която са се обръщали към Великия Ръководител на ордена. Неговият отговор е бил така естествен, както всеки един поданик се обръща към своя цар с думите *„Да, Ваше величество."* Съвсем недопустимо би било благочестивият Натанаил да назове с името Син Божий чужд човек само затова, че го е видял под някакво дърво. Но всъщност изразите *„Син Божи"* и *„Цар Израилев"* могат да се преведат като *„Велик Учител на Бялото Братство"*.

Това духовно тълкуване помага да разберем и една друга случка от живота на Христа, описана в Евангелието на Марко (11:13,14):

„И като видя отдалеч една смокиня, покрита с листа, отиде, дано намери нещо на нея; но, като дойде при нея, не намери нищо, освен листа, понеже още не беше време за смокини. И рече ѝ Исус: занапред никой да не вкуси плод от тебе вовеки! И чуха това учениците Му."

Ако разгледаме тези стихове буквално, изглежда нелепо кроткият Исус да осъди дървото, само защото не е дало плод в определеното време. Той не може да бъде обвинен в такова безразсъдство и не би злоупотребил със своите свръхчовешки сили, за да излее гнева си там, където не намира физическа храна, а още повече в неподходящия сезон за тези плодове. Но както стана ясно, смокинята е символ на малките Мистерии, и когато Христос я прокле, защото не дава плодове, се подразбира, че онези, които следват пътя на малките Мистерии, ако не дават духовни плодове, се изключвали от школата.

В притчата за безплодната смокиня също е казано, че градинарят е търсил три години плодове по нея, но такива не е намирал. Учениците, посветени в малките Мистерии, ако не принасяли плодове в течение на три години, били изключвани от общината и те били обречени на духовно изсъхване – *„И каза тая притча: някой си имаше в лозето си посадена смокиня, и дойде да търси на нея плод, но не намери; и рече на лозаря: ето, три години дохождам да търся плод на тая смокиня, и не намирам; отсечи я: защо само да изтощава земята?" (Лука 13:6,7)*

В друга притча Христос говори, че Царството Божие ще настъпи, когато се разлисти смокинята. Това е една Велика Истина, която се отнася до раждането на Христа в нашите сърца:

„Тогава ще видят Сина Човечески да иде на облаци, със сила и слава голяма. И тогава ще изпрати Ангелите Си и ще събере избраниците Си от четирите вятра, от края на Земята до края на Небето. Вземете подобие от смокинята: когато клоните ѝ станат меки и пуснат лис-

та, знаете, че е близо лято; тъй и вие, кога видите това да се сбъдва, знайте, че е близо, при вратата." (Марко 13:26-29)

Не е случайно и това, че легендата разказва как Буда е получил просветление именно под свещеното смокиново дърво Бодхи, тъй като смокиновото дърво е символ на египетско-халдейското посвещение.

„И Исус възлезе в Иерусалим и намери в храма продавачи на волове, овци и гълъби, и менячи на пари седнали. И като направи бич от върви, изпъди из храма всички, също и овците и воловете; и парите на менячите разсипа, а масите им прекатури; и на гълъбопродавците рече: вземете това оттук и дома на Отца Ми не правете дом за търговия.

Тогава учениците Му си спомниха, че е писано: „ревността за Твоя дом Ме изяде." А иудеите отговориха и Му рекоха: с каква личба ще ни докажеш, че имаш власт тъй да постъпваш?

Исус им отговори и рече: разрушете тоя храм, и в три дни ще го въздигна. А иудеите рекоха: тоя храм е граден четирийсет и шест години, та Ти ли в три дни ще го въздигнеш?

Той обаче говореше за храма на тялото Си." (Йоан 2:13-21)

Учителя:

„Като се разгневи, човек отпада, губи енергията си. Някой се оправдава, че наследил гнева от майка си или от баща си. Същевременно казва, че е роден от Бога и следва пътя на Христа. Това е невъзможно! Не можеш да се родиш от Бога и да се гневиш. Христос си послужи само веднъж с камшик – да изгони търговците от храма и повече не повтори. Като влезе в храма и вдигна камшика, Той рече: „Ревността към тоя дом Ме изяде." С вдигането на камшика Христос искаше да каже, че човек трябва да изхвърли своите лоши мисли, чувства и желания навън. Така трябва да се разбира постъпката на Христа. Ако мислите, че Христос имал намерение да изгони лошите хора от Църквата, светът никога няма да се оправи. С камшик светът не се оправя. Лошите хора в Църквата представят ония същества в човека, които търгуват с Божественото. Който иска да служи на Бога, сам трябва да се заеме да очисти своя храм. И тогава, като влезе Христос в неговия храм, няма да вдига камшика Си, да гони търговците." („Синовно отношение ", УС, 17.10.1943)

„Не трябва да се разбира това по буквата на нещата. Значи влизането на Христос в храма вие трябва да го преведете: вие, като влезете в себе си, ще вземете един камшик във вашия храм и всички ваши търговци, които имате в храма, ще ги изпъдите. Ще влезете в себе си и ще турите ред и порядък в своите мисли, в своите чувства, в своята воля. Това значи да изпъдиш тези търговци от храма. Отвън не можеш да направиш това, а отвътре ще го направиш. Хубаво е човек да не вижда погрешките на хората!" („Молитвата", УС, 03.12.1933)

„Тогава Пилат пак влезе в преторията и повика Исуса и Му рече: Ти ли си Иудейският Цар?

Исус му отговори: от себе си ли говориш това, или други ти казаха за Мене?

Пилат отговори: та аз иудеин ли съм? Твоят народ и първосвещениците Те предадоха на мене; какво си сторил?

Исус отговори: Моето царство не е от тоя свят: ако беше царството Ми от тоя свят, Моите слуги щяха да се борят, за да не бъда предаден на иудеите; но сега царството Ми не е оттук.

А Пилат Му рече: и тъй, цар ли си Ти? Исус отговори: ти казваш, че съм цар. Аз затова се родих, и затова дойдох на света, за да свидетелствувам за истината; всякой, който е от истината, слуша гласа Ми." (Йоан 18:33-37)

Разговорът между Пилат и Христа може да бъде разбран само в светлината на духовната наука. Вижда се, че Пилат е човек, който познава Мистериите и може би дори е минал през някакво по-ниско предхристиянско Посвещение. Макар и с голяма вътрешна несигурност, той долавя в лицето на Христа нещо по-висше и предчувства, че пред него стои един Велик Посветен. Въпросът *„Ти Цар на юдеите ли си?"* остава неразбираем, докато за титлата *„Цар на юдеите"* имаме само едно политическо схващане, но с тези думи Пилат разбира един висш ранг на Посвещение. Със своя въпрос Пилат иска да се увери дали е прав да счита Исуса като най-висшия от юдейските Посветени. А Христос отклонява въпроса му, като казва *„от себе си ли говориш това, или други ти казаха за Мене?"*

По същата причина и когато Петър Му казва *„Ти Си Христос, Синът на Живия Бог"*, Той Му отговаря *„не плът и кръв ти откри това, а Моят Отец, Който е на небесата"*, а веднага след това се казва: *„Тогава Исус заповяда на учениците Си, никому да не обаждат, че Той, Исус, е Христос." (Матей 16:20)* Защото Великите Истини не се обсъждат, а се виждат с духовния взор. Който не може вътрешно да познае Христос и да Го приеме в себе си, няма никаква полза от това дали познава Исус в света или не. Защото и Юда беше сред най-близките (физически) до Спасителя, но това ни най-малко не му помогна да види Истината.

Колкото до Пилат - той явно е разбрал поне бегло и интуитивно Кой стои пред него, за да произнесе знаменитите думи: *„Ето Човекът!"* Това е едно потвърждение, че той е видял в Него един висш Посветен, който е реализирал в себе си истинския Човек и заслужава това име. Той е есенцията на човечеството и затова може да се каже за Него: *„Ето Човекът."* Интересно е, че Учителя започва своите публични неделни беседи именно с беседата, озаглавена *„Ето Човекът!"*

„А когато се наобядваха, Исус казва на Симона Петра: Симоне Ионин, любиш ли Ме повече, отколкото тия? Петър Му казва: да, Господи! Ти знаеш, че Те обичам. Исус му казва: паси Моите агънца... А Петър, като се обърна, вижда, че върви подире му ученикът, когото Исус обичаше, и който на вечерята

се бе облегнал на гърдите Му и рекъл: Господи, кой ще Те предаде? Него като видя, Петър дума на Исуса: Господи, а тоя - какво? Исус му казва: ако искам да пребъде той, докле дойда, тебе що ти е? Ти върви подире Ми." (Йоан 21:15,20-22)

В тези стихове Петър е представен като водител на външното официално християнство, на църковната екзотерична традиция, а Йоан - като ръководител на вътрешното, езотеричното християнство, което ще продължи своето съществуване до второто идване на Христа.

11.7. Посланията на ап. Павел

„Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед що звънти, или кимвал що дрънка. И ако имам пророческа дарба, и зная всички тайни и всяко знание, и ако имам пълна вяра, тъй щото и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм. И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползува.

Любовта дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразничи, не търси своето, не се раздразнява, не държи сметка за зло, не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи.

Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати... И тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта." (Първо послание на апостол Павел до коринтяни, гл. 13)

Учителя:

„Истината прави хората всякога свободни. Ония, които умират за другите, правят хората свободни. Ако не беше умрял Стефан, не щеше да се роди Павел. Когато умря Стефан, духът му се всели в Павла и тогава двамата започнаха да работят заедно за Господа. Стефан научи Павла да страда, да изтърпи три пъти по 39 тояги. Павел за това търпение е знаменит. И знаете ли защо са били 39 тояги? 3+9=12 ; числото 12 е законът за закръгляване еволюцията на всичките дни от човешкия живот. И когато бият така на Земята, в другия живот няма вече да го бият. Ако питате защо биха Христа, Той ще ви отговори: „Аз страдах, за да сте свободни вие." Когато тук, на Земята, те удари някой, една нишка, която те държи вързан с твоята зла съдба, се скъсва. Ето защо каза Христос: „Ако те ударят от едната страна, обърни и другата." („Истината", НБ, 02.11.1914)

„Бог гледа еднакво към всички хора. Следователно всяко насилие, кое-

то се върши от когото и да е, не е угодно на Бога. И ако Той търпи, това не е от слабост. Той търпи всички насилия, но и всичко пише. Има Божи служители, има Царство Божие! Досега всички хора са мислили, че Божествената светлина може да се спре. Не, Божествената светлина не може да се спре. Ап. Павел съизволявал в убиването на Стефана, но когато Стефан умря, той накара Павла да работи за него, да му свърши работата. Когато биха ап. Павла пет пъти, той каза: „Братя, с големи страдания ще влезем в Царството Божие." Питаха го: „Хубаво ли е да те бият?"- „Не, много е лошо!" – „Тогава още един път не съизволявай в убиването на своите братя!" Той разправяше какви страдания е прекарал по морето между лъжливите братя. Да, светът е пълен с лъжливи братя." („Ръката съблазнява", НБ, 05.04.1925)

„Често Христовият Дух влизаше в Павла и тогава Павел пишеше посланията... Павел казваше: „Не живея сега аз, но Христос живее в мене." На това именно се дължи силата на Павла. Ще кажете, че Христос не е бил учен. Четете посланията на Павла, да видите какво дълбоко разбиране е имал Той за живота." („Ще ти въздаде", НБ, 12.05.1929)

„Ако не разбираш всичко, не трябва да се обезсърчаваш. Павел прие Христовото учение, без да го разбираше напълно. Когато гонеше християните, Христос го срещна възседнал на кон и му каза: „Савле, защо Ме гониш? Ако мислиш, че с коня, който си възседнал, т.е. с човешкия ум, можеш да оправиш света, ти си на крив път." Павел видя голяма светлина и падна от коня си, след което стана ревностен последовател на Христа. Той отиде да проповядва Любовта даже между езичниците. Той написа най-хубавото послание за Любовта в 13 глава от I Послание към Коринтяните. Никой друг не е писал толкова хубаво за Любовта, както Павел. В това отношение той имаше голямо прозрение. И тъй, любете Бога във всички хора. Дето и да Го видите, възлюбете Го. Това е мъчна работа, но възможна." („Номер първи", СБ, 01.09.1943)

„Всеки, който е влязъл в Божествения свят и се е опитал да направи зло на някого, той веднага се е намерил на Земята, между ония хора, които обичат да правят зло. Христос слезе на Земята да научи хората именно на този закон. Той им доказа, че макар да е слязъл на Земята, пак живее в Божествения свят, където никой не може да Му причини зло. Когато Савел гонеше Христа, Христос го свали от коня и му каза: „Знай, че като правиш зло на другите, ти сам правиш зло на себе си." Като падна на земята и ослепя, Савел започна да мисли върху думите на Христос, обърна се към Него и каза: „Всичко считам за измет, само да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога, Исуса Христа."

От този момент той се нарече Павел, прие Христовото учение и започна да проповядва. Наистина няма по-велико нещо за човека от това, да познае Христос – да разбере, че не може да прави зло, но и на него не могат да правят зло. Осъзнае ли това, той е свободен, щастлив човек. Такива са всички хора, които прилагат законите на Божествения свят." („Причинният свят", УС, 13.01.1935)

„Ап. Павел казва: „Бивайте подражатели на Бога!" Как е възможно да подражаваш на нещо, което никога не си виждал? Защото, казано е, че „Бога никой никога не е виждал." – Тази е права мисъл. „Бивайте подражатели на Бога" е друга права мисъл. Значи умният прилага нещата, без да ги разбира. Като ги приложи, тогава ги разбира... И тъй, бивайте подражатели на Бога! Подражавайте на Бога, без да сте Го видели. И на Мойсея Бог каза, че не може да види лицето Му, но ще види само малка част от Него. Следователно подражавайте на Бога в Неговите качества. Бог е благоутробен, милостив, съжалява бедните, сирачетата, страдащите и всякога е готов да им помага. Той помага на всички, които Го призовават. Бивайте подражатели на Бога!" („Подражатели на Бога", РБ, 27.07.1932)

„Не можете да работите на Бога и на Мамона." Човек не може да работи едновременно и на себе си, и на Бога. Това е немислимо! Щом работиш за Бога, за Бога ще работиш. Работиш ли за себе си, ще знаеш, че за себе си работиш. Вие не можете да примирите тия две положения в живота си. Някой казва: „Нали трябва да живеем за себе си?" – Ние ще живеем за Бога, а Бог ще живее за нас. Такъв е великият закон на битието.

Когато ап. Павел премина в новозаветния живот, той научи този закон и каза: „Сега вече не живея аз, но Христос. Аз умрях, а Христос живее в мен." Питам: как е възможно умрял човек да говори? Павел казва, че той вече не живее, а въпреки това говори. Под думата „смърт" Павел не разбира изгубването на съзнанието в човека, но той подразбира, че в даден момент човек се самоотрича от себе си и живее за Бога, като казва: „Господи, ще живея само заради Тебе!" Лошо ли е човек да живее за Бога? Да живее човек за Бога, това е едно от най-красивите състояния на човешката душа. Да живее човек за Бога, това още е частичен живот, а да живее в Бога и за Бога – това е целокупният живот, в който той минава живота на всички същества" („Братя в единомислие", СБ, 20.08.1927)

„Павел казва: „Едно време познавах Христа, но сега другояче Го познавам." Ако познавахте Христа като Любов, знаете ли какво щеше да стане с вас? – Веднага щяхте да се трансформирате, всичките ви недостатъци щяха да изчезнат, вашите лица – да се изменят, да приемете образ и подобие на Бога и ще се чудите как сте могли да живеете в неведение и невежество. Питате: „Защо ни се говори толкова много за Христа?" Що е Христос? Той е проявената Божия Любов, която хората не познават. И Павел казва за себе си: „Днес познавам Христа другояче, не както по-рано го познавах." Значи всеки ден човек прибавя по нещо към познаването на Бога и Христа." („След три дни", НБ, 24.06.1923)

„Апостол Павел казва друго нещо: „Много работи, които аз писах, не са изнесени, моите писания са осакатени; всичко не е изнесено." Аз питам и Христа. Някои ме обвиняват, че не се отнасям благочестиво към

Христа – аз не се отнасям „благочестиво", но имам любов към Христа, обичам Го – какво повече от това? Казвам Му: „Някои хора казват, това си казал, еди-какво си казал", а Той ми отговаря: „Аз толкова много работи говорих, Моето учение не е изнесено, съществени неща са изхвърлени, всичко туй е окастрено и остават само семките на учението Ми." И съвременната църква е съградена само върху семките на Христовото учение. Него Го няма там, Любовта я няма там, в църквата я няма." („Дъще Сионова", НБ, 14.05.1922)

„Някой се препоръчва за християнин, но като му дойде известно страдание, казва: „Аз не вярвам вече в Бога." Значи, докато имал Божието благословение, което се изливало в блага и придобивки, той вярвал в Бога. Щом го сполетяло някакво страдание, не вярва вече. Действително страданията се носят мъчно, но когато Любовта посети човека, той лесно носи. За този именно момент Павел казва: „Никакви страдания, никакви мъчнотии не са в сила да ни отдалечат от Любовта Христова." Любов, която се губи пред страдания и мъчнотии, не е истинска Любов. Истинската Любов пред нищо не отстъпва." („Призови Симона!", НБ, 16.10.1927)

„Всяко страдание, за което сме съзнали, че носи някакво велико благо в живота ни, има смисъл. Затова Павел казва: „Днешните ни страдания не могат да се сравнят с онези велики блага, които ще дойдат за в бъдеще." Един ден, когато хората съзнаят какво са донесли страданията им, те ще кажат: „Добре ми стана, че се наскърбих"." („Съчетание, приложение и изпълнение ", РБ, 03.08.1931)

„Казва се, че ап. Павел е проникнал до седмото небе и от това, което е видял там, казва: „Око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го любят." Това значи: око не е видяло и ухо не е чуло това, което е приготвено за онези, които са минали през страданията и влизат в Любовта. Мнозина се оплакват от страданията, обезсърчават се, отпадат духом. Защо? Защото друго нещо са очаквали.

И Христовите ученици очакваха Христос да стане цар, а те да заемат видни обществени служби, но не излезе така. Като разбраха, че първо ще дойдат страданията, а после благословението, много от тях избягаха. Днес светът се нуждае от силни хора. Преди 2000 години учениците на Христа се разпръснаха, но ако и днес бягат, срам е за тях." („Пробни страдания", СБ, 18.08.1935)

„Първоначално Павел беше горделив, но като позна Христа, мина през големи страдания... Той каза: „Виждам, че с големи страдания ще вляза в царството Божие." Тогава той се смири и се свърза с Бялото Братство. Казва се, че той се възнесъл до седмото небе. „Де е това небе? Ние не го виждаме. Ако е горе някъде, не можем да го видим."

Това небе е тук. Павел казва: „С тялото си ли бях, или без него, не зная, но видях и чух неща, които око не е видяло и ухо не е чуло." Казва-

те: „Кой ще ни избави от това смъртно тяло?" Най-после Павел казва: „Сега съм във венеца на живота си." И тогава Павел беше във вериги, но не се страхуваше вече." („Първичната връзка", НБ, 27.06.1923)

„Апостол Павел казва, че се е пренесъл на третото небе. Третото небе подразбира пробуждане на космическото съзнание на човека. Много светии, много велики хора са живели в това съзнание. Например, Христос, Буда, Сведенборг и други някои са познавали живота и условията на това съзнание. Когато се пробуди космическото съзнание в човека, той изпитва необикновена радост, която никой не може да му отнеме. Докато човек не влезе в това съзнание, неговата радост ту ще се явява, ту ще изчезва – днес ще е радостен, утре ще е скръбен. Задачата на Христос беше да научи хората да живеят правилно, да съдействa за пробуждане на космическото им съзнание. Христовото учение внесе в света нова наука, която цели да приготви пътя за проявяване на това ново съзнание в хората." („Проява на музиката в съзнанието", ООК, 28.12.1926)

„Христа трябва да Го създадете във вас. Той започва да се образува в душата, както детето се зачева в утробата. Може да Го пометнете, например, когато се разгневите, а туй зачеване става много рядко. Като дойде Христа във вас и ангелите ще дойдат; като родите Христа, небето взема грижа за вас и вие ще бъдете в безопасност. Павел в седма глава (II Кор.) е на мъки, а в осма глава Христос се роди в него. Вашият стремеж е да родите Христа. Трябва да се научите на търпение, да сте смели, решителни, да сте готови да се жертвате. Майка, която е страхлива, не може да ражда. Дяволът само гледа да убие във вас Христа, щом заченете. За Христос да сте готови на всички жертви! Като се роди Христос във вас, вие ще станете граждани на небето и ще помагате на Господа." („Достатъчна ти е Моята благодат", ИБ, 18.01.1917)

„Апостол Павел беше голям оптимист. Той мислеше, че лесно ще влезе в Царството Божие, но като го биха няколко пъти, каза: „Братя, с големи страдания ще влезем в Царството Божие." Ако във времето на Павел беше мъчно влизането в Царството Божие, в нашето време е още по-мъчно. Сегашният век носи по-големи мъчнотии и страдания на човечеството. Ние сме в края на века, когато старото отминава времето си и отстъпва на Новото. Това време носи големи, но велики страдания. Човек се пробужда, отправя погледа си нагоре, към възвишения свят, където е сигурността и щастието, което търси." („Правата посока", ООК, 06.05.1931)

„Бог изисква от нас служители... Не че Бог сам не може да оправи света, но Той опитва нашите умове, ние какво можем да направим. Той сам може да оправи света, но иска и ние да вземем участие в делото Му, за да получим дял. И в посланието ап. Павел казва, че ние сме съработници с Бога. И в това е величието на Бога, че Той ни допуща да вземем дял в туй велико дело. А какво по-велико дело от това, да опитаме Божията Любов?" („Ти си!", НБ, 07.12.1924)

„Днес всички религиозни хора се хвалят с Христовия кръст. Питам: този кръст спаси ли света? И ап. Павел е писал много велики, свещени неща, но де са те днес? Някои от тях изнесоха пред света, а повечето скриха. Един ден ние ще извадим всичко онова, което Христос, както и ап. Павел, са писали. Много от апостолските послания са скрити, но някога те ще излязат налице. В Бога всичко е записано. Той държи сметка за него. Тези послания, които са скрити, ще се дадат някога на разумните, на готовите ученици. Как ще им се дадат? – Във време на сън. Някоя вечер ще им дадат да прочетат тези послания и на сутринта, като се събудят, те ще си спомнят цели пасажи от прочетеното през нощта и ще го възпроизведат. Който е готов за тази работа, той ще може да чете и самите послания." („Здравословни условия", ООК, 28.04.1926)

„Павел казва: „Да не се женят" и добавя защо. Не трябва да се женят, понеже хората не разбират закона. Мъжът ще обича жена си – ще забрави Господа. На ученика не му се позволява да забрави Господа. Никога! А който обича Господа, той трябва да обича всички хора заради Господа и трябва да ги търпи всички. Тъй както Господ, така трябва да бъдете и вие." („Ненаписаните закони", НБ, 06.10.1921)

12. Мистерията на Голгота

„Сега душата ми е смутена; и що да река? Отче, избави ме от този час? Но за това дойдох на този час." (Йоан 12:27)

„Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света скърби ще имате; но дерзайте: Аз победих света." (Йоан 16:33)

„Тогаз рече Исус на Петра: Тури ножа си в ножницата. Чашата, която ми даде Отец, да я не пия ли?" (Йоан 18:11)

„Оттогава Исус начена да открива на учениците Си, че Той трябва да отиде в Иерусалим и много да пострада от стареите, първосвещениците и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да възкръсне.

И Петър, като Го взе настрана, захвана да Му възразява: милостив Бог към Тебе, Господи! Това няма да стане с Тебе.

А Той се обърна и рече Петру: махни се от Мене, Сатана! Ти си Ми съблазън, защото мислиш не за това, което е Божие, а за онова, което е човешко." (Матей 16:21-23)

Рудолф Щайнер: *„Да разбереш Евангелията в светлината на Мистерията на Голгота изисква смелост, смелост, от която човечеството изключително се нуждае днес. Навсякъде Евангелията говорят за смелост; те настойчиво призовават за смелост да се следва Импулса, който Христос Исус пося в еволюцията на Земята. Нашата непосредствена задача е да се научим отново да четем Евангелията като Слово*

Божие." (Събр. съч. 175)

12.1. Предателството на Юда

Мнозина питат: *„Защо изобщо е било нужно да бъде предаден Христос, след като е бил един от най-популярните хора в цяла Юдея?"* Очевидно и тук става въпрос за факт, който може да бъде обяснен единствено посредством езотеричното познание. И Рудолф Щайнер ни дава ключът за тази загадка:

„Самият аз трябва да призная: Въпросът, защо беше необходимо предателството на Юда, защо е крайно необходимо някой от кръга на учениците, в случая чрез целувката на Юда, да посочи като с пръст: „Ето, този е!", този въпрос винаги ми е изглеждал твърде странен, докато от Хрониката Акаша разбрах, че хората извън кръга на учениците действително не са можели да знаят, в кого от тях се намира Христос, понеже Той можеше да говори чрез всеки от тях; така че, дори когато Той се намираше физически всред тях, те не бяха в състояние да Го разпознаят по тялото. Всеки от учениците можеше да бъде взет за Него, понеже Той можеше да говори чрез всеки един от тях! И едва когато някой от учениците, който добре знаеше в чие тяло се намира Христос Исус в дадения момент и можеше да каже на преследвачите: „Ето, този е!" едва тогава те можеха да Го хванат." (Събр. съч. 148)

Друг интересен въпрос, който често хората си задават, е защо Мъдрият Христос е избрал сред 12-те апостола и ученик, който ще го предаде. В предишна глава загатнах част от обяснението, свързано с 12-те зодии, но тук ще се задълбоча още малко в тази тема.

Юда, човекът на интелекта, не можа да възприеме същността на Христа и затова Го предаде. Юда очаквал Той по магически начин да събори римското царство и да възстанови Божието Царство на Земята, по образец на Римската империя. Той мислел, че социално и политическо преобразование, извършено по магически начин от Христос, би разрешило всички проблеми и би довело до едно съвършено общество.

От това става ясно колко безполезен е интелектът, ако не бъде озарен от духовни познания. Защото всеки Посветен знае, че промяната може да се случи единствено първо в душите на хората и оттам да излезе на повърхността - в обществения живот. В противен случай каквито и правила, закони, заповеди и наказания да се въвеждат, те ще останат безплодни и няма да допринесат с нищо за всеобщото повдигане, ако не са съпътствани с духовна просвета.

В сцената, когато Мария-Магдалена помазва с миро краката на Христа, именно Юда се възмущава и казва, че е по-добре да се продаде това миро за триста динарии и парите да се раздадат на сиромасите. С това той ясно казва: *„Материалното, парите са по-важни от Божественото, Христовия Импулс."* В този пример той отново търси решения по чисто материалистичен начин. И когато неговото нетърпение достига своя връх, Юда преценил, че сам трябва да принуди Учителя си да извърши делото, което той очаквал. Той е бил с изключително помрачено съзнание от духовете на

мрака и това довело до погрешно разбиране за земната мисия на Христос. По сходен начин и днес мнозина очакват Христос (пък ако не Христос, то някой нов политик) да дойде на бял кон и да разреши проблемите, без това да изисква нашето участие, без да се налага да спираме да живеем в своите низки животински страсти. Сред нас има цяла армия от Юдовци, която търси начин да получи всичко наготово.

И както Юда имаше едно тайно знание - кой е Христос - и го продаде за лична изгода, така и днес нашите Гурута и Учители се мъчат всячески да се докопат до някоя полуистина, от която по-късно да направят бизнес.

Чрез предателство Юда искал да принуди Христос към изпълнението на Неговата въображаема мисия. Но когато Христос, без да се противопоставя, прие осъждането на смърт, очакването на Юда пропадна, а с това и самият Юда, който отиде и се обеси. По този повод Учителя казва:

„Днес хората очакват Христа втори път да дойде на Земята, да оправи света. Не, по външен път светът не може да се оправи. Христос трябва да дойде вътре във всеки човек. Само по този начин светът ще се оправи. Ако поставите милиони железни стърготини една до друга, те няма да се сплотят, да образуват едно цяло. Поставите ли ги, обаче, под известна температура, те ще се стопят, ще се слеят една с друга и ще образуват течна маса.

В случая, огънят представя онази вътрешна сила, която споява железните стърготини и ги превръща в едно цяло. Следователно, Христос трябва да дойде в сърцата и в умовете на хората като вътрешна сила, която ще ги обедини в едно цяло. Тази вътрешна сила е любовта, която носи живот за човешките души. Само чрез Любовта хората могат да работят в единство." („Желаният мир", СБ, 28.08.1938)

„Когато Истината внесе своите проекции в човешката душа, човек става силен като Христа – може да жертва живота си за другите, за цялото човечество. Щом Истината оттегли проекцията си от човешката душа, ние имаме един тип като Юда, който върши престъпления и после отива да се самоубива. Значи имаме два типа в света: Юда, който търсеше своята слава и мислеше само за себе си, и Христос, Който търсеше славата на Онзи, Който Го е проводил. И двамата умряха. Христос умря по-рано, но възкръсна. Юда умря по-после, но не можа да възкръсне. И единият се размножи, и другият се размножи. Последователите на Юда днес не са малко. Казвате: „А, последователи на Юда!" Ами че последователи са!

Навсякъде има последователи на Юда. Следователно между тези два принципа, които виждаме в учението на Юда и в учението на Христа, има една велика борба, която ние трябва да завършим. Някои казват: „Е, какво ще се говори за учението на Юда?" Нека се запитаме свободни ли сме от влиянията, от недъзите на Юда? Когато бръкнеш в кесията на някого, когато отнемеш живота му, имането му; когато го обезчестиш, когато отнемеш всичкото му целомъдрие – това не е ли учението на Юда? Когато внесеш онези велики дълбоки качества в душата на човека; когато внесеш онова чувство на самопожертване, на себеотрицание в живота на човека (да бъде той готов да жертва здраве, сили и

живот за другите), не е ли това учението на Христа? ...

Аз говоря сега за духовните хора. Ние трябва да се отърсим от учението на Юда, от туй криво разбиране. Какво представлява Юда? Той е само един символ – който говори за себе си, търси своята слава. И тъй, всички ние, за да се разберем като хора, като братя, трябва да турим принципа, учението на Юда долу на опашката; а принципа, учението на Христа (Божественото в нас) трябва да турим на първо място, трябва да го поощряваме." („Който иска славата", НБ, 25.01.1925)

12.2. Пътят към Голгота

„И когато отидоха на мястото, наречено Лобно, там разпнаха Него и злодейците, единия отдясно, а другия отляво. А Исус говореше: Отче, прости им, понеже не знаят, що правят. И като деляха дрехите Му, хвърлиха жребие. А народът стоеше и гледаше. Подгавряха се заедно с народа и началниците, казвайки: други спаси, нека спаси и Себе Си, ако Този е Христос, избраникът Божий. Също и войниците се подигравахa с Него, като се приближаваха и Му поднасяха оцет, и казваха: ако си Ти Иудейският Цар, спаси се Сам. И над Него имаше надпис, написан на гръцки, латински и еврейски: Този е Царят Иудейски.

Един от увисналите на кръста злодейци Го хулеше и казваше: ако си Ти Христос, спаси Себе Си и нас. А другият, като заговори, мъмреше тогова и казваше: та и от Бога ли се не боиш ти, когато и сам си осъден на същото? А ние сме осъдени справедливо, защото получаваме заслуженото според делата си; но Тоя нищо лошо не е сторил. И казваше на Исуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдеш в царството Си! И отговори му Исус: истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мене в рая.

Беше вече около шестия час, и настана мрак по цялата Земя до деветия час; и потъмня Слънцето, и храмовата завеса се раздра през средата. Исус, като извика с висок глас, рече: Отче, в Твоите ръце предавам духа Си. И това като каза, издъхна." (Лука 23:33-46)

Когато говорим за Исус Христос, важно е да знаем, че целият Му земен живот - раждането, детството, юношеството, кръщението в Йордан, проповядването в течение на три години и, най-после, разпъването, смъртта, погребението, възкресението и възнесението, е една Велика Мистерия от Космичен характер. По-точно това е най-великата Мистерия в историята на човечеството. Във всички тези моменти, които са части от един цялостен процес, са свързани много Тайни и загадки, които обхващаме под общото понятие *„Мистерията на Голгота"*, която, ако поискаме да опишем в нейната пълнота, неизбежно ще трябва да признаем същото, което четем и в Евангелието на Йоан 21:25: *„Има и много други работи, които извърши Исус и за които, ако би се писало подробно, чини ми се, и цял свят не би побрал написаните книги. Амин."*

Хората в миналото са знаели, че хълмът Голгота още преди Христа е бил едно много особено място на Земята, отличаващо се от всички други хълмове на Земята. Древното човечество е чувствало Земята като едно живо

същество, подобно на човека. Това, което за човека е главата, за Земята то е Палестина, а челната част на Земята е Голгота. Името Голгота, което значи *„Лобно място”*, не трябва да се схваща като случайно и произволно, както и името Делфи, Свещеното място на гърците в полите на планината Парнас, което означава *„Пъп на Земята.”*

Когато древните говорили за центъра на Земята, те не разбирали физическия център във вътрешността на Земята, който днес хората си представят, намиращ се всред една огнена маса, а са разбирали Ерусалим, а още по-точно - Голгота. Това не е бил един детински начин на мислене, а от древните предания на Мъдростта хората са чувствали една по-висша истина на Природата. Хората са знаели за етерния център на Земния организъм - Свещената Земя. Те са знаели също, че кръстът, върху който Христос понесе смъртта, не може да стои никъде другаде, освен на Голгота. Както в точката между двете очи, на около 1см под кожата, човек има центъра на своето вътрешно същество и своето съзнание, така и Земята има своя център на Голгота, от който тя взема участие в духовния живот на Космоса.

Забележителен е начинът, по който Христа извървя своя път до Голгота, и примерът, чрез който Той ни показа как да носим страданията. Каква безкрайна Любов бликаше от Онзи, Който след безкрайни поругания и хули преглътна всичко и изрече думите *„Прости им, Отче, те не знаят какво вършат!” (Лука 23:34)*

Така ние откриваме как на кръста тази безгранична Любов блика към Земята и прощава погрешките, докато срещу Спасителя се извършва най-ужасното нещо за физическия свят. За прощение се моли Този, Който там, на кръста на Голгота, извършва най-великото дело от своята безгранична Любов към онези, които Го разпнаха.

12.3. Как Христос ни спаси?

Преди 2000 години в човешкото съзнание царувал невиждан мрак и хората не са познавали нищо вън от материалния свят. В духовно отношение човечеството отивало към пълно израждане. Древните култове на Мистериите, от които са произлезли различните религии на древността, които ние обикновено наричаме езически, са били съвършено извратени и са се превърнали в черно магьосничество.

В същото време голяма част от човечеството е било изпаднало под влияние на тъмните сили. И ако не беше слязъл Христос на Земята в тази епоха, човечеството, което е станало жертва на злото, би било безвъзвратно изгубено.

Със слизането си на Земята, и особено с Мистерията на Голгота, Христос вля нови сили в земното развитие, с които сили обърна колелото на човешкия живот в обратна посока. Новите сили се вляха както в Земята, така и в човешките души тела. Смъртта на Исус и Възкресението на Христос отбелязват повратната точка в човешкото развитие и са най-важния момент в цялото развитие на човечеството. До това време човечеството слизаше надолу и затъваше във все по-голяма тъмнина. След тези знаменателни събития то поема по обратния път, пътят на възхода към Бога. Този път е

осветен от Христос, който казва: *„Аз съм Виделината на света."*

Влад Пашов пише по този въпрос следното:

„Три години Христос проповядваше на народа и учениците, на книжниците и фарисеите, и най-после стигна до Голгота, където даде генералното сражение с тъмните сили. Тъмните сили привидно победиха, като го приковаха на кръст и го прекараха през най-големи страдания, но това беше една необходимост, това беше една тактика на Христос, за да влезе в тяхната крепост и да я разруши. Чрез смъртта на Голгота Христос слезе в ада, той проникна в центъра на Земята, където е центърът на Черната ложа и извади оттам всички заробени човешки души.

Същевременно със своята аура, със своята Светлина, Той проникна цялото космическо пространство, в което Земята се движи и погълна в своята аура цялата духовна атмосфера на Земята, с което трансформира всички онези набрани нечисти мисли и желания, които утежняваха пътя на човешкото развитие. В това се състои Спасението, което Христос извърши за човечеството, че обърна движението на неговите сили в противоположна посока на дотогавашната, че погълна в себе си дотогавашната аура на Земята с всички нечистотии, породени от човешките мисли и желания, и най-после посочи на хората Пътя, по който могат да намерят Бога в себе си."

Христос казва: *„Аз победих света."* За да победи някой, очевидно трябва да има и война. Но срещу кого воюва Той? С Черната ложа, с Князът на този свят, за когото Христос казва, че вече е осъден. Спасителят е слязъл в царството на Княза на този свят и го побеждава.

Влад Пашов пише още: *„Води се една борба в света на духовете, която на физическия свят завършва с разпъването на Христа на Голгота. И князът на този свят сега си мисли, че с това е победил своя враг. Но се излъгал. Защото, още преди разпъването Христос казва: „Аз победих света." Тази победа е извършена в духовния свят и тук, на Земята, има своя завършек. Като минава през смъртта и я побеждава, с това Христос нанася последно поражение на княза на този свят. Затова Той казва: „Дерзайте, Аз победих света"."*

И така стигаме до най-важния въпрос: Ако се огледаме наоколо, ще видим, че човечеството не живее нито по-благороден, нито по-духовен живот. А всички проповедници ни учат, че Христос е спасил света. Тук всеки нормален човек би си казал - ако Му е такова спасението, не си струваха мъките. Но в мига, в който погледнем цялостната картина на Земното развитие в космичен план, разбираме, че това, което е извършил Христос, ще дава плодове милиарди години напред и сега едва се показват кълновете на семената, които Той посади в душите ни. Човечеството е вървяло в инволюционния път и е затвало в материята милиони години - наивно е да смятаме, че за някакви 2000 години светът, в който е царувало злото, ще се превърне в Царството Божие. И все пак, сега сме на прага на един прелом, който ще промени значително цялото земно Битие.

Но какво точно стана преди 2000 години, което толкова коренно промени цялата ни еволюция?

Преди всичко бих искал да отбележа, че (според Великите Посветени)

това събитие ще може да бъде разбрано в дълбочина едва след много хилядолетия. Дотогава постепенно нашето съзнание ще се разширява и ще може да обхване духовните истини. Окултен факт е, че на кръста Христос абсорбира (погълна) в себе си мрачния облак на общочовешката карма, който препречваше пътя към духовните светове и към Бога, а заедно с това Той вля свежи сили на Любов в човешките души. Така Спасителят ни даде възможност чрез Христовия Импулс да победим злото (влиянията на тъмните духове) в себе си и да влезем в Истинския Живот като достойни Божи Синове и Дъщери.

По отношение на Земята като цяло, спасението се състои в това, че Христос донесе онези сили, с които спря слизането на Земята като живо същество в гъстата материя, спря инволюционния процес и даде импулса на обратния процес, на процеса на възхода, на възлизането. До времето на Христа, казва Учителя, Земята като един голям винт слизаше все по-дълбоко в материята. Христос, със своето слизане на Земята, спря този процес и даде обратно движение на този голям винт.

От друга страна Христос въздейства на човешката душа, в която под влиянието на съществата от тъмната ложа беше се пробудило самосъзнанието, а заедно с него и съзнанието за себе си като отделна личност със свои собствени интереси, което породи егоизма в човешката душа. Хората все повече се отдалечаваха един от друг. Христос, със слизането си на Земята донесе силата на Любовта – не само Учението на Любовта, което беше донасяно и в миналото, но донесе силата на Любовта, която се вля в процеса на земното развитие и по такъв начин въздейства и на човешките души. Всички души, които приемат Любовта като една сила, под нейното влияние започват да съзнават, че те имат общ произход и общ интерес. По такъв начин се образува една общност, която няма за основа вече кръвното родство, както е било в миналото, но се образува една общност на основата на Духовната любов, която Христос донесе.

В евангелието на Йоан (19:10,11) четем: *„Пилат Му казва: на мене ли не отговаряш? Не знаеш ли, че имам власт да Те разпна, и власт имам да Те пусна? Исус отговори: ти не щеше да имаш над Мене никаква власт, ако ти не бе дадено свише.”*

Тази мисъл ясно ни показва, че това, което се е случило, е било определено така да стане, и е било нужно Христос да умре точно по такъв начин, тъй като е имало огромна разлика дали ще умре от естествена смърт или етеризираната му кръв, носителка на Христовия Аз, ще се влее в Земята и ще я преобрази в духовен план. Според езотеричното християнство кръвта е израз на човешкия Аз, на човешката душа. И макар че обикновеното научно изследване няма да намери в Христовата кръв нищо различно от всяка човешка кръв, в духовен план тя е съвсем друга.

На хълма Голгота се случи нещо неповторимо по рода си. Това, което хилядолетия наред се беше разигравало в храмовете на мистериите под формата на минаването през мистичната смърт, Христос трябваше да разиграе на великата арена на световно-историческата сцена. Всичко, което ставаше тайно във великите храмове на посвещението, сега излезе навън. Пред човечеството застана с пълна сила това, което иначе се явяваше само пред посветените през три и половина дни, в течение на които се е из-

вършвало старото Посвещение.

И с това събитие Христовият импулс обхвана както човека и човечеството, така и цялата Земя. Под влияние на този импулс Земята в бъдеще ще се преобрази и одухотвори, и ще се превърне (в края на този космичен период) в етерно небесно тяло, а в един по-следващ период – в астрално небесно тяло, като материалната субстанция постепенно ще се превърне в духовна.

Събитието на Голгота само по себе си е едно посвещение пред очите на целия свят, което не е извършено само за онези, които по онова време бяха негови свидетели, но за цялото човечество; и това, което се разля от смъртта на кръста, то се вля в цялата Земя. Един подтик за нов духовен живот идва от капките кръв, които на Голгота потекоха от раните на Исус Христос, вливайки се в цялото човечество. Защото в земното човечество трябваше да се влее като сила това, което от другите основатели на религии се бе вляло като мъдрост, като учение. Тази е великата разлика между събитието на Голгота и учението на другите основатели на религии.

С новия импулс, който Христос даде на човешкия възход, Той внесе духовната Любов като нова сила, която да работи за човешкото повдигане. И който приеме този импулс, той ще подкрепи и освежи живота му и ще го пресъздаде, ще му даде нов подтик за живот и творчество, и ще го издигне постепенно във висините на Духа, като го освободи от робството на материята. Колкото до тези, които не могат да приемат импулса на Любовта: техният живот постепенно ще се пресушава и материята все повече ще ги завладява, вследствие на което тяхното развитие спира. Те вземат обратно движение - постепенно слизат все по-дълбоко в гъстата материя и рискуват да изгубят човешкия си образ и да слязат в бездната, да станат плячка на тъмните сили.

Затова Рудолф Щайнер казва: *„Само Любовта може да възвърне безсмъртието на човека." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")*

А на друго място този Посветен ни учи: *„След грехопадението човешката душа изгуби силата да почувствува своята дълбока вътрешна природа, изгуби способността да намери Бога в себе си. Чрез импулса, който Христос даде на човечеството, чрез Голготската Мистерия, Той възвърна на човека тази възможност да намери Път към Бога в себе си." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")*

Това е в пълен синхрон и с учението на Учителя, който постоянно говори за Любовта като единствен Път, по който човек може да придобие безсмъртния Живот.

Христос казва: *„Аз дойдох, за да имат Живот и да го имат преизобилно." (Йоан 10:10)* Като казва *„Аз"*, Христос подразбира Великия Принцип на Любовта. За Мистерията на Голгота Учителя казва: *„На кръста Христос преживя онова, което може да се нарече идейно-мистични страдания, най-дълбоките и интензивни страдания, които може да преживее една човешка душа. Той трябваше да изпие до дъно чашата на страданията, онази чаша, в която бяха събрани всички горчиви утайки на миналото. Ала в тези интензивни кондензирани страдания Нему се разкриха всички Тайни на миналото. И затова, съзнавайки важността на момента, след вътрешната драма, преживяна в Гетсиманската гра-*

дина, Христос казва: „За този час Аз дойдох“.” (из „Учителят говори“)

Влад Пашов пояснява думите на Учителя така: *„Чашата с отровите, това е цялата карма на човечеството, събрана от милиони години, която се беше надвесила като един страхотен тъмен облак на хоризонта на човешкото развитие и пречеше на човешкия прогрес. Тя задушаваше всеки благороден подтик. Човеците не можеха да повдигнат главите си над този тъмен облак, в който беше събрано цялото минало и никакъв слънчев лъч от ефирните простори не можеше да проникне през него до човешките души. Той беше като една задушлива и отровна атмосфера, която убиваше човешкия живот и човечеството рискуваше да се заличи от космоса. Тази карма се беше изпречила на пътя на човечеството като една непроходима планина, която преграждa пътя към Възвишените светове.*

Хората със своя лош живот, със своите ниски страсти, желания и инстинкти, със своите престъпни дела бяха изпълнили пространството с отровни мисъл-форми, на които бяха дали живот. И те, натрупани в течение на милиони години образуваха този страхотен облак, тази непроходима планина, която преграждаше пътя на човешките души към Възвишените светове. Казано по-конкретно, кармата в своето проявление оставя следи както в Природата, така и в самия човек. Резултатите на кармата, изявена в Природата под формата на мисъл-форми, образува този тъмен облак, който образува една задушлива атмосфера, която убива всеки благороден подтик.

Но кармата оставя своя резултат и в самия човек, защото всичкия този живот на миналото, който създава тази лоша карма, предизвиква в човека известни енергии, които са предимно от разрушителен характер. Със слизането си на Земята и с Голготската Мистерия, с изпиването на горчивата чаша с отровите, Христос абсорбира този облак в себе си и по такъв начин очисти космичното пространство от всички онези мисъл-форми, които образуваха този тъмен облак и откри Пътя на човешките души към Възвишените светове, към Бога.

По такъв начин Христос погълна в себе си, в своята аура цялото минало на човечеството... И когато Христос на кръста беше прободен и потече кръвта му към земята, заедно с тези капки кръв, които паднаха на земята, се вля в Земята, в земното развитие Христовата сила. Защото кръвта е носител на живот.

Тези сили, които се вляха в земното развитие, са в състояние да извадят Земята и човечеството от тринадесетата сфера, от ада, и да го въздигнат в светлите Небесни висини, където е Вечна Светлина, където има простор и свобода за човешките души. Затова Учителя казва: „С цялата тази трагедия, която се разигра на Голгота, се вля нова кръв в изтощените жили на човечеството и се даде нов импулс на Божественото кръвообращение на живота.”

Общо е убеждението у християнските народи, че Христос е спасил човечеството. Това, взето принципно, е вярно. Но какво се разбира под думата спасение? Ако се вземе в буквален смисъл, то защо хората пак страдат, пак грешат и са изложени на всякакви изкушения и страсти, които ги водят към ада? Ясно е, че има нещо, което не е разбрано в това

спасение. Според Учителя (и въобще според Окултната Наука) спасението е един факт и той е следният: до идването на Христа човечеството слизаше все по-дълбоко в гъстата материя и беше обърнато с гръб към Бога, отдалечаваше се от Него, вследствие на което беше изложено на много изкушения и съблазни. Христос обърна това движение в обратна посока, т.е. В посока към Бога. Затова Учителя казва:

„Идването на Христа на Земята е най-великото, най-важното събитие в цялата човешка история. Това е един кардинален пункт в развитието на човечеството. Това е първият факт, който влиза в понятието за спасението - движението на човешкото развитие, движението на човешките енергии е обърнато в обратна посока на досегашната, обърнато е в посока към Бога, към Слънцето на живота.

Вторият факт, който се отнася към понятието за спасението, това е фактът, който споменах, че от човешките престъпления и грехове се беше образувал един тъмен облак, който преграждаше пътя на човешките души към Бога. Христос абсорбира, погълна в себе си този тъмен облак и с това разчисти пътя на човешките души към Бога, разчисти хоризонта и даде възможност на слънчевите лъчи и енергии да въздействуват непосредствено на човешките души. В тези два факта от космично значение се състои спасението на човечеството.

А онзи дял от кармата, която е оставила своя отпечатък в самия човек, човек ще си понесе последствията. И от това вече идват страданията и изпитанията, паданията и ставанията в човешкия живот. Но тези страдания са вече очистителни, те извършват в човека онова, което Христос извърши в космичен мащаб." Учителя дава и следния пример за спасението. Той казва: *„Ти си паднал в една кална яма, Христос те изважда от тази кална яма и ти дава възможност да продължиш своя живот. Това е спасението. Но Христос няма да учи за тебе. Ти като човек сам трябва да разрешаваш задачите, които животът ти дава със Светлината, която Христос ти дава." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")*

12.4. Тялото Христово - Земята

„И когато ядяха, Исус взе хляба и, като благослови, преломи го и, раздавайки на учениците, каза: вземете, яжте: това е Моето тяло. И като взе чашата и благодари, даде им и рече: пийте от нея всички; защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на грехове." (Матей 26:26)

„Войниците пък, като разпнаха Исуса, взеха дрехите Му (и ги разделиха на четири дяла, по един дял на всеки войник) и хитона. Хитонът не беше шит, а изтъкан цял от горе до долу. Тогава рекоха си един другиму: да го не раздираме, а да хвърлим за него жребие, чий да бъде; за да се сбъдне реченото в Писанието: „разделиха дрехите Ми помежду си и за одеждата Ми хвърлиха жребие." Тъй направиха войниците." (Матей 19:23,24)

Посочените цитати изразяват една дълбока мистична истина, а именно, че след Мистерията на Голгота вече цялата Земя е Тяло на Христос. Когато се казва, че войниците разделили дрехите Му, това също е едно космично явление. Дрехите на Христос са символ на цялата Земя, разделена на държави и народи - това е разделението на дрехите на Христа. А хитонът (вид туника) представлява въздушната обвивка на Земята, която не може да бъде разделена. В момента, когато на Голгота кръвта е текла от раните на Спасителя, Земята се е обновила. Тя е била обхваната от един импулс, който тепърва ще се разпростира и засилва през идните хилядолетия. Именно за този импулс предшестващите епохи са били само една подготовка. През времето, когато Христовата кръв е проникнала в Земята, Духът, който се е отделил от нея, е изпълнил цялата Земна аура и е влял сили, които да послужат за духовния прогрес на бъдещото човечество.

Оттам идва импулсът, който преобразява цялата Земя и цялата човешка природа. До наши дни е могла да бъде използвана само една малка част от силите на този импулс. Хората ще успеят малко по малко да дойдат до положение да разбират какво е станало на Земята в деня на Голгота. От проникването на Христовата кръв в Земята, земната аура се трансформира от силите на Духа, Който се е проявявал чрез тази кръв, а откакто земната аура се е трансформирала и е получила нова сила, оттогава Христовият Принцип е бил въплътен в Земята и Земята става тяло на Христос.

След въплъщението Си и след събитията на Голгота, Христос става, освен Дух на Слънцето, и Дух на Земята. Неговият мощен импулс създава условията Христовият Дух да се изяви и в душите на хората. В настоящата пета културна епоха (започнала през XV век) човечеството има за цел съзнателно да приеме Христос в себе си, като първо развие нужните качества. А в далечно бъдеще, когато изпълним нашата мисия, Земята отново ще се обедини със Слънцето в едно много по-одухотворено (нематериално) тяло, благодарение на импулса, започнал да действа преди 2000 години.

Щайнер казва: *„Вие бихте виждали Земята обкръжена от нейната аура и хилядолетия на ред бихте могли да проследите развитието на земната аура; бихте виждали Земята заобиколена от всякакви цветове, в средата физическата ядка, а около тази ядка земната аура в най-разнообразни форми и цветове. Вие бихте видели, как в течения на хилядолетията тези форми и цветове се менят по най-различен начин. Настъпва момент, който има огромно значение: Аурата на Земята приема изцяло съвършено друга форма и друг цвят.*

Погледната от външната страна, Земята се явява в една нова светлина. А това става с неимоверна бързина, така щото човек трябва да си каже: от този момент със Земята е станала една коренна промяна; аурата на Земята се е променила изцяло. Кой е този момент? Това е моментът, когато на Голгота потече кръвта от раните на Спасителя. Този момент е извънредно важен, най-важният от цялото развитие на нашата Земя. Моментът, когато кръвта изтече от раните на Спасителя, е същият този, в който и аурата на Земята се преобрази. В Земята проникна една съвършено нова Сила, най-важният Импулс за земното развитие, в сравнение с който всичко станало до тогава беше само подготовка." (Събр. съч. 104)

12.5. Учителя за Мистерията на Голгота

„В Гетсиманската градина Христос се намираше пред голямата задача, от която зависеше благоденствието на цялото човечество. Затова Христос казва: За този час дойдох Аз в света." („Благото на човека", ООК, 21.12.1927)

„До идването на Христос на Земята човечеството слизаше все по-дълбоко в гъстата материя и беше стигнало, така да се каже, до дъното на материята. Христос, със слизането Си на Земята, с Мистерията на Голгота, със смъртта и възкресението си даде импулса на възхода, вля в земното развитие нови сили, които обръщат движението на човечеството в обратна посока - към Бога. До Неговото идване човечеството се е движило със съзнанието си към центъра на Земята, отдалечавало се е от Бога, било е с гръб към Бога. С Неговото идване хората постепенно се обръщат с лице към Бога, поемат пътя на възхода. Затова той казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът"." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Някои от учениците на Христа, макар и ученици, се съблазниха, когато Христос им казва: „Ако не ядете от плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате Живот в себе си." Това е един факт, месото на всички животни и всички растения, които употребяваме за храна, са тяло на Христа. Това е в буквален смисъл вярно." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Христос разреши една задача, от която зависеше бъдещето на цялото човечество." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Ако Христос се беше уплашил от страданията на кръста, Той нямаше да даде едно ново, съществено разрешение на трудната задача за повдигането на човешките души. На кръста, въоръжен с Любовта, Христос разреши една задача, от която зависеше бъдещето на цялото човечество. Така Той откри Пътя за спасението на онези страдащи души, за които беше дошъл." (из „Учителят говори")

„Христос, този Разумен Принцип, простира ръцете си от Слънцето, и ако вие възприемете Неговата мисъл, желание и воля, и ако всичко това произведе промяна вътре във вас, за да съзнаете, че всички сте братя, че щастието на едното е щастие на всичките, вие сте намерили Христа." („Гърбавата жена", НБ, 08.06.1919)

„Христос донесе на Земята една нова Светлина и нова Сила, чрез която се подобри аурата на Земята и се създадоха благоприятни условия за по-нататъшното развитие на човечеството. Без това вливане на нова Светлина и нова Сила, донесени от Христа, човечеството нямаше сили и условия да се промени. Христос трябваше да пострада, за да се изкупят хората и да се изплати част от натрупаната карма на чове-

чеството. Идването на Христа е най-великото събитие в историята на Земята." (из „Акордиране на човешката душа")

12.6. Рудолф Щайнер за Мистерията на Голгота

„Ако Христос на Кръста не беше умрял, човечеството нямаше да бъде спасено. В Разпятието ние сме изправени пред едно уникално събитие. Смъртта на Христос на Кръста беше най-голямата благодат, дарявана някога на човечеството. И най-тежкият грях, който човечеството е поело върху себе си, е този, че Христос беше разпънат. Така най-тежкият грях съвпада с най-голямата благодат.

Повърхностният ум, без съмнение, ще обърне малко внимание на това. Но за онези, които проучват по-надълбоко, този въпрос е изпълнен с дълбока мистерия. Най-ужасното престъпление в историята на света се оказва спасението на човечеството. И ключът към тази загадка се намира в образцовите думи, изречени от Христос на Кръста: „Отче, прости им, те не знаят какво вършат." (Събр. съч. 175)

„Цялото земно съществуване не би имало никакъв смисъл във вселената, ако в пределите на това земно съществуване не е произлязла Мистерията на Голгота. И ако някой от обитателите на далечните светове биха могли да видят какво представлява от себе си Земята, те не биха могли да намерят никакъв смисъл в нейното развитие, ако не беше живял, умрял и възкръснал Христос. Благодарение на Голготското събитие животът на Земята придобива смисъл и съдържание за Вселената." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Когато човек е проникнат от онази Любов, която бликаше от кръста на Голгота, той може да погледне в бъдещето и да каже: На Земята развитието трябва постепенно да протече така, щото онова, което живее в мене като Дух да преобрази цялото ми физическо съществуване... в бъдеще трябва да придобият онова спокойствие и онзи мир, и да кажат: Ако имаме само Вяра, ако имаме само Любов, ние можем да се отдадем на надеждата, че това, което е в нас от Христа постепенно ще премине във външния свят. Тогава хората ще разберат думите, които звучат от кръста като висок идеал: „Отче, в Твоите ръце предавам Духа си." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 4")

„Това е моментът, когато на Голгота бликна кръвта от раните на Христос Исус. В този момент се променят всички духовни отношения на Земята... Ако Събитието на Голгота не беше станало, Земята никога не би могла отново да се съедини със Слънцето. Защото чрез Събитието на Голгота, силата на елохимите или слънчевата сила на Логоса се свърза със Земята. Едната сила на Логоса се устреми към другата сила на Логоса, за да могат двете – Слънце и Земя – отново да станат едно цяло. След Събитието на Голгота, когато обгръщаме Земята с духовен поглед, виждаме как нашата планета носи в себе си силата, която

отново ще я съедини със Слънцето. Ето защо ние твърдим: Чрез Събитието на Голгота в духовното съществуване на Земята беше прието нещо, което и преди това се е вливало в нея отвън – силата на Логоса. Какво пулсираше по-рано в Земята? Силата, която идваше по-рано от Слънцето под формата на лъчи. Какво пулсира в нея оттогава насам? Самият Логос, който чрез Голгота стана Дух на Земята." (Събр. съч. 103)

„Христос, приближаващ се отдалеч и все повече свързващ се със Земята, ще бъде реалността на Земята, ще бъде Духът на Земята, когато тя достигне целта си. Той и днес е вече такъв, но тогава човешките души ще бъдат проникнати от него, хората ще образуват едно цяло с него." (Събр. съч. 143)

„Преди идването на Христос, условията в духовния свят за човешките души наистина са описани точно в древногръцката поговорка: „По-добре да си просяк в горния свят, отколкото цар в Царството на сенките".

Това е така, защото преди Събитието на Голгота душите в духовния свят са се чувствали напълно изолирани – обгърнати от тъмнина. Духовният свят с цялата своя блестяща яснота не е бил прозрачен (и видим) за онези, които са влизали в него през портите на смъртта.

Всеки един се е чувствал изолиран, отхвърлен обратно към самия себе си, като че е имало издигната стена между него и всяка друга душа. И това усещане на изолация (ако не беше подвигът на Христос) щеше да става все по-голямо и по-голямо. Човек щеше да се втвърдява вътре в своя Аз – щеше да бъде обърнат само към себе си, без да има възможност да открие някакъв мост към другите. А егоизмът, вече твърде голям, щеше да се увеличи извън всякакви мерки с всяко следващо въплъщение. Всяко земно съществуване все повече и повече щеше да превръща хората в абсолютни егоисти.

Нямаше да има никаква надежда за братство на Земята или за вътрешна хармония между душите – тъй като с всяко пътуване през духовния свят щяха да проникват по-силни влияния в Аза. Това е, което щеше да стане със Земята без Христос. Пътят от една душа към друга душа отново ще бъде намерен, като вече е възможно великата сила на братството да се излее върху цялото човечество – това се дължи на Христовото идване, на Събитието на Голгота.

Следователно Христос е Силата, която даде възможност на човека, в края на краищата, да обърне земното си съществуване към добро." („Делото на Христос и противодействащите духовни сили", 22.03.1909)

„Онова, което предстои на човечеството, можеше само да се подготви от първите векове на християнството, включително и до наши дни. Ето защо трябва да кажем: „Занапред в човешките сърца ще живее една идея за Христос, несравнима по своето величие с нищо, което човечеството смята, че познава до днес. Това, което възникна като първоначален импулс чрез Христос и живя като представа за Него до наши дни

дори и всред най-добрите представители на християнството, е само подготовка за истинското познание на Христос." (Събр. съч. 15)

„Ако действително искаме да вникнем в еволюцията на човечеството, решително трябва да изоставим крайно погрешното мнение, че човекът винаги е бил такъв, какъвто е той днес. Защото независимо, че от подобно становище ние никога не бихме могли да изведем идеята за прераждането, от всичко, което ни е завещала традицията, както и от данните на Тайната наука, ние не трябва да забравяме, че хората от миналите исторически епохи действително са притежавали това, което днес съществува само в подсъзнанието, а именно, определена степен на ясновидство; после те са изгубили тази степен на ясновидство и най-ниската точка, до която са слезли, развивайки онези мисловни сили, които заглушават древното ясновидство, се намира във времето, когато е станала Мистерията на Голгота." (Събр. съч. 131)

„Чрез този Христов импулс нещо е дошло на Земята, нещо се е вляло в човечеството, което ще донесе добро за цялото човечество, щом се влее в човешките култури. Така че това, което премина през смъртта, е като житно зърно, което се умножава и навлиза в отделните души на хората, където може да покълне. Тъй като знаем, че Христос, който премина през смъртта и чрез това навлезе в Земята, беше приет от тялото на Исус от Назарет, се запитваме: Какво ще стане, когато Земята достигне целта си и дойде до своя край? Христос, който се приближи отдалече към Земята и се свърза с нея, в нейния край ще бъде реалността на Земята, той става духът на Земята. Той и сега е духът на Земята, само че тогава човешките души ще бъдат проникнати от него, хората ще са едно цяло с него." (Събр. съч. 143)

„... Обаче нещата се свеждат до нещо съвсем друго: а именно какво точно стана на Голгота, какво се случи там, дори и то да не може да бъде разбрано от нито една човешка душа? Важно е, че въпросното събитие стана, а не че хората веднага ще го разберат! Значението на Голгота не се състои в това, което хората са разбрали за Възкресението, а в обстоятелството, че Христовият Импулс намери своя път както на Земята, така и в Космоса." (Събр. съч. 148)

12.7. Възкресението

„А Мария стоеше при гроба отвън и плачеше. И както плачеше, надникна в гроба; и вижда два Ангела в бяло облекло да седят - единият при главата, а другият при нозете, дето беше лежало тялото Исусово.

И те ѝ казват: Жено! Защо плачеш?

Отговори им: дигнали Господа моего, и не зная, де са Го турили.

Като рече това, обърна се назад и видя Исуса да стои; ала не знаеше, че е Исус.Исус ѝ казва: Жено! Защо плачеш? Кого търсиш?

Тя, мислейки, че е градинарят, каза Му: господине, ако си Го ти изне-

сол, кажи ми, де си Го турил, и аз ще Го взема. Исус ѝ казва: Марийо!

Тя се обърна и Му рече: „Равуни!" което значи Учителю.

Исус ѝ казва: не се допирай До Мене, защото още не съм възлязъл при Отца Си; но иди при братята Ми и им кажи: възлизам при Моя Отец и при вашия Отец, и при Моя Бог и вашия Бог." (Йоан 20:11-17)

Рудолф Щайнер: *„И къде се намираше впрочем Христос, докато жените Го търсеха в гроба? Той се намираше в духовния свят, там, където Той можеше да се явява духом на апостолите, след като те отвориха сърцата и душите си, за да видят бродещия Христос след Мистерията на Голгота не със сетивните си, а с духовните си очи; за да видят Христос в Неговото етерно тяло." (Събр. съч. 148)*

Влад Пашов: *„След Възкресението Христос се явява първо на жените, което показва, че те са по-възприемчиви за духовните явления, понеже у тях духът е по-малко потънал в материята и техният мозък е по-гъвкав и възприемчив към духовното."*

Учителя:

„Христос показа пътя, по който ще мине всеки човек. Той се обърна към Бога с молба да се отмени горчивата чаша, но не получи никакъв отговор. След това се примири и каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа Си." Щом се предаде на Бога, дойде възкресението. Христос се отдаде с пълна вяра, че Бог няма да Го изостави. За онзи, който люби Бога и уповава на Него, всичко ще се превърне на добро." („Любов и безсмъртие", ООК, 17.11.1943)

„Ангелът, който причини смъртта Му, занесе душата Му в ада, но и тук Христос не стоя дълго. С влизането Си в ада Той причини цяла революция - Той раздвижи всичките му жители и ги пусна на свобода. Не мислете, че след Възкресението Си Христос беше сам - в ада Той беше вожд на цяло войнство от Ангели, които очистиха ада от всички затворници." (из „Учителят говори")

„Какво означава думата Възкресение? Да възкръснеш значи да оживееш. Кой може да възкръсне? Всеки, който придобие Свобода на душата си, той е възкръснал. Който придобие сила на Духа си, той е възкръснал. Който придобие Светлина на ума си, той е оживял. Който придобие доброто в сърцето си, той е възкръснал, той е оживял. Достатъчно е човек да придобие Свобода, Сила, Светлина и Доброта, за да възкръсне – да оживее. Кога може да стане това? Още днес." („Четири правила", РБ, 13.08.1937)

„Възкресението е едно преходно състояние от подсъзнателен живот към съзнателен и свръхсъзнателен. Самосъзнанието, което се заражда, е възкресение, оживяване. В сегашния живот самосъзнанието е необходимо за вас, за да поправите вашите минали и сегашни грешки, като ги замените с нещо разумно... Като съзнаете всички ваши грешки, всички

недостатъци на този живот и страданията, които произлизат от непознаването на Законите, тогава ще се подготвите за Възкресението." („Аз ще го възкреся", НБ, 27.11.1921)

13. Второто пришествие на Христос

„Христос, веднъж като принесе Себе Си в жертва, за да отнеме греховете на мнозина, втори път, без да става жертва за грях, ще се яви на ония, които Го очакват за спасение." (Евреи 9:28)

Учителя:
„Казано е в Писанието, че Син Человечески ще дойде втори път на Земята. С какво ще се ознаменува идването на Христа? – С пробуждането на човешкото съзнание." („Все що е писано", НБ, 28.01.1917)

„Религиозните и вярващите очакват Христос да дойде втори път на Земята, да им помогне. Те ще останат излъгани в очакванията си. Христос втори път няма да дойде на Земята. Защо? Защото пак ще Го разпнат! Казано е, че Христос ще дойде от облаците, придружен с ангели. Това значи, че Христос ще дойде в умовете и в сърцата на хората като светлина. Ангелите, които ще Го придружават, представляват Мъдростта и Любовта, с които ще бъде изпълнен. Христос ще дойде само за онези, които имат знание и светлина да разбират законите на разумната природа. Мнозина се запитват какво трябва да правят, докато дойде Христос на Земята. Ще работят, ще се приготвят." („Възможности за щастие", СБ, 24.08.1941)

„За всички онези, у които съзнанието е пробудено, Христос ще дойде, ще говори с тях, те ще слушат беседите и проповедите Му. А за онези, у които съзнанието не е пробудено, Христос може би друг път ще дойде." („И Земята ще се изпълни със знание", НБ, 11.04.1926)

Ванга: *„Христос отново ще дойде на Земята в бели дрехи. Настъпва времето, когато определени хора ще почувстват със сърцето си завръщането на Христос."*

13.1. Етерното пришествие на Христос

Едгар Кейси: *„Човечеството живее в последните мигове преди Исус Христос да се върне на Земята. Земята се подготвя за това събитие. Войната между Силите на Светлината и силите на мрака става все по-интензивна. Човечеството е изправено пред опасността да бъде погълнато от силите на мрака."*

Терминът *„Второ пришествие"* е късен и се използва от християнските теолози, без да има основания в Новия завет. Там гръцкият термин е

„parousia", който има значението на *„активно присъствие"*, а не на „второ пришествие." Още по-малко пък в плът и кръв. Християнските проповедници очакват да дойде Христос втори път на Земята да съди живите и мъртвите. Но как ще дойде Той – не знаят. Едни Го очакват да дойде на облаците, а други Го чакат да дойде във физическо тяло като човек. Но Христос не е напускал Земята и не е престанал да работи – Той винаги е бил във връзка с онези, които работят за Великото дело, за което Той работи. Спасителят казва: *„Идете и проповядвайте това Евангелие по цялата Земя" (Марко 16:15); „Аз ще бъда с вас до свършека на века." (Матей 28:20)*

Той ще бъде с нас само до свършека на века (епохата) по простата причина, че след това ще бъде не с нас, а в нас - в умовете и сърцата ни. Затова казва още: *„Където са събрани двама или трима в Мое Име, там съм и Аз." (Матей 18:20)*

За разлика от църковните лъжеучители, Посветените от Бялото Братство ни учат, че Христос ще слезе до етерния свят и по-пробудените души ще могат да влязат във връзка и общение с Него. Постепенно, в течение на следващите три хилядолетия това ще се случи с цялото човечество, или по-точно с онези човешки души, които „си вземат изпитите" в настоящата епоха. Теософите Го очакваха да се всели в тялото на индуса Кришнамурти, но се разочароваха, понеже сам Кришнамурти се отказа от тази мисия.

Учителя казва: *„Христос иде сега да посети човешките умове и сърца. Той ще срути всички затвори, ще заличи всички лъжливи учения, всичко онова, което разрушава човешките умове и сърца, което всява смърт в човешките души, което сковава човешкия живот. Той е живият Христос, който носи Живот, Светлина и Свобода за всички човешки души, като събужда и повдига в тях Любов към всичко живо." (из „Учителят говори")*

Въпросът за второто пришествие на Христос действително е един от най-важните в наши дни, тъй като от правилното му разбиране от отделния човек зависи дали той ще бъде способен да приеме Христовия Импулс в себе си и да каже като ап. Павел *„Вече не живея аз, а Христос живее в мен"*, или ще се отдалечи от Божия Син и сам ще спъне своето бъдещо развитие. Всички клонове на езотеричното християнство единодушно твърдят, че второ идване на Христос в плът и кръв няма да има никога повече на Земята. И всеки, който твърди обратното и скрива от нас Истината волно или неволно, ни вкарва в един много опасен път, тъй като единствено от правилната връзка с Христос все повече ще зависи напредъкът на всеки човек в духовен и дори във физически аспект.

Христос и днес се проявява чрез мисълта на всички гении, на всички добросъвестни учени, на всички работници за благото и повдигането на човечеството. Няма днес дело за благото на човечеството, което да не е стимулирано от Христа. И когато Христос заговори чрез умовете и сърцата на всички хора, тогава в света ще има един нов ред и порядък. А онези, които Го очакват като личност в едно тяло, те не очакват този велик Дух, за Който става дума тук, но очакват някакъв измислен от тях Миров Учител.

Учителя казва: *„Христос, това е Бог, Който се разкрива в света. Христос, това е Любовта, която хлопа на всяка врата." („Свещеният огън", СБ, 27.08.1926)*

И онзи, който отвори на Любовта, който се отдаде в служба на Любовта, ще намери Христа, ще познае Бога в себе си и ще може да работи за благото и повдигането на човечеството. Учителя казва още, че стремежът на Христа е да вземе надмощие във всички съзнания, във всички живи клетки, които образуват телата на хората и да ги направи безсмъртни и неразрушими. Това значи, че само когато човек се проникне от импулса на Христа, само тогава ще намери Пътя към безсмъртието, защото този импулс ще внесе в нас безсмъртния Живот, който сме изгубили. Когато човек пристъпва към проучването на езотеричното християнство под импулса на Христа, той приема едно благо, което не е благо само за него, но за цялото човечество. Защото Христос е онази мощна творческа сила, която оплодотворява нашия живот, и благодарение на Него животът ни добива реална стойност.

Когато хората се проникнат напълно от Христовия импулс, те ще почувстват, че са братя, а разединението, което съществува между тях, ще изчезне. Само тогава ще може да се въдвори Царството на братството и хармонията, където интересите на цялото са общи за всички братя на Христа.

Появата на Христос в етерно тяло, в най-близкия до нас духовен свят (астралният), е един дълъг процес, който ще бъде достояние до все по-голяма част от пробуденото човечество.

Според Окултната Наука, ап. Павел стана свидетел на етерния Христос в случката пред Дамаск, която причини коренен преврат в живота му. Не е случайно, че това се е случило точно там, тъй като Дамаск е изграден в една местност, където се намира един важен етерен център на Земята. Там на Павел се разкрива свръхсетивния свят, изпълнен с безпределен блясък от Славата на една духовна слънчева сила, на едно Божествено Същество.

Когато в Писанието се казва: *„Тогава ще видят Сина Человечески да иде на облаци, със сила и слава голяма." (Марко 13:26)*, основният смисъл на „облаците" е, че Христос ще бъде виждан от все повече хора в свръхсетивните светове, а не като човек от плът и кръв. Но всяка дума в Писанието има повече от едно значение. Облаците например представят също и изпарилата се вода. Независимо колко мръсна е била тя на Земята, когато се издигне под формата на облаци, тя се връща при нас освободена от всички земни утайки и примеси. Така и човекът, който приеме Христос в себе си, се пречиства от всички вредни земни влияния и се новоражда за чист и свят живот.

13.2. Второто пришествие в Библията

„И веднага подир скръбта на ония дни, Слънцето ще потъмнее, и месечината не ще даде светлината си, и звездите ще изпадат от небето, и силите небесни ще се разклатят; тогава ще се яви на небето знамението на Сина Човечески; и тогава ще се разплачат всички земни племена и ще видят Сина Човечески да иде на небесните облаци със сила и слава голяма; и ще изпрати Ангелите Си с гръмогласна тръба, и ще съберат избраниците Му от четирите вятъра, от единия до другия край на небесата...

Но както беше в Ноеви дни, тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески; защото, както в дните пред потопа ядяха и пиеха, женеха се и се мъжеха до оня ден, в който Ной влезе в ковчега, и не узнаха, докле дойде потопът и изтреби всички, тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески." (Матей 24:29-31,37-39)

„И ще видите Сина Човечески да седи отдясно на Силата и да иде на небесните облаци." (Марко 14:62)

„Да се не смущава сърцето ви; вярвайте в Бога и в Мене вярвайте. В дома на Отца Ми има много жилища. Ако да нямаше, щях да ви кажа. Отивам да ви приготвя място. И кога ида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Мене Си, за да бъдете и вие, дето съм Аз." (Йоан 14:1-3)

„И докле гледаха към небето, когато се Той възнасяше, ето, застанаха пред тях двама мъже в бели дрехи и рекоха: мъже галилейци, какво стоите и гледате към небето? Този Исус, Който се възнесе от вас на небето, ще дойде по същия начин, както Го видяхте да отива на небето." (Деяния на апостолите 1:10-11)

„Когато той беше на път и наближаваше до Дамаск, изведнъж го огря светлина от небето; и като падна на земята, чу глас, който му думаше: Савле, Савле, що Ме гониш? А той отговори: кой си Ти, Господине? Господ каза: Аз съм Исус, Когото ти гониш. Мъчно е за тебе да риташ против ръжен. Той, разтреперан и ужасен, проговори: Господи, какво искаш да направя?" (Деяния на апостолите 9:3-6)

Бих искал да уточня, че ако някой си представя „възнасянето" на Христос не в духовна форма, а като буквално излитане в космоса (или в облаците), не е по-близо до Истината от дарвинистите. Защото Небето не е физическият небосвод над нас, а духовните светове около нас. И съответно Христос може да се материализира или дематериализира, но не би си и помислил да отлита с тялото си като ракета в космоса.

„Защото Сам Господ с повеление, при глас на Архангел и при тръба Божия, ще слезе от небето, и мъртвите в Христа ще възкръснат първом" (1 Сол 4:16)

От този стих пък става ясно, че тези, които са развили своето духовно тяло и вече са способни да виждат етерния Хритос, вече не са „мъртви" по отношение на духовния (реалния) свят, а възкръсват за Истинския Живот.

13.3. Учителя за Второто пришествие

„Христос вече е дошъл на Земята, Той е вътре в човека, но малцина Го познават. Те искат да Го видят отвън — велик и мощен. Те не подозират, че Христос се е скрил някъде дълбоко в човека и може да Го види само онзи, който е свързан с Него. Божественото Начало в човека не е

нищо друго, освен Бог, Христос, Който чака своето време, за да се прояви. Докато не даде път на това начало в себе си, човек никога няма да познае нито Бога, нито Христа." („Делата Божии", НБ, 23.02.1930)

„Христос е живял преди две хиляди години, но и сега живее. Той казва: „Ако думите Ми пребъдват във вас, и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас." Значи Христос ще дойде във вас такъв, какъвто е сега, а не какъвто е бил в миналото. Тогава Той е имал една задача, сега има съвсем друга. Сега Христос може да помага на всички, а в миналото не е могъл. Тогава той е бил обременен с други задачи." („Трите принципа", ООК, 27.04.1932)

„Като казвам, че Христос иде сега, някои мислят, че Той ще дойде отвън. Христос няма да дойде отвън, Той не ще дойде човешки, нито в каквато и да е друга форма. Когато слънчевите лъчи влизат във вашите домове, значи ли това, че самото Слънце ви е посетило? Христос е проява на Божията Любов и Мъдрост, и Той ще дойде като вътрешна Светлина в умовете и сърцата на хората. Тази Светлина ще привлече всички хора около Христа като около велик Център. Отварянето на човешките умове и сърца и приемането на Христа отвътре, това ще бъде Второто идване на Христа на Земята. Не го ли приемат по този начин, хората ще продължават този живот на безлюбие, на страдания и неволи, на външни вярвания, суеверия и заблуди." (из „Учителят говори")

„Някои искат да ни убедят, че и без да видим Христос, можем да бъдем истински християни. Това е едно лъжливо учение. Аз поддържам едно Учение, според което човек, който не може да види Христа, нищо не може да стане от него. Някои казват, че трябва да вярваме. Тук не е въпрос до вяра, но човек трябва да види. Но не да види от любопитство, това не е виждане." („Оздравяха", НБ, 13 Януари 1924)

„Светиите идат сега. Това е второ пришествие. Христос иде сега с тях, за да тури ред и да се изпълнят думите: „Даде ми се всяка власт на Небето и Земята." и „Аз ще бъда с вас до скончанието на века." Скончанието на века — това е старият порядък на нещата, който се сменява с нов — ново Небе и нова Земя. Иде порядък, в който ще царува Любовта в света.

Идването на Христа преди две хиляди години беше предисловие. Христос преди две хиляди години подготви пътя, за да дойде новият порядък. Казано е: „Блажени, които имат първото възкресение." Това се отнася за пробудените души, които ще оживеят, ще станат, ще добият ново съзнание. Възкресението е излизането на бубите от пашкула и превръщането им в пеперуда." (из „Разговори при седемте рилски езера")

„Някой сънувал, че Христос му се явил, и като стане, хукне през цялата махала да разказва на всички за своята опитност. Оттам насетне Христос няма да му се яви – нищо няма да му каже. Тази своя опитност

ти трябва да задържиш дълбоко в душата си и никой от твоите ближни да не знае, че Христос ти се е явил, но в душата ти да настане моментално промяна и от това другите да разберат, че Христос ти се е явил." („Съблазните", НБ, 23.09.1923)

„Вие трябва да научите вътрешния смисъл на земния живот – на живота на вашето съзнание. Трябва да имате една положителна опитност за Бога. Колко от вас имат опитността да познават Христа – не както е бил на Земята, а както е сега? Тази опитност е необходима и към нея трябва да се стремите, а за да я добиете, трябва да имате в душата си дълбоко смирение. Христос казва: „Елате при Мене, защото Съм кротък и смирен по сърце."

Какво разбирате под думите „кротост" и „смирение"? Да бъде човек кротък и смирен, това не значи той да стане мост на всички. Не – кроткият и смиреният човек не е най-слабият. Той е най-силният човек, който зло не прави и най-умният, който не допуска никога в съзнанието си лоши мисли." („Кротостта и смирението", ИБ, 22.01.1920)

„Някои от вас познават Христа, а някои не Го познават и спорят кой е Христос. Някои мислят, че Христос ще дойде на Земята и ще Го видят като човек. Това е до схващането на хората. Има едно друго схващане – Христос е проява на Бога, Той е Любов; Той ще дойде като една вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората, като тази светлина ще привлече всички хора около себе си. Това е истинското схващане." („Който люби", НБ, 02.12.1923)

„Христос сега слиза от Божествения свят към нас. Събитията, които има да преживеем, са много интересни. Не си правете илюзии отсега нататък да бъдете щастливи на Земята, т.е. да бъдете материално щастливи, защото всички ще бъдете горчиво излъгани. Материално щастие на Земята вие не очаквайте. Тези двадесет и четири часа не са за това и затова в тях подобно нещо не очаквайте. Христос, който вече ликвидира сметките, може да ви повика и ви каже: „Това не е ваше – дайте го!" И виждаме, нали: Христос, като дойде, каза да се даде на българите отреденото им отпреди толкова и толкова години, но светът не им го даде – Европа отказа да приложи този закон и поиска да действа по стария закон. Обаче започва се от държавите, та ще се стигне до отделния човек: кой каквото има да дава, ще го даде. Ще се разрушат затворите, из които всички трябва да излязат. А всички, които защитават съвременния порядък, ще отидат заедно с него." (Беседа при откриването на събора на Бялото Братство, 10.08.1914)

„Колко пъти през живота ви се явил Христос в дома ви и сте се разговаряли с Него? Не само да се разговаряте, но да разберете дълбокия смисъл на Неговото учение. Как мислите, ако дойде Христос, какво ще говори днес? Той ще говори за целокупния живот, ще говори за нашите отношения към Бога, а отношенията към Бога са отношения към целия космос, към всички същества." („Оздравяха", НБ, 13.01.1924)

„Със слизането на Христос в света хората ще се повдигнат, ще чуят гласа Му и ще възприемат новата мисъл. От който край на света да говори Христос, навсякъде ще чуват гласа Му. Праведните едновременно ще Го чуват и виждат. Той ще бъде навсякъде. Това значи да бъде човек ясновидец, да е развил шестото чувство в себе си. Ако Христос слезе втори път на Земята в плът, хората пак ще Го разпнат. Този път Христос иде в такава форма, която нито от храна се нуждае, нито кръст я хваща. Той се нуждае от плодовете на вашето дърво. Като ви погледне, Той ще види има ли плодове вашата душа и като намери плод, ще каже: „Да бъде благословена тази душа!" Казвам: блажена е онази душа, на чието дърво има поне един узрял плод! Като дойде Христос при вас, ще Му предложите своя плод да се нахрани. Така Той ще познае, че вие сте работили в градината си с любов, добре сте разкопавали и поливали плодните дръвчета." („Все що е писано", НБ, 28.01.1917)

„Няма събрание, което ако духовете на хората са въодушевени, обладани с възвишени мисли, и да не ги посети Христос най-малко за 5–10 минути или да няма друг някой представител от Бялото Братство. Достатъчно е двама души да си повдигнат мисълта нагоре и ще ги посети Христос. Ще кажете: Ама може ли Христос да бъде едновременно на толкова места? То е смешно схващане! Христос едновременно може да присъства на всички събрания в света." („Влияние на планетите", ООК, 12.03.1923)

„Най-голямото заблуждение е там, дето някои мислят, че Христос е на небето, седи там и чака да дойде Второто пришествие, за да дойде да съди хората на Земята. Христос никога не е напущал Земята! Казва се в Писанието: Даде Ми се всяка власт и на Небето, и на Земята, идете да проповядвате!" („Що е това?", НБ, 24.02.1924)

„Като се говори за подобряване на живота, мнозина очакват Христос – Той да ги спаси и повдигне. Христос е бил между хората и продължава да идва, но те не Го виждат. Той посещава всеки човек, докосва се до него и отвън, и отвътре, но малцина се отварят за Него. Хората искат да Го видят в човешка форма, подобен на тях. Христос живя между човеците в човешки образ, но втори път няма да дойде така. Неговата кръв, чиста от условия за болести, не може да тече в жилите на човешки образ.

Неговите мисли и чувства не могат да изпълват обикновения човешки мозък и плътското човешко сърце. Христовата кръв е живото Божие слово. Христовата кръв е живият хляб, слязъл от небето. За тази кръв именно Христос казва: „Ако не ядете плътта Ми и не пиете кръвта Ми, нямате живот в себе си." Живото Божие слово е храната, която поддържа организма и пречиства кръвта му.

Тяло, в което тече Христовата кръв, е здраво, силно, свободно от външни влияния и нечистотии. Това тяло е неуязвимо и за злото, и за смъртта. Злото пада на колене пред нозете на Христос, на любещия човек, ближе Ги и става Негов слуга." („Двоен дял", ООК, 11.11.1931)

„А сега ще се създават разни теории, ще дохождат разни проповедници да говорят, че Христос ще дойде да спаси света и всички Го очакват. Че какво е Христос? – Христос, това е Любовта в света. Има ли Любов между хората, има и Христос; няма ли Любов между хората, няма и Христос. Има ли Истина и свобода, има Христос; няма ли Истина и свобода – няма и Христос. Има ли правда и равноправие, има Христос; няма ли правда и равноправие – няма и Христос. Има ли добродетел, има и Христос; няма ли добродетел – няма и Христос. Има ли доброта, благост, кротост, въздържание, милосърдие между хората – има и Христос; няма ли тия неща – няма и Христос.

Христос няма да дойде нито в човешка форма, нито в каква и да е друга някаква форма. Ако е за форма, ето – аз съм пред вас. Всеки от вас може да бъде Христос. Когато Христос дойде в човешка форма, тя ще бъде много по-красива от сегашната. Не, под думата „Христос" ние подразбираме цялото човечество, турено в едно тяло. Това е физическата страна на Христа. Значи всички човешки души, събрани на едно място в тялото на Христа, съставляват физическата страна на Христа.

Всички ангели, събрани в сърцето на Христа, съставляват духовната Му страна, а всички божества, събрани в ума на Христа, съставляват Божествената Му страна. Това значи Христос, т.е. Христос е проявеният Бог в света. Навсякъде трябва да виждаме Христа! Като сме събрани тук, Бог се проявява между нас и ние трябва да се радваме!" („Отвън и отвътре", СБ, 22.08.1926)

„А сега някои казват, че Христос умрял заради нас. Не, Христос иде! Иде не за прощение на греховете, Христос иде да донесе новия живот за възкресение на всички онези, които Го очакват." („Плодовете на Духа", НБ, 03.02.1924)

„Христос работи в света, но хората не Го виждат. Те искат да Го видят като човек, да Го пипнат, да Го усетят физически. Ако Той пълни сърцата на хората с красиви и възвишени чувства, какво искате повече от това? Искате да Го галите, да Го целувате, да Го носите на ръце? Това не е идея. Какво печели детето, ако цял живот го носите на ръце? Крив е възгледът на хората, дето очакват Христос да се роди отново като малко дете. Христос се е родил и се ражда в сърцата и в душите на хората.

Днес Христос не може да се роди от жена. Ако очаквате идването на Спасителя, отворете душата си – там ще се роди Той. При това Христос се ражда едновременно в много души. Когато Христос се роди в твоята душа, ти ще бъдеш полезен както за себе си, така и за окръжаващите. Това е възкресение!

Това значи пробуждане на човешката душа. Когато Христос живее в душите на хората, всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като братя." („Пробуждане на човешката душа", НБ, 25.03.1923)

„Някои от вас знаят своето минало, но някои не го знаят. Някои от

вас познават Христа, някои не Го познават и спорят кой е Христос. Някои мислят, че Христос ще дойде на Земята и ще Го видят като човек. Това е до схващането на хората. Има друго едно схващане: Христос е проявление на Бога, Той е Любов. Той ще дойде като една вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората, и тази светлина ще привлече всички хора около себе си. Това е истинското схващане.

Той казва: „Като отида при Отца Си, ще привлека всички при Себе Си" ... „Който Ме люби, той ще опази Моето слово." Сега в нас се събужда онази велика мисъл и казваме: „Опазихме ли ние словото Божие?" Кое е това слово? – Живото слово, словото на Любовта, а не изказаното слово само на думи. Когато дойде този Дух, каквото ви говори Той, това ще вършите. Има сега вързани човешки духове на Земята, които заблуждават. Като влезе Божият Дух у вас, ще опазите Неговото слово." („Който люби", НБ, 02.12.1923)

„Всеки очаква сеятеля. Той е идеалът на нашите души. Той е Божествен елемент, който събужда човешката душа от сън и я повдига. Ако сеятелят не хвърли семето си, душата остава безплодна. Не е ли същото и със земята? Ако сеятелят не хвърли семето върху разорана почва, тя остава безплодна. Безплодната земя се превръща в пустиня. Много пъти е идвал сеятелят на Земята! Кой е сеятелят? – Христос. Някои казват, че Христос е слизал само един път на Земята. Много пъти е слизал Христос на Земята, но последното Му слизане се ознаменувало с разпятието и възкресението Му, затова станало известно на целия свят.

И богословите твърдят, че Христос е идвал само един път на Земята. Това значи да мислиш, че Слънцето само един път изгрява. Слънцето е изгрявало безброй пъти и продължава да изгрява. Следователно и в бъдеще Христос много пъти ще слиза на Земята. Всеки тълкува нещата свободно, но тия тълкувания трябва да се опитат." („Сеятелят", НБ, 27.03.1921)

„Казвам, ние сме в един век, дето трябва справедливост... Второто пришествие седи в това, че всекиму трябва да се даде необходимото право. Значи Бог е създал хората и ще им покаже защо страдат. Ще каже: „Вие страдате, понеже не служите на Истината. Вие страдате, понеже не служихте на Любовта. Вие страдате, понеже не служите на Мъдростта." („Зелен и узрял", УС, 19.10.1941)

„Веднъж дойде Христос на Земята в плът между човеците. Сега ще Го търсите по друг начин. И в духовния свят да отидете, и там няма да видите Христа. Той е зает с много работа, няма време за свободни хора. Щом види някой свободен човек без работа, Той го праща на Земята." („Разбраната скръб", ООК, 21.10.1931)

„Сега вие искате да осмислите живота си. Животът е осмислен, няма какво да го осмисляте. Казват: Второто пришествие е дошло. Ти боледуваш, за тебе Второто пришествие е дошло! Какво е Второто при-

шествие? Не е въпрос да умреш, но гледай при Второто пришествие да възкръснеш. Тогава всички трябва да възкръснат. Ако не можеш да станеш от леглото, какво те интересува Второто пришествие? Да излезеш от ограниченията – това е Второто пришествие. Беден ли си – да се освободиш от беднотията; не си зачитан – да се махне незачитането; смущаваш се – да се махне смущението. Да се освободиш от всичко, което те мъчи – това е Второто пришествие. Да дойде положителното!" („Свещената област на живота", ООК, 28.06.1933)

„Днес хората очакват Христа втори път да дойде на Земята, да оправи света. Не, по външен път светът не може да се оправи. Христос трябва да дойде вътре във всеки човек – само по този начин светът ще се оправи... Христос трябва да дойде в сърцата и в умовете на хората като вътрешна сила, която ще ги обедини в едно цяло. Тази вътрешна сила е Любовта, която носи живот за човешките души. Само чрез Любовта хората могат да работят в единство. Които не разбират Любовта, те са готови да я критикуват." („Желаният мир", СБ, 28.08.1938)

„За всички онези, които са навлезли във вътрешната страна на Божественото или Христовото учение или в мистичния живот, или в духовния живот, Христос казва: „Ако човек не се отрече от себе си или от външния живот, той не може да бъде ученик на новото учение, той не може да бъде ученик на Любовта." Защо е необходимо да се самоотрече човек от всичко земно? Тръгне ли човек за небето, той не може да вземе нищо със себе си от този свят...

Христос казваше на Своите ученици: „Аз отивам при Отца Си да ви приготвя жилище. До това време вие работете на Земята. Като ви приготвя жилище, ще дойда да ви взема." Христос не се отказа да дойде и втори път на Земята. Той видя де е погрешката, поради която не може да се живее в този свят, и затова каза на учениците Си, че ще отиде да им приготви жилище на небето и ще дойде втори път тук, на Земята, да ги вземе. Но като дойде Христос втори път на Земята, Той цяла ще я запали. Защо? За да се изгладят, да изчезнат всички възпоменания от разпъването Му на дървения кръст.

За този акт днес свидетелстват страданията на цялото човечество, а всички тия страдания трябва да изчезнат, никакъв спомен от тях да не остане. Цялата стара култура ще изгори и ще се създаде нова култура с нови образи. Като дойдат тия нови образи, няма да остане помен нито от страданията на Христа, нито от тия на човечеството. Казано е: „Камък на камък няма да остане."

Това е вярно не само в буквален смисъл, но и в преносен. Всички схващания на хората за живота, за отношенията между бащи и синове, между майки и дъщери, между слуги и господари, между верующи и безверници, всичко, което историята е записала от памти-века и досега, ще бъде пометено, ще бъде издухано от вятъра, както прахът се издухва от улиците. Какъв смисъл ще има животът на някоя майка, която е родила десет сина и всички станали разбойници?" („Явно говорих", СБ, 24.08.1927)

„Тези са дни на отмъщение, за да се изпълни все, що е писано." Страшен е този стих! Който не разбира дълбокия му смисъл, ще ви прати в ада. Който го разбира и тълкува правилно, казва: „Христос иде в света със Своята разумност и Любов. Той казва на всички хора по Земята: „Мир вам!" Чрез разумността и Любовта на Христа всекиму ще се даде заслуженото.

Кой на каквато работа е готов, такава ще му се даде. Има ли нещо страшно в това? Пригответе се, всеки на своето време, да посрещнете Христа. Облечете се в нови дрехи. За едни Христос ще дойде още днес, за други – утре, а за трети – след години. Кой когато е готов, тогава ще Го посрещне. Очаквайте всеки ден Христа, все ще Го видите – от вас зависи това! Кога ще Го видите, не мога точно да определя.

Вие трябва да бъдете на местата си, както астрономът стои на мястото си със своята тръба и наблюдава. Астрономът може да наблюдава една планета, която е много далеч от Земята, но той я вижда, когато обикновените хора не подозират нищо за нейното съществуване. Когато планетата се приближи до Слънцето, тогава всички хора могат да я видят. Защо да не бъдете и вие такива астрономи – да виждате Христа отдалеч, когато обикновените хора още не Го виждат. Значи има хора, които и днес виждат Христа, други ще Го видят по-късно, когато се приближи до тях; трети и тогава няма да Го видят – те ще продължат спокойно и блажено да спят." („Все що е писано", НБ, 28.01.1917)

13.4. Рудолф Щайнер за Второто пришествие

„Христос е винаги наоколо, но в духовния свят. И ние можем да Го достигнем, ако се издигнем до Него. Цялото антропософско учение трябва да се преобрази в нас до силно желание, да не позволим това събитие да мине покрай човечеството, без да се забележи. Във времето, което е на наше разположение, постепенно трябва да подготвим хора, които искат да узреят и да изградят в себе си тези нови способности, като с това сами се обновят и свържат с Христос...

В етерното си тяло Христос се намира непрекъснато в етерната атмосфера на Земята. И понеже хората ще се развият до етерното виждане, затова ще Го виждат. Новата поява на Христос следва от това, че хората ще се издигнат до способността да виждат Христос в етерния свят. Това очакваме в нашето преломно време...

Това дори е най-важното събитие, което в наши дни се дава на ясновидски обучения човек: че той ще види Христос в духовната атмосфера на Земята. Тази способност ще се появява при по-голям брой хора, тези хора, които чрез естественото виждане непосредствено ще могат да съзерцават Христос — Христос в Неговото етерно тяло, с Когото хората тогава ще могат да общуват като с физическа личност. Христос няма да слезе втори път във физическо тяло, а хората ще се издигнат чрез своите способности в етерния свят, където Той днес се появява." (Събр. съч. 118)

„Това събитие на възприемането на Христос чрез развиващите се постепенно при човека висши способности в продължение на следващите три хилядолетия започва от нашето 20 столетие. Оттук нататък тези способности ще се проявят постепенно и през следващите три хилядолетия ще се изградят при достатъчно много хора. Това означава, че достатъчно голям брой хора ще знае чрез виждане във висшите светове, че Христос е реалност, че Той живее; те ще видят как Той живее сега...

Но основата за това не може да се положи във висшите светове, тя трябва да се положи във физическия свят." (Събр. съч. 132)

„През важното време след 1930 година, отделни хора, като от своята собствена природа, ще станат способни да развиват по-висши сили, чрез които ще се вижда това, което наричаме етерно тяло. Етерно ясновидски сили ще се развият при някои хора. Тогава ще станат възможни две неща. Или материализмът на нашата епоха ще продължи и тогава, когато се проявят такива сили, няма да се разбере, че те извеждат в духовните светове, ще се разбират погрешно и поради това ще бъдат потискани." (Събр. съч. 116)

„Новото пришествие на Христос означава да се види Христос свръхсетивно — в етерното Му тяло. Поради това всеки, който иска да следва правилния ход на еволюцията, трябва да постигне способността да може да вижда с духовните си очи. Няма да е никакъв напредък за развитието на човечеството, ако Христос още веднъж се появи във физическо тяло...

Следващите три хилядолетия ще бъдат посветени на това — да се възприеме Христовото пришествие в етерния свят. Това няма да е възможно само за онези, които мислят изцяло материалистично...

Казва се, че Христос ще се появи в облаците – с това се има предвид, че той ще се появи на астралното поле в етерен образ. Трябва обаче да се подчертае, че в тази епоха той ще може да бъде виждан само в етерно тяло." (Събр. съч. 130)

„Онези, които (в древността) са предсказали идването на Христос, ще Му станат последователи, след като Той отново стане видим в етерното Си тяло за човечеството. За хората отново ще станат видими тези, които са живели на Земята като Мойсей, Авраам и пророците. Така човек, ако не е проспал най-важното събитие на близкото бъдеще, постепенно ще се слива с една общност от всички, които са живели като духовни водачи преди Христовото въплъщение." (Събр. съч. 118)

„Започва по-висше развитие на общите човешки познавателни сили. Чрез това ще стане възможно в течение на следващите три столетия, също и без особена ясновидска подготовка, все повече и повече хора да стигнат до непосредствено съзерцание на Христос...

Хората, които ще изживеят това, няма да го изживеят само във физическия свят — все едно дали някоя душа се намира във физическо

тяло или във времето между смъртта и ново раждане. Ако тази душа се подготви, ще изживее Христовото събитие. Съзерцанието не зависи от това, дали сме въплътени във физическо тяло, но от подготовката за това.

За да може събитието да се възприеме с разбиране и яснота, подготовката трябва да се извърши тук, във физическия свят. Понеже човек само тук е свободен да се развива, а животът след смъртта е строго предопределен... За да разбере ясно човек това събитие, трябва да се подготви. Следващите три хилядолетия ще предоставят възможност за подготовката на хората." (Събр. съч. 131)

„Днес е възможно явяването на Христос по начина, по който Той се яви на Павел. Това ще е посвещение, което понякога може да настъпи без предварително обучение. От средата на нашето 20-то столетие много хора ще имат това изживяване." (Събр. съч. 124)

„В тридесетте години на живота си Исус от Назарет приема Христос в себе си. Настъпва скоро времето (казано през 1913), в което ще стават все по-многобройни хората, при които от тридесетата година на живота им в тях ще навлезе не Христос с цялата си пълнота, но Христовото познание (ще дойде) като чрез едно просветление. При тези хора в тридесетте им години ще започне нов широкообхватен душевен живот чрез това, че ще виждат Христос в неговата етерна същност.

Хората не бива да оставят незабележимо да минат покрай тях впечатленията, които най-често съвсем тихо ще се появят, защото рядко ще има силни впечатления. Чрез разпространяването на истинската антропософия човешките души ще станат такива, че няма да пропуснат незабележимо да се извърши просветлението, когато то се появи, защото иначе няма да го получат наново в течението на повече инкарнации." (Събр. съч. 152)

„Христос е тук — свързан е с етерното тяло на Земята. Това, за което става въпрос, е човешката душа да се развие така, че да Го съзерцава." (Събр. съч. 129)

„Христос ще застане на страната на човека и ще стане негов съветник. Това не е само картина, а хората в действителност ще получават съветите, от които се нуждаят, от живия Христос, който ще бъде техен съветник и приятел, който ще говори на човешките души като човек, физически вървящ до нас." (Събр. съч. 152)

„Никой няма влияние върху появата на Христос, дори най-могъщият посветен няма някакво влияние. Той ще се появи. Но могат да се предприемат мерки Христовото събитие да бъде възприето по един или друг начин и да действа различно. Онези братства, които искат да затворят душите на хората в материалистическата сфера, имат стремеж да попречат Христос да бъде забелязан през 20 век." (Събр. съч. 178)

13.5. Новораждането

„И вече не аз живея, а Христос живее в мене." (Галатяни 2:20)

„Исус му отговори и рече: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди изново, не може да види царството Божие. Никодим Му казва: как може човек, бидейки стар, да се роди? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?

Исус отговори: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие; роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. Недей се чуди, задето ти казах: вие трябва да се родите изново." (Йоан 3:3-7)

Рудолф Щайнер: *„По времето, когато възникват Евангелията, смисълът на думите бил по-различен отколкото днес. „Водата" носела същото име - вода; но думата „пневма", която днес се употребява като „Дух", тогава означавала „въздух." Думата „пневма" трябва да превеждаме като „въздух" или „пара", иначе настъпват недоразумения. Ето защо съответното изречение от разговора между Исус и Никодим трябва да гласи: „Истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от Вода и Въздух, той не може да Влезе В царството Божие" .*

Ето как Христос загатва за едно от бъдещите еволюционни състояния, които човекът трябва да развие; изобщо в този разговор са вложени изключително дълбоки тайни, свързани с нашето развитие. Необходимо е само правилно да разбираме думите и правилно да си служим с тях чрез всичко, което Антропософията може да ни даде. В обикновения говорен език все още има следи от едно по-друго разбиране на нещата, когато например летливите вещества се определят като „духове." Обаче първоначално думата е „пневма": въздух. Виждате, следователно, че нещата се свеждат до точния, прецизен смисъл на думите." (Събр. съч. 103)

„Исус му отговори и рече: ако някой Ме люби, ще спази словото Ми; и Моят Отец ще го възлюби, и ще дойдем при него и жилище у него ще направим." (Йоан 14:23)

Жилището, за което Исус говори, е духовното тяло, което човек трябва да изгради, и това духовно тяло се гради с помощта на Христовия Принцип - Любовта. Без Него човешката душа не може да намери пътя към Бога, не може да придобие безсмъртието, не може да продължи своето развитие и ще се върне към животинското царство, през което е минавала през инволюционния период. Но за да дойдат Христос и Отец и да направят жилище в нас, ние трябва да се приготвим за това.

Христос е носител на импулса за освобождението от закона - доброто ще се върши не поради някакво задължение, а като импулс на живеещата вътре в душата Любов.

Днес целият християнски свят вярва в името на Христа, но тук не става въпрос за тази вяра. Тук става въпрос за приемането на Христа, на хрис-

товата сила в душата, която ще преобрази и ще роди Христос в нас. Това е същината на християнството, а не „спасяващите ритуали" - например, че е достатъчно да се потопим в светена вода, за да бъдем чисти и святи.

Спасителят казва: *„Аз дойдох да им дам Живот." (Йоан 10:10)* Той не казва, че е дошъл да даде някакво учение, някаква философия, а да даде Живот. С раждането на Христос се отбелязва една велика епоха в света - явяването на Сина Божи. Когато в човека се роди Христос, това е един велик момент за него. А самото раждане на Христос преди 2000 години има малко значение за нас, ако Той не се роди в нашите души и сърца.

Христос е онзи Път, по който човек може да намери Бога в себе си. Без Христа, без Любовта, човек не може да намери Пътя към Бога, ако ще и по цял ден да медитира, да повтаря мантри, или дори да знае наизуст цялото езотерично познание. Христос е онзи мощен фактор, който стимулира човешката душа в нейното развитие и ѝ дава всички условия да се развива и да възвърне изгубената при грехопаадението Светлина. И човек, в течение на своето развитие, трябва да намери и познае Христа. Който не Го намери, не може да намери онази Сила, Любовта, която спасява душата. А можем да намерим и познаем Христос само когато Му служим.

Когато се пробуди Висшият Аз в човека, той вече може да съзерцава духовните светове, както чрез низшия Аз съзерцава сетивния свят чрез сетивата си. Когато в човека се пробуди висшето Аз, тогава става духовното раждане на човека. Този момент на духовното раждане е много поважен от физическото раждане. И когато в миналото са изучавали живота на посветените, те са обръщали внимание именно на момента на тяхното Пробуждане, на тяхното Посвещение. Предишният им живот е един обикновен живот, както на всеки човек, и е от малко значение. Защото без пробуждане на свръхсъзнанието, което е на степени, механическата връзка с нашето обикновено самосъзнание е с малка стойност.

Учителя:

„Едно се иска от съвременния човек: съзнателна работа. По този начин той ще открие в себе си онези дарби, които Природата е вложила в него. Тази работа наричаме вътрешна, духовна." („Скритите таланти", МОК, 22.05.1931)

„Духът ще ни научи на истината, но само, когато намери нашите инструменти разработени и в пълна изправност." („С чия воля", ООК, 02.06.1926)

„Ако не се роди някой изново, не може да види Царството Божие. Да се роди човек изново, значи да се роди от Духа. Да се роди човек от Духа, това е ново положение за човешкото съзнание." („Новораждане", РБ, 14.08.1935)

„Човек трябва да се роди изново. Това значи да възприеме Христовата мисъл, да даде място на Божественото в себе си. Христос е Божественият принцип, Който свързва всички души. Той не може да дойде втори път на Земята. Защо? Защото има опитност вече от любовта

на хората. Обаче Христос се проявява навсякъде в света. Ще Го срещнете във всяко чисто сърце, във всеки светъл ум и във всяка възвишена душа. – „Възможно ли е това?" – Както Слънцето се отразява в хиляди огледала, така и Христос се проявява в хиляди души. Той се проявява чрез човешките мисли, чувства и постъпки. Както слънчевата светлина влиза през очите ни, така и Божествената светлина прониква човешките души.

Някои религиозни цитират стиховете – какво е казал някога Мойсей, какво са казали пророците, апостолите. Вярно е, че ние се учим от тях, но днес и те се учат от съвременните християни. Ние се учим от онова, което Бог е разкрил на тях, но и те се учат от онова, което Бог е разкрил на нас. Христос донесе Любовта в света, но въпреки това пострада. Така Той научи какво представлява Божията Любов.

Той разбра, че в Божията Любов няма измяна, тя е вечна и безгранична. Христос се упова на Бога докрай, затова възкръсна на третия ден. Ако имаше нещо, което Го направи велик, това е Любовта Му към Бога. Той не се поколеба в нея нито за момент. Следователно, който се уповава на Божията Любов, той ще възкръсне. Който не се уповава на нея, ще падне в пропастта." („Самовъзпитание", СБ, 02.08.1942)

„Павел казва: Ние няма да умрем, а ще се изменим. Аз казвам: Човек не умира, а както водата на моретата и океаните се изпарява, т.е. напуска света и влиза в земята, между песъчливите пластове, за да се пречисти и да се върне отново на земята. Това повторно връщане на човек към земята, вече пречистен и освободен, наричаме новораждане или възкресение." („Чистосърдечните", НБ, 29.04.1917)

„Да възкръснеш, това значи да бъдеш господар на всички елементи, на всички сили, на всички мисли, на всички желания, на всички свои действия." („Мир вам", НБ, 11.09.1914)

„Изправянето на човека наричаме възкресение. Възкресението наричаме още и пробуждането на съзнанието." („Да се радват наедно", НБ, 12.01.1930)

„Човек трябва да възкръсне и в трите свята: да възкръсне тялото му, да възкръсне душата му и да възкръсне духът му. Това е истинското Възкресение. Когато човек умира и отново се ражда, това възкресение става само във физическия свят – то се нарича прераждане. Възкресението в духовния свят подразбира влизане на човека в света без никакви противоречия. Възкресението в Божествения свят подразбира придобиване на Вечния живот." („Бъдещото верую на човечеството", СБ, 01.09.1933)

„Възкресението не е нищо друго, освен преминаване на човешкото съзнание в по-висока степен. По този начин и Любовта влиза в нова фаза – във фазата на Божествената Любов. При това състояние в човека няма да стават резки промени – той няма да се ражда и умира. Следо-

вателно, като процес, раждането ще остане само за тия хора, които не са придобили високо съзнание. А онези, които са се сдобили с Възкресението, ще бъдат Синове Божи, и като такива пак ще идват между хората. Те могат да бъдат видими и невидими – според желанието си. Така ще помагат на хората, ще ги обръщат към Бога." („Учителю благи", НБ, 03.02.1929)

„Засега хората са още наематели – нямат собствени тела. И като наематели те трябва да се отнасят добре с телата си. Като живее добре, човек си създава собствено тяло, с което може да живее и на този, и на онзи свят. Не стана ли така и с Христа? Той лежа три дена в гроба, превърна смъртното Си тяло в безсмъртно и възкръсна с него. Задачата на съвременния човек е да постигне безсмъртието и вечния живот. Това значи да влезе той в правия път, да придобие вечния живот, за който е казано: „Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога, и Христа, Когото си изпратил." Казано е още: „Които чуят гласа Ми в последния ден, ще оживеят и възкръснат." Желая ви в последния ден, т.е. в сегашните времена, да чуете гласа на Божията Любов, на Божията Мъдрост и на Божията Истина, да станете, да възкръснете и да започнете новата работа." („Проявеният живот", СБ, 03.10.1943)

„Пробуди ли се Божественото съзнание в човека, работите му моментално се оправят. Това пробуждане не става изведнъж. Време, усилена работа се иска от човека, докато дойде до своето пробуждане. Няма по-велик момент в живота на човека от това, да почувствува Божественото присъствие в себе си." („Личност и душа", ООК, 01.01.1930)

„В човека се крият сили, които са в спящо състояние и той трябва да работи за тяхното пробуждане и правилно използване. Когато човек се свърже с Бога, у него се пробуждат всички спящи сили и способности. По какво се познава човекът, който е свързан с Бога? По това, че той е готов всичко да жертва за Него." („Условия за обикновения и за разумния човек", ООК, 05.05.1926)

„Много неща има, които могат да се кажат на хората, но все така е опасно. Колкото и да е опасно, те трябва да знаят, че не е само сегашното тяло, с което могат да се движат. Човек има друго едно тяло, с което вечер може да излиза от физическото си тяло и да се разхожда из пространството. Това всеки е проверил. Колко пъти вие сте сънували, че излизате вечер някъде и хвърчите. Гледате, тялото ви лежи на леглото, а вие с друго някакво тяло хвърчите из пространството. С кои очи виждате, че тялото ви лежи на леглото, а същевременно хвърчите някъде из въздуха? С кое тяло хвърчите? Ние чувстваме тия работи с духовното си тяло. Когато казвам, че някои работи не могат да станат лесно, имам предвид физическото тяло на човека. Значи, с физическото тяло на човека работите не могат да станат лесно, но с духовното тяло лесно стават. С духовното тяло много работи, които минават за невъзможни, стават моментално. Невъзможните работи

стават с духовното тяло, което е устойчиво." („В името Божие", НБ, 06.11.1938)

„Вие искате физическо възкресение. Не, възкресението не е физически, то е духовен процес." („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)

„"Роденият изново" е свързан с всички по-високи светове, с всички същества от по-високи йерархии. Той е истинолюбив като самата Истина, умен като самата Мъдрост, любящ като самата Любов. За този човек, за „роденият от Бога", е казано в Писането, че „грях не прави." И наистина, роденият от Бога има такава Любов в душата си, в нея блика такъв велик извор на Любовта, че никакви противоречия за него не съществуват. Били ли сте при такъв човек, да видите какъв мир, каква тишина, каква радост царуват в него? Сърцето, умът, душата и духът на такъв човек са в пълна хармония с Бога. Такъв човек, дълбоко погледнато, е съвкупност от много разумни, гениални души. Същото се отнася и до великите поети, музиканти, художници. За да се прояви един велик поет, за да се прояви един велик музикант или художник, трябва да се обединят хиляди разумни, гениални души...

За да може да види и познае Христа, човек трябва да има ум, сърце, душа и дух като Неговите. Всички, на които Христос се е явявал преди да стигнат до това състояние, са падали с лицето си към земята...

Хората днес са роби и, за да се освободят, те трябва да се новородят. Новораждането е скъсване на онези връзки, които сега ни спъват. То означава освобождаване от веригите на съдбата и необходимостта. То означава възстановяване на онази първична връзка на човека с Бога, която съществува от самото му явяване в света. То означава възстановяване на неговата свобода. Защото първоначално всички същества са създадени свободни. И ако свободата отпосле е изчезнала в света, причината е човекът. Той сам е нарушил своята първоначална връзка с Първичната Причина. Направил е много други връзки, които са го ограничили и заблудили. Божественото начало постоянно го освобождава от ограниченията на старото, ала той не след дълго време, пак тръгва по стария път." (из „Учителят говори")

„Христос не може да се прояви чрез един обикновен човек, тъй както и най-гениалният музикант не може да свири на една дъска, на която са опънати 4 струни и да изсвири нещо хубаво; тъй и Христос не може да се прояви чрез един обикновен човек." („Ист. път на Бялото Братство, т. 3")

„Във всяка душа и във всяко сърце трябва да се роди Христос. Но всяко раждане е придружено със страдание. За да се роди, следователно, Христос в човешките души, непременно трябва да се премине това страдание." („Ист. път на Бялото Братство, т. 3")

„Когато се очистите и станете умни, постепенно когато се съгради вашия Храм, ще дойде и ще се роди Господ в него. А това, че се родил Исус

Христос преди две хиляди години в Палестина, ни най-малко няма да ви ползва. Може да пеете тази песен още четири хиляди години, тя няма да ви помогне." („Ист. път на Бялото Братство, т. 3")

„Когато се пробуди съзнанието на ученика, той трябва да работи, както е описано това в първа глава на Битието. Там се казва: В началото създаде Бог Небето и Земята. А Земята беше неустроена и пуста, и тъмнината беше върху бездната и Дух Божий се носеше върху водата. И рече Бог: Да бъде виделина и стана виделина. И нарече Бог виделината Ден, а тъмнината Нощ. И стана вечер, стана утро, Ден първи.

Това е работата на ученика за първия ден, когато той влиза в новия живот, когато се пробуди неговото съзнание. В Писанието се казва още: Нищо няма да остане от старото Небе и старата Земя. Това значи, че в света на ученика, от неговия ум, от неговото съзнание ще изчезне всичко и той ще остане като пустиня. От него няма да остане нито Слънце, нито месечина, нито звезди и той ще увисне сам във въздуха. От неговата Земя няма да остане нито един човек, нито животни, нито растение. Отникъде няма да чува глас. Той ще остане абсолютно сам, като самотен пътник в пустиня. Като говори и себе си няма да познава.

Ще се намери в едно страшно противоречие в живота. Това противоречие се нарича смърт. Това е тъмнината, за която се казва в Битието: „И тъмнината беше върху бездната." Всичко онова, което го е радвало и веселило, всичко онова, което е знаел в живота, всичко онова, в което е вярвал и на което е уповавал, всичко онова, с което е разрешавал великите задачи на живота си изчезва, и той се намира сам-самичък, не знае какво да прави. В чудо се намира. И гласа на Господа не чува. И Той се скрива за него. За този час именно е казано в Писанието: „Ще хлопате и няма да ви се отвори." Тогава ученикът ще се намери в положението на Христа, когато беше на кръста и като Него от дълбочината на душата ще извика: „Елои, Елои, Лама Савахтани." - Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?" („Ист. път на Бялото Братство, т. 1")

„Като говорим за ученика, ние разбираме живот на творчество, а не живот на благодат, която му се дава. Всеки, който стане ученик, шест дни, т.е. шест периода трябва да твори, да създава в себе си, докато дойде до пробуждане на своето съзнание." („Пробуждане съзнанието на ученика", СБ, 22.08.1927)

„Според Християнството животът се проявява чрез два процеса - слизане и възлизане. Денят, в който човек хапна от плода на забраненото Дърво, той влезе в отлива на живота, т.е. в течението, което върви от горе надолу към центъра на Земята. Само Бог е в състояние да избави човека от това течение. Затова, именно, Христос дойде на Земята, да извади хората от това течение и да ги постави на обратното течение, в прилива на живота, което наричаме Възкресение. За да възприемем живота, който води към Възкресение, трябва да разбираме Учението на Отца, и Сина, и Светаго Духа. Под Отец разбираме Уче-

нието на Божествената Любов, под Син - Учението на Божествената Мъдрост, а под Дух Святий - Учението за въздигането, за еволюцията на човека." („Ист. път на Бялото Братство, т. 3")

„Възкресението ще бъде моментът, когато във вас се яви съзнанието за Висшето, Божественото, когато във вас се яви новият Божествен живот, онзи индивид, който се нарича Божествено Аз. Окултистите и теософите го наричат тъй. Тогаз ще започне новият Божествен живот. А той седи в разбирането, приложението на Великия закон, който сега съществува в Битието." („Още по-блажени са!", НБ, 04.12.1921)

„Аз искам във вас да се пробудят и развият окултните способности. Без туй не можете да учите. Най-първо трябва да се събудят окултните способности, които досега не са били в действие, те са в почиващо състояние. Тях постепенно ще ги събудим, а не изведнъж, защото, ако ги събудим изведнъж, вие ще понесете големи страдания, но постепенно. Другите способности и постепенно ще се съграждат. Защото окултисти, които изведнъж са се развили, са се възгордели. Ние искаме всичко туй да върви по един естествен път. Да може да използвате благата, които Бог е вложил във вас." („Мисъл и действие", ООК, 15.06.1922)

„В мнозина от вас има възможност да се развие ясновидството, но трябва да се концентрирате и само тогава ще виждате. А на тези, които имат условията за това, аз лично ще им кажа. Бях ви дал правила за развиване на ясновидство, изобщо колко правила са ви давани, но вие нищо от тях не спазвате!" (Годишна среща на Веригата, 18.08.1910)

„Даниил се среща с Михаил и Гавраил след молитва. За да може човек да се срещне със Съществата, трябва да прекара интензивен живот на молитва, съзерцание и размишление. Трябва да се подготви, за да свикне към новите трептения. Чрез упражнения в концентрация, съзерцание, човек може да добие прозрение, да мине през тъмната зона и да види червения цвят и другите цветове, но в по-горна октава. Тогава Невидимият свят ще се разкрие пред него и той ще влезе в общение с Висшите същества." (из „Акордиране на човешката душа")

„Първото нещо, като дойдете в Школата, трябва да имате вътрешно смирение. Когато влезете в тясна връзка с духовния свят, вие ще се обновите, ще станете силни. Това в Евангелието се нарича новораждане, за което какви ли не определения се дават. Новото раждане означава обновление – означава да можете да живеете едновременно и в този, и в онзи свят." („Кротостта и смирението", ИБ, 22.01.1920)

„Някои теософи казват, че за да постигнеш посвещение, трябва да отидеш в Индия. Може да си ходил в Индия, да си минал през изпити, без да си се посветил. Който иска да се посвети, може да получи посвещение навсякъде – и в Индия, и тук. Ти може да отидеш в Индия, но и Учителят ти може да те намери тук. Отиването в Индия може да стане и в

пет минути. Учителите на Бялото Братство познават законите на природата, те могат да сгъстяват и разредяват материята на своето тяло и да се пренесат, където искат. Учителят на Бялото Братство може да те срещне навсякъде, ако си Го пожелал. Той ще те прекара през посвещение." („Първичната връзка", ИБ, 22.06.1923)

„Когато оная гъсеница, която умира, е дошла до крайния предел и казва „свърши се", животът не може повече да се развива в тази форма и тя започва да прави своята какавида. Пита ли тя какво ще стане с нея? Ще стане нещо по-хубаво. Вторият живот ще бъде много по-приятен, отколкото първия. Сегашният живот е достигнал до крайните предели. И сега какавидата ще стане пеперуда. Този живот сам по себе си ще определи новия живот, а този нов живот ще бъде десет пъти по-добър, отколкото сегашния. Най-малко десет пъти по-добър. И той заслужава да пожертвате всичко за него. Там ще има такива условия, които сега не може да се разправят." („Мисъл и действие", ООК, 15.06.1922)

„Като се говори за смъртното и безсмъртното в началото на човека, се явява въпросът как ще възкръсне човек. Според някои човек ще възкръсне със същото тяло, с което е живял на Земята. Значи, ако някой борец е тежал 100-120 кг., след възкресението си ще се яви пак толкова силен, едър, тежък човек. Това е детинско разбиране, а не истинско възкресение на душата. Възкресението подразбира нов, Божествен живот. В този смисъл човек може да възкръсва по няколко пъти на ден – достатъчно е да се откаже от едно свое заблуждение, за да възкръсне нещо в него. Възкресението подразбира освобождаване, то няма нищо общо с гроба на човека. Кой човек е излязъл от гроба жив и е възкръснал? Това не е било и няма да бъде. Обаче човек е подложен на постоянни промени. Затова и Павел казва: „Ние няма да умрем, а ще се изменим." Това е било и всякога ще бъде. Сегашният човек не е това, което е бил в миналото, нито ще остане такъв в бъдеще." („Противоречие в съзвучието", НБ, 09.02.1919)

„Между християните се повдига въпросът за Възкресението. Питат: „Как ще възкръснат хората – с тези си тела или с други?" Те не разбират въпроса. Възкресението е въпрос само на душата. То е пробуждане на съзнанието – не се ли пробуди у тебе съзнанието, Възкресение няма." („И Петър Го взе настрана", НБ, 30.07.1922)

„Какво представлява първото и какво второто възкресение? В първото възкресение са тези, които ще са в състояние да идват, да оставят своето тяло и да се връщат, а второто възкресение е завършването на човешката еволюция, когато Земята ще запустее и няма да има условия за развитие." (Годишна среща на Веригата, 16.08.1910)

„За да възкръсне човек, това значи да се върне в дома си, да разбере какво е братство и сестринство, какво е музика. Да възкръсне човек, значи да се свърже с Бога. Тази връзка се очаква от всички хора. Тя не

може да стане изведнъж. Без нея обаче не може да се влезе във Вечния живот. Които са завършили своето развитие, са направили вече тази връзка. Те имат свобода, или да се върнат отново на Земята, или да останат да живеят в дома си. Когато един ден хората разберат този Закон, те ще влязат да живеят при Бога и ще бъдат щастливи. Днес хората са нещастни, понеже са далеч от дома си." („Синове на възкресението", НБ, 29.01.1928)

„Аз предпочитам методите на ума, понеже умът се е освободил най-много от Звяра в човека." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„По методите на Любовта вървят християните, по методите на Мъдростта вървят теософите и различните съвременни окултни Школи, а по пътя на Истината и волята вървят йогите. А ние, казва Учителят, прилагаме едновременно и трите вида методи"." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Когато човек се новороди, той се свързва с всички по-висши светове, подразбирам същества от по-висши йерархии. На Земята ние сме свързани с по-низши същества, а над нас има по-висши, разумни същества. Тези висши същества в нашия живот взимат такова участие, каквото участие взимаме ние в живота на по-низшите същества от нас... Когато вие се новородите и видите царството Божие, когато погледнете към небето нагоре, вие ще видите онези светли лица, онези интелигентни сили пред вас. Вие ще видите такава култура, каквато не сте помисляли! Тогава вие ще бъдете в положението на апостол Павла и ще кажете: „Видях и чух неща, които не съм мислил, нито сънувал." Туй е, което Бог е приготвил и което вие може да видите." („Родени изново", НБ, 02.03.1924)

„Като влезеш в училището, няма изведнъж да свършиш всичката си работа – по малко, по малко. Днес малко, утре малко и т.н. Ама – казва някой – аз искам изведнъж да стана чист и свят човек! Не може изведнъж – днес ще бъдеш една вощена свещ, утре ще бъдеш две вощени свещи, на третия ден ще бъдеш три вощени свещи и след време ще имаш светлината на сто милиона свещи." („Миротворци", НБ, 21.12.1924)

„Свободата включва в себе си търпението. Свободният човек е търпелив. Когато иска нещо от Природата, свободният човек чака спокойно момента, когато Природата ще му даде това, което му е необходимо. Вярвайте в разумната Природа и спокойно очаквайте благата, които тя е определила за вас." („Влизане и излизане", МОК, 21.11.1930)

Влад Пашов: *„Посвещението е процес на развиване латентните сили и способности, дремещи във всяка човешка душа. Посветеният е коренно променено същество. Разликата между него и обикновения човек е такава, каквато е разликата между гъсеницата и пеперудата, която излиза от нея. И затова, неговото съзнание, неговите възприятия, не-*

говите преживявания са коренно различни от тези на обикновения човек. Защото на обикновения човек астралното тяло не е способно за възприятия в духовния свят, понеже няма съответни органи. При окултното обучение и развитие тези органи постепенно се развиват у ученика и той става способен да възприема духовния свят, както с физическите си сетива възприема физическия свят.

Първата стъпка към Посвещение в съвременната епоха се заключава в събуждането в душата на сили, способни да действат върху астралното тяло, когато то през нощта се освободи от етерното и физическото тела. Първата стъпка към Посвещението се състои в произвеждане върху човека през време на будното му състояние една дейност, ефекта от която би могъл да продължи и през нощта след отделянето на астралното тяло от физическото. Това, което се нарича медитация, размишление, концентрация, това са все дейности на душата, чийто ефект продължава в астралното тяло през време на съня на физическото тяло. Затова Учителя казва: „Работете всички да придобиете концентрация на мисълта си. Всеки от вас, който иска да бъде Ученик, нека си определи един свещен час за работа, през което време ще се концентрира и ще размишлява върху великите Тайни на Битието. През това определено време ще прекарвате в дълбоко размишление.

Вие трябва да се упражнявате в концентрация и размишление, през което време може да влезете във връзка с Разумните Същества и с Бога, както и с всички окултни Ученици по Земята. Концентрацията е най-потребното нещо за Ученика. Ние употребяваме пеенето, писането като средство за концентрация. Вие трябва да работите чрез тези неща, за да се научите да се концентрирате. Да се научите да се концентрирате, което ще го придобиете с големи усилия. Не мислете, че е лесно да се научите да се концентрирате. За да се концентрира човек, трябва да бъде търпелив. Без размишление за Великото и Красивото вие не можете да се повдигнете нито на един милиметър."

„Учителя казва: „Нарядите, които ви давам, са Път към Посвещение." А нарядите се състоят от молитви, песни и стихове от Писанието за размишление. И за всички тези неща се изисква концентрация на мисълта."

„Цялата работа, която се иска от ученика, е да образува органите, чрез които да може да влезе във връзка с Духовния свят. Затова са необходими определени методи, по които като се работи, се изработват духовните органи за възприятие. В това отношение има три вида методи, по които се работи за постигане на тази цел. Единият е методът, който се практикува в древните Мистерии, при който се работи преди всичко с мисълта, упражнение и концентриране, размишление и съзерцание. Но човек може да действува също така и върху чувствата си, да работи с чувствата чрез тяхното пресъздаване. Това е специфично християнският метод на работа. Най-после имаме хрис-тиянско-розенкройцерския метод, при който имаме комбиниране на мисълта, чувството и волята. Християнският метод на работа е мъчно прило-

жим при днешните обществени условия, понеже той изисква временно уединение, изолиране от света. Обаче розенкройцерският метод е такъв, че чрез него човек може да се издигне във висшите светове, без да накърнява своите задължения."

„След като са изработени вече органите в астралното тяло и то е достатъчно организирано, трябва цялото това устройство на астралното тяло да се отпечата в етерното тяло. Това става по различни начини. В древността това е ставало чрез привеждането в транс и излъчване на етерното тяло от физическото. Понеже сега развитието се намира в друга фаза..... Така човек, като премине през всичките тези седем степени на изживяване, може да постигне посвещение, без да става нужда да се поставя в летаргичен сън и без да се отделя етерното тяло от физическото. Това може да се постигне и когато ученикът постоянно медитира и размишлява върху определени изречения върху евангелието на Йоан, които трябва да предизвикат определени чувства. Тогава тези мисли действат като сили, които организират астралното тяло и могат да произведат отпечатък от него върху етерното тяло."

„Според други методи, както вече казах, може да се въздейства на астралното тяло като се четат дълбоки окултни мистични мисли при силно концентриране на мисълта. И понеже тези мисли носят със себе си мощни сили, те въздействат през нощта на астралното тяло."

„Когато нашето съзнание се измени, т.е. когато преминем постепенно от фазата на самосъзнание в първите фази на свръхсъзнанието, тогава ние естествено ще дойдем до връзка с един по-широк свят, който сега наричаме Невидим. Първите проблясъци на свръхсъзнанието са това, което наричаме интуиция."

Рудолф Щайнер:
„Когато астралното тяло е организирано по този начин, това, което е било пластично изработено в него, да бъде внесено и в етерното тяло. Също както натискате с един печат върху разтопен червен восък и тогава написаното от печата се отпечатва върху червения восък, така астралното тяло трябва да се потопи в етерното тяло и да отбележи това, което то самото съдържа в етерното тяло." (Събр. съч. 104)

„Задачата на окултиста, на истинския Посветен, е да промени посоката на потока на своя живот. Днес действията на човека са подбуждани и определяни от неговите чувства - така да се каже, от импулси от външния свят. Действия, определяни от пространството и времето, нямат никакво значение. Трябва да се отиде отвъд времето и пространството. Как можем да постигнем това?
1. Контрол на мисълта. Трябва да можем да концентрираме мисълта си върху един обект и да я задържим там.

2. Контрол на действията. Отношението ни към всички действия, били те банални или значими, трябва да бъде да доминираме, управляваме и да ги държим под контрола на волята. Те трябва да бъдат резултат на вътрешна инициатива.

3. Равновесие на душата. Трябва да има умереност в тъгата и в радостта. Гьоте е казал, че душата, която обича, до смъртта си е еднакво щастлива и еднакво тъжна. Окултистът трябва да понася най-голямата радост и най-дълбоката тъга с еднакво хладнокръвие на душата

4. Оптимизъм - становището, което търси доброто във всичко. Дори в престъплението и в глупостта има елемент на добро. Една персийска легенда разказва, че веднъж Христос минал покрай труп на куче и Неговите ученици отвърнали глава с отвращение. А Христос казал: „О, зъбите му са прекрасни."

5. Доверие. Умът трябва да бъде отворен за всяко ново явление. Никога не трябва да позволяваме преценките ни да се определят от миналото.

6. Вътрешно равновесие, което е резултат на тези подготвителни мерки. Тогава човекът е достатъчно зрял за вътрешно обучение на душата. Той е готов да стъпи по пътя.

7. Медитация. Трябва да можем да направим себе си слепи и глухи за външния свят и за спомените си от него, до точката, където да не може да ни обезпокои дори изстрел на пушка. Това е прелюдия към медитацията. Когато е била създадена вътрешната пустота, човекът е способен да получи подбуда от своето вътрешно същество. Тогава душата трябва да бъде събудена в самите ѝ дълбини с определени идеи, способни да я тласнат към нейния извор." (Събр. съч. 92)

13.6. Седемте стъпки към Новия Живот

Следва дълъг цитат от Учителя до края на темата 13.6:

„Седем стъпки има, които трябва да извървите, преди да можете да властвате над лошите духове. Нечистите духове ги е страх от Светлината. И докато човек е обърнат с гръб към Бога, той няма Светлина, защото Светлината идва от Бога.

Затова първото нещо, което човек трябва да направи, е да се обърне към Бога. Вие сега сте обърнати с гръб към Бога и затова във вашия свят има тъмнина. Трябва да се обърнете с лице към Бога. Без обръщане към Бога не може. В процеса на обръщането си към Бога, човек трябва да обърне ума и сърцето си, да ги очисти от всякакъв прах, който се е наслоил по тях. Обръщането е от Бога. Човек не може да се обърне към Бога, към духовния живот, преди Бог да го е свързал отвътре. И затова Христос казва: „Никой не може да дойде при Мене, подразбирайки никой не може да влезе в духовния Път, ако Отец не го привлече. И никой не може да отиде при Бога, ако Аз, т.е. Мъдростта, не му покажа Пътя."

При Обръщението се образува правилна връзка между физическото и астралното тяло, и Светлината от Духовния свят може по-правилно да осветява пътя на човека.

Второто необходимо нещо е Покаянието. То е преглеждане, ликвидиране на старите сметки. Човек си прави равносметка на досегашния живот и намира, че така, както е живял досега, е задлъжнял и не може да излезе от това положение. Като не може да се справи с това положение, той трябва да се моли на своя кредитор, в случая Бог, да му отпусне нов кредит. Това е Покаяние, кредит. Тогава Бог ще ти даде нов кредит и ще те прати в света да учиш отново. Покаянието е от самия човек.

Третата степен е Спасението. Прощението и Спасението са две неща свързани. Спасението настъпва, след като човек е минал Обръщението и Покаянието. Спасението седи в това, че Бог дава на човека нов кредит и го праща в света да учи и да работи. Спасението е от Бога. При Спасението се образува правилна връзка между астралното и умственото тяло, хармонизират се умът и сърцето.

Четвъртата степен е Възраждането. Възраждането е процес, подобен на цъфтенето и завързването на плодовете. След като човек се спаси, той е посаден като семе в земята, пониква, израства, разцъфтява се и дава плод. Той се възражда за нов живот. Възраждането е от човека и иде след спасението.

Петата степен е Новораждане. То иде след Възраждането. При Новораждането човек се освобождава от кармичния закон на причини и последствия. Тогава той става свободен гражданин на Природата и господар на своя живот, и никой не може да владее над него. Само като влезе в петата степен, човек може да владее над лошите духове; само тогава човек може да бъде в истинския смисъл на думата ученик на Христа.

А това е високо нещо, да бъдеш ученик на Христа. Христос даде на своите ученици власт над лошите духове и ги изпрати в света да изцеляват болни и да възкресяват мъртви. Това показва, че учениците Христови са били изминали първите четири степени и са се намирали в петата степен на своето духовно развитие, били са новородени. Тази власт над лошите духове не може да бъде дадена преди Новораждането. Новораждането е от Бога.

При Новораждането се образува правилна връзка между умственото и причинното тяло, умът и душата се хармонизират и душата почва един нов път на развитие.

Затова при петата степен стават големи промени с човека. Стават такива промени, които не стават при другите степени. Като наближава петата степен, наближава една буря за човека. Става вихрушка в него. Това предшества Новораждането. След като дойде до Новораждането, няма нищо да го безпокои, няма да мисли за къщи, за прехрана и пр. Той знае, че има това, което се нарича Вяра, но не вяра в обикновен смисъл на думата. А щом човек има тази Вяра, при каквото и положение да изпадне, той знае, че всичко това е за негово добро.

При Новораждането всички връзки няма да се скъсат, но ще се видоизменят. Преди Новоражадането човек минава през големи страдания, които са символ на новото, което се ражда в човека. Преди човек да се новороди, той се намира в големи страдания и мъчнотии. Тези страдания са преди всичко дълбоки вътрешни страдания. Човек, който се намира пред Новораждане, усеща, като че светът се събаря и всичко за него е загубено

без никаква надежда. Това са много тежки страдания. Чрез тях човек се пречиства и излиза от тях обновен и новороден, както пеперудата от пашкула. Причината за тези големи страдания е, че всички хора, с които човек има вземане-даване в течение на вековете, искат сметка от него. Това скъсване на връзките с миналото е ликвидиране на кармата. След Новораждането човек отива във висшите светове и затова трябва да се разплати с всички, на които дължи, за да бъде свободен. Преди Новораждането човек може да прекара и тежки физически болести, които са също признаци за ликвидиране на кармата.

Шестата степен е Посвещението. То е от човека. След като човек е добил Новораждане, след като е станал господар на лошите духове и на силите, свързани с тях, той се посвещава да служи на Бога. До тук човек е ученик, а оттук вече става служител на Бога. А на Бога може да служи само този, който е намерил методи за приложение на Божествените Истини в живота си и работи за тяхното приложение.

Велико нещо е Посвещението, защото при него на човека се разкриват ключовете на Тайните на Природата и той става Мъдрец, Адепт, Посветен, Маг. Велико нещо е служенето на Бога. Тук човек, след като е добил власт над лошите духове, след като е завладял всички стихии на Природата, той се свързва с възвишените Същества и с Бога и му се разкриват велики Тайни на Битието. При тази фаза става голяма трансформация на съзнанието и човек влиза във фазата на свръхсъзнанието, което е вечна светлина и хармония.

Но между тази фаза и следващата ученикът трябва да премине пак през много големи страдания. Сега вече той няма да изплаща своя карма, но изучавайки Закона на Жертвата, той се учи да жертвува всичко, даже и живота си, за да повдигне останалите братя човеци. През тази фаза той носи кармата на човечеството и затова минава през Голгота, след което иде седмата степен - Възкресението.

Седмата степен е Възкресението. Това е последната степен в развитието на човека, когато човек завършва своята човешка еволюция и става равноангелен. Възкресението е от Бога. Това е пълно пробуждане на Божественото космично съзнание, при което човек става един съработник на Природата и служител на Бога в истинския смисъл на думата.

При Възкресението долните тела - физическо, етерно, астрално, умствено и причинно, се свързват с Божественото тяло. Това е влизане в Нирвана, във висшия Божествен свят и всички тела почват да действуват в унисон. Понеже сега физическото тяло тегли на една страна, астралното на друга, умственото на трета, на това се дължи дисхармонията в човешкия живот. Затова трябва да се постигне хармония между тях.

Сегашната дисхармония между нашите мисли, чувства и постъпки е резултат на нехармоничната връзка между нашите тела. Затова трябва да се хармонизират енергиите, които функционират в нашия организъм. Защото всичките тези тела се изразяват като сили и енергии във физическия организъм на човека. Такъв е великият Път, който ученикът трябва да измине, докато дойде до високия връх на съвършенството, където ще получи своята свобода и ще поеме съдбините си в свои ръце, и се посвещава в служене на Бога.” (из „Богомилството“, Влад Пашов)

13.7. Голямата опасност пред окултния ученик

Елена Блаватска:

„В окултизма съществува странен закон, който е бил засвидетелстван и доказан в течение на хилядолетен опит; също така, през всички години, изминали от началото на съществуването на Теософското Общество, този закон неизменно се потвърждава почти във всеки случай. Трябва само някой да стъпи на пътя на „изпитвания", когато се появяват окултни следствия. И първото от тях е проявяването навън на всичко, което досега се е намирало у човека в спящо състояние: негови недостатъци, навици, качества и скрити желания, добри или лоши, или безразлични.

Например, ако човек, по силата на атавизма или кармичното наследство, е тщеславен или чувствителен, или самомнителен, то всичките тези пороци неминуемо ще се проявят у него, дори да е успявал досега успешно да ги скрива и потиска. Те ще се проявят неудържимо и ще му се наложи да се бори с тях сто пъти по-силно, отколкото по-рано, преди да успее да изкорени у себе си подобни наклонности.

От друга страна, ако той е добър, великодушен, целомъдрен и въздържан или има някакви добродетели, намиращи се до този момент у него в скрито или спящо състояние, те също така неудържимо ще се проявят, както и всичко останало. Така цивилизованият човек, който не търпи да го приемат за светец и поради това си налага маска, няма да бъде в състояние да скрие истинската си природа, независимо дали е низостна, или благородна.

В областта на окултното това е неизменен закон.

Неговото действие е толкова по-ярко, колкото по-искрено и сериозно е изразеното от кандидата желание и колкото по-дълбоко той е почувствал действителността и значението на приетото от него задължение."

Учителя:

„Ще ви дам сега някои вътрешни обяснения за живота на ученика. Който и да е ученик, от каквото и да е положение, от каквото поле и да е, каквито знания и да има, дали е той прост, или учен, когато влезе в пътя на ученичеството, в окултната наука, всякога се повдига една вътрешна борба, а борбата е едно вътрешно съпротивление. Няма да ви обяснявам защо става това съпротивление. То е тъй естествено, както тренът, който се движи, среща съпротива. Колкото по-бързо се движи, толкова по-голямо е и съпротивлението. Както параходът, който се движи, среща съпротивление, но и той трябва да го победи. Законът е такъв. Съпротивлението именно показва, че вие сте в пътя, значи движите се. Ако няма съпротивление, значи стоите на едно място. Следователно всички изпитания, изкушения, които могат да дойдат в живота ви, признават, че вие се движите. Сега, тия съпротивления са от различен характер.

Най-първо ще се яви в ума ви едно съмнение дали вие сте на правия път, дали този път е пътят, по който сте тръгнали, или има друг път

някой. Дотогава може да не сте мислили по този въпрос никога, но щом влезете в този път, ще започнете да мислите дали този е пътят или не. След това, като решите, че този е пътят, ще се роди друга една мисъл: дали този е най-краткият път или не.

Като разрешите този въпрос, ще се роди друг: дали ще можете да изходите, да извървите този път, или ще се спрете. След като решите, че сте намерили този път, че той е най-добрият път, ще ви дойде следното желание: „Е, като сме на пътя, чакай да си останем малко, тъй да се поразположим малко" - и може да заспите. Това са ред изкушения. Който е тръгнал по пътя, не му се позволява да спи. На ученика не му се позволява да спи на пътя. Добре ще схванете това, а не буквално. Ще кажете: „Без спане не може." Може, разбира се. Без спане, то подразбира да е будно съзнанието.

Мислите ли, че животът на спането е необятен живот? - Не. При тия условия, при които сега живеем, спане има за Земята, но в пътя, по който върви човек, той не трябва да спи. Там например спане се нарича, ако твоят ум се отвлече назад, спомниш си твоето минало, благата, които си преживял, и се поражда едно желание у теб пак да заспиш. Туй е едно заспиване. Преживеете вашето минало, то е заспиване. Вие ще ми кажете: „Какво лошо има в това, човек да преживее своето минало?" - Няма лошо, но и нищо ново няма да научи. Представете си, че някога, след като сте свършили университет, пожелаете да преживеете някой ден от своето детинство. Взимате буквара и го четете отначало. Четете го един-два-три пъти.

Питам: Какво разбирате от това, когато в туй време може да четете някоя съдържателна книга, а вие ще четете буквар. Ще кажете: „Едно време тъй четох аз буквара." Оставете вашия буквар в наследство, да го четат другите и когато те го четат, вие се радвайте. На вас стар буквар не ви трябва. И когато някой човек преживява своето минало, то е губене на време, в какъвто и да е смисъл. После има друга една опасност за ученика. Когато един ученик влезе в този път, у него се заражда желание, де когото срещне от своите другари ученици, да ги подпитва как е разбрал другаря си, какво е разбрал от учението и т.н. Той не се заема сам да чете, ами почва да запитва другарите си. Туй е друго изкушение. Ще кажеш: „Върви си на мястото, но не смущавай!"

Ще дойде четвърто изкушение, ще кажеш: „Ето хора, които не ме разбират, които не ми помагат." В пътя сам ще си помагаш, няма да търсиш помощ от никого." („Какво ще срещне ученикът на пътя", ИБ, 17.08.1922)

„Човек в своя духовен път ще мине през една тъмна зона. Това е най-опасното място, в което може да се намерите. За онзи, който знае, няма нищо опасно, но за онзи, който не знае, това е огън. Ще се намерите при същества хитри, лукави, злобни, от най-разен калибър. Те ще намерят най-малката слабост в тебе, ще искат да те разрушат. А ти се мислиш за господар. Всеки ден те турят в ума ти и в сърцето ти някой взрив и ти изгубваш равновесие." (из „Разговори при седемте рилски езера")

„Ти никога не размишлявай защо е злото. Знай само, че злото може да се избегне. Тези същества на злото ще дойдат. Те имат интерес. Ще турят в ума ти най-лошите мисли. Тези лоши мисли, които ще имаш в ума си, това не си ти. Това е тяхното състояние. Ти имаш нещо и те искат да те оберат. За да те оберат, трябва да размътят ума ти. И светлите същества ще дойдат и ще внесат в тебе най-хубавите мисли. И те не са твои. Къде е човекът? Ти си човекът, който едновременно изпитваш и доброто, и злото, и ще вадиш поука.

Всички ще минете през изпит. Когато човек се намира в най-големи противоречия, страдания, да бъде благодарен на Бога, да има радост и хармония в него. Това е изпит. Господ казва: „Много работи мога да ти кажа, но по-напред искам да знам дали можеш да носиш това, което ще ти дам."

Всеки човек е изложен на изкушение. Някой път все ще дойде изкушението. Всички трябва да минете през огън. Докато златото не мине през огън, не може да се пречисти. И трябва дълъг процес, хиляди години да минат за това. Като стане човек коравосърдечен, тогава го слагат на огън. Като мине огънят, човек казва: „Сега почнах да поумнявам."

Някои състояния, които изпитвате, не са ваши, а от нисшите същества. Тъмните същества на ада, като влязат в Божествената светлина, нищо не виждат, но като влязат в ада, там тъмницата е тяхната светлина. Щом държиш идеята за Бога, ти си в Божествената светлина. Тъмните духове в тази светлина са слепи, нищо не виждат и ти си спасен. Това е начинът да се отървеш от тях. Една аналогия. Нали бухалът денем нищо не вижда, вечер вижда много добре.

Грехът в човека е неподчинение на разумното, на Божественото, а подчинение на един нисш живот. Има крадци в духовния свят. Тъкмо си влязъл в пътя, и те влизат под кожата ти и почват да те надуват. Казват ти: „Ти си много повече от другите. Ти си това, онова." И после те накичат с всички епитети и ти казват: „На тебе никакъв Господ не ти говори."

Земята тук е място за матура. Който тук издържи, дават му билет навсякъде да отиде. Напредналите същества от невидимия свят искат да дойдат тук да държат матура." (из „Акордиране на човешката душа")

„Христовото учение е дълбоко мистично учение. То може да се приложи само от мистици. Когато човек иска да го приложи, ще бъде изложен на ред изкушения, чрез които ще искат да го отклонят. Ще му обещаят хиляди блага, само да го спрат в пътя му." („Неразрешеното", ООК, 15.12.1926)

„Окултният ученик трябва да бъде смел, безстрашен, със самообладание, защото като военните ще бъде подложен на престрелки от всички страни." (из „Окултният ученик")

Влад Пашов: *„Онзи, който тръгне в този път, от него преди всичко се изисква чистота на сърцето и самообладание на ума. Той трябва да*

има сила и смелост да се противопостави на ужасите, които ще срещне на пътя си. И ако някой неподготвен е успявал по някакъв начин да повдигне булото на Изида, булото, което покрива тайните на света, той скъпо е плащал за това. Ако не е плащал с живота си, той е полудявал, разстройвал се е психически.

Такъв пример е даден в окултния роман Занони, който не е бил подготвен и се срещнал с ужасните пазачи на прага... И Плутарх, гръцки историк, разправя за ужасите, прекарвани от Посветените преди последното откриване на Истината и го сравнява с приготовление за смъртта. Затова и Учителят казва, че пътят на Мъдростта е съпроводен с големи страдания и изпитания, и минава през скалисти върхове и пропасти. Затова във всички школи на мистериите, във всички окултни школи, както казах и по-горе, ученикът е трябвало най-напред да измени начина на живота си, за да придобие чистота както на тялото, така и на сърцето и да придобие морален гръбнак и да постигне контрол на ума. Това има за цел да обуздае чувствената природа на човека. Това се е постигало чрез пост, промяна на начина на храненето и ново направление на неговия живот, както и неговите чувства и мисли трябва да се променят изцяло.

Това пречистване и тези изпитания са имали за цел от една страна да калят нервната система и да внесат мир в сърцето, защото Светлината на Мъдростта, която се предлага на Посветения е с много силни вибрации и той няма да издържи, ако не е готов, ще се стопи или ще полудее под напора на нейните силни вибрации. Затова той трябва да бъде чист по сърце и с калена нервна система, за да може да издържи срещата с Духа. Защото Посвещението има за цел да срещне ученика с Духа. Той се приготовлява да влезе в един по-възвишен свят, с други вибрации и сили, на които без упражнения и изпитания той не може да издържи."

Рудолф Щайнер: *„Човек първо трябва да овладее мистичното познание и едва после да напредва към ясновидството. И ако той промени тази последователност, би заприличал на новородено дете, което разполага с уши и очи, но не и с мозък. Дори пред него да се простират светове от цветове и звуци, той не би знаел как да пристъпи в тях." (Събр. съч. 10)*

Якоб Бьоме: *„Ако Природата надари един учен, разумен човек с дарбите си, тогава дяволът прави всичко, което може, за да го съблазни с плътски наслади, горделивост и алчност за богатства и власт."*

Кришнамурти: *„Не пожелавай да имаш ясновидски сили: ти ще ги придобиеш, когато Учителят види, че е ударил часът ти. Развиеш ли ги насила и преждевременно, с това ще си навлечеш големи беди. Често притежателите на такива способности (сиддхи) се превръщат в играчка на природните духове или пък стават високомерни и се мислят за непогрешими. А времето и енергията, изхабени напразно за придобиването на тези сиддхи, могат да се употребят в работа за обща полза. Тези*

сили сами ще дойдат през времето на нашето развитие — те трябва да дойдат. И ако Учителят види, че за тебе ще бъде полезно, ще бъде полезно вече да ги овладееш. Той ще ти каже как можеш да ги развиеш безопасно. Дотогава за тебе е по-добре да не ги притежаваш."

Конфуций: *„Не жадувайте да постигате целите си бързо. Не се изкушавайте по дребните изгоди. Желанието нещата да се постигат бързо пречи да се постигнат качествено."*

Днес у мнозина, едва встъпващи в духовния път, се заражда силното желание да получат дарби - да виждат аури, да четат в хрониката Акаша и т.н. В това обаче се крият ред опасности, които едва след като осъзнаем и преодолеем, ще бъдем допуснати до истинските духовни висоти.

Преди всичко, нека бъде изяснено следното заблуждение: В наши дни има много хора, които живеят досущ като животните - ядат, пият, тънат в страсти и пороци, не изпълняват дори 10-те Божи заповеди, и един ден внезапно започват да чуват гласове или да виждат определени неща отвъд видимото. Пълно непознаване на Вселенските закони би било да считаме, че Бог раздава дарбите на подобен случаен принцип. Достатъчно е да се зачетем в житията на светиите, за да видим по колко години са живели в покаяние, пост и молитва, докато станат достойни да приемат Божията милост под формата на определена духовна способност. Другите, неправомерно (незаслужено) получени „дарове" обаче са от Дявола, за да се съблазни и възгордее човек, че е нещо повече от другите. Пред тези, които получават наготово, се открива пропаст, от която само най-будните могат да се предпазят. Първо, у тях егоизмът става непреодолимо силен и започват да се смятат за богоизбрани, специални, и да се гордеят, че дори без да са приложили Закона на Любовта и на Саможертвата, някак са се сдобили с дарбата. Изиграли са системата - същински герои!

Те обаче не знаят, че в духовните светове не всички духове са доброжелателно настроени към нас. Истината е, че много от тях могат да ни използват за свои цели и да ни превърнат в играчки в техните ръце. И така, поради липса на задълбочени знания, тези „ясновидци" приемат всичко, което им се диктува или показва, за чиста Истина, и отричат всичко, което им противоречи. В противен случаи те би трябвало да признаят, че вместо Бог или негов ангел, чрез тях действа демонично същество. В този случай себелюбието им не би допуснало подобна вероятност и с всички сили защитават лъжата, затъвайки все по-дълбоко. Това може и да звучи като измислена история, но всъщност е доста често срещана. Често до нея могат да доведат неправомерните методи за връзка с висшите светове (медитации и други упражнения), които не са дадени от Учителите на Бялото Братство и целят да пробудят преждевременно някои способности и енергии в нас (например Кундалини), преди да сме готови да ги овладеем и използваме за нашето и чуждото духовно израстване.

Затова въпросът пред нас е: Как можем да се предпазим от подобна опасност, преди да е станало твърде късно, а ако можем и да предпазим другите като им открием Истината?

В основата на всеки духовен стремеж можем да поставим пет качества:

Любов, Мъдрост, Истина, Воля и Търпение.

Любовта е необходима преди всичко, защото без нея никой Небесен ангел не би ни обърнал внимание. Докато сме безплодни дървета, фокусирани в собственото си благополучие, ние трудно можем да бъдем инструменти в Божиите ръце и служители за Христовото дело. По тази причина всеки, желаещ да се нарече един ден Син Божи, трябва да възпита у себе си морално чувство, да облагороди сърцето си и да постави за идеал в живота си общото благо. Чрез това той ще привлече към себе си много невидими помощници, които пък от своя страна имат нужда от пробудени и добронамерени хора, чрез които да се проявяват.

Познаването на Истината и стремежът към Мъдростта пък са нужни, за да се насочим към правомерните методи за пробуждане на висшето съзнание - за тях ще стане дума по-обстойно в следващия раздел. За тях Рудолф Щайнер казва в своята книга *„Как се постигат знания за Невидимите светове"*:

„Нека посочим още, че тук се предлагат такива методи, които по никакъв начин не крият опасност за телесното и душевно здраве. Несъмнено, има и други пътища, водещи по-бързо към целта, обаче нашето изложение няма нищо общо с тях, понеже те упражняват определени въздействия върху човека, които един опитен окултист не може да приеме. Тъй като отделни подробности от тези пътища са вече достояние на обществеността, длъжни сме категорично да предупредим за техните опасни последици. Поради причини, в които може да се вникне само от Посветения, тези пътища никога не трябва да бъдат официално разисквани. А отделните фрагменти от тях, които се появяват тук или там, не водят до нищо добро, а само разрушават здравето, щастието и душевния мир. Който не иска да влиза в съюз с тъмните сили, за чиято истинска същност и произход той не може и да знае нищо, нека изобщо да не се занимава с такива неща."

Учителя пък казва така: *„Който се готви за духовния свят, трябва да изучава неговите Закони." („Двете жени", НБ, 12.06.1921)*

Силната Воля е не по-малко значима, тъй като тя е това, което ще определи дали ще преодолеем низшата си природата, а също и леността, и ще впрегнем всички свои сили в името на един висш идеал.

За да илюстрирам важността на Търпението ще си послужа с един пример: Представете си, ако ви се даде ясновидство (възможността да проникваате в духовните светове) преди да сте изградили в съзнанието си съвършено ясна представа за невидимите светове; за нашата истинска същност; за това кой е Христос; а също и как да различавате добронамерените от злонамерените духове. Това не само може да доведе душата до пълно объркване, но и да я превърне в жертва на злонамерени същества, възползващи се от нейната неподготвеност при проникването в духовните светове. В този случай не само не можете да намерите достоверна информация, тъй като нямате база, за да я проверите, ами и е доста вероятно да повярвате на неща, в които няма и грам Истина, а след това и с всички сили да разпространявате добронамерено тези мракобесни влияния.

Неслучайно умението за различаване на Истината е било едно от най-важните във всички окултни школи. В този случай една дарба само би ни

разконцентрирала и не би ни позволила спокойно да съградим солидни основи, върху които да продължим с нашата по-нататъшна работа. Единственото спасение от тази опасност е усърдно четене и размишление върху духовните въпроси, както и духовните упражнения, дадени от Учителите на Бялата Ложа.

Важно е да знаем също, че много от дарбите не могат да се проявят в произволно време, а изискват определено физическо и духовно устройство у човека. Например Учителя казва *„Човешкият живот можем да разделим на три периода от по седем години. Но от друго гледище можем да го разделим на периоди от по 33 години. В 33-та си година всеки човек, съзнателно или несъзнателно, влиза в духовния Живот. В него нещо се уравновесява вътрешно." (из „Изворът на Доброто")*

На друго място пък казва: *„Човек, като стане на 40 години, едва тогава може да изучава основния закон - Любовта към Бога. Към тридесетата си година човек минава криза, решава се неговото положение - дали ще стане човек или не. По задачите, които решавате, ще познаете в кой клас сте." („Свещеният олтар", ООК, 09.02.1927)*

А също и: *„Окултизмът бил изучаван още от древни времена, но в окултните школи допущали само възрастни и стари хора – млади не се допущали. – Защо? – Защото не могат да дъвчат сами храната си. Изобщо, младият човек не може да бъде окултист, понеже не може да мисли право, т.е. не са изникнали всичките му зъби. Докато не може да съпоставя нещата правилно, човек не може да бъде окултен ученик. За да бъде окултен ученик, той трябва да сортира мислите и чувствата си, да отделя правите от кривите, за да не изпада в заблуждения и разочарования." („Съединителните нишки на живота", МОК, 02.01.1931)*

Също така, различните обвивки (тела) на човек не стават изведнъж активни. Физическото тяло е безпомощно дълго време след раждането - до седемгодишна възраст се развива предимно то. Към седемгодишна възраст (със смяната на млечните зъби) се ражда етерното тяло, а към 14-ата година (с настъпване на половата зрялост) се ражда астралното тяло. Към 21-годишната възраст се ражда менталното тяло (или Азът) и с него може да се каже, че започва действително съзнателния живот на човека. Но през следващите 7-годишни периоди продължават да се раждат и развиват още по-висши съставни части от човешкото същество, които са пряко свързани и с неговите духовни способности.

Следователно от нас се иска не бързане, а постоянство и послушание, като оставим Висшите Сили да преценят кога е най-удачно да бъдем дарени с определена способност и с произтичащата от нея отговорност към човечеството. Затова Учителя казва: *„Човек не бива да бърза. Тези, които го товарят, те ще го и разтоварят. Така е и с мислите, и с желанията. Колко от вас са господари на своите мисли и желания? Мнозина ще кажат, че са господари, но щом ги поставят на изпит, сами ще се убедят в противното. Следователно на такъв човек, който не е господар на мислите и желанията си, не може да се даде свобода на действията, защото ще се увлече и ще направи големи пакости. За него ще настъпи това, което се нарича «страшен съд»." (Годишна среща на Веригата, 15.08.1909)*

Още една опасност в окултизма е изразена от Богомил Райнов:

„Към края на 20-те години около баща ми (Николай Райнов) се бе събрал известен брой приятели и съидейници, които създадоха теософска ложа, наречена „Орфей." Събираха се веднъж седмично вкъщи, за да обсъждат различни въпроси на теософията.

С течение на времето ентусиазмът у членовете на ложата, като че взе да се изпарява. Посещенията ставаха нередовни, сбирките - все по-редки, додето накрая групата се разпадна. Много по-късно разбрах, че при подобни групи процесът на постепенно разпадане е далеч по-обичаен от процеса на мечтаното възлизане към светлата цел. Повечето кандидати за ученици се насочват към Учението с измамната надежда да се облагородят в кратък срок и да получат едва ли не наготово всички черти на съвършенство, а от там - и всички плодове на житейска сполука. Такива хора смятат, че само защото са проявили интерес към Учението, то е длъжно да им се отблагодари, като им осигури бърз и всестранен успех. А когато открият, че трябва да постигат всичко сами с големи и постоянни усилия, поривът им замира и те неусетно се връщат към всекидневното вяло съществуване, с всекидневните дребни грижи и дребни стремежи. Ние сме свикнати да гледаме на героизма като на нещо изключително, ала истината е, че има доста хора, готови на еднократен подвиг.

Значително по-малко са онези, които са способни на продължително и търпеливо съграждане, ден подир ден и стъпка по стъпка към избраната прекрасна цел. Защото съграждането, стремежът към хармония и съвършенство изисква постоянно усилие, - не в смисъл на болезнено напрягане, а на висок духовен устрем. Докато разпадането не изисква никакво усилие, то настъпва естествено и неизбежно именно там, където енергията на преодоляване замира. То е обратно на растежа. То е гниене."

14. Пътят на Христовия импулс

„И рече им: идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари." (Марко: 16:15)

Преди 2000 години Христос само посади семето - Той даде подбудата и това семе трябваше постепенно да прорасте и да се развие. Затова духовното ръководство на човечеството се е погрижило винаги в подходящо време да се явяват на Земята хора, които да донесат онова, за което човечеството е узряло в дадената епоха. Христос се погрижи непосредствено след Неговото заминаване хората да бъдат озарени от Духа така, както те можеха да го разберат. И пак Той се погрижи в по-късните времена да се явят хора, които да дадат нови знания и методи на онези, които са изпълнили задачите си през тези две хилядолетия и са готови да приемат Новото.

Така че тези, които днес отхвърлят Христа и не приемат Неговия импулс на Любовта, те работят както против собствения си прогрес, така и против прогреса на цялото човечество и против Божията Воля. Те спъват Земното

развитие, защото препятстват Любовта да проникне в цялото човечество и да го одухотвори и оживотвори. А по този начин спъват и проникването на Любовта в цялата планета, което е нашата обща мисия за цялото Земно развитие. Затова тези хора сами се осъждат на израждане и деградация, тъй като ако не вървят в крак с всемирната еволюция, те скоро ще изгубят условията за въплъщение и ще трябва да чакат хиляди години, за да получат възможност да наваксат пропуснатото, и то при много по-неблагоприятни условия. Затова усилията на Бялото Братство са колкото се може повече хора да приемат импулса на Любовта.

Импулсът, даден на Голгота, постепенно набира сила и подготвя раждането на новата раса, на новото човечество. Тези, които ще образуват ядрото на Шестата културна епоха, ще излязат от всички народи. Те ще бъдат онези, които са приели импулса на Христа, импулса на Любовта и живеят един осъзнат и духовен живот.

От хилядолетия в езотерични Братства се е съхранявала и развивала езотеричната мисъл, която не е била достояние на широк кръг, а само на шепа хора (учениците в езотеричните школи), които са служили като квас за цялото общество. От Мистерията на Голгота до наши дни, в тези кръгове се изучавало и практикувало Християнското Посвещение, което, както стана ясно, се различава значително от древното Посвещение. Там са се изучавали всички Тайни, свързани с Живота и Смъртта, както и с идването на Христа на Земята и Неговата Мисия, а също и Тайната на човешкото същество, неговият произход, същност и развитие.

Изучавали са се всички онези методи, правила и закони, с които човек, ако работи съзнателно и упорито, ще може да развие своите духовни потенциални сили и ще може да влезе във връзка с духовните Същества в Космоса и Христа. Във всички тези общества е имало хора, които са били в съзнателна връзка с духовния свят, с възвишените духовни същества, откъдето са черпели сила да понасят всички гонения и страдания. В следващите няколко теми ще разгледам накратко Пътя на Християнството до днес, за да придобием по-ясна представа за неговата конкретна мисия в наши дни.

Влад Пашов: *„От езотеричния център се развиха ред школи и Братства, които провеждаха Христовия импулс все по-нашироко и надълбоко в живота. Още във втори век се явиха неоплатониците и гностиците, които обновиха древните мистерии с Христовия импулс и вляха нов живот в тях. Те разбраха, че древните мистерии имаха за задача само да подготвят почвата, да подготвят хората да приемат Христовия импулс, който е най-голямото събитие в човешкото развитие и най-големият фактор за развитието на човека и човечеството.*

По-късно се явиха така наречените манихеи, които вече се родиха и развиха в началото на третия импулс на Бялото Братство, който идваше да подсили втория импулс, който, вследствие на разливането си нашироко, беше загубил от своята мощност. Манихеите, както и всички езотерични Братства, останаха неразбрани от своята съвременност. Всичко, което остана писано за манихеите, е от техните противници (защото тяхната литература е била напълно унищожена) и

не отговаря на техните идеи, не отговаря на Истината. Те бяха едно езотерично Християнско Братство, което имаше за задача да работи за смекчаването на злото в света и превръщането му в добро. Те и сега работят в това направление.

Така през четвърти век, когато езотеричната традиция постепенно се загуби външно и християнската община се обособи като едно религиозно общество, се роди движението на Манихеите, което се явява като външен израз на третия клон на Бялото Братство и като носител на езотеричната традиция. В същия дух работеха и различните гностични школи като Ориген, Валентин, неоплатониците и цялата александрийска школа.

Като една по-голяма и силна проява на езотеричния център, като реакция на изгубването на вътрешната страна на учението от християнската църква, се явява богомилството в България, което просъществува 4-5 века и се превърна в масово народно движение, като винаги имаше за тил езотеричния център. Когато те бяха разпръснати и изгонени из България, този езотеричен център се премести на запад и от него се роди вътрешният розенкройцерски орден, който пое ръководството на западноевропейската култура.

Третият импулс на Бялото Братство имаше за задача да работи за развиването на човешкия ум, защото само когато умът е развит, може да се прояви Любовта като една творческа, организираща сила. Манихеите дадоха импулса за развиването на човешкия ум под влияние на големия Христов импулс, богомилите продължиха този импулс, а розенкройцерите го завършиха. Защото розенкройцерите са продължители на богомилството на Запад. Основател на богомилството в България беше Боян Магът, най-малкият син на цар Симеон, а поп Богомил беше негов пръв помощник и разпространител на учението. За тях Учителят казва, че те са били двама архангели, слезли на Земята, за да подемат Христовия импулс, който беше отслабнал. Защото всеки един голям импулс се провежда на етапи. Манихеите, богомилите и розенкройцерите бяха плод на втория етап от развитието на големия Христов импулс. Богомилите преминаха през големи борби и в течение на няколко века последователно преминаваха на Запад, като основаваха ред Братства и школи, най-тайна и дълбока, от които е школата на розенкройцерите."

14.1. Първите християни

„Когато настана ден Петдесетница, те всички в единомислие бяха заедно. И внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър, и напълни цялата къща, дето седяха. И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха, и се спряха по един на всекиго от тях. И всички се изпълниха с Дух Светий, и начеНаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят." (Деяния на апостолите 2:1-4)

Рудолф Щайнер: *„Павел, е употребил своята мощна и пламенна сло-*

весна дарба, за да учи народите на Християнството. Но редом с основаването на църквите той е основавал и езотерични Школи. Като спомен за една такава Школа е запазен за Школата в Атина, чийто ръководител е бил Дионисий Аеропагит, за когото се споменава в Деянията на апостолите. В тази християнска езотерична Школа в Атина, която била основана направо от самия апостол Павел, се е предавало най-чистото вътрешно знание." (Събр. съч. 103)

Според езотеричната традиция, от Мистерията на Голгота до Петдесятница учениците са били като замаяни от станалото и не можели с ясно съзнание да разберат случилото се, макар че Христос ги беше предупредил за всичко, което имаше да стане. Евангелието потвърждава тяхното объркване като казва, че само Йоан е присъствал при кръста, на който Христос е бил разпнат и напуснал тялото Си, а другите ученици са се били разбягали.

Но след Възкресението те постепенно идват на себе си, а на Петдесетница, когато Светият Дух слиза върху тях, техните съзнания се пробуждат и те разбират дълбокия смисъл на всичко, което е станало, и което до този момент е било за тях като един сън.

Учителя казва, че слизането на огнените езици над апостолите представя слизането на Белите Братя, които се вселяват в апостолите, чрез което тяхното съзнание се разширява и добиват нови сили и дарби. Това е един вид Посвещение. Защото и при древните Посвещения, като са извършвали акта на Посвещението, посветеният влиза във връзка с Духовния свят, със Съществата от този свят и придобива ново съзнание, става нов човек. И тогава Духът се изливал върху този, който е бил посвещаван.

От този момент апостолите започват своите проповеди и поучения, малка част от които са описани в Новия Завет. Същевременно техните духовни очи са отворени и те виждат в Духовния свят. В съзнанието на апостолите узрява и се оформя учението, което по-късно разпространяват по света. След Петдесятница те постепенно се разпръскват и носят новото Евангелие, новата Блага вест, която те са получили от своя контакт с Духовния свят.

Малко по-късно апостол Павел, който до тогава е бил гонител на християните, преживява срещата си с етерния Христос близо до Дамаск. Тогава духовните му очи се отварят и той вижда Спасителя в Неговото светещо и преобразено тяло. Но все пак това тяло не е физическо, а духовно. Това става ясно и от Деяния 9:7 *„А човеците, които вървяха с него, стояха вцепенени, като чуваха глас, пък никого не виждаха."* Оттук започва началото на познатото ни Християнство, за което Учителя казва, че не е някаква философия, а *„Учение за Живота"*.

Когато говорим за езотеричното християнство, имаме предвид, че още от самото му начало са съществували хора, които са били в съзнателна връзка с Духовния свят, като са преминали през специална за целта школовка под ръководството на Христа, а после под ръководството на апостолите и техните ученици. Исторически факт, за който се споменава и в Деянията на апостолите, е, че след възкресението си Христос 40 дни се явявал на учениците и ги учил, посвещавал ги е във вътрешните тайни. Разкривал

им е пътя, по който всеки човек може да влезе във връзка с Духовния свят, с духовните Същества от този свят и преди всичко със самия Христос.

През първите векове проповедите на християните бяха почти постоянно съпътствани от гонения, мъчения и убийства. Това продължило до признаването на Християнството за официална религия през 353г. Заедно с това, поради разгръщането си сред огромните народни маси, християнството изгубило своята вътрешна сила и се превърнало в една външна религия. Така вътрешната връзка постепенно се изгубила, а този Дух, който въодушевявал всички християни до последните мъченици в началото на четвърти век, се оттеглил, защото и самите християни възприели само буквата на Светите Писания и изгубили вътрешното разбиране на Учението. Така „християните" постепенно, от гонени и преследвани, се превърнали в гонители на онези, които държали за вътрешното разбиране на Учението, на истинските Христови последователи. Това продължава и до днешни времена.

Така в Християнството се оформила от една страна християнската църква, а от друга страна тайно и скрито продължавали да работят и до наши дни езотеричните групи, ръководени и вдъхновявани от Духа на Учителя Исус - Заратустра.

14.2. Манихейството

Рудолф Щайнер:

„Манихеите се стараят преди всичко да запазят чистота във външния живот. Манихейството подготвя човешките същества, които ще станат подходящи съсъди за християнството на бъдещето. Това е причината, поради която тъй силно се подчертаваше необходимостта от пълна чистота в мислите и делата през целия живот... Това духовно течение няма да изчезне, а ще се проявява в много форми. То вече се появява във форми, за които мнозина може би се сещат, но които няма да разглеждаме днес. Ако това езотерично учение работеше само за развитието на вътрешните състояния на душата, то нямаше да постигне онова, което се очаква от него. А именно да се изрази в образуване на общества, които преди всичко ще възприемат спокойствието, любовта и пасивното противодействие на злото – това е техният модел на поведение; те ще разпространяват този възглед. Те ще трябва да създадат съсъди, едни форми за новия християнски живот, който се задава." (Събр. съч. 93)

„За нещастие манихейството, което е едно от най-дълбоките окултни учения, е най-малко разбрано. Но то е именно, което трябва да подготви новата епоха на човечеството, когато любовта ще бъде главен фактор в живота на хората и братството ще царува между тях. Но за да се дойде до това време, трябва да се мине през големи борби и да се дадат големи жертви. И манихейството е именно това братство, което трябва да трасира пътя към бъдещето. Затова то е давало на своите ученици следното учение: Хората говорят за доброто и злото,

без да знаят, че във Вселенския план е предвидено, че злото трябва да достигне върхната точка, за да могат тези, които ще го победят да развият в тази победна борба силата, която ще роди доброто. Необходимо е да се подготви една напреднала група от хора, които ще се проявят в пълнота след края на нашата пета раса. Тогава от хората на доброто ще се изискват най-големи усилия, за превръщането на лошите и привличането им към доброто. Това ще трябва да бъде извършено в този период от време, като това бъде възможно. И в случая не се касае за една възпитателна работа, за нещо такова, каквото бихме могли да си представим при възпитанието в нашето време.

Тогава ще бъдат турени в действие окултни сили, чрез които ще се работи. Защото тази бъдеща епоха на развитието хората ще турят в действие окултните сили. Добрите хора ще имат задължение да въздействат върху техните братя, принадлежащи към течението на злото. Всички ще бъдат предварително подготвени за това време от духовното ръководство на човечеството, което от далече планира своите действия. За тази далечна епоха още от далеч се е промислило и затова са подготвени чрез специални окултни школи определени хора, които ще работят в това време. Такава една школа, която е натоварена със задачата да подготви хора, които ще работят за това далечно време за привличането на хората на злото към доброто, е школата на манихеите. Това е една от най-дълбоките окултни школи, но е много криво разбрана. Но тази школа е именно, която трябва да подготви хората за тази далечна епоха. Хората, които се противопоставят на доброто ще носят на лицето си знака на злото.

И тези, които са подготвени за превръщането на злото, трябва да внасят колкото се може повече силите на доброто в човечеството. В тази далечна епоха все още ще се намират хора, които ще бъдат възприемчиви към влиянията на доброто и могат да се обърнат в последния момент и да се наредят на страната на доброто. И това въздействие ще бъде твърде ефикасно. Доброто не би било до такава степен добро, ако то не расте чрез побеждаването на злото. Любовта не може да бъде така велика, ако тя няма сила да преодолява омразата в лицето на злите хора.

Всички тези неща са подготвени дълго отнапред. И трябва да се знае, че това е отношението на манихеите, на всички окултни школи, че злото е в плана на творението и не е една сила, която е вън от плана на творението и принцип, внасящ дисхармония във Вселената. Злото влиза в света на Творението, за да се превърне един ден в по-голямо добро.

Манес е една велика индивидуалност, която се прераждa многократно на Земята, за да бъде дух-водач на тези, които имат мисията да превърнат злото на добро." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 2")

След описаните събития в предишната тема, следващият импулс на Бялото Братство се е проявил чрез братството на манихеите, които са имали за цел да подсилят угасващия импулс на първите християни, който вследствие на разливането си нашироко е бил загубил голяма част от мощта си,

а също и да посадят в съзнанията на хората семената за по-далечното бъдеще - за съвременната епоха и идните времена, които са от изключителна важност за развитието на човечеството през следващите хилядолетия. Църквата с всички сили се е опитала да заличи следите на Манес и неговите ученици. Тя унищожила неговите писания и обезобразила учението му. По тази причина в наши дни то е познато за светските хора само чрез опровержения на неговите унищожители и съответно изобщо не отговаря на истината. Тук ще опиша накратко манихейското учение според сведенията на знаещите, позовавайки се на Рудолф Щайнер и Влад Пашов.

Манихеите са били едно езотерично християнско братство, което имало за задача да работи за смекчаването на злото в света и превръщането му в добро. Те и сега работят в това направление. Според тях злото съществува по силата на законите в Битието и се явява като противодействие на доброто, за да усили още повече силата на доброто. Когато доброто прави усилие да преодолее злото, то развива още по-голяма сила. Силата на злото тогава минава в доброто, защото те са полюси. Също така, според манихеите учението на Христа не е било разбрано, а след неговото напускане на физическия свят то било съвсем изопачено. Така са мислели и работели манихеите, но те не били разбрани и били жестоко преследвани и избивани.

Според окултната наука Манес е един от Великите Учители на човечеството, пратеник на Бялото Братство, който е натоварен със специална мисия и задача. Той се е прераждал многократно в света в различни страни и епохи, за да подготви своята мисия и задача.

Обществото на манихеите се е състояло от два различни класа: избрани (съвършени) и обикновени слушатели (народа). Съвършените се подлагали на строга дисциплина и всякакви лишения, каквито манихейската система е изисквала. Само избраните се удостоявали с Посвещение, като се признавали за хора, стоящи в най-близко общение с Бога. Те ставали посредници между Него и несъвършените членове на обществото.

Това, което е дошло до нас като гностическо учение, е само изопачена версия на външната страна на манихейството - т.е. това, което е било достояние на по-широк кръг хора.

Манихеите имали и свое църковно устройство. Манихейската йерархия се състояла от една глава, дванадесет учители и седемдесет и два епископа, свещеници и дякони. Богослужението у манихеите се отличавало с простота. Те отхвърляли християнските празници, а неделния ден прекарвали в пост и молитва.

Манихейството получило широко разпространение, но с това те привлекли вниманието на император Деоклетиян, който издал срещу тях строг указ. Със своя указ той не ги осъждал като християнска секта, а като отделно учение, излязло от враждебното Персийско царство. С този указ се заповядвало да се изгорят учителите и книгите на манихеите, а учениците да се изпращат в рудниците или на заточение. Имотите им да се конфискуват. Християнските царе и императори също преследвали манихеите. Но манихеите устоявали на всички гонения и разпространявали учението си.

Първоначално Манес е бил ученик на персийските маги, станал християнин чрез своите медитации, чрез своите лични вдъхновения и чрез лич-

но откровение. Влад Пашов казва за него:

„Учението, което проповядвал, се различавало от официалната доктрина на църквата в следните три точки:

1. Исус бе за него, както и за църквата, център на откровение, но Манес схваща по-иначе връзката на Исус от Назарет с Божественото Слово или казано по-добре с Христа, Арканът на планетното слово, на който Учителят Исус бе само оръдие и тълкувател.

2. Той вярвал в превъплъщението и в многобройните възходящи съществувания на човешката душа.

3. Най-сетне това, което се нарича зло, не било в неговите очи нещо абсолютно, което трябва да се унищожи, но една отклонена сила, която трябва да бъде върната в своя път, една необходима съставка на общата икономия на света, един стимулант на неговия ход, един квас за световната еволюция.

Разбира се, тези идеи са били много напредничави, за да бъдат разбрани от широките народни маси и дори от епископите от онова време.

Манес е бил осъден от някакъв християнски църковен събор, но църковната традиция претендира, че това е било извършено от персийския цар. Но Манес е имал време да обучи ученици и да ги изпрати в Палестина, в Гърция, в Италия, в Африка, в Галия и дори Скития и на Дунава. Неговото учение се предава устно в следващите векове, често отслабено и често изопачено, възраждано често под нови форми и имена. Така богомилите в България, катарите в Унгария и тези в Прованс, албигойците във Франция, тамплиерите безжалостно унищожавани от Филип Хубави и папа Климент V притежавали остатъци от учението.

Но онези, които са запазили и развили християнската традиция, нейната най-чиста форма били братята на св. Йоан от Ерусалим, които се пръснали по цяла Европа. Тя се увековечила от тях в най-голяма тайна в сянката на манастирите и чрез методите на медитацията и посвещението основани на евангелието на Йоан. Те имали като правило да прибавят пламенността на религиозното чувство към медитацията за идването на царството Божие чрез Любовта.

Понеже споменах, че тамплиерите са работили с евангелието на Йоан, трябва да кажа, че то е било настолна книга на всички истински християнски мистици, с него са работели богомилите и розенкройцерите. И всички големи мистици и мислители винаги са гледали на евангелието на Йоан като най-дълбоко от четирите евангелия.

Така че, когато говорим за манихейството, не трябва да разбираме едно грубо дуалистично учение, което говори за два равностойни Бога, които са в борба, а разбираме едно светло учение, което има за задача да работи за крайната победа над злото. Казано на езика на Хегел и диалектиката манихеите са първите след Хермес, които са изтъкнали, че светът и животът е във вечно движение и се движи и развива под знака на противоположностите, на борбата и противоречието. Борбата и противоречието според тях са стимул и причина за развиване на вътрешните латентни сили както на човешката душа, така и на всяко същество в Космоса. Затова злото съществува като една необходимост, за да се прояви и изяви доброто, което е основа на Битието и

живота.

Манес и сирийските гностици били на мнение, че доброто начало е първично и по-силно, че злото се явило по-късно и по-слабо, поради което може да бъде победено, с което се приближават до християнския монотеизъм.

В съгласие със своите гностически разбирания Манес и последователите му изработили и свое етично учение. Те проповядвали, че всеки, който искал да избави душата си, трябва да живее скромно и дори аскетичен живот, като избягва плътските наслади. Манихеите не са се женили, не трупали имоти, избягвали убийството, насилието, гнева, лъжата, завистта. Особено строго трябвало да спазват морала и начина на живот така наречените избрани съвършени манихеи наречени още електи.

Що се отнася до обикновените последователи на учението, то те водели живот като всички други хора като се стремели обаче постепенно да се усъвършенстват и да се приближат до положението на електите. Манес оставил 12 ученици и учението му започнало бързо да се разпространява. То проникнало в Персия, Централна Азия и Индия. Особено широко разпространение получило в източните области на Източната Римска империя и в последствие във Византия (V - VI век). Манихейството се разпространило в Централна и Източна Азия, където се задържало по-дълго време. През VIII век то станало даже господстваща религия в голямата империя на Уигурите."

14.3. Богомилите

Поп Богомил: *„Ние сме християни, ние се стремим да заслужим Божията Милост с дела, думи и мисъл. Ние нищо скверно не вършим. Нищо от Учението на Христа не отричаме, нито изменяме. Ние живеем онова, което са живели първите християни. Проповядваме Словото на Спасението и пазим Христовите овци, разделени на оглашени, вярващи и съвършени."*

Учителя:

„Богомилите едно време работиха и понеже българите не бяха готови, паднаха под робство. Богомилите отидоха горе и сега, като се освободи България, пак дойдоха. Това е, дето се казва: слизане и качване. Те са сегашните ученици на Бялото Братство." (из „Разговори при седемте рилски езера")

„Кои са причините за робството на българите под турците? Причината е в отношението на българите към Бога – нарушение на отношението им към Бога. Както евреите: като нарушиха своите отношения към Бога, дойдоха страданията. Всички страдания на народите идат от нечисти мисли, желания и постъпки. Българите бяха 500 години под турско робство – наказание за гонението против богомилите." (из „Изворът на Доброто")

„Какво направи българската църква за своя народ? Тя допринесе за падането на българите под турско робство. Какво мисли сегашното духовенство? Пак ли ще тури българския народ под робство? Не, това няма да позволим." („Добрата земя", НБ, 17.12.1922)

„С какво може да се похвали българският народ? Де са великите хора на българите? Каква велика идея внесоха те в света? Ще кажете, че те прогониха богомилите. Преди всичко богомилите не бяха тяхно произведение. Те донесоха едно ново учение за българите, но българите нямаха търпение да дочакат края на това учение. Те и досега се стремят всячески да доказват, че богомилите са развалили България. Това е една голяма лъжа. Целият европейски свят знае, че богомилите бяха отлични хора. А сега нито една българска глава не може да се убеди в това, че богомилите са добри хора. Защо трябва да се поддържа тази лъжа? Ако наистина богомилите съсипаха и развалиха България и ако това е един факт, добре. Но ако това е един неправилно приписан грях по отношение на тях, питам тогава това в тяхна чест ли е." („Чуха, че иде Исус", НБ, 03.11.1929)

„(Един брат попита:Богомилското движение има ли връзка с нашето движение?)
Ние не сме били фаза на някакво течение. Ние сме извор, който е излязъл от Бога. Други течения са излизали от нас, но ние не сме излизали от друго течение. Богомилите имат сходни черти с нашето течение. Понеже както богомилското движение, така и нашето, идат от един и същи велик център на Бялото Братство." (из „Изворът на Доброто")

„Казвате, че моето учение разваляло България. Е, добре – от 1500 години насам българите са водили 150 войни. Питам: за тия падения и нещастия на България аз ли съм виновен? Едно време, казвате, дошли богомилите. Но защо да не се признае фактът, че богомилите бяха едни от най-благородните, най-добрите хора? Може между тях да е имало и лоши хора, но както аз ги зная в онова време, както ги проверявам, между тях имаше добри хора. Не казвам, че и в съвременното духовенство няма добри хора – има, но тия добри хора в духовенството са малцинство. Ние сме готови да признаем този факт тъй, както си е. Нека се изнесат фактите." („Новият Живот", СБ, 19.08.1922)

Около 950-та година след Христа богомилите в България проповядвали оставеното им от манихеите и осъществено вече в миналото древно християнско гностично учение. От около 1000-ната година нататък катарите продължили оповестяването на това езотерично учение и не след дълго то вече се намирало в своя пълен разцвет. Наименованието *„катари"* произлиза от гръцката дума *„katharos"*, която означава *„чист"*. Самите катари наричали себе си просто „християни." Населението обаче, когато говорело за тях, ги наричало *„les cathares" („чистите")* или *„les bonhommes" („добрите хора")*.

Човек не можел да стане катар чрез кръщаване или чрез встъпване в

религиозната общност. Необходимо било да се извърви един дълъг път на подготовка в един християнски живот, осъществен на дело по примера на Исус. На катарите било известно, че не може да се стигне до освобождаване на душата от материята посредством формалното служене или чрез ритуално подражание, а това може да се осъществи само чрез Христовата Мистерия на посвещение на Свещения Граал, чрез осъществяване на процеса на символичното изминаване на пътя от Витлеем до Голгота.

Според мен най-хубаво и вярно за богомилите е писал Влад Пашов в *„Богомилството - Път на съвършените"* - в края на тази книга има линк към нея и искрено я препоръчвам на всеки, който търси Истината по въпроса за богомилите. Затова не смятам за нужно да преразказвам тук историята на тази окултна школа, която след много страдания и гонения роди Ренесанса и даде силен тласък в културата на целия свят. На следващите страници накратко ще предам някои основни аспекти от живота и учението на тези светци, живели по нашите земи. За основен източник ще използвам гореспоменатата книга.

Богомилите били преследвани заради техния призив: *„Не искаме литургии, платени с царско (народно) злато..."* Църквата и тогава, както и сега, е била готова на всичко, за да не пресъхне големият паричен поток към нея, като през 1229 г. създава църковен трибунал със задача да унищожи всички онези Божи пратеници, които препятствали нейното могъщество и богатство.

Богомилите, подобно на първите християни, не яделе месо, не пиели вино, а се хранели с прясна храна и пиели чиста вода. За тях Козма казва: *„Богомилите проповядвали да не се вкусва месо и вино, смятайки ги за скверни. Съвършените богомили яделе само растителна храна, а вернитe и оглашените употребявали млечни продукти и яйца."*

Съвършените богомили не се женели, защото те следвали Тесния път, за който Христос говори, и били заангажирани с духовна работа за общността. При тях както мъжете, така и жените, можели да бъдат проповедници на учението.

Богомилите издигнали жената в момента, в епохата, когато тя била хулена, онеправдана, затворена само в къщи. Богомилската проповед за равенство между мъжа и жената е предизвикало сътресение между църковниците и властниците. С признаването на човешкото достойнство у жената, богомилите издигнали семейния и обществения морал на голяма висота и застанали начело на хуманитарното движение в Европа.

Богомилството е било мирен протест против извратеното и фалшифицирано учение на Христа и проповядвало идеята да се живее според Евангелието. Богомилите поставили морала за основа на своя личен и обществен живот. Подражавайки във всичко на първите християни, те отрекли целия езически култ в християнството — тайнства, обреди, свещи, кандила, икони, мощи и т.н. Те знаели, че тези неща са свързани с така наречената церемониална магия и нямат място в религията, която има за задача да облагороди човешкото сърце и да му даде морални и нравствени норми и подтици към доброто и общочовешката, братска любов. По такъв начин богомилите освободили човешкия ум от вредните, безсмислени ритуали и от авторитетите.

Богомилите признали за ценни творенията на мъдреците от всички векове, народи и религии. С тази си умствена толерантност те се издигнали твърде високо над всяко сектантство и фанатизъм.

С издигането на труда като нещо полезно, възпитаващо и плодотворно, както и с поставянето на социално-икономическата взаимопомощ за основа на живота, те унищожили страшното чудовище – егоизма – което и днес терзае културното човечество.

Те възприели и идеята за мира и за братските общежития, в които се практикува задружно производство и потребление, като се спазва принципа: „***Всекиму според силите и на всеки според нуждите***." С тяхната работа за идването на Царството Божие на Земята, което е Царство на свободата и братската любов, с трезвеността и вегетарианството, те са отишли далеч пред съвременното човечество. Те са се борили не да намалят радостите в живота, а да ги увеличат, да изчезне злото и неговото място да се заеме от доброто.

Като се вглеждали по-дълбоко в себе си и в душата и живота на другите хора, богомилите забелязали, че в човека има две природи. Едната е телесната природа, която се грижи само за себе си и търси наслаждения и удоволствия, а другата — разумна духовна природа, която се чувства като част от общия вселенски живот и се стреми към възвишеното и благородното в живота. Тя се стреми към сливане с Бога, към намирането на Бога в себе си. На това стремление на духовната природа да се слее с общия живот пречи свързаната с нея физическа природа. Богомилите съзнавали това, но те не достигали до неразумното заключение, правено от някои аскети, че човек трябва чрез измъчване на тялото да се стреми да освободи душата от тленната обвивка. Напротив, те се стремели да одухотворят тялото, да го преобразят чрез чист и свят живот, за да го направят достоен носител на душата, чрез което тя да може да изяви своята Божествена природа. Богомилите знаели, че в настоящата фаза от земната еволюция душата може да се развива пълноценно само докато е в тялото. Тя може да постигне най-голямо съвършенство като си служи с тялото като инструмент и тогава тя може да изпълни своето предназначение — да служи на Бога като помага на хората.

Богомилите учели, че човек трябва да е скромен и умерен във всичко. Поради това те препоръчвали на привържениците си да се задоволяват с умерено количество храна, предимно растителна, като забранявали изрично яденето на месо и пиенето на алкохол. Обличали се скромно, но прилично, и не били суетни, а трезви и трудолюбиви хора.

Те не се съдели помежду си, обичали всички. Със своята любезност и готовност да се жертват за другите, те привличали на своя страна симпатиите и любовта на народа и по такъв начин спомагали за широкото разпространяване на своето учение. Любовта им се простирала не само над хората, но над всичко живо. Те отричали войната и убийствата.

Бирюков, в своята книга „Пролетта на човечеството", казва: *„Богомилите смятали за грях да обичат каквото и да било земно — материално, и да бъдат привързани към каквато и да било собственост. Собствеността и притежанието на земя и вещи за лично-егоистични интереси е грях и зло. Катарите отричали държавата и всичките ѝ учреждения.*

Те образували братски общини и задруги, в които нямало нито частна собственост, нито феодали, ни полове, а имало само братя и сестри."

За тях всички хора били равни - братя и сестри, деца на един Баща - на Бога. Те не правели никакво различие между националностите, не били шовинисти, а били интернационалисти, но същевременно и добри родолюбци, защото знаели, че всеки народ си има мисия и задача. Затова щом са родени в даден народ, те трябва да го поддържат, за да изпълни мисията си, което ще им помогне и те да изпълнят своите задачи.

В своята книга *„Паноплия догматика"* Зигавин казва: *„Еретиците отначало наставлявали простите хора, като ги увещавали да вярват в Отца и Сина и Светаго Духа и да знаят, че Христос е приел човешка плът и е дал на светите апостоли свещено Писание. Те ги съветвали да спазват евангелските повеления, да се молят, да постят, да бъдат чисти от всякакви пороци, да не притежават нищо, да понасят злото и да бъдат смирени, да говорят истината и да се обичат помежду си. Изобщо ги поучавали във всичко добро."*

„В същия дух били наставленията и на онези, които желаели да влязат в кръга на съвършените: Ръководителят на богомилската община се обръщал към кандидата за съвършен с думите: Ти знаеш, че Христос е заповядал човек да не върши прелюбодеяния, нито човекоубийство, нито да лъже, нито да си служи с каквато и да е клетва, нито да взема чуждото, нито да краде, нито да прави на другите това, което не иска и на него да се прави, но да прощава на оногова, който му върши зло, да обича враговете си, да се моли за своите клеветници и ако някой го удари по едната страна, той да обърне и другата, и ако някой му вземе горната дреха, да му даде и ризата си."

Богомилите били трудолюбиви, но не трупали богатство. Съвършените рядко се занимавали с физически труд, а предимно с проповеди. Но когато били свободни, те с радост вземали участие в труда на обикновените богомили.

У тях мистицизмът и рационализмът са тясно свързани и преплетени, както при неоплатониците и при всички езотерични общества, защото истинският мистицизъм и рационализъм стимулират винаги към дейност и творчество.

Такива са в общи линии нравствените възгледи на богомилите, които те издигнаха преди хиляда години, и с които обновиха живота си и дадоха подтик на прогреса на човечеството както в нравствено, така и в интелектуално отношение.

Като най-главен метод за работа богомилите приемали молитвата, размишлението и медитацията върху стихове от Евангелието на Йоан и най-вече върху първата глава. Те признавали молитвата *„Отче наш"* като единствена молитва, като не произнасяли други молитви, създадени от църковните отци. Те много се молели, по няколко пъти на ден, защото знаели, че молитвата е общение с Бога и метод за развиване на вътрешните качества на душата.

И Учителя казва, че *„Отче наш"* е най-добрата молитва. Наред с нея стои *„Добрата молитва"*, за която той казва, че с нея се молят всички

ангелски чинове.

Богомилите, като отхвърляли всички тайнства и служби на православните, не признавали и литургията, защото тя не е оставена от апостолите, а е била измислена от Йоан Златоуст. Богомилите устройвали своите молитвени събрания и срещи в своите къщи и там се молели, служейки си предимно с молитвата *„Отче наш”*. Те нямали храмове и не признавали духовната йерархия, проповядвали сами помежду си.

Основното разделение на степени, което е съществувало в първото християнство, е било запазено и у богомилите: оглашени, верни (вярващи) и съвършени. Оглашени са били онези, у когото е било силно религиозното чувство, но предаността им към учението не е била изпитана още. Те били още слушатели. Те се водели от някои от верните. Онзи, който е довел един оглашен, отговарял за него не само докато е оглашен, а и за последващото му духовно развитие. Негова е заслугата, че е довел при Христа една изгубена овца от лутащото се стадо.

Верните работели вече върху себе си, като изучавали закона на концентрацията и медитацията, с което организирали духовното си тяло и развивали органите си в него. Силно израсналите в духовно отношение верни били приемани в първата степен на съвършените, в така наречените *„избрани”*. Те били ръкополагани от напредналите *съвършени* – избраните произнасяли молитви, за да се свържат със Светия Дух и да приемат Неговата Светлина. Съвършените били ръководители и апостоли на Богомилството.

Те носили черни раса с качулка, малък пентаграм на гърдите и пръстен от злато на левия показалец. Те били уединени, малко общували с външните и се явявали в събранията с покривало от черен плат. При откриването на събранията верните и избраните искали благословението им и те го давали с молитва, нечуто произнесена. Както във всяко тайно общество, особените празници, свързани с определени церемонии и ритуали, са били установени здраво. За тях не може да се говори открито.

Богомилството е преди всичко окултно-мистично учение и може да бъде разбрано само от един човек с окултни идеи и разбирания. Социалните възгледи на богомилите са като една надстройка, като един резултат на окултно-мистичния им мироглед. Защото всяко едно окултно учение има за задача преди всичко да служи на човечеството, да култивира в него ред чувства и добродетели, да създаде истинския тип човек, който да бъде добър гражданин на обществото и служител на великото дело за повдигане на човечеството на една по-висока степен на развитие.

И окултната наука твърди, че изчезването на народите и културите от историческата сцена се дължи на преследването на носителите на Божественото учение, вследствие на което се дава път на лъжливи учения, които покваряват живота на обществото и с това го водят до гибел.

Да вземем за пример Римската империя – тя преследвала Християнството, а Христа разпъна, или поне позволи да бъде разпънат, не се съпротиви на това, и затова плати със съществуването си. Същото е и с еврейската държава. Защото Бог е Този, Който управлява света и взема пряко участие в ръководството на народите и културите. И когато дадена власт и държава се подигне против Божите пратеници, тя е осъдена на изчезване.

Богомилите още преди хиляда години са имали високи социални разбирания, до които днешните хора още не са достигнали, макар че има малки групи от пробудени души, които живеят с тези идеи. Социалните разбирания на богомилите се синтезират в учението им за Любовта и Братството между хората и народите.

Ала коя е тази светла и възвишена идея, този висок идеал, който е давал сила на богомилите да жертват живота си? – Тази възвишена идея, която хората са прегръщали с радост, е била идеята за общочовешкото братство, за това, че всички хора са братя и равни. Това е учението за любовта към Бога, към ближния и за разпределяне на благата като между братя. И богомилите са живели с тази идея и са отричали частната собственост като са живели в братски задруги.

Това е външната страна на високия идеал на богомилите.

Вътрешната страна на този висок идеал, това е възможността, която е давало богомилското учение на човека да се издигне над обикновения живот, да придобие безсмъртния, вечния живот по пътя на една специална тренировка и дисциплина. Този път е водил богомилите до връзка с духовните същества на Космоса, а именно тази връзка им е давала сила и крила и ги е вдъхновявала в разпространението и приложението на учението.

Това, което е давало сила на богомилските идеи, е фактът, че те са били във връзка с възвишените същества на Космоса, откъдето са получавали своите идеи. Тези идеи са били пряко свързани с живота и са били прилагани във всекидневния живот, а не са били една спекулативна философия, която няма отношение към живота. Защото само едно учение, което е свързано с живота, може да стимулира и да вдъхнови хората да се жертват за него.

Така че високият идеал, който е вдъхновявал богомилите, е включвал идеята за общочовешко братство. Те са работили за идването на Царството Божие на Земята, те са работили за падането на стената, която отделя физическия от духовния свят, за да влязат хората в общение с възвишените духовни същества. Те са притежавали едно знание, което е било достояние на всички окултни братства на миналото, с помощта на което са могли да извършват трансформация на своя живот, да го превърнат от човешки в Божествен. Морис Магр казва: *„Според албигойците възвръщането на човечеството към Божественото се извършва чрез последователни прераждания."* А немският историк Гьорингер и други потвърждават, че богомилите са знаели и са проповядвали учението за прераждането като закон за човешката еволюция.

За да имат този висок идеал и да разполагат с това знание и сила, които притежавали, богомилите имали пробудено едно по-друго съзнание от обикновеното — те имали връзка с разумните същества на духовния свят и същевременно тяхното съзнание било надхвърлило границите на обикновеното самосъзнание, в което живее съвременният човек в своя буден живот.

В края на книгата *„Мисията на Богомилството във връзка с мисията на славянството"* от Боян Боев е публикувано писмо от едно мистично братство в Германия, което се явява непосредствен наследник на Богомилството, затова ще предам това писмо. То е получено лично от брат Боян:

„Получихме по Божие нареждане адреса на вашето братство и някои съчинения относно вашето учение. Ние благодарим на Всемогъщия, че в тази страна, от която нашите предшественици са получили зова за духовна свобода чрез Никита /един от апостолите на Богомилството/, отново се явяват ученици на Богомилството. Нашето малко общество в Германия е единственото останало от стотиците и хиляди анабаптисти и розенкройцери, които загинаха при преследване от официалната църква.

Нашето общество има силно желание да получи сведения за вас — нашите братя в светлината на гносиса. Прилагаме тук един списък, който ни е предаден от нашите предшественици. Този списък показва по-добре, отколкото дългите изложения, близкия контакт, който е съществувал между богомилите в България и нашето общество в Германия. (17 октомври 1932 година)"

В тази бележка се изброяват още много окултни движения на миналото. Те датират от времето на евангелист Йоан до сега и са били във връзка едно с друго. В списъка се споменават: Богомилството, Албигойството, Розенкройцерството, Божите приятели, Братята на Азия, Братята на Ефрат, Братята на свободния дух, Филаделфийци, Серафимски братя, езотерично общество и др.

Всички езотерични братства в миналото са били вегетарианци и въздържатели. И на богомилите се прави упрек от техните противници, че не яделе месо и не пиели вино. Това е също указание, че те са езотерично общество, защото в онези времена тези идеи са се проповядвали и поддържали от езотеричните братства. Знае се, че питагорейците, есеите, манихеите и други езотерични братства са били вегетарианци и въздържатели.

Всички езотерични братства са практикували живот сред природата, стремели се да се свържат с живите сили на природата, защото те са знаели, че Природата е тяло на Бога, а всички сили, които действат в нея, са Божествени. Свързвайки се с живите сили на Природата, те са развивали и съответните потенциални сили в себе си. Знае се, че и богомилите са живели повече в планините, сред Природата, за да бъдат в общение с нея. Там са били техните светилища, както и светилищата на Древните Мистерии.

14.4. Розенкройцерите

Влад Пашов:

„Розенкройцерският орден остана скрит за света цели 2-3 века и чак през седемнадесети век се изнесоха някои от неговите учения на по-широк кръг от хора, но той незабелязано от никого стимулираше мисълта на западния човек и под влиянието на тези импулси се роди и разви цялата култура на Западна Европа. В по-ново време, като израз на този розенкройцерски дух, се явява външната школа на розенкройцерите, ръководена от Макс Хайндел и преди нея школата на Рудолф Щайнер, който изнесе много от езотеричните християнски учения и им даде по-широка известност.

Като последен външен израз на християнския езотеричен център се

явява движението на Бялото Братство в България, начело на което стои Учителят. Той казва: Зад мене стои цялото небе. Словото, което ви говоря, не е мое, то е на Бога, на разумните същества, които стоят зад мене."

„Християн Розенкройц е израснал в средата на съвършените богомили, които заминали на Запад поради преследването в България. Според християнската езотерична традиция той е един от Великите Посветени, който е дошъл от Християнския езотеричен център в Индия, където беше отнесено езотеричното учение от тримата Мъдреци, които дойдоха при раждането на Христа. Той беше също от учениците на Христа.

През тринадесети век духовният мрак над човечеството е бил толкова голям, че даже и най-големите Посветени прекъснали връзката с духовния свят. Тогава по инициатива на Посветените от езотеричния център, които са работили тайно, се прави опит да се пробие този мрак и да се влезе във връзка с духовния свят. Понеже тогава трябваше да се даде импулс за развитието на западноевропейската култура, в Европа бяха се превъплътили много от Посветените, които бяха работили в миналите културни епохи като Учители на човечеството.

Външно те са принадлежали към богомилството и други езотерични центрове, каквито съществуваха тогава като Братството на Светия Граал, Братството на Златния камък, Братята на Свети Йоан, Рицарите на кръглата маса, Братята на Розата и кръста и т.н.

Между тези Посветени израсна Християн Розенкройц през тринадесети век и той с помощта на всички успя да се излъчи и съзнателно да се пренесе в духовния свят, където се срещна с Христа, и прие от Него нови сили и нова Светлина, с които той обнови традицията и даде нов импулс на християнската езотерична традиция. Тогава той е живял малко, след като направил връзката с Христа и предал тази си опитност на другите Посветени, които събрали ученици около себе си, на които предават тази нова вест от Слънцето. Той се ражда втори път през четиринадесети век и израства в средата на учениците на неговите приятели - Посветените от тринадесети век. Тогава той прави една обиколка на всички окултни центрове на Изток и като се връща в Европа, основава Братството и школата на розенкройцерите, която се състои изключително от Посветени. Християн Розенкройц получава Посвещение направо от Христа през тринадесети век и получил новата Мъдрост от Него, той с тази нова Светлина обнови древната Мъдрост и даде нов живот на древната християнска езотерична традиция."

Розенкройцерите са едно от най-тайните езотерични братства, а повечето окултно-мистични братства на Запад са произлезли по един или друг начин от Розенкройцерството. Розенкройцерите, със своите идеи, са проникнали във всички области на живота и навсякъде са действали обикновено като са вдъхновявали различни философи и учени, поети, художници и общественици. Много от тях са били запознати с езотеричните идеи

чрез богомилите и розенкройцерите. Така се знае, че Данте е бил запознат с езотеричната наука, което се вижда от неговото мистично съчинение Божествена комедия, която е построена на седморния ключ на Кабалата.

Също така от ръкописите на Леонардо да Винчи и от неговите гениални творби се вижда, че той е бил запознат с окултната наука, с езотеричното учение на албигойците и на гностиците. Това личи между другото и от неговите загадъчни думи: *„Аз отново ще се върна на тази Земя.“*

Месмер, Франсис Бейкън, Максуел, Лесинг, Лайбниц, Рафаело, Гладстон, Рихард Вагнер, Паганини и Спиноза също са били под влияние на розенкройцерските идеи, а за Гьоте езотеричната традиция учи, че е бил посветен и окултните му познания ясно се открояват в неговите творби, като във *„Фауст”* и *„Приказка за зелената змия и бялата лилия”* това е в особено голяма степен.

Кеплер, един от най-видните астрономи, също така е бил запознат с окултните идеи. Той казва някъде в своите съчинения: *„Аз на времето изучавах астрология в Египет, а сега продължавам работата, която тогава напуснах.”* И в прераждането си като Кеплер той е бил голям астролог, като дори се твърди, че е предсказал Тридесетгодишната война по астрологичен път.

.

14.5. Теософията

Учителя:

„Казват: „Ние сме широки, не сме тесногръди като другите“. – Дай, Боже, да сте широки, но да не сте безформени, безидейни. Ако отидете в странство, между окултистите, между теософите, ще разберете, че те са последователи на Бялото Братство, които работят да обновят човешката мисъл, в бъдеще да се влее в нея нов стремеж, нова дейност на Божествения дух. Днес теософите се делят на безантисти и щайнеристи – антропософи. Но и едните, и другите са антропософи. Обаче като хора и те не могат да се търпят. И те се делят на тесни и широки. Безантистите са жени, а щайнеристите – мъже. И едните, и другите се карат помежду си. Всички течения от източната школа се ръководят от жени, а от западната се ръководят от мъже. Това деление изпъква ясно, но то е само външната страна. Който не е издигнат, ще се съблазни от тях. А който се съблазнява, не може да разбере Христа. “, НБ, 01.01.1917)

„За пример, вие четете Библията и дохождате до някои книги или глави от нея, които ви отегчават. В някои глави се изреждат само имена, родове, числа, които нямат смисъл за вас. Който разбира кабалата, не се отегчава; който не разбира, той се намира пред една статистика, която не го ползва. Такава книга е и „Тайната доктрина” (на Е. Блаватска). Много хора са започвали да я четат, но не са могли да я завършат – нямат търпение. Добре е човек да се заеме с четене на „Тайната доктрина”, на Библията като метод за придобиване на търпение. Те представляват разхвърлян материал, който търпеливият може да

събере на едно място и да образува от него нещо цяло.“ („Хармонични положения“, МОК, 29.05.1927)

„Спиритизмът и теософията са методи на Бялото Братство. Те подготвят пътя му.“ („Методи за лекуване“, СБ , 22.08.1919)

„Аз искам от вас да се заемете да изучите учението на Бялото Братство. Вие ще го намерите разхвърляно в целия окултизъм – в теософията, в християнството, навсякъде ще го намерите.“ („Правилно растене на душата и хармонично развитие на душевните сили“, СБ, 22.08.1921)

„Всички, които любят Бога – православни, евангелисти, католици, теософи, каквито и да са те, трябва да си подадат ръка в името на своя Велик Баща, Който им говори чрез езика на светлината. Тогава ще дойде новата епоха в света.“ („Още малко“, НБ , 13.04.1924г)

Теософското общество е основано от Елена Блаватска и полковник Олкът през 1875 година в Ню Йорк, а девизът му е *„Няма религия по-горе от Истината”*. Тя е била пратеник на Бялото Братство и благодарение на специфичното си душевно устройство е била способна да послужи като посредник между човечеството и духовните светове, за да изнесе част от окултните Истини пред света.

Теософското общество имаше задачата да даде окултен тласък на растящия в Европа интерес към източната духовност, който през средата на 19 век беше пробуден от Шопенхауер и други бележити мислители. *„Разбулената Изида”* и *„Тайната доктрина”* се оказаха две сензационни съчинения, чрез които Теософското общество намери бързо разпространение сред англоезичните народи. В него обаче християнството не беше взето под внимание.

Опитът на розенкройцерите да поставят християнството в центъра на новото течение, използвайки удивителните медиумни способности на Блаватска, беше предварително отклонен от някои тъмни ложи. Обаче необходимостта от хармонизиране на източната и западната мъдрост отдавна вече беше назряла. Прадревната мъдрост на миналото трябваше да се влее в новото човечество, чието спасение беше постигнато чрез Мистерията на Голгота. Човечеството вече беше достатъчно узряло да узнае истината за своя духовен и космически произход. В противен случай материализмът неминуемо би отвел човечеството към културна и духовна гибел. Затова Теософското общество беше пратено от Бялото Братство да обнови човешката мисъл, да подготви хората за Новите идеи, които малко по-късно бяха донесени от Учителя. Под това влияние Блаватска написа *„Разбулената Изида”*, в която изложи някои от ученията на западната езотерична традиция, но за съжаление без да има правилното разбиране за Христос и Неговата роля в общочовешката еволюция. Впоследствие Блаватска се подаде на друго влияние и се отклони от първоначалния си път, като заедно с това отклони и теософското общество. Така то не можа да изпълни възложената му задача. Затова тази задача се пое от други окултни Братства, които бяха свързани със западната (християнската) езотерична традиция.

Такива Братства са антропософското движение на Щайнер, розенкройцерското общество на Макс Хайндел и други езотерични школи в Европа и Америка.

След като хилядолетия наред е било пазено в тайна, през втората половина на XIX век окултното познание излезе на бял свят, като един от пионерите на този импулс беше Елена Блаватска. В книгите си тя за пръв път публично оповести окултни истини, които до този момент бяха достъпни само за тесен кръг хора, посветили живота си на опазването на това свещено знание.

Самата Блаватска, както и цялото Теософско Общество, са работили под силно индийско влияние, и в резултат на това техните идеи започват да се предават предимно чрез индийски понятия като прана, кама, манас и др., непознати и съответно неразбираеми за европейския и западния свят. Индийското влияние води и до това Християнството да бъде поставено наравно с всички останали религии, а Христос да бъде принизен просто до обикновен духовен водач на човечеството.

Ето как Рудолф Щайнер описва премеждията, които Блаватска е имала в своето важно дело за Бялото Братство: *„В това време попада и мисията на Елена Петровна Блаватска. Може наистина да се каже, без с това да се накърни значението на нейната личност, че ѝ е била възложена работа, която всъщност е била твърде тежка за душата ѝ. Ако човек иска да разреши загадката защо именно тази личност е била призвана да внесе посланието на теософията в света, стига до заключението: Тя е била единствената възможност, чрез която водещите духове са могли да се изявят на хората на Запада." (Събр. съч. 96)*

„Тя се обърнала към Америка и там действително станала член на едно окултно братство. После действията били, че тя, естествено, получила достъп до невероятно важни сведения относно намеренията на подобни окултни братства и по-точно на такива - нека го кажа още тук - които изобщо не проявяват някакви стремежи към всеобщото благо на човечеството без каквито и да било разграничения в него, ами преследват користни цели в угода на определени групи. На природата на Блаватска не било присъщо да действа по начина, както искали да действат тези братства. Така се стигнало дотам, че чрез позоваване на онова, което било наричано нападки срещу конституцията на Северна Америка, тя трябвало да бъде изключена от въпросното братство.

И я изключили. Но тя, разбира се, не била от личностите, приемащи всичко с примирение, и отправила остра заплаха, че щяла да покаже на американското братство какво значи да бъде изключена, след като знае толкова много. Сега вече над американското братство наистина надвиснал дамоклев меч. Ако Блаватска разгласяла каквото била узнала чрез участието си в него, това щяло да бъде смъртна присъда за американското братство. Резултатът бил, че американски и европейски окултисти се обединили, за да поставят Блаватска в положението, наричано окултно пленничество. То означава посредством определени похвати в една душа да се предизвика сфера от фантазии, така че да

настъпи помрачаване на онова, което душата е знаела преди, и то в известна степен да стане неизползваемо. Това е процедура, която почтените окултисти не прилагат никога, а дори и непочтените много рядко прибягват до нея, но която в случая била използвана, за да може - така да се каже - да бъде спасен живота, сиреч действеността на онова окултно братство.

Блаватска прекарала години наред в това окултно пленничество, докато с нея не се заели някакви индийски окултисти, които имали интерес да действат срещу американското братство. Виждате, че винаги се намират користно постъпващи окултни течения. Ето така Блаватска попаднала в тези добре известни ви индийски води. Индийските окултисти били напълно заинтересовани да противодействат на американското братство. Не защото по принцип смятат, че такива като него общо взето не служат на човечеството, а защото те самите пък от свое - може да се каже - индийско патриотично гледище искали да действат срещу американското братство. Чрез всевъзможни машинации обаче между някои индийски и американски окултисти се стигнало до своеобразна спогодба. Американските дали дума на индийските да не се месят в онова, което те правели с Блаватска, а индийските се задължили да мълчат за станалото преди това.

Ако се вземат предвид тези неща и се добави посоченото вече от мен, че на мястото на стария учител и водач на Блаватска била поставена една маскирана личност, един маскиран махатма, който обаче фактически служел на една европейска сила и имал за задача онова, което можело да се постигне чрез Блаватска, да бъде използвано в интерес на определена европейска сила, ще се види, колко заплетени всъщност са тези неща." (Събр. съч. 173)

От други разяснения на Щайнер за проявленията на злото в света знаем, че източните факири имат една основна цел: да убедят света, че Христос е бил просто човек, поредният Учител, който дори се е обучавал в Индия. Това е нещо, което Учителя, Щайнер и Розенкройцерите недвусмислено опровергават. Но за съжаление точно тези схващания биват представени в основните теософски трудове и се разпространяват лавинообразно.

И тъй като Блаватска, като жертва на тези източни факири, успоредно с много верни факти изопачава фините детайли от окултизма в полза на злонамерените ложи от Изтока, е особено важно да четем Теософските книги с будно съзнание, особено в частта за Христос и Неговата роля в земното развитие. В този смисъл, макар Блаватска да е била с мисия от небесното Бяло Братство, тези, при които е била на Изток, никак не са били земни представилите на това Братство. И дори съветвам, ако някой чете теософска литература, да го прави просто за обща култура и без да приема нито ред на чисто доверие. А с оглед на това колко безбрежен океан е словото, завещано ни от Учителя и Щайнер, не съм убеден, че подобни книги заслужават времето ни днес – те са свършили своята благотворна роля преди повече от век, когато е трябвало определени групи от човечеството да се събудят от материалистичния кошмар, в който все повече затъват нашите братя и сестри.

През 1907 г. председател на Теософското Общество става Ани Безант. За нея Учителя казва: *„Ани Безант пише за онзи свят. Тя пише по човешки. Каквото Ани Безант пише, не е така.“ („Истинно, честно и справедливо“, НБ, 06.06.1943г.)*

Тя продължава делото на Блаватска и застъпва тезата, че всички религии имат еднаква стойност, и съответно Християнството не може да бъде поставяно над будизма. Връх на това настъпва през 1911-1912 год, когато тя налага в Теософското Общество догмата, че Христос се е преродил в едно индийско момче с особени дарби (Кришнамурти), което на 16-годишна възраст е обявено за второто пришествие на Христос. Според някои, това бил прероденият Исус, а според други – самият Христос. За това възникнал спорът и разцепването на теософското общество, когато Рудолф Щайнер, благодарение на своите ясновидски способности и езотерични познания, категорично обявява абсурдността на това твърдение и отказва да го приеме, като изнася серия лекции посветени на Христос и уникалността на Мистерията на Голгота, обяснявайки защо Христовото Същество никога повече няма да живее на Земята в земно тяло, а ще се яви в етерен образ само на тези, които са изработили необходимите духовни органи, за да го видят.

Непосредствено след случая с Кришнамурти се заражда конфликт между Рудолф Щайнер и Ани Безант, започнат от нея. На събрание на Теософското Общество тя заклеймява Рудолф Щайнер като йезуит – абсурдно твърдение, като се има предвид огромната омраза от страна на Католическата Църква към Антропософията, която продължава и до днес. Малко по-късно тя си взема думите обратно, но така или иначе напрежението остава. В резултат на това Рудолф Щайнер е изключен от Теософското Общество, заедно с цялата немска секция, която след това се преструктурира като Антропософско Общество.

14.6. Рудолф Щайнер (1861 - 1925)

„Въпрос към Учителя: Мислите ли, че духовното движение в съвременния свят, както това движение в България, така и движението на Кришнамурти, на Рудолф Щайнер и други, ще имат голямо влияние в света, или че те са малки изключения, които ще изчезнат?

Учителя: „Няма да изчезнат, а ще играят важна роля. Човечеството отива към една духовна епоха и това е един естествен процес в развитието му. Душата ще се пробуди, ще се развие вътрешното ѝ зрение. За да стане това, трябва да има правилен строеж на цялата глава. И всички стари форми ще си отидат, защото са остарели. Окултните движения в света се делят на три раздела: едни вървят по пътя на Любовта, други – по пътя на Мъдростта, и трети – по пътя на Истината. Школата на Бялото Братство съединява трите пътя в едно.“ (из „Акордиране на човешката душа“)

Антропософията (от гр. *„антропос” – „човек”* и *„София” – „мъдрост”;* т.е. *„мъдрост за/относно човека”*), наричана още *„Духовна наука”* от съз-

дателя си Рудолф Щайнер (1861 – 1925), представлява опит да се изследват и опишат духовните феномени със същата точност и яснота, с която природните науки описват физическия свят. Тя е едно от малкото духовни течения, които се основават на абсолютно преклонение и уважение към човешката свобода.

Многократно самият Рудолф Щайнер е призовавал своите последователи да не вярват дословно на изнесеното от него за видимия и невидимия свят, а да мислят върху него и постоянно да го проверяват. И едва тогава те да решат обективно дали да го приемат или отхвърлят.

Заради това отношение към човешката свобода Рудолф Щайнер дори е бил криво обвиняван в анархизъм – защото според него доброто не може да се изведе от никакви догми, църкви, закони и изобщо от никаква външна власт. Според Антропософията всеки човек трябва сам да намери своя път към Бога, докато според религията той се нуждае задължително от посредничеството на църквата.

За разлика от останалите теософски автори, Рудолф Щайнер притежава способността да вижда свръхсетивната реалност в ясно и будно съзнание, което вече придава на неговите изследвания един научен характер.

Според него, а също и според всички други Учители от Бялата Ложа, точно както всеки човек наблюдава и изследва околния свят чрез своите сетива, така и всеки човек може да развие способността за наблюдаване на свръхсетивната реалност, и то в ясно и будно съзнание, запазващо своята логическа последователност на мислите.

Още от самото начало на своята дейност в Теософското Общество, Рудолф Щайнер заявява, че ще се ръководи единствено от резултатите на собствените си духовно-научни изследвания. През следващите години Рудолф Щайнер излага в множество книги и лекции резултатите на своите изследвания в духовния свят.

В своите лекционни курсове Рудолф Щайнер прави много разтърсващи разкрития в областта на историята, философията, психологията, антропологията, религията. Освен това идеите за прераждане и Карма са развити по начин, достъпен за европейското съзнание.

Рудолф Щайнер дава ценни насоки и напътствия в областта на педагогиката, земеделието, медицината, архитектурата. Неговата цел е одухотворяване на цялата човешка съвременна култура. Той не отхвърля останалите религии, а напротив, той ги обединява и синтезира в Антропософията, като в центъра на самата Антропософия той поставя Христовото Същество.

За съжаление в наши дни мнозина представят Щайнер като адепт на Черната ложа, което е долна лъжа по ред причини. Противоречивите мнения за Антропософията преди всичко идват от хора, които имат следната философия за ученичество: *„Слушай Учителя и отричай всичко друго на общо основание, без да се опитваш да го разбереш и осъзнаеш!“*

Това за мен е абсолютно същото като проповедите на служителите в черно от църквата, които твърдят: *„нали си имаме Христос – за какво са ни Учители като Петър Дънов, които да допълват и разясняват Неговото Слово?“*. Точно така звучат и фразите от сорта на: *„Учителя е бил тук, защо някой да разяснява отделни части от беседите му и да допълва езотеричното познание?“*

Сякаш Бялото Братство работи само в една точка от Вселената и чрез един човек, а всички останали може спокойно да бездействат. Нищо, че същият този Учител ни учеше на следното: *„Едно е знанието, една е светлината. Но знанието от едно място не идва и светлината през един прозорец не влиза. Неизброими са пътищата на знанието, неизброими са прозорците на светлината. Всеки, който е натоварен с мисията да изяви на хората Истината, не говори от свое име. Той говори от името на Единия Учител. Затова Христос казва: „Аз не дойдох в света да сторя моята воля, а волята на Оногова, който Ме е проводил.“ Всеки истински Учител, всеки Помазаник Божи е изпратен със специална мисия на Земята.” (из „Учителят говори“)*

Лично аз, преди години, макар да бях изчел много беседи на Учителя, едва след като вникнах в Антропософията осъзнах колко съм се заблуждавал, че ги разбирам правилно и на едно по-дълбоко, окултно ниво. Не случайно самият Учител е казвал, че мисията на Щайнер е да подготви западните народи за Новото учение. И за тези, които сме така устроени, че е силно застъпено в нас аналитичното мислене, е особено желателно да се запознаем поне с основите на Антропософията, за да разбираме Христовото учение и беседите на Учителя не само като низ от красиви и морализиращи слова, а като едно дълбоко езотерично учение. Това неизбежно води и до осъзнаването колко много повече ни е казвал Учителя в многопластовите си беседи.

И точно както Учителя ни дава ключове и изнася цели беседи, за да разтълкува един стих от Библията, откриваме как Щайнер дава ключове за разбиране на Божието Слово, предадено ни през Учителя.

Учението на Учителя е откровение на Великото Всемирно Братство, на Христа. То е част от онези велики импулси, от които произлиза и Антропософията. Неслучайно и за известно време картината на корицата на сп. „Житно зърно” (издавано по времето на Учителя и под неговото ръководството) е един от печатите от *„Апокалипсиса на Йоан“*, нарисувани по инструкциите на Щайнер. Не е и случайно и антропософското познание на Боян Боев и Влад Пашов. И вярвам всеки истински ученик на тези двама Велики Учители ясно осъзнава, че Словото и на двамата трябва да се цени като важна част от проявленията на Духа, и така двамата Посветени се допълват по много красив и естествен начин. А пресечната точка между двамата е една – Христос.

Мисля си, че хората, които казват така лесно: *„Не търсете чужди учители!”*, го правят от слабост и неспособност да познаят духа, брата и в другите. Учението на Бялото Братство трябва да примири, да обедини религиите и духовните учения, а не да ги отблъсква, да ги противопоставя. Всеки един светоглед, който омаловажава стойността, на което и да е от двете течения, е грешен, и е вдъхновен от една съвсем друга ложа със съвсем други цели.

Хубаво е да имаме предвид и факта, че Учителя никога не е искал просто да *„стоим в краката на Учителя”* и да го приемаме за единствен авторитет и божество. Напротив – дори е препоръчвал да се четат и други гледни точки, например тук: *„Най-хубавото за онзи свят е писал Сведенборг. Четете Сведенборг!“ („Съществените правила“, ООК, 31.01.1934г.)*

И всеки, който твърди, че Бог се проявява само през един човек, пък бил той дори Исус, никак не помага на Христос и на човечеството, колкото и да е добронамерен.

Всичко, което казах дотук, важи преди всичко за знанията и истините, които Щайнер е „свалил“ от свръхсетивните светове. За разлика от тях, окултните упражнения, които той е препоръчал за развиване на духовните ни тела, е разумно да бъдат заменени от методите, дадени от Учителя, които помагат да изградим и здрава връзка с Христос, и са много по-подходящи за душите, които са инкарнирани сред славянските народи, с тяхната специфична физиология и душевност.

Ако някой проявява интерес (дори и само за обща култура) да се запознае с тази материя, препоръчвам да започне с основните три книги, излагащи идеите на антропософията. Могат да бъдат намерени безплатно и онлайн: *„Теософия“, „Въведение в Тайната Наука“* и *„Как се добиват познания за висшите светове“*.

Завършвам тази тема с два цитата от Влад Пашов, които ясно показват отношението на Учителя към делото на Рудолф Щайнер:

„Един път той (Боян Боев - бел. авт.) попитал Учителя дали се познава с Щайнер, срещал ли се е с него. Учителя му отговорил, че се познават и че са се срещали. Брат Боев с още по-голям интерес попитал: „Къде сте се срещали и кога?” Учителят му отговорил: „Срещали сме се в духовния свят и от там се познаваме” и прибавил: „Щайнер е добър работник на Божията нива. Той е много активен и деятелен. От Бялото Братство му е възложена задача да даде духовен импулс на западноевропейската култура, за да я спаси от окончателно рухване, за да може да се възроди и влезе в новата култура.” (из „Спомени за Боян Боев от Влад Пашов“)

„Трябваше да отида при Учителя и да му искам идея за клише на корицата на „Житно зърно.” Това беше някъде 1933-1934 година. Поговорихме по този въпрос и Учителят каза: „В квартирата ми на „Опълченска” 66 има една картина, която показва четирите фази на живота на човека, представени чрез различни възрасти - детство, юношество, възмъжалост и старост.” Аз бях забелязал тази картина. Като идея тя беше много хубава, но не беше добре изработена и изразих пред Учителя мнението, че е твърде старомодна и не е подходяща за клише. Тогава той извади един албум с картини на Щайнер, сред които бяха изобразени печатите на Откровението и други образи от него. Учителят ми показа картината на жена, облечена в Слънце и ми рече: „Вземи тази, тя е хубава, само като се прерисува, да се огради със зодиакалния кръг, като Водолей бъде на зенита.”

По тази картина направихме клише и го използвахме за корицата на списанието... А веднъж сред младежкия клас, в разговор около печката, също за Щайнер, Учителят отбелязал: „Той беше тук, на лекцията и даже водихме разговор с него. Между другото той ме попита с учудване: „Удивлявам се, Учителю, че в такива прости слова изразяваш толкова велики идеи и истини.” (из „Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов“)

14.7. Нашата епоха от духовна гледна точка

Историческите епохи в културния живот на отделните народи и на цялото човечество подлежат на същите цикли, на същото развитие, както живите същества. Те първо се зачеват, раждат се, растат и достигат до своя разцвет, а след като изпълнят своята мисия (да развият определени качества, способности и добродетели) отстъпват мястото си на следващите епохи, в които други народи „поемат щафетата" и повеждат човечеството към разрешаването на следващата важна задача, възложена от Напредналите Същества, ръководещи земното развитие.

Човечеството, в своето вековно развитие, е преживяло изгрева и залеза на много култури. Всяка епоха има своите задачи и нейните постижения могат да бъдат разбрани само когато се погледнат като част от целия Божествен план.

Напредъкът на една култура се определя от отношението на човека към Вечните Божествени принципи – Любовта, Мъдростта и Истината. Когато човек изгуби връзката си с тях, животът изгубва всякакъв смисъл, човек изпитва вътрешна пустота, изгубва посоката на своето движение, изпада в безпътица. От този момент човек започва да губи Живота, Светлината, Свободата си. Той става лекомислен, отрича духовните ценности, Разумното начало, Вечния живот, изгубва пътя към съвършенството. Съмнението и недоволството изпълват душата му. Той става подозрителен и враждебен към всички. Страхът – древният закон на животинското царство – постепенно го обзема. В това положение човек не може да разполага със свободата си. А когато това се случи в световен мащаб за цялото човечество, от Бялото Братство идва една нова вълна, един нов подтик, който извежда човека от това статично положение. Но понеже хората не разбират дълбоките причини за тази благотворна вълна, започват да ѝ противодействат. От този момент настават борби, движения, разрушения в личния, обществения и международен живот. В нашето съвремие човечеството изживява именно такава криза. Очертават се тези две течения – старото и новото. В областта на науката, изкуството, религията, социалния живот – навсякъде старото е в борба с новото.

Едновременно с огромния напредък в материалистичната наука, човек се докосна и до друг един свят, отвъд границите на материалното – до Невидимия, Духовния свят. Това разколеба вярата му в материализма – това е новото. Химията, физиката, математиката, биологията и другите науки плахо и несигурно прекрачват границите на един непознат за тях свят. Днес, редом с чисто материалистичните теории, видни учени се занимават и с проблема за четвъртото измерение, за различните форми на съзнание, шестото чувство, а също и невидимите тела и уреди като аура камери, чрез които се опитват да ги разберат по-добре, макар и засега все още да се лутат като слепци в мрака, отричайки познанието от Посвещенията.

В биологията има нарастващ интерес към изучаването излъчванията на различните организми, техните строителни и възстановителни сили, както и жизнения магнетизъм.

В социалния живот пък днешното време от една страна се характеризира с пълно потъпкване на човешките права и свободи, макар и по един

подмолен начин, който ни кара да се чувстваме свободни и да не виждаме решетките, зад които още от най-ранна възраст бива вкарано съзнанието ни. Затова сме свидетели повече от всякога на съперничество, егоизъм, недоверие и омраза в света. Но от друга страна се повдигат все по-мощни и многобройни духовните движения, призоваващи към общочовешко братство и любов. Ражда се идеята за сближение и съжителство на народите, основано на равенството и взаимното зачитане. Малки групи от будни хора вече поемат по пътя към единно човечество, в което големите и силните да бъдат в помощ на малките и слабите.

Две сили се борят – старото и новото. Старото разединява хората чрез насилието. Новото ги обединява чрез Любовта. Между тези два процеса обаче никакво равенство по сила не съществува. Старото е силно, могъщо, самоуверено, то е един завършен процес, със зрели, ясни и определени форми. Новото сега започва, то е едва доловимо, с неясни очертания, ала пълно с живот – то носи бъдещето. Новата вълна носи в себе си силите и зародишите на една нова култура. В нея те ще се развият и ще принесат плод. Светлината ще замени мрака, Вярата – безверието, Надеждата – отчаянието, Любовта – омразата. Раждането на една нова епоха е винаги съпроводено от един Велик Учител, който слиза сред човечеството от духовните светове и посвещава своя живот в безкористна служба за благото на Цялото. Той се превръща в проводник, чрез който Божието Благословение се излива към всеки отделен човек. Силите, които той носи, дават начало и тласък за осъществяването на тази епоха. В неговото дело участие вземат и най-напредналите земни души - гениалните, талантливите и надарените хора, чули гласа на своя Учител.

Влад Пашов: *„Когато и розенкройцерството изпълни своята мисия и импулсът привидно беше замрял, дойде Учителят и даде нов тласък на езотеричното учение, като стимулира нови сили и събра около себе си учениците, които са работили и в другите клонове на езотеричната традиция. Богомилството и розенкройцерството, както казах, бяха плод на третия импулс на Бялото Братство или казано с други думи, представяха от себе си втората фаза на големия Христов импулс. Но когато импулсът, който породи богомилството и розенкройцерството намали силата си и се зазори новият импулс, начело на който стоеше Учителят, под влияние на тези два импулса се стимулира древната езотерична традиция от преди християнската епоха, оформила се като източна езотерична традиция и даде живот на теософското общество, което изигра ролята на Йоан Кръстител по отношение на големия импулс, който Учителят носи в света.*

Последна проява на този велик импулс, както вече казах, се явява учението на Учителя, което иде в началото на епохата на Водолея, да подготви условията за раждането на Шестата раса. Учителят сега посява семената, които ще израстат в шестата културна епоха и ще се развият и дадат плод в Шестата раса, която ще бъде раса на Любовта и Братството. Затова Учителят сега носи учението на Любовта и Братството и Братството па човечеството, която ще обнови и трансформира целокупния живот на човека и човечеството.“

„Наистина Господ Бог няма да направи нищо, без да открие Своето намерение на слугите Си, пророците.” (Амос 3:7)

Учителя: *„И когато аз си замина от България, тогава българите ще познаят. И втори път няма да дойда вече. Десет милиона свещи да ми запалят, няма да дойда... Разбирате ли? Свещи не ми трябват. Искам човешките сърца да бъдат запалени. Любов искаме ние! Църкви не искаме, каменни църкви не искаме. Искаме сърцата да се Любят. Ред и законност във всеки един дом, във всяко училище – това искаме днес в света... Един ден българите ще познаят, че аз съм им бил един голям приятел. Но когато аз си замина, не искам никакви паметници, и ако ми направите такива, ще ги разруша. Любов иска Бог, да се обичат всички като братя и сестри, това са паметниците на бъдещето. Казвам: Моите думи са Божии думи, те не са мои думи.“ („Стани и опаши се!“, НБ, 11.12.1921)*

15. Идването на един Велик Посветен в България

„Имам още много да ви говоря; ала сега не можете го понесе.

А кога дойде Оня, Духът на истината, ще ви упъти на всяка истина; защото от Себе Си няма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвести бъдещето. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще вземе и ще ви възвести.” (Йоан 16:12-14)

Учителя:

„О, народ и народи, вие, които спите - събудете се и пригответе се, за да посрещнете Господа Бога на силите. Защото Бог наш няма да пощади нечестивите. Царството Му на Земята ще бъде царство на Мир и Правда. Синове человечески, синове Божи, пригответе сърцата си, за да Го посрещнете и приемете в сила и слава. Колко са сладки мислите Господни! Колко са велики Неговите въжделения и възнамерения! Господ иде да се възцари и да очисти Земята от неправдата. Защо така говори Господ: Ето, посред вази стои един, когото Бог помаза за цар и когото вие още не познавате, понеже е скромен и смирен по сърце. Но Бог ще го възвиши със своята десница, за да познаете всички, че Той е Бог всемъдър, Бог всеблаг, Бог велик и силен. Затова пригответе се от дълбочините на душата си.

Поклонете Му се вие, които Го любите, благословете Го в духа си. Ей, Господи, ела, ние ето Те очакваме, да бъде всичко според желанията на душата Ти и според благата Ти воля. Възвесели ся ти, който си избран от Господа, и възпей на Бога; понеже прослави се Господ. Враговете Му са паднали вече, веригата за беззаконний е готова и бездната чака да го приеме и да го върже за тисящи години. Ето, ще се съди Господ с този род при въдворяването на Своето царство. Радвай се, Сионе, денят на спасението ти изгря.” („Тайните на Духа“, ИБ, 1897)

15.1. Едно ново начало...

Учителя: *„Когато се занимавате с мен, трябва да знаете, че за вас не е важно кой съм и какъв съм. По този въпрос ще разговаряме, когато се видим на Небето. Можем ли да познаем един водолаз? Не, защото когато той действа, не може да се познае кой е той – той се облича в облекло, пригодено за неговата работа. Така и ние тук не можем да се познаваме, защото сме изпратени на работа. Но вие сега не че не ме познавате, познавате ме, но сте забравили." (Годишна среща на Веригата, 16.08.1914)*

В края на XIX век, когато една по една гаснеха духовните ценности в мрака на материалистичната бездуховна култура, една светлина блесна и откри новия път на възход – това беше идването на Учителя. Чрез своя живот Учителя показа какъв трябва да бъде човекът на Новата култура. Той ни даде знанията и методите, чрез които сред развалините на стария свят заедно да съградим културата на Божествената Любов, която ще обедини народите, за да се почувстват като живи части на едно цяло.

Днес, на границата между две епохи, пред човечеството вече се откриват нови хоризонти и нови сили се събуждат в човешкото съзнание. Нов път се открива за човечеството - Пътят на Любовта, Мъдростта и Истината – за всички народи по Земята. Един нов свят, пълен с духовни богатства и земни блага, се задава на хоризонта.

Интересен е фактът, че след векове на духовен мрак, изведнъж, по едно и също време, дойдоха два силни импулса от Бялото Братство - Школата на Учителя и Антропософията на Рудолф Щайнер. И за това има съвсем основателна причина: Именно сега, две хилядолетия след Мистерията на Голгота, Христовият импулс започва да се разгръща в своя пълен вид. Едва от няколко десетилетия е възможно, макар и все още за съвсем тесен кръг от най-напреднали души, да бъде видян Етерният Христос и да се работи в съзнателна връзка с Него. Другата причина е, че предстои човечеството да се сблъска със злото в лицето на въплътения Антихрист, за когото ще стане въпрос в пети и шести раздел. Това ще бъде една своеобразна матура за влизане в Новата Епоха - ще се иска от всяка отделна душа на Земята да покаже какво е научила досега и дали е изградила в себе си качествата и добродетелите, които са необходими, за да бъде допусната в една много по-възвишена култура на братство и свобода.

А сега нека разгледаме отблизо въпроса: Кой беше Учителя, защо дойде, какво ни остави и най-вече - готови ли сме да го приложим в своя живот?

15.2. От Петър Дънов към Учителя Беинса Дуно

Учителя: *„Ако искате да знаете кой съм аз, ще ви кажа. Аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня Божията Воля, както Бог е заповядал; искам да осветя Неговото Име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мене, че аз, братът на най-малките, искам да Му се отплатя с всичката си*

признателност. Искам и вие да последвате моя пример... Няма човек на Земята, който да обича душите ви, както аз ги обичам. Желая и вие да обичате човешките души, както аз ги обичам." („Братът на най-малките", НБ, 01.01.1917)

Земният път на Петър Дънов започва през 1864 г. от благочестивия, чист и свят дом на свещеника Константин Дъновски. През април 1854 г. 24-годишният Константин и трима негови другари потеглят от Варна за Света гора (Атон) с намерението да останат там и да се посветят на монашеството, но недалеч от Солун се разразява страшна морска буря, някаква военна гемия се блъсва в кораба им и го разбива, а четиримата по чудо се спасяват и успяват да се доберат до бреговете на Солун. Всичко случило се след това е описано от самия Константин Дъновски в брошура от осем страници, отпечатана през 1905 г. – *„Едно откровение в солунската черква „Св. Димитрий", дадено на Отца Константина Дъновски през юношеството му в гр. Солун, на 10 април 1854 година."*

В тази църква (по онова време – джамия) младият момък има изключително мистично преживяване – необикновена среща, при която той прозира определения му житейски път и осъзнава задачата си, в която се загатва за предстоящата му важна мисия. Там той среща стар свещеник, който му казва, че трябва да му предаде нещо важно, но затова е нужно отново да се срещнат в същата църква на следващия ден, Велика събота. Отивайки на определеното за срещата място, Константин вижда, че старецът се моли в олтара, след което се приближава към младежа и се обръща към него с думите: *„Синко, за Любов Христова желая да науча откъде си и за какво отиваш в Света гора."*

„Аз му разказах – пише през 1905 г. Константин Дъновски – *без всякакво стеснение откъде съм и за какво отивам в Света гора, какво е желанието и намерението ми – също като на една изповед. Във време на говореното ми старият свещеник изглеждаше много спокоен, слушаше ме с внимание и се показваше много благодарен, докато свърших разказа си. Но след няколко минути мълчание, като се приготви да ми говори, забелязах едно странно изменение в погледа му, по всичкото му телосложение, а най-много, което ми вдъхна особено удивление, бе появяването на пламен огнений над главата му и неволно ме обзеха тръпки по всичкото ми тяло и ме обля студена пот..."*

„Драги синко – казва тогава стария свещеник, – ти наистина си избрал добрата част за себе си, но знай, че спасението на душата не зависи от мястото, но от начина на вярата в Исуса Христа. И не мисли, че всички ония, които и колкото са в Света гора, са праведни, защото и там може да бъде човек най-голям грешник, както и в мира. Заради това послушай съвета ми: Да си идеш там – на мястото, където те е определил Божият промисъл, понеже това място е било и ще бъде праг за чудни световни промени. Очите ти непременно ще видят всичко речено от Господа и със залога, който ще ти връча, ще бъде за уверение като от Бога."

Константин пише за тази среща: *„Аз тогава се възхитих и радостно му рекох, с едно страхопочитание: „Отче, с помощта Христова и с*

твоите свети молитви напълно се съгласявам и с готовност приемам всичко, което сте ми казали и ще ми кажете." Тогава старият свещеник вдигна очи и ръце нагоре и рече: „Нека е благословен Бог и Отец на Господа нашего Исуса Христа, който утаява от премъдри и разумни и открива на младенци."

След това тайнственият непознат предава на бащата на Петър Дънов антиминс (парче плат, на което е изобразено погребението на Христос и други символични изображения) и го благославя.

Тодор Бъчваров, уредник на списание *„Родина"*, в книгата си *„Заветници на свободата" (1922)* коментира финала на брошурата на Дъновски: *„Дядо поп не довършва разказа си и с това прикрива най-мистериозните факти в своя живот, които той е доверил само на верующи: когато тайнственият свещеник му предава антиминса и завършва речта си, става невидим.*

И това тъй силно го стреснало младежа, че той останал на мястото си като вдървен. Незабелязан свидетел на тази сцена бил пазачът на черквата-джамия, стар благочестив турчин. Той се приближил към смаяния момък, турил ръка на рамото му и казал: Синко, Божите пътища са неизследими, иди си с мир!"

Прозрял своята важна мисия, Константин решава да се върне в България, където се жени и става първият български учител и свещеник във Варненски регион. Няколко години по-късно, на Петровден, се ражда третото им дете - Петър. От малък той обичал самотните разходки на открито сред Природата, която е говорила на неговата душа от най-ранни години на разбран език. Завършва средното си образование във Варна и Свищов, а по-късно продължава образованието си в САЩ, където завършва Богословския факултет на Бостънския университет.

Както Христос се въплъти в онази точка от света, където процесът на индивидуализиране беше дошъл до своя връх (еврейския народ мразеше всички, които *„не са Авраамово семе"* и се беше затворил за всички външни влияния) и от там започна своя победоносен поход срещу злото, така и Петър Дънов (преди духът на Учителя да се всели в него), прекара символичните 7 години[31] в люлката на материализма и духовната пустота - Америка - за да провери докъде е отишло човешкото знание и ходът на научната мисъл. Има данни, че там той е присъствал на поне една среща на водачите на Розенкройцерското Братство. Това показва, че те са знаели за неговата предстояща мисия с общочовешко значение.

Петър Дънов се завръща в България през 1895 г., озарен от съзнанието за своята Божествена мисия. Годините от 1895 до 1900 той прекарва в уединение и самота, в размишление и съзерцание, в молитва и дълбока вътрешна работа.

Когато един Учител идва на Земята, той се справя първо с условията на материалния свят. След като ги превъзмогне, той възстановява връзките си с Великия Разумен свят, от който той идва. Тези пътища остават отворени за него през целия му живот на Земята. Това е трудна, дълбока вътрешна работа, която се извършва в мълчание. Тази работа е необходима,

31 Мистицизмът ни учи, че човешкият живот е разделен на етапи от по 7 години, които представляват един пълен цикъл от нашия живот.

тя предшества всяка външна работа. Като осигури връзките си с Великия Разумен свят, той осигурява съдействието и подкрепата на Светлите Същества, които живеят там и те му помагат в неговата работа.

Учителя обмисля делото и се подготвя за него. Той съзнава всички трудности, които му предстоят. С простота и скромност той казва: *„Делото е трудно, съпроводено с много мъчнотии и страдания. Но все пак някой трябва да пожертва живота си за Слава Божия и за доброто на другите." (из „Учителя", Б. Боев, Б. Николов, М. Константинов, М. Тодорова)*

През 1896 година във Варна издава книгата *„Наука и възпитание"*, където на научен език разкрива Пътя на човека в Световната Драма и разкрива основите на Новата Култура, която настъпва през идващия двадесети век.

На 7 март (19 март по нов стил) 1897 година, на тридесет и три годишна възраст, в село Тетово, Русенско, Божественият Дух слиза върху него. Личността на Петър Дънов се трансформира в Учителя на Бялото Братство Беинса Дуно.

След като Азът на Петър Дънов е свършил своята мисия през тези 33 години, на негово място застава един възвишен дух, който вече не се отъждествява с Петър Дънов и казва:

„Някои питат: „Ти кой си?" Не е въпросът кой съм аз. Други питат: „Кой е Христос?" Не е въпросът и кой е Христос. В света има само Един и Той е Бог на Любовта, който се проявява както иска и чрез когото иска. И всяка слава и всяка мъдрост, и всяко знание в света е Негово. И всеки един, колкото и да е велик пророк, Учител или някой от боговете, който се осмели само да вземе тази титла върху себе си, да усвои туй, което Бог има в себе си, той е една фалирала личност...

Сега ни кръщават: „дъновисти". Най-голямата пакост, най-големият позор за мене е туй име „дъновисти". „Дъновист" – това е псевдоним, аз не съм „дъновист". Някому може да е много приятно да се нарича „дъновист", но за мене думата „дъновист" или когато споменат думата „Дънов", то е забиване един гвоздей в ръката ми... И християнството, като му туриха туй име, изгуби. Аз нямам нищо против християнството, но силата му не е в името... Силата на едно учение зависи само от Любовта, която прониква в него." („Не правете никому насилие, нито оклеветявайте!", НБ, 04.06.1922)

„Ще казват от тщеславие, че в България се родил Учител.

Тъй ще си говорят хората, без да знаят как стоят нещата. Учителите не се раждат. Къщите им се правят тук, но те не се раждат нито в България, нито някъде другаде." („Път към новото", ООК, 14.04.1937)

„Новото учение е за всички, а не само за България. Не казвам, че трябва да се нарече „Дъновизъм". Какво име ще му се даде не е важно. То учи, че всички хора са братя и сестри помежду си и не трябва да се изнудват. Те трябва да се обичат. Това искам от всички, а не след хиляда години да изопачат мислите ми, както и до днес изопачават Христовото учение. Не искам криво да предават думите ми. Аз проповядвам едно: „Всички хора трябва да се обичат". – Как да се обичат? Една е Любовта.

Тя съгражда дома, семейството, обществото и държавата. Аз бих желал всички хора да познаят Живия Господ, от Когото са излезли. Една воля съществува – Божията воля. Един Господ – Бог на Любовта. Никакъв Дънов! Когато влезете в Любовта на Бога, тогава ще се напишат имената на всички, които са работили за тая Любов. Кой е бил Дънов в миналото, никой не знае. В бъдеще той ще дойде под друго име. Ще говорят отде е дошъл Дънов, кой е баща му и коя – майка му, де е роден и т.н. Други казват, че той е учен, свет човек. – Не, само Бог е учен. Само Бог е свят.“ („Новият човек“, НБ, 13.03.1921)

„Не искам да ме правите център; не искам да ставам проводник на вашите, ако щете, даже добри мисли. Не искам да изпъква във вашия ум някой си г-н Дънов, а онова, което желая, е вие да познаете Господа, защото аз имам и вземам участие във всичките Му работи.“ (Годишна среща на Веригата, 1912)

„По-близо да си, Господи, до мен със Своята сила, мъдрост и познание. По този начин ще бъде силен всеки народ, по този начин ще бъде силен и българският народ... Даром съм взел – даром ще ви го дам. Не искам друго, освен вие да любите Господа. А за мен нищо не мислете. Аз бих желал българите да приемат това учение, а после нека заличат името ми, нека ме забравят. Знаят ме тук като г-н Дънов, а не знаят какво е моето истинско име. Един ден как ще ме търсят? Само Господ е безсмъртен. Имайте упование в Господа, не туряйте уповението си в хората.“ („Ще ви въздигна“, НБ, 03.12.1916)

Интересно е да отбележим, че Великите Учители действат по закона за подобието и въздействат върху големи групи от хора чрез отделни техни представители. По тази причина Христос избра 12 апостоли, които представяха 12-те зодии. И тъй като хората сме свързани като скачени съдове, и колкото повече общи качества носим, толкова по-близки сме в духовен план, чрез апостолите Христос повлия благотворно на цялото човечество.

По известна аналогия първоначално Учителя е имал трима ученици, които по своето вероизповедание са били православен, протестант и католик. Чрез тези три личности той нежно и внимателно е работил за облагородяването на целия християнски свят, като е посадил първо в тях, а после и в още по-широк кръг от хора семената на бъдещата култура.

В своето духовно уединение Петър Дънов е бил постоянно отворен за посланията на Духа. От 25 юни до 9 юли 1900 г. той получава седем послания, които съдържат съвети и наставления, подготовящи го за предстоящата му духовна мисия. Те са стъпало към новото разбиране за живота, което предстои да се открие на хората чрез него. Учителя нарича тези послания *„Седем разговора с Духа”*.

Из „Първи разговор”: *„Имам още да ти съобщя, че в твоята душа вече Бог приготовлява онова велико изменение, което е свойствено само на синовете Божи. Твоята душа ще прогледне скоро като през нови очи на света и на всичко, което се върти около тебе.”*

Из „Втори разговор”: *„Аз за това съм дошъл, да ти говоря за Истина-*

та, да я разбираш и да я проумяваш, и да я имаш винаги в живота си за водител." „Ето, аз ще подействам за теб с Духът си, който е непонятен за света. Силата му ще е в Словото ми и благодатта ми в милостта. И сега, постави тия мои думи в сърцето си и не преговаряй за бъдещето. Постави ги и гледай на тях, докато оживеят, защото не само с хляб ще бъде жив човек, но с всяка дума, която излиза от Божите уста."

Из „ Трети разговор": *„Ето, аз съм, който оживявам Словото Божие, и всяко сърце, което го приема. Този Истий, който ти говоря и диктувам тайните на Царството Божие да ги проумяваш. Аз те следя навсякъде и те пазя във всичко и ти давам своята благодат да растеш и да се усъвършенстваш в познанието на моето Слово."*

Из „Четвърти разговор": *„Това е необходимо за тебе: да се родиш от Бога и от Неговия Дух. Затова и присъствам, за да извърша това дело в твоята душа, която според предопределението Божие, който в своето вечно усмотрение е решил да ти стори това добро, да те облече в живота на безсмъртието и да те приеме в своето царство, като Син на Истината, който определя да му служиш. Това служение ще бъде под въздействието на Духа, който ти говори чрез мен и който сам действа в твоето сърце, за да произведе онова деяние на Божието въплъщение вътре в тебе."*

Из „Пети разговор": *„В твоя живот, както ти казах и преди, трябва да стане онази велика промяна, за която ти говорих... Без тази вътрешна промяна да напредваш по-нагоре е невъзможно."*

Из „Шести разговор": *„Положи всичко в сърцето си, което съм ти казал досега, защото времето ще оправдае моите думи и ще потвърди истината, която ти говорих по сърце, защото аз съм Истий днес и утре. Ето, вътрешното възобновление, което се извършва в душата ти, ще видиш с твоето собствено око."*

Из „Седми разговор": *„Тоя народ има да претърпи едно вътрешно изменение. Има да станат промени в управлението, което Бог ще извърши наскоро. Има да мине една известна сила през тази страна, един човек от Бога ще излезе и ще провъзгласи Истината. В неговите думи ще има Сила и Мощ. Той ще е човек, на когото лицето ще свети като на ангел, в очите му ще има запален Божествен огън. Днешните Времена предизвестяват бъдещите дни."*

През 1901 г. Учителя започва своите пътувания из България, като държи сказки в редица големи градове. Беседите са със свободен вход и най-често приходът, ако има такъв, отива за ученическите трапезарии или благотворителни дружества. Сказките му привличат много слушатели.

След като завършва една обиколка из северната част на страната, той пише на един от учениците си: *„Радостно е, че ние с вяра и търпение можахме да сторим това, което е най-добро засега – да влеем една нова струя на живот и да раздвижим умовете на всички." (из „Писма до първите ученици (1889-1906)")*

Цели 12 години Учителя обхожда страната, говори, поучава и едновременно с това проучва основно българина – не само чрез пряк досег с него, но и чрез многобройните френологични изследвания, които прави.

Впечатляващото е, че след случката през 1897 г. незабележимият до вче-

ра Петър Дънов сякаш израства от нищото, несвързан с някаква верига на Учител-ученик. Този нов Посветен стои като сам в света, словото му има изключителна морална сила, говори категорично и убедително като Същество, слязло от шеметни висоти, което е и самата истина.

Той живее в постоянна връзка с Христа - това, което слиза чрез Беинса Дуно, всъщност е Словото на Христос и съобщава необходимото за нашето време.

Интересно е тук да си припомним и думите на Щайнер, че характерен белег за инкарнациите на Бодхисатвите е, че се осъществяват, когато предварително подготвеният приемник е на възраст между 30 и 35 години, а също и окултния закон Бодхисатвата, инкарниран на Земята, да не разкрива своята истинска самоличност с цел избягване на обожествяването му.

Учителя съзнателно през целия си живот не ни разкри кой е той, за да ни предпази. Той каза: *„Аз не искам да знаете кой съм, защото искам да говорят други; ако искам да бъда известен, ще отворя очите на двама слепци и те ще разправят кой съм. Добре, да ви явя кой съм, но ако започне тогава едно гонение, колко от вас ще могат да го изтърпят? Затова аз не искам да ви туря на хлъзгава почва. Аз искам да избегна това – познавам душата на българския народ и не желая да му създавам карма. Исус Христос се изяви на еврейския народ, но той не го прие и си навлече карма." (Годишна среща на Веригата, 1914)*

Христос се разкри като Божия Син, евреите не го познаха и до днес си плащат. Когато знаеш и поругаваш, последствията са много по-тежки. А ето какво казва Рудолф Щайнер в книгата „Езотерично християнство" и по-специално в своята лекция на 4.XI.1911:

„Бодхисатва Майтрея, който в миналото, 100 години преди Христа, беше въплътен като Йешуа бен Пандира, като един вестител, като един проповедник на Христа във физическо тяло; той, който оттогава насам се е прераждал почти всеки 100 години, е въплътен също и сега и ще бъде истинският проповедник на Христа в етерна дреха, в етерно тяло, както някога беше предвестник на [физическата изява на] Христос."

Така всъщност Рудолф Щайнер поставя една практическа задача пред всеки ученик тръгнал по пътеките на Езотеричното Християнство. От решаването на тази кардинална задача зависи пряко правилното разбиране на Етерното пришествие на Христос в душата на търсещия Истината. Това изказване на Щайнер, само по себе си, по никакъв начин не твърди, че става въпрос за Учителя. И така трябва да бъде, понеже истинските уроци не се преподават, а трябва всеки сам да достигне до правилните изводи.

Аз мога само малко да помогна, като цитирам спомените на Влад Пашов за Боян Боев. А всеки читател може да ги разбира както намери за добре.

„След това става студент и през 1908 г., поради временното затваряне на Софийския университет, отива в Германия, в Мюнхен, да завърши учението си. По това време Мюнхен е бил център на дейността на Рудолф Щайнер... В личен разговор Щайнер му казва: „В България ще се развие мощно духовно движение, начело на което ще стои Велик Посветен. И той в България няма да работи, както аз работя тук, а ще рабо-

ти по друг начин. Аз тук работя сред научно-материалистична среда, имам за задача да осветя от духовно гледище съвременната научна мисъл и да дам духовен импулс на залязващата западноевропейска цивилизация, за да може тя да се възроди и да премине към шестата раса. А там в България, вие ще има да работите за полагането на основите на една нова култура, културата на шестата подраса, от която ще се роди шестата раса. Понеже шестата раса ще има за задача да развива човешкото сърце, затова и вие там ще работите върху развитието на човешкото сърце с Евангелие в ръка."

Такъв е смисълът на разговора на Щайнер с брат Боев. По това време Щайнер беше обявил пред своите ученици, че бъдещето е на славянството и че от него ще се развие шестата културна епоха – шестата подраса. Пак по това време той беше писал статия под заглавие „Християнството и славянството", в която прокарва идеята, че славянството ще приложи християнството в живота си, от което ще се роди новата култура. Усвоил тези идеи за мисията на славянството, разбрал, какво поле за работа има в България, и разбрал, че Учителя е в България, брат Боев се връща от Германия с голям ентусиазъм да работи за Божието дело. Още със завръщането си в Бъглария, той се среща с Учителя, за когото е предупреден от Щайнер, и става негов ученик."

15.3. На прага на Епохата на Водолея

През първите години на 19-ти век Учителя събира своите ученици и постепенно ги подготвя за важната мисия, която имат сред българския народ. През това време тяхното общество носи името „Веригата на Божествената Любов" и учениците, заедно с Учителя, се събират веднъж годишно до 1915 г.

Старото съзнание обаче е пуснало дълбоки корени сред последователите на Учителя и той среща много препятствия в опитите си да ги пробуди, като на моменти дори е готов да се откаже от тази нелека задача, но в Името Божие устоява на всички трудности и успява. Само той си знае какви вътрешни премеждия е имал, за да изрече на събора с учениците си през 1912 г. следните думи:

„Сега, аз ви считам за приятели, съобщавам ви това: спъвате ме. При все това аз ще река на себе си: „Хак ти е, да не си отишъл. Но щом си се ангажирал, носи си последствията." Ако искате да работите за Господа, без любов и себеотрицание не може. Христос ми казва: „Ида да помогна на този народ, да загладя всичките недоразумения и да разбия всичките препятствуващи духове." Аз и Христос едно сме. И с нищо друго не можете да ме подмамите, освен с вашата любов. Вашите мисли ме измъчват, те са едно страдание за мен. Моето положение е като на малко дете, което ходи по тръните. Аз ще направя наследници само тия, които се държат с мене. Заради Бог искам да направите този велик подвиг — помирението, защото длъжен съм ви, казвам ви го, и искам да ви се отплатя." (Годишна среща на Веригата, 16.08.1912)

Последните думи са символ на едно велико смирение, сравнимо с уми-

ването на нозете на христовите ученици, когато Той символично ги учи, че Великото трябва да се прекланя пред малкото, защото без него то не може да се прояви и да приложи своята Любов. А без това целият Живот би изгубил смисъла си.

А след това Учителя добавя: *„Да, Христос ме срещна в Арбанаси и ми говори върху всички тия спънки. Христос е сега в България — присъствува и в този час тук. Щом настъпи сега между вас помирение, аз ще ви кажа и политическото положение. От тази година напосле Мохамед вече ще се учи от Христа. Той ще му предава уроци. Въпросът с Турция е вече свършен*[32]*. От невидимия свят правят усилия да освободят България от една война с Турция, та затова се впрегна Италия, защото този каиш щеше да го тегли България. Македония трябва вече да се освободи. Братството в невидимия свят съдействува в България. Зная какво ще стане в Македония, всичко точно ми е известно, но не ми е позволено да го казвам. Само това знайте, че каквото има да стане, ще бъде. Нека ние бъдем добре, защото всичките други течения зависят от нас. За вътрешната Верига обаче не говорете нищо."*

Както става ясно, около Учителя, освен кръга от слушатели, е имало и един вътрешен кръг с най-приближени ученици, за който не знаем почти нищо. Знаем само, че тези, които са били в него, и днес работят рамо до рамо с нас и ги чака тежка работа, защото с големите дарове идва и голямата отговорност.

На 22.03.1914 година Учителя организира молитвено събрание за посрещане на Духовната Нова Година и обявява началото на Новата епоха на Водолея. Тук споделям няколко тематични негови цитата, описващи доста всеобхватно характеристиката и целите на тепърва зазоряващата се Епоха, която ще продължи 2160 години:

„Аз идвам да оповестя една нова епоха, която предстои да дойде в света – тази епоха вече идва с всичката си сила." („И Петър се грееше", НБ, 31.03.1940)

„Всички вие се намирате пред една от най-великите епохи в света - разцъфтяването на човешката душа. И всички вие трябва да знаете, че сте души и трябва да цъфнете. Като цъфнете, тогава ще излезе от вас онова благоухание, което ще се разнесе из целия свят. Само по този начин ще дойдат във вашата чашка онези малки буболечици и пчелички, защото ще има сокове, с които да се хранят. Щом се разцъфти човешката душа, тогава всички ангели и служители на Бога ще дойдат. Те от милиони години, от незапомнени времена чакат разцъфтяването на човешката душа, на Божественото у човека, за да съберат от нея тези сокове. А с тяхното идване те ще внесат новата култура, която ние наричаме Култура на Божествената Любов." („Разцъфтяване на човешката душа", МС, 02.07.1923)

---

32 Това пророчество за близкото бъдеще се подкрепя и от други чуждестранни ясновидци, и е пряко следствие от систематичното нарушаване на Божествения закон, че един народ няма право да отнема условията за развитие, които Бог е дарил на друг народ. Преди това обаче, според някои пророчества, България ще изгуби определени територии в полза на югоизточната ни съседка.

„Периодът на Водолей е най-мистичният век, който изразява завършването на един цикъл. От няколко години насам ние сме вече навлезли в областта на Водолея, в която всички снегове и ледове са започнали да се топят. През това време ще се явят много противоречия, но едно ще се постигне – чистота. Главното качество на Водолея е чистотата – който е попаднал в тази област, той непременно трябва да се пречисти." („Седем кошници", НБ, 04.12.1927)

„Много души от Невидимия свят сега са желали да бъдат долу на Земята, за да видят какво става, но не им се е удало. Наблюдавайте зорко това, което става. Не се плашете – каквато работа си имате, не я напущайте, работете си, светът от нищо няма да ви лиши. А ако е въпросът за поминъка, ето казвам ви: не бойте се, насъщния хляб ще го имате. Светът може да го няма, но вие ще го имате." (Годишна среща на Веригата, 1914)

„Досега всеки човек е живял сам за себе си, всеки е търсил за себе си спасение, а сега в цялото човечество има един вътрешен подтик да се подобри общото състояние по един разумен начин." (из „Учителя", Б. Боев, Б. Николов, М. Константинов, М. Тодорова)

„И тъй, с Новия живот, за който говорим, ние искаме да спасим света от една катастрофа... Аз казвам, че в света иде една катастрофа поради безумието на съвременните хора – една социална катастрофа, която ще произведе сътресение в мозъците на хората и те ще полудяват." („Новият Живот", СБ, 19.08.1922)

„Новите времена изискват издръжливи, устойчиви, здрави хора. Хората стават по-чувствителни, дарбите и способностите им се развиват повече, амбицията им за проявяване, за постижения расте, но външните условия са ограничени, не дават простор на човека да се развива. Какво трябва да правите при това положение? Човек трябва да дойде до съзнанието, че не живее само за настоящето, но и за бъдещето. Днес той приготвя условия за бъдещите поколения. Ако мислите, че живеете само за настоящето, вие се движите в тесен кръг на съзнанието си. Значи това, което искате да постигнете днес, ще го постигнете утре; ако днес не се проявите, утре ще се проявите. Бъдещите условия носят по-големи възможности от днешните. Но за това се иска работа, да се приготвите за новите условия." („Съответствие на величините", МОК, 06.11.1927)

„Идва нова епоха, която ще представлява космична пролет. Земята и цялата слънчева система сега влизат в нова космична област, която представлява благоприятни условия за събуждане на красивото, вложено в човешкото естество. Трябва да знаем, че пространството е живо, че то е проникнато със сили. И не е безразлично, през какви космични пространства се движи слънчевата система... Понеже днес сме в зараждането на шестата раса, туря се и нова основа на паневритмия-

та. Тя е израз на новата култура, която иде...

Шестата раса, която иде, ще бъде изразителка на паневритмията. Петата раса е на обективното знание, на външното изучаване на природата. Шестата раса е раса на любовта. Тези сили, тия идеи, които са вложени в паневритмията, ще бъдат действителност в шестата раса." (из „Паневритмия", 1941)

„Сега цялото човечество се намира пред една велика епоха на промени, която ще донесе Новото. Затова именно, всички хора трябва да се пазят да не падат духом, да не обезсмислят живота си. По-добри времена от сегашните няма. Всички пробудени души от четирите краища на света трябва да се обединят, да си подадат ръка за взаимна работа - за поставяне основата на Новата култура, за идване на Царството Божие на Земята. Отгоре ще дойдат няколко милиона, ще впрегнат всички хора на работа и заедно с тях ще въведат ред и порядък на Земята. След свършване на своята работа, те ще си заминат, а хората на Земята ще останат след тях да живеят и работят. По този начин ще се възстанови съобщението между видимия и невидимия свят." („Сам с ума си", НБ, 09.01.1927)

„Ние можем да бъдем спокойни при тези събития, които застрашават целия свят. За нас е важно да знаем в коя категория ще попаднем. Мнозина сте искали да видите Христа; наближава денят, когато ще Го видите – някои отблизо, други отдалеч; някои само горе на облаците... Аз ви давам съвет: в малкото време, което остава, да се научите да слугувате на Господа, за да не ви завари неприготвени.

Да не мислите, че има още време - няма никакво време; за цялото туй поколение няма време. И деца, и възрастни, и свещеници, и управляващи, и царе – всички трябва да се научат да слугуват на Господа." („Законът на служенето", НБ, 27.07.1914)

„Иде нашата партия отгоре! Всички ще превърнем на вода. Като дойдат комунистите, ще вземат къщите ви, всичко, каквото имате. Като дойдем ние, ще превърнем света на вода. Ще изчистим и попове, и владици, и комунисти, ще турим всичко под общ знаменател. След това ще създадем нови риби, птици, млекопитаещи. Най-после ще създадем Новия човек и ще го поставим отново в рая. Велика програма имаме ние... Най-опасните хора в света, това сме ние. Получихме вече последната телеграма от Слънцето. Там са насочили своята артилерия към Земята. Това коренно ще преобрази умовете на хората. Няма да остане глава на Земята, която да не узрее.» („Любовта, носителка на живота", НБ, 10.04.1921)

„Съвременните хора говорят за културата на двадесетия век, че тя е стигнала връхната точка на своето развитие. Същевременно говорят, че тая култура вече залязва. Следователно, вие живеете на границата между две култури — една, която залязва, и друга, която изгрява, която сега почва да се развива. В съзнанието си човечеството е минало

и минава през една тъмна епоха — нощ, която индусите наричат Кали Юга. Дълъг е периодът на тъмната нощ, но вече сме в неговия край. [...]

Няма да мине дълго време и този Огън ще дойде. Той ще преобрази света и ще донесе новия морал. От космичното пространство иде една велика вълна. Тя иде с голяма бързина и ще залее целия свят. Всички, които се противят, ще бъдат отнесени от нея на друго място.

Единственото нещо, което човек трябва да направи сега, е да се обърне към Бога, да подобри и повиши трептенията на своето тяло, т.е. да бъде в хармония с тази вълна. Другояче ще дойдат епидемии, хората ще измират. Природата в това отношение е много строга. Тя търпи, търпи, но когато съществата упорстват в престъпването на нейните закони, тя идва и помита всичко.

Христос казваше на всички народи: „Вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да излезете от нея, единственото разрешение седи в приложението на това, което проповядвам. Ако приложите моето учение, ще се избавите от голяма катастрофа. Не го ли приложите, тя е неминуема." Хората трябва да приложат учението на Христа — закона на Любовта; иначе Огънят ще дойде и ще помете всичко, което от хиляди години се е съграждало. Старата култура, греховете и престъпленията на хората ще изгорят. [...]

Идеята за братството иде. Земята ще стане място на благословение. Това ще бъде скоро. Но докато дойде то, хората ще минат през огън, през бури, през големи страдания, които ще пробудят съзнанието им.

Под земята се готви нещо страшно. Земята ще се отвори. Природата приготовлява революция. Тези революции, които сега стават, са нищо пред онази, която природата приготовлява. Тя ще бъде такава, каквато светът не помни, каквато никога не е виждал. Ще бъдат разпокъсани железници и телеграфи, а сградите – сринати. От стария свят нищо няма да остане. От утробата на Земята ще израсне друг континент. Казвате „Ще стане ли това?" Ако не приемете Любовта, ще стане! Както виждате, Любовта има страшни последствия, ако човек ѝ противодейства. Пред вратата е това време. Божият ден е страшен. Сегашните европейски народи седят и си играят с огъня, още продължават да лъжат. Не, всички трябва да слугуват на Любовта. Единственото нещо, което може да ни спаси, да ни избави, е да се свържем с Бога на Любовта.

Бог е решил да оправи света и ще го оправи. Сега влизаме в епохата на Архангел Михаил. Той е свързан със слънчевите сили. Затова можем да кажем, че иде една слънчева култура на Земята. Християните сега очакват второто идване на Христа. Ще бъдете зрители на онова великото, което Бог приготовлява за цялото човечество. Ще бъдете свидетели, че Бог не може да бъде поруган.

Ако европейските народи не заживеят братски, ще познаят кой е Христос. Щом дойде Христос, всички нечисти духове ще излязат вън от хората, ще се очисти светът, защото Христос е виделината на света. Нечистите духове бягат от Светлината. Божествената Светлина ще ви изтегли вън от ада въпреки вашата воля.

Целият християнски свят е обсаден. За сегашното време се отнасят думите: „Ако не се съкратяха тези дни, нито една плът не би се спасила, но заради избраните те ще се съкратят." Сега е борба между силите на тъмнината и силите на Светлината. Старият свят трябва да си замине. Новите хора, които идат, ще уредят света.

Сега идат Напредналите Същества – светиите, силните. По-напред пращаха своите служители, а сега самите те идат. Напредналите Същества идат и носят ново оръжие. Само като си вдигнат ръката, тъмните сили ще се търкалят по земята и оръжието им ще стане на каша.

Досега светът не е виждал силата на светиите. Сега Архангел Михаил воюва. Силите на Светлината са смели. В тази борба те ще победят. Казано е: „Виделината свети в тъмнината и тъмнината я не обзе." Това показва силата на Истината. Силните идат да оправят света. Бог на тях е дал власт." (из „Разговори при седемте езера")

Рудолф Щайнер:

„Аз посочих, как онези хора, които изцяло стоят в антропософското движение, ще дойдат отново на Земята в края на настоящето столетие (20 век), че тогава с тях ще се обединят и други, защото именно чрез това ще трябва да се реши спасението на Земята, на земната цивилизация от разложение...

Всички тези неща трябва да събудят в нас съзнанието за сериозността на времената, в които живеем, за смелостта, която е нужна, за да се включим по правилен начин в духовните течения... Трябва да намерим вярното настроение за тази мощна смелост и сила. Защото над нас стои записано със свръхсетивни букви: „Осъзнайте, че отново ще дойдете на Земята преди края на 20-и век и в края на 20-и век, който обаче вие ще сте подготвили! Осъзнайте, как тогава може да се развие това, което сте подготвили!" Да знае човек, че е включен в тази битка – да знае, че е включен в решаването на борбата между Михаил и Ариман – това е нещо, което, мили приятели, можем да наречем антропософски ентусиазъм и антропософско въодушевление." (из „Езотерични разглеждания на кармичните взаимовръзки")

„Един от начините за наблюдение на Космоса е според позицията на изгряващото Слънце. В наши дни през пролетта Слънцето изгрява на 21 март в съзвездието Риби[33]. Но, ако се върнем в миналото — например по времето преди Рождество Христово — Слънцето не е изгрявало в Риби, а в съзвездието Овен. Това означава, че пролетната равноденствена точка се е преместила. Ако сега Слънцето изгрява през пролетта на 21 март в Риби, преди 2160 години е изгрявало в Овен, още по-рано — в

33 Във Вселената рядко процесите се случват внезапно, от днес за утре. По тази причина, макар все още Слънцето да изгрява на „първа пролет" във фиксирания знак Риби, влиянията на Водолей стават все по-мощни и определят до голяма степен условията за земното развитие. Идването на Учителя – предвестник и носител на новата култура, е знак за настъпване на зазоряването на тази епоха - така, както преди да се „роди" деня със слънчевия изгрев, е все пак достатъчно светло – толкова, че дори може да се чете книга с дребен шрифт.

Телец, а още по-рано — в Близнаци. Има дванадесет такива съзвездия. И така, точката на изгряване на Слънцето винаги се измества в обратна посока; тя се движи около един цял кръг, така че пролетната точка описва кръг около Земята. Разбирате ли ме? То постоянно напредва по окръжност от запад на изток.

Така човек стига до факта, че някога Слънцето е изгрявало в Овен, преди това — в Телец, още по-преди — в Близнаци, Рак, Лъв, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и пак стигаме, както е днес, в Риби. Когато се върнем назад 2160 години, е изгрявало в Овен, преди още 2160 години — в Телец, преди още толкова — в Близнаци, пак толкова по-рано — в Рак, а още толкова по-рано — в Лъв. По този начин описваме кръг, докато стигнем едно време, когато Слънцето пак е изгрявало в Риби. Правим пълен кръг. В рамките на 25920 години Слънцето прави пълна обиколка на целия всемир." (Лекция пред строителите, 17.02.1923)

„Духовността на Изтока и интелигентността на Запада ще се съединят. От това съединение ще се роди следващата културна епоха." (Събр. съч. 104)

„Това е времето на великите решения, онази велика криза, за която всъщност говорят свещените книги на всички времена и която се отнася всъщност за нашето време. Защото това е именно особеното на импулсите на арх. Михаил, че те са решаващи и че те стават решаващи точно в нашата епоха." (Събр. съч. 237)

„Общо взето, в днешната епоха нещата се свеждат до следното: Дали ние ще поискаме да вложим в сърцата си зародиша на бъдещото развитие като една обща с Боговете космическа перспектива; или ние няма да поискаме да вложим този зародиш!

И ако се замислите, скъпи мои приятели, колко много означава всичко това, ще почувствате с каква непоколебима сериозност и с какво постоянство трябва да работим върху онези душевни качества, с чиято помощ бихме могли да превърнем Антропософията в средищен център на нашите човешки представи!" (Събр. съч. 219)

Макс Хайндел: *„Слънцето не пресича екватора на същото място всяка година, а неколкостотин разкрача по-назад, откъдето произлиза и името „предшествие на равноденствието", понеже равноденствието „предшества", т.е. идва по-рано. Всички събития на Земята, свързани с другите космични тела и тяхното население, са следствие от това и други космични движения. Климатичните и други промени, предизвикани от Слънцето в хода му през различните знаци в течение на годината, влияят на човека и неговите активности по различен начин. По подобен начин и преминаването на Слънцето посредством предшествието на равноденствието през дванадесетте знака на Зодиака, което се нарича Световна година, създава най-разнообразни условия върху Земята. За растенето на душата е необходимо тя да премине през всички знаци."*

От посочените цитати става ясно, че е дошъл моментът, когато цялата подготовка на човешкия ум, сърце, воля, душа и Дух, извършена под ръководството на Великите Учители на миналото, трябва да се приложи в нашия ежедневен живот и по този начин човечеството да влезе в един нов Живот. Чрез своите беседи Учителя посочва пътя за осъществяване на това, което са говорили от хилядолетия Великите Учители, начело с Христос. Само така ще постигнем резултат, от който да могат да се ползват както отделната личност, така и обществото, народите и човечеството.

15.4. Школата

През 1917-18 година, по време на Първата световна война, правителството на Васил Радославов интернира Учителя във Варна. Там той живее в хотел „Лондон" и води кореспонденция със свои ученици.

На 24 февруари 1922 година открива в София Школата на Всемирното Бяло Братство, в която създава два класа от ученици. Общият окултен клас се открива с лекцията му *„Трите живота"*, а Специалният (Младежки) окултен клас - с лекцията *„Двата пътя"*. Лекциите му пред двата окултни класа продължават ежеседмично 22 години (до декември 1944 година).

В беседите на Учителя е изнесен християнския езотеризъм в най-пълна форма от досега съществуващите изложения. Която и беседа на Учителя да вземете, ще видите с каква голяма вещина той разкрива вътрешните закони и методи на живота и излага вътрешното Християнско разбиране за света и живота, за световния развой, за развитието на човешката душа, за Бога, за Христа и пр. Ето как Учителя описва Школата:

„По няколко причини съм ви събрал в тази школа, от които ще спомена три:

1. Да се образува едно общество от хора, които да имат Велика Любов един към друг, да се образува тук една среда на Любовта, да може от тук да се пратят мощни вълни на Любов към целия свят, да се разлее тази Любов по света, да достигне до душите на човечеството и да ги събуди.

2. За да ви подготвя за проводници през бъдещите векове. Всички вие до един – и най-малкият – ще бъдете в бъдещите векове проводници. Ще ви се дадат знания, сили, дарби, магическа сила на Словото, мощно съдействие от невидимия свят, всички благоприятни условия, за да проповядвате. И какво ще проповядвате? Идеите на Новата култура, идеите на шестата раса. А къде ще намерите тези идеи? Те са изложени в беседите и лекциите. Беседите и лекциите съдържат идеите на шестата раса. Затова сега проучвайте внимателно беседите и лекциите, за да се подготвите за тази важна работа, която ви предстои.

3. Вие сте от Бялото Братство. Един член на Бялото Братство разполага с велики знания и сили, той владее ключовете на природните сили и работи за повдигане на човечеството и на цялата природа. А вие сте ученици на Бялото Братство. Аз ви подготвям, за да влезете в Бялото Братство, да станете Бели Братя. Това е великото, за което ви подготвям." (из „Акордиране на човешката душа")

„В тази школа ще трябва първо да се научите да творите, да бъдете носители на добри мисли, добри чувства, за да се образува хармония помежду ви. Тогава много от знанията ще дойдат естествено и Светлината ще проблесне у вас." („Кротостта и смирението", ООК, 22.01.1920)

„Тази Школа има велико предназначение. Като ученици на Школата, ще бъдете прилежни, защото Христос обича прилежните ученици." („Мисъл и действие", ООК, 15.06.1922)

„Целта на Школата е да ви приготви за работа, а вие трябва да дадете съдействието си. Вие оставяте всичката си работа на мене и казвате: «Нашият Учител ще направи това. Господ ще направи това.» Господ ще направи това наполовина, а другата половина – вие. Тази работа не е много голяма, но работа, която вие трябва да свършите." („Никаква лъжа", ООК, 05.11.1920)

„Аз трябва да ви запозная с Бялото Братство. Вие още не го познавате. Искам всички вие да се наричате ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава. В себе си тъй ще кажете: „Ние сме ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава." („Вяра и съмнение", ООК, 17.06.1923)

„Това е Божественото учение, което трябва да дойде в света! Всеки трябва да отвори ума и сърцето си, да плаща за своя ближен. Всеки трябва да помага. Който иска да върши волята Божия, трябва да плаща. Това значи да владееш магическата пръчица. Тази пръчица се е проповядвала във всички школи. И когато тя дойде, светът ще се оправи... „Каквото попросите в Мое име, Аз ще ви го направя." Това е великият закон на Любовта, която Христос проповядваше. Бог се проявява в Любовта. Следователно, когато дойдем в контакт с Бога, с Неговия ум, сърце, воля, душа и Дух, каквото пожелаем – можем да го направим. Христос казва: „И по-големи чудеса от Мене ще правите." („Каквото попросите", НБ, 04.05.1924)

Според древните традиции на Великото Бяло Братство, което е ръководило човечеството в неговия път през вековете, Учителя потърси първо онези души, които са изпратени да му помагат в делото. Тях призова той в своята обиколка из страната със своите сказки и срещи. И сега, един век по-късно, същите тези души отново са сред нас, следващи начертания път от своя Учител, който и днес работи с тях и всячески им помага за успеха на Христовото дело. По този въпрос Боян Боев - един от най-приближените ученици до Учителя, споделя следното в своята сказка, държана на 11.08.1945: *„През 1930 г. една сестра в София даде братска вечеря, като покани и Учителя... Той каза: „В шестата раса няма да има никакви затвори, няма да има съдилища, няма да има болници. Тогава хората ще живеят до дълбока старост със запазени сили, със запазена памет. Тогава няма да има гробища. При заминаване хората ще се дематериализират."*

Сестрата, която седеше отляво на Учителя, се обърна към него и каза: „Учителю, ние не искаме да се делим от вас."

Учителя каза: „Отсега нататък няма да има раздяла между мене и вас."

Думите на Учителя ни дават да разберем, че заедно с него ще работим през вековете.

На едно сестринско събрание в салона, в четвъртък следобед през 1931 г., Учителя държа беседа. В беседата той каза между другото: „Преди 50 000 години всички вие, които сега сте в Братството, бяхте едно семейство." Казаното по-горе от Учителя показва две неща: първо, че връзките между всички братя и сестри, между всички нас, са далечни - от хиляди години, и второ - че винаги сме били заедно с Учителя.

Веднъж през 1937 година една малка група братя отидохме с Учителя на Мусала. Бяхме 7 души. На връщане от върха седнахме при най-горното езеро - Окото. Стана дума за нашето Братство и Учителя каза тогава, че членовете му се прераждат заедно, както едно ято птици, което прехвръква от дърво на дърво. Ние сме като едно ято и се прераждаме от една страна в друга. Учителя каза, че ние от Братството имаме два вида прераждане: един вид прераждане в маловажни епохи, когато нямаме важна работа. Тогава се раждаме пръснати в разни страни. Имаме и друг вид прераждане във важна епоха, когато ни предстои важна работа. Тогава ние се раждаме едновременно и събрани в една страна и с общи усилия изпълняваме задачата, която ни се пада. В маловажните епохи, понеже се раждаме в различни държави, добиваме различни опитности и после, събрани във важните епохи, ние обменяме тия опитности помежду си."

На друго място, обръщайки се към учениците, Учителя казва: *„Вие сте били с мен в Египет, в Персия, в Халдея, в Асирия и Вавилон, в Палестина, в Гърция, Рим и т.н." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")*

Както в Библията, така и в беседите на Учителя, под морализиращите притчи се крие дълбок мистичен смисъл, и който *„има уши да чува"* може да проникне дълбоко в тайните на Битието. Мнозина обаче се задоволяват само с повърхностен прочит и разбираемо не могат да разберат същността на Учението. Примери за това могат да бъдат взети от всички негови беседи - ето един красноречив:

„Ако искаш да бъдеш здрав, винаги пий вода направо от извора, а не от странични поточета — само така ще се домогнеш до Истината." („Ако синът ви освободи, ще бъдете свободни", НБ, 11.02.1923)

От една страна, тази мисъл е вярна, разгледана в чисто физически план, но също и ако я разгледаме в духовен, където здравето е символ на правилния духовен напредък, водата - на Божието Слово, а Изворът - на Божиите пратеници, чрез които Истината достига до нас без примесите, които се натрупват от чуждите тълкувания. Откажем ли да пием от извора, и вместо това дадем предимство на източници със съмнително качество, шансът да навредим на себе си и на нашите ближни е огромен.

15.5. Учителя за себе си

„Словото, което ви говоря, не е мое, то е на Бога, на разумните същества, които стоят зад мене." (из „Ист. път на Бялото Братство, т. 1")

„Бог ви обича и вие трябва да Го обичате. Че ви обича Господ, пратил ме е да ви говоря. Мене ни най-малко не ми е приятно да ви говоря. Мене ми е тъй неприятно да ви говоря, както на един говедар не е приятно да пасе говедата... Казвам: Бог ви е пратил в света и за вас иде голямо благо. Ако обичате Бога с всичкото си сърце, ако обичате Бога с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила, ако обичате ближния като себе си, ако обичате вашата майка, братя, сестри, слуги, ако обичате бедни, страдащи, немощни с всичкото си сърце, вас ви очаква едно велико бъдеще във всяко едно отношение. Не зная дали ще ме послушате." („Три фази", НБ, 19.06.1938)

„Великият Учител представя външно отношение на Бога към хората. Учителя предава част от своята светлина на окръжаващите, както свещта дава час от светлината си на всички, които искат да се ползуват от нея. Учителя е проява на Божествената Светлина. Колкото повече приема човек от тази светлина, толкова повече е свързан с Учителя си не по форма, но по съдържание и смисъл. Словото излиза от Учителя, но принадлежи на Бога." („Божият глас", ООК, 27.08.1930)

„Аз съм изпратен от Бога да покажа на хората пътя, по който трябва да вървят и да служат на Бога. Щом се интересувате да знаете кой съм аз, това ще научите от Бога. Като отидете при Бога, вие ще разберете кой съм аз и защо съм дошъл. Аз не говоря за себе си, а казвам, че съм дошъл на Земята да покажа на хората истинския път, по който те могат да служат на Бога. И затова, ако искате да знаете кой съм, идете първо при Бога, а после елате при мене, да ви покажа пътя, по който трябва да вървите." („Право мисли!", ООК, 14.07.1926)

„Аз съм дошъл да изявя Любовта – да я донеса на Земята. Това е моята мисия." (из "Акордиране на човешката душа")

„Аз съм пратен от Бога да работя за въдворяването на Царството Божие на Земята. Бог говори чрез Христа, Бог говори чрез мене." (из "Акордиране на човешката душа")

„Аз съм дошъл на Земята да служа, а не да бъда Господар. Дошъл съм на Земята да правя добро." („Оценяване и прилагане", УС, 03.10.1937)

„Аз ви казвам: Бог живее в мене и аз живея в Него. Ако и това не вярвате, по-добре е за мене. Аз ще отида на друга някоя планета, там ще ми бъде по-добре." („Бог е говорил", НБ, 09.11.1919)

„Аз съм пратен от Бога. Трябва да знаете, че аз не съм дошъл от само

себе си, по мое желание, а съм пратен от Бога, да работя за въдворяването на Царството Божие на Земята. Бог говори чрез Христа, Бог говори чрез мене." (из „Акордиране на човешката душа")

„Някой ме пита: «Ти познаваш ли Христа?» Познавам Го, говоря с Него. Много пъти съм разговарял с Него." (из „Изворът на Доброто")

„Днес всички хора търсят Христа в тая или оная църква. Всички проповедници спорят помежду си в коя църква е Христос или коя църква ще спаси човечеството. Те се страхуват да не би аз да заема мястото на Христа. Никога не съм и мислил подобно нещо. Нека те не се страхуват от това. Нито аз мога да заема това място, нито те." („Аз съм жив", НБ, 22.02.1920)

„Не съм Христос, но Христос е в мене." (из „Учителя за себе си", съст. Лалка Кръстева)

„Кой е Учителят, не знаете. Аз минавам под псевдоним. Никой не знае кой съм аз – можете само да предполагате." („Време и пространство", УС, 20.11.1932)

„Аз говоря заради България, говоря заради вас – не говоря заради себе си, понеже не мисля да живея в България. Аз не мисля даже да живея на Земята. Един ден ще се върна в своето отечество и от друго място ще ви гледам. И тогава няма да правя добро, както сега – няма да ви проповядвам. Щом видя, че някой плаче, ще го утеша, без той да ме види – ще бъда невидим. Ако вярвате в моите думи, ще бъде добре за вас – тъй ще стане. А ако не вярвате, ще станете на сухи дървета." („В малкото", НБ, 20.06.1926)

„Ще говоря и ще направя един масаж да го усетят всички българи. Кога ще направя масажа? Може още докато съм на Земята, а може и като си замина на оня свят, но ще накарам всички българи да познаят Бога. Това е моята задача. Да науча българите да се кланят на живия Бог, Който е дал всичките блага на живота, да придобият истинска култура. Седем пъти ще ги прекарам през огън, но ще станат истински човеци, носители на новата култура." („Аз съм онзи човек", НБ, 28.09.1919)

„Мислите ли, че Учителят, като слезе на Земята и се облече в плът, не учи? И той учи нещо, което не е знаел. И Христос, като дойде на Земята, научи нещо ново за страданието, което по-рано не знаеше. Казвате: «Учителя знае всичко!» Не е така. Аз се радвам, че човек всякога има какво да учи. Радвам се, когато се ограничавам и слизам долу; радвам се, когато съм свободен и се качвам. И вие ще слизате долу и ще се качвате горе. Като слизам и се качвам, аз изучавам хората, разбирам нуждите им и всякога мога да помагам." („Възпитание на волята", ООК, 30 Март 1932)

„Аз съм готов да кажа на всеки православен брат: Аз не спадам към никоя църква, към никакъв народ, защото не съм от Земята. «А от къде си?» — пита ме един. – Ида от Слънцето и отивам към него, отговарям му аз. Като казвам Слънце, разбирам разумния възвишен живот. В мен всяка мисъл, всяко желание са претеглени. Аз не искам никого да лъжа — за мен най-голям позор е да излъжа някого. Не искам в бъдеще хората да страдат от моето учение, да страдат заради мен. Искам тези хора, като приложат моите методи, да се ползват от тях. Аз съм се ползвал, и вие да се ползвате." („Новият Живот", СБ, 19.08.1922)

„Не е важно кой го е проповядвал в миналото, кой днес го проповядва и кой ще го проповядва утре. Божият дух е един и същ във всички времена и епохи. Никоя сила в света не е в състояние да Го победи." („Детето растеше", НБ, 30.03.1919)

„Със свещениците няма защо да се борим. Ако е за борба, нека знаят, че аз ще направя едно заявление до Бога. Сега още няма да го направя, но това ще бъде. Ако е да се защищавам, има кой да ме защищава. Онези, които ще се застъпят за мене, са толкова силни! Зад мене са милиони. Те представят такова войнство, което би разтърсило Земята. То е Божествено войнство! Питате: Де са, да ги видим! — Ще ги видите." („Защо не можахме", НБ, 24.12.1922)

„Вие ще ме познаете, но кога? Когато Правдата влезе във вашите сърца, Истината – във вашите умове, и Светостта бъде съединителната връзка между тях. При сегашните условия няма да разберете кой съм аз и какъв съм." („В правда, истина и святост", НБ, 26.06.1921)

„Съжалявам, че съм сътворил тази Школа. Да ви кажа една истина. Знаете ли защо? Когато дойда тук изпитвам само болезнено чувство. Тия набрали се ваши желания ми причиняват най-големите страдания. И сега аз трябва да правя усилия върху себе си, за да ви говоря. И ако не спазим туй правило, тогава аз ще ви оставя да учите както знаете. Решил съм! Аз не искам за в бъдеще да измъчвам себе си. Нито пък ще позволя моите ученици да ме измъчват. Две правила: Нито аз искам да се измъчвам, нито вие да ме измъчвате. Аз съм завършил своята еволюция, няма какво да се измъчвам повече. Туй, което зная, може лесно да ви го предавам, но вашите мисли и вашите преживявания се предават върху мене. Приемам всичките ви мисли и вашите преживявания се предават върху мене... В душата си съм сит на укори и на неблагодарности. Аз не искам сега по никой начин да огорча Оногова, който живее в мене. Туй не го позволявам! Онзи, Който ме е учил, Онзи, който живее в мен, върху него аз не искам да прехвърлям никакви укори, аз може да нося, но заради Него, щом дойде до Неговото име, аз съм готов да жертвам всичко." (Годишна среща на учениците, 19-24.08.1920)

Заветни думи на Учителя („И очите ми видяха Изгрева", Н. Дойнов):
При една от последните му нощи, той каза:

„Обичайте всичко, което аз обичам и на което аз се радвам. Служете На всичко, на което аз служа. Любете всичко, което аз любя. Аз отивам за вашето добро и за доброто на България. Не смущавайте Духа ми, радвайте се и веселете се за Мен. Не се обличайте в други форми, освен в която съм ви облякъл. Времето е кратко, будни бъдете и не се отчайвате. Всички ще тръгнат с по-голяма ревност. Моето дело не е само тук, то ще продължи и горе, верни бъдете на призванието си. Мир ви давам на всички и приемете Го. Една малка работа се свърши!"

15.6. Как светът прие Учителя

При посещение в Берлин през 1928 г., един от учениците на Учителя (художникът Борис Георгиев) се среща с Алберт Айнщайн и между двамата възниква близко приятелство. По всяка вероятност чрез него великият учен се е запознал с учението и идеите на Учителя. Много източници твърдят, че през 1989 г., във връзка със 110-годишния юбилей от рождението на Айнщайн, френското радио RTF излъчва избрани негови изказвания, между които и следния цитат: *„Цял свят се прекланя пред мен, а аз се прекланям пред Учителя Петър Дънов от България."*

Михаил Иванов казва за Учителя: *„И православните и протестантите виждаха в Учителя „изгубената овца", която искаха да приберат отново в редовете на своята Църква. За него обаче истинската Църква бе тази на всички светии, пророци – на Посветените, на великите духовни Учители от всички религии, които са носили светлина на хората през вековете. Тъй като човечеството еволюира, методите, начините и формите не могат да останат същите и всеки от тези Учители идва, за да даде нова форма на същите тези вечни принципи. Всеки от тях е камък от онзи Храм, глава на който е Христос... Веднъж, когато някой го попита: „Как трябва да се наричаме ние?", Учителя отговори: „Ученици на Бялото Братство." Виждате ли - той не каза „ученици на Петър Дънов", а на Бялото Братство, тъй като всички религии водят началото си от него. Бялото Братство постоянно изпраща послания в света, за да просвети народите и нациите. И защо „Бяло"? Разбира се, тук няма връзка с бялата раса, защото това наименование трябва да се разбира чисто символично. По традиция белия цвят се асоциира с доброто и чистотата, а бялата светлина е синтез на всички цветове. Основавайки Бялото Братство, Учителя не създаде Църква. Според него всеки, който работи за доброто, за хармонията и мира в света, принадлежи на Бялото Братство – той е във връзка с всички велики духове от миналото, познати или непознати, които са допринесли и които от невидимия свят продължават да работят за еволюцията на човечеството."*

Големият наш писател и мистик Николай Райнов, в своята книга *„Науката срещу Теософията"* нарича Учението, дадено от Беинса Дуно: *„розенкройцерство на българска почва"*. А знаем (и той го е знаел), че именно

в розенкройцерството до идването на Учителя е била пазена и развивана цялата мъдрост на езотеричното християнство.

На 24 април 2013 г. в Карлсбад, Калифорния се срещнаха пред свои последователи Екхарт Толе и Дийпак Чопра. Изненадващо, към края на разговора към двамата се присъедини Уейн Дайър. Той започна обръщението си към публиката със следните думи:

„В своето [духовно] пътуване стигнах до нов вид любов. Четох един велик Учител от България, Петър Дънов, за когото Айнщайн, когато е на върха на популярността си към края на 30-те казва: „Цял свят се прекланя пред мен, а аз се прекланям пред Петър Дънов." Петър Дънов говори за различните видове любов. Той казва, че има три вида любов - човешка любов, духовна любов и Божествена любов..."

След тези думи Уейн Дайър развива своето виждане за любовта, на база на прочетеното от Учителя.

През 1926 година в Япония известното с прогресивния си обединителен дух идейно-религиозно движение „Оомото" приема официално Бялото Братство от България като част от идейно сродните му духовни движения.

„Аз съм един мъдрец, Учителят е в България" – признава Онисабуро Дегучи, водач на движението.

Списание „Оомото" пише: *„Движението „Бяло Братство" е нещо ново и оригинално, което българският народ дава на света."*

През 1996 година при първото си посещение в България световният лидер на модата Пако Рабан се е поклонил на гроба на своя духовен учител Петър Дънов. Пред журналисти той споделя: *„Петър Дънов е един от най-великите философи на епохата на Водолея. Учението на Дънов ще бъде основа на духовната култура на новото столетие."*

15.7. „И рече: истина ви казвам: никой пророк не е приет в отечеството си." (Лука 4:24)

„Ако Стопанина на къщата нарекоха Велзевул, то колко повече домашните му?" (Мат 10:25)

„Помнете словото, що ви казах Аз: няма слуга по-голям от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако Моето слово спазиха, и вашето ще спазят." (Йоан 15:20)

„Ще ви гонят от синагогите; настъпва дори време, когато всякой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба. И тъй ще постъпят с вас, защото не познаха нито Отца, нито Мене." (Йоан 16:2-3)

„Блажени ще бъдете, кога ви намразят човеците, кога ви отлъчат и похулят и изхвърлят името ви, като лошо, заради Сина Човечески." (Лука 6:22)

Учителя:

„Всички стари учения аз ги считам за консерви в кутии, които сега ви се дават да ядете. Еди-кой си пророк така е казал. Хубави консерви! Вие вярвате в онова, което едно време пророците говориха, а в това, което сега Бог ви говори, не вярвате. Евреите вярваха в Мойсея, а като дойде Христос да говори, не повярваха в Него. В Когото евреите не повярваха преди 2000 години, сега в Него вярват. Това, което сега се говори, хората не вярват; след 2000 години ще повярват. Тия хора, които вярваха в пророците и не повярваха в Христа, умни хора ли бяха? Че вярваха в пророците – умни хора бяха; че не вярваха в Христа – глупави бяха. Че как може Господ чрез пророците да говори, чрез Христа да говори, а сега да не говори? Че Господ и сега говори, и тогава е говорил! Казвам: не се заблуждавайте от външната форма на нещата." („Постижения на Любовта", ООК, 08.05.1940)

„Преди известно време дойде един брат от Плевен и ми каза, че някои там са говорили лошо за Братството. Казах му: Не съм почнал аз по моя воля това движение, но по нареждане на Бога. Затова то не е човешка работа, а Божествена. И затова всяко препятствие, което ще се постави на пътя на това движение, ще се премахне." (из „Писма на Боян Боев, т. 2")

„Божественото не може да се събори, разбирате ли? Божественото не може да умре, но ще възкръсне десет пъти по-силно, отколкото е било първоначално. Там е Бог, в доброто. Той може да те умъртви, но ще те възкреси." („Мисъл и действие", ООК, 15.06.1922)

„Всички съвременни хора, и религиозните в това число, казват като онези 400 пророци по времето на израилския цар „ти лъжеш, не те е пратил Господ – каквото ние казваме е вярно." Казват: „Кой те е пратил тук да ни говориш, смущаваш?" Аз ще им отговоря тъй: Вашата кола скоро тук, на пътя, ще се счупи, а там някъде има друг път, по удобен. Аз съм се явил, за да ви предпазя. След като изпълня своята длъжност, ако ме послушате – добре. Ако ли не – от собствената си опитност ще се научите." („Много плод", НБ, 15.01.1922)

„Аз дойдох в България да кажа на българите Истината, да им посоча правия път. И вместо да ме послушат, те ме накичиха с различни епитети: лъжец, самозван пророк и др. Като се върна на Слънцето, ще взема със себе си всички епитети, там ще напиша книга с бележки и впечатления от прекарването ми в България. От моята книга ще зависи бъдещето на България и на българския народ. Ако ме питате кой съм всъщност и какъв съм, покрай многото епитети, дадени от вас, казвам: аз съм един екскурзиант. Може да питате и за Христа кой беше и откъде дойде." („Като го видя Петър", НБ, 20.04.1919)

„В света има само един Учител и Той е Бог." („Колко пъти да прощаваме?", НБ, 27.01.1924)

„Аз зная защо съм опасен. Светлината при известни условия в живота е опасна. Те казват, че туй новото учение ще намали авторитета на владиците и поповете. Ами когато владиците и поповете се бият с камъни, авторитета им не се ли намалява? Казват: «Това е опасно учение. Ето опасен човек!» Не, вие извратихте Словото Божие и продавате Словото Божие за пари. Не, няма да го продавате! В църквата никакви пари! И ако вие сте благородни хора, трябва да ми благодарите, че ви казвам Истината в очите. И не само, че ви казвам тази истина, а живея в нея... Някои оспорват думите ми, казват: «Този е свещеник, деца има, жена има, как може без пари?» Хубаво, не оспорвам това. Нека бъде тъй! А владиката, който няма нито жена, нито деца – защо му са пари? А, има друго, друго, друго! Друго нещо има. Аз не говоря само за българските свещеници, аз говоря за всички. Има друго нещо, което е залегнало в сърцата на хората и те не искат да изкажат Истината. Туй как работят свещениците, с пари или без пари, това не ми влиза в работата. В моята работа не влиза, но в Божията Работа влиза. Ако защищавах своя интерес, аз щях да говоря по друг начин, но аз защищавам една велика Божествена Истина, затова излагам своята чест." („Оздравяха", НБ, 13.01.1924)

„И сега седят някои в църквата и казват: «Отишъл да говори на простаци, при нас не дойде!» Да, но вие ще ме разберете криво. Колкото разбрахте Христа преди 2000 години, толкова и мене ще разберете... И ако те бяха приложили Закона на Любовта, между всички църкви на християнския свят трябваше да царува мир и съгласие. Има ли го туй съгласие между всичките? Няма го, даже между праведните, гдето проповядват едно и също Евангелие." („Които вас приемат", НБ, 26.03.1922)

„Преди няколко дни дойде при мене един приятел и ми каза, че някои учени ще говорят на събрание против мене, против моето учение. Те се заблуждават – учение на г-н Дънов няма. Следователно, ако говорят против учението на Дънов, те са Донкихотовци. Има едно Божествено Учение, което ми е познато. То е Великото Божествено Учение за Живота, с него аз съм запознат от памтивека." („Напразно Ме почитат", НБ, 03.06.1923)

„Питат ме какво искам и защо съм дошъл на Земята. Искам да запаля изгасналите светлини и да ви накарам да светите – да светите или като свещ, или като газена лампа, или като горящи дърва, или като електрическа лампа. Това ще стане – по тоя въпрос няма две мнения. Ония, които слизат отгоре, казват: «Ние ще обърнем Земята с главата надолу, но ще изгоним дявола от нея. Втори път той, дяволът, няма и да помисли да дойде между нас.» Бог пред нищо няма да се спре. Той е избрал нови средства за действие, които не се подчиняват на никакви наредби и закони. Бог няма да остави никакво средство, което да не приложи – всички нови средства ще бъдат приложени и изпитани. Тогава няма да има особени мнения – всички хора ще мислят еднакво, ще бъдат на един ум. Всички ще спазват правилата: зло на никому няма да

мислят, бедните няма да онеправдават, гладните ще задоволяват, болните ще лекуват, бездомните ще приютяват, на немощните нивите ще изорават. Това изисква Новото учение. Всички ще го опитате." („Ще живее", НБ, 07.12.1919)

„Като изнасям известни истини, мнозина казват за нас, че не сме с всичкия си ум. Кога хората са приели Истината на своето време? Не донесе ли Христос една Велика Истина на своето време на света? И какво направиха с Него? След Него дойдоха апостолите, но и те бяха гонени. Така постъпват с всекиго, който иска да внесе една нова идея – било в науката, било в религията, било в обществения живот. Какъвто и да е този човек, все ще го гонят." („Онези дни ще се съкратят", НБ, 25.05.1924)

„Когато Христос дойде на Земята, евреите трябваше да се очистят по същия начин и да заживеят нов живот. Но те казаха: «Ние Мойсея познаваме, тебе не познаваме; ти искаш да образуваш секта.» Но Той, както виждате, не създаде секта, макар че от еврейско гледище беше еретик. Някои питат: «Ти правоверен ли си?» — Аз мога да бъда правоверен пред Бога, а от гледището на църквата да не бъда такъв. И за Христос казваха, че иска да унищожи еврейския народ, но след две хиляди години не трябва да разсъждаваме като евреите. Питам: Какво спечелиха евреите, като разпънаха Христос? — Нищо не спечелиха, те се разпръснаха по целия свят." („Многоценният бисер", НБ, 02.05.1915)

„В България сега Христовото учение не се проповядва както трябва. Едно време гръцките владици с един замах обявиха българите за схизматици, изключиха ги от църквата. Сега 16 синодални старци се събрали на съвет да разискват за изключването ми от църквата. Там е лошото, че никой не може да ме изключи. Който ми е дал живот, Той ме е пратил на Земята да работя. Онзи, който може да ме изключи, това съм аз самият. Как ще се изключа? — Ако не водя порядъчен живот, ако не живея в съгласие с Божите Закони. Кой ще ме изключи, като живея в съгласие с великите Божи Закони? Който живее в неправда, сам се изключва." („Поучаваше ги", НБ, 07.01.1923)

„Днес и мене ме питат: «Защо говориш така на хората?» Аз съм извор, върша работата си; ако не искаш да ме слушаш – стой настрана. Никого не съм канил. Ако водата на моя извор не ти харесва, иди на друго място. Около мене има тревички, буболечици, мушици – те ще пият от моята вода. Аз давам вода на всички. Вечер се отбиват при мене змии, жаби, свраки, гарги и пр. Пият, задоволяват жаждата си и си отиват...

Днес светият Синод взима мерки против мене да ме гони. Какви мерки ще вземе? Чудни са те, с мене ще се борят! Ще имат работа с Господа, а не с мене. Какво съм аз? — Един човек, дошъл на Земята, щял да обърка умовете на всички българи. С какви сили разполагам аз? С пари ли, с власт ли разполагам? От какво има да се плашат? Щом се страхуват

от мене, значи, зад мене има нещо страшно. Кое е това страшно? — Зад гърба ми стои великата Божия Любов; зад гърба ми стоят великата Божия Мъдрост и Истина; зад гърба ми стоят великата Божия Правда и Добродетели. Всичките живи добродетели са зад гърба ми. Всички разумни, културни същества са зад гърба ми. Знаете ли, колко велики са те...

Духовенството се страхува от мене, да не би един ден да заема мястото им. Не, аз нямам такова намерение – ако един ден бих заел мястото на владика, аз не бих носил корона на главата си, а първата ми работа ще бъде да измия краката ви. След това ще посещавам бедни, болни, страдащи... Българският народ е видял от мене само добро, но зло — никога. След това, светите старци се осмеляват да ме наричат „лъжеучител“! Това показва, какво е тяхното сърце. Че са ме отлъчили от църквата, не е вярно – пръв аз се отлъчих от всички лъжи и неправди, от всякаква злоба и омраза.” („Защо не можахме?“, НБ, 24.12.1922)

Ако погледнем назад към изминалите хилядолетия, ще видим, че винаги онези, които носят Истината, са били отричани, гонени и хулени, начело със самия Христос. Дори малцината, които са били приемани, след това бързо са били забравяни. Например само за 40 дни народът забрави цялото учение на Мойсей и започна да се кланя на златни идоли:

„Аз се обърнах и слязох от планината, а планината гореше в огън; двата скрижали на завета бяха в двете ми ръце; и видях, че вие бяхте съгрешили против Господа, вашия Бог, направили си бяхте излян телец, и скоро се бяхте отклонили от пътя, който ви бе заповядал Господ.” (Второзаконие 9:15,16)

Същата е била съдбата дори на учените, които обявили, че Земята не е плоска. Ако се вгледаме в злобното поведение на Църквата по отношение на Учителя, ще видим, че няма особена разлика с начина, по който нейните предшественици се отнесоха към Христос. Нека разгледаме няколко примера, представени чрез цитати от Писанието, които са еднакво валидни и за двамата Божи Синове, макар и несравними по своето величие:

1. *„И дигна се цялото множество, и Го поведоха към Пилата, и почнаха да Го обвиняват, говорейки: намерихме Тогова, че развратява народа...” (Лука 23:1,2)*

Тук в своите безпочвени хули църквата направо цитира своите предци - фарисеите и книжниците от началото на нашата ера. Учителя казва:

„Аз се обръщам към онези хора, които говорят за един Бог на любовта, на мъдростта, на истината, на правдата, на добродетелта, а не изпълняват Неговата воля. Питам ги: Как могат да говорят за новото учение, че развращавало света? Какво ще кажат те за християнските народи, които воюваха помежду си, избиха милиони хора и внесоха разврата в света. Де останаха религиозните хора и техните водители? Защо владиците, свещениците, проповедниците не казаха думата си? Нали Бог е Любов? Той допуска ли войната? Когато хората се убиваха, тормозеха, духовенството мълчеше. След това започнаха да се питат, кой внесе разврата в света и, понеже не са готови да чуят истината,

те държат виновен този - онзи, но не и себе си. — Кой развратн света? Отговарят: Учените хора, новото учение, — Не, вие, които подържахте войната, развратихте света. Моето учение не може да развращава. Питам: Кой кодекс от Евангелието ви дава право да се биете? Може ли, в името на Христа да поддържате войната? След всичко това, пишат във вестниците, че аз съм развратил света... Стотици българки гинат из публични домове, а духовенството се хванало за мене, че аз развращавам хората. Кой вкара тия жени там? Ами младежите, кой ги въведе там? Нека те първи кажат истината. Ако аз съм направил нещо лошо, готов съм да го изправя. Аз съм готов да изправя всяка своя грешка. Вие готови ли сте?" Аз съм искрен, вие искрени ли сте? („Защо не можахме", НБ, 24.12.1922)

2. *„И влезе пак в синагогата; там имаше един човек с изсъхнала ръка. И Го следяха, дали не ще го изцери в събота, за да Го обвинят." (Марко 3:1,2)* По същия начин и днес поповете човъркат - разбрали, недоразбрали - всяка дума на свети хора като Учителя (а също и Ванга, Рудолф Щайнер и много други бели братя и сестри), за да не вземе някоя от техните овце да се обърне отново към Бога, че кой после така вярно и безразсъдно ще се грижи за църковното благосъстояние?

3. *„А първосвещениците и стареите и целият синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Исуса, за да Го умъртвят" (Матей 26:59)*

И тук имаме почти съвършено съвпадение - църквата издава цели книги с лъжесвидетелства за Учителя и учението, като моралните задръжки за безпочвени хули са сведени до нула.

4. *„Най-сетне дойдоха двама лъжесвидетели и рекоха: Тоя каза: мога да разруша Божия храм, и в три дни да го съзидам." (Матей 26:60-61)*

Друг любим похват - цитирането извън контекста и без никакво разбиране. Учителя казва по този въпрос:

„Христос каза на евреите: „Разрушете този храм и Аз в три дена ще го въздигна!" Те се хванаха за думите на Христа и казаха: „Соломон съгради този храм в толкова много години, а ти ще го съградиш в три дена. За какъв се мислиш?" Евреите съзнателно изопачиха думите на Христа. Христос им говореше за тялото Си като за храм Божий. Найпосле те обвиниха Христа, че се наричал Син Божий, и Го осъдиха да бъде разпнат." („Отношение на два закона", НБ, 18.10.1931)

5. Един от основните аргументи против Христос е бил, че Се е наричал Син Божи. Сега пък мнозина недоволстват, че наричат Беинса Дуно „Учителя" - не можело така. И забравят, че Сам Христос косвено нарече своите апостоли - учители:

„И като се приближи Исус, заговори и им рече: даде Ми се всяка власт на Небето и на Земята. И тъй, идете, научете всички народи... като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал." (Мат 28:18-20)

Ап. Павел в Ефесяни 4:11 учи същото: *„И Той даде едни да са апостоли, други – пророци, други – благовестители, други – пастири и учители."*

6. Тогава религиозните хора бяха готови да убиват за идеята *„Ние знаем, че на Моисея е говорил Бог; а Този не знаем откъде е." (Йоан 9:29)*, днес само сменят имената, но разрушителния импулс е същият.

А в същото време, в цялото слово на Учителя се носи посланието, досущ като Христовото *„Защото Аз от Себе Си не говорих; но Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед, що да кажа и що да говоря." (Йоан 12:49)*

И кой изобщо каза на братята, облечени в черно, че на Учителя или пък на Ванга не е говорил пак Той?

Ако не им го е открил Сам Христос, аз питам: Кой им позволи без основание да съдят, да анатемосват, да отлъчват и потъпкват всичко свято, чрез което Бог се проявява? Право каза Христос преди 2000 години:

„Ваш баща е дяволът; и вие искате да изпълнявате похотите на баща си. Той си беше открай човекоубиец и не устоя в истината, понеже в него няма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжец и баща на лъжата." (Йоан 8:44)

7. А най-безпочвен и нелогичен е аргументът на църквата, според който, ако определен човек, който се пише последовател на Учителя, не живее чист живот, може да се вади заключение за качествата на неговия Учител. Така те взимат някой недоразбрал учението и казват *„Вижте какви глупости ги е учил Дънов!"*

Ако бихме могли да си вадим заключения само от слабите ученици, то бихме приели и Юда за типичен образец на Христовото Учение. Но „духовниците" много обичат да нападат и хулят точно на такова основание. Точно като... *„Тогава дохождат при Исуса иерусалимските книжници и фарисеи и казват: защо Твоите ученици престъпват преданието на старците? Понеже не си мият ръцете, кога ядат хляб." (Матей 15:1,2)*

А Христос даде диаметрално противоположен метод за преценяване на Божите Служители: *„По плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей? Тъй, всяко добро дърво дава добри плодове, а лошо дърво дава лоши плодове: не може добро дърво да дава лоши плодове, нито лошо дърво да дава добри плодове." (Матей 7:16-18)*

16. Новият избран народ - благословия и отговорност

„Вие сте светлината на света. Не може се укри град, който стои наврьх планина. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички вкъщи. Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец." (Матей 5:14-16)

Учителя:

„Сега аз проповядвам на българите, защото Бог е решил да ги благослови. Всички ще се подобрят, ще станат добри хора. Всички свещеници, проповедници, учители, майки и бащи ще проявят доброто в себе си и

ще говорят на един език. Господ казва: „България ще бъде благословена!" Времето ще покаже истина ли говоря или не. Всички ще бъдете носители на Новото учение в света. Така е решил Бог, а каквото Той решава, не се разваля." („Доброто вино", НБ, 04.08.1918)

„Христос се явява сега в славянството с център България - българския народ. Понеже цикълът е много напреднал, то време за отлагане няма, а за отменение и дума не може да става. Българският народ ще не ще, ще изпълни своята задача. Могат да останат и 300 хиляди българи, но възложената от небето задача и мисия ще се изпълни." (из „Акордиране на човешката душа")

„Казвате: Добре, че войната е към своя край. Не е така. Войната сега започва и се развива във ваша полза. Ние ще спечелим войната. - Коя война? - Божествената война, която ще повдигне народите. Българският народ ще бъде велик, не както мислят българите, но велик пред Бога." („В мое име", НБ, 29.09.1918)

„Ако българският народ един ден се намери в затруднено положение, само моите думи ще го спасят. Вие можете да преустроите живота си само върху моите думи." („В малкото", НБ, 20.06.1926)

„Казвам ви, че ако българите не възприемат това Учение, което ние проповядваме, от България нищо няма да остане, нито помен! Даже името на българите ще се зачеркне, знаете ли това? Ако възприемат това Божествено учение, тяхното име ще се запише със златни букви. Това да го знаете всички – запишете си го! Аз в 1913 г. казвах на свещениците да не ни гонят, но те се вдигнаха и предизвикаха един малък скандал. После дойде разривът и всички духовници ги изгониха от Македония. В 1915 г. ме арестуваха. Казах им: „Много скъпо ще платите!" В 1918 г. ме взеха и ме изпратиха във Варна. Казах им: „Ще претърпите един голям крах, какъвто никога не сте виждали!" Не стана ли така? Стана. Аз им казвам, че това Учение не е човешко, то е Божествено. Всеки народ, който е престъпил това Учение, добро не е видял. Евреите, които престъпиха това Учение, вече две хиляди години се измъчват. В Русия не послушаха Толстой, не послушаха Йоан Кронщадски и дойде сегашното пречистване там." („Новият и старият живот", СБ, 26.08.1922)

„Аз няма защо да се моля за България. Аз се моля за ония българи, които обичат Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. За тия българи се моля и на тях съдействам." („Най-великата наука", УС, 12.12.1943)

16.1. Призванието

На 8 октомври 1898 година Учителя изнася във Варна една ключова бе-

седа, в която той казва на българите най-важното, което трябва да знаят за него, както и за работата, която им е възложена от Бога.

Това е един зов от Великия Разумен свят към българския народ и цялото славянство, чрез които е отредено през идните векове да бъдат извършени велики дела с общочовешко значение. Отхвърлим ли този призив, обречени сме да спънем първо себе си, после Учителя, и най-накрая цялото Бяло Братство, което днес ни призовава да изпълним Волята Божия и да съдействаме за въдворяването на Царството Божие по Цялата Земя. Следва дълъг цитат от Учителя до края на темата.

Призвание към народа ми - български синове на семейството славянско

Послушайте думите на Небето:

Братя и сестри от дом славянски, род на страдание, племе на раздори, душа и сърце на бъдещето, Живот и Спасение на настоящето, носители и застъпници на мира, синове на Царството Божие, слушайте Словото:

Небето ви отрежда една свята длъжност в Царството на Мира, което иде и наближава в силата си да отбележи едно велико събитие в живота на този свят; и ако се покажете верни от сега на това благородно и свято звание, което ви чака, то, вярвайте, сам Бог на Силите ще ви увенчае със слава и величие на своя живот и ще отбележи имената ви във Върховните книги на висшите светове, които спомагат в полза на Висшето свято дело на великото избавление. Вас ви чака едно славно бъдеще, което иде не да затрие и унищожи живота, но да го възкреси в неговата съвършена пълнота. В този живот са призовани да вземат участие всичките избрани люде и народи, които образуват цвета на новите поколения на человеческия род. Вашето време наближава, вашият изпит се завършва, часът на вашето призвание удря и минутата на живота настъпва да се пробудите и влезете в тоя благ живот, който встъпва в тая многострадална земя.

Аз ида от горе, по висше разпореждане на Бога – вашият Небесен Отец, Който ме е натоварил с великата мисия да ви предупредя от лошия път и ви благовествувам Истината на живота, която слиза от небесното жилище на вечната виделина да просвети всякой ум, да възобнови всякое сърце и да въздигне и обнови всички духове – отбрани чада на истината, предназначени да съставят зародиша на Новото человечество, на което Славянското семейство, коляното Юдино, ще стане огнище.

Вождът на спасението, помазаникът Сионов, Царят Господен, братът на страдующите, ще пристигне във всичката своя сила и духовна пълнота и ще промени вида на този свят. Вие скоро наближавате да заемете едно високо място в реда на изкупените висши светове, които постепенно, неотклонно възлизат един след друг в една нова област на горните върховни светове. В Небесата на Божествените разпореждания, в които и тоя ваш свят вече ще пристъпи напред една стъпка да заеме своето място, отредено му от Върховния Владика помежду другите. Вашето встъпване в тия нови безпределни граници на Новото Царство на вечните светове ще се ознамени с даване знака на Върховния Господар, Владетел и Цар над всичко. Той ще ви посрещне заедно с всичките ангелски ликове, които ще дойдат да ви

приемат радостно и весело, като съграждани на Вечното Царство, на което силата и славата е нескончаема.

Не огорчавайте Бога с вашето поведение, не се съмнявайте в Истината Му, която ви носи от Небесното жилище в знак на Неговата към вас вярност и любов. Просветете се, елате на себе си, съзнайте истината на живота. Този, който ви е родил, бодърствува над вас. Името Му знаете. Не се двоумете, не се колебайте, но отхвърлете вашето малодушие и вашето маловерие настрана и елате към вечната виделина на живота, да разберете вечния път на Бога, Който ви е въздигнал от пепелището на нищожеството към славата и величието на безсмъртието. Не се заблуждавайте, но дайте място на Този, Който ви оживява. Пред Него: домочадията, поколенията, народите не чезнат, но се възобновяват и възраждат о този същ Вечен Дух, Който привежда в порядък всичко в тоя обширен Божествен свят. Възобновлението е велика благодат, която ви спомага да се удостоите, да влезете в пътя на виделината, в която обитава мир и любов във всяка нейна стъпка. Тя е мощният вечен двигател в живота, който повдига всичките паднали духом. Тя е пътят на спасението, по който влиза злощастният человечески род, призован от Небето на още един велик подвиг, с когото ще се завърши все, що е отредено.

Пътят, в който ида да ви поведа да възлезете в Царството Божие, да Му служите, е път вечен; път пълен с всяка благост на живота; по него са възлезли всичките чинове и ликове небесни преди зачатъка на самата тая вечност, която е без начало и без край. И помежду вас и пътя Небесни ликове съществува велика междина, която е неизмерима от никоя мощна сила и при все това има една невидима връзка, която всичко свързва в едно неразривно братство. Тази връзка е любовта на Вечния невидим Бог – Извора на живота.

Тая непреодолима любов на Този, Който ви люби и се грижи за вас, ме извика от горе да дойда да ви помогна в тия усилни времена, които настават за последен път в тоя свят.

Пред вас стои една голяма опасност, която се готви да разруши все що е свято посадено от ръката на вашия Небесен Баща. Затова съм в тоя свят дошъл, да ви ръководя лично през тази най-опасна минута през живота. Покажете се мъже твърди и непоколебими, верни на призванието си, препасани през пояса, готови за бран. Направете всеки потребните самопожертвания да възтържествува истината, сега е случай благоприятен да се покажете род избран, семе Царско, народ, на който Господ на Силите е вожд.

Аз ида да подкрепя славянския род, комуто е дадено да възтържествува над всички негови врагове и неприятели, препятстващи му в пътя на неговото благородно знание, което той се стреми да постигне, и на неговото назначение, което му е отредено от Върховния Промисъл на Провидението. Времето е близо и при вратата на този свят. Истината ще възтържествува и ще се възцари в пълната си хубост и красота, която ще озари лицето на тоя свят със сияние небесно. Ето деня на Истината, който ви е родил за Негова слава. Слушайте гласа Му, Той иде от горе, подигнете очите си и вижте това, което ви очаква; отворете ушите си и чуйте сладките песни, приятните химни, величествените антими, песни от ангелските ликове, които се

приготовляват за този славен ден.

Чуйте, верността е първата стъпка при влизане в новия живот, тя е първото условие при тесните врата на приемане, тя е първият плод на Любовта, който има да поднесете пред Огнището на Отеческий олтар. Не остава време да се впускате с празни разправии за миналото, което няма да ви ползува, ако не вземете пример от неговите погрешки, да изправите настоящите. Вашето възраждане има голяма нужда от чисти добродетели, които липсват. Сега то е повърхностно и не коренно, временно и несъществено, което не може да принесе очакваните добри плодове. Този народ има въпиюща нужда да се ръководи и управлява от святи и Богуугодни начала, нужни за неговото успевание. Тия начала ги е определил отдавна още Бог, Който се грижи за подобрението на всички негови семейства: и тия начала са всадени във вашата душа. Във възраждането на народите умът и сърцето трябва да вървят успоредно, любовта и добродетелта взаимно, силата и разума наедно да ръководят и управляват пътя на техните добри стремления. Вън от тия условия всичко е изгубено за тях безвъзвратно. Затова е необходимо да се спрете и обмислите положението си, в което се намирате, за да избегнете общото разрушение, което виси вече над главите на всички ви.

Аз пристигам в тоя развратен свят в минута важна да упражня нужното влияние, да ви отвърна от тоя пагубен път, в който народите по Земята са се втурнали да следват безразсъдно. Знайте, в случай, че отхвърлите моите благи съвети и се възпротивите на моите Божествени диктувания, които ви давам, защото сте близки на сърцето Ми, то ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на святите Божи заповеди. Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и възпитавам в словото на Истината.

Аз съм ваш хранител и върховен водител в Небесните ликове. Когато встъпих да ви взема под своя охрана, Аз предвиждах всичките мъчнотии, които времето щеше да ми създаде до где ви изведа в безопасно място. Аз знаях колко препятствия, колко несполуки щяха да ме посрещнат с вас наедно в тая велика борба, но моят дух не отстъпи своето намерение. Моята любов за вас ми продиктува свято задължение и Аз встъпих напред да ви взема под моята върховна охрана.

В това отдалечено минало вашият дух не притежаваше никаква красота, която да ме привлече да ви обичам. Вие бяхте отвратителни наглед и който ви погледнеше, се отвращаваше от грубото ви сърце. За тоя ви лош недостатък Аз не ви отхвърлих, нито ви презрях за грубата външност, с която беше облечена вашата душа, но ви възлюбих напълно с благия си дух, който се завзе да проникне и намери някоя Божествена добродетел, някоя благородна черта във вашата душа, та да може да я обработи и оплодотвори, за да принесе плод изобилно и да създаде у вас поведение чисто, свято и възвишено, за да ви удостои да влезнете в рода на първите народи, които Бог на Силите е избрал да извършат вечната Му и свята воля.

Днес вече настава да се реши главната съдба на тоя покварен свят, в който Небето иде да извърши един коренен и велик преврат и то скоро, в Новия век, който приближава да отбележи нови страници по лицето на Земята. За това желая да ви подготвя, защото сте останали надире пора-

ди вашите настоящи престъпления и минали народни грехове, за които безбройни жертви и страдания бяха нужни да пренесете до где се измие и очисти вашата отвратителна гнусота, с която раздразнихте Бога, та отвърна лицето Си от вас и ви остави под тежкия вековен изпит, за да познаете и се разкаете за греховете си, които разкъсаха святите връзки на Любовта Му.

Но Бог се вечно не гневи; милостта Му е в род и род, благостта Му пребъдва винаги с тези, които Го любят и благословението Му не се оттегля. Той ви ръководи през всичките тъмни времена с крепка десница и окото Му бди за вас, когато преминавахте през опасните пътища на този свят. В това – Аз, вашият Върховен Покровител, имаше да полагам големи усилия и жертви, да поправя вашето минало, да ви възпитам и облека в хубостта на Вечното, което ви е отредено. За това благоволих да извикам отдалече, от край небесата, двамата братя, светила на славянский род и да им връча Словото на Истината и Словото на Живота, да ви го донесат и ви научат пътя Ми, по който да възлезете във Вечната Виделина, в която обитавам; Виделината на живота, която ви проводих да пребъдите в нея, която светът не прие, но я отхвърли и предаде помазаника Ми на завета, Исуса, на поругание и смърт, защото делата на тоя род бяха лукави.

Но престъпниците на завета Ми приеха заплата за своите беззакония и от нине всичко се прекратява. Правдата е вечна, Отец ми е неизменяем, делата Му са неотложими, вий сте Мой народ. Господ потърси дом за Себе Си и изборът Му падна славянското домородие, което Небето възлюби за неговата Божествена добродетел. За това ви пратих двамата Мои служители да ви донесат радостната вест да напуснете мрака на тъмните езически богове. И биде радост голяма в световете на виделината, кога Бог положи печата на великото Си име на вази и вложи Духа Си в сърцето ви в завет вечен. И явих се на тогавашния ви царствуващ Господар и му известих Волята на Небето да приеме Пратениците Ми на Новия завет и той послуша гласа и се удостои пред Мене да стане родоначалник на духовното ваше възраждане.

И казвам ви, че не се е раждал в дома славянски от него по-смирен и почистосърдечен Господар, който с непоколебима вяра прие даденото обещание, подобно Аврааму, който не пожали сина си, но го пренесе жертва жива Богу, така се подвизава благоугодно вашият началник и баща на славянския род, който даде очите на първородния си в жертва благоприятна, дар избран Господу, в знак на неизменна вярност Нему. И от този ден се извърши призванието ви от Бога на Силните, Който съизволи в Своята неизмерима мъдрост да прослави с вас наедно всичкото славянство, в което Господ Всесилний пребъдва и на което отрежда да заеме най-първо място в Неговото Царство, което встъпва вече в своята сила в тоя страдующ свят.

Разберете неизменяемата истина, че въздигането на славянския род е въздигане необходимо за всички, което Бог сам върши за своя избраник Вожда на Спасението, Който скоро ще се яви помежду ви в пълната своя Слава и Сила, да възстанови вечното Царство на Мира, Царството Божие на Земята. И който оспорва вашето първенство от нине, казва сам Господ, оспорва Моето, понеже имам власт да дам Моето комуто искам и ако Аз давам от добрата Си воля, кой е този, който ще Ми се възпротиви и Ми

каже що върша?

Онзи, който се осмелява, нека излезе и опита силите си и ще види. Аз съм един и думата Ми е неизменяема и съм верен и истинен във всичките Си пътища. Словото Ми е неоспоримо, Господ ви е ръководител. Той ви е жених, Който изпраща даровете Си, Който ви се радва като младоженец за любовта, която сте приели с верност от Него, Който е Цар над царете и Господар над господарите.

Ето затова ида от предвечните обиталища да ви подбудя на добър и свят живот, да ви предохраня да не съгрешите изново против върховната воля на Небето и ви отхвърли както в миналото, когато с беззаконията си дотегнахте на Бога и Той ви остави да паднете под ръцете на вашите врагове, които дойдоха отдалеч да ви накажат за престъпленията и да изпълнят волята на Върховния Съдия нас вази. Но в тогавашното ваше падане Аз ви подкрепих с Любовта Си, понеже не бяхте съвършено отхвърлени от лицето на Този, който ви беше избрал. И в дълговечното робство постоянно ви ръководех в пътя на търпение и смирение и ви учих да изправяте живота си, да съзнаете греховете си, да се разкаете и обърнете с всичкото си сърце към Господа Бога вашего, с Когото сте съединени с брачни връзки на чист и непорочен живот. И във всичките ви страдания и изпити Аз ви подкрепях с Моята ръка и ви придавах сила и мощ на духа да не отпаднете съвсем духом и се изгубите в тинята на отчаянието.

И с всички сили, които разполагам, завзех се да създам у вас душа чиста и непорочна, с поведение Божествено. И в края на вашия дълговековен изпит, когато Небето реши по Висше усмотрение на Божия промисъл да ви избави от тежкото робство, Аз бях първият, който се явих да се застъпя да ви освободя, като предполагах, че ще се възползвате от дадената благодат да поправите миналото; но вие злоупотребихте с даровете на свободата. Обаче Аз почнах освобождението ви, като турих в действие всичките си мощни сили да работят навсякъде за постигане и осъществяване на великата мисъл, която има да завърша в най-кратко време, което чака Моята върховна заповед, но вашите раздори, вашият новоразвратен живот, възпира святата мисъл, която имам на сърце за вашето добро и доброто на целия род человечески; но всичко си има своите граници, това трябва да знаете. През тия последни години на новопочналия ви живот съм ви ръководил безопасно до тая минута и съм полагал най-големите усилия да ви опазя от много опасни злини. Въздайте хвала на Богу, че Аз не съм от тия, които се побеждават. Иде време и сега е, когато ще опитате Силата Ми и ще познаете, че Аз съм Бог, Който се не лъже, но вие сте народ своенравен, който не съзира къде се крие неговото добро.

Слабата черта на душата ви е общото разединение и разногласие, което спъва святото дело на славянския род, но верен съм в делото на Този, Който Ме е проводил. За него няма препятствие, няма мъчнотии, волята Му е воля вечна и непреклонна и все, що е рекъл, ще бъде, но не във вашите дни, ако се повърнете назад, както израелският народ в пустинята, и ще оставите костите си, както тях за вашето малодушие и общо неверие. Но новото поколение, което сам Бог на Силите ще повдигне, ще осъществи Неговите възнамерения, предопределени да се изпълнят.

Можете да ускорите и затрудните вървежа на вашето дело, ако се вдаде-

те на разпуснатия живот на покварените народи и това Ме прави повече да бодърствам за вази, да не би изново да се повърнете и паднете в примката на лукавия, което падение ще ви коства живота. Това Ме принуди да сляза от горе помежду ви, да се застъпя изново да изгладя и премахна адската омраза с братския вам род, който е положил за вази безброй человечески жертви; той е свята Русия, на която Бог е отредил велико бъдеще, да изпълни волята Му, за ваша слава и славата на Неговото Царство. Ще приемете от нея дан като Мелхисадек от Авраама, когото и благослови. Днешната сила и слава я вам дължи, такива за Божествените наредби: един сее, друг жъне, в края всички ще участват в Божието благо.

Днес адската злоба се отстранява, ходът в работите взема друг вид, адските сили отстъпват в първите сили на бойното поле, нарушителите на Божия мир ще бъдат наказани навсякъде и правдата Му ще се възстанови на Земята. Царството, което ще да възстановя, не е царство на омраза, но на любов; подигнете очите си и вижте, че светът е узряла жетва. В скоро време ще заверя вярността на моите Божествени думи. Още един велик подвиг и всичките сърца ще треперят и мъдруванията на света ще престанат веднъж за всякога.

Небето, в знак на своето благоволение, ви е дало един свят залог на велика милост и любов, който се пази помежду ви от този ден, в който е даден отговорът, започва вашето изкупление и ви предупреждавам да пазите това, което градя, да не го съборите, защото е свято, и ако се опитате да святотатствате, три злини ще ви допусна: глад, мор и разорение, и няма да ви пощадя, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. Пазете думите Ми. В тоя Залог, който съм ви поверил, почива бъдещето ви, той е скрижалът на дома ви, надежда и живот за рода ви. Слушайте ме, доме славянски, да сте ми свидетели, че съм ви говорил.

Обръщам се към вас сега, мои служители, водители, учители и към вас книжници, фарисеи и лицемери и ви заповядвам да не развращавате народа Ми, който съм ви поверил. Престанете от лошите си пътища, време е вази да поразмислите, водете народа ми в пътя на истината и не го заблуждавайте, помагайте на беззащитните в тегогите ми и не оскърбявайте бедните. Напуснете беззаконието, отхвърлете неправдата, оставете развращението, защото Бог не може да гледа на това отвратително дело, което се върши пред Него навсякъде. Търпението Му е вън от границите си, повикан съм да туря край на неизцелимо зло. Поразмислете догде е време, иде час и сега е, когато ще бъде късно да ме търсите, мислете неверието, което ви е обхванало, самоволно не ще ви принесе никое добро. Ето, вторий път ида от как сте станали мой народ, за да ви видя със собственото си око какви сте наглед, как живеете и духът Ми е трогнат от печалната картина. За оплакване сте вие, над които пожертвувах всичко придобито: живот, слава и чест, сте злоупотребили с Моята доброта и Моята любов.

Пред лицето Ми стоят множество нещастни ваши братя и сестри, изнасилени и ограбени от самите вас. Идете при тях и им изповядайте прегрешенията си и направете мир всякой с ближния си. Тоя ден, който ида да ви се открия в Моята пълна слава, искам да е ден на радост, а не на скръб, ден, посветен Богу Моему.

Аз съм Елохил, Ангел на завета Господен.

16.2. Мисията на българския народ

Учителя:

„Моята задача е да ви предам Божественото учение. Вашата задача като ученици, е да го предадете на българския народ. Задачата на българския народ е да го предаде на всички народи. Аз отговарям пред Бога, ако не изпълня задачата си. Вие отговаряте, ако не предадете на българския народ това Учение. Българският народ отговаря пред Бога, ако не предаде Учението на другите народи." (сп. „Сила и живот", 1992, бр. 1)

„Това учение за майка България, за шовинизма – това учение е на падналите ангели! Трябва да дойдат новите българи! Новите българи са трудолюбиви пчели, които събират мед от цветята. Спасението няма да дойде от българите. От българите ще дойде Любовта. Любовта ще дойде от България. Любовта ще изтече от тях по целия свят. Ако в България изтича един извор, няма ли да напои света? Ако този извор е сто километра широк, няма ли напои света? Любовта като мине през теб, ти ще бъдеш носител на Божественото!" („Акордиране на човешката душа")

„Това, че българите имат много дългове, се дължи на неизпълнение задълженията към Бога. Казвам: ако спазвате законите на Любовта, Мъдростта и Истината, върху вас ще се излеят всички благословения, обещани на човечеството от памтивека.

На българите ще кажа: ако слушате великото разумно Слово, нивите ви ще раждат десет пъти повече, отколкото досега, лозята ще дават толкова много плод, че не ще може да се обере." („Видяхме Господа", НБ, 11.03.1923)

„Трябва да създадем една по-благоприятна почва, за да дойдат и да се преродят в България по-добри духове, защото целта на Веригата е да натори почвата, та като дойдат по-добрите духове, да помогнем за тяхното въплъщение и да ги поставим на работа. И тогава в България ще имаме по-добри управници, министри, съдии и пр." (Годишна среща на Веригата, 16.08.1909)

„Ние действаме в България така, че Господ да направи този народ по-религиозен и по-щедър, за да може чрез тези добродетели да се помогне за неговото повдигане. Да, аз искам да вселя във вас онази дълбока вяра в Бога, която да започнете да прилагате вътре в себе си. Имайте дълбокото желание да приложите един Божествен Закон и Господ ще ви научи, а като е с вас, Той ще ви помогне. Но предупреждавам ви, никога да не допускате съмнение в сърцата си и никога да не Го огорчавате с лошите си мисли." (Годишна среща на Веригата, 23.08.1911)

„Казвате: «Че какво могат да направят българите!» Ако приложат Христовото учение, те биха запалили целия свят и биха го освободили." („През онези дни", НБ, 25.10.1931)

„Братството ви изпраща и сега сред този народ, за да го повдигнете. Почти всички вие тук, след като свършите работата си между славяните, ще отидете в Америка. Но това ще бъде подир хиляди години, когато дойде шестата раса...

Атмосферата в България е много тежка. Българският народ се е свързал с материалните неща и за да се повдигне, трябва да бъде разделен от материята. Виждате сами, че българинът иска да има и кокошки, и свине, и кози, и овце, и говеда, докато разказват, че един германец е доволен и от един кон. После един германец е доволен от 50 декара земя, за да я работи и да поминава, докато българинът е недоволен от много повече... Въпреки това не считайте, че ние тук сме едно нищожно малцинство, защото е нужна много малко подкваса, за да се подкваси голямо количество мляко. Тук е важно не количеството, а качеството. Ние искаме да се възстанови изгубеното съзнание и щом то се възстанови, миналото знание ще се възвърне и доброто ще излезе напред. Интересно е, че тези, които в миналото са ви спъвали, сега отново ви спъват. И затова знайте, че всички ваши лоши мисли и желания идват от тези зли духове, които искат на нова сметка да ви спънат, но дръжте се! Вие нито сте прости, нито сте от долен произход. Дерзайте! Имайте и съхранявайте онова истинско знание, че Христос, Който ви е водил в миналото, и сега ви ръководи. След като повдигнем хората, ние ще трябва да ги научим и как да живеят. И всеки от вас ще си дойде на мястото, което му е определено за работа. Но за да разбирате всичко това, вие трябва да умрете — да умрете за греха и да възкръснете за Правдата и Любовта." (Годишна среща на Веригата, 17.08.1912)

„България се нуждае от искрени хора, които говорят истината. Само така ще се повдигне българският народ. Христос дойде между един народ, но го разпнаха. Българите имат за задача да предадат това учение на другите народи. Какво искат те? Да станат велик народ? Вашата земя е толкова голяма, колкото беше земята на евреите. Ако не слушате Господа, и от вас нищо няма да остане. Ако приемете Великите Божи Закони, Любовта и Мъдростта, вие ще бъдете велик народ и държавата ви ще бъде по целия свят. Тогава ще царувате не чрез насилие, а чрез Божественото Учение, което ще излиза от вашите сърца. То навсякъде ще дава изобилно сладки, вкусни плодове." („Добрият пастир", НБ, 18.01.1920)

Слава Севрюкова:

„Помнете, няма да сме държава, която е ей тъй (сочи ръка надолу). Не ще бъдем народ от ниска класа. Ще имаме авторитет. Но никога не ще успеем да се издигнем икономически. България ще я спаси не толкова възстановената икономика, колкото възвърнатата Духовност. Трябва да се стремим да бъдем център на Светлината."

„Страната ще преодолее кризата и ще укрепне. От богоизбрания ни народ ще се роят бъдещи духовни водачи. Това не е случайно – писмеността на славянското племе преди повече от хилядолетие се яви чрез

нас. Предстои ние да разширим неговата култура. Това е кармично предопределено.“

„В Библията е казано: «Последните ще бъдат първи». Помнете - от България ще поеме по Земята голяма Мъдрост. Тепърва светът удивен ще узнае онова, което племето ни е дало на Човечеството. Висока е тая чест. Колкото до славяните, на тях принадлежи Бъдещето.“

„На Земята винаги има две крайности - Светлина и Тъма. Те владеят Човешкия дух. Да, у нас неведнъж е вилняла непрогледна Тъма, но по-често благоденства томителна Светлина. Душите, въплътени на българска земя, се извисяват. Племето ни, подобно на еврейското, е белязано от Бога. Тук се въплъщават еволюирали, ведно с най-пропаднали ниски духове. За да се развиват. При нас по-бързо се расте, в сравнение с другите народи. Будни сме, с борбен дух, но поради прекомерно ярката индивидуалност не сме единно племе. И все пак, колкото да намаляваме, пак повтарям, не ще изчезнем от лицето на Земята.“

16.3. Небесното покровителство

Учителя:

„Понеже България е в златния си век, никой не може да ѝ напакости и навреди. Никой не може да отнеме добрите, благоприятните условия, при които тя се намира. Това спасява българите при сегашните събития. Ако тези събития се бяха случили в друга епоха, българите щяха да се справят мъчно. Благодарете, че милостта Божия не ви е изоставила. Сега условията за България са много благоприятни. 90% от условията благоприятстват за България да излезе от войната невредима. И само 10% са неблагоприятни. Невидимият Свят помага на българите да се справят с положението, да излязат от днешното положение. От горе помагат на българите.” (из „Изворът на Доброто“)

„В България има много ясновидци. Това е добър признак. Значи духовното действува в България.” (из „Акордиране на човешката душа“)

„Духът Елохил, Който е Божий Помазаник, е ръководител на българите. Той е ангелът, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е Ангелът на Завета, Господ, Комуто българите дължат своето политическо освобождение. Да, българите дължат много на Елохил. И Той ще се яви между славяните, но те няма да го разпънат както евреите.” (Годишна среща на Веригата, 12.08.1911)

„Когато едно време противниците гонеха богомилите, беше в една епоха на отлив и беше възможно гоненето на богомилите. Сега сто чифта цървули да скъсат, нищо не могат да направят, понеже ние сме в прилив. И сега, дето се опитват да направят нещо против нас със законопроект, нищо не могат да направят.” (из „Акордиране на чов. душа“)

16.4. Отговорността

Учителя:

„Не приложите ли това учение, катастрофата е неминуема." (из „Окултният ученик")

„Ако българите приемат моето учение и го приложат, ще станат велик народ. Не го ли приемат, ще пропаднат." (из „Учителя за себе си", Лалка Кръстева)

„Учениците могат да спънат своя Учител – най-малко могат да отбият течението, а като отбият течението, техните градини ще останат неполяти." („Мисъл и действие", ООК, 15.06.1922)

„Ние сме творци на света; ние градим, ние създаваме великото, красивото в света. Докато ние сме в България и работим, българите могат да бъдат сигурни за своето съществуване и благоденствие. В който ден напуснем България, от нея нищо няма да остане – България ще се превърне в пустиня; това всички трябва да знаят! Нека се напишат тези мои думи в Божествената Книга! Всички трябва да знаят, че туй дело е Божие. Ако българите не изпълнят Волята Божия, те ще изпитат на гърба си Закона на непослушанието. Мнозина искат да докажа това. Няма какво да го доказвам – вие ще бъдете свидетели на това време и ще видите какво ще стане, и тогава ще си спомните, че моите думи са били верни. Тогава всички ще разберат, че Божите Закони не се изменят." („Никодим", НБ, 22.01.1928)

„Някой казва: Какво ще стане с България? Щом България приеме Божественото учение, добре ще бъде за нея. Но, ако не го приеме зле ще бъде. Колкото евреите прокопсаха, толкова и българите, ако попречат на Бялото Братство. Да го знаят българите. Съдба има. Какво са дали българите на света досега? Само една малка светлина: Богомилството. Доколкото можем да служим за проводници на Божествените идеи, дотолкова ще имаме място в света." (из „Акордиране на чов. душа")

„Толстой казваше - в Русия да се обърнат към Господа, но не го послушаха. Той беше пратеник на Господа, но гласът му остана глас в пустиня. След това Русия пострада. Мислите ли, че и ако вие не ме послушате, България няма да пострада. Аз бих желал българите първи да дадат пример. Важно е българският народ да се просвети духовно и да заеме достойно своето място между другите народи. Ако всички приемат Новото Учение, пътищата им ще се оправят, семействата и училищата ще се повдигнат и тогава ще бъде приятно да преминаваш от единия край на България до другия. Ще бъдеш като в рая. Ще вървиш и ще се радваш, че служиш на Бога. Дето минеш, дърветата и цветята ще ти се усмихват, плодовете сами ще ти се предлагат. Моми и момци ще те посрещат с радост и веселие. Всички ще бъдат добре облечени и украсени." („Добрият пастир", НБ, 18.01.1920)

„Българите, като ученици в Окултната школа, са много слаби, не са издържали. И затуй именно в миналото тук, на Балканите, нито една школа не се е задържала, а всички са минали на Запад. И сега може да направите същата грешка, но тогава туй учение ще замине или на Изток, или на Запад. И ако замине, туй място тук не ще има окултно значение. И ако вие не си поставите за задача да си закалите волята сега, Балканският полуостров ще има същата участ, каквато имаше Палестина." („Окултни правила", ООК, 27.04.1922)

„Ако България приеме Новото Учение, ще получи всичко, каквото и е нужно. Ако не го приеме, нищо няма да ѝ се даде. Христос проповядва на евреите преди 2000 години, но те не приеха това Учение. И ето, 2000 години се изминаха и те продължават досега да се скитат по света, без отечество. Мислят ли българите, че ако не приемат Новото Учение, по-добра съдба ги очаква? Ако българският народ не приеме това Учение, нещо страшно иде за него. Няма да кажа какво, но да го знаете. Вие ще видите какво ще дойде. Ако го приемете, ще бъдете един от първите народи." (из „Изворът на Доброто")

„Сега и аз търся в България хора на истинската Култура, в които да вложа нещо ново. Между българите аз намерих достатъчно умни хора. България е пълна с моми и момци, които ще се свържат за велика работа. За българите ще настанат най-благоприятни условия. Обърнете се към Бога, към Неговата велика държава." (из „Изворът на Доброто")

„От вас, като българи, се иска геройство. Англичаните се отличават с честността си. Германците - с трудолюбието си. Славяните - със самопожертвованието си. И вие, като българи, желая да имате за девиз самопожертвованието. Само тогава ще разберете смисъла на Живота." („Що казва Духът", НБ, 29.02.1920)

„Аз нося добро на българите. Ако не бях се застъпил пред Великия, Разумния Свят, те щяха съвсем да загазят. Сега Невидимия Свят иска да ги избави. Сегашната епоха е от голяма важност за България. Ако сега България не приеме идеите, които проповядвам, ако изтърве благоприятните условия, които ѝ са дадени, тогава ще я оставят и тя ще има същите условия за повдигане, в най-добрия случай, след 2000 години най-малко, или при най-лошите условия - след 15 хиляди години най-късно.

В скоро време, в свещения огън на Любовта ще влязат 4444 души българи. Знаете ли на какво ще прилича България, когато те влязат? След това ще се отвори една врата и другите ще влязат, след тях и още други. Българите, които влизат през тази врата, ще добият нещо особено. Който ги види, ще каже: „Това са българите.

На българите ще кажа: „Ако слушате Господа, нивите ви ще раждат 10 пъти повече, отколкото досега. Лозята ви ще дават толкова много плод, че не ще може да се обере. Желая в българите да се роди Новият Човек. Това е възможно, защото българинът има добро сърце." (из „Изворът на доброто")

„Политическият възход на една държава зависи от духовното повдигане на нейния народ. Съдбата на България, която тъй много ви интересува, зависи също от тази добродетел, от духовното повдигане на българския народ." (Годишна среща на Веригата, 16.08.1912)

„Ако българският народ не приеме това учение, нещо страшно идва за него. Няма да кажа какво, но да го знаете. Вие ще видите какво ще дойде. Ако го приемете, ще бъдете един от първите народи, ще бъдете записани, че сте повярвали във възкресението на Христа." („След три дни", НБ, 24 .06.1923)

„Какво ще стане с България? От вас зависи да бъде тя добре или зле. Когато всички българи живеят в хармония с Цялото, техният живот ще бъде хармоничен. Още от създаването на света Бог е начертал границите на България, предвидил е каква форма на управление да има. Един ден този план ще се приложи. Това е предвидено както за България, така и за всички народи, за всички хора поотделно." („Призваните", НБ, 03.11.1918)

„Питате какво ще стане с България. Казвам: Ако България изпълнява Божията Воля, ако всички българи бъдат добри, разумни, честни и справедливи, добро иде за нея. Ако не изпълнява Божията Воля и не прилага доброто, разумността, честността и справедливостта, никакво добро не я очаква." („Господ му рече", НБ, 06.04.1919)

„Сега, какво мислят в България? Ще дадат ли каквото трябва или ще изпъдят слугите Божи? Можете да опитате и едното, и другото. Ако дадат своята дан на Бога, ще бъдат велик народ, пък, ако играят на боб - като евреите, и това ще опитат. И вие сте българи, нали? Българин, значи, човек на Духа!" („Домовит човек", НБ, 07.03.1926)

„Българите са важни, докато вършат Волята Божия. Щом не я вършат, ще бъдат зачеркнати от лицето на Земята." („Правилно мерене", ООК, 26.05.1943)

„Ако българите са нещастни, причината е в тях, никъде другаде. За тяхното нещастие не са виновни нито сърбите, нито гърците, нито англичаните, германците, французите. Всеки народ сам е виновен за своето нещастие...

Само този народ може да стане велик, който вярва в Бога и изпълнява Неговата Воля. Когато един народ има любов в себе си и готовност да се жертва за Великата правда, той винаги побеждава." („Земният и небесният", НБ, 01.02.1920)

„Ако българите мислят да вървят по този път, по който са тръгнали, не ги очаква никакво добро, тази култура няма да им помогне. В света всичко трябва да се измени." („Новото човечество", СБ, 19.08.1920)

16.5. Миналото на българския народ

Учителя:

„Българите са съществували в предисторическо време. Нали едно дете може да смени три - четири пъти името си, но името не изменя човека. Разумните Сили в Природата - Бялото Братство - са приготовлявали българите отпреди 5400 години за днешните времена. Сега те помагат на България... Душата на българина е като силно наторена нива, на която растат всички семена, каквито биват хвърляни. Зависи от градинаря, какви семена ще посее." (из „Изворът на Доброто")

„Свети Иван Рилски се е въплътил в някой си Йосиф, който е живял и работил около Варна Месемврия. Той е този, който е подготвил освобождението на България. И сега той работи за България. Тогава е живял около 80-90 години. Най-напредналите духове между славяните са Кирил, Методи и Борис. Кирил и Методи са славяни. Те ще се въплътят отново до края на този век (20 век), за да подготвят духовно българския народ и да повдигнат славянството. Цар Освободител е бил оръдие на духа, който обединява славянството. Този дух е, който му е заповядал да освободи България, и той не е могъл да не го послуша. Този век е определен като век на чистене. И ако кавказката раса не приеме поставената на нея задача, ще настъпят катастрофални изменения – половината от Европа ще потъне в океана, а културата ще се пренесе в Африка. Но през този свят сега ще премине една магнетическа вълна, която ще пречисти всичко негодно, и тази вълна ще се предшествува от редица признаци: земетресения, омраза, напасти, злото ще се увеличи, войните ще следват една след друга. Но има всички условия за обединение и за подобрение в условията на живота на българския народ. Влиянията на Европа, а именно германското и английското, му съдействат да се повдигне. Опасното е, че с повдигането на България управниците може да се заблудят и да го ударят на ядене и пиене, да забравят, че са били 500 години под робство. Затова именно ние работим да не се повтори робството. Но най-важните събития, които предстои да стават, не могат да бъдат обявени, защото много неща още се уточняват. Фактите не се подчиняват на пророчествата, а пророчествата се подчиняват на фактите." (Годишна среща на Веригата, 19.08.1909)

Ванга:

„Ще се отвори земята и ще се открие кои са българите. Не е вярно, че българите са чергари. Откъдето са минали, държава са оставили и бел град. Българското писмо е едно от най-старите на Земята."

„България е благословена страна! Неслучайно Силите ме изпратиха тук."

Рудолф Щайнер:

„Имаше много хора, живеещи в южните и централни области на Европа, които мислеха по следния начин: „Наистина, моето вътрешно

същество има независим живот във времето между заспиването и събуждането ми – то принадлежи на добрия свят и на област от злия свят." Отново и отново хората мислеха и премисляха за дълбочината на силите, които внасят доброто и злото в човешката душа. Те силно усещаха факта, че човешката душа се намира в свят, където силите на доброто и злото воюват помежду си. През първите векове на християнството в южните и централните части на Европа все още нямаше (масово) такива чувства, но през пети и шести век станаха все по-чести и по-чести... Разпространението беше най-широко в онези области, които впоследствие станаха известни с името България. По чуден начин това име се наложи, въпреки че тези области се населяваха от различни народи. И така, в по-късните векове, всъщност за много продължителен период в Европа, тези с най-силно развито такова състояние на душата бяха наричани българи. За хората от Западна и Централна Европа, живели през по-късните векове на християнството и в първата половина на Средновековието, българите бяха човешките същества, които най-силно усещаха противодействието между космическите духовни сили на доброто и злото." (Събр. съч. 237)

16.6. България - мистичен център от древността

От древността Балканите са били люлка на духовен живот. Хилядолетия преди Христа, когато голяма част от човечеството е тънело в невежество и мрак, на Балканския полуостров пламва една ярка светлина, която посочва нов път в развитието на човечеството. В свещените недра на Рило-Родопския масив е създаден мистичен център – Школата на Орфей. Този Велик Учител на човечеството е роден и откърмен в Тракия, а по-късно посветен в мистериите на Египет. Той владеел висшето знание и магическите закони на музиката и е проповядвал Божественото учение по нашите земи. Неслучайно древните елини са смятали Тракия като страна на Светлината, като отечество на музите. Там, при високите Рило-Родопски върхове, се е намирало светилището на Орфей. Там се е преподавало свещеното изкуство, поезията и музиката. Там Орфей е възвестил великите закони на Живота.

По нашите земи са процъфтели великите култури на траките и одрисите още преди идването на римляните по тези места. От тези култури и до днес има запазени следи.

България се намира на кръстопътя между Изтока и Запада. Тя се намира между три континента. В нея се срещат силите, които работят в трите континента. Тя има голяма историческа роля като глава в общославянския организъм, комуто е възложена важна от Невидимия свят мисия не само народностна или расова, а общочовешка.

По-късно на Балканите пламва искрата на целия културен подем в Европа през епохата на Възраждането. Богомилите бяха носители на истинското Христово учение и възвестиха чистия и свят живот, основан върху

любовта, братството и равенството между хората. Те станаха носители на нови идеи, които имаха общочовешко значение. За разлика от мистичните и чисто езотерични школи в миналото, богомилството имаше не само духовен характер, но и предлагаше цял начин на живот съобразно христовото учение. Богомилите дадоха пример за социални реформи в тъмната епоха на средновековието.

Богомилството се яви като мощно духовно движение за повдигне на българския народ, за освобождаването му от робството, насилието, заблужденията и суеверията. То искаше да просвети този народ, да го въведе в един светъл и свободен живот. В България то беше възпрепятствано да извърши мисията си, но Божествената искра, която то носеше, не изгасна, а запали свещен огън, който обхвана цялото човечество и го поведе към възход. Според Божия Промисъл първо този подем бе необходимо да се прояви чрез науката и придобиването на едно по-дълбоко разбиране за материалния свят, а по-късно, в наши дни, когато неизбежно достигаме точката, в която сляпата наука е все по-безсилна пред великите загадки на Живота, този импулс да се насочи и към духовния живот.

Плановете на Великия Разумен свят всякога се изпълняват, но който е призован да работи за него, а се отклони, ще изкупи това с големи страдания. Българският народ опита този закон като се отклони от правия път и изби, поруга и изгони много богомили - затова и паднахме под турско робство за 5 века. Малко народи са били под робство през такъв дълъг период. От друга страна, това беше подготовка от Разумния свят, за да може в българския народ да се събуди мощната сила на Божественото, за което страданията са като родилните мъки преди раждането на нещо Велико. Чрез тях народът идва до онова възмъжаване, което е необходимо, за да му бъде възложена една такава задача. Затова Учителя оприличава страданието на онзи натиск, под който се образуват скъпоценните камъни, създават се духовни ценности, получава се онзи опит, чрез който индивидите и народите узряват и възмъжават.

През XX век за трети път България и Балканите станаха люлка на едно движение с общочовешко значение – Новото учение, учението на Любовта, което Учителя донесе на света.

В сегашната епоха се завършва един дълъг цикъл от ред култури на слизане, на отдалечаване на човечеството от Великия разумен център. Сега то е достигнало до крайния предел и трябва да се направи завой, да обърне посоката на своето развитие и да тръгне нагоре, към Великия източник на Живота, към Бога.

В такъв важен момент Христос изпрати Свой пратеник, както е правил във всички по-важни моменти в развитието на човечеството. Той донесе знанието, силите и методите за работа, необходими в пътя, който предстои. Върху това знание ще бъде изградена Новата култура. Любовта влиза днес като една нова сила в човешките души. Досега тя се е проявявала частично, сега тя става ръководна сила. Тя ще организира вътрешния и външния живот и ще създаде Новата култура.

Изключителна епоха е, когато Велък Учител идва сред човечеството и живее между хората. Той става център, около който новите сили, новите идеи почват да действат; един нов Живот започва да се изгражда.

Само за няколко десетилетия Учителя внесе този Живот, предаде това Знание, събуди спящите Сили на душата, извърши великото чудо на пробуждането и се оттегли от физическия свят, но оттогава работи още поусърдно за успеха на Делото Божие. През своя земен живот той вложи силите, зародишите и възможностите на бъдещата култура, тъй както в семката са вложени качествата, силите и възможностите на голямото дърво, което ще се развие и принесе плод.

В този смисъл, когато говорим за Учителя, разбираме всички Възвишени същества от Всемирното Бяло Братство, които работят от създаването на света над човешките души и им помагат да се повдигнат и изминат своя път към ангелските йерархии. Всички светли идеи, всички благородни пориви, цялото знание и култура на човечеството се дължат на тях. Те са извели човечеството из мрака на вековете, те го водят към светли бъднини. Те посещават човеците и работят между тях и с тях, видимо или невидимо. Този Разумен център привлича всички, които са подготвяни през вековете и са готови да приемат този живот, да влязат като работници в него.

Те изпратиха Учителя като свой представител - който и преди се е явявал под различни имена сред различни народи, ала идеите, животът, знанието, които той носи, не са затворени в границите на един народ или дадена епоха. Те са достояние на цялото човечество.

За един народ е голяма привилегия, когато всред него дойде един такъв Учител. Тогава този народ се намира под закрилата на Великия Разумен свят и през каквито изпитания и опасности да мине, излиза невредим, ако следва Божите наставления. Ала отхвърли ли ги, той е обречен на гибел.

На въпроса защо Учителя е дошъл точно в България, той отговаря: *„Може да ви кажа, че от всичките народи в света няма по-твърд човек от българина. С девет чифта биволи не може да го мръднеш от пътя му. Те го наричат инат, не, твърд е." („Иде в света", НБ, 03.05.1942)*

16.7. Рила - център на Бялото Братство

Малко българи осъзнават колко сме благословени от Бога с приказната природа на българските земи, с техните величествени планини и плодородни низини. Има едно съответствие между душата на един народ и природата, сред която живее. Безмълвното присъствие на тези едри форми очертава хоризонта и дава на душата определени и ясни впечатления. Те въздействат върху целия душевен свят на човека.

Планините са символ на възвишения стремеж нагоре, на желанието да се докоснем до тайнствения Живот, който изпълва Вселената. Свободолюбиви, горди хора живеят в планините и край тях. Хора, които са свикнали да се борят с трудните условия на живота и това ги е направило силни, упорити и жертвоготовни. Планината издига човека над обикновеното поле на живота, където той работи. Тя го поставя в досег с Великия живот на Цялото. Под нейното влияние в човека се раждат нови чувства, нови мисли, нови идеи.

В планината човек чувства по-определено и по-ясно отношенията си към всичко от заобикалящия го свят. Високите върхове насочват погле-

да нагоре. Човешката индивидуалност се развива и оформя в планините. Мисълта се пробужда. Според Учителя, на 1 януари честваме Нова година в материалния свят, в деня на пролетното равноденствие - началото на годината в духовния свят, а 19 август[34] бележи Новата година за Божествения свят – по тази причина тогава има най-благоприятни условия за духовна работа в планината и ежегодно братя и сестри от цялата страна се събират на Лятна духовна школа край Рилските езера.

Учителя:

„От Рилския масив слиза една мощна, възвишена Божествена струя. Тези, които са близо до този масив, естествено е, че имат условия да се повдигнат, понеже са под благоприятни влияния." (из „Изворът на Доброто")

„Като сте дошли на Мусала, задачата ви е да се свържете с всички добри хора, които желаят подобрението на човечеството. После трябва да се свържете с всички същества от духовния свят и от Божествения свят, които работят за повдигане на човечеството. Като се свържете с добрите хора на физическия свят, с разумните и възвишени същества от духовния и от Божествения свят, вие ще започнете да мислите и работите като тях. По този начин ще станете проводници на Божите блага. Когато човек е свързан с добрите същества от трите свята – физически, духовен и Божествен, той става маг. Достатъчно е да удари с пръчицата си, за да постигне всичко, каквото желае. Както мъглите се движат постепенно и разкриват хоризонта, така магът отваря и затваря тайните врати на Природата." („Божествен и човешки свят", РБ, 23.07.1940)

„В България може да се внесе култура, понеже теренът способства. В Египет, за да се внесе култура, трябваше да се построят пирамидите. Върху тях почива египетската култура. Като нямаха високи места, египтяните ги създадоха, за да имат по този начин трансформатори на космичните енергии, които идат към Земята от Всемира...

Този масив между Олимп, Шар и Рила е бил голям. Той е бил над десет хиляди метра висок. Целият този масив е бил Олимп – място на боговете. Мусала е бил връх с височина 7–8 хиляди метра. Мусала е място, дето няма никакви утайки. Значи не е бил под морето никога. Едно време тук на Балканите е имало тропически климат.

Рило-Родопският масив е бил център на разумните сили, които са работили. Той е бил опорна точка за тяхната строителна дейност. Тук е имало ложа на Всемирното Бяло Братство от най-дълбока древност." (из „Разговорите при седемте езера")

---

34 На този ден Слънцето е пред прага на зодиакалното съзвездие Дева. Мъдреците от дълбока древност са почитали най-много това съзвездие. Великият посветен И-Саабей-Бен-Аадес, който поднесе на човешкия род в древността Астрономията и Астрологията, от всичките 12 съзвездия на зодиакалния пояс, даде на това съзвездие най-красивия и привлекателен образ. В древността то е било изобразявано като девойка с крила на рамената, държаща в ръцете си узрял житен клас.

„Дето се говори, че на Олимп обитавали боговете, това не е било сегашната планина Олимп, а Рилският масив. Той е бил големият Олимп, който после спаднал. А сегашният Олимп после се е оформил. В бъдеще ще има филми, в които ще представят как се е създала Земята и ще копират от реалния филм, който се е запазил – Акашовите записи. Съществата са запазили всички тези процеси на миналото във вид на филм. И в бъдеще хората ще ги виждат. Запомнете, има връзка между Хималаите и Рила.

България е избрана, понеже има много планини, а без тях не може. На Земята има центрове, които са врата на живота и водата, която минава през тях, е вече свещена и има голямо въздействие. Тези врати се пазят. Вода с голямо действие, с изобилен живот има в непристъпните, свещени места на планините, пазени от посветени." (из „Акордиране на човешката душа.")

Ванга:

„Нашите планини и езера са свещени, като тия в Индия. Само че народът ни не го разбира. Ще дойде ден, когато при нас ще дохождат от цял свят и ще черпят енергия... Седемте рилски езера са райско кътче – то ни е връзката с Космоса. Затова Петър Дънов толкова често е ходел там."

17. Един съвременен чудотворец

„Ние знаем, че на Моисея е говорил Бог; а Тогова не знаем откъде е.

Отговори човекът и им рече: това е и чудното, че вие не знаете, откъде е, а ми отвори очите. Ние пък знаем, че Бог не слуша грешници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогова слуша." (Йоан 9:29-31)

„Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, делата, що Аз върша и той ще върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца Си." (Йоан 14:12)

За да придобием една още по-пълна представа за онзи напреднал дух, който дойде да ни предаде Божественото учение, споделям с вас няколко спомена от Учителя, записани от Влад Пашов в *„Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов"*. Макар да не мога да гарантирам тяхната достоверност (както и достоверността, на която и да било друга книга, включително и Библията), нямам причина да се съмнявам в истинността им.

17.1. Неподвластен на познатите физически закони

„Тогава взеха камъни, за да хвърлят върху Му; но Исус се скри и излезе от храма, като мина през сред тях, и така си отиде." (Йоан 8:59)

„По време на Първата световна война при Учителя пристигнали гости от провинцията и той ги извел на разходка в боровата гора, към Обсерваторията. На една полянка ненадейно ги обградила полиция и поискали да арестуват Учителя. В същия миг той изчезнал сред гостите и полицаите. Нашите приятели го търсили с поглед, но него го нямало. Полицаите си отишли, а гостите се върнали в квартирата на Учителя на „Опълченска" 66. Намерили го седнал в столовата до масата да пие чай. Като ги видял, Учителя само се поусмихнал, без да им каже нищо."

„Учителя бил в един провинциален град. И както обикновено, в къщата, където гостувал, се събрали почти всички братя и сестри. След като разговаряли дълго, Учителя се отделил в друга стая малко да си почине, а братята и сестрите продължили приказката си по различни окултни и духовни теми. Дошли и до въпроса кой е Учителя и какви са неговите възможности? Доста от братята били чели някои окултни книги и знаели нещо за окултизма. Но това били първите години от живота на Братството и учениците още не познавали Учителя. В разговора стигнали до мнението, че и той е човек като тях, но е много по-умен, понеже повече е чел. В този момент в стаята отново влязъл Учителя и ги попитал за какво приказват. Без да дочака отговора, се усмихнал и казал: „Вие разговаряхте за това кой съм аз и дойдохте до заключението, че съм човек като вас, само дето съм по-умен." След това добавил: „Сега ще направим един опит, за да видите, че не съм като вас." Казал им да заключат вратата и те го направили. Както стоял пред учениците, Учителя изведнъж изчезнал и им се обадил отвън, от коридора. Стаята била все още заключена. В следния миг той се появил пак вътре при тях, без да отключват вратата. Този опит се повторил няколко пъти."

„Брат Тодор Чернев разказва друг подобен случай. Една година на събора на Братството, група ръководители искали да се срещнат с Учителя и да си поговорят. Той бил в горната стая и им се обадил да почакат долу при стълбата. Чакали дълго и все гледали нагоре кога ще се появи Учителя. По едно време чули, че се отваря вратата на долната стая, до тях, Учителя се показал оттам и ги поканил да влязат. Никой не го е видял да слиза, а стълбището било единственият път надолу. Тогава разбрали, че е слязъл при тях по невидим път."

„Такова преживяване имал и един друг брат. Той също чакал пред стълбата, около два часа, след като Учителя му се обадил отгоре да има търпение. По едно време чул стъпки зад себе си и видял, че Учителя идва от градината. Не го е забелязал да слиза, а бил до самите стъпала."

„Към края на Първата световна война Учителя бил интерниран във Варна и живеел в хотел „Лондон", на най-горния етаж. Една ранна утрин брат Манол Иванов и брат Борис Желев отишли при него. Брат Манол разказа: „Като стигнахме, Учителя се обади от прозореца, че

ще слезе. Вратата на хотела все още не беше отключена. След малко ние видяхме Учителя при нас, а вратата не беше отваряна. Приближих я - тя беше все още заключена. Учителя дойде при нас през затворената врата."

„Нещо подобно се случило с Учителя, когато веднъж бил задържан в полицията. Един брат отишъл да го търси и началникът му казал, че е под арест и в еди-коя си стая го пази полицай. Началникът отишъл с нашия брат до стаята и отворил заключената врата, за да извика Учителя отвътре. Но за голяма изненада на началника и на полицая, който пазел вратата, не намерили никого в стаята. Полицейският началник се развикал, че ще накаже полицая, защото не бил внимателен и задържаният избягал. Полицаят се оправдавал, че е стоял на поста си неотлъчно и никой не е излизал: „Нали видяхте, че вратата беше заключена?" Братът отишъл на улица „Опълченска" 66 и намерил Учителя, който пиел чай в столовата. И в този случай той само се усмихнал, без да каже дума."

Подобна случка е описана и в Деяния на апостолите 12:3-11:

„А като видя, че това се понрави на иудеите, хвана и Петра ... и, като го задържа, хвърли го в тъмница и го предаде на четири четворки войници да го пазят, като мислеше след Пасха да го изведе пред народа. И тъй, Петър беше пазен в тъмницата; а в това време църквата непрестанно се молеше Богу за него. А когато Ирод щеше да го изведе, през нея нощ Петър спеше между двама войници, окован с две вериги, и стражари пред вратата пазеха тъмницата. И ето, Ангел Господен застана, и светлина блесна в тъмницата. Ангелът, като побутна Петра в хълбока, събуди го и рече: стани скоро! И веригите паднаха от ръцете му. Тогава Ангелът му рече: опаши се и обуй си обущата. Така той и направи. После му казва: облечи дрехата си и върви след мене! Петър излезе и вървеше след него, и не знаеше, че това, що прави Ангелът, е истина, а мислеше, че гледа видение. Като минаха първата и втората стража, дойдоха до железните врата, които водеха за в града и които им се отвориха сами: те излязоха и преминаха една улица, и тозчас Ангелът отстъпи от него. Тогава Петър, като дойде в себе си, каза: сега разбрах наистина, че Господ прати Своя Ангел и ме избави от ръцете Иродови."

17.2. Пророкът

„Когато убиха Стефан Стамболов, Учителя беше у нас в Търново - разказва сестра Елена. Той ни съобщи: „ Убиха Стамболов." Ние запитахме - във вестника ли пише? - „Не, сега се извърши престъплението." По същия начин ни каза и за смъртта на м-р Петков - в момента, когато бе станало деянието."

„Брат Георги Попов, бивш учител от с. Горска поляна, Елховско, ми предаде една история: „На събор в Търново Учителя държал беседа в

читалището. Присъствали братя, сестри, граждани и свещеници от града. След беседата един от поповете станал и се обърнал към присъстващите: „Днес в два часа следобед тук в салона ще има публичен диспут между архимандрит еди-кой си и г-н Дънов." След него Учителя рекъл: „Днес в два часа тук няма да има никакъв диспут, защото, който излезе от салона няма да може да влезе, а който остане тук, няма да може да излезе!" После слязъл от трибуната и напуснал салона, а след него всички братя и сестри. Братята били на палатки край лозята на Търново. Времето било чудно хубаво - горещо, ясно, без нито едно облаче на небето, както е обикновено в средата на август. Учителя наредил да стегнат и окопаят палатките, защото щял да вали дъжд. Братята погледнали безоблачното небе, зачудили се, но макар и формално, постегнали палатките. Към един следобед на хоризонта се появили малки бели облачета. Те нараствали, после потъмнели и покрили цялото небе. Изсипал се такъв проливен дъжд, че улиците на Търново се превърнали в реки. Това продължило докъм четири часа следобед. Разбира се, никакъв диспут не се състоял и пророкуването на Учителя излязло точно."

„Около седемдесет души присъствали на събора през 1912 година. Там бил и брат Б. Боев. Съборът продължил три дни и когато на тръгване всеки си вземал сбогом с Учителя, той заръчвал: „Като си отидете вкъщи, първата ви работа е да си накупите дърва и брашно!" Не спирал да повтаря това и братята учудено питали: „Защо, Учителю, война ли ще има?" Учителя им казвал: „Война ще има. Всички ще отидете и всички ще се върнете." След един месец била обявена войната, а никой до този момент не беше очаквал такова събитие. Само Учителя ги предупредил навреме. Всички братя от събора, които участвали във войната, се завърнали живи и здрави. На тръгване Учителя им препоръчвал да носят със себе си преписана „Добрата молитва" и 91 псалом."

„На една друга беседа, докато Учителя говорел, човек от публиката си помислил: „Ама че шарлатанин, а!" Понеже Учителя минавал от въпрос на въпрос, думите му се сторили шарлатанство. Учителя го погледнал право в очите и казал на всеослушание: „Аз не съм шарлатанин и мошеник, а отговарям на въпросите на присъстващите." Човекът, който си помислил това, потънал в земята от срам. Той сам ми е разправял този случай."

17.3. Братът на страдащите

„Когато веднъж Учителя бил с Братството на летуване в Рила, приятелите ни преживели следното: както винаги на планината, вечерно време палели големи огньове, около тях се пеели песни, а понякога Учителя говорел. Учителя седял между двама братя, греел се на огъня и слушал песните. Изведнъж той наклонил главата си към един от тях, сякаш заспал. Всички забелязали това и стояли учудени. Един брат се сетил да види колко е часът - било към 10 вечерта. След три минути

Учителя изправил главата си и наоколо облекчено въздъхнали, че не се е случило нищо лошо с него. Запели отново, Учителя продължил да разговаря, сякаш нищо не е било. Никой не посмял да попита за случилото се, но и никой не могъл да си го обясни. На другия ден към десет и половина преди обяд пристигнала група от 16 братя и сестри, които тръгнали предната вечер от град Дупница. Някой им показал нов, по-кратък път към езерата, но като вървели по него се стъмнило, те се объркали и изгубили посоката. След като се лутали в безизходица, най-после един брат предложил да спрат и да се помолят на Учителя, за да им помогне по някакъв начин да излязат от това положение. Всички се съгласили, спрели и започнали заедно да четат молитва, като отправяли силно мисълта си към Учителя да им помогне. Веднага след молитвата съзрели, че сред мрака блясва светлина и ясно видели Учителя, който с пръст им посочил къде трябва да вървят. Те поели натам и намерили пътя, по които стигнали до лагера. Още когато блеснала светлината, някой погледнал часовника и запомнил, че е 10 часа. Било точно времето, когато Учителя заспал край огъня на бивака."

„На Изгрева една сестра казала на Учителя, че ще отиде на Витоша, за да може да се уедини в съзерцание сред природата и да размишлява. Качила се до Черни връх, но като се връщала паднала гъста мъгла и тя изгубила пътя в гората. Лутала се насам-натам и се объркала още повече. Решила да се помоли на Учителя да ѝ покаже пътя. Направила молитвата и изведнъж видяла Учителя пред себе си. Тя много се зарадвала и го попитала откъде е дошъл и как я намерил. Той я превел през мъглата в гората, извел я на пътя, показал ѝ посоката, в която трябва да върви. Още когато Учителя дошъл при нея, тя му целунала ръка, което показва, че той не бил видение, а е бил материализиран. Сестрата си помислила, че Учителя ще върви с нея през целия път. Но за нейна изненада след малко той изчезнал. Когато се върнала на Изгрева, отишла при Учителя и му разправила случая. Той се усмихнал и казал: „Винаги когато се намирате в затруднение, обаждайте ми се с молитва и аз ще ви помогна." Има много такива примери в живота на Учителя."

„По времето, когато преследваха евреите и бяха започнали да изселват някои от тях, Учителя извикал брат Лулчев и му заръчал: „Ще отидеш при царя и ще му кажеш да не позволи нито един евреин да бъде изселен вън от границите на България." Брат Лулчев отишъл в двореца, търсил царя, но никой не знаел къде се намира той. Върнал се при Учителя и му обяснил, че не може да намери царя. Учителя настоял: „Ще отидеш при царя и ще му кажеш каквото ти заръчах." Брат Лулчев заминал втори път и пак никой не го осведомил къде е царят. Върнал се при Учителя и разказал, че отново не успял да го намери. Учителя влязъл в долната стая, останал там пет минути, излязъл и посочил: „Иди в Кричим." Брат Лулчев отишъл там и наистина намерил царя, който много се изненадал как са го открили. Лулчев му предал, че Учителя го пратил с поръчение царят да не позволява да изселват евреите вън от България."

„Ето, давам ви власт да настъпвате на змии и скорпии и на всяка вражеска сила; и нищо няма да ви повреди." (Лука 10:19)

„По време на Балканската война брат Георги Куртев бил на фронта като фелдшер. По войската плъзнала холера и всички бягали от заразените. Тогава Г. Куртев призовал желаещите войници от дружината да се притекат с него на помощ на болните. Гарантирал им, че никой от тях няма да се разболее от холера. Няколко войника отишли с него и обслужвали болните цели 7-8 месеца, без да се заразят. По това време от страх лекарите обикаляли с кон покрай болницата и отдалече давали наставления за лечението. Тогава брат Куртев получил писмо от Учителя, в което прочел: „Не се плаши от нищо, аз виждам всичко. Помагай на болните и ние ще ви подкрепяме." Без никой да му е съобщавал, Учителя виждал положението на брата и е помагал отдалече."

„Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всякой, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори." (Матей 7:7,8)

„Записал съм разказа на цигуларя Петър Камбуров: „През 1919 г. пътувах от провинцията за София, за да си заверя студентския семестър. Това беше през месец февруари, в една тежка зима с дълбок сняг и студ под минус 20 градуса. Влакът пристигна на софийската гара към 4 часа след полунощ. Имаше още няколко часа, докато се съмне.

Всичко беше сковано в мраз и лед. Отидох на улица „Опълченска", където живееше Учителя, като си правех сметка, че там все още може да има някой буден. Но когато пристигнах, всичко беше тъмно и аз не посмях да почукам на вратата. Реших да чакам, докато светне някоя лампа. Но студът беше толкова голям, че поседях едва половин час и почувствах, че замръзвам. Тръгнах да почукам, но се притесних, че ще събудя Учителя и само допрях дръжката на вратата. Щом я докоснах лампата на Учителя светна и след малко той тихо дойде до пътната врата и ми каза: „Не бива да стоите навън, ще замръзнете."

Аз изживях един върховен момент, в който видях как великият човек се отзова на един нищо и никакъв и го прие в студената нощ. Помислих си: „Кой друг велик човек би направил това?" Учителя ме заведе долу в столовата, събуди сестрите и им поръча да направят чай да се стопля... На другия ден на обяда го запитах: „Учителю, бях убеден, че Вие знаете за стоенето ми пред вратата онази сутрин. Но защо не дойдохте да ми отворите, преди да допра ръка до вратата?" - „Такъв е законът на Земята - каза Учителя. - Трябва един да поиска и друг да му даде, трябва един да похлопа, за да му се отвори.

Детето трябва да проплаче, за да дойде майка му. Между вземането и даването има хармония. Само когато единият поиска и другият му даде, тогава се проявява любовта. Ако единият не иска, а другият не му дава, тогава любовта не може да се прояви. Това е своего рода насилие. Затова трябва да почукаш, за да ти отворя."

17.4. Лечителят

„И Той изцери мнозина, които страдаха от разни болести; изгони много бесове." (Марко 1:34)

„На едно лудо момиче лекарите не могли да помогнат. Майката го завела при Учителя. Като отишли при него, той бил в горната стая. Жената се изкачила по стълбата, а момичето останало долу. Учителя я посрещнал на вратата и още с отварянето викнал: „Махнете се оттука, вън, вън!" Стресната и разочарована сестрата заслизала по стълбите, като мислела, че Учителя ги пъди.

Тръгнали си по посока на голямата чешма, в един момент детето се обърнало към майка си и започнало да ѝ говори съвсем нормално, било напълно променено. Тогава майката се сепнала и разбрала, че думите на Учителя не се отнасяли за тях, а за онези, които били в момичето. Тогава се обърнала назад и видяла, че Учителя стои на прозореца, смее се и им маха с ръка. Върнали се, жената целунала ръка и благодарила."

„Исус му казва: иди си, син ти е жив. И човекът повярва думата, що му каза Исус, и си тръгна. Когато той вече слизаше, срещнаха го слугите му и му обадиха: син ти е жив. А той ги попита за часа, в който му стана по-леко. Отговориха му: вчера в седмия час го остави огницата. Тогава бащата разбра, че това е било в същия час, в който Исус му рече: син ти е жив. И повярва той и целият му дом." (Йоан 4:50-53)

„Студенти, последователи на Учителя, се връщали след ваканция от провинцията, от Айтос и Бургас. Те били с по-дълги коси, което ги отличавало от другите младежи. В купето имало още студенти и един възрастен офицер. В разговор по пътя другите младежи с обидни думи започнали да се подиграват на последователите на Учителя. Тогава офицерът станал, отворил прозореца и извикал: „Само още една лоша дума да чуя от някого за господин Петър Дънов - Учителя - веднага ще го изхвърля през прозореца. После започнал да им говори за него, като разказал случай със собственото си дете.

Офицерът имал единствено дете - момиченце, което заболяло от неизлечима болест. Той бил материално добре и го водил по разни лекари не само в България, а и в Париж, Виена и други големи европейски градове. Но отникъде полза не намерил. Болестта се влошавала от ден на ден. Някои го посъветвали да отиде при Учителя, който помага на всички хора, идващи с пълна вяра, при него.

Офицерът влязъл при Учителя, коленичил и с плач го помолил да излекува детето му. Учителя бил кратък: „Иди си, детето ти е вече здраво." Офицерът му благодарил, целунал ръка и си тръгнал. Още с влизането жена му казала, че точно когато бил при Учителя, детето се почувствало съвсем добре и бодро. От този ден то напълно оздравяло."

„Стани, вземи си постелката и върви у дома си. И той ста-

на, взе си постелката и отиде у дома си. А народът, като видя това, почуди се и прослави Бога, Който е дал такава власт на човеците." (Матей 9:6-8)

„Разказ на брат Г. Попов от с. Горна Поляна, Търновско: „Детето на родната сестра на един брат боледувало от „Свети вито хоро", болест, при която треперят всички части на тялото, не може нито да се върви, нито да се държи нещо в ръце. Момиченцето било водено по всички лекари в Бургас и София, но помощ не получило. Най-после брат Г. Попов го взел и го довел в София, като от моста на „Граф Игнатиев" до Изгрева го носил на гръб. Още с влизането им в двора на Изгрева Учителя отворил прозореца, поздравил ги и ги повикал веднага да влязат...

Учителя слязъл от стаята си, поразговарял с тях и накарал брат Попов да отнесе детето у баба Мария и да го сложат на легло. После сам щял да отиде при него. Още когато детето било в двора на Учителя, той го заговорил и го питал как върви училището. То му казало, че е във второ отделение, че се учи добре, но вече няма да може да ходи в клас, защото е болно. Детето било много отчаяно. Тогава Учителя обещал на момичето, че ще му мине и даже утре ще отиде с тях на Витоша. Георги Попов не повярвал на ушите си, но Учителя само го погледнал и братът разбрал, че той е прочел недоверчивите му мисли.

В квартирата на баба Мария Учителя накарал да стоплят вода, измил лицето на детето с топла водичка и му дал да пие от нея. Поговорили малко и си отишъл. Към полунощ детето събудило вуйчо си и му извикало; „Вуйчо, виж, виж, аз вече мога да държа. Помогни ми да стана и да походя малко." Г. Попов си спомня, че в този момент усетил силен трус на леглото си, но не казал нищо на детето, а му помогнал да повърви. Наистина до сутринта детето малко по малко възвърнало силите си и заедно с друг брат, изпратен от Учителя, тръгнало заранта към Витоша. За там вече били поели Учителя с други братя и сестри. Като поддържали от време на време детето за ръцете, то, Г. Попов и другият брат пристигнали към обед на Бивака на Витоша. Върху скалата с песни ги посрещнали Учителя и други сестри и братя.

Една от сестрите се затичала, прегърнала момичето и го занесла на Учителя. Той го погалил и казал да отидат до някой храст и да го изкъпят с топла вода. След това го преоблекли с чисти дрехи, които приготвили по нареждане на Учителя от вечерта. През целия ден детето играело паневритмия и скачало без умора. Вечерта само, неподкрепяно от никого, слязло от Витоша. Това момиченце днес е вече омъжена жена, има деца, здрава е и спазва желанието на Учителя да не яде месо."

„Сестра Мария М. разказва, че нейната баба имала шест деца, едно от които била майката на Мария. Разболяла се една от големите дъщери на баба ѝ и след като д-р Миркович не успял да я излекува им предложил: „Аз имам един приятел в София, трябва да извикам него, той ще я излекува непременно."

Думата била за Учителя. Извикали го и той пристигнал. Наредил в стаята да останат само болната и майка й. Майката по-късно раз-

правяла, че Учителя правил различни движения над болната и тя се почувствала по-добре, а след десетина дни била съвсем здрава.

Нататък живяла още 45 години. След сеанса на лекуването бабата на Мария повикала другите си дъщери да се запознаят с Учителя, в чието лице тя видяла един свят човек. Всички, целунали ръка, а майката на Мария - една от сестрите - само се ръкувала и си казала името, както официално се запознават хората. Тя била светски настроена жена. Учителя я изгледал няколко пъти и ѝ казал: „След две години твоето положение, твоят живот ще се измени коренно." След две години умрял мъжът ѝ и тя изпаднала в меланхолия, която продължила много дълго. Оттогава животът ѝ се променил, почнала да се интересува от ученето и станала последователка на Учителя."

„Станало някога с Верка Куртева, дъщерята на брат Г. Куртев: „На четиригодишна възраст съм се разболяла много тежко. Майка ми била приготвила дрешките за заминаването ми. По това време Учителя пристигнал в Айтос и понеже у нас имало болен човек, завели го на квартира при сестра Габровска, която живееше наблизо. Баща ми се срещнал с Учителя, но не му казал, че съм толкова болна.

По едно време Учителя го запитал как е детето. Баща ми отговорил: „Детето е много болно, но сме го предоставили в ръцете на Бога, да бъде волята Божия!" Тогава Учителя му рекъл: „Сега като си отидеш детето ще бъде на прозореца, ще ти почука по стъклото и още от пътната врата ще ти каже: „Татко, жива съм, здрава съм, бодра съм!" Като чул това, баща ми веднага излязъл и се затичал към къщи. Наистина аз съм била на прозореца, почуквала съм по стъклото и съм викала: „Татко, жива съм, здрава съм, бодра съм." Баща ми се върнал веднага при Учителя и потвърдил, че всичко е станало по предричането."

„Друг случай на излекуване със силата на Учителя е преживял брат Т. Стоименов. В Бургас той квартирувал в дома на един грък, а хазяинът му обитавал съседната къща. По това време Учителя посетил Бургас и Стоименов го поканил на вечеря заедно с други братя и сестри. Когато седели край масата, при тях пристигнал разтреперан хазяинът на брат Стоименов и с плач се обърнал към Учителя: „Учителю, детето ми е болно, на умиране. Всички лекари вдигнаха ръце.

Ако не му се помогне, след няколко часа ще умре. Моля ти се, Учителю, помогни ми!" Учителя извадил от джоба си една неупотребявана носна кърпа, подал я на разтревожения баща и му наредил: „Като си отидеш сложи кърпата на лицето на детето." Той я взел, благодарил му, бързо си отишъл у дома и я сложил на лицето на детето. То веднага заспало. Когато на другия ден се събудило, било съвършено здраво. Бащата отишъл при Учителя и през сълзи отново му благодарил."

„Някаква позната на Елена Дочева имала тежко болно дете, което било вече на смъртно легло. Лекарите казали, че не могат да му помогнат и ще си замине. Бащата бил слушал от сестра Цочева за Учителя и я помолил да поиска помощ от него... Сестрата предала на Учителя и

той определил ден и час, в който ще отиде при детето. По уговорката пристигнал със сестрата при болното дете и бащата разкрил вярата си: „Аз зная, че вие сте Учител и светия и можете да му помогнете!”

Детето било изгубило съзнание и лежало полумъртво. Тогава Учителя предупредил: „Това, което видите, няма да го разправяте! Кажете на всички да излязат от стаята.” Останали само Учителя и Елена Цочева. Той поискал паничка топла вода и една чиста кърпа. След това почнал да мокри кърпата и да я поставя на лицето на детето. После казал на Елена Цочева да излезе и останал сам с детето. То постепенно дошло на себе си и в течение на два-три дни се подобрило.

Учителя дал наставления как да се храни и в скоро време детето окончателно оздравяло. Елена Цочева не изпълнила обещанието си да мълчи за този случай и го споделила с майка си. След известно време нейният рожден брат се разболял много тежко от туберкулоза и бил вече на умиране. Бил в болница, но лекарите го изписали като неизлечим - да се прибере вкъщи и там да си замине. Майката на Елена Цочева се сетила: „Ти нали ми разправи, че вашият Учител е излекувал някакво полумъртво дете. Помоли го да излекува и твоя брат.” Цочева отишла при Учителя и му признала, че не могла да удържи обещанието, а разказала на майка си за случая с детето. Сега тя го молила да помогне и на тежко болния ѝ брат. Учителя ѝ обещал, че на другия ден ще отиде у тях. Там той накарал болния да стане и да започне да се движи.

После Учителя им дал един адрес, откъдето да изпишат лекарство. Изпратили им го и братът на Елена Цочева окончателно се оправил.”

„Брат Георги Радев Овчаров от Ямбол описва един случай, станал на събора в Търново през 1922 г.: „Група младежи бяхме събрани на едно място и разисквахме различни въпроси от идеите на Братството. Учителя беше на повече от 100-200 метра от нас и разговаряше с няколко възрастни братя. Забелязах, че той напусна групата изведнъж и се упъти към нас. Щом пристигна, без да е чул разговора ни, той започна да говори по темата, която обсъждахме.

Разсъждаваше: „Аз мога да лекувам всички болести и мъртви да възкресявам, но това не го правя, защото няма никаква полза. Представете си, че застана сред София и започна да лекувам всички болни. Тогаз името ми ще се разчуе по целия свят и ще почнат да идват болни отвсякъде. Тогава няма да мога да си гледам работата. И ако излекувам всички болни хора, какво съм направил? Представете си, че взема едно прасенце, измия го, изкъпя го и го пусна. Какво ще направи то? Ще отиде пак, ще се потопи в гьола и пак ще се изкаля. Така е и с всички хора, които страдат от различни болести. Болестите са резултат от техните грехове и престъпления в миналото и ако аз ги излекувам, без в тях да се е пробудил стремеж към духовен живот, те иде продължат да си живеят в своите грехове и още по-лоши болести ще ги сполетят. Има ли тогава смисъл да лекувам такива хора? За да се лекуват хората, преди всичко трябва да стане пробуждане на тяхното съзнание и да изменят начина на живота си. Значи, в умовете на хората трябва да се внесат нови идеи, които да преобразят техния живот.”

17.5. Чудотворецът

„А те му казват: ние имаме тук само пет хляба и две риби. Той рече: донесете Ми ги тука. И, след като заповяда на народа да насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към небето, благослови и, като разчупи, даде хлябовете на учениците, а учениците - на народа. И ядоха всички и се наситиха; и дигнаха останали къшеи дванайсет пълни коша; а ония, които ядоха, бяха около пет хиляди души." (Матей 14:17-21)

„А тя рече: Жив Господ Бог твой, нямам ни една пита, но само една шепа брашно в делвата и малко елей в кърчага; и, ето, събирам две дръвцета, за да ида и да го направя за мене и за сина ми, та да го изядем и да умрем.

А Илия ѝ рече: Не бой се: иди, направи както рече ти; но от него направи първо за мене един малък потребник, та ми донеси, и после направи за себе си и за сина си; защото така говори Господ Бог Израилев: Делвата на брашното не ще да се изпразни, нито кърчагът на елея ще оскудее, до деня, в който Господ ще даде дъжд по лицето на Земята.

И тя отиде та направи според Илиевото слово; и ядеше тя и той и домът ѝ много дни." (Трета книга на царете 17:11-14)

„Учителя предложил една нива на Братството да се засее с жито. За тази цел той поканил брат от провинцията да я изоре и да посее. Братът дошъл и Учителя му заръчал: „Ето ти един чувал с жито, изори нивата и я посей." Братът изорал и започнал да сее, но по едно време видял, че житото се привършва, била останала още само половин крина, а имало доста незасято място.

Учителя седял в средата на нивата и съсредоточено гледал на изток. Братът отишъл при него и му казал, че житото свършва и няма да стигне. Учителя сякаш не го чул и продължавал да стои така концентрирано. Братът повторил казаното, но Учителя не му обърнал внимание. На брата му станало неловко повече да настоява и си помислил: „Ще сея докъдето стигне." Продължил, но за голямо негово учудване житото в кринатa не намалявало и не се свършвало.

Стигнало му за цялата нива. Той бил опитен земеделец и само като погледнел житото, знаел за колко земя ще стигне то. Невъзможно било при този случай да се излъже. Братът бил убеден, че в състояние на концентрация Учителя е умножил количеството на житото."

„Тогава учениците Му се приближиха до Него, събудиха Го и рекоха: Господи, спаси ни; загиваме! А Той им каза: защо сте толкова страхливи, маловерци? Тогава, като стана, запрети на ветровете и на морето, и настана голяма тишина.

А човеците се почудиха и рекоха: какъв е Тоя, та и ветровете и морето Му се покоряват?" (Матей 8:25-27)

„Брат Стефан Тошев се връща към времето на друго едно земетресение: „Когато през 1913 г. стана земетръсът в Търново и Горна Оряховица, се срещнах с Учителя, който беше дошъл да види разрушенията. С Драган Попов го придружавахме и след като Учителя разгледа пораженията в Горна Оряховица и Лясковец се върнахме в Търново у Иларионови. Седнахме на двора около една масичка.

По време на разговора видяхме, че от запад се задава страшна буря. Учителя скочи и забърза към задния двор, постоя известно време срещу връхлитащия вятър, направи определени движения, после се върна при нас и каза: „Какво чудо щеше да стане с Търново, ако не бях тука!" След това научихме, че ураганът изкоренил край града грамадни 40-50-годишни дървета. След земетръса резултатът от тази буря беше ужасен, но ако Учителя не беше я отклонил, можеше да унищожи Търново."

„През Балканската война мъжът на сестра Елена, Костадин, бил на фронта. Тя разказва: „Един ден Учителя ми рече: „Еленке, и без Костадин можеш да живееш." Аз го загледах учудено и уплашено го попитах: „Защо, Учителю, ми говорите така, да не би Костадин да е убит!" „Не - отвърна той, - но Костадин е в голяма опасност." Тогава заплаках: „Искам Костадин да се върне жив и здрав, как ще живея сама в света?!" Учителя помисли няколко минути и ми рече: „Добре тогава."

В този момент влезе Драган Попов и повика Учителя настрана да му съобщи, че гърците са заградили няколко наши полка в Пирин планина, от които и Костадиновия. Учителя отново помисли и след малко каза: „Няма да падне и косъм от главата на Костадин и всички ще се освободят." Като се върна след време, Костадин разправи, че са били здравата заградени, но по едно чудо се спасили."

„Като офицер брат Никола Гръблев служил в Търново. Един ден препускал на кон някъде над моста на Янтра. Конят бягал лудо и от буйство се насочил не към моста, а към едно място встрани, където имало дълбока пропаст. Братът видял опасността, нямал време нищо да направи, а само мислено извикал към Учителя: „Учителю, помогни ми!" Мигом усетил, че някаква сила дръпнала юздите на коня и той се насочил към моста. В това време по него минавала жена и конят връхлитал право срещу нея. Но за чудо тя се навела, конят я прескочил и жената била спасена. По-късно Кольо Гръблев научил, че по време на премеждието Учителя бил на гости някъде по Изгрева и пиели чай. Изведнъж той си затворил очите за минута-две. После ги отворил и съобщил: „Кольо Гръблев беше в опасност, спасихме го." Присъстващите погледнали часа и записали деня. Когато Кольо Гръблев дошъл в София, попитали го какво е станало в този ден и час и той разказал горната случка."

„Друга сестра ми разказва веднъж на чаша чай, че един ден тръгнали с Братството и Учителя към Витоша. Когато излезли от Изгрева, времето било дъждовно и мъгливо. До Бивака то никак не се променило: Един брат носел цигулка и като пристигнали, Учителя я взел и засвирил някаква особена мелодия. Сестрата го попитала каква е тази

музика, защото тоновете били особени. Учителя и обяснил, че това е мелодия от четвърт тонове, непозната за съвременната музика.

Като посвирил известно време, мъглата се разпръснала, облаците се вдигнали, постепенно небето се прояснило и през целия ден било слънчево. А отгоре се виждало, че градът тъне в непрогледна мъгла."

„Една година Учителя извикал няколко млади приятели да отидат в Търново седмица преди събора, за да препокрият покрива на вилата, дето се събирахме. Братята почнали работа и били вече разкрили покрива, но се задал страшен черен облак. Всяка минута щял да ливне пороен дъжд, а покривът бил разкрит и всичко щяло да се залее. Учителя отишъл при братята и ги попитал още колко време им трябва, за да завършат покриването. Те направили сметка, че ще свършат за около два часа. Учителя излязъл до портата, казал някакви думи и направил нарочни движения с ръката си.

И ето какво станало: като дошъл над братската вила, облакът променил пътя си, разделил се надве, заобиколил тази част от града и поел в друга посока. Учителя се върнал при братята и им казал, че дъждът се отлага с два часа. След точно толкова време, когато покривът току-що бил завършен, облакът се върнал и изсипал страшен пороен дъжд. Когато от небето се излели първите потоци вода, братята тъкмо слизали от покрива и се измокрили до кости."

17.6. Велик Посветен

„Под навеса на полянката разговаряли Учителя и брат Д-ски. Откъм гората, при чешмата се чувала някаква кукумявка или друга нощна птица, която смущавала приказката им. Учителя попитал брата: „Искаш ли да я накарам да спре?" Братът отговорил: „Щом желаете - да." Учителя станал, пристъпил няколко крачки пред навеса и постоял така известно време. Братът не видял и не разбрал какво прави, защото било тъмно, но птицата вече не се чула."

„В първите години от дейността на Учителя, тъкмо да започне лекцията в един провинциален град, на вратата на салона се изправил някакъв човек и се разкрещял: „Ей, ти там на сцената, защо заблуждаваш хората, че има някакъв Господ? Никакъв Бог не съществува, ти си въобразяваш!" Учителя спокойно отговорил: „Аз ще ти докажа, че има Господ!" - и започнала сказката. Докато говорел, не се случило нищо особено. През нощта, като си легнал човекът заспал, но се събудил от ужас - леглото му се движело из стаята заедно с него.

Той си разтъркал очите, да не е сън, но се убедил, че е буден и веднага се сетил за думите на Учителя: „Аз ще ти докажа, че има Господ!" Мъжът започнал да се моли: „Моля ти се, господин Дънов, вярвам, че има Господ!" След тези думи креватът се прибрал на мястото си. Човекът не могъл да заспи до сутринта и още рано отишъл в хотела, където бил отседнал Учителя, за да му каже: „Извинете, г-н Дънов, вече повярвах в

Господа." После му разказал какво е преживял през нощта."

„Цигуларят Петър Камбуров имал едно вълнуващо преживяване: „Беше през 1921 година. Получих съобщение от пловдивските братя да отида в града им, където Учителя ще изнесе във военния клуб лекция за гражданите... На другия ден салонът беше претъпкан с хора. Аз бях с няколко приятели в средата на редовете.

Беседата си, която беше на тема „Влиянието на светлината върху телата", Учителя започна с думите: „Когато някои материални предмети стоят в изба, където слънчевата светлина не влиза и температурата е под нула градуса, те са в замръзнало състояние и в тях няма никакъв разлагащ процес. Но ако се пусне слънчевата светлина да проникне в тази изба, тогава предметите почват да се разлагат и да миришат. Същото може да се каже и за човешките мозъци.

Когато проникне в тях Божествената светлина и топлина, те отначало почват да се разлагат и миришат, докато туй, което в тях се разлага, изчезне и остане онуй, върху което може да гради Божественото." Като каза Учителя това, млад мъж скочи, стъпи на един стол и извика: „Господа, човекът, който стои на сцената, е черен магьосник. Той умори майка ми, не го слушайте!" След това си седна - беше през два реда пред мене. Учителя продължи да говори.

Аз забелязах, че след като каза тези думи и седна, лицето на човека се измени, ръцете му се изкривиха, започна да прави гримаси и изпадна в конвулсии. След това пак се изправи на стола и се провикна: „Господа, аз дълбоко съжалявам за думите си, които казах преди малко. Човекът, който е на сцената, не е черен магьосник, а е светия. Не мога повече да остана в салона, защото Христос ме пъди оттук! Дълбоко съжалявам за думите си и искам прошка!" Човекът слезе от стола и излезе. В салона настана смут, чуваха се думи за и против Учителя. Редакторът на вестник „Юг" също се качи на стол и извика: „Господин Дънов, тези теории ги проповядвайте в Патагония, а не между нас!"

Друг се обади за друго, подвикнаха трети и четвърти, в салона се вдигна голяма врява. Учителя стоеше на сцената и спокойно слушаше. По едно време си вдигна ръцете, публиката се умири и той продължи. Беше вече към края на беседата. В един момент се чу глас откъм задната врата на салона - беше същият мъж, когото Христос изпъди. Той извика: „Господа, ако ние приемем и приложим ученето на този човек, на този Учител, светът и животът на Земята в 24 часа ще се променят!"

„Веднъж Учителя бил повикан в Обществена безопасност на разследване. Следователят покрай другото му казал: „Вие господин Дънов, отмъщавате на Вашите противници, така пишат вестниците. Които са се закачили с Вас, са умирали ненадейно." Учителя спокойно му отговорил: „Аз не отмъщавам, а благославям. Но какво съм виновен аз, ако една малка пеперудка иска да изгаси с крилцата си един голям огън? Аз съм един голям Божествен огън и който се опита да го изгаси, сам ще изгори в него. Аз нямам никаква вина!"

Следователят подскочил от стола: „Ама Вие се заканвате, господин

Дънов, и аз ще Ви арестувам!" Учителя спокойно му отговорил, че не се заканва и му обяснил, че всеки, който отива против Божественото, ще пострада. Привел му още един пример: „Представете си, че едно шише се удря в една канара, нали ще се счупи? Аз съм канарата, Вие сте шишето. Ако се ударите в мене, ще се счупите. Какво съм виновен аз за това?" Тогава следователят се нахвърлил остро срещу Учителя, а той само му отговорил: „Ако не внимавате, след два месеца ще бъдете убит!" След два месеца така и станало, сбъднало се това, което казал Учителя."

Подобен пример за хора, които вървят против Божественото, е даден в Деяния на апостолите (4:32,34,35 + 5:1-10): *„Множеството повярвали имаха едно сърце и една душа; и никой нищо от имота си не наричаше свое, но всичко им беше общо... Помежду им нямаше ни един, който да се нуждае; защото, които притежаваха земи или къщи, продаваха ги и донасяха цената на продаденото и слагаха пред нозете на апостолите; и се раздаваше всекиму според нуждата... А един мъж, на име Анания, с жена си Сапфира, като продаде имот, скри от стойността, със знанието и на жена си, а една част донесе и сложи пред нозете на апостолите. Но Петър каза: Анание, защо сатаната изпълни сърцето ти да излъжеш Духа Светаго и да скриеш от стойността на нивата?*

Докато беше непродадена, не беше ли твоя, и като я продаде, стойността не беше ли в твоя власт? Защо вложи в сърцето си това нещо? Ти излъга не човеци, а Бога. Като чу тия думи, Анания падна и издъхна; и голям страх обзе всички, които чуха това. А младежите станаха, покриха го, и, като го изнесоха, погребаха го. След като минаха около три часа, влезе и жена му, без да знае какво се е случило. А Петър я попита: кажи ми, за толкова ли продадохте нивата? Тя отговори: да, за толкова. Но Петър ѝ каза: защо сте се наговорили да изкусите Духа Господен? Ето, при вратата са нозете на ония, които погребаха мъжа ти; и тебе ще изнесат. И тя веднага падна пред нозете му и издъхна."

А също и Деяния на апостолите 13:8-11: *„А магьосник Елима се противеше на тях, като се стараеше да отвърне проконсула от вярата. Но Савел, който се наричаше и Павел, изпълнен с Дух Светий, устреми върху му поглед и каза: о, ти, който си пълен с всякакво коварство и всякаква измама, дяволски сине, враго на всяка правда! Не ще ли престанеш да изкривяваш правите Господни пътища? И сега ето, ръката Господня е върху тебе: ще бъдеш сляп и до някое време няма да виждаш Слънцето. И изведнъж падна върху му тъма и мрак, и той, обръщайки се насам-нататък, търсеше водач."*

17.7. „Вече не аз живея, а Христос живее в мен."

„Исус взе със Себе Си Петър, Яков и Йоан, брат му, и възведе ги насаме на висока планина; и се преобрази пред тях: и лицето Му светна като Слънце, а дрехите Му станаха бели като светлина." (Матей 17:1,2)

„Такава беше по характер сестра Веселка, че мъчно вярваше. Тя често казваше, дори и пред Учителя: „Аз съм Тома неверни." Съмняваше се и в него. Но дълбоко в себе си имаше желание да се случи нещо, което да я убеди да вярва в Учителя. Тя споделяше, че сама пращала такава мисъл на Учителя с думите: „Ти си Учител и разполагаш с възможности, можеш да ми дадеш някаква опитност да повярвам." Една година, като била на Изгрева по време на събора, присъствала на беседа. Учителя стоял зад катедрата и говорел. Сестрата си казала наум: „Много хубаво приказваш, но аз все пак се съмнявам." В този момент изведнъж от очите ѝ сякаш паднало перде и тя видяла Учителя в огнено кълбо, самият той целият греел като Слънце. Косите му били като слънчеви лъчи, брадата му излъчвала сияние, обагрено в най-различни цветове. От лицето и цялото му тяло избликвала и вибрирала светлина. Сестрата си помислила, че това е някаква халюцинация, потъркала си очите, да не е задрямала, дори се ощипала, за да се събуди. Но картината не се променяла. През цялото време Учителя кротко я гледал, без да спира беседата си. Сестрата огледала другите около себе си, но разбрала, че те не виждат същото. Колко време е продължило това тя не може да определи. После картината се изгубила и сестрата видяла Учителя така, както всички го виждали. Помислила си: „Това е някаква халюцинация." В този миг Учителя погледнал право към нея и леко се усмихнал. Когато сестра Веселка отишла при него и му разказала преживяването си, той се засмял: „Още ли си неверни Тома?"

18. Обновяване и поясняване на Христово Учение

„И ще познаете Истината, и Истината ще ви направи свободни." (Йоан 8:32)

Учителя:

„Христос иска сега да Му помагат такива човеци, които знаят да градят по всички правила на Божествената наука. Човеци, в умовете на които благото на „Царството Божие" седи на първи план." (из „Учителят говори")

„Често питат: „Ами ти проповядваш ли нещо съобразно църквата?" Отговарям: „Аз проповядвам неща, които са съобразени с великия Божествен закон; пред Господа не лъжа; дали моето учение е съгласно с вашите възгледи, за мене е безразлично. За мене е важно моите възгледи да бъдат съгласни с великия закон, да не бъда лъжец пред Бога, пред Небето, пред ангелите, пред светиите - то е важният въпрос за мене. Ако всички така схващат учението и така мислят, няма от какво да се плашим." („Многоценният бисер", НБ, 02.05.1915)

„Ние не се основаваме само на историческите документи за Словото на Христа. Ние имаме други доказателства за онова, което Христос е говорил, ние имаме една Архива, в която всички думи на Христа са напи-

сани със златни букви. Знаете ли каква Велика Книга е това и на какви листа са написани думите на Христа? Там са написани всички думи, които Христос е изказал. И всички Посветени Ученици на Окултната Школа четат това Велико Евангелие. Туй е Евангелие. А сега искат да ни убедят, че това Евангелие, което имаме сега е свещено, дадено от Духа Святаго. Това Евангелие, което имаме сега, е написано от хора, които са били във връзка с Духа, но все пак са хора и може да не са схванали и предали правилно мислите на Духа. Но онова Евангелие, за което ви говоря, е написано направо от Светия Дух и то е истинското Евангелие, което Христос е проповядвал. Евангелието, което Христос е говорил, е отпечатано на листата на тази Велика Книга. Каквото е говорил Христос, всичките Му беседи, са напечатани в тази Книга дума по дума, могат да се възпроизведат, както се възпроизвежда всяка дума, изговорена върху фонографа. Туй Евангелие го разбирам! И колко думи, колко притчи, колко неща са напечатани върху листата на тази Велика Книга, за които светът даже и не подозира.

И първото положение, което се поставя в това Евангелие, е следното: Бъдете силни, защото Бог живее вътре във вас. Такъв е Законът. Когато някой е силен, това значи, да съзнава, че Бог живее в него. Като казвам, че Бог живее във вас, тази дума е пак неразбрана. Бог не може да живее още във вас, защото вие не сте още проявени, как ще живее Бог във вас? Бог живее само в онези, които са проявени, т.е. които са събудили Божественото в себе си." („Ист. път на Бялото Братство, том 6")

„Разумният човек не мисли каквото му хрумне, а каквото е право. Само глупавият мисли, каквото му дойде наум. У разумния човек има едно особено душевно разположение – той не мисли зло никому. Той мисли добро на всички хора и никога не си отмъщава. Защото знае, че човек не може да бъде абсолютно разумен, ако няма един абсолютен морал. Той знае, че моралът е устой, че той е онази опорна точка, от която разумът се проектира в света. Разумният човек винаги се уповава на своя разум. Той го цени като велик дар, който му е даден от ангелите в подкрепа на живота. И знае, че само истински разумният може да бъде свободен." (из „Учителят говори")

Учителя изгражда своето Учение върху трите основи на Живота: Любов, Мъдрост и Истина. Като висши космични сили те работят в съзнанието на всеки човек. Това са трите лица на Логоса и само чрез тях можем да се подготвим и да станем достойни Христови ученици и служители. Учителя казва: *„Ето защо, три са допирните точки на човешкия дух с Божия Дух: първата е Любовта, втората е Мъдростта, третата – Истината. От първото докосване на човека с Бога, у него се явява един изблик на Любов; той се превръща в извор на живот, който постоянно блика. И понеже този извор трябва да намери своя път на движение, явява се второто докосване на Бога – Мъдростта, за да очертае пътя на това движение. И затова първият стремеж на човешкия Дух е животът. Вторият стремеж на човешкия Дух е знанието. Третият стремеж на човешкия Дух е свободата." (из „Учителят говори")*

Влад Пашов: *„Когато Божественото се проявява в даден човек чрез неговия ум, такъв човек е мистик рационалист. Такъв е случаят с Толстой. В него Божественото е пробудено и се проявява, но понеже е със силно развит интелект, затова дава интелектуална окраска на преживяванията си. За него Учителя казва: „Толстой говори от прага на Царството Божие." Когато Божественото се проявява предимно чрез сърцето, тогава този човек преживява в себе си Божествената Любов, преживява Божественото блаженство и е изпълнен със състрадание и милосърдие. Такъв вид мистик имаме в лицето на Руксброк и Екхарт. Когато Божественото се проявява повече чрез волята, такъв човек това, което преживява като изявление на Бога, се стреми да го въплъти в практичния и обществения живот. Такъв мистик имаме в лицето на Ганди." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 2")*

18.1. Нуждата от поясняване на Божието Слово

Учителя:

„Един ден, след беседа, излизам от салона. Идва при мене един от правоверните християни, голям критик, и ми казва: «Вие не проповядвате Христа!» – Аз се отказах да Го проповядвам като вас – видях резултата от вашите проповеди и се отказах от тях. Как проповядвате днес Христа? На първо място е парата. Ако отидете в Америка, ще видите, че най-красноречивите проповедници си имат вили, живеят като царе, с всички удобства. След всичко това проповядват, че Христос умрял на кръста. И това не е лошо, по-добре е да проповядват Христа по този начин, отколкото да вършат грехове и престъпления.

Според мен сегашното проповядване на Христа, в сравнение с истинското проповядване, е особен вид разбойничество. И аз, като проповядвам, се запитвам: Как проповядвам Истината – като честен човек или като престъпник и разбойник, който лъже и обира хората? Под „разбойник" разбирам човек, който иска да вкара хората в крив път. И съвременните вярващи трябва да се запитат как проповядват Христа." („Отец люби Сина", НБ, 19.10.1930)

„Някой ме обвиняват, че не се отнасям благочестиво към Христа. Аз не се отнасям благочестиво към Христа, а Го обичам – какво повече от това? Казвам Му: Някои хора казват „това си казал." А Той ми отговаря: «Аз толкова много работи говорих, моето учение не е изнесено, съществени неща са изхвърлени. Всичко това е окастрено и остават само семките на учението Ми. И съвременната църква е съградена само върху семките на учението Ми.» Да, и съвременната църква е съградена само върху семките на Христовото учение. Него Го няма там, Любовта я няма там – в църквата я няма. Аз бих желал да видя под расото на всеки свещеник тази Жива Любов." („Дъще Сионова", НБ, 14.05.1922)

„Ако наистина черквата е необходимост за душата, питам: Коя беше първата черква, в която Адам се молеше? Можете ли да кажете дали

тя беше православна, евангелска, католическа, теософска или друга някаква? Имаше ли черква по това време? Къде се молеше Адам? Имаше ли икони и кандила?" („Кротките", НБ, 20.03.1927)

„Мнозина ме питат, кой ме храни. Чудни са хората. Господ ме храни. Ами вас кой ви храни? Ние сами си изкарваме прехраната. Да каже човек, че сам си изкарва прехраната, това е квадратна лъжа. Колко плащате за водата? Даром ви се дава. Колко плащате за хляба? И той се дава даром, само че хората са му турили цена. Голямо изобилие има в природата, всичко се дава даром. Съвременните хора са изопачили живота си и постоянно питат кой ме храни.

Господ ме храни. Той има определен бюджет и за вас, и за мен, също и за малките мушици и насекоми, които са толкова нищожни за вас. В книгата на Бога е определен специален бюджет за прехраната на всяко живо същество... Аз не говоря за външния свят, а за онези разумни хора, гдето и да са те – в църквата, в обществото, които служат на Бога с Любов. Нека те отворят сърцата си и кажат: „Господи, ние ти служим с Любов. Постъпвай с нас, както желаеш." Това е било Христовото учение преди 2000 години. Това е Христовото учение и сега." („Плати ми що ми си длъжен", НБ, 30.03.1924)

„Като видят, че някой проповядва Истината, хората започват веднага да се съмняват в него и казват: „Защо ли проповядва този човек? Колко ли му плащат за тия проповеди?" Някой казва: „Може би му плащат хиляди левове, а може и милион лева." И затова мнозина казват: „Ако е за милион, и ние можем да станем добри проповедници." Не, проповедник с пари не става – кречетало може да стане, но не и проповедник. Проповедникът трябва последен да задоволява своите желания. Когато всички хора се нахранят, той трябва да остане последен и да запита Господа: „Господи, мога ли и аз да се нахраня?" Проповедникът трябва да бъде идеалист – да проповядва и да служи на Бога доброволно, а не насила. Такива трябва да бъдат хората на новия идеал; такива трябва да бъдат хората на новата наука! Такъв трябва да бъде идеалът на всички музиканти, поети, художници, философи и учени!" („Глас в пустинята", НБ, 12.12.1926)

„В това време даже и Христовите ученици не можаха да се повдигнат, за да разберат смисъла на Христовото учение. Те го разбраха след смъртта Му — след страданията Христови. Тогава дойде пробуждането на съзнанието им. След Христа са се изминали вече две хиляди години. Две хиляди години, това са два Божествени Дни — от гледището на хората, две хиляди години са много, но от становището на Бога, това са два Божествени Дни. И на третия ден Христос ще се върне. По какво ще се отличава сега идването на Христа в света, или казано на друг език: по какво ще се отличава идването, проявлението на Бога при сегашните условия? Сегашното проявление на Бога е специфично. Сегашното проявление на Бога ще бъде прославянето на Синовете Божи на Земята. Или казано на съвременен език: побратимяването на всички

хора." („И Земята ще се изпълни със знание", НБ, 11.04.1926)

„Известни истини или известно знание трябва да се даде на хората само тогава, когато им е необходимо и те могат да го използват разумно." („Отиване и връщане", СБ, 21.08.1931)

„Като слушат моите проповеди, някои намират, че не съм проповядвал според Евангелието. Те искат да им се проповядва точно така, както е писано в Евангелието. Кой проповедник, кой пророк или учител е проповядвал точно според това, което е вече написано? Нито Моисей е проповядвал според написаното преди него, нито Христос. Защо трябва да се преповтаря това, което вече е написано? Написаното може всеки сам да чете. Ако река и аз да проповядвам това, което преди мене е писано, туй значи да декламирам. Аз не съм още учил изкуството декламация. Има едно ново Евангелие, което още нито е писано, нито е проповядвано. Това Евангелие се проповядва днес на хората.

Под „Ново Евангелие" се разбира Божественото Учение, което днес идва в света и носи Светлина за човешките умове. Ние не се интересуваме от това как Слънцето е огрявало Земята преди хиляди и милиони години. Ние се интересуваме от днешното Слънце. Ние искаме да знаем как това Слънце днес огрява Земята и каква Светлина носи на хората. Ако под Светлината на днешното Слънце семената могат да растат и да се развиват, ние приемаме тази Светлина.

Ние се интересуваме от свещени, от свети работи, но те не са писани само в Свещените книги, които хората знаят. Има много святи, свещени неща, които никъде още не са писани. Това не значи, че те не съществуват и че никой не ги знае." („Чуха, че иде Исус", НБ, 03.11.1929)

18.2. Любов

„Да имам пророчески дар и да зная всички тайни, да имам пълно знание за всички неща и такава силна вяра, че да мога и планини да премествам, - щом любов нямам, нищо не съм... Любовта дълго търпи и е милостива, любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразничи, не търси своето, не се дразни, не търси сметка за зло, не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи... И тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта." (1 Кор. 13:2,4-7,13)

Любовта е най-важната от всички добродетели, защото, ако тя е достатъчно силна в човека, той ще намери сили да придобие всички други качества, но няма ли Любов, всичко друго е без значение. Защото Бог е Любов и ако искаме да станем едно с Него, ние също трябва да се изпълним със съвършено безкористие и Любов. А това означава две неща: Първо, да внимаваме да не причиним вреда и страдание на никое живо същество, и второ, да използуваме всеки благоприятен случай, за да помогнем, когато

можем, на нашите ближни.

Апостол Йоан казва, че Бог е Любов. Ала знаем ли какво съдържание носи тази свещена дума? В съвремието нейният смисъл съвсем се е изгубил и хората обикновено я свеждат до нейната най-низша част - желание, харесване, обсебване, а с нея дори наричат нещо, което не е привично дори за животните - задоволяване на плътски страсти без това да цели създаване на потомство (оттам идват опорочените изрази любовник, любовница, правя любов и т.н.). Дори това, което мнозина наричат *„любов към Природата"* не е нищо повече от удоволствието, което тя им доставя, и малцина се сещат, че Любовта не е само да получаваш, но и да даваш от себе си. А Природата определено има нужда от нашата помощ.

Но да се върнем на Любовта - можем мислено да разделим нейните проявления в нашия свят на 5 групи. Преди да ги опиша накратко, бих желал да направя едно важно уточнение - никой от тези видове любов сам по себе си не е лош. Напротив - всеки от тях играе особено важна роля в развитието на човечеството. И свидетелство за духовния напредък на една индивидуалност не е отричането на определени прояви, а способността, когато е необходимо, да се направи правилен избор и да може да се пожертва една по-низша проява на Любовта в името на една по-висша. Добър пример за това са личностите, които доброволно са се отказали от първите нейни степени (семейното огнище, радостта от родителството и т.н.), за да могат да посветят всяка секунда от живота си за доброто на своите братя и сестри. Важно е да се знае, че тъй като хората не са на една степен на развитие, всеки може да разбере в пълнота само степента, до която сам е достигнал, а следващите остават неразбираеми и абстрактни. Но ако положи усилия и посади в ума си семената за един възвишен, чист и свят живот, един ден, ако се е грижил добре за тях, ще се събуди и ще се почувства като пробуден след дълъг и кошмарен сън. Тогава Любовта ще изгрее в душата му и ще си каже както ап. Павел *„Не живея аз, а Христос живее в мен." (Гал. 2:20)*

А сега нека разгледаме различните прояви на любовта:

1. Полова любов, наричата от Учителя „магнетична любов" (тук всъщност трудно можем да говорим за любов, тъй като обикновено е просто привличане или страст). При хората и животните тя се явява като един инстинкт за намиране на брачен партньор. Целта ѝ, поставена от Разумната Природа, е продължаването на рода. При тази проява индивидът търси преди всичко да намери отвън нещо, което му липсва и го допълва. Затова и често партньорите биват наричани *„половинки"*. Ако нашето щастие зависи от това какво прави някой друг, имаме много сериозен проблем. Това не може да бъде любов, нито свобода, а робство.

И когато се нуждаем от другия, за да съществуваме, връзката се превръща в зависимост. А когато сме зависими, не можем да избираме, нямаме никаква свобода. А без свобода не може да има и любов. А когато няма любов остават само бракове и задължения. За тази любов Учителя казва:

„В романа „Занони" се говори за безсмъртния Занони, който, като се оженил, заедно с жена си били осъдени, във времето на френската революция, да бъдат гилотинирани. Занони е бил член на Бялото Братство, но за отклонението, което направил в живота си, трябвало да умре, заедно с жена си. Отклонението на хората от правия път се за-

ключава в тяхното погрешно разбиране на женитбата. Те мислят, че като се оженят, ще бъдат щастливи. Обаче, работата не излиза така. С женитбата, именно, започват най-големите изпитания на хората. Като засягам този въпрос, мнозина ще възразят, че бракът е свещен акт, установен от Бога и от самата природа. Ако бракът наистина е установен от Бога, какъв е бил първичният брак? Ако бракът е установен от Бога, защо хората се развеждат? Щом хората се развеждат, щом се разлюбват, това показва, че бракът не е институт, установен от Бога. Днес хората само се влюбват и разлюбват, женят и развеждат. Значи, това са човешки, а не Божествени работи. За оправдание на всичко това, хората турят на своите постъпки по един Божествен етикет, за по-голям авторитет, но и това не ги спасява." (Синове на възкресението", НБ, 29.01.1928)

И още: *„Казвам: Онази Любов, която свързва хората в едно и ги поставя в положение да се разбират, да работят заедно, това е Божествената Любов, Любовта, в която всеки е готов да направи за другия такива жертви, каквито е готов да направи за себе си. Това е истинската Любов! Това е при Божествената Любов, а при човешката любов, всеки се жени за свои изгоди." („Този е живият хляб", УС, 10.02.1935)*

2. Майчина и родова любов - отново свойствена за животни и хора, но в нейния най-чист вид тя се стреми към безкористно даване без желание да получава каквото и да било в замяна. Тя се основава на това, че за всеки нормален човек най-голямата радост е във възможността да бъде полезен за някого. Особено когато става въпрос за едно беззащитно дете, което има нужда от любов и закрила.

3. Следващото стъпало е приятелската и народната любов. Тя вече се извисява над животинските потребности и родовите връзки и в известен смисъл е първата степен чисто човешка любов, която се основава на закона за свободата, а не на необходимостта и инстинкта, както първите два вида.

4. Когато човек отхвърли и последните прояви на земна любов - т.е. любов към едни, за сметка на други - той ще разбере думите на Христос *„лисиците имат леговища, и птиците небесни - гнезда; а Син Човеческий няма къде глава да подслони." (Матей 8:20)*. Защото от този момент насетне той вече не се чувства като българин, германец или англичанин. Той няма дом, в който да се прибере, защото цялата Земя вече е негов дом, а всеки страдащ е негов брат. Към такава степен на съзнание се стреми човечеството – във времето на шестата раса тя ще бъде нещо съвсем нормално.

5. Най-високият връх (от наша гледна точка) е Любовта не просто към всички хора, а към Бога, и към всяка жива твар като Негово Проявление. Когато се научим да Го виждаме във всеки и във всичко, и да се отнасяме с тях като към нещо свято и благородно, тогава ще бъдем готови да завършим своето земно развитие и да продължим по дългия път към още по-красиви и възвишени светове. Защото само ако Любовта към Бога бъде на първо място, всичко останало ще дойде на своето. Учителя казва: *„Който не може да люби Бога, нито себе си може да люби, нито своя ближен." („Външна и вътрешна вяра", УС, 08.01.1933)*

Според мен като това е един от най-важните въпроси за разрешаване в живота на всеки от нас. Затова проявите на любовта трябва да бъдат пра-

вилно разбрани, за да можем да ги различаваме и подбираме правилно. Споделям няколко цитата Учителя, които ще хвърлят още повече светлина върху този въпрос:

„Днес всички хора опитват любовта на света и всички въздишат от нея. Днес всички – учени и прости, млади и стари – опитват любовта на света, тичат подир нея, но само като я докоснат, изгарят и бягат назад. Тази любов не съдържа в себе си истината. Мъж, който се увлича от любовта на една жена, не е истински мъж; жена, която се увлича от любовта на един мъж, не е истинска жена. Ако един мъж напусне Божията Любов за една жена, която утре ще се откаже от него, той не е разбрал живота. И ако една жена напусне Любовта на Бога за един мъж, който утре ще се откаже от нея, и тя не е разбрала дълбокия смисъл на живота. Жената е излязла от мъжа, а мъжът – от Бога. Следователно и двамата имат отношение първо към Бога, а после един към друг. Казвам: всяко нещо, което може да отклони човек от Бога, е изявление на света. Чудно е лековерието на хората! Те не вярват в Бога, Който отначало досега е останал верен в Своята Любов към тях, а вярват на всеки, когото случайно срещнат в живота си." („Иде час", РБ, 24.08.1932)

„За да бъдете изправни в отношенията си към Бога, прилагайте любовта си еднакво към всички хора. Щом пазите това правило, и хората ще се отнасят добре с вас. Каквото е вашето отношение към хората, такова ще бъде и тяхното отношение към вас." („Проветряване", РБ, 19 .08.1940)

„Една от причините за злото в света е, че хората са дошли по-близо един до друг, отколкото трябва. С това те изменят пътя на движението си." („Неоцененото богатство", РБ, 25.08.1940)

„Когато сядате, между вас трябва да има поне един метър разстояние, да не влизате един друг в аурата си. Достатъчно е да излезе духовното ви тяло вън от вас 2-3 милиметра, за да не можете да се търпите. То е чувствително и усеща противоположните вибрации на своя съсед." („Примирителната постъпка", УС, 28.03.1937)

„Три фактора има в света, които създават на хората страдания: гладът, страхът и човешката любов." („С человечески езици", РБ, 01.09.1935)

„Любовта на светския дава само външно, не и вътрешно. Така постъпва добрият господар с коня си. Той го среши, приглади го, нахрани го, после му слага юлар на главата и го впряга на работа. При светската любов, колкото повече те обичат, толкова повече грижи полагат за тебе, но и толкова повече те ограничават. Изобщо, колкото по-голяма е любовта на светския човек, толкова по-големи са ограниченията. Като те люби светски човек, ако не вървиш според изискванията му, той те заплашва, че ще те убие." („Истински поклонници", УС, 29.03.1931)

„Някои мислят, че предназначението на момата и момъкът е да се женят, да раждат деца, да ги отглеждат и т.н. Истинското предназначение на момата и на момъка е да познаят Бога." („Функции на човешкия организъм", МОК, 10.01.1930)

„Бога ще познаем и в доброто, и в злото. И Любовта ще познаем в доброто и в злото. В доброто ще познаем Божията Любов, а в злото – човешката любов." („Умовете им", НБ, 05.12.1926)

„Каже ли младата мома, че е влюбена в един момък, тя е заложила сърцето си. Тя няма защо да залага сърцето си – този момък и тази мома не са дошли на Земята, за да стават търговци. Момата казва: „Готова съм да се пожертвам за него!" Човек е дошъл да се учи в едно училище – вие трябва да знаете, че сте дошли да служите, трябва да знаете, че сте дошли най-напред, за да изучавате Любовта. Да изучавате Любовта такава, каквато я имате: да услужвате на болния, да му превържете крака, да му дадете една чаша вода, хляб. Никакво друго отношение, никакво прегръщане, целуване! „Ние искаме да пишем писма." Вие си пишете каквото искате, но да умирате един за друг, в това няма никакъв смисъл. Всички глупости и страдания, това да умирате един за друг, ще оставите настрани. Всеки умира за себе си – и най-после умират и двамата. Писанието не казва „това е живот вечен, да се влюбиш в някого", не е това живот вечен, да се влюбиш в парите, не е живот вечен и да се влюбиш в знанието. Това е Живот Вечен, да позная Тебе, Единствения Истински Бог, от Когото излиза всичко. Това е Новото Учение." („Ще идеш и ще се възродиш", ООК, 02.02.1938)

„Как се проявява любовта? Колко фази претърпява, докато слезе на Земята? Първоначално, любовта се проявява на големи разстояния. Когато обичаш някого, ти си доволен само да мислиш за него, да го видиш от далеч. После започваш да желаеш по-голяма близост: да чуеш гласа му, да хванеш ръката му, да ти напише нещо. Той се приближава към тебе, и ти го наричаш гълъбче, пиленце. Това е втората фаза на любовта. Всяка фаза има определена граница, до която може да стигне. Минеш ли и втората граница, ти слизаш до третата фаза, дето близостта води към раздяла." („Единствената сила", СБ, 29.08.1943)

„Наблизо когато хората живеят, трябва да бъдат много умни, много добри, много справедливи. Щом искат физическа близост, трябва да бъдат изящни в ума, в сърцето. Щом не са такива – надалече: 1, 2, 3, 4, 10, 15, 20 метра, на един километър, на 10, на 15, на 100 километра. Затова Господ направил света широк. Когато хората не живеят добре на Земята, единия туря на Земята, другия – на Месечината." („Да ценим живота", ООК, 05.11.1941)

„Ще кажете, че вие обичате само едного. Ако под думата „едного" разбирате Единния, Безграничния, идеята ви е права, понеже Той включва в себе си всички същества. – „Обичаш ли и мене?" Щом някой ви зададе

този въпрос, той вече внася злото в себе си. Защото веднъж обикнали Единния, вие не можете да не обичате всички, понеже Той съдържа в себе си всички части. Той е Цялото, а всички останали същества са Неговите части. Пазете се да не изпаднете в положението на ония, които за обект на любовта си вземат само една част и забравят Цялото. Майката казва: „Обичам само детето си“, дъщерята казва: „Обичам само баща си и майка си“, друг някой казва: „Обичам само приятеля си“. Какво прави Природата в такива случаи? Тя взема детето на майката, взема бащата и майката на дъщерята, взема приятеля на някого и по този начин ги заставя да мислят, да разберат, че са на крив път. Те могат да обичат частите, но първо трябва да обичат Цялото, което включва в себе си всички части.“ („Бяла и черна светлина“, МОК, 21.03.1923)

„Какво виждаме днес в света? Отношенията между хората изобщо се основават на някакъв интерес. Рядко се среща човек, който да обича истински - повечето хора обичат някого или за знанието, или за богатството му, или за положението, което той заема в обществото. Каже ли някой, че ви обича, питайте го за какво ви обича; пък и сами ще разберете, че той ви обича или за знанието, или за богатството или за външността - изгубите ли тези качества, и любовта му изчезва.” („Взимане и даване“, НБ, 06.05.1917)

„Адам и Ева бяха ученици на първата окултна школа, но те бяха лениви и не учеха. И всички наши нещастия сега се дължат на онази леност, която хората са проявили, когато са минавали през школата на сърцето[35] и не са учили.” („Ист. път на Бялото Братство, том 1“)

„Съвременните хора не живеят още в душата си, и въпреки това говорят за Любов, за сродни души. Момък обича някоя мома и я нарича сродна душа. Защо я нарича сродна душа? Защото му давала нещо хубаво от себе си. Тя изливала красиви чувства към него, заради което я нарича сродна душа. И фурнаджията дава хляб на клиентите си, но не е сродна душа за тях. А какво по-хубаво нещо има в света от хляба? Въпреки това вие не можете да кажете, че който ви дава хляб, той е ваша сродна душа. Вие можете да наречете сродна душа само онази, която е готова да се жертва за вас при всички условия на живота ви.

Прави възгледи трябва да имате. Не е въпрос само да говорите. Всяка дума, която излиза от устата ви, трябва да е проверена. Говорите ли за Любов, всеки трябва да я почувства. Говорите ли за Свобода, дайте свобода на себе си, дайте я и на другите.

Не прилагате ли сами това, което говорите, вие лъжете себе си, лъжете и другите. Бъдете искрени в чувствата си. Ако едно чувство е

---

35 Под „школата на сърцето“ Учителя загатва, че грехопадението е станало в Астралния свят, и едва след това хората са слезли на Земята във физически тела. А също така загатва, че грехът е произлязъл от низшата, чувствената природа на човека, и днес нашата задача е да я преодолеем чрез волята и междувременно развития интелект.

животинско, не му придавайте по-висок характер. Научете се да определяте нещата според тяхната стойност. Ако едно чувство е животинско, да се прецени като животинско; ако е човешко — като човешко. На всяко нещо трябва да се дава съответна цена...

Сам човек се чуди какво е станало с него, че се е изменил толкова много. Например срещате един човек, който цели 20 години е живял в чистота и святост, но в един момент той се изменя и започва да живее по друг начин. По-рано молитвите са били единственото му развлечение, но сега не се интересува от тях. Защо? — Срещнал е на пътя си една красива мома, заради която сърцето му е трепнало. Тази мома го отбива от неговия път и му дава ново направление в живота. Защо е тръгнал подир тази мома? Защото му била сродна душа. Какво сродство е това, което утре може да се разруши?

Не, ако е въпрос за сродство, знайте, че всички души, които са излезли от Бога, са сродни. Всяко обикновено човешко отношение хората го наричат сродство... Сродни души са ония, които всеки момент повдигат и облагородяват характера си." („Правилни връзки", ООК, 04.09.1929)

„Често се говори за сродни, за колективни души. Под понятието „сродни или колективни" души разбираме тези, които са излезли едновременно от Първоизточника на живота. Дето и да се намират, те чувстват нещо близко, сродно помежду си. Щом се срещнат, без да си говорят, те се разбират и обичат. Те не чувстват нужда да казват, че се обичат. Ако единият си позволи да каже, че обича своята сродна душа, той е внесъл вече известно стеснение, известно ограничение в сърцето и`. За да бъдете свободни, не изказвайте любовта си. Любовта не се нуждае от изложение, тя се чувства. Като обичате човека, както трябва, той непременно ще почувства любовта ви. Любовта се чувства, а не се говори за нея. Това е Божествен закон." („Магическата сила на Любовта", РБ, 15.08.1940)

„Всички души, които са излезли първоначално от небитието и са влезли в битието, са били все двойки. Две души са били те и тези души сега се търсят. Всички стремежи на хората, дето се любят, дето се женят, дето деца раждат, подразбира това, че всеки търси своята душа. Когато се разрушил онзи кораб, тези души се изгубили, омотали се в материята, и днес те се търсят. Ще ми възразите: „Че как тъй, не виждаме ли ние, не виждат ли хората?" Духовното зрение във вас още не е развито. Някоя мома намери някой момък, ожени се за него и казва: „Моят възлюбен, той е!" И попът дойде и ги венчава в името Божие. Не се минава един месец след женитбата и тя казва: „Не е той." Мъжът намери някоя жена, ожени се за нея и казва: „Не е тя." („Сродните души", НБ, 01.01.1922)

„Черната ложа, като узнала, че иде законът на Любовта, вече от две хиляди години насам се е стараела да отмени Любовта. Тя разпространява навсякъде една изопачена идея, че Любовта е каша, че не си заслужава да се говори за нея и че от нея се оглупява, а и че това са детин-

щини, като казва: „Остави се, от тази Любов страдаме!" На хората трябва да се покаже, че това, което са опитали, не е Любов. Защото Любовта е най-висшето и най-разумното състояние в нашия живот, а и когато човек направи добро с Любов, той е най-доволен. И когато този, който има Любов, направи добро, то не е явно – той няма да ти купи нещо и да тръгне подир теб да казва: „Кажи де, че това аз ти го купих."

Черната ложа си е поставила за цел да омаловажи и да изопачи Любовта и да мислят хората, че тя е това, което наричат упадък и разврат. Но някои от Черното братство се очистват и минават в Бялото Братство, те стават ученици – откъсват се от този полюс, който съставляват, и се присъединяват към другия. Никаква сила не е в състояние да противодейства на течението на Бялото Братство." (из „Акордиране на човешката душа")

„Ако дойде днес Христос, Той ще проповядва на първо място Любов, братство и равенство, защото еволюцията на човечеството това го изисква. Този Закон сега е необходим. Няма друга сила в света, която да може да свързва хората, не да ги съединява, но да ги сдружи, да ги примири, както Любовта." („И Петър се грееше", НБ, 18.12.1921)

„Всичко в света живее в Любовта и чрез Любовта. Всичко, което виждаме: звездни вселени, слънца, планети, е проява на Любовта. Целият Космос в неговата целокупност, целият физически свят е проявена, материализирана Любов. Това е великото „тяло на Бога.

И когато чуете някого да казва: „Аз съм човек на хладния разсъдък, аз не мога да любя, не мога да се занимавам с такива дребнавости", знайте, че този човек е глупав. Защото най-мъдрото, най-великото нещо в света е Любовта. Най-мъдрото Същество, за Което се казва, че е Любов, люби. Онзи, Който е създал световете, Който е направил всичко, Който всичко е изпълнил с живот, Който е дал всички жертви, люби, а този пигмей, със своя „хладен разсъдък", не можел да люби! Христос слезе на Земята да изяви Любовта, а хората на „трезвия ум" не можели да любят!

Спомнете си думите от Писанието: „Бог толкова възлюби света, щото даде Своя единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него." Значи Бог като възлюбил света, дал от Себе Си в жертва най-хубавото, най-възвишеното – своя „единороден Син", за да повдигне ония души, които вярват в Любовта.

Любовта съдържа в себе си всички условия, всички методи, всички възможности, чрез които човешката душа може да се развие в своята пълнота. Едничка тя може да пробуди в нея скритите възможности. Науката, изкуството не могат да бъдат стимули за пробуждането на човешката душа. Те са само временни занятия.

Единствената истинска работа в света – това е науката за Любовта. Тя е великият обект на познание за душата. Започне ли човек с Любовта като велика и мощна сила, душата и духът му се пробуждат и той влиза в реална връзка с физическия, Духовния и Божествения

свят. Само чрез Любовта може да разбере човек отношенията, които съществуват между тези светове, както и смисъла на целокупния живот.

Когато проблесне първият лъч на Любовта, вие ще усетите в душата си такова неописуемо блаженство, такава светлина, такъв мощен подтик във вашия ум, такъв стремеж във вашата воля, че всички пречки в света ще почнат да се топят. Няколко мига преживени в Божествената Любов струват много повече от хиляди години обикновен човешки живот, прекаран всред най-големи удоволствия и наслади...

Едно помнете: първото качество на истинския човек е Любовта. Любовта е божественото в човека. Без Любов човек се превръща в животно. Без Любов, той е изложен само на грехове и престъпления.

И опитвайте Любовта си с едничката сигурна мярка: що е по-силно у вас, вашите желания ли, или Любовта ви към Бога?

Ако Любовта ви към Бога е по-силна, на прав път сте. Ако обаче Любовта ви към Бога е по-слаба, отколкото желанията ви, тогава страданията и противоречията в живота ви няма да престанат. Ако човек има Божията Любов в себе си, каквото и да му се случи, всичко ще се превърне в добро. Няма ли тази Любов, тогава пътят му е дълъг, труден и желанията - непостижими." (из „Учителят говори")

„Не се интересувайте дали другите хора ви обичат, или не. Интересувайте се само от това, дали вие обичате." („Проводници", ООК, 18.09.1935)

„В момента, в който Любовта престане да влиза в човека и прекъсва отношенията си с него, той се вкисва и животът му се обезсмисля." („Възприемане и предаване", УС, 02.03.1944)

„Аз говоря за естествената Любов, а не за неестествената, човешката любов. Неестествена е любовта, когато човек иска да спечели повече, отколкото му е необходимо. Например ти обичаш някого и го ограничаваш, искаш той да обича само тебе. Любовта не се ограничава. Тя обича еднакво всички хора." („Изключителни условия", ООК, 07.09.1932)

„Аз говоря за Божията Любов като за течение, което минава през човека. Човек не се развива правилно, ако през него не минават тези течения. Бъдете будни, за да различавате теченията. Човешките може да ограничавате, а на Божествените ще давате път да се проявят." („Сила, живот и здраве", ООК, 23.12.1931)

„Заслужава ли даден човек моята любов? Няма човек, нито живо същество, което да не заслужава да бъде обичано. „Грешен е този човек, не заслужава да бъде обичан." И грешникът заслужава да се грее на Божието Слънце. Слънчевата любов изпраща еднакво своята светлина и топлина на всички живи същества на Земята. То грее и топли еднакво гълъба, змията, тигъра и овцата. За него няма достойни и недостойни същества." („Плодовете на Духа", УС, 24.10.1943)

„Всяка наука без Любов е страдание и мъчение за човечеството. Сегашното човечество разполага със сила, със знание, но едно му липсва – Любов. Никога в света не е имало толкова учени, богати, силни хора, както днес; въпреки това, всички страдат. Защо? Любов им липсва – чувства имат, но Разумната любов отсъства." („В сила", НБ, 30.03.1930)

„Българите имат девиз: „Съединението прави силата." Две думи липсват на този девиз. Той трябва да гласи така: „Съединението в Любовта прави силата." Любовта обединява. Обединение без Любов е механично. Хората искат единство, но единство без любов е невъзможно. Законът гласи: Любовта образува една обща връзка между всички същества. Има едно основно звено, което може да свърже цялото човечество – това е Любовта. Няколко търговци могат да се обединят за обща работа. Ако са ги събрали в едно търговските интереси, тая групировка е временна и ще се разпадне. Това не е никакво свързване. Ако сте свързани един с друг чрез Божията Любов, никаква сила не е в състояние да разруши тази връзка. Ако нямате тази връзка, всичко ще се превърне на прах и пепел. Докато Любовта не дойде между хората, те ще говорят на чужди, непознати езици." (из „Изворът на Доброто")

Рудолф Щайнер:
„Точно в нашата епоха трябва правилно да се разглежда моралната страна на любовта. Защото материализмът извънредно силно превърна любовта в едностранна представа. И понеже материализмът вижда любовта предимно като полова любов, така той приравнява всички други прояви на любов до скрита полова любов. И дори при много психоаналитици имаме приравняване на извънредно много жизнени явления до сексуалния елемент, без те да имат абсолютно нищо общо с него." (Събр. съч. 306)

„В нашето материалистическо време е извънредно трудно да се спечелят правилни възгледи относно понятията на състраданието и любовта. Именно в днешната материалистическа епоха тези понятия се изместват, окарикатуряват се, като материализмът измества понятието за любовта колкото е възможно по-близо до понятието за сексуалността, с която тя няма нищо общо." (Събр. съч. 133)

„Най-лошото, което се извършва днес, е да се хвърлят в един кош обичта и сексуалността. Това е най-лошото постижение на материализма, най-дяволската черта на настоящето. Нещата, които са направени в тази област, ще трябва първо да се изчистят. Сексуалността и обичта в тяхното истинско значение нямат какво общо да търсят. Сексуалността може да се прибави към обичта, но няма нищо общо с чистата истинска обич. Науката стигна до истинско безобразие като доведе до възникването на определена литература, която се занимава с това да свърже тези две неща, които изобщо не стоят във взаимна връзка." (Събр. съч. 143)

„Издигането и прогресивното развитие се състои в преодоляването на физическата любов. Разделянето на два пола е било необходимо, за да може да се развие интелектът в човека. Поради това човекът е раздвоен в низша и висша природа. Степен в издигането е, ако човекът жертва силите на физическата любов и ги преобрази в по-висши сили. Ако той може да пожертва тези низши сили, в него може да се прояви по-висшето." (Събр. съч. 266)

Алберт Айнщайн: *„Ако искате да водите щастлив живот, вие трябва да сте привързани към цели, а не към хора или предмети."*

Веднъж една жена излязла от къщата си и съзряла трима белобради старци да седят в предния двор. Тя не ги разпознала, но им казала:

- Не ви познавам, но сигурно сте гладни? Моля, влезте да хапнете.

- В къщи ли е стопанинът на къщата? – попитали те.

- Не – отговорила жената – Излезе.

- Тогава не можем да влезем – на свой ред отговорили те.

Вечерта мъжът се прибрал и жената му разказала какво се е случило.

- Иди навън и им кажи, че съм се прибрал и ги каня вкъщи.

Жената излязла навън и поканила старците да влязат.

- Ние не можем да влезем в дома ви заедно – отговорили те.

- Но защо? – учудила се жената.

Единият от старците обяснил:

- Той е Богатството – казал, сочейки един от спътниците си – Той е Успеха – отново казал, сочейки другия – А аз съм Любовта.

След това добавил:

- А сега отиди при мъжа си и решете заедно кой от нас искате да влезе.

Жената разказала всичко на съпруга си. Той се зарадвал много.

- Колко хубаво – казал – В такъв случай, нека поканим Богатството. Нека той да влезе и къщата ни ще се изпълни с богатство и изобилие.

Жена му обаче не била съгласна.

- Но, скъпи, защо да не поканим Успеха?

Снаха им слушала техния разговор от ъгъла на стаята. В този момент и тя се обадила със своето предложение.

- А не е ли най-добре да поканим Любовта. Така нашият дом ще е винаги пълен с любов.

- Хайде да послушаме съвета на снаха си – казал мъжа на съпругата си – Излез навън и покани за наш гост Любовта.

Жената излязла навън и попитала тримата старци:

- Кой от вас е Любовта? Моля, заповядай в дома ни и бъди наш гост.

Любовта станал и тръгнал към къщата. Другите двама старци го последвали. Жената, изненадана, попитала Богатството и Успеха:

- Но аз поканих само Любовта, нали не можете да влезете в дома ни заедно, защо идвате и вие?

Старците отговорили едновременно:

- Ако вие бяхте поканили Богатството или Успеха, другите двама щяха да останат отвън. Но щом вие поканихте Любовта, там, където той влиза - влизаме и ние. Там, където има Любов - има и богатство и успех!

18.3. Мъдрост

„Но мъдростта, която иде отгоре, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, нелицемерна." (Яков 3:17)

„Четири часа разговор с мъдрец са по-ценни от 10 години четене на книги." (Китайска мъдрост)

За мъдреца хилядите притежания са като прашинки, носени от вятъра. И това му позволява да действа в пълна свобода. Какво значение може да имат за него алчността или надпреварата за почести?

Мъдрецът няма печалба за вземане. Той няма и заплата за губене. Няма овации. Няма критика. Когато поглежда нагоре, не е със завист. Когато поглежда надолу, не е с високомерие.

Мъдрецът знае, че мъдростта не произлиза от знанието. Тя произлиза от умението да използваш знанието.

Мъдрец не е този, който е натрупал много преживявания, а онзи, който е научил нещо от тях.

Мъдрец не е този, чиито коси са побелели, а онзи, който е разбрал причините за това.

Мъдрец е човекът, който знае как да помогне, когато може, и как да не пречи, когато не може.

Учителя:

„Мъдростта е най-голямото добро на Небето. Тя е най-голямото и нетленно богатство, с което човешкият дух може да разполага. Мъдър ли е човек, той притежава най-голямото Божие благо. Когато човек има мъдрост, той е умен, силен и светлината му винаги изгрява. Човек без мъдрост не е още истински човек. И когато ние говорим за Човека, подразбираме същество на Мъдростта...

Искаш ли да усвоиш Божествената Мъдрост и тайните на Живата Природа, казвам ти, няма друг път, освен страданието. Докато съдиш, докато роптаеш, докато се оплакваш, ти си далеч от Мъдростта.

Мъдрият човек е опитал и проверил всичко, което знае. У мъдрия човек има непреодолим стремеж към любовта.

В него има желание и най-малкото същество, което види, да го обикне, да му направи някаква услуга. Защото мъдрецът еднакво цени и големите и малките неща.

Щом като Мъдростта изгрее в човешката душа, всяко нещо в ума на човека отива на своето място. Всички идеи стават ясни, определени, и идват в пълна хармония. Умът на човека се отваря и той вижда, че този велик Божествен свят е красив, че в него царува хармония и ред, и че когато мъдростта управлява, редът не се нарушава.

Той вижда да се разкрива пред неговия дух необятно поле за работа. И тогава той започва да гради. Защото право е – само Божията Мъдрост задоволява духа на човека.

Ала пътят на Мъдростта е най-труден. Той е път за Учителите.

Само съвършеният човек, само Учителя може да прояви Мъдростта.

Да влезе човек в Царството Божие, това зависи от неговото знание и мъдрост, а не от неговата Любов. В Царството Божие по благодат не се влиза. Да влезе човек в Царството Божие и да му дадат там почтено място, това зависи от неговата мъдрост." (из „Учителят говори")

„Мъдрецът намира щастието навсякъде и във всичко, а обикновеният човек само в специфични неща и места. Глупавият пък намира нещастието навсякъде и във всичко." („Пречупване на светлината", МОК, 28.12.1928)

„Само умният човек може да обича, а глупавият никога. Следоваелно Любовта според моето схващане не е наука за глупавите хора, тя е наука само за най-умните. " („Светите Твои градове", НБ, 12.05.1935)

„Онзи, който люби, трябва да обича Знанието, да иска да придобие Мъдростта в себе си, да стане мъдър. Не желае ли това, Любовта не действа в него. Любовта се проявява само при едно силно, интензивно желание да бъдеш мъдър. Туй е качество на Любовта. Първото качество на Любовта е една велика жажда да учим. Всичко това не е алчност, такъв човек не е нахален, но изучава всичко, каквото види в света.

Качеството на Мъдростта е точно обратно: у мъдрия има желание и най-малкото същество, което види, да го обикне, има желание да му направи една услуга. Като види, че едно цветенце е затиснато, ще се спре и ще го разрови, ще му направи услуга. Нему е приятно това. Само мъдрият човек може да направи това... Аз бих казал: Любов без Мъдрост не е Любов. Едно от качествата на Любовта е, че всеки, който люби, трябва да е мъдър. " („Който люби", НБ, 02.12.1923)

„Този, който се кръщава с Божествената Любов и Мъдрост, той ще бъде Син Божи. Следователно Любов без Мъдрост не значи нищо, и Мъдрост без Любов – също. Тези две велики сили – Любовта и Мъдростта, трябва да проникнат дълбоко във вас и да ги разберете във всичката им широчина и дълбочина, т.е. тъй, както се проявяват в този широк Божествен свят. Само така ще се осмисли сегашното учение." („Трапезата на Новия Завет", НБ, 25.05.1919)

„Писанието казва: "Без вяра не може да се угоди на Бога". Аз превеждам тези думи тъй: без ум, без мъдрост не може да се угоди на Бога. Кои деца радват родителите? Нали умните, послушните деца? Глупаво, пакостно дете не радва родителите си." („Вярата", НБ, 06.03.1921)

„Тогава и аз ви питам: можете ли да живеете без Любов? (– Можем) Да, без Любов ще имате живот, но ще страдате. Можете ли да живеете без Мъдрост? (– Можем.) Да, без Мъдростта ще имате знания, но глупости ще вършите. Можете ли да живеете без Истината? (– Можем.) Да, без Истината ще имате свобода, но в робство ще изпадате." („Твърдост, смелост, изпълнителност", МОК, 25.11.1923г.)

18.4. Истина

Учителя:

„Христос казва, че се е родил, за да свидетелствува за Истината. Развитието на един народ зависи от неговото отношение спрямо Истината, зависи от това, дали той ще свидетелствува за Истината. За да свидетелствувате за Истината, вие трябва да осъзнаете, че сте слуги на Господа, а не господари, трябва да си припомните вашите задължения.“ (Годишна среща на Веригата, 1912)

„Една необходимост е да говорим Истината. Горко ни, ако не я говорим! И в края на краищата, всеки от вас в края на своята еволюция ще бъде заставен да изкаже абсолютната Истина тъй, както си е. И сегашната карма не е нищо друго освен едно отклонение от Истината. Кармата се е зародила в момента, когато ние сами сме се отказали да говорим Истината. Първият момент, първото отклонение, когато човек се отказал да говори Истината, е създал сегашната карма, която е родила хиляди злини, и за да се освободим от нея, ние трябва да говорим Истината и да започнем да я прилагаме в живота си. От вас, като ученици, искам да прилагате Истината абсолютно, без никаква лъжа. – „Ама малко бяла лъжа?“ – Не, никакви бели, нито черни лъжи. Ще говорите чистата, бялата, светлата Истина! За нас и бялата, и черната лъжа е все лъжа! Това е моралът на новия живот, моралът на новия ден.“ („Истината“, СБ, 21.08.1922)

„А ако вие сами не можете да познаете Истината, тя не може да ви се предаде отвън.” („Двата принципа“, ИБ, 08.08.1920)

„Докато си празен, докато истината не е в тебе, мълчи, нищо не говори, за да се напълни шишето ти. Щом истината влезе в тебе и те напълни, говори, кажи я на всички, за да изпразниш шишето си и започнеш отново да пълниш.” („Разбор на думи“, МОК, 19.04.1922)

„И щом дойде Бог да живее в тебе, да донесе Истината, всички хора се привличат около тебе. Защо? Бог ги привлича. Ами че то е много естествено! Ако в една запустяла местност се яви един извор, туй място почва да се посещава от много хора. Защо? Защото изворът пои местността, наоколо се насаждат дръвчета и кой как седне, казва: „Колко е хубава тази местност!” Такова е състоянието на душата, когато Бог влезе да живее в нея; тя мяза на един велик извор, на едно велико Слънце, и всеки казва: „Слава Богу, има един велик човек.” Аз не казвам: „Има един велик човек”, но казвам: Слава Богу, има едно място, дето Бог може да живее.” („Истината“, НБ, 21.10.1923)

„Стремете се към Истината. Проверявайте фактите. Щом се усъмните в нещо, проверете вярно ли е това нещо или не. Докато не дойдете до Истината, нищо не приемайте в себе си.” („Педагогическа лекция“, МОК, 07.03.1923)

„Без знание, Истината не може да дойде в човека." („Едно звено", СБ, 03.09.1933)

„Един закон гласи: не можеш да предадеш на другите хора това, което нямаш. Не можеш да убедиш хората в нещо, ако ти сам не вярваш в него. Не можеш да събудиш доброто в човека, ако ти нямаш доброто в себе си. Същото се отнася до знанието и до Любовта." (из „Изворът на Доброто")

„Светът се нуждае от истински учени, музиканти, художници, които да разбират Истината и да я прилагат." („Детето растеше", НБ, 30.03.1919)

„Ще бъдете истинолюбиви. Не се срамувайте да кажете Истината в очите на някого, макар той да ви е приятел. Ще бъдете смели и решителни да казвате Истината, макар и да се обиди някой. Кажете му Истината, макар и сълзи да излезнат от очите му – нека си поплаче. А пък и той, ако е смел, нека ти каже Истината, но Истината, тази абсолютна Истина – да няма никаква друга мисъл. Нищо повече! Аз ще ви кажа сега, ще ви определя, като говорите Истината, как да я казвате. За да кажете Истината, най-първо сърцето ви трябва да е пълно с Любов, с тази безгранична Любов – то да има тази запалка. Второ: умът ви трябва да е пълен с Мъдростта, която ще внесе светлината и знанието. Тогава кажи Истината и не бой се, не мисли за резултатите – кажи Истината! Вие ще мислите за вашето положение. Кажете Истината, каквото и да ви коства! Тя ще ви повдигне. Но спрете се първо да се попитате: Любовта в сърцето ви ли е? Мъдростта в ума ви ли е? Кажете Истината и не се бойте!" („Живот вечен", СБ, 24.08.1922)

„Идеите, които излагам в беседите и лекциите, вие сами може да ги намерите, но за всяка от тях трябва да работите 25 000 години, за да я намерите. Да кажем, че в една беседа има 10 идеи; тогава колко години ви трябват, за да ги намерите? А колко такива беседи има? Затова подчертавам, че с тези беседи и лекции се съкращава извънредно много времето за вашето развитие. Някога в древността мнозина са чакали в школите 20 години, за да им дадат 2-3 зрънца изречения, с които да работят после." („Акордиране на човешката душа")

„Не можеш да чуеш и да разбереш Истината, ако не си готов да се пожертваш за нея." („Бог е съчетал", НБ, 13.05.1917)

„Много методи има днес, които могат да помогнат на човека да се самовъзпитава, да му помогнат да познае Бога и да намери Истината. Това са музиката, религията, науката, поезията, философията и т.н. Не намери ли Истината, човек ще се качва и ще слиза, ще го въздигат до небесата и ще го свалят до земята, но в края на краищата той ще види, че нищо не е постигнал. А който се е домогнал до Истината, той е жив и на този, и на онзи свят." („Сам се опасваше", НБ, 17.11.1929)

„Истината подразбира Висшето в човека. Чрез Истината човек може да излезе от рамките на Временния живот на смъртта и да влезе във вечната свобода. Тя е свят на неописуема красота, където нещата са строго определени. Истината не търпи невежеството, слабостта, нечистотата. Който иска да бъде съвършен, да отиде при Истината. Истината говори със слънцата, възвишена и далечна е нейната цел. Тя е там, където нещата стават ясни." (из „Учителят говори")

„Съвременните хора още не могат да възприемат напълно Истината. Защо? Те още не са отворили душите си за нея. Когато човек отвори душата си за Истина, той ще може да я възприеме или чрез ума, или чрез сърцето си. Различни са пътищата за възприемането на Истината, но тия пътища трябва да обединят в себе си всички явления и да покажат на хората, че зад границите на видимия свят съществува един интересен свят, населен със светли, възвишени и разумни същества. Този свят се интересува от нашия живот тъй, както ние се интересуваме от състоянието на нашите плодови и зеленчукови градини." („Бог е Дух", НБ, 27.05.1928)

„Ако Истината само се говори, без да се прилага, човек не може нищо да постигне, нито може да се усъвършенства. Помнете: Има неща, които могат да се научат и да се придобият само на Земята. В този смисъл, колкото и велика да е Истината, тя се придобива на Земята. Не я ли придобиете на Земята, никъде не можете да я постигнете." („На видело", НБ, 04.05.1930)

„Някои казват, че са намерили Истината. Не, Истината се търси вечно. Който търси Истина само за един момент, той още не е разбрал какво всъщност представлява тя. Който е разбрал Божията Истина, той вечно ще я търси. Истината е подобна на Светлината, която постоянно се разкрива пред очите на човека. Любовта, Мъдростта и Истината се разкриват постоянно, затова човек трябва непрекъснато да ги търси. Не е достатъчно човек само веднъж да вкуси от Любовта Божия и да каже, че вече се е задоволил. Не — постоянно ще се стремиш към тази Любов и постоянно ще я изявяваш, и то в различни направления." („За приятелите си", НБ, 11.12.1927)

„Христос казва, че се е родил, за да свидетелствува за Истината. Развитието на един народ зависи от неговото отношение спрямо Истината, зависи от това, дали той ще свидетелствува за Истината. За да свидетелствувате за Истината, вие трябва да осъзнаете, че сте слуги на Господа, а не господари, трябва да си припомните вашите задължения. Вие трябва да разполагате с много познания. И то не само да ги възприемете, а да ги осъзнаете и усвоите. Вие може да изгълтате Божието Слово, но ще ви ползва ли то? Не, то ще ви ползва само тогава, когато го сдъвчете. Мнозина се спъват именно в това. Те започват блестящо и може да се каже, че постоянно сеят, без да чакат посеяното да поникне." (Годишна среща на Веригата, 20.08.1912)

„В света има два вида хора: едните са способни да знаят Истината, а другите — не. Вие виждате, че когато водните капки падат върху канарите, те отскачат, но когато паднат върху рохкава земя, те попиват. Така е и с Истината. Когато отива у хора, които не я възприемат, тя образува светлина около тях, но вътре в тях е тъмно. А за тези, които я възприемат, навсякъде е светло. Трябва да пуснем Истината да влезе в живота ни. Един човек, който служи на Бога, трябва да пусне Истината в себе си, да постави себе си на съд и да не се щади. И когато в душата ни остане един малък грях, ще ни бъде мъчно, също както когато в окото влезе една прашинка, която може да предизвика истинска тревога в организма. Когато не възприемате изцяло Истината, няма да ви върви нито в духовния, нито в материалния свят. Както виждате, аз свързвам и материалното облагодетелствуване с възприемането на Истината." (Годишна среща на Веригата, 13.08.1911)

„Божествената Истина спасява, освобождава човека. Тя носи светлина за човешката душа. Следователно човек не трябва да се плаши от тази Истина. Божествената Истина оживява, възкресява човека... Само онзи може да дойде до тази Истина, в душата на когото цари Любовта. Любовта е огнената колесница, с която може да се достигне светът на Великата Истина. Значи без Любовта и без Мъдростта не може да се приближите до царството на Истината. Само по този начин човек ще разбере отношенията между всички живи същества." („Никодим", НБ, 22.01.1928)

„За човека на Истината всичко е възможно. За човека, който няма Истината в себе си, всичко е изгубено." („Отиване и връщане", СБ, 21.08.1931)

„Някои казват: „Облечете ни с любовта." Няма какво да се обличате с любов. Любовта учи хората. Като влезеш в Любовта, ще видиш, че тя е нещо реално. Тя сама по себе си, в трите направления става понятна. Любов без знание не е Любов. Любов без Истина не е Любов." („Ако имате вяра", НБ, 21.01.1940)

„Истината, това е мощното в света, с което Бог се изявява. По същество, Бог е Любов, но без Истината ние не можем да познаем Бога. Само в Истината ние можем да познаем, какво нещо е Бог и какво нещо е Любовта. И знанието без Истината е непонятно за нас. Само Истината прави Любовта понятна. Само Истината прави Мъдростта понятна." („Бъдете съвършени", НБ, 01.11.1942)

„Всички разумни хора в света, които искат да разберат Истината, трябва да я търсят, да я проучват, понеже свободата в света не може да дойде без Истината. Тя е велик закон. Когато хората разберат Истината, само тогава ще имат едно вътрешно гражданство. Но преди да дойде Истината, преди да дойде свободата, на тях предстои усилена работа." („Правосъдие", СБ, 28.08.1926)

„Казвам: Ученикът, който иска да върви в Пътя на Истината, трябва да знае, че първият и най-добър работник на своите ниви и градини е самият той. В това се заключава тайната на живота. Ако човек си мисли, че други хора трябва да работят за него, те да обработват нивите му, той е на крив път. Казвате: „Не трябва ли да си помагаме един на друг?“ Казвам: Ако доброволно, от любов към вас, дойдат да ви помагат работници, това е друг въпрос. Най-добрият работник на една нива обаче е нейният господар.” („Отиване и връщане“, СБ, 21.08.1931)

„Не изисквам да не правите погрешки, ни най-малко няма да ви държа кусур, ако направите даже и 100 погрешки, но като кажем една малка лъжа, ще държа всинца ви отговорни. Аз съм готов всички грешки да залича, но за лъжата в братството строг съм, абсолютно никаква лъжа! Без изключение! Туй да го знаете! Ни бяла, ни черна лъжа. Никаква лъжа, ако искате да се разберем.“ („Положителни и отрицателни сили в природата“, ООК, 06.10.1922)

„Каквито и задачи да решават учениците, това са задачи, които имат отношение към Реалния живот, към живота на Истината. Когато говорите Истината, вие трябва да я изнасяте така, както математикът решава задачите - точно, последователно, без никакво изопачаване на данните, на дадените величини. Затова от ученика се изисква чист, неизопачен ум. Ученикът може да изнесе Истината каквато е в действителност, само ако я обича. Няма по-велико нещо за човека от това да обича Истината.“ („Педагогическа лекция“, МОК, 07.03.1923)

„Какво правят старите хора днес? Те учат младите, говорят им за живота, но се страхуват да изнесат истината. Ще кажете истината на младите! Ще кажете, че им предстои голяма война. Ще воюват със злото в себе си, докато победят.

Като проповядвате някакво верую, ще говорите истината без обещания, без залъгвания.“ („Герои“, УС, 03.11.1935)

„Сега най-силната мисъл ще ви кажа: Волята Божия не може да се изпълни без Истината.“ („Царството Божие“, СБ, 21.09.1941)

„Всички трябва да знаете, че Любовта се проявява само при Истината. Без Истината, Любовта не може да се прояви в никоя душа, в никой ум. Това не значи, че Любовта абсолютно не може да проникне у човек, който няма Истината в себе си. Тя ще проникне до известна степен, но такъв човек не ще може съзнателно да я възприеме и разумно да я използва. Грее ли Истината в човека, и Любовта ще дойде.“ („Затова се родих“, НБ, 10.10.1926)

„Любовта действа в настоящето и прави човека щастлив. Но Любов без Мъдрост не може да се прояви. Те вървят заедно. Любещия човек е същевременно и разумен. Дето е Любовта, там е и Мъдростта. Съединят ли се, те раждат Истината.“ („Хваление“, ООК, 16.04.1930)

„Няма по-голямо геройство от това да изнесе човек истината с всичкото си смирение. Да говориш истината, това значи освобождаване. Кажеш ли истината, приемаш ли я като ръководно начало в живота си, всички несгоди, противоречия, нещастия изчезват. Всичко отрицателно в живота отстъпва пред истината. Тя е положителна величина, която претопява всички отрицателни неща. Да работиш с истината, това значи, да познаваш алхимията и нейните закони. Докато дойде до истината, човек минава през голяма борба. И Толстой мина през голяма борба, но предпочете истината пред всичко друго. От този момент той влезе в нова фаза на живота. Сега и на вас казвам: Бъдете герои за истината! Няма по-щастлив момент в човешкия живот от този, да бъде герой за истината, да постави истината на първо място в живота си.“ („Освобождаване“, МОК, 04.07.1930)

„Казвате: „Няма ли милост за този човек? ” – не, за човека, който не носи Истината в себе си, никаква милост няма. – „Не може ли този човек да се кредитира поне? ” И това не може. – „Защо?” Който няма Истината в себе си, той е подобен на прокажен човек; какво ще правите с този човек, ще го приемете ли между вас – всички хора се пазят от прокажения. Ще кажете, че Любовта всичко търпи – така може да говори само онзи, който не е опитал нещата. Прокаженият носи такъв смрад със себе си, че никой не може да го търпи – той непременно трябва да се отдели от здравите хора; да го приемете помежду си, това значи да слезете в ада и да помагате на дявола, да му съдействате – това е невъзможно. Може ли кокошката да отиде между лисиците, да им помага? И това е невъзможно; колкото е възможно за човека да слезе в ада и да помага на дявола, толкова е възможно на кокошката да помага на лисицата – заеме ли се кокошката с такава работа, с нея всичко е свършено, нищо няма да остане от нейната дреха...

Едно трябва да се знае: Истината е необходимост за душата, тъй щото каже ли някой, че животът няма смисъл, това подразбира, че без Истината Животът няма смисъл. Който няма Истината в себе си, той не може да стане нито учител, нито ученик – от такъв човек нищо не може да се очаква; който има Истината в себе си, той всичко може да постигне. Ето защо стремежът на човека към Истината е вечен, непреривен процес. Когато Христос е казал, че Истината ще направи хората свободни, Той имал предвид стремежа им към Истината, към познаване на Бога. Само свободният човек носи Истината в себе си, само свободният човек познава Бога – тази е скритата мисъл в стиха „Истината ще ви направи свободни”.

За човека на Истината всичко е възможно; за човека, който няма Истината в себе си, всичко е изгубено; с други думи казано, Истината прави човека млад, красив, силен; без Истината той лесно остарява, погрознява, отслабва.“ („Отиване и връщане“, СБ, 21.08.1931)

„Човек не може да люби, докато няма Истината. Ако искате да любите и да ви любят, непременно трябва да имате Истината в себе си. Който люби, той търси Истината.“ („Сто пеняза“, НБ, 08.05.1927)

„Ако едно дете се роди и майката няма обятия да хване това дете, защо ѝ е? Каква полза има? Истината, това е същественото, с което възприемаме Любовта. Щом дойде Любовта, ще донесе всичко. Та казвам: На хората е необходима Истината, за да могат да възприемат Любовта. Без Истина Любовта е непонятна.“ („Ще бъдат научени“, НБ, 07.02.1943)

„За да постигнете своя идеал, спазвайте следните неща: осветявайте Името Божие в себе си; търсете Царството Божие и Неговата Правда; изпълнявайте Волята Божия.

Да изпълняваш Волята Божия, значи да служиш на Истината. Да търсиш Царството Божие и Неговата Правда, това значи да придобиеш истинското Знание и Мъдрост. Да осветяваш Името Божие, това значи да даваш място на Любовта в себе си.

Докато не даде път на Любовта в себе си, човек не може да осветява Името Божие. Докато не намери истинското Знание и Мъдрост, той не може да търси Царството Божие и Неговата Правда. Докато не намери Истината, той не може да изпълнява Волята Божия.

Това са Пътища, по които могат да се разрешат всички въпроси.

Това са методи, по които човек може да организира своето Духовно тяло и да развива органите в него.“ („Каин и Авел“, УС, 14.10.1934)

„Казвам: в света трябва да се турят други максими. Не трябва човек да заблуждава душата си. Не трябва човек да заблуждава и сърцето си. Ти искаш да обърнеш някой човек (към Бога). Ти уверен ли си, този човек като го въведеш в храма, в Царството Божие, че той ще работи за Славата, за Името Божие с духа си, с душата си, ще работи ли за Царството Божие и Неговата Правда и с ума си и със сърцето си ще работи ли за изпълнението на Волята Божия? Ако там го въведеш и мислиш само за себе си, ти правиш едно престъпление.

Никога не въвеждай един човек, който работи само за себе си. Да седи отвън! В Царството Божие всички трябва да работят за Славата Божия, за Царството Божие и Неговата Правда и за изпълнението Волята Божия. Туй трябва да бъдат максимите.

Казвате: “Той ще се обърне”. Не искам такова обръщане. И тогава казвам: вие от кои сте? Ние ще кажем: ние сме от онези, които работят с духа си за Славата Божия, с душата си – за Царството Божие и Неговата Правда и с духа си и сърцето си работим за изпълнението Волята Божия. Ние сме от тия.

Ще кажете: “Не може ли да ни заведете там?” Тръгнете подир мене и аз каквото правя, правете го. Няма да го водите в храма! Една-две години нека върви подир вас и вие каквото правите, и той да прави.

Сега всички гледам тук, правите една погрешка. Аз съм имал търпение, че ми е дошло до гуша. Дошъл някой два-три пъти на някоя вечеря, ще му дадете първия стол на трапезата. Казвате, че бил брат. Никакъв брат не е. Аз не одобрявам тия работи. Един човек без Любов, без знание, без Истина, той няма какво да седи на трапезата. Тия работи ги оставете, туй е света.“ („Новото верую“, ООК, 10.03.1943)

18.5. Високият идеал

Учителя: *„Природата обича само ония, които имат висок идеал. Тя ги нарича свои възлюблени деца и по име ги знае. А ония, които нямат никакъв идеал, те не са написани в нейната книга. Те са бракувани, оставени са в нейните изби за далечни дни, за далечни времена.*

Тъй щото, ако вие някой път се усещате, като че никой не ви обръща внимание, като че вие сте изоставени от Бога, от Природата, ще знаете, че погрешката е във вас – нямате висок идеал. Туй е правило, това е закон. Тъй е, другояче не може. И следователно всеки един от вас може да поправи своя живот, своето нещастие, всеки ще излезе от тази забравена изба. Даже един от най-забравените на дъното на тази изба, ако един ден си създаде един висок идеал, той ще почне да пъпли като един охлюв и няма да се мине дълго време, ще се намери на повърхността отгоре. И Природата ще каже: Ето едно от моите деца, което възкръсна...

Има известни хора в света, които казват: „Аз нося, каквото и да е, ям, каквото и да е, всичко ям.“ Не е тъй. Човек, който казва, че всичко яде, е човек с нисък идеал. Той е всеядно животно. Онзи, който яде, трябва да яде най-избрани храни от Природата, които действат най-хубаво. Нищо повече! Когото и да е от вас, Природата ще го познае. Как го познава? Тя всеки ден прави своите изпити. И знаете ли какви отлични изпити прави? За да изпита какво се крие вътре в гънките на вашата душа, какво се крие в гънките на вашия ум, в сърцето ви, за да види туй, което вие сте скрили, за да разбере какви пориви имате и какво може да стане от вас, Природата създава в градината си най-прекрасни плодни дървета и ги окичва с плодове от разни качества.

Ще те пусне в тази градина и ще внимава кой плод ще вземеш. Ако имаш висок идеал и намериш най-хубавия плод, тя ще каже: „Ето едно мое умно дете.“ И веднага ще отбележи в своята книга: „От теб човек може да стане.“ Но домързи ли те да се качиш горе, тя има друго мнение за теб. Сега, тоя плод на дървото трябва да е най-добрият. Може да ти коства живота, за да го вземеш, но ако ти се качиш и го откъснеш, Природата ще каже: „Смело е това дете, взема най-хубавото.“ Но ако туй дете погледне нагоре и каже: „Кой ще се качва сега“, след туй погледне долу да види дали не е паднала една круша и после посегне от близките клони да си вземе, тя казва: Това е едно от забравените деца, от него човек няма да стане...

Аз ще ви приведа един малък пример за пояснение на тази идея с една египтянка, която се наричала Елтамар. Тя била дъщеря на най-бедния селянин в Египет, но била много умна и интелигентна, добродетелна и много скромна. Когато тя постъпила в училището, запитал я нейният учител: „Ти ще се ожениш ли, или девица ще останеш?“ Тя казала: „Аз имам само един идеал на Земята. Аз съм решила тъй: само за царския син мога да се оженя. Който и да е друг, ако не е царският син, ще го върна. Един избор имам, пък ако той не дойде, аз съм решила да остана девица.“ Ще кажете вие: „Глупава работа!“ Не, идеал има тя...

Сега ще пристъпим към сравнението. Отиваш да посрещаш Слънце-

то. Не отивай да го посрещаш, когато то вече е излязло четири пръста над хоризонта. Ти трябва да си там при първия лъч, който се покаже. Той е най-важният. Той е царският син. Не си ли там за него, другите не струват. Не видиш ли него, ти си изгубил изгрева на Слънцето. Него хвани, другите не ти трябват...

Ако четеш книги, същият закон е. Прочети книгата на най-знаменития писател, на най-видния философ, на най-видния проповедник...

Когато избираш приятел – съществува същият закон. Избери най-благородния, най-умния, най-интелигентния, най-добрия, с най-чистото сърце. Мъж избира ли жена – същият закон е; жена избира ли мъж, пак е същото. Не отстъпвайте от това правило! Отстъпването от това правило ражда хилядите страдания в този свят...

Когато дойдем до това да поправим живота си, пак важи същият закон. Ако искаш да поправиш живота си, хвани най-голямата погрешка, не се занимавай с дребните. Хвани оная, най-голямата погрешка, дръж я ден, два, три, седмица, месец, година, десет години – и най-после тая погрешка да знае, че има човек пред себе си, и да каже: Аз капитулирам...

Има някои ученици, като клекнат два-три пъти, като ги повалят два-три пъти на земята, казват: „От нас хора няма да стане“, напуснат полесражението. Това са хора без идеал. Ами че защо сте повикани вие на Земята? За угощение ли? – Не. Вас са ви повикали да опитат какъв е характерът ви, умът ви... И тъй, всичките възвишени същества, всички онези братя на Всемирната Бяла школа, са минали по този път. В тях има велик идеал. Те всички все така мислят. И когато някой брат от тях реши да дойде на Земята, какво казват? Той ще дойде при най-добрия.

И сега може да ми цитират кой е най-добрият. – Който има стремеж, който има идеал – най-високия идеал. При него той ще дойде. При онзи ученик, на когото душата трепти, който всеки ден мисли за своя Учител – при него ще дойде Учителя. А онзи ученик, който мисли за това-онова – Учителя ще мине покрай къщата му и ще каже: „Тук седи един от забравените ученици“ – и ще си замине. А щом мине покрай дома на първия, ще каже: „Тук седи един от учениците, когото трябва да посетя тази вечер.“ Това е то Великият идеал, който всички трябва да имате.“ („Високият идеал“, ООК, 11.09.1923)

18.6. Смисълът на страданията

Учителя:

„Могат ли праведните да имат изпитания? Могат, разбира се! Христос не беше ли праведен? Праведен беше, но и Той имаше страдания. Апостолите, пророците не бяха ли праведни? Праведни бяха, но и те имаха страдания. Великите хора са имали и имат най-големи страдания, но техните страдания бяха осмислени, че и до днес още служат за поука на човечеството. Страданията на великите хора са необходими, за да ги доведат до пълна вътрешна връзка с Любовта, с Бога.” („Призови Симона!“, НБ, 16.10.1927)

„Има нещо съществено в живота – то е познаването на Бога. Да познаеш Бога – това значи да си намерил великия смисъл на живота. От този момент ти придобиваш вечна радост, вечно блаженство. И колкото по-големи стават страданията ти, толкова повече се увеличава радостта ти. Така е за мистика. Колкото по-големи са страданията му, толкова повече се радва той." („Мистично разбиране", УС, 21.06.1931)

„Когато почнем да схващаме, да разбираме вътрешно страданието, ще дойдем до истинския процес, който християнинът нарича „спасение." Не можем да бъдем спасени, ако не признаем, че страданията са благословение. Спри се и кажи: „Страдание, ти си ми потребно, за да се родя!" Ако страдаш повече, това показва, че си по-близо до Бог. Когато страданието дойде до крайния предел, веднага се ражда радост... Трябва да гледате на нещата като мистици, а не като обикновени безучастни зрители – да знаете, че страданията са най-голямото благословение, което ни дава Господ. Един ден ще го проверите." („Рождението", НБ, 25.12.1915)

„Като разберем живота, страданията се превръщат в благодат. Това, което говоря, се отнася само до мистиците, които искат да разберат не само външното християнство, но и вътрешното. Ако живеят по обикновения начин, хиляди години още да живеят, светът няма да се оправи." („Истински поклонници", УС, 29.03.1931)

„Живот със страдания и радости е за предпочитане пред живот без страдания, но и без радости. Светският човек предпочита радостта пред страданието, а духовният – страданието пред радостта. Животът на светския човек започва с радост, свършва със страдание; животът на духовния човек започва със страдание, свършва с радост." („Божествена радост", РБ, 14.08.1940)

„Някой казва, че Господ го е наказал. Аз бих желал Господ да ме накаже, защото това е едно благословение за мене. „Когото Господ обича, не го наказва." Че, ако ти си болен и Господ ти удари две плесници, за да оздравееш, има ли нещо лошо в тия плесници? Ако ти си загазил материално и Господ ти удари две плесници, а сиромашията ти хвръкне настрана, какво лошо има в това? Когато Господ те наказва, това е добро, но ако не те наказва и те остави да си вървиш по своя път, това е лошо." („В начало бе Словото", НБ, 14.02.1937)

„Когато хората на Земята страдат, пъшкат и изпитват най-големите горчивини, ангелите на небето се радват и изпитват най-голяма приятност. Радват се, защото разбират дълбокия смисъл на страданието, знаят, че в него се крият благата на човечеството... Ако ме разбирате правилно, ще разберете и смисъла на стиха от Писанието: „Всичко съдейства за добро на ония, които любят Господа." Не се плашете от лошото, което ви сполетява в живота. Случват ли ви се страдания, за ваше добро са" („Пътят на героите", ИБ, 06.01.1928)

„Животът, който сега ви е даден, не е произволен. Има хиляди разумни същества, които се грижат за вашия живот. Всички мисли, чувства, желания, всички подтици, импулси, вдъхновения, които имате за доброто, са все резултати на тия разумни сили в живота, които работят върху вашия живот, за да го оползотворите в права посока. Те никога не ви изнасилват, оставят ви да действате свободно, понеже работят разумно. Но когато искат да ви покажат, че сте прегрешили, създават ви едно малко страдание. Когато пък искат да ви покажат, че сте придобили нещо в това, което са ви учили, създават ви една малка радост." („Разумният живот", МОК, 21.10.1923)

„Единственото място, където можете да чувате тихия глас на Бога, това е областта на скръбта и страданието. Следователно, като дойде страданието при вас, не го отбягвайте, но вслушайте се в него, да чуете гласа на Онзи, Когото търсите. Къде ли не търсите Бога? Обаче не предполагате, че ще Го намерите в страданието. Той не е във външното страдание, което всички виждат, но във вътрешната тъга, която човек изпитва при съзнаване на своите грешки. Това наричаме морално страдание. Тук, именно, ще чуеш тихия глас, който ти нашепва: „Не постъпи добре." Като не одобрява твоята постъпка, ти страдаш и си недоволен от себе си. Ако не познаеш Бога в страданието, никъде и никога няма да Го познаеш." („Разбраната скръб", ООК, 21.10.1931)

„Казвате: „Господ ме е създал такъв." Господ те е създал не да бъдеш роб на Земята. Земята е доста умна. Като идат страданията, те имат за цел да ви помогнат. Те казват: „Не бъдете толкова глупави. С този ум, който сега имате, никъде не можете да отидете." Съвременните хора са много лениви, мързи ги да учат. И за да ви накарат да учите, ще ви създадат ред болести, ред притеснения." („Свърши се виното", НБ, 04.10.1936)

„Природата не обича да се притискат нейните енергии. Това е закон. Не мислете, че вие ще можете да спестите страданията. Който избягва страданията и не иска да страда, той е стиснат човек. Всички великодушни и щедри хора в света са минали през големи страдания. Който не е минал през големи страдания и скърби, той не може да бъде щедър. Скръбта, страданието създават най-хубавата храна за подигане и създаване на най-хубави мисли и чувства в човека. Като четете живота на великите, на гениалните хора, ще видите, че те са минали през такива големи изпитания и страдания, които вие тепърва ще изучавате. Това се отнася до всички области. Вземете, същото беше и с Христа. Христос мина през такива големи скърби и изпитания, които Му дадоха такива знания и познания, каквито Той по-рано нямаше. Той знаеше тия неща теоретически, но като мина през голямата скръб, Той доби такива знания и опитности, каквито на небето не можеше да придобие. И Павел казва за Христа: „Ако и да беше Син Божий, трябваше да мине през големи изпитания, за да научи това, което другояче не може да придобие." („Стана невидим", НБ, 02.05.1937)

„Съвременните хора се страхуват, когато чуят да се говори, че старото ще се разруши. Старото трябва да се разруши! Ако старото не се разруши, новото не може да дойде. Житото не може да поникне, докато не извадите плевелите от нивата. Плевелите трябва да се извадят. Иначе те няма да позволят на житото да поникне. Щом плевелите се извадят, новото жито ще поникне и ще даде едно 30, друго – 60 и трето – 100. Приложете същия закон и към себе си. Впрегнете три чифта волове в плуга си, за да разорете вашата целина. Щом изорете добре земята и извадите от нея всичките плевели, посейте тогава новото семе. За това се изисква търпение... Който иска да придобие Любовта, той трябва да мине през най-големи изпитания и страдания. Ако не може да мине през големите страдания, той не може да мине и през Любовта. Никой не може да опита Любовта, докато не опита страданията. Страданията предшестват Любовта." („Пробни страдания", РБ, 18.08.1935)

„Помнете: мъчнотиите в живота, били те физически или психически, са задачи, които трябва правилно да се разрешават. Докато човек гледа на мъчнотиите като на задачи и се стреми да ги разрешава правилно, той може да бъде ученик. Ако гледа на тях като на произволни, случайни явления, наложени от условията, той не може да бъде ученик. Някои учени, философи, писатели минават и заминават покрай мъчнотиите, но не се спират върху тях, да ги разгледат като задачи, дадени от съзнателния свят. Щом се намерят в неблагоприятни условия, те казват, че животът им е тежък и ги отминават. Истинският философ използва разумно неблагоприятните условия за своето растене и повдигане. Той знае, че колкото по-силен е вятърът, толкова повече растението се калява и укрепва. Истинският философ, учен и писател е в състояние сам да подобри условията си. Като решава мъчнотиите правилно, той изкарва доброто от тях." („Отворени форми", МОК, 08.03.1929)

„Защо страда човек? – За да се изпита неговата любов и устойчивост. Едно трябва да знаете: всяко страдание е на място. Може да страдате заради другите хора, или за себе си, това не е важно. Страданието е огън, който пречиства. Следователно, дето падне, той гори. Щом гори и пречиства нещата, на място е. Ако страданието е ваше, трябва да разберете, защо е дошло и какво ще придобиете от него; ако е чуждо, ще видите, какво се крие в него и разумно ще го използвате. – Какво се крие в страданието? – Божествен подтик. Който разбере този подтик и даде ход да се реализира, той придобива радостта. Това подразбира стихът: „Скръбта ви ще се превърне на радост." („Абсолютна справедливост", УС, 08.03.1936)

18.7. Призив към учениците на Учителя

„А от дните на Йоан Кръстител досега Небесното Царство насила се взема, и които се насилят го грабват." (Матей 11:12)

Идването на Учителя не бе еднократно явление, макар на физическия свят да изглежда като такова. Той и днес действа като една Жива сила, която носи Божията благословия за цялото човечество, ако то пожелае да се вслуша в думите му. Всички негови ученици от миналото вече чуват неговия зов и се подготвят за работа. Ето няколко негови цитата, отправени към тези пробудени души, които са готови да се вслушат:

„Аз говоря за новия живот, който сега иде. Той ще дойде чрез новата Любов, която влиза вече в света. Това е пътят на ученика. Вие трябва да знаете как да възприемете тази Любов. Вие трябва да знаете как да посрещнете новата Светлина, която иде в света." („Пътят на ученика", СБ, 19.08.1927)

„Вие, окултните ученици в България, трябва да дадете един пример, ако не на съвършенство, то поне на издръжливост, на храброст, на самоотричане, и при това като ви обиждат, да можете да издържате. Като дойде отчаянието във вас, да не се отчайвате. Като дойде маловерието във вас, да не се обезверявате. Искам да бъдете образци на една жива вяра. Никога не изгубвайте вярата си! Защото ние не гледаме на вас, какви сте сега, но гледаме, какви трябва да бъдете след 5, 10, 22 години. И тогава, който ви срещне, да каже: „Ето една наука, която променя хората!" („Имената са ви записани", СБ, 25.08.1926)

„"Ами как можем да помогнем?" – Това е най-лесното нещо! Ако не можете непосредствено, можете духовно да помагате на хората. Всеки човек е длъжен да вземе поне половината от скърбите на другаря си и да му даде своята радост. Казвате му: „Господ да те благослови!" Господ чрез вас благославя хората... Ако Божественият ток не мине през вас, как мислите да се подигнете?" („Рождението", НБ, 25.12.1915)

„В живота има две крайности, от които трябва да се пазите:

Едната крайност е крайното тщеславие. Такъв човек иска да придобие всичко и като го придобие, в него става едно пресищане – най-лошата болест, която съществува. И като го хване това пресищане, тогава идва духовното разстройство. Такъв човек не може да седи в къщи, излиза, влиза, иска да се освободи от пресищането. Тъй че пресищането е най-лошото състояние за човека. От пресищането се ражда жестокостта. Хора, които се пресищат, стават много жестоки.

Другата крайност е лишението. Ученикът може да е толкова индиферентен, че да се лиши от единственото благо, което му се пада. Следователно в него тогава идва отчаянието. Щом дойде отчаянието, в него се заражда желанието да се самоунищожи, да се самоубие, да напусне живота, но и това е невъзможно.

Това са засега двете крайности в живота на окултния ученик." („Ученикът трябва да разбира", ООК, 12.07.1923)

„Вие мислите, че ако се откажете от света, от това-онова, от вас нищо няма да остане. С тези разсъждения знаете ли на какво приличате? На жабата, която казва: „Ако изляза вън от блатото, какъв ще бъде моят живот?"

Има по-хубав живот.

Животът на един музикант не е ли по-хубав от крякането на жабата? Художникът, който рисува с четка, не стои ли по-високо от тази жаба, която кряка? Онзи, който чете псалмите на Давид и свещените книги, не стои ли по-високо от жабата, която кряка и вдига шум?

Казвам ви, че когато напуснете този живот, пред вас ще се разкрият перспективи, хиляди пъти по-велики и по-славни, отколкото сегашния ви живот." („Аз съм истинската лоза", СБ, 27.08.1922)

„Да бъдеш чист при благоприятни условия, това е в реда на нещата; да бъдеш чист при неблагоприятни условия, това е изкуство. Който е минал през нечистотиите и съблазните на живота и запазил чистотата си, той може да се нарече ученик... И вие, като влезете в духовния път, казвате: Дано мина без изкушения и изпитания, с малко мъчнотии. Помнете: На всеки човек са дадени толкова изпитания, колкото са необходими за развитието му. Вижте как е наредена програмата на различните училища и класове. За всеки клас е предвидена програма, съответна на развитието на учениците. Ако хората могат да си нареждат работите толкова умно, какво остава за Бога, Който знае всичко и има пред вид всички. Вие сте влезли вече в пътя и казвате: Господи, не ни пращай изпитания, които ще ни сломят. Това значи, да нямаш вяра в Господа. Като ученик, ти трябва да кажеш: Господи, готов съм да изпълня програмата Ти тъй, както си я наредил. Да бъде Твоята воля...

Ние сме влезли в Пътя и казваме: „Господи, гледай да ни дадеш нещо такова, което да не ни сломи!" Даваме съвети на Господа, което означава, че не вярваме в Него. Това е изпитание, изкушение. Ще кажем: „Господи, ние ще изпълним програмата Ти така, както Ти си я наредил. Нека бъде Твоята Воля...

Ще застанете пред вашия Учител и ще кажете на Христа в душата си: „Учителю, не съм спазил досега Твоята Любов, не съм пребъдвал в Твоята Чистота, но отсега нататък ще приложа Любовта Ти във всичката нейна пълнота!"

Тогава ще дойде дяволът и ще ти рече: „Чакай, не давай обещание, сигурен ли си, че ще го изпълниш?" Ти ще си кажеш: „Ще го изпълня! Ще ходя с всичката Чистота!" („Истинната лоза", НБ, 27.08.1922)

„Можеш ли да бъдеш съвършен между лоши хора? Не можеш. Ти ще напуснеш лошите хора и ще отидеш при добрите. Какво ще стане с лошите хора? Бог ще ги оправи. Той има грижа за всички. Той има определен план, по който постъпва." („Философия и наука", ООК, 15.06.1932)

„Влязъл в Пътя на ученика, човек има вече други схващания и възгледи за Живота, съвсем различни от схващанията на старозаветни, новозаветни и праведни. Всички тези три категории хора живеят все още в сферата на личния живот – те не живеят още за Цялото.

Старозаветните търсят богатство и имот; от несгодите на живота те се озлобяват.

Новозаветните търсят съчувствие и симпатия; от страданията и

несгодите те се разколебават, обезсърчават и съблазняват.

Праведните търсят почит и уважение; противоречията ги наскърбяват и накърняват тяхното достойнство. Те са се издигнали до най-високия връх на личния живот и затова така болезнено чувстват всяко накърняване на тяхното лично достойнство – за всичко, което вършат, те търсят признание, почит и уважение.

Единствен ученикът не търси ни външно богатство, ни съчувствие и подкрепа, ни почит и уважение. Едничък ученикът не се ни озлобява, ни съблазнява, ни наскърбява. Той се радва на противоречията, които среща в живота си, защото знае, че те неизбежно произтичат от четирите колективни течения, които циркулират в Живота. Той счита всяко противоречие за една велика задача, която трябва да разреши. Той мисли и постъпва така, защото е минал през самоотричането. Той е влязъл в Пътя на ученика, след като се е отрекъл от живота на старозаветните, от живота на новозаветните и от живота на праведните.

И затова ви казвам: само ученикът учи, а всички други се занимават. Обикновените хора се борят помежду си, критикуват се и се морализират. Ученикът абсолютно никого не критикува, нито морализира някого. Той съвсем не се занимава с грешките на хората, за него те не съществуват. За него съществува само правилният Живот – Животът на Любовта. За ученика Бог не е старозаветният Йехова, който съди и наказва хората. За него Бог е Бог на Любовта, на Светлината, на Мира и Радостта. Това са качества и на ученика.

И ако ме питате какъв е идеалът на ученика, ще ви кажа: Любов, Светлина, Мир и Радост за душите. Това не е един идеал за вечността. Той може да се постигне още сега." (из „Учителят говори")

Избрани мисли из книжката *„Окултният ученик"*:

„Тия познания, които получавате в Школата ще ви ползват не само в сегашния ви живот, но и в бъдещия, и за хиляди години напред.

Първото правило: Божественото у вас за нищо и за никого не трябва да го жертвате.

Който се страхува, ученик не може да бъде. Който не може да учи – също.

Ако може да приложите една стотна от това учение, ще сте щастливи.

Ученикът никога да не говори за неща, за които не е сигурен дали са верни или не.

Търпение и послушание – без тези две качества не можете да вземете нито една крачка.

Каквото и да кажат на ученика, каквито и хули да сипят по негов адрес, той върви напред и винаги има предвид Бога в себе си. Никой не може да ви оцапа. Живеете ли в светлина, никой не може да ви заблуди.

Заспали ученици не искам. Спретнати, чисти, умни, добре облечени!

Две правила за ученика: да не губи времето си напразно и направените грешки да ги изправи веднага.

Най-великото благоденствие за един окултен ученик е да има мъчнотии и то големи.

За един окултен ученик думите „не може", „не е възможно" не съществуват. Ще преодолявате всички мъчнотии и спънки. За всяка празна дума ще отговаряте.

Ученици, които не могат да се почитат едни други, не могат да почитат и Учителя си.

Ученик, който страда за пари, за богатства, показва, че е още дете, което преждевременно са заставили да учи.

Ученикът работи абсолютно безкористно и с любов.

Ученикът раздава и просвещава даром.

На ученика не се позволява да лъже. Ако си послужи с най-малката лъжа, въпросът с него е свършен. Който не е ученик, не е отговорен дали е казал някоя лъжа или не, ученикът обаче в никакъв случай не бива да си служи нито с бяла, нито с черна лъжа.

На ученика е позволено да бъде недоволен само при случай, когато е могъл, а не е приложил добродетелите си.

Ученикът пристъпя в клас с пълна вяра, без съмнение към думите на Учителя – съмнения и мъдрувания не се допускат[36].

Ако ти всеки ден се тревожиш за какво ли не, какъв ученик си? Бог не те е пратил на Земята да се тревожиш. Пратил те е да учиш.

Ще живеете и работите, не както светът иска, а както Бог иска.

Ако мислите, че може така да минете, да не се учите, много се лъжете. Като мечка ще ви разиграват и пак ще учите.

Ученикът се въздържа от изобилно хранене и често пости.

Ако вие тук влизате като мъже и жени, никакви ученици не сте.

Всеки ученик трябва да бъде на един метър разстояние от другите, да няма друг близо до него. Той да бъде свободен, да няма кому да се сърди. Не трябва да влизаш нито да ти влизат в мислите и чувствата. Не позволявай да ти се месят, нито ти се мешай в работите на другите. Себе си остави свободен и на другите давай свобода.

---

36 Това правило изглежда в привидно противоречие с призива да не се приема на доверие нито дума без тя да бъде приложена и проверена в живота на ученика. В конкретния цитат обаче Учителя дава един друг важен закон в Школата на Бялото Братство, който гласи: Преди ученикът да разпознае своя Учител, той трябва да бъде възможно най-критичен към всичко, което види или чуе. Но след това, ако възприема неговите думи с нагласата *„той я е прав, я не е"*, това не е никакъв ученик. Например, ако един урок влиза в противоречие с разбиранията на ученика, той не трябва да си казва *„тук Учителя греши, аз знам повече"*, а да вникне дълбоко в думите и да разбере какво всъщност иска да каже Учителя с тях - често то е скрито зад символични и алегорични образи, за да бъде разбрано единствено от достойните за това знание. Затова Учителя казва още: *„Ученикът нищо не изнася от това, което се говори в класа, навън, докато не го обработи, докато това знание не стане негово."*

И все пак, за да е будно съзнанието ни, винаги трябва да имаме едно наум, че е възможно при стенографирането на беседите или при редакцията да е била волно или неволно изкривена някоя идея, затова трябва да премисляме добре всичко прочетено. Когато правим всичко това като свещен акт за нашата душа, ние се свързваме с Учителя и той по вътрешни пътища ни предава най-дълбоките познания, които засега няма как да бъдат изнесени публично.

Ученикът не се обижда, а винаги търси доброто в думите, които са му казали. Той във всичко търси Любовта.

Ученици сте на една Божествена школа, а мислите само за обикновени работи, за това, което не може да донесе щастие.

В мое присъствие искам да сте искрени и свободни и да се ползвате от моята светлина. Очите ви да не играят. Никакви нечисти мисли! Ще се контролирате.

Светското знание е предисловие на окултната наука. Там, където висшата математика на Земята спира, там започва окултната наука.

Вие младите ще се стараете да бъдете израз на Божествената Любов – никакво лицемерие, никакво флиртуване. Чувствата ви и сърцата да бъдат благородни.

Помагайте на тези, които страдат и се нуждаят от помощ. Бъдете образци не на думи, а на дела. Не сте ли образци, думите ви ще бъдат глас в пустиня.

Когато ученикът изпълнява Божията Воля, Бог пък изпълнява неговата воля."

19. Пътят на човешката душа

„Влезте през тесните врата; защото широки са вратата и просторен е пътят, който води към погибел, и мнозина са, които минават през тях; защото тесни са вратата и стеснен е пътят, който води в живота, и малцина ги намират." (Мат 7:13,14)

Учителя:

„Онзи, който търси късия и лесен път в живота, търси безсмисления път. Смисленият път е дългият път. Живият човек в природата има дълъг, дори безграничен път. И да бързате да стигнете до края бързо, не забравяйте, че той е начало на друг път." („Мъртвите и живите линии", ООК, 08.01.1924)

„Пак ви казвам: Тръгнете в Божествения път, без да чакате покана. Когато светлите духове тръгват напред, върви и ти след тях. Върви без страх. По пътя ще намериш съчки за огъня. Добрите постъпки са съчките, които ще поставиш на Божествения огън, за да принесеш своята жертва. Огнище без огън не съществува. Огънят е мястото, дето животът се проявява. Влезте в Божествения живот, дето нещата горят, без да изгарят. Влезте в безопасния път, в пътя на любовта." („Безопасното място", ООК, 22.12.1943)

„Човек неизбежно ще мине и през доброто, и през злото, защото са поставени на пътя му, като условия за растене и за самовъзпитание... Разумният се ползва от всички случаи на живота, а неразумният - не може. Благородните и добри постъпки действат благоприятно върху човешкия характер..." („Методи за самовъзпитание", МОК, 13.06.1930)

„Знайте, че всичко, което става в света, не е произволно. Страданията, мъчнотиите, нещастията се явяват като естествено последствие на стремлението ви да търсите лесния път... Ако вие уповавате на Господа, където и да сте, той ще превърне и най-лошите условия в добри и ще ви съдейства така, че всичко да се превърне в добро." („Пътят на героите", НБ, 06.01.1928)

„Днес всички говорят за правия път, като спасение за човечеството. Каквито усилия да правите, не можете да вървите постоянно по прав път. Начертайте една права линия и се опитайте да вървите по нея без никакво отклоняване наляво или надясно. И при най-голямото внимание, все ще излезете ту наляво, ту надясно. Правата линия ще бъде посоката на движението, но все ще има малко криволичене. Значи огъването, обикалянето е неизбежно." („Вътрешният закон", УС, 17.11.1935)

19.1. Символите в школата на Бялото Братство

„Казваха това, за да Го изкушават, та да имат с какво да Го обвиняват. А Исус се наведе надолу и пишеше с пръст по земята, без да обръща на тях внимание. А като настояваха да Го запитват, Той се поизправи и им рече: който от вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея. И пак се наведе надолу и пишеше по земята." (Йоан 8:6-8)

В Школата на Бялото Братство винаги са били използвани окултни символи, като тяхното значение е много дълбоко и отвъд рамките на тази книга. Затова само ще спомена по няколко думи за част от тях, за да можем да преминем към същността на тази глава.

Символът, състоящ се от два преплетени триъгълника, и известен още като *„Звездата на Давид"* и *„Печатът на цар Соломон"*, е познат още от древността и представлява борбата между двете сили (Доброто и Злото), която се води както във Всемира, така и в самия човек. Този символ, подобно на *„Ин и Ян"*, показва, че в настоящата степен от развитието на човечеството и двете сили са необходими и нашата задача е да разрешим това противоречие като застанем на страната на Доброто и така преобразим Злото в още по-голямо Добро. На това е учил Заратустра още в Древна Персия, когато е говорил за Борбата между Ахура Мазда и Ариман.

Важен символ в Школата е и равностранният триъгълник, който представя връзката между трите съставните части на човека и трите принципа, които действат в него. Той ясно показва, че нехармоничното развитие е невъзможно и ако някой поиска да развива и работи само с Любовта, само с Мъдростта или с Истината, той не може да стигне далеч.

Трети интересен символ, на който бих искал тук да се спра, е кръстът. В действителност кръстът не е символ на мъчението - това е едно погрешно разбиране. Той е символ на Великата Любов, на саможертвата, на извисяването на човешката душа. С времето обаче той е профанизиран и превърнат в украшение без никой да разбира дълбоките закони, които той олицетворява.

В разказа за разпятието са скрити много космични и мистични Тайни. Още Платон казва, че душата на света е разпъната на кръст.

Душата на света е разпъната на кръста на материята. Това е великата космична жертва. И древните индуски посветени са казвали, че в момента, когато им се отваряли духовните очи, те намирали дълбоко, дълбоко под планините на Земята, един кръст и върху него окачен един човек, мъж - жена, имащ изображение на знака на Слънцето върху дясната страна, а върху лявата страна изображението на Луната. А върху останалите части на тялото държавите и отделните форми на моретата и на сушата на Земята. Това показва, че те са виждали душата на света върху кръста на материята. И това, което съществува в космичен мащаб, станало едно историческо събитие на Голгота.

По подобие на това и човешката душа е разпъната на кръста на тялото. А с разпъването на двамата разбойници от двете страни на Христа, се загатва за друга една космична Тайна, че редом с Христа са разпънати две от съществата на тъмнината, които са представени като разбойници. Те са тези, които увлякоха човечеството към падението и попадането му в плен на сетивния свят. Те са представители на тъмните сили, в Библията са представени като Дявола и Сатана, а в антропософията като Луцифер и Ариман. Това ни показва голямата дълбочина, която се крие във всеки образ, във всяка сцена и явление, описано от Евангелието. Учителя казва за кръста:

„Римляните узакониха кръста и заповядаха да го целуваме. Не, ние не целуваме този кръст на престъплението. Целуваме кръст, в който има жива душа, жив дух. Така аз тълкувам Учението. Питат ме дали вярвам в кръста. Аз в живите кръстове вярвам, но в сребърни, златни и други – не вярвам. Прав ли съм? Някой ще каже, че със своето Учение господин Дънов разрушава държавата. Не, с лъжи се разрушава държавата. Казвам: изхвърлете мъртвите кръстове и поставете живите." („Аз съм вратата на овцете", СБ, 10.09.1922)

„Христос носи до едно място дървения кръст, но после го хвърли на земята и каза: „Да нося страданията на хората, разбирам, но да нося дървен кръст – не разбирам. Оттук нататък вие го носете." Христос не искаше да носи дървен кръст и го свали на земята, а хората (в Негово име) и днес още носят кръстовете на врата си. Геройството на човека не се заключава в носене кръст на врата. Когато дойде страданието, сложете го на гърба си и го носете, без да ви знаят хората. Това е живият кръст, това е геройство. А не това – сложите едно малко кръстче на врата си, всички да го виждат. Дойде ли страданието, превърнете го в добродетел. Христос издържа на поруганията на цял народ, на множество войници. Той понесе всички страдания с Любов, но дървения кръст хвърли на земята. Днес християните целуват само дървени кръстове. И защо не вървят работите им напред? Защото те сложиха на вратовете, на главите си именно този дървен кръст, презрян от самия Христос. Време е вече хората да се стремят към съвършенство, към истинско знание, към Любов, Мъдрост, Истина. Време е да се откажат от дървените и металическите кръстове." („Стремеж към съвършенство", ООК, 22.09.1926)

„Когато Христос се роди, на небето се яви една светла звезда, която разреши един от важните въпроси. Тогава ангели слизаха от небето и пак възлизаха нагоре, като пееха: „Слава на Бога и мир на человеците." Обаче хората заместиха тази светла звезда с кръст, като на умрял човек." („Новата Земя", НБ, 13.02.1927)

„Вижте колко са смешни съвременните християни! Те си окачили на врата едно малко кръстче от пет сантиметра и казват: „С този кръст всичко побеждаваме!" – Нищо не побеждавате. Ами Христос такъв кръст ли носеше?" („Добрата постъпка", ООК, 22.10.1924)

Време е да свалим Исус от кръста. Достатъчно дълго го гледахме окован. Смисълът на Христовия живот и пример не е замислен да бъде съсредоточен върху кръста. Обаче, поради изключително ниското ниво на съзнание на тогавашните хора, се оказало невъзможно да се насочи фокуса отвъд кръста. И, както често се случва, определени сили се възползвали от това положение. Вече 2000 години човечеството не може да вдигне поглед нагоре и да забележи онова, което последвало след кръста. А истинската причина за въплъщаването на Христос е именно онова, което се случва, след като човекът надмогне *„тъмната нощ"* на душата си, след като слезе от кръста и възкръсне.

Затова нека свалим Христос от кръста и повече да не го вдигаме там.

Нека Му позволим да изгрее ярко в душите ни, както никога досега.

19.2. Пентаграмът

Преди да започна разглеждането на този важен символ, бих искал да направя едно уточнение. В Школата на Бялото Братство Пентаграмът се е използвал винаги единствено с единия връх нагоре, което символизира Пътят на човешката душа към Бога, и вписан в окръжност, която също представя Божественото. Но вземем ли обърнат Пентаграм с два върха нагоре, представящи два рога, той вече става символ на Злото и е абсолютно забранено да се използва по този начин. Тогава неизбежно енергиите му се обръщат срещу този, който волно или неволно го използва за зла цел.

От дълбока древност Пентаграмът е важен символ за Посветените в окултните школи. Той представя петте велики принципа: Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Това са петте качества, които трябва човек да изработи в себе си, за да стане съвършен. Във всичко пулсира живият Бог, а хората рано или късно ще осъществят Божия замисъл - чрез силите на Пентаграма да намерят пътя към истинския живот.

За смисъла и практическото приложение на Пентаграма Учителя говори на участниците на Веригата още през 1908 г. Тогава той дава следното обяснение: *„Външният кръг символизира светските хора, средният - учениците на окултизма, духовните хора, а вътрешният кръг е „Светая светих" и отговаря на Великите Посветени. Двете категории хора имат по пет стъпки за повдигане или по пет фази, през които трябва да преминат, за да завършат по един цикъл от своето развитие."*

През 1911 г. Пентаграмът се приема като емблема за духовна работа в Бялото Братство. Пентаграмът, това е пътят на ученика. Това е пътят, който човек извършва за постигане на съвършенство. Пентаграмът представлява самия човек. Върхът, който е обърнат нагоре, представлява главата на човека. Двата странични върха представляват двете ръце, а долните два върха – неговите крака.

Пентаграмът има три части: външен кръг, вътрешна част и център. Ще ги разгледаме поотделно.

Учителя: *„В пентаграма има пет малки триъгълника и един петоъгълник обърнат с върха надолу. Там човек всякога ще се намери в противоречие с Божественото в себе си. Законът е такъв. Вие едновременно не можете да бъдете в хармония и с Божествения, и с физическия свят. Ако сте в хармония с физическия свят, ще бъдете в противоречие с Божествения свят; Ако сте в хармония с Божествения свят, ще бъдете в противоречие с физическия свят. Да бъдете непременно в хармония с двата свята, това е невъзможно. Това не е абсолютно невъзможно, но при сегашните условия, в които се намира човек, е невъзможно. Защо е невъзможно? – Защото в човека има едновременно две течения: едното течение отива надолу – към Земята, а другото течение отива нагоре – към Слънцето. Всички философи, мъдреци и Учители на човечеството твърдят, че човек едновременно не може да угоди и на физическия, и на Божествения свят. Щом искаш да угодиш на Божествения свят, ще обърнеш Пентаграма с върха нагоре; искаш ли да угодиш на физическия свят, ще обърнеш Пентаграма с върха надолу." („Влияние на вътрешната светлина", МОК, 12.04.1925)*

19.3. Външният кръг на Пентаграма

Описанията на Пентаграма, представени на следващите страници, са записани от Боян Боев и се основават на беседите на Учителя от годишния събор през 1922 г. Пентаграмът, даден от Учителя, е изобразен на задната корица на тази книга.

Външният кръг е пътят на човека, който е още в началото на своето развитие. Той е изразен в пет картини, които са разположени извън самия Пентаграм:

1. Сабята

Външният кръг започва със сабята. Какво означава сабята в случая? Това е пътят на насилието. Значи, в началото на своето развитие, когато е още млада, неопитна душа, човек си служи с насилие. Той мисли, че всичко му е позволено, че може да прави насилие, неправди, всичко, каквото си иска, без да мисли за последствията.

2. Чашата

Обаче, който върши насилие, ще си научи урока рано или късно. Законът е: Насилието ражда насилие. За онзи, който върши насилие, ще дойдат последствия, страдания. Това, именно, представлява чашата. Чашата е символ на страданието. Страданието е метод за пробуждане на човешката

душа.

Чрез страданието човек започва да разбира, че насилието, неправдата не е метод, с който трябва да си служи. Значи, чрез страданието човек добива един урок.

Може би не всякога той вижда връзката между насилието, което е вършил, и страданието, което иде след него. Но когато след смъртта отиде горе, ясно вижда тази връзка и взема решение, като дойде следния път на Земята, да води друг живот, да не минава през страдание.

Страданието има и второ значение. Има окултен закон: Страданието се превръща в любов. Страданията, през които минава човечеството, подготвят новия човек, човекът на любовта.

Учителя прави следното сравнение: „Като бият млякото, то дава маслото." Млякото тук символизира любовта.

Страданието е временно явление в живота. Ще дойде време, когато страданията ще изчезнат от света, защото ще изчезнат причините, които ги създават.

Страданието има трето значение. Новите идеи идат от Слънцето. Човек не може да ги възприеме, ако не е префинен неговият организъм. Това става чрез страданията. Затова има закон: Винаги раждането на една нова идея в човека се предшества от страдания. Значи, третото значение на страданието е, че то представлява родилните мъки за раждането на новите идеи в човека. Обаче, в бъдеще ще възприема новите идеи, без да минава през страдания, понеже ще има префинен организъм.

Затова Учителя нарича страданието „бич в повдигнатата ръка на Бога."

3. Книгата

След чашата иде книгата. Чрез страданията, които минава, човек почва да научава книгата на живота, изучава законите на живота, гледа да спазва тия закони. Обаче, в тая фаза е още в началото на своето пробуждане. Той чете в книгата на живота още първите уроци.

4. Свещта

Човек, като чете в книгата на живота и на цялата природа, добива просветление. Нова светлина озарява съзнанието му. Това е свещта. Чрез тая свещ, чрез тая светлина, човек почва да вижда величието и красотата на Божествения план, който води човека от тъмнина към светлина, от робство към свобода, от несъвършенство към съвършенство, от греховност към чистота, от невежество към знание.

5. Жезълът

Чрез четене на книгата, чрез това просветление човек добива известна власт над себе си. Това, именно е жезълът. Той вече е извлякъл поука от изучаването на живота и се старае да владее себе си, да управлява себе си. Учителя казва: *„Човек трябва да стане цар, но цар на себе си, да владее себе си."*

Жезълът означава, че човек вече има известно самообладание. Той гледа да се въздържа, когато в него дойде желание да прояви своята низка природа. Той се учи да я владее, да я контролира, да я управлява. Това е жезълът.

Жезълът има и друго значение. Човек, при тая фаза на своето развитие, се учи вече да манипулира с известни природни сили и закони, да си слу-

жи с тях.

С това се завършва външния кръг в развитието на човека. Човек на външния кръг, това е животът и пътят на светския човек. Както виждаме в Пентаграма, първите пет картини: сабята, чашата, книгата, свещта и жезълът са вън от петолъчната звезда на Пентаграма. Това показва, че човек минава по този път, преди да стане ученик, докато е още светски човек. Влизането в самия Пентаграм, това е началото на ученичеството.

19.4. Вътрешният кръг на Пентаграма

След изминаването на външния кръг, човек минава във вътрешната част на Пентаграма. Човек вече съзнателно работи върху себе си, работи за своето повдигане и усъвършенстване. С влизането в тая част на Пентаграма почва пътят на ученика. Досега външния живот е работил върху него без активното участие на неговото съзнание, а сега той поема еволюцията си в свои ръце. Това значи вече влизане в Божествената школа. Той почва съзнателно да работи за изработването на Божествени добродетели, които характеризират съвършения човек. Един английски писател казва: „Когато видя, че един човек работи върху себе си за своето усъвършенстване, аз се изпълвам със свещено благоговение, един свещен трепет ме изпълва. Чувствам, че се намирам пред нещо велико. Всички преходни работи бледнеят пред това."

Тук пак има пет стъпки. Всяка стъпка се илюстрира с една картина. Ще ги разглеждаме по ред. В началото на всяка линия на Пентаграма има нарисувана една картина и в продължението на същата линия е написано името на добродетелта.

1. Първа картина: Стълба и удобни стъпала, които водят към една врата.

Заедно с влизането на човека в пътя на ученика, почват изпитанията му. Разбира се, когато човек е в началото на своето развитие, дават му се по-леки изпити, които той е в състояние да издържи; по-тежки изпити той не би могъл да издържи, те не са по силите му. Затова се почва със следната картина: стълба с удобни стъпала. Щом стълбата е удобна, това показва, че изпитите, които почва ученикът, са по-леки.

Тия изпити са най-разнообразни. Те постоянно се срещат в живота на човека. Тук ще дадем само три примера.

Ако при някоя неприятност, по-малка или по-голяма, или при някоя мъчнотия или препятствие, които среща в живота, човек губи кураж, своя вътрешен мир, изгуби самообладание и отпадне духом, той е пропаднал в изпита. За пример: човек е изгубил ценен предмет. Да кажем, че някой е правил изследвания в течение на 20 години и приготовлява научен труд и този труд е изгубен. Да не трепне окото и сърцето му. Все едно, че нищо не е станало. Да не изгуби присъствието на духа си, да не изгуби самообладание. Ако изгуби присъствието на духа, самообладание, значи не е издържал изпита си.

Друг пример: Минаваш покрай едно страдащо същество. У тебе се явява подтик да му помогнеш, обаче ти идва мисълта да си вървиш по пътя, да го отминеш. Ако направиш последното, значи не си издържал изпита си.

Или събужда се човек през нощта и у него се явява желание да се помоли. Ако си каже: *„Студено ми е, уморен съм”* и не стане, той не е издържал изпита си. Той трябва да победи своята инертност, да стане и да направи това, което е решил.

У ученика в тая фаза на неговото развитие почва зазоряване на Истината (виж картината). Какво значи зазоряване на Истината? Бог е Истина. Затова зазоряването на Истината значи начало на познаване на Бога. У ученика се явява подтик да върви в Божия път, да изпълнява Божествените закони, да изпълнява волята Божия. Разбира се, както казахме по-горе, сега имаме само зазоряване на Истината, а ученикът ще я познае в нейната пълнота по-късно, след като мине през Любовта и Мъдростта.

2. Втора картина: Начало на връзката с Христовия Дух.

Като достигне до тая фаза на своето развитие, Христовият Дух почва да работи върху ученика. Той вече е направил първата връзка с Христовия Дух. Това именно е изразено във втората картина на Пентаграма. Разбира се, това е само началото. Това не е пълното вселяване на Христовия Дух в човека. Христовият Дух почва да го ръководи отвътре.

В тая фаза на своето развитие ученикът постепенно влиза в Пътя на Правдата и Справедливостта.

Какво значи Правда на мистичен език? – Правдата, от дълбоко гледище, има две значения, които ще изложим тук:

Първо значение на Правдата или Справедливостта:

Всяко същество, което срещаме в живота си, заслужава да бъде почитано и уважавано, защото като творение на Бога, то има известна мисия, която му е определена от Бога. Това същество, макар сега да е на ниска степен на развитие, има велико бъдеще. То ще се издигне постепенно в пътя на съвършенството.

Такива отношения трябва да има човек към всички същества без разлика: човек, вол, кон, птичка, дърво и др.

Второ значение на Правдата:

На всяко същество, със самото раждане на Земята, природата му е дала известен кредит; то има право на благоприятни условия на живот за развитие. И тия права трябва да му се дадат. Тия права има всяко същество, без разлика дали е човек, вол, кон, дърво и прочее.

Ученикът се учи в този стадий на своето развитие да живее по закона на Правдата. Разбира се, той ще прави само първите стъпки в това направление. В бъдеще, заедно със своя напредък, той постепенно ще разбира Правдата и нейната дълбочина и същина.

3. Трета картина: Стръмен каменист път, който води до здание с тесни врата.

В тази фаза на своето развитие, ученикът почва по-сериозни, по-трудни изпити в своя път. Това е показано в Пентаграма с един стръмен и каменист път. Кърви ще потекат от нозете му, докато се качва по този път до зданието. Вратата на зданието са тесни. Тук важат думите Христови: *„Влезте през тесните врата, защото просторни са вратата и широк е пътят, който води към погибел.” (Матей 7:13)*

Нека дадем няколко примера от тия по-трудни изпити:

Един от изпитите е любов към врага. Когато някой ти е враг и ти прави

пакости, ти да не се озлобиш, да му простиш и да го възлюбиш. Учителя казва, че любовта към врага е една от най-трудните задачи. Има закон: Истинско прощаване има, когато е придружено с любов към онзи, комуто прощаваш. В една лекция на младежкия клас Учителя казва: *„Кои хора са велики? – Тия, които имат любов към врага."*

Друг пример: Когато минаваш през някое голямо страдание, например тежка болест или друг вид страдание, да не се обезсърчиш и обезвериш, но да запазиш мира и радостта си, като съзнаваш, че всичко е за добро или ще се превърне на добро. Това е изпита на Йова. Всеки ученик в пътя на своя възход непременно ще мине през изпитът на Йова. Това е изпит за добиване на посвещение. Изпитът на Йова е най-големият изпит през тази фаза на развитие на ученика.

Една сестра попита веднъж Учителя в разговор:

- Нашите страдания не са ли подобни на изпита на Йова?

- Не. Вашите страдания са още страданията на актьора, който играе на сцената.

Трети пример: Ако един ученик се съблазни от жажда за власт, слава, богатства и пр., и за цената на тия неща изневери на своето убеждение, на своята връзка с Бога, той е пропаднал в изпита си.

Има много примери за подобни изпити.

По-рано, в древните окултни школи, ученикът минаваше през изкуствени изпити, създадени от неговите ръководители. Сега, когато вече животът е сложен и разнообразен, няма нужда от изкуствени изпити, животът сам ги предлага.

След като мине през подобни изпити и ги издържи, той е вече пречистен и е готов да приеме любовта.

След приемането на любовта, ученикът вече влиза в живота. Той чувства, че досегашният му живот е бил приготовление за влизане в истинския живот.

4. Окото: Следващата картина на Пентаграма е окото. Окото в случая символизира Мъдростта. Ученикът има по-дълбок поглед към нещата. Той е приел Божествената Мъдрост в себе си. Когато е бил във външния кръг, той е приел външно знание, а сега вече влиза в Божествената мъдрост. Портите на храма на Мъдростта се отварят пред него. Само на човека на любовта се отварят тия порти. Само нему се поверяват ключовете на висшето знание, знанието на великата Божествена наука. Защо? – Защото няма да злоупотреби с него за свои лични цели, за свои интереси, но ще го употреби за служене на Бога, на всички. Ако бяха поверили това знание на онзи, който не е минал през любовта, той ще злоупотреби с него и с това ще докара големи нещастия на себе си и на околните.

5. Дървото на живота: След това иде картината: Дървото на живота. Ученикът проявява дълбок вътрешен живот, който се изявява в проява на добродетелите. Това е петото качество, което ученикът изработва в себе си след Любовта, Правдата, Истината и Мъдростта.

Що значи добродетел в дълбок смисъл на думата? Тук под добродетел се разбира добротворство, правене добро. А що е истинско добро? – истинското добро е това, което произтича от Любовта.

Кое е най-високото добро, до което човек може да достигне? – Това е слу-

жене на Бога. И така, в тая фаза на живота, ученикът се озарява от идеята, че едничкото осмисляне на живота му е в изпълнението волята на Бога и служене на Бога. Учителя казва: *„Проявата на любовта е вече служене на Бога. Щом проявиш любовта си, ти служиш на Бога."*

Обаче, коя е най-високата форма на служене на Бог? Коя е най-високата проява на любовта? Ето коя: да показваш на другите пътя към Бога; да помагаш за пробуждането на тяхното съзнание, за да познаят Бога; да печелиш души за Бога.

Пита се: По кое се познава, че си спечелил някого за Бога? Учителя казва: *„Смята се, че действително човек е спечелен за Бога, ако и той от своя страна почне да печели души за Бога."*

19.5. Центърът на Пентаграма - Светая Светих

След като измине външния кръг и вътрешната част на Пентаграма, ученикът минава в центъра на Пентаграма. Този път също е илюстриран с картини. Това е пътят, който води към съвършенство, към вечния живот, към безсмъртие. Това е пътят на пълно самоотричане, пълно отдаване на Божественото дело, пълно отдаване в служене на Бога, на човечеството. Тук човек достига до висша проява на любовта. В тази фаза на своето развитие ученикът минава най-тежките и страшни изпити.

В центъра на Пентаграма са нарисувани няколко кръга. Това е Божествения Център. Тук става сливане на човешката душа с Бога, при което човек запазва своята индивидуалност.

Но за да дойде до този Божествен Център, той ще мине един голям изпит. Това е изпитът на Голгота. Той ще мине през Голгота. По пътя на тия кръгове са нарисувани две змии. Това значи, че той трябва да победи нисшата си природа, да я трансформира, да победи личния си живот. По този път ученикът ще мине през най-големите страдания. Ще бъде оставен сам, като че ли всички са го напуснали, всички са го изоставили. Като че ли всичко е пропаднало, като че ли всичките му стремежи и копнежи са били напразни, като че ли всичко е изгубено. Голяма тъмнина е около него. Той минава през един тъмен тунел.

В този момент той мисли, че е изоставен, обаче много Светли Същества бдят над него, треперят над него и гледат той да издържи този най-тежък от всички изпити. Ако в този момент той се обезсърчи, отпадне духом, той е пропаднал на изпита. Ако в този върховен момент той съзнава, че макар да е изоставен от всички, има Един, Който го обича и Който е винаги с него – това е Бог – той е издържал вече върховния изпит. В този момент той съзнава, че опората му е само в Бога. Ако той разбере това, той влиза в един нов живот на блаженство, на радост, на светлина, на свобода. Той е вече един от безсмъртните. Той е завършил вече човешката степен на развитие. Това е изпитът, който води към възкресение.

В центъра на Пентаграма има един кръг, през който трябва да мине.

И тъй, два са най-трудните изпити на ученика, преди да завърши своето развитие и да влезе в живота на безсмъртието: изпитът на Йова и изпитът на Голгота. Всички тия изпити, през които минава ученикът, са необхо-

дими; чрез тях той развива ума и сърцето си, калява волята си. От друга страна, тия изпити, които са придружени със страдания, пречистват човека, пречистват нисшата му природа. Всичките му нисши мисли, чувства и наклонности изгарят в огъня, през който минава. Те са били пречка за проява на Божественото. Сега вече Божественото, висшата му природа, се проявява.

19.6. Символи и надписи около Пентаграма

Около Пентаграма има нарисувани три букви: В, У, Ж. Тия букви означават: Великото Училище на Живота. В това училище човек се учи.

В това училище на живота от всяко преживяване човек се учи. От всичко, което е поставено на пътя му, той се учи, напредва, развива своите способности и добродетели. Чрез опитностите, които добива, той развива своя ум, сърце и воля. От всеки човек, с когото се среща в живота, той се учи, получава нещо, защото всеки човек е специфична проява на Бога. Ученикът чрез общение с всеки човек влиза във връзка с Божественото, което работи в него. Не само общението с хората го учи и възпитава, но общението с всички други неща: цветя, дървета, звезди, планини, реки. И всичко, което гледа около себе си, действа върху него, учи го, развива нови страни на неговото естество. Препятствията, мъчнотиите, които среща в живота си, укрепват неговата воля, карат го да мисли, да разсъждава, за да намери начин да ги отстрани. Това значат думите Великото Училище на Живота.

Около Пентаграма са написани няколко думи в кръг. Според окултната наука, кръгът означава благоприятните условия, в които е поставено едно същество. Животът на човека, както е описан в Пентаграма, е обиколен от този кръг и това показва, че при своето развитие по пътя на съвършенството, човек е поставен в благоприятни условия. Божественият Промисъл, Напредналите Същества и Бог са с него, помагат му и го крепят. Той винаги в своя път ще чувства пръста на невидимия свят. Когато е в безизходно положение, идват му на помощ отгоре. Това е проявата на Божествения Промисъл. Значи, човек в пътя на своя живот се ръководи от една любяща ръка. Това означава кръгът.

А думите, които заграждат Пентаграма в кръг, са: *„В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа."*

Ученикът, като се учи във великото училище на живота и като изминава всички стъпки, които са показани в Пентаграма, пътеводна звезда в живота му става идеята, че в изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа. Това е крайният предел, крайният резултат от целия път, който извървява. Това е придобивката от целия извървян път. Това е венецът на неговите придобивки.

19.7. Употреба на Пентаграма за Духовно повдигане

Учителя в разговор казва: *„Някои считат Пентаграма като една мъртва форма, без никакво действие. Те много се лъжат. Пентаграмът*

е извор на живот, извор на светлина. От Пентаграма постепенно извира светлина и като лъчи се разпространява наоколо. Защо? – Защото Пентаграмът не е обикновена фигура, а е построен по окултните закони. Окултни сили действат в нея."

Че действително е така, се вижда от един факт, който е знаел Гьоте. Когато Фауст начертава пентаграм на прага на своята стая, то Мефистофел не е могъл да прекрачи прага, за да влезе в стаята. Значи, Гьоте е знаел, че окултни сили се крият в Пентаграма. Това показва, че Гьоте е владеел окултни закони. Трептенията, които излизат от Пентаграма, са силни. Те действат благотворно върху човека, повдигат го, вливат сили в него. Обаче ако в стаята, в която се намира Пентаграма, стават отрицателни работи: лоши мисли, каране, лъжи, престъпления и пр., понеже трептенията на Пентаграма са дисхармонични с отрицателните трептения на тия прояви, става сблъскване между тия две противоположни трептения, а това действа разрушително и причинява нещастия. Затова опасно е в помещението, дето е Пентаграмът, хората да имат лоши мисли и чувства, да произнасят отрицателни думи и да вършат отрицателни постъпки.

Пентаграмът да е винаги обърнат с върха нагоре, дето са буквите В и У. Ако се обърне с върха надолу, той има отрицателно действие; това може да има нежелателни последствия. Ще дадем един пример: В един провинциален град едно лице построило в своята външна стълба каменен парапет от ред пентаграми, обърнати с върха надолу. Това семейство съвсем пропадна, завърши катастрофално и трябваше да се изсели от града.

Учителя е дал Пентаграма на учениците по две причини:

1. В Пентаграма нагледно и картинно е изложен пътят на ученика. Това, което е говорил Учителя в школните лекции на ученичеството, тук е дадено по друг начин. Ето защо, можем да кажем, че ученикът чрез Пентаграма има пред себе си изложен пътя на ученичеството. По този начин пътят на ученичеството става за него по-ясен и по-жив.

2. Понеже Пентаграмът е извор на светлина, която се излъчва във всички посоки, той има благотворно влияние върху ученика. Значи, Пентаграмът може да съдейства на ученика, понеже създава наоколо благоприятна аура чрез окултните сили, които действат в него.

20. Музика и паневритмия

„И като изпяха хвалебна песен, излязоха на Елеонската планина..." (Матей 26:30)

Учителя:

„Нищо не може да се постигне без музика. За в бъдеще музиката трябва да се постави като строго научен метод при възпитанието на децата. Затова е казано в Библията: „Пейте и възпявайте Господа в сърцата си!" Ти не можеш да мислиш правилно, ако не пееш и не свириш. Не може да чувствуваш правилно, ако не пееш и не свириш. Дали си музикант, или не, то е друг въпрос, но вътре в себе си трябва да имаш добре развито музикално чувство. Музикантите носят в себе си магическата пръчица, магическата сила, с която могат много нещо да

направят. С музиката човек свършва една работа с най-малките разноски по най-лесния път и с най-добрите резултати. Музиката е най-добрият проводник на Божествените сили. Музиката като изкуство на ангелите е съединително звено между ангелския и човешкия свят." („Който сее и който жъне", НБ, 25.11.1934)

„От кой свят излиза музиката? – От умствения. Защо? – Защото само интелигентният човек може да пее и да свири. Значи между музиката и интелекта има известна връзка. Те вървят успоредно. Правата мисъл не е нищо друго, освен музика...

Сега, учениците на окултната школа не знаят музика. Щом като касата е празна, ще мислите, но ще знаете, че без музика не може да бъдете ученици на школата. Туй трябва да знаете. Едно условие: без музика не може да бъдете ученици на школата и то тъй, доста добри ученици. И първото нещо, първият изпит по музика ще дадем и там може да пропаднете. Първият изпит в школата е музиката. Ще ви дадат едно парче да го изпеете, една много проста песен ще ти дадат да изпееш. Тъй, разбирате вече „музиката" и „мисъл" вървят паралелно. И после, музиката може да я употребим като едно възпитателно средство." („Влиянието на музиката", ООК, 22.06.1922)

Рудолф Щайнер: *„Първообразът на музиката се намира в духовното, докато първообразите на останалите изкуства се намират във физическия свят. Когато човек слуша музика, той се чувства добре, защото тези тонове са сходни с това, което е изживял в света на своята духовна родина." (Събр. съч. 283)*

20.1. Същност на музикалното изкуство

Учителя:

„Без музика вие нищо не можете да извършите. Най-първо трябва да имате едно приятно настроение. А за да имате туй приятно настроение, трябва да имате музика в душата си. Можеш и мислено да пееш." („Влияние на музиката, пеенето и движенията", ООК, 15.10.1922)

„Пеенето и музиката са дадени на човека като метод за трансформиране на енергиите... Музиката има смисъл само тогава, когато служи за облагородяване на човека." („Проява на музиката в съзнанието", ООК, 28.12.1926)

„Музиката е един правилен начин за саморазвиване, за самоусъвършенстване на човешката душа. Когато Господ дойде в човека и започне да работи, явява се у него веселост. И започва да пее. Ако ти не пееш, ти не си на правата посока... За себе си ще пееш. Имаш някаква мъчнотия, няма да ходиш да се оплакваш на хората, ще пееш вътре, ще свириш и ще се смени твоето състояние. Ще попееш на Господа." („Разумният музикален живот", ООК, 05.05.1937)

„Когато пеете, мислете върху думите, които пеете и върху тоновете. Мислете върху това, за да бъдете свободни. Пеене без мисъл не може. Може да пееш механически, няма полза. Навсякъде, дето умът присъствува, животът добре се свършва. Пееш ли, мисли върху туй, което пееш. Защото всичките хора представят един велик певец. Ти като чуеш, че някой пее, да знаеш, че ти пееш. Да не кажеш, че той пее. Как, аз да пея така хубаво. Нали някой път вие казвате, че в къщи пеете хубаво, пък на сцената не върви. Както в къщи, така и на сцената може да мислите. Вие се опасявате от хората, че те ще ви критикуват. Няма нищо, нека ви критикуват. Нищо не значи критиката. Този, който критикува, той себе си критикува." („Красиви движения", МОК, 01.091939)

„Тоновете са свързани с небесните тела. Целият свят от това гледище е една композиция. Земята има особен тон, Слънцето има особен тон, Месечината има особен тон, Марс има особен тон, Юпитер има особен тон, Сатурн има особен тон. Всичките безбройни светове пеят на разни гами, всичко туй пее. Възвишените същества, ангелите пеят...

Сега, вие искате без музика да бъдете щастливи. То е невъзможно. Без музика не можете да разберете християнството. Голяма погрешка е на християните, че те не можаха да разберат музиката...

Писанието казва: „Пейте и възпявайте Господа в сърцето си." Пейте и възпявайте Господа в ума си. Пейте и възпявайте Господа в духа си. Щом престанеш да пееш, ти си остарял. Щом започнеш да пееш, ти си млад. Защото, щом не пееш, тази неорганизирана материя дойде, спре всичкото движение. Спре движението на ума, спре движението на сърцето, спре движението на душата, на духа. Ти се намериш в тъмна нощ, няма нито една звезда." („Музика и организиране", ООК, 11.02.1942)

„В музиката трябва готовност, щедрост. Ако пеете, ще придобиете. Винаги, който пее, придобива. В ангелите на музиката няма певец, който да е пял и да е пропаднал, но всички, които не пеят, са пропаднали." („Живот и пеене", ООК, 04.03.1942)

„Някой казва: Тази вечер съм определил да отида на концерт, дошъл е един виден музикант. Аз наричам първокласен, виден музикант или певец този, който е готов да отиде в дома на някоя бедна вдовица, да събере децата и наоколо си, да извика след това още няколко бедни семейства и да започне да им свири или пее най-хубавите си номера. Сега какво правят видните музиканти? Те определят някой ден, или някоя вечер за концерт, събират хора от висшето общество, които ще им платят добре, и започват да свирят. След свършване на концерта, публиката ще им поднесе няколко хубави букети и с това всичко се свършва. Тия музиканти си въобразяват, че публиката е разбрала и оценила тяхното свирене. Истински музикален човек е този, комуто сърцето трепва при слушане на музика, или на пеене. Ако търсите истинския музикант, или певец, вие ще го намерите в кроткия човек. Каквото изкуство и да има, той ще го посвети за благото на своите ближни. Ако кроткият човек е музикант, той ще вземе цигулката си неделен ден и

ще отиде поне при две-три бедни вдовици, да им посвири малко." („Кротките", НБ, 20.03.1927)

„В сегашната музика на хармонията е изразена цялата съвременна култура с нейния оптимизъм, песимизъм, материализъм, скептицизъм и пр. Иде нова музика. Музиката тепърва има да се развива. Досегашната музика е само предговор. Бъдещата култура трябва да се създаде по музикален начин. Онези, които са се проявили чрез Бетховен, Бах, Моцарт и др., пак ще се проявят един ден и ще дадат на света нещо много по-хубаво от това, което са дали. Днес няма още условия за проявление на възвишената музика." (из „Бъдещата култура")

20.2. Влияние на музиката

Учителя:

„Всяка хармонична мисъл се приема добре от клетките. Музикално трябва да се говори на тялото. Нито здраве, нито растене може да има без музика. Сърцето без музика не бие правилно, нито мозъкът може да е хармонично направен без музика. В сегашния живот големите тревоги и тия бързи промени, които минавате, от едно радостно настроение в едно скръбно, оставят известни утайки от отрови. Затова музиката се употребява като едно средство против тия отрови. Когато музиката завладее света, няма да има болести; дори и да има болести, чрез музиката лесно ще се освобождавате от тях. Когато пеете, Божественият свят се отваря и вие приемате Божествения живот. Ако не пеете - губите. Каквото и да ви се случи - пейте." („Отношение на ума и сърцето", МОК, 05.12.1941)

„Щом станеш сутрин, запей си. Най-първо не започвай с търговия, изпей една малка песен, не бързай. Изпей песента в себе си, и работата ще ти върви, не излезеш ли с песен, работата не върви. Следователно пеенето е един закон. Докато ние пеем, добри сме, престанем ли да пеем, ние се демагнетизираме. Пеенето уталожва. Станеш сутрин, неразположен си, не се спирай, попей си, не бързай да идеш на дюкяна. Попей наймалко пет, десет минути, ще поразведриш душата си, а после вземи книгата си и чети. То е едно практическо упражнение, което трябва да се прилага в окултната школа." („Значение на гласните при окултното пеене", ООК, 10.12.1922) „Ако всяка работа, която правим, бихме я вършили с песни, щеше да има успех." („Окултна музика", ООК, 03.12.1922)

„Преди всичко, човек трябва да знае защо пее и какъв е смисълът на пеенето. Голяма философия се крие в пеенето! Ако болният иска да оздравее, той непременно трябва да пее; от неговото пеене зависи дали той ще оздравее, или не. Който не обича да пее, от него човек не може да стане. Ако детето никога не пее, от него човек не може да стане. Ако някой свещеник не пее в църква, от него човек не може да стане. И найпосле, ако и професорът не пее, от него човек не може да стане." („Няма

тайно“, НБ, 13.03.1927)

„Някой казва: Аз не искам да свиря. Казвам: Който не иска да свири и пее, ще остане за дълго време на Земята; такъв човек не може да влезе в Царството Божие. Като говорим, че всеки човек трябва да свири и да пее, ние не разбираме да стане музикант или певец, като съвременните музиканти и певци. Ние говорим за музика и за пеене, в които душата се излива. Такива музиканти и певци се срещат много рядко на Земята. Те са извънредни таланти, които идат на Земята да свирят и пеят на хората, да ги повдигат и по този начин да изкупят греховете си. Ако те не изпълнят своето предназначение, както трябва, невидимият свят ще ги изпрати отново на Земята, но вече като обикновени хора. Дойде ли един велик музикант на Земята, той трябва да съзнава своята мисия, да свири, да работи със своя талант за облагородяване на човечеството. Неговата музика трябва да вдъхва вяра между хората и да ги примирява.

Един американец мой познат, ми разправяше за едно свое силно преживяване, предизвикано от музиката на Камила Русо, ученичка на Паганини. Той разправяше: „Когато слушах Камила Русо да свири „Сънят на живота”, в мене стана цял преврат. От този момент аз бях готов да се примиря с всички хора, да раздам имането си на бедните и да започна чист и свят живот.” Това значи да свири човек с вдъхновение. Само такава музика може да внесе нови импулси в живота на човека. Без музика животът губи смисъла си и постепенно се изхабява.” („Новата Земя“, НБ, 13.02.1927)

20.3. Българските народни песни

„Българската музика е много оригинална, но в нея има една неувереност, едно скрито колебание. Малцина пеят добре старите народни песни. Има нещо модернизирано в тях. Те са изгубили важни неща. Българите пеят добре, но им липсва изпълнение. В това отношение трябва да работим. Трябва да се измени съзнанието на българина в музикално отношение. Има някои хубави български песни.

Българската музика се движи в затворен кръг. В нея има голям песимизъм. Българинът си служи с народни инструменти: кавал, гъдулка, гайда, окарина. Българинът не може да се оплаче, че няма музиканти. Народните песни - бунтовнически и старинни, исторически, са имали значение някога. Сега те са отживели времето си. Сега е нужна песен, която да буди мисълта. Ние искаме да покажем, каква трябва да бъде българската песен.

В народните песни трябва да се влее нова идея, като се смени характера на текста. Много от идеите в текста на нашите народни песни са стари, овехтели. В това отношение предстои грамадна работа... Старите народни песни са дадени в културата на зимата. Това обновяване на текста на народните песни, което даваме сега, е вече начало на пролетта у българина.” (из „Изворът на Доброто“)

„Българската музика се намира още в началния стадий на своето развитие. За да стане по-съвършена, трябва да добие хармоничен елемент. Живите български песни са заимствани. Този ритъм не е излязъл от българския народ. Българите са забравили тази музика, която им е била дадена първоначално, и след това почнали да я възстановяват, колкото са могли да си спомнят. Така се е появила българската музика. Основните български народни песни са излезли от светилището. Там, където се хващат на хоро в кръг и пеят, това са били първоначално религиозни песни и след това са ги превърнали в други... Защо българските песни са по-тъжни? Тъжният колорит в тях отпосле е турен, отначало не е бил такъв. Тези, които живеят на полето, пеят повече протяжно, а игривата песен е родена в планината. Българинът е бил доста музикален, но го е сполетяла една еволюционна криза. Оттам насетне се е разочаровал и си е казал: „Не си струва много да се пее." Българите са изгубили от музикалността си, понеже са се вглъбили в материалния живот и едва сега започват да пеят отново. Българинът е повече замислен – мисли нещо и когато го накараш да пее, казва: „Какво ще пея?! Мен яйце ми се пече на главата, че ще пея!"

Днес хората не разбират какво нещо е българската музика. Знаете ли колко време се изисква, за да се изчисти тя? Така да се изчисти, че да остане истинската българска музика, в която е изразено как българинът е търсил своето разрешение в Живота. Той е минал през две фази: дълго е търсил – това е протяжната музика на българина, а после той е поискал да играе – това е игривата музика на българина, докато каже пак: „Не трябва така, пак трябва да се търси", и подхваща отново протяжната музика. Та между тези две положения стои българинът, затворен е и няма изход. И сега в българската музика трябва да дойде третото положение – разрешението на Живота. Българската народна музика още не е разрешила въпросите на Живота. Тя има два мотива, но българите трябва да имат и третия мотив или третата музика, която носи разрешение на въпросите на Живота. След четиридесет години работа в това направление дадох едно разрешение с упражнението „Слънчеви лъчи." Чрез движенията, музиката и текста на упражнението посочих един образец за разрешение, за излизане от затворения кръг.

При една българска песен можеш да се въодушевиш, но няма да се вдъхновиш. Има голяма разлика между въодушевление и вдъхновение. Въодушевлението е една подготовка, но не и вдъхновение. Когато пея някои български народни песни, трябва ми известно време да отстраня някои нечисти мотиви. Напоследък се забелязва подем в българския музикален живот. Българите вече минават за музиканти. България е благословена страна, понеже има много музиканти. Чрез музиката България подобрява положението си." (из „Акордиране на човешката душа")

„Славяните са музикални. Понеже са минали през много ограничения, в песните им е изразено тяхното страдание и те го приемат с надежда и възход. Когато пееш песните на един народ, трябва да разбираш епохата, когато са били създадени. Русите, както и българите, са претър-

пели много страдания и това е отразено в някои от песните им." (из „Изворът на Доброто")

„Аз виждам у мнозина от вас много добре развити центрове. Щом сте музикален, и гърлото ви ще може да се упражнява. Българинът първоначално е бил добър певец, но отпосле условията на живота, войните, робството, са изхабили музиката в него. Днес музиката е необходима за всички народи. Всеки велик народ трябва да бъде музикален." („Равностранният триъгълник", ООК, 11.03.1925)

20.4. Окултните песни

Учителя:

„При окултните песни щом няма концентриране, не могат да се пеят. Тези, които изпълняват, дават нещо от себе си, а тези, които слушат, вземат участие и приемат. За мен музиката е изявление на Божественото. Песните с ватански думи, като „Махар Бену", „Венир-Бенир" и други, не могат да се преведат. Те са свещени песни, те са мантри. Ние сме единствените, които имаме новата музика, и никъде в света не са дадени песните, които тук се свалят. Някои от тях трябва да се пазят, но и да ги вземат, не биха могли да ги разберат; например, „Фир-Фюр-Фен." Тези песни ще си пробият път и хората ще са готови за тях. Някои от нашите окултни песни, които сега пеем, са взети от времето на Египет, когато са ги пеели в храмовете. Ако усвоят нашите песни, ще видят какъв грамаден материал има в тях и ще разберат, че са в пълно съгласие с Божествените закони." (из „Акордиране на човешката душа")

„В окултното пеене се изисква абсолютна свобода на чувства, на мисли, и на всичко у нас трябва да дадем естествен израз, тъй, Божествено да бъде всичко. Ние се връщаме към Божествения живот – чистия, святия, неопетнения живот. И чрез тази окултна музика аз искам да върна красотата на вашите лица, на вашите очи, ръце, крака: да стане тялото ви Божествено." („Работа за новия живот", СБ, 22.08.1922)

„Най-хубавата музика е когато пееш и свириш за себе си. С моята цигулка аз съм прекарал най-хубавите си минути. Взема, посвиря на всички скърби и страдания и като им засвиря така тия песни, аз ги наричам окултни упражнения, всички духове си заминават и аз оставам радостен и весел." („Практическо приложение на окултната музика", ООК, 26.11.1922)

„Всички стари мантри от най-дълбока древност са вложени в песните, които съм ви дал. Ако ги пеете, както трябва, ще се ползувате. Тези песни са създадени по законите на бъдещата музика. Това са песни, които не умират. Сега ли мислите се създават те?" („Изгрява Слънцето", ООК, 18.02.1942)

„Когато вие пеете тия окултни песни, умът ви трябва да е концентриран в песента, тогава ще видите резултата." („Съмнение и воля", ООК, 11.02.1923)

„Окултната музика е начин за освобождение. Навсякъде, и в най-далечната древност, са употребявали музиката, но религиозните хора с нея са злоупотребили." („Окултна музика", ООК, 22.10.1922)

„Има окултна музика, която, ако я запееш ти може да спреш течението на една ръка. Има окултна музика, като я пееш при някой засъхнал извор, водата ще тръгне. Да. И ако някой път вие изсъхнете и замязате на изсъхнали извори, то е защото не пеете. Вие казвате: „Господ не ме обича." – Изсъхне вашият извор. Запейте и веднага ще потече вашият извор. Ще кажете: „Аз сега съм тъжен, като стана в добро разположение, тогава ще пея." Тогава няма защо да пееш, сега ще пееш." („Влиянието на музиката", ООК, 22.06.1922)

„Каква е разликата между окултната музика и съвременната светска музика? Ето каква е разликата. Аз не омаловажавам тази музика, но разликата е в резултатите. Ако дойде някой от най-знаменитите виртуози, който е израз на съвременната музика, той може да прикове вниманието на една публика от 10,000 души тъй, че като падне една игла долу, ще се чуе... такова внимание! Дълбоко уважение и почитание и след като свърши, ще има ръкопляскане, хвалби, писане по вестниците, но след една неделя всичко се забрави. Ако дойде някой виртуоз на окултната музика, ето какъв ще бъде резултатът. Ако той даде един концерт, всички ония 10,000 души, кой как стане, ще каже: „Аз чух една музика – чудо!" Ще иде да уреди сметките си. Скарал се с жена си, ще иде да се примири. Всички тия 10,000 души ще уредят работите си. Всичко туй ще стане в една вечер, като свири той. И всички ще заживеят в братство.

Такъв ще бъде резултатът на тази музика. И тъй ще ви нагласи, че ще кажете: „Аз разбрах, тази моя глава вече ще просветне, отсега нататък аз не живея такъв живот!" Това прави окултната музика. Това е музиката на ангелите, с която те дойдоха, когато Христос се роди, изпяха една от окултните песни. Казват, че те предали песента: „Слава вишних Богу и на Земята мир..."? Не е предадена песента, както трябва. То е нещо велико! Който веднъж е чул окултна песен, тази песен никога няма да излезе от сърцето му, от ума му...

Само окултната музика може да ви дойде на помощ. Ако някой може да ви направи ученици, само тя ще може, друг способ няма, защото Духът работи чрез музиката. И Давид, когато свиреше на Саула, онзи дух се укротяваше... Занимавайте се с музика, тя ще ви продължи живота... Сега тази окултна музика се различава от обикновената музика. Никакви прибавки, никакви завъртания, всяка дума, всеки слог трябва да се вземе ясно. И няма да правите никакви усилия. Ще бъдете много естествени в пеенето, като децата. Туй е начин за подмладяване. Ще кажете: „Аз съм стар човек!" За музиката няма стари хора. И аз

бих желал всички да бъдете музиканти, да свирите и пеете и да кажат всички: „Тия хора са отлични, пеят и свирят отлично!" И ще направим така, че никой да не може да се сравнява с вас по пеене." („Никаква лъжа", ООК, 05.11.1922)

20.5. История на Паневритмията

Учителя:

„Хубаво е българското хоро. Всяка мома, която иска да се ожени, трябва да отиде на хорото. Ще кажете, че не трябва да се ходи на хоро. Питам: дошли ли сте до последното завъртане на стомилионното движение? Ако сте дошли до него, свободно ще ходите на хорото, без да се смущавате. В българските хора има по-голям смисъл, отколкото в европейските игри, дето играят двама по двама. Ако момата играе само с един момък, както играе по баловете, нищо няма да придобие, особено ако момъкът е демагнетизиран. Същата мома на хорото ще спечели нещо. Тя ще се върне вкъщи разположена и ободрена, защото е приела от общия магнетизъм на участващите на хорото." („Нито тържик", НБ, 13.04.1919)

Въпреки битуващото мнение, още от древността танците не са израз на незадоволени страсти, а имат духовен произход. В миналото съчетанията на музика, мантри и танци са образували древните евритмии. Те са могъщи средства за човешкото усъвършенстване.

Танците са свързани с космичните ритми и целят жизнено и духовно повдигане на човека. Духовните водачи са оказали специално благоволение на българския народ чрез даряването му с метод за възприемане и ползване на тези космични енергии. Този древен метод е наречен „хоро", и според някои съвременни мистици произлиза от египетския бог Хор - синът на Изида и Озирис, носещ Пътя на Посвещението. Малцина разбират, че всъщност българското хоро крие дълбок езотеричен смисъл.

Традиционното народно хоро дава добър модел за танцуване в група като едно. От дълги векове този подвижен кръг се хармонира с космичните течения към Земята и става толкова силен, че с ритмите си изгонва болестите от заловилите се на него, а после - от запелите наоколо и дори тези, които се намират наблизо.

При груповия танц енергията се движи през участниците и резултатът от това е, че не само всички са като едно, но и нещо повече. Цялото става по-силно от сумата на своите отделни части.

С времето обаче много неща са се изменили и изопачили. Старите песни и танци са били духовни, докато модерните са тяхно извращение. Само колективният балет напомня „играта" на невидимите същества, стоящи зад четирите природни стихии - огън, вода, въздух и земя.

Според мнозина изследователи на ранното християнство, много апокрифни документи описват ритуален танц в кръг, практикуван от Христос и апостолите. Това изобщо не би било странно с оглед на това, че множество окултни школи на Бялото Братство са имали такава традиция. Като имаме

предвид, че Христос и учениците му са пели окултни песни *(„И като изпяха хвалебна песен, излязоха на Елеонската планина.", Матей 26:30)*, не би било никак чудно да са имали и други духовни занимания, които не са описани (или са умишлено заличени) в Новия Завет.

В книгата *„Предтечи на Паневритмията"* Христо Маджаров се позовава на Св. Августин от Хипон (354-430 сл. Хр), който описва подробно танц в кръг, изпълняван от Исус и неговите апостоли:

„Той (Исус - бел. авт.) ни събра всички и рече: „Преди да се издигна да изпеем един химн в чест на Отца и тогава да пристъпим към туй, що е пред нас." И ни нареди в пръстен, хванахме се за ръцете, а той застана в средата и каза: „Отвърнете ми с Амин." И запя един химн: „Слава Тебе, Отче наш!", а ние, като обикаляхме в пръстена, отвърнахме „Амин."

След това Маджаров продължава: *„После танцът се превръща в дълга размяна на мелодични мантри между Исус от средата и останалите от кръга. Св. Августин свидетелства за тази традиция при първите християни. Неслучайно във филма ‚Исус от Назарет' и в други филми за християнския епос е показано, че Христос и апостолите му пеят и играят, въртейки се в кръг. Това евритмично хармонизиране се предава после и на другите християнски школи. Ранната църква използва танца като интегрална част от службата. Но понеже тази назорейска традиция се запазва и при общности, заклеймени през Средновековието като езични и еретични, канонизираната църква я забранява, преследва и изгубва. Но през X век богомилите я възстановяват."*

Според традицията, в древните мистични школи песните са се пели, придружени с ритуални движения. Посветените са знаели какви мощни сили се събуждат чрез съчетанието на думите, музиката и движението, и затова произнасянето на известни възвишени изречения било съпътствано с песен и специални движения. Но тъй като тогавашните евритмии са били съобразени с инволюционната степен на човечеството, те не са годни за повдигане на днешните хора. Затова Учителя трябваше да свали от Висшите светове Новото: днешната Паневритмия, отговаряща на съвременната епоха в развитието на човечеството. Тя прави връзката с новите сили, които се събуждат в човека.

Паневритмията е израз на новата култура, която иде. Идеите на шестата раса са интегрирани в нейната музика и в нейните движения. И когато те се правят, събуждат в човека силите и идеите на новата култура. Участващите в живия кръг на Паневритмията събуждат тези нови сили в себе си и освен това стават и център, който разпраща в света тези сили и идеи. И последните достигат до всички души и намират отзвук в тях, макар и несъзнателно за спящите съзнания. Чрез тези движения живият кръг на Паневритмията праща мощен зов в света за обнова, подем и възход!

Паневритмията (музика и движения) е създадена изцяло от Учителя Беинса Дуно. Първите песни от Паневритмията са дадени от него още през далечните 1922, 1923 и 1925 г. Първоначално те са били самостоятелни песни, предназначени да трансформират негативните психологически състояния в позитивни.

По-късно, в периода от 1927 до 1937 година, тези песни влизат в музиката на създавания тогава първи дял на комплекса от Паневритмични упражнения. Останалите два дяла, наречени *„Слънчеви лъчи”* и *„Пентаграм”* са добавени от Учителя през следващите години.

През 1938 и 1942 г. са издадени първите книги, описващи Паневритмията, които постепенно са преведени и на няколко чужди езици. По същото време в България идват и първите големи групи чужденци (основно французи и латвийци), които се запознават с Паневритмията и я занасят в своите страни.

До 1957 г. хиляди българи се запознават с учението на Учителя и практикуват Паневритмия в градове, села и на Рила планина през месец август.

През 1957 г. комунистическата власт забранява и започва да преследва четенето на книгите на Учителя, забранява и преследва практикуването на Паневритмия. Въпреки това, малки групи от най-големите почитатели на Паневритмията намират начин да я практикуват тайно от властта. Това продължава до рухването на комунистическия режим у нас, като в последните му години отчасти и тихомълком се допуска и от държавната власт малки групи от хора да играят неявно Паневритмия.

След промените в България през 1989 г. тези ограничения отпадат. Все повече издателства започват да преиздават книгите на Учителя в това число и книги за Паневритмията. Постепенно нарастващият интерес на гражданите налага организиране на курсове по Паневритмия за начинаещи, каквито днес редовно се провеждат безплатно в някои от големите градове, както и изготвяне на видео уроци, които са на разположение в интернет.

Понастоящем от 22 март до 22 септември паневритмията се играе ежедневно от стотици българи из цяла България, а също и от множество братски групи в чужбина.

20.6. Същност на Паневритмията

Думата *„паневритмия”* е съставена от три корена: *„пан”, „ев”* или *„еу”* и *„ритъм”*. *„Пан”* означава всеобщ; *„Ев”* или *„еу”* е това, от което произлиза всичко - то означава висшето, същината, реалното, същественото в света. А *„ритъм”* значи правилност в движението или във всеки външен израз на нещата.

Смисълът на думата *„паневритмия”* най-често се предава чрез израза: *„висш космичен ритъм”* – този космичен ритъм, който лежи в основата на живота. Той олицетворява Словото, което е създало и организира всичко. Под действието на това космично движение и ритъм са изградени хилядите форми около нас. Те са вечно действуващите принципи в Космоса. Изразени са както в движението на небесните тела, така и във вълнообразното движение на светлината, в силовите линии на електромагнитното действие, в движенията на атома и електрона и пр.

Кръгът на Паневритмията описва символично движението на планетите около Слънцето, а пред погледа на ясновидеца тя създава ярка, сияеща аура: мощно енергийно поле, което се разраства постепенно в големи ма-

щаби и влияе благотворно върху цялото човечество. Това въздействие е особено силно в близост до мястото на свещенодействието.

Всемирното хармонично движение на цялото Битие е Паневритмия. Движенията на Паневритмията са взети от природата, от целия Всемир и са в хармония с космичния ритъм.

Ако движенията, които прави човек са в хармония с космичния ритъм, човек се свързва със силите на живата Природа и ги възприема. Именно това се постига чрез паневритмичните упражнения. Движенията на Паневритмията не са произволни, но са взети от ритъма, който лежи в основата на космичния живот. Когато човек прави тези упражнения, той се хармонизира с цялото Битие и затова получава нещо ценно от него.

Ритмичните упражнения действат благотворно, защото тогава влизаме във връзка с космичния живот. Колкото една музика и едни движения съдържат в себе си нещо от характера на космичния ритъм, толкова те ни свързват с космичния живот и имат по-силно действие.

Паневритмията се играе сутрин, понеже тогава има най-благоприятни условия - тогава притокът на благотворни енергии към Земята е най-силен. По същата причина това свещенодействие се изпълнява през пролетта и лятото тъй като другите сезони предразполагат повече към уединение, размишление, молитва и вътрешна работа.

Движенията на паневрирмията не са сложни, но са изключително прецизно подбрани така, че с най-малко усилие да се постига най-голям резултат. Паневритмията е метод, който регулира физическите, духовните и умствените функции на човека. Тя е съчетание на човешките мисли, чувства и действия. Действието на паневритмичните движения е в три основни направления:

1. Чрез тях човек се свързва с творческите и съграждащи сили на Природата, приема ги и те съдействат за неговото развитие. Тези сили са животворни.

2. Понеже движенията на Паневритмията са в хармония с космичния ритъм, който привежда в активност целокупния живот, те активират всички спящи сили на човешката душа, пробуждат ги към дейност.

3. Паневритмичните движения са от такъв характер, че чрез тях човек изпраща сили, мисли, идеи в света и те продължават да работят там и да въздействат облагородяващо върху цялата Земя.

Движенията при Паневритмията са извлечени от самата Природа. Те са от такъв характер, че човек при тях става способен да черпи изобилно от неизчерпаемия резервоар на сили в Природата и с това да внесе нови жизнени струи във всичките си органи и системи и нови подтици, нови свежи сили в своите мисли, чувства и постъпки.

Когато правим упражненията съзнателно, веднага чувстваме приижданe на енергия и душевна радост.

Участието на съзнанието е задължително условие за целесъобразна обмяна между човека и околната Природа. Защото характерът на енергиите, които човек изпраща и приема, зависи от будността на съзнанието, от идеята, която занимава човека при движението. Ако той просто извършва физически едно движение, но си мисли за странични въпроси, ефектът ще е нищожен.

Ето защо паневритмичните упражнения не са механични гимнастики, но представляват една дейност, в която вземат участие всички сили на човешкото естество: физически, душевни и духовни. Всички тези сили при Паневритмията са в будност, творчество, активност и в състояние на възприемчивост. Затова при тези упражнения е нужно едно вътрешно концентриране.

Облагородяващото действие на тези движения се усилва още повече, когато се придружават и с музика. Мисълта, съпроводена с музика, прониква дълбоко. Този факт се използва много успешно и от тъмната ложа, която чрез приятни за слушане мелодии ни предава мрачни послания. (Този въпрос ще бъде подробно разгледан в пети раздел, заедно с много други прояви на злото в съвременния свят.)

Паневритмията поддържа хармонията между дихателната, мозъчната и храносмилателната система; и като цяло между тялото, душата и Духа.

Музиката при Паневритмията не е произволна, но строго съответствува на движенията от една страна, а от друга – на идеята, вложена в тях. И затова тези движения имат мощно, магично въздействие. Чрез Паневритмията се постига не само духовен подем, развитие на възвишени мисли, чувства и облагородяване на характера, но се влива и живот, здраве и сила във всички органи на тялото. Ето защо Паневритмията буквално подмладява.

За важността на окултните физически упражнения Учителя казва:

„Едно упражнение трябва да се прави едновременно от всички, като че го прави един човек. Хармоничност трябва да има, а пък аз виждам, че един мисли едно, а друг мисли друго. Някой ще каже: „И без упражнения може." Не, упражненията са необходими. Умрелите никак не се упражняват. Шестте упражнения, ако ги правите добре, пак е хубаво. Ако ги направите с чиста мисъл, вие ще се подмладите. Едно упражнение ако правите на ден, вие ще се подмладите с една година. Ако правите десет дни – с десет години ще се подмладите. Някой ще каже: „Дали е вярно?" Ако аз правя упражненията както трябва, ще се подмладя. А пък щом не ги правя както трябва, то аз остарявам. И вие, ако не ги правите, както трябва, ще остареете преждевременно." („Колко е добър Господ", ООК, 17.07.1935)

20.7. Мисли от Учителя за Паневритмията

„Като играете музикалните упражнения, избирайте си за другар този, с който си хармонирате. Ако не си хармонирате, или се смущавате, не трябва да играете заедно." („Основа на знанието", ООК, 26.07.1933)

„Трябва да се запознаете с научната страна на паневритмията. Природата обича с най-малки усилия да добие големи постижения. В паневритмията са впрегнати силите на ума, сърцето и волята да работят в хармония. Чрез паневритмията ще се покаже на хората как могат да приемат силите на природата. Ние правим тия упражнения сутрин, понеже тогава има най-благоприятни условия. Те трябва да се

правят от 22 март до 22 септември.

Според закона за еволюцията ние започваме с тялото. Движенията на паневритмията са едновременно механични, органични и психични. На всеки човек, който може да възприеме тия движения, можем вече да му говорим. Защото те имат голямо влияние върху човешкото съзнание. Тези движения се превръщат във вътрешни, психични процеси. Ако държите ръцете си хлабаво във време на упражненията, тогава няма никакъв контакт със силите на природата. Ръцете трябва да се държат обтегнати. Тогава чрез упражненията влизате в досег със силите на природата. После, когато правите упражненията, вие мислите за обикновените си работи: за къща, за сметки и пр. Когато правите упражненията, мисълта ви да бъде концентрирана. Движението е живот. Без движение животът не може да се прояви. Движението трябва да бъде разумно. И един сантиметър да се подвижиш, трябва да имаш някаква цел, някакво постижение. Сила има в движенията. Защото чрез тях вие ще дойдете в хармония с всички разумни същества, които се движат. В тази хармония седи силата. Ако не влезете във връзка с тези същества, вие сте неорганизирани и тогава ще живеете в света на стълкновенията.

Като играете паневритмията, движенията трябва да бъдат нито много бързи, нито много бавни. Прекарвайте мисълта си в предната ръка, която е насочена нагоре, и в задната лява ръка, която е насочена надолу. И като снемате ръцете си надолу, прекарайте мисълта си към ръцете, тогава енергията ще мине през центъра на Земята. А когато ръцете са насочени нагоре, тя ще мине през центъра на Слънцето.

Аз ви казвам само общите принципи. Във време на упражненията ще ви оставим свободни, сами да се научите и да свикнете. Прекарайте мисълта си през ръцете и през краката си. Трябва да знаете, че вселената се проявява чрез вас.

В движенията вие бързате – изведнъж искате да свършите упражненията. Може някой път да направим само три упражнения, но внимателно. Ако гимнастическите упражнения се правят бързо, няма полза. Те трябва да се правят бавно и с участието на ума. Съзнанието привлича енергиите.

Когато човек изнесе напред десния крак или дясната ръка, извиква в действие известни сили в природата. А когато изнесе левия крак или лявата ръка, извиква в действие други нейни сили. Като вдигнете ръката си нагоре, тя да образува 45 градуса ъгъл. Този ъгъл не трябва да бъде по-малък или по-голям. При този ъгъл положението е най-хармонично. Също така и ръката, когато е назад, наклонът трябва да бъде 45 градуса. Когато ъгълът на ръцете е 45 градуса напред и назад, имаме правилно движение, има кръгообразно движение на електромагнитните енергии: Този кръг обхваща цялото тяло – отпред, отзад, отгоре и отдолу. Когато той се образува добре, човек има хубаво разположение.

Ритъмът трябва да е правилен. Ще стъпвате на пръсти, а не на петите. Най-първо на пръсти и после на петите. Ако стъпвате на петите си, става сътресение на гръбначния мозък. Когато изправяте ръката си нагоре, най-първо движението на ръката да бъде напред хо-

ризонтално и после ще я вдигнете нагоре.

Предната част на ръката означава Божествения свят, средната – духовния, а основната – материалния.

Когато правите движения с ръката си, проектирайте ума си в ръката. Ние правим тези упражнения, както ги правят в другия свят. Те не са измислени, те са снети отгоре. Може да се правят и други упражнения, но ще видите разликата. Защото в тези упражнения са свързани физическият, духовният и Божественият свят. Има преливане от един свят в друг. Във физическо отношение светът е виртуоз, а в духовно отношение – не. Трябва да се уравновесят физическите движения с движенията на чувствата и мислите. Те трябва да се хармонизират. Тогава тези противоречия, които сега съществуват, ще се изгладят. Например, двама души са в дисхармония. Те може да се хармонизират, като запеят и двамата.

Всяко упражнение е един психо-физиологически акт. Всяка мисъл, всяка енергия трябва да се въплъти, за да има израз. Ако вие може да владеете вашата ръка във всички направления, това показва, че вашата воля е нормална. Иначе имате дефект умствен, сърдечен или волев. Затова ще правите упражненията ден след ден, за да изправите дефектите.

С тези упражнения ще коригирате вашите мисли и чувства. Щом урегулираш енергиите на краката си, ще се възстанови съотношението между Земята и тебе, защото енергиите на краката са свързани с центъра на Земята. Преди това не е имало правилно съотношение между твоите енергии и тези на Земята. Има съотношение между Земята и Слънцето. И това съотношение е разумно. Ти трябва да възстановиш правилното отношение между тебе и Земята. При движение на краката си ще съсредоточите ума си върху тях и ще ви стане приятно.

Нашата нервна система и сега е в развитие. Ние не сме завършили още развитието на нервната си система. Във всеки един живот се отделят нови нервни разклонения, нови нервни елементи и се образуват органи за новите идеи. Тъй че трябва да пазим мозъчната система. Някои считат за тягост да се упражняват. Това е неразбиране.

Каквито и да са упражненията, щом те могат да координират в човека енергиите на Земята и Слънцето, те са добри. А упражненията, които не могат да направят това, са ненужни. Когато срещнете човек, който е координиран със слънчевите и земни енергии, той прилича на цъфнал цвят, на узрял плод. Религията е имала най-първо за цел да координира човека със земните и небесни енергии. А сега като са изгубили първоначалното ѝ значение, искат да направят човека добър. Ако не можеш да го координираш, как ще го направиш добър? Ако не нагласиш цигулката, как ще свириш нещо хубаво? Най-първо ще я координираш и след това иде вторият процес – свиренето. Сега ще се учите на първия процес – координирането. То е най-лесното. Всеки може да го направи. Сутрин най-първо ще направиш упражненията с ръцете и краката. И тогава през целия ден ще ти върви добре. Бог и всички добри хора ще бъдат с тебе. Всемирното хармонично движение на цялото Битие е паневритмия.

Когато човек прави тези движения, той е в хармония с цялото Би-

тие. Тогава възприема Божието благословение, понеже всичко е Божие. Когато при паневритмичните движения стъпваме на единия или другия крак, това стимулира чакрите, става смяна на положителните и отрицателни течения, на творческите и съграждащи течения.

При паневритмията мисълта се свързва с музиката и с движението. Трябва да играете, за да се подмладите. С паневритмията човек постепенно придобива мекота. Тези движения на паневритмията са разумни. Те са подготвителни движения. Те имат магическа мощ и влияят върху целия свят, а не само върху нас.

Тези движения са взети от природата, от целия всемир и са в хармония с космичния ритъм." (из „Разговори при седемте рилски езера")

21. Методи за връзка с Висшите Светове

Учителя:

„На Бога са Му нужни души, които да постъпват разумно. Всинца сте под изпит. Господ ви тури в рая, вие излязохте от рая. Изучавайте пророците. Те писаха за англичаните, за германците, за русите и пр. За това, което днес става, може да се прочете в Откровението на Йоан, в книгите на Езекиил, на Даниил, на Исайя, но трябват знания, за да се разберат техните писания." (из „Акордиране на човешката душа")

„Беседите, които ви са дадени в окултната Школа, трябва да се изучават по особен начин, а не само да се четат. Всеки за себе си трябва да извади най-важните места от всяка лекция и беседа и да ги приложи в живота си. Знание без приложение не е знание. По същия начин четете и проучвайте Библията. Някой от вас се спира на едно място, друг на друго място, било от Стария или Новия Завет, и оттам черпи поука за някоя своя мъчнотия, или се поощрява от някоя морална постъпка. Така можете да четете и книгите на някои видни автори.

Не четете ли по този начин беседите, Библията или коя и да е книга, те ще ви се видят еднообразни и вие ще потърсите някакво развлечение, но развлечението не е наука. Работете всички, за да придобиете концентрация в мисълта си." („Свещеният час", СБ, 24.08.1927)

„Ученикът не може да има приятелство и със света, и с Бога. Ако ученикът люби Бога, светът ще потъмнее за него, ще се скрие, ще изчезне, а той ще се намери в един друг свят на светлина, мир и радост, и там ще чуе Учителя си.

Ученикът има винаги възможност да прави добро. Доброто е цел в неговия живот.

Ученикът бива поставян на силни преживявания, за да се кали в издръжливост и будност на съзнанието. Живот без преживявания е живот на спящи души.

Първият изпит, на който ученикът се поставя сам, е съмнението. Затуй той сам трябва да прекара нощта на съмнението и сам да го победи." („Двадесет правила от Учителя към ученика", МС, 07.07.1925)

„Аз ви давам най-краткия път. Той е по-правилен, по-чист, отколкото онзи, който продължава хиляди години." („Новата песен", ООК, 25.01.1933)

„Има неща, които даром не се дават. Човек по благодат се спасява, но по благодат не се усъвършенства." („Правила на разумния живот", СБ, 31.08.1925)

„За да станеш светия, трябва да слезеш на Земята, между хората и да им светиш. Светията е фар, който свети на хората и ги насочва в правия път." („Доброто и светлината", УС, 02.01.1938)

„Никой не може да бъде ученик, ако не си избере един свещен час за размишление върху великите Божествени истини. По този път той се свързва с разумните същества, които му предават Божествената светлина и знание. Ако само по половин час размишлявате върху духовните истини, все ще дойдете до положение да влизате в съзнателна връзка с разумния свят и той ще ви разкрие своето величие и красота. Материали за размишления вземайте от Евангелието на Йоан, от „Свещените думи на Учителя" и от всички беседи и лекции.

Така че, за да развиете свръхсъзнанието си, което по естествен път ви поставя в контакт с разумния свят, трябва да прекарвате в молитва, размишления и концентрация. Размишлението върху една мисъл е подобно на дъвченето на храната. Значи когато човек размишлява върху една Божествена мисъл дълго време, той приема чрез своето свръхсъзнание много Божествени идеи и сили и приема също така да изпълни волята Божия." (из „Пътища и методи за влизане във връзка с Невидимия свят", Влад Пашов)

„Щом сте в тази школа, идването на Божествения Дух върху вас е необходимо. Ако някой каже, че и без присъствието на този възлюблен може да придобие някаква наука, някакво дълбоко знание, той не говори Истината. Божественият Дух трябва непременно да дойде у вас, защото само Той е носител на истинските Божествени знания, само Той може да озарява хората, само Той е в състояние да озари вашите умове и сърца." („Идване и възприемане на Духа", СБ, 21.08.1920)

„За да се изчисти кръвта на човека по естествен път, изискват се най-малко десет поколения чист живот. Има методи за бързо пречистване на кръвта, но те се дават на малцина, само на ония, които са готови да посветят живота си за служене на Бога. При прилагането на тези методи в десет години човек може да пречисти кръвта си и да се подмлади. Наука е това." („Къси и дълги линии", ООК, 15.02.1928)

„Каквато опитност имате, не я разказвайте – ако преждевременно разказвате опитностите си, ще ги изгубите. Да се хвалиш със своите постижения е тщеславие. Ако съм учен, ще докажа това с работата си, а не с думи." („Любов към Бога", ООК, 02.11.1932)

„Знанието, Доброто, Любовта не идат отвън. Те се постигат чрез работа, чрез приложение на новите методи." („Проникване", СБ, 23.08.1936)

„За да кажем: „Ние сме направени по образ и подобие Божие", трябва да имаме чертите на Бога. А какви са Неговите черти? Те са Добродетел, Любов, Мъдрост и Истина. Добродетелта изключва злото, Любовта – омразата, Мъдростта – безумието, Истината – лъжата." („Житното зърно", НБ, 23.03.1914)

„Новото учение крие такава сила в себе си, че като дойдеш до неприятеля, само ще махнеш с ръка и той ще заспи. Като се събуди, ще го нахраниш и ще го изпратиш да си върви... Хората на Новото учение разполагат с такива сили, с каквито никой не е разполагал. Какво ще правиш, ако някой извади револвера си срещу тебе?

Ръката му ще остане във въздуха и дълго след това той ще трябва да работи, за да я свали долу. Това не са празни приказки – невъзможно е да убиеш човек, в когото Бог живее. А когато човек реши да страда и да се самопожертва, Бог го изоставя, подлага го на изпит. И да пострада, Бог ще му направи нова къща, т.е. ново тяло, по-здраво от първото." („Аз съм онзи човек", НБ, 28.09.1919)

„На пророците в старо време се казваше да бръснат косите си. Понякога им се казваше да оставят космите на брадата си да растат. Какво придобиха от това? Нищо не придобиха. По този начин те изучаваха послушанието. Ученикът трябва да бъде послушен, но на кого? – На Божественото в себе си. Когато Божественото му каже нещо, той трябва веднага да го изпълни.

Божественото му казва да стане, а той отговаря: „Ще полежа още пет минути." Това е непослушание. Божественото му казва да не яде много, а той иска да си хапне още малко. И това е непослушание. Що се отнася до гласа на Божественото, ученикът трябва да бъде абсолютно послушен. Ако не е послушен, той не може да има очакваните резултати. В послушанието, обаче, се изисква различаване – да познавате кои съвети са на Божественото у вас и кои – чужди.

Когато Божественото в човека говори, той изпитва известен подем в своите мисли, чувства и постъпки. Когато човешкото в него говори, той се натъква на противоречия, които внасят в душата му смут, раздвояване. Всякога слушайте Божественото в себе си, за да можете правилно да се развивате." („Ще бъдат предупредени", ООК, 28.08.1928)

Рудолф Щайнер: *„У всеки човек са стаени способности, благодарение на които той може да постигне познания за висшите светове. Мистикът, гностикът и теософът винаги говорят за едни свят на душите и на Духовете, който за тях е толкова действителен, колкото предметите, които физическите очи виждат и физическите ръце докосват. Във всеки миг слушателят може да заяви: тези опитности могат да станат мои, стига да развия определени сили, които днес все още дре-*

мят в мен. Единственият въпрос е откъде да започна, за да пробудя тези способности. Указанията могат да дадат само хората, които вече разполагат с тези способности.

Откакто съществува човешкият род, винаги е имало един вид тайно обучение, благодарение на което хората с по-висши способности са предавали своите уроци на тези, които са се стремели към тези способности. Това обучение се нарича тайно обучение и преподаването в него се осъществява по таен или окултен начин. Подобно название често предизвиква недоразумение. Човек лесно може да по мисли, че лицата, които ръководят това обучение, са представители на някакво специално съсловие и че те произволно подбират хората, за да им поверят своите знания. Да, човек лесно може да предположи, че зад подобно знание не се крие нищо сериозно. Защото, ако то би било истинско знание - смятат мнозина - изобщо не би трябвало да се държи в тайна, а предимствата му би следвало да се направят достъпни за всички хора. ...

В действителност нещата при Тайната Наука са същите, каквито ги виждаме и в други области на човешкото познание. За средно развития човек тази наука е тайна в същия смисъл, в какъвто е тайна и писмеността за неграмотните.

И както всеки може да усвои писмеността, ако приложи подходящи средства, така и всеки може да стане ученик и дори таен учител, ако избере подходящи за тази цел пътища. Само в едно отношение условията тук се различават от тези в останалите области на човешкото познание и на човешката дейност: поради бедност и примитивна културна среда, даден човек може да бъде възпрепятствуван в желанието си да усвои писането; докато за постигането на познания и способности във висшите светове не може да има никаква пречка за този, който сериозно е устремен към тях.

Мнозина вярват, че учителите, които могат да дадат пояснение за висшите знания, трябва да бъдат търсени тук и там. В случая има две важни подробности. първо, всеки сериозен кандидат за висшето познание няма да отстъпи пред никакво условие, пред никаква пречка, за да открие посветения, който може да го въведе във висшите тайни на света. От друга страна, за всеки трябва да е ясно, че ако сериозно и дълбоко се стремят към познанието, Посветеният при всички обстоятелства ще го намери. Защото всред Посветените цари един единствен закон, който не им позволява да отказват на ни-то един търсещ човек правото му на познание. Но съществува и друг естествен закон, който забранява да се предава дори и най-мал-ката част от тайното знание на тези, които не са достойни за него.

Колкото по-съвършен е Посветеният, толкова по-строго спазва той тези два закона. Духовната връзка, която свързва всички Посветени, няма външни очертания, но споменатите два закона са именно онази стойка, която осигурява нейното здраво единство...

Пътищата, които водят човека до зрелостта за възприемането на една духовна тайна, са точно определени. Техните посоки са очертани в духовните светове с вечни букви; там посветените пазят висши тайни. В старите предисторически епохи, храмовете на Духа бяха видими

за всички: днес, когато животът е станал толкова бездуховен, храмовете не са вече тук и те не са видими за физическите очи. Но в духовна форма, те са навсякъде; и всеки, който ги търси, може да ги намери.

Само в своята собствена душа човекът може да открие средствата, които ще накарат Посветените да проговорят. Ако той развие в себе си определени качества, висшите съкровища на Духа могат да се открият пред него. Началото трябва да се постави с едно основно душевно настроение. Духовният изследовател нарича това основно настроение път на преклонение пред истината и познанието. Само този, който е постигнал това душевно настроение, може да стане окултен ученик...

За всеки от нас трябва да е напълно ясно, че ако човек се остави да бъде завладян от външната страна на днешната цивилизация, той много трудно ще стигне до познанието за висшите светове. Той може да постигне това само след упорита работа върху себе си. През епохите, когато условията на материалния живот не бяха толкова сложни, духовното извисяване беше по-лесно осъществимо. Достойните за преклонение неща вземаха превес над всички ежедневни подробности от живота. Но в епохата на нашата прекалено критична цивилизация, идеалите изчезват. Вместо преклонение, удивлението, страхопочитанието и молитвената нагласа, на преден план настъпват съвсем други чувства. Нашата цивилизация все повече изтласква първите чувства и в ежедневието човек рядко се докосва до тях.

Ако някой търси висшето познание, той трябва да породи тези чувства в себе си, да ги влива сам в своята душа. А това се постига не чрез изучаване, а чрез самия живот. Ако човек иска да стане окултен ученик, той сам трябва да възпитава в себе си чувство на смирение и преклонение. Навсякъде в своето обкръжение и в своите изживявания, той трябва да търси онова, което поражда в душата му удивление и преклонение. Ако срещайки един човек, осъждам неговата слабост, аз сам пропилявам моята сила за висшето познание; но ако с обич търся неговите добри качества, аз умножавам тази сила.

Окултният ученик винаги трябва да прилага този принцип. Опитните окултисти знаят каква сила натрупва от навика да се търсят добрите страни във всички неща и отказа да се критикува. Но това не трябва да остане само външно правилно в живота. То трябва да проникне в най-дълбоките бездни на нашата душа. Човек държи в ръцете си средствата за своето усъвършенствуване и в хода на времето той може да се преобрази напълно. Обаче това преобразяване трябва да се извърши в неговия вътрешен свят, в областта на неговия мисловен живот. Съвсем не достатъчно, ако аз външно проявя уважение към едно или друго същество; това уважение аз трябва да изградя в моите мисли. Така окултният ученик започва да влива смирение в своя мисловен живот. Той трябва да култивира в своите мисли чувството на преклонение.

Всеки миг, в който отхвърляме нашите негативни и осъждащи преценки относно света и живота, ни доближава до висшето познание. И ние напредваме бързо, ако в тези мигове проникваме нашето съзнание с такива мисли, които ни изпълват с удивление и преклонение пред света

и живота. Който има опит в тези неща знае, че подобни мигове пробуждат в душата сили, които иначе биха останали спящи. По този начин у човека се пробужда духовно зрение. Сега той започва да забелязва около себе си неща, които по-рано не е виждал.

Той започва да разбира, че по-рано е виждал само една част от заобикалящият го свят. Сега хората застават пред него под съвсем друга форма. Естествено, през този период от живота, човек все още не е в състояние да вижда това, което се описва като човешка аура. За тази цел се изисква много по-напреднало обучение. А то се осъществява по-добре, ако вече е преминат периода на упорити медитации, целящи постигането на смирение и преклонение.

Навлизането на окултният ученик в „пътя на познанието“ става незабележимо и тихо. Околните не долавят никаква външна промяна. Той продължава да работи да изпълнява своите задължения както по-рано. Преобразяването се разиграва изключително във вътрешните сфери на душата, които са недостъпни за външния свят. Целият душевен живот се озарява от едно преклонение пред всичко, което наистина заслужава преклонение. В това основно чувство се съсредоточава целия душевен живот на човека. Както с лъчите си Слънцето пробужда за живот всички живи създания така и преклонението пробужда за живот всички усещания на окултния ученик.

Първоначално човек трудно може да повярва, че чувствата като уважение и преклонение имат нещо общо с неговото познание. Това произтича от обстоятелството, че сме свикнали да разглеждаме познанието като една способност сама по себе си и независеща от останалите душевни процеси. Изобщо не се замисляме, че тъкмо душата е тази, която осъществява познанието. И за душата чувствата са това, което е храна за тялото. Ако вземем хляб, тялото поема камъни, неговата дейност угасва. Същото става и с душата. За нея смирението и преклонението са онези хранителни вещества, които я правят здрава и силна; и преди всичко: силна в нейната познавателна способност. Напротив - всяко презрение, антипатия и подценява не на достойните за уважения неща, парализират и умъртвяват познавателната способност...

Още по-действено ще стане това, което сме постигнали чрез преклонението, когато към него се прибави и едно друго чувство. То се свежда до това, че човек се научава да не отдава толкова голямо значение на впечатленията си от външния свят, а напротив - той развива в себе си все по-интензивен вътрешен живот. Човек, който се нахвърля от едно сетивно впечатление към друго и е склонен към непрекъснато „разпиляване“, не намира пътя към Тайната Наука. Окултният ученик не трябва да остава глух за впечатленията си от неговия богат вътрешен живот. Когато човек с богати и дълбоки душевни изживявания прекосява една красива планинска местност, той има други изживявания, различни от тези на човек с бедна душевност...

Във всяка от разновидностите на Тайната Наука съществува един основен закон, който не трябва да се нарушава и всяко окултно обучение е длъжно да го разясни на ученика. Този закон гласи: ***„всяко по-***

знание, което ти търсиш само за да обогатиш своя ум и за да натрупаш съкровища в себе си, те отклонява от твоя път; обаче всяко познание, което търсиш за благото на човека и мировото развитие, те води напред“.

Този закон трябва строго да се спазва. Ти не можеш да станеш окултен ученик преди да си го превърнал в ръководна нишка на своя живот. Тази окултна истина на духовното обучение може да бъде формулирана така: ***„всяка идея, която не се превръща в твой идеал, убива в душата ти една сила; но всяка идея, която се превръща в идеал, пробужда в теб нови жизнени сили“...***

Окултният ученик трябва да отдели от своя всекидневен живот определено време, през което да се отдаде на нещо съвсем различно от обичайните му занимания. През това кратко време, той трябва да постигне един съвършено друг душевен живот. Погрешно е да смятаме обаче, че това, което той постига през тези минути, няма връзка с неговите нормални задължения.

Напротив: човекът по правилен начин се стреми към подобни мигове от живота, скоро забелязва, че едва благодарение на тях той се добира до истинската сила, за да се справи със задачите на деня. От друга страна, не трябва да мислим, че времето, отделено за изпълняването на това правило, ще пречи на другите ни задължения. Защото ако някой не може да разполага с повече време, достатъчни са и пет минути дневно, стига той да знае как да ги използва...

За всеки, който постъпва по този начин, идва ден, когато около него се разлива духовна светлина и вътрешно зрение му открива един съвършено нов свят. Обстоятелството, че започва да прилага правила, изобщо не трябва да промени външния живот на окултния ученик. Той както и по-рано, продължава да изпълнява своите задължения; понася същите страдания изпитва същата радост. Той съвсем не се отчуждава от „живота“. Напротив, през останалата част на деня, той ще води много по-активен живот, защото в минутите на съзерцание, се издига до „по-висшия живот“.

Постепенно този „по-висш живот“ започва да оказва своето въздействие върху всекидневния живот. Минутите на вътрешно спокойствие променят цялото ежедневие. Целият човек става по-спокоен, по-сигурен в своите действия и независим от изненадите в деня. Постепенно окултният ученик все повече поема в свои ръце ръководството на живота си и все по-малко се поддава на външните обстоятелства.

Той скоро забелязва какъв източник на сила за него са тези минути на съсредоточаване. Нещата, които по-рано са го дразнели, сега не му пречат; всичко, от което по-рано се е опасявал, сега не буди никакъв страх у него. Променя се цялостното му светоусещане. По-рано при всяко ново начинание той е изпитва съмнения: „дали моите сили са достатъчни, за да свърша това“. Сега вече не тази мисъл го навестява, а съвсем друга: „искам да събера всичките си сили, за да се справя с моите задачи по най-добрия начин“. Сега той прогонва всяко опасение, всеки страх. Защото знае, че тъкмо този страх би могъл да влоши, а не да подобри качеството на неговата работа. И така, мисъл след мисъл

проникват в светоусещането на окултния ученик и оказват своето благотворно влияние върху живота му, измествайки мислите, който по-рано спъваха неговото развитие. Сега вече той насочва ладията на своя живот със здрава и сигурна ръка, докато по-рано вълните я люшкаха на всички посоки.

Това спокойствие и тази сигурност оказват въздействие върху цялото човешко същество. Вътрешния човек започва да расте. А с него израстват и онези вътрешни способности, които водят до висшето познание. Напредвайки в тази област, окултният ученик постепенно сам започва да определя по какъв начин трябва да му въздействат впечатленията на външния свят. Например, той чува дума, с която някой иска да го нарани или раздразни.

Преди неговото окултно обучение, тази дума би постигнала целта си. Но сега, след като е поел пътя на окултното обучение, той е в състояние да лиши тази дума от нейното отровно жило, преди тя да е проникнала в неговото съзнание. Или друг пример: даден човек лесно изпада в нетърпение, когато е принуден да чака. След като е поел пътя на окултното обучение, в минутите на вътрешно спокойствие, той се изпълва до такава степен с усещането за пълното безсмислие на всеки вид нетърпение, че от тогава насища с това усещане всяко конкретно нетърпение. Нетърпението, което иначе би го завладяло, изчезва, и времето, което в първия случай би било пропиляно, сега се изпълва с полезни наблюдения, извършени по време на чакането...

И тогава този „висш човек“ става „вътрешния повелител“, който уверено насочва всички действия на външния човек. Докато външният човек има надмощие, „вътрешният“ е негов роб и не може да развие своите сили. Ако моите настроения зависят от друг, а не от мен, аз не съм още господар на себе си, или по-добре казано: аз все още не съм открил „повелителя в себе си“. Аз трябва да развия в себе си такава способност, с чиято помощ външните сетивни впечатления да ми оказват единствено определеното от мен въздействие; едва тогава аз мога да стана окултен ученик.

Окултният ученик постига своята цел толкова по-сигурно, колкото по-упорито търси тази сила. Нещата се свеждат до упоритото търсене, а не до постиженията за определен период от време. Мнозина работят години наред, без да забелязват някакъв видим напредък; а други, които не се отчайват и остават непоколебими, внезапно се добират до „вътрешната победа“. Разбира се, в много от случаите е необходима голяма сила, за да се постигнат периодите на вътрешно спокойствие. Но колкото по-голяма е тази сила, толкова по-значителни са постигнатите резултати.“ (Събр. съч. 10)

Влад Пашов: *„При тази съзнателна работа над себе си, освен възможността да излиза от тялото си и да отива в Невидимия свят или в най-отдалечените краища на Земята или на други планети и при по-напредналите ученици на Слънцето, ученикът развива и своето вътрешно зрение, което наричат ясновидство, та когато е в тялото си, без да го напуска, да вижда духовния свят или места, които са далеч от него.”*

21.1. Молитвата

„А ти, кога се молиш, влез в скришната си стая и, като си заключиш вратата, помоли се на твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве." (Матей 6:6)

Учителя:

„Новият живот не може вече да борави със старите методи, със старите похвати – новият живот си има нови методи.

Някои може да ни възразят, че принципите са същите. Нима любовта на малкото дете и на майката е една и съща? По същество тя може да е една и съща, но по израз и интензивност не е – малкото дете може да плаче за нищожни неща, докато възрастната жена може да се усмихне на тях." („Новият живот", СБ, 19.08.1922)

„Бог знае нашите нужди, приготвил е благата за нас, а ние като се молим, отиваме да си вземем тези блага. Защото Бог е приготвил това, което ни е нужно, но Той няма да ни го донесе, а ние трябва да отидем да го получим от Него. А това става чрез молитва." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 5")

„Няма защо човек да се моли много дълго време — като се помоли искрено, нека прекрати молитвата си и да чака отговор." („Духовното у човека", НБ, 22.09.1929)

„Молитвата подразбира контакт, допирна точка с Бога, с разумните и възвишените същества. Без молитва, човек не може да има никакъв контакт с тях." („Забранихме му", НБ, 06.10. 1929)

„Всички страдания на хората се дължат на нежеланието им да се молят. Няма да се мине много време и те ще се научат да се молят. Как? Бедни ще станат, болни ще бъдат, гладни ще останат, богатството си ще изгубят, жената и децата им ще забегнат някъде, и когато са сами и нещастни, ще започнат да се молят на този, на онзи да им помогнат." („Внушение и вдъхновение", ООК, 21.12.1932)

Болен си, лекарите намират, че болестта ти е неизлечима. Обърнеш ли се към Бога с молба да ти помогне, след 24 часа състоянието ти ще се подобри. Гони те неприятел — помоли се на Бога и Той ще ти помогне. „" („Любов към Бога", ООК, 02.11.1932)

„Хората от съвременната култура страдат от това: когато потрябва да се отиде на бойното поле и стане мобилизация, жените пускат мъжете, а когато мъжът за Бога иска да напусне дома, казват: „То не е умно." А за бойното поле умно ли е?" („Много плод", НБ, 21.05.1922)

„Знанието с молитва не се придобива. Ако се молиш и същевременно учиш, това е друг въпрос." („Влияние на музиката", ООК, 18.01.1933)

„Постоянно трябва да се молим! Молитвата е нужна за нас, а не за Бога — нужна е, за да раздаваме от благата, които носим: ще се молиш и ще раздаваш от своето благо. Ще се молиш и ще търсиш Господа в душата си и ще разговаряш с Него. Ако мислиш, че Бог е вън от тебе, ти си на крив път. Докато си свързан с Бога, всичко можеш да направиш — ако си болен, веднага ще оздравееш; ако си обезсърчен, веднага ще се насърчиш... Ако си беден, гладен, пак се обърни към Бога. Ще дойде някаква помощ отвън." („Сила, живот, здраве", ООК, 23.12.1931)

„Ще ви дам едно правило: След всяка молитва оставайте известно време в мълчание и във възприемателно състояние, за да видите какви блага ще ви даде Бог. Когато молитвата е успешна, винаги Бог се изявява и ти дава един малък подарък. Ще ти се даде нещо. Обаче често ние не знаем това и веднага щом свърши молитвата, без да прекараме известно време в мълчание, почваме друга работа." (из „Акордиране на човешката душа")

„Молбите и моленията ваши ще са главно в три направления: първо, за прославянето Името Божие на Земята; второ, за идването Царството Божие на Земята; и трето, за изпълнение Волята Божия на Земята. И не само сега – и през цялата година ще се молите в тая посока, но и ще се стремите с дела, слово и мисъл в същата посока. Ще се молим за домашните си, за добрите земеделци, за добрите търговци, всички учители, свещеници, всички жени и майки, които искат да вършат Волята Божия; за България, Русия, Сърбия, цялото славянство, за всички лица и държави, които искат да вършат Волята Божия." (Годишна среща на Веригата, 1914)

„И апостолите като се молиха дълго време, от невидимия свят слязоха хиляди духове, хиляди родени от Дух и вода, във вид на огнени езици и се вселиха в тях. След това христовите ученици отидоха да проповядват. Така и днес ще дойдат тези огнени езици и ще влязат в онези хора, които са готови." („Моето царство", НБ, 08.03.1925)

Религията дава молитвата като метод за влизане във връзка с разумния свят, с възвишените същества, с Бога. Това е един правилен път, но той е профанизиран, защото днес молитвата е превърната в механически акт, а молитвата има сила, когато не се рецитира машинално, а с напълно съзнателно отношение към разумния, възвишен свят.

В наши дни за съжаление хората са превърнали молитвата в просия и съвсем са забравили нейната същност - общение с Бога; акт на благодарност; издигане на съзнанието до висшите светове и търсене на Божествено напътствие в нашите ежедневни дела. Щайнер казва: „И молитвата, и медитацията се стремят към една цел - сливането на душата с Божествените течения, пронизващи света, към това, което на най-високата си степен се нарича мистично единение. На това служат и молитвата, и медитацията." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 5")

„Никога да не се молите, когато лежите. Това Духът не обича. Духът ви казва тия неща, за да не се създава у вас вътрешна мъчнотия. Няма защо ние да си доставяме непотребни изключения, защото, както казва Христос: „Достатъчно е на деня неговото зло." Заповедта на Духа е: Много и дълги молитви пред хората ги избягвайте. Кратки, много кратки." (Годишна среща на Веригата, 16.08.1910)

Една притча разказва за двама ангели в Рая. Единият от тях винаги лежал на облак и почивал, а другият непрекъснато летял от Рая до Земята и обратно. Един ден ангелът, който винаги почивал попитал другия:

- А ти защо непрекъснато летиш насам-натам?

- Аз пренасям посланията, които започват с „Помогни ми, Господи..." - А ти защо винаги почиваш?

- Аз трябва да пренасям молитвите, започващи с *„Благодаря, Господи..."*

Молитвата е един от най-безопасните методи за духовна работа. С думите *„Влез в скришната си стая"* Христос ни учи: *„Вглъби се в себе си, като се изолираш чрез концентрация от всички външни впечатления"*. Множина мислят, че Бог ни гледа отгоре, но всъщност Той ни гледа отвътре. Молитвата е едно вътрешно съсредоточение, един вътрешен разговор на душата с Бога, при който тя получава известни откровения, в зависимост от степента на своето развитие. За ученика тя се превръща в медитация, при която съзнанието му се повдига във възвишения свят и той съзерцава Божествената красота и хармония, преживявайки блаженството от съзерцанието на хармонията на сферите. При това състояние ученикът отваря в себе си вратата, за да влязат в него възвишените енергии на Божествения свят и той да влезе в общение с разумните същества.

Може да се каже, че ако молитвата е нашето послание към Бога, то интуицията е Божието послание към нас. И тъй като молитвата е индивидуалната връзка на всяка душа с Бога, не може да се даде определен модел, който е единствено правилен. Най-важно е тя да идва от душата и да се „изживява" всяка нейна дума в пълно съзнание. В противен случай не правим нищо особено. Нека илюстрирам идеята с една хубава притча:

Един испански мисионер отишъл на някакъв остров, където се срещнал с трима ацтекски жреци и ги попитал как се молят. А местните жители му отвърнали:

- Имаме само една молитва - казваме: *„Боже, в теб са трима, и ние сме трима. Смили се над нас."*

- Тази молитва не е хубава и в нея Бог не се вслушва. Сега ще ви науча на истинската молитва.

Казал им той как да се молят според канона на католическата църква и отпътувал от острова, за да проповядва и на други места. Няколко години по-късно корабът му минал край същия остров и от палубата отецът помахал на трите жреци. В този миг и трите тръгнали към него, вървейки по водата.

- Отче! Отче! - извикал един от тях, когато се доближил до кораба. - Кажи ни пак молитвата, в която се вслушва Бог, защото я забравихме още като отплава миналия път!

- Молете се както си знаете... - отвърнал свещеникът, след като видял чудото. И помолил Бог да му прости, задето не е разбрал по-рано, че нашите мисли, чувства и дела определят дали молитвата ни ще бъде чута, а не думите, които използваме.

Влад Пашов: *„В 35-ти стих от първата глава от Евангелието на Марка се казва: „На сутринта, когато беше още тъмно, стана и излезе и отиде в уединено място и там се молеше.“ С това е показано, че Христос, макар и Бог, въплътен в плът, имал нужда да се моли, за да поддържа връзката си с духовните сили, които се изливали чрез Него върху човечеството. И Той се е молил рано, преди изгрев Слънце, когато приливът на жизнената енергия е бил най-силен. И ако Христос е правил това, колко повече ние трябва да го правим?“ („Ист. път на Бялото Братство, том 5“)*

Соломон: *„Господ е далеч от нечестивите, а слуша молитвата на праведните.” (Притчи 15:29)*

Едгар Кейси: *„Моли се така, сякаш всичко зависи от Бог, но работи така, сякаш всичко зависи от теб.”*

21.2. Дълбокото дишане

Учителя:

„Човекът се нуждае от дишане не само за да приема въздух, но и за да храни своя етерен двойник. Въздухът съдържа особена енергия, наречена от индусите прана. Някои учени я наричат животворно електричество или животворен магнетизъм. Важното е, че дробовете приемат праната от въздуха най-добре сутрин и когато тя бъде усвоена, веднага се разпространява по цялото тяло и внася сила, живот, здраве и обнова.” („Основни правила на хигиената“, РБ, 19.07.1939)

„Всички болести и неразположения се лекуват с дълбоко и съзнателно дишане. Онези хора, които не дишат с любов, не могат да възприемат праната от въздуха.” („Закон за дишането“, РБ, 04.09.1940)

„Три пъти на ден - сутрин, на обед и вечер - по 10-15 минути човек трябва да диша съзнателно, като поблагодари на Великото разумно начало в света за въздуха. А пък мнозина са заети с друго: мислят за тефтерите, за парите, за щастието си, а пък на туй, отдето иде щастието им, не обръщат внимание!” (из „Учителят за дишането“, Б. Боев)

„Ако не диша правилно, човек скъсява живота си. Ако диша добре, ще го задържат 120 години на Земята. За всеки, който диша добре, казват, че е добър наемател и го задържат в квартирата. Дългият живот на човека зависи от правилното му дишане, а пък дишането зависи от правилното мислене и чувстване.” (из „Акордиране на човешката душа“)

„Като станете сутринта, направете дълбоко дишане. При дишането ти ще влезеш във връзка с Бога, ще придобиеш Неговите качества и ще имаш разположението Му. По този начин човек още сутринта с първото дихателно упражнение ще се тонира, ще се акордира с Великата Разумност в света и през целия ден ще бъде в светла и радостна вътрешна атмосфера." („За дишането", ООК, 11.09.1940)

„Правилното дишане, между другото, зависи от количеството на приетия въздух и от времето на задържането му. Колкото повече човек задържа въздуха в дробовете си, толкова е по-силен. Ако човек иска да знае колко е силата му, нека да проследи по часовника продължителността на задържането на въздуха. От това зависи и успеха на неговите предприятия. Знаете ли какви постижения има човек, когато в дробовете му прониква съвършено чист въздух! А още по-големи ще бъдат постиженията му, ако той може да задържа въздуха в дробовете си възможно повече време. Някои адепти могат да задържат въздуха до половин час." (из „Акордиране на човешката душа")

„Съвременните хора дишат бързо и повърхностно, в една минута правят 20 вдишки и издишки. Значи в една минута те взимат 20 въздушни обеди. Това е извънредно много. Като се учи да диша правилно, човек трябва постепенно да намалява вдишките, да дойде до два въздушни обяда в минута. Това се постига постепенно, в продължение на няколко години, а не изведнъж." („Закон за дишането", СБ, 04.09.1940)

„Ако човек не може да приложи дишането правилно, другите процеси остават безпредметни. Те се прилагат още по-мъчно... Този човек се намира в положението на пътник, за когото се казва: „Вода гази, жаден ходи" ... Някои хора имат постижения в това направление. Те задържат въздуха до три минути. В това направление човек трябва да започне от малко и да достигне известен успех чрез упражнения. Той може да започне със задържане на въздуха 20 секунди и всеки няколко деня да увеличава времето на задържането с една-две секунди. Постигне ли това увеличение на времето на задържането, човек лесно ще се справи с мъчнотиите и противоречията. Те ще се стопят като лед. Който може да задържи въздуха в дробовете си по-дълго време, той е богат човек. Богатството само иде в него. Той сам отваря и затваря вратите на своя живот." („Дишането на човека и на животните", ООК, 21.01.1931)

„Сега аз не искам да изнеса за вас една система на противоречие, но казвам: съвременната раса не трябва да върви по пътя на индусите, понеже те вървят по инволюционен път – път на слизане. Когато европейските народи са употребили индуските методи за дишането, всякога са имали пакости. В еволюционното дишане трябва да има дишане нагоре и надолу, докато симпатичната и мозъчната системи се приспособят към новите условия на въздуха. Защото във въздуха има един нов елемент, който сега навлиза. Той е толкова лек, че навсякъде навлиза и не може да остане. В новото дишане ние ще възприемем този

елемент. Туй научно се нарича жизнена прана или енергия. Чрез новото дишане алхимиците са търсили начин за постигане на дългия живот. При новото дишане трябва дълго да задържаш въздуха и дълго да го издишаш." („Вечният порядък", НБ, 29.05.1932)

„Дишайте дълбоко, спокойно и бавно, ако искате работите ви да се нареждат добре. Някой диша бързо, като че ли неприятел го гони – така работите не стават." („Връзка между Бога и човека", РБ, 22.09.1940)

„Ако човек диша 1 - 2 години наред правилно и дълбоко, той ще развие в себе си известни дарби и способности. Той ще стане по-търпелив, поразсъдлив, ще развие въображението си, ще придобие по-голямо спокойствие." („Живата наука", ООК, 14.03.1928)

Боян Боев:

„Знаем, че белият дроб има обем повече от 3 500 куб. сантиметра. Обаче, при обикновеното дишане на човека, което е много плитко, той вдишва и издишва само около 350-400 куб. сантиметра въздух, а другият въздух остава непроменен. Как може при такова дишане човек да бъде здрав, бодър духом, да има силна памет, добро разположение и светъл ум! При такова дишане всички органи обедняват на прана и се израждат постепенно! Така идва преждевременното остаряване...

Правилното дълбоко дишане (и особено когато човек обръща внимание на вътрешната страна на дишането) води към големи постижения както в здравословно, тъй и в умствено и духовно отношения - за събуждане на дълбоките спящи сили, които човешкото естество крие в себе си и които с векове чакат своето развитие. Така Божественото естество на човека се събужда и разкрива безценните си съкровища! Човек е нещо много повече от това, което се проявява на Земята. Но трябва работа, трябват методи, за да се пробудят и изявят тия богатства, които човешката душа пази в своето светилище!" (из „Учителя за дишането")

21.3. Заветът на цветните лъчи на Светлината

„И рече Бог: ето знакът на завета, който сключвам между Мене и вас и всяка жива душа, която е с вас, до вечни родове: Аз поставям Моята дъга в облака, за да бъде знак на завета между Мене и между Земята. И кога изпратя облак на Земята, ще се яви дъгата Ми в облака; и ще си спомня Моя завет, който е между Мене и между вас и между всяка душа, живееща във всяка плът." (Битие 9:12-15)

В началото на юни 1912 г. Учителя е в Арбанаси, където в уединение за два месеца написва книгата *„Завета на цветните лъчи на Светлината"*. Тя се състои от библейски стихове, подбрани и подредени според посланията, отговарящи на седемте лъча на светлината. Те имат специфична вибрационна честота и се проявяват във видимия свят в седемте цвята на

дъгата, а в психичния свят на човека - като добродетели, способности и сили. Библейският текст е осмислен по нов начин, където мостът между човека и Бога оживява в говора на цветовете, където лъчите на светлина тъкат новото в човешката душа.

„Завета на цветните лъчи на Светлината" е уникален метод за духовна работа, който Учителя описва така: *„Това са стихове от Книгата Господня, така систематически извадени и наредени, щото при внимателно и благоговейно прочитане произвеждат всички краски, нужни за духовното повдигане и усъвършенстване в Пътя Господен. Когато започнете да работите с тях, вие ще имате сила, но първо трябва да се очистите от греха." (Годишна среща на Веригата, 1912)*

Когато човек иска да работи за развитието на някоя добродетел в себе си или за да си помогне при лекуване, при разрешаване на противоречия, спорове, недоразумения или материални несгоди, той може да си послужи със съответните цветове и стихове.

Днес, над 100 години след създаването на Завета, още звучат думите на Учителя: *„Аз искам да образуваме силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо на физическото поле. Всички тези стихове са извадени под Неговото ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ." (Годишна среща на Веригата, 1912)*

Учителя казва още за Завета:

„Сега се дава това, та всички, които искате да работите, да приложите тия правила. Исус Христос е, който иска да ги приложите. И това е първият урок, който ви се дава, и този, който приема да го изпълни, ще му го дадем... Христос ви дава много прост метод и вие непременно ще трябва да го приложите, защото е метод прост. Йогите например са, които имат много сложен метод, но този, който се дава вам, е много прост. Метод като Христовия нигде няма да намерите, защото последната врата е Христос.

А неприятностите, които ни се случват, нека не ни смущават, а да се радваме за тях. Господ е между нас, Той ни слуша, радва ни се и ни обича.

Тази наредба не съм я дал аз, а я дава Господ за вас. И затуй вие трябва да мислите за Неговата Любов, която да виждате във всяко едно лице. Господ ви изпитва и вие слушайте гласа Му. Ние сме се събрали в тия няколко деня, за да се ползваме и като се пръснем по домовете си, да работим и да обичаме всичките. Всички разногласия помежду вас, тайни и явни, да ги изгладите. Защото ако страда Господ, страдат още Неговите последователи, свещеници и проповедници, за които [Той] носи голям товар и гледа те да дойдат в познание на Истината." (Годишна среща на Веригата, 1912)

21.4. Размишление и медитация

Учителя:

„Всяка сутрин и вечер човек трябва да употребява по 10-15 минути за размишление - да си отговори на въпроса защо е дошъл на Земята,

какъв е смисълът на Живота и т.н. Чрез мисълта си човек черпи енергии от Природата. Така той си пробива път и всред най-непроходимите места и се свързва с великото и мощното в Природата. Ако не можете изведнъж да си отговорите на някои въпроси, не се обезсърчавайте. Постоянствайте ден, два, три, четири и т.н., докато се свържете с мисълта на по-напредналите същества, които веднага ще ви помогнат." („Микроскопическите добрини", МОК, 14.02.1926)

„Искате ли да се освободите от своите вътрешни противоречия, вие трябва съвършено да отпуснете мускулите си, да разслабите всички връзки на тялото си, да дойдете до положение, като че всичко сте уредили и след това да се предадете на дълбоко размишление. Само така ще изпитате пълна почивка. При това положение вие не трябва да се интересувате какво ще кажат хората за вас...

Отправяйте ума си към всички разумни същества, на които работите са напълно уредени. Освободете се от всички грижи и безпокойства и кажете: „Благодарим на Бога за всичко, което е направил! Благодарим, че ни е изпратил на света!" ... Правете това упражнение по три пъти на ден – сутрин, на обяд и вечер, по 10 минути най-много. Размишлявайте върху Божественото, за да се освободите от всички дребнавости. Ако упражнението ви е излязло добре, и вие ще бъдете доволни от себе си. Човек трябва да се вглъбява в себе си, за да се издигне над обикновените условия на живота." („Най-високото място", СБ, 20.08.1931)

„Как трябва да разрешавате въпросите си? Искате ли да разрешите един важен въпрос за себе си, изберете момент, когато сте тих и спокоен вътрешно. Ако сте гневлив, неразположен, недоволен или се съмнявате в нещо, не взимайте никакво решение по въпроса. Нека всичко това утихне и тогава отправете мисълта си нагоре, към ума или към душата си, и чакайте отговор. След 10-15 минути ще получите отговор. Ако бързате, ще направите някаква погрешка." („Бог е Дух", НБ, 03.06.1917)

„Какво е нужно на ученика? Всеки ден да употребява по 10-20 минути, най-много половин час, да съсредоточи мисълта си и да размишлява върху великото и съвършеното като идеал за своя живот. Мислете и вие за оня идеален свят, в който живеят ангелите, светиите, напредналите същества. Стремете се поне половин час да живеете в светлия, възвишен свят." („Философия и наука", НБ, 15.06.1932)

Рудолф Щайнер:

„Той (окултният ученик) започва да усеща, че сам принадлежи на тези висши светове. За тях неговите сетива не му говорят нищо. Сега за първи път той пренася центъра на своето съзнание в своя вътрешен свят. Той се вслушва във вътрешните гласове, които се обръщат към него в минутите на вътрешно спокойствие.

Човекът започва своето общуване с духовния свят. Той се откъсва от всекидневието, чийто шум заглъхва. Навсякъде около него става тихо. Той отстранява всичко, което го заобикаля, както и всичко, което му

напомня за външния свят. Спокойното вътрешно съзерцание и диалога с чисто духовния свят изпълват цялата му душа.

Това тихо съзерцаване трябва да се превърне за окултния ученик в една естествена потребност. Първоначално той се потопява изцяло в един мисловен свят. За тази тиха мисловна дейност той трябва да се научи да пробуди в себе си едно ново чувство. Той трябва да се научи да обича това, което Духът влива в него. И съвсем скоро той престава да усеща този мисловен свят като нещо, което е по-малко реално от нещата, заобикалящи го във всекидневния живот. Той за-почва да борави със своите мисли, така както борави с предметите и околното пространство. Ето че идва и моментът, когато това, което му се открива в тишината на вътрешната мисловна работа, става за него много по-реално от явленията във физическия свят.

Той разбира, че в този мисловен свят говори самият живот. Убеждава се, че мислите не са просто сенки, а чрез тях към него се обръщат скрити до този момент същества. По-рано само ушите му чуваха звуци: сега те кънтят в цялата му душа. Пред него се открива един вътрешен говор, едно вътрешно слово. И когато окултният ученик изживее за първи път този миг той изпитва огромна радост. Върху целият му досегашен свят се разлива една вътрешна светлина. За него започва втори живот. В него се влива потокът на един божествен, ликуващ свят...

Обаче в такива моменти окултният ученик не трябва да се отдава на екзалтация; в душата му не трябва да се промъкват смътни и неопределени усещания. Те само биха му били попречили да стигне до истинското духовно познание. Неговите мисли трябва да приемат ясно очертани и прецизни форми. За тази цел той може да си помогне, ако не се оставя сляпо на мислите, които възникват в него. Напротив, той трябва да се проникне от възвишените мисли, които духовно напредналите хора вече са породили в себе си по време на медитиране. За изходна точка той може да вземе съчиненията, които са възникнали като откровение в хода на медитациите. Такива текстове ще намери в древната мистична, гностична и в съвременното духовнонаучна литература. Там той ще открие теми за своите медитации. В тези съчинения изследователите на Духа са оставили достатъчно много от божественото знание; самият дух е предал на света това знание чрез своите посланици.

Благодарение на тези медитации, в окултния ученик настъпва пълно преобразяване. Той започва да си изгражда съвсем нови представи за действителността. Всички неща добиват за него друго значение. Необходимо е отново да подчертаем: това преобразяване не откъс-ва окултния ученик от света. Той не спира да изпълнява своите всекидневни задължения. Защото той вижда, че и най-незначителните изживявания през които минава, са свързани с великите сили и Същества на Космоса. И когато благодарение на медитирането, той вникне в естеството на тази връзка, той ще поеме всекидневните си грижи и задължения с нова, нарастваща енергия. Защото сега той знае: всичко, което прави и всичко, което понася, той го прави и понася в името на великия духовен

космос. От медитацията блика сила за живот, а не апатия и леност.

Окултният ученик тръгва с уверена крачка по житейския път. Каквото и да срещне по него, той продължава напред. По-рано той не знаеше защо работи и страда; сега знае това. Очевидно е, че подобна медитативна дейност води по-сигурно да целта, ако се ръководи от опитни хора, които знаят какво точно трябва да се прави. Съветите и указанията на такива хора имат огромна стойност и във-сем не накърняват свободата на ученика.

Всичко, което без тези наставници би било едно несигурно напипване в мрака, се превръща под тяхно ръководство в целенасочена и плодотворна дейност. Който се обръща към такива опитни и знаещи хора, никога няма да остане разочарован. Защото търси приятелски съвет, а не деспотиз-ма на един човек, който се стреми към лична власт. Винаги се потвърждава: онези, които наистина знаят, са най-скромните хора на света и нищо не им е толкова чуждо, колкото желанието за власт. Този, който чрез медитацията се издига до състоянието, в което човек може да се свърже с Духа, пробужда в себе си нещо, което е вечно и не се ограничава нито от раждането, нито от смъртта. В него могат да се съмняват само онези, които не са го изживели в себе си. Така медитацията е пътят, по който човек се издига до познанието, до съзерцаването на своята вечна, неразрушима същност. Друг път за човека не съществува...

Всеки може да стигне до това познание. Всеки носи в себе си способността сам да вникне, сам да вижда всичко онова, за което учат истинската мистика, Духовната Наука, Антропософията. Необходимо е само да се подберат правилните средства.

Само едно същество, разполагащо с уши и очи, може да възприема звуци и цветове. А самото око не може да възприема нищо, ако липсва светлината, която прави видими предметите. Тайната Наука предлага средствата за развитие на духовно възприемателни органи, на духовните уши и очи, както и средствата за възпламеняване на духовната светлина.

Тези средства на духовно обучение се свежда до следните степени:

1. Подготовка: Тя развива духовните сетива.

2. Просветление: То възпламенява духовната Светлина.

3. Посвещение: То осъществява връзката с висшите духовни същества...

Ако човек овладее способността да вижда с „духовните очи", рано или късно среща Същества, едни по-висши, други по-низши от него, които никога не се появяват във физическия свят. А когато се издигнат до степените, които описваме тук, пред него се откриват много и различни пътища, но никого не съветваме да продължава нататък без грижливото ръководство и без наставленията на един или друг духовен изследовател. " (Събр. съч. 10)

„Категорично трябва да изтъкнем голямата необходимост от сериозна мисловна работа за всеки, който се стреми към висши познавателни способности. Изтъкването на този факт е особено наложително,

като се има предвид, че днес много хора искат да станат „ясновидци", без да обръщат достатъчно внимание върху сериозните и безкористни усилия на мисленето. Според тях, „мисленето" не може да помогне; поважни им изглеждат „усещанията" и „чувствата."

На това трябва да отговорим, че никой не може да стане „ясновидец" във висшия (т.е. в истинския) смисъл на тази дума, без предварително проучване на мисловния живот. При мнозина от кандидатите, вътрешната леност може да изиграе една лоша роля. Те изобщо не осъзнават тази леност, понеже в очите им тя изглежда като презрение към „абстрактното мислене", към „празното спекулиране" и т.н...

Несъмнено, би било твърде удобно да се стигне до висшето познание, като се избягва мисловната работа. Мнозина биха желали тъкмо това. Обаче ясновидството изисква една вътрешна устойчивост, една душевна сигурност, до които може да ни доведе единствено мисленето. В противен случай човек става свидетел на объркана душевна игра, при която възникват нетрайни откъслечни образи: Нещо, което може да достави удоволствие на мнозина, въпреки че то няма нищо общо с истинското проникване във висшите светове. " (из „Теософия")

„Винаги, когато се яви стремеж за духовно обогатяване по лесен начин, без усилие на мисълта, се ражда нещо вредно." (Събр. съч. 253)

21.5. Работа с Библията

Учителя:

„Библията е много символична книга. Тя се тълкува по три начина. Единият начин е материалистичен, т.е. буквален; вторият е духовен, а третият — Божествен. Някой може да чете Библията по първия начин и ще каже, че тя е обикновена книга. Друг може да я чете по втория начин и ще каже, че в нея има полезни работи. А трети може да я чете по третия начин и да се вдъхнови от тази книга. Следователно, третият начин е най-полезен. При изучаване на Свещените книги всички трябва да минете и през първия, и през втория, и през третия начин. Изучаването на тези книги е необходимо, защото те съдържат опитността на хора, които са минали преди нас и са завършили своето развитие." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 6")

„Като ученици, препоръчвам ви да изучавате Библията. Ползвайте се от опитността на онези, за които се говори там. В житията на светиите има хубави неща. Там са изнесени и светлите, и тъмните страни на техния живот. Едно е важно: Да се знае техния истински живот. Първоначално, плодът е стипчив а като узрее, става сладък. Не може плодът изведнъж да узрее. Светията е работил 20-30 години върху себе си, докато придобие нужната чистота и светост. Колко напреднали същества са му помагали! Те работят, и той работи; те пеят, и той пее. Като работи върху себе си, човек става добър, праведен и свят." („Изпити на ученика", ООК, 07.12.1932)

„Който иска да се освободи от лошите мисли, които минават през ума му, нека се заеме с четенето и изучаването на Библията от Любов, а не по задължение, докато тази книга започне да прониква в съзнанието му, и един ден всички светли и възвишени мисли изникват от него като хубави, доброкачествени семена. Например, спрете се върху живота на Авраама, на Давида, на апостолите, на Христа – да видите какъв е бил техният живот, какво са оставили за човечеството." („Четирите кръга", ООК, 11.05.1927)

„Размишлявайте върху стихове от Евангелието от Йоан, от „Свещени думи на Учителя." В Евангелията е дадена само есенцията на това, което Христос е говорил. И чрез размишление вие може да се домогнете до цялата беседа на Христа. „Свещени думи на Учителя" са допълнение към Евангелието от Йоан." (из „Имам дом Неръкотворен, том 1")

„Трябва да изучавате Свещените Писания, защото в тях ще намерите методите за разрешаване на всички противоречия, ще намерите методите за лекуване на всички болести. Защото тези Писания са свързани с Духа, който ги е продиктувал и неговите сили действуват чрез тях. Те са свързани със силите на космоса, които са също сили на Духа. Защото и всяка дума, изказана от Духа, която действува в космоса и когато ние я прочетем в Свещените Писания, това ни свързва с тези космични сили, които почват да работят в нас." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")

„В Евангелието има цяр за всички болести - физически и психически, който се съдържа в известни стихове, които имат отношение към определени органи в човека." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

„Днес ще ви дам една задача – да работите върху Библията... Като четете книгите, ще изучавате характера на всеки един, за когото се говори. Коя е характерната черта на Авраама? Авраам се отличавал с послушание. Той напусна бащиния си дом и отиде в непознати земи. Той отиде в Египет да се учи. Сегашните хора се оплакват от условията. Какво е било положението на старозаветниците? Те са живели при по-тежки условия на живот, отколкото сегашните хора. Отде черпеха те сили, за да издържат...? Ще ви дам едно упътване при изпълнение на задачата върху четенето на Стария Завет. Която книга ви се падне, ще я четете съзнателно. Ако се паднат Псалмите, ще ги четете внимателно, да извадите характерното от тях. Във всеки псалом се виждат условията, при които е писан, както и преживяванията, които Давид имал, характера му и т.н. Това можете да видите в по-важните и силни псалми. Като четете Исайя, също така направете характеристика и сравнете характера му с този на Йеремия, Йезекиила и др. Като свършите книгите на Стария Завет, започнете да четете Новия Завет. Като дойдете до Посланията на Павла, на Йоан, на Петра, сравнете ги и вижте при какви условия са живели и работили. Първоначално ап. Павел е гледал оптимистически на живота, но след като го били няколко

пъти, той казал: „Братя, с големи мъки и страдания ще влезем в Царството Божие." На друго място той казва: „Пътя опазих, вярата опазих, сега ми остава венецът на живота." Като четете, не се спирайте на подробностите, но на по-важните мисли, които характеризират личността – условията, при които тя е работила, както и идеите, които са я вълнували." („Седмият кръг на Живота", МОК, 22.05.1927)

Боян Боев:

„Който иска да ускори своята еволюция, който иска да направи голяма крачка в духовния път, който иска да вземе няколко стъпала в пътя на своето повдигане, той трябва да размишлява върху Христа, да проучва евангелията и по този начин да направи вътрешна връзка с Христа. Такава работа има силно, дълбоко действие върху човешката душа...

Свързването с Христа ще освободи човека от влиянието на низшите същества, които са владеели човешката душа, и човек ще почне своя възход. Ето защо свързването с Христа е необходимо за повдигането на човешката душа. Това свързване може да става по много начини. Един от начините е размишление върху евангелията. Важността на свързването с Христа се вижда от казаното в 15-та глава на Евангелието от Йоан: „Аз Съм истинната лоза, Отец Ми е земеделецът, вие сте пръчките. Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва, а щом дава плод, оставя я, за да даде повече плод. Пребъдвайте в Мене и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене...

Учителя отдава голяма важност на заниманието с евангелията и специално - с Евангелието на Йоан. Такова занимание е път за постижение. Чрез такава работа, чрез силната връзка, която ще направим по този начин с Христа, силите Христови ще почнат да работят в ученика. Затова Учителя в частен разговор даваше на някои ученици като задачи размишление върху Евангелието на Йоан. От частни разговори, които имах с Учителя, разбрах, че Той счита работата върху Евангелието на Йоан от първостепенна важност за напредъка на ученика, работа, която носи изобилни плодове. Това ускорява развитието на дарбите и заложбите на човешката душа. Даже може да кажем, че това е подготовка за посвещение и може да доведе до посвещение.

Учителя препоръчва да се проучва Евангелието на Йоан по следния начин. Най-хубаво е да се вземат първите няколко стиха, например 10, от първата глава на Евангелието и всеки ден да се размишлява върху тях в течение на няколко деня - например 10. След това да се вземат следващите няколко стиха от същата глава. Така ще се прави, додето се стигне до края на главата. После ще се почне същото с втората глава и т.н., додето се стигне до края на Евангелието. Това ще вземе повече от една година.

Чрез такова размишление ученикът ще вникне във вътрешния смисъл на думите, те ще станат живи за него, ще действуват дълбоко върху неговия ум, сърце, душа и дух.

Тук ще дадем още няколко упътвания, за да се види как да се работи

върху Евангелието на Йоан. За да бъде по-живо свързването с Христа, хубаво е да си представи ученикът няколко сцени от живота на Христа: например разговора Му с Натанаила, сватбата в Кана Галилейска, разговора Му със самарянката при кладенеца, излекуването на болния при Овчата къпалня, нахранването на 5000 мъже с 5 хляба и 2 риби, излекуването на слепородения, възкресението на Лазаря, измиването нозете на учениците, Словото на Христа на Тайната вечеря, явяването на Христа на Мария след възкресението, разговора Му с Петра след възкресението и пр. Много други сцени от живота на Христа ще си избере ученикът. Като спре съзнанието си върху тия сцени, ще се образува по-силна връзка с Христа, с вътрешния Му живот. Тия сцени ще минават пред мисловния поглед на ученика като живи картини и ще въздействуват върху душата на ученика...

При размишлението на отделни стихове от Евангелието на Йоан, освен че живо трябва да си представим сцени от живота на Христа, но трябва да направим нещо друго. За да се образува по-силна връзка с Христа, ученикът съсредоточава своята мисъл върху качествата на Христа: Неговата любов, милосърдие, търпение, смирение, готовност да върши волята Божия, готовност за жертва и самоотричане, безстрашие и пр. Разбирането на вътрешния живот на Христа е най-важното средство за интимно свързване с Христа. Това е влизане във връзка с Неговото съзнание.

Една от най-важните цели на размишлението върху Евангелието на Йоан е да се укрепява все повече връзката на ученика с Христа, за да почне Христовият дух да работи върху него. По този начин Христовият дух ще почне да се вселява в него. Това е най-великото постижение, даже е необходимо условие за напредъка на ученика. Това е и главната цел на заниманието с Евангелието на Йоан. Щом се образува такава връзка, ученикът ще може да каже: „Не живея аз, но Христос живее в мене." Като размишлява ученикът върху Христа във връзка с Евангелието на Йоан, чертите на лицето на ученика ще почнат да се префиняват и ще почнат да наподобяват на Христовите.

Има закон: „Човек каквото мисли, такъв става." При такава работа върху Евангелието на Йоан, като размишлява ученикът върху любовта, милосърдието, търпението и пр., тия добродетели ще почнат да се проявяват у него въз основа на този закон. Но, независимо от това, в случая действува по-важен фактор. Ученикът като мисли върху Христа, качествата на Христа ще преминават в ученика. Постепенно, чрез такава работа върху Евангелието, ученикът ще си измени характера, ще стане все по-добър проводник на любовта. Любовта на Христа ще почне да се прелива в ученика. Любовта на ученика ще става все по-възвишена, по-широка, по-чиста. Така ученикът ще се издигне до висшата проява на любовта.

Чрез работа върху Евангелието на Йоан и свързването с Христа, умът и сърцето на човека се пречистват. Това създава условие за духовни постижения. Въздействието на Христа е не само върху ума, сърцето, душата и духа на ученика, но достига и до физическото му тяло и действува като лечебна сила. Не само човек ще се освободи по този на-

чин от своите слабости, от низшите мисли и чувства, но ще се укрепи и физически. Христос само с едно допиране или само с една дума лекуваше болни. Щом човек чрез размишление върху Христа приема Христовата сила, няма ли да помогне и за физическото укрепване?

Ще дам няколко примера, взети от Евангелието на Йоан, за да се види в какъв дух може да става размишлението.

Характерно за размишлението е, че като дойде една идея, иде втора, трета и т.н., цяла верига от идеи идат. Това е, защото при размишление напреднали същества идват и ни учат от вътре и по този начин ние ще научим от вътре много неща, които не сме знаели дотогаз.

Паралелно с проучването на евангелията трябва да върви проучването на Словото на Учителя. Това е необходимо за ученика. Учителя е дал методи за това. Тия методи ще се дадат в друго изложение." (из „Доброто разположение", Боян Боев)

Ориген: „Лечебна сила действа във всяка йота на Писанието. Всяка дума на Писанието е подобна на едно семе, от което може да изникне нов живот. Старият и Новият завет, Законът, пророците и апостолите са в хармония едни с други, като различните струни на една арфа."

21.6. Стремеж към чисти чувства, светли мисли и добри дела

Учителя:

„Ученикът трябва да вижда доброто навсякъде и у всекиго. Вижда ли той все престъпления, пороци и недостатъци, това е проказа в неговото сърце. Ужасно е да носиш дявола в сърцето си!" („Двадесет правила от Учителя към ученика", МС, 07.07.1925)

„Мощна е мисълта на добрия човек. Мисълта на един добър човек е равна на мисълта на хиляда лоши хора... Добрата мисъл твори чудеса." („Господ му рече", НБ, 06.04.1919)

„За ясновидството вие имате едно понятие, че то може да се даде отвън. Ясновидството аз да ви кажа как може да го придобиете. Представете си, че вие живеете в един салон, но дедите ви никога не са измивали прозорците, и те са зацапани, че влиза слаба светлина и нищо не се вижда. Вие всеки ден ги миете, но пак не се вижда. Казвам: отвън сте ги мили, кога отвътре ще ги измиете и веднага ще прогледнете... Как се мият прозорците? Някой път лоши, посторонни (чужди – бел. авт.) мисли нападат вашия ум – изпъдете ги вън. В ума си човек трябва да туря яз (преграда – бел. авт.). Всичките непотребни мисли да не позволява да смущават ума му." („Носители на Новото", БС, 19.05.1932)

„Щом Любовта влезе във вашето сърце и страхът излезе навън, щом Светлината влезе в ума ви, а тъмнината излезе навън, всички, без из-

ключение, ще прогледате. Но само тези са условията: Любов в сърцето и Светлина в ума." (Годишна среща на Всемирното Бяло Братство, 1922)

„Да се занимавате с недъзите на хората, това е зараза, която разрушава организма. Какво ще спечелите от това? — Не само, че нищо няма да спечелите, но всичко хубаво в себе си ще загубите. Тогава защо трябва да се занимавате с чуждите грехове?" („Абсолютната чистота", ООК, 21.08.1929)

Влад Пашов: *„За да влезе човек във връзка с Божия Дух, да стане пророк, той трябва преди всичко да бъде чист по сърце. Защото е казано в Писанието: Чистите по сърце ще видят Бога. Затова и в древните мистерии и във всички окултни школи през всички времена, ученикът най-напред трябва да се пречисти, да пречисти своите мисли, своите чувства и желания и след това да дойде в контакт с Божия Дух. И Учителя, както знаем, поставя чистотата като първо необходимо условие за правилното развитие на ученика. В „Съборни беседи" от 1920 година, в беседата „Необходими условия за ученика" казва: „За ученика на окултната школа са потребни две неща: първо, абсолютна чистота на сърцето. А за да бъде сърцето чисто, то трябва да бъде дадено на Господа, на Белите Братя. Второто необходимо условие за ученика е пълно самообладание на ума и сърцето, т.е. да владее ума и мислите си, да владее сърцето и желанията си. Тези две неща са абсолютно необходими за ученика на окултната школа."*

За стремящия се към духовни висоти е нужна съвършена дисциплина. Той трябва да подчини своята низша природа и да развие силна воля, за да не се поддава на изкушенията, които са неизменна част от живота на ученика. Стремежът към чист и свят живот трябва да бъде основа на всяка наша мисъл, чувство или действие.

21.7. Живот в хармония с Природата

Учителя:

„Чудни са хората, които и при най-малко неразположение търсят лекар да им прави масажи и нагревки. Бог е поставил Слънцето на небето човек да се грее на него. А той търси да се нагрява изкуствено, това не е лекуване. Ако се грее човек всеки ден по половин час на Слънцето съзнателно, с участието на мисълта, ще придобие повече, отколкото да търсите лекарите какво казват по този въпрос." („Послушание", ООК, 20.10.1943)

„Когато Слънцето изгрява, то е един от най-великите актове. Да виждам, че изгрява Слънцето, да виждам, че Господ върви зад това Слънце. Като гледаш Слънцето, да знаеш, че зад тази свещ седи Господ." („Изгрява Слънцето", ООК, 18.02.1942)

„Вглеждайте се в природата, изучавайте я, за да можете да се ползвате от нейните сили. Който се стреми към природата и желае да се свърже с нея, нека всяка сутрин, особено през месец май, да става рано и да излиза на разходка на чист въздух, преди да е изгряло Слънцето. Същевременно ще се ползвате от ранните слънчеви лъчи, които действат благотворно върху организма. Ставайте сутрин рано, преди изгряването на Слънцето, за да приемете неговото благословение, и след това започнете работата си. Възстановете връзката между организма си и Слънцето, както между душата си и Бога. Избягвайте временните връзки с хората, за да не се натъкватe на дисхармонични състояния и противоречия." („Бог е съчетал", НБ, 13.05.1917)

„Енергиите, които излизат от Слънцето, крият в себе си запас от жизнени сили, от лечебни енергии. Иска ли човек разумно да използва енергиите на Слънцето, той трябва да излага гърба си на ранните слънчеви лъчи, още преди изгряването на Слънцето. Енергиите, които ще приеме по това време, се равняват на енергиите, които би приел, ако се излага цял ден на Слънцето. Даже и в облачно време можете да излизате преди изгряването на Слънцето и да концентрирате мисълта си в посока на изгряващото Слънце. Облаците пречат само да видите Слънцето, но неговите жизнени енергии минават през тях. Никаква външна сила не е в състояние да противодейства на слънчевите енергии." („Ранните лъчи", МОК, 24.10.1926)

„Хвърлете черните очила от очите си! Човек трябва да гледа направо през очите си, ясно, без прегради. Душата да е отворена и свободна, на всичко да се радва. Зад всяко цвете стои едно разумно същество, затова не е позволено да се късат. Може в краен случай, и то за лек, да се откъсне с позволение от разумното същество." („Дойде на себе си", НБ, 12.06.1927)

„Като се разхождате, постарайте се да намерите най-красивото място в Чамкория (Боровец); при това, да знаете в какво именно се заключава неговата красота. Изобщо добре е да използвате прекарването си тук разумно, а не само като курорт, за разходки и почивка. Трябва да се върнете по домовете си обогатени, да има какво да изразходвате. Не използвате ли богатствата на природата, вие ще се върнете по домовете си бедни и ще знаете само, че сте били на едно красиво място. Това не е достатъчно. Да прекара човек известно време сред природата, това значи да се свърже с нея, да се запознае със силите ѝ и да ги използва. Всички трябва да си поставите като задача всеки ден да обикаляте 50–60 бора, да се спирате пред всеки бор, да видите каква разлика има между тях, какви сили съдържат те. Гледайте на борове-те като на живи същества, като на ваши приятели, с които можете да се обмените – да дадете нещо от себе си и да получите нещо. Само така ще се обновите. Интересувайте се да научите какви животни има тук. Добре е да срещнете някоя дива коза, сърна или катеричка, каквито има в тукашните гори." („Живите сили в природата", ООК , 20.07.1922)

„Съвременните хора имат много обичаи, изпълняват много обреди без да знаят вътрешния им смисъл. Първоначално обичаите и обредите са били в самия човек, но после ги е изгубил и са останали само външни форми. Първоначално храмът е бил вътре в човека, но, след като го изгубил, той започнал да си строи външни храмове и там да се кланя и моли. Със загубване на чистотата си, човек изгубил всичко, което било написано в сърцето и душата му. Какъв по-велик храм ще търси той от онзи, който е в него, и онзи, който вижда в цялата природа? Достатъчно е да излезе вън, сред природата, да види небето, да се изложи на слънцето, да диша чистия въздух и благодари на Онзи, Който е създал цялата вселена. Да излезе вечер, когато небето е осеяно с безброй звезди, за да почувства влиянието на Твореца. Всичко, което ни обикаля, е в състояние да повдигне мисълта и чувствата ни, да ни свърже с Бога. Ето къде е църквата, т.е. храмът на човешката душа. Това е Божествената църква, която храни душите.“ („Противоречие в съзвучието“, НБ, 09.02.1919)

„В 1914 година аз исках да дам едно благо на хората, за което им препоръчах да се греят на Слънцето и те така изопачиха това нещо, че вместо да се греят, някои от тях започнаха да се кланят на Слънцето. Няма защо да се кланя човек на Слънцето, освен на Бога. Само Първата Причина, само Вечният, Който регулира всички неща, само Той е достоен да Му се кланя човек. Иначе нито на Луната, нито на Месечината, нито на когото и да е, трябва човек да се кланя. Човек може да се кланя на когото иска, но това не е право. Поклонението, служенето на Бога се отличава по това, че онзи, който се кланя на Бога, Той му дава живот.” („Красна като Луната и чиста като Слънцето“, НБ, 26.11.1933)

„Добре е да се греете на Слънцето през ранните часове, най-късно до обяд. Пазете се от следобедните слънчеви лъчи. Когато искате да се лекувате със слънчеви лъчи, най-добри часове са от 8–10 часа.” („Три категории ученици“, ООК, 30.03.1922)

„Видите ли, че Слънцето изгрее, дайте му гърба и кажете: „Искам да ми направиш една разтривка.” Наистина, няма по-добри масажи от тия, които Слънцето прави на гръбначния стълб на човека. По-добър масажист от слънчевите лъчи, които действат от сутрин до обяд, няма в света...

Когато се грееш на Слънце и използваш слънчевата светлина, ти трябва да мислиш за светлината и в това време умът ти трябва да бъде в главата ... Когато се лекуваш на слънчевата светлина, ще мислиш само за светлината, за нищо друго. Достатъчно е да концентрираш ума си половин час към Слънцето и слънчевата светлина, за да имаш резултат.” („Жена кога ражда”, НБ, 19.11.1939)

„Вие седите вкъщи 2-3 дни и, разбира се, ще имате неразположение. Може и да се скарате с десетина души. Тази енергия е насъбрана във вас, трябва да излезе навън.” („Реални величини“, ООК, 12.06.1940)

„При изгрев Слънце слънчевите лъчи урегулират нервната система. Ако си умен и ако обичаш Бога, Слънцето ще те грее по-добре, ще бъдеш по-възприемчив към известни висши слънчеви енергии, докато безлюбието съставлява едно препятствие в това отношение. За да приемем от Слънцето това, което то дава, трябва да имаме отношение към него – не само като към физическо тяло, но и към Съществата, които го населяват, и да се свържем с тяхното съзнание. Ако човек една цяла година, ден след ден, непрекъснато посреща зазоряването и изгрева така, както трябва, независимо от това дали времето е ясно, облачно, дъждовно или с виелици и бури, той може да стане гениален...

Слънчевите лъчи са живи мисли на Напредналите същества. Те поддържат нашия живот. За лечение трябва да се напечеш на Слънце преди обед. Обаче съзнанието ти трябва да е будно, концентрирано и да мислиш, че тези лъчи са живи мисли. Тогава ще ги използваш и всичко отрицателно – болести, състояния – ще изпъдиш навън. Когато се печеш на Слънце, не бива да заспиваш." (из „Акордиране на човешката душа")

„Дойде ли човек в противоречие с околните, трябва да черпи сили от Природата, от камъните, дърветата, изворите, тревите. Единствено Природата може да ви помогне. Сред Природата човек отваря сърцето си за своите ближни и околни. Планините имат влияние върху вас. Всяка река също. Река, която тече към изток, има едно влияние, река, която тече на запад - друго влияние." (из „Изворът на Доброто")

„Виждаш ли тази синева отгоре по повърхността на земята и отгоре по снега? Това е праната, която сега е в голямо изобилие... Понеже растенията не са събудени, за да я приемат, и няма животни в планината, то тя е свободна. Затова, ако искате да бъдете здрави, правете често екскурзии в късната зима и ранна пролет, докато растенията не са развити и докато няма животни по планината, за да се ползват от праната." („Необикн. живот на Учителя Петър Дънов", Влад Пашов)

Рудолф Щайнер:

„Слънцето не може никога да изпраща само физическа светлина на Земята. Най-горещото и пламенно чувство на обич невидимо се намира в слънчевата светлина. С нея към Земята се излъчват силите на престоли, серафими, херувими и всички йерархии на висшите същества, които обитават Слънцето и нямат необходимостта да притежават друго тяло, освен светлината. Но понеже всичко, намиращо се днес на Слънцето някога е било свързано със Земята, то и всички по-висши същества са били свързани със Земята. Те и днес още са свързани с развитието на Земята." (Събр. съч. 106)

„В слънчевата светлина се излъчва духовност към Земята. Тази духовност, ако можем да схванем не само слънчевото тяло, но също и слънчевия дух, е любовта, която протича надолу към Земята. И хората са затова тук, да поемат в себе си топлата любов на божествеността, да я развият и да ѝ отвърнат." (Събр. съч. 103)

„Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабители." (Матей 7:15)

„Защото такива са лъжеапостоли, лукави работници, които се преобразяват в Христови апостоли. И не е за чудене: защото сам Сатаната се преобразява в ангел на светлината, та затова не е голяма работа, ако и служителите му се преобразят като служители на правдата; но техният край ще бъде според делата им." (2 Кор. 11:13-15)

„Заради това, като отхвърлите лъжата, казвайте истината всеки на ближния си." (Ефесяни 4:25)

„Никой да ви не прелъстява с празни думи, защото заради всичко това дохожда гневът Божий върху синовете на неверието; и тъй, не ставайте техни съучастници.

Вие бяхте някога тъмнина, а сега сте светлина в Господа; постъпвайте като чеда на светлината... Не участвувайте в безплодните дела на тъмнината; напротив, изобличавайте ги.

Защото за онова, което нечестивците скришом вършат, срамно е и да се говори. А всичко, което се изобличава, от светлината става явно: понеже всичко, което бива явно, е светлина. Затова е казано: стани ти, който спиш, и възкръсни от мъртвите, и ще те осветли Христос. И тъй, гледайте, колко внимателно трябва да постъпвате: не като неразумни, а като мъдри." (Ефесяни 5:6-15)

„Ти си стискаш устата, когато говориш Истината, а когато дойде да лъжеш, ти си отваряш устата. Това на един ученик от Бялото Братство не се позволява... Ще ви приведа един пример. Представете си, че сте двама приятели. Ти обичаш приятеля си от сърце и душа. Сега можете ли да се досетите какъв ще бъде примерът ми, какво искам да кажа? Не знаете още, но ще ви стане ясно.

Вашият приятел се влюбва в една красива, но бедна мома, и те започват любовта си идеално. Идеално започват. Обаче след няколко години става един разрив и този приятел си вдига ръцете. Тази мома става бременна и този твой приятел се отказва от нея, вдига ръцете си. Дават го под съд, а тебе те викат за свидетел – да кажеш истината. Как ще постъпиш между твоя приятел и тази мома? От една страна ще имаш приятеля си, от друга – Истината.

Сега Истината разрешавате, но тогава, заради любовта към приятеля си, ще вземете неговата страна и ще кажете: „Той е чист" – и ще се закълнете. А щом дойде да кажем Истината, приятелство няма. По-голям приятел от Истината няма в света. Най-големият приятел на човека в света – това е Истината.

Следователно, ако имаме приятел, който ще ни лиши от нашия приятел – Истината – той не ни е приятел. И тъй, приятелството е обосновано на Любовта, защото между приятелството и тази Любов

трябва да има единство. Аз желая, като влизате като ученици в Школата, да имате единство във вашата Любов, а за да има Любов, трябва да обичате Истината.“ („Живот вечен“, СБ, 24.08.1922)

„Престижът на човека се уронва, когато някой му каже една лъжа. Когато някой човек ви говори Истината, какъвто език и да държи, този човек повдига вашия престиж. Мнозина от вас се боите да кажете Истината. Не, когато говорите Истината, вие трябва да бъдете смели! Когато говорите Истината, не ви трябват много философии, не мислете какви ще бъдат последствията, смели бъдете! Когато ще изказвате вашите лични мнения, бъдете крайно предпазливи!“ („Гняв и страх“, МОК, 18.11.1923)

„Аз предпочитам да извърша волята Божия и да вляза в стълкновение със света, отколкото да премълча и да вляза в стълкновение с Бога. Когато Павел изнасял известни погрешки на хората от свое име, той казвал: „Ще ме извините, аз говоря от свое име, Господ не ми е казал да сторя това“. Той знае, че ще понесе половината товар. Затова всеки, който попадне в този закон, ако не може да носи товара, лицето му потъмнява, той се обезсърчава и казва: „Защо се наех да говоря на тия хора, щом не ме разбраха? “ Хората пък, на които той говори, си казват: „Защо този човек ни напада така? Нали и ние искаме да служим на Бога?“ Аз искам по този начин да ви изнеса два метода, чрез които може да се въздейства на хората, когато искаме да изправим някои техни погрешки: или направо, лично на тях да ги казваме, или публично. Някой път от невидимия свят казват някому: „Изнеси погрешките на този човек и за последствията не мисли“.“ („Ще се превърне в радост“, СБ, 21.08.1927)

„Докато угаждаш на тоя, на оня, ти си далеч от Любовта. Ако дойде някой самозванец и се препоръчва за Божи служител, и на него ли ще угаждате? Вие трябва да угаждате на човека дотолкова, доколкото той изпълнява волята на Бога и носи Неговата Любов. Проверявайте истинността на моите думи, както и на вашите. Истински Учител е само оня, чието слово изразява абсолютната Истина.“ („Знание и прилагане“, ООК, 08.06.1932)

„Някой път не гледам дали една тема е хубаво написана – аз не съм за външната хубост. Хубостта е един външен израз. За мене една тема вярна ли е, разкрива ли тя истината – това е важното. В една тема, която ти развиваш, вложена ли е истината. Щом е истината там, естествена красота има вече и стил има, всичко туй го има. Те казват за някого: „Отличен стил има.“ Дето няма истина, никакъв стил няма. Ама, казва, отличен стил има, речта му е красива. Не може една реч да бъде красива, нито да има отличен стил, ако там няма истината. Една реч, в която няма истина, в нея може да има опияняване, хората може да са опиянени – аз не говоря за реч, дето хората са пияни и дето хората не мислят.“ („Огън на пречистване“, УС, 01.12.1935)

Една мъдра поговорка ни учи, че винаги, когато някой строи храм за Бога, отсреща дяволът си строи параклис. Неизбежно е и през сегашния етап от земното развитие там, където има интерес и възможност за отклоняване на човешките души от правия път към Бога, да не се появят и тъмни духове, които да опитат да се възползват. Защото Всемирен закон е, че там, където Светлината е най-голямата, мракът най-усилено се стреми да я потули. На следващите страници ще представя с конкретни примери как подмолно черната ложа се опитва да вкара цялото човечество в крив и пагубен път чрез опорочаване на духовните течения. Целта на този текст не е да критикувам когото и да било, а единствено да помогна за разграничаването на Истината от заблужденията.

Живеем във времена, в които от всички страни ни заливат с всевъзможна, често противоречива информация. И ако имаме искрен стремеж към Мъдростта и Истината, трябва да знаем преди всичко на какво не трябва да обръщаме внимание, и да се концентрираме върху наистина важните неща – занимания, книги, учители. Разпилеем ли енергията си между всички идеи, които звучат логично и правдоподобно, но не се основават на духовното познание на Посветените, трудно можем да напредваме в Пътя. В такива случаи с търсещия Истината се случва същото, което и с пътешественика – ако по нещастие се отклони от своя маршрут, то колкото по-далеч отива, толкова повече се отдалечава от своята цел. Затова и един древноиндийски афоризъм гласи: *„Страхувай се от невежеството, но още повече се страхувай от лъжливото знание."* А японците имат поговорка: *„Който вярва на всяка книжка, по-добре нищо да не чете."*

Започвам да пиша този раздел с ясното съзнание, че думите ми ще срещнат яростна съпротива от определени среди. Много хора, дори да ги разберат интелектуално, ще скочат на нож само защото не винаги Истината е лицеприятна и често ни принуждава да започнем да си задаваме въпроси, чиито отговори може да не ни харесат. А това налага и да излезем от зоната си на комфорт, да поемем инициативата за собствения си живот, за изборите, които правим, и за информацията, която разпространяваме.

Наясно съм още, че макар в този материал да не излагам лични възгледи, а всяка идея да предстои да бъде подкрепена подобаващо с цитати от Мъдри, Посветени и Велики хора, в крайна сметка ще бъда определен от някои хора като „хейтър", у когото „няма Любов". Само че според мен Любовта не се състои в това да казваме това, което хората очакват да чуят, а напротив – да им помагаме да видят това, което ще им помогне да направят следващата крачка нагоре към Светлината. И в този ред на мисли, съвсем не смятам, че има нещо достойно в премълчаването на истини, които биха могли да отворят очите на някой наш брат или сестра.

А ето и на какво ни учи Рудолф Щайнер: *„Глупаво е да се вярва, че можем да се разберем с тези хора (под влиянието на тъмните духове - бел. авт.), защото те не го желаят. Смисълът е в това да изясним на останалото човечество какъв вид хора са те. Ние трябва да говорим за такива хора. Всичко възможно е било направено, така че те могат да стигнат до разбирателство с нас... Спешната нужда пред нас е точно това, да отворим очите на хората. Само че, за съжаление, твърде често в нашия собствен кръг се правят усилия да се стигне до компромис*

в това отношение и липсва куражът, необходим за безусловно потвърждаване на истината. Не трябва да живеем с илюзията, че можем да стигнем до разбирателство с този или онзи, който не желае по никакъв начин да се разбере с нас. От нас се изисква решително да защитаваме истината, докато сме способни." (Събр. съч. 195)

За съжаление дори в братските среди витае мнението, че Учителя ни бил учил да си мълчим, когато виждаме, че някой работи против Истината и е потенциално опасен за човечеството. Както ще стане ясно от цитатите по-долу, а също и от тези, поместени в тема 18.4 от първия том, тази идея е диаметрално противоположна на това, което днес Небето очаква от нас.

Трябва да бъдем изключително будни, ако искаме да опазим това Учение за бъдещето, и да не позволим да бъде подменено с негова карикатура. Представете си на какво ще заприлича това Учение ако всеки, който се пише *„последовател на Учителя"* или *„във връзка с Учителя"* си добавя своите възгледи, които противоречат на Учителя, но накрая всички тези наслоения се натрупат до неузнаваемост върху онзи безценен Дар, който донесе той за нас? Досущ като с днешното „християнство"...

Ние, неговите ученици, носим отговорността пред Небето да не допуснем това да се случи пред очите ни. В противен случай човечеството не го чака нищо добро.

Нека помним свещените слова на Учителя, и да живеем според тях:

„Искам всинца да не мислите, че трябва да бъдем миролюбиви хора. Не, окултният ученик трябва да е толкова смел, че да се застъпва всякога за Истината! Смел трябва да бъде, юнак трябва да бъде! А не – този да не обидим, онзи да не обидим. Не, не, щом дойде за Истината, по всичките правила ще се застъпим заради нея! Щом дойде за Мъдростта, по всичките правила ще се застъпим заради нея! Щом дойде за Любовта, по всичките правила ще се застъпим заради нея!

За всяко друго нещо може да отстъпим, но дойдем ли до тия три позиции, ние ще бъдем твърди като диамант, непристъпни. Това е окултен ученик!" („Малките случаи", ООК, 5.02.1923)

„Незнанието, невежеството е оправдано. Като не знае нещо, човек говори това, което знае и така, както мисли. Обаче, да знае човек истината и съзнателно да я прикрива, това не се извинява, нито се оправдава. Истината е велик принцип. Само чистият може да говори истината. Ако нечистият се опита да говори истината, тя ще го умъртви. Също така, само чистият може да разбере истината. Някой иска да му се каже истината. За да чуе истината, той трябва да е готов да умре. С други думи казано: Не можеш да чуеш и да разбереш истината, ако не си готов да се пожертваш за нея." („Бог е съчетал", НБ, 13.05.1917)

„Желая всички да бъдете смели, решителни и умни. И там – дето трябва да защитавате Истината – ще я защитавате по всички правила. Не заради мене, а заради Любовта, Мъдростта и Истината. За Истината трябва да имате само едно мнение. Дойдете ли до Истината, трябва да бъдете твърди като диамант и готови на всичко!"

(„Ей, ей; не, не", Неделни беседи, 14.01 1923)

„Който мисли отсега нататък да живее без Истината, той няма бъдеще, с него е свършено.

Той ще бъде последният човек на този свят и него го очакват най-големите страдания. Всяко общество, всеки човек, който обича своето отечество, който търси култура, трябва да говори Великата Истина, в която няма никакво изключение. Такъв човек го очаква бъдеще. Ние не позволяваме никаква лъжа – нито повече, нито по-малко. Няма за нищо да си кривиш душата, защото в Истината живее Бог. Няма нищо по-лошо от този грях – да се изопачи Божията Истина и да се оскверни Божието Име.

Вие мислите, че ако не говорите Истината, ще спасите семейството си, ще подобрите положението му. Не – по този начин вие носите проклятие на вашето семейство. Ако спестявате Истината заради вашата жена, вие я погубвате. Ако жената спестява Истината заради своя мъж, тя го погубва; ако братът спестява Истината заради своята сестра, той я погубва. Истината трябва да се каже такава, каквато си е. Тя ще донесе Свободата.“ („Новият и старият живот“, СБ, 26.08.1922)

„Който носи Истината, не търпи ограничени, поробени хора. Той обича Свободата и затова освобождава хората. Истината се познава по онзи вътрешен стремеж в човека да освобождава окръжаващите го от трудностите и страданията им.“ („Поучаваше ги“, НБ, 07.01.1923)

„Като говоря за духовенството аз зная какви ще бъдат последствията, но не се страхувам. Ще кажете, че ще си напакостя. Няма какво да си напакостя. Това, което правя, е в името на Божията Любов, на Божията Мъдрост и Истина, в името на Божията Правда и Добродетел. Важно е на тях да не пакостя, а не на себе си. Щом имам тяхното съдействие и аз, и вие, ще се радваме на благата и живота.“ („Защо не можахме?“, НБ, 24.12.1922)

Повод за написването на следващите редове ми даде фактът, че често мои братя и сестри, които интутивно усещат много неща, ме питат относно мнението ми за един или друг проповедник, който зад мили очички и мъдри слова изнася идеи, които водят към криви и мрачни пътища.

Доскоро дълго мълчах по въпроси, по които усещам все по-силно като мой дълг да кажа това, което трябва да бъде казано, и за което малко хора имат смелост да говорят открито, за да не си създават неприятели.

Е, аз пък ще говоря. Време е за Истината. Само Истина ще ни направи Свободни.

Осъзнавам, че с изявяването на същата тази Истина ще привлека омразата на някои хора и цели среди, но ако това е цената, която трябва да платя, за да мога да подам на ръка на дори един брат или сестра, чиято душа се стреми към Бога, всяка капка пот, кръв или сълзи си е заслужавала.

Въпреки нежеланието ми да посочвам конкретни проводници на мракобесните влияния, в случая моето желание няма никакво значение, и моя отговорност е да споделя с търсещите Истината това, което даром е било

дадено и на мен. За да не давам абстрактни примери, считам за удачно (и дори необходимо) нещата да бъдат назовавани с истинските им имена, а също и хората, които съзнателно или несъзнателно работят против Учителя, против Христос и против Бялото Братство.

Преди всичко бих искал да направя следното важно уточнение: моля да приемете думите ми не като осъждане на определени личности, неволно станали играчка в ръцете на злото, а като изобличаване на действията на тъмните сили. Нека не забравяме, че нашите врагове не са тези или онези братя и сестри, а техните вдъхновителите от свръхсетивните светове, чиито жертви са често нашите ближни. И ако можем да им помогнем да се опомнят, наш дълг е да го сторим.

Дори в Новия Завет четем, че откритото говорене на Истината е желателно, когато трябва да се онагледят проявите на тъмните духове, които използват хората като проводници за техните пагубни влияния. Например в Евангелието от Йоан (12:4-6) четем: *„Тогава един от учениците Му, Юда Симонов Искариот, който щеше да Го предаде, рече: „Защо да се не продаде това миро за триста динария, и парите да се раздадат на сиромаси?“ Това каза той, не че се грижеше за сиромасите, а защото беше крадец. (Той държеше ковчежето, и крадеше от онова, каквото там пускаха.)“*

Добър пример, който изисква да изкажем на глас Истината за определени вредни за обществото лица ни дава и Щайнер в 14-та лекция от цикъла „Духовете на мрака“: *„Ето, тук един човек се пробужда и той много добре се досеща, как застрахователните дружества дърпат конците чрез своите представители. Обаче от подобни факти, разказани в пълна будност на съзнанието, днес не се интересува никой. Естествено, хората всеки ден слушат прекрасни отзиви за западната демокрация. Но ако трябва да им се каже истината, те следва да научат имената...“*

В настоящата публикация ще споделя не просто моето мнение за множина проводници на определени учения, но всъщност мнението на Истинските Учители, чрез които Христос се изявява и ни дарява с умението да различаваме Светлината от Мрака.

Ни май-малко тук не твърдя, че личностите, чиито проповеди ще коментирам, работят съзнателно за злото, нито пък че редом с лъжите не говорят и мъдри неща. Но и тук важи с неимоверна сила правилото, че е достатъчна една капка катран в буркана с мед, за да го превърне в отрова. А ако един „Учител” се величае сам или изрече дори една лъжа (особено пък по важен духовен въпрос), за която сме уверени, че е такава – длъжни сме да имаме едно наум и за всичко останало, което проповядва.

Учителя със своя живот и проповеди ден след ден учеше да отстояваме Истината – дори (ако е нужно) и с цената на живота си:

„Човек трябва да бъде смел, да се откаже от лъжата. Който не може да каже истината, по-добре да мълчи... Аз се отвращавам от хора, които лъжат. Всичко може да се прости на човека, но лъжата никога не се прощава. Като знаете това, пазете се от лъжата! Всички грехове и престъпления на човека могат да се простят, лъжата – никога. Тя е най-малкото зло, от което произтичат всички злини.“ („Отец ми живее“, ООК, 29.06.1932)

„Никаква лъжа, никакво извъртане на фактите, на чувствата, на движенията. Може да те обесят, но ще кажеш истината, ще бъдеш скромен и естествен.“ („Истината“, СБ, 21.08.1922)

А сега нека разгледаме цял куп с лъжи от съвременните гурута...

Смятам за редно да започна първо с „нашия отбор” – с хората, които се представят за бели братя, за последователи на Учителя, а чрез него и на Самия Христос. Започвам с тях, понеже те изнасят доста верни неща, ала заблужденията, съдържащи в себе си известна част истина, са най-опасни. И е двойно по-трудно да изобличим полуистината, отколкото чистата лъжа. В никакъв случай не претендирам за изчерпателност, а само за малка помощ в разпознаването на изопачените учения. Защото тук излагам само още една гледна точка, а не идеи, с които непременно искам някой да се съгласи. Иска ми се единствено всеки да започне да си задава въпроси и да търси безпристрастно и непредубедено Истината.

1. Първият пример, който бих искал да разгледам, е многотомната поредица книги „Изгревът” на Вергилий Кръстев. Мненията по този въпрос в братските среди са разнородни и варират от *„най-ценните книги за школата на Учителя”* до пълно отричане, позовавайки се на твърдението, че съставителят е примесил Истината със своите вярвания, и в голяма степен е изопачил цялото Учение. Вместо да предавам моето мнение, ще споделя няколко цитата и ще оставя изводите всеки сам да си ги направи. Става въпрос за напълно съзнателни и изключително грозни лъжи, които извращават делото на Учителя и превръщат неговите последователи, които се доверят на въпросните книги, в идолопоклонници на един човек, пък бил той и една от най-великите души, които някога са слизали на Земята. В „Изгревът“, още в първи том, четем:

„Ние казваме така: Ако преди 2 000 години дойде Синът между Израиля, то днес е дошъл Бащата между българите и славянството. А Бащата е Всемировият Учител на Вселената. Това е Божественият Дух в еманация на Христовия Дух, чрез Господния Дух на Силите. Тук е Светата Троица...

Всемировият Учител на Вселената е Бащата. Той е Все и Вся...

Всемировият Учител е изява на Бога в Битието и проявление на Бога във Вселената, където обединява Битието и Небитието...

Всемировият Учител на Всемирното Велико Бяло Братство присъствуваше между българите и славянството. Името Му бе – Беинса Дуно.“

„Да, преди 2 000 години беше изпратен Синът, а сега тук, при българите, е дошъл Бащата. Сега присъствува Бог на Земята, а преди 2 000 години беше дошъл Синът – Христос. И чак когато Исус Христос бе разпънат на Голгота, след това, на четиридесетия ден, беше изпратен изкупителят – Святият Дух върху учениците Му. А сега бе дошъл Божественият Дух, бе дошъл Господният Дух, бе дошъл Христовият Дух, тук бе Святият Дух на Словото. Сега всичко бе тук, в Него.“

„Всемировият Учител Беинса Дуно е Учител на Вселената. Той е Глава на Всемирното Велико Бяло Братство на Вселената.“

Считам, че е излишно да коментирам тези фалшификации, вдъхновени от тъмната ложа – всеки, който е прочел дори една беседа от Учителя ще усети безумието в подобни твърдения. Най-малкото, защото още в началото на „Завета на цветните лъчи на Светлината“ четем посланието на Учителя: *„Винаги ще съм предан раб на Господа Исуса Христа, Син Божи“*.

В беседата „Вяра и съмнение“ (17.06.1923) той казва: *„Ние сме членове на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава.“*

А в беседата *„Що е това“ (24.02.1924)* четем: *„Важният въпрос е: Поставихте ли Христа на Неговото място? Аз не съм ви казвал мене да поставите на Христовото място. Христос не е нещо, което може да се поставя отвън, а Христос е един принцип! Поставете Христа вътре във вашите сърца!“*

В допълнение, един брат сподели, че е говорил с няколко човека, чиито спомени са описани в тези томове. Сред тях имало и възрастна сестра, която е била жива свидетелка на делото на Учителя и самата тя му казала, че като е чела спомените си в тези томове, не е успяла да ги познае. За мен тези примери са достатъчни, за да не придавам на тези книги с по-голяма стойност, от гледна точка на Истината, от който и да било роман. И неслучайно сам Учителя казва: *„Всеки, който говори неверни неща, който не постъпва по Любов, той говори против Бога.“ („Тази притча“, НБ, 26.12.1926)*

2. Неотдавна една сестра ми обърна внимание на малък, но потресаващ откъс от интервю с доста популярен български езотерик, като искаше да чуе и моето мнение, тъй като се изказват много дръзки и сериозни твърдения от един самопровъзгласил се за *„Посветен“* – Елеазар Хараш. Отново ставаше въпрос за един от най-важните въпроси на нашето съвремие – правилното разбиране на Христос и Учителя:

„Въпрос: Неловко изпускане ли е от страна на Учителя Беинса Дуно това, че е казал, че Христос е бил Синът, а той – Бащата? Какво означава това?“

(Тук преди всичко бих искал да отбележа, че подобни „изпускания“ може да са дело на много съвременни „Учители“, но Учителя никога не би си позволил да изрече подобна лъжа)

„Е.Х.: За да станеш Син трябва да минеш през 1-2 кръста и през няколко прекалено жестоки изпитания или мъчения. ... Учителя казва за себе си: „Аз съм минал през 9 кръста и през още нещо, за което няма да говоря...”

Въпросното изказване в пълнота може да се чуе на **goo.gl/k4PW5o** и представя Учителя като Същество, много по-висше от Христос – в тон с идеята от „Изгревът” и със същото богохулно потъпкване на Истината.

За сравнение, ето какво казва Учителя:

„Живият Христос е Изворът, само трябва човек да знае как да пие от водата на тоя Извор. Не казвам, че вие не знаете да пиете, но пиете на 500 или 1000 километра далеч от Извора, и тогава казвате, че знаете какъв е Христос. А пък не знаете колко други елементи са влезли в тази вода, размътили са я, та са заблудили вашия вкус. Трябва да тръгнете нагоре по течението на реката; пътят е малко дълъг, по краката ще излязат пришки, ама като дойдете до Извора, ще кажете: „Това разби-

рам вода". А онези, които не могат да отидат до Извора, ще пият мътна вода; мътна, защото пък без вода е още по-лошо. Аз ви казвам, макар и да ви излязат пришки по краката, идете при Извора и пийте от Неговата чиста вода. Като се върнете, ще имате бистър и свеж ум, добро сърце и широк поглед." („Условията на вечния живот", НБ, 12.10.1914)

Също така бих искал да отбележа, че щателно претърсих архива с беседи beinsa.bg и не намерих нито един цитат, който дори да се доближава до този за деветте кръста. Но както и да е. В същото интервю, малко след тази „разкрита тайна", става и още по-интересно. Там се се казва, че Юда бил любимият ученик на Христос, ама под прикритие. И мнозина добронамерени братя и сестри слушат, вярват, и тръгват уверено подир дяволите. Коментарите под видеото потвърждават с пълна силна този тъжен факт. Очевидно тези идеи се приемат повече от добре...

Склонен съм да вярвам, че лъжите на този брат не са злонамерени, а просто се основават на едно непознаване на Истината. Не му зная източниците, но ако се позовава на трудове като тези на Вергилий Кръстев или на измислените „апокрифни" евангелия, които всъщност са фалшификати на Черното Братство, се поставя на много опасно място, разпространявайки тези лъжи.

Затова нека всеки има предвид, че когато не черпи вода от Извора (сиреч достоверни източници - Учители с Посвещение), а търси нечии тълкувания и преразкази, се излага на опасност. Всеки от нас понякога греши, аз не съм изключение, затова нямам право да съдя, но нямам право и да мълча, когато виждам подобни тъжни явления. И когато някой ви проповядва, че Юда е светъл ангел, а Христос – бледнеещ ученик на Учителя, спомнете си моите думи. За ваше добро е.

Но за да не бъда голословен, нека се върнем към посоченото интервю:

„Предателството на Юда – някой път може да говорим – няма капка предателство! ... Ако Христос беше избрал Йоан или Павел да го предадат, щеше да има много спорове. Йоан щеше да каже: „Как така ще те предам?!", Павел: „Не мога..."

Моля?! Павел какво общо има със събитията преди разпятието? За всеки, чел дори по диагонал Новия Завет, е ясно, че той не е бил по никакъв начин сред учениците на Исус Христос, даже дълго време е бил техен яростен враг. Ето как самият Павел описва този период от живота си, който завършва дълго след Мистерията на Голгота: *„Наистина, и аз си помислих, че трябва да извърша много противни работи срещу името на Исуса Назорея; това и сторих в Иерусалим и, след като приех власт от първосвещениците, много светии затворих в тъмница, а когато ги убиваха, и аз одобрявах; и често ги мъчех по всички синагоги и ги принуждавах да хулят Исуса и, разярен без мяра против тях, гонех ги дори и по външните градове." (Деяния на апостолите 26:9-11)*

Нищо, нека преглътнем и това, интервюто продължава: *„Няма нищо общо с тези сребърници, обаче светът трябва да знае, че Юда е предател. За света – той не трябва да знае дълбоката истина... Светът трябва да знае, че той се е обесил – нищо подобно – Христос го възкресява! В Евангелието на Юда казва: Той е над учениците и неговото име свети в Бога. Той е надраснал и висшето си Аз Юда, на другите не е*

дадено. Даже Йоан има моменти, в които той се отчайва и пита Христос „Какво да правя?“ При Юда няма такива неща! ... Най-дълбоките ученици на Христос са двама ... това е Юда, това е Мария (Магдалена – бел. авт.). Другите пак са ученици, пак са силни – Йоан, Павел (?!), но не дълбоки.”

Моето мнение не е важно, затова нека видим какво биха казали по въпроса за „св. Юда” някои по-големи авторитети. Първо, Самият Христос:

„Пилат Му казва: на мене ли не отговаряш? Не знаеш ли, че имам власт да Те разпна, и власт имам да Те пусна?

Исус отговори: ти не щеше да имаш над Мене никаква власт, ако ти не бе дадено свише; затова по-голям грях има оня, който Ме предаде на тебе.” (Йоан 19:10,11)

„Прочее, Син Човеческий отива, както е писано за Него; но горко на оня човек, чрез когото Син Човеческий бъде предаден; добре щеше да бъде за тоя човек, ако не бе се родил.” (Марко 14:21)

„И влезе сатаната в Иуда, наричан Искариот, един от числото на дванайсетте. И той отиде и се наговори с първосвещениците и войводите, как да им Го предаде.” (Лука 22:3-4)

Ако и това не е достатъчно ясно, Учителя винаги може да ни помогне, когато търсим Истината: *„Христос казва: „Всичко, което Отец Ми даде, опазих“. Той изгуби само един от учениците Си – Юда. Юда беше лъжлив ученик.” („Правилна обхода“, СБ, 25.07.1937)*

„Христос каза Юда да отиде в света да носи Любовта и светлината на Бога, но той не послуша, а отиде и Го предаде.” („Божествена светлина“, РБ, 30.07.1939)

„Юда беше умен човек, касиер, разбираше цената на парите. Той знаеше, че Христос струва скъпо, и като Го продаде, ще се ощастливи. Но евреите го излъгаха. Той продаде Христа само за 30 сребърника – много евтино. Юда си казваше: „Веднъж дойде щастието в ръцете ми и го изпуснах!“ Той горчиво съжаляваше за това. Най-после Юда се обеси от скръб, че продаде Учителя си толкова евтино.” („Обмяна в Божественото“, УС, 07.03.1937)

Рудолф Щайнер пък казва за Юда следното: *„... ето защо то е свързано с Юда Искариотски, който извършва предателството, тъй като неговото сърце е изключително силно привързано към сетивния свят и той се усеща твърде близък до тези, които Евангелието не твърде учтиво описва като истински еснафи. За Юда има значение само това, което служи на сетивния свят; той споделя убеждението, че това, което може да се купи за триста динара, има по-голяма стойност от нещата, принадлежащи към свръхсетивния свят.” (Събр. съч. 139)*

Но дори и само Писанията да четем с будно съзнание, пак е изключено

дори да ни мине през ум, че Юда е бил най-благородният апостол. Ето какво ни казва за него Йоан – истинският *„ученик, когото Исус обичаше”: „Мария пък, като взе литра нардово чисто, драгоценно миро, помаза нозете Исусови, и с косата си отри нозете Му; и къщата се напълни с благоухание от мирото. Тогава един от учениците Му, Иуда Симонов Искариот, който щеше да Го предаде, рече: защо да се не продаде това миро за триста динария, и парите да се раздадат на сиромаси? Това каза той, не че се грижеше за сиромасите, а защото беше крадец. (Той държеше ковчежето, и крадеше от онова, каквото там пускаха.)” (Йоан 12:3-6)*

Макар това далеч да не са единствените лъжи на този лектор, не смятам за нужно да се спирам на всяка поотделно. Който има уши – нека сам улови тихия шепот на Истината. Според мен за всеки мислещ човек дори и само от следното изказване би трябвало му светне една лампичка и да се замисли дълбоко дали има основание да се доверява безусловно на такъв проповедник:

„Името Елеазар Хараш ми е дадено от Учителя през 87-ма година да нося с него отговорност. Дадено е след самадхи, със него нося голяма отговорност. Има две значения – ще кажа само едното. Както знаеш спестявам някои неща... Едното значение е БОЖЕСТВЕН ЦЕНТЪР.“

Не знам за читателите, но на мен това ми звучи почти като: *„Преди 2000 години дойде Синът, а сега - Бащата...“*

Да не говорим за опитите на този проповедник да отмени или омаловажи Господнята молитва (Отче наш), дадена ни лично от Христос, и препоръчвана многократно от Учителя, и желанието му да я замени със следната пълна подигравка с хората, които го слушат и му вярват:

„О, велика Мистерия, която огряваш всички светове, да бъде Твоята сияйност, да дойде Твоята безкрайност върху нас, както вътре, така и отвън. Дай ни Хляба свръхестествен и не ни въвеждай в сътворение. Защото в Тебе е царството на свободата и покоя. Защото няма Слава подобна на Твоята Слава.“ (**goo.gl/RP2C6z**)

Дори Учителя не си позволи да коригира Христос. Той ни учеше: *„Ще се учите да се молите. Не е лесно това. Ще четеш „Отче наш” или „Добрата молитва”. И двете молитви са хубави.* ***След „Отче наш” по-хубава от „Добрата молитва” няма.*** *” („Три важни неща“, 28.11.1943)*

И още: *„Учениците трябва да знаят едно – Божественото никога не се коригира.“ (из „Окултният ученик“)*

По-късно в същата лекция (42:42) пък чуваме един интересен въпрос от зрител към този проповедник: *„Следващият въпрос е на Е.Н., която... между другото тук има малко по-различен подход, тя казва: Искам да попитам Учителя и Хараш...“* А отговорът на лектора е още по-смайващ: *„Туй е хубаво, да, по-хубаво обръщане!“*

На друго място (**goo.gl/7Uadfc**) пък чуваме следните „мъдри слова“:

„Ангелите са далече от Истината, примерно ако ме питаш - никога не искам да съм ангел. Ангелът няма шанс да познае Бога, той иска да

се преброди, да страда много, като човека и да се извисява. Той е една заключена светлина, само че от светлина... Ангелската светлина е така - как да ти кажа - аз лично я съжалявам...

Прасветлината храни душата, а Мистерията на Бога храни Духа... Това са различни видове. Мистерията също се храни пък - тя се храни от нищото. Нищото пък е излъчване на Абсолюта - Върховното нищо. Това са степени, Боре.“

И накрая същият този „Посветен“ излиза в ефир и ни учи:

„Въпрос: Десислава Митева пита какво е отношението на Елеазар към Антропософската наука на Рудолф Щайнер...

Е.Х: Туй е елементарен въпрос, ма ще му отговоря, той не спада към дълбоките. [...] Ще кажа една истина: значи, уважавам Щайнер и този път, но не ги почитам, това е далече от мене, защото на това учение му липсват 3 важни неща и 3 дълбоки. Дълбоките няма да ги казвам, да не ги засегнем, ще кажа 3 важни неща, които липсват на туй учение. Първо липсва чист, осърден молитвен дух. [...] Второ липсва... дълбините на смирението – там където ми липсва туй, знам че знанието е далече, нали. И трето, липсва дълбинна мъдрост, за премъдрост въобще да не говорим. [...] Говорим за мъдрост и премъдрост, не говорим за знания и за полуистински знания.”

И в същото време, за разлика от Щайнер, на когото му *„липсва“* Мъдрост, Е. Х. препоръчва горещо Ошо и го представя като Посветен с *„дълбока Мъдрост“*. Нищо, че този *„Велик Мъдрец“* реди богохулство след богохулство в книгите си –например в неговата „Библия на Ошо“:

„Исус бил добър човек, но психически неуравновесен. В противен случай би могъл да помогне на хората да станат по-организирани, по-съсредоточени върху своята цел, по-мислещи, да им помогне да се приспособяват по-лесно към действителността. Ако е имал какво да даде на хората, трябвало е да се научи как да го прави... Исус е имал склонност към самоубийство и аз не мога да му простя това. Бил едва трийсет и три годишен – би било по-приемливо, ако беше прехвърлил седемдесетте, тогава човек може дори да приветства идеята за смъртта. Но той бил на трийсет и три, в разцвета на живота си. И проповядвал само три години. Какво можеш да направиш за три години? И колко хора е успял да убеди в собствените си идеи? Колко са тръгнали по неговия път? За три години не е могъл да изгради дори собствената си философска система, една цялостна идеология и методология за човешката трансформация – нищо... Идеите му изглеждат задълбочени, но в тях няма нищо оригинално.“

3. Сред видните нашенски езотерици има и още един, особено популярен, който говори много хубави и интересни неща. В голяма степен те са и верни, което може да заблуди навлизащия в Езотеричното Християнство, че покрай тях и всичко друго е такова. Но не е. Притеснително е как нечии идеи и вярвания се представят като „окултни факти” редом с истинските факти, оповестени от Учители на Бялото Братство, работещи и проповядващи под ръководството на Христос.

Проблемът е там, че освен ако един слушател на подобни лекции не е Посветен или не е прочел вече голяма част от трудовете на Щайнер или Учителя, е невъзможно да различи нещата, които са Истина, от догадките на лектора, които не са обозначени по никакъв начин. Всичко звучи така, все едно лично Учителя, Щайнер или направо Христос го е казал. Но много от тези псевдо-факти влизат в противоречие с много по-достоверните два източника, споменати по-горе.

Това превръща подобни лекции в особено опасни за всеки, който сега навлиза в мистицизма, понеже тотално размиват представите за Истината, а приемем ли съмнителни факти и интерпретации, губим солидната основа под краката си за по-задълбочено разбиране на езотеричното християнство, и оттам насетне градим своя мироглед върху плаващи пясъци. Макар да не съм убеден че ще бъда разбран правилно, сърдечно и най-добронамерено препоръчвам на последователите на Димитър Мангуров да прочетат тази публикация: **goo.gl/6gDxjB**

Не твърдя, че въпросният лектор не казва и много хубави и верни неща, но няма да престана да твърдя, че всеки, който представя съмнителни сведения редом с действителните и достоверните, без да опомене изрично, че това са си негови предположения, е опасен, даже много опасен, за тепърва навлизащите в езотеричното християнство, и има огромна опасност да ги подведе в погрешна посока.

4. Преди да се пробудя в този живот, съдбата тясно преплете пътищата ми с друг един *„Посветен“* и не отричам, че Небето успя дори чрез него да ми помогне да направя първите стъпки към духовността. Но много скоро след тези стъпки започнах да „проглеждам“ и картинката започна да се избистря в съзнанието ми. Тук дори няма да коментирам твърденията, неподобаващи на един *„Учител“* (който би трябвало да бъде по-смирен и по-нисък от тревата) като това, че бил *„първият човек от шестата раса“* (за която Истинските духовни Учители ни учат, че ще има да почакаме още доста векове докато дойде, както и че новите хора ще бъдат много поразлично устроени от сегашните - ще бъдат светещи и ще се размножават по безполов път, като телата ще бъдат създавани чрез видоизменения ларинкс - чрез силата на Словото).

Или пък - в личен разговор - че бил един от седемте много напреднали Същества във Вселената, редом с Христос, Учителя, Буда и не помня още кои. Дори и в сайта на този „Учител с главно У“ четем: *„Мнозина наричат Георги Изворски феномен, други го възприемат като лечител, ясновидец, Учител, приятел. Нека всеки вземе от него каквото му е нужно, защото той е всичко това [...] и точно ние, точно сега имаме тази възможност да се докоснем до един Посветен.“*

Но тук няма значение неговата личност и това, което си е повярвал, че е. Това е личен проблем, който не пречи никому, освен на него. Въпросът обаче съвсем не стои така с лъжите, които проповядва като неуспорими истини. Например (пак в представянето му в неговия сайт): ***„Бели и черни адепти вече няма. Няма вече учители и лъжеучители, пророци и лъжепророци!*** *Просто има много човешки души, които, когато се събудят, не могат да различат веднага ИЗРЕВА от ЗАЛЕЗА...“*

За тъмните духове между нас не би имало по-голяма радост от това хо-

рата да мислят, че демони не съществуват, както за проповедниците на пагубни учения няма по-добри условия за изява от тези, при които никой не се съмнява в тях, защото вече нямало лъжци. Нищо, че Христос, когато говореше за нашите времена, ни предупреди за точно обратното: *„А Исус им отговори и рече: пазете се да ви не прелъсти някой; защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки: аз съм Христос; и ще прелъстят мнозина... Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос, или там е – не вярвайте; защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните." (Матей 14:4,5,23,24)*

Да не говорим пък за категоричното твърдение на Г. И., че няма да има трета световна война. Явно дори светските хора виждат по-ясно накъде отиват събитията, отколкото един *„Посветен"*. И Учителя неведнъж ни предупреждаваше: *„Ние искаме Господ да дойде на Земята, но за да стане това, ние трябва да бъдем готови, защото едно време Христос дойде между евреите, но като не бяха готови, те си създадоха карма и виждаме какви излязоха последствията. Сега Христос иде между кавказката раса, европейските народи, и ако те не Го приемат, ще ги завладее жълтата раса и ще ядат бой до олелия. Ще ги сполети най-голямото нещастие, което може да бъде." („Да бъдем готови", ИБ, 28.04.1912)*

И още: *„Хитлер ще падне и в Германия ще се измени режимът. Пророкът е казал: „Още веднъж ще се съберат всички народи на бой и ще им се даде един урок, който никога няма да забравят и ще се научат тогава да служат на Бога." Народите, като минат през огън, ще се изчистят и ще служат на Бога." (из „Акордиране на човешката душа")*

Е, на кого да вярваме? На Учителя или на някой, който сам си е лепнал етикет с надпис *„Учител"*? Друг красноречив пример за конректна лъжа чуваме и лекцията му *„Методи на обучение на светлата и сивата ложа"*:

„... вие искате да ме върнете 18 000 назад (години) при братята атланти и 36 000 години назад при братята лемурийци."

Да видим обаче какво ни говорят истинските Посветени за времетраенето на предходните епохи – следва цитат от Щайнер: *„Началото ще бъде направено с описание на онези факти, които са се разиграли, когато между Европа и Америка още е съществувал така нареченият Атлантически континент. Върху тази част на Земното кълбо някога е имало суша. Почвата на тази суша днес образува дъното на Атлантическия океан. Още Платон разказва за последния остатък от сушата, за остров Посейдон, който се е намирал на запад от Европа и Африка. Дъното на Атлантския океан е било някога суша, в течение на* ***около милион години*** *тя е била арена на една култура, която несъмнено е била твърде различна от нашата днешна култура." (Събр. съч. 11)*

Очевидно един от двамата ни лъже... кой ли? Въпросът е риторичен.

А сега ще стане още по-интересно. Следващия цитат поне мен ме остави без думи. Аз по-голяма гавра с Учението отдавна не бях чел: *„Ще ви кажа един протичък тест за разпознаване на шаки (космическата половинка – бел. авт.). Да кажем, откриеш своята единствена, истинска, най-велика и най-съвършена любов, или поне така мислиш... Какво трябва да си готов да направиш за нея? Ами, направо казано, да не послушаш дори*

и БОГА. За някои може да звучи доста светотатствено, но ще кажа: Човек като открие и тръгне към своята пловинка с влюбено сърце, душа и ум и ако ГОСПОД застане пред него и му рече: „Синко, недей! Няма да ходиш там!“ Трябва да имаш смелостта и готовността да му кажеш: „Не ТАТКО! Без нея няма за мене живот! Отивам!“ Да го заобиколиш и да отидеш.“

За сравнение, ето на какво Учителя ни учеше в беседа след беседа:

„Послушанието е първото качество на окултния ученик, то е условие за уякване, то усилва вярата му във великите закони на природата, чрез които Бог работи...

Школата на Бялото Братство е безпощадна. Един ученик веднъж изпъден за непослушание, съдбата му е решена; той деградира постепенно, изгубва онези условия, при които може да учи. Във всяко прераждане условията стават все по-тежки, докато дойде в положение на посредствен индивид...

Търпение и послушание – без тези две качества не можете да вземете нито една крачка...

Ученикът първо ще обикне Бога, който е Любов, после ще обикне своята душа, после своя дух и най-после своя ближен...

Като ученици пазете се от закона на привличането. В този закон няма свобода. Само Божията Любов дава свобода...

Всички вие имате по един обект в живота си: или къщата, или жената, или службата, или децата, или това, или онова. За да се прояви Любовта, вие не трябва да имате никакъв обект. Обектите спъват. Не уповавайте на това, което се изменя.“ (из „Окултният ученик“)

А ето и още какво можем да научим от един „Учител“:

„Това ми е подписът, това е половината на осмицата, половината на вечността и безкрайността. ***Няма същество в цялата Вселена, което като ми види това да не каже, че съм Георги Изворски. Няма ангел, архангел, божество, вижда го това и казва: Това е подписът на Георги Изворски!*** *И ако го обърнеш това обратно и го удължиш и леко му сложиш тука накрайници и му сложиш едно въженце какво става? – котва, именно, защо е котвата, никой ли не ти е казал до сега, разбра ли защо котвата стой там (в Братството) и това е на Учителя, той им го е дал по-най-простия начин, обаче какво от това. Разбра ли, искам нещо да ти кажа, не напразно тази нашата приятелка Ники вика „без жив Учител не може да учиш”, защото ти можеш да четеш, четеш, ама няма подробности.“* **(goo.gl/NuAbQ6)**

Само на мен ли тук ми се струва, че някой „дърпа чергата“ от Учителя към себе си и се опитва да „омагьоса“ хората, търсещи Истината, да тръгнат подир него. И накрая този човек (бил съм свидетел неведнъж на това) налага изменения в някои от упражненията на Паневритмията, тотално противоречащи на наставленията на Учителя. Тъжна картинка.

Чрез тези няколко примера с български езотерици се надявам да е станало достатъчно ясно колко логично и правдоподобно могат да звучат определени лъжи, ако нямаме знанията и желанието да ги разпознаваме. Който има уши – нека слуша. Който не желае – Бог се е погрижил да има

пътища за всички, макар и не всички да водят до едно и също място.

И все пак, по никакъв начин не приветствам неаргументираното отричане на определени идеи, само защото ни звучат нереални. Единственият начин да оценим тяхната истинност е като стъпим на здрава основа на дълбоките езотерични познания и трезвата мисъл. А ако сме достатъчно упорити в упражненията, които Посветените са ни дали за отключване на нашите висши сетива и влизане във връзка с духовните светове, ще можем и сами да проверяваме фактите, които ни се предоставят.

Колкото до проповедниците, обосноваващи своята правота с *„ти може и да не ми вярваш на твърденията, ама много хора вярват"*, нека помнят думите на Щайнер: *„В момента, когато дори само се произнася името на Кристиян Розенкройц, в сила влиза принципът: Никоя религия не трябва да бъде за нас по-висша от стремежа към истината. Кристиян Розенкройц никога не изисква някакъв култ към личността и държи на това – ученията да бъдат доведени близо до ума и да бъдат разбрани. Неговото учение никога не изисква гола вяра в учителя...*

Ако някой твърди, че една книга е написана без отговорност от автора, вие можете да сте сигурни, че тук няма никаква истина, а само една измама от страна на Луцифер и Ариман. Днес Учителите не позволяват писателите да отхвърлят отговорността от себе си. Ето защо е дълг на човека постоянно да призовава за съвет своя разум и да не счита нищо за истина само по силата на авторитета. Естествено много по-удобно е да се кълнем в култа на личността, защото преценките на разума изискват усилия. Само онези, които са винаги готови да проверяват, да изпитват това, което е дадено от духовните светове, могат да пазят вярност към Кристиян Розенкройц." (Хамбург, 17.06.1912).

Още преди 2000 години Христос ни предупреди: *„За всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден: защото по думите си ще бъдеш оправдан, и по думите си ще бъдеш осъден." (Матей 12:36,37)*

За съжаление, в световен мащаб картинката е не по-малко тревожна. Продължавам с конкретните примери за популярни лъжеучения, и особено покрай „източната мъдрост", която е най-популярна в наши дни.

5. За начало публикувам само няколко кратки цитата на един друг самозван „гуру" – Ошо. Няма да коментирам подобни безумия и дела на тъмните духове, защото би било обида към интелигентния читател.

Според него „Новите 10 Божи заповеди" включват идеи като:

„Няма друг Бог, освен самият живот сам по себе си."

„Истината е вътре в теб, не я търси никъде другаде."

„Не плувай — носи се по течението."

А в своията „Библия" този *„мъдрец"* твърди:

„...Мойсей оставил своя народ, след като го водил в продължение на четирийсет години. Извинението му било: "Ще се върна да потърся хората, които изгубих по пътя". Така и не се върнал, умрял някъде в Индия. Ходих на гроба му. Може би не знаете, случайно или не – и Мойсей, и Исус са починали в Индия. Гробовете и на двамата са на едно и също място в Кашмир... Само Мойсей носи отговорността за идеята за бъдещия месия. Не само Исус, мнозина са претендирали, че са божии пратеници.

И всички са страдали. Исус е най-драстичният случай. Твърдял, че тъкмо той е обещаният от Бога пратеник. И в това е неговото прегрешение. Защо евреите са смятали думите му за престъпление? Според мен са били прави... Човекът си пътувал на магаренцето от едно място на друго и твърдял, че е божи пратеник; какво толкова, човек може просто да се засмее, дори да се порадва на такъв човек. А и какви са хората, които тръгнали след него? Неколцина, все простовати, без образование, хванали се на неговата въдица и повярвали, че той ще изкупи греховете им, ще им посочи правия път и ще ги отведе при Бог.“

6. Не е много по-различно положението и при един друг източен духовен водач – Йогананда, който в книгата си *„Автобиографията на един Йогин“*, инспириран от същите източници като Ошо, представя Христос като поредният мъдрец и учител:

„Бабаджи – йогин, равен на Христос“

„Учителят Махасая беше ученик на един подобен на Христос учител, Шри Рамакришна... Тук земята беше благословена и от стъпките на Буда, Шанкарачаря и много други христосоподобни йогини.“

„Чрез почтително изучаване на Библията от източна гледна точка, и посредством интуитивно възприятие, аз се убедих, че в миналите си животи Йоан Кръстител е бил гуру на Христос. В Библията има многобройни пасажи, които подсказват, че в миналото си прераждане Йоан и Иисус са били съответно Илия и неговият ученик Елисей... Когато Христос се преобразява на планината (Матей 17:3), той вижда именно своя гуру Илия заедно с Мойсей.“

7. Друг пример за човек, който волно или неволно разпространява лъжи, е Ернст Молдашев, силно повлиян от Теософията и нейната основателка Елена Блаватска. В книгите си той по-скоро преследва сензации, отколкото Истината, като представя отдавна отминалите цивилизации като атлантите и лемурийците по изопачен начин.

Описва ги сякаш са живели до голяма степен при същите условия като нас и са били устроени подобно на нас. Който обаче е навлязъл в мистицизма и е чел нещо сериозно по темата (например *„Из хрониката Акаша“* на Щайнер), лесно може да види доколко е изопачена езотеричната традиция във въпросните псевдо-езотерични книги. В действителност, през изминалите епохи от развитието на човечеството нито Земята е била толкова твърда, нито телата на тези предци на човечеството са били като сегашните.

Нищо общо с описанията на Молдашев: *„За третата раса (лемурийците) се смята, че е най-високоразвитата и е използвала технологии, основани на вълновите енергийни принципи... Ранните лемурийци са били четириръки, с две лица, а на тила си имали трето око.“*

Да не говорим за теориите му, че египетските мумии и днес са човеци в състояние сомати (не-мъртви), и куп подобни идеи, които са по-подходящи за холивудски сценарий, отколкото за рафта с езотерична литература.

8. А сега от Индия нека прелетим до другия край на Земята и да разгледаме накратко индианските мирогледи. Те са остатъци от прадревни култури, когато човечеството е било със съвсем различно съзнание – с много по-силна връзка с духовните светове, но за сметка на това с много по-слабо

развит интелект и аналитично мислене. Тогава хората все още са били духовно-виждащи, но тепърва са потъвали все по-дълбоко в материята.

Практиките, които за тях са били благотворни, днес биха довели до съвсем противоположен ефект.

Същото важи с особена сила и за използването на упойващи вещества, притъпяващи будното съзнание, които изместват човешкия Аз и позволяват неправомерно навлизане в духовните светове. А там има голяма опасност да се срещнем със Същества, които рядко ни желаят доброто и могат да ни навредят, ако нямаме нужната окултна подготовка и не сме придружени от Христос или от други Светли ангели.

Освен това, живеем в епоха, в която Божията Воля е човечеството да приложи Христовото Учение, което се основава на две неща: Любов към Бога и обич към ближните. А ето на какво ни учи например Карлос Кастанеда:

„Важното е да не вземаш нищо със себе си, но и да не оставяш нищо след себе си.“

„Воинът е загадъчен и безмилостен, отличава се с най-изтънчен вкус и обноски. Задачата му се състои в това да изостря и същевременно да прикрива неумолимата си природа така, че никой да не заподозре неговото собствено коравосърдечие.“

„Всички пътища си приличат. Те не водят на никъде.“

„За един воин всичко започва и завършва с него самия!“

В заключение, споделям няколко мисли от Учителя:

„Съзнанието на ученика трябва да е будно всякога! Защото в битието има доста изостанали души, които устройват всевъзможни уловки, за да го примамят и отклонят, ако е възможно.“ („Св. Думи на Учителя, том 1“)

„Сега, понеже вие сте дошли в Школата да учите, не трябва да има ни помен, ни сянка от лъжа. Единственото нещо, което не се прощава на учениците от тази Школа, е лъжата; всичко може да се извини, но лъжата – никога! Щом дойде до лъжата, пазете се от нея като от огън; тя е принцип, който може да заведе човека в противоположностите на Живота, от които мъчно може да се избави. Като изпадне в трудно, в безизходно положение, човек веднага прибягва до лъжата и казва: „Без лъжа не може“; не, без Истина не може, а без лъжа може.“ („Закон на кармата“, МОК, 26.04.1922)

„Човек, който не може да говори Истината, той не може да бъде ученик на Бялото Братство. Никаква лъжа! Лъжата сама по себе си винаги носи лоши последствия. Щом лъжете, вие се свързвате с всички отрицателни сили в природата, които ще изсмучат соковете на живота ви. Всяко нещо, придобито с лъжа, изчезва. Страшни са последствията на лъжата!.“ („Никаква лъжа“, ООК, 05.11.1922)

„Пазете се от лъжата. Всички грехове и престъпления на човека могат да се простят, лъжата — никога. Тя е най-малкото зло, от което произлизат всички злини.“ („Отец ми живее“, ООК, 29.06.1932)

„Само един Закон има в света – той преследва всекиго, който лъже в името на Любовта. Към такъв човек сме безпощадни. Ние проповядваме Любов на вечна справедливост, без никаква лъжа! Осмели ли се някой да лъже в името на Любовта, нищо няма да го спаси. В този закон няма никакво изключение. Могат да се смеят на думите ми, но скоро ще проверят това.“ („Ангел Господен говори“, НБ, 15.10.1922)

22. Религиите като средства за контрол

„Горко вам, законници, задето взехте ключа на познанието: сами не влязохте, и на влизащите попречихте.” (Лука 11:52)

Учителя:
„Ако твоята вяра може да те застави да раждаш доброто, тя е на място, но ако вярата ти те заставя да раждаш злото, тя не е на мястото си. Ако във вярата ти си фанатик и преследваш този-онзи, защото не вярвали в Бога и в Христа както тебе, тя не е на мястото си. Ако твоята философия, с която си обясняваш причините и последствията на нещата, ражда злото в света, тя не е на мястото си. Тази философия е философия на слабите хора.“ („Влязоха в ладията“, НБ, 24.11.1929)

„Религията трябва да създаде вътрешна връзка между хората, да събуди в тях съзнанието, че те всички имат общ произход.” („Ела след Мене“, НБ, 05.05.1929)

Уилям Шекспир: *„Еретик не е този, който изгаря на кладата, а този, който я подпалва.”*

22.1. Същност на религиите

„Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето обикаляте море и суша, за да добиете един последовател; и кога сполучите това, правите го син на геената дваж по-достоен от вас.” (Матей 7:15)

Учителя:
„Православната църква счита, че тя е най-права и казва: «Повярвай в Христа, за да бъдеш спасен ти и дома ти.» Евангелистката църква казва: «Повярвай в Евангелието.» Мохамеданите казват: «Повярвай в Корана.» Питам: Де е Истината? По колко начина може да се спаси човек? — Само по един начин, по Пътя на Любовта.” („Любовта, носителка на живота“, НБ, 10.04.1921)

Ванга: *„Сега различните религии искат да се възползват от каквото сварят, ама тяхното време си отива. Човечеството ще хвърли тия окови. Религията ще има друга задача.”*
Религиите (от латински: *„religare” – „възстановявам връзката”*) би

трябвало да служат на всеобщото благо и повдигане на човечеството – да помагат на хората да следват нравствено по-възвишен, морален и одухотворен живот. Те би трябвало да проповядват, че без значение как различните народи наричат Твореца (Бог, Аллах, Брахман и т.н.), това са само различните имена на Вечния Дух, Който е създал всичко видимо и невидимо. За съжаление обаче именно вероизповеданията са се превърнали в инструмент за злото, чрез който човечеството е разделяно и хвърляно в жестоки братоубийствени конфликти от древността до наши дни.

Религиозните системи, със своите системи от догми и заповеди, все по-ярко се превръщат в едно от средствата, чрез които определени тъмни среди опитват да наложат контрол над съзнанието на хората и да ги подчинят изцяло. Основен похват на религиозните водачи, които не служат на Истината, е подтикването на хората да не толерират критика към техните вярвания (колкото и необосновани и нелогични да са те), но същевременно да проявяват изключителна нетолерантност към вярванията на другите.

Те прилагат двоен стандарт като учат, че вярата има надмощие над доказателствата само когато става въпрос за тяхното вероизповедание, но започнат ли да отричат някое друго учение, тогава потъпкват всяка чужда вяра и твърдят, че без доказателства не могат да приемат нищо за истина.

Също така религиозните проповедници ограничават по всевъзможни начини и на всяка цена достъпа до информация, която не подкрепя тяхната доктрина, а в същото време всячески използват властта над съзнанията на хората, за да трупат земни богатства. Като пример можем да вземем Ватикана, който само преди няколко века си пълнеше касите, продавайки индулгенции на наивниците, които искаха така да си „спасят" душата. За щастие все пак накрая наивниците прогледнаха и измамата бе разкрита и прекратена.

Вместо представителите на всички религии да работят за моралното и духовно повдигане на човечеството, като изградят учението си около основните принципи на добрия живот[1], те се опитват да налагат своите криви разбирания за Вселената – такава, каквато би трябвало да изглежда според тях, и то най-често през очите на един зъл, отмъстителен и избирателен в своята любов „Бог". Изписани са хиляди книги по религиозни въпроси, но от това животът на хората по Земята не изглежда да е станал нито по-духовен, нито по-щастлив, нито по-братски.

Популярен метод за изопачаване на древните учения е тълкуването на свещените текстове така, че да доказват нечии твърдения, като в същото време приемат за невалидна всяка интерпретация, която опровергава каноните им. С други думи - фактите, логиката и здравият разум нямат абсолютно никакво значение, когато трябва да се определи кое е достоверно и кое не е. Оттам идва и начинът, по който те определят кой да бъде канонизиран за „светия" и кой да бъде анатемосан. Не се гледат плодовете на делата (както ни е учил Христос), а само дали нечии възгледи съвпадат с

1 • „Възлюби Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си разум и с всичката си сила." (Матей 22:37)

• „Обичай ближния си като себе си" (Матей 22:39)

• „Стреми се към съвършенството, за да бъдеш подобен на твоя Небесен Отец." (Матей 5:48)

тези на религиозните водачи. Много от вярващите дори открито заявяват, че не биха сменили вярванията си, независимо от доказателствата, които им бъдат предоставени, за тяхната нелогичност и неистинност. Това може да бъде признак единствено на фанатизъм и мисловен мързел, но не и на стремеж към съвършенство, Истина, Мъдрост и Любов.

22.2. Опасното знание

Една от най-широко прилаганите от векове насам тактики от Църквата е концепцията за *„опасното знание"*. По този начин *„пастирите"* окуражават невежеството и стадния инстинкт на вярващите, което е най-сигурната предпоставка за пълния контрол над съзнанията им. Затова повечето религии ни учат, че вярата нямала нужда от знания. Църквата винаги е била опонент на научните изследвания – имало е времена, когато тя е забранявала на хората да четат и пишат, както и дори да притежават Библията. Публично са изгаряни както книги, така и учени, дръзнали да се противопоставят на нейната власт. Основателят на йезуитския орден Игнациус Лайола дори пише в *„Духовни упражнения"*: *„За да бъдем прави във всичко, ние трябва винаги да се съгласяваме с това, което Църквата е решила."*

През 1559 г. Инквизицията изрежда хиляди заглавия в Индекс на забранените книги, които католиците не трябвало да четат и да притежават. Голяма част от забранените творби са били от учени и напредничави умове, както и от автори от други вероизповедания. Католиците, за които било установено, че имат някое от изброените заглавия, били физически наказвани или отлъчвани от църквата.

„Индексът на забранените книги" („Index Librorum Prohibitorum") е списък с публикации, които Римокатолическата църква смята за опасни за себе си и за вярата на своите членове. Различните издания съдържат също правила за четенето, продажбата и цензурата на книги.

Индексът е редовно актуализиран до 1948 г., като 32-рото издание съдържа 4000 заглавия, цензурирани по различни причини – ерес, неморалност, политическа некоректност и други. Освен тях много атеистични книги не са включени в Индекса, тъй като, според решенията на Трентския събор, трудове, критикуващи или осъждащи някоя част от католическата вяра, са считат за забранени без специално решение.

В списъка са включени десетки видни учени като Джордано Бруно, Волтер, Галилео Галилей, Рене Декарт, Имануел Кант, Николай Коперник, Блез Паскал, Емануел Сведенборг, Барух Спиноза и много, много други.

„Индексът на забранените книги" е временно отменен през 1966 г.

Запомнете добре това оръжие на злото. В един от следващите раздели ще стане въпрос отново за него и за това как ни подготвят за един още по-безмилостно наложен и много по-широкообхватен Index Librorum Prohibitorum.

Освен това, Ватиканът издава над 1500 вестници и списания на около 50 езика. Неговата радиостанция е една от най-популярната в света, а йезуитите разполагат и с множество собствени телевизионни канали. По такъв

начин тази религиозна институция може да оказва изключително силно въздействие върху обществения и политическия живот в страните, където голяма част от населението е от католици – това включва почти цяла Западна Европа, а също Южна и Северна Америка.

Не е тайна, че Ватиканът е и една от най-мощните и властни икономически сили в света - той притежава свои банки, има капиталовложения в цял свят и е третият най-крупен собственик на земя в глобален мащаб. В същото време учи хората на смирение, милосърдие и споделяне на благата.

За съжаление, малцина са тези, които решават да следват дадена религия в резултат на задълбочено опознаване на различните духовни учения - огромната част избират първо да повярват, а чак след това да търсят разумни причини, с които да оправдаят избора си. Повечето хора вярват не защото са изследвали критично религията си, а защото не са го направили. И точно такова поведение се толерира от религиозните водачи.

Но защо е този страх от познанието и търсенето на Истината?

Ако едни религиозни водачи са сигурни, че това, което проповядват, е достоверно и истинно, защо се страхуват вярата им да бъде подложена на тест? Дори би следвало да се насърчават подобни опити, за да могат вярващите да се уверят в правдивостта и силата на тази религия.

22.3. Власт чрез обещания и заплахи

Според много съвременни вярващи, религията се състои в това да носиш на врата си кръстче с разпънатия Христос, да редиш пищни трапези по Коледа и Великден, да палиш свещички за *„Бог да прости”*, да целуваш икони и от време на време да правиш дарения на местната църква.

Дали обаче наистина това иска Бог от нас, за да ни прости и благослови? Сам Христос ни учеше на съвсем друго: *„По това ще ви познаят, че сте Мои ученици - ако имате любов помежду си.” (Йоан 13:35)*

Кой има интерес да насажда подобни лъжливи представи и защо? Най-лесният начин да се привлече интереса на хората е като им бъде разяснено каква облага ще получат, ако *„повярват”*. Така са правили винаги успешните водачи от древността до днес. За да ги следва народът, те са карали хората да вярват, че това, което им се предлага, ще бъде от полза за тях.

Обаче каква награда да предложиш? Различните хора се мотивират от различни неща. Тъй като обаче всички се стремят към това да бъдат щастливи, най-сигурно е да им предложиш точно това – вечен, щастлив и блажен живот. Това, разбира се, е твърде общо понятие, но въображението на хората ще свърши останалото и ще персонализира това блаженство според онова, което всеки най-много желае да получи в живота и след смъртта.

Най-лесният начин пък да накарат последователите си да не подлагат на съмнение предлаганата им религия и да не се интересуват от алтернативи (които биха им помогнали по-трезво да преценят ситуацията и да търсят Истината), е като им внушат, че всяко съмнение в канона е грях, за който ще бъдат жестоко наказани от Бога. Така проповедникът успява да изгради нагласата за сляпа вяра без опити за мислене върху нея. По този начин, в мига, в който един вярващ започне да си задава въпроси и да се съмнява

в лъжите, които му пробутват, той вече се чувства виновен за това и често прекратява размисъла с обяснението, че Бог го е пуснал на Земята не за да се учи, а точно обратното - за да живее в невежество и да тъне в суеверия.

Например една от основните идеи, които използват църквите за масова манипулация, е за буквалното възкресение от гробовете. Те проповядват, че (ако проявяваме послушание към Църквата) един ден скелетите отново ще бъдат облечени в плът и кръв, което звучи повече като сценарий на филм за зомбита, отколкото на част от Христовото учение.

Но всеки има право да възприема реалността според своите разбирания. Проблемът, сиреч злото, се ражда едва когато този някой започне да настоява за своята единствена правота и започва да лепи етикети *„еретик"*, *„сектант"* и т.н. към всички, които не са съгласни с неговата гола вяра. А както ни учи историята, е готов и на всякакви репресии, изтезания и убийства срещу друговерците.

22.4. Вълците в овчи кожи

„Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето зидате гробници за пророците, украсявате паметниците на праведните и казвате: да бяхме в дните на нашите бащи, не щяхме да станем техни съучастници в проливане кръвта на пророците...

Змии, рожби ехиднини, как ще избегнете осъждането в пъкъла? Затова, ето, Аз пращам при вас пророци, и мъдреци, и книжници; и едни ще убиете и разпнете, а други ще бичувате в синагогите си и ще изгонвате от град в град, за да падне върху ви всичката кръв праведна, проляна на земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, син Варахиин, когото убихте между храма и жертвеника.

Истина ви казвам: всичко това ще падне върху тоя род.

Иерусалиме, Иерусалиме, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените при тебе!" (Матей 23:29-37)

Всички религии уверено ни учат, че трябва да поставяме любовта към Бога на първо място, но някак забравят да споменат, че има едно нещо, което ако не предшества тази любов, всичко друго е просто един театър. И това нещо стои в основата на всички кръстоносни походи, клади и мъчения, предприети от църквата - това нещо е любовта към Истината.

В противен случай, в своето невежество можем само да възлюбим една изопачена и невярна представа за Бога. И винаги, когато се появи някой, който например по ясновидски път е достигнал до прозрения, които пречат на *„Божите"* служители да налагат определени догми, в които няма нищо християнско, той бива обявен за еретик и по всевъзможни начини принуждаван да замълчи.

В историята виждаме, че всяко ново движение и всяка нова идея срещат противодействието на злото в лицето на официалната религия (църква). Нека вземем за пример богомилите - носители на Божественото учение през средновековието. През 1211 година се свиква в България първият събор против тях. Богомилите се преследват, затварят, клеветят и изтезават.

Най-идейните, най-будните хора в България, работещи за нова култура на общочовешко братство, борците против войната, против всяко насилие, изпълнени със симпатии към страдащите и угнетените, тези, които с най-голямо самоотричане пръскаха светлината на новите идеи в България и чужбина, бяха преследвани и избивани.

Окултен факт е, че именно тези събития станаха причина за падането на България под турско робство. Законите на кармата са неизменни - всеки човек или народ, който ги наруши, си понася последствията. Това е изтъкнал с много исторически примери и М. Метерлинк в *„Мъдрост и съдба"*.

Първият закон гласи: Всеки народ, общество, раса и пр., който върши неправди, насилия и пр., като магнит привлича към себе си силите на разрушението и ще мине през катастрофи или даже ще бъде пометен.

Вторият закон гласи: Опълчването против една божествена вълна, против хората, които носят новото, води със себе си и своите последствия. Защото новото е, което носи живота, прогреса, светлината, всички опреснителни сили, подмладяването. В историята има хиляди примери, които показват как действат тия два закона.

И досегашните сведения за богомилството бяха предимно от противници, поради което по-рано царуваше едно съвсем криво схващане за него. Но откак обективните хора се заеха с изследването на богомилството, наложи се съвсем друго заключение. Фактите, които ни представят обективните историци, ни изпълват с уважение и благоговение към това учение - като най-светла точка в българската история.

Интересно е също, че дори йезуитите от Ватикана преди няколко години изразиха покаянието си за беззаконията, които са вършили чрез инквизицията. Само нашата *„единствено спасяваща"* Православна църква не прояви доблест да признае жестокостта и богохулствата чрез всички онези убийства *„в Името на Бога"*.

Всъщност дори няма значение дали богомилите са лъжеучители - по времето на Божия син и след това - на апостолите му - е имало много лъжеучители, но нито Той, нито те, са препоръчвали или практикували избиване или изгаряне на клади, каквото българските „християнски отци" са направили с богомилите.

Във Византия също е имало клади. Изобщо източноримската *„православна"* инквизиция се е развихрила векове преди западните им братя в злото да започнат своя поход на смъртта. Например поп Богомил е бил изгорен на клада в Преслав. На същия ден са били убити и изгорени над 400 богомили.

Чуден начин са избрали за възхвала на кроткия и смирен Божи Син, Който ни учеше: *„Идете и се научете, що значи: „милост искам, а не жертва". Защото не съм дошъл да призова праведници, а грешници към покаяние." (Матей 9:13)*

„Като видяха това учениците Му Иаков и Йоан, рекоха: Господи, искаш ли да кажем да падне огън от небето и да го изтреби, както и Илия направи? Но Той, като се обърна към тях, смъмри ги и рече: не знаете, от какъв дух сте вие; защото Син Човеческий дойде, не за да погуби човешки души, а да спаси." (Лука 9:54-56)

22.5. Религиозният фанатизъм

Чували ли сте фразата: *„В Христос е истината!“*?

Ако сте имали среща със съвременни *„християни”*, не може да не сте я чули. Не може да не са ви надули главата с тази фраза. Слушали ли сте как заклеймяват всеки, който *„се е отклонил от единствения верен път”* и не е избрал християнство (и то точно тази църква, която те са избрали - православна, протестантска, католическа и т.н., като вярващите от всяка от тях са напълно убедени, че всички други са *„от Лукаваго”*)?

Запитвали ли сте се защо будистите си бръснат главите? А защо се обличат с онези еднакви оранжеви роби? Защо се отказаха от своята индивидуалност, в името на техния Създател, Който иска от нас точно това - да покажем на света нашата индивидуалност. Иска да развием и да обогатим света с уникалността, която Той е вложил във всеки един от нас. Защо тогава проповядват това псевдо смирение чрез пълно уеднаквяване?

Пълни ли са будистите с любов?

А пълни ли са християните с любов? Ами мюсюлманите?

Е, ако са толкова пълни с любов, защо така се разделят?

Разбрали ли са всички те наистина Бога?

Защо всички религии строят такива огромни, скъпи и прескъпи храмове? Народът гладува, а те посипват куполите на църквите и джамиите с кофи злато...

Добър пример за милосърдие ни дават. А също и за изпълнение на Божията Воля: *„Исус му рече: ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небето; па дойди и върви след Мене.” (Матей 19:21)*

Всяко разделение, всеки привърженик на определена религия, идва да каже само едно-единствено нещо: *„Ние сме по-добри от вас. Ние, за разлика от вас, намерихме истината! Нашата истина е единствената истина! Нашият бог е всемогъщ, вашият - НЕ! Вашият бог е тъпанар и злодей. Ние сме по-умни, по-мъдри...във всички свои виждания и по всички гледни точки и свещени ритуали ви превъзхождаме. Ако не си с нас, значи си срещу нас... Огън! Бой по неверниците!”*

И се питам:

Толкова ли е трудно да погледнем към света с други очи, да допуснем Онзи, Живия Бог, да живее в нас.

Да опитаме да приемем и обикнем хората такива, каквито са.

Да разберем, че Християнството не се състои в обреди, свещи и икони, а в смирение, взаимопомощ и правене на добро.

Да познаем Бога в душата на гладуващите и страдащи наши братя, и поне веднъж да споделим с тях своите блага.

Да осъзнаем, че Бог е навсякъде, изпълва всичко, и да престанем да го смаляваме до нашия кръгозор. Да погледнем нощното небе, обсипано със звезди, да видим планините, океана, разцъфналите цветя около нас.

Да разберем, че най-ярката проява на Бога е самата Любов. И само чрез нея можем да Го допуснем да заживее в душите ни и да възкръснем.

Защото щом тръгнем да търсим Любовта, тя също тръгва към нас. И ни спасява.

22.6. Последните дни на църквите

Учителя:

„Когато намериш Господа, ще излезеш от православната църква, из евангелската църква, из мохамеданската, из будистката; ще излезеш из българския народ, ще излезеш от английския народ, френския, немския и прочее народи и тогава ще остане само човекът, тъй както го е направил Господ първоначално, тъй както го е майка родила. Религиите, сектите, държавите - това са все пелени, в които майката повива бебето, но когато израсне, пелените отпадат." („Волята на Отца", НБ, 09.04.1922)

„Тъй както живее сега човечеството, в своето самосъзнание, Царството Божие няма да дойде скоро. Вземете всички проповедници на християнството из целия свят, както и ония духовно просветлени хора в Индия, и вижте дали имат желание да се обединят – не външно, но вътрешно. Даже и в Америка доскоро проповедници от една църква не позволяваха проповедници от друга църква да посещават службата им. Едните се считат за по-правоверни от другите." („Сам с ума си", НБ, 09.01.1927)

„Когато казват, че Бог бил троеличен, хората също така говорят неразбрани думи. Великите Учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението. И спиритизмът е учение, което е дошло от Бялото Братство, но и него учениците опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак отгоре, което учениците също така опетниха. Окултизмът е учение, също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът – и той е опорочен, християнството също е опорочено. Нека бъда ясен: когато един свещеник или владика сложи одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: „Плати ми толкова", аз го наричам черен маг. Белият маг работи, без да му се плаща. Ако мома се облече в хубави дрехи с намерение да оплете някой момък, тя също е черен маг. Ако момък се нагизди, за да омотае някоя мома, и той е черен маг. Ако правник или съдия си послужи със закона, за да обвини някого, той е също черен маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни. Някой ще рече: „Аз съм теософ." От кои – от белите или от черните? – „От белите." Можем тогава да се разберем. – „От черните." Ще остана на особено мнение. Какво от това, че сте спиритисти, теософи, мистици или християни – ако сте от черните, светът е пълен с такива. Двадесетте милиона, паднали в сегашната война, показват какво християнство е днешното." („Пояснения върху окултизма, спиритизма, теософията, мистицизма и християнството", ИБ, 12.02.1920)

Закон е в Природата, че всяка една земна организация (човек, общност, народ, империя и т.н.) преминава през своето детство, юношество, младост и зрялост, и накрая умира, след като вече е неспособна да върши за-

дачите, възложени от Бога. За да докажа, че църквата проявява всички признаци за последния етап ще дам накратко три примера, а в следващите глави ще добавя и още десетки други.

1. На Запад вече съществува нов медиен термин: *„Политкоректно християнство"*, което одобрява хомосексуализма, педофилията, предаността към сатанинските правителства, войнолюбие и пр. Появиха се първите политически коректни *„християни"* които обявиха истинските християни в еретизъм и ксенофобия, задето не поддържат всички тези човеконенавистни прояви. Един американски генерал пък каза, че именно тези са *„правилните"* за политически режим *„християни"*, а останалите са *„лошите"* и те трябва да бъдат *„поправени"*.

Това е само първата стъпка към Църквата, която в най-критичните дни пред човечеството ще опита да го изпрати право в лапите на Звяра. За щастие обаче все повече мислещи хора проглеждат и отхвърлят подобни опити за манипулация, и тепърва ще ставаме все повече. Докато всички мракобесни институции, които целят разединяване на хората и омраза към инакомислещите, не се оттеглят и освободят душите на хората.

2. На 5 май 2010 Huffington Post писа:

„Архиепископ Дадеуш Грингс от Бразилия излезе със становище в тамошния в. „О Глобо", че подрастващите като цяло са „естествено хомосексуални", а човешкото общество в голямата си част е педофилско. Изказването за пресата е направено на конференция на католически свещеници, където една от разискваните теми е била дали страстите на обществото не са дали своето отражение в скандалните практики на служители на Римокатолическата Църква. Грингс е цитиран така:

„Днешното общество е педофилско, това е проблемът."

Архиепископ Грингс твърди, че не оправдава блудствата с деца, извършени от негови колеги, но е на мнение, че наказанията трябва да бъдат „вътрешни" – тоест наложени от Църквата. Полицията не трябвало да се намесва. Преди три седмици високопоставеният кардинал Тарцисио Бертоне заяви на пресконференция, че секс скандалите в Католическата Църква, които разтърсиха всички краища на света, са свързани с хомосексуалността на изобличените свещеници, като това няма нищо общо с обета им за целомъдрие."

Извращенията стигнаха дори до там, че на 29 април 2010 ABS-CBN News публикува информация, че според някои австралийски свещеници половите контакти с деца не нарушават обета за целомъдрие. Един от тях (Джефри Робинсън) е цитиран да каза: *„Обетът за безбрачие се отнася за женитбата. Ако партньорът не е жена, те не нарушават своя обет."*

У нас за педофилия рядко става дума, но пък по изявен хомосексуализъм май сме ги надминали. Няма да давам примери, тъй като на тема *„разврат в църквата"* Google ни дава изобилни отговори и факти. А това, както и да го погледнем, е мерзост в очите на Бога. И Библията в прав текст се казва: *„Мъжете, които лягат с мъже ... няма да наследят Царството Божие." (1 Коринтяни 6:9, 10)*

3. Неотдавна стана ясно, че тези, на които вярващите българи целуваха ръка от почит и уважение, са били откровени предатели на Христос – служители на *„Княза на този свят"*, а Църквата е просто една държавна ин-

ституция. Проверката на Комисията по досиетата от януари 2012 г. показа, че сътрудниците на комунистическата Държавна сигурност в Св. Синод на БПЦ са 11 от 15 митрополити или 73% от общия състав. Мнозина бяха неприятно изненадани от тези резултати, тъй като във всички останали институции, с изключение на Министерството на външните работи, броят на сътрудниците се оказа около 10%.

Пловдивският митрополит Николай твърди, че това е станало, защото са били заплашвани и принуждавани от ДС. Интересно! Не беше ли и Исус заплашван, принуждаван, бит и разпнат, без да стане агент на Кесаря? Апостол Павел също го гонеха, хвърлиха го в тъмница, даже го биха по нашите земи, но и той не се поклони на тукашните князе, камо ли прие да им бъде агент. В Новия завет има обаче един друг персонаж, който по подобен долен начин предаде Божественото. И струва ми се днес той пак е сред нас. Но този път не е един, хиляди са и все дегизирани по един и същи начин...

Ето го на този линк един от тях: **goo.gl/aXmA5j**

Казано е, че глава на Истинската Църква е Христос. Ако обаче главата на тази земна църква са пратениците на дявола, дали е богоугодно да ги следваме? И какъв е шансът по същия начин, по който днес тези лакеи на Сатаната са станали агенти на ДС *„заради страх и принуда"*, така един ден да станат агенти и проповедници на въплътения Антихрист?

А Христос го каза толкова ясно, за да не може никой да се оправдае, че не Го е разбрал: *„Който не е с Мене, той е против Мене." (Лука 11:23)*

„Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона." (Матей 6:24)

В следващите теми ще разгледам подробно още множество признаци, че църквата в сегашния си вид е обречена, и (въпреки всичките претенции на платените проповедници в черно) Бог отдавна не е в техните осквернени църкви и манастири.

22.7. Минало и настояще на Църквата

„И тъй, по плодовете им ще ги познаете. Не всеки, който Ми казва: „Господи, Господи!", ще влезе в царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отец Небесен.

Мнозина ще Ми кажат в оня ден: „Господи, Господи! Не в Твое ли име пророкувахме? И не в Твое ли име бесове изгонвахме? И не в Твое ли име много чудеса правехме?"

И тогава ще им кажа открито: Никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие." (Матей 7:20-23)

Преди 2000 години Христос дойде на Земята и донесе едно Ново учение. Докато то беше в ограничения кръг на Неговите ученици, то беше строго езотерично, като същевременно имаше контакт с широките народни маси, на които учението се предаваше – както и сам Христос казва – в притчи. Понеже това учение имаше за задача да обхване цялото човечество, беше нужно да се облече в една външна форма, която да бъде достъпна за обик-

новените хора. И понеже не всички от тях се оказаха еднакво готови да приемат и разберат Истината в нейната първична чистота, учението постепенно се примеси с изостанали и извратени древни традиции. По този начин първоначалната истина се изопачи, и Учението, което Христос донесе, се превърна в религия, в една църква. Тя пък от своя страна с времето се разцепи на множество малки църквички, всяка от които твърди, че е единствено спасяващата.

Но отделянето на църквата не изключи съществуването на школата редом с нея. Двете вървяха ръка за ръка до 4 век, до което време последователите на Христа се наричаха *„ученици на новото учение“* и чак през 354 година на един вселенски събор приеха името християни. До тогава, редом с външната църква, съществуваше и вътрешната школа за по-напреднали.

Школата подкрепяше и ръководеше църквата. Но сред църковните отци се явиха хора, които (под влияние на тъмните сили) отрекоха езотеризма и трябваше да се скъса връзката между църквата и школата. Църквата тръгна по свой път, по пътя на външните форми и показните церемонии, а школата се затвори в себе си и продължи своята вътрешна работа.

В първите векове след Мистерията на Голгота екзотеричната традиция се оформи и създаде църквата и чрез нея тя проникна в широките народни маси. Тази задача до голяма степен извърши апостол Павел, когато още езотеричното и екзотеричното течение не бяха разделени и вървяха и работеха заедно. Апостол Павел, редом със създаването на църквите, където имаше условия, създаваше и школа за по-напреднали. Той сам казва в посланието си до евреите (5:13,14): *„Всякой, който се храни с мляко, не е опитен в словото на правдата, защото е младенец; а твърдата храна е за съвършени, които, благодарение на навика, имат чувства, обучени да различават добро и зло.”* Такива школи Павел е основавал на много места, като има запазени следи от школата, която е била в Атина.

Така Църквата и Школата вървели ръка за ръка и работили заедно до средата на четвърти век, когато християнството се провъзгласява за официална религия и Школата трябвало да се прибере в своите вътрешни убежища. Това стана поради това, че в учението влязоха хора, които нямаха пробудено съзнание и чрез обективния си ум разбираха само външната страна на учението. От езотеричния център се развиха ред Школи и Братства, които разпространяваха Христовия импулс все по-широко. Още във втори век се явиха неоплатониците и гностиците, които работиха за обновяването на древните мистерии с Христовия импулс и за вливането на нов живот в тях. Те разбраха, че древните мистерии имаха за задача само да подготвят почвата, да подготвят хората да приемат Христовия импулс, който е най-голямото събитие в човешкото развитие и най-важният фактор за развитието на човека и човечеството.

Важно е да се знае, че езотеричната традиция не е враг и не се бори срещу екзотеричната, която се представя от религията и църквите. Езотеричната школа винаги е готова да помогне на екзотеричната традиция, да внесе нови импулси в нея, да я обнови, да ѝ даде по-голяма Светлина и по-изобилен живот, защото тя е в съзнателна връзка с живия извор на Живота и Светлината - Христос. Но екзотеричната традиция непрекъснато воюва с езотеричната, като мисли, че тя иска да я измести и да ѝ вземе мяс-

того. Това е погрешно схващане. Езотеричната и екзотеричната традиция си имат свое място и роля в развитието и възпитанието на човечеството. Докато различните църкви са за малките деца (т.е. младите и неопитни души), тя е основно училище, а езотеричната традиция, представена от различните окултни школи, представя гимназията и университета с различните им класове, където се изучава Великата Божествена наука, върху която е изграден животът в Космоса. Ръководителите на екзотеричната традиция, понеже нямат пряка и съзнателна връзка с духовния свят, са слепи водачи на слепи и ако не беше езотеричната традиция да хвърля Светлина и да подкрепя живота, екзотеричната традиция би завела хората в пропастта. Езотеричната традиция не отрича ролята на екзотеричната при възпитанието на човечеството, защото знае, че не всички хора са готови за ученици на окултната школа.

Затова църквите и религиите имат своето място и своята полза. Те приличат на онези двойни редове, които като деца са ни помагали да пишем право и равно, докато привикнем да пишем много по-добре и по-свободно без тях. Някога и ние сме имали нужда от тях, но сега сме пораснали.

Букварът за първи клас дава елементарни знания, които въвеждат децата в пътя на познанието, но колкото по-нагоре те отиват в развитието си, знанието и познавателните им способности се разширяват, а заедно с това и методите, по които се предава знанието, стават все по-разширени и по-сложни. И в основното училище, и в прогимназията, и в гимназията, и в университета се преподава, например, природознание, но колко се различава природознанието в основните училища от това на университета! Принципите са едни и същи, основните начала са едни и същи, но в първите класове те са дадени много повърхностно, дадени са само известни факти. А като се мине в гимназията и в университета, там вече се изнасят законите и принципите, върху които се обосновават тези факти. Ето какво казва и Учителя по този въпрос:

„Вие имате едно предназначение, което трябва да изпълните. Постъпвате в първо отделение, няма да останете там; ще постъпите във второ отделение, после в трето, в четвърто. След това ще влезете в прогимназията, в първи, във втори, трети клас. Като свършите прогимназията, ще влезете в гимназията, ще свършите всичките осем класа. След това ще влезете в университета, дето ще свършите първи, втори, трети, четвърти курс. И там няма да останете, ще се специализирате. След това ще преминете през другите планети. Като минете през Юпитер, през Марс, през Венера, през Сатурн и през всичките крайни планети, най-после ще дойдете в Слънцето, през неговия университет, дето ще прекарате сто години. Това са сто слънчеви години. Там ще прекарате два милионни години като дете, 25 милионни години като възрастен и още толкова като стар. След това ще напуснете Слънцето и ще отидете да живеете на Сириус. Там ще прекарате 500 милионни години като стар, още толкова като възрастен и толкова като млад. След това ще обикаляте и другите планети." („С какво тяло?", НБ, 30.09.1934)

Грешката на екзотеричната традиция е в това, че се придържа фанатично към дадени установени форми, без да взима в съображение факта, че

човечеството расте и заедно с това и тя трябва да измени формите си, за да може да задоволи нуждите на хората. Затова Учителя ни учи, че религията, т.е. екзотеричната традиция, е забавачница и основно училище, в което хората изучават първите елементарни правила на живота, а когато свършат забавачницата, влизат в първи клас на окултната школа, където им се преподава по-висшето знание, според степента на тяхното развитие.

Но не може да не се запитаме: *„Как стана така, че там, където Христос посади най-чисти и благодатни семена, изникнаха трънии и бурени?"*

Може би това до голяма степен се дължи на факта, че това, което в миналото са наричали попове, свещеници и апостоли - Божи служители, които често само с ризата на гърба си са обикаляли земи и народи да проповядват Христовото учение - днес в основната си част се е превърнало в една успешна професия със сигурна заплата и периодични бонуси, особено по празниците. Именно за тях Учителя казва следните думи:

„Когато Соломон съгради храма, той каза в него постоянно да се слави Името Божие. Но колко пъти се събаряше този храм и наново трябваше да го съграждат?! Защо? — Защото свещениците опетняваха храма." („Няма да угаси", НБ, 15.11.1931)

„Коя е причината, че в съвременната църква са се навъдили много мухи и червеи? Нека духовенството се впрегне на работа, за да очисти църквата, а не да преследва хората отвън, че се явил някакъв еретик. Казвам: Джобовете на свещениците трябва да се изпразнят — не външно, а дълбоко в сърцата им да се яви желание да служат на Бога с любов. Не е въпрос имат ли пари или не, а дълбоко в душата им да влезе новата светлина и да кажат: „Господи, каквото имаме, всичко е на Твое разположение"." („Ей - ей, не - не", НБ, 14.01.1923)

„Питам религиозните хора, които вярват в Христа, които Го приемат за Син Божи, какво направиха досега? В първите векове на Римската империя християните бяха гонени и преследвани, следователно естествено беше да не се проявяват. Но във времето на Константин Велики на християните се даде право да турят ред и порядък в света. Какво направиха досега? Лесно е да се възмущаваш от ония, които постъпваха жестоко с християните, но какво направиха и какво правят сегашните християни? Те туриха корони на главите си и патерици в ръцете си, но живееха по езически. Влиза владиката в черква, облича мантията си, поглежда към всички, благославя ги, а като излезе от черквата, отива в митрополията да разглежда бракоразводни дела. Защо тия хора не оправиха света?" („Кога се молиш", НБ, 27.04.1919)

23. Истината за Църквата

„Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето давате десятък от гьозум, копър и кимион, а сте оставили най-важното в закона: правосъдие, милост и вяра; това трябваше да правите, и онова да не оставяте.

Водачи слепи, които комара прецеждате, а камилата поглъщате!

Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето чистите отвън чашата и блюдото, когато вътре те са пълни с грабеж и неправда. Слепи фарисеино, очисти първом извътре чашата и блюдото, за да станат чисти и отвън.

Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето се оприличавате на варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а вътре са пълни с мъртвешки кости и с всяка нечистота; тъй и вие отвън се показвате на човеците праведни, а извътре сте пълни с лицемерие и беззаконие." (Матей 23:23-28)

Бих желал да започна тази глава с една искрена благодарност към духовниците от всички църкви и църквички, които волно или неволно чрез своя „светъл пример" и противоречиви проповеди успяват да представят своите догми и учения като карикатура на всичко, което Христос е вършил и говорил. И ако през последните 2000 години този номер някак е минавал, човечеството като цяло вече малко по малко се пробужда и започва да мисли, вместо да следва сляпо онези, за които Спасителят ни предупреди: *„Който е наемник, а не овчар, и не е стопанин на овцете, вижда вълка, че иде, и, като оставя овцете, бяга; и вълкът ги разграбва и разпръсва. Той бяга, защото е наемник, и не го е грижа за овцете." (Йоан 10:12,13)*

Далеч съм от мисълта, че всички духовници в Църквата имат принос за пълния упадък и извращаването на Христовото учение в тези институции. Но най-братски и чистосърдечно бих искал да знаят добре, че участието в една общност, която редом с доброто върши и зло, е пряка форма на съучастие. И наш дълг (на пробудените души) е, когато виждаме неща, които очевидно нарушават Божия Закон и водят до падението на множество души, да не си затваряме очите, а като ап. Павел да изнасяме Истината наяве и в прав текст, за да опитаме да предпазим мнозина наши братя и сестри от капаните на злото.

23.1. Защо враждуващите църкви така и не можаха да си поделят Христа?

„Няма вече иудеин, ни елин; няма роб, ни свободник; няма мъжки пол, ни женски; защото всички вие едно сте в Христа Исуса." (Гал. 3:28)

Ако погледнем назад в миналото ще открием следния интересен факт: Източно-западната схизма (разкол), която бележи началото си от 1054 г., е разделение на християнската църква на два основни дяла - Източно православие и Римокатолицизъм. Протестантството пък от своя страна е християнско движение, възникнало в Европа от католицизма по време на Реформацията през 16 век. Освен тези три течения, през последните векове са се обособили още стотици църкви и църквички като методистка, адвентистка, евангелистка, лутеранска, калвинистка, баптистка и т.н. И накрая същите тези враждуващи общности започват да лепят етикети и

да определят кое е секта (богословското понятие за секта е изведено от латинската дума *„secare" – „отделен", „отцепен"*). Само на мен ли това ми напомня за онази приказка, в която крадецът вика *„Дръжте крадеца!"*?

Защото единна Църква няма. А разделянето е толкова повсеместно, че дори и вече отцепените църкви се разделят на още повече секти: както на национален принцип (Българска православна църква, Гръцка православна църква, Руска православна църква и т.н.), така и на враждуващи синоди в рамките на дадена държава. Зад такова разделение не може да стои Христос, който ни учеше, че Той е там, където има Любов и обединение. И на всичкото отгоре, тези „Божи служители" обявяват навред, че светци като Учителя и Ванга са натрапници в тяхната голяма черква България и нямат място сред народа, който православните са припознали за тяхна частна собственост.

В интерес на Истината именно богомилите, антропософите, езотериците, мистиците и като цяло „еретиците" няма причина да бъдат наричани „сектанти", защото никога не са се отцепвали от която и да било църковна общност. Напротив - факт е, че те са съществували още от времето на Христос като напълно независими течения от всички църкви и църквички. Затова и Учителя казва: *„Някои казват за нас, че сме били сектанти. Не, ние не сме сектанти и ще кажа защо не сме. Ние изцяло отричаме съвременния живот и неговите методи и поддържаме новия." („Новият живот", СБ, 19.08.1922)*

Истинската Църква е сбор от всички Божи синове, които живеят според Христовото учение, независимо от народ, раса, вероизповедание и т.н. Цъквата, за която говори Христос, представлява духовна общност от пробудените хора по целия свят, и няма нищо общо с нечии сборник от канони, догми и фанатичното им следване. И за съжаление много хора се заблуждават, че като ходят на църква, кръстят се, палят свещи, молят се на икони, изповядват се пред свещеника, пазят предания, традиции, легенди, обичаи и канони, които са им станали стил на живот, ще бъдат спасени за вечен живот и си вярват, че са си осигурили Рая.

Същите тези църкви пък се имат за *„Светата непогрешимост"* и упорито проповядват, че каквото и да твърдят - то е безспорна истина, идваща директно от Бога, без да е нужно да мислим над нея. Без дори да е нужно тази „истина" да е в съгласие с Библията.

Ще дам един красноречив пример: През 16-17 век същата тази единствено спасяваща църква, нарушавайки една камара Божи заповеди, е осъждала и изгаряла на клада хора, които са твърдяли, че Земята е кръгла. Защо? Ами защото според църковните „тълкувания" Бог бил казал, че тя е плоска, и всеки, който се осмели да докаже, че това не е вярно, е еретик и сектант, който не заслужава да живее. Например заради подобни твърдения през 1600 г. Джордано Бруно е изгорен на клада в Рим. Нищо, че дори в Светото Писание ясно е казано: *„Онзи, Който седи над* ***кръга на Земята****, пред Когото жителите ѝ са като скакалци, Който простира небето като завеса и го разпъва като шатър за живеене..." (Исая 40:22)*

Това обаче по никакъв начин не пречи на папа Павел V да каже: *„Доктрината за движението на Земята около нейната ос и около Слънцето е погрешна и напълно противоречи на Светото Писание."*

В такъв случай можем ли да разчитаме, че учението за прераждането или което и да било друго от проповядваните, не е поредното изопачаване на Словото Божие?

Учителя казва: *„В Индия има хора, които, без да са християни, правят по-големи опити от християните. Православните ще кажат, че индусите не са правоверни, няма да се спасят. Вие били ли сте при Господа, да знаете кой ще се спаси? Кой от вас е бил съветник на Господа, да знае как ще се спаси? По какъв начин става спасението? – „Еди-кой си не може да влезе в рая." – Отде знаете това? – „От Писанието." – Разбирате ли всичко, което Христос е казал? Приложихте ли учението на Христа?" („Видяхме Господа", НБ, 11.03.1923)*

23.2. За свещенодействието срещу заплащане

„И като влезе в храма, почна да пъди ония, които продаваха и купуваха в него, и им казваше: писано е: „домът Ми е дом за молитва", а вие го направихте разбойнишки вертеп." (Лука 19:45,46)

„И рече им: Когато ви пратих без кесия, без торба и без обуща, останахте ли лишени от нещо? А те казаха: От нищо." (Лука 22:35)

Учителя:

„Аз не искам православната църква да хвърли дрехата си, а да приложи Закона на Любовта. Нека всички владици и свещеници кажат: «Ние искаме да служим по любов и без пари.» Нека те първи дадат пример. Нека Любовта излиза от сърцата им и облива окръжаващите." („Добрата земя", НБ, 17.12.1922)

„Христос отново иде в света, ще събере поповете и ще им каже: «Вие можете да бъдете служители, но не и свещеници». Аз съм срещал множина свещеници без раса и без калимавки – те са същинските свещеници." (Годишна среща на Веригата, 1914)

„Какво проповядване е това, когато парите са се загнездили в ума на някой проповедник и той говори на хората за Бога? Аз бих похвалил онзи проповедник, който проповядва за Бога от убеждение, без пари – ако пък дойдат парите и това е добре, но той не мисли за тях." („Покрива и изправя", НБ, 17.04.1932)

Чудно ми е с какви очи може човек, който има ясното съзнание, че е съучастник в една твърде печеливша бизнес схема, и че за всяка литургия и проповед получава определена сума, да причестява грешници и да показва пътя към Бога? Как тези актьори на заплата преценяват кой е еретик и кой е верен на Христа? И какъв е шансът след няколко години точно те да бъдат сред първите, които срещу определени облаги ще тласнат човечеството в ръцете на злото?

Защото за всеки е ясно, че който плаща, той поръчва музиката. А кой плаща заплатите на попове, владики и митрополити? Ватикана колкото е

църква, толкова е и банка. Че даже и повече.

В Българската православна църква положението не е много по-различно. Ето например през 2017г. какви субсидии получават от Кесаря всяка тези, които са я обсебили:

• За ремонт и строителство на храмове и манастири на Българската православна църква в страната – 2 410 000 лв.

• За подпомагане на Българските православни църковни общини в чужбина и свещенослужителите, работещи зад граница – 1 350 000 лв.

• За ремонт на религиозни сгради с национално значение – 450 000 лв.

• За издаване на религиозна литература и представителни научни издания – 50 000 лв.

А кой плаща с народни пари и кой поръчва музиката е ясно: политиците и банките. Ако Христос наистина беше в църквата, Той пръв би изгонил всички търговци от храма, които продават свещи и светена вода, кръщават и погребват за пари, или пък искат по 10 лева, за да разрешат снимки в сградата.

Някой може да възрази: *„Ама такава е системата, те поповете нямат участие."* Добре, нека видим какво Христос ни посъветва, ако искаме да бъдем негови ученици и проповедници:

„Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона (Древносирийски бог на богатството и земните блага - бел. авт.). Затова казвам ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тялото си, какво да облечете. Душата не струва ли повече от храната, и тялото от облеклото? Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и вашият Отец Небесен ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях?

Па и кой от вас със своята грижа може да придаде на ръста си един лакът? Защо се грижите и за облекло? Взрете се в полските кринове, как растат: не се трудят, нито предат; а казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както всеки един от тях; и ако полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, колко повече вас, маловерци! И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядем, или какво да пием, или какво да облечем? Защото всичко това търсят езичниците, и защото вашият Небесен Отец знае, че имате нужда от всичко това. Но първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. И тъй, не се грижете за утре, защото утрешният ден сам ще се грижи за своето: достатъчно е на всеки ден злото му." (Матей 6:24-34)

Има си работа за Кесаря и за прехраната, но има и работа за Бога. Христос казва ясно, че едновременно двете не могат да се съчетаят. Защото когато работим за Бога, а получаваме заплата от Кесаря, ние всъщност работим за Кесаря, а това само по себе си ни кара да играем по нечии правила, да мислим и говорим само в рамките на позволеното. Например, ако един свещеник държи повече на заплатата си, отколкото на Истината (а това е доста разпространено явление в наши дни), той прекрасно знае какви ще

са последствията ако приеме и разпространява идеята за прераждането. Заради този вътрешен конфликт на интереси Христос ни предупреди, когато служим на Бога, да го правим от Любов и добра воля.

А ако църковните служители се пишат за продължители на делото на апостолите, питам ги: Кой и колко плащаше на Павел, за да обикаля по света, проповядва и покръства езичниците, включително и по нашите земи? Той не само не беше на заплата, но и в голяма част от живота си сам намираше начин да си изкарва хляба, редом с проповядването: *„След това Павел остави Атина и дойде в Коринт; и, като намери един иудеин, на име Акила, родом от Понт, дошъл наскоро от Италия с жена си Прискила, дойде при тях; и понеже имаше същия занаят, остана у тях и работеше; а занаятът им беше да правят шатри. И всяка събота той говореше в синагогата и убеждаваше иудеи и елини." (Деяния 18:1-4)*

Пък и Сам Христос непрекъснато е бил в движение сред хората – поучавал е народа, гонил е бесовете, изцелявал е болните, и всичко това безплатно. А съвременните фарисеи и за едното кръщене са готови да си продадат душите на дявола.

И ап. Петър това ни писа в Първото си съборно послание (5:2): *„Пасете Божието стадо, което имате, като го надзиравате не принудено, а доброволно (и богоугодно), не заради гнусна корист, но от усърдие."*

А днес, освен всички други приходи от продажби и дарения, БПЦ получава ежегодни субсидии от държавата (т.е. от българските данъкоплатци) в размер на милиони левове.

Не е ясно обаче къде можем да проверим как суми от около два и половина милиона лева на година, отпуснати за *„ремонт и строителство на храмове и манастири на Българската православна църква в страната"*, биват оползотворени.

Ето един пример как вероятно се случва това: През януари 2012 експерти на културното министерство констатираха, че ремонтираната църква *„Св. Марина"* в Пловдив е облепена с тапети, вместо стенописите да бъдат реставрирани. Интелектуалците и експертите от министерството са категорични, че залепените тапети с образите на Исус Христос, Божията майка и различни светци са унищожили старинните стенописи в храма, които датират от няколко века. Някои от тях изразиха опасения, че митрополитът цели именно църквата да излезе от списъка с паметниците на културата, за да може да се разпорежда с имота еднолично, без да съгласува действията си с институциите.

Особено по празниците, бизнесът на Църквата върви на пълни обороти. Шишенце светена вода, свещи, икони и каквото се сетите. А пред медиите свещеници обясняват колко бездуховни сме станали българите, колко злоба и ненавист има в душите ни.

Според публикация в dnes.bg от декември 2015 г. манастирите у нас само от продажба на билети за посещение на музеите им си докарват чиста печалба от милиони левове. Става въпрос за Рилския, Бачковския и Троянския манастир, които не са на подчинение на митрополиите, а се ръководят от Светия синод.

Там се казва още, че само за 2014 година 2 млн. туристи са посетили

Бачковския манастир, където всеки чужденец брои по 20 лв., за да посети костницата, музея и трапезарията. Отделно от манастира се организират и екскурзии, които струват по 80 лв. на ден. Приходи за манастирите идват и от произведените там хранителни продукти. Така например калугери предлагат овчи кашкавал по 30 лв. за килограм, козе сирене за същата цена, мед отново по 30 лв. Бутилка вино пък се предлага по 15 лв. Предлаганото сирене и кашкавал в Бачковския манастир обаче се произвеждали в близката мандра, тъй като манастирът нямал нужния сертификат. А това си е търговия (покупко-продажба) в пълния смисъл на думата.

Освен всичко това, в Бачковския манастир има такса и за изповед – 10лв. Там дори тоалетната и паркинга са платени.

А замисляли ли сте се какво точно е светената вода? Казано канонично - *„Светената вода носи Божието благословение, затова Църквата и християните се ползват от благодатната ѝ сила за най-различни потреби... Каквото се поръси с нея, получава Божията закрила и благословение и, ако хората спазват Божите заповеди, злото ще стои далеч."*

Сиреч - ръси се навсякъде за здраве и благоденствие. Какво му плащаш? Някакво си левче[2]. А получаваш Божията благодат и защита от злото.

Но и това не им било достатъчно за църквата – бизнесът все повече се разраства... Например на 06.10.2011 г. pariteni.bg писа: *„Хората искат да вярват, църквата им предлага супермаркет: Българската църква иска да построи магазин вместо параклис в Слатина и то въпреки съпротивата на хората от столичния квартал... теренът е върнат на БПЦ още през 1993 г. и е отреден за построяването на църква. През 1998 г. е прието изменение, което предвижда на терена да се направи параклис и 5-етажна сграда. От църквата сега обаче настояват на мястото да се построи и хранителен магазин с паркинг."*

Големи постъпления идват също и от продажбата на свещи. Само през 2015 г. Църквата е имала 16 млн. лева печалба само от производството и продажбата на църковни свещи, което е било с 2,6 млн. лв повече[3], отколкото през 2014 г. Но явно тази печалба е била твърде недостатъчна за „божите служители", тъй като от 15 декември 2015 г., влезе в сила решение на Св. Синод, според което цената на предлаганите в църквите свещи се удвоява и става както следва: 0.20 лв., 0.40 лв., 1 лв., 2 лв. и 4 лв.

С други думи - вярата и разбирането на хората няма нужда да се обновява и допълва от *„лъжепророци"* като Учителя, но когато става въпрос за пари, там всяка промяна е за добро.

Според разследване на bTV цената за производство на свещите (с вкл. печалба за производителя, доставка и всички други разходки), е около 1ст. на обикновена свещ. Т.е. имаме надценка от близо 2000% при монополен пазар без конкуренция. (**goo.gl/JJJUQL**)

---

2 В много храмове бутилки със светена вода масово се продават на посетителите. Сред тях са Рилската обител, Бачково и Поморийският манастир „Св. Георги".

3 По-големите приходи се обясняват с наложено ограничение от страна на Синода: върху свещите вече задължително трябва да присъства печат на БПЦ. Не съм запознат, но нищо чудо да се позовават на Библията, че Бог неподпечатани свещи не приема и всички парични потоци трябва да водят единствено към църквата.

А после - палиш свещ и (още преди да е догоряла една десета от нея) минава някоя бързоръка бабичка и я хвърля в кофата при куп други недоизгорели. По-късно те се претопяват и продават отново на следващата група будали. Ех, как Христос не се сети, че можело и така - нямаше да му се налага да язди магаренце към Йерусалим...

За сравнение, в Турция в православна църква можеш да си запалиш свещ без да си я купуваш. Както и в Гърция - ако искаш да оставиш пари за свещта, оставяш, ако не искаш - не го правиш.

Преди няколко години пък варненският митрополит Кирил публично демонстрира класа като се появи с луксозен автомобил *„Линкълн"*. Тогава медиите и народът обърнаха внимание, че подобен лукс не подобава на един Божи служител, докато милиарди хора живеят на ръба на оцеляването. В отговор от Варненския и Великопреславски Епархийски съвет нагло заявиха:

„... Нека си говорим откровено, дори с най-новите си екстри на свръх пестеливост на бензин, с автоматичното си преминаване на електрозадвижване, автомобилът с тази цена (36 000 долара - бел. авт.) не може да бъде наречен лукс. Нека не ставаме жалки и не мерим с аршина на бездомници... Поради какво не подхожда на един Архиерей на БПЦ да ползва един добър автомобил?"

Дори само ако си бяха направили труда да прочетат Евангелието, нямаше да задават малоумни въпроси. А ето и отговора поради какво не подхожда:

1. „Не си събирайте съкровища на Земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат; но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат; защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви." (Матей, 6:19-21)

2. „Исус, като го чу, рече му: Едно още ти не достига. Продай все що имаш и раздай го на сиромасите и ще имаш съкровище на небето; дойди и Ме следвай.

И той, като чу това наскърби се много, защото беше твърде богат. И Исус като го видя, каза: Колко мъчно ще влязат в Божието царство, ония които имат богатство! Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство." (Лука, 18:22-25)

3. „Затуй, ако това що ям съблазнява брата ми, аз няма да ям месо до века, за да не съблазня брата си." (1 Кор. 8:13)

4. А Исус, като намери едно осле, възседна го, както е писано: „не бой се, дъще Сионова! Ето, твоят Цар иде, възседнал осле." (Йоан 12:14-15)

Как хубаво ни го каза Христос, ала от този призив мнозина разбраха само да размятат кръстчета насам-натам, обикновено срещу заплащане.

Но нека не говоря аз, „еретикът". По-добре да чуем на долните линкове какво сами казват ръководителите на БПЦ. По плодовете ще ги познаете.

1. goo.gl/Xhzww2 **2. goo.gl/oCREbY** **3. goo.gl/KQwgD92**

„Тогава един от дванайсетте, на име Юда Искариот, отиде при първосвещениците и рече: какво ще ми дадете, та да ви Го предам? А те

му предложиха трийсет сребърника. И оттогава той търсеше сгоден случай да Го предаде." (Матей 26:14-16)

Не виждам никаква разлика между онзи ученик, който предаде Христа за пари, и неговите съвременни съмишленици, които правят същото в още по-големи размери и при всеки удобен случай.

... всъщност виждам. Юда все пак намери смелост и мъжество да се разкае за прегрешението си.

23.3. „Спасяващите" ритуали

„Даром сте приели, даром давайте." (Матей 10:8)

„Когато човек падна, започна да създава църкви, започна да избира владици, свещеници. И така, вместо да гледа Бога, гледа и слуша свещеници и владици. Лъжете се. Господ чрез свещеници, попове, владици не говори. Господ чрез платени съдии, министри не управлява. Всички тези служби в Божествения свят ни помен нямат от отплата, от Любов работят те. И ако ти проповядват за Христа, а поддържат робството ти, това е едно лъжливо и опасно учение за света. От такова учение Господ се гнуси." („Приятел и раб", ИБ, 25 април 1920)

Едно от най-изумителните неща, които разбрах наскоро, е че според официалната доктрина на Църквата, единственият начин да се сдобием с ангел-хранител и „спасение" е ... да си ги купим от нея. Ето какво четем в официалния сайт на БПЦ - Българската православна църква:

„Без кръщение човек не може да стане християнин и да се спаси. „Ако някой се не роди от вода и Дух (т.е. ако не се кръсти[4]), не може да влезе в царството Божие", казва Сам Христос (Йоан. 3:5) Той е установил това св. Тайнство[5] с примера Си, като се кръстил на река Йордан ... В момента на кръщението човек получава от Бога ангел пазител, който го съпътства цял живот, внушава му добро, пази го от зло и чрез съвестта му го ръководи по пътя на спасението ...

Кръщението е необходимо за всички хора от самото начало на техния живот. Затова се кръщават и децата още от най-ранната им възраст.

---

4 Тази глупост в скобите Христос даже не си я е помислил, а под раждане от вода и Дух (в оригиналния текст: въздух) визира нещо коренно различно. Според Рудолф Щайнер този стих е свързан с далечното бъдеще на човечеството, когато отново ще живеем в тела, съставени от по-фини субстанции - вода и въздух - вместо от земна материя. Истината обаче явно не пасва на маркетинговата стратегия на БПЦ. А Христос в прав текст ви каза, че не ритуалът води към спасение, а начинът ни на живот: *„Не всеки, който Ми казва: Господи, Господи! ще влезе в царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отец Небесен." (Матей 7:21)*

5 Интересно тогава какво св. Тайнство е установил с един друг свой пример: *„И като влезе в храма, почна да пъди ония, които продаваха и купуваха в него и им казваше: писано е: „домът Ми е дом за молитва", а вие го направихте разбойнишки вертеп." (Лука 19:45-46)*

Господ Исус Христос е казал: „Оставете децата и не им пречете да дойдат при Мене, защото на такива е царството небесно" (Мат. 19:14). И светите апостоли следвали това правило и приемали децата в Христовата Църква[6]. Когато св. ап. Петър отишъл при езичника Корнилия, кръстил него и целия му дом и малки и големи. С вярата на кръщаващия свещеник, на родителите и на кръстниците се запълва недостигът от съзнание в децата."

Както добре знаем, всеки храм си има ценоразпис на предлаганите услуги и кръщенето не е никога безплатно (**goo.gl/QxPYox**). И какво излиза - справедливият Бог не дава на човек даже и ангел хранител, ако не си плати за него? Пък който не може да си го позволи - да се спасява както знае, ангелите със сиромаси не се занимават.

Тук не е много трудно да забележим как църквата, като единствена „спасяваща" инстанция, си е създала пълен монопол над „спасението", което само тя има право да продава.

В противен случай сме обречени – както на Земята (не ни се полага ангел), така и на Небето (дори и да живеем като светии, ако не сме си купили кръщението, сме обречени на вечни адски мъки). А думите *„Оставете децата и не им пречете да дойдат при Мене, защото на такива е царството небесно"* в горния контекст са изумителен пример за това колко безбожно може да се цитира Библията с цел още повече печалби.

Наивно е да вярваме, че едното кръщение е достатъчно за опрощаване на греховете, тъй като такова нещо не твърди нито Христос, нито неговите апостоли. Освен това, то е свързано с пагубно вярване, че всеки може да води колкото си иска греховен живот и е достатъчно да се изкъпе в светена вода или да извърши друг външен ритуал, за да влезе чист в Царството Божие. А всъщност покаянието, обръщането към Бога и Новораждането са чисто вътрешни процеси. Ала от това наивно схващане за пречистване по външен начин са произлезли и много други заблуди. Например, че Бог е по-благосклонен към нас, ако направим дарение на Църквата.

Задължителното кръщене, разбира се, е само на „входа" на живота. Един вид приветствие *„Добре дошъл на Земята!"* от Княза на този свят. Но няма измъкване и след това. Човек и добре да живее, умира. А тогава го чакат (т.е. неговите близки) още куп църковни такси, още по-безумни и от кръщенето, за да може човек да стигне при Бога. Добре са го измислили!

И докато сме на темата за *„освещаването"* нека припомня накратко още един красноречив случай от 2011 година. Тогава владика Николай отказа да приеме в дар новопостроения храм в пловдивското село Строево.

Пред насъбралото се множество той обясни, че не може и не иска да освети църквицата *„Свети Димитър"*, защото... строителното разрешение не е издадено на името на патриаршията, а на името на фондация *„Свети Димитър"*, която е организирала и спонсорирала изграждането.

Накратко: Българската православна църква може да служи само в храмове, които са нейна собственост. Ами тогава не става ли дума за пари?! За имоти. За собственост. За изгода.

---

6 Тук братята в черно са пропуснали да уточнят колко точно е трябвало да заплати всяко дете, за да го приемат апостолите в християнската общност, чиито пример уж следват съвременните фарисеи.

23.4. Освещаване на армии, танкове и оръжия

„Блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божи." (Матей 5:9)

„Защото, ако и да живеем в плът, по плът не воюваме. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски." (2 Кор 10:3)

„Слушали сте, че бе казано: „око за око, и зъб за зъб." Аз пък ви казвам: да се не противите на злото. Но, ако някой ти удари плесница по дясната страна, обърни му и другата. И на тоя, който поиска да се съди с тебе и да ти вземе ризата, дай му и горната дреха. И който те принуди да вървиш с него една миля, върви с него две. Томува, който ти проси, давай, и не се отвръщай от оногова, който ти иска назаем.

Слушали сте, че бе казано: „обичай ближния си, и мрази врага си." Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят, за да бъдете синове на вашия Отец Небесен; защото Той оставя Своето Слънце да грее над лоши и добри, и праща дъжд на праведни и неправедни." (Матей 5:38-45)

„Ако Ме любите, опазете Моите заповеди." (Йоан 14:15)

Аз пък бих искал някой православен свещеник да ми отговори:

Коя точно от горните заповеди и напътствия спазва Църквата, която се представя като единствената връзка между човечеството и Христос?

Вижте например на какво ни учи Патриархът на Москва и цяла Русия Кирил Московски: *„Скатаването от казармата и измяната на военната клетва са смъртен грях."*

Какво стана с Божата заповед *„Не убивай!"*?

Какво стана с Христовото миротворчество и с идеята, че всички хора по Земята са наши братя и деца Божи, които са ценни за Него точно толкова, колко и ние самите?

Какво стана с която и да било от християнските ценности?

Как тези човекомразци, които благославят оръжия, имат очи да проповядват Учение, в което се говори за *„слава във висините Богу, и на Земята мир, между човеците благоволение!" (Лука 2:14)*

Не каза ли Синът Човечески, когато идваха да го убият, а Петър опита да Го защити с оръжието си: *„Върни ножа си на мястото му; защото всички, които се залавят за нож, от нож ще погинат." (Мат. 26:52)*

В днешно време виждаме с очите си как всичко свято бива публично поругано и то със съзнателното съдействие на Църквата. Неслучайно Джордж Буш 2001 г. нарече своята агресия *„Кръстоносен поход"*[7]. И някак ни напомни по колко циничен начин в *„името Божие"* са избивани милиони невинни Божи чада. Днес също сме свидетели как много православни свещеници благославят калашници, танкове, гранати и всякаква друга артилерия – все така в Името на кроткия и смирен Христос.

---

7 Кръстоносните походи са мащабни военни и религиозни кампании, предприемани през Средновековието в защита на интересите и идеологията на Църквата.

И когато Първият кръстоносен поход завладя Йерусалим, дали въоръжените *„християни"* отидоха там да въздигнат храм на Бога, или обратното - да грабят чужди блага? Или пък Четвъртия кръстоносен поход, завладял и ограбил един от основните центрове на християнството - Константинопол? Нима не виждаме как сега същите тези кръстоносци, макар и облечени в нови дрехи и качени в нови коли, подготвят своя следващ марш на смъртта?

Но църквата и по други поводи обича да показва отношението си към Божите Заповеди. В официалния сайт на БПЦ можем да научим и как се честват празниците - с убийство. Например в новина от 23.10.2014 четем следното: *„Тази година благодарение на събраните от дарения волни парични средства, бе закупено голямо 50-килограмово агне и след св. Литургия и Акатиста към св. Йоан Рилски, беше отслужен празничен водосвет от енорийския свещеник Васил Василев. Бе осветен агнешкия оброк, който е традиционен и се дава за здраве на жителите и да ги избави Бог от беди."*

Браво, братя, за светлия пример! Какво по-разумно използване на църковните дарения от закупуване на агне (символът Христов) и тържественото му заколване...

Добре, че е Църквата, че и ние - еретиците - да научим, че по някакъв необясним начин, щом потъпчем хубаво Божията заповед „Не убивай!" и потъпчем всичко свято, ще заслужим здраве и закрила. Чудна логика!

Учителя:

„Всеки казва: ами защо трябва да се заплашват хората така, защо трябва да се наказват? Добре, тогава аз питам: на какво основание отгоре хората трябва да се въоръжават, да се бият с пушките си и да се убиват? На основание на кой божествен закон постъпват така? При това, защо е намесена и църквата и духовенството и всички други хора? И над всичко отгоре, всички желаят да оправят света! Питам: този ли е пътят, по който може да се оправи света?" („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)

„Какво е предназначението на духовенството в съвременния свят? Предназначението на цялото духовенство от всички религии, а не само на християнството, беше да спре войната. Духовниците трябва да са справедливи и да знаят, че войната не е потребна. Те трябваше да вземат страната на Истината, а вместо това се присъединиха към противния лагер. Питам тогава: В какво се състои тяхната религия? Разбирам един военен да каже „аз съм военен, със силата на ножа, на оръжието, решавам въпросите", а един свещеник, който говори за любов и препоръчва нож – това не разбирам." („Новият Живот", СБ, 19.08.1922)

„Аз се обръщам към онези хора, които говорят за един Бог на Любовта, на Истината, на Правдата, на Добродетелта, а не изпълняват Неговата Воля. Питам ги: Как могат да говорят за Новото учение, че развращавало света? Какво ще кажат те за християнските народи, които воюваха помежду си, избиха милиони хора и внесоха разврата

в света? Де останаха религиозните хора и техните водители? Защо владиците, свещениците, проповедниците не казаха думата си? Нали Бог е Любов? Той допуска ли войната? Когато хората се убиваха и тормозеха, духовенството мълчеше. След това започнаха да се питат кой внесе разврата в света, и понеже не са готови да чуят истината, те държат виновен този-онзи, но не и себе си. Кой разврати света? Отговарят: «Учените хора, Новото учение.» Не, вие, които поддържахте войната, развратихте света. Моето учение не може да развращава. Питам: Кой кодекс от Евангелието ви дава право да се биете? Може ли в Името на Христа да поддържаме войната?" („Защо не можахме", НБ, 24.12.1922)

„Днес всички проповедници се молят Бог да благослови оръжието на народа им. Имат право да се молят за оръжието си, но като националисти, като патриоти, но не и като християни. Христос не е поддържал войната. Следователно, никой няма право в Негово име да се моли за благословение на оръжието и за успех във войната. Мнозина се крият зад Христа, оправдават делата си в Негово име и казват, че в някои стихове се говори за войната, като неизбежен процес. Това не е истина. Христос никъде не е говорил в полза на войната. Напротив, Христос казва: „Възлюби врага си", „Не се противи на злото"." (Противоречие в съзвучието", НБ, 09.02.1919)

23.5. Изопаченото Христово учение

„Лицемерци, добре е пророкувал за вас Исаия, казвайки: „тоя народ се приближава до Мене с устата си и Ме почита с устните си, а сърцето му стои далеч от Мене; ала напразно Ме почита, проповядвайки учения, - заповеди човешки." (Матей 15:7-9)

Църквата упорито ни убеждава, че тя познава цялото Христово учение от Библията, умело премълчавайки, че точно в Писанието (Йоан 20:30 и 21:25) се казва: *„И много други чудеса направи Исус пред учениците Си, за които не е писано в тая книга. [...] Има и много други работи, които извърши Исус и за които, ако би се писало подробно, чини ми се, и цял свят не би побрал написаните книги."*

В наши дни хората са свикнали, когато някой отиде на литургия, кръщене, опело или нещо подобно, да чува само едно неразбираемо мънкане, завършващо с *„Амин"*. От посетителят се иска да изтърпи това със свещ в ръката и да си плати таксата. За останалото: *„Бог ще се погрижи"*. Ала за ужас на църковните служители на много хора вече започна да им става ясно, че ги лъжат, и им писва някой да ги назидава и заплашва с адските мъки. Особено когато този някой е по-затънал в грехове от самите тях.

А в същото време църковните служители обичат да критикуват и осъждат иноверците, да ги анатемосват, отлъчват и хулят на основание: *„който не мисли като нас, той е еретик и не е от Бога"*.

Колкото до деленето на *„правоверни"* и *„езичници, които ще горят в ада"*, ето какво казва ап. Павел в посланието си до Галатяните (5:6): *„Защото в Христа Исуса нито обрязването има сила, нито необрязването, но вярата, която действува чрез любов."*

В превод - не са важни ритуалите и показността, а начинът ни на живот. Ако живеем по Бога, все едно дали се наричаме християни, будисти или зулуси. А ако сме безбожни егоисти и лакеи на Сатаната (нужно ли е да давам още примери след последните глави?), колкото и кръстове да носим и показно да се молим, един недалечен ден ще чуем думите: *„И защо Ме зовете: „Господи, Господи!", а не вършите, каквото казвам?!" (Лука 6:46)*

През 2011 г. народът призова Църквата да направи молебен за жертвите на цунамито в Япония. Отговорът беше, че не можело, защото са иноверци. Тогава се хванаха за буквата и канона. В края на 2015 г. обаче същата тази църква не намери нищо нередно в това да отслужи молебен за успех в делото им за собствеността на *„Александър Невски"*. Очевидно, че за тях човешките души могат да бъдат прежалени, за разлика от златните кубета на катедралата в София. Удивително е как във всяка възможна дейност църковните „отци" открито показват своето нехайство към Божия Закон.

„Но вам, които слушате, казвам: обичайте враговете си, добро правете на ония, които ви мразят, благославяйте ония, които ви проклинат, и молете се за ония, които ви пакостят. На тогова, който те удари по страната, обърни и другата; а на оногова, който ти отнеме горната дреха, не пречи да ти вземе и ризата. Всекиму, който ти проси, давай, и от оногова, който взима твое нещо, не изисквай назад. Не съдете, и няма да бъдете съдени; не осъждайте, и няма да бъдете осъдени; прощавайте, и простени ще бъдете; давайте, и ще ви се даде." (Лука гл. 6)

Сравнете с: *„В 8.30 часа пред сградата на ВАС ще бъде отслужен молебен, в който Българската православна църква призовава клир и миряни да вземат молитвено участие за изпросване Божията помощ за запазването на патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски" като собственост на БПЦ – БП. Камбаните във всички столични храмове да бият тревожно между 9.00 и 9.30 ч. на 7 декември, съобщиха още от синода." (dnevnik.bg)*

Учителя:

„Днес всички млади хора бягат от църквите. Ако свещениците и проповедниците са свети хора, защо младите бягат от църквата?" („Праведният", НБ, 20.02.1927)

„Рече ли някой, че светлината има особено влияние върху него, той ще се намери в положението на съвременните вярващи – православни, протестанти, католици, всеки от които поддържа, че има най-право верую, най-добро разбиране за Христа. Всеки мисли за себе си, че най-добре разбира Христа, че е истински Негов последовател, когато и до днес още не виждаме Христовото учение приложено в живота." („Чуха, че иде Исус", НБ, 03.11.1929)

„Ако религиозният служи на Бога от страх, той не е философ, в него няма никаква философия, никаква религия. Какъв Бог е този, на Когото ти ще служиш от страх?" („Променява времената", НБ, 24.02.1929)

Рудолф Щайнер: *„Но днес вече може да се каже, че най-големите противници на разбирането на Христовия импулс са свещениците от различните вероизповедания – колкото и невероятно да звучи, но каквото води човека най-далеч от Христовия импулс, това е начинът, по който свещениците от различните вероизповедания и теолозите защитават този Христов импулс. Защото от разбирането на това, за което всъщност се касае при този Христов импулс, вероизповеданията днес всъщност вече са съвсем, съвсем далеч." (Събр. съч. 182)*

Алберт Айнщайн: *„Ако от Юдаизма на пророците и от Християнството, както то беше проповядвано от Исус Христос, се премахнат всички по-късни наслоения, светът ще придобие едно учение, което е способно да излекува всички социални злини на човечеството. Всеки човек с добра воля е длъжен постоянно в своя малък свят да се стреми да превърне това чисто хуманно учение в една жива сила дотолкова, доколкото може."*

23.6. Лъжата, че Бог е в църквата

„Настъпва час, когато нито в тая планина, нито в Йерусалим ще се покланяте на Отца. Вие се кланяте на това, което не знаете, а ние се кланяме на това, което знаем, защото спасението е от иудеите. Но иде час, и дошъл е вече, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с дух и с истина, защото Отец иска такива да бъдат, които Му се покланят. Бог е дух: и тия, които Му се покланят, трябва да се покланят с дух и с истина." (Йоан 4:21-24)

Църквите са човешко дело. Те нямат нищо общо с Христовото учение, освен че носят Името Му, макар и в значително изопачен и нагоден контекст. Там са изхвърлили прераждането, вегетарианството, отказът да се пие вино. През четвърти век Император Константин въвежда Християнството така, както той го разбира. От тогава чак до наши дни много догми се повтарят, други са коренно видоизменени с годините, но една от основните тези на Църквата винаги е била, че можем да намерим Бога само в църковния храм. Няма друг като Църквата, който тъй нахално и целенасочено да поставя себе си на мястото на Христос или направо на Отца. Именно Христос ни предупреди да се пазим точно от тези, които всячески ни убеждават, че Той е точно при тях, както правят всички отделни църкви:

„Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос, или там е – не вярвайте." (Матей 24:23)

Каза ни още и как да ги разпознаваме: *„Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабители; по плодовете им ще ги познаете." (Матей 7:15-16)*

Когато един човек бил още малко дете, баба му често му говорела:

- Внучето ми, когато пораснеш голям и усетиш, че ти е станало тежко на душата – иди в църквата, там винаги ще ти олеква и ще се чувстваш добре.

Минали години, пораснал човекът. И в един момент животът му наистина станал непоносим. Спомнил си тогава той съвета на своята баба и отишъл в църквата. А там към него се приближил непознат и му казал:

- Не дръж така ръката си!

- Не стой там! – обадил се втори.

- Не си облечен подходящо! – викнал му трети.

- Грешно се кръстиш! – придърпвайки го за ръкава, го смъмрил друг.

Накрая към него се приближила една жена и му казала:

- Излез от храма и си купи книжка с обяснения за това как да се държиш в църквата. И като ги научиш – ела отново.

Излязъл човекът навън, седнал на близката пейка и тъжно заплакал. Тогава чул глас: *„Какво ти е, дете мое? Защо плачеш?”*

Повдигнал човекът смутено лице и видял пред себе си самият Христос:

- Господи, не ме пускат в църквата!...

Прегърнал го Бог и тихо отвърнал:

- Не плачи, синко! И мен отдавна не ме пускат там...

Учителя: *„Аз гледам на слънчевата енергия като на жива енергия, на която всичко расте, цъфти и зрее. Тази жива енергия иде само сутрин, когато Слънцето изгрява. Тя не иде от самото Слънце. Откъде иде? От Бога иде! Де е Бог? Навсякъде: отгоре, отпред, отзад, но не и отдолу. Казвате, че неприятелят иде отвсякъде. Така е в обикновения кръг на движение, но Живата Енергия не иде отвсякъде – освен Живата Енергия, никое живо същество не слиза по нейния път. Даже и ангелите не вървят по нейния път. Тя е особена енергия. Духовенството казва: «Не търсете тази енергия в природата, търсете я в църквата.» В коя църква? Ако Живата Енергия е в църквата, къде е там животът? Покажете ми една църква, в която болният да оздравява и умрелият да възкръсва. Ако носите Любовта в сърцето си, Мъдростта в ума си и Истината в душата си, Живата Природа ще ви се изяви по особен начин.” („Живата енергия“, НБ, 22.05.1921)*

Халил Джубран: *„Исус не е дошъл да научи хората как да строят високи църкви и грамадни манастири до мизерните къщички и мрачните студени домове. Той е дошъл да направи от сърцето на човека храм, от неговата душа олтар и от съзнанието му цар.”*

23.7. Несметните богатства на църквата

„И Аз ви казвам: ... Не можете да служите на Бога и на мамона.

Всичко това слушаха и фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се подсмиваха. Той им рече: вие представяте себе си за праведни пред човеците, но Бог знае вашите сърца; защото, което е високо у човеците, то е мерзост пред Бога.” (Лука 16:13-15)

„Тъй, прочее, всеки от вас, който се не отрече от всичко, що има, не може да бъде Мой ученик.“ (Лука 14:33)

„Исус му рече: ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небето; па ела и върви след Мене.” (Матей 19:21)

В края на 2016 г. стана ясно, че според анализ на икономиста Петкан Илиев за в. „Телеграф” Църквата печели 38 млн. лв. годишно от продажба на свещи, икони и други религиозни символи. Още около 34-35 млн. влизат в църковните каси от стопанска религиозна дейност. Това са приходи от земеделски стопанства, търговски дружества за стопанисване на горите, дърводобив, строителство, земеделски субсидии, арендуване на имоти и прочие. Недвижимото богатство на църквата пък надхвърля половин милиард лева.

А за това, че БПЦ не е нищо повече от една особено доходоносна фирма, свидетелства и бившият предстоятел на храм-паметника *„Александър Невски”* - архимандрит Дионисий. През юли 2016 г. той каза следното в интервю за BTV: *„Защо човек да стане епископ при условие, че в Българската православна църква ти нямаш какво да управляваш – както цялата БПЦ не се управлява нито от патриарха, нито от Светия синод. Управлява се от система, която е структурирана твърде отдавна в миналото, тази система може привидно да е разрушена, но хората, които са били начело, още ги има. Става дума за БКП, Държавна сигурност е била обслужващия персонал. БПЦ се съобразява с тези, които искат да се харесат на Москва.”*

Не може да не се запитаме: Как така в свят с толкова много умиращи от глад, страдащи и мизерстващи хора, Църквата е сред най-богатите институции в световен мащаб, и това богатство, вместо да се разпределя по Христовия принцип (милосърдието), ден след ден все повече расте?

Ще отговоря с думите на Учителя: *„А поповете ги оставете – на тях ще им дойде от другаде. Техните деяния се насърчават от католичеството, от папата – аз ги наричам Черната мафия. Това, което става, е все папство – италиански фашизъм. Те насъскват и нашето духовенство. И Мусолини ги гони – те го накараха да се обяви против масонството, но от Америка го нагънаха, стегнаха го и той се скара с папата. Те изгориха и Школата на Щайнер, но сега там правят по-хубаво училище.” („На разговор с Учителя“, ИБ, 19.04.1927)*

„Питат ме защо някога говоря против духовенството и владиците. Защото те са взели ключовете на Царството Божие и нито те влизат там, нито на други дават да влязат. Щом те не отварят и не затварят навреме, ние ще им вземем ключовете.” („Добрата земя“, НБ, 17.12.1922)

Апостол Яков ни учеше в своето послание: *„Който опази целия закон, а съгреши в едно, той бива виновен във всичко.”* А аз питам: Остана ли изобщо една част от Божия закон неопетнена и непоругана?

„Защото, казвам ви, ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, няма да влезете в Царството Небесно." (Матей 5:20)

Наш дълг, на вече пробудените души, е да имаме смелостта да говорим Истината, когато думите ни биха помогнали на нашите братя и сестри, независимо дали това може да ни навлече проблеми. Учителя никога не ни е учил да си мълчим, когато неправдата се шири свободно. Той пръв даде ни пример за това: *„Във всички църкви определението за Христа е криво — вярването за Христа е криво. Аз им казвам право в очите: Криво е! Не че няма истина там, има истина, но казвам: Бог не е Бог на мъртвите, а на живите. Бог не е Бог на заблужденията." („Оздравяха", НБ, 13.01.1924)*

24. Подмененото Христово учение

„Нима може слепец слепеца да води? Не ще ли паднат и двамата в яма?" (Лука 6:39)

„Йерусалиме, Йерусалиме, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените при тебе! Колко пъти съм искал да събера чедата ти, както кокошка събира пилците си под крилете, и не рачихте! Ето, оставя се вам домът ви пуст. Защото, казвам ви: няма да Ме видите отсега нататък, докле не кажете: благословен Идещият в име Господне!" (Матей 23:37-39)

Учителя:
„Аз не ходя на църква, а винаги съм в нея. В църква, направена от камъни, дърво и кал, не ходя, а постоянно съм в църква – в същинската църква, в която аз постоянно стоя и в която искам всички вие да пребъдете. Казвам ви: ходете си в църква, обичайте свещениците, но живейте за Христа — в този закон седи спасението на българския народ и на всички вас." (Годишна среща на Веригата, 1914)

„Днес църквата постепенно се празни. Свещенослужителите се оправдават за това с факта, че се явил някакъв лъжеучител в света. Да допуснем, че се явил такъв лъжеучител. Коя е причината за това? Коя е причината, че гъсеници нападат дърветата? Коя е причината, че на много места се явяват изобилно мухи? — Нечистотата. В чистата къща няма мухи. Кога хората започнаха да строят църкви? — Когато изгубиха рая, когато изгубиха църквата в душата си. Щом изгубиха духовната си църква, те започнаха да си строят каменна. Ние се нуждаем от църква в душите ни и там да поставим Бога като Любов, като първосвещеник." („Ей – ей, не – не", НБ, 14.01.1923)

„Българските свещеници трябва да престанат да погребват мъртвите. Христос казва: „Оставете мъртвите да погребват своите ближ-

ни!" Ако задачата на свещениците е да погребват мъртвите, аз ги съжалявам. Като им се каже истината, те казват, че говоря против църквата. Против коя църква? Вие сте си направили едно здание и го наричате Църква. Това не е Църква, Църквата е нещо много красиво! Тя представлява един от възвишените ангели. Църквата, това е човешкият дух. Бог живее в нея." („В своите си", НБ, 27.06.1926)

24.1. Как църквата отмени човешкия дух

Рудолф Щайнер: *„Материализмът на настоящето е несъзнателно повлиян от Църковния събор през 869 година, който отрече духа и обяви, че човекът се състои само от тяло и душа.*

Съвременният материализъм отива дори по-далеч; той предлага също да отхвърли и душата. Това разбира се, е логично продължение. Затова имаме нужда едновременно от смелост и решителност, за да намерим своя път назад към духа по правилния начин." (Събр. съч. 175)

Както вече стана ясно, съвременните църкви са създадени от хора дълго след времето, когато е живял Исус Христос. Църковните Отци са си гласували символ верую по начин, сходен с този, по който днес биват гласувани законите в Парламента: след спорове, анатемосвания и отлъчвания на инакомислещите, които могат да представят една друга гледна точка за истинското Христово учение. По такъв начин са гласувани и много други решения по църковните събори. Например на Константинополския събор през 9 век „демократично" е решено, че човекът, който уж е създаден по образ и подобие Божие, не представлява триединство, ами е само душа и тяло. И така, малко по малко, на мястото на Духа, който ни напътства към Божествената Истина, се намеснват братята в черно. Те „доказват" това като постоянно претендират, че са посредниците между човека и Бога, а именно това е функцията на човешкия дух. А Истината е съвсем друга, макар и неудобна за служителите в храма – човек няма нужда нито от тях, нито от техните платени услуги, нито от позлатените им черкви и иконите в тях, за да бъде в общение със своя Баща.

Не е тайна и че по същия начин са решени всички останали канони на *„непогрешимата църква"* - не от Христос или от Негов ученик, а от смъртни, съвсем не безгрешни хора, които претендират, че Истината може да се докаже чрез мнението на мнозинството при едно демократично гласуване.

Но нека си знаят тези братя, че колкото и да се опитват, Слънцето с ръка не могат да скрият. Скоро светлината му ще разпръсне мрака в човешките съзнания и ще излязат наяве всички беззакония *„в Името Божие"*.

24.2. Иконопоклоничеството

„И Господ ви говори на планината изсред огъня; гласът на думите Му чухте, но образ не видяхте, а чухте само глас. И Той ви яви завета Си, който ви заповяда да изпълнявате, десетословието, и го написа на две

каменни скрижали. Тогава Господ ми заповяда да ви науча на наредбите и законите, за да ги изпълнявате в земята, в която влизате, за да я завладеете. Дръжте твърдо в душите си, че вие не видяхте никакъв образ в оня ден, когато Господ ви говори на планина Хорив изсред огъня, да не би да се развратите и си направите дялан образ, лик на някой кумир, който да представя мъж или жена." (Второзаконие 4:12-16)

„Не си прави кумир и никакво изображение на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, и що е във водата под земята; не им се кланяй и не им служи." (Изход 20:4,5)

„И тъй, ние, бидейки род Божий, не бива да мислим, че Божеството прилича на злато, или сребро, или камък - на изделие, излязло от човешко изкуство и измислица." (Деяния на апостолите 17:29)

„И като влезе в храма, почна да пъди ония, които продаваха и купуваха в него, и им казваше: писано е: „домът Ми е дом за молитва", а вие го направихте разбойнишки вертеп. И поучаваше всеки ден в храма. А първосвещениците и книжниците и народните стареи търсеха да Го убият." (Лука 19:45-47)

В *„Енциклопедия Британика"* се казва, че през първите няколко века от съществуването на Църквата в християнството не били въведени иконите, а църквата с всички сили се противопоставяла на навлизането им. Климент Александрийски например осъждал религиозното (езическо) изкуство за това, че насърчавало хората да се покланят на творението, а не на Твореца. Едва по-късно, когато езотеричното движение се отделило от църквата, нейните учения били тотално изопачени. Вследствие на това, на Седмия вселенски събор през 787 г. иконопочитанието е въведено, а в заседателната зала е внесена икона. По-късно това се превръща в традиция, като не само се почитат икони, ами и се целуват, както езическите народи целуват своите идоли и тотеми.

Това е особено опасно, понеже измества фокуса на търсещите Бога от Него към други смъртни и (малко или много) грешни хора, и неслучайно в Библията е отречено неведнъж в прав текст. Не е трудно обаче да се сетим защо все пак това нововъведение е било прието - иконите са един прекрасен бизнес, когато убедиш хората, че чрез тях светците ще ги закрилят. И точно тук идва проблемът. Цялата връзка човек-Бог се нарушава. Христос ни учеше да се молим *„Отче наш..."* с ясното съзнание, че Бог е, Който помага, Който лекува и Който благославя.

А сега какво се случва? Мнозинството вярващи, вместо да се обърнат към Бога, се молят на светии. На хора. На идоли. И си закачат техните образи по къщи, офиси и къде ли не. Ясно е от това кой печели. Печелят търговците и най-вече печелят онези паднали духове, които искат да вкарат човечеството в крив път. А дядо поп, като нацелува и сам иконите, обикаля да ръси със светена водица и да обяснява, че така се измиват греховете. Тъжна картинка.

За да не съм голословен, ще дам пример как се случват нещата в българ-

ската православна църква. Ето какво гласи една новина, публикувана на официалния сайт на БПЦ на 10.01.2017 г.:

„В чест на св. Богоявление и за духовна подкрепа в настъпващата 2017 г., в столичния храм „Св. Параскева" посрещнахме чудотворната икона „Св. Богородица Всецарица", която понастоящем се покои в Търногорския манастир „Св. св. Козма и Дамян".

По настояване на множество християни, които поради тежката зимна обстановка не могат в определените дни да дойдат да се поклонят в храма, престоят на светинята в столичната църква се удължава. Тя ще остане за поклонение от страна на софиянци до 15 януари."

Моля?! Не ни ли учеше Христос, че *„иде час, и дошъл е вече, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с Дух и с Истина, защото Отец иска такива да бъдат, които Му се покланят." (Йоан 4:23)*

Къде отидоха тези Дух и Истина, ако хората приемат честването на един празник с поклон пред физическия образ на една смъртна жена, пък била тя и една от най-светлите личности, посещавали Земята?

А ето и на какво ни учи статия в pravoslavie.bg, озаглавена *„Първи стъпки - Първо посещение в православна църква"*:

„С първото си влизане в църквата хората могат да дойдат до икона, да направят „metania" (поклон) – прекръстват се и се покланят, опирайки дясната си ръка до пода два пъти, след което целуват иконата, а след това правят още един поклон. Това започва да става непринудено с времето, но първоначално може да изглежда като някакво тайно ръкостискане, така че със сигурност ще се объркате...

Ние целуваме много неща. Когато влезем в храма, целуваме иконите (стъпалата на Исус и ръцете на другите светии, в идеалния случай). Ще забележите също, че някои целуват Потира, края на свещеническата одежда, когато свещеникът минава; дяконите целуват ръката му, когато той им подава кадилницата, и всички се подреждаме в редица, за да целунем Кръста в края на службата. Когато говорим за „почитане" на нещо, обикновено имаме предвид да се прекръстим и да го целунем."

Подобни послания четем и в друг църковен сайт (pravoslavieto.org), в статията *„Как да стоим и се държим в църква": „Свещите се запалват на определените за целта свещници. Покланят се и целуват Исусовата икона, на Света Богородица и останалите светии."*

И отново се питам...

Остана ли изобщо нещо свято и непоругано в тази църква?

24.3. Лъжата, че пророците бяха до Христос

Според съвременните богослови Светият Дух е говорил чрез пророците само в миналото. Това твърдение яростно се поддържа от Църквата, с изключение на единични нейни представители, които не са се поддали на промиването на мозъци. Според общоприетото схващане и дума не можело да става, че в наши дни също може да се раждат пророци, чрез които да говори Дух Божи.

Евангелията обаче ни учат точно обратното:

„И ето, в Последните дни, казва Бог, ще излея от Моя Дух върху всяка плът; синовете ви и дъщерите ви ще пророчествуват; младежите ви ще виждат видения, а старците ви ще сънуват сънища; и в ония дни върху рабите Ми и рабините Ми ще излея от Моя Дух, и ще пророчествуват." (Деяния на апостолите 2:17,18):

Ап. Павел дори ни призовава да развиваме пророческите си заложби:

„Стремете се към любовта; показвайте ревност за духовни дарби, а особено – да пророчествувате. Защото, който говори на език непознат, той не говори на човеци, а на Бога; понеже никой го не разбира, а духом говори тайни; който пък пророчествува, той говори на човеци за поука, увещание и утеха. Който говори на непознат език, той поучава себе си; а който пророчествува, той поучава църквата. Желая всички вие да говорите езици, а още повече да пророчествувате; защото, който пророчествува, по-горен е от оногова, който говори езици – освен ако ги тълкува, та църквата да получи поука." (1 Коринтяни 14:1-5)

Малцината отци, които все пак признават, че и в наши дни Духът се проявява чрез чисти и святи хора, възторжено ги обявяват за светии. Но запитвали ли сте се как така някой определя кой е критерият, по който се определя дали един човек да бъдем провъзгласен за светия или за лъжепророк? Признакът е един - ако пророкът подкрепя доктрината на църквата, светец е. Ако си позволи да говори нещо различно - анатема!

Христос обаче ни даде съвсем друг критерий за разпознаване на Неговите пратеници:*„Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабители: по плодовете им ще ги познаете." (Матей 7:15,16)*

А Учителя допълва:

„И съвременните хора казват, че пророци е имало до Христа, а след Христа вече нямало пророци и не можело да има. Де е казано, че пророци след Христа не може да има? А какво има след Христа?

Че ще има пророци след Христа, ясно се говори в Писанието, дето Христос казва така: „Много неща има да ви явя, но сега не можете да носите, а когато този Дух на Истината дойде, Той ще ви научи."

В чие име са говорили пророците? Не е ли говорил този Дух?

Следователно пророк е онзи, който изказва една велика истина – който и да е той. Когато дойде един пророк, той няма да се съобразява с официалните знания на хората, с официалната църква, но той ще каже нещата тъй, както Природата ги е казала." („И Петър Го взе настрана", НБ, 30.07.1922)

24.4. Буквалното тълкуване на Библията

„И като се приближиха до Него учениците, рекоха Му: защо с притчи им говориш? А Той им отговори и рече: защото вам е дадено да узнаете тайните на царството небесно, а тям не е дадено; защото, който има, нему ще се даде и ще му се преумножи; а който няма, и това, що има, ще му се отнеме; затова им говоря с притчи, понеже те гледат, а не виждат, и слушат, а не чуват, нито разбират." (Матей 13:10-13)

„Защото ние не изопачаваме словото Божие, както мнозина, а проповядваме искрено, като от Бога, пред Бога, в Христа." (2 Кор. 2:17)

Рудолф Щайнер: *„Тези тенденции са също експлоатирани от Ариман*[8] *в подготовката за неговото земно въплъщение. Това, което ще бъде от особено предимство за него, е късогледото, тесногръдо схващане на Евангелията, толкова разпространено днес. Вие знаете колко необходимо е станало в наши дни да се задълбочим в разбиранията ни за Евангелията чрез духовната наука. Но вие знаете колко разпространена е представата, че това е неподходящо, че е осъдително да се изнесе някакво истинско познание за духа или за космоса въз основа на Евангелията. Казва се, че Евангелията трябвало да бъдат разглеждани „в цялата им простота" – такива, каквито са.*

Няма да навлизам във въпроса, че ние вече не притежаваме автентичните Евангелия – предлагам да не разглеждаме този въпрос сега. Само ще изложа пред вас дълбокия факт, а именно, че не може да бъде постигнато никакво истинско разбиране за Христос чрез повърхностното прочитане на Евангелията, тъй обичано от повечето религиозни вероизповедания и секти днес. По времето на мистерията на Голгота и за няколко столетия след нея разбиране за истинския Христос беше все още възможно да се постигне, защото преданията, пренасяни чрез традициите, можеха да бъдат разбрани с помощта на езическата луциферична мъдрост. Тази мъдрост вече е изчезнала и това, което сектите намират в Евангелията, не води хората до истинския Христос, към Когото ние се стремим чрез духовната наука, а до илюзорна картина, най-много до халюцинация за Христос." (Събр. съч. 191)

За да стане ясно колко неправилно е да се тълкуват текстовете от Библията по буквален начин, особено с оглед на често неточния превод, ще дам един пример, разтълкуван според езотеричната традиция:

„Защото, както светкавицата излиза от изток и се вижда дори до запад, тъй ще бъде пришествието на Сина Човечески; защото, дето бъде трупът, там ще се съберат орлите." (Матей 24:27,28)

С тези думи Христос насочва учениците си накъде да насочат взора на душата си, за да не пропуснат проблясването на светкавицата, на духовната Светлина. Там, където в превода е поставена думата *„труп"*, в гръцкия текст стои думата *„сома"*, която означава тяло. Но с това не се разбира физическото тяло, което след смъртта остава мъртъв труп, защото на това понятие в гръцкия език отговаря думата *„саркс"*. Думата *„сома"*, преведена правилно, значи живото тяло, което в окултизма се нарича етерно тяло. Ако искаме да преведем на съвременен език загадъчният отговор на Христа, тогава можем да кажем така: *„Насочете вниманието си навътре към вашето собствено същество, обърнете внимание на жизнените сили, които проникват вашето тяло. Именно там ще се образува органът за възприемането на слънчевите орли (ангелите, висшите същества)."*

И ап. Павел в своето послание към галатяните (4:22-25) в прав текст каз-

8 В този цитат става въпрос за предстоящото въплъщение на Антихриста - един паднал архангел, когото Щайнер нарича Ариман, а Учителя - Сатана.

ва, че Библията съдържа алегорични разкази, които могат да бъдат разбрани само чрез езотеричното познание: *„Защото е писано, че Авраам имаше двама синове, един от слугинята и един от свободната. И това е иносказание, защото тези жени представят двата завета - един е от Синайската планина, който ражда чеда за робство, и той е Агар. Тази Агар представя планината Синай в Арабия и съответствува на днешния Ерусалим, защото тя е в робство с чедата си."*

Още християнският мистик Ориген през 3-4 век е бил наясно с истинското Христово учение и затова пише: *„Ако преминем в Евангелието, какво по-нелепо би имало от това, „не поздравявайте никого по пътя" (Лука 10:4), което, както вярват пророците, Спасителят е заповядал на своите апостоли. Също и това, че някой може да бъде ударен от дясната страна, както се казва, е твърде вероятно, защото всеки, който удря, ако няма телесен дефект, върши това с дясната ръка върху лявата страна. По-нататък, невъзможно е според Евангелието, да се извади дясното око, което съблазнява човека. Защото даже ако допуснем, че някой може да се съблазни с гледането, как може да се прехвърли вината само върху дясното око, тъй като и двете гледат?"*

И познайте как е бил приет този Ориген от Църквата?

Ето как: *„Ориген е древен гръкоезичен християнски църковен писател, блестящ педагог, апологет и тълкувател на Свещеното Писание, смятан за основател на християнската философия и библейската текстова критика, ученик на Климент Александрийски. Ориген е дал мощен импулс за развитието на богословието в древната църква и пръв направил опит да установи оригиналния текст на Стария Завет. Въпреки че се стремял да остане верен на апостолската традиция, ученето му съдържа идеи, които противоречат на основни християнски догмати. Например Ориген отричал вечността на адските страдания и изповядвал учение, близко до прераждането. Произведенията му били изгорени през 543 г. при император Юстиниан I. На Петия вселенски събор (553) отците са осъдили Ориген."*

Цитатът е от сайта pravoslavieto.com, според който православието явно не вижда нищо нередно в подобни решения.

„Горко на този, който мисли, че Тора (Библията) съдържа обикновени думи и мирски разкази...! И наистина, във всяка дума на Тора се крие един дълбок смисъл. Но всичко, което иде отгоре, за да бъде разбираемо за нас, трябва първо да се облече в земна дреха. Както Ангелите Божи, когато идват на Земята, трябва първо да се облекат в човешка форма, така и свещената Тора не може да бъде лишена от една дреха. Разказите, които се намират в нея, са едно облекло на ученето. Има неразумни хора, които като видят един красиво облечен човек, са вече доволни и заради дрехата забравят тялото. Така е и с Тора: разказите са нейната дреха. Извленото от тях морално поучение са нейното тяло. Най-после скритият тайнствен смисъл е душата на Тора. Неразумните считат самите разкази за тялото на Тора и не проникват по-надълбоко. Разумните хвърлят поглед и на това, което тази дреха облича. Обаче мъдрите гледат само душата на Тора." (из „Зохар" - една от главните кабалистични книги)

24.5. Криворазбраното Сътворение

Учителя:

„Моисей предава историята за създаването на света много просто. Когато дойде въпросът за създаването на човека, той казва, че Бог взел пръст, направил от нея човек, в когото вдъхнал дихание и така този човек станал жива душа. Не, човек не е бил направен по този начин, той е бил свален на Земята от висок свят. Тържествена е историята за създаването на човека, но Моисей я предава в проста форма, за да бъде от една страна понятна за всички, а от друга страна скрита за обикновените хора." („Ела след мене", НБ, 05.05.1929)

„Богословите и до днес защитават твърдението, че Господ е създал света в шест човешки дни. Но така ли е? В шест дни ли е създаден? В едно изгряване и едно залязване? Това е човешко разбиране, светът не е така създаден." („Освободени", НБ, 17.01.1932)

„Промените, през които е преминала Земята, включват един дълъг период от време, което не противоречи на Писанието. Там е казано „в първия ден", но трябва да се прибави думата Божествен. И тогава, като се каже „в първия Божествен ден", това подразбира вече онзи дълъг период от време, през който нашата Земя е минала ред промени, докато дойде до положението, в което я намираме днес. Едно трябва да знаят учените, а именно: каквито и огъвания или пречупвания да са ставали със земните пластове, във всичко това има голяма разумност. Ако една мравка започне да лази по стените на вашата къща, тя няма да знае защо те са прави, но всяко разумно същество ще разбере, че тук се крие някаква закономерност. Ако същата мравка попадне на тухлите, на циглите в тази къща, тя няма да разбере защо са направени тези изпъкнали и хлътнали места между тях, но разумният човек ще разбере тяхното значение, ще знае, че по такъв начин къщата се предпазва от дъждовете." („И рече Бог", НБ, 06.11.1927)

„Като ученици вие трябва да изучавате методите, с които живата природа работи, и да ги прилагате в живота си. Ще кажете, че природата работи бавно, с хиляди и милиони години. Природата работи бавно, но последователно. Като изучавате формите, през които е минал човек, виждате, че за създаване на сегашния човек природата е употребила около 18 милиона години. Като проследите развитието на човека в утробата на майката от ембрион до сегашната му форма, виждате, че в един кратък период от 9 месеца той минава през всички форми на живота. Значи достатъчно е човек да работи системно и последователно, за да може да съкрати работата на хилядите години в един кратък срок." („Неизвестни величини", МОК, 30.01.1927)

Ориген:

„Ако държим на буквата и че трябва да тълкуваме онова, което е написано в Библията, по начина на евреите и на хората от общината,

само по буква, аз се червя да призная, че Бог ни е дал този закон, защото законите на човеците тогаз изглеждат по-добри от тези, които приписват на Бога." Той казва още: „Кой смислен човек ще приеме, че първият, вторият и третият ден на творението, във връзка с които се намеква за вечер и утро, когато още няма Слънце и звезди и че в първия ден няма и небе. Кой човек е такъв идиот да допусне, че Бог насажда дървета в рая, в Едем, сякаш е градинар и пр. Аз съм на мнение, че хората трябва да разглеждат тези неща като образи, в които е скри по-дълбок смисъл."

„Колко безсмислено е да си представим седемте дни на сътворението като обикновени дни, понеже едвам на четвъртия ден се говори за създаването на Слънцето. Следователно, би трябвало първите три дни да протекат без Слънце, Луна и звезди, а първият даже и без небе. По-нататък, колко безсмислено е да си представим Рая, Дървото на Живота и яденето от ябълката по физически начин. Когато се казва, че надвечер Бог е ходил из градината, че Адам се е скрил зад дърветата, вярвам, че никой не ще се усъмни, че тук под един недействителен телесен факт, се загатва образно за един скрит смисъл. Също и Каин, когато побягна от Лицето на Бога, трябва да обърне вниманието на читателя за момент, да разбере що е Лицето на Бога и що значи да се обърне към него. Когато дяволът отведе Исуса на високата планина, за да му покаже оттам царствата на целия свят и тяхното величие, кой внимателен читател не ще осмива онези, които вярват, че дяволът показва на Исус царствата на персите, индийците, скитите и партите, и той ги вижда с телесните си очи, и за целта е необходимо да се изкачи на високо, за да вижда това, което се намира долу. Подобно на тези неща и много други ни убеждават, че в Евангелието, в буквалната истинска история са втъкани много други външни недействителни неща, но действителни духовно."

Посветените са единодушни, че книгата Битие може да бъде правилно разбрана само ако бъде разгледана в Светлината на мистицизма. Ако се вземе само буквалният превод, цялото Сътворение е една детска приказка с много противоречия. Но, разгледано по-дълбоко, ще се види, че това е една много дълбока книга, която ни разкрива както еволюцията на човека и човечеството, така и образуването на Космоса и развитието на човешката душа. И всички малко или много Посветени в окултната наука са схващали въпроса по този начин. Смислът на този текст, записан от Мойсей, е толкова дълбок, че Учителя казва за него: *„Много трябва да учи човек, за да разбере вътрешния смисъл на тази глава. Разбере ли Битието, ще дойде онази абсолютна вяра, с помощта на която ще може да съгради своя живот." („Учение и работа", УС, 23.09.1934)*

В тази книга целта ми не е да опитвам да давам всички готови отговори, а по-скоро да дам импулс на тези, които търсят, да продължат смело напред, имайки едно малко парченце от Истината за отправна точка, и знаейки, че не са сами. Затова няма да се впускам в подробни тълкувания на Сътворението, тъй като това би отнело хиляди страници и би ни откло-

нило твърде много от основната идея на книгата. Тук бих искал да направя само няколко важни уточнения, за да бъде поне донякъде правилно разбрано Сътворението:

Първо, думата *„Адам”* в Библията е неправилно преведена. В оригинала тя е *„АДМ”* и означава *„човечество”*. И това обяснява много неща, включително че под Адам, Ева, Ной и т.н. не се говори за отделни хора, а за цели общности и епохи. Например притчата за Ноевия ковчег символизира Атлантския потоп и групите праведни атланти, които са напуснали потъващия континент, преселвайки се на изток към Египет и днешна Индия. В противен случай всеки мислещ човек би следвало да си зададе логичния въпрос: Ако Адам и Ева са били първите хора; Каин и Авел - техните синове; а Каин е убил Авел и си е взел жена, откъде се е взела тази жена?!

Прав е Джон Уотсън, който казва: *„Еволюционната теория е универсално възприета не защото е доказана, а защото единствената ѝ алтернатива – Сътворението, е очевидно невероятна.”*

Ако наистина Сътворението се тълкува буквално, както правят много днешни духовници, то е толкова безсмислено, че в много отношения дори теорията за маймуноподобните ни предци звучи по-достоверно. Защото е трудно разумният да приеме безумната идея, проповядвана от църковните християни:

„Според библейското учение за Сътворението, само на планетата Земя съществува биологичната форма на живот. Това прави нашата планета уникално небесно тяло в цялата Вселена. След цялостния творчески акт, описан в първите две глави на Библията, на Земята е създаден животът, а в края на Сътворението – човекът, като венец на цялото Творение. А това показва, че феноменът „живот” и човекът са били целта на Творението. Този Творец е създал всички условия, за да бъде възможен животът на Земята. Той има особен интерес към най-висшето Си творение – човека.”

Човекът може и да е венец на земното Творение, но да твърдим, че всички тези звезди, слънца и далечни светове са създадени само за да ни святкат в нощното небе като лампички, без да са поле за развиващия се Живот, е признак на пълно невежество.

Друг интересен стих, рядко разбиран правилно, е записан в Битие 1:26:

„И рече Бог: да направим човека по наш образ и наше подобие.”

Преводачите тук са превели затруднилата ги дума *„Елохим”* (която била не само от множествено число, но едновременно от мъжки и женски род) като равнозначна на думата Бог, която е от единствено число и без род – т.е. без пол.

За мистиците обаче под думата *„Елохим”* се разбира група същества от четвъртия чин на ангелската йерархия (духовете на формата), които са взели дейно участие в сътворението на формата (образа) на човека. И така става ясна мисълта на Учителя, че „Бог е единица, проявена като множество” - Той се проявява и твори чрез всички Свои създания, като всяка отделна група си има своя мисия, без която всички останали мисии губят своя смисъл - както би се случило ако от един часовников механизъм премахнем едно колелце, дори то да е най-малкото.

24.6. Достоверна ли е Библията?

Учителя:

„Евангелието, както е преведено, не е правилно преведено. За да преведеш нещо правилно, ти трябва да го преживееш, да се прехвърлиш в тези времена, когато Христос е живял, за да разбереш духа в Павла, в Петра, в Христа. А днес както превеждат, дават един буквален превод, вследствие на това хората, като четат Евангелието, не вярват в него. Не вярват, защото преводът не е верен. Духът го няма там." („Музика и пеене – средство за тониране", ООК, 19.11.1922)

„Моисей, който разбирал великите закони на Битието, вярно е предал фактите за създаването на света, но преводачите са направили известни грешки. Оригиналът е верен, но в копията са допуснати неверни факти." („Преди Авраама", НБ, 15.06.1930)

„Самият превод на Светото Писание не е правилен – много думи не са предадени в точния им смисъл." („Дойде на себе си", НБ, 12.06.1927)

Много църковни проповедници твърдят: *„Библията притежава уникално качество – Бог, като неин автор, забранява отнемане, заменяне или допълване на информацията, която Той дава в Своята Книга. С това се обяснява фактът, че има пълна хармония в текста на съвременната Библия с ръкописите отпреди хилядолетия."*

Те са готови дотолкова да твърдят, че българската версия на Библията е вярна от кора до кора, все едно първо тя е била написана, а после е преведена на иврит.

Интересно ми е тогава как ще обяснят факта, че дори в преводите само на един език, в различните версии, определени случки са предадени с толкова различни думи и противоречиви значения, че често коренно се различават от дадено друго издание. Ето един пример, който ми попадна на пръв поглед, като съм сигурен, че има и по-фрапиращи - 1 Йоан 5:18:

„Знаем, че всеки, който е станал Божие дете, не продължава да греши, защото Божият Син го пази и лукавият не го докосва." (Съвр. прев., 2004)

„Знаем, че всеки, който е роден от Бога, не съгрешава; а роденият от Бога пази себе си и лукавият не го докосва." („Верен", 2002)

А между българската и чуждоезиковите версии на Библията разликите са още по-големи. Как тогава можем да твърдим, че точно нашият екземпляр е 100% еднакъв с оригинала?

Също така, когато разглеждаме достоверността на Библията, нужно е да се знае, че думите на еврейски език, особено на стария стил, са слети една с друга и не са отделени като в нашия език. Прибавете към това и обичая да се пропускат гласните при писане (това се е правило, за да се пести място по трудно достъпните материали, върху които са записвани книгите по онова време), така че при четене е много важно как и къде ще бъдат поставени, и ще видите какви големи трудности трябва да се преодоляват при установяването на оригиналното значение. Най-малката грешка може

напълно да промени смисъла почти на всяко изречение. Ясно е, следователно, че шансовете да се получи точен превод били твърде малко, освен ако той не бъде разглеждан в светлината на мистицизма, който може да разкрие Истините отвъд буквите и думите.

Всъщност това е била и причината онези, които първоначално написали Библията, да я изложат по подобен труден за разгадаване начин, за да бъде разбирана само от достойните, така че светите истини да достигат само до светите хора.

Нека разгледаме един пример, доказващ горното твърдение: *„И създаде Господ от реброто, взето от човека, жена, и я заведе при човека." (Битие 2:22)*

В оригиналния текст думата, означаваща *„ребро"*, може да бъде преведена и по друг начин, който заслужава поне малко внимание, понеже звучи доста по-разумно - тя означава *„страна"*. Ако я преведем така, това ясно показва, че човек е бил двуполов и че Господ разделил половете на мъжки и женски, което е много по-удачно разбиране от онова за реброто.

Когато стане въпрос за достоверността на Библията, църковните тълкуватели обикновено се позовават на стиховете: *„Няма да прибавяте нищо към словото, което ви заповядвам, нито да отнемате от него, за да пазите заповедите на Господа, вашия Бог, които ви заповядвам." (Второзаконие 4:2)*

„Ако някой прибави нещо към тях, нему Бог ще наложи поразите, за които е писано в тая книга; и ако някой отнеме нещо от думите на книгата на това пророчество, Бог ще отнеме дела му от книгата на живота и от светия град и от написаното в тая книга." (Откровение 22:18-19)

И сякаш забравят, че Бог и в Рая заповяда нещо: *„Жената отговори на змията: плодове от дърветата можем да ядем, само за плодовете на дървото, що е посред рая, рече Бог: не яжте от тях и не се докосвайте до тях, за да не умрете." (Битие 3:2,3)*

Ала кой ли Го послуша... Дори самият факт, че Бог ни предупреждава да не подменяме Истината, говори, че Той знае, че е твърде вероятно да го сторим.

И тъй, кое ни дава повод да мислим, че и сега някой е опазил чистото непроменено Слово Божие?

Но въпреки всичко, казано дотук, нека бъде ясно за всеки търсещ, че тези несъвършенства не би трябвало да ни откажат да четем Светото Писание, а точно обратното - да го четем с будно съзнание и да мислим дълбоко над всеки стих. Защото в наши дни няма втора книга като Библията, която да съдържа толкова много окултни истини, макар и често забулени зад алегории, а също и неточни преводи или произволни съкращения на части, определени от църковните отци като *„апокрифи"*. Мистикът, който обаче знае какъв смисъл е трябвало да се предаде, лесно може да различи оригиналните от вмъкнатите части и да открие бисерите, скрити зад почти всеки ред от тази боговдъхновена книга.

Казано е, че който иска - ще му се даде, и който търси - ще намери. Тези думи са валидни с пълна сила за стремящите се към Истината.

24.7. Фалшивите апокрифни евангелия

„Той отговори и каза: всяко растение, което не е насадил Отец мой небесен, ще се изкорени. Оставете ги, те са слепи водители на слепи; а слепец слепеца ако води, и двамата ще паднат в ямата." (Матей 15:13,14)

През 2003 г., с появата на романа *„Шифърът на Леонардо"*, масово започна да се говори за много *„разбулени тайни"* около живота на Исус Христос. *„Сензационните разкрития"* се основаваха на *„гностически евангелия от края на втори и началото на трети век"*. Текстът, върху който се изгражда почти цялата сюжетна линия на романа, е от така нареченото *Евангелие на Филип*, представящо Мария Магдалена като интимна спътница на Исус Христос:

„Господ обичаше Мария повече от [всички] ученици и [често] я целуваше [в устата]. Останалите [ученици, като го видяха], че [обича] Мария, му казаха: Защо я обичаш повече от всички нас? Спасителят им отвърна, каза им: Защо не обичам вас като нея?"

Този крайно провокативен текст, в комбинация с умело измислената теория за грандиозна конспирация на църквата, целяща укриването на тази част от живота на Христос, силно привличат общественото внимание през последните години. Те станаха вдъхновение за множество книги, филми и телевизионни предавания, посрещани с почти нестихващ интерес, и разглеждащи измислената любовна връзка на Исус с Мария Магдалена и още по-безумната идея, че тя му е родила незаконен син.

На друго място в това *„Евангелие от Филип"* пък четем: *„Бог е човекоядец. За това му е [пренесен в жертва] човек. До преди да започнат да принасят в жертва човек, му принасяли в жертва животно."*

Вярвам, че коментарите са излишни.

„Евангелието на Мира" („Евангелие от Есеите") пък ни учи да ядем плодовете и зеленчуците сурови, да си правим клизми, да пием сурово мляко[9] и други популярни възгледи в наши дни, като целта очевидно е да бъде заобиколено рационалното мислене на хората и да ги приемат, защото *„в Евангелието пише така"*.

Ако вникнем в същността на четирите познати ни Евангелия, записани в Новия Завет, ще видим, че това, което Христос проповядва, е в съвсем друг дух, сякаш е писано от хора със съвсем различна душевност, в съвсем различна епоха.

Макар че текстът носи някои хубави послания, това по никакъв начин не дава повод Истината да се отстоява чрез лъжи и пропаганда. В случая е интересно, че преди близо век въпросният автор, който го е публикувал (Едмонд Шекли), е бил сред първите вдъхновители на New Age течението, чиято запазена марка е смесването на истина с откровени лъжи. Жена му

9 Суровото мляко, дори да е полезно, си остава коктейл от всевъзможни микроорганизми и бацили. Ако животното, от което е издоено, не е в съвършено здраве, неговото мляко може много повече да навреди, отколкото да помогне, ако се пие сурово. Освен това според Аюрведа (индийската народна медицина) то е и много по-трудно за храносмилане от свареното.

пък (Дебора Шейнман) е била дъщеря на вицепрезидентката на Вегетарианското Общество в Ню Йорк. Още по-интересен е фактът, че оригиналният ръкопис не може да бъде открит, нито има сведения да е бил представен публично, а разполагаме само с *„превода на Ед. Шекли от арамейски"*.

Не смятам за нужно да публикувам всички съмнителни факти около тези текстове - и това е достатъчно, за да бъде ясно докъде е стигнало невежеството сред слепите вярващи, когато светът приема с такъв интерес и доверие *„разкритията"* на Дан Браун. Будни бъдете.

25. Движението New Age

„Ню Ейдж" (Нова Епоха) се появи в началото на миналия век като постепенно набра популярност докато се превърне в днешното си състояние - един съвременен пантеизъм (религиозно учение, което отъждествява Бога с природата), в който Бога е една абстракция - една съвкупност от вселенски закони, които рядко спомагат за проявата на Любов между хората.

Това движение се яви в отговор на нарастващия духовен глад. Все повече хора виждат, че това, което им „поднасят" съвременните религии, е крайно недостатъчно, а често и противоречащо на здравия разум. И както често се случва в историята - там, където има обществен интерес, се намесват и личните интереси. Появиха се всевъзможни авторитети - духовни учители, гурута, организатори на семинари и тем подобни. Вярата се превърна в мода и всеки започна да изнася своето разбиране за света като единственото вярно, в резултат на което масовото „духовно познание" стана една каша, в която малцина успяват да се ориентират и да отделят малките частички Истина. И докато по повечето въпроси една заблуда трудно може да ни навреди сериозно, когато търсим Пътя към Бога всяко отклонение не само не ни приближава, но ни и отдалечава от желаната цел, като дори често поставя в опасност бъдещето на душата ни.

Ню Ейдж в основата си е един опит на Западните тъмни ложи да тласнат материалистичната, консуматорска култура в нова посока - изкривената духовност. А задачата на човечеството е да намери между тези две крайности Христос и да го приеме в себе си.

25.1. Какво е New Age?

„Да бъде кръстът ви препасан, и светилниците ви запалени; и вие ще приличате на ония човеци, които очакват господаря си, кога ще се върне от сватба, за да му отворят веднага, щом дойде и почука.

Блазе на ония слуги, чийто господар ги намери будни, кога си дойде; истина ви казвам, той ще се препаше, и ще ги тури да седнат, и като пристъпи, ще им служи... Знайте и това, че, ако стопанинът на къщата знаеше, в кой час ще дойде крадецът, той щеше да стои буден и нямаше да остави да му подкопаят къщата.

Бъдете, прочее, и вие готови, понеже, в който час не мислите, ще дойде Син Човеческий." (Лука 12:35-40)

Тъй като всичко, което се случва на Земята, е проекция на събития и сили, който действат в свръхсетивните светове (това е изразено и от максимата на Хермес: *„Каквото е горе, това е и долу”*), следва да потърсим там и вдъхновителите на този импулс, както и техните цели.

А те са няколко:

Първо, чрез конспиративни теории дотолкова да се примеси една илюзорна реалност с действителността, че всеки опит да бъде изнесена Истината да срещне максимално съпротивление от хилядите лъжеучения и заблуди. И наистина, когато се говори открито за толкова противоречиви неща като извънземни, ангели, рептили, плеядинци, анунаки, атланти, слънцеяди и т.н., за човек е изключително трудно да разбере същността на живота и да постави Христос да подобаващото Му място. Така човечеството плава сред едно море от противоречиви идеи, които не могат да бъдат доказани или опровергани, освен чрез дълбоки размишления и най-вече в светлината на езотеричното познание. А за съжаление повечето хора изобщо не обичат да мислят дълбоко. Вместо това те предпочитат някой гуру да им „налива знанията” в главата. И са готови да приемат и повтарят дори пълни безсмислици като *„ти си аз”, „аз съм ти”* и т.н.

Навъдиха се стотици *„Учители”, „ясновидци”,* мотиватори, лектори, и други печалбари, които безскрупулно се възползват от всеобщото объркване, за да напълнят джобовете си от депресията в съвременния свят, както и от кризата с религиите, които дават все по-неадекватни отговори на най-важните въпроси. В същото време става все по-трудно за човека с духовни стремежи да отдели житото от плевелите - особено в началото всички автори звучат съвсем достоверно. И тогава търсещият неизбежно изпада в много трудна ситуация: да медитира ли, да спортува ли, да визуализира ли, да се концентрира ли или да не мисли за нищо? Или пък да черпи от почти пресъхналите извори, които са текли преди близо десет хиляди години на изток?

Кой в крайна сметка, е създал човека: извънземните или Бог? И защо сме тук – за да участваме в някакъв извратен космичен експеримент или, за да бъдем част от един величествен Божествен план, целящ да ни превърне в ангели, че и много повече?

В резултат на всичко това, съзнанието е непрестанно заето с толкова много несвързани и противоречащи си мисли (които поотделно звучат достоверно и логично), че губи способността да отсъжда кое е вярно и с всяка следваща идея се оплита все по-безпомощно в този лабиринт.

Също така, тези злонамерени към човечеството духовни същества се опитват всячески да прехвърлят всички представи за духовните светове към материалните. Те дотолкова изопачават всички Свещени Писания на народите, думите на пророците и дори археологическите находки, че всичко според тях води до някакви тотално нереалистични възгледи, представящи например хората като деца на извънземните, и твърдящи, че животът е бил донесен на Земята с НЛО. В това няма и грам истина. Животът е дошъл чрез „сгъстяване” на материята, като първоначално формите са живели в по-фини тела и постепенно са се „материализирали” до физическия си облик. Постепенно сме преминали през фази, които откъм плътността на материята можем да уподобим на мекотелите, хрущялните животни и

т.н., докато се сдобием с твърдия костен скелет, който днес приемаме за даденост. И всичко това, без да са ни били нужни совалки и извънземни.

Хубав пример за дейността на тези среди е популярното тълкуване на стенописите в църквата в с. Добърско *„Св. св. Теодор Тирон и Теодор Стратилат"* и безумното твърдение, че Исус Христос не е изобразен в своята аура, ами като извънземен, идващ на Земята с ракета.

От духовна гледна точка пък основен проблем се явява фактът, че в това движение ръководните функции на Бога се приписват на човека - подхранва се своеволието и незачитането на Божията Воля. Внушава се вярването, че ако следваме определени вселенски закони, които не са обвързани с морал и доброта, ние пак ще получаваме каквото си пожелаем. Примери са филма *„Тайната"*, книгите *„Поискай и ще ти бъде дадено"*, *„Подсъзнанието може всичко"* и т.н. Действително подобни практики може и да дават резултати – например човек може да привлече определена сума пари или друга придобивка, но тъй като тя ще дойде по един неправомерен път, незаслужено, ще се наложи в бъдеще (а често и в самото настояще) да плати с лихвите за нея. Например с разклатено здраве или злополука. Нека всеки, който търси пряк път към щастието, да го има предвид. А още и думите на Учителя: *„Човек не е дошъл на Земята, за да бъде щастлив, но да се учи. При сегашната степен на развитие, щастието не може да се намери на Земята. То е за в бъдеще. Човек трябва да приготви условията за придобиване на щастието в бъдеще." (из „Изворът на Доброто")*

От една страна Ню ейдж е бизнес за милиони, а от друга (по-важна и опасна), ни води към една помрачена духовност, както и повърхностно световно обединение, което ще се използва за налагането на Новия световен ред. На тези популярни възгледи им липсва както дълбочина, така и разбиране за духовните светове, което може да бъде открито единствено чрез Посветените, които са в пряка връзка с тези светове. Много от гурутата ни учат да търсим спасение и добри условия само за себе си, а другите нека се спасяват както могат.

Ню ейдж ни отдалечава от идеята, че всеки е дошъл на Земята с важна мисия, и тя е тясно свързана с мисиите на нашите братя и сестри – ако те се провалят, проваляме се и ние. Затова е важно да запазим своето ясно,

будно съзнание, вместо да живеем в илюзии за внезапно решение на проблемите от днес за утре или как ще се пренесем на Небето и ще живеем сред ангелите, без да сме си научили първо уроците като хора.

Друга деструктивна идея е тази, че човечеството, щом унищожи тази планета, ще може да се пресели на друго от околните небесни тела и там да намери подходящи условия за живот. Тя е толкова наивна, че дори сляпата наука лесно я опровергава, но пък за мнозина се оказва идеален повод да продължат с консуматорския си живот и добро оправдание за това, което колективно причиняваме на Майката Земя.

Основен похват на всички ню ейдж учения е, че малки дози Истина (обикновено всеизвестна) се използват като ракета-носител за големи и опасни лъжи. В тази и следващата глави ще бъдат разгледани част от тях, а останалите, на принципа на аналогията, вярвам ще станат още по-очевидни за мислещия читател.

25.2. Позитивното (не)мислене

Ню ейдж уверено ни учи как да се справяме по-добре в материалния живот чрез *„духовни практики"* - нещо като духовен материализъм. Гурутата ни убеждават, че не са нужни нови ценности, нов морал или нови добродетели - нужно е само да спазваме определени правила (визуализиране, позитивизъм) и ще станем най-успешните хора на планетата. Подобен начин на мислене може да стъпи само върху изцяло подменени ценности, според които личният успех не е свързан с израстване, с помъдряване, с живот, посветен на общото благо. Това учение обаче отхвърля всички тези качества, които се развиват трудно, в продължение на цели години и животи, и ни дава бързо решение, което не изисква почти никакви усилия: представят ни набор от техники, които лесно можем да използваме, за да утвърдим превъзходството си над другите, да натрупаме бързо и лесно блага.

Все същите заблуждения още от Адам и Ева досега: *„Изяжте този плод и всичките ви проблеми ще се решат от днес за утре - ще станете като Бога."*

Ето няколко красноречиви примера, които идеално описват тази лъжа:

Тони Робинс: *„Ако някога сте мечтали за по-добър живот, „Неограничена власт" ще ви покаже как да използвате силата на ума си, за да имате, да постигнете и да създадете всичко, което си пожелаете."*

Джеймс Рей: *„Веднага, щом концентрирате мисълта си върху това, и... бум! Имате чисто нов Мерцедес. Толкова е просто."*

Боб Проктър: *„Единствените ограничения в живота ви са тези, които сами сте си създали."*

Освен че са съвсем неистинни и подвеждащи, подобни внушения водят към егоистични желания и жажда за „повече". А също и до съвършено погрешната представа, че смисълът на живота се крие в личното щастие и материалните блага. Точно тези обаче са основополагащите камъни на днешната култура, водеща към най-голямата опасност пред човешките души – потъването в чисто материални и сетивни желания. Учат ни да бъдем неограничени, преуспели, богати, известни. Ако може – веднага.

Без усилия, без воля, без себераздаване.

Защо ли тези обещания са ми познати:

„И като Го възведе на висока планина, дяволът Му показа всички царства на вселената в един миг време. И рече Му дяволът: Тебе ще дам властта над всички тия царства и славата им, понеже тя е мене предадена, и аз я давам, комуто искам; ако, прочее, ми се поклониш, всичко ще бъде Твое. Исус му отговори и рече: махни се от Мене, сатана! Защото писано е: „Господу, Богу твоему се покланяй, и Нему едному служи." (Лука 4:5-8)

В този мироглед целият проявен свят се движи от закони, зад които няма никакъв морал. Убеждават ни, че е достатъчно само да ги спазваме, за да можем да *„излъжем системата"* и да живеем щастлив благословен живот. Например ако си визуализираме нещо и го предизвикаме със силата на мисълта си, то ще се превърне в реалност. Учат ни: *„Представи си, че имаш 1 милион долара и те ще паднат от небето."* Но никой не ни казва, че над нас има и закони, които се управляват от Разумни Същества, и когато нещо ни се даде незаслужено – по лесния начин и чрез своеобразна магия (егоистична, сиреч черна) – то става начало на цяла верига от причини и последствия, които да изравнят везните между заслуженото и полученото. Ако някой реши да си визуализира тези един милион долара, и е достатъчно упорит, е доста вероятно да ги получи по един или друг начин. Но още по-сигурно е, че ако това се случи, ще бъде овъзмезден с някое друго събитие, но с отрицателен знак. Защото няма пряк път до мястото, до което си заслужава да стигнем. И Учителя на това ни учеше:

„Христос мина през страдания, защото разбираше смисъла им. Той пострада за хората, стана техен поръчител. Христос изпи горчивата чаша, но разбра дълбокия смисъл на страданието. Без Христа човечеството не би се спасило. Като знаете това, не ставайте отново роби на света. Вие търсите щастието на Земята, но не можете да го намерите. На Земята няма щастие. Ако търсите щастие, ще го намерите само в Бога." („Прав и крив път", УС, 19.03.1933)

И още: *„Ако с лесността се постига нещо, пръв Христос щеше да приложи тоя метод. Какво по-лесно от това, да дойдеше Христос като цар, да издаде един закон и да застави всички хора да приемат учението Му? Защо Бог избра толкова тежък път за Христа? Защо Го изпрати като син на едно семейство в незавидно положение, да няма къде глава да подслони? Труден е пътят на човешката душа. Още по-труден е пътят на великите души. Това, което душата желае, не се постига на Земята. Тук тя прави опитите си, копае, разработва, а плодовете жъне другаде. Земята не е място за щастие. Тя е велико училище, в което човек развива своя ум, своето сърце и своята душа. В бъдеще Земята ще се преустрои, ще даде условия за правилното развитие на човека. Тогава хората ще бъдат щастливи, но днес това е невъзможно." („Трите пътя", НБ, 17.10.1943)*

За съжаление обаче в наши дни все повече хора вярват, че *„позитивното мислене"* съдържа отговорите на всички въпроси и тайната на всички тайни. Чрез *„позитивното мислене"* те спират да мислят и така духовното им развитие приключва още преди да е започнало. Те ентусиазирано посе-

щават семинарите на застаряващи български и чуждестранни мотиватори и гурута, които периодично ги събират и срещу щедро възнаграждение са готови да им отворят вратите на познанието и да им разкрият тайните на щастието.

Получава се следното: след поредния семинар новопосветените няколко дни буквално не стъпват по земята: всичко наоколо е супер позитивно, пеперудите пърхат с крилца, розови облачета се реят из въздуха, хората са добронамерени и щастливи. След като са научили най-важната тайна, те се усмихват на непознати, поздравяват бабите в асансьора и непрекъснато си повтарят колко важно е да мислиш позитивно, тъй като с това се решават всички проблеми. Позитивният период продължава, докато не се случи неизбежното – някакво събитие, което да ги принуди да се събудят от блажения унес с птичките и пчеличките и да погледнат трезво към света около тях.

Защото няма начин да си едновременно с всичкия си и да твърдиш, че всички проблеми са илюзия, а от теб се иска само да гледаш на живота позитивно, без да предприемаш каквито и да било действия за разрешаване на задачите на своя живот. Не и докато детето ти боледува, докато мъжът ти те бие, докато хората умират от глад и болести пред очите ти.

И това осъзнаване бързо принуждава тези хора да забравят за малоумния призив, които и самите те са проповядвали при всеки удобен случай: *„мислете позитивно, а всичко друго ще се оправи – нещата ще се подредят сами, вие няма нужда да се занимавате с тях, просто мислете позитивно, позитивното мислене решава всички проблеми...”*

Разбира се, прекрасно е да мислиш позитивно, вместо да си някакъв намръщен черноглед песимист. Има голяма вероятност така да заживееш по-качествено. Но ако човек се стреми към това да види живота на околните по-хубав, вместо да го направи такъв, той е обречен на мрачен духовен застой.

Нека не забравяме Цезар, който по време на триумфа си е имал човек до себе си, който да му повтаря: *„Помни, че си смъртен, помни, че си смъртен!”* Нека не забравяме и древната мъдрост: *„И това ще премине.”* Тя се отнася за всичко: както за хубавите, така и за лошите неща в живота. Да отричаш всичко негативно в света около теб по никакъв начин не може да бъде наречено мислене, пък било и позитивно. Защото най-опасно е да си мислим, че животът, в своята пълнота, е възможен само в една половина. Това е половинчато мислене, а не позитивно.

И в заключение: Имаме пълното право да си затваряме очите за всички проблеми, с които животът ни сблъсква, макар че от това те не само няма да изчезнат, а и ще се задълбочат. Но позволим ли си да си затваряме очите за чуждите страдания, ние вече сме обърнали гръб и на Христа, и на Бога. И оттам насетне всяка крачка води към пъкъла.

Алберт Айнщайн: *„Светът няма да бъде разрушен от тези, които вършат злини, а от тези, които ги гледат, без да правят нищо.”*

Гьоте: *„Природата никога не спира движението си и наказва всяко бездействие.”*

25.3. Фалшивите будители

„Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабители." (Матей 7:15)

През последните години особено активно в публичното пространство се появиха едни хора, които с всички сили ни поднасят определени истини, а към тях (склонен съм да вярвам, че го вършат несъзнателно и от неразбиране) куп лъжи по духовните въпроси, тласкащи целия ни мироглед или към материализъм (да търсим източника на всички проблеми в извънземни, рептили, илюминати, масони, билденберги и т.н.[10]) или към съвсем изопачена духовност. Най-отличителната им черта е, че представят Христос като поредния гуру – просто един от Учителите на човечеството и ролята му за еволюцията на човечеството не е по-голяма от тази на Буда, Лао Дзъ, Кришна, Заратустра, Питагор, Платон и т.н., или тотално отричат, че е съществувал и го определят като митична личност.

Ето например няколко цитата от водещите проповедници на подобни лъжи, които, под предтекст, че представят на човечеството скритата истина, пробутват много опасни учения. Ян ван Хелзинг пише:

„Юг дьо Пайен се връща във Франция, впечатлен от еврейските и мюсюлманските тайни учения, и преди всичко потресен от „забранената истина", която стигнала до ушите му: Исус не е умрял на кръста!"

„Легендата за Мария[11], която до ден-днешен не може окончателно да бъде доказана, предизвиква разцепление в църковните и извън църковните среди. Много са основанията, които говорят за нейната историческа истинност, но най-изключителното в древната тайна е твърдението, че Мария не стига сама до Франция, а води едно или повече деца на Исус. Някои дори твърдят, че много от готическите постройки, които са посветени на Notre Dame („нашата дама", „нашата любима госпожа") и са украсени от Черната дева, не са наречени на Богородица Мария, а вероятно на Мария Магдалина с детето — детето на Исус!

Възгледът на тамплиерите за семейната ситуация около Христос се споделя и от катарите, които през 13 и 14 век са трън в очите на

---

10 Нашите основни врагове са в свръхсетивния свят и се проявяват чрез нас, когато се поддадем на злите им влияния. Ако победим тях, нищо земно няма власт над душите ни. Христос ясно го казва в Матей 10:28-31: *„И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената. Не две ли врабчета се продават за един асарий? И ни едно от тях няма да падне на земята без волята на вашия Отец; а вам и космите на главата са всички преброени; не бойте се, прочее: от много врабчета вие сте по-ценни."*

11 Това е тотална лъжа, макар и доста нашумяла през последните години. Тя се основава на изфабрикувани *„апокрифни евангелия"*, които твърдят, че Христос, през 3-те години от земния си живот в тялото на Исус, е имал връзка с Мария Магдалена, и даже са имали извънбрачно дете. Някои среди усилено опитват да представят най-светлият дух, някога е ходил по Земята, като обикновен човек.

Ватикана, убежденията им, които сериозно плашели католическата църква, се основават на кръгове около Мария Магдалина."

Дейвид Айк[12] пък често ни учи неща от сорта на: *„Думата „Христос" идва от гръцки „christos", което просто означава „помазан". Помазване се извършвало с мас от крокодил, с менструална кръв и Бог знае още с какво. Този израз бил използван за всеки еврейски цар или свещеник и би могъл да бъде използван за всеки, който е бил помазан... Думата „Исус" освен това се явява в превода на гръцки, и ако той е съществувал, което не е вярно, истинското му име със сигурност не е било Исус."*

Има и много други, но струва ми се тези двамата са най-популярни у нас и представят цял един клон от Ню ейдж движението. Твърде вероятно е тези хора да нямат необходимата езотерична подготовка, за да могат да обхванат и отсеят Истината, и неволно заблуждават мнозина, като ги отклоняват от пътя за правилното разбиране на Христос и Божия План.

Общото между тях е следното: Те са добри анализатори на световните политически и икономически събития - разкриват много задкулисни измами на материално ниво. Също така имат някакви смътни представи за духовното, но те са изключително повърхностни и не им позволяват да вникнат в дълбочина и да видят *„цялата картина"*.

Невъзможно е обаче да бъдат правилно разбрани съвременните събития, ако не се вземе предвид цялостната земна еволюция. За разлика от истинските Учители, никой от тях няма опит в правомерно постигнато ясновидство, а се позовават само на източници, като често дори не назовават кои са те.

Почти всички мракобесни идеи относно Христа, които тези псевдоучители проповядват, са представени и от движението Zeitgeist. Иван Стаменов подробно ги е разгледал и опровергал - препоръчвам неговата публикация, която можете да прочетете тук: **goo.gl/uYAjYe**

Част от това движение е и световноизвестният визионер Жак Фреско, който предлага популярни, но безкрайно неподходящи решения на проблемите на нашето време. А именно – ресурсно базирана икономика, която е не по-малко консуматорска от сегашната и не по-малко зависима от ограничените ресурси на планетата, за които той твърди, че *„имаме предостатъчно, за да изградим такава система."* А после?

Аз лично не бих имал вяра на човек, който говори за един по-добър свят и в същото време проповядва против вегетарианството и против Бог, а от друга страна пропагандира заменянето на традиционното земеделие с хидропоника (което от духовна гледна точка е пълна лудост), и едно технологично и автоматизирано общество, което прави хората тотално зависими от *„добросъвестните"* създатели и инженери.

Може би в едно общество от ангели (или от хора след хиляди години) това би било едно съвършено устройство, но за съвременното човечество тази идея ще доведе неизбежно до 2 неща:

• злоупотреба с власт от тези, които стоят в основата на едно такова общество, водеща до поробването на всички останали;

12 Политическите му коментари са добри, но по всички останали теми рядко изобщо казва нещо вярно.

• или, ако случайно това не се случи - групово бездействие, понеже всички имат всичко, без преди това да са придобили необходимите ценности, които да им позволят да използват това *„всичко"* като условие за своето и общото духовно развитие, а не за порочен и безцелен живот.

Друга фраза на Жак Фреско гласи: *„Няма такова нещо като индивидуалност. Просто всички сме продукт и следствие на влиянието на средата. Всеки е отражение на културата, в която живее."*

Точно така ни говори една особена категория паднали архангели, вдъхновяваща съвременния материализъм. С такива фрази те не само съвършено отричат душата, но и приравняват хората с машини, които действат единствено според това как са били програмирани. Това не е вярно. И не е нужно човек да е гений, за да види колко много случаи има на деца, израсли в едно семейство, при почти съвършено еднакви условия, а се превръщат в коренно различни личности. Накратко: И Жак Фреско, и цялото му движение *„Цайтгайст"*, с нищо не са по-различни от лъжите, които повечето медии ежедневно бълват към нас.

25.4. Нашествието на рептилите

Конспиративната теория за рептилоидните пришълци ги представя като свръхинтелигентни и технологично напреднали гущери, които са под прикритие сред нас и чиято тайна мисия е да завладеят света. Вдъхновителите на това безумие ни уверяват, че рептилоидите са злонамерени същества, които умеят да въздействат на човешките сетива чрез магия, което пък им позволява да живеят неразличими сред нас и да търсят глобална власт.

Цялата тази идея съвършено изразява духовната нищета, в която е изпаднало човечеството, както и готовността му да повярва на всичко, поднесено по сензационен начин. И всичко това се случва точно в момент, в който хората (и в най-голяма степен европейските наорди) трябва да си стъпят здраво на краката и да започнат да мислят трезво.

Не разбирам как всички, обхванати от илюзията за рептилското нашествие, не се сещат да са си зададат няколко логични въпроса:

Първо, ако Бог, Който е Всемогъщ и Вселюбящ, ни е дал свободна воля и ни е изпратил на Земята да се учим и развиваме, би ли допуснал някаква чужда цивилизация да се меси в нашата еволюция без нашето или Неговото съгласие?

Второ, как така нито един духовен Учител не ни каза да се пазим от тях, и не ни предупреди за опасността, а всички ни говориха, че злото се корени на съвсем друго място: *„А онова, що излиза из устата, иде от сърцето; то именно осквернява човека; защото от сърцето излизат зли помисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули: това осквернява човека." (Матей 15:18-20)*

И трето, според много конспиративни теоретици рептили, анунаки, извънземни или други цивилизации са създали днешните хора. Но едва ли имат обяснение как е възможно същества, които биват представяни ужасно изглеждащи, да създадат хора, които ги надминават многократно в своята красота? Ако тези извънземни раси са толкова напреднали в ге-

нното инженерство и създават цели цивилизации като нашата, не би ли трябвало те да се погрижат преди всичко за себе си и да направят самите себе си по-малко отблъскващи?

25.5. Истината за извънземните

Далай Лама: *„Ние ще приемем посетители от друга галактика, които също са хора. Вероятно с малко по-различен вид от нашия, но в действителност те са такива. Трябва да разберем, че извънземните същества чувстват нещата по същия начин, както и ние самите, дори и да се различават по външен вид от нас."*

Соломон Паси: *„Организации от типа на НАТО ще станат безсмислени, но трябва да се готвим за среща със създания от други планети."*

Удивително е как хора, от които се очаква да са надраснали своите детски разбирания и суеверия, са способни да говорят за неща не по-малко абсурдни от посещенията на Дядо Коледа през комина. Разбира се, твърде вероятно е те да не го правят от невежество, а защото следват нечии заповеди. Но какво да кажем за милионите, които тъкмо са се отърсили от заблудата за непогрешимостта на светските църкви и падат в нов капан.

Тук имам няколко въпроса и към конспиративните теоретици, според които извънземни цивилизации имат пряко участие в нашето развитие и правото да се намесват както намерят за добре:

1. Какви са тези Вселенски закони, ако всяка по-напреднала култура в Космически мащаб, може да се бърка в развитието на останалите и да опропасти това, над което милиарди години са работили всички ангелски йерархии начело с Христос? И не е ли логично, че същите тези могъщи същества могат да направят каквото си искат с материалните форми, които са само декорът за развитието на душите, ако те действат в нарушение на Божия Закон?

2. Ако извънземните са създали нас, както мнозина твърдят, кой тогава е създал извънземните? И като ги е създал, те не носят ли отговорност пред Него за своите действия над други Негови Творения?

3. Колко духовно сляп трябва да бъде един човек, за да вижда в Библията и в Книгата на Енох разкази за извънземни и летящи чинии?

4. Не е ли възможно летателните апарати, известни като НЛО, които са били виждани и заснемани, да са военни разработки? А когато случайно някой ги забележи, същите тези военни (под прикритието на конспиративни теоретици) да го пращат за зелен хайвер с истории за извънземни? Предполагам за никого не е тайна, че военните технологии изпреварват с десетилетия техниката, за която ние биваме информирани.

5. Дали когато древните шумери са говорили за анунаките (духовните нетленни същества), които идвали от Нибиру (Небето - духовния свръхсетивен свят) са можели да предположат, че след няколко хилядолетия *„напредналите"* човеци ще разглеждат Божествените истини по толкова повърхностен и материалистичен начин?

6. Дали създателите на тази фантастична теория не са описвали извънземните като зелени човечета не за друго, ами защото са вярвали, че за да вирее извънземна форма на живот насред пустинна планета, кръвта им трябва да съдържа хлорофил, какъвто имат земните растения — задължително условие за хранене чрез фотосинтеза? В течение на последните десетилетия тази митология се е развивала в най-различни посоки и сюжетът стигнал до такава завръзка, че могат да бъдат изброени стотици противоречащи си теории за облика на тези приказни същества и техните намерения към нас.

7. Не е ли време да спрем да залитаме по разни фалшиви нови богове и да се огледаме наоколо, за да видим, че Бог е навсякъде, и цялата разумна Природа - както на Земята, така и във Всемира, се ръководи от Него?

25.6. Модата в храненето: Суровоядство

Учителя: *„За онези, които се лекуват, суровоядството е хубаво." (из „Акордиране на човешката душа")*

А сега бих искал да разгледам едно друго течение от Ню Ейдж - храненето единствено със сурова храна. Може би е удачно да отбележа, че пиша следващите редове като човек, който е минал през дълъг път на проба и грешка в областта на здравословното хранене. Много от експериментите се оказаха глупави и наивни, но чрез тях научих много и израснах. И точно те ми дават право да напиша следващите редове, без да съдя никого, тъй като сам аз далеч невинаги съм взимал от първия път правилното и наймъдро решение. Не желая да критикувам, а само бих искал (ако мога) да помогна и да спестя нечие лутане като моето. Макар да знам, че обикновено човек, докато не премине сам през някои опитности, трудно ги разбира, мой дълг е да споделя размишлнията си за суровоядството от езотерична гледна точка.

Един от основните принципи в Природата е, че, когато тя твори, не действа бързо и не прави резки завои. Тя действа внезапно само когато се задействат разрушителните ѝ сили като земетресения и урагани, но това е съвсем друга тема. Отнело ѝ е милиони години, за да изгради тази храносмилателна система, която приемаме за даденост, а мнозина (увлечени по една още по-опасна крайност - слънцеядството) - примеат дори за нещо излишно. В същото време, до преди 100 години сред нашите предци идеята за отказ от месо е била крайно непопулярна - дори сред учениците на Учителя през първите години храненето с риба е било нещо съвсем приемливо. И в Новия Завет виждаме, че преди 2000 г. положението е било същото. Ние едва сега като общество успяваме малко по малко да прокараме пътя на вегетарианството, което само по себе си е една голяма промяна, като Щайнер изрично казва, че преди век не всички са били готови за него.

Защото както и да живеем, ние носим гените на много поколения, които са се хранили с месо, и трябва да минат векове, докато тази наследственост бъде напълно заличена. И все пак тази промяна е допустима - милиони хора в Индия от хилядолетия се хранят по този начин. От много текстове

научаваме, че кандидатите за посвещение, както и посветените, са живели дълги периоди почти без животински продукти, с изключение на мед, който, макар да е произведен с помощта на животинския свят, не е пропит с неговите астрални сили (т.е. животинските чувства и страсти) и е бил позволен в окултните школи. Когато обаче стигнем по-далеч и потърсим свидетелства за дългосрочно суровоядство (не говоря за експерименти от няколко месеца или години, а цели животи, поколения наред) такива просто липсват. Това, разбира се, не доказва нищо, тъй като Истината си е Истина, дори и всички да я отричат. Но ако действително сме пригодени за подобен начин на хранене, нямаше ли да срещаме подобни напътствия в религиозните книги или пък директно от Учителите на човечеството, а не от бизнесмени и мултимилионери, които по някакво съвпадение имат сериозен бизнес със суровите *„суперхрани"*, за които проповядват?

Би било пълна липса на житейски опит да смятаме, че подобни хора са водени от желанието да спасят света или че биха излезли пред камерата, за да кажат нещо различно от това, което им носи огромни печалби. А ето и какво казва д-р Рудолф Щайнер по въпроса:

„Хората сами са дошли до идеята да готвят зърнените храни. Какво става, господа, когато си готвя зърнените храни? Когато си готвя зърнените храни, аз ги ям топли, а не студени. Ако искаме да преработим храната вътре в себе си, трябва да употребим топлина. Да се превърнат въглехидратите в скорбяла и захар, това не става без топлина; това се нуждае от вътрешно затопляне. Когато още вън загрявам хранителните продукти и ги правя топли, с това идвам на помощ на тялото; тогава няма нужда то да отделя топлина от себе си. Като готвим храните, те се поемат от огнения, от топлинния процес... С всички неща, които върша при готвенето, аз намалявам усилията на тялото и поднасям хранителното вещество в състояние, в което тялото по-лесно го смила.

Нужно е само да сравните каква е разликата, ако човек би ял сурови картофи и когато ги яде сготвени. Ако човек ядеше сурови картофи, стомахът би трябвало да отдели изключително много топлина, за да промени тези картофи, които са почти вече скорбяла. Дори както ги променя сега, това не е достатъчно. Така от стомаха те отиват в червата. Червата също трябва да употребят много сила. Поради това картофите дълго време остават в червата. Останалите сили не са вече годни да отведат картофите в останалото тяло.

Ако човек яде сурови картофи, той или просто си напълва стомаха и червата не могат да захванат нищо повече с тях, или човек си напълва червата; но по-нататък картофите не отиват. Приготви ли картофите предварително, като ги готви или ги приготвя по някакъв друг начин, стомахът не трябва повече много да работи с тях, червата също; картофите преминават в кръвта и отиват чак в главата. Вие виждате, че като готви храната, особено като готви онези ястия, които съдържат въглехидрати, човекът има възможност да подпомага храненето.

Знаете, че в по-ново време се разпространяват всякакви глупости, особено по отношение на храненето. Глупостите

днес всъщност са станали мода. Има „суровоядци“, които не искат повече нищо да готвят, които искат всичко да ядат направо сурово. От какво иде всичко това? Понеже от материалистичната наука хората не знаят как стоят нещата, и не искат да опознаят духовната наука. Затова си измислят нещо. Пълното суровоядство не е нищо друго, освен едно фантазьорство. За известно време човек може да подложи тялото на това, бих казал, изтезание, но когато използва само сурова храна, тялото трябва да изразходва прекалено много сили и то толкова повече ще рухне след това.” *(из „Природни основи на храненето“)*

Суровата храна е безспорно много полезна. Но ако 50% от менюто ни е сурово и това води до отлично здраве и дълъг живот, е наивно да смятаме, че ако удвоим процентите, ще удвоим и живота. Суровоядството е полезно като лечебна диета, като метод за пречистване. Ала бъде ли приложено повече от няколко месеца, отиваме в крайност, която е твърде вероятно да ни навреди. Възможно е да има единици хора, при които и в дългосрочен план подобен режим да е благотворен, но те са изключения от днешното човечество и според мен не е редно да пропагандират една крайност като подходяща за всички, дори да го правят с най-чисти и добри намерения.

И все пак - ако някой иска да бъде окултен ученик, а в същото време чете Учителя/Учителите си избирателно, според това, което съвпада с личните му предпочитания, рано или късно ще се подхлъзне лошо.

Истина е, че суровоядството, както всяка друга пречистваща диета (с плодове, сокове, вода или пълен пост) носи едно чувство на лекота и спокойствие. Но всичко си има цена. Сега ще разберем и каква е тя.

Нека за начало си зададем няколко въпроса.

1. Ясно е, че зад всяко явление на физическия свят с подобен мащаб стоят скрити сили, които имат изгода от неговото проявление. А дали те не са същите, които вдъхновяват цялото New Age движение?

2. Знаете ли кой е най-големият консуматор на енергия в човешкото тяло? Мозъкът. А сега, познайте коя наша част страда най-много, когато в тялото ни има постоянен недостиг на енергия в продължение на години? Точно така, пак той.

3. И така стигаме до най-интересния въпрос: Коя категория хора биха приели една такава идея?

Според мен това са именно онези, които са осъзнали, че това, което им се говори от медиите, обществото, училищата и т.н. е тотална лъжа. И когато започнат да търсят сами, макар все още да не могат да различават истината, идва един „гуру” и чрез тотално нелогични твърдения, включващи популярни ню-ейдж думи като *вибрации, пробуждане, любов, подмладяване, квантов скок...*, успява да убеди обърканите души, че това, което проповядва е напълно доказано, безвредно и с гарантирано отлични резултати.

Предлагам ви един блестящ пример от водещият проповедник на суровоядството и суперхраните, който само във Facebook има над 12 млн. почитатели: **goo.gl/t9kULf**

„Шоколадът се нарежда планетарно в една линия със Слънцето.

Шоколадът е октава на слънчевата енергия. В действителност той е енергията на центъра на Слънцето. Той е мъжката енергия, която слиза от центъра на Слънцето. Всъщност, от всички растения, именно какаото е точно на линията, сочеща към центъра на Слънцето, което в нашите тела отговаря на сърцето, и всъщност какаото е насочено право към центъра на Слънцето, което отговаря на центъра на сърцето, наричан още „свято сърце." Така че какаото уцелва честотата на „святото сърце."

Никога не съм вярвал, че за 30 секунди могат да бъдат изречени толкова безумия, на които най-вероятно неговите последователи вярват безрезервно. Например че *„шоколадът се нарежда планетарно"*, сякаш е планета. Може би, ако допълним, че Дейвид Улф има сериозен бизнес с редица какаови плантации, горните думи ще придобият все пак някакъв смисъл.

Но да се върнем на темата за потенциалните жертви на това движение – често онези наши млади братя и сестри, които търсят, но още нямат житейски опит, за да знаят, че често там, където има интерес от много хора, става въпрос и за много пари. А също и че в такива случаи малцина от тези *„водачи"* се опитват наистина да им подарят здраве и щастие. Тези невинни жертви са обикновено от най-будната част от човечеството и очевидно притежават силна воля, за да могат да се откажат от много удоволствия в името на едно (макар и илюзорно) бъдещо благоденствие.

Тук се намесва и егото (което дори при най-духовните хора понякога заглушава гласа на разума) и казва: *„Аз не ям вредните (готвените) храни, дори и да ми се ядат! Аз съм по-силен, имам воля, мога да контролирам тялото си, но ако се откажа от този начин на живот всички ще ме помислят за безволев, или пък че съм сгрешил с този режим... Няма да допусна това, аз знам каква е истината, а всички други се заблуждават."* Ако пък нещо не се случи както го описват *„добронамерените"* и *„гарантиращи успех"* проповедници, ни е по-лесно да приемем, че ние нещо не сме направили както трябва, отколкото че сме се поддали на заблуждение. Това се основава на подсъзнателния срам от това, че сме били излъгани - той ни кара да продължаваме да защитаваме лъжата, за да не си признаем, че понякога и ние самите грешим. Това загатва и Учителя, като казва: *„Престижът на човека се уронва, когато някой му каже една лъжа. Когато някой човек ви говори Истината, какъвто език и да държи, този човек повдига вашия престиж. " („Гняв и страх", МОК, 18.11.1923)*

Предполагам започва да става ясно колко опасно за целия напредък на човечеството би било, ако голяма част от хората с най-голям потенциал си вредят по следните начини:

1. Прекарват огромна част от времето си в избор на определени храни и проучване на техните качества, обикновено по чисто материалистичен и научен път, който рядко води до някаква съществена истина. (Основната полза е само разумният отказ от рафинираните храни-отрови като вафли, чипсове, бисквити, бял хляб и т.н. в търговската мрежа)

2. В дългосрочен план си съсипват здравето, или в най-добрия случай поддържат едно относително здраво състояние с ниски нива на енергия

3. Тъй като най-много от всичко гладува мозъка и все по-често мислите блуждаят, това води и до по-трудна концентрация на мисълта.

4. Всеки човек, който се захваща с подобен експеримент, без да е особено внимателен към начина, по който тялото му го приема, лека-полека се отдалечава от всичко плътско, земно, материално и преминава към духовно, по-висше, по-чисто съзнание. Докато накрая не премине съвсем в духовния свят...

Пиша тези думи предимно въз основа на размишления и личен опит в ранните ми години - сам аз в своето непознаване на духовните закони минах през дълъг период на суровоядство и плодоядство и не мога да кажа, че това ме направи по-здрав и по-енергичен. Вярно, бях в едно постоянно полу-медитативно състояние и в духовен план ми се отрази особено благоприятно (поне първоначално), но цената беше, че трудно ставах от леглото, вършех си ежедневните задачи (умствена работа) със значително по-ниска ефективност и по-голямо разсейване.

Липсата на енергия стигаше дотам, че седмици наред още в следобедните часове ми беше трудно да си фокусирам погледа при четене. А не е като да съм се хранил малко – 2-3 кг плодове на ден бяха нещо съвсем нормално в онзи период, а също и накиснат лимец или ядки. Може би тези отдавна отминали години в експерименти укрепиха волята ми, но вярвам, че има и по-разумни начини за това - например цялостното въздържание от храна и вода за ден или няколко.

И тъй като днес вече се чувствам някак по-улегнал, не смятам дори, че веганството е полезно за всички. Напротив - убеден съм, че в разумни количества млякото от здрави, свободно пасящи животни, е една прекрасна храна за съвременните хора. С важното уточнение, че онова, което се предлага в магазините с надпис „мляко" е чист коктейл от антибиотици и бавнодействаща отрова. И че огромна част от фуражите в България са ГМО, които, до голяма степен непроменени, преминават и в млякото.

Освен това, много от специалистите по храненето, проповядващи чисто веганство и най-вече суровоядство, препоръчват задължително приемане на добавки от витамин B12, който изобщо не е гарантирано по-чист и качествен от неговите естествени източници. От друга страна това е притеснително, тъй като превръща дори хората, които сами си отглеждат храната, в зависими от Системата и от бизнеса с хранителни добавки, което трудно може да се приеме като крачка към едно по-свободно общество. А за това, че дори и Учителя не е бил тъй краен, както някои проповядват, свидетелстват много негови мисли:

„Понеже прана̀та е различно складирана в разните видове храни, едни от тях се отразяват благоприятно, а други неблагоприятно върху човешкия организъм. Оттам идва разположението или неразположението на човека. Храните са светлина, складирана в различните органи по различен начин. За да е здрав човек, трябва да употребява такива храни, които да съответстват на неговия организъм.

Всеки трябва да намери храната, която ще му действа най-добре. Овцата сама избира храната, която трябва да яде. Човек прелиства хиляди томове, за да намери указание каква храна му е подходяща. Природата е вложила в човека вътрешен инстинкт за разпознаване, коя храна ще е най-добра за него." (из „Медицински и окултни правила, том 2 - 1930-1931")

„Млякото е добра храна, но да го вземате от здрав човек и от здраво животно...

Добре е устните да бъдат червени естествено, а не червисани. Чистата кръв, дълбокото дишане, веселостта, яденето на череши, пиенето на чисто прясно мляко могат да ви направят устните червени." (из „Медицински и окултни правила, том 1 - 1926-1927")

„Преди години ме викаха при една болна млада мома, едно лекарство ѝ дават близо 6 месеца. Казвам: „Вие ще отровите тази мома. Сменете туй лекарство, не ѝ го давайте, да си почине организмът." Разправям това на лекаря, той е съгласен. „Какво може да ѝ се даде? Тя не иска да взема мляко." Казвам: „Дайте ѝ житен сок. Житеният сок ще замести млякото." Само житеният сок може да бъде толкоз полезен, колкото и млякото." („Важното в живота", НБ, 01.08.1943)

„Под „вегетарианска храна" аз не разбирам непременно чисто растителна храна или плодоядна, но онази, чиито трептения напълно съответстват с трептенията на нашите мускули, т.е. на органическата материя. Значи, между клетките на храната и клетките на нашия организъм трябва да има пълно съответствие, или пълно изтичане на енергиите към Слънцето. Тази храна е именно вегетарианска." („Закон на съпоставянето," НБ, 21.03.1926)

Рудолф Щайнер:

„Не трябва обаче да се агитира тук за растителна храна. Напротив: за човека животинската храна беше и може би още е необходима, защото човекът трябва здраво да стои на земята, трябва да е прикрепен към личното. Всичко, от което човек се нуждае за своите лични интереси, е свързано с животинската храна. Че имаше хора, които са водили войни, че са проявявали симпатия и антипатия, чувствени страсти едни към други, това произтича от животинската храна. Но че човекът се ръководи не само от тесните си лични интереси, че може да разбира и всеобщите обществени интереси, това той дължи на растителната храна. Така някои народи, които приемат предимно растителна храна, по правило имат предразположения към духовното, докато други народи развиват храброст, смелост, безстрашие, които също са необходими в живота. Тези неща са немислими без личен елемент, а той е невъзможен без животинска храна...

Напредъкът ще се състои в това, че доколкото белтъкът не се приготвя в него, в човешката природа, човекът би трябвало да се ограничи и избере от животинската храна само това, което още не е проникнато от животинските страсти, и това е млякото... В подробности би могло още много повече да бъде доказано, но с два примера идваме до извода, че човек не бива да е едностранчив. Един едностранчив вегетарианец би могъл да каже: „Не трябва да ядем мляко, масло и сирене." Но млякото е продукт, при чието производството в животното е участвало предимно етерното тяло. Астралното тяло взема минимално участие. В първите периоди на живота си като кърмаче човекът може да живее

само с мляко. Вътре в него има всичко, от което той се нуждае. Астралното тяло се намесва едва при завършване приготвянето на млякото. Когато в напреднала възраст човек се храни предимно с мляко, ако е възможно само с мляко, с това постига едно особено въздействие. Понеже той от една страна не приема храна, която вече външно е преработена и която може да въздейства на астралното му тяло, а от друга страна с млякото приема нещо, вече подготвено, той е в състояние в своето етерно тяло да развие особени сили, които могат да упражняват лечебни действия върху неговите ближни. Лечители, които искат да въздействат лечебно върху своите ближни и се хранят изключително с млечна храна, азполагат с особено помощно средство" (из „Природни основи на храненето")

„За да не станем прекалено стремящи се към душевно развитие като самотници, за да не станем чужди на другите човешки чувства, на човешката дейност на Земята, ще бъде добре, ако ние приемем в себе си известна тежест чрез млечната храна, да използваме млечните продукти въобще. Това може да бъде даже систематическа задача на човека ... да не бъде строг вегетарианец, но да употребява също мляко и млечни продукти." (из „Антропософска енциклопедия", Г. Бондарев)

„Всичко, което се вкарва в човешкия организъм чрез млякото, го подготвя за това да бъде едно човешко земно същество, свързва го с отношенията на Земята, но всъщност не го закотвя на Земята. Прави го земен жител и не го възпрепетства да бъде жител на цялата Слънчева система." ("Вътрешното изживяване на хранителните средства и средствата за наслада", 21.03.1913)

Въпреки всичко, казано дотук, понякога Учителя в прав текст е казвал, че *„засега най-чистата и хигиенична храна е растителната" („И рече Исус", НБ, 06.04.1930)* – т.е. за хора, които са посветили живота си на духовна работа, с това те развиват особени сили в организма си и са готови да усвояват всичко необходимо от растителната храна. Колкото до чистото суровоядство/плодоядство - то може да бъде наистина чудодейно (временно) ако човек живее в изолация, пост, молитва, медитация, и не се занимава с други проблеми, а също и за цялостно пречистване на тялото. Всичко отвъд това е ню-ейдж пропаганда.

И с всеки изминал ден, в който подобни идеи се ширят свободно, ние бавно, но сигурно помагаме на малка група хора, която умело манипулира обществото, да отслаби съпротивителните му способности и да го отдалечи от истинските проблеми на съвременния свят. А както ще стане ясно в следващия раздел – пред нас има много по-важни задачи за разрешаване от това дали ядковото мляко е по-полезно от кравето. Учителя дори казва: *„Аз се радвам сега, че започнаха вече да се явяват разни течения, по-близки до природата, например вегетарианството, макар че и това не е правилно схващане за диетата, защото Природата е създала всевъзможни храни и всеки трябва да се храни със специална за своя организъм храна." („Старият книжник", НБ, 29.06.1919)*

Сходно е и положението с друг продукт, в чието приготвяне участват животните – медът. Интересно е, че още през първата година в Школата Учителя дава песента *„Сладко медено"* и разяснява пред учениците:

„Като мислиш за него, веднага ще се подсладиш. Значи всичките киселини, които те спъват, се превръщат, сладко ще дойде, медено ще дойде. Сега ти трябва малко светлина: „От Слънцето пратено" – веднага тази светлина прониква. „От пчелите донесено" – веднага ще мислиш за кошера; понеже пчелите са трудолюбиви, у тях има ред и порядък, ти ще мислиш за тях и всичко туй ще внесе в теб ред и порядък." („Влиянието на електричеството ", ООК, 29.10.1922)

А Щайнер казва: *„За възрастните хора меда има изключително благотворно въздействие. При децата подобно въздействие има млякото. Медът ни помага да изградим нашите тела и следователно е много препоръчителен за хора, които застаряват. Той е много здравословна храна. Но човек не бива да консумира твърде много на веднъж.*

Ако човек яде много мед, като го използва не само като добавка към храната си, формообразуващите енергии могат да станат твърде активни. Формата става твърда и чуплива и човек може да развие други болести. Здравият човек усеща точно колко мед може да изяде. Медът е особено здравословен за възрастни, защото дава на тялото правилна твърдост.

На деца страдащи от рахит, трябва да се дава определено количество мед, като се започне от 9-10 месеца до 3-4 годишна възраст. Разбира се, в най-първите седмици бебетата трябва да пият само мляко; медът в тази възраст няма да има никакъв ефект. Медът съдържа енергии, които дават на човешкото тяло стабилност. Тези неща би трябвало да се разбират...

Днес медът би трябвало да играе по-голяма роля в човешкото хранене... Ако медицината би могла да има по-голямо влияние върху социалния живот на човека, аз бих казал, че е много полезно хора, на които им предстои да се оженят, да консумират профилактично мед. Тогава те не биха имали рахитични деца, защото медът, когато бъде асимилирай може да въздейства върху възпроизводителните процеси и да даде подходяща форма на тялото на детето. Медът консумиран от родителите и главно от майката, работи върху структурата на костите на детето..." („Девет лекции за пчелите", 05.12.1923)

Освен това, дори вегетарианството да е една огромна стъпка към здраве и просветление, всеки от нас е уникален и има уникални потребности, така че за един човек с „животинско мислене" едно такова ограничение може да избие в много по-животински прояви. Затова никак не е разумно да вменяваме и на другите нашата гледна точка като неоспорима и приложима за всички.

В заключение, няма нищо лошо в това да правим грешки, ако се учим от тях и не позволяваме да станат причина да изгубим условията (живота и здравето), които са ни подарени. И ап. Павел загатва, че заблужденията са неизбежна част от процеса на израстване: *„Когато бях младенец, като младенец говорех, като младенец мислех и като младенец разсъждавах; а като станах мъж, оставих младенческото." (1 Коринтяни 13:11)*

25.7. Митът за слънцеядството

„И рече Бог: Ето, дадох ви всяка трева що дава семе, която е по лицето на всичката земя, и всяко дърво, което има в себе си плод на дърво, което дава семе: те ще ви бъдат за храна." (Битие 1:29)

Учителя:
„ГПри условия, при които сега живеем, без вода не може, без храна не може. Може да постиш ден, два, 3, 4 дена до 40 дена, но все таки най-после ще проядеш." („Пак ще ви видя", 29.01.1922)

„Хората на новата раса[13] ще се хранят изключително с растителна храна." („Дойдох да изпълня", НБ, 18.02.1923)

„Да казва, че и без храна може да се живее, това показва, че този човек е още в яйцето, с неоформен стомах. Обаче, със седене в яйцето, въпросът не се разрешава. Няма да мине много време, яйцето ще се развали, и смъртта ще дойде." („По-драгоценен", 15.04.1928)

„Без храна човек отслабва. Следователно, храната е необходима за всяко живо същество." („Най-високото място", 02.11.1928)

„Като е дошъл на Земята, човек не може да живее без храна." („Важността на размишлението", 07.12.1930)

„Някои мислят, че може и без храна, или поне с по-малко храна, и то безразлично каква е тя. Не, ще храните и тялото, и ума, и сърцето си, и то с първокачествена храна. Не ги ли храните, те ще се откажат да ви служат и ще си заминат. Злото не се състои в яденето, но в лакомията на човека." („Ще се приложи", 16.08.1932)

„В такова състояние, човек мисли, че може и без ядене, и без пиене. – Не е така. Като живееш на Земята, ще ядеш и ще пиеш. На физическия свят не може без храна." („Приемане и предаване", 09.04.1933)

„Щом имаш плът, ще ядеш, ще спиш, ще работиш." („Придобиване и задържане", УС, 31.03.1935)

„Като живее, човек трябва да има отношения към нещата... Той трябва да има отношения към храната, към водата, към въздуха и към светлината. Без тия отношения, той не може да съществува. Как ще живее човек без въздух? Или как ще живее без храна, без вода и без свет-

---

13 Нека бъде ясно, че ние все още сме твърде далеч от новата раса, и сме много по-примитивно устроени от нейните бъдещи представители. Така че сме още по-далеч от подобни цели като отказът от храна. Едва в много, много далечно бъдеще хората ще се хранят със светлина - чак когато тялото им вече не е изградено от физическа материя.

лина? Колкото и да е учен, без тези четири елемента той не може да живее. Няма ли тези елементи на разположение, знанието му нищо не струва.“ („Предназначението на човека“, 04.08.1937)

„Без храна човек не може да продължи живота си на физическото поле. Мнозина правят опити да не ядат, повече да постят. Но постът има съвсем друго предназначение. Постът е наука за правилно хранене. Като пости, човек има пред вид да даде почивка на стомаха си.“ („Разумното слово“, 07.11.1937)

„Може ли човек да стане силен без въздух, без светлина и без храна? Който приема, че може да се живее без въздух, храна и вода, той е най-големият невежа в света.“ („Добрият живот“, 30.08.1942)

„Защо трябва да ядем? Направи опит да не ядеш два-три деня, да видиш каква сила ще имат мисълта и чувствата ти. Без ядене не може.” („Малките величини“, ООК, 01.12.1943)

„При изгрев хубаво е две минути да гледате Слънцето, то въздейства благотворно върху очите, но още като изгрява, не по-късно.” („Геометрически съотношения“, МОК, 28.05.1943)

Рудолф Щайнер: *„В бъдеще човек ще започне да яде съзнателно растенията, които влизат в храната му... Храненето няма да бъде за него нисша дейност, а нещо такова, което се изпълва с душа и дух, защото той ще знае, че всичко използвано от него представлява външен облик на душевното.” (из „Антропософска енциклопедия“, Г. Бондарев)*

Според мнозина ню-ейджъри при храненето може да си говорим за цяла стълбица:

Всеядни -> Вегетарианци -> Вегани -> Суровоядци -> Слънцеяди

Според тях обаче тук не говорим за някакви срокове от хилядолетия, за да бъдат изградени необходимите органи за един такъв гигантски преход, а за нещо, което може да се случи за броени години и дори, че почти всички съвременни хора са готови за това. Според псевдонаучната теория за слънцеядството човекът за кратък период от време може да се превърне, по отношение на своето хранене, в ... нещо като растение. Дори доводът, че слънцеядството се основава на фотосинтезата е често използван от защитниците на тази практика. И сякаш всички те пропускат факта, че растенията, за да живеят и да фотосинтезират, освен от светлина, се нуждаят и от физическа храна, т.е. минерални вещества от почвата.

Според проповедниците на този *„начин на живот”* (според мен по-коректно е да го наречем *„начин на погубване на живота”*), той се състои в хранене чрез гледане на Слънцето по няколко минути всеки ден, като се започва от 10 секунди и постепенно нараства до 45 минути. Много „гурута” твърдят, че първият месец и половина е критичен, защото тогава клетките се чистят, организмът се обновява и се настройва към хранене със слънчева светлина. Мине ли този период, слънцеядът може да живее и почти без

вода. Поне за последното са искрени - на един мъртвец нищо материално не му е нужно.

В известен смисъл стремежът да се храним само със слънчева светлина е просто една вредна проява на егото, което иска да покаже, че според погорната класификация от всеядство до слънцеядство, аз съм нещо повече от другите. А също и да постигна една независимост от Природата, като докажа, че мога да се справям и без нейните дарове.

Хубаво е да се стремим към надграждане на вече постигнатото, както и да усъвършенстваме нашите заложби, но не и извън законите на разумната Природа. И още по-малко, ако в това ни убеждават хора, за които не знаем нищо, освен това, което те сами твърдят. Понякога се посочва, че един или друг слънцеяд е доказал възможностите си пред медицински лица в клинични условия, но всички тези твърдения, разгледани внимателно (примерно от Индийската Рационалистична Асоциация), се оказват необосновани. Има обаче доказани съвсем действителни случаи на хора, които са починали в опитите си да спазват подобна „диета".

Когато мислим за това модерно движение на слънцеядите, не може да не изникне у нас въпроса: Защо ли Учителя (а също и много други истински духовни водачи) изгуби толкова много време и енергия да ни говори за разумното хранене и влиянието на храните, като можело и без тях? И тъй ни учеше: *„Че наистина въздухът е необходим елемент за живота, се вижда от това, че човек без храна може да прекара 40 дена, но без въздух никак не може." („Носител на Божиите мисли", РБ, 19.08.1930)*

Учителя многократно ни казва, че без храна повече от 40 дни не може. Освен като душа без тяло, която се е издънила на изпита си. В този случай тя неразумно е погубила нещо, което в голяма степен ѝ е било подарено и за чието създаване множество напреднали същества са работили усърдно.

А сега бих искал да цитирам един популярен български блог за здравословен начин на живот и духовно развитие: *„Джасмухин и нейното течение, наречено бретарианство (Breatharianism) вече са живото доказателство, че хиляди хора СЕГА в тези тела могат съзнателно да преминат 21 дневен процес, след който пак съзнателно да изберат дали да се върнат към храната или не... Има и още един човек, разбира се – индиецът Хира Ратан Манек, който два пъти посети България и който е изследван от НАСА и който също е живо доказателство за способностите и безграничието на човешкото същество.*

Питам ДОКОГА?! ще слушаме глупости и докога ще позволяваме някой „експерт" да ни промива мозъка кое е възможно и кое не е възможно?

Кое е допустимо и кое е недопустимо?

Как се живее, какво се яде, как се мисли и какво е приемливото поведение? Питам ДОКОГА ЩЕ БЪДЕМ ОВЦЕ?!"

И аз отдавна с тъга се питам същото: Докога?

Нека гласът на Истината да отговори на въпросите на тази сестра вместо мен: **goo.gl/Qw7J1L** - на това видео ясно се вижда как „хващат в крачка" Хира Ратан Манек как се храни тайно в обществен ресторант.

Хитлер е казал, че колкото по-голяма е една лъжа, толкова по-малък е шансът да се усъмнят в нея. И Манек, като добър ученик, обявява:

„НАСА ме тестваха няколко пъти по няколко месеца без храна и ето ме тук пред вас." А някой да е виждал документация, доказваща това? Или сме готови да си заложим живота на нещо, което не само противоречи на здравия разум, но и се основава на разкази на хора, които по един или друг начин печелят от тази популярност? Не се ли замисляме, че ако НАСА открие, че човек може да живее толкова време без храна, или медиите ще пишат за това до второто пришествие, или изобщо този човек няма да види бял свят, понеже твърде много индустрии зависят от изхранването на хората?

Колкото до Джазмухин - тази популярна *„слънцеядка"* и бизнес дама показа на целия свят как може от въздуха да се правят пари. Буквално. Тя неведнъж изнесе семинари и в България, като присъствието струваше около 70 лв. Ето какво гласеше рекламното съобщение, разпращано по имейл през 2012г.: *„Имаме огромното удоволствие да ви поканим на първото гостуване на австралийката Jasmuheen – жената, която не се храни с физическа храна от 1993 г. През тези почти 20 години тя получава енергията за физически живот от Слънцето, Земята и Вселената. Начинът за хранене с прана е описан подробно в книгите й. В днешно време определена за феномен, тя обикаля света, за да предаде уменията си на хората с главната идея, че всеки човек е способен да го постигне, стига да поиска."*

Изгодно си е, както и да го погледнем - плащаш веднъж, печелиш цял живот без нужда от храна. Никой обаче не се пита колко ще е това *„цял живот"* - едва ли повече от месец. Та, тази „жена чудо" обяснява, че човек може да се храни само с... *„Космическа плазма"*. Казва още: *„Мога да живея много месеци наред, без да се храня с нищо, освен чай. Моето тяло се захранва със съвсем друг тип храна."* И дори е готова да го докаже! През 1999 г. доброволно се съгласява да бъде наблюдавана от австралийското телевизионно предаване *„60 minutes"* в продължение на 1 седмица, за да демонстрира своите методи. (Между другото една седмица без храна доказва толкова слънцеядството, колкото 1 минута без въздух доказва, че можем и без да дишаме.)

Въпреки това, на третия ден тя казала, че ѝ е трудно да се справя, защото хотелската ѝ стая се намирала до натоварен път, който водел до стрес и замърсяване. Затова още през същия ден провеждащите експеримента я преместили в планински почивен център, където състоянието ѝ продължило да се влошава. След като била постила общо 4 дни, д-р Берис Уинк, виден австралийски лекар, посъветвал да бъде прекратен експеримента, тъй като телевизията може да бъде осъдена, ако тя умре в тяхното предаване. Той констатира разширени зеници, забавен говор и двойно ускорен пулс, като според него имало опасност от бъбречна криза.

По-късно тя обосновава своите методи с *„наскоро канализирани послания от Сен Жармен."* Тя е уверена, че световният глад се дължи на погрешно насаденото от медиите схващане, че хората се нуждаят от храна и всеки, който я послуша, няма да гладува повече през живота си. През 2005г. Образователната Фондация на Джеймс Ранди ѝ предложи 1 милион долара, ако докаже своите твърдения. До този момент тя все още не е отговорила на предизвикателството. А в същото време само през 2012 г. са били реги-

стрирани 4 смъртни случая на нейни последователи. Още опровержения и цитирани източници има в английската ѝ страница в Wikipedia.

В качеството си на човешки създания ние притежаваме воля и дух, които често могат да надделеят над материята. Но ако „материята" ни не получава необходимите за съществуването си енергия и градивни вещества, то тогава волята и духът рано или късно ще се изнесат от нея.

Тези съзнателни злодеи, представящи се за благодетели на човечеството, защо не ходят да проповядват в Африка, където милиони умират от глад и болести, хем и слънчева светлина има там обилно? Вероятно защото няма добри условия за бизнес. Будалите, готови да плащат за семинари, на които да бъдат лъгани, са предимно в западния свят.

Колкото до лъжата, че вече имало хиляди (милиони) хора, които живеят по подобен начин - за нея дори няма да говоря. Би било обида за читателя да разисквам подобно безумие. Хубаво ни каза Христос *„Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабители: по плодовете им ще ги познаете." (Мат 7:15,16)*

А ето ги и плодовете: На 26.04.2012 в. „24 часа" публикува материал със заглавие: *„Жена умря от глад, опитала да живее от слънчева светлина"*, в който се казва: *„Швейцарка е умряла от глад, след като предприела духовно „пътешествие", включващо отказ от храна и вода, което на практика представлява опит да се живее само от слънчевата светлина, съобщава Daily mail. Жената, чието име не се споменава, вероятно се е запалила от идеята, след като гледала документален филм за индийски проповедник, който твърди, че в продължение на 70 дни не е ял абсолютно нищо. Починалата е решила да предприеме радикалния пост през 2010 г., пише цюрихският в. Tages-Anzeiger. Изданието твърди, че подобни случаи на гладна смърт има и в Германия, Великобритания и Австралия... В случая става дума за култа бретарианизъм (у нас наричан и слънцеядство - б.р.).*

Неговите последователи вярват, че храната и в по-малка степен водата не са необходими, а човешкото тяло може да се поддържа единствено от праната във въздуха, или от енергията в слънчевите лъчи. Според течението енергията, която хората изразходват за храносмилане, може да бъде трансформирана във физическа, емоционална и духовна сила. И макар движението да има последователи, не са малко случаите, в които опитите за слънцеядство завършват фатално. През 1999 г. 49-годишната австралийка Верити Лин бе открита мъртва в планински район в Шотландия, след опит да се придържа към радикалното течение в продължение на 21 дни. Впоследствие извадки от дневника ѝ показаха, че тя е отказвала да приема храна и течности, вярвайки, че това ще «пречисти духовно» тялото ѝ и ще я «зареди» физически и душевно. При друг случай жена почина в австралийска болница, след като се отдала на бретарианизъм в продължение също на 21 дни."

За съжаление в действителност подобни случаи са много повече, макар че измамниците никога няма да ни споменат за тях. А докато търсих горната новина (беше логично и неизбежно да има множество подобни случаи) попаднах на една онлайн дискусия, в която един от коментарите гласеше следното, в напълно сериозен контекст: *„Случайно станах сви-*

детел на разговор между две майки. Едната разказа за нейни познати „слънцеяди“, които решили да направят и 6-месечното си бебе слънцеяд. Другата жена я попита „и какво стана, разболя ли се“, а отговорът беше: Не, умря!“

Това за мен е не по-малко жесток тероризъм от онези, които в името на Бога взривяват други хора. Ако човек иска да се самоубива - не е хубаво, но си е негова работа. Но когато някой започне да проповядва и на другите да следват този пример, нямаме право да мълчим и *„да видим какво ще стане”*. Български народят, без да ходи по скъпи семинари, го е открил много отдавна - *„Докато научили магарето да не яде, то взело, че умряло.”*

И за всеки подобен трагичен случай виновни са колкото слепите и нищо неподозиращи душички, налапали въдицата, толкова и онези, на които ни е даден разум и не сме успели да изявим Истината навреме, за да ги спасим. Нека вече не бъде така.

В Йоан 9:41 четем: *„Исус им рече: да бяхте били слепи, не щяхте да имате грях; но сега казвате, че виждате, затова грехът ви остава.”*

Един ден ще дойде и при нас с думите: *„да бяхте били безразсъдни, не щяхте да имате грях, но тъй като ви е даден разум да търсите и познавате Истината, затова грехът ви остава.”*

На запад имат една хубава поговорка за подобни случаи: *„Хубаво е човек да е с отворено съзнание, но не чак толкова, че да му изпадне мозъкът.”*

26. Медиуми, ченълинги и псевдо-Учители

„Възлюбени, не на всеки дух вярвайте, а изпитвайте духовете, дали са от Бога, защото много лъжепророци се явиха в света.“ (1 Йоан 4:1)

Учителя:

„Ще кажете, че се разговаряте с духовете. И аз се разговарям с тях, при това аз не се нуждая от медиуми. Направо се разговарям с духовете. Мнозина мислят, че като се разговарят с духовете, всичко казано от тях е повече от чиста монета. Те не подозират, че и в другия свят има толкова нечистота, колкото и на Земята. И там има лъжи и заблуждения, както и тук. Там може да се оплетеш много по-лесно. За да се справите с тези лъжи и примки, трябва да имате прозорлив и схватлив ум... Знаете ли, че и духовете са като вас, но с по-ефирни тела, те разполагат с по-големи възможности от тези, с които вие разполагате. Като се отегчат от нещо, те започват да се занимават с хората на Земята - шегуват се с тях, разказват им различни измислици, подиграват се с тях.” („Истинната лоза“, СБ, 27.08.1922)

„Като ученици имайте предвид следното нещо: Никога висшите духове няма да слязат до вашия уровен да се занимават с вашия език. Затова всеки ученик през свободното си време трябва да проучва символите, които представят езика на духовете. Ние употребяваме символите, защото те са елементи на окултния език, с който си служат посветените и възвишени духове.” („Теория и практика“, ООК, 08.07.1925)

„У някои са се загнездили такива духове от астралния свят и почват да ви шушукат: вас знание не ви трябва. Не, не. С тия астралци, невежи, профани духове, не искаме да се занимаваме. Ние знаем повече от тях. Нямаме нужда от техните съвети. Нека си държат знанието за себе си. Те казват: „Знание не ни трябва." Ее, какво ни трябва? Да ядем, да пием, да се обличаме, да се караме, да се женим, да се парясваме (напускаме) или развеждаме, да колим животните, статии да пишем във вестниците, да се осъждаме, религии да правим... Техните права и техните съвети не искаме. Това са все астрални влияния. Това не са проявления на Божията Мъдрост." („Трите основни закона", ООК, 06.07.1922)

26.1. Ченълинги (диктовки)

„А Той рече: пазете се, да се не прелъстите; защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки, че съм Аз, и че времето приближи. Не ходете, прочее, подире им." (Лука 21:8)

„Сега идват много хора, дето се представят, че комуникират с извънземни. И до един смятат, че Бог ги е дарил, а не си дават сметка, че това не става така. Никой нищо не ти дава ей така. Ходи си човекът по белия свят, греши, робува на страсти и пороци, не изпълнява Божите заповеди, дори не вярва в Бога, а Той изведнъж – хоп, и му дава небесен дар. Така „изведнъж" дава само Сатаната. Неговите „дарове" са временни, само докато душата на човек се съблазни, докато се възгордее, че е нещо по-особено от другите. Този човек сам се осъжда на страдание. Да бяха тези хора отворили житиета на светиите, щяха да видят каква вяра, колко години страдания и изпитания са нужни, колко време покаяние, пост и молитва са необходими, та човек да очисти душата си и да стане готов да приеме Божията милост като небесен дар – било то лечителство, ясновидство, пророкуване... За съжаление българинът е податлив на сатанински внушения. Тези същества, с които общува, са единствено рожби на дявола и не идват отдалече, а са си тук, около нас, или идват от поднебесното царство, което се обитава от Сатаната и неговите слуги... Нима така изглеждат Божите пратеници и нима им е нужно да въздействат на хората, като ги плашат с чукане, тракане, преместване на предмети? Така прави само Сатаната, защото той подчинява чрез принуда. Божите пратеници въздействат върху душата на човека, като му носят усещане за много красота, радост, извисеност, доброта и любов." (из „Истината за Ванга", Кр. Стоянова)

Влад Пашов:

„Има много същества, които живеят на физическо поле, без да имат физическо тяло и те са именно, които се виждат от някои и които им говорят, като им разкриват неща, които са скрити за обикновения човешки поглед. Но това не са възвишени духовни същества, които могат да внесат промяна в тяхното съзнание и да предизвикат в него дълбоки преживявания."

„При влизане в контакт с Невидимия свят, човек преди всичко трябва да е станал господар на себе си, на всички сили, които функционират в неговото тяло, за да може да се справи след това с космичните течения, които текат в Природата. Затова първата задача на оня, който иска да влезе във връзка с Невидимия свят, е да добие власт и контрол на силите в себе си, а оттам ще знае вече да владее и силите, които функционират в Природата. Това подразбира човек да е развил в себе си възвишените Божествени добродетели и да е подчинил всичките отрицателни сили в себе си на разумната воля. Онзи, който не е направил това, той е роб и играчка на тъмните сили и не е техен господар...

В духовния свят всеки сам трябва да освети нещата, за да ги види. Всеки сам трябва да стане проводник на Божествената светлина, за да види... А сега какво наблюдаваме? Всички тези или по-голяма част, които минават за ясновидци, сами са лишени от светлина в живота си. Те не знаят какво ги чака за утрешния ден, а говорят на хората за далечни бъднини. Това не са ясновидци в този смисъл, в който говоря, а това са, както казах по-горе, отворени врати за духовете, които си играят с тях. Да виждаш духове, да виждаш цветове, да виждаш и други неща от обективния свят, това още не е ясновидство...

На много места ще срещнете в беседите Учителя да казва: „Обикновено духовете, които се явяват по сеансите, са невежи и с голямо мнение за себе си. И затова обикновено се представят за големи величия." Но ние знаем как дойде Учителя в света. Той дойде инкогнито. Този същият закон се отнася и за явяването на светлите духове.

Ако някой път, това е изключителен случай, някой от Белите Братя се реши да се яви на някой сеанс, той никога няма да каже кой е, той само ще си даде съвета... Учителя казва в една от лекциите на общия клас втората година, че ще се яви на ученика, когато последният има истинска и неотложна нужда от него. А така да се явява Учителя, за да удовлетвори празното любопитство на хората, това няма да го направи, или да даде наряди и задачи, когато още не сме изпълнили тези, които са дадени в лекциите."

Учителя: *„Всички лоши духове се познават по това, че обичат да подкупват и да ласкаят човека. Когото видят, ласкаят го, че имал добри, ценни качества, че бил голямо величие в миналото, а също си служат с изобличението и критиката." (из „Пътища и методи за влизане във връзка с Невидимия свят", Влад Пашов)*

Накратко: Съвременните ченълинги, които се тиражират масово, са дело на тъмни и изостанали духове, които влизат в контакт с хора, които не могат да различат черното от бялото. Чел съм части от тях и съм изумен от лъжите, които се прокарват в най-различни направления и то от името на Бог, Христос, Бялото Братство, Учителя, Арх. Михаил и т.н... Интересно е да отбележим, че почти всички от тях тотално омаловажават основната роля на Христос за еволюцията на човечеството и отдалечават търсещите Истината от Онзи, Който ни учеше: *„Аз съм Пътят, и Истината, и Животът; и никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене." (Йоан 14:6)*

В същото време ни убеждават масово как всичко е наред и как на Земята текат чудодейни преобразувания, след които плавно всичко си идва по местата, като Светлите сили едва ли не вече са спечелили всички битки, а от нас остава само да отпразнуваме победата.

Достатъчно е обаче да се огледаме наоколо с будно съзнание, за да видим, че положението е коренно различно. Предстоят изпитания и трудности пред цялото човечество, за които обаче тъмната ложа няма никакво желание да сме подготвени и да ги посрещнем с вяра, знание и разбиране. Те биха се радвали да заварят едно отчаяно човечество, което е готово да се подчини на всеки, който измамно му предложи някакво спасение за тялото, макар и за сметка душата...

Убеждават ни още как за някакъв супер кратък период от време телата ни ще се е преобразуват и ще светнем, ще се възнесем или станем невидими и безсмъртни. Всичко това са откровени глупости и всеки, който е живял поне малко на тази планета, е наясно, че тези неща не се случват от днес за утре, а природата си служи с много по-дълги периоди от време, защото за нея хилядите години са като миг и много по-важен е крайният резултат, отколкото неговата скоропостижност.

Който и подобен материал да хванете, както аз ще направя в следващите редове, ако го четете с будно съзнание, ще видите бързо как между общоприетите истини се прокарват отлично замаскирани лъжи.

И за да не говоря с абстракции, а да онагледя написаното дотук с конкретни примери, ще разгледам съвсем накратко няколко цитата от една прехвалена нашенска авторка и проводник на ченълинги, чието име в случая е без значение. Нямам нищо конкретно против въпросната дама и просто тя попадна пред очите ми, но думите ми се отнасят и за всеки друг избран от вас *„каналджия“*. Честно казано не съм чел нейните книги с приспиващи будността названия като *„Книги, които лекуват“, „Книга от Светлината“, „Връзка със Светлината“, „Даровете на Светия Дух“* и т.н., затова не мога да се изказвам за цялото ѝ творчество, но и не мисля, че е необходимо – нито за мен, нито за читателите, които вярвам са все интелигентни хора.

Тук само ще посоча няколко цитата, които намерих в интернет, представени като *„Послание, дадено на Диана Мечкова от Твореца“*, и за които няма сила, която може да ме убеди, че са дело на светли братя. Ако греша, нека Бог ме съди.

1. *„Вашата страна (България – бел. авт.) ще бъде една просперираща държава със силно развито производство на различни суровини от небето, въздуха и водата.* ***Тоест вие ще внедрявате първи тези постижения на съвременните технологии, които ще спасят Земята*** *и ще покажат на другите страни как може да излязат от задънената улица на своята икономика, така че да са в съзвучие с нашите замисли за тях.“*

Моето мнение: Истинските Учители като Беинса Дуно и Рудолф Щайнер са единодушни, че от славянските народи (и особено от българите) се очаква духовен подем – нашия народ трябва не да бъде най-богат и най-технологичен, а да развие духовност и морал, и така да приложи идеята за Братството и Любовта, за да даде пример на останалите народи по света. А

враговете на човечеството чрез подобни проводници ни убеждават в точно обратното: че имаме огромен потенциал за всичко останало, свързано с икономиката и материамизма, и така ни вдъхновяват да се фокусираме единствено върху техническия прогрес.

2. Следния цитат бива представен като инспириран от самия Господ Бог: *„Благодари преди всичко на Дева Мария, която първа се свърза с теб. И ето че след няколко години израстване и допълнително изчистване стана възможно и Аз да посетя човешкия ти храм. Но Девата стои до мен и пропуска до теб толкова от моята мощна изгаряща изначална Светлина, колкото можеш да понесеш и издържиш.“*

... Тук почти останах безмълвен. Тези думи представят Бог като някакво ограничено същество, за което има невъзможни неща, и е зависимо от определено Свое дете, за да може да се прояви. Тотален абсурд.

3. Въпрос от авторката: *„Мили Творецо, а какво ще се случи с глобалното затопляне? Можеш ли да го спреш и да ни помогнеш? Молим те сърдечно!”*

Отговор от „Бог“: *„Та аз вече го правя и това ще се почувства до няколко години, когато отново ще се възстановят старите параметри на изместените водни течения и разместените въздушни коридори над някои от областите на Земята.”*

Чудно ми е как това се вписва с идеята за Свободната воля, ако за нещата, които човечеството само си причинява, Бог „търчи след нас“ и оправя поразиите, без да си изправяме грешките? Ще ви кажа как: За мен горния цитат казва само едно: *„Правете каквото искате, унищожавайте Майката природата, избивайте се един-друг, а Аз ще оправям всеки път нещата, за да можете вие да сте спокойни и да си продължавате смело напред, все по-уверено, че сте в правия път.“*

Да не говорим, че цялото „глобално затопляне“ е една доказано голяма лъжа, за която съм писал подробно по-нататък в книгата, и ако „Богът“ на Д. М. не го знае, това никак не говори добре за него. Но така или иначе - със или без глобално затопляне - ако човечеството продължава да замърсява и разрушава, е въпрос на (малко) време да бъде пометено от Природата.

26.2. Спиритизъм и медиуми

„Горко на света поради съблазните, защото съблазни трябва да дойдат; обаче горко на онзи човек, чрез когото съблазънта дохожда.” (Матей 18:7)

Учителя:

„Сега, като правят спиритически сеанси, хората казват, че се явил архангел Михаил, или архангел Гавраил. Те не подозират даже, че ако наистина би дошъл някой от тях, те щяха да се прострат на земята. Това, което те са видели, е било някаква сянка от архангел Михаил или

Гавраил. Като знаете това, не се лъжете. Явила се е някаква сянка като вас, някакъв човек и вие си мислите, че това са някакви ангели. Архангел Михаил няма да дойде да си играе с вас. Така не се изучава духовният свят." („Мястото на възвишеното и обикновеното в живота", ООК, 27.10.1937)

„Учителя и посветените от Бялото Братство нямат нужда от посредници, за да се явяват на хората или на учениците. Учителя и посветените от Бялото Братство са господари на материята и могат да стават видими и невидими при свое желание[14], посред бял ден, при най-силна слънчева светлина. За тях не е необходима тъмна стая и липса на светлина, защото тяхната светлина е по-голяма от светлината на Слънцето." (из „Пътища и методи за влизане във връзка...", Влад Пашов)

Рудолф Щайнер: *„Често съм ви казвал, че през 19 век много братства експериментално въведоха спиритизма, за да разберат дали могат да направят с човечеството това, което искат. Те се надяваха, че хората ще си помислят, че на спиритическите сеанси работят висши природи сили. Левите[15] братя бяха разочаровани, когато много хора, вместо това, предположиха, че се проявяват духовете на умрелите. Това беше най-горчивото разочарование за тези посветени, защото това резултатът беше точно онова, което не искаха. Те искаха да лишат човечеството от вярване, че смъртта се надживява. Ефикасността на мъртвите и техните сили трябваше да си останат, но правилната и важна мисъл, че тези прояви идват от мъртвите – това трябваше да бъде държано в тайна." (Събр. съч. 118)*

Влад Пашов: *„В първите години от живота на Братството в София имало един спиритист, който много се занимавал с викане на духове, а същевременно бил във връзка и с Учителя. Един ден той му изпратил бележка по някой брат да му се обади. Спиритистът отишъл при Учителя, когато той държал беседа. Човекът пристигнал пред салона, но видял, че на вратата стоят много хора, изправил се и зачакал. След малко отвътре излязъл един брат и му предал, че Учителя го вика. Щом влязъл, Учителя строго го сгълчал: „Ти докога ще се занимаваш с твоя спиритизъм?*

Духовете си имат друга работа, трябва да ги оставиш на мира!" Човекът останал изненадан и почнал да се оправдава, а после обещал, че ще престане и няма повече да прави сеанси. Но нали бил свикнал, не могъл да удържи обещанието си и продължил сеансите с движение на молив върху букви. Една вечер след спиритическия сеанс заспал. В съня си видял, че при него идва Учителя и му казва строго: „Ти нали обеща да не правиш повече сеанси, защо не удържа обещанието си?" Взел му

---

14 Как се явиха ангелите на Авраам? В човешка форма и посред бял ден. Как се явиха ангелите на Данаил? Пак така.

15 В мистицизма методите на Черното Братство се наричат още *„Ляв път на Посвещение"*, а на Бялото - *„Десен път на Посвещение"*

молива от ръката и го счупил, след което си излязъл. От това мъжът се стреснал, събудил се, спомнил си съня, погледнал и видял, че моливът действително е счупен. Разбрал, че Учителя дошъл по време на съня му, материализирал се и е счупил молива, като направил строга забележка. От този момент човекът престанал да прави сеанси."

26.3. Неправомерни методи за връзка с висшите светове

Влад Пашов: *„От незапомнени времена хората са препоръчвали различни методи за влизане във връзка с Невидимия свят, който ни обкръжава. Но не е въпрос човек само да влезе във връзка с този свят, той трябва да знае с кои области от него влиза във връзка. Защото той не е така еднороден, но е свят на голямо разнообразие. В различните му области живеят същества на различна степен на развитие, едни от които са добре разположени към човека, а други са враждебно настроени към него." („Пътища и методи за влизане във връзка с Невидимия свят")*

Учителя: *„Ако имахте дар на ясновидство, преди да имате Любовта, щяхте да се отчаете от живота. В ясновидството има знание и това знание може да накара човек да се възгордее. Ясновидството наистина е едно велико благословение, но то трябва да се използва разумно." (Годишна среща на Веригата, 1909)*

Рудолф Щайнер: *„Ако човек овладее способността да вижда с „духовните очи", рано или късно среща Същества, едни по-висши, други по-низши от него, които никога не се появяват във физическия свят. А когато се издигнат до степените, които описваме тук, пред него се откриват много и различни пътища, но никого не съветваме да продължава нататък без грижливото ръководство и без наставленията на един или друг духовен изследовател[16]. Впрочем, дори и за описаните тук упражнения, подобно ръководство е за предпочитане. А след като има в себе си силата и постоянството да мине през началните степени на Просветлението, съвсем сигурно е, че той ще търси и ще открие своя предводител.*

Във всеки случай е необходима голяма предпазливост и който не се съобразява с този факт, най-добре е да се откаже от по-нататъшни стъпки в окултното обучение. Окултният ученик не трябва да губи

16 В това отношение методите, дадени от Учителя (молитви, окултни песни, паневритмия и размишления върху Библията) са напълно безопасни, тъй като са под прякото покровителство на ангелските йерархии и не могат да ни доведат до проникване във висшите светове, преди да сме напълно готови за това.

Също така, беседите на Учителя служат до голяма степен като „жив учител", тъй като в тях са дадени правилата, според които можем да развием вътрешните сили, чрез които лесно да се справим с трудностите в Пътя. Освен това, всемирен закон е, че винаги, когато ученикът прояви искрено желание да учи, Учителя сам го намира и го подпомага във всичко необходимо.

своята доброта, благородство и чувствителност към физическия свят. Напротив, в хода на окултното обучение, то непрекъснато развива своята нравствена сила, своята вътрешна чистота и дарбата си за наблюдение. Например, по време на първите степени от Просветлението, окултният ученик следва да обърне внимание на своето чувство за състрадание към хората и животните, към своя усет за красотата на природния свят. В противен случай, упражненията водят само до притъпяване на това чувство и на този усет. Сърцето би се вкоравило и човек би изпаднал в опасно положение...

По този път човек все повече се доближава до момента, когато може да предприеме първите стъпки в посвещението. Но преди това е необходимо и нещо друго, чието значение окултният ученик ще разбере едва по-късно. А това, което той трябва да изгради в себе си, е именно непоколебимата смелост, непоколебимото безстрашие.

Окултният ученик сам трябва да търси подходящи възможности за изграждането на тези добродетели. В окултните школи те са предмет на систематично обучение. Обаче тъкмо в това отношение самият живот е превъзходна окултна школа, може би най-добрата от всички. Да гледаш спокоен една опасност право в лицето да преодоляваш без колебание всевъзможни трудности и пречки: ето част от задълженията на окултния ученик.

Например, изправен пред една опасност, той веднага трябва да породи в себе си усещането: Моят страх не ми помага в нищо; аз просто не бива да го допускам до себе си; аз съм длъжен само да мисля за това, което следва да направя. Той трябва да стигне дотам, че „изпитването на страх" и „липсата на смелост", в които по-рано често е изпадал, да се превърнат за него в напълно невъзможни неща. Чрез самовъзпитание в тази насока, човек развива строго определени сили, от които той има нужда, ако се стреми към Посвещение. Както физическият човек се нуждае от силата на нервната система, за да си служи със своите физически сетива, така и душевния човек се нуждае от онази сила, която се развива единствено в смелите и неустрашими натури...

Този, който минава през Посвещението днес, узнава неща, до които иначе той би стигнал много по-късно и при съвършено други обстоятелства. Човек действително прониква в тайните на битието само до онази степен, която отговаря на неговата зрялост. И само тази е причината за всевъзможни пречки, които възникват по пътя към висшето познание. Едно огнестрелно оръжие не бива да попада в ръцете на човек, преди той да е натрупал достатъчно опит, за да си служи с него без опасност за другите...

В началото на пътя всеки окултен ученик получава тези указания от своя Учител. Ако ги следва, той се усъвършенствува. Ако не ги следва, всичките му усилия остават напразни. Но те са трудно приложими само за онзи, на когото липсва търпение и постоянство. Не съществуват никакви други пречки, освен тези, които всеки сам си създава и които всеки може да избягва, ако действително си постави тази задача. Горният факт трябва непрекъснато да се напомня, защото мнозина имат съвсем погрешна представа за трудностите по пътя на окулт-

ното обучение. В известен смисъл много по-лесно е да се преодолеят първите стъпки по този път, отколкото човек се справя с всекидневните житейски трудности без помощта на окултното обучение. Нека посочим още, че тук се предлагат такива методи, които по никакъв начин не крият опасност за телесното и душевно здраве. Несъмнено, има и други пътища, водещи по-бързо към целта, обаче нашето изложение няма нищо общо с тях, понеже те упражняват определени въздействия върху човека, които един опитен окултист не може да приеме. Тъй като отделни подробности от тези пътища са вече достояние на обществеността, длъжни сме категорично да предупредим за техните опасни последици. Поради причини, в които може да се вникне само Посветения, тези пътища никога не трябва да бъдат официално разисквани. А отделните фрагменти от тях, които се появяват тук или там, не водят до нищо добро, а само разрушават здравето, щастието и душевния мир. Който не иска да влиза в съюз с тъмните сили, за чиято истинска същност и произход той не може и да знае нищо, нека изобщо да не се занимава с такива неща...

В окултната литература често се говори за опасностите, свързани с навлизането в духовните светове. Много от описанията могат да изпълнят по-боязливите души с истински ужас, когато те отправят поглед във висшия живот. Трябва категорично да заявим, че тези опасности възникват само тогава, когато са пренебрегнати необходимите защитни мерки. Ако обаче защитните мерки и указанията, които дава истинското окултно обучение, бъдат спазени, човек не само прониква в духовния свят понесен от изживявания, чиито величие и мощ надхвърлят дори и най-смелите и фантастични очаквания на сетивния човек, но прави това така, че не може и дума да става за увреждане на неговото душевно или телесно здраве.

Несъмнено, там човекът среща ужасяващи сили и Същества, които го заплашват на всяка крачка. От друга страна, възможно е да подчини определени сили и Същества, за които сетивното наблюдение няма никаква представа. Голямо е изкушението, да ги впрегне в служба на своите лични интереси, или пък поради незнание, да ги употреби по неправилен начин. По-нататък ще говорим за част от тези забележителни изживявания, и по специално, за срещата с Пазача на прага...

Една сериозна опасност дебне окултния ученик само тогава, когато поради нетърпение и гордост си припише твърде рано известна самостоятелност спрямо определени свръхсетивни опитности, без да изчака подробно запознаване със законите на свръхсетивния свят. Смирение и скромност, в тази област са не по-малко важни качества, отколкото в обикновения живот. И ако окултният ученик действително ги притежава, може да е сигурен, че навлизането му във висшите светове няма да представлява никаква опасност за неговото здраве и за неговия живот.“ (Събр. съч. 10)

В книгата „Теософия“ Щайнер дава важни разяснения и относно важността на мисловната работа за духовното развитие: *„Ясновидството изисква абсолютно здрав душевен живот. И няма по-добра грижа за това*

здраве от истинското мислене. Да, душевното здраве може сериозно да пострада, ако упражненията, водещи към духовно развитие, не се опират на мисленето. Ако е вярно, че ясновидството прави един човек с нормално и здраво мислене още по-здрав и прилежен в живота, не по-малко е вярно също, че всеки страх от мисловно усилие въпреки несъмнената воля за духовно израстване води след себе си всевъзможни илюзии, празна фантастика и като цяло: Крайно погрешна жизнена нагласа...

Впрочем, немотивираното отричане е също вредно, понеже то се проявява като една отблъскваща сила, която не позволява на духовния ученик да възприеме важните и плодотворни мисли. Предпоставка за отварянето на свръхсетивните възприемателни органи е не сляпата вяра, а запознаването с духовнонаучния мисловен свят... Духовно-научните данни следва да бъдат разглеждани тъкмо в този смисъл. И който има твърдото и трайно намерение да ги обхване със своето мислене, може да бъде сигурен, че рано или късно, те ще го доведат до някоя от разновидностите на личното ясновидство.“

Веселина Велкова: *„Водени от убеждението, че духовният опит и развитието на морални ценности са напълно излишни, много хора днес се стремят към ясновидство чрез лесни методи, считани за по-модерни. Хората, подвластни на такива стремежи, след преминаването на прага на духовния свят попадат изцяло под ариманическо (демонично) влияние... Съблазняването на хората чрез такова фалшиво ясновидство има за цел преди всичко да им попречи да видят етерния Христос и да изпълнят личната си воля чрез Христовата воля. В духовния свят демоните на Ариман биха искали да им покажат всичко друго, но не и етерния Христос, който като духовно Слънце единствен би могъл да обедини човечеството отвъд пределите на всичко разделящо.”*

26.4. Едно писмо от Учителя

Любезни г-н Ватев,

Получих вашето писмо. Аз ви питам: Имате ли дълбоко желание да намерите Истината и да служите на Господа, както Той иска? Имайте предвид, че Господ не е човек. Той се от злато не изкушава. Мислите ли вие, че всичко, каквото се говори и каквото се пише на спиритическите сеанси, е от Духа на чистата Истина. Трябва ли вие да слушате всеки дух и да ставате проводници на чужди лъжи. Светът е пълен с лъжливи духове, и ако някой отвори ума си за гостоприемството тяхно, те ще му кажат много чужди неща, за да го удивят, да оглупеят, но не и да го повдигнат и просветят. Ти сам знаеш, че много от нещата, които са ти казани, са лъжливи и неверни. Твоята душа усеща това, но твоят ум, който обича тщеславието, иска да те заблуди. Ти искаш да си образ и подобие на Господа. Това е право, дадено на всеки човек, който слуша Истината. Но преди да добиеш това, ти трябва да станеш носител на Истината, изпълнител на Правдата и образ на Любовта и да търсиш не своята слава, но Славата Божия. Човек може да излъже себе си, може да излъже хората, но никога Бога. Сега вие се надхитряте.

На едното говори Майката Господня, на други - Христос. Е, моля ви, как ще оправдаете факта, когато двата тези духове се карат помежду си? Дали в светлото чисто небе пречистите духове са се опълчили един срещу друг? Плодът показва дървото и делата на човека.

Предупреждавам ви всинца, да пазите свято името Божие. Бог не е Бог на немирствата, на завист, на крамоли. Той е Бог на Вечна Благост и Милост. На лъжата каквото име да ѝ се тури, тя е все лъжа. Не е важна само формата, важно е и съдържанието. Божието благословение, Господните дарби не се купуват... Ти трябва да се заемеш повече да четеш и да размишляваш, а не да чакаш на духовете да те учат. И когато дойдеш до едно положително, вътрешно знание, тогава да изказваш това, което знаеш. Знайте, че Небето сега всинца ви претегля и когато се определи тежестта ви и изпита сърцето ви, тогаз ще ви се дадат нужните упътвания, по които може да добиете истинското знание и Мъдрост. Сега вие сте деца и трябва да пораснете по ум и мярката Христова, защото само Отец е, Който учи и дава знание.

Сега Неговият Дух е носител на всяка Мъдрост и знание. Само Отец знае пътищата на всичко и когато Той благославя, Той знае как да предава знанието, да не заблуждава никой. Отец е виделина и в Него няма тъмнина. Очистете сърцата си. Свети бъдете, защото Отец е свят.

Ваш П. К. Дънов (София, 25. IV. 1906 г.)

26.5. Опасността от предоверяването в невярна информация

„Защото такива са лъжеапостоли, лукави работници, които се преобразяват в Христови апостоли. И не е за чудене: защото сам сатаната се преобразява в ангел на светлината, та затова не е голяма работа, ако и служителите му се преобразят като служители на правдата; но техният край ще бъде според делата им." (2 Кор. 11:13-15)

Според мен основното послание, което носят повечето ченълинги, а също и цялото Ню ейдж движение, е: *„Не се притеснявайте, всичко е наред, най-трудното мина, може вече спокойно да спите, пък проблемите сами ще се решат..."* И наблюдавам едно масово заспиване. Вместо будността, която е най-важното качество за нашата епоха, те внушават едно чувство за привидна сигурност. А в същото време ни фокусират вниманието върху съвсем неверни и безсмислени неща като „опасността" от рептили, извънземни, илюминати, масони и тем подобни. В тези времена е от огромно значение да знаем, че всъщност единственият наш враг, който заслужава да воюваме срещу него, са именно тези духове, което ни подтикват към най-различни нечестиви деяния. Цялото Ню ейдж движение, включително и спиритисти и теософи, с всички сили опитват да отклонят душите от разбирането за Христос и най-вече за очакваното му Второ Пришествие в етерно тяло.

Затова не е случайно, че всички *„гости"*, които идват при медиумите и

се представят за Дева Мария, за Христос, за Учителя и различни светии и посветени от миналото, всячески опитват да ни убедят в своите мракобесни лъжи като тази, че Христос е един от многото, но рядко говорят за важните неща на нашата епоха - за тях подробно ще стане дума в следващите два раздела, и там ще обясня колко привидна е тази внушавана сигурност, защото всъщност няма ни най-малко основание точно сега да си мислим, че нещата тепърва ще стават по-розови. Не и без нашето участие . Всеки преход към нова и по-духовна епоха е съпътстван с изпит, за да се разбере кои души са готови да влязат в нея.

Нас обаче упорито ни лъжат, че вече сме минали през *„Последните дни"* и сме влезли, без да се усетим, в епохата на Любовта, в която от нас не се очаква нищо повече от това да рецитираме *„Бог е Любов", „да си повишаваме вибрациите", „да бъдем себе си"* и да чакаме телата ни от само себе си *„да се преобразуват на клетъчно ниво"* - все абстрактни понятия, които не изискват от нас по никакъв начин да поемем инициативата или да правим нещо по-различно от досега. Може би затова масово се приемат толкова добре.

Очаква се един квантов скок, при който хората, както си живеят постарому (ядат, пият, грешат), една сутрин ще се събудят и вече ще е дошло Царството Божие на Земята, а у тях ще се пробудят неподозирани сили и дарби.

Будни бъдете. Остават броени години всеки от нас да заеме мястото - със или против Христа. Затова ни бе дадена свободната воля - да се учим да я използваме разумно. Да защитаваме Доброто или да се борим срещу него.

26.6. „Познай себе си"

Рудолф Щайнер: *„През епохите, когато духовните неща бяха разбирани в по-дълбок и по-реален смисъл, отколкото днес, самото понятие „познание" също имаше много по-дълбок смисъл. Вземете Библията, отворете Петокнижието и ще прочетете как „Авраам позна своята жена" (Битие 4:1), как този или онзи патриарх „позна своята жена." Не са необходими много усилия, за да разберете, че тук става дума за оплождане. И когато гърците са произнасяли тази максима „Познай себе си", те не са имали предвид, че човек трябва да насочи своя поглед навътре в себе си, а нещо съвсем друго: „Оплоди себе си с това, което нахлува в теб от духовния свят!"*

„Познай себе си!" означава: Оплоди себе си със съдържанието на духовния свят!" (Събр. съч. 103)

Учителя: *„Ако искате да се занимавате с окултната наука, на първо място трябва да изучавате себе си. „Познай себе си" – казва Сократ; какво означават думите „познай себе си"? Какво трябва да познаете в себе си – висшето или нисшето? Да познаете себе си ще рече да познаете Висшето, Божественото начало в себе си, с други думи казано – да познаете Бога в себе си. Познаете ли Бога в себе си, вие ще познаете условията, които, от една страна, дават направление на вашето рас-*

тене и развиване, а от друга страна – уравновесяват силите, които действат във вас." („Двата пътя", МОК, 24.02.1922)

Много „Учители" все повтарят: *„Бъдете себе си! Бъдете себе си!"*

И се питам: Защо един човек, който далеч не е съвършен, и тепърва му предстои да се развива, трябва да бъде себе си?

Нужно ли е един престъпник, един невежа, един безбожник да бъдат себе си? Не е ли по-добре всеки от нас всеки ден да се стреми към това да бъде нещо повече от това „себе", до което се е развил в миналото? Да бъде по-добър, по-мъдър, по-любящ? Единствената част от нас, която си струва да бъде позната, е нашето Висше Себе. Низшето и без това го познаваме ежедневно.

Като следствие от погрешното разбиране на фразата *„Познай себе си"*, написана над входа на храма на Аполон в Делфи, днес все повече хора твърдят, че Истината била скрита вътре в тях, и няма защо да я търсят извън себе си. Това само говори за един върховен егоизъм, който иска да покаже, че човекът е независим от Цялата Вселена, а всичко, което му е необходимо, е вътре в него. В същото време подобни мисли и изказвания водят и до едно неблагодарно отхвърляне към две групи същества: Едната са Учителите, които идват на Земята, страдат, жертват се, проповядват, напътстват и представят истините така, както Христос ги е изявил на тях. Втората група са всички нетленни същества от ангелската йерархия, които стоят зад всяка наша мисъл и които по често неразбираеми за нас начини ни учат на всичко, което ни е необходимо. Без тези две групи ние можем и цялата вечност да се вглеждаме в себе си, но няма да помръднем и на сантиметър в своето духовно развитие.

Затова когато някой ви каже: *„Когато следвате Щайнер, Дънов, или друг окултен учител, то вие изпускате уникалния шанс да откриете сами истината!"*, просто го съжалете за неговата слепота и не си губете времето да обяснявате - безполезно е. Защото животът не се състои е в това да открием себе си, а да създадем себе си. И в това начинание ние никога не сме сами. А Учитля казва: *„Някой си туря памук в ушите, не иска да те слуша. Има богати хора, които си турят памук в ушите, когато не искат да изпълнят Волята Божия. Говори му някой беден, а той казва: „Не разбрах, болят ме ушите, не чувам. Елате друг път." Казвам: щом намерите един човек със запушени уши, той се отдалечава от Бога – не си губете времето при него." („Закон за късите и дългите линии", ООК, 23.01.1924)*

Само Учителите на Бялото Братство могат да ни помогнат да намерим истината и да имаме лична опитност с нея, да я живеем. Но да твърдим, че човек не трябва да има учители, а да изнамира всичко сам и ден след ден *„да бъде себе си"* все същия, е заблуждение. То е като да откажем да обучаваме децата и да чакаме те сами да се учат да четат, пишат и смятат.

А колко по-сложен процес е разбирането и влизане в духовните светове. Затова единствено и само Посветен Учител може да ни помогне да разграничим Истината от правдоподобните послания на зложелателните сили.

Учителя ни учеше: *„Аз съм ви говорил върху много въпроси, които и без моето говорене щяхте да научите. Какво сте придобили, като ги зна-*

ете? Време сте спечелили. Казвам на някого, че на еди-кое си място на планината има един чист, хубав извор. И без да му кажа, ще го намери, но ще се лута повече време. Като знае де е изворът, направо ще отиде да се напие. Все има разлика между оня, който сам е придобил знанието си, и оня, който е имал учител. Ще кажете, че е по-добре човек сам да придобие знанието, сам да си изработи свое убеждение или свое верую. Не, в реда на нещата е пръв Бог да вложи знанието в човека. Бог е първият Учител на човека." („Любовта на безсмъртието", ООК, 10.02.1932)

„За да дойде Духът у вас, трябва да сте насадили нещо. Вие мислите, че и без Учител може да влезете в Царството Божие. Лъжете се, без Учител никой не може да влезе в Царството Божие. Колкото детето може да се роди без майка, толкова и вие може да се просветите без Учител." („Поздравът на Любовта", НБ, 02.10.1921)

26.7. Правилният избор на книги и Учители

Учителя: *„И след всичко това ще дойдат невежите да разправят, че Бог им говорил чрез някаква пророчица или чрез дядо им и баба им, които са заминали за онзи свят. Какво им говори Бог? – Че трябвало да се раздава жито за заминалите. Казвам: ако вашите заминали за онзи свят искат жито да ядат, положението им не е много добро. Който иска да яде жито, да дойде на този свят! Житото не може да се раздава от този свят за онзи. Света Богородица казала чрез някоя пророчица, че ако хората искат да успяват в работите си, трябвало да ѝ палят свещи и кандила. Какво пророчество е това? Света Богородица не се нуждае от вашите свещи и кандила. Това са заблуждения! Не се пророчества така. Някой измислил нещо и хората го считат за пророк. И в старо време е имало пророци, и днес има много пророци, но истинският пророк коренно се различава от лъжепророка. Питам: каква е разликата между истинския пророк и лъжепророка? Лъжепророкът е като бозаджията – той върви по улицата и вика: „Боза, боза!" Щом изпиете една чаша, той веднага казва: „Платете сега!"... Минавам покрай дюкяна на един от тия търговци и чета надпис: „Пророчески дюкян." Казвам: в такъв дюкян не влизам! Ако пророкът става бакалин, той е лъжепророк. Търговията не е за пророка." („Обич, разумност и истинолюбие", РБ, 01.08.1931)*

Дидро: *„Нека добре избраната книга ни бъде другар, приятел, противник, нека разговаряме, разсъждаваме и спорим с него; само при това условие можем да извлечем полза от четенето."*

Жан Ростан: *„Ако в една книга 80 процента е истина, то тя е 100 процента лъжа."*

Т. Паркер: *„Полезни са преди всички тези книги, които повече от другите ви заставят да мислите."*

Франсис Бейкън: *„Трябва да се стремим към знание не заради споровете, не за да презираме другите, не заради полза, слава, власт или други низки цели, а за да бъдем полезни в живота."*

Х. Филдинг: *„Лошите книги могат да ни покварят също така, както и лошите другари."*

Източна поговорка: *„Да отделиш цяла година, за да откриеш подходящия учител, е по-важно и от цели три години учене."*

Боян Боев: *„Важността на работата се вижда от следния закон, който излага Учителя. Когато четем някоя книга, ние се свързваме с автора, свързваме се с неговия душевен живот и получаваме нещо от него. Например, когато четем Исая с любов, ние правим връзка с него и той ще ни тълкува смисъла на това, което е писал. Учителя прибавя, че от времето, когато е писал Исайя своята книга, досега са се минали хиляди години и той през това време е научил много неща. Той ще ни научи и на това, което е научил оттогаз насам. Също така, като четем Евангелието на Йоан, правим интимна връзка с Йоан, но не само с него, но и с Христа, защото Словото на Христа преминава през цялото Евангелие." (из „Доброто разположение")*

В наши дни потокът от информация, която *„звучи логично"* е толкова голям, че мнозина започват да смесват действителността с илюзията. Чудесен пример за това е книгата на Неда Антонова *„Съвършената"*, която според самата авторка е определена като *„роман"* и дотук няма нищо нередно. Притеснителното обаче идва от там, че един роман няма никаква тежест от гледна точка на Истината, но за сметка на това попаднах на цитати от него в езотерични статии и лекции по сериозни въпроси, където тази книга се цитира редом с източници като Учителя и Щайнер. А това е меко казано недопустимо и несериозно отношение към Истината, което няма как да бъде вдъхновено от Светлите Същества.

Аз лично не намерих нито едно свидетелство, че описаното е нещо различно от художествена измислица, пък дори и да звучи съвсем правдоподобно. В публикация от Валентина Минчева за radian.bg четем статия за Неда Антонова: *„Една утрин чула свисше:* ***„Тя*** *(Преподобна Стойна)* ***е богомилка".*** *А нали богомилите са толкова актуални и спорни за днешното православие... Погледът на писателката се озари:* ***„Това беше ключът! С него започнах да разкодирам онези факти, които бях събрала. Но въображението трябваше да ги спои като хоросан... Контактьорката Цвета Чинарска в Троян ми каза, че през 2011 година пророчицата е преродена в българско момиченце."***

Ако все пак някой читател е открил свидетелства за ясновидски способности у Н. Антонова или други сигурни източници, които позволяват да тълкуваме написаното като думи на Преподобна Стойна, ще се радвам да ме уведоми. Ако обаче се окажа прав, нека го имаме предвид, че когато проповядваме чрез използване на материали със съмнителен произход,

носим отговорност и може да се превърнем в проводници на невинаги добронамерени към нас сили. Тук ни най-малко не критикувам авторката, която е създала едно прекрасно произведение. Просто е хубаво да наричаме нещата с истинските им имена, и да се водим от тях – романът е роман, а житието е житие (биография). Щом има свидетелства, че в тази книга са примесени достоверните източници със сведения от контактьори и с въображението на авторката, очевидно *„роман“* е най-точната дума.

И с оглед на това, че през земния си живот разполагаме с ограничени време и енергия, които не биха били достатъчни, за да прочетем, разберем и приложим дори половината от Словото, завещано ни от Учителя, а в същото време наличната информация нараства експоненциално, от критична важност е да се научим да отсяваме вярното от грешното, полезното от безполезното и по-полезното от по-малко полезното. За да не се окаже един ден, че сме си пропилели живота в разглеждане на най-различни (често лъжовни) гледни точки, докато Истината, предадена от истинските Учители, е била под носа ни през цялото време.

Затова, когато става въпрос за книги или лекции, няма логично обяснение да четем/слушаме такива, които са със съмнителна достоверност, макар и пълни с красиви и мъдро-звучащи слова. Защото когато става въпрос за най-важното - нашата вяра и развитието на нашите души - от всеки наш избор и всяка прочетена страница често зависи дали правим крачка към Бога или към бездната.

Колкото до различаването на Учителите - това е една от най-важните задачи за съвременното човечество. Макс Хайндел дава един добър критерий за това: *„Никой истински окултист не се хвали със своите способности, не ги излага на показ, не парадира с тях, нито пък продава окултни знания или уроци поотделно или в курс. Той никога не би се съгласил на театрални демонстрации и парадиране. Неговата работа се върши по възможно най-безшумен начин, и то единствено когато трябва законно да се помогне на другите, без всякакви егоистични мисли.”*

И ако някой *„Учител”* проповядва за Бога, за Любовта и за безкористното даване, а в същото време на лекциите му има сергия с продукти, а на сайта му - секция *„артикули”*, добре е да имаме едно наум.

Бизнесът с духовни знания (неслучайно наричан още *„духовна проституция”*) чрез семинари, платени лекции и други начини за извличане на лична изгода от това, което ни е дадено от Бога (чрез истинските Учители) е подигравка с всичко свято и никога не остава безнаказан.

Разбира се, тук не говоря със стереотипи и съвсем не визирам хората, които разпространяват Словото без користни цели, като например няма нищо нередно в това да продават духовна литература на нейната себестойност и без да се стремят към лична изгода. Христос беше пределно ясен към Своите ученици: *„Даром сте приели, даром давайте.“ (Матей 10:8)*

Също така, ако един *„Учител”* се величае сам или изрече дори една лъжа по важен въпрос, за която сме уверени, че е такава - не заслужава нашето доверие и за всичко останало. Такива хора не заслужават дори да ги слушаме, тъй като времето ни е твърде ценно, беседите на истинските Учители - твърде безкрайни, и само концентрираното следване на Пътя и жаждата за Истината, вместо за *„сензационни разкрития”*, задоволява-

щи любопитството ни, ще ни отведе до желаната цел. Всеки компромис и незачитане на тези правила води до прахосване на енергия и време в безплодни начинания, лекции иликниги, за което един ден ще трябва да даваме обяснение.

И един братски съвет към всички екстрасенси, лечители, ясновидци и други, които (претендират, че) имат специална Дарба: Окултен факт е, че който търси печалба от даровете на Духа, вместо да ги използва за общото повдигане, ще плаща скъпо за това светотатство. Хубаво казваше големия народен лечител Петър Димков: *„За дар от Бога пари не вземам."*

И Учителя на това ни учеше: *„У човека има кардинални способности и чувства, с които той няма право да злоупотребява за свои лични, материални изгоди. Например, едно от кардиналните чувства у човека е музиката. Щом е така, той не трябва да продава своята музика, а трябва да я употребява изключително било за своето здраве, било за това на своите ближни." („Няма тайно", НБ, 13 Март 1927)*

„Ако дъщерята на домакина е болна, ще туря ръката си на главата ѝ и ще я излекувам. Баща ѝ ще ми каже: „Сега ще заколя една кокошка, ще я сготвим и ще се нахраним добре". – „Нали си вегетарианец, как ще ядеш кокошка?" – Предпочитам да ям кокошка, отколкото да взимам пари. Има вегетарианци, които не ядат месо, а взимат пари от хората. Те са смешни със своите идеи. Ще говорят за вегетарианство!" („Дерзайте, Аз съм", НБ, 13.05.1923)

„Аз не съм против проповядването с пари – всеки човек трябва да бъде възнаграден за своя труд, но казвам: Какво проповядване е това, когато парите са се загнездили в ума на някой проповедник и той говори на хората за Бога? Аз бих похвалил онзи проповедник, който проповядва за Бога от убеждение, без пари – ако пък дойдат парите и това е добре, но той не мисли за тях." („Покрива и изправя", НБ, 17.04.1932)

Закон е, че всеки човек, който има нещо, което да предложи на другите, и го прави безкористно, Бог никога няма да го остави гол и бос, а по един или друг начин ще му предоставя необходими условия се проявява. Започне ли обаче този човек да поставя бизнеса редом със служенето - изгубен е. Бог знае най-добре как да се грижи за Своите послушни деца, а Учителя казва: *„Няма случай в човешката история, в който праведен човек да е останал гладен, жаден, изоставен." (Годишна среща на Веригата, 1911)*

27. Пренасяне на практики от миналото или бъдещето в настоящето

Учителя: *„Злото се явява при случаите, когато човек се натъкне на някои свои идеи от преди хиляди години. В миналото тези идеи са били добри, но при сегашното развитие на човечеството те носят зло в себе си. Следователно, злото в съвременния живот не е нищо друго, освен*

идеите на миналото, които са отживели времето си. Така че, злото представя отживели идеи, несполучливи опити на миналото. Днес всичко това трябва да се отбягва. Хората са опитвали тези идеи на миналото, няма защо и днес да се повтарят.

Доброто представя нови, Божествени идеи, които дават нова насока за реализиране на човешките желания. Чрез доброто човек отправя своите сили към Божествения свят. И когато ви запитат защо човек не трябва да бъде лош, ще кажете: Човек не трябва да бъде лош, за да не повтаря своето минало. Защо трябва да бъде добър? - За да постигне целта на своя живот, да влезе във Великия свят на Битието. Значи, злото е изминатия път, по който човек не трябва да се връща. Доброто е пътя, по който човек вече върви, за да реализира своите желания по нов, Божествен начин и да разбере смисъла на живота.

Ще облека идеята си със следния пример: Представете си, че сте живели известно време на северния полюс. След това с движението на Земята се движите и вие и дохождате до екватора. Времето, което сте употребили докато стигнете до екватора, се равнява приблизително на 25 хиляди години. Какво ще стане с вас, ако се върнете отново на северния полюс? - Вие непременно ще умрете. Значи връщането в миналото не е нищо друго, освен връщане към северния полюс.

В този смисъл, злото представя ледена епоха, леден период, който носи смърт за човечеството. Едно време там е имало условия за живот, но днес тези условия не съществуват. Ако някой попадне при тия условия днес, непременно го очаква смърт. Това е връщане назад. Да се върнеш назад, това е смърт; да вървиш напред, това е живот.

Ето защо днес никой не може и не трябва да се връща по пътя, по който някога е вървял, защото там вече условията на живота са се изменили." („Самоопределение", МОК, 20.12.1922)

27.1. Ново вино в нови мехове

„И никой не налива ново вино във вехти мяхове; инак, новото вино ще спука мяховете, и само ще изтече, и мяховете ще се изхабят; но ново вино трябва да се налива в нови мяхове; тогава ще се запази и едното, и другото. И никой откак пие старо вино, не ще поиска веднага ново; понеже казва: старото е по-добро." (Лука 5:37-39)

В тези Христови думи се крие един дълбок мистичен закон, който стои в основата на цялото общочовешко развитие. Той гласи следното: Злото се ражда от това, че нещо, което по-рано в своята първоначална форма[17] е

17 Под „форма" можем да разбираме учение, духовна практика, определена диета и т.н.. Истината е една, но през различните времена тя се изявява съобразно степента на съзнание на човечеството и този негов аспект, който трябва да бъде развит и усъвършенстван през дадената епоха. Така в някои епохи се е наблягало повече на методите за каляване на волята чрез аскетизъм и живот в големи лишения, а през други - когато е трябвало да бъде развит ума – са били пращани съответните импулси чрез пратеници на Бялото Братство като Нютон, Айнщайн и др.

било добро, е запазило тази остаряла форма и в по-късни времена, когато еволюцията е отишла напред. Вместо това, естественият ред е формите да се изменят успоредно с напредъка на човечеството, да прогресират съобразно еволюцията. И всичкото зло, всичката тъмнина иде от това, че едни същества или прояви, които по-рано са имали благотворно въздействие върху развитието ни, остават неизменни и в по-късни времена. И когато се сблъскат една такава (пренесена от миналото) форма и друга, която е предвидена да се прояви именно в настоящето, се заражда злото. В известен смисъл, борбата между доброто и злото не е нищо друго, освен борба между това, което в настоящето има своя правилна, прогресивна форма, и онова, което пренася своята стара форма в настоящето и не желае да отстъпи позицията си на Новото.

Принципът, от който произхожда злото, не е лош сам по себе си, но злото се ражда от това, както казва Христос, когато ново вино се налива в стари мехове. В Писанието това е изразено с думите: *„И никой откак пие старо вино, не ще поиска веднага ново; понеже казва: старото е по-добро."* Но старото не иска да даде властта и хората се държат здраво за прояви, които са били градивни преди векове или хилядолетия, и не желаят да се откажат от тях и да приемат новото.

Същото е било и по времето на Христа, когато всички са отричали яростно новото, което има да дойде. Това е изразено например тук: *„Ние сме Моисееви ученици. Ние знаем, че на Моисея е говорил Бог; а Този не знаем откъде е." (Йоан 9:28,29)*

Друг пример е съвременната църква, която първоначално е имала много градивна роля, тъй като езотеричния импулс не е било възможно да бъде предаден и разбран от мнозинствата. Но вече все по-голяма част от човечеството е способно да възприеме Истината и няма нужда да му се говори в притчи, и още по-малко с изопачени вярвания за мъртъвци, излизащи от гробовете.

Тъй като този принцип е особено важен, за да разберем по-цялостно цялата Земна еволюция и да работим съобразно Божия План, следващите теми ще бъдат посветени на примери за подобни въздействия от миналото, които погрешно биват приемани като благоприятни в настоящето.

27.2. Месоядството

След потопа, причинил потъването на Атлантида, и представен в Библията като историята с Ной, човечеството е изпаднало в такива условия, при които месоядството е било допустимо, и дори желателно, за да навлезе съзнанието на хората още по-дълбоко в материята и да се отдалечи от духовните светове. Причината за това е била, че човек е трябвало първо да се откъсне от всички връзки с Небето и да се почувства като индивидуално същество, за да може да развие Любовта в душата си и един ден да се завърне в своето Небесно отечество с нови опитности и добродетели. Затова и в Битие 9:1-4 се казва: *„И благослови Бог Ноя и синовете му и им рече: плодете се и се множете, и пълнете земята (и я владейте); да се боят и да треперят от вас всички зверове земни (и всичкият земен добитък)*

и всички небесни птици, всичко, що се движи по земята, и всички морски риби: във ваши ръце са те предадени; всичко, що се движи и живее, ще ви бъде за храна; като злак тревист давам ви всичко; само плът с душата й, сиреч с кръвта й, не яжте."

В наши дни обаче тази практика е „отменена" от съвременните пророци, които оповестяват Божията Воля сред човечеството. Затова Учителя казва:

„По-рано, в първичния живот, хората не са били месоядци. Щом природата е допуснала месната храна, тя е имала някаква крайна цел, някакъв замисъл, но ние влизаме в една нова фаза, в която не е позволено вече да ядем месо. Всички животни и птици носят сега в себе си зараза. Много от болестите и главно неврастенията се дължат на прекалената употреба на месо. Житото, царевицата, овесът, оризът и всички зърнени храни заместват по сила, жизненост и качества месото, без да съдържат отровите му. А плодовете са най-прекрасната храна за съвременния човек." („Там ще бъде и слугата Ми", НБ, 05.11.1933)

„При сегашните условия на живота, за предпочитане е човек да бъде вегетарианец. Месната храна внася в организма на човека отрицателни елементи, с които той мъчно се справя. Те се отразяват вредно върху физическия и психическия му живот." („И рече Исус", НБ, 06.04.1930)

„Ако се храните с месо, вие не можете да имате онзи, идеалния живот. Днес само разглеждат хранителните вещества. Не! Аз разглеждам доколко храната е проводник на живота." („Път, истина и живот", ООК, 07.10.1936)

27.3. Алкохолът

По аналогичен начин и виното е играло положителна роля в развитието на човечеството, когато е било нужно съзнанието на хората да се потопи изцяло в материалния свят, а алкохолът прави именно това - прекъсва връзката с Духа. Това е описано в Битие 9:20-21: *„Ной почна да обработва земята и насади лозе; и пи вино, опи се, и лежеше гол в шатрата си."*

Тук се загатват два факта - първо, че преди това алкохолът е бил непознат за човечеството от атлантската епоха, и второ, че именно след въвеждането му човек е *„оголял"* (обеднял) откъм духовни опитности и единствената реалност за него е останало физическото му тяло. А Рудолф Щайнер хвърля още светлина по въпроса:

„Имало е епохи в историята на човека, когато виното не е било познато. В дните на Ведите то бе практически непознато. В епохите, когато не се пиеше алкохол, идеята за предишно съществуване и за много животи се изповядваше всеобщо; никой не се съмняваше в нейната истинност. След като човекът започна да пие вино обаче, познанието за прераждането бързо западна; накрая то напълно изчезна от съзнанието на човека. То съществуваше само сред Посветените, които не пиеха алкохол. Алкохолът има особено силен ефект върху човешкия организъм, особено върху етерното тяло, което е седалището на памет-

та. Алкохолът помрачава интимните дълбини на паметта. „Виното предизвиква забрава" – така казва поговорката. Забравата не е само повърхностна или краткотрайна, а дълбока и постоянна и се получава умъртвяване на силата на паметта в етерното тяло. Ето защо, малко по-малко, хората загубиха своето инстинктивно знание за прераждането, когато започнаха да пият вино.

Вярата в прераждането и в закона на Кармата имаше огромно влияние не само върху индивида, но и върху неговото социално чувство. Това му помагаше да търпи неравенството в човешкия живот. Когато нещастният египетски работник работеше върху пирамидите, или най-низшата каста индуси строяха гигантските индийски храмове в сърцето на планините, те си казваха, че едно друго съществуване ще ги възнагради за търпеливо понесените мъки, че техният господар, ако беше добър, е вече преминал подобни изпитания, или че ще трябва да ги премине в бъдеще, ако беше несправедлив и жесток.

Когато наближи ерата на Християнството, за човека бе предопределено да навлезе в епоха на концентриране върху земните усилия; той щеше да работи в посока подобряване на земното съществуване, за развитието на интелекта, на логическото и научно разбиране на Природата. Познанието за прераждането, следователно, щеше да бъде загубено за две хиляди години и виното бе средството за тази цел.

Такъв е дълбокият фон на култа към Бакхус, Бога на виното и опиянението. Такова е също и символичното значение на сватбата в Кана. Водата служеше за нуждите на древното жертвоприношение; виното щеше да служи за целите на новото. Думите на Христос „Щастливи са онези, които не са видели и въпреки това са повярвали", се отнасят към новата епоха, когато човекът – изцяло отдаден на земните си задачи – щеше да живее без спомен за своите прераждания и без пряко виждане на божествения свят." (Събр. съч. 92)

„Определено, упражненията за медитация и концентрация са главно нещо, но не е маловажно как се храни един стремящ се човек, когато започва преобразуването на астралното тяло. Преди всичко е важно да се избягва алкохол във всякаква форма; дори сладките бонбони, пълни с алкохол, имат много разрушителен ефект. Алкохолът и духовните упражнения водят до най-лошите пътища. От гледна точка на науката разрушителното влияние на алкохола върху функционирането на мозъка вече беше видяно. Толкова повече трябва хората, чиито цялостен стремеж е насочен към духа, да се въздържат от удоволствие, което напълно изключва познанието за Духа. Приемането на месо и риба не е препоръчително. В месото ние приемаме също и цялата страст на животното, а с рибата и цялата световна Карма." (Събр. съч. 266/1)

„Той (алкохолът) се получава, когато е спрял собственият растителен процес, престанал е процесът, протичащ под чудното въздействие на светлината... Тогава започва процес, който се разиграва на по-ниско равнище и който затруднява човека още повече, отколкото животинската храна." (из „Природни основи на храненето")

„Когато мъжът пие, се увреждат нервната и когнитивната система на детето му. Когато жената пие, ще бъдат повредени вътрешните му органи. Цялата деятелност на детето, когато израсне, ще бъде увредена, а иначе би трябвало да бъде наред...

Не е ли истина, че когато едно дете се роди с „вода в мозъка" (хидроцефалия), по правило човек не прави проверка, дали оплождането е станало точно в нощта, в която майката е била на вечеря и е пила червено вино; защото истината ще бъде прекалено непоносима, ако детето се роди с хидроцефалия. А когато, от друга страна, детето се роди с тикове на лицевата мускулатура, отново по правило не се проверява, дали бащата е пил нещо силно през вечерта, когато е извършил оплождането. Нещата, които са малки, бих казал, са нещата, които човек не проверява. И заради това хората вярват, че пиенето не оказва никакво влияние. А влиянието е винаги там. Това са напълно вредните влияния, които стават при навика да се пие." (Събр. съч. 92)

„Да кажем, че на 22 януари сте яли картофи, че сте яли боб и сте пили алкохол. Хубаво. Ако не бяхте пили алкохол, главата щеше да остане трезва. Картофите и бобът съдържат скорбяла и захар; главата щеше да има силата да предотврати нормално ферментацията на скорбялата и захарта. Поемете ли алкохол, тогава главата загубва способността да възпрепятства ферментацията на скорбялата и захарта, които сте получили с картофите, а картофите и бобът, също така и другите продукти, като зърнените храни например, започват да ферментират във вас. Следователно, вместо да бъде предотвратена ферментацията в човека, тя се появява. И тя настъпва поради неспособността на главата, която неспособност настъпва вследствие на алкохола, така че сега човекът се изпълва със сили на ферментацията." (Събр. съч. 352)

„Медитацията извежда духа от тялото, алкохолът го вмъква в тялото. Месната храна дава възможност на тялото да увисне на духа...

Действието на алкохола е, че това, което иначе става по свободното решение на Аза, сега става чрез алкохола... Той оставя кръвта си да се проникне от силите на алкохола; на чуждото възлага това, което самият той трябва да извърши. Може да се каже в известен смисъл, че алкохолът чувства и усеща в такъв човек. Като предоставя на алкохола това, което трябва да е подчинено на неговия Аз, човекът се поставя под властта на един външен фактор[18]." (Събр. съч. 347)

За да акцентира върху вредното влияние на алкохола върху духовните стремежи, Учителя казва следното: *„Ако е за предпочитане, по-добре е да се изяде една кокошка печена, отколкото да се изпие едно кило вино." (из „Медицински и окултни правила, том 2 - 1933-1934")*

---

18 По сходен начин и атавистичните (остарели и неправомерни за сегашната епоха) практики като регресии, хипнози, трансове и прием на халюциногени за достигане до изменено състояние на съзнанието и изместване на Аза, са изключително вредни за съвременния човек.

27.4. Родството по кръв

„И когато Той още говореше на народа, майка Му и братята Му стояха вън и искаха да приказват с Него. И някой Му рече: ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да говорят с Тебе.

А Той отговори на оногова, който Му каза това, и рече: коя е майка Ми, и кои са братята Ми? И като посочи с ръка на учениците Си, рече: ето Моята майка и Моите братя; защото, който изпълни волята на Моя Отец Небесен, той Ми е брат, и сестра, и майка." (Матей 12:46-50)

„А Исус, като видя майка Си и стоящия там ученик, когото обичаше, казва на майка Си: жено, ето син ти! После казва на ученика: ето майка ти! И от оня час ученикът я прибра при себе си." (Йоан 19:26,27)

„Не мислете, че дойдох да донеса мир на Земята; не мир дойдох да донеса, а меч; защото дойдох да разлъча човек от баща му, и дъщеря от майка й, и снаха от свекърва й. И врагове на човека са неговите домашни. Който обича баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене; и който обича син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене; и който не взима кръста си, а следва подире Ми, не е достоен за Мене." (Матей 10:34-38)

С тези слова Христос ясно дава един нов Импулс в пътя на човечеството и на отделния индивид. До онзи момент единствената връзка между хората е била кръвно-родовата, но от онзи момент нататък у хората е посадено семенцето на родството по дух, от което ще израсне бъдещата култура на братство и единство между всички хора. Само тогава можем да говорим за Любов, проявена като дар към другите, а не като сила, която по отношение на някаква необходимост тече у нас чрез кръвта.

Пътят на кръвта е старият път, в който любовта се предава по кръвно-родова линия, когато кръвната връзка е с по-голямо значение. Но след Мистерията на Голгота, и особено от 19-ти век нататък (както ще стане ясно от цитата по-долу), е време да приемем и приложим новото, а именно - да обикнем всички наши братя като деца на Единия наш Баща.

Рудолф Щайнер: *„Всичко онова, което беше добро за древните времена – или по-точно казано, което се ръководеше от Духовете на Светлината – след 19 век беше предоставено в ръцете на Духовете на мрака. Така че оттогава насам древните импулси, основаващи се на расовите, племенни и народностни връзки – накратко, основаващи се на кръвта – преминаха под властта на Духовете на мрака." (Събр. съч. 177)*

Учителя: *„Някои ме питат: «Как е баща ти и сестра ти?» Баща ми е на Небето, и всеки, който изпълнява Божията Воля, той е баща ми, брат ми, сестра ми. Никакви кръвни връзки... Това не е Духът Господен и аз искам да се противопоставя на всички спънки, които ми пречат. Няма по-голяма спънка в духовния живот от домашните. Волята Божия е да възлюбиш ближния си, както себе си. А да давате предпо-*

читания на домашните ми заради мене, това е една грешка, защото е спънка, с която съм спъван от 7-8 години. От вас аз искам да любите Господа. Ако имате любов към Господа, покажете я към нуждаещите се, а за себе си аз нищо не искам. Ако искате да покажете към мен любовта си, можете да я покажете само когато любите ближните си, както себе си." (Годишна среща на Веригата, 1909)

„Христос е дошъл да приготви пътя за освобождаването на човечеството от ръководството на разделящите расови и фамилни духове, и да обедини цялото човечество в едно Велико Братство." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 3")

27.5. Езическите обичаи

„Но Исус му каза: никой, който е сложил ръката си върху ралото и гледа назад, не е годен за царството Божие." (Лука 9:62)

Учителя: *„В Стария завет се казва, че хората са принасяли жертвоприношения на Господа... Ние съвременните хора, като отиваме при Господа какво ще занесем? ... Сега ще занесеш една хубава мисъл жертвоприношение, ще занесеш едно хубаво чувство жертвоприношение една хубава постъпка жертвоприношение." („Трите придобивки", УС, 13.04.1941)*

В стари времена, когато хората все още са имали твърде примитивни разбирания за живота, е било невъзможно да проумеят дълбоките закони, според които смисълът на живота е Любовта, саможертвата, служенето на по-слабите. Затова са били давани методи, които можели да бъдат обяснени на едно ниско ниво на съзнание, като първа стъпка към по-висшето. Например, за да се научат не само да получават, но и да дават, били научени, че ако пожертват малка част от своите блага, Бог ще им въздаде десетократно, и така се родила идеята за жертвоприношенията и десятъка. Но ако в наши дни продължаваме да принасяме животни в жертва, това сериозно би спъвало нашето развитие.

Затова Алберт Швайцер казва: *„Разумният човек трябва да застане срещу всички жестоки обичаи, независимо колко дълбоко са вкоренени в традицията и доколко заобиколени от ореол са те. Когато имаме избор, трябва да избягваме да причиняваме страдания и болка в живота на друго, дори и най-нисше същество. Ако не правим това, си навличаме беда, която нищо не оправдава."*

Същото важи и за Мойсеевия закон *„око за око, зъб за зъб"*, който през варварските времена е бил необходим, за да се съхрани еврейския народ и да изпълни своята мисия. Но веднага след като това беше изпълнено, дойде Христос и го замени с нов, коренно различен и много по-съвършен:

„Слушали сте, че бе казано: „око за око, и зъб за зъб".

Аз пък ви казвам: да се не противите на злото. Но, ако някой ти удари плесница по дясната страна, обърни му и другата. И на тоя, който

поиска да се съди с тебе и да ти вземе ризата, дай му и горната дреха. И който те принуди да вървиш с него една миля, върви с него две. На този, който ти проси, давай, и не се отвръщай от онзи, който ти иска назаем.

Слушали сте, че бе казано: „обичай ближния си, и мрази врага си".

Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят, за да бъдете синове на вашия Отец Небесен; защото Той оставя Своето Слънце да грее над лоши и добри, и праща дъжд на праведни и неправедни. Защото, ако обикнете ония, които вас обичат, каква вам награда? Не правят ли същото и митарите? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не постъпват ли тъй и езичниците? И тъй, бъдете съвършени, както е съвършен и Небесният ваш Отец." (Матей 5:38-48)

Други примери за езически ритуали, които са надживели времето си, са кукерските игри, а дори и мартеничките. Според някои тълкуватели, името Пенда идва от потъмняването на "Б" в "П" на името на тракийската богиня Бендида, Бенда в Пенда. Ако това е така и чрез Баба Марта почитаме тази богиня и нейния ритуал (или друг сходен култ) и чакаме от Баба Марта (или от нейния символ - мартеничката) здраве, плодородие, сили, успех; да ни пази от проклятия и злощастия – къде в цялата тази работа е Христос? Защото ако претендираме, че сме християни, нека се държим като такива. Не ни е нужен амулет от конци или какъвто и да било друг. Нужна е вяра. Но не голата вяра на нашите предци, а Вяра, подплатена със знание. Вяра и знание, че само и единствено Бог може да ни даде благоденствие, здраве и живот.

Причината малко по малко да отпадат подобни езически ритуали е в това, че едно време хората са развивали друга част от своята същност и чрез тях те съзнателно са противодействали на силите на мрака. Но тези умисъл, воля, и разбиране за всеки елемент от тези традиции, които те са влагали, ги е превръщало действително в един магически акт за всеобщото добро. В наше време обаче те са просто една мода, украшение, част от живота без духовна стойност. Но всъщност не това е основната причина те са вредни са съвременния човек. Истината е, че ако преди векове той правомерно е можел да разчита на определени ритуали да го пазят и закрилят, днес от него се очаква нещо повече. Вече всяка наша мисъл, чувство и действие трябва да бъде свещена и осъзната. Дадено ни е знание, воля, и всички нужни условия, и ако ги използваме разумно, самият праведен живот се превръща в щит срещу всяко зло. Без него пък, с колкото и украшения, амулети, пентаграми и червени конци да се накичим, няма да има голяма полза. Пък и от вековете живот със старите методи и обичаи не изглежда да сме цъфнали и вързали.

В подкрепа на тази идея споделям един цитат от Щайнер:

„Друга тенденция в съвременния живот, която е от полза на Ариман в неговата подготовка, е всичко това, което е ясно видимо в национализма. Всичко, което може да раздели хората на групи, което ги отчуждава и ги противопоставя един на друг, подсилва импулса на Ариман...

Времената, през които кръвната връзка играеше главна роля, вече са отминали и ако тези износени понятия продължат, ние ще попаднем директно в ръцете на Ариман.“ (Събр. съч. 191)

Всъщност на много места Щайнер говори за това колко вреден е днес национализмът и всичко, което води до разединение на отделните народи и хора. А според мен всяка традиция, която е валидна за едни народи, но отхвърляна от други, е силно разединяваща и по никакъв начин не стимулира единението между народите.

На друго място в същата лекция основателят на Антропософията говори за определени древни езически традиции, макар и значително различаващи се от мартеничките: *„...Ако правилно разберем това древно езичество, ще установим, че то съдържа величествена, дълбокопроникваща мъдрост, но не и морални импулси за човешките действия.”*

Отново според мен: идеята, че ако си закичим мартеничка, ще сме здрави и щастливи, без значение от начина си на живот, е в пълен синхрон с неговите думи. Т.е. в миналото един такъв обред е бил полезен, но подобни практики днес не виждам как биха могли да подпомогнат общия напредък.

27.6. Аскетизъм

Преди да споделя мнението на езотеричното християнство по този въпрос, бих искал да уточня значението на думата аскетизъм, а именно: начин на живот, характеризиращ се с лишения, пълно отричане на материалните удоволствия, и отшелничество. Факт е, че за кратък период от живота си аз също живях в подобни условия, но това си има своите причини, които са свързани с персоналните ми задачи в този живот. В дългосрочен план обаче всяка подобна изолация, дори да води до огромен скок в личния напредък, е в голяма степен егоистична и безполезна проява, която не помага особено за Христовото Дело. За разлика от това, животът в общности близо до природата и братството по дух могат да бъдат точно обратното – изключително благоприятни за всеобщото развитие.

Учителя: *„В миналото много отшелници прекарвали в горите, в пустините; там са изучавали Христовото учение и са оставили ценни знания и опитности. Трябва ли и ние да се подвизаваме като тях? Не, ние ще използуваме техните знания и опитности, като школа, която трябва да изучаваме. Сегашните светии трябва да живеят между хората, да опитат тяхната омраза и студ. Само така те ще възприемат любовта и ще дадат път на Божественото в себе си. Онези хора, колкото малко и да са те, посветили живота си в служене на Бога с любов, са в състояние да подобрят положението на своя народ в материално, социално и политическо отношение. От тях зависи всичко. Проследете историята на човечеството и ще видите, че е така. Бъдещето на един народ зависи от дейността на духовните хора в него.*

И в новата култура всеки трябва да посвети сърцето си за служене на Любовта. Това не подразбира, че трябва да напуснете живота си,

да станете отшелници. Вие трябва да се стремите към красивия, към великия живот. Не мислете, че като станете отшелници, ще бъдете добри. Добротата на човека седи в сърцето, което той е посветил на Любовта. В това сърце блика светлина; в това сърце блика живот. Човек с такова сърце знае, кой от какво се нуждае и може да му помогне. Отдето мине, той знае вече, какво трябва да прави. Целия ден, от сутрин до вечер, той е зает да помага." („Плати ми, що ми си длъжен", НБ, 30.03.1924)

Рудолф Щайнер:

„Днес ние не можем да подражаваме на този аскетизъм. В по-стари времена това е било едно общо настроение в човека, когато е желаел да чуе какво става в духовните светове: тогава човек се е обръщал към определени самотници, към такива хора, които са се отделили от живота...

В съгласие с нашия житейски възглед днес ние не можем да разсъждаваме така. Днес ние се стремим да вярваме само на този човек, който е стъпил здраво на своите крака, който се труди с ръцете си за другите хора, който има стойност в живота, който може да действува, който знае как стават нещата в живота. Това усамотение, на което в по-стари времена се гледа като на предварително условие за едно по-висше познание, това усамотение днес вече не може да бъде възглед.

Навсякъде интелектуалният елемент трябва да бъде основа. Основа трябва да бъде ясното мислене. Върху това ясно мислене трябва да надстроим онова, което трябва да ни отведе в духовния свят. В основана на цялото ни развитие трябва да залегнат съдържателни, ясни мисли със съдържание. Това, което древният аскет е постигал чрез умъртвяване, чрез парализиране на физическото тяло, това ние постигаме благодарение на обстоятелството, че в известен смисъл вземаме в собствени ръце нашето лично душевно развитие." (Събр. с. 305)

„Можем ли да погледнем към това, което трябва да бъдем след десет години да го изнесем пред себе си, да си го поставим за цел и след това с желязна воля да започнем да работим за неговото осъществяване. Ако успеем да обхванем целия живот, който работи в нас и който е толкова голям; ако успеем да съберем целия този живот в нищожните размери на собствения аз, ако успеем така да съберем във волята на собственият аз тази сила, която иначе се разпростира като жизнено море, ако успеем сами да направим крачка напред, ако успеем сами да направим нещо от себе си, тогава ние, изхождайки отвътре успяваме да постигнем същото, което древният аскет е постигал отвън. Той отслабва своето тяло, за да могат волята и познанието мощно да се издигнат нагоре от отслабеното тяло и отслабеното тяло да стане прозрачно за Духовният свят.

Ние трябва да засилим волята си, да засилим мислителната сила, за да станат те по-силни от тялото, което тяло трябва да продължава да извършва своите дейности. Ето така ние принуждаваме тялото да стане прозрачно за света на духа. Ние правим тъкмо противополож-

ното за това, което е правил древният аскет." (из лекцията „Йога и аскетизъм")

27.7. Пренасяне на форми от бъдещето в настоящето

Учителя: *„Това дърво, от което беше забранено на Адам и Ева да ядат, беше за боговете, за тези, които са достигнали до онази безпределна Мъдрост. Те имаха право да ядат от това дърво за познаване на доброто и злото. Когато човек стане възрастен и на него ще дадат да яде от него. Но той яде преждевременно от него и затова го изгониха от рая." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")*

По аналогичен начин на вредното въздействие на остарелите форми, когато искаме да ги приложим в наши дни, действа и предварителното възприемане на практики, предвидени за бъдещето на човечеството.

Примери за това например са суровоядството и слънцеядството, които един ден ще бъдат най-съвършения начин на хранене, но поискаме ли нетърпеливо да ги приложим още днес, те много повече биха ни навредили.

Друг пример за това е една идея, която е прекрасна в своя замисъл, но твърде много е изпреварила времето си и, ако бъде приложена, би спънала еволюцията на милиарди хора по Земята. Това е *„Безусловният Базов Доход"*. Защо?

Слава Севрюкова хубаво го е казала: *„Българинът е склонен към леност. Обогати ли се материално, забравя духовното. Тъй е и при другите народи. Затуй сме в недоимък. Но тази период няма да е безкраен."*

Все още сме на такъв етап от развитието си, че мнозинството хора, ако не им се налага да работят за насъщния си хляб, а вместо това всичко им идва наготово, биха изпаднали в тотален застой и леност, а от това няма по-страшно за душата, понеже след мързела идват и всичките останали пороци. Неслучайно англичаните имат една хубава пословица: *„Мозъкът на безделника е работилница на дявола."*

А Бенджамин Франклин казва: *„Безделието е като ръждата - тя разяжда човека много по-бързо, отколкото умората от работата."*

Учителя също многократно е говорил, че трудностите идват, за да ни разбудят от съня: *„Първоначално при най-добрите условия в света се е създала леността. Млекопитаещите са седели под големите дървета, храна е имало изобилно. Като се наядат, лягат да спят. Като е лениво животното, не учи. Природата е била заставена и Бог бил заставен да изпратят хапливите мухи, комари, комарчета и комаряги и тия стършелите, как ги наричате? Те започват да мислят защо ги хапят, какво искат, защо им нарушават спокойствието. В същото състояние и вие се намирате. Вашите страдания са като хапливите мухи за животните." („Красиви движения", МОК, 01.09.1939)*

Затова понякога, дори когато имаме най-добри намерения да помогнем на някого и да му осигурим лесен и блажен живот, може всъщност неволно да му навредим, ако не познаваме дълбоките закони на Битието.

28. Източни учения за западни народи

„И тъй, всеки, който Мене признае пред човеците, ще призная и Аз Него пред Моя Отец Небесен; а който се отрече от Мене пред човеците, и Аз ще се отрека от него пред Моя Отец Небесен." (Матей 10:32,33)

Учителя:

„Източните народи развиха и издигнаха мощни култури, добраха се до великото знание, но те не можаха да разберат вътрешния смисъл на знанието, затова не можаха да го използват и трябваше постепенно да отстъпят мястото си на Запада.

Те бяха се добрали до окултното знание, но се възгордяха и в тях се роди егоизмът – забравиха да служат със знанието си за освобождението и издигането на човека и човечеството, което е истинското предназначение и смисъл на знанието, а се интересуваха само от личното си усъвършенстване. А това вече отбелязва един застой в тяхното развитие. Те живеят сега само с миналото, а миналото е сянката на Реалността, но не и самата Реалност. Реалността има три качества: тя носи живот, светлина и свобода." (из „Беседи от Учителя", ред. Вл. Пашов, т.1 – Бургас, 1995)

„Казвате: „Индуската философия крие дълбоки истини в себе си." – Било е някога, но сега тя е изгубила 50 процента от своята стойност. Сегашните индуси нямат това просветление, каквото са имали преди хиляди години. Някогашните индуси са били на голяма висота, но днес са изгубили част от светлината си. Има нещо криво в сегашната индуска философия. И евреите, като се считали за избран народ, искали са да бъдат първи между народите, но не могли да устоят. Бог ги поставил на големи изпитания, но те пропаднали, не могли да издържат на тия изпити." („Аз съм онзи човек", НБ, 28.09.1919)

Рудолф Щайнер: *„За да достигнем до духа в 20-ти век, ние не може да постъпваме повече така, както са правили преди векове, или дори преди хилядолетия в Древна Индия. Ние не можем да постъпваме по този начин, както се е постъпвало преди Мистерията на Голгота. Ние живеем в периода на развитието на Християнството. Ние не можем да постигнем разбиране по отношение на духа и душата, ако обърнем поглед назад към този по-стар метод." („Йога и аскетизъм")*

28.1. Учителя за Йога

„Ако на Запад се приложи науката за дишането, която индусите прилагат, тя ще даде отрицателни резултати. Защо? Защото тия системи са добити при слизането на човечеството, т.е. по закона на инволюцията. А понеже бялата раса започва своето развитие по закона на еволюцията, т.е. по пътя на възкачването, тия системи трябва да се видоизменят." („Старият и новият живот", МОК, 29.03.1922)

„Следвате ли методи, които не са за вас, вие може да пострадате. В такъв случай няма да имате добри резултати. Това е забелязано в западноевропейските окултни школи. При дишането, например, те си служат с методите на индуските йоги, но не получават добри резултати. Много естествено – те не са нагодени за техните условия." („По пътя на природата", МОК, 25.03.1928)

„Ученикът трябва да се концентрира, да развива мисълта си, но не по начина на йогите. Има много начини, методи, с които йогите си служат, но ако човек не ги разбере, той може съвършено да се осакати. Тези осакатени ученици са вън от законите на Природата. Законите на разумната Природа са строги. Аз давам методи, които са свързани с най-малки рискове за човешкия ум. Те са методите на живота, методите на разумната Природа. Методите на йогите, обаче, са свързани с големи рискове." („Силните течения", ООК, 09.03.1927)

„Има много методи за дишане, все хубави, но им липсва един съществен елемент – волевото дишане. Индусите хиляди години са се занимавали с дишането като наука, откривани са за това цели школи и те имат постижения в това отношение, но колкото и да са добри техните методи, те не са за европейците. Европейците нямат тези вътрешни състояния, тази духовност, преживявания, дълбочина, отношение към Бога, каквито имат индусите. А всичко това е важно, за да е правилно и пълно дишането." („Умих се и гледам", НБ, 27.10.1935)

28.2. Рудолф Щайнер за Йога

„Исторически ние познаваме само късните методи на Йога, които в голямата си част почиват на егоизма на хората, които желаят да постигнат някаква форма на власт във външния свят. Старите методи на Йога, които днес могат да бъдат открити единствено чрез духовната наука са били пътища, по които човек е тръгвал, за да достигне до Духа... Днес най-малкото изглежда удобно да се извършват вдишванията на Йога, за да бъде открит пътя към духовния свят. Но това не е пътят, по който модерния човек трябва да навлезе в духовното. Ето защо ние трябва да сме в състояние да си кажем следното: сега ние няма да поемем пътя към вътрешността както прави това йогата - по посока на дихателния процес, сега ние ще тръгнем по посока навън - ще разглеждаме внимателно всяко едно растение, ще разглеждаме всяко животно, ще разглеждаме всеки човек и ще заживеем с това, което е вън от нас." („Йога и аскетизъм")

„Естествено, днес няма нужда да повтарям, че дихателните упражнения на древните са неподходящи за съвременния човек, и че те трябва да бъдат заместени с други упражнения, които ще намерите в споменатите книги („Въведение в Тайната наука" и „Как се постигат познания за висшите светове")." (Събр. съч. 219)

„В Индия в спомените за тези времена на човечеството, когато всеки още е имал възприятия в духовните светове, се забелязва носталгия по този свят. Там възприемали действителността като Майа и са се стремели назад към тези древни времена. А Йога наричали това, което в отделния човек развивало способността за проникновение в свръхсетивните светове. Не всички народи се развили така, че имали мъдреци, които можели да се възнесат до Йога. Другите народи били принудени да се задоволяват от спомените." (Събр. съч. 102)

28.3. Чарлз Ледбитър за Йога

„Някои твърдят, че ясновидството може да се постигне чрез упражнения, които регулират дишането. Методът е широко разпространен в Индия. Вярно е, че по този начин може да се развие известно ясновидство, но твърде често това става с цената на физическа и умствена загуба. Много подобни опити са правени в Европа и Америка, но аз познавам лично мнозина, които от това са съсипали здравето си и са довели себе си до прага на лудостта. Някои са развили своето астрално виждане точно толкова, че да се чувстват вечно преследвани, други са отчаяни от съсипването на физическото здраве и отслабването на мисълта. И само малка част твърдят, че тази практика е била благотворна за тях.

Вярно е, че индийските йоги се стараят да постигнат развитие поскоро чрез физически средства, отколкото с вътрешно умствено и духовно усъвършенстване. Но дори сред тях тези упражнения се правят под непосредственото ръководство на опитни учители, които следят резултата и веднага ги спират, ако има нежелателни симптоми. Но за хора, които не знаят нищо по въпроса, занимаването с такива упражнения е опасно, защото полезното за един може да бъде унищожително за друг...

Кои са тогава подходящите методи за развиване на ясновидството? Общо казано - тези, които вместо да ограничават физическото тяло със сила, развиват душата. Най-сигурният и здравословен начин е човек да попадне на компетентен учител и да върши само това, което той му каже. Но къде да се намери надежден учител? Във всеки случай не между тези, които сами се обявяват за учители, и не между тези, които вземат пари, за да учат. Знанието може да се постигне единствено там, където е било достижимо винаги - при адептите на великата идея за душата.

Винаги е съществувало едно велико братство на знаещи мъже, които са били готови да предадат тези знания на достойния човек, защото тъкмо затова са ги събирали с труд. Как можем да открием тези хора? Ако ни се случи да ги видим, няма да ги различим от другите. Но те могат да ни намерят и сигурно ще го направят, когато се убедят, че сме готови да работим за подпомагането на света. Техният единствен велик интерес е да тласкат еволюцията на човечеството. Те имат нужда от хора, предани на това дело, и непрестанно ги търсят

внимателно. Ако е готов за тази работа, никой не бива да се плаши, че ще остане незабелязан. Тези хора няма да задоволят само простото ни любопитство, няма да помогнат на онзи, който иска да придобие сили само за себе си. Но когато човек с дълго и последователно самообразование е показал желание да помага на другите, силна воля и чисто сърце, той ще почувства присъствието и помощта на учителите." (из „Тайната доктрина")

28.4. Източните учения

Учителя:

„Ще говориш за астрално, за ментално, за причинно тяло. Видял ли си тези тела? – „Не съм ги видял, но така е писано." – Това не е знание. Всяко учение, което се проповядва, трябва да се опита, да отговаря точно на фактите. Ако всичко, което проповядвате, е вярно, защо не се повдигнахте? Защо не се спасихте? Защо индусите, които проповядваха толкова учения, не се повдигнаха? Защо очакват нов Учител? Значи това, което им се проповядва, не ги задоволява. Това е забава за тях. Те наистина очакват нещо, което да ги задоволи и повдигне." („Пробуждане на човешката душа", НБ, 25.03.1923)

„Вие четете индуската религиозна философия, в която се казва «убий всяко желание в себе си." Желанията са храна на сърцето – да убиеш желанията си, значи да унищожиш сърцето си. Тази философия не търпи критика, затова именно пропадна. Онези, които разбраха криво тази философия, изпаднаха в крайност. Много от Христовите последователи също така разбраха криво мисълта на Христа за самоотричането. Според тях самоотричането подразбира отричане от живота, от желанията. Под думата «самоотричане» Христос разбира отричане на човека от всички негови глупости и беззакония, от лъжата и безверието, малодушието, недоволството, болестите, от всички лоши наследствени черти. С други думи, човек трябва да се отрече от всичко животинско в себе си, от лошите черти на вълка, на мечката, на тигъра, на змията, на комара, на паяка и т.н. А да се отрече човек от живота, който Бог му е дал, това не подразбира Христос. Напротив, Христос говори за придобиване на Вечен Живот. Той казва: Това е Живот Вечен, да позная Тебе, Единствения Истински Бог и Христа, Когото Си изпратил на Земята." („Господар на съботата", НБ, 13.04.1930)

„Индийският народ е единственият народ на Земята, който може да пази свещените неща. Нито англичаните, нито американците, нито французите, нито кой да е друг народ могат да пазят свещени тайни. Само индусите могат да ги пазят, затова Великото свещено учение се занесе там на съхранение. Ето защо толкова хора от Европа отиват в тези светилища да се учат. Тези светилища не са някакви видими храмове – не, в Индия има такива храмове, за които хората днес нищо не знаят." („Видяхме звездата", НБ, 08.02.1925)

„Днес от Запад, от Англия, от Америка, мнозина отиват в Индия, за да изучават Истината. Най-видните адепти от Индия обаче са убедени, че в познаването на Истината те са стигнали до края, затова очакват да узнаят от другите нещо повече за Истината, те сами я търсят – европейците я търсят в Индия, а индийците я търсят в Европа. А тук всеки се сили да отиде в Индия. Добре, идете там, посетете храмовете им. Всичко ще намерите там – разни учения, теории, но същинското, за което душата ви копнее, към което умът ви се стреми, няма да намерите... Индусите казват, че ние сме дошли на Земята в този затвор, за да ликвидираме кармата си. Аз пък казвам: Ние сме изпратени от Невидимия свят на Земята, за да научим някои уроци, да завършим училището. Докато не завършим училището, няма да ни пуснат в другия свят – като неканени гости само за беля на майките и бащите си." („Който иска славата", НБ, 25.01.1925)

„Представете си, че едного от вас изпратят в България някъде да образува окултен клас. Какво ще прави той? Като не знае друго, той ще потърси методи и правила от писаното в книгите по този въпрос. Ще отвори, например, книгата „Светлина върху пътя" и ще започне да чете: „Убий всяко желание в себе си!" Питам: като убиете всяко желание в себе си, какво ще остане от вас? Това е скрит превод на една окултна мисъл. Окултните истини не се превеждат буквално. „Да убиеш всяко желание в себе си" – това не подразбира физическо убиване, но обръщане към Бога. Ако една мисъл, едно чувство или желание отива надолу, към земята, обърни го в обратна посока – нагоре." („Стар и нов живот", МОК, 29.03.1922)

Бих искал и в тази тема да разбуля една заблуда: Според някои източни учения душата е част от Бога, която може да се представи като чаша вода, която е взета от океана - временно е нещо отделно, но в края на краищата тя пак ще се върне и смеси с океана. Това обаче не е съвсем правилно.

Душата, макар да е част от Бога, надарена с всички Божествени качества и атрибути (в зародишна форма) като способността да твори цели Вселени, да мисли и да обича, след смъртта не изгубва своето индивидуално съзнание и далеч не ще се почувства като чашата вода, безлично смесена във всичко останало.

Колкото до един друг аспект от индийските учения - мантрите - апостол Павел ни е казал недвусмислено как действат те: *„Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, а умът ми не дава плод." (1 Кор 14:14)*

28.5. Агни Йога

Учителя: *„Казват: „Огън, агни." Агни йога е една стара наука. Агни йога какво е? – Наука за огъня. Иска да каже, че той всичко разрешава. Не, огънят всичко не разрешава. Ти можеш да си изгориш ръката, можеш да се опърлиш от огъня. Огънят може да ти причини голяма беля." („Радиации", ООК, 18.03.1936)*

Влад Пашов: *„Когато започнаха да излизат новите книги на Мория под общо заглавие „Агни йога", някои приятели попитали Учителя какво представлява това учение. Той отговорил накратко, че това е старо учение и не е пригодено за съвременния свят. Брат Лулчев беше във връзка с Мория. Казвал го е лично на мене, казваше ми още, че Мория го е посещавал, и че Мория и приятелите му били във война с Учителя. Въпреки това Лулчев продължаваше да поддържа връзка с него. Веднъж Мория му дал ред окултни символи, които Лулчев начертал по вратата на бараката си на Изгрева. Учителя извикал една сестра и ѝ възложил: „Иди да кажеш на Лулчев да махне тези символи от вратата си, защото - Изгрева ли иска да разруши!" Сестрата му предала, Лулчев послушал и ги махнал. Така Мория опитал да направи пакост на Братството и на делото на Учителя."*

„Като най-ново проявление на източната традиция е учението на Агни-йога. С цялото си съдържание това учение потвърждава това, което казах по-рано за източната традиция. За него Учителя казва, че това е старо учение, което е имало своето място в миналото, но засега то не може да помогне на човека и човечеството. В една от книгите на това учение, които носят подписа на Мория, самият Мория казва като говори, че той се разхождал с Христа под ръка по Хималаите. А от друго място в същата книга се разбира, че този Христос, за когото говори той, е някакъв Посветен от нашата човешка раса, който е минал през ред превъплъщения и сега се явява като Майтрея Буда, за когото Мория казва, че е Христос. Това са неговите думи. А за западната традиция Христос е Бог, въплътен в тялото на Исуса от Назарет, който е ръководил, ръководи и ще ръководи целия развой на човека и човечеството. Разликата между двете схващания ясно изпъква без коментари. Но трябва да забележа, че това е схващането само на известен кръг от хора на източната традиция, които вървят по линията на будизма, както и сами се наричат будисти или необудисти. Но има Посветени на Изток, които не мислят така и чиито схващания се покриват със схващанията на западната традиция. За тях Учителя казва: Има адепти в Индия, които работят за Бялото Братство в България."

28.6. Стремежът към отказ от живот във физическо тяло

„Не знаете ли, че сте Храм Божи, и че Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия Храм, него Бог ще развали; защото Божият Храм е свет, а тоя Храм сте вие." (1 Кор. 3:16,17)

Учителя: *„Сега казвате: „Веднъж да се освободим от това тяло!" Не, ти ще бъдеш доблестен човек, герой ще бъдеш, да завършиш своята еволюция. Тялото е храм Божий. То е най-голямото богатство, което имате." („Явно говорих", СБ, 24 Август 1927)*

Рудолф Щайнер: *„Трябва да осъзнаем, че откакто окултизмът се популяризира, определена част от теософската литература породи грешни идеи за истинската цел на окултната наука. Разпространиха идеята, че физическата реалност е илюзия и че трябва да бъде победена и унищожена. Това са неща, повече от преувеличени, това са теоретически грешки, опровергани от науката и практиката на истинския окултизъм. Много по-верен е гръцкият образ, който сравнява душата с една пчела. Както пчелата излиза от кошера и събира сок от цветята, за да го дестилира и да направи от него своя мед, така и душата, произлязла от Бога, прониква във физическата реалност и извлича от нея сока, за да го отнесе в лоното на Духа. Окултната наука не е наука, която иска унищожение на тялото, тя е наука, която учи как да си служим с него за по-висши цели." (Събр. съч. 92)*

Кришнамурти: *„Има някои, които се отказват от стремлението си към земни цели, за да спечелят небето или пък за да се спасят от веригата на преражданията. Не бива да изпадаш в това заблуждение. Ако си в своето самоотричане, стигнал дотам, че напълно си забравил своето Аз, ти не можеш вече да мислиш кога това Аз ще бъде освободено или какъв рай го чака. Помни, че всяко егоистично желание - колкото и възвишен да е неговият предмет - връзва ръцете ти и докато не се избавиш от него, ти не си напълно свободен, за да се посветиш на работата на Учителя."*

В *„Йога Сутра"* на Патанджали пише: *„Йога е унищожаване на модификациите на съзнанието."* Но нима Бог иска да унищожаваме това, което с огромни усилия е било сътворено? Не е ли по-разумно да го разгръщаме и облагородяваме постигайки още по-висши степени на съзнание?

Мнозина, още щом се убедят, че има по-висши светове, започват да презират физическата си същност, смятайки я за нещо низше и недостойно за светлата им душа, и по тази причина желаят по-скоро да напуснат света на плътта и да заживеят на Небето. Тези хора приемат материалния свят за илюзия, майа, и нямат ни най-малка представа колко много величествени и напреднали същества са работили в продължение на милиони години, за да сътворят за нас тези условия за нашето развитие и усъвършенстване. Достатъчно е да разгледаме прецизността и съвършенството, с които са изградени човешките очи или сърце, за да се изпълним с благодарност и преклонение пред творците на тази наша временна обвивка.

И ако се поддадем на тази заблуда за безсмислието на тази *„илюзия"*, ние сами спъваме нашата еволюция и *„бягаме от час"* от училището, в което Бог ни е изпратил да учим. Затова всеки наш стремеж към живот без физическо тяло (независимо дали чрез самоубийство или прекъсване на поредицата прераждания), е непослушание към Бога, което не води към нищо добро за нас.

Причината за това е, че подобно *„бягство"* е неправомерно, понеже ние имаме още хиляди години работа на Земята, а отделянето от нея ще прекъсне (или забави в голяма степен) развитието както за нас, така и за Съществата, които са свързани с нашето развитие.

28.7. Обявяавнето на Кришнамурти за Миров Учител и Второ Пришествие на Христос

В книгата *„И очите ми видяха Изгрева”* Н. Дойнов описва една случка:

„Съвсем неочаквано за приятелите на Изгрева, като крайно ревностна последователка към делото на Учителя се приобщи и една млада жена. Тя винаги се държеше някак особено. Беше крайно чувствителна, самостоятелна, упорита, незачитаща установените порядки...

Дойдеше ли ѝ някаква идея, тя не се спираше пред нищо, за да я постигне. Стане ли каквото и да е било събитие по света от по-забележителен духовен характер, Магдалина е там.

Някъде около 1933 година теософското общество е в най-голям разцвет. Години преди това водачите на това общество - Ани Безант, Ледбийтър и индусът Джинараджаса, установяват по ясновидски път, че на Земята се е родил вече Миров Учител, който се очаква съгласно Стария и Новия Завет. Тримата тръгват да го търсят и го намират в младото момче индуса Кришнамурти. Той написва книгата „При нозете на Учителя.” Теософите намират, че пълното утвърждаване и популяризиране на Кришнамурти като нов Миров Учител, трябва да стане с подходяща церемония. За тази цел те свикват Всемирен теософски събор в Холандия, в замъка Ерде.

Разбира се, такова едно голямо събитие на духовните среди от световен мащаб, не можеше да мине без Магдалина и тя потегли натам. Някои приятели казват съвсем категорично, че и Лулчев, който не се стесняваше и не се колебаеше да си каже думата, намерил за нужно да пише на Кришнамурти. И изпратил две писма, в които му обръща внимание, че не е Миров Учител, но само един ученик. И вярно е, че и сега има Миров Учител, и той е в България. Също тъй, му е подчертал, че да си присвои човек звание Миров Учител, е голяма отговорност и е свързано с тежка карма. Лулчев трябва да е писал такива писма и да ги е пратил на Кришнамурти.

В навечерието на тържеството, въпреки старателната охрана, упоритата и крайно находчива Магдалина, успява да се вмъкне в парка на замъка, където по това време Кришнамурти се разхождал. Като я зърва, той започва да се отдръпва назад към стаите, а тя го настига и му казва на безупречен английски език: „Аха, ти бягаш от жените! Не, не си като Нашия Учител.” Като чува, че става въпрос за Учител, той се спира и изслушва нейните обяснения за Учителя Петър Дънов и за Неговото Учение. Явно, че не е бил съвсем чужд на това събитие. Накрая Магдалина му подала портрет на Учителя.

По-късно, в тържествения момент на деня, когато представителите на теософското общество, събрани от цял свят, са очаквали провъзгласяването на младия индус за Миров Учител, той със скромни думи, нещо което му прави чест, се е отказал от това високо звание. Това внесло набивало разочарование всред присъстващите, но нали вече Школата беше отворена от Мировия Учител и Словото се изливаше с благодат.”

„И понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта; а който претърпи докрай, той ще бъде спасен." (Матей 24:12,13)

„А кога чуете за войни и бъркотии, да се не уплашите, понеже трябва това да стане първом; ала не веднага ще бъде краят. Тогава им рече: ще въстане народ против народ, и царство против царство; на места ще има големи трусове и глад, и мор, ще има и страхотии, и големи поличби от небето... Прочее, внимавайте над себе си, да не би сърцата ви да бъдат отегчавани с преяждане, пиянство и житейски грижи, и да ви застигне оня ден внезапно; защото той ще настъпи като примка върху всички живеещи по цялото земно лице; и тъй, бъдете будни във всяко време и се молете, за да можете избягна всичко онова, което има да стане, и да се изправите пред Сина Човечески." (Лука 21:9-11, 34-36)

„Понеже сееха вятър, буря ще пожънат." (Книга на пророк Осия 8:7)

Учителя:

„Нещастията в съвременния живот се дължат на неприлагане на истинското знание, на неприлагане на Законите на Божията мъдрост. Цялата европейска култура ще мине през големи изпитания – ще стане голямо пресяване на досегашните възгледи и разбирания. Всички заблуди, съмнения и подозрения ще се пресеят и ще остане чистото. На Земята ще останат само героите – хора със светли умове, с чисти и благородни сърца, със силна и възвишена воля. Те ще останат над ситото. Живата природа отново ще ги посади. С тях ще започне Новата култура, която ще създаде новите хора." („Просете, търсете и хлопайте", НБ, 20.04.1924)

„В света идват такива страдания, каквито хората не могат да си представят. Страданията ще оправят хората – от дума те не се възпитават, не се учат." („Забранихме му", НБ, 06.10.1929)

Из филма „Матрицата":

„Матрицата е навсякъде. Тя е всичко около нас. Дори сега, в тази стая. Виждаш я през прозореца си или когато включиш телевизора. Усещаш я, като отидеш на работа, като отидеш на църква, или докато си плащаш данъците. Тя е светът, поставен пред очите ти, за да те заслепи от Истината.

– Каква истина?

– Че ти си роб, Нео. И като всеки друг, ти си роден в окови, в затвор, които не можеш да помиришеш, вкусиш или докоснеш. Затвор за твоето съзнание. За съжаление, на никого не може да бъде обяснено какво е Матрицата. Трябва да я видиш сам. Тук е последният ти шанс. След това няма връщане назад. Ако вземеш синьото хапче, историята приключва. Събуждаш се в леглото си и вярваш в каквото си поискаш. Ако вземеш червеното хапче, оставаш в Страната на чудесата, и аз ще ти

покажа колко е дълбока заешката дупка. Но запомни, всичко което ти предлагам е само Истината. Нищо повече."

Джон Кенеди (2 години преди да бъде убит): *„Дами и господа, самата дума „потайно" е противна на едно свободно и отворено общество, а ние по наследство и исторически като народ се противопоставяме на тайните общества, на тайните клетви и на тайните заседания. А съществува огромна смъртна заплаха, която явно налага да засилим нашата вътрешна сигурност. За да не бъдем завладени от онази тревога, която те държат да разширяват до крайната степен на цензура и укриване [на истината].*

С всички средства под мой контрол не ще позволя това да стане... Защото по целия свят ние сме изправени пред една монолитна и безскрупулна конспирация, която, за да разшири своето влияние и страха, който налага, преди всичко разчита на нарастващата алчност: на проникване, вместо на агресия; на подривна дейност, вместо на избори; на сплашване, вместо на свободен избор; на нощна партизанска война, вместо на военни действия през деня.

Това е система, която мобилизира огромни материални и човешки ресурси, за да изгради една силно сплотена, високоефективна машина, която съчетава военни, дипломатически, разузнавателни, икономически и политически операции. Подготовката на тази система е засекретена и не е публично достояние. Нейните провали биват погребвани, а не огласявани. А несъгласните с нея биват принудени да млъкнат..."

Дейвид Рокфелер: *„Намираме се в зората на глобални промени. На нас ни е необходима добре управлявана мащабна криза и хората ще приемат Новия Световен Ред." (1994 г.)*

Майкъл Снайдер: *„Ако се вслушате внимателно, световния елит ни казва точно това, което възнамерява да прави. А ако осъществят замисъла си, в не много далечно бъдеще нашият свят ще изглежда много по-различно. Тези властолюбци имат общата мечта за един антиутопичен, устойчив социалистически рай, в който индивидуалната свобода ще бъде жестоко ограничена в името на общественото благо... В този бъдещ свят буквално всичко, което правите, се наблюдава и контролира до малките детайли от обезумели бюрократи, търсещи пълна власт, но представяйки я като „устойчиво развитие", съгласно целите на тяхната „зелена програма."*

Транснационална управленска структура е централизирала глобалния контрол над всяка човешка дейност. Какво ядете, какво пиете, къде живеете, колко студен или топъл може да бъде домът ви и колко гориво може да използвате, се определя от тези властници. Всеки, който е несъгласен или се разбунтува, се изпраща за „превъзпитание." В това бъдещо общество човешкото население е с 90% по-малобройно от днешното, а оцелелите хора са натикани като говеда в строго контролирани градове, управлявани като затвори.

Днес сме по-близо от всякога до осъществяването на тази елитарна

мечта. Дори в някои от най-консервативните области на Съединените щати „зелената идея" се прокарва под прикритието на „устойчиво развитие." Глобалният елит никога няма да спре, докато не постигне всичко, което е намислил.

Постоянно ни се казва, че трябва да правим жертви „за доброто на планетата." Но истината е, че техният план ще отвори вратите за всеобхватна тирания, каквато повечето хора дори не допускат, че е възможна. Наместо социалистически рай, ще получим антисоциален кошмар. А мнозина няма да осъзнаят истината, преди да е станало твърде късно. Либералните закони за развод премахнаха необходимостта да работим върху взаимоотношенията си. Лесните отговори премахнаха необходимостта да задаваме въпроси."

29. Властващият материализъм и морален упадък

„Видях всичките дела, що се вършат под Слънцето; И, ето, всичко е суета и гонене на вятъра." (Еклисиаст 1:14)

„Осъждането пък е поради това, че светлината дойде на света, но човеците обикнаха повече мрака, отколкото светлината, понеже делата им бяха лоши. Защото всеки, който върши зло, мрази светлината и не отива към светлина, за да не бъдат изобличени делата му, понеже са лоши.

А тоя, който постъпва по истината, отива към светлината, за да станат делата му явни, понеже са по Бога извършени." (Йоан 3:19-21)

„И като Го възведе на висока планина, дяволът Му показа всички царства на вселената в един миг време. И рече Му дяволът: Тебе ще дам властта над всички тия царства и славата им, понеже тя е мене предадена, и аз я давам, комуто искам; ако, прочее, ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.

Исус му отговори и рече: махни се от Мене, сатана! Защото писано е: Господу, Богу твоему се покланяй, и Нему едному служи." (Лука 4:5-8)

Рудолф Щайнер: *„Човекът няма да знае нищо, нито ще иска да знае нещо за духовния свят. Все повече и повече хората ще проповядват, че най-високите морални идеали са просто едно издигане на животинските импулси на по-горно ниво; че човешкото мислене не е нищо друго, освен трансформация на една способност, която притежават и животните; че човек е близък до животните не само на външен вид, но и по отношение на цялото си естество, което също произтичало от животното... Много хора ще приемат този възглед доста сериозно и ще започнат да подреждат живота си според него." („Делото на Христос и противодействащите сили", 22.03.1909)*

Лев Толстой: *„Една от най-вредните и най-опасни мисли е: Всички правят така."*

29.1. Парадоксът на нашето време

Боб Муурхед: *„Парадоксът на нашето време е, че имаме по-високи сгради, но по-ниска търпимост, по-широки магистрали, но по-тесни възгледи. Харчим повече, но имаме по-малко, купуваме повече, но се радваме на по-малко. Имаме по-големи къщи и по-малки семейства, повече удобства, но по-малко време. Имаме повече образование, но по-малко разум, повече знания, но по-лоша преценка, имаме повече експерти, но и повече проблеми, повече медицина, но по-малко здраве.*

Пием твърде много, пушим твърде много, харчим твърде безотговорно, смеем се твърде малко, шофираме твърде бързо, ядосваме се твърде лесно, лягаме си твърде късно, събуждаме се твърде уморени, четем твърде малко, гледаме твърде много телевизия и се молим твърде рядко. Увеличихме притежанията си, но намалихме ценностите си. Говорим твърде много, обичаме твърде рядко и мразим твърде често.

Научихме се как да преживяваме, но не и как да живеем. Добавихме години към човешкия живот, но не добавихме живот към годините. Отидохме на луната и се върнахме, но ни е трудно да прекосим улицата и да се запознаем с новия съсед. Покорихме космическите ширини, но не и душевните. Правим по-големи неща, но не и по-добри неща.

Пречистихме въздуха, но замърсихме душата. Подчинихме атома, но не и предразсъдъците си. Пишем повече, но научаваме по-малко. Планираме повече, но постигаме по-малко. Научихме се да бързаме, но не и да чакаме. Правим нови компютри, които складират повече информация и бълват повече копия от когато и да било, но общуваме все по-малко.

Това е времето на бързото хранене и лошото храносмилане, големите хора и дребните души, лесните печалби и повърхностните връзки. Времето на по-големи семейни доходи и повече разводи, по-красиви къщи и разбити домове.

Времето на кратките пътувания, еднократните памперси и еднократния морал, връзките за една нощ и наднорменото тегло и на хапчетата, които правят всичко - възбуждат ни, успокояват ни, убиват ни. Време, в което има много на витрината, но малко в склада. Време, когато технологията позволява това послание да стигне до вас, но също ви позволява да го споделите или просто да натиснете „изтриване”.”

Елин Пелин: *„То целият свят е болен, синко! Едни от това, други от онова. Няма здрав човек на света! Гледаш... Тялото желязно, а душата - гнила.”*

Димитър Талев: *„Такива сме ние, човеците: обичаме кроткото агне и го хвалим, че то лесно ляга под ножа ни. А мразим вълка, който иска да ни го отнеме. Не според истината и правдата съдим ние, а според ползата, която имаме.” (из „Преспанските камбани”)*

Мая Бежанска: *„Живеем в странен свят. Страхуваме се да не си надраскаме Айфона и в същото време не ни интересува, че дерем чуждите души до кръв.”*

Майкъл Елнер: *„Да се погледнем! Всичко е наобратно, всичко е наопаки. Лекарите съсипват здравето, адвокатите съсипват правосъдието, университетите съсипват знанието, правителствата съсипват свободата, масмедиите съсипват информацията и религиите съсипват духовността."*

Марло Морган: *„Те (съвременните хора) познават истината, но тя е заровена под много наслоения от най-различни удобства, материализъм, несигурност и страх. Освен това те са създали нещо, на което викат глазура. Това нещо като че ли олицетворява начина, по който те изразходват почти всяка секунда от своя живот, като правят повърхностни, изкуствени, временни, с вкус на удоволствие, красиво изглеждащи проекти и отделят много малко секунди от живота си, за да развият съществуването си на ниво вечност." (из „Заслушани в молитвата на Вселената")*

Паулу Коелю: *„Всъщност малко хора ми казват, че са нещастни. Повечето заявяват: „Чувствам се чудесно, постигнах всичко, което исках." Тогава ги питам: „Кое ви прави щастливи?" Отговорът е: „Имам всичко, за което мога да мечтая - семейство, дом, работа, здраве." Питам ги още: „А замисляли ли сте се дали това е всичко в живота?" Отговорът е: „Да, всичко!" Повтарям въпроса си: „Тогава излиза, че смисълът на живота е в работата, семейството, децата, които ще пораснат и ще ви напуснат, мъжа или жената, у които истинската страст ще отстъпи място на приятелство. А един ден ще спрете и да работите. Какво ще правите, когато това се случи?" Отговор: няма отговор. Сменят темата." (из „Захир")*

Чък Паланюк: *„Виждам най-силните и умните мъже и жени, които някога са живели на този свят. Виждам целият този потенциал. И го виждам прахосан. Дявол да го вземе, цяло поколение бензинджии. Сервитьори. Роби с бели яки. Рекламите ни накараха да гоним коли и дрехи. Работим служби, които мразим, за да купуваме боклуци, които не ни трябват. Ние сме поколението Х на историята. Без цел и без място. Ние нямаме велика война. Нямаме голяма депресия. Нашата велика война е духовната. Нашата голяма депресия е нашият живот. Всички сме възпитани от телевизията да вярваме, че един ден ще сме милионери, филмови идоли или рок звезди."*

29.2. Съвременните Содом и Гомор

„И рече Господ: голям е викът против Содом и Гомора, и грехът им е твърде тежък; ще сляза и ще видя, дали постъпват тъкмо тъй, какъвто е викът против тях, който стига до Мене, или не; ще узная. И като потеглиха мъжете (двама ангели) оттам, отидоха в Содом; Авраам пък стоеше още пред лицето на Господа. Тогава Авраам се приближи и рече: нима ще погубиш праведника с нечестивеца заедно? В тоя град,

може би, има петдесет праведника; нима ще погубиш и не ще да пожалиш това място заради петдесетте праведници (ако се намират) в него? Не може да бъде Ти да постъпиш тъй, че да погубиш праведника с нечестивеца заедно, та същото да стане с праведния, каквото и с нечестивия; не може да бъде това от Тебе! Съдията на цялата Земя ще постъпи ли не правосъдно? Господ рече: ако намеря в град Содом петдесет праведника, заради тях ще пожаля всичкото това място.

Авраам отговори: ето, реших се да говоря на Господа, аз, който съм прах и пепел: може би, до петдесетте праведници да не достигнат пет; нима заради петте Ти ще погубиш целия град? Той отговори: няма да го погубя, ако намеря там четирийсет и пет. Авраам продължаваше да говори с Него и рече: може би, ще се намерят там четирийсет? Той отговори: няма да направя това и заради четирийсетте. И рече Авраам: да се не прогневи Господ, загдето ще говоря: може би, ще се намерят там трийсет? Той рече: няма да направя това, ако се намерят там трийсет. Авраам рече: ето, аз се реших да говоря на Господа: може би, ще се намерят там двайсет? Той отговори: няма да погубя и заради двайсетте. Авраам рече: да се не прогневи Господ, загдето ще кажа още веднъж: може би, ще се намерят там десет? Той отговори: няма да погубя и заради десетте. И Господ си тръгна, като престана да говори с Авраама; Авраам пък се върна на мястото си.

И дойдоха двамата Ангели в Содом вечерта, когато Лот седеше при Содомските порти. Като ги видя Лот, стана да ги посрещне, поклони се с лице доземи и рече: господари мои! Отбийте се в дома на вашия раб, пренощувайте и умийте нозете си и, като станете утре заран, ще продължите пътя си. Но те отговориха: не, ние ще нощуваме на улицата. Но той настойно ги придумваше; и те тръгнаха след него и дойдоха у дома му. Той ги нагости и им опече пресни пити, и те ядоха.

Още не бяха легнали да спят, и градските жители, содомци, млади и стари, целият народ от всички краища на града, заобиколиха къщата, извикаха Лота и му думаха: де са човеците, които дойдоха при тебе да нощуват? Изведи ни ги да ги познаем. Лот излезе при тях до входа, заключи вратата подире си, и рече им: братя мои, не правете зло; ето, имам две дъщери, които още мъж не са познали; по-добре тях да изведа при вас, и правете с тях, каквото искате, само на тия човеци не правете нищо, понеже са дошли под покрива на къщата ми. Но те му казаха: дръпни се оттука. И рекоха: пришълец е, а иска да съди; сега ще постъпим с тебе по-лошо, отколкото с тях. И навалиха силно върху тоя човек, върху Лота, па се приближиха да строшат вратата. Тогава ония мъже протегнаха ръце и вкараха Лота при себе си вкъщи, па заключиха вратата на къщата; и поразиха човеците, които бяха при вратата на къщата, от малък до голям, със слепота, тъй че те се изпомъчиха да търсят вратата.

Тогава ония мъже рекоха на Лота: кого другиго имаш още тука? Било зет, било твои синове, или твои дъщери, и който и да е твой в града - всички изведи от това място, защото ние ще съсипем това място: голям поплак има против жителите му пред Господа, и Господ ни прати да го погубим. Тогава Лот излезе и говори със зетьовете си, които щяха

да вземат дъщерите му, и рече: станете, та излезте от това място, защото Господ ще съсипе тоя град. Но на зетьовете му се стори, че се шегува.

Щом пукна зора, Ангелите подканяха Лота да бърза и му казваха: стани, вземи жена си и двете си дъщери, които са при тебе, за да не погинеш поради беззаконието на града. И понеже той се бавеше, мъжете (Ангелите), по Господня милост към него, взеха за ръка него, жена му и двете му дъщери, и го изведоха, та го оставиха вън от града. А когато ги изведоха навън, един от тях рече: спасявай душата си; не поглеждай назад и нийде не се спирай в тая околност; спасявай се в планината, за да не погинеш. Но Лот им отговори: не, Господи, ето, Твоят раб намери благоволение пред очите Ти, и велика е Твоята милост, която си направил с мен, че ми спаси живота; но аз не мога се спаси в планината, да не би да ме постигне зло и умра; ето, по-близо е да бягам в тоя град, който е малък; ще побягна там; той е малък, и животът ми (заради Тебе) ще се запази. И му рече: ето, за твоя угода ще направя и това: няма да съсипя града, за който ти говориш; побързай, спасявай се там; защото Аз не мога свърши делото, докле ти не стигнеш там. Затова е и наречен тоя град Сигор.

Слънцето изгря над земята, и Лот стигна в Сигор. Тогава Господ изля върху Содом и Гомора като дъжд жупел и огън от Господа от небето, и съсипа тия градове и цялата околност и всички жители на тия градове, и растенията земни. А Лотовата жена погледна назад и се превърна в солен стълб. Сутринта рано стана Авраам и отиде на мястото, дето бе стоял пред лицето на Господа; и погледна към Содом и Гомора и към целия простор наоколо и видя: ето, дим се дигаше от земята като дим от пещ." (Битие гл. 18,19)

Дълго мислих как да започна тази тема. Съвременният свят е толкова обърнат надолу с главата, че направо е трудно да повярваме как от Райската градина сме я докарали до тук, до самото дъно на еволюцията.

И точно това прави днешната епоха толкова специална и важна за нас. Живеем в изключителни времена, за които можем само да благодарим, вместо да се отчайваме и примиряваме. Защото именно трудностите, с които ни предстои дружно да се сблъскаме, ще ни дадат нужните тласък и инерция да се преборим за нещата, които са истински важни за нашите души.

Замислете се какво означава дъното за удавника... Ето какво: една съвършена възможност да се оттласне обратно към белия свят. Най-силните хора винаги са тези, които нямат какво да губят. Само когато ножът опре до кокала се разбира какво сме научили през стотиците животи в нашия труден, но славен път към Бога.

Лесно е да рецитираме *„Бог е Любов"* и да гоним лично щастие и удоволствия, докато братята ни - както хора, така и животни - умират в мизерия всеки ден.

Лесно е да смятаме, че животът ни принадлежи, да го приемаме за даденост и да мислим, че си е наша работа как ще го използваме.

Лесно е да забравим, че ако не бяха постоянните усилия на милиарди видими и невидими Същества, не бихме могли да живеем на този свят. Например, ако през времето, когато ние спим, други Същества не възстановяваха нашето изморено тяло и не ни изпълваха със сили за следващия ден, бихме били обречени. Но колко често се сещаме на сутринта да благодарим за това благо, Живота?

Лесно е да кажем: *„Времето си е мое, енергията си е моя, животът си е мой и не съм длъжен на никого. По света може и да има много проблеми - те не ме засягат."*

Обаче, скъпи братя и сестри, тези проблеми ни засягат точно толкова, колкото и съществата, на които те действително се случват. И докато има дори един човек на Земята в лишение, излишният разкош и лесният живот са престъпления срещу човечеството, престъпления срещу Божията Воля. А Той, колкото и да е дълготърпелив, вижда всичко. И един ден чашата прелива... Затова, докато човечеството упорито не желае да се вслуша в Неговото Слово, ще си учим уроците отново и отново по трудния начин...

„И видя Господ, че развратът между човеците на Земята е голям, и че всичките им сърдечни мисли и помисли бяха зло във всяко време; и разкая се Господ, задето беше създал човека на Земята, и се огорчи в сърцето Си. И рече Господ: ще изтребя от лицето на Земята човеците, които сътворих; от човек до скот, гадове и птици небесни ще изтребя, защото се разкаях, задето ги създадох. А Ной намери благодат пред очите на Господа... Но Земята се разтля пред лицето Божие, и напълни се Земята със злодейства. И погледна Господ Бог към Земята, и ето, тя беше разтляна: понеже всяка плът се бе отклонила от своя път на Земята. И рече (Господ) Бог на Ноя: краят на всяка плът дойде пред лицето Ми, защото Земята се напълни със злодейства от тях; и ето, Аз ще ги изтребя от Земята." (Битие 6:5-13)

Сега е моментът да се пробудим и да поемем инициативата - да използваме дъното и да се оттласнем нагоре към звездите, към Бога. С отклоняването си от правия път човечеството е съдействало за проявяването на злото и днес можем да изкупим своята грешка, и да покажем ясно на чия страна ще бъдем. От нас зависи дали ще позволим да ни прегазят и повлекат в бездната или ще бъдем достойни Синове и Дъщери на Бога.

29.3. Култът към греха

В съвременния свят грехът не само е масово явление и приет за нещо съвсем нормално, но е дори издигнат на почит. За съвременните *„цивилизовани"* хора е престижно да имат любовник/любовница, да лъжат убедително без да бъдат разкрити, да печелят пари за сметка на другите (цялата съвременна търговия се основава на този принцип – да вземеш от своите братя и сестри колкото се може повече пари над реалната стойност на даден продукт или услуга), да спонсорират милиони убийства на беззащитни същества по света, дори да ходят да ги гонят с пушки, за да докажат своето *„мъжество" и „надмощие"*. Даже и дарбите от Бога са превърнати

в бизнес, което е връх на човешката неблагодарност, но това е друга тема.

От ранно детство *„пари, коли, къщи и жени/мъже"* се превръщат в идеал и символ на успеха в живота. Примерите за подражание са спортисти, фолк певици и бизнесмени. Някога всеки в обществото е знаел кое е правилно и кое — грешно (греховно), даже и ако не са спазвали правилата. Но днес правилата са тотално обърнати надолу с главата.

Например, ако изберете да живеете по аморален начин и да одобрявате греховния живот, обществото ви възхвалява, а ако изберете да говорите против сексуалните извращения, които стихийно се разпространяват навсякъде около нас, тогава ви смятат за *„хейтъри"* и *„тесногръди фанатици"*. Масово се приемат закони против *„речта на омразата"*, които криминализират говоренето против сексуалните перверзии и други теми, които са неудобни за някои злонамерени среди. Така че, ако говорите грешните неща в грешното време и на грешното място, може да се озовете в затвора. Ако не днес, то в един недалечен ден, когато господарите в сянка решат, че вече няма нужда да се преструват, че ни мислят доброто.

Неотдавна 60 домове в Германия бяха щурмувани от полицаите в борбата им с *„речта на омразата"*. В Канада пък беше обнародван закон, който ще засегне с лишаване от свобода до две години всяка *„реч на омразата"* към транссексуалните индивиди. В САЩ и други страни законите са сходни.

Комисията за човешките права в Ню Йорк неотдавна предложи хората да бъдат глобявани с 250,000 щатски долара всеки път, когато обидят транссексуален индивид. А според новите правила, *„обидите"* включват обръщение към такъв индивид с грешното местоимение или ограничаването на транссексуалните да използват (мъжка или женска) тоалетна по свой избор. Такива закони, правила и регулации ще продължават да се умножават, като ще се стигне до момента, когато на всеки ще е забранено да говори за какъвто и да било морал.

Хомосексуализмът само за няколко десетилетия от болестно състояние за душата (кармично предопределено) се превърна в нещо нормално, модерно и дори достойно наричано *„gay pride"* - от англ. *„pride"* - гордост.

Цялата съвременна култура може да бъде определена като възхвала на разврата и развлеченията - секс, пошла музика, електронни игри с насилие и филми, обожествяващи животинската човешка природа. Тази култура за по-малко от век успя да измени целия „цивилизован" свят.

Често съвременните хора казват, че в живота трябва да се опита от всичко. Чудно ми е обаче защо това *„всичко"* обикновено означава наркотици, екстремни спортове и безразборен секс, докато твърде рядко *„всичко"* включва шахмат, паневритмия и садене на дръвчета.

И това не важи само за светските хора. Примерите са милиони. Ето един от тях: През юли 2016 година представители на Обединената методистка църква избраха техния първи открито хомосексуален епископ, за да се противопоставят на църковните ограничения на хомосексуализма...

И докато се грижим за процъфтяването на извращенията сред хората, с бързи темпове унищожаваме Природата и никой не се замисля в какъв свят ще живеят следващите поколения.

Хубаво казваше Орует: *„Нещото, за което съжалявам и ще се опитам*

да поправя някой ден, е че през целия си живот не посадих орехово дърво. Никой не ги посява в наши дни – когато видиш орех, той е изключително старо дърво. Ако пък посадиш орех, ти го правиш за своите внуци ... а на кого ли изобщо му пука за неговите внуци?"

Всъщност нашите внуци сме самите ние. И ако цялото човечество отиде по дяволите, ние сме с него. Затова, ако днес ние сме съгласни да се убиват деца с ваксини, да им преподават секс уроци в училище, да се учи *„Предприемачество"* в първи клас, да се разпространяват неконтролируемо ГМО и други погубващи практики, всичко това много скоро ще стане лично наш проблем.

29.4. Властващият материализъм

„Той влезе в едно село; една жена, на име Марта, Го прие у дома си. Тя имаше сестра, на име Мария, която седна при нозете на Исуса и слушаше речта Му. А Марта се улиса в голяма шетня и, като пристъпи, рече: Господи, небрежиш ли, дето сестра ми ме остави сама да шетам? Кажи й, прочее, да ми помогне. Исус ѝ отговори и рече: Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща, а пък едно е само потребно. И Мария избра добрата част, която няма да ѝ се отнеме." (Лука 10:38-42)

„При това им рече: гледайте и се пазете от користолюбие, защото животът на човека не се състои в това да преумножава имотите си. И каза им притча, като рече: на един богат човек нивата се бе много обродила; и той размишляваше в себе си и казваше: какво да направя? Няма де да събера плодовете си.

И рече: това ще сторя: ще съборя житниците си и ще съградя по-големи, и ще събера там всичките си храни и благата си, и ще кажа на душата си: душо, имаш много блага, приготвени за много години: почивай, яж, пий, весели се. Но Бог му рече: безумнико, нощес ще ти поискат душата; а това, що си приготвил, кому ще остане? Тъй бива с тогова, който събира имане за себе си, а не богатее в Бога.

И рече на учениците Си: затова ви казвам: не се грижете за душата си, какво да ядете, ни за тялото, какво да облечете: душата струва повече от храната, и тялото - от облеклото. Погледнете враните, че не сеят, нито жънат; те нямат ни скривалище, ни житница, и Бог ги храни; а колко сте вие по-ценни от птиците! Па и кой от вас, грижейки се, може да придаде на ръста си един лакът? И тъй, ако и най-малкото не можете направи, защо се грижите за другото?

Погледнете криновете, как растат: не се трудят, нито предат; но казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както всеки един от тях. И ако пък тревата на полето, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, то колко повече вас, маловерци! Затова и вие не търсете, какво да ядете, или какво да пиете, и не се загрижайте, защото всичко това търсят езичниците на света; а вашият Отец знае, че вие имате нужда от това; но вие търсете царството Божие, и всичко това ще ви се придаде." (Лука 12:15-31)

„Не си събирайте съкровища на Земята, дето ги яде молец и ръжда, и крадци подкопават и крадат; но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и крадци не подкопават и не крадат; защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви." (Мат. 6:19-21)

„Голяма печалба е да бъде човек благочестив и доволен от себе си. Понеже нищо не сме донесли на света, явно е, че не можем и нищо да изнесем. Като имаме прехрана и облекло, нека с това бъдем доволни.

А ония, които искат да се обогатяват, падат в изкушение, в примка и в много безразсъдни и вредни похоти, които потопяват човеците в провала и погибел. Защото корен на всички злини е сребролюбието, на което предавайки се, някои се отклониха от вярата и си навлякоха много мъки. Но ти, човече Божий, бягай от тия неща и стреми се към правда, благочестие, вяра, любов, търпение и кротост." (1 Тимотей 6:6-11)

Пол Мейзър от Леман Брадърс: *„Трябва да преобразим „културата на нуждите" в „култура на желанията." Хората трябва да се научат да търсят нови неща, още преди старите да са изчерпани. Човешкото желание трябва да засенчи човешката нужда." (1930 г.)*

Наполеон: *„Хората се управляват по-лесно чрез пороците им, отколкото чрез добродетелите им."*

Сократ: *„Живях достатъчно, за да разбера без колко много неща мога да мина... По-близо до Бога е онзи, който има нужда от по-малко."*

Бенждамин Франклин: *„Ако купуваш това, което не ти е нужно, скоро ще продаваш това, което ти е нужно."*

Материализмът (от латински: materialis – веществен) е философско учение, според което всичко реално съществуващо е материя – всички обекти са материални, и всички явления, включително съзнанието, са резултат от материални взаимодействия, като материята е единствената субстанция.

Материализмът (в широк смисъл на думата) представя консуматорското отношение на хората към материалните блага и приемането им с по-висок приоритет от Духовното. На това разбиране се основават безнравствените принципи като *„Целта оправдава средствата", „Веднъж се живее"* и *„Смисълът на живота е в личното щастие"*.

Последната заблуда е особено опасна, понеже често хората я свързват с още една, а именно - че личното щастие може да бъде постигнато само с цената на чуждото нещастие, както и че личният напредък се постига чрез потъпкване на другите. Това говори за пълно неразбиране на житейските закони. Още Буда е казал: *„Хиляди свещи могат да се запалят от едничка свещ и животът ѝ няма да се съкрати. Щастието никога не намалява от това, че е споделено."*

За съвременното общество Ремарк много точно казва: *„Можеш да се превърнеш в ангел, глупак или престъпник - и никой няма да разбере това. Но ако ти липсва едно копче, всички ще забележат."*

И още: *„Имам чувството, че се намирам сред хора, които възнамеряват да живеят вечно. Поне така се държат. Треперят за имуществото си и нехаят за пропуснатия си живот."*

За съжаление обаче днес от всички страни ни заливат с внушението: *„Използвай тези продукти, подкрепяй тази кауза и ще бъдеш преуспял, значим, щастлив и обичан."*

За тези тъмни цели се използват множество техники, сред които:

• Съобщения за медиите: Новинарските агенции са информирани за новите разработки и продукти, сякаш те наистина са нещо важно, а не новини като всяка друга.

• Създаването на *„независими организации"*: Тези формирования най-често са създадени предумишлено, с цел да вдъхват доверие в предлаганите продукти, били те пазарни, или политически.

• Използването на фотомодели, обществени личности и знаменитости за реклама на продукти: По този начин се внушава на хората, че те също могат да станат известни, значими и секси, ако си купят даден продукт.

А консуматорското мислене е стигнало дотам, че масово се купуват електроуреди за процедура, която със същия успех (дори по-добре) се върши с едно одеяло или пуловер - подквасването на кисело мляко. И все по-често смятаме за сложна наука неща, които бабите ни са можели да правят още като малки деца, като отглеждането на плодове, зеленчуци или животни. Всички тези умения ще се окажат твърде ценни в един бъдещ момент. Защото без тях сме зависими, и то много зависими, от няколко големи корпорации, които *„се грижат за нашето светло бъдеще"*.

В днешно време повечето хора се превръщат в роби на показния лукс. Те избират да водят един живот, който не са избрали сами, но някой е успял да ги убеди, че е най-добрият за тях. Така се оставят на течението на еднаквите си дни и нощи, в които думата *„приключение"* съществува единствено на екрана на вечно включените им телевизори, а думата *„развитие"* е свързана само с представата за повече пари, материални придобивки и власт. Почти всички наши съвременници са станали алчни, егоистични, горделиви, агресивни, злопаметни, отмъстителни. Зависими са от удоволствията и приятните неща, които могат да си купят, като са готови да продадат и душата си за тях. А от всичко на света най-много се боят от промяната, която би разтърсила света, с който са свикнали. Затова и самотата се е превърнала в срамна болест. Защото самотата ни кара да мислим. А днес никой не иска да бъде сам, защото така му остава прекалено много време за мислене.

Тези хора смятат, че любовта се доказва с пръстен, знанието с тапия, а вярата с кръстче. Продават живота си за голяма къща, за скъпа кола, за малко слава и уважение, и накрая си мислят, че вече са успели хора. Максимата им е *„Всичко за нас и нищо за другите."* А един ден неизбежно се озовават пред лицето на смъртта и чуват онзи вътрешен глас: *„Синко, беше ти дарен цял един живот, кажи ми как го използва: какво научи и какво даде на света?"* А Него още никой не е успял да Го излъже.

Затова, братя и сестри, ако можете да устоите и да проявите силна воля, както нашия Учител преди 2000 години ни показа със своя пример, не позволявайте вашата истинска същност да загине бавно под ударите на консу-

маторските желания, които в крайна сметка ще ви превърнат в егоистична машина, копнееща за щастие и поддържаща илюзията, че щастието може да съществува едновременно с лесния и пълен с удоволствия живот. Защото това, което ни предлагат, е само едно бягство от реалността, което ни позволява да заглушим виковете на душата ни, страдаща от начина ни на живот. А истината е, че самоусъвършенстването е труден и дълъг процес, но това е единственият път, който води към истинското щастие, дори бих казал блаженство - да се учим добре и да бъдем полезни за другите.

Ала къде са днес всичките силни мъже и жени, готови да поставят Бог, народ и семейство преди себе си? Къде са силните мъже и жени, готови да отстояват справедливостта, дори да им коства всичко?

Предстоят ни тежки години, особено за тези, живеещи егоистично. Те ще бъдат напълно разтърсени и доведени до пълно отчаяние. Това е и най-голямата цел на Злото. Защото отчаяният човек е най-податлив на внушения и е готов на всяко душепогубващо действие.

Затова наш дълг е не само да не бъдем сред тези нещастни хора, а да подадем ръка на колкото можем повече от тях, преди да е станало твърде късно. Защото не е далеч времето, когато всеки опит за будителска дейност ще бъде репресиран с всички средства. Ала тези с по-висок идеал от животинското съществуване (посветено на оцеляване и размножаване) най-вероятно ще намерят дни, пълни с приключения и значимост през 20-те и 30-те години на този век.

Христос вече чука на вратата на сърцата и умовете ни. От нас зависи дали ще го приемем и как ще ни запомни историята. Като братя и сестри, изпълнени с Любов към Бога и към всички живи същества, или като фарисеите преди 2000 години: *„Ала те завикаха: премахни Го, премахни, разпни Го! Пилат им казва: вашия Цар ли да разпна? Първосвещениците отговориха: ние нямаме друг цар, освен кесаря." (Йоан 19:15)*

Имаме само един живот в тази изключителна епоха. Нека накараме Христос да се гордее с нас.

29.5. Материалистичната наука

Учителя:

„Съвременната официална наука се е продала като някоя жена и вече не работи за доброто на човечеството, а за неговото разрушение." („Видя го Исус", НБ, 06.12.1925)

„Няма по-опасно положение за човека от това, да има религия без наука и наука без религия. Тези две положения внасят отрова в кръвта на човешкия организъм. Човек не може нито без религия, нито без наука." („Слънцето не ще зайде", НБ, 27.02.1927)

Рудолф Щайнер:

„Определени кръгове хора в материалистическото време се стремят да парализират, да направят невъзможно цялото духовно развитие на човечеството, да подтикнат хората да отрекат чрез своя темпе-

рамент, чрез своя характер всичко духовно, да го смятат за глупост." (Събр. съч. 178)

„Когато подобни неща продължават, винаги се намесва желанието да се съедини човешката сила със силата на машините. Би било много погрешно да се противодейства на тези неща. Те няма да отпаднат: те са в ход. Въпросът е как и от кого ще бъдат приложени в хода на световната история – дали ще бъдат извадени на сцената от хора, които не постъпват егоистично и осъзнават великите цели на земната еволюция, тоест от хора, които желаят да използват тези събития за оздравяване на човечеството; или ще бъдат използвани от група хора, които имат свои собствени егоистични или групово егоистични цели. В това се състои въпросът. Въпросът не е какво ще се случи, понеже то непременно ще се случи. Въпросът е как точно ще стане – как ще се борави с тези неща." ("Погрешно и правилно използване на езотеричното знание", ноември 1917)

Д-р Атанас Гълъбов: *„Официалната наука е един от начините за контролиране на обществото. Като цяло тя е материалистично насочена, едностранчива и тесногръда. Във всички отрасли на научното познание има укриване на информация и не се дава възможност да бъдат приложени открития, с чиято помощ би се променил животът на човечеството – например изобретения, които могат да осигурят изобилие от енергия с ниска себестойност за всякакви нужди или ефикасни лечебни методи, които не изискват приложението на синтетични медикаменти."*

Майк Адамс: *„Светът на „науката" ни даде атомните оръжия, ГМО, ваксините, токсичните синтетични химикали, пестицидите и психиатричните опиати. Използва невинни хора в смъртоносни медицински експерименти и предизвика мащабно генетично замърсяване на планетата чрез безотговорно разпространение на генетично модифицирани организми. Но учените настояват, че създавали един по-добър свят – както казаха преди две десетилетия: „По-добър живот чрез химията." А сега, едно поколение по-късно, си имаме работа с един колапс на живота върху нашата планета...*

Тъй наречената наука облъчва телата ни с радиация, дрогира децата ни, замърсява пространството с електромагнитни облаци (дори от клетъчните телефони), трови водоизточниците и изражда генетично нашето бъдеще чрез нарастващата тежест на химикали, изменящи ДНК на хора и други живи същества. Тъй наречената наука води човечеството към гибел, докато обещава прогрес. Тъй наречената наука се е превърнала в съвременното оправдание за настъплението на злото – унищожението на живота из цялата планета единствено заради плановете на шепа политици и корпорации[19].

С други думи – науката стана синоним на злото.

---

19 Всъщност плановете са много по-жестоки и по-мрачни, ако позволим на тъмната ложа да прави каквото си иска необезпокоявана.

Заради пълната неспособност за разпознаване на разума, действията на науката вече не са само „престъпления срещу човечеството", а граничат със сатанизъм. В името на „науката" унищожават животи, докато в същото време, колкото и да е шокиращо, същите тези „учени" разправят как били спасители на света! Викат: „Ако не отглеждаме генетично модифицирани храни, хората ще измират от глад." А в същото време отказват, да речем, на индийските фермери да запазят семената от една реколта за посяване следващата година. Те отказват на земеделците изконното право да засяват земите си със семената, които са събирали със собствения си труд – освен ако не плащат за патента на монополистичните корпорации на злото, които правят така, че семената да са годни само за една реколта, след което се самоунищожават.

Тези практики са същинско зло, извършвано в името на науката. Наложени са от злодеи, които съвсем буквално са психопати – защото нямат способността да ценят живота или чувствата на другите. Те са демоните, които бродят по нашия свят и които унищожават всичко по пътя си, като успоредно с това атакуват и онези, които се осмеляват да защитават живота. Тези демони или трябва да бъдат трансформирани в добро, или трябва да бъдат унищожени, ако се надяваме да продължи живота на нашата планета...

Без духовен напредък в разбиранията и съответните коренни промени в човешките ценности – без тях хората никога няма да имат гарантиран живот за в бъдеще. Ако следваме „науката", сякаш е наш учител и водач, ще я следваме до неминуемото ни самоунищожение. Защото науката няма душа. Тя няма и дух. Тя няма и разум. Тя е една празна черупка от измервания и изчисления без смисъл и съдържание. Тя няма какво повече да предложи на нашата цивилизация, докато не почнем да оценяваме състраданието, разума и свободната воля. Защото само на тази основа можем да се надяваме, че правилно ще почнем да прилагаме различните клонове на науката по начини, които ще защитават живота, вместо да го погубват."

В тази тема нямам за цел ни най-малко да отхвърля науката, която (както и всяка друга област от обществения живот) има корени в духовните светове и (ако бъде използвана за добро) може да даде силен тласък в развитието на човечеството. Но в неподходящи ръце целият технически прогрес е като брадва в ръцете на сериен убиец. Например едва ли Айнщайн е предполагал, че откритията му ще послужат за направата на атомна бомба, нито пък Томас Едисон е искал електричеството да се използва за електрически столове.

Преди милиони години, когато Адам и Ева (символизиращи цялото човечество) още живееха в Рая, те бяха изправени пред един избор - дали да дочакат времето да придобият първо знание (ум) и чак след това свободна воля (т.е. възможността да правят добро или зло), или в обратен ред, противно на Божията Воля. Днес ние сме изправени пред подобен избор - дали да се впуснем с всички сили подир научния прогрес и да зарежем моралните основи на живота и духовността, или първо да намерим Бога, а

после дружно да градим Царството Божие на Земята.

Трябва да знаем, че технологичният напредък не е враг на духовния живот. Напротив, той е нещо прекрасно, и неслучайно всички най-велики учени са пратеници на Бялото Братство. Но ако човечеството не развие един висок морал, едно усещане за единство и братска любов, то с всяко ново откритие ще се обрича на все повече страдания и ще попада все по-неспасяемо под робството на тези, които разполагат с всички тези открития - световният елит в сянка, който от своя страна е земно проявление на Черното Братство.

В наши дни както официалната религия, така и официалната наука ни заблуждават за истинската ни същност и за силата, която дреме във всеки от нас. А само тази сила може да ни помогне да променим съдбата си, и тази на света като цяло, като веднъж завинаги ни освободи от властта на *„елита”*.

Друг основен проблем с материалистичната наука е, че откъсната от духовното, тя е сляпа. Със средствата, които използва, тя никога не може да проникне до дълбоките взаимовръзки в живота или дори в човешкото тяло. Парадоксът е там, че много хора я смятат за толкова напреднала, че трябва сляпо да я слушаме за всичко. Нищо, че това *„всичко”* обикновено се сменя на всеки няколко години. Рудолф Щайнер дава един красноречив пример:

„По отношение на белтъчините самата съвременна наука попадна в неловко положение; защото само преди двадесет години учеха, че за ден на човек е необходимо да приема поне по 120 гр. Белтък, за да бъде здрав. Храненето като цяло беше ориентирано така, че на човека се предписваше определена диета за получаване от организма на необходимото количество белтъчини. И така, смяташе се, че са необходими 120 гр.

Днес науката отново се върна към проблема. В настояще време и е известно, че ако човек употребява в храната толкова много белтък, това способства не здравето, а болестта; защото значителна част от белтъчините в храносмилателната система на човека загнива. Вследствие на ежедневната употреба на 120 грама белтъчини от човешкия организъм, в червата постоянно се образува нещо подобно на гниещо кокоше яйце, което подлага на силна интоксикация съдържанието на стомаха и страшно го замърсява; токсините преминават после в организма, преминават в тялото.

При това, покрай образуването в организма на вещества, способстващи в по-късна възраст развитието на така наречената атеросклероза – калцирането на артериите – атеросклерозата се появява главно от прекомерната употреба на белтъчини – човек, освен това, става извънредно лесно податлив на всевъзможни инфекции.

Човек толкова по-малко е подложен на опасност от инфекциозни заболявания – разбира се, необходимото количество той все пак трябва да понесе – колкото в по-малка степен употребяваните от него белтъчини са в повече. Който употребява твърде много белтъчини, доста повече е подложен на такива инфекциозни заболявания, като дифтерит, едра шарка и чума от този, който употребява не толкова много белтъчини.

Показателно е, че днес съвременната наука учи, че са необходими не 120 гр. белтъчини, а само от 20 до 50 гр. Както се казва, това е необходимата за човека ежедневна порция. Ето с каква бързина мени възгледа си науката – само за две десетилетия. Следователно, вие виждате колко струват тъй наречените «научни» твърдения. Ако ви се наложи да се занимавате с този въпрос, вземайки в ръцете си енциклопедичен речник с двадесетгодишна давност, в съответната статия вие бихте прочели, че са ви необходими 120 гр. белтъчини; но запознавайки се с по-късни издания, вие ще прочетете: необходими са само от 20 до 50 гр., ако приемате повече, ще се разболеете. И така, вие виждате, как всъщност стои работата с научните истини." (Събр. с. 352)

И всичко това без да засягаме факта, че повечето научни изследвания се спонсорират от заинтересовани страни - фирми, които имат полза резултатите да излязат точно определени. За един неморален и подкупен учен това никак не е трудно. Например месодобивната индустрия никога няма да плати за изследване, което доказва ползите от вегетарианството, но по един или друг начин ще изопачи фактите и ще оповести изследвания, доказващи ползите от месото, за да го представи като незаменима част от дневното ни меню. Същото важи и за още по-сериозни въпроси като вредата от ГМО, пестицидите, ваксините, лекарствата и т.н. Това се потвърждава и от Джоузеф Хочкис от *„Корнъл Юнивърсити"*, който пише следното: *„Обикновено организациите, които спонсорират изследванията, имат доста ясна идея какви ще бъдат резултатите, иначе не биха давали средства."*

В книгата *„Доверете ни се, ние сме експерти"* Шелдън Рамптън цитира случай, при който тютюневи корпорации са дали 156 000 долара на 13 учени, които да напишат подходящи статии във влиятелни медицински списания. Индустрията всячески се опитва да заглуши гласа на независимите учени и изследванията, които я поставят в неблагоприятна светлина, като се обявява, че те се занимават с *„наука без стойност" (junk science)*. Тези учени са обвинявани, че не проповядват своята *„упадъчна наука"* чрез специализираните издания, а по алтернативни медии и от уста на уста. Но пропускат да ни кажат, че именно тези специализирани издания са пряко финансирани и управлявани от индустрията и не биха си позволили да допуснат материали, които биха застрашили интересите на техните спонсори. Затова следващия път, когато прочетете статия, започваща с *„Учените доказаха, че ..."*, споменете си примера на Щайнер. За ваше добро е.

29.6. Превръщането на хората в роботи

Учителя:

„Куклите са автомати. Такива автомати са и много от хората, които аз наричам хора-автомати. Когато говоря за човека, аз разбирам това същество, в което има дух, има душа, има ум, има сърце и най-после има и воля. Това е човекът. А това същество, в което тия неща не се проявяват едновременно, то е някакъв човек, но привидно е човек,

той е човек-автомат. И те са в услуга на човечеството, но са от друг порядък." („Който сее и който жъне", НБ, 25.11.1934)

„Съвременният свят е пълен с физически, с интелигентни автомати. И аз виждам много хора в света без души. Те са като влакове без машинисти." („Ще ми изявиш", НБ, 16.05.1926)

Рудолф Щайнер: *„По-ранните епохи на човешката история можеха да си позволят смесването на икономически интереси и културни импулси, защото тогава индустрията все още не беше станала плячка на механизацията. Ако не искаме човешката природа също да загине от тази механизация, при която човешки същества стават част от тази механизирана работна система, техните души трябва винаги да са в състояние да се издигат свободно към общение с по-висшите светове, до които те се чувстват приближени от свободния духовнокултурен живот." (Събр. съч. 24)*

Окултен факт е, че определени среди, които искат да вкарат човечеството в крив и пагубен път, се опитват да втълпят идеята, че хората са животни, макар и най-еволюиралите, и съответно за тях е нормално да живеят според своите инстинкти и страсти, вместо да използват разума и волята си. В съвременния свят от малки ни учат да се подчиняваме и да изпълняваме команди без да задаваме въпроси. От първи клас си знаем *„Клас, стани! Клас, мирно!"* При военните пък от всеки се иска при сигнал от някой ненормалник с фуражка да стреля по своите братя – без да мисли и да задава въпроси. За разлика от животните обаче на човека са му дадени свободна воля и разум, а от тях произлизат и множество отговорности, които малцина осъзнават.

Хората в нашия модерен свят ежедневно биват моделирани и програмирани - вкарани в една илюзорна реалност чрез филми, игри, алкохол и интерактивни технологии. Всички те са така замислени, че не позволяват на човека да погледне навътре към истинската си същност и постоянно отвличат вниманието му. А това е точно обратното на Христовия призив:

„Внимавайте, будни бъдете и се молете; понеже не знаете, кога ще настане времето." (Марко 13:33)

Свидетели сме как чрез постоянно стимулиране на сетивата хората стават пасивни консуматори и се потапят в ежедневния живот толкова, че губят всяка връзка със свръхсетивното. За мен лично настоящото ми прераждане е много интересно и полезно. Защото колкото и Учителите да са ни учили как се проявяват Доброто и Злото в света, и как да се пазим от последното и да го превръщаме в Добро, в нашите времена всичко това е толкова ярко изявено, че е достатъчно да се огледаме, за да видим капаните, които ни дебнат, и да се поучим от тях. А след това да опитаме да предпазим и другите.

Част от стратегията за отнемане на свободната воля на човека и превръщането му в робот, действащ по зададени инструкции, е идеята за *„глобални решения"* и криворазбраната демокрация. Тя превръща отделния индивид в някого, от когото привидно нищо не зависи, просто една овца

от стадото, една от милиардите пионки на игралната дъска *„Земя”*. И колкото повече наивни хора вярват на тази заблуда, толкова по-малко значение има отделния човек за посоката, в която се движи цялото човечество.

Но това не е вярно.

Всички ние не само имаме право на глас, ами и всеки ден, с всяко наше решение упражняваме това право и заздравяваме властта на сегашната Система или даваме решения и пример за един нов ред на нещата.

Чрез посочения пример с омаловажаването на отделния индивид и неговото мнение, както и внушаването, че каквото се случва по света, е решение на цялото човечество, властта за всяко решение се връчва в ръцете на шепа хора, докато пред обществото се пропагандира идеята, че ако индивидът вярва в нещо различно от общоприетото, като например конспиративни теории за отровните ваксини, той е егоист, ненормален и заплаха за всички останали — с други думи: той е престъпник, а все по-често съвременните закони в западния свят го представят и като потенциален терорист, над чиито живот или смърт държавата има пълна власт.

В резултат на това хората все повече се страхуват от своето уникално и различно мнение или начин на живот, който може да стане причина да бъдат отхвърлени. На народа му се пробутва алтернативата: *„Или се вписваш и доброволно се отказваш от правата си на избор, или насилствено ще ти бъдат отнети.”*

Не в прав текст, разбира се, но всеки, който мисли, лесно ще види това във всяка сфера от политическия, икономическия и обществения живот. Че дори и в духовния - ако в църквата някой служител си позволи да проповядва Истината, дните му там са преброени.

По този въпрос Кришнамурти казва: *„Да бъдеш отлично приспособен към едно тежко болно общество изобщо не е признак за добро здраве.”*

Тази диктатура, която се налага под воала на глобализацията и *„общото благо”* ни води към концепцията за великото *„Ние”* — сбор от безлични части, всяка от които е индивидуалност в състояние на духовна амнезия.

И това *„Ние”* се управлява много по-лесно, отколкото всички тези частички поотделно. Това е крайната цел, към която се стремят враговете на човечеството, докато ни омайват с приказки за социална справедливост и равенство.

29.7. Учителя за съвременната епоха

Когато Учителя е изрекъл следните думи и е описал страшните последици от живота в Америка преди около век, това е било нещо чудно за българите. Днес обаче целият *„цивилизован”* свят отговаря на описанията, че даже е и много по-зле. И ако не предприемем нещо, е само въпрос на време, и то кратко време, човечеството съвсем да дегенерира и да се изроди.

„Има един закон, едно право, което защищава дърветата. Учените хора дават вече отзвук на това право, че не трябва да се секат безразборно горите. В Америка има случаи дето хиляди декари гори са изсечени от самите американци. На места те са запалвали цели декари гори, за да направят място за населението. Обаче сега в Америка се виждат

лошите последствия от изсичането на тия гори. Почвата не е добре уредена, явяват се бури, червен вятър, разни урагани.

И след всичко това, американците дойдоха до убеждението, че другояче могло да се постъпи с горите. Не само това, но с изсичането на горите те пострадаха и органически. Тяхната нервна система се разклати. Не само това, но явяват се и много болести. Всички европейци, които отиват в Америка, забелязват, че гърдите им се сплескват, изгубват своята дълбочина. Те пострадват и в чувствата си.

В резултат на това всички учени хора поддържат, че трябва да се правят много упражнения. Мнозина поддържат, че това се дължи на особени микроби. Не, причината за това е, че американците живеят в крайности. Американците са много активни, те прилагат всичко, но има много системи, които нямат никакво приложение. В хигиенично отношение те са много непоследователни.

Ако отидете зимно време на някоя вечеринка или забава в Америка, ще се намерите в чудо. Там ще ви предложат една чиния ледено (сладолед) от 150 грама, а след него ще ви поднесат една чиния горещо кафе от 250 грама. И като погледнете тия американци, всичките им зъби са позлатени, нямат здрав зъб в устата си. При тези резки промени от студено на топло, пропуква се глечта. Много от тях страдат от диспепсия. Знаете ли каква болест е диспепсията? То е едно много тежко състояние. Който страда от диспепсия, изпада в много лошо състояние, в ипохондрия, не му се живее, не може да спи, лоши сънища го безпокоят, всичко се обръща с главата надолу. Това състояние аз наричам разстройство на симпатичната нервна система.

То не е от зла воля. Някои американски психолози обясняват тези лоши състояния до известна степен на безразборното изтребление на индианците, които са дошли в Америка. И тези духове на убитите си отмъщават. Това не са научни факти, това са само твърдения, това са само възгледи. В едно отношение американците са много чисти, те пазят голяма хигиена в своя живот, но от друга страна са много големи месоядци. В сравнение с тях българинът е вегетарианец. Те по три пъти на ден ядат месо." („Умих се и гледам", НБ, 27.10.1935)

30. Илюзията, в която живеем

Из филма „Матрицата": *„Матрицата е система, Нео. Тази система е нашият враг. Какво виждаш, щом се огледаш из нея? Бизнесмени, учители, адвокати, дърводелци. Съзнанията на същите хора, които се опитваме да спасим. Но преди да успеем, тези хора все още са част от системата... Разбери, че повечето от тях не са готови да бъдат изключени. Много от тях са така привикнали и безнадеждно зависими от системата, че ще се борят да я опазят."*

Майк Адамс: *„Какво означава да не вярваш в конспиративни теории? – Това означава, че не допускаш вероятността двама или повече души да седнат, за да заговорничат как да постигнат дадена цел чрез нее-*

тични и измамни действия.

Държавните власти и корпорациите се грижат за нашите интереси. С други думи — фармацевтичните компании искали да намерят лекарства, за да излекуват всеки човек. Държавните институции не се занимавали с друго, освен да помагат на народа. Извод от такива схващания: Трябва да престанем да задаваме въпроси и просто трябва да правим каквото ни кажат.

Няма цивилизации на други планети във всемира или друг тип същества в нашата вселена. Невероятно, но се вярва, че сме единствените интелигентни форми на живот, които някога са съществували. Всеки опит да се говори за космическа интелигентност се приема за „въздухарски глупости." И също така нямало живот на Марс.

Интересното е, че повечето хора, включително интелигентните и скептиците, някога са били представители на тълпата от лековерни. В един момент просто са се „пробудили" и са започнали съзнателно да задават резонните въпроси за света около тях."

30.1. Господарите в сянка

Рудолф Щайнер: *„Властниците всъщност са подчинени – слуги на икономистите. Човек не бива да си мисли, че политиците в съвременния свят са нещо друго, освен подчинени на икономистите." ("Ариманoвата измама", 27.10.1919)*

Пол Джоузеф Уотсън: *„Това е, което искат глобалистите – епидемии, войни, мизерия, хаос и кризи, които те лесно могат да изфабрикуват и впоследствие да манипулират така, че да построят перфектния диктаторски строй на общество, управлявано от елитарната бизнес клика. В същото време обществото ще е превърнато в маса обеднели, оскотели, дърлещи се за дреболии, силно зависими крепостни селяни. Те ще бъдат управлявани изкъсо чрез сложни Big Brother технологии и ще са загрижени много повече откъде ще дойде следващото им ядене, отколкото как да надмогнат новите си поробители."*

Стив Джейкъбсън: *„Политическата и икономическата власт в Съединените щати са концентрирани в ръцете на „управляващ елит", който контролира повечето от намиращите се в Щатите мултинационални корпорации, главните комуникационни медии, повечето влиятелни фондации, главните частни университети и голяма част от обществените организации. Основан през 1921-а, Съветът за чуждестранни връзки е ключовият мост между големите корпорации и федералното правителство. Наричан е още „училище за държавници" и е близо до това, което Чарлс Райт Милс нарича Властнически елит – група хора със сходни интереси и възгледи, оформящи събитията от неуязвими позиции зад (кулисите на) сцената. Създаването на ООН беше проект на Съвета, както това важи още за Международния валутен фонд и Световната банка."*

В началото на 19 век Томас Джеферсън (президент на САЩ и един от авторите на Декларацията за независимост) изказва следните мисли:

„Аз вярвам, че банковите институции са по-опасни за нашите права и свободи, отколкото въоръжените армии. Ако американците някога позволят на частните банки да контролират парите в обращение, първо чрез инфлация, после чрез дефлация, банките и корпорациите около тези банки ще отнемат цялата лична собственост на хората. Един ден децата ще се събудят бездомни на континент, завладян от техните бащи."

„С демокрацията е свършено, когато започнете да отнемате от хората, които искат да работят, за да го давате на тези, които не искат да работят."

„Да насилваш човек да плаща с данъците си за разпространението и приложението на идеи, в които той не вярва или ненавижда, е престъпление (грях) и тирания."

„Историята сочи, че тези хора винаги са ползвали всяка възможна форма на злоупотреба, интрига, измама или насилие, за да задържат контрола си върху правителствата, като контролират парите и тяхното емитиране."

Майк Адамс: *„Тези, които задаваме въпроси, не само дразним властолюбците, но всъщност сме много опасни. Защото най-опасното занимание днес е да помагаш на другите да се пробудят за нещата, които реално се случват около тях.*

Думата „пробуждане" е толкова силно мразена от мрежата корпорации, политици и медийни клакьори, че те биха направили всичко по силите си да предотвратят каквото и да било пробуждане. Стабилността на Матрицата, както знаем, зависи от вярата на хората в илюзиите.

От друга страна, много по-лесно можеш да властваш, ако хората просто вярват на всичко, което им кажеш. Лековерните хорица са най-добрите гласоподаватели и перфектните роби. Но пък са отвратителни събеседници."

Отдавна не е тайна фактът, че Федералният резерв, както и международните централни банкови картели, са източникът на нашите икономически проблеми. Финансовите дългове, а не някоя временна марионетка в политиката, са робство и представляват тоталитарната сила, която застрашава цялото човечество. И тази сила е в ръцете на шепа банкерски фамилии - Рокфелер, Ротшилд, Медичи, Морган и няколко други.

Тази малка група хора печата и контролира всички пари в света и е в състояние да създава богатство от нищото, както и да изисква лихва върху него. Те не само са в състояние да поробят цялото човечество, но са и твърде близо до това да успеят. Тяхната власт става все по-голяма и наднационална, тъй като дори отделните правителства са подчинени на обслужването на интересите им. Ето как Дейвид Айк описва ситуацията с банките, които печатат пари, дават ги под наем на правителствата и народа, а после си ги очакват с лихви, които реално не съществуват напечатани:

„Извънредно много хора не разбират, че когато им зададеш въпроса...
„Как се създават парите? Откъде идват всъщност?"
...те си мислят...
„Ами правителствата ги правят, нали така?"
...но отговорът е...
„НЕ! Определено НЕ са правителствата тези, които ги правят!"
Частните банки правят парите. Ако проучите въпроса, това са банки, които са собственост на едни и същи хора или цяла мрежа от собственици, само дето са под различни имена. Те са тези, които произвеждат това, което наричаме пари, и то от въздуха – без покритие, като на всичкото отгоре ни слагат и лихви. Как става работата?

Отиваш в банката и заемаш, да речем, 50000 долара. Какво прави банката? Мести ли ценни метали от едно място на друго? Наистина, какво прави? Това, което банката прави, е просто да напише на сметката ти „50000 долара", върху които ти започваш да плащаш и лихва. 50000 долара, които никога не ги е имало, няма ги и няма да съществуват. Пари от чист въздух – теоретични пари, наречени кредит. И това е възможно, защото, ако направите проучване, мрежата от банкови собственици контролира и отделните правителства и си прокарва закони, свързани с икономиката. Затова са приети закони относно заемите при частични банкови резерви – тези закони позволяват на банките да дават заеми, които са най-малко (и то най-малко) ДЕСЕТ пъти повече от това, което имат в авоарите си (с което реално разполагат). Така че, като вложите един долар в дадена банка, тази банка след това може да раздава заеми от 10 долара, които всъщност НЕ притежава. Чист въздух! Числа върху компютърен екран!

И не само това, ами когато вземете 50000 долара от банка, какво прави банката? Пише на сметката ви 50000 долара. Добре! На тези пари плащате лихва. Но да речем, че отделите 10000 долара от заема, за да си купите кола. Давате 10 хиляди долара на собственика на колата. Сега човекът, който е получил тия 10000 долара, създадени от НИЩОТО с предишните 50000 долара, ги влага в неговата си банка. Тази друга банка оттук нататък може да раздава заеми върху тези 10000 долара на стойност ДЕСЕТ пъти по толкова, т.е. по нищото, от което са създадени и самите 10 хиляди. Така стоят нещата и ако проследите дори само един заем, 50000 долара или колкото там решите, ще видите, че този заем позволява на банковата система да създава феноменални количества несъществуващи пари, наречени кредит, базирани на първоначалния несъществуващ кредит... „заем".

По този начин банковата система, дами и господа, е превзела света! И защо да не го направи, след като може? Тук обаче има още една врътка (далавера). Тя е заложена в системата, хладнокръвно е пресметната и с определената си цел. Когато влезете в една банка и заемете 50000 долара, банката създава по този абсурден начин 50000 долара. Да, ама вие не плащате 50000 долара обратно, ами 50000 долара плюс някаква лихва. Тази лихва въобще не е съществувала някога в реални материални пари или ценности. Дори като кредит. А това означава едно простичко нещо: хладнокръвно е пресметнато, че никога в обращение

няма достатъчно обменни средства, реални пари, за да се изплати полицата, а камо ли и лихвата върху нея. Затова хората си губят къщите, бизнеса и Бог знае още какво, за което са се трудили – това е част от системата.

Когато сме в икономически разцвет и несъществуващите абсурдни пари, наречени кредит, се раздават щедро, тогава това, че можеш да си платиш сметката на кръчмаря, прикрива факта, че сме в ситуация, в която дължимото плюс лихва не може да бъде изплатено обратно, та поне и донякъде, защото няма достатъчно обменни единици в обращение, за да го сторим! Но щом навлезем в упадък и криза, а абсурдните обменни единици в обръщение намалеят съвсем, тогава става болезнено очевидно, че не можем да изплатим капитала по дълга и лихвата. И ставаме свидетели на сътресения, като сегашното, в които хората си губят домовете, предприятията, земята, земеделските стопанства и т.н... Ставаме свидетели на „палатковите градчета", дето никнат по света.

И така, имаме една система, в която частните банки, контролирани от една и съща мрежа, примерно Дом Ротшилд (в Англия), а също и фамилията Рокфелер в Америка, са получили тази степен на власт – да създават пари и да управляват глобалната икономика – изцяло необезпокоявани от правителствата. Затова банките са в състояние да предизвикват растеж и упадък по собствено желание. И затова, когато решат да предизвикат криза като сегашната, какво правят? Отказват да издават предишните количества абсурдни кредитни обменни единици и... как го наричаме това? „О, банките са в кредитна/валутна криза!"

... Цялата парична система от самото си начало е създадена с цел да се заробят хората, да се контролират и да бъдат потискани. Така че окупационните протести трябва да се съсредоточат върху проблема, че частните банки са в състояние да създават пари от въздуха – като въвеждат цифрички на компютърния екран и изискват лихва върху тях. Един въпрос да задам: Защо правителствата не създават собствена безлихвена валута и не я разпространяват безлихвено, за да върши работата, за която е създадена. А именно – да бъде обменна единица, преодоляваща ограниченията на стоковата обмяна? Защо?! Ами аз вече отговорих... Защото същите групи, които контролират банките, контролират и правителствата...

Както казах, дали ще сме в икономически разцвет или в криза, се решава от банковата система. Защото те се движат по един, както го наричат, икономически цикъл. Това понятие е тотално извращение и пълна манипулация. Първо на първо, те пускат голямо количество обменни единици – кредит: „О, работиш по шест дни на седмица? Ето ти едно добро предложение – тази къща за 1 милион паунда. Да, тук са парите, вземи ги!" И после пускат много обменни единици в обращение. И така имаме разцвет, създаден изкуствено, а знаете, когато хората имат пари и са сигурни в работните си места, натрупват повече дългове: правят по-голяма къща, купуват по-голяма кола... с всички останали екстри. А когато се стигне до една пределна точка – както стана

през 2008-ма година – банките си създават претекст да изтеглят парите от обращение. Щом парите намалеят, икономическата активност става невъзможна.

Хората не си губят домовете, защото ги мързяло да работят. Губят ги, защото икономическата активност е намаляла до степен да не могат да си плащат ипотеката. Предприятията не се разоряват, ей така, за разнообразие... Разоряват се, защото хората няма как да изкупуват продуктите им при намалено количество пари в обръщение. Какво се получава? Банките, причинили проблема, отнемат домовете, бизнесите, земята...

Завземат реално богатство, защото не са им върнати пари, които никога не са съществували реално и няма да съществуват. Това е властта, която правителствата, контролирани от частните мрежи, са дали на банките, за да владеят планета Земя."

Тези хора смятат себе си за богоизбрани, а всички останали - за низши представели на човешката раса, които трябва да бъдат използвани според нуждите на *„елита"*. Те държат ключови позиции в правителствата и държавните агенции, медиите, индустрията, профсъюзите, университетите.

Известни са в обществото с някои от техните организации - Билдербергския клуб, Трилатералната комисия, Римския клуб, масонските ложи и др. Няма да се спирам подробно на тях, тъй като има достатъчно информация по въпроса в интернет.

Крайната цел на всички събития е централизираният контрол над цялото земно население чрез глобално управление, безкешово общество с единна валута, обединени международни военни сили и т.н.

Тези злодеи от хилядолетия са се подготвяли за нашето време, когато вече технологично може лесно да се извърши глобално управление, а в същото време и човечеството е достигнало до такава духовна криза, че е готово да се хвърли охотно в казана на дявола, само и само да получи полесен и спокоен живот. В действията на този властващ елит можем лесно да различим похвата, известен като *„Ефектът на сварената жаба"*.

Той се основава на факта, че ако пуснем жаба в гореща вода, тя веднага ще изскочи. Но ако сложим жабата в тенджера със студена вода и започнем да я нагряваме, тя ще се свари неусетно, защото, когато разбере какво се случва, вече ще е прекалено парализирана, за да реагира и да се спаси.

За да се осъществява успешно контрол върху отделния индивид и върху обществото като цяло има няколко важни принципа, които се прилагат.

Първо, да бъдат държани масите в невежество чрез задържане или фалшифициране на информация от различен характер. Най-общо казано, хората не трябва да познават технологията на манипулацията и не трябва да знаят кои са кукловодите, дърпащи конците на политическите марионетки и режисиращи събитията зад кулисите. Истинската история на човечеството и важните открития, които биха променили в позитивен план живота на Земята също остават скрити за обществото.

Второ, съзнанието на масите трябва да бъде отклонявано от същинските проблеми по всички възможни начини. Например това се осъществява чрез осигуряване на разнообразни занимания за ума и сетивата – теле-

визия, радио, компютри, кино, алкохол, наркотици, порнография и др. Едно сигурно средство, чрез което се блокират духовните търсения и интелектуалното развитие, също така се отвлича вниманието на народа от сериозни стратегически въпроси, е да бъде държан в мизерия и да му се създава изобилие от битови и всевъзможни други проблеми. (Това да ви звучи познато?)

Трето, чрез тактиката *„Разделяй и владей!"* хората биват разединявани, за да не се допуска възможността те да се организират, тъй като в такъв случай те могат да се превърнат в нещо повече от зрители на действието, което им се предлага.

Прилагайки тази техника, манипулаторите, които са многократно по-малко от контролираните, имат неограничени възможности да настройват едни срещу други различни групи хора, цели народи и дори раси и да осъществяват своята политика. Дейвид Айк пише: *„Човешкият род е дотолкова свободен, доколкото е свободно едно стадо овце зад оградата на кошарата. Свободен да мисли така, както му кажат да мисли, и да живее така, както му кажат, че е „правилно"."*

Системата няма за задача да създава независимо мислещи човешки същества. Затова нас ни учат какво да мислим, а не как да мислим! Чрез всички възможни средства у нас непрекъснато се насажда чувството, че сме „жертва" на външни обстоятелства и сме подтиквани да предоставяме нашата отговорност в ръцете на друг. Така можем да бъдем контролирани ефикасно чрез различни институции и организации – политически, военни, религиозни, медицински и други.

Четвърто, за манипулиране на съзнанието се използват основно емоциите на хората. В ума на много хора могат да бъдат насадени различни вярвания и убеждения, след като мозъчната функция е нарочно нарушена чрез провокиран страх, гняв или възбуда. Най-честите резултати от този предизвикан смут са нарушаване на способността за критична преценка и повишена внушаемост. Затова на обществото непрекъснато се поднася „подходяща" информация за събития, които стимулират точно тези емоции.

Внушава ни се страх и несигурност, свързани с определени проблеми, като решенията им се натрапват отвън. Фокусът на общественото внимание целенасочено се измества от истинските причини, породили проблемите, като се предлагат неадекватни мерки за разрешаването им.

Дейвид Айк дава добро обяснение за схемата, по която се извършва манипулацията на човечеството във всички области на живота, за да се налагат решения, които иначе биха били отхвърлени от хората като неприемливи. Той пише:

„Причината, поради която ние сме контролирани не е, че не притежаваме силата да решаваме сами съдбата си, а защото отдаваме тази сила всяка минута от нашия живот. Когато се случи нещо, което не харесваме, ние търсим да обвиним някой друг. Когато възникне някакъв проблем в света, ние казваме: „Какво те ще направят за това?" При което те, които всъщност са създали тайно проблема, отговарят на това искане като предлагат „решение" – още по-голяма централизация на властта и отнемане на свободи.

Ако искате да дадете повече власт на полицията, службите за сигурност и военните, и ако искате хората сами да настояват за това, то тогава осигурявате възможности да се ширят престъпност, насилие и тероризъм и така постигането на целта ви е в кърпа вързано.

След като хората започнат да изпитват страх да не бъдат обрани, нападнати или взривени, те сами ще поискат вие да им отнемете свободата, за да ги защитите от това, от което всъщност те са манипулирани да се страхуват... Това е техниката, която аз наричам проблем => реакция => решение. Създавате проблема, стимулирайки реакцията „Нещо трябва да бъде направено" и тогава предлагате решението...

Хората в състояние на страх, безсилие и отчаяние в края на краищата изключват и се превръщат в овцете, които са окуражавани да бъдат, люшкайки се по течението на живота в състояние на вцепенено подчинение...

Глобален физически контрол върху цялото население на планетата е невъзможен. Но това не е и необходимо, щом като можеш да направляваш начина, по който хората да мислят и чувстват и то до положение, че те „решават" да правят това, което всъщност ти желаеш те да правят и искат да въведеш закони, които всъщност ти желаеш да въведеш. Стара пословица е, че ако искаш някой да направи нещо, накарай го да повярва, че това е негова идея."

Международните банкери и наднационални корпорации са експерти по създаването на психо-епидемии и с помощта на политическите марионетки и подчинената им медийна машина имат възможността да предизвикат каквато и да е криза – независимо дали в областта на икономиката, селското стопанство или здравеопазването. А след това і да наложат решението, което предварително са планирали, че трябва да бъде прието от обществото.

А промените, които се налагат, се правят на малки стъпки. Чрез *„метода на сварената жаба"* нежеланите от хората недемократични закони се въвеждат почти незабелязано и поетапно, така че масите лека-полека да свикнат, докато накрая не разберат твърде късно, че са *„сварени"*. А като имаме предвид и многобройните способи за отклоняване на вниманието на обществеността, не е чудно, че *„елитът"* успява в своите планове.

Така се налагат репресии, ограничения, средства за следене на хората и т.н., докато в един момент целият механизъм не е толкова подготвен, че всеки наш опит за противодействие не бъде уловен почти мигновено. Това е целта, а дали ще успеят - зависи от нас.

Иска ми се да вярвам (и ще работя за това докато дишам), че един недалечен ден нужната критична маса от хора ще се пробуди от този кошмар, в който сме потопени още от самото ни раждане, и човечеството ще осъзнае колко е глупаво да оставим такава огромна власт в ръцете на малка група хора. Дано тогава не е твърде късно.

30.2. Политическият театър

Сталин: *„Не е важно как гласуват избирателите, а кой брои гласовете."*

Дейвид Айк: *„Един от най-големите митове, познати на човешката раса, е, че политиците имат власт. Това просто не е истина. Как могат 365 члена на британския парламент да имат власт на население от около 57 милиона? Или президентът да има власт над 250 милиона американци? Не може. Тяхната единствена власт е в убеждението ни, че имат власт."*

Елин Пелин: *„Сиромах ли си, приятелю, спукана ти е работата. Все ще те лъжат, все на другите маша в ръцете ще си. Нямаш нищо в къщата си и се въртиш, сиромашинката, из село за торба брашно да нахраниш децата си, а той, оня, панталонджията, който и да е, тамо нему, ти казва: ти, приятелю, мислиш, че нямаш нищо, ама не е така, ти имаш най-голямото богатство в света - ти, каже, имаш избирателно право. И тоя синковец ти мушне някоя бюлетинка в ръка, ти се почешеш по врата, па я пуснеш в кутийката - и ето че хайдутинът дошъл да те управлява. Аз по тия работи не ходя.*

Душата ми се гнуси, като гледам всичко това, и децата си уча така да правят. Не им трябва. Нек овцете избират овчар - ако не е Вълкан, то ще е Вълчан, пък те са братя пущините... Стойте си настрана, момчета - думам на децата си, - лайте, ръмжете като кучета, ама овци не ставайте. Пазете се от тия гнусни работи!" (из „Мечтатели")

Пол Джоузеф Уотсън: *„Всеобщото недоверие в правителството не е заплаха за обществеността или за свободата на хората, а е заплаха единствено за тираните и монополистите, които искат да запазят потисническата си власт над останалите. Недоверието във властта не е екстремистка, неуравновесена или параноична проява, както разправят медиите и техните собственици от военно-корпоративния комплекс. Това недоверие е нужно, здравословно и представлява възможно най-патриотичната проява на свободата."*

През последните десетилетия дори народът разбра, че няма съществена разлика между големите политически партии. Лесно е да се подведем по обичайните дебати между *„леви"* и *„десни"*, между *„сини"* и *„червени"*, между *„патриоти"* и *„отстъпници"*, но силите, които стоят зад всички тях, са едни и същи и преследват едни и същи цели, които нямат нищо общо с нашето благополучие. Но пък благодарение на това разделяне по партии обикновеният човек остава с впечатлението, че правото на избор е дадено на народа и само от него зависи кой ще управлява. На всеки 4 години (а напоследък и по-често) се разиграва един и същ цирк, и все чакаме някой принц на бял кон да дойде и да ни реши всичките проблеми. Всичко това е допуснато от Бялото Братство, за да видим, че нашият живот е в нашите ръце и ако очакваме ние да си живеем със старите възгледи, а някой да ни заведе в *„Обетованата земя"*, ще има да чакаме.

Ако се ръководим от принципа *„По плодовете на делата ще ги познаете"*, бързо можем да се уверим, че няма особени различия между политическите партии, особено по отношение на действията им спрямо най-важните проблеми.

Ако от нашия глас зависеше нещо, никой не би ни позволил да гласуваме. Която и партия да спечели, заповедите се диктуват от съвсем други хора, за които няма да чуем по официалните медии. Те са тези, които печатат парите, и за тях няма ограничения, когато става въпрос за още по-пълна власт над човечеството. А *„моралът“* на политиците и тяхната *„неподкупност”* са пословични. Никак не е случаен изразът, че *„политиката е втората най-древна професия и не се различава особено от първата”*.

Илюзията за демокрацията (право на избор на мнозинството) позволява на властите да правят каквото си искат, стига достатъчно хора да се явят пред избирателните урни, вместо да протестират или да вземат живота си в свои ръце. Изразът *„един човек – един глас”* е само една измислица, създадена от властите, за да ни направят свои съучастници. А след това властите, в чиито ръце са медиите, манипулират мненията на гражданите, за да оправдаят извършването на онова, което са си намислили.

Левите и десните партии са като двете крила на една хищна птица, но за съжаление много хора наивно вярват, че намират закрила под някое от тези крила, без да забелязват, че над тях стои една и съща зейнала ненаситна уста.

Един хубав пример за искреността на политиците бе изявлението на Барак Обама от 27.10.2007, когато каза: *„Обещавам ви, че ако не сме изтеглили войниците си (от Афганистан и Ирак) до времето, когато стана президент, това ще е първото, което ще направя. Ще прибера войниците ни у дома. Ще сложа край на тази война. Можете да занесете това обещание в банка.”*

По-късно той не само не го изпълни, но и получи Нобеловата награда за мир. Тя му бе връчена, въпреки че броени дни по-рано не само не изтегли войниците от Афганистан, ами нареди да бъдат пратени още над 30 000.

И като имаме предвид колко пъти правителствата са хващани в лъжа и неспазени обещания през последните няколко десетилетия, трябва да си зададем въпроса: *Редно ли е обичайното ни мислене да е в посока на конспирации или трябва да продължаваме сляпо да се доверяваме на правителството, като го даряваме с вяра, която откровено не заслужава?*

Като знаем досиетата с престъпления на властите, доверието в тях е върховна проява на безразсъдство.

30.3. Медиите като оръдие на Злото

Дейвид Рокфелер: *„Благодарни сме на вестниците „Вашингтон пост”, „Ню Йорк таймс”, на списание „Тайм” и други списания и на директорите им, които взеха участие в нашите срещи и удържаха думата си да мълчат почти 40 години. Щеше да бъде невъзможно да разгърнем нашия план, ако бяхме изложени на ярката светлина на гласността през всичките тези години. Но сега делото ни е много по-усъвършенствано и готово да се придвижи към световно правителство.” (среща на Трилатералната комисия, 1991)*

Ричард Селънт (бивш директор на CBS News): *„Нашата работа е да*

дадем на хората не това, което те искат да научат, а това, което ние решим, че трябва да знаят.”

Джон Рапопорт (американски разследващ журналист): *„Едно от най-добрите възнаграждения за това, че работя от 15 години като репортер, е че успях да видя по какъв начин оперира тази машина, наречена „медии”, за който иначе никога не бих и помислил, че е възможен...*

Има един шаблон, който винаги се проявява. И той се състои в това, че винаги се появява и се избутва на преден план някаква история за прикритие, когато нещо се разкрие. Това става много бързо и всичко, което не пасва с тази скалъпена история, се отхвърля.”

Джон Суинтън (редактор на Ню Йорк Трибюн от 19 век):

„Няма такова нещо, като независима преса в Америка, освен в малките градове. Вие го знаете и аз го знам.

Знам, че много от вас искат да напишат своето честно мнение, но ако го направите вие предварително знаете, че то няма да бъде издадено. Аз получавам по 150 долара на седмица, за да държа моето истинско мнение извън страниците на вестника, с който съм свързан. Други от вас получават същото заплащане, за да вършат същата работа. Ако искам да разреша честно мнение да бъде отпечатано в моя вестник, след по-малко от 24 часа, с моята длъжност ще бъде свършено.

Работата на журналиста от Ню Йорк е да унищожава истината; да лъже изцяло; да изопачава; да клевети; да се подмазва в краката на Мамона; да продава своята страна и своя род за прехраната си. Ние сме инструментите и дърдорковците на богатите мъже зад сцената.”

Едуард Бърнайс: *„Ние сме управлявани, нашите мозъци – обработвани, нашите вкусове – формирани, нашите идеи – вменявани, най-вече от хора, за които никога не сме чували. Това е логическа последица от начина, по който нашето демократично общество е организирано. Огромни бройки човешки същества трябва да си сътрудничат по този начин, ако ще живеят заедно в едно гладко функциониращо общество. Нашите невидими управители в много от случаите дори не знаят кои са техните сподвижници от вътрешния кабинет.” (из „Пропаганда”)*

Ноъм Чомски:

„Трябва да отвлечете вниманието на „обърканото стадо”, защото ако то започне да забелязва какво става, може и да не го хареса. Възможно е да се окаже, че гледането на Суперкупата и комедийните сериали не е достатъчно. Налага се да го стреснете с врагове. На всеки една-две години се измисля по едно чудовище, срещу което трябва да се браним...Сега това са международните терористи, наркотрафикантите, пощурелите араби и новият Хитлер - Саддам Хюсеин, които заедно са тръгнали да завладяват света. Вие стряскате населението, изпълвате го с ужас, наплашвате го до такава степен, че да трепери и да се бои да пътува. След това спечелвате една „великолепна” победа срещу Гренада, Панама или някоя друга беззащитна армия от Третия

свят. Това носи облекчение - „Ние сме спасени в последната минута." Ето един от начините, чрез които можете да отвлечете вниманието на „обърканото стадо", да го държите под контрол и да му попречите да се огледа и да види какво наистина става около него."

„Хората, които работят в индустрията на PR[20] ... имат концепция каква трябва да бъде демокрацията: тя трябва да бъде система, в която „специалната класа" е обучена да работи за собствениците – хората, които притежават обществото. Останалата част от населението трябва да бъде лишена от всякаква форма на организираност, защото организациите причиняват само неприятности.

Хората трябва да седят сами пред телевизорите си и в главите им да бъде набивано посланието, че единствената ценност в живота е да имаш повече предмети за потребление или да живееш като това богато семейство от средната класа, което ти показват, и да имаш прекрасни морални ценности като хармонията и „американската мечта." Няма какво повече да се иска от живота. В главата ти могат да се въртят мисли, че би трябвало да има и други неща в този живот, но като гледаш телевизия – а тя не ги показва – започваш да се убеждаваш, че си луд, щом мислиш така. И след като организирането не е разрешено – а това е страшно важно – няма начин да откриеш дали наистина си луд или само така ти се струва.

Това е идеалът. Огромни са усилията, които се полагат, за да бъде той постигнат. Очевидно зад него стои някаква концепция. Една от тях е концепцията за демокрация, която споменах. Проблемът е в „обърканото стадо." Трябва да избегнем гнева му и опасността да бъдем стъпкани. Трябва да отвлечем вниманието му. Хората от стадото трябва да гледат Суперкупата, комедии или филми с насилие. От време на време трябва да ги призоваваме да скандират безсмислени лозунги от типа на „Да подкрепим нашите войски." Трябва да бъдат постоянно наплашвани, защото, ако не са достатъчно уплашени и ужасени от всички видове външни, вътрешни и какви ли не още дяволи, току-виж започнали да мислят, а това е много опасно, защото те не са подготвени да мислят. Затова е важно да се отвлича вниманието им и да бъдат изолирани един от друг."

Истина е, че средствата за масово осведомяване изцяло се притежават и контролират от управляващия елит. Макар да намаляват като бройка, още има хора, които вярват, че всичко, съобщавано от *„авторитетните медии"*, има тежестта на Евангелие. А критичното мислене може да съществува само ако разбираме много добре, че масмедиите не са нищо друго, освен пропагандна машина и средства за мисловен контрол.

Медиите неслучайно са наричани *„четвъртата власт"*. С тяхна помощ

---

20 *„Public Relations"* или *„Връзки с обществеността"* се занимава с поддържането на публичния имидж на известни/публични личности, организации, правителства и т.н. Често в PR се използва манипулация. Зачатъци на PR се откриват и в древна Индия в описанията на задълженията на царските шпиони. Те трябвало да шпионират, но и да информират владетеля за общественото мнение, да изграждат имиджа му на велик водач, както и да пускат слухове в подкрепа на властта.

могат да бъдат сваляни президенти и правителства, да се изгради нечии бляскав имидж, да бъде съсипана репутацията на някой „неудобен" човек, да се разпространяват лъжи и дезинформация сред огромни групи хора и т.н. С помощта на PR, пропагандата и манипулацията, елитът в сянка налага своите идеи и насочва общественото мнение в желаната посока.

От една страна, медиите предлагат добре цензурирана информация за местните и световните събития, а от друга - осигуряват достатъчно занимания и забавления за масите, на които не трябва да им остава време да вникват в политиката на управляващите.

Манипулацията е основния похват за упражняване на контрол върху мисленето на хората, както и начина, по който те възприемат света и събитията. Чрез нея се изопачават идеи и събития и се внушават нелогични и подвеждащи интерпретации. Основният метод за разпространение на манипулативните послания са медиите, които чрез съвременните технологии вече са буквално навсякъде, досущ като в антиутопията на Джордж Оруел.

Немския социолог Херберт Франке казва: *„Под манипулиране в повечето случаи трябва да се разбира психическо въздействие, което се провежда тайно и следователно в ущърб на лицата, към които е насочено."*

За да влияе върху съответната група хора, манипулиращият може да използва аргументи, в които той самият не вярва, да заблуждава целенасочено, да не предоставя важна или точна информация и т.н.

Водещо място в процеса на глобалната манипулация заемат средствата за масово *„осведомяване"*. Сами по себе си те не са нито добри, нито лоши. Проблемът е в това, че те са притежание на *„елита"* и се използват за мръсни и потайни цели. Чрез тях на хората се внушава чувство за страх и безпомощност, като в същото време вниманието им се приспива, за да се превърнат в послушни, покорни и немислещи консуматори на това, което им се предлага *„за тяхно добро"*. Чрез ред манипулативни техники за внушение отделният човек бива подтикнат да приеме нещо, което при други обстоятелства би смятал за противно и отблъскващо.

Най-податливи към това са младите хора, тъй като те все още не са оформили своята идентичност, по-емоционални са и често са разочаровани от обществото, в което живеят.

До голяма степен въздействието на медиите се дължи на следния факт: доказано е, че лявата (логичната) половина на мозъка се „изключва" при: силен афект (страх, гняв и др.), определена музика, потапяне във виртуална реалност чрез телевизия или компютърни игри. По такъв начин може лесно да се блокира реалната преценка и да се възпрепятства критичното мислене. Целта на манипулаторите е да „приспят" лявото мозъчно полукълбо, отговарящо за логичното мислене, чрез атакуване на дясното, свързано с емоциите. След това човек е готов да приеме невярна и неточна информация и да му бъде внушена определена интерпретация на събитията, която той лесно би отхвърлил в будно състояние на съзнанието.

Така например по новините ни представят образи, внушаващи страх и ужас, свързани с предполагаем тероризъм, а говорителят ни представя интерпретацията на тези кадри според това, в което се очаква да повярваме.

Разбирането и осъзнаването на този процес може да ни помогне да нау-

чим да филтрираме и приемаме критично посланията от медиите, като не позволяваме на емоциите да замъглят трезвата ни преценка. През последните две-три десетилетия обликът на най-важните социални стремежи до голяма степен беше определян не от истинското познание, не от фактите, а от журналистиката.

Народните маси пък наивно вярват, че както властите, така и медиите, никога не биха си позволили да лъжат, дори това да е в техен интерес.

Вярата в непогрешимия авторитет е възпитавана още от най-ранна детска възраст. Първо от родителите, а после тази мисловна матрица се налага и от образователната система, като се натрапват разбиранията, диктувани от заинтересованите среди, искащи кротко и послушно население, което е невежо по основните въпроси. И чрез учебна програма, подготвена от корпорациите, поколение след поколение се възпитават все по-безкритични и немислещи консуматори.

По този въпрос Рудолф Щайнер казва: *„Съвременните хора твърдят, че не вярват сляпо в авторитета. Обаче това е само тяхното мнение. Практически вярата в авторитета е дълбоко заложена в човешката природа." (Събр. съч. 177/3)*

Основен манипулативен подход на масмедиите е използването на бляскави определения и обобщения, предизвикващи силно положителни емоции по отношение на човек, идея или ситуация. Те вмъкват в речта си думи като *„патриотизъм", „демокрация", „свобода", „прогрес", „грижа", „деца", „избор", „отговорност", „здрав разум", „дълг"* и т.н. Често използват и изрази, които няма никакво конкретно значение и са просто безсмислена поредица от звуци, които разсейват слушателя от реалния въпрос и замъгляват възприятията му. Например *„евроатлантическите ценности"*.

Използват се често и евфемизми - например *„мироопазваща операция" вместо „война"* или *„неутрализиране"* вместо *„убийство"*.

Още един пример, даден от Н. Чомски:

„Политическите термини по начало имат двойствен смисъл. Единият се описва в речниците. Другият е необходим за обслужване на властта. Той е доктриналният смисъл. Да вземем например думата „демокрация". В обобщения ѝ смисъл дадено общество е демократично дотолкова, доколкото хората могат да участват съзнателно в управлението на собствените си дела. Доктриналният смисъл на думата „демокрация" обаче е различен - става дума за система, в която решенията се взимат от определени среди на деловата общност и свързаните с тях елити. Публиката в случая е само „зрител, наблюдаващ действието", но не и „участник" в него, както ни обясняват водещи теоретици на демокрацията... Ако някои сектори от публиката излязат от апатията си и започнат да се организират, с цел да се явят на публичната сцена, това вече не е демокрация. В техническия смисъл на думата това е заплаха, която трябва да бъде отстранена по един или друг начин."

Масмедиите се състоят от различни медии, които са се разпределили така, че да достигат възможно най-голяма публика. Те включват телевизията, киното, радиото, вестниците, списанията, книгите, видео игрите и интернет. Масовата комуникация е едно необходимо средство за функцио-

нирането на всеки диктаторски режим, и неслучайно се инвестират огромни средства и усилия в изграждане на глобални системи за проследяване и обмен на информация. Всичко това се подготвя, за да могат лесно да се защитават интересите на едно елитарно малцинство от милиардите бъдещи роби.

Уолтър Липман например сравнява човешките маси с *„объркано стадо"*, което има нужда да бъде ръководено от управляваща класа. Той описва управляващия елит като *„специализирана класа, интересите на която са наднационални"*.

А това хаотично *„объркано стадо"* има само една функция – да бъде зрител на действията и решенията на елита, но не и активен участник в тях.

Когато говорим за манипулация и пропаганда, не може да не споменем Едуард Бърнайс, известен още като *„Бащата на PR и на рекламата"*. Той е използвал концепции, разработени от чичо му Зигмунд Фройд, за да манипулира обществеността чрез подсъзнанието. Той е споделял възгледа на Липман за общото население, намирайки го за нерационално и подвластно на *„стадния инстинкт"*.

Маркетинговите кампании на Бърнайс изградиха консуматорската култура, в която американците вече купуваха за удоволствие, а не по необходимост. Според него пропагандата се стреми да постигне публично одобрение и подкрепа на определени идеи и изводи, а не да стимулира логическия анализ на ситуацията.

Сливането на медийните компании през последните десетилетия създаде една малка олигархия от медийни корпорации. 90% от телевизионните сериали, които следим, музиката, която слушаме, филмите, които гледаме, и вестниците, които четем, се създават от общо шест корпорации. Собствениците на тези конгломерати са в близки отношения със световния елит и в известен смисъл всъщност те са елита.

Притежавайки всички възможни средства за достигане до масите, тези корпорации имат властта да разпространяват своите внушения сред всички народи едновременно, като ги подготвят за идеите, които трябва да бъдат приети от тях. Всички инакомислещи безпощадно биват отхвърляни и пренебрегвани от тези медии, и така в голяма степен гласът им в публичното пространство бива заглушен. Само една медия не може да окаже траен ефект върху човешката психика, тъй като би породила съмнения от липсата на други гледни точки. Масмедиите, обаче, тъй като присъстват навсякъде и притежават всички основни телевизионни и радио канали, ежедневници и т.н., създават жива обстановка, която хората възприемат като съвсем достоверна. Така масмедиите определят нормите и изключват нежеланото, а хората – като коне с капаци – биват поведени да гледат само натам, накъдето световният елит желае, и да виждат само това, което няма да объркa нечии планове.

Друг желан ефект от медиите е разпалване на любопитството към клюки, сензации, скандали, новини, вместо стремежа към Мъдрост и Истина. Пропаганда почти никога не се позовава на рационални и логически аргументи. Тя директно задълбава в най-първичните човешки нужди и инстинкти, за да предизвика емоционална и нерационална реакция. Ако винаги разсъждавахме разумно, може би нямаше да сме купили и 50% от

това, което притежаваме. Бебета и деца непрекъснато се появяват в реклами, насочени към жените, поради една специфична причина: изследванията показват, че детските образи отпушват у жените инстинктивни грижовни и защитни реакции, което предизвиква и благоразположено отношение към рекламираните продукти.

За продуктите, насочени към мъжката аудитория, пък се използват образи на привлекателни жени. Този похват е често използван и за новинарски емисии, където трябва да бъдат съобщени политически или икономически новини, които биха могли да предизвикат критични реакции.

Не е случаен и фактът, че сексът присъства навсякъде из масмедиите. Той привлича и задържа вниманието на зрителите, тъй като директно въздейства върху животинската природа на човека и инстинкта за размножаване, който често блокира всички други рационални мисли в нашия мозък, освен при сериозна окултна подготовка и дисциплина.

В миналото, когато са били налагани нежелани промени, населението е излизало на улицата, протестирало е, а нерядко е прибягвало и до преврат. Главната причина за подобни сблъсъци е в обстоятелството, че промените са били ясно оповестявани от управляващите и съответно ясно разбирани от населението. В онези времена промените са били внезапни и ефектът им е можел да бъде точно осмислен и оценен.

Днес, когато елитът има нуждата част от намеренията му да бъде приета от обществеността, той върши това на малки стъпки, както по-рано стана ясно. Намеренията, които може да са срещу интересите на общността, бавно, постепенно и неуморно биват въвеждани в света чрез филми (включване в сценария), чрез музикални клипове, или чрез новините (които представят съответните „решения“ за днешните проблеми).

След няколко години постепенна обработка на масите, елитът открито представя на света своята концепция. И благодарение на осъщественото ментално програмиране, тя се посреща с общо безразличие и се възприема пасивно.

Целенасоченото програмиране често може да се намери и в жанра на научната фантастика. То дава определена представа за бъдещето, желана от елита, като в крайна сметка тя придобива в съзнанието на хората един неизбежен характер. Преди едно десетилетие публиката беше обезчувствявана към война срещу арабския свят. Днес населението постепенно е изложено на идеите за съществуване на мозъчен контрол и елит от илюминати - група Посветени, управляващи тайно света. А също и за едно глобално правителство. Невежеството в обществото не е грижа и проблем на управляващите: дори напротив, то е желано и всъщност необходимо за осигуряването на тотално господство. Едно невежо население не знае правата си, не търси по-дълбоко разбиране на проблемите и не поставя под въпрос властите. То просто следва насоките.

Тази машина за пропаганда действа във всички сфери. Например през 2012 г. смятаният за национална гордост на Великобритания сър Дейвид Атънбъро обяви човечеството за *„чумата на Земята”*, а по-късно открито призова развитите страни да прекратят изпращането на храни за гладуващите народи, за да се намали световната популация. В интервю за Daily Telegraph той разкри възгледа си, че *„човешката чума”* трябвало да се

посече в световен мащаб. Едно посичане, което според него действително започвало с гладната смърт на по-бедните държави.

Отдавна не съществува *„обективна журналистика"* в масмедиите, те вече не разследват новините. Вместо това, те едностранно представят събитията и атакуват всеки, който се осмели да повдига въпроси относно официалната им версия. А тази *„официална версия"* е почти винаги заплетена манипулация в полза на световния елит.

Никой, смятащ се за интелигентна личност, не трябва да приема официалната версия на каквото и да било безкритично и от пръв поглед. Важно е да мислим върху нещата, които ни се казват, да правим собствени проучвания или да изследваме първоизточниците. Не проучим ли сами фактите, могат да ни заблуждават както си искат. И го правят.

Още Хитлер е казал: *„Обикновените хора вярват повече на голямата лъжа, отколкото на малката. Те знаят, че в малкото и те могат да излъжат, но да излъжат на едро - това вече ще ги засрами. Една голяма лъжа просто няма да им дойде в главите. Ето защо масата не може да си представи, че и другите могат да са способни на прекалено чудовищна лъжа. И дори когато им обяснят, че става дума за лъжа с чудовищни размери, те все още ще продължават да се съмняват и ще са склонни да мислят, че все пак тук има зрънце истина."*

И още: *„Само непрестанното повторение, в края на краищата, успява да впечата една идея в паметта на тълпата."*

Днес сме свидетели как продажните журналисти повтарят едни и същи лъжи, докато нашето съзнание не се слее с тези внушения, а съвкупността от тях не се превърне в нашия цялостен мироглед, който да ръководи живота ни.

Журналистът Иван Стаменов посочва някои от *„стандартните изисквания"*, които трябва да покрива в материалите си за медиите:

1. Самоцензурирам се, за да не разсърдя с някоя „неточна" дума „партньорите" (разбирайте спонсорите) на изданията, които ми плащат заплатата.

2. 90% от текстовете ми не отиват за печат, преди да са получили „одобрение" от „партньорите".

3. Имам инструкции да пиша „като за леймъри", така че материалите ми да са „четивни за възможно най-много народ".

И допълва: *„Няма как да не спомена и за т.нар. събития, на които „журналистите" сме ухажвани именно като елитни компаньонки и получаваме подаръци от „партньорите". Най-добрите от нас са възнаграждавани и с възможност за присъствие на важни събития в чужбина и нощувки в скъпи хотели. Разбира се, всичко това е изцяло за сметка на „всичките гледни точки".*

30.4. Мултимедийните технологии

Дейвид Айк: *„Най-великият хипнотизатор на Земята е една правоъгълна кутия, стояща в ъгъла на стаята ви. Тя постоянно ви казва кое да възприемате като истина."*

Едуард Бърнайс: *„Американските филми са най-подмолният преносител на пропагандна в днешния свят. Те са чудесен разпределител на идеи и мнения. Филмите могат да уеднаквят идеите и навиците на една нация. Тъй като са създавани, за да посрещнат изискванията на пазара, те отразяват, подчертават и дори преувеличават широките обществени тенденции, вместо да стимулират създаването на нови идеи и мнения. Филмите печелят само от идеи и факти, които са модни. Както вестниците се стремят да разпространяват новини, така и киното се стреми да разпространява развлечение." (из „Пропаганда")*

Николай Хайтов: *„Докато читателят чете, той неизбежно развива своите способности, а докато гледа филми, може само да гълта кренвирши или да чопли семки."*

Граучо Маркс: *„Намирам телевизията за много образоваща. Всеки път, когато някой включи телевизора, аз отивам в другата стая и чета книга."*

Майк Адамс: *„Един от най-обезпокоителните знаци, че нашата цивилизация е пред падение, се явява значителното затъпяване на хората. Тези, които имат интерес към безсмислени теми, както и зомбитата, които гледат CNN, преобладават в пейзажа и не допринасят с нищо за света. Те са „безмозъчните консуматори", които бързат да се ваксинират, гледат телевизия и ядат фабрични боклуци, наричани храна. Освен това са дрогирани с психиатрични лекарства и вярват на всичко, което им кажат властите. Повечето от тези хора, разбира се, няма да преодолеят тежкия преход между двете епохи."*

Самуел Паркинсън: *„Телевизията е като огъня. Ако се използва разумно, тя може да стори чудеса, но ако се гледа безконтролно, тя може да причини огромна вреда. Вероятно най-лошото при телевизията е, че тя отвлича децата от по-съществени занимания. А има толкова безкрайно полезни неща, които детето може да научи или направи само. Вместо това в много семейства то е просто залепено на екрана."*

Идеята за бягството от реалността днес е по-популярна от всякога и хората от малки биват моделирани и програмирани – вкарани в една илюзорна реалност чрез разнообразни шоу програми, сапунени сериали, порнография, компютърни игри и интерактивни технологии, които не позволяват на човек да погледне навътре към истинската си същност. Чрез постоянно стимулиране на сетивата хората отвикват да мислят задълбочено и се превръщат в пасивни консуматори.

От друга страна, всичко, което виждаме на екрана, се запечатва в съзнателната или подсъзнателната ни памет и ни оказва въздействие дълго след самата случка. И Учителя обръща особено внимание за този ефект:

„От чисто практична гледна точка човек не трябва да се занимава с отрицателните сили на тъмнината, защото те го демагнитизират и той загубва своята вътрешна сила. Когато човек наблюдава някое

отрицателно действие, той се опетнява. Виждаш ли, че бесят или убиват някого, не гледай, не петни душата си. Помоли се за този човек и се постарай да създадеш в ума си някакъв красив образ, някаква красива форма. Създай в ума си една картина за доброто на този човек, та да му помогнат от Невидимия свят и да отворят път на душата му." („По Бога направени", СБ, 25.08.1929)

Конфуций е учил на същото:

„Да гледаш и слушаш покварата вече е началото на покваряване."

В същото време, съзнанието на децата и юношите е постоянно атакувано от насилие във всякакъв вид. Според проучване в САЩ, за една седмица американското дете може да наблюдава по различните телевизионни канали средно 18 400 убийства или сцени на насилие. Едва ли положението в България е по-различно, а това неизбежно банализира смъртта по начина, по който филмите правят това с междуполовите отношения. Не може и не трябва убийството и страданието да се превръщат в обикновена случка от ежедневието, предизвикваща безразличие. А може би точно това е целта...

Доказано е, че докато хората гледат филми, мозъците им излъчват вълни със същата дължина, както когато сънуват. Истината е, че пред екрана хората сънуват будни и докато са в това състояние мозъкът не може да различава кое е реално и кое - виртуално. Затова когато човек гледа един страшен филм, при него се задейства автономната нервна система със съответните физиологични реакции така, както това би станало ако опасността е действителна.

Опити, проведени от Хърбърт Кругман, показват, че при хора, гледащи телевизия, активността на дясната мозъчна хемисфера е два пъти по-голяма от тази на лявата. За да установи обхвата на внимание при малки зрители, психофизиологът Томас Мълхоланд от *„Ветеран'с хоспитал"* в Бедфорд, Масачузетс, направил следната постановка: той свързал електроенцефалограф, който следял промяната в мозъчните вълни при децата, към телевизионния приемник, така че последният да се изключи, когато при повечето от тях се появи алфа-ритъм. И въпреки че на децата им казали да се съсредоточат максимално, при по-голямата част от тях телевизорът се изключвал до 30-тата секунда!

След няколко минути пред екрана, и възрастните зрители вече са в полухипнотично състояние. Да се задълбочи този транс, е лесно. Един от начините е да се сложи празен кадър на всеки 32 кадъра от филма, който се прожектира. Това създава пулсация, възприемана само от подсъзнателната част на ума и поражда идеален ритъм, за да се провокира хипноза. Рекламите (или други внушения) много по-лесно биха стигнали до ума, ако се подават, след като човек вече е изпаднал в подобно състояние.

Според проучване от преди няколко години, огромна част от децата в САЩ например до 16-годишната си възраст прекарват между 10 000 и 15 000 часа пред телевизора, който в средностатистическия американски дом е включен средно почти по 7 часа на ден – 3 пъти повече, отколкото през 70-те. Не е чудно, че може би скоро ще дойде времето на света, предречен от Оруел в известната му книга *„1984"* – безволеви, със стъклен поглед хора, реагиращи послушно на инструкциите, които идват от мониторите.

Едно изследване, направено в САЩ от Фредерик Цимерман и Димитри

Христакис от Вашингтонския университет, имало за цел да проучи 1 797 деца за способността им да се концентрират, да четат и да разбират думи, както и за математическите им възможности. Установило се, че децата под тригодишна възраст са гледали 2,2 часа телевизия дневно, а децата между 3 и 5 години – 3,3 часа. При сравнение на децата, гледащи под три часа с тези, гледащи над три часа, излезли огромни разлики. Тези, които са седели над три часа, показвали значително по-забавено развитие и по-притъпени умения от връстниците си, които са гледали по-малко от три часа телевизия.

За развитието на децата в ранна възраст е от изключителна важност контактуването с възрастния човек, от когото те усвояват езика, който пък е в основата на логическото мислене. Поставено обаче пред малкия екран, детето копира готови модели на поведение и постепенно губи възможността си за по-продължителна концентрация и съсредоточаване, тъй като то е придобило навика да получава светкавично и бързо сменяща се информация. С увеличаване времето на седене пред телевизора (прогресивно нараства до 11-12 годишна възраст), детето очаква всяка информация да му бъде поднасяна с непрекъснато увеличаващи се темпове. В същото време от децата в училищна възраст се очаква да могат да се концентрират за 30-40 минути, което за повечето от тях е непосилно. Всичко с умствено напрягане и усилие ги изтощава.

За разлика от телевизията, четенето на книги има обратен ефект. То създава предпоставка за продължителна концентрация, за по-дълбоко вникване в контекста на съдържанието, в емоциите, в речта.

В своята книга *„Педагогически аспекти на масовите комуникации"* Борис Ангелов обобщава особеностите на пасивното поведение, което поражда телевизията в децата така:

1. В сравнение с четенето на печатни материали, гледането на телевизия не изисква свободен избор. Необходими са много по-малко усилия;

2. В много случаи гледането на телевизия е за разсейване;

3. При гледането на телевизия зрителят следва нейният установен ритъм;

4. Разшифроването на образа изисква много по-малко усилия, отколкото разшифроването на напечатаната дума;

5. Гледането на телевизия парализира или намалява чувствителността към ценностните норми.

Освен това, времето прекарано пред екрана, когато това не е действително наложително, ни вреди по много начини. Този ефект е особено опасен за правилното детско развитие. Дж. Грийн описва някои негови аспекти:

1. Недоспиване

Няма съмнение, че електронните екрани на много устройства водят до лишаване от сън за всички възрастови групи. Но недоспиването е най-вредно за децата. Те се нуждаят от повече сън, отколкото възрастните, тъй като телата и умовете им се развиват. Едно дете се нуждае средно от около 10-12 часа сън на денонощие, за да расте и да се развива нормално, но стоенето пред екрана отнема от времето за сън. Съвременните деца постоянно не си доспиват, като им се събират не повече от 6-8 часа сън на денонощие.

Синята светлина мъчи очите и пречи на човек да заспи. Децата, които спят с електронни устройства в спалните си, спят по-малко, отколкото онези, които оставят устройствата в друга стая за през нощта. Те не само си пускат игри и си пишат, когато би трябвало да спят, но синята светлина от екраните пречи на съня дори когато джаджите са изключени. Всяка електроника, включително клетъчните телефони, таблетите и телевизорите, излъчва синя светлина от дисплея си. Тялото разпознава тази синя светлина като дневна и мозъкът изпраща сигнали за разсънване. Така, вместо да им се доспива, децата се разсънват.

Едно дете, което страда от недоспиване, обикновено е раздразнително, има склонност към напълняване, трудно се съсредоточава, липсват му умения за взимане на решения, зачестяват здравословните му проблеми, чувства се летаргично и се справя зле в училище. Прекомерното стоене пред екрана има роля във всички тези симптоми.

2. Затлъстяване

Използването на всяко устройство с дисплей изисква сядане или поне стоене на едно място, докато се използва. Застояването, съчетано с рекламите на висококалорични вредни храни, често води до напълняване на подрастващите. Децата природно са пълни с енергия и имат вродена нужда да тичат, да скачат и изобщо да са активни. Когато нормалното им желание за активност се потиска, за да седят с часове пред екрана, натрупването на излишни килограми не закъснява.

3. Проблеми със зрението

При продължително гледане в дисплея очите се зачервяват и почват да болят, а в дългосрочен план могат да се появят и трайни последици.

4. Загуба на умението за общуване

Всяко дете се нуждае от общуване на живо с хора. На деца, които прекаляват с електрониката, им липсват социалните умения, необходими за израстването им като нормален възрастен. Макар децата да ни впечатляват с чевръстото използване на клавиатурата, те не знаят как да говорят с други хора. Социалните умения, поддържането на приятелства и възможността за взаимодействие с други хора на всякакви възрасти — всичко това липсва при деца, прекарващи повече време с електронни устройства, отколкото сред хора.

Ако не се развият уменията им за общуване лице в лице, след като пораснат, децата ще изпитват затруднения. Ще са затруднени да намират работа, интимен партньор и приятели, а когато успеят, ще изпадат в неловки ситуации. Понякога ще липсва елементарна социална етикеция, ако детето не развие нормалните си социални заложби.

5. Агресия

Попитайте някое дете коя е любимата му видеоигра и по всяка вероятност ще се окаже, че тя залага на насилие. Дори много малки деца се увличат по игри, в които се използват оръжия. Колкото по-жестока и кървава е играта, толкова по-голяма обикновено е нейната популярност.

Това се преобразува в агресия, когато детето стане юноша. Проучвания показват, че тийнейджърите, които прекарват много време в гле-

дане на ТВ предавания с насилие или играят на видеоигри с насилие, са много по-склонни да бъдат агресивни както у дома, така и в училище. Тези агресивни юноши се бият с братята и сестрите си, спорят с учителите и родителите си, и като цяло винаги са готови да избухнат.

30.5. Музиката като средство за контрол на ума

От дълбока древност хората имат нужда от музика. Тя управлява емоциите и настроението на човека, а често влияе и на начина му на мислене. Много от нас не могат да си представят живота без музика. В ерата на новите технологии, компании и фирми се надпреварват в изобретяването на все по-нови електронни уреди за слушане на музика. Целият заобикалящ свят е изпълнен с тихи и силни звуци, които ние чуваме, и такива, които не можем да доловим. Тези звуци са успокояващи или дразнещи, лечебни или вредни за здравето, непознати или разпознаваеми, но всички те по невидими пътища влияят както на отделния човек, така и на цялото човечество.

Музиката е хармонично съчетание на отделните звукове. Всеки звук влияе различно върху човешкия мозък. Благодарение на съчетанието между звуковете, музикантът успява да придаде на слушателите своето моментно състояние и емоции. Той съчетава звуковете по специален начин, който прави произведението му различно от всички останали, поради отношението на автора и подбора на инструменти за творбата му. Мажорните гами се характеризират с приповдигнатост на настроението, докато минорните предизвикват тъга, меланхолия и могат да доведат слушателя до депресия. Тоновете предизвикват различно настроение и според такта (ритъма), в който са изразени.

Всяко едно музикално творение представлява сложна комбинация от различни трептения, намиращи се в специално отношение помежду си. Тези трептения стигат до нашето ухо и посредством слуховия нерв се изпращат до мозъка. Оттам се предават на музикалния център, а от него, според вида на трептенията, се изпращат до други центрове. Когато тези центрове се активират, организмът реагира на това, което е възприел чрез танци, припяване с песента или съпротивление и опити звукът да бъде спрян. Така става ясно, че влиянието на музиката посредством нервната система се предава на целия организъм.

В Школите на Братството музиката винаги е играла важна роля. Още в Древна Гърция нашите предци са разбирали по-добре от нас значението на музиката за изграждането на човешката психика. Музикалните уроци (слушане на музика, свирене на лира, китара, флейта, хорово пеене) са влизали в учебните програми на древните гърци. Чрез подбиране на подходящи музикални произведения, учителите са се старали да развиват у младите елини такива качества като доброта, честност, мъжество.

Композиторът и музикант Дамон Атинянинът (учителя по музика на Сократ) предупреждавал съвременниците си, че въвеждането на нова музикална школа може да се окаже заплаха за цялата нация и да предизвика сериозни сътресения в държавата. Очевидно е, че музиката е играела зна-

чителна роля във възпитанието на младежта. Нещо повече - Питагор, който имал сериозен опит в композирането, считал, че музиката, облагородяваща ума, стои по-високо от тази, която възбужда чувствата. Затова и той упорито отстоявал мнението, че е дълг на държавните мъже да забранят изнежената, волна и похотлива музика, оставяйки само чистата и благородна такава, като определял и коя би била подходяща за мъже, а коя - за жени. Питагор твърдял, че душата се очиства от ирационалното въздействие на околния свят посредством тържественото пеене с акомпанимент на лира (в наше време най-удачният инструмент би бил най-съвършеният според Учителя - цигулката). Питагор също ни предупреждава, че човешките чувства най-лесно се влияят от мелодията и ритъма.

В България има едно странно явление, което винаги се придружава от музика. Това са игрите в огъня на нестинарите в някои села около Царево. Те играят 10-15 минути в разпалена жарава под звуците на монотонна песен и един особен тъпан, който се употребява само за конкретния случай. Самата песен е особена. Танцьорите влизат на няколко пъти в огъня, без да остава следа от изгаряне по босите им крака. Без музиката и тъпана нестинарите не могат да дойдат до такова изстъпление. Огънят не представлява нищо друго, освен силни, интензивни вибрации. И под влияние на особената музика и подходящото религиозно настроение, на известни податливи лица се оказва такова влияние, че вибрациите им се повишават спрямо тези на огъня и той става безвреден за тях.

В днешно време музиката е превърната в мощно оръжие в ръцете на хората, притежаващи властта да определят вкусовете на масите. Това не бива да ни плаши, но по-скоро да ни насочва към един нов вид осъзнат избор и да не използваме музиката само като средство за доставяне на удоволствие. Защото тя оказва огромно влиянието както върху здравето, така и върху характера на човека, който я слуша.

Музиката пряко влияе върху главния и продълговатия мозък, като на физически план това може да се изрази в две главни прояви: възбудително и успокоително въздействие. На психически план, едно музикално парче може лесно да внуши в ума на слушателя отрицателна мисъл, а най-опасното е, че тези послания са придружени често с приятна мелодия, и така заобикалят аналитичния ум и директно се настаняват в подсъзнанието.

Важно е да съзнаваме, че психичното състояние на големи групи от населението може да се променя чрез музиката, която му се поднася. Тя може духовно да извиси човека, но може и да спомогне за неговото деградиране и оглупяване. Влиянието на музиката е било известно още от хилядолетия и тя е била успешно използвана от култови служители и шамани за предизвикване на транс, както у тях самите, така и у околните за постигане на определени цели – създаване на готовност за бой и сражение, за влизане във връзка с духовните светове, лечебно въздействие и др.

Съвременната масова музика също влияе върху съзнанието на хората и формира мисловни модели и ценностна система у тях. Голяма част от времето на младите хора е заето със слушане на музика, но за съжаление безкритичното и неосъзнато приемане на различните музикални вълни, с които е заливана младежта, би могло да има твърде неблагоприятни последствия. Огромното мнозинство от хората даже няма представа за про-

изхода и истинското въздействие на определени стилове музика: рок, хеви метъл, блек метъл, сатанински рок, пънк, техно и др. Тези стилове нямат нищо общо с традиционната национална музика, но бързо се превръщат в завладяващ фактор, формиращ психиката и мирогледа. Неслучайно, началото на рок епидемията е и начало на наркоепидемията, и на *„сексуалната революция“* за Запада.

Разбира се, много певци и групи, наред с негативното, на което (съзнателно или не) са били проводник, са създали или изпълнявали много хубави и смислени песни. Съществува обаче и тъмна страна в техните изпълнения. С помощта на определен ритъм, в който голямо значение имат бас китарата и барабаните, публиката, най-често съставена от тийнейджъри и младежи, се довежда до транс и изстъпления, особено на големите концерти на Запад. Високите децибели допълнително увреждат физически и психически. Имало е случаи, при които от мощните звукови вибрации дори е била разрушавана конструкцията на сгради в близост до сцената. Внушенията, които се правят чрез различните видове рок, могат да възбуждат първични инстинкти у човека – например немотивирана агресия или пък разпуснато полово поведение. Въздействието е още по-силно, когато е съчетано както със съответните текстове, които често са откровено сатанински по дух, така и със светлинни ефекти и символика. Почти на всеки хевиметъл концерт могат да се чуят стихове, пълни с насилие, убийства и повтаряне (призоваване) на името на Сатаната.

При подобни състояния много от слушателите изпадат в полухипноза и посланията, които често са многократно повтаряни музикални фрази, лесно влизат направо в подсъзнанието и от там действат, подтиквайки индивида към определен вид поведение и постъпки. Постоянното слушане на едни и същи ритми и изрази настройва човека на определена емоционална и умствена вълна. Освен това се създава, както и при митингите, общо доминиращо психополе на тълпата, в което индивидуалността изчезва. Така цялата тази човешка маса може много лесно да се манипулира и съзнанието ѝ да бъде насочено в определена посока. Многобройни опити извършени досега от учени и изследователи от различни страни са установили безспорно вредното влияние на този тип музика. Повишава се кръвното налягане, нарушава се пулса и ритъма на дишането, променя се неблагоприятно хормоналния баланс на човек. Предизвиква се невроза, отслабване на паметта и загуба на сън. Неслучайно много от изпълнителите ѝ са наркомани и някои завършват трагично земния си път.

Освен явното въздействие върху слушателите, посредством музиката на някои съвременни групи и изпълнители се извършва и тайна обработка на съзнанието чрез т. нар. *„замаскирано обратно звучене”*. При него съобщенията се записват в обратна последователност или пък като нищо незначещи думи, които обаче имат смисъл прочетени в огледален вид. Те стават възможни за осъзнато долавяне само когато музикалният запис се проиграва отзад напред. Но изследванията показват, че подсъзнанието може да улови фраза произнесена по този начин, а после да я разшифрова като съобщение. Така например цялата песен *„Stairway to heaven”* на Led Zepelin слушана отзад напред предава доста мрачно послание. Ето малка част от него: *„So here’s to my Sweet Satan. The other’s little path would make*

me sad, Whose power is faith. He'll give those with him 666."

Друга форма са т. нар. подпрагови внушения. Те се записват на по-висока честота, и затова не могат да бъдат съзнателно възприети, но действат на подсъзнанието. Посланията понякога са наистина потресаващи.

Голяма част от рок звездите са изкуствено създадени и са марионетки в ръцете на тъмните сили. Когато е необходимо, те организират големи концерти на открито, на които съвсем свободно може да се вземе ЛСД или марихуана. Целта е чрез *„потъване в блажения сън на илюзиите"* да се отклони вниманието от социалните проблеми, създаване на опиянени и зависими от наркотиците млади хора със сексуално *„освободено"* и дори извратено поведение.

За това говори и начинът, по който са били създадени, моделирани, митологизирани и съответно използвани за тези цели, групи и изпълнители като *„Бийтълс", „Ролинг стоунс", „Блек Сабат" (Черната събота)*, Алис Купър и много други. Те не са спонтанно възникнали безобидни младежки увлечения. Описвайки *„изгряването на Бийтълс"* в САЩ, д-р Джон Коулмън в книгата си *„Комитетът на 300-те"*, заявява: *„Те са докарани в САЩ като част от социален експеримент, който трябваше да промие мозъка на големи групи от хора. Когато т.н. Институт Тависток докара Бийтълс в САЩ, никой не би могъл да си представи културната катастрофа, която щеше да последва. Бийтълс бяха интегрална част от „Съзаклятието Водолей", един проект, който изскочи от т.н. Станфордски изследователски институт (SRI)."*

Феноменът *„Бийтълс"* не беше спонтанен бунт на младежта срещу старата социална система. Това всъщност е умело изработен заговор от няколко злонамерени организации. През 1985 г. вестник *„Ню солидарити нюзпейпър"* публикува интервю с Езекия Бен Аарон, тогава 3-ти в йерархията на сектантската Църква на Сатаната, станал впоследствие искрен и вярващ християнин. Аарон разкрива, че именно неговата църковна секта е организирала такива хеви метъл групи като *„Дъ ху" и „Блек сабат"*.

Ролята на *„спонсорите"* се вижда и от примера с други музикални рок групи. През 1967 г. *„Ролинг стоунс"* издават първия си рок албум, чието име е твърде показателно – *„По молба на техни сатанински величества"*, а по-късно и *„Празник, кървав празник"*. Няколко месеца преди това *„Бийтълс"* също издават своя първи хитов албум, с който правят реклама на психотропни вещества. Песента *„Люси в небето с диаманти" ("Lucy in the Sky with Diamonds"* или накратко *L.S.D.*, абревиатура на синтетичния наркотик *ЛСД*) разказва за едно пътешествие в света на фантастиката под влияние на наркотично въздействие. Тогава Бийтълс публично поставят въпроса за легализирането на марихуаната.

Малцина може би са забелязали, че на корицата на албума е ликът на най-известния за това столетие черномагьосник, чародей и сатанист Алистър Кроули, на когото членовете на групата тогава са били почитатели. Само през 1965 г. на концертите на *„Бийтълс"* са били пребити и убити около 100 човека, а по време на концерти на *„Дъ Ху"* е имало 11 убити и 42 ранени. И това далеч не са единствените случаи.

Новосъздадената група Бийтълс и нейния *„начин на живот"* бяха превърнати от милиони млади американци в култ. Ролята на печатните и

електронните средства за масово осведомяване е от изключителна важност за успеха на промиването на мозъците на големи групи от хора. Без масивното непрестанно медийно покритие, хипи-битник рока и култа към наркотиците никога нямаше да придобие огромната си популярност, а щеше да остане като местно явление. Дяволската бъркотия от неприятни и несъгласувани тежки звуци с определен ритъм притъпява умовете на слушателите, така че те лесно да могат да бъдат убедени да опитат на базата на това, че *„всеки го прави"*. Натискът на мнозинството е много силно оръжие.

Най-интересният факт за мен е този, че всички групи от това течение насочват своята омраза към Христос и християнството, но не съм чул за нито един случай да хулят будизма, индуизма, исляма и др. И никак не е случайно, че тъмната ложа насочва всичките си усилия в тази посока. През 1966 г. Джон Ленън каза: *„Християнството ще си отиде... ще изчезне, няма защо да спорим за това... Ние сме по-популярни сега от Исус."* Много от известните рок-изпълнители признават в частни разговори, че буквално са си продали душата на дявола, за да придобият славата и успеха си. Някои от тях, като например Джон Ленън, след това разбират, че са били използвани и се опитват да излязат от този адски кръг, но са убити.

Друг подобен пример е Мерилин Менсън, който каза през август 1996г.: *„Надявам се да бъда запомнен като този, който довърши християнството."* Чрез песните си той отправя послания като *„убий родителите си"* и *„обичам те, Сатана"*.

Безспорно, този тип музика представлява черната страна от културата на цивилизования Запад. Тя обаче се оформя като един конгломерат от бизнес-дейности, който носи много, много пари, а пред парите много съвести млъкват, много усти се затварят. Покрай многото вреди, тази музика разрушава традиционната национална музика, създавана в продължение на хилядолетия от всеки един народ по света. И с какво я заменя? Ако в тази музика се абстрахираме от светлинните ефекти и децибелите, от маймунските движения и екстравагантното облекло, от недопустимата пошлост, не остава практически нищо, което да се хареса на нормалния, независим и разумен човек.

В наши дни музиката все повече се гледа, отколкото се слуша. Този феномен произтича от факта, че в съвременния свят манипулирането на съзнанието чрез визия е достигнало невиждани размери. Виртуозните комбинации от шокиращи картинки в странни цветови гами и анормални послания, изказвани в заповедна форма, ни обсаждат и нападат отвсякъде. Всекиму се е случвало поне веднъж в живота без никаква очевидна причина да си затананика мелодия, която дори не харесва. Още по-лошо - тя би могла да звучи в съзнанието ни часове наред и нахално да се натрапва, въпреки опитите да бъде „заглушена" с други звуци. Най-често това са мотиви от песни. В историята на съвременната музика има много такива примери, описани в специализираната литература. От това се определя дали в една песен има комерсиален потенциал. Обикновено това е някакъв ярък мотив, който често пъти може да се открие в припева.

Обаче едва ли някой, който си е затананикал любимата мелодия, си задава въпроса как мелодийката от толкова милиони други е стигнала до

него и защо след като в света има безчет таланти поредният малоумен текст пълни семплата музикална форма и се върти до безумие от всички радиостанции, а клипът - от всички телевизии. Потребителят живее излъган и от журналиста, и от производителя, че получава най-доброто. Тук можем да дадем няколко примера на подобни песни, с които сме били заливани денонощно от ефира.

„I kissed a girl and I liked it" пее Кейти Пери и милиони момичета повтарят след нея. Други примери са Риана с нейното *„I love the way you lie"*, Лейди Гага с *„I'm in love with Judas"* и Бон Джоуви с химна на материалистичното мислене: *„It's my life, it's now or never. I don't wanna live forever. I just wanna live when I'm alive"*, а също и повечето съвременни популярни български или чужди песни. Но кой стои зад всичко това, което няма как да наречем нормално изкуство? И защо е толкова масово? Това ли е музиката, за която казахме, че може да лекува? Или тя разболява душата и тялото повече от всичко друго около нас?

Музиката може да бъде и е оръжие. Неговата сила е в това, че то има завиден поразяващ спектър и трайност на пораженията. Защо ли? Защото отключва инстинкти, дремещи в най-затънтените кътчета на човешкото съзнание. Защото въздейства директно на сетивата. Днес е доказан фактът, че поп-рок музиката е изградена въз основа на въздействието на определени инфразвукови честоти. Те подтикват (почти принуждават) човек да танцува, дори да не желае. Също така рок музика активизира сексуалната енергия и пробужда животинските инстинкти. В действителност човек слиза на равнището на животните, култивирайки в себе си същите потребности като при животните: храна, сън, защита и възпроизводство.

Лошите помисли незабележимо замърсяват съзнанието ни с вредни, празни, ненужни представи, картини и спомени, пречат на правилното мислене, не позволяват на човек да разсъждава нормално и да концентрира вниманието си върху истински важните въпроси. В един момент човек просто престава да забелязва с какво е заета душата му, и това се случва в глобален план.

Тук бих искал да споделя и за още един метод за скрито влияние върху хората: чрез ароматите. Има ги вече навсякъде - в колите, в магазините, в храната, и преди всичко под формата на парфюми, които изливаме обилно върху нас, а след това ги дишаме. Рудолф Щайнер казва:

„През очите, ушите, през цялата кожа се прокрадват в човека тези духове, по времето когато той има своите възприятия. За окултното наблюдение, например, е ясно, какви невероятни разрушителни духове влизат чрез вдишването на някои парфюми когато се намират в близост до напарфюмираните с тези парфюми лица, да не говорим за самите тези лица. Тънко и интимно трябва да се наблюдават от духовна гледна точка дори най-ежедневните неща, ако искаме да разберем живота.

Вие може би сте слушали разкази за хора, които повече или по-малко съзнателно са умеели да владеят тези духове, които действат на човека и проникват в него именно чрез ароматите. Ако научите някои по-интимни подробности от историята на една или друга епоха, например, от историята на Франция при Людвик XIII, XIV, XV, когато

действително ароматите са играели наистина важна роля в създаването на различни интриги, то бихте имали представа за тези възможности, с които разполагат хората, можещи съзнателно или не да се разпореждат с такива духовни същества, които се смесват с чувственото впечатление и чрез парфюм и аромати проникват в хората." (Събр. съч. 102)

„Видите ли красива, благородно представена картина, към вас протича не само това, което е видимо, но с това, което виждате, във вас навлизат духовни същества. Слушате ли чувствена музика, към вас се насочват също духовните сили от сатурновите същества. Особено силно е въздействието на сетивните впечатления, които определяме като мирис. С ароматите човекът всмуква невероятно много действия на духовни същества. Можете съзнателно да въздействате върху някой човек чрез това, че го обгръщате с аромати, които са посредници на действията на ужасни същества. Някои парфюми не биха се използвали, ако се знаеше какви въздействия се упражняват върху хората. [...]

Най-лоши, или при определени обстоятелства най-добри, понеже са най-силни, са въздействията на сатурновите същества, доколкото се проявяват в обонянието. С миризмите, с ароматите непрекъснато поемаме техните влияния. Има миризми, чрез които в нас навлизат направо адски влияния от тези същества. Когато човекът знае нещата, си изгражда представа какво прави на ближния си, когато го принуждава да вдишва всевъзможни отвратителни парфюми. Например чрез пачули той дава възможност да навлязат в него сатурнови духове от най-лош вид. Да се въздейства на ближните чрез миризми, принадлежи към най-лошия вид черна магия.

Мога да ви посоча продължителни епохи от историята, когато интригите в определени дворцови кръгове са се опирали на познанията за тези въздействия на миризмите и те са се използвали, за да се спечели влияние и власт. Дълго време е имало интриганти, които повече или по-малко съзнателно са господствали по този начин. Такива магични средства често са играли важна роля в историята. Интересен е един случай от най-новата история: Един министър в малък европейски двор написва книга със спомените си за своето министерско време.

Той не е знаел нищо за тези неща, но по наивен начин много хубаво разказва как са се разигравали те във въпросния малък двор, където става сензационна катастрофа. Там имало една жена, която разбирала как да въздейства чрез аромати върху хората. И когато министърът отивал при въпросната царица, насреща му се носили всевъзможни парфюми и той знаел, че трябва да се махне, понеже разбирал нещо относно миризмите. Чрез тези изживявания му ставало ясно, че там нещо се разиграва. За окултизъм не знаел нищо. Който като окултист чете такива глави, ясно разбира какви влияния са упражнявани върху хората.

От тези случаи можете да разберете как окултизмът е свързан с истинското познание за истината. Хората все повече ще трябва да разглеждат непосредствения човешки живот от окултна гледна точ-

ка. Ще е лошо за човечеството, ако още дълго време вярва на такава псевдонаука, в която се изопачава истината. [...]

Със сетивните впечатления непрекъснато получаваме духовни влияния, чрез тоновете – духовни потоци, както през кръвта. С миризмата през нашите сетива бурно навлизат влиянията на духовни същества. Те пребивават в горния девакан. От историята може да се докаже каква важна роля играе обонянието, какви интриги са изплитани чрез миризмите. Мохус и пачули например са вредни миризми за човека. [...]

Изобщо не е безразлично с кои миризми сме обкръжени и кои обичаме. Към областта на черната магия се отнася това, което се предизвиква чрез вредните миризми. Трябва да употребяваме добрите миризми. Човекът е изложен на влиянията на много сили и е сляп като къртица за тях. Той винаги възприема само една част от действителността, но тази действителност ни засяга и ние трябва да имаме силни импулси да се махнем от областта на вредните демони. " (Събр. съч. 98)

Щайнер свързва пряко една категория от споменатите демонични сатурнови същества със страстите и нагоните: *„Редом с тези същества, които живеят на Сатурн, имаме и други, които се проявяват като тяхното отрицание. Те са диви ужасяващи същества, които притежават в далеч по-висока и по-ужасна степен всичко това, което например живее в човека като диви сетивни нагони и страсти." (Събр. съч. 102)*

И тук неизбежно изниква въпросът: Какви ли въздействия имат масово-използваните парфюми и аромати в наши дни, и на коя част от човешкото естество въздействат те? С оглед на това, че към момента човечеството се управлява от шепа хора, черни окултисти, които знаят прекрасно какво правят и се възползват от недостатъчната осведоменост и ниво на съзнание на хората, е доста трудно да приемем, че всъщност ни мислят доброто.

30.6. Илюзорната сигурност

Дийпак Чопра: *„Хората непрекъснато се стремят към сигурност, но стремежът към сигурност е твърде илюзорен. Всяка обвързаност (с пари, вещи и пр.) е признак за несигурност. Този, който се стреми към сигурност, я преследва цял живот и никога не я постига."*

Следва кратък откъс от книгата *„Как да оцелеем след края на света такъв, какъвто го познаваме"* от Джеймс Уесли Роулс. Много съм далеч от мисълта, че трябва на всяка цена през идните времена да се стремим преди всичко към физическото си оцеляване, но не мисля и, че когато на един човек му кажат *„Влакът идва, премести се от релсите!"*, той трябва да каже *„Ако е рекъл Господ, ще оживея."* Защото Бог е рекъл достатъчно през устата на пророците, а от нас се иска разумност, за да разберем какво се иска от нас и да го свършим. А ако не сме достатъчно предвидливи и сами скочим в устата на лъва, преди да ни е дошло времето, ще си провалим от неразумност цялата мисия на Земята.

„Живеем във време на относителен просперитет. Разчитаме на богат асортимент от пресни храни в магазините, телекомуникационна мрежа, обществено здравеопазване, пенсионни осигуровки. Разполагаме с евтин транспорт, сложна и сравнително добре поддържана мрежа от шосета, магистрали, железопътни релси, канали, пристанища и летища. За първи път в човешката история по-голямата част от населението на света живее в градовете.

Недостатъкът на това изобилие е свръхсложността, свръхспециализацията и прекалено дългата верига на снабдяване. В развитите страни по-малко от 2 % от населението са ангажирани със селско стопанство и риболов. Замислете се: само 2 % от нас изхранват останалите 98%. Храната на масата ни често идва от стотици и дори хиляди километри далеч. Отоплението и осветлението обикновено се осигурява от източници, намиращи се на стотици километри разстояние. Дори питейната вода изминава дълъг път, преди да достигне до мнозина. Всеки ден средностатистическият американец се прибира у дома и намира добре зареден хладилник, надеждно осветление, чиста вода от чешмата, тоалетна с течаща вода, изпразнени контейнери за боклук, стабилна интернет връзка. Изградили сме една Голяма машина, която досега работи забележително добре, само с някои малки пропуски. Но това може невинаги да е така. Но дългите вериги на снабдяване и комуникация са крехки и уязвими. Някой ден Голямата машина може да изскърца и спре."

Кратък коментар: Причината за това спиране може да бъде една от следните, а още по-вероятно няколко накуп:

• Глобална икономическа криза - такава се предвижда от много водещи финансисти, които са наясно с начина, по който е изградена цялата финансова система и това, че тя в този си вид не може да съществува въз основа на постоянното печатане на нови пари, а чрез тях и нов дълг до безкрайност. Това рано или късно (по-скоро рано) ще доведе до невиждана досега световна криза, най-вероятно съпътсвана от хиперинфлация, при която всички настоящи пари ще изгубят стойността си. Това може би ще се използва и за преминаване към глобална безкешова система за разплащания, в която всички ще започнат *„от нулата"* и ще могат да си купят хляб само, ако са част от робите на Системата. Всички спестявания ще изчезнат безвъзвратно. При тази криза цялата снабдителна мрежа на градове тече рухне, тъй като никой работник няма да работи за пари без никаква стойност.

• Военно положение, например подготвяната Трета световна война

• Големи земетресения, каквито също се очакват

• Глобална, изкуствено създадена епидемия

Авторът пише още:

„Достатъчно е да вземете един средностатистически жител на големия град, да го накарате да се почувства измръзнал, мокър, уморен, гладен и жаден; да му отнемете телевизията, бирата, лекарствата и останалите залъгалки, за да видите дивака в него.

Ето едно мислено упражнение. Поставете се на мястото на господин Джо Американски – хипотетичен, но типичен жител на покрайнини-

те. Представете си го в големия град, край който живеете и вие. Той не е готов за криза. В кухнята му има храна за по-малко от една седмица. Разполага само с половин резервоар гориво в минивана. И тогава настъпва Краят на света такъв, какъвто го познаваме. Електрозахранването е прекъснато, работата му остава в миналото, тоалетната не работи, водата вече някак си не тече магически от чешмата. Съпругата и децата му изпадат в паника. Рафтовете в супермаркета са обрани до шушка. В града започват безредици. Местните бензиностанции остават без гориво. Банките са затворени. Той е отчаян. Къде да отиде? Какво да прави?

Най-вероятно Джо ще си помисли... „Трябва да отида някъде, където да мога да отглеждам храна." Затова ще се напълнят и всички места като Империъл Вали, Уиламет Вали и Ред Ривър Вали. Ще има толкова много отчаяни Джо Американски и всички те ще приждат, докато тези местности не се превърнат във фронтова зона. Много грозна картинка, при това доста опасна за всички.

Колелото се завърта: електрозахранващите мрежи:

Всеки сценарий на криза значително ще се утежни, ако се срине електрозахранващата мрежа за повече от една седмица. Помислете само. При продължително прекъсване на електрозахранването:

– Повечето малки и големи градове ще останат без централно снабдяване с питейна вода;

– Най-вероятно ще се стигне до тълпи от бежанци от големите градове;

– Вероятно ще има масови бягства от затворите;

– На практика всички комуникации ще бъдат прекъснати. Телефонните централи разполагат с аварийно захранване: огромни модули с течни акумулатори, които обаче могат да издържат само една седмица. В повечето телефонни централи няма инсталирани генератори, тъй като никога не се е очаквала ситуация, която би могла да прекъсне електроподаването за повече от седемдесет и два часа (ето на това му се казва лошо планиране). По този начин, ако и когато настъпи срив в електрозахранването, едновременно ще спрат телефоните, мобилните комуникации и интернет. А когато едновременно няма ток и комуникации, най-вероятно ще се провокира бум на престъпността. Няма да работят нито алармените системи, нито охранителните камери и осветление, няма да има и надежден начин човек да се свърже с полицията или пожарната служба, и тъй нататък, и тъй нататък;

– Дори печките на пелети с електрическо запалване изобщо няма да работят;

– Няма да има телефон 911, нито друг, на когото да се обадите за помощ. Вие, вашето семейство и вашите съседи ще трябва сами да посрещнете всяко беззаконие, което ви сполети;

– Във всеки по-голям град ще има проблем с канализацията. На практика всички ще бъдат принудени да черпят вода от открити източници, а междувременно съседите им неволно ще ги замърсяват. При прекъснато електричество и централно водоснабдяване тоалетните няма да се почистват, а в повечето градски и крайградски жилища няма

да се направят външни тоалетни и ями за боклук. Само за седмица сривът на електрозахранването ще се превърне в кошмар за общественото здраве в метрополисните области.

Дългите и неустойчиви вериги на снабдяването:

... В съвременната търговска мрежа се използват сравнително малки площи за складове, като компенсират това с редовни доставки... Недостатъкът е, че така компаниите стават уязвими за всяко прекъсване в снабдяването. Ако се обърка транспортът или възникне проблем с комуникациите, или ако служителите на доставчиците обявят стачка, или ако има затруднение в производството на части, поточните линии ще спрат. Липсата само на една част означава нито един завършен продукт... Паническото пазаруване може да опразни рафтовете за броени часове. Важната поука от всичко това е, че човек трябва да се подготви предварително. НЕ РАЗЧИТАЙТЕ, че ще можете да купите каквото и да било за семейството си след края на света такъв, какъвто го познаваме... Колко дълго, мислите, ще оцелеят складовете за храна след съобщението за нов, смъртоносен, лесно предаващ се от човек на човек грипен вирус? В момента цените са ниски, а складовете – пълни. По-добре е човек да подрани с година, отколкото да закъснее дори с един ден.

Нека ви опиша само един вид обстоятелства, които могат да доведат до това.

Представете си най-мащабната грипна пандемия, разпространявана чрез обикновен контакт – толкова вирулентен щам, че убива повече от половината заразени. Представете си как болестта обикаля земното кълбо за по-малко от седмица. (Не е ли чудесно, че разполагаме с такъв въздушен транспорт?) Помислете си за жадните за „горещи новини" световни медии, които не могат да устоят на изкушението да показват репортажи с хора в скафандри и гумени ръкавици, изнасящи от разни къщи носилки с тела в чували. Тези сцени се повтарят толкова често, че няма начин мнозинството хора да не решат да не ходят на работа, докато нещата не се успокоят. Само че като не ходят на работа, важни механизми от Голямата машина спират да функционират.

Какво става, когато липсват части от Голямата машина? Складовете не успяват да обработят навреме поръчките. Камионите не правят доставки. Бензиностанциите остават без горива. Полицаи и пожарникари не идват на работа, защото решават, че опазването на собствените им семейства е приоритет номер едно. Бури разрушават далекопроводи, но няма кой да ги поправи. Реколтата гние по нивите и градините, защото нито може сама да се събере или транспортира, нито като с вълшебна пръчица да се превърне в пуканки или да се нареди по рафтовете в магазините. Голямата машина се поврежда.

Звучи ли страшно? Не се съмнявам: наистина е страшно. Последиците от подобна криза са невъобразими. И положението става все по-лошо. Средностатистическото семейство от градските покрайнини разполага с храна за около една седмица в килера. Какво ще ядат хората, ако пандемията продължи седмици или месеци, след като няма перспектива за скорошно възстановяване на запасите? Магазините

са изпразнени. Изправени пред дилемата дали да гладуват вкъщи или да излязат навън и да се сблъскат с господин Инфлуенца, милиони американци са принудени все пак да отидат на „лов" за храна. Първите жертви на набезите са ресторантите, магазините и складовете за храна. Със задълбочаване на кризата мародерите започват да крадат малкото, което е останало на съседите им. После се прехвърлят към фермите в близост до градовете. Някои създават мобилни и въоръжени банди, които нападат ферми все по-навътре в страната, използвайки подозрително набавени горива. Рано или късно обаче късметът им изневерява и те умират от грип или натравяне с олово, като преди това обаче са нанесли огромни щети.

Трябва да бъдете готови за бедата. Животът ви и този на вашите близки зависи от това.

Ако и когато се разрази пандемия (или терористична атака, масово обезценяване на валутата или друга немислима криза), това силно ще засегне целия свят. Помислете за всички последици от нарушаването на ключови механизми от съвременната ни технологична инфраструктура. Трябва да можете да осигурите вода, храна, отопление и осветление за семейството си. Същото важи за безопасността и законността, защото във време на пандемия човек може да разчита единствено на себе си...

Поради силната урбанизация на американското население, ако цялата електрозахранваща мрежа в източните или западните части бъде повредена за повече от седмица, градовете бързо ще станат невъзможни за живеене. Предвиждам една почти непрекъсваема верига от събития:

– Прекъсване на захранването, последвано от;
– прекъсване на водоснабдяването, последвано от;
– нарушения на снабдяването с храна, последвани от;
– срив на реда и законността, последван от;
– пожари и масови безредици и мародерства, последвани от;
– „Златна орда" и повсеместно изселване от големите градове.

Докато комфортът на живота в градовете бързо спада до нулата, хората от големите градове и техните покрайнини масово ще се изселват към дълбоката провинция. Това явление покойният ми баща Доналд Роулс, физик в Националната лаборатория „Лорънс Ливърмор" в Калифорния, полушеговито наричаше „Златната орда". Естествено, говореше за монголската орда от XIII век в съвременен контекст. (Монголските управници били избирани от „Златния род" Темуджин, откъдето идва и названието „Златна орда".)"

30.7. Свободни ли сме всъщност или някой иска да мислим, че сме такива?

Гьоте: *„Истински роб е този, който се счита за свободен без да е такъв."*

Бенджамин Франклин: *„Ако ограниаваме свободата, за да имаме повече сигурност, ще изгубим и двете."*

Дерик Броуз: *„Властта или държавата се натрапва в живота на всеки един от нас още от момента, в който се е родил. Казва ни се, че има само един житейски път и един път към свободата и щастието. А този път включва идеята, че държавата (и нейните данъци) са неизбежни, както и че сегашната система е върховата точка на еволюцията."*

Чарлз Буковски:
„Робството никога не е било отменяно, само го разшириха, за да включва всички раси. И най-болезненото е постоянно топящата се човешка същност на онези, които се борят да запазят работи, които не искат, но се боят, че алтернативата ще е по-лоша.Като младеж не можех да повярвам, че има хора, които отдават живота си на такива условия. Като възрастен мъж още не мога да го повярвам. За какво го правят? За секс? За телевизия? За автомобил на изплащане? Или за деца? Деца, които просто ще правят същото, което са правили и те?"

„Как, по дяволите, човек може да се радва на това да бъде събуждан от будилника, да става бързо, да се облича, мие, бръсне, пикае, да засяда в задръстване докато пристигне на място, където да изкарва пари за някой друг и на всичкото отгоре да бъде благодарен за възможността да прави това?"

Живеем в интересни времена. Едни и същи хора ни убеждават едновременно хем, че сме свободни, хем, че сме задължени да правим неща, които не са нито за нашето, нито за общото благо. Например никой не ни пита дали сме съгласни с нашите пари да се купуват оръжия и да се плаща на едни хора да убиват други хора – в Афганистан, Ирак и на други места.

Ще дам още няколко примера, които са само малка част от цялата пародия за демокрация, на която сме зрители.

1. Как така, ако сме равноправни и свободни хора, една група хора има повече права, а друга - повече задължения. Не е ли признак на робство господарите да имат например депутатски имунитет и за тях да не важат някои закони, а робите, тоест народът, да бъде държан винаги изкъсо?

2. Защо един свободен гражданин е **длъжен** да внася здравни осигуровки за една опорочена система, от чиито услуги не желае да се възползва?

Според Закона за здравното осигуряване дори безработните са длъжни да плащат по 20,40 лв. месечно за осигуровки. Откъде ще ги вземат явно никой не си задава въпроса. И този проблем не поставя в безизходна ситуация единици, а стотици хиляди наши братя и сестри. Много от тези хора не внасят здравни осигуровки и стават длъжници на държавата, или иначе казано - престъпници, без въобще да го осъзнават. Само защото по една или друга причина са останали без работа за Кесаря - например са се отдали на духовна работа, живеят извън Системата и нямат нужда някой психопат да им бие ваксини и да ги трови с хапчета. Пък ако е рекъл Господ нещо да им се случи, Той ще им даде и възможност по един или друг

начин да се справят, но без да стават роби на човеци.

Управниците „се измъкват" с оправданието, че за социално слаби, отговарящи на определени условия, този разход се поема от държавата. А условията пък са така подбрани, че на тях да отговарят само хора, които са на ръба на оцеляването - бездомни и без никакви доходи. С други думи - ако не работите за Кесаря и имате къща, но нямате пари - законът ви задължава да я продадете или дадете под наем, за да си платите осигуровките.

А дали имате пари за храна - това си е лично ваш проблем.

И съвсем друг е въпросът - защо в една уж свободна държава човек е длъжен да спонсорира една система, която не подкрепя, смята за здравепогазваща и вредна за обществото, и не желае да ползва нейните услуги? Къде отиде демокрацията, къде отиде правото на личен избор?

При тоталитарния режим преди 1989 г. може и да е било нормално задължителното здравно осигуряване, но в днешно време не е. При капитализма всички услуги, които се заплащат, трябва да могат да бъдат поставени в среда на конкуренция, която да регулира качеството и цените им. Монополизмът е незаконен, защото монополистът би имал власт да управлява сферата в която се намира, което е равносилно на диктатура. Точно това се получава със здравната каса – хората, работещи в нея, решават как да се похарчат парите, събрани от здравни осигуровки. Всички ние знаем колко са корумпирани някои български държавни служители. Ето защо кражбите на пари от системата за здравеопазване са често явление.

Вместо да даваме пари на здравната каса, много по-разумно е първо да водим здравословен начин на живот, второ да имаме вяра в Бога, вместо да уповаваме на хората, и трето, ако все пак се наложи, да идем при добър лекар и да му платим с парите, които не сме хвърлили на вятъра за безсмислените осигуровки.

3. Защо работещият е длъжен да плаща пенсионни осигуровки за услуга, която не желае да използва, а може и никога да не му се наложи? И не само това, ами и тези осигуровки влизат в пълно противоречие с Христовото учение, сиреч с Божията Воля. Спасителят в прав текст ни каза:

„Не се грижете и не думайте: какво да ядем, или какво да пием, или какво да облечем? Защото всичко това търсят езичниците и защото вашият Небесен Отец знае, че имате нужда от всичко това. Но първом търсете царството Божие и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. И тъй, не се грижете за утре, защото утрешният ден сам ще се грижи за своето: доста е на всеки ден злото му." (Матей 6:31-34)

Учителя многократно е проповядвал същата идея:

„В бъдеще, когато дойдете до положението да разбирате истините, ще знаете как да устроите живота си. Какво става днес? Жената очаква от мъжа си той да работи и да ѝ остави пенсия. Какво ще стане, ако държавата един ден фалира или мъжът не може да ѝ осигури пенсия? Всичко може да се измени. На Земята нещата не са абсолютни." („Огнената пещ", НБ, 17.04.1921)

„Ще кажете, че трябва да осигурите бъдещето си. Оставете бъдещето настрана! То се определя от настоящето. Каквото е настоящето,

такова е и бъдещето. Осигуряването е стар метод. – „Какво ще стане с човека?" – Това, което никога не е очаквал. Апостол Павел казва: „Око не е видяло ухо и не е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го любят." Следователно задачата на човека не се заключава в неговото осигуряване, но в свързването му с Бога. Като обикне Бога, човек се свързва с Него и си осигурява такова светло бъдеще, каквото никога не е предполагал. Като знаете това, не се безпокойте за непотребни неща. – „Какво ще стане с нас?" – Каквото стана с Христос, това ще стане и с вас. Каквото стана с апостолите, това ще стане и с вас. Христос мина през големи страдания и после възкръсна." („Правата посока", ООК, 06.05.1931)

„Най-голямото нещастие в света са пенсионерите – не трябва да има пенсионери в света. Писателят трябва да умре с перо в ръка; ученикът трябва да умре с книга в ръка; свещеникът трябва да умре с епитрахил на врата; орачът трябва да умре с рало в ръка; майката трябва да умре с детето си в ръка, а да не оставя децата ѝ да я носят." („Вехтото премина", НБ, 03.04.1927)

Ако държава претендира, че ни дава право на избор, би трябвало всеки човек сам да може да направи избора си.

Например да внася във фондовете на НОИ, за да получи пенсия, по негова лична партида, или пък да внася в частни пенсионни фондове. Или да се откаже от тези остарели форми на осигуряване. Бог се грижи да имаме сили и условия за работа. И докато можем да бъдем полезни с нещо на обществото, няма да ни лиши просто ей така нито от подслон, нито от храна и вода. Пък ако стигнем до момент, в който не можем да допринасяме, а сме в тежест на света, пак Бог ще ни привика за кратко и ще ни изпрати отново тук с обновени сили.

Затова свобода и право на избор има само човекът, който може да вложи собствените си средства в каквото сам прецени —имот, образование, занаят, деца, пътувания или да ги раздаде на сиромасите. Това е право на свободен избор – всичко останало е налагане със сила на задължения, което никак не е демократично.

В края на 2011 г. по този въпрос Иван Стаменов писа за otizvora.com:

„Това за фалитите на държави, загатнато от Учителя близо 100 години преди сега постоянно да слушаме за такива фалити по новините, е много важно. Както е ставало дума много пъти досега, имам редица причини да смятам, че в рамките на идните 10 години България я чака невиждана и нечувана национална катастрофа, като катастрофата, разбира се, ще засегне икономиката на „балканския тигър" и неговите пенсионни фондове. Никого не съветвам да разчита на едната пенсия, да не работи и да не брои дните до пенсионирането си... Можете да ми вярвате, можете и да не ми вярвате за неизменната катастрофа – нея, вярвам, могат да я предвидят само пророците и по-далновидните...

Независимо на каква възраст се пенсионирате, винаги можете да бъдете изненадвани неприятно. Като в САЩ, където пенсионирани полицаи и пенсионирани служители от още няколко социални и федерални

служби наскоро и ненадейно разбраха, че ще получават много по-малка пенсия, отколкото тази, която са очаквали и за която са се осигурявали през цялата си младост. Защо? Ами защото пари от съответните пенсионни фондове са пренасочени за „спасяване" на корумпираните банки...

Както е очевидно и не изисква доказване от доста време насам, американският модел за ограбване на данъкоплатците и пенсионерите се прилага и тепърва ще се прилага 1:1 в Европейския съюз като цяло, но и в регионалните провинции на бъдещото Ариманово царство. Ангела Меркел и нейният партньор Саркози правят всички онези глупости, които се доказаха неефективни в САЩ и доведоха до още по-голяма икономическа и (съответната) политическа корупция...

Която и друга партия да беше на власт в България, който и да беше премиер, вицепремиер или финансов министър – щеше да е все същото. Защото България и целият ЕС не се управляват от София или от Брюксел, а от Уолстрийт и частните банки в сърцето на Лондон...

Следващите редове са за тези, които са очаквали скорошно пенсиониране, а сега са разочаровани от делата на „ГЕРБ". Ще са също и за онези, които се надяват на пенсиониране след 10, 20, 30 години... Да се надявате на такова нещо, мили приятели, е като да чакате от умрял писмо. Каквото било – било. Навлизаме в нова фаза, в нова епоха, свързана с радикални промени. И никак не е разумно да се придържате към старото, камо ли да се опитвате да се нагодите към отиващите си времена. Те няма да се върнат!

Учителя казва: „Съвременната култура страда от излишък. Тя има консерви, брашна, риби и тенекии... Всичко това е излишък, за който бялата раса ще плати скъпо. Консервираната храна е бич за човечеството. В Природата не се позволяват никакви консерви." („Излишък и недоимък в живота", ООК, 14.11.1923)

Разбира се, тук Учителя няма предвид само тенекиените консерви. Той никога не говори само буквално, а думите имат и по-широк смисъл. Пенсиите и всички други форми на осигуровки (здравни, за старини и прочее) са своеобразни консерви. Защо? Защото човек не се възползва от условията, които му се дават на момента, а ги заделя настрана. Парите са, за да се използват тогава, когато се дават. За предпочитане – разумно. А е крайно неразумно да ги даваме на фондове, все едно ги консервираме и слагаме в буркани – за да ги използваме, да речем, след 20 или 40 години. Никога не знаем какви ще са условията след толкова десетилетия и дали тези пари ще са достатъчни за тогавашните ни задачи.

Бог винаги се грижи да имаме точно толкова пари, колкото ни трябват в настоящето. И колкото по-високи са целите ни и колкото повече са в съгласие с Божията воля, толкова по-добри условия получаваме. При това дори за миг не твърдя, че парите са синоним на условията. Не, парите са просто атрибут(!) на условията.

И всичко, което казвам в този параграф, е проверено и изпитано лично. Не съм го чел от друг, не разчитам на някакъв чужд авторитет. Лично проверено е през последните 7 години, откакто се зарекох, че ще

служа на Истинския Бог, а не на Мамона. Ако е по Божията воля да доживея до старини и все още моята воля е в съгласие с Божията воля, този Господ, Когото аз познавам, няма да ме изостави без условия и без атрибута на условията. Независимо дали изобщо ще взимам пенсия, независимо какъв ще е нейният размер и т.н. Нито мисля за пенсия, нито някога ще го правя. Не разчитам на нея – ама хич!

Разбира се, не очаквам никой да ми вярва като на поп – заради голия авторитет. Нямам повод и да очаквам, че повечето хора ще проявят нужната далновидност и смелост, за да се отрекат от законите за пенсиониране на държавата и Мамона, за да могат да живеят по Божите закони и по Божията воля. Жалко е, но съм убеден, че за мнозина „добрите държавни закони" са по-добри от Бога, а пенсийката е нещо „по-сигурно" от съществуването на Създателя. Добре, няма да оспорвам вярата на тези от вас, които мислите така – запазете си тази вяра. Но мисля, че мога да помогна и на някои от вас, „неверниците"..."

4. Защо сме задължени да ваксинираме всяко дете, поверено ни от Бога, със съмнително ефикасни и доказано убиващи вещества?

И защо вече има случаи, при които полицейската държава си позволява да изпраща въоръжени мъже, за да принуждават родителите да дрогират децата си с лекарства? Що за медицинска система е тази, която смята за необходимо да използва насилие, за да получава подчинение?

5. Що за свободни хора сме, ако нямаме право да си построим навес, барака, оранжерия, къщичка или друга конструкция без позволение?

6. ... а също и ако събираме билки, гъби, и дори съчки и шишарки за огрев, които били собственост на държавата, а не на народа?

7. На много места по света е забранена със закон продажбата на прясно мляко, което не е пастьоризирано. Хилядолетната наука за храненето обаче ни учи, че всяка храна, която е била сготвена, и не е консумирана скоро след това, губи своята енергия (прана̄та) и остават само физическите (материалните) съставки. С други думи - ако човек иска да пие мляко, трябва или да си купи крава, или да пие мляко, което е било сварено (често хомогенизирано и Бог знае още как обработвано) дълго преди да достигне до нас. В България на бабите по селата е забранено да продават домашно мляко без да минат през дълга, сложна и не евтина процедура.

8. Не само това, ами на много места по света дори събирането на дъждовна вода в рамките на вашата частна собственост е незаконно, ако не заплащате съответната такса.

Извадка от новините през 2012 г.: *„Земеделец от щата Орегон беше осъден в сряда на 30 дни престой в затвор и глоба от над 1500 долара, защото бил инсталирал три резервоара за събиране и употребяване на дъждовна вода в двора си."*

9. Правителството има право да следи неограничено всички телефонни разговори, всички имейли, всички посещения на уебсайтове, всички фейсбук статуси и всички текстови съобщения. Подобни закони са въведени на много места по света, като тенденцията е в недалечно бъдеще да станат глобални.

Неведнъж бяха публикувани разкрития в WikiLeaks, потвърждаващи факта, че служителите на ЦРУ и други служби могат да активират дистан-

ционно камерите и микрофоните на нашите телефони, компютри и смарт телевизори. Още през 2013 г. се оповестиха документи[21], разкриващи възможностите на ЦРУ практически да копират целия интернет (между 2 и 5 петабайта данни) само в рамките на едно денонощие. Иван Стаменов дава следните примери по въпроста, че почти всяко наше действие е следено постоянно:

„1. Нима е новост и че водещи корпорации имат договореност за сътрудничество и предаване на лична и дори кодирана потребителска информация22 към безконтролни държавни институции? Сред тях са и създателите на най-популярните операционни системи — Android на Google (за смартфони и таблети) и Windows на Microsoft (за преносими и настолни PC).

2. Нима е новост, че Facebook използва микрофона на устройствата ни23, за да слуша какво говорим? Уж за маркетинг.

Да не би да е новост, че Google и Facebook, както и самият интернет, са дело на „добрия" Пентагон?

3. Нима е новост, че тъй наречените умни телевизори могат да работят като телекраните от „1984" на Джорд Оруел? LG бяха хванати, че правят списък с файловете от флашките24, свързани към портовете на техните модели? Също Samsung бяха превърнати в шпиони25 чрез следящи и слухтящи троянски коне, писани от обикновени хакери.

Примерите не претендират дори за основна изчерпателност...

Имам основания да вярвам, че в доста случаи говорим за автори на фалшиви новини. Осъзнато или не, те работят в полза на същите тези служби и ЦРУ, които привидно уличават сега в полза на обществената информираност...

Все пак сигурно ви „хвърлям в дълбокото" с тази конспиративна теория. ЦРУ и подобните на нея от други държави нямат ама никакви планове да ограничават изтичането на такива разкрития. Запитани защо не го правят, самите те го наричат „контра-продуктивно". Ама как, защо?...

Ами ей така: ако искате хората да свикнат с това, някой да ги следи през собствените им камери и да слухти през собствените им телефони, тези „новини" вършат идеална работа.

Казано накратко, това е част от програмирането на раята. То е гарнирано с обичайната подправка към претоплената манджа, която гласи, че: ако нямате какво да криете, няма и от какво да се притеснявате.

Аз пък си се притеснявам. Преди всичко се притеснявам от това, че има среди, които „с чиста съвест" са склонни да навлизат в личното ни пространство. Даже тогава, когато нямат доказателства или основателни подозрения, че крием нещо нередно."

---

21 **goo.gl/PLe1cR**

22 **goo.gl/TAomZy**

23 **goo.gl/ZLU1qe**

24 **goo.gl/4kMVMx**

25 **goo.gl/JVF44f**

Освен това, отдавна е известно, че полицията използва усъвършенстван софтуер, за да създава *„електронен профил"* на всеки, когото реши да разследва. А репресиите идват на малки стъпки.

Например по закон, обнародван през 2009 г. във Великобритания, семейството ви остава без интернет, ако някой от вашия дом получи три обвинения в нарушаване на авторски права.

Пак там, дори самото огласяване на Библията може да ви докара проблеми. Неотдавна собственик на кафене беше заплашен с арест от полицията, защото пускал DVD с библейски сюжет като фон на ежедневната си дейност.

Свободата на словото в интернет все повече се превръща в отживелица. Наскорошен правителствен доклад приканва интернет доставчиците да трият възможно най-голям обем *„екстремистки материали"*.

В миналото ни учеха, че тоталитарните полицейски държави са лоши. Сега ни приучват към обратното. Казват ни, че обществото функционира по-добре, когато разни нечистоплътни типове ни наблюдават, проследяват и записват всичко, което правим. За съжаление, съвременните технологии създават възможност на властите да контролират гражданите си по начини, каквито не са съществували дори в мечтите на диктаторите от миналото. Контролът се засилва с всяка изминала година, а ние продължаваме да губим свободите си. Ако не се осъзнаем навреме, може да се окаже, че сме закъснели твърде много.

10. Ще се жените? — Първо ще питате правителството.

11. Почвате бизнес? — По-добре свикнете с мисълта, че за това ще са необходими сума ти *„разрешителни"* и *„удостоверения"* от господарите.

12. В щата Масачузец от януари 2010 г. всички деца в забавачниците са задължени по закон да си мият зъбите след обяда. Всъщност щатът дори осигурява и флуоридните пасти за зъби.

13. Дали ще повярвате, че из цяла Америка забраняват раздаването на храна на бездомните?

Вижте следния цитат от статия в USA Today:

„Филаделфия наскоро забрани храненето на открито из парковете на града. Денвър започва да налага забрана за хранене и спане в непозволени места. Този месец законодателите в Ашланд, Орегон, обсъждат подсилване на забраната за къмпинг и причиняване на шум на обществени места. Списъкът продължава: Атланта, Феникс, Сан Диего, Лос Анджелис, Маями, Оклахома Сити и над 50 други градове вече са приели разпоредби срещу лагеруването и споделянето на храна на територията си, съгласно изнесеното от Националния правен център по въпросите на бездомниците и бедността."

14. В съвременния свят *„свободните хора"* продават пет седми от живота си, за да си осигурят подслон, храна и безполезни развлечения, които някой им е втълпил че са жизненоважни.

15. Из цяла Америка разни *„агенции за закрила на детето"* изтръгват прекомерен брой деца от християнските им домове . В много от случаите родителите вярват в домашното обучение или са против ваксинациите, и това ги прави *„лоши родители"*.

16. През 2008 г. федерален съдия отсъди, че Университетът на Калифор-

ния има право да не признае оценки на кандидатите от християнски гимназии, заради използване на учебници, в които се казва, че Бог е създал Земята.

17. Свобода на словото?

През 2012 г. беше създадена работна комисия на Европейският съюз, чиято задача е да изготви доклад на тема *„медийна свобода и популизъм”*. Заключенията от доклада бяха, че трябва да се приложат нови правила за пресата в ЕС:

„Всички държави-членки в ЕС трябва да имат независими медийни съвети.”

„Тези медийни съвети трябва да имат истинска изпълнителна власт, като правото да налагат глоби, правото да заповядват дадени медии да се извиняват или да лишават техни служители от журналистически статус.”

„Националните медийни съвети трябва да следват стандартите на Европейския съюз и да са надзиравани от Европейската Комисия, за да се гарантира, че се съобразяват с европейските ценности.”

Освен това, че тези медийни съвети ще бъдат държавни регулатори и ще могат да налагат репресивни мерки, комисията препоръчва техният контрол да се поеме от Европейската комисия, за да се подсигури, че новите регулатори няма да прекрачват европейските закони.

Найджъл Фарадж, лидерът на Британската партия на независимостта, оприличи предложенията с книгата *„1984”* на Оруел. Според него това е *„нагла атака срещу свободното слово. Да слушаме, че бюрократите в Брюксел, които не са избрани от народа, искат от властта да глобяват и уволняват журналисти, е възмутително.“*

Светът е пълен с хора, които говорят за свобода, но колкото повече защитават това свое безценно право, толкова повече се държат като роби на правителствата, на желанията на родителите си, на семействата си, на любовниците си, на шефовете си и на всички други хора покрай тях, на които просто не могат да кажат *„не”*, и с които смятат, че са длъжни да се срещат, да говорят и да се преструват, че им е приятно...

Време е да кажем: *„Стига!”*, защото навлизаме в изключително важен период от съвременната история. Човечеството веднъж завинаги трябва да реши дали да се включи в битката за свободата, или ще приеме бъдеще под управлението на повсеместна тирания.

Христо Ботев: *„Законът е напечатан само за робите и ние имаме пълно право да кажем, че всяко едно правителство е заговор, съзаклятие против свободата на човечеството.”*

31. Бизнесът, наречен здравеопазване

Д-р Атанас Гълъбов: *„Защо, въпреки широко изтъквания напредък на медицинската наука, броят на болните продължава да се увеличава? Защо средствата, давани за здравеопазване, непрекъснато нарастват с всяка изминала година? Защо се появяват нови болести? Защо неща-*

та в здравеопазването, като че ли стават все по-объркани и дори излизат извън контрол? Защо все повече хора са недоволни от официалната медицина и търсят помощта на алтернативни лечебни методи? Защо официалната медицина не признава и не допуска широкото разпространение на други видове лечебно въздействие, освен синтетичните медикаменти, хирургията и лъчевата терапия? Как стана така, че идеите на Хипократ, чиято клетва полагат при завършването си медиците, бяха пренебрегнати...

В медицината от десетилетия господстват различни митове, т.е. заблуди, създадени и поддържани с користни цели и насаждани ловко в съзнанието както на лекарите, така и на широката общественост. Целта на тази манипулация в световен мащаб е преди всичко да обслужва интересите на медицинската индустрия... Грижата за здравето не се свежда само до посещение при лекаря и приемане на медикаменти. Тя е преди всичко наш личен приоритет и е свързана с цялостното ни отношение към света и с начина ни на Живот. Само истинското знание, приложено в практиката за благото на всички, може да ни помогне да решим проблемите, свързани със здравето и болестта, които стоят пред нас." (из „Световната конспирация срещу здравето")

Волтер: *„Лекарите са хора, които предписват лекарства, за които знаят малко, за лечение на болести, за които знаят още по-малко, на човешки същества, за които не знаят нищо."*

Марша Ейнджъл (бивш редактор на *The New England Journal of Medicine*): *„Просто вече не е възможно да се вярва на много от клиничните изследвания, които са публикувани, или да се разчита безкритично на преценката на прочути лекари или на авторитетните им съвети."*

31.1. Истината за съвременната медицина

Майк Адамс: *„В медицинските факултети преподават за болестите и лекарствата, но не преподават на бъдещите лекари една философия за ценността на съзнанието и душите на техните пациенти. Мисълта, че пациентът има дух или душа, е толкова чужда на модерната медицина, че цялата стандартна медицинска система без право на обжалване отхвърля съществуването на холистичната медицина, лекуваща както тленното, така и духовното в човека. Сякаш самият разум не съществува."*

Д-р Гилен Ланкто: *„Медицинската система е същинска медицинска мафия, която създава болести и убива за пари и власт... Противно на това, което бихме искали да вярваме, медицинските или политическите власти няма да дадат решението на проблема. Всъщност именно те са го създали и те искат да го поддържат."*

Д-р Робърт Менделсон: *„Убеден съм, че терапиите на модерната ме-*

дицина за различни заболявания рядко са ефикасни и че те всъщност често са по-опасни, отколкото болестите, за които са предназначени. Убеден съм, че рисковете се увеличават от широко разпространеното приложение на опасни процедури за състояния, които не са болестни... Убеден съм, че модерната медицина отиде твърде далеч, използвайки във всекидневната си практика крайни терапии, подходящи само за критични ситуации... Всяка минута на всеки ден модерната медицина отива твърде далеч, защото тя се гордее именно с това, че достига до такива крайности. Една неотдавнашна статия, „Кливлъндската чудесна медицинска фабрика", възхвалява Кливлъндската клиника за „достиженията" ѝ през изминалата година: 2980 отворени операции на сърце, 1,3 млн. лабораторни теста, 73 320 електрокардиограми, 7770 скенера на цяло тяло, 210 378 рентгенови и други изследвания, 24 368 хирургични интервенции... когато отидете на лекар, на вас не се гледа като на човек, който има нужда от здравна помощ, а като на потенциален пазар за продуктите на медицинската фабрика."

За основен (но далеч не единствен) източник на идеите, изложени в тази глава, съм използвал книгата *„Световната конспирация срещу здравето"*. Смятам, че в нея д-р Атанас Гълъбов най-хубаво и вярно е представил въпросите относно съвременната медицина.

Когато разглеждаме тази тема, най-важните въпроси, на които трябва да си отговорим, са:

1. Кой контролира медицината и системата за здравеопазване?
2. Кой има най-голяма изгода от начина, по който днес те функционират?

Д-р Атанас Гълъбов описва прекрасно истината за съвременната медицина и изобличава много от лъжите на тази индустрия. Той казва:

„Може да се каже, че още от самото начало на развитието на медицинската мисъл, в нея са се оформили две течения. Според едното от тях, на което главно ще обърна внимание в тази глава, симптомите са болестта, с която трябва да се борим активно, като с нашественик. Идеята идва още от времето на древногръцкия философ Аристотел, който е приемал, че болестта е разпознаваема по определени признаци и най-важното е да ѝ се даде някакво име. Ако проблемите са във физическото тяло, би трябвало да им въздействаме с физически средства. Този начин на разсъждение, който е залегнал в основата на съвременната медицина, оправдава както масовата употреба на синтетични медикаменти, така и често ненужната хирургична намеса...

Слушайки и четейки изнасяното от медиите, човек би могъл да си помисли, че буквално сме заобиколени от смъртоносни болести. Но това според много истински лекари представлява безсрамна манипулация на икономически и политически изфабрикувани „психо-епидемии".

Повечето от т.нар. епидемии, които изискват спешни медицински мерки, не са нищо друго, освен безсърдечен търговски заговор, чиято цел е да се стимулират продажбите на произведеното от фармацевтичната индустрия, всявайки силен страх от различни болести. Тъй като медиите са в ръцете на финансово-индустриалната олигархия, въобще не е трудно да се прокара определена политика или да се създаде ситу-

ация, която да ни накара да се почувстваме смъртно заплашени. Вместо да се подобряват стандартът и условията на живот, фокусът на общественото внимание се измества в погрешна посока, а на хората се предлага решение, което няма нищо общо с истинския проблем! ...

Тук бих искал да изясня един ключов по значение факт. Системата няма за задача да създава независимо мислещи човешки същества. Затова нас ни учат КАКВО, а не КАК да мислим! Чрез всички възможни средства у нас непрекъснато се насажда чувството, че сме „жертва" на външни обстоятелства, и сме подтиквани да предоставяме нашата отговорност в ръцете на друг. Така можем да бъдем контролирани много ефикасно от различни институции и организации - политически, военни, религиозни, медицински и пр. Хилядолетната история на човечеството е история на КОНТРОЛ на едни групи от хора над други или на едни индивиди над други с цел някаква печалба или изгода[26]! ...

Основна грешка на хората е, че са оставили друг да ръководи съдбата им и да се „грижи" за здравето им! Най-лесният и устройващ ни начин е да търсим причината за появата на болести извън нас - независимо дали това ще е вирус, бактерия или някакъв друг фактор от околната среда. Тази тенденция към съзнателна самозаблуда, за да избегнем по този начин отговорността към самите себе си и усилието, необходимо за промяна, е в основата на неблагополучията на човешкия род! Хората искат, без да полагат никакви грижи за здравето си и за усъвършенстването си, да бъдат винаги във форма, ако е възможно, само с помощта на някое хапче.

Английският журналист и писател Дейвид Айк дава много точно обяснение за схемата, по която се осъществява манипулацията на човечеството във всички области на живота, за да се налагат решения, които иначе биха били отхвърлени от хората като неприемливи. Това е техниката, която той нарича ПРОБЛЕМ -> РЕАКЦИЯ -> РЕШЕНИЕ. Създава се проблем (не от обществото, а от тези, които искат да го контролират), като той трябва задължително да всява страх и безнадеждност и да насочи вината към някого/нещо. Темата се подхваща от медиите, които чрез целенасочени публикации или такива, търсещи евтини журналистически сензации разгарят страстите и емоциите (предизвикват реакция) и се стимулира обществото отчаяно да търси разрешение.

Ето ви един актуален пример от здравеопазването: идва грипна епидемия и със страховити краски се описва какви усложнения може да има, колко хиляди жертви се очакват и пр. (това е проблемът). Хората, уплашени, започват да питат как могат да се предпазят (реакцията). И тогава идват „ангелите спасители", в случая фармацевтичните компании, и предлагат своите ваксини (решението)...

Целта е с кадифени ръкавици под най-благовидни предлози да ви из-

---

26 Всъщност целите само на най-непросветените индивиди в пирамидата на злото са власт и пари. По-високостоящите прекрасно знаят, че те и сега си имат пълна власт на човечеството, а парите си ги печатат сами. Така че, очевидно е, че всички усилия, които полагат от векове, са с много по-дълбоки причини и по-жестоки последствия, ако им позволим да успеят.

мъкнат свободата да мислите и да решавате сами за себе си и да ви наложат това, което определено е вредно за вас и децата ви, без да се съпротивлявате, дори и сами да го пожелаете! За да бъде осъществена на практика тази политика в здравеопазването, съзнанието на обществото трябва да е обработено по съответен начин. Тъй като лекарите са естествените дистрибутори на фармацевтичната индустрия, именно чрез тях фирмите разчитат да наложат своите лекарства. Затова, от една страна, системата формира у лекарите определен начин на мислене. От друга, тя непрекъснато промива ума на всички останали - настоящи и потенциални пациенти, както по отношение на предлаганите терапии, така и по отношение на статута на лекаря.

Нас ни програмират да се подчиняваме на правила и закони, които привидно са създадени в полза и за благото на обществото, но всъщност служат на интересите на индустрията като цяло и на подчинената ѝ политическа машина. Сега пациентът е този, който обслужва индустрията, а би трябвало да е точно обратното! Въпреки че много се говори за превантивни мерки, на практика не се извършва почти никаква дейност в тази насока! Повечето болести са предотвратими чрез разумен начин на живот и лечими със средствата на природната медицина.

Това не означава, че конвенционалната медицина няма какво ценно да предложи. Микрохирургията и новите щадящи хирургични техники са едно чудесно постижение. Неоспорим е фактът, че благодарение на усъвършенстването на техниката и многобройните открития в областта на физиологията, биохимията, неврологията и пр. „героичната медицина" постигна значителни успехи при овладяването и лечението на тежки и спешни случаи, травми и животозастрашаващи състояния.

Дори и тук обаче възможностите за лечение биха се подобрили значително, ако се въведе например широко приложението на хомеопатията. Аз лично не познавам друг терапевтичен метод, който да дава такава възможност за бързо възстановяване след прекарани операции, травми, посттравматичен стрес синдром. Той може да се окаже дори животоспасяващ в определени случаи. Български колеги със значителен лекарски стаж вече са имали възможността да наблюдават големите предимства на съчетаното прилагане на алопатия[27] и хомеопатия[28] при опасни за живота състояния. Бих искал все пак да обърна внимание и на факта, че много от тези кризисни ситуации са предотвратими по принцип, защото възникват главно в резултат на безумния и саморазрушителен начин на живот на хората - военни конфликти, атентати, злоупотреба с алкохол, наркотици и пр. ...

Усилията и разходите за „борба с болестите" се увеличават непре-

---

27 Алопатията е лечебен метод, противоположен на този на хомеопатията. Основава се на принципа: *„Противоположното се лекува с противоположно."*

28 Хомеопатията се основава на принципа *„подобното се лекува с подобно"* и за лечение се използват изключително разредени дози от вещества, които при здрав човек биха довели до симптомите на дадената болест.

късното, а същевременно резултатите са далеч под очакваното. Ако здравеопазването и медицината наистина се развиваха в положителна посока, както се твърди, естествено е да намалява и броят на болните. Но става точно обратното. Защо? Защото здравеопазването в световен мащаб е въведено в порочен кръг с псевдолечение и липса на адекватна профилактика... Вероятно вече сами сте се убедили, че огромната част от медикаментите не лекуват, а дори напротив - често предизвикват допълнителни усложнения и заболявания. Антибиотиците досега са спасили не един човешки живот, но видяхме до какви нежелани ефекти доведе безотговорната им и много често неоправдана употреба. Бактериите станаха резистентни на повечето от тях, а гъбичните заболявания придобиха невиждана масовост.

Самите антибиотици понякога разболяват с продължителни последствия и дори могат да служат като хранителна среда на някои микроби. Лекарите непрекъснато са атакувани от различни фирми, производителки на алопатични лекарства и ваксини, които предлагат поредния си продукт, превъзнасяйки „добрите" му качества, а в същото време ловко отбягвайки въпроса за задълбочени проучвания върху краткотрайните или още по-важно - дълготрайните му странични ефекти. Независимо от многобройните им нежелани въздействия и липсата на траен лечебен резултат, медикаментите се представят като неизбежно зло - фармацевтичната индустрия иска да ни накара да повярваме, че без масовото им приложение светът не би оцелял. Тривиални проблеми се превръщат в сериозни болести чрез създаване на нови диагнози и, разбира се, започват да се „лекуват" с алопатични средства. Дори естествени периоди от живота на човека, като например бременността при жената, са превърнати в болестно състояние, а актът на раждане - в травмиращо преживяване.

На Запад често се извършват ненужни оперативни интервенции и се дават, без да се налага в действителност, силни болкоуспокоителни. В последните 10-15 години масовост доби вредната практика да се прави, в много случаи, без да има реални основания за това, хистеректомия (отстраняване на матката), на жени все още в детеродна възраст, които вече имат деца. Като причина се изтъква наличието например на малко миомно възелче. Жените са убеждавани, че е разумно да се подложат на тази операция, „за да нямат проблеми в бъдеще". При някои това обаче означава цялостно влошаване на здравето и поява на болестни симптоми...

Още през 1976 г. Иван Илич пише книгата „Медицинската Немезида: експроприацията на здравето", в която дава да се разбере, че медицината е достигнала такъв етап на развитие, на който самата тя се е превърнала в заплаха за здравето. Съвременните „научни" лечения на рак, СПИН и други хронични дегенеративни заболявания са изключително токсични, неефикасни и скъпи. През 1978 г. „Офис ъф технолъджи ъф сайънс" в САЩ извършва голямо проучване върху т.нар. научна медицина и представя резултатите пред Конгреса. Оказва се, че поне 80% от официално установените лечения въобще не са доказани в клинично контролирани изследвания! С други думи, те нямат научна обосновка!

След 7 години НАСА повтаря проучването със същия резултат. Защо въпреки тези данни конвенционалните терапии са единствено признатите и масово прилагани?

Това е така, защото медицинската индустрия се стреми да монополизира здравеопазването и да елиминира конкуренцията на нелекарствените лечебни методи, които биха застрашили печалбите ѝ! Затова официалната медицина е превърната в религия, а всички теории, мнения и терапии извън „избраните" се обявяват за ерес и ненаучно доказани. Но как да бъдат доказани, когато институциите, обслужващи здравеопазването, по разбираеми причини не желаят да отпускат средства за това?! Целта на медико-индустриалния комплекс е да ви държи в неведение относно възможностите на природната медицина и да ви кара да се подчинявате волно или неволно на това, което той ви предлага. А то в никакъв случай не е здраве!"

31.2. Историята на съвременната медицина

И в тази тема споделям възгледите на д-р Атанас Гълъбов, който дълбоко е проучил въпроса, за да може всеки да си извади заключения въз основа на фактите, а не на нечия пропаганда:

„Как фармацевтичната индустрия през този век е взела контрола над болниците, медицинските университети и научноизследователската работа в тях, може да се разбере от изобличаващите книги „Голата императрица или голямата медицинска измама" от Ханс Роиш и „История на медикаментите" и „Династията Рокфелер" от Морис Бийл.

В тях се разкриват огромните по мащаби корупция и измама в медицинската наука и индустрия, правителствата, медиите и най-различни институции и организации, свързани по някакъв начин със здравеопазването. Това са три от най-важните произведения, написани по тези въпроси, и обучението на всеки студент по медицина би трябвало да започва с тяхното изучаване. Интересна е историята на Бийл и как той стига до създаването на своите книги. Бивш редактор на „Уошингтън таймс" и „Хералд" през 30-те, той издавал самостоятелно провинциален вестник, в който местната електрическа компания закупувала голямо място за реклама всяка седмица и това доста облекчавало разходите по списването и отпечатването. Но един ден изданието излязло с публикация в защита на своите читатели, които не били доволни от лошото обслужване на електрическата компания.

В резултат на това Бийл бил смъмрен сериозно от рекламната агенция, която представлявала компанията. Той бил уведомен, че още една подобна стъпка ще означава незабавно прекъсване на рекламния договор, и то не само с този техен клиент, но също така и с газовата, и с телефонната компания. Тогава се отворили очите на Бийл за същността на „свободната преса" и той решил да излезе от този бизнес, защото имал семейно имение, от което можел да се издържа. Бийл използвал целия си професионален опит, за да проучи в дълбочина същността на

„свободния печат", и в резултат се родили гореспоменатите две книги.

Независимо от многобройните си познанства и връзки в издателския свят, а и не само в него, никой не пожелал да публикува разкритията му. Това той направил сам едва след като основал своя издателска къща „Кълъмбия пъблишинг хаус" през 1949 г. „История на медикаментите" никога не се е продавала в голяма книжарница в САЩ и никога не е получила гласност или рецензия в средствата за масово осведомяване. Била е разпространявана изключително по пощата и въпреки това до 70-те години вече е преиздадена 33 пъти!

Този пример може да ви послужи, за да придобиете представа за мълчаливата, но безкомпромисна (авто)цензура, която съществува в „страната на свободата". Само в годините на Втората световна война на американските военнослужещи са направени над 200 млн. ваксинации! „Чудно ли е тогава", пита Бийл, „че Рокфелер и техните подставени лица в Управлението по храните и лекарствата, Службата за обществено здраве, Федералната комисия за търговия, Бюрото за добър бизнес, Военномедицинския корпус, Флотското бюро по медицина и хиляди административни здравни кадри из цялата страна са се съюзили да съсипят всички лечебни методи, които не препоръчват използването на синтетични медикаменти."

Преди 100 години в САЩ е имало над 50 хомеопатични болници, включително и 9 детски, 15 санаториума и десетки медицински колежи, в които се е изучавала не само хомеопатия, но и фитотерапия, гладолечение и други природни лечебни методи, Между 14 и 25% от всички практикуващи лекари в различните щати са прилагали хомеопатия. Но защо изчезва всичко това? В началото на века фондациите „Рокфелер" и „Карнеги" започнали активна дарителска дейност, насочена към медицинските университети.

През 1904 г. Джон Рокфелер старши основава фонд „Общо образование", а през 1910, за да го подпомага, се учредява и фондацията „Рокфелер". Чрез редица машинации през май 1913 г. на нея ѝ е даден привилегирован статут и е освободена от данъци. На отговорни места в различните федерални агенции, които имат по някакъв начин отношение към здравето, Рокфелер поставил свои хора, които да прокарват новата „образователна" политика, чиято цел била създаването на нация, зависима от медикаменти и непознаваща друг начин на лечение, освен предложения.

Това било постигнато не само чрез съсипването на болниците и колегите, преподаващи и прилагащи естествени лечебни методи, но и чрез масова рекламна кампания чрез средствата за масово осведомяване в полза на „научната медицина". За осъществяването на този план трябвало да се създаде съответно и медицинска професия, „вдъхваща респект", която да практикуват изключително бели мъже от висшата класа (а не мъже и жени от всякакви раси и социални прослойки, както е било дотогава), възпитани с философията на материалистическо-механистичния подход и непознаващи други начини на лечение, освен алопатични медикаменти и хирургия.

По това време все още новото „лечение", родено в резултат на разви-

тието на химическата и съответно на фармацевтичната промишленост, е било разпространено само сред богатите. Народът се лекувал изключително с природни методи. През 1909 г. фондацията „Карнеги" изпраща на обиколка из САЩ Абрахам Флекснер, който не бил лекар, със задача да посети всички медицински учебни заведения - от най-малкото до най-голямото. Той трябвало да реши кои от тях ще получат финансова помощ, за да се развиват и по-нататък.

Флекснер подбрал само по-големите и богати медицински центрове, които били склонни да приемат предлагания от Рокфелер и Карнеги лечебен и образователен модел, базиран на едностранчива и вредна философия. За всички по-малки и преподаващи природолечение колежи посланието било: „Или се съобразете с това, което ви предлагаме или ще престанете да съществувате." Останали без подкрепа, те започнали да затварят един след друг, а срещу тези, които все още функционирали, започнала война за ликвидирането им. Така ПРАВОТО НА ИЗБОР на населението по какъв начин да се лекува било постепенно отнето.

Ето какво пише за Дж. Рокфелер старши Ида Тарвел в нейната „История на Компанията „Стандарт ойл", отпечатана през 1905 г. в няколко броя на списанието „Макклуър": „Нито едно честно проучване на неговата кариера не може да доведе до друг извод, освен че той е жертва на може би най-долната от всички страсти - тази за пари като крайна цел... тайно, търпеливо и непрестанно кроящ планове и интриги как да добави към богатството си... Той превърна търговията във война и я... изпълни с жестокост и корупция. И той нарича своето търговско предприятие благодеяние, като дава за пример посещението си на църква и благотворителността си като доказателства... Има само едно име за това - двуличие...

Историята на безскрупулния индустриален пират Дж. Рокфелер старши е добре известна, но днес удобно се премълчава", заявява медицинският историк и изследовател Х. Роиш. През 1911 г. Дж. Рокфелер старши е обвинен от щатския съд за незаконни действия и машинации и му е наредено да разформирова „Стандарт ойл тръст", който е обхващал 40 корпорации. Но за зла участ това наказание се оказало добре дошло. Докато преди тръстът бил на показ, то след това привидно разделяне деянията на отделните формирования станали още по-прикрити и трудно уловими. През април 1914 г. Джон Рокфелер младши, тогава вече начело на компанията, удавя в кръв стачката на миньорите в Лъдлоу, които живеели и се трудели при ужасяващи условия, експлоатирани от „Колорадо фагъл" и „Айрън къмпъни", холдинг на Рокфелер.

Това събитие, което няма аналог в индустриалната история, било наречено от медиите „Клането в Лъдлоу". Били убити 45 души, между които 32 жени и деца, неизвестен брой изчезнали и много били ранени. След тези събития, които предизвикали възмущение навсякъде по света, Дж. Рокфелер младши, достоен заместник на баща си, решава да наеме Айви Лий, най-талантливия пресагент в САЩ, за да излъска окървавения му имидж. След като Лий разбира, че фондацията разполага с около 100 млн. USD той предлага да се започнат големи дарения, не по-малки от 1 млн., на колежи, университети, болници, църкви и благотво-

рителни организации. За онова време това е било изключително голяма сума и никой вестник не би подминал подобна новина. Целта на тези заслепяващи жестове на „щедрост и филантропия", приветствани с фанфари от пресата, била обществеността да забрави за убийството на невинните жени и деца, извършено по заповед на Рокфелер.

През следващите години магнатът купува не само репортери и журналисти, но и цели вестници и списания, или пък основава нови. Това се оказало изключително печеливша стратегия, позволяваща да се манипулира много успешно общественото мнение, като не се допускат материали, които биха застрашили финансовите устои на династията и които биха изложили на показ същността на провежданата политика. Чрез щедро явно и тайно финансиране на различни институции, политици, интелектуалци и учени в САЩ и чужбина, фармацевтичната индустрия постепенно придобила пълен контрол над медицината.

Почти няма Нобелова награда или „Пулицер", които да са връчвани на явен враг на системата, поддържана от Рокфелер. Наложена е ефикасна цензура и автоцензура в повечето от най-популярните периодични издания. Според доклад на фондация „Рокфелер", който Бийл цитира още преди около половин век, само за период от около 40 години от началото до средата на XX в., финансовите дарения на университети, колежи и различни агенции са били около 500 млн. USD! И разбира се, всички те са се придържали към линията на преподаване и обучение на медицински кадри, която фармацевтичната индустрия желае. В противен случай са щели да останат без тази могъща подкрепа, отказана на останалите колежи в САЩ, които не се подчинили на диктата.

Апетитите на Рокфелер далеч не се изчерпвали само със САЩ. По времето на Бийл тази индустриална империя е била най-голямата в света, така както еврейската Ротшилд - в банковото дело. „Стандарт ойл" е била нейната основа, като важна роля е изиграла и „Чеиз Нешънъл Банк" (по-късно вече „Чеиз Манхатън Банк" с над 200 клона в САЩ и по света). През 1927 г. Джон Рокфелер младши, основава Международен образователен борд. Този фонд разполагал с първоначална сума 21 млн. USD, които очаквали да бъдат насочени към университети, политици и отговорни лица, готови да участват, независимо дали съзнателно или не, в заговора срещу здравето на човечеството. Бордът се заел сериозно със задачата да представи Рокфелер като благодетел за света, а неговият бизнесплан като грижа за здравето на хората. Рокфелер проявил огромен интерес към Китай, което е напълно разбираемо - такъв огромен пазар за неговата стока. ("Стандарт ойл" е била основният доставчик на петрол и керосин за тази страна.)

И така той вложил пари и основал „Чайна медикъл борд" и „Пекин кениън медикъл Колидж", играейки ролята на Големия бял баща, който идва, за да даде знания на невежите китайци. Фондацията „Рокфелер" вложила повече от 40 млн. USD, за да поквари китайската медицина. Медицинските колежи били уведомени, че ако искат да разчитат на финансова помощ, ще трябва да убедят китайския народ да забрави за своите безопасни и ефективни билки и игли, които са преживели изпитанието на времето, и да ги замени със синтетичните фармацевтич-

ни продукти. Но с идването на власт на комунистическата партия в Китай „помощта" на Рокфелер била отхвърлена и той си потърсил нови пазари в Япония, Индия и Латинска Америка.

През 1939 г. се образува изключително опасният за общественото здраве Лекарствен тръст от съюза между двата най-големи индустриални картела в световната история - този на Рокфелер и немския концерн I.G. Farbenindustrie и това бележи още по-голяма експанзия и печалба на фармацевтичната промишленост. По време на Втората световна война I.G. Farben е построил и експлоатирал огромен химически завод, използвайки безплатната работна ръка, съсредоточена в концлагера в Аушвиц. Около 25 000 концлагеристи са умрели от непосилната работа и отровите. Други са починали при експериментални проучвания на различни химикали и медикаменти.

През 1947 г. 27 представители на концерна са осъдени за планиране и водене на война, масово убийство, извършване на нехуманни опити върху невинни жертви в концентрационните лагери, кражби в особено големи размери и други престъпления. Водещият американски обвинител по време на трибунала в Нюрнберг Телфорд Тейлър казва за I.G. Farben: „Не нацистките лунатици са преките виновници за войната, а тези. И ако те не бъдат наказани за престъпленията, които са извършили, вредата, която ще нанесат на бъдещите поколения, ще бъде много по-голяма, отколкото Хитлер би могъл да нанесе, ако беше жив." И така картелът е разделен на фармацевтичните компании Bayer, Hoehst ("Хьохст") и BASF ("Бай Ес Еф"). Но с помощта на Нелсън Рокфелер, техен бизнеспартньор и заместник-министър на външните работи на САЩ след войната, обвинените в престъпления срещу човечеството шефове на картела и членове на нацистката партия са освободени от затвора през 1952 г. и заемат отново високи позиции в новите дъщерни фирми и съответно в германската индустрия!

Това трябва да е ясен сигнал за всички, които не знаят кои са били движещите сили зад Хитлер. Световните банкери и индустриалци подкрепяха финансово Втората световна война, при която загинаха десетки милиони, да не говорим за огромните морални и материални щети, понесени от още милиони други по целия свят.

Днес преките наследници на картела са едни от най-големите производители на фармацевтични продукти в света, поддържайки индустриална мрежа в поне 120 страни. Наскоро BASF и швейцарската фармацевтична компания La Roshe Holding AG ("Ла Рош") бяха признати за виновни в извършване на най-голямото нарушение на антитръстовите правила и разпоредби във връзка с производството и продажбата на витамини, за което те са приели да платят глоби съответно от по 500 млн. и 225 млн. USD. Министърът на правосъдието на САЩ Джанет Рино казва: „Ден след ден потребителите получават удар по джоба, за да могат тези съучастници в заговора да печелят стотици милиони долари допълнителни печалби."

Фармацевтичните компании чрез медиите под свой контрол, осъществяван главно чрез финансова зависимост от техните реклами, както и чрез финансиране на организации, отделни политици или други

обществени личности и ръководни лица, налагат за своята продукция мнението, което те биха искали хората да имат за нея! В същото време лекари, които успешно лекуват с евтини природни методи, биват наричани „шарлатани" и са преследвани, защото застрашават печалбите на тази индустрия. Независимо че Американската медицинска асоциация (АМА) и FDA би трябвало да защитават здравните интереси на обществото, в САЩ те са превърнати в послушни оръдия на Лекарствения тръст, чрез които той наказва и очерня всеки лекар или учен, дръзнал да се противопостави на официално наложените идеология и политика в здравеопазването.

Според „Лайф икстеншън фаундейшън" за периода 1988-1994 г. FDA с помощта на полицията извършва 23 акции, или по-точно вандалски набези. Те са осъществени с оръжия, насочени срещу невинни американски граждани, фирми или организации, които със своята дейност, предлагайки естествени терапии и хранителни добавки, заплашват устоите на фармацевтичната индустрия. При тези акции, които много приличат на организираните от есесовските отряди на Хитлер, са изземани медицинска, научно-изследователска и частна документация, компютри, литература, витамини, билки, лични вещи и др., като са били тероризирани дори и пациенти. През 1995 г. се опитва да забрани употребата на електронна апаратура, използвана от много лекари, стоматолози и остеопати за подпомагане на диагностиката и лечението на различни заболявания, но благодарение на обединените усилия на медиците това не се осъществява - поне засега.

Ето какво пише за АМА д-р Дж. Ходж от Ниагара Фолз, Ню Йорк: „Медицинският монополист или медицински тръст, за благозвучие наричан Американска медицинска асоциация, е... най-арогантната, опасна и деспотична организация, която някога е управлявала свободни хора през този или през който и да е друг век. Който и да е и изобщо всички методи за лекуване на болния чрез безопасни, прости и естествени лекарства са били нападани и отричани от безочливите водачи на АМА като „мошенически".

Всеки, който практикува лечебното изкуство и не се съюзява с медицинския тръст, е обявяван за „опасен шарлатанин" и самозванец. Всеки лечител, който се опита да възстанови болния чрез природни методи, без да прибягва до ножа или токсичните синтетични медикаменти, болестотворни серуми или ваксини, веднага е атакуван от тези медицински тирани и фанатици, злобно отричан и преследван по всички възможни начини."

Ако това е някой малък производител, само съдебните разходи ще го разорят. В същото време делата срещу радетелите за човечна медицина се водят с парите на самите потърпевши от тази вредна политика - данъкоплатците, които освен това заплащат и със здравето си. В един случай д-р Адолфус Хохензее от Скрантън, Пасадена, който заявил, че витамините са жизненоважни за доброто здраве (той произвеждал такива, извличани по естествен начин от растения) бил даден под съд за това, че разпространява заблуждаваща информация за продуктите си. АМА осигурила 10 медици, които да свидетелстват в съда,

че витамините не са потребни за човешкото тяло!

Когато им показали правителствени бюлетини, в които се твърдяло обратното, те се измъкнали от положението, като заявили, че тези официални публикации са остарели! В „Сивил аболишънист" била публикувана статия, озаглавена „FDA: Американският гестапо-прокурор или преследвач?", в която се съобщава, че на 6 май, 1992 г. клиниката на д-р Джонатан Райт, уважаван специалист по хранене, е била атакувана от 22 въоръжени мъже с насочени срещу персонала и пациентите оръжия. Причината за това била, че този лекар лекувал с безопасни естествени субстанции, които обаче „не се ползвали с одобрението на БТА". Били конфискувани медицински картони на пациенти, работна документация и витамини.

Според „Кънсюмър рипортс мегъзин" оборотът от билковите продукти, които се продават на дребно свободно в САЩ, е около 1,5 млрд. USD и се увеличава с около 15% годишно. Но фармацевтичните компании искат да експроприират и тази търговска дейност. Преди няколко години СЗО, която също е под контрола на Лекарствения тръст и следва неизменно неговата политика, провъзгласява нова технология наречена „фармапринтинг". Тя ще може да се приложи, за да се отнеме правото на хората да ползват природни източници за лечение, каквито са например билките, защото фармацевтичните компании ще им ги създават „същите" по изкуствен начин, като те естествено ще бъдат вече патентовани и следователно изключително доходоносни!

Под предлога, че досега тези билки са били прилагани нестандартизирано (междувременно „нестандартизирано" с тях са се лекували успешно милиони за последните 2 хилядолетия) и за да се намалят рисковете от странични ефекти! Да, те искат да патентоват това, което расте на полето, за да го купувате от тях, а не да си го откъснете сами или да го вземете свободно от билковата аптека! Това вече се случва в някои страни, като Канада например.

С Декларацията от Алма Ата от 1978 г. СЗО всъщност разпростира ефекта от доклада на Флекснер по цялото земно Кълбо. Отново „в името на здравето и благополучието" на хората в целия свят се налагат международни правила и критерии за практикуването на медицина. По такъв начин, както пише д-р Ланкто, „Контролът върху здравето се прехвърля от националните правителства върху едно световно правителство... което никой не е избирал.

Какво означава (да имаш) право на здраве? Това означава правото-то да те тъпчат с медикаменти. То отваря широко вратите на една медицина на глобална болестност, независимо дали ние искаме това или не. Ваксинациите и медикаментите се налагат на хората по целия свят..." Спонсорите на тази конференция проведена в Алма Ата, отново са фондацията „Рокфелер", Световната банка, УНИЦЕФ. Ще продължа още малко с думите на д-р Ланкто: „Тази глобална манипулация е изключително фина: Точно когато населението на нашата държава започва да осъзнава контрола, упражняван от индустрията върху здравето и наличието на корупция в правителството, и да изисква промяна, световните органи на властта пристигат като рицар

в бляскави доспехи в името на благополучието на хората от цялата Земя. И ние сме напълно заблудени. Защото кой би се усъмнил в почтените намерения на СЗО?

Но кой всъщност контролира СЗО? Това е въпросът. И също отговорът. ООН, политическата ръка на световните финансови магнати, между които са и тези, подкрепили доклада на Флекснер и неговото прилагане. Все по-фино и по-фино медицинските и политическите властови институции ни ограбват от това, което ни принадлежи и което е наше право. Те установяват правилата и правят законите, чрез които ни експлоатират. Това е режим на медицински терор. Това е световен монопол..."

В края на 80-те години ООН приема конвенция за правата на детето. За какви права обаче става въпрос? На практика този документ отнема на родителите възможността да решават сами кое е най-добро за здравето на децата си и ги кара да се подчиняват на административните власти, които вече знаем чии интереси обслужват. Конвенцията приема, че детето има право на избор, изява, религиозна свобода и т.н., но само в границите на това, което е позволено от закона или което е във връзка със здравето, дефинирано от същия този закон.

Стимулира се профилактиката, но как? Не чрез подобряване на условията и стандарта на живот и съответно на хигиената, които са най-важните здравословни фактори, а преди всичко под формата на масови имунизации. Тази конвенция дава право на властите да налагат със сила и срещу мнението и волята на родителите: ваксинации, кръвопреливане и изобщо „научна" медицина и „лечение" с токсични синтетични препарати вместо изпитани естествени терапии.

През последното десетилетие във фармацевтичната индустрия се забелязва сливане и окрупняване на компаниите в огромни концерни. По този начин се цели намаляване на началните инвестиции, съкращаване на персонал и съответно пестене на средства и по-голяма конкурентоспособност. Така постепенно малките фирми ще бъдат глътнати от индустриалните гиганти, а последните ще придобият още по-голяма мощ и влияние при определяне на начина на здравеопазване (болестоопазване)."

Постепенно цялата здравна система става все по-здрав стълб от Новия световен ред, който ще позволи тотален контрол над човечеството. Пример за това са и пръстовите отпечатъци за пациентите, постъпващи в болница или пазаруващи от аптеките. Но не само това - цялото досие за нашите здравословни проблеми, лечения и т.н. се пази грижливо. А кой има достъп до него и как може да използва тази информация, никой не ни казва.

31.3. Погазване на алтернативната медицина

Преди да представя два цитата от хора, които са дълбоко запознати с този проблем, бих искал да направя едно уточнение: Това, на което днес казваме *„алтернативна медицина"* (билколечение, хранителен режим,

пост, акупунктура и т.н.), хилядолетия наред е било стандартната медицина, а едва от около един век съвременната медицина е станала общоприета.

Проблемът не е в различните методи, нито пък твърдя, че официалната медицина не е изключително полезна при критични случаи. Проблемът е там, че тя иска да *„превземе”* и всички останали области от здравеопазването, макар там да вреди много повече, отколкото да помага. Свидетелство за това е, че малко по малко се обнародват директиви като 2004/24/ЕС, които забраняват и най-ефективните лечебни и естествени лечебни средства - билките.

За посочената наредба БНР коментира, че от 1 май 2011 година *„се забранява със закон всяка природна медицина, която не е била регистрирана по време на гратисния период. Процедурата по регистрация на билки обаче е неефективна. Освен скъпа и сложна, тя е била и неизвестна за голяма част от производителите на билкови лекарства. За последствията от евродирективата започват да разгласяват медиите в страните членки на ЕС и други европейски държави, като Русия например, едва в края на 2010 година и началото на 2011-та.”*

Тъй като става въпрос първо за много пари, а второ - и по-важно - за влошаване здравето на хората, което (ако продължи с това темпо) би довело до цялостното израждане на човечеството, злодеите зад кулисите с всички сили се стремят да унищожат алтернативите. Например доктор Том Долфин (заместник-председател на Британската медицинска асоциация) неотдавна заяви: *„Хомеопатията е магьосничество. Позорно е, че Националната болница по хомеопатия се намира между Центъра по неврология и болницата на улица „Грейт Ормънд” (в Лондон), като дори получава финансиране от Националната служба по здравеопазване.”*

А каква е Истината?

Д-р Атанас Гълъбов пише: *„Обучението в медицинските институти е насочено изключително към утвърждаване на концепцията за прилагане на алопатични средства, което далеч невинаги е оправдано. Разбира се, студентът по медицина получава полезно и в известен смисъл необходимо медицинско образование, но не мога да не отбележа факта, че все пак то е едностранчиво и съвсем недостатъчно, за да може да се лекува истински. На „нестандартните” терапии се гледа с пренебрежение и дори се насажда отрицателно отношение към тях, независимо от ефикасността им. Нерядко „доброжелатели” подлагат пред студентите медици на критика, най-често съвсем неоснователна, изпитани и доказали се в практиката лечебни методи, като например фитотерапия, акупунктура, хомеопатия, зонотерапия и др. Какъв е резултатът? Ще ви покажа с един пример.*

Преди няколко години бях на курс по обща медицина, на който присъстваха около 35-40 колеги, повечето от тях на възраст между 27 и 37 години. Всички те без изключения бяха недоволни от сегашното състояние на медицината, от резултатите, постигани с това, което тя им предлага, и като че ли искаха да намерят нещо различно и по-добро. Доста ентусиазирано им занесох няколко книги и материали с клинични случаи на излекувани с хомеопатия болни хора. Надявах се все пак на

голям интерес, след като вече бях чул оплакванията им.

Но каква, мислите, беше реакцията? Отчайващо апатична и вяла. „О, това не е за мене", „Като е толкова ефикасно, защо не се преподава в Медицинска академия?" и т.н. Опитах се да им обясня, но се оказа, че натрупаният слой от предразсъдъци е много плътен и разбрах, че усилията ми са напразни. Корпоративни интереси разболяват и убиват хората. Моделът на медицинско обучение и обслужване, който е бил заложен и който все още продължава да действа, от една страна, поставя лекаря в подчинено положение да изпълнява нерядко и против волята си вредни за болния практики. С тях той може дори допълнително да влоши здравословното му състояние, но за това няма да бъде подведен под съдебна отговорност, защото това е „официалното" лечение. От друга страна, ако реши да помогне на пациента по начин, който е различен от общоприетия, дори и да има успех, рискува да бъде изложен както на присмех от своите колеги, така и на тяхната завист и да влезе в сериозен конфликт с медицинските институции, а понякога дори и да изгуби правото си да практикува. Именно за да не си навлекат неприятности, много лекари на Запад, проявяващи интерес към естествените методи на лечение, не ги прилагат...

Хуманисти с енциклопедични познания не само в областта на медицината, но и извън нея остават неизвестни на лекарското съсловие. Например д-р Самуел Ханеман, основоположникът на хомеопатията като научна система в края на XVIII и началото на XIX в. Той е бил немски лекар, химик и полиглот (владеел е писмено и говоримо 8 езика). Благодарение на изследванията си в областта на химията Ханеман бил избран за член на Академията на науките в Майнс. Неговият „Аптекарски лексикон" се превърнал в стандартен учебник за онова време и измежду всички лекари в Германия именно на него било възложено да стандартизира немската фармакопея. Но след като в един момент, разочарован от официално прилаганите тогава лечения, решава да се отклони от „правилната" медицинска практика и започва да лекува и то успешно с хомеопатични лекарства, отношението към него става враждебно и той дори е принуден да напусне Германия.

Друг немски лекар - Бьонингхаузен, през 30-те години на XIX в. спасил от бяс десетки хора и животни, много години преди Луи Пастьор да въведе съответната ваксина (1885). Името и успехите му обаче също както тези на Ханеман, Херинг, Кент и други известни с постиженията си лекари хомеопати никъде не се споменават в алопатичната медицинска литература. Същото се отнася например и за нашия съвременник - специалиста по хранене и ирисова диагностика д-р Бернард Йенсен, помогнал на десетки хиляди хора да се отърват дори от много тежки и смятани за напълно нелечими заболявания, както и за други лекари и лечители, за които ще стане дума по-нататък в книгата.

Неотдавна лаконично беше съобщено в нашата преса, че българските учени проф. Е. Гъбев и доц. Е. Гъбев, баща и син, са открили и патентовали принципно ново лекарство, което помага много ефикасно на хора със синдром на придобита имунна недостатъчност (СПИН). Според информацията не са установени нежелани въздействия от страна на ме-

дикамента. Познатите западни препарати, използвани в тези случаи, са изключително токсични и предизвикват много сериозни странични ефекти, а според много учени и лекари именно те правят живота на болния по-тежък и го съкращават. Българското лекарство обаче едва ли ще получи признание и широко разпространение, независимо че може да се окаже много по-ефикасно и безвредно от всички използвани досега средства, защото западната фармацевтична мегаиндустрия не би го допуснала.

Доколкото става ясно от публикациите, фирмата, която е субсидирала лечението, вече е прекратила отношенията си с Инфекциозна болница в София и няма кой да плаща за консумативите и другите разходи по клиничните изпитания. Не е ли нормално да се запитаме: Нима е възможно при такова откритие българското правителство да не прояви интерес и загриженост и да не отдели пари за продължаване на изследванията и опитите, при положение, че това би могло да донесе, освен известност на българската медицина и милиарди долари приходи за страната ни?

Спомням си едно събитие от времето, когато работех към голяма столична болница. Един ден ми се обадиха от библиотеката и ми съобщиха, че е пристигнала като дарение голяма пратка с хомеопатична литература. Там знаеха, че се интересувам от и прилагам „нестандартни" лечебни методи, и затова ме потърсили. Уведомиха ме, че става въпрос за около 40 комплекта, всеки с по четири от най-необходимите за практикуване на метода хомеопатични книги на английски език. Още на другия ден отидох, за да ги видя и евентуално да уредя да бъдат дадени на колеги, обучаващи се в момента. Каква беше моята изненада, когато бях посрещнат с думите: „Директорът на болницата каза, че тук никой не се занимава с подобни глупости и нареди да ги предадем на вторични суровини."(!) И те го бяха направили, запазвайки само един комплект за мен.

Преди няколко години колега ми се оплака, че искал да практикува акупунктура в спешното отделение, където работи, но началникът му категорично отказал и го предупредил недвусмислено, че ако това стане, ще трябва да си събира багажа. Не е желателно хора, които се избират на отговорни ръководни постове в здравеопазването да имат самостоятелно мислене и въобще да могат да мислят извън поставените рамки; важното е да се подчиняват на системата и на тези, които я контролират!

Медицината е област, в която се изисква конформизъм и се проявява силна нетолерантност към мнение, което е различно от „официалното". Самите лекари нямат достатъчно информация за това, което в действителност става зад кулисите в здравеопазването, а когато не са съгласни или пък знаят истината, в повечето случаи са принудени да премълчават. Постановката е такава, че не дава възможност за инициатива извън стандартите, особено в болниците. На тези, които се осмеляват да критикуват системата и да изразят различно мнение или положително отношение към „алтернативните" терапии, не се гледа с добро око."

Майк Адамс: *„Можете да сте сигурни, че има пъклен план зад пореднатa лъжа. Този план цели не само атаки срещу правилното хранене, резултатът от което ще е непълноценно хранене и зачестяване на раковите заболявания. Реалната цел на тази т. нар. Здравна служба и нейните лъжливи глашатаи е да си постелят за бъдеща забрана на вит. D.*

„Чакай малко! – ще си кажете. – Властите никога не биха забранили витамин D, това е просто нелепо."

Ще отговоря на едно такова възражение, като обърна внимание, че Агенцията за контрол на храните и лекарствата (FDA) от десетилетия е наложила забрана на сладката билка стевия. Тази Агенция поръчваше обиски на компаниите, внасящи стевия, изземваше инвентар за отглеждането на стевия, като нареди и унищожението на книги с готварски рецепти, в които стевията се препоръчваше като заместител на захарта.

Опитите на FDA да криминализира хранителните добавки и природните лекарства не са от вчера – те имат дълга история. Агенцията се прочу и с криминализирането на един китайски цяр – билката ефедра – а през последните три години е движещата сила зад репресиите над домашните производители на прясно мляко; репресии, на които станахме свидетели в Калифорния, Уисконсин и другаде.

Преди да забранят нещо обаче, това нещо по-напред трябва да се „докаже" като „опасно". Използва се похватът проблем-реакция-решение, където властите създават изкуствено създаден проблем, в случая „витамин D ви вреди", след което вдигат дирижирана олелия в медиите, а накрая идва желаното решение: забрана на витамин D.

Защо им е да забраняват хранителните добавки с вит. D?

С каквото и да се храните, нищо не може да ви осигури необходимите дози витамин D, както го прави Слънцето.

Витамин D е най-важният бранител на здравето в наши дни. Защо е така? Защото повечето хора живеят на закрито. Те работят в затворени помещения, спортуват в затворени салони, вкъщи също са под покрив... В резултат на това почти не се излагат на слънчева светлина, което причинява и хроничния недостиг на витамин D.

Почти всеки орган в телата ни разполага с рецептори за витамин D. Мозъкът, бъбреците, черният дроб, храносмилателната система, сърцето... всички те се нуждаят от витамин D, за да ни служат безпроблемно. Без витамин D в телата ни подмолно започват да се развиват най-различни изгодни и доходоносни болести...

Тези болести, както загатнах, означават благодатен валеж от приходи за фармафията, която, разбира се, е корпоративният господар на FDA. Казано инак, криминализирането на витамин D ще доведе до несметна печалба за фармацевтичните картели...

Само неосведомените и безнадеждно наивни хора не могат да разберат какъв е интересът на фармацевтичните корпорации от заговорите за разболяване на колкото се може повече хора – става дума за интереси, възлизащи на много милиарди. Всичко, което прави фармафията, се ръководи изцяло от егоизъм и алчност. Тази индустрия е го-

това да използва деца и затворници за „медицински" експерименти, да фалшифицира „научни" данни, да инжектира десетки милиони хора с канцерогенни вируси, обединени под названието „полиомиелитна ваксина"...

Забраната на витамин D ще е манна небесна за криминалната фармацевтична индустрия.

Достатъчно е да се излагаме само 15 минути на ден под лъчите на Слънцето, което ни дарява с жизненоважния витамин D, за да оздравим организма си и да си осигурим добър тонус.

Оглеждайте се и се ослушвайте за нови атаки срещу този витамин през идните седмици и месеци. Фармафията ще направи всичко по силите си, за да вкарва хората в заблуждения за здравословната диета и да цензурира неудобните истини.

Властите, техните медии и ортаците им от фармафията заговорничат заедно, за да ви държат болни и невежи. Всички заедно имат интерес да умрете, преди да сте взели и десет пенсии. Те искат и да нямате достъп до истинна информация, която ще ви помогне да живеете независимо, включително да се предпазвате сами от появата на рак и да лекувате правилно това заболяване.

Живеем във времена, когато лъжите и измамите са в токсична концентрация. Дори с груба сила опитват да ни откъснат от полезното знание и мъдростта. Разпространението на текстовете, осведомяващи за силата на витамин D и изобличаващи онези, които искат да извършат покушение над този витамин, е от извънредна важност за цялото човечество."

Силно пресилен е фактът, че изкуствено приеман витамин D може достойно да замести излагането на Слънце поне 2-3 часа седмично, но все пак е по-добре от нищо, а разсъжденията на автора са право в целта.

31.4. Защо ставаме все по-болни, а лекарите - все по-безпомощни да поддържат здравето ни

Д-р Дийн Орниш: *„Ние понякога проявяваме склонност да разглеждаме напредъка на медицината като нов медикамент, нова хирургична техника, изискваща много скъпа и сложна апаратура. Понякога ни е трудно да повярваме, че огромен принос в полза на нашето здраве, добро физическо състояние и благополучие могат да имат такива наглед прости избори като какво ядем, как реагираме на стреса, колко време отделяме за физически упражнения, дали пушим или не, както и качеството на интимните и социалните връзки в живота ни."*

Филип Дей: *„Джърнъл ъф Американ медикъл асосиейшън" (JAMA) публикува статистика, която показва, че западното здравеопазване понастоящем е третата водеща причина за смъртността в Америка. Интересното обаче е, че медицинските институти разполагат с ин-*

формация за профилактично хранене, която би намалила драстично броя на преждевременно починалите от сърдечна смърт и рак - и двете водещи причини убийци в нашето общество днес. Същите институти обаче са взели решение умишлено да не публикуват тази информация."

Д-р Атанас Гълъбов: *„Болниците бяха превърнати във военни зони, а пациентът в „бойно поле", на което се води „битка" с „врага" - микробите и съответно с болестите. И това става точно както по време на война - скъпо, разрушително за организма на болния и в крайна сметка често без да се постигне истинско излекуване или дори трайно подобрение. Болестта в съвременната медицина се разглежда като външен фактор, който ни атакува и срещу когото лекарят "воюва" с методите на официалната медицина - синтетичните медикаменти и хирургията. Но аз ви питам: Да сте видели някъде наоколо да се разхождат артрит, колит, рак или диабет? Болестта не е враг, който ни напада изневиделица, а състояние, което се развива обикновено под влияние на един или по-често на няколко фактора, повечето от които обаче са под наш контрол."*

Болестотворните причини могат да бъдат разделени условно в три категории: от физическо, от душевно и от духовно естество. Първите включват всички материални фактори - нечист въздух, нечиста вода, нечиста храна, месоядство, неразумно и обилно хранене, тютюнопушене, алкохол, наркотици, прекъсване на връзката с природата, недостатъчно излагане на слънце, лоша хигиена, лекарства, ваксини, обездвижване и други.

Душевните причини са свързани с нашата психика - стрес, страх, егоизъм, омраза, тъга, неблагодарност и т.н. Тези две категории влияят по пряк начин и лесно могат да бъдат проследени определени действия, водещи до определени резултати. Но третият вид - духовните причини - могат да бъдат открити само от ясновидец, тъй като те се основават на кармични дългове или на причината, че не следваме Божия План и Небето (за да ни пробуди и да не затъваме повече) ни „изпраща" едно или друго страдание за наше най-висше благо.

Всички тези въпроси са задачи, поставени ни от Бога, а наградата за тяхното разрешаване е съвършеното здраве.

Д-р Атанас Гълъбов коментира някои от най-вредните фактори:

„През последните години България е в челото на затлъстелите нации. От една страна, това се дължи на ниската хранителна култура в съчетание със заседнал начин на живот, а от друга - на обедняването на населението, което води до ограничаване на консумацията на пресни плодове и зеленчуци за сметка на хляба, консервираните и долнокачествени храни. Според статистиците в последните години се употребяват прекалено много тестени изделия, захар и олио.

Тревожно висока е консумацията на мазнини, и то предимно животински - около 37-40% от енергийната стойност на храната, когато би трябвало да бъде най-много до 30%. Значителната употреба на сол, която у нас е 1,5 до 2 пъти по-висока, отколкото в развитите страни, допринася за развитието на повишено артериално налягане. Тютюно-

пушенето е сериозен рисков фактор. При пушачите се наблюдава двукратно повишена смъртност в сравнение с тези, които не употребяват тютюневи изделия.

Над 1 млрд. са пушачите в света, като 4/5 от тях са в слабо развитите икономически страни. Болестите, които се дължат на този вреден навик, убиват поне 4 млн. души годишно. Прогнозата е, че ако това продължава със същите темпове, към 20-те години на XXI столетие цифрата ще бъде около 20 млн... Според съобщение на БНТ от 16.05.2001 г. 61% от учениците в 9-и клас вече пушат. Какво друго може да се очаква от подрастващите, след като виждат примера на родителите си?! За съжаление този вреден навик е вече твърде разпространен и сред жените и момичетата.

Българският пушач, употребяващ редовно по 20 цигари на ден, за 20 години поема 880 смъртоносни дози никотин и 2,2 кг катрани. Не трябва да се забравя и за радиационното облъчване, което се получава от полоний 210 (разпаден продукт на радия), съдържащ се в значителни концентрации в тютюневите продукти. Облъчването на човек, който пуши по кутия и половина дневно, е по-високо, отколкото при някой живеещ в близост до атомна централа! Според данни от Националния онкологичен център 3000 български пушачи умират от рак на белите дробове всяка година, като случаите се увеличават непрекъснато. Според проф. Мерджанов: „Борбата срещу тютюнопушенето... е борба за предотвратяването на преждевременната смърт на всеки пети българин... Тютюнопушенето представлява истинско поведение на саморазрушаване на българския народ."

Алкохолната консумация е широко разпространен вреден навик и важен фактор, съдействащ за развитието на цироза на черния дроб и на артериална хипертония. Според данните за 1991 г. е имало между 70 000 и 100 000 болни с алкохолна токсикомания, а около 300 000 души са били редовно злоупотребяващите с алкохол. Към днешна дата се посочва една твърде голяма цифра на системно употребяващите алкохолни напитки у нас - около 1,2 млн. души над 15-годишна възраст. Всеки втори млад мъж с тежка хипертония или затлъстяване редовно пие. 60% от учениците в 9-и клас консумират алкохол, като една немалка част от тях пият всеки ден. Алкохолът води до временно отпадане на задръжките и потискане на комплексите и е в основата на по-разкрепостено и предизвикателно поведение. Може да повлече след себе си употреба на наркотици и неразумен сексуален живот с всички рискове от полово преносими болести.

Немалък процент от загиналите и пострадалите при пътно-транспортни произшествия, както и при битови злополуки и скандали, са в резултат на алкохолна злоупотреба.

Наркоманията също придоби епидемични размери. Според данни на МЗ и статистическия институт за 2000 г. цифрата на официално регистрираните наркомани е 30 000, като обаче се уточнява, че реалният брой на злоупотребяващите с дрога е много по-голям - може би около 100 000. Възрастовата граница е паднала до 11-14 г. ... Като цяло нивото на здравната култура на народа ни е крайно незадоволително.

На преден план излиза „хедонистично-консуматорската житейска философия" с неблагоприятни специфично здравни и в общ план последици. Допринасящ съществено за нездравословното поведение на българина е характерният за народопсихологията му нереалистичен оптимизъм, който се изразява в подценяване на заплахите, произтичащи от навиците му. Проф. Мерджанов прави следното наблюдение: „Българинът има твърде „примитивно възприятие" за болестите, което обяснява склонността му да търси „неочаквани" и „мистични" явления и въздействия за тяхното преодоляване. И изведнъж този човек ще трябва да бъде убеждаван, че неговите заболявания в най-голяма степен са резултат на такива „банални" и „прости" неща като тютюнопушене, алкохолна консумация, прехранване, обилна консумация на сол, обездвижване и други рискови фактори... може да се каже, че превантивната здравна стратегия ще се стори на мнозина твърде обикновена и елементарна, без „блясък" и „екзотика" и поради това - трудно приемлива...

Над 40 млн. души в САЩ са диагностицирани със сърдечносъдови заболявания, а според д-р Д. Орниш още повече са тези, които не знаят, че имат проблем със сърцето... Проучванията и резултатите от работата на гореспоменатия лекар показват, че сърдечно-съдовите заболявания, каквито са исхемичната болест на сърцето, хипертонията, инфарктите, тромбозите, мозъчносъдовите инциденти и пр., са напълно предотвратими! Може би се питате: Защо неговият лечебен и профилактичен метод не се прилага масово и защо хората не са окуражавани да живеят здравословно?

Ще ви отговоря с въпрос: От какво тогава медицинската индустрия ще печели милиарди долари?! ... Медико-индустриалният комплекс експлоатира дълбоко заложените у хората желание за сигурност и усещане за защитеност, като им предлага фалшиви и неизпълними обещания за предпазване от болести и страдания чрез неподходящи средства. Оказва се непрекъснат огромен пропаганден натиск, чиято цел е да ни накара да повярваме, че природата е безпомощна, защото не е много наясно с това, което прави и затова ѝ трябва коректив в лицето на масово ваксиниране и приложение на алопатични препарати.

Целта на тази тактика е да се внуши страх и да се постави човечеството в подчинено положение и зависимост от медицинската индустрия! Съзнанието на мнозина вече е дотолкова промито, че когато дойдат на преглед, очакват или дори сами искат да им изпишем медикаменти, а много често от такива няма нужда. Единствената сигурна защита на организма е здравата имунна система, за поддържането на която най-голям принос имат правилното хранене, чистият въздух и подходящите физически упражнения! Т.е. естествени и евтини методи. Медицинската и в частност фармацевтичната индустрия обаче не искат вие да си спомняте точно това! Затова десетилетия наред обществото е манипулирано с обещанието за „магическото хапче", което ще го освободи от всички болести.

Но както пише Лоурънс Лешан в книгата си „Холистично здраве": „Нашето вярване в магическото обещание на медицината е илюзия на

цялата ни днешна култура... и ни превръща в... сърдити и претъпкани с медикаменти хипохондрици."

Средствата за масово осведомяване редовно ни заливат с манипулативни предавания и репортажи за всеотдайната „борба" на въоръжените с най-новото знание лекари с някое заболяване. Колко пъти сме слушали лъжливия рефрен, че е направено ново откритие и че се очаква „пробив" в лечението на дадена болест! И колко години минават след всяко такова съобщение в напразни надежди за много хора, защото това се оказва поредният блъф.

Трябва да е ясно, че фармацевтичният бизнес няма нужда от евтино, още повече от ефикасно лекарство или лечебен метод, които биха довели до трайно излекуване на каквото и да е или на когото и да е. Какво ще продават тогава и с какво ще плашат хората?! Човечеството е съзнателно и безскрупулно заблуждавано и то не само в областта на здравеопазването и медицината! Научни открития, които на практика биха осигурили изключително евтина и практически неограничена енергия за битови и промишлени нужди, също не се правят достояние на широката общественост."

А за това, че малцина по високите етажи ни мислят доброто, а всъщност усилено работят върху мрачните си планове за бъдещето, свидетелстват и следните новини:

1. Силно заразен и мутирал щам на птичи грип, който може да се разпространява между бозайници, е бил умишлено създаден в Медицинския център *„Ерасмус"* в Ротердам – оповести изданието London Independent в края на 2011 г. Намеренията да бъдат публикувани детайли за това как и защо е създаден смъртоносният вирус срещнали острата критика на правителствени служители и здравни експерти. Разкритията е трябвало да се появят в американското списание Science, но представители на NSABB (Национална научна комисия на съветниците по биосигурност) настояли по-напред да прегледат подробностите.

2. През 2009 г. InfoWars публикува обширен доклад, че ваксини, заразени с лабораторно подсилен птичи грип, бяха разпределени до 18 държави от американската фармацевтична компания Baxter. От Baxter смесили смъртоносния H5N1 вирус с коктейл от H3N2 сезонни грипни вируси. Сам по себе си вирусът H5N1 е слабо заразен по въздушен път и това не го прави лесен за разпространение. Но когато се комбинира с вируси на сезонен грип, които се разпространяват предимно по въздуха и то много лесно, потенциалният ефект е супер смъртоносно биологично оръжие, разпространяващо се по въздушен път.

Докато някои оправдават действията на Baxter като престъпна небрежност, други смятат, че това може да е част от заговор за умишлено предизвикване на пандемия.

По този повод анонимен старши съветник към правителството на САЩ каза за Independent:

„Най-лошият сценарий тук е по-лош от всичко, което можете да си представите. Страшното е, че ако създадеш нещо толкова смъртоносно и то се превърне в глобална епидемия, смъртността и последствията за света ще са огромни."

А вирусологът Рон Фоучър, оглавяващ изследователския екип, който е създал мутиралия щам на грипа, каза, че предаването на лабораторно модифицирания вирус H5N1 между хора вече е възможно и *„може да се осъществи по-лесно, отколкото предполагахме”*.

И още: *„В лабораторията беше възможно да превърнем H5N1 във вирус, който лесно може да се разпространява по въздуха.”*

През септември 2010 г. американското правителство направи интересно признание и оповести, че през 1940-а властите умишлено са заразили стотици гватемалци с гонорея и сифилис като част от *„имунизационно проучване”*. Държавният секретар Хилъри Клинтън и министърът на здравеопазването Катлийн Себелиъс се извиниха публично за експеримента, като го определиха като *„неетичен”* и *„отвратителен”*.

След като през 1940-а пеницилинът става утвърдено средство за лечение на сифилис, САЩ решават да тестват неговата ефективност и върху граждани на Гватемала. За целта са използвани проститутки, заразени със сифилис и други полово предавани болести – услугите на жените били *„подарявани”* на затворници, войници и хора с умствени заболявания. Щом станало ясно, че разпространението на болестите чрез проституция не дава очакваните резултати, дошла идеята за убийствените *„имунизации”*.

Изследователите тайно посипвали половите органи, ръцете и лицата на пациентите си с бактерии, причиняващи сифилис. В някои случаи мъжете даже били ваксинирани чрез гръбначни пункции. След като този път жертвите се заразили, започнало лечението. Но една трета от болните умишлено били оставени без лечение, за да продължат да разпространяват болестта. Тъй като много от хората не са получили пеницилин, е възможно да са предали болестта си на следващите поколения.

Логично е да си зададем въпроса: ако признанието за този експеримент идва 70 години след провеждането му, какво ли още се върши днес, за което може би след още 70 години ще стане въпрос?

Накратко: В наши дни хората биват държани вечно болни чрез лоша храна, отрови във водата и храната, мръсен въздух, отдалечаване от природата... Всичко това неминуемо води до безжизнено, нещастно и отчаяно човечество, а оттам и депресии, самоубийства, престъпления, болести, алкохол и наркотици. И дори повече - в дългосрочен план може да стане причина за израждане на физическите тела, което от окултна гледна точка е много опасно, тъй като ги прави подходящи за въплъщение на духове на мрака и твърде неподходящи за светлите ангели и напреднали човешки души. И за всичко това отговорността е наша.

Да оставяме правителство и частните корпорации да ръководят здравната система и да разчитаме, че ще се грижат за нашето здраве, е същото като да разрешим на педофил да наглежда децата ни в наше отсъствие.

31.5. Отровите, с които ни „лекуват”

Проф. д-р Александър Монов (токсиколог): *„Лекарствената болест е уникален парадокс и един от най-сложните феномени в медицинската наука и практика. Тя е отражение на голямото противоречие в съвре-*

менния свят, а именно: средства и препарати, които медицината е изградила и създала за борба срещу разнообразните болести в човешкия организъм, при определени условия причиняват разнообразни и в редица случаи много тежки болестни състояния. Отнася се за патология, която заема ежегодно все по-големи размери в целия свят. Тя си формира собствена епидемиология със собствени качествени и количествени измерения, в зависимост от вида на лекарствата, времето и региона. Лекарствената болест поставя редица важни проблеми по отношение на нейната същност, диагноза и лечение, на цялостната медицинска лечебна практика в областта на всички видове заболявания...

Наблюденията, извършени от мен и други изследователи установяват, че през последно време лекарствената болест се разширява с нови нозологични единици, нови увреждащи механизми в нейната патогенеза... Лекарствената болест включва разнообразни увреждания у човека от различни медикаменти, прилагани в общоутвърдени терапевтични дози. Тези увреждания възникват в хода на лечебния процес при правилно или погрешно поставена диагноза!

Болестните промени при такава патология се колебаят в много широк диапазон от едва проявени единични симптоми до крайно тежки поражения в различни органи и системи с неблагоприятна прогноза... Постоянно се увеличава разпространението на лекарствените увреждания в хода на лечението на редица заболявания, особено на хроничните им форми...

Докато епидемиите от инфекциозни заболявания възникват внушително остро, плътно изпълват определени населени райони и имат временен характер с различна продължителност, лекарствените заболявания изпълват „мълчаливо" и безшумно всекидневието на населението по цялата планета... Медиците и обществото все още не могат реално да преценят действителните поражения, които през последните години тази патология нанася в човешкия организъм. Тази епидемия все още няма бариери пред себе си, тя няма периодичност и регионални ограничения. Тя е навсякъде..." (из „Лекарствена болест")

Д-р Г. Станков: *„Огромната част от лекарствата на пазара днес не са изпитвани правилно относно тяхното действително лечебно действие. В Германия броят на такива лекарства, които по закон трябва впоследствие, т.е. след регистрацията им, да докажат своята клинична ефикасност, се изчислява на 16 000."*

Д-р Р. Менделсон: *„Здравеопазването в САЩ е превърнато в многомилиарден бизнес. На него се дължат повече от 12% от брутния национален продукт. Приходите от здравната индустрия, които понастоящем надминават 360 млрд. USD годишно, са на второ място след военната индустрия. Истинските печалби са всъщност много по-големи... Много индустриалци, решени да спечелят от продукти, свързани със здравеопазването, срещат една основна пречка: практикуващите лекари представляват основните дистрибутори на тези продукти...*

Ако корпорациите не контролират своите дистрибутори (лекари-

те), те няма да получат очакваните печалби за своите акционери... Затова не трябва да се учудваме на факта, че висши служители на корпорации, ориентирани към здравеопазването, са решили да привлекат лекарите в своя лагер... Тези рекламни усилия, които започват с подаръци към практикуващите лекари и студенти по медицина, са се превърнали в широкообхватни кампании, които моделират начина на мислене и на поведение на медиците.

Фармацевтичните компании наемат агенти, чиято цел е да посещават лекарските кабинети и да предоставят образци от техните медикаменти. Те описват показанията и се опитват да убедят лекарите да използват техните лекарства. Като всеки друг търговец те омаловажават продуктите на техните конкуренти, като същевременно прикриват недостатъците на представяните от тях.

Тези агенти нямат медицинско или фармацевтично образование и дейността им не е регулирана от никакви щатски или федерални закони. Независимо от липсата на медицинско образование... търговските им кампании са толкова резултатни в САЩ, че средностатистическият лекар всъщност получава обучението си за медикаментите от тях. Тази практика вече е довела до широко разпространена прекомерна употреба на медикаменти и от лекари в ежедневната им практика, и от неспециалистите...

Фармацевтичната индустрия съблазнява младите студенти по медицина, като им предлага подаръци, безплатни пътувания до конференции и безплатен „образователен" материал... На младите лекари фармацевтичните компании предлагат субсидии за научноизследователска работа. На медицинските институти се предлагат големи суми за провеждане на клинични опити. Фармацевтичните фирми редовно дават щедри вечери и коктейли за лекари. Те осигуряват парични средства за построяване на сгради на болници, медицински университети и институти за „независима" научноизследователска работа...

Практикуващите лекари повече не са свободни да избират лечебния план, който би бил най-подходящ за вас, а са принудени да следват предписанията на лекари, чиито мотиви и връзки (с медицинската индустрия) са такива, че техните решения може да не са в най-добър ваш интерес." (из „Разногласие в медицината - 9 лекари говорят без страх")

Ернст Чейн (нобелов лауреат): *„Никакъв опит с даден медикамент, дори и да е проведен с няколко животински вида, включително примати, при всички възможни условия, не може да ни даде каквато и да е гаранция, че изпробваната по този начин субстанция ще се държи по същия начин в човешкия организъм, защото в много отношения човекът не е същият както животните."*

Д-р Херберт Гундесхаймер: *„Резултатите от опитите с животни не са съпоставими между видовете и следователно не могат да гарантират безопасността на новия медикамент за хората... Всъщност целта на тези тестове по-скоро е да защитават не потребителя от опасни продукти, а самите корпорации от съдебна отговорност."*

Daily Mail (21.05.2010): *„Страничните ефекти на статините – лекарства за понижение на холестерола – може да са много по-лоши, отколкото се смяташе досега. За пръв път нивата на вреда от тези медикаменти бяха оповестени от експертите. Според тях у хората, които ползват статини, често се появява нарушена функция на черния дроб, остра бъбречна недостатъчност и мускулно увреждане, известно като миопатия.*

При някои пациенти рискът от такива заболявания е осем пъти по-голям в сравнение с тези, които не взимат статини. Като цяло рискът от миопатия – която може да е необратима – е шест пъти по-висок при мъжете и три пъти по-висок при жените."

д-р Джеймз Галахър (бивш директор на отдела за медицински изследвания на американската фармацевтична фирма „Ледерле"): *„Друг съществен проблем, който се явява като резултат от правилата и това, което ги налага, е прекаленото наблягане върху опитите с животни. Те се извършват поради законови съображения, но не и поради научни. Предсказуемата им стойност за човека е често безсмислена, което означава, че и нашите изследвания може би са безсмислени." ,*

Х. Роиш (медицински историк): *„Не само е скандално, но и трагично, че на Лекарствения тръст му е позволено да наводни пазара със своите продукти под предлог, че те са напълно изпробвани за ефективност и безопасност върху животни и че здравните власти, разбирай правителството, поощрява тази заблуда, която не е нищо повече от една доказана измама. Защото и двете страни напълно осъзнават, че опитите с животни са погрешни и просто служат за алиби - застраховка за деня, когато вече няма да е възможно да се скриват пагубните странични ефекти на медикамента. Тогава те могат да кажат, че „всички изискуеми тестове са били направени" - че те са спазили закона."*

В. Монитор (26.01.2012): *„Комбинираните прахчета, съдържащи парацетамол, витамини и съставки за смъкване на температурата, които са за лечение на настинки и грип, са изключително опасни. Те дори могат да бъдат смъртоносни. Това твърдят проф. Кай Бруне от университета в Ерланген и неговият екип.*

Става дума за сашетата или както ги наричат у нас прахчетата, от които се приготвя гореща напитка срещу настинка. Фармаколози в Германия настояват занапред те да се продават само срещу рецепта, каквато се изисква при силните болкоуспокояващи медикаменти.

Смесените продукти (прахчетата) са едно недоразумение, те рядко сумират положителните ефекти на различните съставки, но със сигурност обединяват рисковете от тях, коментира проф. Кай Бруне."

Д-р Атанас Гълъбов: *„Най-общо казано, ятрогенни заболявания са тези, които са предизвикани по някакъв начин от прилаганото лечение, действията или поведението на самия лекуващ, диагностичните процедури или обстановката, свързана с изброените елементи. С нара-*

ствацото прилагане на продуктите на фармацевтичната индустрия ятрогенните заболявания стават и все по-голям проблем. Според публикации в JAMA сериозните странични реакции, възникващи след приемането на медикаменти, са една от водещите причини за случаите на преждевременна смърт в САЩ.

Едно изследване, публикувано в „Australian Journal of Hospital Pharmacy" разкрива, че за периода 1987-1988 г. между 30 000 и 40 000 хоспитализации в Австралия се дължат на страничните ефекти, свързани с приеманите синтетични лекарствени средства, а смъртните случаи са между 700 и 900 на година. Но тъй като в Австралия, както и в САЩ официално само около 10% от случаите се докладват, цялостната картина остава скрита. Много лекари твърдят, че истинските цифри са значително по-високи. Според д-р Джулиън Голд от „National Health Surveillance Unit" към Института по здравето на Британската общност, чието задължение като епидемиолог е да наблюдава цялостно здравната обстановка, до 40% от всички пациенти в Австралия може би са жертва на ятрогенни заболявания. Поне половината от тях са от усложнения от медикаменти. Същата цифра се изчислява и за Великобритания...

Повечето медикаменти са токсични, защото са съставени главно от изкуствено синтезирани химически съединения. Достатъчно е да отворите който и да е фармацевтичен справочник, за да се убедите в това, четейки изброените многобройни отрицателни въздействия и противопоказания, изписани под всеки лекарствен продукт. От 1961 г. до сега броят на „тестуваните за безопасност" медикаменти е надхвърлил 205 000. Приблизително 15 000 нови се пускат всяка година на пазара, а около 12 000 се изтеглят, защото впоследствие се е оказало, че предизвикват сериозни за здравето вредни ефекти или смърт!

Проучвания, извършени през 90-те, доказват, че в САЩ поне 180 000 души умират годишно в резултат на ятрогенно предизвикана смърт. По данни на FDA само през 1978 г. 1,5 млн. американци са били хоспитализирани в резултат на „лечение" с медикаменти. Около 30% от тези хора са били допълнително увредени от терапията в болниците! Нозокомиалните (вътреболнични - бел. авт.) инфекции вземат годишно около 20 000 Жертви в САЩ. Цената, свързана с тяхното лечение е около 4,5 млрд. USD. През последните 20 години вътреболничните инфекции са се увеличили с 36%. Една от причините е, че множество микроби са развили резистентност към съществуващите антибиотици. Средно всеки един на 500 приети в болница умира в резултат на медицинска грешка. На някои места обаче съотношението достига дори до 1 към 200. За сравнение шансът човек да загине в самолетна катастрофа е 1 към 8 милиона...

Както заявява Уилям Ричардсън, председателят на групата, извършила задълбочено проучване по проблема с ятрогенните заболявания, и президент на Фондация „Келог" в Бетъл Крийк, Мичиган, „тези зашеметяващо високи стойности... са неприемливи за една медицинска система, чието първо обещание е „да не вреди"."

Според Националната одитна служба на Великобритания около 100

000 души всяка година се разболяват от вътреболнични инфекции, които пряко водят до около 5000 смъртни случая и допринасят за около още 15 000. Проф. Лусиън Лийп, детски хирург и преподавател в Харвард, смята, че „здравеопазването е огромна индустрия и ятрогенните усложнения са проблем номер едно". Проф. Бертранд Бел от медицинския колеж „Алберт Айнщайн" в Ню Йорк: „Всеки ден в болниците се убиват хора. Това се случва във всяка болница в САЩ. Но обществеността не го знае."

Според лекари, заемащи най-високи длъжности в университети из цялата страна, медицинските грешки са сериозен проблем във всички болници в САЩ. (Това се отнася и за останалите индустриализирани държави.) „Факт е, че ние извършваме хиляди грешки ежедневно в национален мащаб", заявява Дейвид Неш, заместник-декан и директор на Службата по здравна политика и клинични резултати при университета „Томас Джеферсън"...

Според публикации в американския печат, хирургическите грешки представляват най-голям процент - около 48. Много от грешките изобщо дори не се забелязват или докладват. Д-р Лейтън Клъф от Австралия Коментира: „Националните здравни статистики не отразяват степента на проблема с ятрогенните заболявания. В смъртния акт може да пише например, че болният е починал от бъбречна недостатъчност, но не се отразява фактът, че това усложнение е настъпило вследствие на даден медикамент... Лекарите понастоящем не са задължени да докладват наблюдаваните от тях случаи на заболяване, провокирано от медикаменти."

Част от тези проблеми се предизвикват от огромното разнообразие използвани синтетични лекарствени препарати, страничните ефекти, които дават и взаимодействията между тях, които не могат да бъдат предвидени. Често самите лекари, които приемат нови пациенти в болниците, не знаят какви медикаменти е приемал или приема човекът. Децата и възрастните хора са особено изложени на риск във връзка с неточно определена доза или неправилно назначено лекарство. Понякога и сестрите дават погрешни лекарства или инжекции.

Не трябва да се забравя, че хората се лекуват не само в болниците, но и извън тях. Според едно изследване в старчески домове за всеки долар за назначен лекарствен препарат е изразходван по 1 долар и 33 цента за лечение на ятрогенното заболяване, което е възникнало от приложението му. За да се бори с проблема предписване на грешен медикамент на човек, за когото не е предназначен, през 2000 г. американското правителство обяви, че ще направи основен ремонт на написаните с дребен шрифт предупреждения за страничните ефекти и противопоказания, с които се предполага, че лекарите трябва да се запознаят, за да предпазват хората от назначаването на опасни лекарствени средства.

Допускайки, че поради голямата си заетост твърде малко медици четат тази част от указанията, а разчитат само на обясненията на агентите на фирмите, които обаче въобще не наблягат на рисковете, FDA смята чрез нововъведението да даде възможност на лекаря за

половин минута да види най-значителните странични ефекти и противопоказания. Но това, разбира се, е само палиативна (повърхностна - бел. авт) мярка, тъй като истинската причина остава недокосната, а именно - прекаленото използване на медикаменти и вредната философия, която господства по този въпрос!

Друг голям проблем са рецептите. Проучване на фармацевти в Масачузетс показало, че около 2,4 млн. медикаментозни предписания са изпълнени погрешно в аптеките. През 1998 г. са изпълнени общо около 2,5 млрд. рецепти на 270 млн. население, като това прави средно по 9,2 на човек! Освен това голям брой медикаменти се продават и свободно, т.е.. без рецепта. Чудно ли е, че фармацевтичните гиганти се опитват по всички възможни начини да задушават естествените лечебни методи?!

Според слушания пред конгреса през 1997 г. около 51 млрд. на година струват ятрогенните усложнения, голяма част от които са предотвратими. В същото време похарчените пари в последно време за здравеопазването са около 1,2 трилиона USD на година, което представлява 14% от брутния национален продукт. В другите индустриализирани страни тенденцията също е за непрекъснато увеличаване на разходите за здравеопазване...

Здравните власти не само, че недооценяват проблема със страничните ефекти на фармацевтичните лекарствени средства, но се опитват да заблудят лековерната общественост, че медикаментозно-предизвиканите болести се дължат изключително на неправилна употреба и приложение и така прехвърлят това бреме изцяло върху предписващите лекари и дори върху самите пациенти. Целта е да се защити главният виновник за това състояние - фармацевтичната индустрия в частност и медицинската индустрия като цяло! Затова и официалните медицински институции пренебрегват факта, че повечето от синтетичните препарати наричани от някои „лекарства", са вредни в своята същност независимо дали са „правилно" предписани...

Много лекарства имат подобни имена и могат да бъдат объркани както от лекарите, така и от сестрите и пациентите. Непрекъснато излизат нови и нови медикаменти, а лекарите не получават достатъчно достоверна информация за повечето от тях и не могат да се ориентират в това море от синтетични боклуци. Не трябва да се забравя и фактът, че медикаментите могат не само да предизвикват заболяване сами по себе си, но и допълнително да маскират симптомите на оригиналната болест, превръщайки я в хронична, като така правят истинското ѝ лечение още по-трудно! Трябва да се знае, че голяма част от хората се раждат здрави. Ако се хранят правилно, съблюдават хигиена и разумен начин на живот и не им се пречи чрез всякакви наложени „здравословни" мероприятия, като например ваксинации, могат да останат здрави до дълбока старост. В повечето случаи на заболяване здравият организъм може да се справи сам без външна намеса или само с незначителна такава, която може да се ограничи главно до природни лечебни методи.

Много интересно явление е наблюдавано досега в различни държави

при провеждане на стачки от лекари. Например при едномесечна стачка на медици в Израел през 1973 г. смъртността в национален мащаб достигнала най-ниското си равнище. Според сведения на Йерусалимското погребално общество смъртните случаи намалели почти наполовина! През 1976 г. в Богота, столицата на Колумбия, лекарите стачкували 52 дена и според официалните статистики смъртността спаднала с 35%! Подобни събития се случили няколко години по-късно в Калифорния и Великобритания.

Според проучване на CDC и след анализиране на десетте водещи причини, които определят намаляването на заболеваемостта и смъртността се установява, че на първо място е начинът на живот, следван от факторите на околната среда, наследствеността и едва на четвърто място идва напредъкът в медицината! Според анализ на проф. Томас Макхън от бирмингамския университет, медицината е играла много малка роля в удължаването на живота във Великобритания през последните столетия, като най-много за това са допринесли подобренията в хигиената и храненето. Учените Джон МакКинли и Соня МакКинли идват до същите изводи. Те установяват, че медицинското вмешателство в САЩ през последните 100 години има значение само между 1 и 3,5% за удължаване на средната продължителност на живота. Тези статистики показват само едно: здравето зависи най-вече от профилактиката чрез правилен начин на живот, хигиена и рационално хранене!

Една основна причина, поради която здравеопазването по света, а вече и у нас, е в това неудовлетворително състояние е, че медицинските институции и много лекари се оставят да бъдат купени по най-различни начини от фармацевтичната индустрия, чиято главна цел, отново повтарям, е печалбата...

Първата важна задача на медицинската индустрия в световен мащаб е да потиска чрез всички възможни средства каквато и да е информация за надеждно и евтино природно лечение, а втората - да поддържа заблудата, че патентоваемите синтетични медикаменти са отговорът на човешките страдания. Преди няколкостотин години католическата църква натрупала огромно богатство, продавайки индулгенции на вярващите, като им обещавала, че така ще си „спасят" душите. Но след това тази лъжа станала явна. Днес фармацевтичните картели печелят милиарди като използват подобна схема - те се опитват да ви продадат своите продукти като „здравни индулгенции", подхранвайки измамата, че с тях си купувате здраве.

Здравето е основно човешко право, както и достъпът до всеки метод, който може да помогне то да бъде постигнато или възстановено. Никоя фармацевтична компания, организация или правителство нямат правото да ограничават разпространението на информация за ползите от профилактичните мерки и естествените методи на лечение и всяка страна в света би трябвало да съобрази законодателството си с тези основни положения. Медицинската научноизследователска дейност би трябвало да бъде под обществен контрол, както и политическата такава, и то не само на думи. Парите на данъкоплатците трябва да

се използват преди всичко за развиването на профилактични мерки и унищожаването на условията за развитието на определени болести, а не за медикаменти, които само облекчават временно симптомите, без да лекуват, и същевременно предизвикват многобройни странични ефекти или преждевременна смърт.

Фармацевтичният картел, въпреки някои свои неуспехи напоследък с прокарването на определени закони в отделни страни, не се предава. Сега се опитва да извива ръцете на националните правителства и международните парламентарни органи. Напоследък беше направен опит да се прокара в британския парламент закон под името MLX 249, който предвижда да се смята за престъпление разпространяването на информация за какъвто и да е естествен профилактичен или терапевтичен метод. И не само това, а да се даде юридическа власт на фармацевтичната индустрия да отсъжда и наказва сама всички „престъпления" в нарушение на предложения от нея закон!

По-долу предлагам на вашето внимание няколко примера на ятрогенеза с дълготрайни последствия..."

След това въведение авторът представя огромен брой случаи на пагубни ефекти от приемане на медикаменти, които понякога са и доказано неефективни, като завършва представянето им с думите: „Най-накрая искам да ви обърна внимание на факта, че психотропните лекарства са един от начините, чрез които се осъществява контрол над личността."

В следваща глава д-р Гълъбов представя още важна информация по темата: „Според д-р Джон Брейтуейт фармацевтичната индустрия държи рекорд по закононарушенията в сравнение с всички останали индустрии. Фармацевтичните компании успяват да наложат своите „лекове" чрез подкупи, невярно рекламиране и заобикаляне по многобройни начини на законодателствата на различните страни. Най-тревожен е фактът, че те чрез подправени и нагодени „тестове за безопасност" представят често опасни за здравето субстанции (медикаменти) да изглеждат безвредни и дори полезни.

Манипулацията се осъществява по няколко начина, на първо място чрез измами в самите клинични изпитания. Компаниите лесно могат да наредят да се извърши подходящо за техните интереси изследване, което би помогнало за патентоването на лекарството. Стимулите и изкушенията за провеждащите експериментите са големи. Поне по 1000 USD средно се плаща на изследващия за човек и така някои лекари могат да получат дори до 1 млн. USD на година от опитите с нов медикамент! Тези хора знаят, че ако не дадат такива данни, каквито се очакват от тях (а не каквито в действителност са!), за в бъдеще няма да могат да разчитат на приходи или субсидии от съответната фирма. Подобна е ситуацията и при опитите върху животни. Има различни начини да се фалшифицират данните от дадено изследване - например не се съобщават починали по време на клиничните изпитания пациенти или отказали се, а продължават да се отчитат като живи и/или участвали докрай в експеримента (както при някои случаи, описани в предишната глава).

При разследване на някои от опитите с кардиомедикамента карипорид в Аржентина било установено, че са били променяни и подменяни данни на участвали в експеримента, включително и електрокардиограми. Често схемата за провеждане на клиничните изпитания за определяне на сферата на действие на даден препарат не отговаря на изискванията. Например включват се много малко хора или пък такива, които не представят съвсем точно групата със съответното заболяване, за които по принцип е предназначен изследваният медикамент. Това е и една от причините част от многобройните странични ефекти да стават явни, след като препаратът вече е одобрен за производство и пуснат на пазара. Фабрикуването на данни според Брейтуейт е толкова широко разпространено, че за него си имат термини във фармацевтичните производства на различните страни.

През 1982 г. една японска фармацевтична фирма - „Нипон Кемипар", признава, че е представила лъжливи данни на японското правителство при подаване на молба за пускане на пазара на обезболяващия и противовъзпалителен медикамент норведан. Компанията представила фалшивите резултати на д-р Х. Сампеи, директор на пластичната хирургия в университета в Нипон и му платила 2,4 млн. йени, за да използва неговото име. Тази схема с позоваване на авторитети е доста ефикасна и също влиза в действие. Тъй като всяко изследване е свързано със значителни разходи, повечето от правителствените институции, регулиращи и одобряващи продажбата на дадено лекарство в съответната държава, разчитат на данните, които им се предоставят от фармацевтичната компания и от държавните организации на страната, където медикаментът вече е одобрен. За периода 1977-1980 г. FDA е установила случаи на 62 лекари, представяли манипулирани или изцяло фалшиви клинични данни.

Според проучване на Управлението един на всеки петима лекари, които провеждат изследване на нови медикаменти, съчинява сведенията, които предава на фармацевтичните компании и си прибира съответната сума в джоба. Д-р Брейтуейт пише: „Проблемът е, че по-голямата част от измамите в клиничните проучвания остават неразкрити. Повечето случаи, които стават достояние на обществеността, са в резултат на изключителна небрежност, проявена от лекаря престъпник."

Според д-р Джудит Джоунз, директор в „Division of Drug Experience" към FDA, ако данните, които са получени от някой медик не са удовлетворителни за проучваното лекарство, съвсем в реда на нещата е компанията да продължи опитите другаде, където ще ѝ дадат устройващи я резултати и показатели. Финансовото изкушение за лекарите да „получат" от изпитанията резултати, каквито фирмата очаква от тях, е голямо, независимо от страната, в която се извършва изследването.

Ето изказването на бивш служител на FDA, цитирано в книгата на д-р Брейтуейт: „Бях шокиран от материалите, които пристигат при нас. Освен проблема с качеството съществува и проблемът с непочтеността при проучванията на нови медикаменти..."

В броя си от 24 юни 1985 г. немският престижен ежеседмичник „Дер шпигел" публикува огромна изобличителна статия от няколко страници, озаглавена „Как фармацевтичната индустрия купи Бон". Тя разглежда истинските мотиви, стоящи зад тестуването на лекарствата. Може да се каже обаче, че същността на съдържанието ѝ се отнася до всички индустриални държави с развита фармацевтична промишленост. Ето кратка извадка от нея: „По правило фармацевтичните компании не изливат милиони в касите на политическите партии, а дават пари на някой отделен политик или обществена фигура сред тези, които определят здравната политика. Служейки си с помощта на някой конгресмен, те получават изключително изгодни пазарни условия, които им осигуряват дълготрайни печалби. Както разкриват документите, фармацевтичната индустрия, така да се каже, купува законодателството..."

Опитите с новосъздадени медикаменти върху животни (включително и вивисекция), като начин на придобиване на достоверна научна информация, валидна и за човека, е спорен още отпреди 150 г., от времето на неговия истински създател - френския физиолог Клод Бернар. Привържениците на метода и фармацевтичните компании чрез агресивни кампании и с помощта на средствата за масово осведомяване, общо взето, са успели да убедят и лекарите, и обществото, че именно опитите с животни са отговорни за прогреса в медицината. Това обаче е твърде далеч от истината - много лекари и медицински историци досега са демонстрирали, че важните открития са ставали в хода на клиничното изследване и наблюдение на болните, аутопсиите и различни други похвати за изучаване на човека, а вивисекционистите са изопачили историята в своя собствена изгода.

Експериментите с животни понякога само „доказват" това, което вече е установено у човека. През 1974 Ханс Роиш публикува книгата „1000 лекари (и много повече) срещу вивисекцията", която е компилация на изказванията и мненията по този въпрос на много медици и учени от целия свят. Как бихте могли да тестувате например вероятен антидепресант на мишка или дори маймуна и как ще ги накарате да изпаднат в състояние, наподобяващо човешкото, за да прецените дали медикаментът действа положително? А как те биха ви казали какво изпитват? Дали са получили главоболие, гадене или болки в корема? Тъй като се използват здрави животни в експериментите, те трябва освен това по изкуствен начин да бъдат накарани да страдат и да се разболяват. Тази симулирана ситуация рядко има нещо общо с етиологията и патогенезата на естествено развиващо се заболяване при човека.

Друг факт, който се пренебрегва, е, че организмът на животните реагира различно от човешкия в много отношения и метаболизмът на внасяните отвън химични субстанции не е еднакъв при различните видове. Затова значителна част от животозастрашаващите странични ефекти на медикаментите въобще не могат да се предвидят, дори опитите да са били извършени по най-добрия начин.

Ето мнението на един от световноизвестните токсиколози проф. Герхард Збинден от цюрихския институт по токсикология: „Повечето

странични реакции, които се получават при човека, не могат да бъдат демонстрирани, предвидени или избегнати посредством обичайните експерименти (с животни - бел. авт.) за подостра или хронична интоксикация... Повечето експерти считат модерните рутинни токсикологични процедури за ялови усилия, при които научната изобретателност, творчество и здрав разум са заменени с безсмислено попълване на стандартни протоколи."

Д-р Е. Маршал от Балтимор пише: „Дори когато един медикамент е бил подложен на пълно и адекватно фармакологично проучване върху няколко животински вида и е установено, че е сравнително нетоксичен, често се установява впоследствие, че той може да прояви неочаквани токсични реакции при болни хора. Това се знае още от раждането на научната фармакология." Много вещества, които са силно отровни за хората, са безопасни за различни видове животни.

Знае се например, че арсеникът може да убие човека, но същевременно е безопасен за морските свинчета, пилетата и маймуните? Зелената мухоморка, причинила смъртта на много хора, е безвредна за заека. Ботулиновият токсин, който убива и мишката, и човека, не може да навреди на котката. Антибиотикът хлорамфеникол може да предизвика увреждане на костния мозък при хората, но не и при животни. Метаболизмът при човека е по-забавен, медикаментите се задържат по-дълго в организма. Затова и токсичният им ефект се засилва. Например противовъзпалителните фенилбутазон и оксифенбутазон се метаболизират в човешкия организъм за 72 ч. При маймуната резус обаче този период е 8 ч., при кучето - 6 ч., а при зайци - 3 ч...

Проблемът е, че не само между самите видове има разлика в реакцията им към определени вещества, но и между възрастовите групи и пола, като дори времето на денонощието е от значение! Например установено е, че младите животни не реагират по същия начин като възрастните на йонизиращата радиация или на действието на транквиланти. При проведени вечерта опити с 50% летална доза от дадено вещество по-голямата част от плъховете измрели, докато със същото вещество и със същата доза, но дадена сутринта, почти всички плъхове оживели. По подобен начин преживяемостта през зимата била по-висока, отколкото през лятото. Смъртността освен това е била по-висока при животни, които живеели по много в клетка, отколкото при тези, оставени при по-голяма свобода. Всички тези изброени условности обикновено не се отчитат при експериментите.

Трябва да се има предвид и фактът, че организмът при хората също си има свой ритъм и в различните часове на денонощието преобладава дейността на определени органи и системи. Това е било известно от векове на китайската и индийската традиционна медицина, с което са съобразени и лечебните методики, които те прилагат. Съвременни проучвания също потвърждават тези факти. Например прагът на болката е най-нисък сутрин рано, а най-висок следобед. А обезболяващите средства действат по-силно сутрин и по обяд, отколкото през нощта. Фармацевтичните компании биха могли да изберат върху кой най-подходящ вид да извършат експериментите, за да получат най-до-

бри и удовлетворителни за тях резултати. Но ако лекарствата се изпитват според действителните изисквания, огромната част от тях никога не би излязла на пазара поради своята вредност и неефикасност. И, разбира се, много фармацевтични фирми биха фалирали...

Когато хората са увредени в резултат на определен медикамент и се опитат да предприемат законови действия срещу производителя, тогава той може да се оправдае, че се е придържал към „тестовете за безопасност" и така е освободен от вината за пускането на пазара на опасен продукт. Сами виждате колко измамна е тази постановка!

Ето какво може да се прочете в брошура, написана за пациенти от известна фармацевтична фирма: „Не може да има такова нещо като абсолютна безопасност при предписването на медикаменти. Различните пациенти могат да реагират различно на една и съща доза от медикамента и е възможно да се проявят някои нежелани странични ефекти, които да не станат известни докато не минат години, през което време лекарството е било в широка употреба." Е, в такъв случай, щом като и самите фирми твърдят, че дори индивиди от един и същи вид реагират по различен начин, то как ще са сигурни тогава, че резултатите с дадено вещество проведени върху различни животински видове, ще са валидни за човека?

... И така, каква е истинската стойност на експериментите с животни? Първо, те могат да бъдат манипулирани, за да покажат „благоприятни" резултати. И второ, целта им е да бъдат преди всичко алиби за корпорациите, когато техните продукти увреждат или убиват. (След като извършването им е обявено официално за оневиняваща процедура.)

Отново ще разгледам случая с талидомида. Той например не е бил изпитван на бременни животни, а в другите изследвания е показал липса на токсичност. Поради това фирмата не е била осъдена. Реакцията на фармацевтичното лоби при трагедията с този медикамент е била, че това е „рядко изключение" и че „то подчертавало необходимостта от повече и по-щателно провеждани опити с животни"...

Ето последствията от този порочен подход: през 50-те години в Германия само 3 от 100 000 бебета са били с малформации, а през 80-те те са вече 500 на 100 000 - повече от 150 пъти увеличение. Едно проучване на лекари в бившата Западна Германия показва, че 61% от малформациите при новородените и 88% от общия брой на мъртвородените се дължат на лекарства, които майката е приемала по време на бременността. И всички те са били „безопасни" според тестовете, проведени с животни...

Един много коварен метод, който използва фармацевтичната индустрия, за да манипулира общественото мнение, е чрез създаването и спонсорирането на организации - асоциации, фондации и др., които уж защитават правата на пациентите и се борят за унищожаването на дадена болест, а всъщност прокарват политиката на концерните. Или си осигурява „контролирана опозиция", например сформира някъде сдружение „Граждани за здраве" (това е произволно име), чиято цел привидно е да защитава здравната свобода, но всъщност осъществява

целите на картела...

Фармацевтичните колоси следват последователно принципа на „зарибяването" подобно на наркокартелите. Стъпвайки в малка и бедна страна, те най-напред очертават уязвимите групи и се отдават на благотворителност. На болниците и пациентите се правят мащабни дарения на скъпоструващи продукти, консумативи, писалки и т.н. Организират се научни симпозиуми, семинари и коктейли...

В последователни статии под общото заглавие „Ловци на хора", публикувани от 17 до 22 декември 2000 г., група журналисти от в. „Вашингтон пост" разкриват как американски фармацевтични компании използват като опитни животни пациенти от третия свят и Източна Европа, включително и от България, превръщайки това в процъфтяваща индустрия. По този начин фармацевтичните гиганти искат да избегнат силно завишените изисквания за клинични изпитания на нови препарати в САЩ. Във връзка с тези разкрития в. „Монитор" публикува статии в броевете си от 21 и 22 декември 2000 г., според които в Университетската клиника по неврология и психиатрия в София върху пациенти се е изпитвал американският медикамент зелдокс, като пациентите не са били уведомени, че той не е одобрен за приложение в САЩ. Фармацевтичните и биотехнологичните компании масово се насочват към държави, където законодателството не е толкова строго, има по-малко бюрокрация и разходите са значително по-малки...

Ето какво споделя един китаец, участвал в клинични изпитания с генна насоченост: „Казаха ни, че ще има безплатна медицинска помощ. Затова всички идват." Това, разбира се, е било само уловка и лечение на тези хора не е било извършвано...

В. „Вашингтон пост" дава за пример начина, по който е бил проведен един опит на голямата американска компания Пфайзер. През април 1996 г. по време на епидемия от менингит в Нигерия тя изпробва антибиотик, наречен трован, който все още не е бил одобрен в САЩ. Фирмата не успяла да набере достатъчно пациенти в САЩ, затова се насочила към тази африканска държава. Експерименталният медикамент се смятал за потенциален „хит" - според анализатори от „Уолстрийт" Пфайзер биха печелили около 1 млрд. USD на година, ако трован получи одобрение. Според нигерийския лекар Амир Йола тестуването на антибиотика в двумилионния бедняшки метрополис Кано не е извършено както трябва, но той не можел да се противопостави, защото фирмата е имала подкрепата на правителството. Там, където има авторитарни режими и няма свобода на словото, подобни експерименти се провеждат по-лесно. По това време Нигерия е управлявана от военните и според „Вашингтон пост" е имало драстични нарушения на човешките права и корупция...

Според д-р Йола и други негови колеги и лаборанти болните не са знаели, че става дума за опитна постановка. В края на краищата трован бил одобрен за употреба в САЩ при възрастни, но не и при деца. Антибиотикът бързо става един от най-предписваните в тази държава - до средата на 1999 г. са го приемали приблизително около 2,5 млн. души...

Когато например FDA отказва на базираната в Калифорния Максим

Фармацктикълс да изпробва нов чернодробен медикамент върху американските граждани, фирмата отива в Русия, като по този начин си спестява милиони от забавянето на провеждането на клиничните изпитания. За 3 седмици руски лекари набират 149 пациенти, без да ги уведомят за резервите на FDA относно медикамента...

Докато през 1991 г. в Източна Европа е имало само един регистриран към FDA изследовател за провеждане на експерименти с лекарства, предназначени за САЩ, сега са вече 429. В Южна Африка от 2 са станали 266. Според фирма, която осигурява пациенти за западните компании в Латинска Америка, понастоящем се провеждат около 1000 клинични изследвания, като се предвижда в близките 5 години да нараснат 10 пъти!

Американците и западноевропейците явно не желаят да участват в рискови експерименти, а между фармацевтичните компании има голяма конкуренция за създаване на нови медикаменти и бързото им внедряване, което е свързано с големи разходи и съответно печалби. Според някои проучвания средно 4000 души са необходими в САЩ, за да се изпита ново лекарство, а всяка година се разработват стотици такива. Това естествено поражда голяма надпревара за търсене и набиране на доброволци. Според изчисления на индустрията, всеки ден забавяне на пускането на пазара на нов медикамент носи около 1,3 млн. USD нереализирана печалба. Чудно ли е тогава, че нещата далеч не са така чисти и прозрачни, както би трябвало да бъдат?

„Наистина изглежда като че ли правим сделки с дявола и търгуваме хората", казва Джанет Цимерман, оглавяваща „Импакт" - базирана във Филаделфия компания, която обучава екипи за провеждане на експерименти с медикаменти...

Много болни въобще не са наясно с взаимоотношенията между лекарите и фармацевтичните фирми. Последните използват всякакви примамки за медиците, само и само да се проведат по-бързо експериментите - например някакъв вид награда за набран определен брой участници за даден период от време."

Освен всички други поразии, фармацевтичната индустрия причинява и замърсяване, което може да се разглежда в две направления. От една страна, фармацевтичните фабрики изхвърлят продуктите си в реките, а от друга — много над половината човечество по света ежедневно приема някакви химически лекарства. След като лекарствата преминат през телата им, се отделят и попадат във водата, където започват да дрогират рибите, а и като цяло чрез водата обратно се връщат при нас.

На 27.10.2010 г. Guardian UK публикува разкритията на вътрешен човек (Черил Екард) на фармацевтичната компания GlaxoSmithKline's (GSK). Там са изнесени данни за сериозни проблеми със замърсяване на лекарствата и нередности в производствените процеси. Тя е имала съдебни проблеми с GSK, като адвокатите ѝ обясняват, че клиентката им била съкратена, след като през май 2003 г. на няколко пъти писала до ръководството на GSK, за да ги уведоми, че лекарствата от завода в Сидра не се произвеждат в стерилна среда, че водоснабдителната система на предприятието е за-

мърсена с микроорганизми и че дозировката на лекарствата не отговаря на обозначенията върху опаковките.

Екард продължила да информира ръководството на GSK за нередностите в Сидра и след като напуснала компанията. Според документацията на делото, през юли 2003 г. тя се обадила на Дж. П. Гарние (изпълнителен директор на GSK), който отказал да говори с нея. След това се свързала и с щатската Администрация за одобрение на храните и лекарствата (FDA), за да сподели притесненията си, тъй като преценила, че ръководството на GSK няма желание да се заеме с решението на проблемите.

През 2005 година FDA предупреди, че антидепресантът пароксетин през първия триместър на бременността може да увеличи риска от увреждане на плода, особено на сърцето. Дали това доведе до спад в предписването на пароксетин и други антидепресанти за бременни жени?

За съжаление, отговорът е *„не"*. Всъщност едно проучване, публикувано през юни 2010 в CMAJ (Официалното списание на канадската медицинска асоциация) отбелязва, че лекарствата доста често се ползват от бременните. Почти 4 процента от бъдещите майки ги взимат в даден период още през първия триместър. А резултатите могат да бъдат трагични.

Според по-ново изследване, при бременните, взимащи антидепресанти, рискът от нежелан аборт е главозамайващите 68 процента. Почти толкова голяма е вероятността за увреждане на плода. През 2012 г. световните агенции съобщиха, че американската фармацевтичната компания Pfizer признава, че е давала подкупи на лекари, включително и в България. Лекарственият гигант се е съгласил да плати на американското правителство общо 60.2 млн. долара, за да избегне обвиненията за раздавани подкупи.

Нерегламентираните плащания са били извършвани в Русия, България, Хърватия, Казахстан, Сърбия, Чехия, Китай и Италия. Специално у нас от компанията са платили 28 000 долара за *„стимулиращи пътувания"* до Гърция с развлекателна цел като награда за лекарите, които са предписвали най-много нейни продукти, обяснява агенция Bloomberg.

31.6. Ваксините

Учителя:

„Питам: при всичките усилия на милионите лекари по целия свят да лекуват хората, сполучили ли са да ги излекуват? Статистиката показва, че болестите не само не намаляват, но се и увеличават.

Вземете, например, присаждането, което съвременната медицина употребява като метод за предотвратяване заболяването от шарка. Статистиката показва, че онези деца, които се присаждат, умират повече, отколкото ония, които не са присадени. Изобщо неприсадените деца по-малко заболяват, по-малко умират. При това, има един закон, според който, ако не дадеш твоето дете да го присадят, да го ваксинират, считат те невежа и те държат под отговорност, че не вървиш в пътя на науката. Статистиката обаче показва, че въпреки това резултатите не са по-благоприятни.

Каква е тази наука? Човек трябва наистина да се присажда, но чрез

какво? — Чрез храната. Ако лекарите искат да подобрят положението на човечеството, трябва да са в състояние да определят от каква храна се нуждае организмът. Приема ли човек тази храна, никаква болест не може да го хване. Не приема ли тази храна, която му е необходима, всякаква болест ще може да го хване." („И оздравя дъщеря ѝ", НБ, 21.06.1925)

„Учените искат да ни кажат, че намерили някакъв серум, който, като се впръсне в кръвта на детето, то придобивало имунитет, приспособявало се към тази болест и не се заразявало от нея. Въпреки това обаче, ние виждаме, как децата умират именно от тази болест, срещу която има изнамерен такъв серум. И сега всеки човек, който не ваксинира детето си, той е извън границите на науката, той се счита ретроград. Да, но това не е наука! Аз бих желал, след като турят инжекция на някое дете, след като го ваксинират, да може да живее още приблизително 500 години. А сега, след като направят една инжекция на това дете, след 5 години умира. Това не е наука, това са хипотези на лекуването, това са теории на лекуването." („Ръката съблазнява", НБ, 05.04.1925)

„Казвам, и без ваксиниране може да се посрещне всякаква болест. Ако човек има абсолютно чиста кръв, без никакви чужди примеси, каквито и микроби да влязат в нея, те ще умрат, не могат там да се развиват. Когато един микроб влезе в една такава чиста кръв, той ще обиколи тук-там, ще ходи на едно и на друго място и като не намери храна, той ще умре от глад. В тялото на човека има цяла система на предпазване. Там има полиция, има обществена безопасност, има червена армия. В тялото на човека има скорострелни оръдия, картечници, пушки, саби, топове, а освен това те разполагат и със задушливи газове. Те имат ред предпазителни средства." („Имаше някой човек", НБ, 27.11.1932)

(Какво ли се случва с цялата тази артилерия, когато я залеем с коктейл от химически отрови?)

Д-р Вернер Шмьотцер: *„Още когато ваксината срещу едрата шарка беше сравнително нова, Щайнер беше питан от лекари за нейното действие върху детето и личността. Неговият отговор не остави съмнение, че тази ваксина представлява силна намеса в свободното развитие на човека. Тя възпрепятствала по-нататъшното духовно развитие на човека, което може да се разбира и в посока на това, че тя привързва човека към материята и материалното. От гледна точка на физическото тяло, това, от своя страна, означава една прекомерна тенденция към склерозиране, към втвърдяване." („Въпросът за ваксините")*

Д-р Гилен Ланкто: *„Ваксините разболяват хората... Те не защитават... Това е съвършена глупост, базирана на страх - страх от болести... Има много книги по въпроса, но лекарите не ги четат ... Те всички се подчиняват сляпо, това е истината."*

Махатма Ганди:
„Ваксинацията е варварска практика, която е една от най-смъртоносните самоизмами в наши дни."

„Тези, които са осъзнати противници на ваксинациите, трябва да имат смелостта да се изправят срещу всички глоби или гонения, на които биха могли да бъдат подложени по закон; ако трябва, дори да се изправят сами срещу целия свят в защита на убежденията си."

Иван Стаменов: *„Тялото е Божи Храм и пазенето на този храм е задължение на всеки християнин – това правило стои по-високо даже от светската Конституция. Задължение на всеки родител-християнин е както да пази телата на децата си, така и умовете им.*
А ваксините посягат и на телата, и на нервната система, включително на мозъка. От личен опит гарантирам, че религиозната обосновка върши работа."

д-р Кр. Севърин: *„Само за две години - 1991 и 1992, в САЩ са регистрирани 31 666 случая на странични реакции след ваксинации, включително 706 със смъртен изход. Почти 5% от нежеланите ефекти са класифицирани като сериозни. В същото време FDA признава, че само около 10% от лекарите докладват за страничните ефекти от ваксинации!"*

д-р Джеймз Шенън (от Националния здравен институт на САЩ): *„Единствената безопасна ваксина е тази, която никога не е слагана."*

„Townsend letter for doctors and patients" (февруари/март, 1994): *„Медицинската парадигма, според която ваксинациите ни дават имунитет, е в най-добрия случай икономическа конспирация, а в най-лошия - измама... Ваксинациите несъмнено отслабват имунната система на цялата човешка раса, поколение след поколение... Детските болести са абсолютно необходими за развитието на имунната система - както на отделния индивид, така и на цялото човечество."*

Д-р Атанас Гълъбов: *„В медицината и изобщо в здравната култура един от най-вредните, но за съжаление пуснал дълбоки корени митове, е този за предпазния характер на масовите имунизации. На медицинската професия и на обществеността от десетилетия се внушава, че те са главният фактор, допринесъл за намаляването и изчезването на определени инфекциозни болести и единствен метод, чрез който може да се извършва ефикасна профилактика в тази насока и дори да се подобри здравето на човечеството като цяло. Както обаче сами виждаме, такова нещо не става, дори напротив - появяват се нови, и то още по-сериозни инфекциозни болести и се увеличава броят на хората с хронични заболявания...*
Според Британската асоциация за напредък в науката честотата на детските болести е намаляла с около 90% за периода между 1850 и 1940 г., като това се свързва с подобрените условия на живот и хигие-

на още преди навлизането на задължителните масови имунизационни програми. Смъртността от морбили например е била снижена с 97% още преди въвеждането на съответната ваксина. Във Великобритания епидемиите и смъртността от полиомиелит, които достигнали своя връх през 1950 г., са намалели с 82% до 1955 г., когато се въвежда полиомиелитната ваксина. Но интересното е, че в Европа, в която въобще не са провеждани масови ваксинации срещу едра шарка и полиомиелит, епидемиите заглъхват по същото време.

Според публикация на Американската асоциация за напредък в науката в „Сайънс 86": „Европейските страни са изкоренили полиомиелита, без да ваксинират всички хора. Във Финландия например само една част от населението е било ваксинирано, но заболяването е изчезнало."

Дори СЗО признава, че в страните от третия свят честотата на заболелите и смъртността нямат пряка връзка с провежданите имунизации, а с хигиената и храненето!

Данните, отразени в доклада на д-р Кристин Севърин на една медицинска конференция, състояла се в Дейтън, Охайо, през ноември 1993 г., показват, че през 1989 г. почти три четвърти от докладваните случаи на морбили (дребна шарка) в щата са били при ваксинирани хора, като 80 % от тях са били при лица над 14-годишна възраст. При преглед на 1600 случая на морбили в Квебек, Канада, между януари и май 1989 г. се установява, че 58% от разболелите се деца са били ваксинирани. Американските центрове за контрол и профилактика на заболяванията (СОС) съобщават за случаи на заболели в 100% ваксинирани популации. Същевременно американското правителство признава, че морбили при здрави деца в училищна възраст е считано за заболяване с благоприятна прогноза.

При повече от 3000 случая на дребна шарка в Охайо от 1987 до 1991 г. не е докладван нито един смъртен случай или пък сериозно усложнение. Ваксината срещу заушка (паротит) също може да бъде много неефикасна - случаи на заболяване има при голям брой имунизирани деца в училищна и предучилищна възраст. Що се отнася до магарешката кашлица (коклюш/пертусис), половината от докладваните случая в Охайо между 1987 и 1991 г. са били при ваксинирани хора...

На международен семинар относно страничните ефекти от ваксинациите според представител на шведските здравни власти от 1979 г. в Швеция не се прилага ваксина против магарешка кашлица поради слабата ѝ ефикасност и високата честота на странични действия и поради факта, че епидемиите възниквали само у ваксинирани. В Германия също вече не се извършва имунизация срещу пертусис, като и в двете страни няма регистрирани смъртни случаи в резултат на болестта. Изследване, публикувано в „Ню Инглънд джърнъл ъф медисин" от 1994 г., показва, че над 80% от децата над 5-годишна възраст, които са се разболели от коклюш, са били имунизирани според протокола. За периода от 1900 до 1935 г. още преди въвеждането на ваксината, случаите на магарешка кашлица, включително и смъртните случаи в резултат на заболяването, намаляват значително - за САЩ със 79%, а за Англия с 82%.

Ваксинациите не само не предпазват ефикасно от болестите, които са предназначени, но напротив, увеличават риска от „заразяване" с тях, като дори самите те могат да предизвикват възникването на епидемии!

В Япония след въвеждането на задължителната имунизация срещу едра шарка през 1872 г. драстично нараства и заболеваемостта, и смъртността. До 1892 г. има вече 29 979 души починали и всичките те са били ваксинирани!

В началото на века Филипините преживяват най-тежката епидемия от едра шарка, след като 8 млн. души са получили 24,5 млн. дози ваксини, вследствие на което смъртността се увеличила 4 пъти!

Една година след въвеждането на ваксината на Салк шест области в Ню Инглъ́нд, САЩ, докладват за значително увеличение на случаите на полиомиелит. Например в Роуд айлъ́нд през 1955 г., т.е. непосредствено преди въвеждането на полиомиелитната ваксина, заболелите са били 22. На следващата година те са вече 122 - увеличението е 454%! В Масачузетс положението било още по-драматично: 273 случая през 1954 г. срещу 2027 за 1955, което представлява повишаване на заболеваемостта с 642% след въвеждане на ваксината!

Още тогава лекари и учени от Националния здравен институт на САЩ (NIH) отказвали да ваксинират децата си, защото са знаели за неефективността и опасността от тази ваксина. Но различни фармацевтични фирми, които били вложили пари в разработването ѝ и Националната фондация по детски паралич, убедили PHS (Службата за обществено здраве) да подпише фалшива прокламация, че ваксината е безопасна и ефикасна. Ето как финансовите интереси раждат митове!

През 1959 г. в Масачузетс 77,5% от всички заболели от полиомиелит, при които се е развила парализа, са били с направени преди това 3 имунизации. През 1989 г. в Оман избухва най-големият до този момент взрив от полиомиелит шест месеца след имунизационната кампания, като 98% от разболелите се са били ваксинирани. През 1986 г. при епидемия от коклюш в Канзас 90% от всички 1300 разболели се са били ваксинирани.

През 1993 г. при подобна епидемия в Чикаго разболелите се ваксинирани са били 72%. Има различни прийоми, които се използват, за да се представят ваксините като главна причина за ликвидирането или значителното намаляване на определени инфекциозни болести. По време на слушания в Конгреса през 1962 г. д-р Бернард Грийнбърг от отдела по биостатистика към Университета в Северна Каролина заявява, че случаите на полиомиелит са се увеличили драстично след въвеждането на масовите имунизационни кампании, но статистиките са манипулирани от PHS, за да се придобие противоположното впечатление. След започването на масовите имунизации съвсем целенасочено са били променени стандартите за поставяне на диагнозата „полиомиелит", както и дефинициите на други болести с цел броят на заболелите да изглежда по-малък и по този начин да се „докаже" ефикасността на ваксинациите.

В САЩ например след въвеждането на живата полиомиелитна вакси-

на на Сабин, за да се говори за епидемия от полиомиелит, вече трябвало да има съобщени не 20 случая на 100 000, както било дотогава, а 35. Освен това бил променен и удължен срокът и изискванията за наличие на остатъчна парализа. Заинтересованите компании и лица са прилагали и продължават да прилагат подобни методи не само по отношение на полиомиелита, но и на други заболявания, когато това им изнася и оправдава политиката и деянията им...

Министерството на здравеопазването на Великобритания признава, че ваксинационният статус определя името на заболяването, което се дава при проява на някакви симптоми след имунизацията. Това означава, че когато детето или възрастният развие след ваксинацията заболяването, за което е „имунизиран", или пък се проявят различни странични ефекти, то те се диагностицират като други заболявания и не се приема, че това са поствакcинални реакции. Така и усложненията, и смъртните случаи, предизвикани от ваксините, изкуствено се поставят в различна категория. При аутопсиите на пациенти, които са починали след ваксинация, този факт не се документира, а се пишат други диагнози, например миокардит, ептицемия, менингит и т.н., като по този начин се скрива истината.

Според Барбара Лоу Фишер, президент на Националния информационен център по ваксините в САЩ, не само не се проявява загриженост от страна на правителствените органи, но и се правят целенасочени опити да се потули истината за ваксините, многобройните странични ефекти и смъртни случаи след имунизации. Според данни на CDC всички случаи на полиомиелит в САЩ между 1973 и 1983 г., с изключение само на няколко внесени отвън, са били предизвикани от ваксинациите. Самият д-р Джонас Салк, създателят на битата полиомиелитна ваксина, заявява пред сенатска подкомисия, че епидемиите от болестта след 1961 г. са в резултат на имунизациите!

От CDC признават, че понастоящем живата ваксина на Сабин, която се дава през устата, е основната причина за случаите на полиомиелит в САЩ. Вирусът остава в гърлото една до две седмици, а в изпражненията до 2 месеца! Така че самите имунизирани се явяват резервоар на зараза.

За периода 1980-1985 г. са съобщени общо 55 случая - 51 след имунизиране и 4 при хора, върнали се от развиващи се страни. Трима от заболелите от полиомиелит по време на пребиваването си в чужбина са били ваксинирани!

Съвсем очевидно е, че ваксините не са надежден начин за предпазване от инфекциозни болести. Те не създават траен имунитет, така както естествено прекараното заболяване. Следва логичният въпрос: ЗАЩО ТОГАВА ДЕЦАТА ИЗОБЩО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ВАКСИНИРАНИ?

Поставянето на определена ваксина лъже тялото да се съсредоточи върху създаването на антитела, което обаче представлява само един аспект от комплексността на имунния отговор и не е сигурен показател за това дали човек ще бъде предпазен от дадена инфекциозна болест. Още през 1950 Британският медицински съвет публикува изследване, направено по време на епидемия от дифтерия, което показва, че

няма доказуема връзка между наличието или отсъствието на антитела и случаите на заболелите! Естествено придобитият имунитет в резултат на прекарано заболяване е очевидно сложно явление, включващо много органи и системи и не може да бъде наподобено само чрез изкуствено стимулиране на образуването на антитела.

Въпреки че специфичният имунитет срещу определена болест понякога може да се засили в резултат на ваксинацията, цялостният имунен отговор може да се влоши значително и организмът да стане податлив на много повече инфекции. След имунизирането много деца започват да боледуват и се появяват хронични проблеми като бронхити, астма, екзема и др...

Имунната система е така устроена, че да разпознава „своето" от „чуждото". Когато ваксината се вкара директно в кръвния ток на детето, тялото е лишено от възможността да реагира и да се защити по нормалния и най-ефективен за него начин, като вирусите имат значително улеснен достъп до вътрешните органи и тъкани, навлизат в незаразените клетки на тялото и започват да се размножават там. Това естествено обърква имунната система, защото тя не може да се ориентира вече кое е „свое" и кое „чуждо" и съответно кое е вредно и кое - не е. И тогава остават два възможни изхода - единият е да се понижат защитните сили като цяло и организмът да стане значително по-податлив на инфекции, или пък тялото да атакува собствените си клетки и тъкани, при което се развиват автоимунни заболявания.

Липсата на видими непосредствени реакции след ваксинацията не означава, че не настъпват хронични имунологични и/или неврологични проблеми. Понякога втората или третата доза могат да отключат заболяване. След започването на масовите имунизации се появиха здравни проблеми, които преди са били непознати или изявени само в много по-слаба степен - аутизъм, хиперактивност, дислексия и др. Последните 50 години се наблюдава истинска пандемия от алергии, автоимунни и хронични заболявания...

Когато говорим за ваксинации, винаги трябва да имаме предвид индивидуалната възприемчивост, а също така и огромната възможност на вирусите и микроорганизмите да мутират. Ето защо най-разумната идея е да засилим защитата на организма по естествен начин чрез методите, които ни подсказва природата...

Децата се раждат с относително недоразвита имунна система. Този преходен имунен дефицит се компенсира донякъде от защитните функции на кърмата и предадения от майката пасивен имунитет чрез антитела. През първите месеци на живота си новороденото не боледува от някои заразни заболявания, например морбили, при условие че майката е преболедувала. Естествено хранените кърмачета боледуват по-малко и по-леко от вирусни и бактериални инфекции. Постепенно организмът на бебето започва да реагира на многобройните антигенни стимули, идващи от бактериите, които започват да населяват кожата, горния дихателен тракт, червата, и от различни вируси и паразитни агенти. По този начин става укрепването и развитието на имунната система. Колкото повече ненужно тя се потиска в този

период, толкова по-слаба може да остане...

Знаем, че ако един орган не се упражнява, той атрофира. Ако имунната система непрекъснато се лишава от възможността да функционира и да се „упражнява" чрез срещата си с различни антигени, това постепенно ще доведе до нейното отслабване и невъзможност да се справя със своите задължения.

Детските болести като морбили, рубеола и заушка в действителност са полезни, защото те позволяват защитната система на организма да се развива правилно, докато имунизациите нарушават естествените етапи в протичането на този процес. Хора, които не са преболедували от морбили например, имат по-голяма честота на кожни, ставни и костни заболявания, а непрекараната заушка се свързва с по-висок риск от развитие на рак на яйчниците. От наблюдения е установено, че различни състояния като екземи, астма или често рецидивиращи инфекции на дихателните пътища могат да се самоизлекуват след прекарана дребна шарка или друга детска болест, тъй като по този начин чрез болестта организмът се е пречистил и е засилил защитните си механизми...

През 1990 г. в Швейцария група от 180 лекари в доклад, озаглавен „Медицински възражения срещу продължителната МПР имунизационна кампания в Швейцария", заявява следното: „В нашите брошури за пациенти ние се опитваме да покажем съвсем точно защо детските болести могат да имат и благоприятен ефект върху съзряването и развитието на имунната система на подрастващия организъм. Ако децата превъзмогнат болестта със собствените си съпротивителни сили, това дава възможност на имунната система да се развие и да си изгради устойчивост срещу други заболявания в детството и в зряла възраст."

Инфекциозните болести са съпровождали човечеството от най-дълбока древност. Още преди векове е било забелязано, че когато човек се е разболявал и оздравял от някои болести, след това той не боледувал отново от тях. Именно това означава терминът „имунитет". В „История на Пелопонеската война" древногръцкият историк и стратег Тукидид дава описание на чумата, нападнала Атина в 430 г. пр. н. е. Странното е, че тя се явява изведнъж и няма връзка с епидемиите в Европа и Средния изток. Самият той, прекарал заболяването, прави много интересни наблюдения за ефекта на болестта върху тялото и психиката на човека и възможната връзка между психологическото състояние и съпротивляемостта на организма: „Най-ужасното нещо от всичко беше отчаянието, което обземаше хората, щом разберяха, че са заболели от чума; те веднага изпадаха в състояние на пълна безпомощност, и предавайки се по този начин, губеха своите защитни сили... Но най-много съжаляваха болните тези, които бяха преболедували и вече оздравели. Те знаеха какво представлява болестта и в същото време се чувстваха сигурни, защото никой не се разболява два пъти, а ако случайно се случеше, то никога не беше фатално."

Масовите имунизации срещу дребна шарка, рубеола и паротит доведоха до промяна и в модела на протичане на заболявания. Те зачестя-

ват все повече при юноши и възрастни хора, като това е свързано с по-тежко протичане и възможност за усложнения. Освен това при много хора се проявяващ в атипична форма.

Безопасни ли са ваксинациите?

На обществото като цяло не се дава информация за многобройните странични ефекти от ваксинациите, които могат да бъдат твърде сериозни и понякога фатални. Самите медици са поставени в информационно затъмнение за реалния размер на тази опасност и дискутирането на краткотрайните и дълготрайните увреждания, настъпили в резултат на различни ваксини съзнателно се избягва от официалните медицински институции... Родителите са тези, които на първо място са отговорни за здравето на децата си. Те не трябва да се доверяват сляпо на медицинските институции и да не се страхуват да задават „неудобни" въпроси...

Сериозните странични ефекти, проявяващи се след поставянето на различни ваксини, общо взето, не могат да се лекуват от алопатичната медицина, но с помощта на хомеопатията те са били често успешно преодолявани през последните 100 години... Според вирусолога Алан Морис „Има достатъчно данни, които показват, че детските имунизации причиняват повече вреда, отколкото полза." А ето какво пише още в юлския брой на JAMA, 1926 г.: „В райони, където не се правят организирани ваксинации на населението, парализата е рядко явление. Невъзможно е да се отрече връзката между ваксинациите и енцефалита, който ги следва."

Според Информационната система за докладване на страничните ефекти от ваксинации (VAERS) към FDA годишно се получават между 11 000 и 12 000 официални съобщения, от които около 1% за смъртни случаи и около 15% за сериозни проблеми, налагащи хоспитализация или завършващи с трайна инвалидност...

При проучване в Ню Йорк се установило, че само 1 лекар на 40 съобщава за смърт или увреждане, настъпили в резултат на имунизация! През 1986 г. се създава, забележете, Програма за компенсиране на щетите от ваксинации (VICP), която до настоящия момент е изплатила повече от 1 млрд. USD за различни увреждания или смърт, настъпили след ваксинации, като има заведени още хиляди дела.

Въпреки всички горепосочени факти, на обществото непрекъснато се повтаря, че „ползите от ваксинациите превишават по значение рисковете". Според д-р Дж. Келър хората се ваксинират главно под натиск и под въздействие на умело насаждания страх от определени болести. Клинптън Милър заявява в изказване пред Долна камара на Конгреса на САЩ, че при масовите имунизационни програми се наблюдават следните тенденции: да се преувеличават ползите от ваксинациите, като същевременно се омаловажават или напълно се пренебрегват рисковете, свързани с тях, да се създава впечатление за неотложност на ситуацията, когато такава в действителност не съществува; да се стимулира ваксинационен ентусиазъм сред обществеността; да се разширяват дори пълномощията на полицията и други институции, за да налагат по недемократичен начин ваксинационните идеи; да се

поддържа прилагането на дадена ваксина дори когато вече е била многократно дискредитирана, и да се заглушава по всякакъв начин гласът на образованите и разумни инакомислещи.

Медицинската индустрия е създала мита за „страшните" детски болести и съответно е предложила „решението" за тяхното унищожаване - ваксините. На родителите с години се насажда страхът, да не би детето им да се разболее от една в действителност невинна болест, която би била полезна за развитието на имунната му система и би му дала доживотен имунитет, и са накарани да приемат за нормално и дори полезно внасянето на токсични коктейли в оформящия се детски организъм! Със сигурност те не знаят, че през последните десетилетия в САЩ смъртността в резултат на имунизации срещу детските болести превишава почти десетократно смъртността от самите заболявания!

Ето един от начините да се манипулира съзнанието на лекарите според д-р Вира Шнайбнер: В по-старите версии на медицинските учебници детските болести са описани като доброкачествени и тези, които ги прекарат, остават с траен имунитет за цял живот. В новите издания, публикувани след въвеждането на съответните ваксини като МПР (морбили-паротит-рубеола) например, заболяванията са описани вече като носещи значителен риск, но затова пък тяхното ликвидиране се извършва посредством масовите имунизации! Разбира се, когато хората не познават целия богат арсенал от манипулативни методи и прийоми, които се използват, за да ги накарат да извършват действия дори против убежденията си не могат да им се противопоставят.

Като цяло фирмите използват различни механизми, за да потискат негативната информация, която би трябвало всички да знаят. Те не са задължени да извършват проучвания за дълготрайните странични ефекти от ваксинациите, нито пък да правят сравнителни изследвания с алтернативни методи, като например хомеопатия, за ефективността на профилактиката и лечението. Те нямат никаква изгода от това да се вдига шум около тези въпроси, защото знаят какъв ще е крайният резултат и той въобще няма да бъде в тяхна полза. Техният интерес е да произвеждат нови и нови ваксини и да ни убеждават, че това е „войнственият сигурен начин" да се предпазим от заболявания. Да, това е сигурен начин, но да си напълнят джобовете за сметка на здравето и на влошаващия се генофонд на цялото човечество.

Ето мнението на д-р Кр. Севърин: „Докато на родителите не се даде шанс сами да решават дали да се слагат ваксини на децата им, то значи, че на тях им се отрича правото на съгласие, без да са информирани достатъчно по въпроса. Защо ваксинациите да са по-различни от други медицински процедури, които изискват съгласието на пациента, след като е бил информиран за ползите и рисковете от тях?"

Наскоро моя близка приятелка ми каза, че не желае бебето ѝ да бъде ваксинирано. Тя споделила със своя педиатър опасенията си от възможни усложнения след имунизацията, като например появяване на гърч или други реакции. „Няма нищо страшно" - бил отговорът - „ще му дадем диазепам преди ваксинирането или пък, след това, ако такова нещо

се получи."(!) При подобен начин на разсъждение от страна на медицинската професия не бихме могли да очакваме положителни промени в здравеопазването.

Д-р Р. Менделсон пише: „Ние вече видяхме какво бедствие е медицината, която лекува, но т. нар. превантивна медицина е също толкова опасна... Най-голямата заплаха идва от опасните и безуспешни опити да предпазим децата от детските болести чрез масови имунизации. Имунизирането не е единственият фактор, който определя дали даден човек ще се разболее от дадено заболяване. Много други фактори като хранене, условия на живот и хигиена имат важно значение... Понякога самата ваксинация може да отключи заболяването... Бурното увлечение на модерната медицина не е никъде толкова явно видимо, както при фарса с ежегодните противогрипни ваксини. Не мога да не мисля за тях, без да се сетя за една сватба, на която бях поканен. Странно, но родителите на младоженците не присъстваха и изобщо нямаше хора над 60-те. Когато попитах къде са възрастните хора, ми казаха всички те са били ваксинирани срещу грип преди няколко дена сега били по къщите си, възстановявайки се от страничните ефекти на ваксината!"

Представа за реалните опасности, които крият противогрипните ваксини, може да се получи от т.нар. голямо фиаско със свинския грип от 1976 г. След щателно правителствено и медийно проучване последва разкритието на 565 случая на парализа по типа Гилен-Баре в резултат на ваксинациите и около 30 „необясними" смъртни случая на възрастни хора няколко часа след слагането на инжекцията. Не е известно дали противогрипната ваксина не предизвиква по време на бременността увреждане на плода, тъй като няма никакви изследвания във връзка с това. Добре е да се знае, че след естествено преболедуване от грип не само че се придобива траен имунитет срещу съответния щам, но освен това организмът е в по-висока готовност да неутрализира инфекция с грипен вирус, подобен на този, с който човекът вече се е срещнал...

Ето и мнението на Международната група за най-съвременни изследвания, в която влизат учени и лекари от различни страни: „Какво се случва през последните 50 години? Обмислено и съзнателно вкарване на биологични токсини в човешкото тяло, които увреждат здравето, репродуктивните способности, интелигентността и социалното поведение. Като резултат се проявяват социални заболявания, включващи проблеми с обучението и усвояването на знания, престъпност и други инволюционни феномени, които позволяват на определени социални групи да контролират съзнанието на населението чрез поддържане на конфликти, като по този начин пречат на планетарната еволюция и същевременно жънат огромни печалби от биологичната и неврофизиологичната дегенерация на обществото"."

В *„Световната конспирация срещу здравето"* д-р Гълъбов дава още много примери и информация за вредата от ваксините, но смятам, че за всеки буден човек това знание е достатъчно, за да съзнае отговорността, която носи пред Бога, за решението си дали ще подложи себе си (и още повече повереното му дете) на това дяволско деяние.

Сега ще опиша още няколко важни факта, свързани с този въпрос, а накрая ще споделя и идеи за решение, понеже от цялото това знание няма никаква полза, ако не го използваме за конкретни действия.

Преди няколко години основателят на Microsoft и един от най-богатите хора в света, Бил Гейтс, представи официално малка част от плановете на *„елита"*. Този *„благодетел на човечеството"*, който използва „за всеобщото благо" своите милиарди чрез (освободената от данъци) фондация *„Бил и Мелинда Гейтс"*, се изказа по повод проблемите с болестите и недостига на храна в Африка, както и в борбата срещу бедността. На затворена конференция в Лонг Бийч, Калифорния, наречена TED2010, в речта си *„промяна към нула!"*, той представи предложението си за изкуствено намаляване на CO2 в света до нула до 2050 г., като каза: *„Първо, ние имаме хора. В днешния свят на Земята живеят 6.8 милиарда души. Този брой ще се увеличи на около 9 млрд. Сега, ако наистина свършим отлично работата с новите ваксини, здравни грижи за репродуктивното здраве, ние трябва да го намалим, може би с 10 или 15 процента." (www.ted.com/talks/bill_gates)*

С други думи, един от най-влиятелните хора в света ясно заявява, че ваксината ще се използва за намаляване на населението. Когато Бил Гейтс говори за ваксини, той знае какво казва. През януари 2010 г., пред елита на Световния икономически форум в Давос, Гейтс обяви, че през следващото десетилетие фондацията му ще даде 10 милиарда долара за разработване и доставяне на нови ваксини за децата в развиващите се страни.

От близо 15 години фондацията на Бил и Мелинда Гейтс е на кръстоносен поход, целящ ваксинирането на всяко дете на планетата. Една от основните географски мишени е Африка, където липсата на хигиена и чиста вода са създали условия, при които безпроблемно виреят заболявания като менингит и малария. Но вместо да се опитат да отговорят на тези основни нужди, мултимилиардерите и многобройните им съюзници бият ваксини на местното население като решение на проблема, което, от своя страна, предизвика бум на случаи на парализа сред по-младите жители на Африка.

Както беше отразено наскоро от разследващата журналистка Кристин Ингланд за *Vactruth.com*, например малкото селце Гуро в северната част на Чад наскоро стана жертва на тъмната страна на тази ваксинационна програма, след като най-малко 50 младежи от района се парализираха след ваксинация с *MenAfriVac* – нова ваксина против менингит, разработена специално за Африка. Изтъквана като превантивен лек за менингит, ваксината *MenAfriVac* е причинила на всяко от децата (някои от които едва седемгодишни) халюцинации, конвулсии, а накрая и парализа.

Според братовчед на две от ваксинираните деца, ужасяващите странични ефекти на *MenAfriVac* започнали да се появяват в рамките на 24 часа от нейното поставяне. Много от децата, засегнати от нея, веднага започнали да изпитват главоболие и да повръщат, а след това се стигнало и до *„неконтролируеми конвулсии"*. А когато родителите и местните власти се опитали да се обадят на държавните служители от високите етажи на властта, за да потърсят помощ за засегнатите деца, техните молби били пренебрегнати.

„Защо големите организации похарчиха $571 милиона за един ваксинационен проект, когато кладенците за чиста питейна вода се конструират за по-малко от $3000 от Международния комитет на Червения кръст?" – пита Ингланд в поредица от важни въпроси по отношение на това катастрофално събитие. *„Защо тази ваксинационна програма не е спряна и какво правят тези организации, след като причиниха това варварство в Гуро?"*

Факт е, че не съществуват никакви реални клинични проучвания на ваксина преди масовото ѝ производство – знаехте ли това? Да, фармацевтичните компании инжектират неколцина доброволци и наблюдават за симптоми в период от около 14 дни, но това не е истинско клинично проучване. То е за твърде кратък период и в крайна сметка е спонсорирано от самия производител. Никой не може да каже какви последствия може да има тази ваксина след една или пет години. Пък и на кого ли му пука...

Още една истина за противогрипните ваксини е, че те евентуално ще работят само ако се върнем назад във времето и се сблъскаме с миналогодишния вирус. Това е така, защото всяка година ваксината против грип се прави от миналогодишен щам на вируса. Вирусите мутират бързо, което довежда до структурни промени в самите тях, а това често е достатъчно за заобикаляне на антителата в имунната система, особено ако тези антитела са били създадени в отговор на различен щам на вируса.

През 2010 г. Journal of Pediatric Infections & Diseases публикува статия, препоръчваща на майките да забавят жизненоважното кърмене, за да се *„подобри"* ефектът от ваксинациите. Майчиното мляко можело да попречи на силата на ваксината, например на ротавирусната. Авторите на нова публикация твърдят, че кърмата, която повишава естествения имунитет, може да се отрази негативно върху действието на ваксината. Естествено се премълчава връзката между ваксините и повече от 189 заболявания – тази връзка е наблюдавана и доказана в множество рецензирани изследвания.

В публикацията учените заявяват, че кърменето трябва да бъде спряно, за да се подобрят ефектите от ваксинацията. Тази препоръка е специално насочена към развиващите се и бедни страни, които по правило най-често стават обект на масови програми за ваксинация, спонсорирани от фондацията на Бил Гейтс или от ООН. Необходимо е да се отбележи, че за децата в тези бедни нации майчиното мляко много често е единственият източник на качествени хранителни вещества. Но въпреки това статията препоръчва именно спирането на този източник. С други думи, отслабването на имунната система на децата е желаният ефект, който учените търсят, за да подобрят силата и *„ефективността"* на ваксинацията.

В добавка, изследователите намекват и че майките би трябвало да хранят децата си със синтетични храни. Известно е, че изкуствените храни не само не се доближават до кърмата, която естествено повишава имунитета, но даже могат да увреждат бебетата. Освен това, поради факта, че съдържат множество токсични съставки, също като полуфабрикатите, изкуствените детски храни могат да се свържат с повишения риск от SIDS (Синдром на внезапната детска смърт) и много други заболявания.

По-късно и Центърът за контрол на заболяванията (CDC) разпространи

изявление, което призоваваше отново към спиране на кърменето.

По този начин една държавна агенция, за която се твърди, че е създадена да спира разпространението на болестите, учи майките да спрат едно нещо, за което има планини от доказателства, че не само е полезно, но жизненоважно за здравето на бебето.

Питали ли сте се някога кое кара някои сайтове да пропагандират ваксините? Ето го и отговорът: Фармацевтичните компании им плащат огромни суми, за да го правят. Това съдружие обикновено не е известно на нищо неподозиращите родители — особено в случаите на популярни сайтове като WebMD.

Според документи, публикувани на официалния сайт на фармацевтичната компания Merck, от 2008-ма до 2012 г. са били платени поне $3,592,850 на Medscape LLC, спонсор на WebMD Health. Сумата вероятно е още по-голяма, тъй като един от документите с подробности вече не е на сайта им.

Публикациите в други раздели на този сайт омаловажават страничните действия на ваксините и избягват да обясняват какво се съдържа в тях. Например Merck съкращават списъка с токсични съставки във ваксините, като изброяват само алуминий, живак/тимеросал, антибиотици и формалдехид, като за всяка от съставките е направено описание със само по едно изречение.

Рядко се говори за това, че ваксините съдържат вредни съставки, каквито има в домакинските препарати за почистване, в спермицидните материали и дори в някои козметични продукти, които са забранени в редица страни. Защитниците на тази човеконенавистна практика не само омаловажават токсичността на тези съставки, но забравят да споменат някои от другите добавки във ваксините. Какво имам предвид? За начало, ето само няколко от съставките:

• Живак - един от най-токсичните елементи, известен на съвременната наука. Въпреки това го поставят умишлено в устите на деца под формата на *„сребърни"* пломби, които, въпреки името си, всъщност съдържат повече живак, отколкото сребро.

Живакът е вреден за всеки – и за възрастните, и за децата – тъй като е тежък метал и силен невротоксин. Ние сме изложени на живак и алуминий (друг метал във ваксините) от различни източници, всеки от които представлява сериозна заплаха за здравето ни. Това важи с особена сила в наши дни, тъй като природният живак около нас постоянно нараства през последните 15 години. И какво по-опасно и пагубно от идеята да се инжектират течности с живак директно в кръвоносната система, след което те могат да причинят какви ли не очаквани и неочаквани увреждания.

• Алуминиев хидроксид (токсичен тежък метал, поразяващ нервната система)

• Формалдехид (канцерогенен токсин)

• Фетален телешки серум - Телешки фетуси (зародиши), умъртвени чрез аноксия (лишаване от кислород). За да се извлече серум от тези фетуси, майката също се убива. Годишно и в световен мащаб се произвеждат около половин милион литра суров фетален телешки серум. За целта се убиват

между 1 и 2 млн. фетуса, съответно и техния носител.

• Абортирани фетални тъкани (човешки диплоидни клетки)

• Бъбречна тъкан от лабораторни маймуни

• Мозък от лабораторни мишки

Токсичното въздействие на живака във ваксините – известен още като тимеросал – за пореден път беше потвърдено през 2011 от учени към Бразилския университет. Техният доклад беше шестият значителен само в рамките на няколко месеца, който заклеймява използването на живак в медицината – аргументацията е, че живакът нанася сериозни поражения върху мозъка и е свързан с появата на аутизъм и други заболявания при децата, а при възрастните води до развитие на Алцхаймер.

Д-р Жозе Дореа и неговите колеги са извършили продължителен и задълбочен анализ на информацията от различни по-ранни проучвания и актуални бази данни. Акцентът е бил върху въздействието на тимеросала и/или етилживака върху нервните тъкани. Резултатите са категорични, че тимеросалът е силен невротоксин, който се натрупва в мозъчната тъкан и там нанася жестоки поражения, като необратимо уврежда или умъртвява нервните клетки.

Освен това, ваксините са не само чиста отрова за нас, хората, но е доказано, че причиняват рак и при животните. В наскорошна публикация в „*The Ledger*“ изтъкнатата ветеринарна онколожка Кари Милър призна, че възпаленията, причинени от ваксините, могат да предизвикат появата на рак след години. Независимо дали става дума за задължителната ваксина против бяс, или за друга вирусна и бактериална ваксина, която обичайно се поставя на котките, тези животни вече се намират в рисковата група на потенциално болните вследствие на инжекциите – се признава още в статията.

Поради тази причина, специален екип към Американската ветеринарно-медицинска асоциация (AVMA) препоръчва канцерогенните ваксини да се поставят на места, които по-късно ще позволят по-лесното отстраняване на туморите. Вместо да не ваксинира изобщо котките, единственото хрумване на специалния екип е да поставя ваксините на различни места по тялото на животните, така че, когато там се появи тумор, да бъде по-лесно третирането му с операция, химиотерапия и радиация.

Според д-р Дон Хамилтън, ветеринарен хомеопат в Ню Мексико, повечето ваксини за домашни любимци са безполезни, защото *„поощряват появата на точно толкова болести, колкото са и тези, срещу които уж предпазват”*.

През януари 2012 г. информационния сайт InfoWars.com публикува информация за лекар, който е докладвал на социалните служби майка, отказала да ваксинира детето си. Новината гласи:

„За пореден път тираничните лапи на медико-индустриалния комплекс, поддържан безрезервно от Големия брат, се вкопчиха в плътта на една интелигентна и образована майка, която отказа да се поклони на лъжите за ваксините. Рейчъл Гармън, жителка на Сентър Каунти, Пенсилвания, наскоро завела 2-годишния си син за профилактичен преглед при педиатър. Лекарката установила, че детето е напълно здраво.

Ненадейно лекарката, която явно е била посветена и обучена да тро-

ви малки деца „в името на науката", започнала да натрапва ваксини на майката. Рейчъл, от своя страна, упорито настоявала, че има „твърди убеждения против ваксините и няма да позволи да ги поставят на сина й". Тя отказала и да подпише един документ от Американската педиатрична академия, който в общи линии кара родителите да декларират, че са ужасни същества, задето лишават децата си от отровните ваксини.

Няколко дни по-късно г-жа Гармън намерила бележки, залепени на вратата на дома й, които били изпратени от представител на пенсилванската полиция. Той пожелал среща с майката, тъй като лекарката подала официален доклад, в който поведението на Рейчъл било посочено като „подозрително". След като полицаят се срещнал с „подозрителната" майка и нейното напълно здраво дете, се озадачил още повече, тъй като педиатърката била изпратила доноса си и на социалните служби (за да проучат Рейчъл и евентуално да ѝ отнемат детето)."

Случаят на г-жа Гармън е много подобен на един по-ранен, при който социалните служби отнеха малолетната дъщеря на американката Мериан Гадболдо от Детройт. Причината беше, че г-жа Гадболдо също отказвала да ваксинира детето си, но и да му дава предписания токсичен медикамент *Risperdal*, който е с доказано вредни странични ефекти. Дъщерята на Гадболдо беше отнета по жесток начин от специалните части (SWAT) и единствено мощната обществена подкрепа доведе до разбиване на медико-държавния диктат и щастлива развръзка – майка и дъщеря сега отново са заедно.

През 2012 *InfoWars.com* оповести, че *GlaxoSmithKline*, втората по големина фармацевтична компания в света, е глобена $93000 заради *„нередовна документация"* и незаконни изпитания на ваксина, в които са участвали много аржентински деца. Всички те са били на възраст под 5 години, а вследствие на експеримента, извършен миналата година, поне 14 от инжектираните бебета са починали.

От информацията по темата става ясно, че агенти на компанията са вербували децата предимно от семейства с неграмотни родители, като са ги карали да подписват документи, без да разясняват, че ваксината не е одобрена, а децата ще играят ролята на опитни мишки.

От проучване, резултатите на което бяха публикувани в *„Human and Experimental Toxicology"* през май 2011 г. става ясно, че държавите с по-висока детска смъртност са тези, при които е задължително на бебетата да бъдат поставяни повече ваксини. Например бебетата в Съединените щати получават по 26 ваксини — това е най-много в света — като на всеки 1000 бебета умират над шест. От друга страна, Швеция и Япония поставят най-малко ваксини на бебетата (12), като там детската смъртност е под три на 1000 живородени.

Авторите на изследването (Нийл З. Милър и д-р Гари Голдман) са направили преглед на литературата за имунизационните практики в САЩ и 33 от държавите с по-ниска детска смъртност. След това са направили статистики за общия брой на ваксините, поставяни на деца под едногодишна възраст във всяка страна. За всички 34 държави са направени таблици, при които се съпоставят данните за детската смъртност и задължителните

дози ваксини. При съпоставянето на тези данни е открита връзка, отчитана в огромното болшинство от държавите. А именно, че когато броят на поставяните ваксини е висок, се отчита и висока детска смъртност.

През март 2011 г. японските власти забраниха на лекарите да използват пневмококови и ХИБ ваксини, тъй като четири деца починаха веднага след ваксинацията. Според множество алтернативни медии обаче 2000 бебета са умрели в САЩ след ваксинация срещу тези болести. Също така властите отказват да предупредят родителите за рисковете и да прекратят производството на тези ваксини.

Само за пет години (от 2006 до 2010 г.) са регистрирани странични ефекти от пневмококовите и ХИБ ваксините у 17595 души. 464 от тях умират след ваксинацията. Тук трябва да се отбележи, че тези числа представляват само *„официалната"* статистика на VAERS (Горещата телефонна линия за странични ефекти от ваксините).

Обобщено, четири япончета загинаха, след като ги инжектираха с ваксини, а японското министерство на здравеопазването прекрати имунизационната програма. Американските здравни власти обявиха това действие като *„глупаво"*, въпреки че вероятно ще спаси още бебета от увреждане и смърт. В Съединените щати хиляди умират след ваксинация срещу същите заболявания, но на властите не им пука. Пропагандаторите на ваксините вярват, че децата са нещо лесно прежалимо – за тях малките са просто клиентела, която могат да използват за лични печалби. Осакатяването и убийствата на американски граждани чрез задължителни ваксини просто се разглежда като цената на това да правиш бизнес.

Първото спечелено съдебно дело, в което беше доказана връзката между ваксините и аутизма, беше голямо постижение. Бе отсъдено Хана Полинг да получи над 1.5 милиона долара, за да ѝ бъдат осигурени адекватни грижи, като компенсация за изгубени ползи и за причиненото страдание през последната година. А след това семейството ѝ ще получава по 500 хиляди долара годишно, за да ѝ осигурява нужните грижи.

Тери Полинг, майка на 9-годишната Хана, казва: *„Дъщеря ми, която беше напълно нормално дете, един ден получи девет ваксини, след което внезапно всичко се промени."* Хана Полинг била като повечето деца. Когато била на 19 месеца, нейният педиатър отбелязал, че тя е *„будна и активна"* и *„говори добре"*. На същата тази визитация детето получило пет инжекции – девет дози ваксини. Почти веднага малката получила треска, гърчове и здравето ѝ рязко се влошило. Осем години по-късно държавата тихомълком призна, че ваксините са утежнили едно заболяване на клетъчно ниво, оставяйки Хана с трайно мозъчно увреждане и симптоми на аутизъм. С други думи, Хана вече няма нищо общо с онова нормално, щастливо и изпреварващо възрастта си 19-месечно дете, което някога е била.

Интересна беше и истерията около свинския грип през 2009/2010 г., когато се *„очакваха"* 2 милиарда жертви, а те се оказаха не повече от всеки друг грип - около една хилядна от прогнозираните. За сметка на това стотици милиони долари бяха похарчени за ваксини, вместо за нещо, което наистина би подобрило живота на човечеството.

В същото време южнокорейския политик Д-р Шим Дже-Чеол (депутат

в управляващата партия) цитира изследванията на тамошния *Център по контрол и превенция на заболяванията* – официално са отчетени 2593 случая на странични ефекти само от ваксината срещу свински грип. Сред тях има и смъртни случаи.

На 21.06.2010 г. китайската медия Xinhua News Agency публикува следната новина:*„Бари Дж. Маршал – нобелов лауреат за медицина от 2005 г. и клиничен професор в университета на Западна Австралия – казва, че в бъдеще хората могат да бъдат ваксинирани чрез поглъщането на капсули, вместо с инжекции. Той направи това изявление в неделя на форум от Световното изложение в град Вукси (Китай).*

Той споделя и докъде е напреднала разработката:

„Един от проектите, който започнахме, показва известни успешни резултати при животните. Идеята е, че взимаме гените на грипен вирус, поставяме ги в бактерия, при което бактерията става нещо като (жив) грип, след което даваме бактерията на някого. Може да се предвиди, че в бъдеще това може да става чрез някой хранителен продукт – бактерии на капсули. Но след като ги погълнете, те ще живеят в стомаха ви за няколко седмици. През това време имунната ви система ще се активира и ще бъдете ваксинирани срещу грип."

По същото време стана ясно и друго:

Действията на Световната здравна организация, агенциите на Европейския съюз и националните правителства срещу пандемията на грипния вирус H1N1 доведоха до големи разхищения на държавни пари и породиха напразни страхове у хората в Европа. Това се посочва в доклад на Комисията по социалните, здравните и семейните въпроси към Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

Текстът, изготвен от британския депутат Пол Флин, бе одобрен в петък от парламентарната комисия преди разискванията в пленарната зала. Флин каза пред комисията:

„Има изобилни доказателства, че сериозността на пандемията бе силно преувеличена от СЗО, което доведе до неоснователно преразглеждане на приоритетите на общественото здравеопазване."

Според депутата пандемията не е била реална, а кампанията за ваксиниране е била *„широко лечение с плацебо"*.

На 24 май 2010 BBC News писаха за това, че лекарят, който пръв посочи връзката между ваксинациите и аутизма, ще бъде зачеркнат от медицинския регистър. Д-р Андрю Уейкфилд беше обвинен в лошо ръководене на оспорваното изследване и в неетично поведение. Уейкфилд, който живее в САЩ, определи обвиненията като нечестни и възнамерява да обжалва решението.

Резултатите от изследванията му, според които ваксинациите срещу морбили повишават риска от аутизъм при децата, доведоха до рязък спад сред желаещите за имунизация, а самите резултати бяха атакувани и дискредитирани с обяснението, че д-р Уейкфилд е действал *„нечестно и безотговорно"* при провеждането на проучването си.

„Разследването върху работата на лекаря не е имало за цел да провери дали откритията са верни, или грешни, а е съсредоточено върху

методите, ползвани при изследването“ – се казва още в статията на BBC.

Винаги в подобни случаи сме свидетели на подлата стратегия *„Събори човека, за да стъпчеш и онова, за което той се бори.”*

Освен всичко дотук, според Майк Адамс сезонните противогрипни ваксини не само са опасни сами по себе си, но чрез тях може умишлено да се разпространят глобални пандемии и биологични оръжия (които са планирани от тъмната ложа и за които се говори в множество пророчества).

Той пише: *„Макар по начало ваксините да са били създадени с идеята да пазят хората от болести, от доста време насам те се планират и използват като биологични оръжия, разпространяващи болести. Това е и причина хората, които се разболяват от грип зимно време, да са същите, които се ваксинират редовно. В близко бъдеще, когато глобалистите преценят, че човешката популация е надхвърлила „лимита”, ще станем живи свидетели на вирус, който „контролира популацията” и ще действа точно чрез ваксините. Появата му ще е съпроводена от рекламна кампания, която ще предлага даже пари на хората, за да се ваксинират („Ваксинирай се против грип – спечели $25!”)*

Целият този план, разбира се, не е нищо повече от мярка за „контрол на популацията” и ще се приложи, за да елиминират хората с нисък коефициент на интелигентност – онези, които са достатъчно глупави, за да се подложат доброволно на инжекция с биологично оръжие, което е пакетирано и продавано като „ваксина”. Глобалистите вярват, че тази програма за евгеника ефективно ще освободи човечеството от „расата на глупавите”. Тук човешките мъки и страдания, които ще причини тази програма, нямат никакво значение.”

Цялата история с ваксините е една добре планирана пропаганда, чиито организатори са вложили милиони долари и са получили милиарди. Без да броим факта, че основната цел на имунизациите не е нито нашето здраве, нито техните приходи, а много по-дълбоко влияние върху нашите тела, което да ни превърне малко по малко в послушни, дегенерирали роби. Един Бог знае какъв дяволски коктейл от вещества вкарват в нас още от самото ни раждане и как те се отразяват на нашите чувства, мисли и воля.

Днес се иска голяма будност, за да не позволим това да се случва и с нас, а също и да имаме смелостта да говорим истината, за да помогнем и на други братя и сестри по Земята да не се подлагат на този геноцид, който освен всичко е и противоконституционен заради неприкосновеността на тялото. Иван Стаменов дава няколко много добри идеи за избягване на задължителните ваксинации. Ето ги и тях:

1. Стига да се въоръжите с търпение и да проявите упоритост, ще намерите чудесни и кадърни лекари, които са напълно наясно със сигурните рискове и вреди от масовите програми за ваксинация.

Казано инак, сменете си лекаря с такъв, който не упражнява псевдонаучен диктат и няма ви гледа като „полезно изкопаемо” или „сектант”, когато му кажете, че няма да пишете вашето дете доброволец за... Имайте предвид, че намирането на читав лекар може да е трудно. Твърде вероятно е да намерите вашия човек чак след дузина разочарования от срещата с програмирани биороботи в бели престилки. Когато откриете правилния лекар, той/тя ще ви каже как се заобикалят

„задължителните" ваксини. (Няма да навлизам в подробности тук, за да не информираме „добрите" властници и олигарси какъв е номерът.) Не е необходимо вие да учите знаещите лекари, добре ориентирани и в условията на средата. Така, с намирането на читав човек, проблемът ви приключва. Дори въпросният лекар да е пред пенсия, той/тя един ден ще може да ви насочи към колега, който да продължи делото и да защитава интересите ви за години напред.

2. Когато „изборът" се състои, да речем, от две зомбита, които надменно ви смятат за по-тъпи от тях и претендират, че са по-добри родители от вас, ще се наложи да опитате с тежката артилерия в аргументацията. Коя е тя? Инвестирайте в здравето на детето, като платите за ваксината и труда на лекаря, но с уговорката че ваксината няма да отиде в тялото на хлапето, а в кошчето за боклук.

Можете да сте убедени, че вярата на зомбито в ползата от ваксините е по-слаба от вярата му в силата на парите. Вашата парица може да се окаже царица!

Именно това е най-честото средство за спасение от „задължителните" ваксини, което се практикува от мои познати. Съветът ми може да се разглежда като призоваване за даване на подкупи и в същността си е точно това. Съответно, изберете ли този подход, бъдете разумни и не се хвалете пред когото ви падне. Споделяйте опита си само пред хора, за които сте сигурни, че споделят вашите възгледи и търсят решение на проблема, който самият вие сте имали доскоро. Ако се изправите пред моралния въпрос – дали подкупът е грях – размишлявайте кое е по-важното: да угодите на пропагандаторите и екзекуторите на фармафията, които ви вменяват задължения, или да угодите на Бога, който ви е поверил грижите за една душа, за да ѝ създавате условия за пълноценен живот във физическо тяло без отрови и неосакатена нервна и имунна система. А след това се запитайте на Кого ще ви е по-трудно да отговаряте за (без)действията си.

3. Минавайте между капките! Ако го правите тихомълком, обмислено и разумно, почти със сигурност ще минете „извън радара" на Големия брат. Давам този съвет след богат личен опит, практически доказан, че е работещ. Споделял съм вече на няколко пъти, че, наред с други неща, преди години просто не се явих на една „задължителна" наборна комисия за поставяне на МАНТУ. Имаше ли заплахи за икономически репресии (глоби) и дори лишаване от свобода? Имаше. Нито глоби съм платил, нито съм лишен от свобода. Думата „задължително" означава единствено и само това, което означава за ВАС. А за мен тя не струва и колкото хартията, на която е написана, ако влиза в противоречие с вътрешния ми усет за „редно и нередно", „морално и аморално", „свобода и тирания". Всъщност това със заплахите за „лишаване от свобода" и „родителски права" е направо комично, когато имаме предвид, че реално лишени от свобода са всички, които се връзват на риториката, че ваксините наистина са задължителни. Диктатът и задълженията сами по себе си говорят за всичко друго, но не и за предоставена свобода.

Свободата, драги мои читатели, не се дава даром. Или я имате в себе си, или я нямате. Ако я имате, пазете я и я защитавайте като очите

си. Разбира се, казвам всичко това само за родители, които оценяват децата си по-скъпо, отколкото детските надбавки...

Ако изберете този съвет, трябва да сте готови да се вкарате в поредното приключение – този път не в издирване на читав и осведомен лекар, а в търсене на училище, където псевдонаучният и политическият диктат не са на почит, което е доста трудна задача. Причината е ясна – докато един лекар може да поеме някои рискове, като се опълчи тихомълком срещу тиранията, при училищата е по-сложно, понеже там решенията обикновено се взимат от много хора на базата на „груповата отговорност", която изключва каквато и да било лична отговорност. Така че, изберете ли Четвърти съвет... мислете за домашното образование, при което вие, като родители, решавате КАКВО и КАК да учи повереното ви от Бога дете. Ако искате, го учете за житието и страданията на Бойко Борисов и предшествениците му. Ако искате – за „Моята молитва" на Ботев, изхвърлена от държавното образование, понеже молитвата е ПРОТИВ бога на самозабравилите се царе и патриарси. Излишно е да се заблуждаваме – домашното образование не е легализирано и най-вероятно никога няма да бъде.

Не защото е по-лошо от държавното – напротив – а защото е потенциална заплаха срещу индоктринацията на малките, тъй необходима за укрепване на клатещите се тронове и корони. Но това, че нещо не е законно, не означава автоматично, че не трябва да го правите или че е неморално – не и когато законите се приемат или отхвърлят от най-голямата пасмина във всемира. Правете това, което смятате, че трябва да правите, пък да става каквото ще – Господ обича смелите и презира страхливците.

31.7. Индустрията за „борба с рака"

Д-р Лий Каудън: *„За раковата индустрия пациентът е източник на печалби. Действителните клинични и научни данни не подкрепят твърденията за ефикасност на предлаганите терапии. Конвенционалните антиракови лечения са наложени, защото те носят пари, а не защото лекуват. Десетилетия провеждащите тази политика ви държат в невежество по отношение на истината, и ще продължава да бъде така, ако не се събудите и не прогледнете какво се крие зад тяхната реалност."*

д-р Алън Никсън (бивш президент на Американското химическо общество): *„Като химик, обучаван да интерпретира данни, за мен е непонятно как лекарите могат да игнорират доказателствата, че химиотерапията много повече увреждa, отколкото лекува."*

д-р Албърт Брейбърман (онколог): *„Всеки рак с разсейки, който е бил нелечим през 1975 г., не е лечим и днес. Много онколози препоръчват химиотерапия за почти всякакъв вид рак, с чувство за безнадеждност, която обаче не е разубедена от този постоянен неуспех."*

Проф. Чарлз Мати (онколог): *„Ако един ден се разболея от рак, никога не бих се лекувал със стандартната антиракова терапия. Тези, които са вече болни, но живеят далеч от онкологичните болници, имат повече шанс."*

д-р Алън Лъвийнщ: *„Лекарите са принудени чрез заплаха да прилагат методи, за които те знаят, че не действат. Един от най-ярките примери е химиотерапията, която няма ефект при повечето раково болни... Независимо от факта, че по-голямата част от лекарите са съгласни с безрезултатността на химиотерапията, те са заставени да я прилагат от групировки, които са особено заинтересовани от това и които получават огромни печалби от лекарствената индустрия."*

Д-р Тулио Симончини (онколог): *„Резултатите от анкетите и проучванията показват, че трима от всеки четирима лекари (75%) биха отказали да се подложат на химиотерапия, защото знаят, че е неефективна по отношение на болестта и има разрушително действие върху целия човешки организъм."*

Д-р Г. Станков: *„В Хайделберг, Германия, където завърших медицина, има голям раков център, който съществува повече от тридесет години и междувременно е набъбнал до 2000 души научен персонал с годишен бюджет повече от половин милиард марки. Ефектът от тези разходи е практически нула - досега не е постигнат никакъв напредък в лечението на рака в този институт... Този институт не е изключение, а правило. Само в областта на рака има десетки подобни институти по света, чието съществуване не може да се обоснове с постигнатите там резултати. Ние можем да обобщим това заключение за всички изследователски институти в областта на медицината, без да се отклоним съществено от истината, и по този начин ще получим една бледа представа за колосалното разхищение на човешки и финансови ресурси в тази област на науката - медицинската изследователска дейност е наистина буре без дъно."*

Проф. Чудомир Начев: *„80-90% от злокачествените тумори се причиняват от известни фактори на околната среда, свързани с начина на живот на съвременния човек. Според обобщените данни на СЗО най-голям относителен дял заема начинът на хранене, следван от тютюнопушенето (общо обуславят около 60-70% от смъртността от рак), репродуктивното и сексуалното поведение, алкохолизма, професионалните фактори, замърсяването на околната среда, прекомерната употреба на лекарства и др. Очевидни са големите възможности и перспективи на т. нар. първична профилактика на рака, насочена към премахване или намаляване на канцерогенните фактори." (из „Вътрешни болести")*

,

Д-р Макс Уича: *„Стандартните методи за лечение на рака не само не премахват раковите заболявания, но могат и да ги влошат."*

Д-р Едуард Сканлън: *„За период от 100 г. лечението на рака на гърдата е еволюирало от пълната липса на лечение до радикално такова и отново назад към по-консервативна терапия, без това да се отрази на смъртността."*

Д-р Продан Христов: *„Обикновено в една клиника може да има 20, да речем, 50 лекари в по-големите болнични заведения, но един е, чиято дума се чува. Това е шефът им. Той е във връзка с индустрията, която произвежда медикаменти, той казва кои от тях ще се прилагат в клиниката. Всички други са длъжни да изпълняват неговите нареждания. Може би има много лекари, които като обикновени граждани се чудят как е възможно, щом като има такова лекарство, то да не се прилага.*

Но те нямат власт. Инициатива може би имат, но без възможност да правят това, което искат. Всичко върви по нареждане отгоре. А тия, които държат ключовите позиции в големите клиники, които имат име, които могат да се наложат... са хората на индустрията... Има хора и институции, които са заинтересовани да не излезе лекарство против рак по други съображения. Индустрията произвежда собствени медикаменти, които са в употреба и се прилагат по целия свят. Това са т. нар. цитостатици. Индустриалците знаят много добре, че цитостатиците не само не лекуват, но могат да предизвикат и раково заболяване...

И въпреки това се прилагат. Слепешката. Без да се мисли за последиците... Производителите нямат интерес да излезе нещо по-ефикасно.... Собствениците на тези производства нямат интерес да се появи и утвърди някакъв медикамент, който наистина лекува рака, понеже за късо време вече никой няма да купува техните...

Учените..., които стоят на ключови позиции по министерства, в институти, те са малко или много в ръцете на индустрията...

Човекът се отдалечи доста от природата, от това, което тя му е дала. Но най-главното за здравето на хората - това е храненето. След войната с масовото въвеждане на изкуствените торове се увеличиха не само раковите заболявания, но и много, много други болести... с изкуствените торове се насилва клетката... Като отслабне клетката - отслабва целият орган. Като отслабва органът - отслабва целият организъм... Когато една клетка е до такава степен слаба от това израждане, казано на прост език, карциногенните вещества, които поемаме, много лесно могат да трансформират една здрава клетка в ракова, тъй като съпротивата на здравата клетка е вече понижена... тези изменения в организма настъпват постепенно и понякога траят 10, 15, 20 години... Факторите за образуване на рака не са само един или два. Те са цял комплекс, в който храненето е сред най-важните. След това идват психическите състояния на хората, стресът, в който живеят. Всичко това заедно ускорява заболяването... замърсяването на въздуха, на водите... Индустрията, която бълва непрекъснато отрови. Те се поемат от хората, от животните, от растенията. Икономиката е от най-големите виновници, понеже се произвежда колкото се може повече, без да се държи сметка за екологията."

Д-р Атанас Гълъбов: *„”Войната” на конвенционалната медицина с рака очевидно е пълен провал. А лечението, което се предлага, много често убива по-бързо болния или му причинява допълнителни страдания. Затова официалните институции непрекъснато се опитват да прикрият тези истини. Джон Бейлар, бивш редактор на „US Journal of the National Cancer Institute”, работил за изданието 25 години, съобщава през 1985 г. на годишната среща на Американската асоциация за напредък в медицината, че понастоящем все повече хора с доброкачествени или леки заболявания се включват неправомерно в статистиките на излекуваните от рак. Това става, за да се оправдае официалната политика, която се води. Друга тактика, която се прилага, за да се убеди обществото в напредъка на антираковата индустрия, е да се обяви пациентът за излекуван, ако е преживял 5 г. след поставянето на диагнозата и терапията, независимо че скоро след това може да е починал. Според Франк Вийвел, директор на „Хора срещу рака”, в САЩ разходите свързани с това заболяване, са повече от 100 млрд. годишно „за лечения, които са едновременно неефективни и нехуманни”. Броят на заболелите и на починалите продължава да расте въпреки влаганите огромни и непрекъснато увеличаващи се финансови средства за изследване и лечение...*

Според проф. д-р Самюел Ъпстейн, председател на Международната асоциация за превенция на рака, болестите трябва преди всичко да се предотвратяват. Според него от 50-те години до сега онкологичните заболявания са се увеличили рязко, като при някои видове рак процентът надвишава 300. За да добиете представа за манипулацията в тази област на медицината от страна на здравните власти и индустрията, бих искал да ви запозная с изследванията и лечебните постижения на някои учени и лекари и натиска оказван върху тях. Роял Реймънд Райф е роден през 1888 г. Лекар, биолог и физик от Сан Диего, САЩ, смятан от мнозина за най-разностранния гений, живял някога.

Енциклопедичността на неговите познания и умения е действително впечатляваща. За научноизследователската си работа и постиженията си той получава 14 награди и титлата „почетен доктор” на университета в Хайделберг! Д-р Райф разработва технологии, които и днес се прилагат в електрониката, биохимията, радиохимията, балистиката и авиацията...

През 1920 г. конструира първия в света много мощен светлинен микроскоп. След повече от десетилетие усъвършенстване, през 1933 г., той завършва окончателно работата си над своя универсален микроскоп - изключително сложен уред, съставен от 5682 различни части и постигащ увеличение 60 000 пъти. Откритието на Райф има огромно значение - то дава възможност да се наблюдават в динамика репликационният цикъл при вирусите, жизненият цикъл на бактериите, как последните се изменят в различни форми, за да преживеят промените в околната среда, и как под влиянието на различни канцерогенни вещества някои от тях превръщат нормалната клетка в ракова! За сравнение бих искал да поясня, че със съвременните електронни микроскопи могат да се наблюдават вируси и бактерии само в неактивно състоя-

ние. Райф усърдно и неуморно документирал спектроскопския почерк на всеки микроб, който изследвал, и начина, по който се развивал в тъканните култури.

Той бил толкова напред от своите колеги, че те изобщо не можели да разберат същността на проучванията му. Затова мнозина пътували до Сан Диего, за да видят микроскопа и да придобият идея за това, което правел. Всъщност д-р Райф пръв идентифицира микроорганизъм, който е главна причина за развитието на ракови заболявания при хората, когато се създадат необходимите условия за това. Той го нарекъл „Cryptosides primordiales". Райф видял и вирусите, които допринасят за развитието на полиомиелит, херпес, грип и много други болести, и документирал педантично всичките си изследвания със снимки, филми и подробни записки. За да унищожи микробите, Райф използвал същия физичен принцип, който му помогнал да ги наблюдава живи - принципа на резонанса. Атакувайки ги чрез специално създаден от него уред с електромагнитни вълни с тяхната резонансна честота, но с много по-голям интензитет, той предизвиквал разрушаването им. По същия начин, по който ни е известно, че може да се използва звук с определена честота, но с голям интензитет, за да се счупи например само стъклена чаша, като същевременно предметите наоколо остават незасегнати. Това става именно поради факта, че молекулите ѝ трептят с честота, хармонична на зададената. Методът на Райф унищожавал само вирусите без изобщо да засяга здравите клетки и тъкани. Ученият нарекъл съответната честота „смъртоносна осцилаторна стойност".

На 20 ноември 1931 г. в имението на д-р Милбанк Джонсън в Пасадена 40 най-изтъкнати медицински специалисти от САЩ се събират на банкет, организиран в чест на д-р Р. Райф под мотото „Краят на всички заболявания." Но само няколко години по-късно всички тези хора ще „забравят" и изобретателя, и това събитие... След като в своите опити излекувал много раково болни животни, унищожавайки безболезнено съответния вирус със специфична електромагнитна честота, Райф заедно с д-р Милбанк Джонсън от Университета в Южна Каролина и под наблюдението на специално назначен медицински научноизследователски комитет провел успешен експеримент с хора през лятото на 1934 г. За период от 4 месеца всичките 16 пациенти с различни ракови заболявания, диагностицирани като терминално болни, били излекувани с този безболезнен и без странични ефекти метод.

Последвалите опити между 1935 и 1938 г. затвърдили първоначалния успех и същевременно предизвикали силното безпокойство на медицинската индустрия. Какво ще стане с всички официално наложени терапии, след като хората разберат, че някой може да предложи безболезнено, без нежелани въздействия и много по-евтино лечение?

И така Морис Фишбейн, който по това време контролирал Американската медицинска асоциация (АМА), изпратил при Райф адвокат с предложение, на което „не можеш да откажеш". Но Райф го отхвърлил. Не се знае точно това, което Фишбейн е искал от учения, но можем да се досетим, имайки предвид подобни предложения, правени на други учени. А именно АМА да придобие изключителни права над съответния

метод, като реши как да го използва (или да не го използва под различни предлози). През 1939 г. АМА се възползвала от всички средства и цялата власт, с която разполагала, за да спре изследванията и работата с уреда на Райф. Голяма част от документацията с изследванията му била открадната, а микроскопите му изпотрошени. В същото време лабораторията „Бърнет Лаб" в Ню Джърси, в която учени се канели да потвърдят изследванията на Райф, била опожарена. Единствената компания - „Бийм Рей Корпорейшън", произвеждаща частите за микроскопа и уреда, използван за лечение, чрез скалъпен съдебен процес била принудена да фалира. Последният удар за Райф обаче бил, когато полицията незаконно нахлула в лабораторията му и конфискувала цялата останала информация, обхващаща десетилетния му труд. Лекарите, прилагащи неговия метод, били заплашени с отнемане на правото да практикуват и дори със затвор, а тези, които се опитали да го защитят, били подложени на финансови репресии. Артър Кендал, директор на „Нортуестърн скул ъв медисин", който работел известно време с Райф върху раковия вирус, приел предложението срещу 200 000 USD, които за онова време представлявали значителна сума, „да се оттегли в пенсия" и заминал за Мексико. Д-р Джордж Док, друг известен сътрудник на учения, също бил накаран да замълчи, получавайки голямо парично дарение заедно с най-големите почести, които можела да му предложи АМА.

Преследванията изпълнили Райф с горчивина и го довели постепенно до алкохолизъм. Той починал беден и забравен през 1971 г. - годината, в която правителството в лицето на президента Никсън обявило „война на рака". Какво чудовищно лицемерие! ... И така този изключителен, но много скромен учен, отдаден на своето дело за благото на човечеството и чужд на слава и фалшив блясък, никога не получил полагащите му се признание и известност за откритието, което направил! Медицинската индустрия и нейния антураж се постарали добре името му и работата му да потънат много бързо в забрава, като никъде в научните списания не се допускали статии от него или за неговите разработки.

И така поколения студенти по медицина са завършили, без да чуят нищо за откритията на д-р Райф, а и на мнозина като него. Ето това е един от начините, по които се осъществява манипулацията на лекарите! Пораженията, нанесени на човечеството от лакомията на фармацевтичните концерни и корумпираността на политиците, са на път да засенчат всички масови убийства досега в историята на човечеството. За да разберете за какви пари става въпрос и чии „права" се защитават от властите, бих искал да уточня, че лечението само на един човек, болен от рак, в САЩ струва средно около 300 000 USD! И ако това не е добър бизнес!

През 40-те години на миналия век Джон Хокеи, ветеринар от Илинойс, случайно открил билки, които оказвали благоприятен ефект при някои ракови заболявания. Как станало това? Когато неговият любим жребец заболял от рак, той решил да остави животното да умре на свобода. Хокеи забелязал, че конят започнал да пасе растения, които не били част от обичайната му диета и след няколко седмици туморът за-

почнал да се стабилизира. След една година конят бил вече съвсем добре. Ветеринарят започнал да експериментира с животни, като прибавял и популярни домашни лекове към билките. Той постигнал значителен успех и предал рецептите, които прилагал, на своите наследници.

Хари Хокси, специалист по хранене и правнук на Дж. Хокеи, отворил клиника в Илинойс през 1924 г. и използвал успешно формулите за лечение на тумори у хора. Това веднага му навлякло гнева на АМА. Наричан „най-големия мошеник на века", той бил многократно арестуван, повече от когото и да било друг в историята на медицината - над 100 пъти за период от две години. Независимо от голямата опозиция, която срещнал, той успял да направи най-голямата частна клиника в света за лечение на раково болни хора в Далас, Тексас, където се преместил през 50-те.

Един от най-решителните преследвачи на Хокеи бил Д.А. Темпълтън, който искал да затвори клиниката. Хокеи бил арестуван толкова много пъти от него, че започнал да носи със себе си полици за стотици долари, за да плаща всеки път гаранцията за освобождаването си. Но понякога той решавал да остане в затвора за няколко дена, за да докаже правотата си. В такива случаи пациенти, които били излекувани от него, идвали на тълпи пред затвора, носели му храна и предлагали своите свидетелски показания в негова полза. Хокеи бил освобождаван набързо, за да избегнат властите конфузното положение. Когато братът на Д. Темпълтън заболял от рак и бил обявен за нелечим случай, той постъпил при Хокеи и оздравял. Тогава Темпълтън, който бил най-ожесточеният му преследвач, станал негов адвокат. Все пак след няколко години на продължаващ тормоз Хокеи се видял принуден да премести клиниката си в Мексико.

Показателен е и случаят с немския лекар Макс Гърсън. За него д-р Алберт Швайцер, лауреат на Нобелова награда, казва: „Аз виждам в него един от най-видните гении в историята на медицината. Много от неговите идеи бяха присвоени, без изобщо името му да се свързва с тях. И все пак той постигна много повече, отколкото би било възможно при неблагоприятните условия, в които трябваше да работи... Тези, които той излекува, остават като свидетелство за истинността на идеите му."

Като студент Гърсън страдал от мигрена, за която му казали, че няма лечение. След като решил да опита с определен диетичен режим, който сам си съставил, той се освободил от това страдание. По-късно, вече като лекар, прилагайки диетата на негов пациент, страдащ също от мигрена, той му помогнал да се излекува не само от нея, но и от много разпространената и нелечимата тогава кожна форма на туберкулоза (вълчанка). През 1929 г. д-р Ф. Зауербрух пише статии в няколко международно известни специализирани медицински издания, като заявява, че е открита терапия на кожената туберкулоза, и описва опита, проведен от д-р Гърсън под негово лично наблюдение. От всички болни 446 били трайно и напълно излекувани - един невиждан успех. Освен това той постигнал и много добри резултати при лечението на болни от белодробна туберкулоза, дори в доста напреднал стадий, от-

ново само с помощта на специална диета.

През 1933 г. д-р Гърсън емигрира в САЩ, където продължава да работи и с раково болни пациенти с голям успех. АМА, недоволна от постиженията му, измисля претекст, за да го изключи от редовете си.

През 1949 г. той представя пред Сената на САЩ напълно документирани десетки случаи на излекувани раково болни хора, за да моли за финансова подкрепа, тъй като клиниката му била малка и не можела да приеме огромния наплив от пациенти. Въпреки убедителните доказателства, включително и показанията на излекувани от него хора, лобито на АМА и на фармацевтичната индустрия попречило на финансирането на проекта му. Разбира се, както казва един негов биограф, той е бил „щастлив", че не е бил директно преследван и вкаран в затвора, както някои други негови колеги и учени."

По-нататък авторът дава още много примери за потъпкване на всеки, който наистина иска да помогне на човечеството да се справи с тази болест. Не смятам за нужно да се спирам на тях - механизмът на действие на Матрицата би трябвало да е станал достатъчно ясен.

Д-р Гълъбов продължава: *„Тук искам съвсем накратко да ви запозная с това как е създадено например Американското общество по рака. През май 1913 г. група лекари и лаици се срещат в Харвард клуб в Ню Йорк, за да основат организация във връзка с раковите заболявания. Целта ѝ, забележете, не е да допринася за излекуване или за профилактика на рака, а само за контрол - т.е. за поддържане на едно вечно статукво на „борба с рака". Обществото е било спонсорирано от Дж. Морган и Дж. Рокфелер младши, а юристите на последния - Дебевойз и Плимптън, са избрани на водещи длъжности в административното му тяло... Всяка година се провеждат десетки конгреси и конференции на тема рак и лечението му и се правят хиляди публикации, но какъв е резултатът? В САЩ още през 1972 бюджетът на Националния институт по рака е възлизал на 400 млн. USD.*

След 20 години този бюджет е вече 2 млрд. USD и въпреки това само през 1991 з. 514 000 американци са починали от рак, докато във всички войни бодени от САЩ броят на убитите е 578 245. До 1991 г. NCI вече е изразходил повече от 1 млрд. USD само за изследвания върху рака на гърдата. И въпреки това, докато през 1973 г. 26,9 от всеки 100 000 жени са умирали от този вид рак, през 1988 те са вече 27,5! Както става ясно по целия свят броят на болните и умиращите от злокачествени заболявания непрекъснато се увеличава. В обявената от медицинските институции „война на рака" милиони долари се вземат от данъкоплатците и се хвърлят за една кауза, която предварително е обречена на провал."

А ето и думите на д-р Ралф Мое - бивш помощник-директор на службата за връзки с обществеността при един от водещите американски центрове за изследвания в областта на рака *„Мемориъл Слоун Кетъринг"*, Ню Йорк: *„В края на краищата няма доказателства, че химиотерапията в повечето случаи действително удължава живота. Това е голямата лъжа за този метод - че по някакъв начин има връзва между намаляването на тумора на пациента и удължаването на живота му."*

Друг виден доктор и автор и на книгата *„Ракът - Защо все ще трябва да умираме, за да стигнем до истината"*, д-р Филип Дей, цитира проучване, според което повечето онколози биха отхвърлили за себе си който и да е от официално предлаганите лечебни методи, ако те самите имат рак.

В същото време, някои лекари вече препоръчват на пациентите, за които се смята, че са *„по-податливи"* на определени ракови заболявания според генетичните изследвания, да отстранят хирургически частите от тялото, които биха могли да заболеят. Звучи откачено и варварско, но очевидно светилата в медицинското общество мислят, че е геройство да осакатяваш хората в името на илюзорната защита срещу ракови заболявания.

В същото време в САЩ е абсолютно незаконно да се продават естествени препарати срещу ракови заболявания – дори и в случай, че са доказано ефективни. Раковата индустрия умишлено потулва многобройните практически и лабораторни успехи на алтернативните и натурални средства за лечение. Много видни лекари и учени са наясно, че борбата с рака, която води раковата индустрия, е обречена на провал, особено при използването на химиотерапия. Но тези лекари и учени също са заставяни да си мълчат.

И все пак в обществото сякаш преобладава мнението, че алтернативните и природни лечения на рака са шарлатанство – единствено големите фармацевтични компании и техните тровещи терапии можели да ви помогнат, ако имате рак. Оказва се, че двуличието на раковата индустрия се проявява в две направления: алчност и удобно невежество.

И неслучайно химиотерапията се смята за успешна даже когато агонията на пациента е удължена само с 2 години. Дори когато ракът се завърне скоро след обявената ремисия, това не се брои за провал.

Онколозите обаче не предписват промяна в начина на хранене, което е съществено за успеха на всички алтернативни лечения. Причината е, че онколозите не са обучени за важността на храненето, затова те просто не вярват, че правилното хранене е ключово. Много от тях дори не препоръчват на пациентите си да избягват захарта. А още преди десетилетия нобеловият лауреат Ото Варбург открива, че раковите клетки оцеляват, като ферментират глюкозата, а умират от кислорода. Но както може би се досещате, откритието на Варбург също не е част от официалната програма зад медицинското образование.

Преди няколко години Майк Адамс алармира, че онкоболните с рак на щитовидната жлеза, които са лекувани с радиоактивен йод, продължават да са много опасни и след като напуснат болницата. Те облъчват не само болничните стаи, но и други пациенти, а също собствените си приятели и семейства. Радиационните нива са толкова високи, че тези хора понякога задействат антитерористичните аларми за радиация, както се разбра от наскоро разпространен конгресен доклад.

Част от тяхното *„лечение на рака"* включва изпиването на радиоактивна течност, съдържаща йод-131 (радиоизотоп на йод), която отива до тяхната щитовидна жлеза и я изгаря отвътре с радиация. Вярвате или не, на това му казват *„научна медицина"*. Също като флуоризацията на водата, химиотерапиите, мамографиите, противогрипните ваксинации и тем подобни токсични процедури – все натрапвани на човечеството в името на *„модерната медицинска наука"*.

Йод-131, между другото, е причината аварията в съветската атомна електроцентрала Чернобил да бъде смятана за толкова смъртоносна. Той извънредно допринася за появата на мутации в клетките и смърт. Периодът му на полуразпад е 8 дни – това означава, че за 8 дни количеството излъчвана радиация спада наполовина.

Според конгресния доклад, съставен от конгресмен Ед Марки от Масачузетс, един радиоактивен пациент се качил на автобус в Ню Йорк и задействал детекторите за радиация в тунела *„Линкълн”*. От щатската полиция направили блокада на автобуса, тъй като били убедени, че в него има терорист, но се оказало, че става дума за пациент с рак на щитовидната жлеза. Проблемът, разбира се, изобщо не е в страдащите от рак на щитовидната жлеза, а в начина, по който биват лекувани чрез убийствена радиация. Според мнозина, практикуващи алтернативна медицина, този рак може да се излекува с помощта на малки количества селен и йод (от водорасли, не от ядрени отпадъци), правилна диета и излагане на слънце.

Важно е да се знае още, че често се поставят неоснователни диагнози за рак на щитовидната жлеза, като съответно и лечението се оказва излишно. Повечето хора преодоляват т. нар. тироиден рак със собствени сили и без каквато и да било терапия.

Тироидните онкоболни се нуждаят от качествена храна и холистична медицина, а не от радиация, която е заплаха и за самите болни, и за здравите около тях. Шарлатаните на медико-фармафията сега разполагат с оръжия за масово унищожение и дори ги използват срещу болни от рак на щитовидната жлеза. Тези болни хора заслужават нещо по-добро: природна медицина, която изцелява тъканите, вместо да ги довършва.

Завършвам тази важна тема с един цитат от двукратния лауреат на Нобелова награда д-р Лайнъс Полина: *„Всеки трябва да знае, че „войната с рака” е една голяма лъжа.”*

32. Поробване чрез пълен контрол над ресурсите

„Исус взе хляба и, като благослови, преломи го и, раздавайки на учениците, каза: вземете, яжте: това е Моето тяло.” (Матей 26:26)

Арън Дайкс: *„Независимостта от държавата е най-голямото престъпление срещу настъпващото световно правителство, грижещо за господството и интересите на най-големите корпорации. Затова те от своя страна, явявайки се де факто управляваща олигархия, с малки стъпки вземат необходимите мерки чрез Европейския съюз, Северно-Американския съюз, Споразумението за Транстихоокеанско партньорство и т.н.*

САЩ вече се отчете с доволно много случаи, когато частни градини и резервоари за дъждовна вода в дворовете на хората бяха щурмувани от SWAT агенти, след което бяха забранени с регулации и по всевъзможни начини, включително със заплахи, се ограничи тяхното по-нататъшно използване. Сега официални планове в подкрепа на такава тирания от страна на биотехнологичните компании, производителите на пести-

циди и други големи корпорации в аграрния бизнес се прокарват в Европа, в частност от Европейската комисия."

Майк Адамс: *„Забелязахте ли как скачат цените на храните? И това е само началото. Цените ще продължават да растат до небесата през идните години. Това лесно може да се прогнозира заради проблемите с природните бедствия, изчезването на пчелите, глобалното замърсяване с ГМ сортове. Истинската храна става все по-оскъдна в нашия свят. Може би сега е моментът да се замислите за собствено производство."*

32.1. Навлизането на ГМО

Андрю Кимбрел (изпълнителен директор на Центъра за безопасност на храните в САЩ): *„Свидетели сме на биологично замърсяване без еквивалент в цялата история на човечеството. Генетичното замърсяване е нещо коренно различно от химическото, което заради глупостта си допуснахме последните 50 години. Химикалите не се размножават сами. Дори и огромното замърсяване с химикали с времето намалява. Докато при ДНК е точно обратното. ДНК се размножава сама. Това е фаталното. Веднъж пуснато ДНК замърсяване, връщане назад няма."*

Проф. Хараш Наран (микробиолог и изследовател от Университета в Лийдс): *„Ако погледнете простия принцип на генетичните модификации, ще видите екологична катастрофа. Няма начин да определим рисковете... Отговорът е просто да забраним ГМО храните."*

Д-р Джералд Гес (директор на Центъра по Ветеринарна Медицина към Американската Асоциация за Лекарствата и Храните): *„ГМО храната за животни представлява огромна опасност за животни и хора. Токсините в месото и в млечните продукти могат да създадат нездравословна храна за хората."*

Професор Денис Парк: *„През 80-те години стотици хора в Испания умряха от променено масло от рапица. То не е било токсично за плъхове." (Д-р Парк предупреждава, че сегашните тестове с мишки и плъхове не доказват безопасността на храните за хората.)*

Д-р Майкъл Антонио: *„Не трябва да се заблуждаваме, че с някакви закони и граници можем да контролираме нещо, което в същността си е непредсказуемо и автоматично неудържимо."*

Д-р Джордж Уолд (Нобелов лауреат и професор по биология в Харвард): *„Досега живите организми са еволюирали много бавно, новите форми са се установявали много бавно. Сега цели протеини се внасят за една нощ в нови взаимоотношения. Да се върви по този път не е мъдро и е опасно. Това може да създаде нови болести по растенията и животните, нови източници на рак, нови епидемии."*

Генномодифицираните храни навлязоха в търговската мрежа потайно и чрез измами. Някои твърдяха, че чрез генното модифициране на храните ще се сложи край на световния глад. На пръв поглед това звучи като прекрасна идея – т.нар. ГМО давали по-богата реколта и по-продължителен сезон на добив, а животните, които се хранели с тях, давали повече месо.

Но също така е истина, че тези генномодифицирани храни причиняват стерилизация на населението, повишават смъртността сред децата и изискват повишено използване на пестициди в глобален мащаб. Освен това, производителите на ГМ семена патентоват стоката си и търсят дивиденти от всяко ползвано или неизползвано семе – само от този факт е ясно, че не може да става и дума за едни добряци, които правят чудеса от храброст, за да нахранят гладните. В същото време европейската комисия избягва всякакви демократични дебати, за да зарадва биотехнологичната индустрия и за да наложи ГМ храни в Европа.

От 80-те години световен лидер в генното модифициране на семена е Monsanto. Подобно постижение не е изненада предвид бюджета ѝ за проучвания на нови технологии - два милиона долара... на ден. За да защити инвестициите си обаче, компанията патентова откритията си и преследва всеки, който се опита да заобиколи нейните права.

Тя бе първата (сега вече и DuPont последва примера ѝ), която нае собствена *„полиция”* да проверява насажденията на фермерите в Северна Америка за наличие на ГМО. Дори при най-малкото съмнение за това тя изпраща на съд онези, които не са платили за правото да ползват патентовани семена, независимо дали *„провинението”* е умишлено или причинено от обикновено опрашване. Това на практика задължава производителите да купуват нови семена всяка година.

Генетично модифицираните организми са организми, в които генетичния материал (ДНК) е бил изменен по начин, който не се среща в природата и не може да се получи чрез естествено кръстосване или размножаване, като изкуствено се вмъква модифициран ген или гени от друг организъм чрез техниките на генетичното инженерство. Веднъж внедрени в околната среда генно модифицирани организми не могат да бъдат извадени обратно. Опрашването на немодифицирани растения с полен от трансгенни видове води до генното им замърсяване.

Много вероятно е злите сили по този начин да целят пълното унищожаване на пчелите от лицето на Земята, а покрай тях и Бог знае какво още. Монсанто знае, че пчелите са голяма заплаха за нейния монопол поради способността им да опрашват растенията и така да създават естествена храна, което не влиза в плана за пълен контрол и доминация на корпорацията. Рязкото намаляване на пчелите е вече установено, а началото му може да бъде свързано с момента, в който започнаха да се използват ГМО семена. Дали те са основният фактор или само допринасят към ефекта на пестицидите, изкуствените торове и т.н., не е напълно ясно, но при всички положения гибелният ефект от тях е огромен.

За да опровергае обвиненията, че умишлено причинява продължаващия геноцид над пчелите, Монсанто закупи *„Beeologics”*, най-голямата фирма за изследвания върху пчелите, която е посветила дейността си на изучаване феномена на изчезването на колонията и чието обстойно из-

следване бе посочило името на Монсанто като основен виновник.

В глобален мащаб все по-голяма част от отглежданата продукция е модифицирана, като някои експерти по земеделие дори твърдят, че чистите природни сортове пшеница, царевица, соя и ориз на много места по света са изцяло изместени от ГМО.

Според скорошни изследвания, консумацията на ГМО и употребата на хербициди водят до странични ефекти свързани с: бъбреците, черния дроб, метаболитни нарушения, понижаване на имунитета, нарушения във функциите на органите, алергии, хронична умора, безплодие, онкологични заболявания, генетични увреждания и др.

Вече съществуват убедителни доказателства за нарушаване на стабилността на генома на растението при вграждане в него на чужд ген. Всичко това може да доведе до промяна в химичния състав на ГМО и за възникване в него на неочаквани, в това число токсични свойства.

Например за производството на хранителната добавка триптофан в САЩ в края на 80-те години бе създадена ГМО-бактерия. Заедно с обичайния триптофан, по неизяснени докрай причини, тя започна да изработва етилен-бис-триптофан. Това съединение стана причина за тежки неразположения (мускулни болки, спазми на дихателните пътища) при стотици и за смъртта на 37 човека.

Изследователи от Квебек доказаха, че BT токсинът на Монсанто, използван в ГМ царевица и други култури, безспорно заразява кръвта на хората. Въпросният токсин е открит и в кръвта на 93% от бременните жени, участвали в теста. Проучването обяснява, че токсинът може да навлезе в тялото не само от приемане на ГМО, но и от консумация на мляко, месо и яйца от животни, хранени с ГМО. Изследването е публикувано през 2011 г. в списание за репродуктивна токсикология.

Друго изследване, публикувано през юли 2013г., показва, че има достатъчно доказателства, които сочат, че ГМ културите попадат в кръвоносната система на хората, след като се хранят с тях. Това се получава по неизвестен все още механизъм.

Изследванията на проф. Хюсеин Каоуд от факултета по ветеринарна медицина в университета в Кайро показват, че консумацията на ГМО води до изменения на различни органи – свиване на бъбреците, промяна в черния дроб и далака, поява на злокачествени части в тъканите, бъбречна недостатъчност и кръвоизливи в червата. Мозъчните функции също са били засегнати и способностите за учене и запомняне са били сериозно изменени.

Един доклад на Associated Press показва драматичното увеличение на вродени малформации и рак в области на Аржентина, където в продължение на години се отглежда ГМ соя.

Учените от цял свят, предупреждаващи през годините за опасността от ГМО, са много, но няма кой да ги чуе, а и финансовите стимули за еврочиновниците и правителствата на отделните държави, разрешаващи отглеждането и консумацията на ГМО са огромни и значително по-убедителни от науката и здравето на населението.

На 28.10.2015 г. Европейският парламент отхвърли с огромно мнозинство предложението държавите-членки да могат самостоятелно да забраняват вноса и продажбата на разрешените в ЕС генно модифицирани

храни и фуражи на своя територия. Мотивите – това било отстъпление от единния пазар и митническия съюз и противоречало на принципите за свободното движение на стоки.

Към март 2016 г. в ЕС, както и в България, броят на ГМО, разрешени за консумация като храни или фуражи, е 58. Те включват различни видове царевица, памук, соя, маслодайна рапица и захарно цвекло. Подадени са заявления за още 58 ГМО, за 17 от които ЕОБХ е издал положително становище. Повечето от разрешените ГМО продукти на територията на ЕС са фуражи, използвани за изхранване на селскостопанските животни, но има и много храни, които също съдържат ГМО.

Етикетирането е задължително при откриване на над 0,9 % генетично модифицирана ДНК в продукта. Продукти под тези стойности могат да бъдат отбелязани дори като *„Био”*. Според изследвания на Районните здравни инспекции десетки храни и добавки, влагани в хранителни продукти в България, съдържат ГМО. Това са царевично брашно (българско производство и внос), пуканки (внос), соево брашно (внос), колбаси (със съставки от ГМ соеви зърна, българско производство), соеви изолати (внос), като ГМО в продуктите, продавани в България, е открито още през 2004 г. Списъкът продължава с доматено пюре и кетчуп, витамини, шоколади, какао, разтворими супи, глюкозен сироп, различни сладкарски изделия, царевица, жито, ориз, олио, майонеза, консервирани храни и др. Въпреки че някои от пробите са показали, че надвишават допустимата в ЕС граница от 0.9% съдържание на ГМО, това не е било отбелязано на етикетите.

В същото време журналистическата проституция у нас е достигнала нечувани размери, като неведнъж се опитваха да ни убедят, че *„Човечеството се нуждае от ГМО технологиите, за да може да оцелее и това е едно от неговите най-големи постижения.”*

Доклад от ноември 2009 г. на Чарлз Бенбрук изучава влиянието на ГМ царевица, соя и памук върху използването на пестициди в САЩ, като данните са взети от Департамента по Земеделие на САЩ. Най-поразителното откритие е, че ГМ културите са отговорни за увеличение от около 173 000 тона хербициди в САЩ след първите 13 години комерсиална употреба на ГМ култури (1996 – 2008). Докладът в детайли описва причината за повишението – появата на резистентни на хербицидите плевели.

Доклад от 2009 г. на Обединение на учени показва, че *„Досега съществуващите ГМ сортове не увеличават добивите на никоя култура. Добивите на царевица и соя са се повишили през 20-ти век, но не в резултат на ГМ, а в резултат на традиционното (интензивно) земеделие.”*

Сред малкото държави, съпротивляващи се срещу корпоративния тероризъм, е Унгария, която преди няколко години предприе смела акция срещу биотехнологичния гигант Монсанто, като унищожи 500 хектара генетично модифицирана царевица. За разлика от много страни от Европейския съюз, в Унгария ГМ семена са забранени. *„За почти 500 хектара царевица бе установено, че са били смесени с генетично модифицирани семена, и те са били унищожени из цяла Унгария”*, обясни унгарският заместник-държавен секретар при Министерството на развитието на селските райони Лайош Богняр.

Заради манипулациите на световната индустрия и подмолните ѝ спо-

разумения със света на политиката се стигна дотам, че днес всеки от нас ежедневно консумира храни с ГМО, без да знае.

Книгата на Джефри Смит *„Семената на измамата"* разкрива как опасностите биват прикривани, как тестовете за безопасност са манипулирани и как срещу всякакви научни и здравни стандарти се налага политическа и корпоративна воля за усилено разпространение на храните с ГМО; тайните на вътрешната документация в Агенцията по храни и лекарства (FDA), която съдържа предупреждения за токсини, алергии и нови болести; и как цялата документация е игнорирана от директорите на FDA (единият от които е бивш адвокат на Монсанто); как учени са подкупвани, заплашвани или уволнявани, доказателства биват откраднати, а научните данни са изопачавани или цензурирани; как лабораторните плъхове, на които са давани ГМ-храни, боледуват или измират, но въпреки всичко храните са одобрени за консумация от хора без допълнителни тестове; как научните опити на индустрията се провеждат така, че проблемите да останат скрити; как и защо ГМО индустрията не се спира пред нищо, когато става въпрос да защити интересите си и как фермери и журналисти са принуждавани да мълчат чрез заплахи от съд; как FDA не предоставя информация на Конгреса, когато една ГМ-добавка причинява смъртта на почти 100 човека и превръща хиляди други в инвалиди.

През 2010 г. Монсанто официално се сдоби със съюзник в лицето на един от най-богатите хора на планетата – Бил Гейтс. Както стана известно, фондът *„Bill and Melinda Gates Foundation"* се сдоби с 500 хиляди акции на Монсанто и вложи 8 000 000 долара за *„развитие на доставки на соя в Африка"*.

През същата година Бил Гейтс изнесе своята скандално известна лекция на конференцията на проекта TED в Калифорния, в която заяви: *„Днес на Земята живеят 6.8 млрд. души. Този брой ще се увеличи на около 9 млрд. Сега, ако наистина постигнем напредък с новите ваксини, здравните грижи и услугите в областта на репродуктивното здраве, можем да го намалим, евентуално, с 10 или 15 на сто."*

Към страховете от недостатъчно проучените ефекти напоследък се прибавя и съмнение доколко реалистични са обещаваните резултати. През октомври 2011 няколко неправителствени организации в развиващите се държави предупредиха, че генното инженерство не е успяло да увеличи добива на нито една култура, нито е довело до появата на шумно рекламираните суперкултури, планирани да устояват на суша и наводнения – за сметка на това обаче е увеличило значително използването на химикали.

Скоростният възход на ГМО едва ли би се случил без солидната политическа подкрепа, на която то се радва от появата си. Документалният филм *„Светът според Monsanto"* показа преди няколко години смразяващи кадри от посещение на Джордж Буш старши в централата на компанията от времето, когато той беше вицепрезидент на САЩ. В тях политикът уверява събеседника си в Monsanto, че ако се натъкнат на каквито и да е проблеми при прокарването на новите генномодифицирани продукти през американските регулатори, трябва само да му се обадят.

Знае се още, че много от ключовите фигури в регулаторните органи са заемали важни позиции в Monsanto. Един от примерите е Майкъл Тейлър,

който работи за Monsanto като адвокат, преди да бъде назначен за заместник-комисар в Агенцията по храните и лекарствата. Докато работи в нея, Тейлър взема важни решения, които водят до одобряването на генноизменени храни и култури. После се връща в Monsanto като вицепрезидент по публичните политики. Благодарение на тези тесни връзки САЩ одобряват ГМО продукти и култури без адекватни изпитания, без поставянето на етикети за потребителите и въпреки сериозните въпросителни около тяхната безопасност.

Сред болестите на лабораторните плъхове, причинени от храненето с ГМ царевица и соя с остатъци от Roundup и Bt-токсини, се нареждат:

• Остри инфекции в храносмилателната система
• Висок холестерол
• Дефекти по рождение
• Затлъстяване и висока преждевременна смъртност
• Патологии в черния дроб, бъбреците, панкреаса, яйчниците, тестисите и надбъбречните жлези
• Сериозни проблеми както със стомашно-чревния тракт, така и с имунитета на животните

Тези изследвания показват, че такива храни трябва да се забранят, както бяха забранени в Русия, или поне да бъдат обозначени с предупреждения на етикетите. Най-добре на този биотероризъм би подхождал череп с кости.

Но плановете за унищожение на човечеството не стигат дотук.

От 2006 г. насам биотехнологичната компания Ventria Bioscience отглежда ГМ ориз с човешки гени на 3200 акра в земите край Джънкшън Сити, Канзас, както вероятно и на други места. Този *„франкенщайнов ориз”* е с гени от човешки черен дроб. Целта му е да се извличат изкуствените протеини, които той произвежда, за да се използват във фармацевтиката. С разрешение от Министерство на земеделието на САЩ (USDA), от Ventria са взели една от най-разпространените видове култури в света, за да я превърнат в катализатор за производството на нови лекарства.

Първоначално отглеждането на този ГМ ориз, който идва в три одобрени разновидности, е било ограничено в лабораторна среда. Но през 2007-ма от Вентрия решават да го отглеждат и на открито.

И въпреки че този ГМ ориз с добавени човешки елементи никога не е бил одобряван за консумация от хората, той се отглежда на открито, където възможността за неограничено заразяване и разпространение на нежеланите и опасни ГМ елементи на практика е почти гарантирана.

Може би най-възмутителната информация в изнесените документи в WikiLeaks е, че някои щатски дипломати директно работят за биотехнологични корпорации като Монсанто.

За да видим колко далеч могат да стигнат тези експерименти, можем да се позовем на една новина, оповестена още преди няколко години, и над която активно се работи:

„Отглеждане на човешки органи в генетично модифицирани патентовани прасета: „Монсанто” ще ти отгледа съвсем нов орган, като за целта ще използва специален генно модифициран хибриден вид прасета, които се отхранват с животинска храна, произведена от ГМО. Свине-

те могат да бъдат от полза, защото са с достатъчно големи размери, за да бъдат създадени органи, които са големи колкото човешките. В рамките на новото изследване ембрионите пораснали само за няколко седмици. Учените проучват възможността човешки панкреаси, сърца и черни дробове да бъдат отгледани в свине.“

Ако приемем, че това действително би било възможно и ни позволи да си играем на Бог, възникват много въпроси. Например, какви ли гени ще предаде едно генно-модифицирано прасе на човека, как може нещо толкова несъвместимо да поддържа нормалното здраве и най-вече какво ГМО потомство би дал един такъв човек?

Освен това, през последните няколко години учени периодично провеждат експеримент като пускат десетки хиляди генетично модифицирани комари в природата. Комарите са създадени да унищожават собственото си поколение, преди то да достигне зрялост. Първото такова освобождаване на комари стана през 2009 г. на Каймановите острови в Карибско море.

Комарите са генетично изменени по такъв начин, че притежават ген, разработен да ги убива, ако не получат определен антибиотик. Следващите поколения ГМ комари унаследяват същия смъртоносен ген, който ги убива даже преди да достигнат полова зрялост. След като генетично изменените комари започнат да се чифтосват с тези в природата, следващите поколения ще притежават гена-убиец. Идеята е по този начин да се намали популацията на комарите като цяло.

Проблемът с пускането на ГМ комари на свобода се състои в това, че никой не може да е сигурен за последиците върху баланса в природата, както и за последиците за човешкото здраве. Щом веднъж са пуснати на свобода, тези създания не могат да бъдат върнати обратно в лабораториите. Последното нещо, от което се нуждае светът, е още повече генетично изменени животни и растения.

Ние просто не можем да обхванем изцяло всички възможни последствия, които могат да настъпят от експериментите ни с цялата природа.

Свидетелство за това е и факта, че през 2015 и 2016 г. вирусът Зика засегна чувствително Бразилия и други страни на Южна Америка.

Редица западни медии през януари 2016 г. излязоха с публикации, в които се твърди, че епидемията може да е резултат от генномодифицираните комари, селектирани да се борят с вируса Денга. Вирусът Денга се разпространява от комари от вида Aedes aegypti. Новият модифициран комар също е от вида Aedes aegypti и е първият, получил разрешение да бъде пуснат на пазара.

В своя публикация Collective Evolution обръща внимание, че предупрежденията на Световната здравна организация за глобалната заплаха от Зика не са придружени с подробности за заболяването. *„Много хора се питат откъде идва и има ли връзка с милионите генетично модифицирани комари, които са били пуснати именно в тези области?“*. Изданието уточнява, че патентът за комара е собственост на фондацията на Рокфелер.

В естествената природа мъжките ГМО-комари се чифтосват с дивите женски, но произвеждат само теоретично потомство - ембрионите умират, без да достигнат зряла възраст, твърдят учените от Oxitec. Но други учени се позовават на еволюцията на видовете и напомнят, че всеки организъм,

поставен в критична среда, успява да се адаптира, за да оцелее, и адаптацията често е свързана с мутации.

В скорошна статия, публикувана от *„The Antimedia“*, се припомня, че *„Oxitec“* публично оповести своята мащабна ферма и проект за генетично модифицирани комари, с цел да се намали размера на тропическа треска. Компанията вече пусна на пазара и генно модифицирани маслинови мухи срещу вредителите на маслиновата реколта.

Информационният сайт *PBS* също застъпва тезата за неслучайна поява на вируса: *„След избухването на епидемията Зика в Бразилия през май 2015 г. в страната са регистрирани около 4000 случаи на микроцефалия. Преди 2015 г., в страната имаше по-малко от 200 случая годишно.”*

В статията се дават и подробности за вируса: разпространява се от комари и кърлежи, познат е от 1947 г., когато изследователи от Фондацията *„Рокфелер”* правят опити с маймуните макак резус в Уганда. На маймуните е инжектиран вируса и са наблюдавани дали ще развият жълта треска. Но не е потвърдено дали са се превърнали в резервоари или превозвачи на болестта. Информацията по този експеримент е оскъдна.

В своя статия *„Mirror“* цитира експерти, според които между Зика и лабораторните комари има връзка; нещо се е объркало и нещата са излезли от контрол.

Междувременно помощник-председателят на руското правителство Генадий Онишченко съобщи, че руски експерти разглеждат различни хипотези за разпространението на вируса Зика, съобщава РИА Новости. Според бившия главен санитарен лекар на Русия, не се изключва версията, че епидемията може да е свързана с използване на биологично оръжие.

Въпреки че в повечето случаи вирусът не носи риск за преносителя, ако попадне в тялото на бременна жена, може да доведе до микроцефалия (намаляване размера на главата) на плода, което може да увреди развитието на главния мозък, да предизвика сериозни проблеми със слуха и зрението. И ако всичко това не е достатъчно, в отговор на изкуствено създадената епидемия се подготвя и поредната ваксина, разбира се представена като *„безвредна и ефикасна“*, и ето как се създава порочен кръг за милиони.

По прогнози на лекари, с вируса могат да бъдат заразени от половин до четири милиона души. Сред най-заплашените са двата американски континента.

Панама също смята да пусне на свобода милиони генномодифицирани комари на своя територия с цел борба срещу разпространението на вируса Зика. През 2014 г. вече са пускани комари с променени гени в района на панамската столица и това довело до намаляване на популацията от естествени комари с 93%, твърдят от здравното министерство на Панама.

Възниква закономерният въпрос: *Защо след такъв мащабен успех, и след по-малко от 2 години, се налага опитът да бъде повторен?*

През януари 2011 в. *„The Guardian“* публикува информация, основаваща се на изобличаващи документи, разпространени от организацията *WikiLeaks*. От тях става ясно, че Съединените щати заплашват с яростна търговска война властите на държави, които се противят срещу въвеждането на генетично модифицирани семена, произведени от Монсанто. Държави, сред които и Франция, се решиха да забранят използването на раз-

лични сортове ГМ царевица и други продукти на Монсанто, заради което щели да бъдат *„наказани" („penalized")* от Съединените щати. Това за сетен път разкрива колко дълбоко проникват връзките на Монсанто в ключовите позиции на американската власт, като от някои документи на *WikiLeaks* се разбира и че много щатски дипломати работят направо за биотехнологичната мегакомпания.

Изследване, публикувано от Organic Consumers Association през 2010г., извършено от руски учени, завърши със заключението, че генно модифицираните храни могат да причиняват дългосрочен стерилитет. Това е стерилитетът, който се проявява във второто и третото поколение. Експериментите са били върху хамстери, които са били разделени на групи. Едната група е хранена с нормална храна без соеви продукти, а на втората група е давана естествена соя (без генни модификации), на третата – генно модифицирана соя.

Всяка от четирите групи без проблеми е имала потомство от седем или осем хамстерчета. Но учените са установили, че проблемите със стерилитета се появили при бебетата след тяхното полово съзрязаване, което настъпило по-късно от нормалното. Смъртността при потомството на второто поколение е била пет пъти по-висока при тези, които са родени от животните в първоначалните групи, хранени с ГМ храни. Най-шокиращите резултати били при третото поколение, където почти всички „внуци" на хамстерите, хранени с ГМО, били стерилни и с мутации, включващи растеж на козина в устната кухина.

В заключение, заради сложността в генетичната структура на живите организми, е невъзможно да се предвидят всички дългосрочни последици от консумацията на генно модифицирани храни. Привнасянето на гени в дори най-простите бактерии може да причини какви ли не проблеми, което говори и за това, че *„простите"* организми всъщност са доста сложни. Привнасянето на нови гени в особено сложни организми, каквито са животните и растенията, е съвсем рисково действие и говори за пълна безотговорност към бъдещето на Земята и човечеството. Или по-скоро за отговорното следване на един сатанински план, насочен против всички нас.

32.2. Дяволският план на Монсанто

Сюзън И. Шенк: *„Компании като „Монсанто" разработват ГМО, за да могат да патентоват семената. Продажбата на семена без патент не е особено печеливша. Освен това, тъй като ГМ посевите не могат да се възпроизвеждат заради един „самоубийствен" ген, добавян в тяхната ДНК, фермерите са принуждавани да закупуват нови семена всяка година. Резултатът в крайна сметка ще е потенциален монопол върху храните, доста сходен с този при петролните и банковите картели. Тази практика постепенно установява една подмолна форма на монопол, която ще става все по-лоша и по-лоша, докато картел от шепа хора установи контрол над цялото производство на храни."*

Заблуда е да вярваме, че целта на корпорации като Монсанто е само пе-

чалбата. Очевидно е, че те се опитват да поставят човечеството в хранителна зависимост, да контролират живота ни. А това най-лесно може да стане чрез това, без което не можем да съществуваме - храната. Когато един ген бъде патентован от тях, независимо от това къде попадне той, той вече е тяхна собственост.

Според първоначалните планове на Монсанто, всички не-Монсанто семена трябва да бъдат унищожени, като фермерите по целия свят бъдат принудени да употребяват само техните токсични семена – убийци. Компанията прави всичко възможно, за да е сигурна, че фермерите, които откажат да влязат в *„кошарата”*, ще бъдат изхвърлени от бизнеса или съдени, когато вятърът разпръсне семената – убийци и те отровят органичните ферми.

Следващата стъпка на Монсанто е да похарчи милиарди, за да изкупи в глобален мащаб колкото е възможно повече компании за семена и да ги преобразува в компании, произвеждащи ГМ семена, в усилията си да елиминира всички възможни конкуренти и да изтрие от лицето на Земята органичните храни.

Важно е да се знае, че освен гени на растения, корпорациите, начело с Монсанто, патентоват и гени на животни. На малки стъпки те ни тласкат към времето, когато всеки човек на планетата, отглеждащ растения или животни, ще бъде задължен да заплаща за това на корпорации като Монсанто, патентовали гените на всички хранителни ресурси.

През 2012 г. медиите презентираха първата ГМ крава, а първото прасе, родено след модифициране на ДНК, беше представено 2013 г. от учени от института Розлин. През ноември 2015 г. Американската агенция за контрол на храните и лекарствата разреши отглеждането и продажбата на генно модифицирана сьомга. Броят на ГМ животните също нараства с бързи темпове.

Има обосновани предположения да се смята, че животни, които се отглеждат в България и се разпространяват в търговските мрежи, също са ГМО, като освен това се третират с хормон на растежа. Българска агенция по безопасност на храните приветства създаването на нови ГМ животни. Все пак рекламата и промиването на мозъци винаги са били добре заплатени от корпорациите.

Прилагането на ГМО ще доведе до увеличаване на глада и недохранването, а не (както твърдят корпорациите) до справяне с тях. Биотехнологичните компании работят над така наречената „терминаторна технология”. Тази технология има за цел да направи семената на културите стерилни, за да бъде невъзможно използването им за посев. Повечето фермери по света разчитат на прибраните от техните полета семена за посев, а не на закупуването на нови, а тази технология (ако се приложи масово) би довела до пълното поробване на човечеството.

Когато Монсанто започва да продава семената си в Индия, самоубийствата на фермерите, сеещи техните семена, достигат 600 на година. Всичко идва от това, че фермерите, сеещи ГМО, не могат да изкарат семена за следващата реколта. За да растат техните продукти трябва допълнително да купуват торове и продукти от Монсанто. В момента в Индия, Перу, Еквадор, Венецуела и др. държави се водят масирани образователни и ин-

формационни кампании, за да предупредят населението и фермерите за опасностите от ГМО.

Показателен бе случаят с фермера от Тенеси Кем Ралф, който през 2004 година бе разобличен, че държи в хамбара си *„нелегитимни”* семена памук. Ралф бе осъден на 8 месеца затвор и глоба от 1.3 млн. долара - и това в Тенеси, където за притежанието на кокаин глобата е 2500 долара!

Международните корпорации, разработващи генно модифицирани семена, следват стратегия за получаването на контрол върху всички ресурси за производството на храни. Те не се задоволяват само с патенти върху ГМ растения, но търсят монопол и за други стоки, включително месото. Мотивацията да поискат патент е, че животните, отглеждани за месо, се хранят с генно модифицираните растения на компанията.

Основна част от тактиката на злодеите е, че при засаждане на посеви от нормални семена в съседство до ГМО, в много случаи цялата реколта е вече замърсена поради кръстосаното опрашване.

Тази може да се окаже най-неприятната глава от последните страници на нашата цивилизация – ширещото се генетично замърсяване на планетата чрез генно-модифицирани организми. Едно престъпление срещу природата и срещу човечеството. Това е един *„генетичен разлив”*, подобен на нефтените, но с тази разлика, че може би никога няма да бъде овладян.

Стоките с изкуствено ДНК ще изместват естествените храни, докато накрая отчетем невиждани загуби в реколтата и се обречем на гладна смърт. Използването на ГМО без преувеличение може да се нарече сатанинско явление в съвременното земеделие. Мотивите за производството и разпространението на такива храни-мутанти произлизат от чистото зло.

Междувременно Монсанто ежедневно полага усилия да патентова всичко живо. Например кандидатурата им за патент WO201027788, подадена през март 2010 година, цели да им даде еднолични права върху рибата, хранена с ГМО. Ако това се случи, как да очакваме, че няма един ден да поискат и получат същите права върху хората, които се хранят с ГМО поради липса на алтернативи?

Монсанто използват една и съща стратегия, за да установят монопола си в бедните държави. Те се възползват от хранителна или земеделска криза, като предлагат захаросана пропаганда за разрешение на проблема. Решението, разбира се, е винаги същото – да убедят земеделците да използват патентовани култури и да ги затворят в система, в която трябва да разчитат на Монсанто за скъпи пестициди и годишни покупки на нови, самоунищожаващи се ГМ семена. По този начин изчезват хиляди местни разновидности на културите с тяхната уникална висока хранителна стойност.

Тези малки инвестиции и съответната пропаганда за въображаемата *„зелена революция”*, ако им мине номерът, един ден ще гарантират пълното господство на Монсанто над селското стопанство. Най-малкото защото генно-модифицираните ориз, царевица и пшеница са с патентовани семена, които дават само една реколта, а семената от реколтата са стерилни. За да сеете отново на следващата година, пак трябва да си купите семена от тях, после пак, и пак, и пак... Така гладът на тези, които не могат да си плащат ежегодния данък на биотерористите, е гарантиран!

И ако някой все още си мисли, че българското правителство или член-

ството ни в ЕС ще го спаси от подобни сатанински корпорации и ще донесе по-добър живот за него и семейството му, е крайно време да се събуди.

Времето за съпротива срещу корпоративния тероризъм бързо и сигурно изтича. Все още има шанс да бъде спрян чрез обществен натиск, информационни кампании, граждански протести и с всички възможни средства. Този път минава задължително през всеобща просвета и пробуждане. От нас зависи какъв свят ще оставим на децата си.

32.3. Отровите в земеделието

Д-р Атанас Гълъбов: *„В развитите страни на всички животни се дават в изобилие хормони и антибиотици, които после чрез млякото и месото, както и чрез хранителните продукти, приготвени от тях, влизат в човешкия организъм. Същото важи и за растенията, чрез които пестицидите и съединенията от изкуствените торове попадат в човека. В САЩ още преди 20 години са давали на животните около 1000 медикамента и хормона! Почти на 100% от птиците, 90% от свинете и телетата и 60% от едрия рогат добитък се добавят редовно антибиотици към храната. Около 70% от месото на пазара в САЩ е от говеда, угоявани с помощта на хормони. Положението не е много по-различно и в другите развити държави."*

Освен заплахата с ГМО, изключително сериозен е и проблемът с пестицидите и хербицидите в храните. Никой не знае какво количество торове се използват за житните култури у нас и каква част от химикалите попадат в чиниите ни.

Например *„Раундъп"* на Монсанто е клетъчна отрова, която се продава като хербицид, но всъщност е биоцид (препарат, предназначен да унищожава всичко живо). Той е вреден за биоразнообразието и за деленето на всяка една жива клетка, освен клетките на патентованите ГМ сортове и породи. Последните изследвания сочат, че този масово разпространен препарат е много по-вреден за хората, отколкото се признаваше доскоро.

Проблемът с отровите в храната далеч не се изчерпва в земеделието, а е пуснал дълбоки корени и в животновъдството. На 15 май 2010 Daily Mail писа: *„Едно пиле дебелее в хангар с размерите на футболно игрище. Този хангар се намира някъде в затънтените области на Бразилия, а пилето не е само. То е само едно от десетки хиляди други като него, всяко от които е принудено да живее на пространство с размерите на лист хартия с формат А4. Те живеят там само 40 дни, преди да достигнат генно-модифицираното тегло, при което ще са готови да бъдат заклани. Това всъщност ще стане, ако не умрат по-рано.*

Пет процента или малко повече ще загинат преждевременно, тъй като няма да се пригодят към условията. Оцелелите ще бъдат оскубани и разфасовани при един индустриален процес, какъвто светът не познава досега. Всяка година милиарди пилета живеят и умират по този начин. Разбира се Южна Америка е много, много далече. Но вашият местен McDonalds е близо. А именно там в крайна сметка ще се озове значителна част от продукцията."

А как мислите се отглеждат пилетата в България?

Още преди 25 години има свидетелства как у нас бройлери са отглеждани за 45 дни, като се блъскат с антибиотици, за да не измрат, и им се свети денонощно с кварцови лампи, за да ядат постоянно смески, които са тъпкани с всякакви гадости, към които все по-масово се добавя и ГМО царевица.

А и всички тези селски производители, които гледат птици и животни за търговия – виждали ли сте с какво ги хранят? За тях е нещо съвсем нормално да купуват чували със смески и всякакви хормонални добавки – например за стимулиране на кокошките да носят.

Пие ви се прясно мляко без химически добавки? Няма да го намерите. А тези, които могат да ви го предложат, вече са атакувани заради „престъпления" като това, че са опитали да продадат няколко литра на съседите си. В Америка вече има много случаи, в които полицията идва и арестува тези „престъпници".

В България законите също не толерират свободната продажба на домашно мляко от свободно-пасящи животни, за разлика от *„промишленото"*, пълно с антибиотици и остатъци от ГМО фуражи.

Но *„научните достижения"* в тази насока на стигат дотук. През април 2012 беше публикувана информация, че учени от Тексаския университет по земеделие и механика са разработили генно модифицирани кози, които произвеждат ваксина против малария директно в млякото си.

Професор Марк Уестъсин и колегите му явно са решили да си играят на Бог, като изкуствено променят генома на кози, така че тези животни да произвеждат паразитите, предизвикващи маларията. В резултат на това, лабораторните кози произвеждат мляко, което съдържа същите основни съставки, които се намират и във ваксината против малария. Професорът споделя, че мечтае за деня, в който децата *„просто ще пият млякото и ще бъдат ваксинирани"*. Той допълва: *„Нашата крайна цел е да продължим изследванията до момента, в който стадо кози ще може да произвежда в млякото си ваксини, лекарства и стимулиращи вещества."*

В изкривената представа на Уестъсин и неговите колеги вкарването на ваксини, химии и разни синтетични вещества в гените и млякото на живи същества ще помогне за *„спасяването на Третия свят"*.

Но за хората, надарени със здрав разум, лошо замисленият експеримент на учените от Тексас е ненужен и несъмнено ще завърши с катастрофални и вероятно непоправими последици, когато подобни гени достигнат и до козите извън лабораторията.

По същото време *„The Daily Telegraph"* оповести, че китайски учени са клонирали агне, чието месо съдържа рибено масло. Учените имплантирали в ембриона ген, взет от кръгъл червей - нематод, който способства създаването в организма на мастни киселини, подобни на тези, които се съдържат в рибните масла и някои видове орехи.

Според професора от Пекинския институт по геномика Ду Юйтао тези киселини са полезни за здравето на човека и намаляват риска от инфаркт и други заболявания на сърдечно-съдовата система. Той отбелязва също, че в момента има условия за промишленото производство на генетично модифицираните агнета.

Американската фирма *AquaBounty* пък патентова нов тип атлантическа сьомга, в която е имплантиран ген от друга тихоокеанска сьомга. С тези промени, рибата започва да расте два пъти по-бързо.

В научните среди (напр. от С. Матю Лиао, професор по биоетика от Нюйоркския университет) се появиха и ужасяващи предложения за генетично моделиране на бебета с цел намаляване на въглеродния им отпечатък върху планетата. Тези псевдоучени ни убеждават, че хората трябва да бъдат подложени на *„биомедицински изменения"*, за да се подпомогне борбата срещу климатичните промени...

Рудолф Щайнер е говорил за това колко важни са местните животински и растителни видове за правилното развитие на един народ. Той казва: *„И който знае, че в дадена страна особено се развиват тези или онези растения и животни, намиращи се под тези или онези небесни влияния, той ще разбере как по необходимост може да се образува напълно определен народен характер. [Това става] благодарение на факта, че във всяка приемана от него храна, получена от неговото обкръжение, човек поглъща не само тези вещества, каквито показва химията, но приема в себе си и определени духове. Те веднага влизат чрез устата в жлъчката и се разпространява в неговото същество." (из цикъла „Въздействието на духовните Същества върху човека", първа лекция)*

Възниква въпросът: Що за духове идват от ГМ продуктите, на чий народностен характер отговарят те и дали изобщо имат нещо общо с небесните влияния или... по-скоро с пъкъла?

32.4. В търсене на чиста храна...

В тази тема ще разгледам два мита по отношение за чистата храна, за които много среди имат интерес да не се говори.

1. Истина ли е, че в плодовете и зеленчуците, продавани от бабите на пазара няма пестициди и други отрови?

Дълго време аз самият, докато живеех в София, бях дълбоко убеден, че благовидните старици, продаващи своята продукция, са до голяма степен решението на отровната храна в супермаркетите. Те редят на пазара зеленчуците и плодовете си с табелки *„био"* и *„еко"*, а като ги попиташ какво значи това, отговарят: *„Епа, не съм ги пръскала, маме."*

С времето обаче натрупваме достатъчно житейски опит, с който опознаваме хората и тяхната привична слабост дори да продадат душата си на дявола за пари. С други думи - да те лъжат в очите. От окултна гледна точка лъжата е най-тежкия грях, така че смятам сравнението за удачно. И така стигаме до важното осъзнаване, че определени злонамерени среди полагат огромни усилия техните погубващи отрови да проникнат във всеки аспект от живота ни. Това отдавна се е случило масово дори и в малките градинки на възрастните хора.

Животът в близост до планинско село, възможно най-отдалечено от *„цивилизования свят"*, както и разговорите с местните жители, тотално затвърдиха мнението ми, че едва ли е останало място в България, където да не е достигнала вълната, носеща химия под формата на пестициди,

инсектициди, изкуствени торове и т.н. А под тези наименования се крият отрови в най-пълния смисъл на тази дума. За това свидетелства и Албена Симеонова, сертифициран биопроизводител още от 2000 г., която казва:

„Ние от асоциацията и фондация „Земеделие и околна среда" започнахме работа с хората по селата. Там положението е още по-страшно, отколкото с продуктите от конвенционалното земеделие. Бабите влизат в селскостопанската аптека и купуват каквото им падне - всякакви хербициди и фунгициди за картофите, патладжаните, срещу колорадски бръмбари, мана, взимат раундъп, за да отвдят градината от плевели и по-малко да я копаят. С голямата пръскачка ръсят ягодите с амониева селитра, а на доматите слагат обилно перуцин. Тях обаче никой не ги контролира и не знае какво има в градините им."

Друг биоземеделец (Лозан Миладинов) казва: *„Настана време за активна работа по градините и пред щандовете за препарати за растителна защита се извиха опашки! Отидете в който и да е магазин, в който се продават препарати за Растителна защита и ще видите какво скупчване на хора е пред обособения щанд! Ще забележите също, че болшинството от хората, които са на тези опашки са пенсионери - баби и дядовци. Ще забележите какво купуване на системни препарати-фунгициди и инсектициди и на почвени хербициди се случва. Още по-страшното е, че тези препарати ще се използват за малки градини до 500-700 квадрата и това са семейни градини които ще изхранват децата и внучетата с „чиста и здравословна" храна от село! Още по-страшно ще ви стане като се заслушате в препоръките на агрономите - обикновено пенсионирани такива, работещи на процент от продажбите... А ще ви се изправят косите като чуете за мерките, в които се измерват работните дози! Това са лъжици, кибритени кутии, връх на нож, капачки. Предозирането, което извършват нашите пенсионери е огромно."*

2. А вярно ли е популярното твърдение, че *„ако една храна е био сертифицирана, значи не е пръскана"*?

Достатъчно е да проверим списъка с препарати, позволени в биологичното земеделие, за да се уверим, че може и да не е толкова безвредно, колкото ни го представят официално (**istina.bg/bio.pdf**). В действителност биологичното земеделие просто позволява използването на препарати в по-тесни граници. Затова, ако някой има възможност сам да си отглежда храната за собствени нужди (или чрез кооперирание на групи от хора), това е най-високият идеал, към който следва да се стремим, ако търсим здраве, а един ден и независимост от Системата. А за хората в големите градове, които нямат възможност да си отглеждат сами плодове и зеленчуци, на този етап най-разумното решение са фермерските пазари в по-големите градове, където може да бъде намерена прясна и чиста продукция с високо качество. Но дори и там е желателно да опознаем хората, на които в голяма степен поверяваме здравето си.

Тялото ни е Дар от Бога, чрез който да вършим земните си задачи, така че наша отговорност е да се грижим за него по най-добрия начин. И ако никой не би сипал в резервоара на колата си *„каквото му падне"*, колко повече това трябва да важи за нашите тела. И нека се знае, че ако си погубим живота по наша вина, това на Небето също се смята за самоубийство.

Макар и трудно, в наше време все пак чиста храна може да бъде намерена. *„Който иска, получава, и който търси, намира." (Матей 7:8)*

Затова нямаме никакво оправдание да занемаряваме собственото си здраве чрез отровна храна. Защото чрез болно тяло и чрез нечиста кръв Христос няма да се прояви.

32.5. Тъмната страна на хранителната индустрия

Д-р Атанас Гълъбов: *„Човечеството днес като цяло е подложено на глад, който невинаги е явен - глада за важни естествени хранителни съставки, които са безусловно необходими на организма, за да бъде в състояние на добро здраве. Бомбардиран ежедневно от привлекателни предложения за „полезни" храни и хранителни продукти, обикновеният потребител най-често няма време и възможности да проучва и проверява тяхната истинност. За съжаление дори специалистите по хранене, които би трябвало да бъдат будната гражданска съвест в това отношение, рядко обръщат внимание на отрицателните страни на нововъведенията, а понякога и те самите са заблудени от умелите рекламни кампании на фирмите производителки и от представени неверни данни от проведени „изследвания".*

Обработката на храните посредством различни методи и прибавянето на синтетични консерванти, обезмирисители, ароматизатори и оцветители с цел придобиване на по-привлекателен вкус и външен вид, и възможност за дълготрайно съхранение не само разрушава тяхната животворна стойност, но и допълнително оказва вреден ефект след консумацията им. Колкото по-дълго една преработена храна не се разваля, толкова по-сигурно е, че не може да поддържа живота...

Това, че даден продукт или ястие изглежда апетитно и стимулира вкусовите рецептори, не значи, че е полезно! Много от нещата, които вършим, често са в резултат на внушени глупави и обикновено вредни навици или на първични реакции от типа на „И другите правят така!" Подобен аргумент може би е оправдан за деца в детската градина, но едва ли за зрял човек, който претендира за независимост на мисленето и рационалност на преценките.

Бих искал да ви обърна внимание върху един важен факт, който много хора не вземат предвид - освен обозначените на етикетите на хранителните продукти „добавки", чието приемане става с нашето знание (ако четем това, което е написано, разбира се), съществува и скрита консумация на химикали и медикаменти под различна форма, за състава на които нямаме никаква представа. Налице е едно постоянно, трайно излагане на минимални дози от синтетични вещества, трудно доловими със съвременните рутинно прилагани медицински тестове. Тъй като човешкият организъм има значителни приспособителни способности, разпознаването на увреждания от токсични съединения и химични елементи често е възможно тогава, когато те вече са се натрупали в значително количество или са приети еднократно в голяма доза. Само в хранителната промишленост се използват над 5000 хими-

чески вещества, а в производството на пестициди - над 1500. Поне 6000 влизат в състава на различни медикаменти, а колко още милиони други се синтезират и навлизат в биосферата, никой не би могъл да каже. В резултат на синергизъм (съвместно действие, при което крайният ефект е по-голям от отделните му компоненти - бел. авт.) и на взаимно потенциране на въздействието, и най-вече поради дългия латентен период на изява на увреждания, предизвикани от изкуствено създаваните вещества и продукти, опасността от интоксикация с непредсказуеми последици става все по-голяма с всяка изминала година."

Нека разгледаме няколко примера за това в какво се е превърнала храната ни за по-малко от век, а вярвам разумните заключения всеки сам ще си ги направи. Започвам с основната и най-важна храна в нашия земен живот - хлябът. Или по-точно ще коментирам белият хляб и като цяло продуктите от бяло брашно.

За белия хляб неслучайно се носи поговорка, че *„колкото по-бял е хлябът, толкова по-скоро ще си мъртъв!"* Наречен е *„стълбът на живота"*, но това важи за пълнозърнестия хляб без мая, който няма почти нищо общо с онова, на което съвременните бизнесмени са лепнали табелка *„хляб"*.

Не е тайна за никой, търсещ Истината, че масово продаваният бял хляб всъщност не съдържа голяма хранителна стойност и не може да поддържа ефективно животинския или човешкия живот. За сметка на това съдържа изобилно отрови.

В кигата *„Rich Food, Poor Food"* Джейсън и Мира Калтон пишат: *„Ако не бихте яли подметките на обувките си, тогава не трябва да ядете и азодикарбонамид, който е основната съставка на хляба."*

Авторите поясняват, че става дума за химическо съединение за избелване на брашното. Същевременно е доказано, че тази добавка прибавя и риск от астма и по тази причина е забранена в някои страни като опасна за здравето. Азодикарбонамидът е прах, който може да бъде в жълто, оранжево или червено и служи като добавка за храна. Известен е под номер Е927.

В страните, където е забранен Е927, се използват други средства за получаване на бяло брашно. Като например серен диоксид, който също носи немалки рискове за нашето здраве.

Рафинираните зърнени храни са непълноценни хранителни продукти поради няколко причини:

1. Те са в огромна степен лишени от естествените фибри и минералните вещества, които са били отстранени в процеса на рафиниране. При обработката се губят най-ценни съставки на зърното. Например над двадесет витаминни и минерални елементи се премахват, когато цялата пшеница се преобразува в бяло брашно, като често четири или пет от тях биват замествани чрез обогатяване по изкуствен начин – в синтетична форма, която тялото не може да използва и това нанася повече вреда, отколкото добро.

2. Те са хранително небалансирани и се състоят от *„бързи въглехидрати"* без особена хранителна стойност – т. нар. *„празни калории"*. При консумирането на такива храни организмът отделя много повече инсулин, за да ги преработи. Високите нива на този хормон пък спомагат за натрупва-

нето на мазнини, което застрашава сърдечно-съдовата система и разваля фигурата.

Поради това, че рафинираните зърнени продукти са хранително небалансирани, те са отговорни за допринасяне към няколко дегенеративни заболявания. Извличането на калций от костите и зъбите се появява поради измененото съотношение на фосфор и калций в тези продукти. Захарта и рафинираните зърнени продукти са сред главните отговорници за увреждане на зъбите, както и са главната причина за чупливост на костите при възрастните.

3. Може да има до около двадесет и пет различни химикала, добавени към рафинираните зърна и хлебните продукти.

4. Зърнените култури са дезинфекцирани с хлорпикрин, метилбромид, фосфин и други опасни химикали, за да са по-трайни и да подсигурят, че насекоми и гризачи няма да имат никакво желание да ядат от тази отрова.

Никой не може да каже какви точно примеси има в брашното, от което се прави белия хляб, но в днешно време едва ли има брашно без примеси, като често и продуктите с надпис *„био”* не са изключение.

5. Както вече споменах, брашната биват *„обогатени”* със синтетични витамини, които са продукти на въглищни смоли и са подозирани в пораждане на рак. Синтетичните витамини са продукти на химическата лаборатория или фабрика. Те не могат да заместят природните витамини, които са формирани в зърнените храни, растящи в откритото поле под слънчевите лъчи.

6. Ако се чудите как се добива белият цвят на бялото брашно, при условие, че при стриването на пшеничените зърна полученият прах не е бял, отговорът е прост: брашното се избелва с химикали. Със същите химикали, които се съдържат в белината и праховете за пране. Разбира се, количествата не са такива, че да ви отровят при първата хапка, но като цяло ефектът е същият.

7. Използвани са изкуствени оцветители и овкусители.

Никой не може да каже, какво точно има в хляба. Това казват редица специалисти от РИОКОЗ и лекари. Дори Гроздан Караджов, специалист по хранителни и сладкарски изделия и европейски експерт по хранителна безопасност, е казвал нееднократно, че се е стигало до там – да няма грам натурален продукт в един тип брашно, което са изследвали. И това автоматично изключва наличието на традиционен български хляб в магазините, който трябва да съдържа само чисто брашно, мая и вода. Според специалиста, основната причина за това положение на пазара е, че търговците на добавки се стараят на всяка цена да пробутат продуктите си. Те биват слагани, както в мелници, така и в хлебозаводи. И в крайна сметка до трапезите достига продукт, който съдържа изключително малко полезни вещества и много убиваща химия.

Средностатистически човек изяжда около 40 килограма търговски хляб всяка година. Освен консумирането на рафинирано брашно, той яде също и тези токсични елементи в зърнените продукти: килограм обезмаслено мляко на прах, килограм мая, половин килограм ензимен активатор, четвърт килограм сулфатни, хлоридни и броматни химикали и сто грама други хранителни добавки. И когато всички тези химикали и вещества бъдат

консумирани заедно, се появява мултитоксичен ефект, който никога не е бил грижливо изучаван от учените. Няма никакво съмнение, че дългосрочният ефект от ежедневният прием на такива химикали, присъстващи в хляба, причинява болести с течение на времето.

Решението за мен е: За по-добро здраве да премахнем всички продукти с рафинирано брашно от диетата си. Най-добрата алтернатива е консумирането на несмляно зърно - например свареният лимец е съвършена храна, която си подхожда може би с всяко друго ястие и замества хляба. Друг вариант е пълнозърнестият хляб с квас - особено ако се сдобием с чисто, прясно брашно или си го правим сами.

Ако погледнем и другите сходните продукти в търговските вериги, се натъкваме на още по-притеснителни факти. Малко хора днес се замислят, че цветните снаксове и бисквитките в магазините са обагрени с изкуствени оцветяващи химикали, които се добиват от катран. Те са синтезирани при химически реакции в лаборатории, след което са доставени на производителите на храни, за да бъдат ползвани в съставките на комерсиални стоки.

Мнозина днес казват *„Те всички това ядат и са живи"*, но стремежът към погубващи удоволствия не им позволява да си зададат въпроса: *„Каква цена плащат тези хора, за да живеят по подобен начин? Здрави ли са? Колко от тях доживяват дори до 80 години, а ако някак успеят - в какво състояние?"*

Бог е създал така човека, че бъде в добро здраве до края на живота си (100-120 години), а един ден, когато му дойде времето, просто да си отиде. Но при съвременния начин на живот именно животът ни напуска все порано, а след това просто вегетираме.

Щайнер неведнъж е подчертавал, че много от нашите действия, макар да нямат видим ефект веднага, влияят много силно върху бъдещето ни:

„Ако човек има широки наблюдения върху хората, може да каже: „Някой, има и такива хора, е сравнително бодър и силен на 65-66 години, а друг не е толкова жизнен, защото е претърпял твърде много втвърдявания на артериите си." Да се наблюдава това и да се свърже с детството на човека е много интересно. Например, на дете се дава мляко, издоено от крави, които са хранени с твърде много фураж, раснал на песъчлива почва. По този начин детето поема нещо от тези песъчливи почви. Това може и да не се забелязва веднага. Съвременният доктор може да ни покаже дете, израсло с мляко от крави, хранени с фураж от песъчливи почви, и друго дете, което е израсло с майчино мляко. И да каже: „Няма никакви разлики!"

Обаче детето, израсло с майчино мляко, е все още много подвижно на 66 години, а детето, израсло с кравето мляко, има атеросклероза на същата възраст. Това е така, защото човекът е едно цяло и онова, което въздейства през даден период от време, продължава да е активно и през много по-късен период. Дадено нещо може да е здравословно или не в определено време, но то продължава да работи и по-късно." („Девет лекции за пчелите", лекция 5)

„Ако човек храни едно животно с мляко, то може при известни обстоятелства да живее твърде добре, но ако млякото се анализира и за-

почне да се дава не мляко, а неговите химически съставки, то животното ще умре. Защо става така? Защото има и нещо друго, което работи в млякото извън химическите съставки. Същото е и при картофа. Това е неговата духовна част." (Лекция пред работниците, 20.09.1924)

И като стана въпрос за бебешките храни, в проучване на Стокхолмския университет, публикувано в сп. Food Chemistry, се казва: *„Притеснителното тук е, че тези храни за бързо растящи деца могат да съдържат опасни количества на токсични елементи като арсеник, кадмий, олово, ураний, произхождащи главно от суровините. Тези елементи трябва да бъдат в абсолютния минимум, особено в храни, с които ще бъдат хранени бебета. Високата концентрация на арсеник в оризовите храни за бебета е неимоверно тревожна за нас."*

Друга проблемна храна са рафинираните масла, познати като *„олио"*. Те се произвеждат чрез интензивни механични и химични процеси, за да се извлече маслото от семената. Този процес отстранява естествените хранителни вещества от тях и създава крайния продукт, който лесно подлежи на окисление.

За разлика от кокосовото масло, останалите растителни масла могат да бъдат извлечени само чрез смачкване на части от растението. Те често трябва да се извличат химически, да се дезодорират и променят. Това са някои от най-химически променените храни в менюто на хората, но те все още се рекламират като здравословни. Изключение е зехтинът „extra virgin" с допълнително обозначение, че е студено-пресован. Растителните масла днес се намират практически във всички преработени храни – от салатен дресинг, през майонеза, до конвенционалните ядки и семена. Те се произвеждат във фабрики, често от генетично модифицирани култури или такива, които са били силно третирани с пестициди.

Много от тези масла са и хидрогенирани, което означава, че е извършен процес, който ги прави с твърда консистенция при стайна температура и се продават като маргарин или мазнина за приготвянето на сладкиши и тестени изделия. За тях ще стане дума в следващата глава, тъй като хидрогенираните (вкл. частично-хидрогенираните) масла не са просто храна, обогатена с химия и обогатена с хранителни вещества, а всеки грам хидрогенирани масла е чиста отрова.

Друг сериозен проблем с масово продаваните храни е, че много от тях биват облъчени с големи дози радиация. В България например разрешени за такова облъчване са всички билки и подправки. Много от вносните храни са били подложени на същото - например бразилските плодове и зеленчуци, китайският чесън и Бог знае още какво...

Облъчването на храни се използвано за забавяне на развалянето на храните, като за целта биват забавени процесите на гниене чрез унищожаване на гнилостните микроорганизми.

В статия на „24 часа" от 20.06.2011 г. със заглавие *„Хващаме и храни, на които не пише, че са облъчени"* става ясно следното:

„Америка например индивидуалните пакети на рейнджърите могат да съдържат вакуумирано облъчено месо, което на стайна темпера-

тура има трайност 5 г. ... У нас основно по този начин се обработват билки, подправки, чай, сушени плодове. Но по света и в Европа с йонизиращи лъчения се третират и картофи, лук, чесън, често и с цел да не покълват. Лъчи се прекарват и през пресни плодове като ягоди, манго, фурми. Обработват се варива като боб, леща, които лесно завъждат буболечки. Също пшеница и пшенични продукти. САЩ, Канада, Индия ги облъчват масово, когато са внос - още при влизането им в страната. Обработват се и меса и месни продукти, замразено пилешко. Сухи храни от растителен и животински произход. И още много други."

Въпросът е: Ако тази *„безвредна обработка"* убива всичко живо, как очакваме то да се отрази на нашия организъм, съставен от милиони живи клетки?

Тук представих накратко само няколко примера, но темата е безкрайна. Решението е едно и вярвам всеки разумен човек рано или късно ще го проумее: малко по малко пробудените хора да напускат потъващия кораб и да се замислят за живот извън Системата. Ако изобщо искат Живот.

32.6. Отровите, продавани с етикет „храна"

Целта на тази тема е както да представя някои от най-големите опасности, които са скрити зад красиви картинки, лъскави опаковки и изкушаващи промоции, така и да опознаем още по-добре как подмолно действат марионетките на злото и да се предпазим от техните влияния както в тази област, така и във всяка друга.

1. **Аспартамът** (E951) е синтетичен (изкуствен) продукт, който се определя като нискокалоричен подсладител и се влага в повече от 6000 хранителни продукти и напитки. Нека разгледаме за какъв именно *„подсладител"* става въпрос и чий живот подслажда.

Аспартамът е токсичен химикал, който се състои от аспарагинова киселина и фенилаланин, а при разпадането му се отделя метанол. Освободеният метанол се отделя от аспартама при температура 30 градуса и се превръща в смъртоносния формалдехид. Метанолът причинява непоправими щети на ДНК и може да доведе до лимфом, левкемия и други форми на рак.

Освен в *„диетичните"* безалкохолни напитки, дъвките без захар и сладкишите, изкуственият подсладител се използва в сладоледи, кисели млека, корнфлейкс, шоколади, хранителни добавки, чайове и разтворими „плодови" сокове, както и в много лекарствени продукти и мултивитамини – като цяло в нискокалоричните и диетични продукти, които се определят като такива, защото нямат захар. Доказано е, че аспартамът води до отключване на апетита и желанието за сладки храни, пристрастяване и трудно отвикване, което се дължи на въздействието върху естественото производство на хормони в тялото, т.е. поредния маркетингов трик по отношение на нискокалоричните продукти *„без захар"*, които биват купувани главно от хора, които се борят със затлъстяването или с диабет; мислим си, че се грижим за себе си, а всъщност влошаваме здравословното си състояние и то на по-висока крайна продуктова цена.

И не само това, ами и в една неотдавнашна статия на *„Journal of Urology”* се твърди, че диетичните безалкохолни напитки всъщност били ефективно средство за предпазване от камъни в бъбреците. Броят се появи на пазара на 19 април 2010 г, а изследването е направено от д-р Брайън Х. Айснер – уролог от болница в Бостън, който явно си няма (или не му изнася да има) каквато и да било представа колко вреден и токсичен е аспартамът.

Според д-р Айснер диетичните напитки не само били добро средство за превенция на камъните в бъбреците, а те били добро средство и за хидратация на организма. Той отбелязва, че хората се нуждаят от 2-3 литра течности на ден и заявява в статия, препечатана даже от *„Ройтерс”,* че *„ако хората искат да покрият този норматив, консумацията на тези напитки може би е добър начин”.*

През 70-те години на миналия век партньорът на *Монсанто*, компанията *G.D. Searle*, провежда многобройни вътрешни проучвания, които обявяват аспартама за безопасен, докато собственото научно изследване на FDA (Агенция за контрол върху храните и лекарствата) ясно показва, че аспартамът предизвиква тумори и мозъчни увреждания при плъховете, преди да ги убие. Агенцията за контрол върху храните и лекарствата инициира съставянето на голяма следствена комисия за разследване на *G.D. Searle*, заради това, че *„съзнателно е представила неверни резултати, че е прикрила фактически данни и, че е дала фалшиви изявления”* относно безопасността на аспартама.

Сред безспорните изследвания, които показват токсичните ефекти на аспартама, е и това на д-р Джери Гоян, по това време член на комисията на FDA. Доналд Ръмсфелд моли Роналд Рейгън за услуга още на следващия ден след встъпването му в длъжност. Рейгън уволнява *„некооперативния”* Гоян и назначава д-р Артър Хейс Хъл за шеф на FDA, който бързичко накланя везните в полза на *G.D. Searle* и така аспартамът (под името нутрасуит – NutraSweet) е одобрен за консумация от хората. Това се превърна в тъжна ирония, откакто Рейгън, известен с ентусиазма си към желираните бонбони и бонбоните изобщо, се разболя от Алцхаймер по време на втория си мандат, което е един от многото ужасяващи ефекти вследствие консумацията на аспартам. За аспартама д-р Гълъбов пише:

„Той е бил открит случайно през 1965 г. от химика Джеймс Шлатер, работещ за фармацевтичната Компания „Сърл”, докато търсел нов медикамент за язва. Един ден, разливайки, без да иска, от веществото извън контейнера и лизвайки след това пръстите си, той усеща сладкия му вкус. Впоследствие се установява, че новият продукт е 200 пъти по-сладък от захарта... Смятан е от много учени за химична отрова и изобщо за най-опасната добавка към храните. Той е отговорен за около 75% от страничните реакции, предизвиквани от хранителни добавки, според докладите до Системата за наблюдение на страничните ефекти към FDA и от 1985 г. до сега има официален регистър на 92 симптома от над 10 000 официално подадени оплаквания. Някои от болестните прояви са по-леки, а други - сериозни: главоболие, което може да има мигренозен характер, проблеми с паметта (често срещано), гадене, наддаване на тегло, обриви, депресия (особено у хора с генетичното

заболяване фенилкетонурия), безсъние, проблеми със зрението и слуха, сърцебиене, затруднения в дишането, загуба на вкуса, нарушен говор, замаяност и виене на свят, ставни болки и др., като дори има съобщени смъртни случаи. Посочените симптоми са толкова често срещани, че някои лекари говорят за „аспартамна болест"... Според лекари и учени следните заболявания или състояния могат да се усложнят или да бъдат отключени вследствие на консумацията на храни или медикаменти, съдържащи аспартам: мултиплена склероза, епилепсия, мозъчни тумори, синдром на хронична умора, болест на Паркинсон, диабет, болест на Алцхаймер, синдром на дефицит на вниманието, аутизъм...

Аспартамът нарушава сериозно мозъчната биохимия. Д-р Ръсел Блейлок, професор по неврохирургия при медицинския университет на Мисисипи, в книгата си „Екситоксините: вкусът, който убива" пише подробно за вредата, която се причинява от поглъщането на по-големи количества аспарагинова киселина, и причината и начина, по който става увреждането на нервната система. Доказано е, че аспарагиновата киселина разрушава структурата на мозъка на мишки... Сигурно сте чували за случаи на ослепяване в резултат на приемане на алкохолни напитки „менте", богати на метилов алкохол. Пределното допустимо количество метанол дневно е 7,8 мг. А един литър безалкохолна напитка, подсладена с нутрасуит, съдържа 56 мг метанол, а някои повече! Освен сериозни проблеми със зрението някои други оплаквания, предизвикани от метиловия алкохол, са: главоболие, пищене и бучене в ушите, гадене, стомашно-чревни смущения, слабост, неврити и пр. Метанолът преминава през плацентата и е изключително токсичен за плода в утробата...

През 1987 г. д-р Морган Рейфорд, офталмолог и експерт по ефектите на метанола върху окото, свидетелства пред Конгреса на САЩ във връзка с лично диагностицирани от него 65 случая на загуба на зрение поради невъзвратима частична или пълна атрофия на очния нерв в резултат на употреба на храни и напитки, съдържащи нутрасиут. А това е било все още в началото на навлизането на подсладителя в употреба...

Способността му да предизвиква мозъчни тумори е установена при изследване, проведено с плъхове, в чиято храна е бил добавян и аспартам. Патологът д-р Чарлз Фрит, който прегледал 143 животни, установил в 73 от тях злокачествени новообразования. В контролната група плъхове, на която подсладителят не е даван, не е имало мозъчни тумори. Аспартамът стимулира образуването на тумори не само в мозъка, но и в матката, яйчниците, тестисите и хипофизата. Но ето какво пише в едно специализирано българско ръководство по диабет, издадено през 1999 г.: „Нискокалоричните подсладители на белтъчна основа (аспартам и ацесулфам К - бел. авт.) са с добър вкус и намират широко приложение за приготвяне на хранителни продукти и напитки..." Нито дума за токсичния метилов алкохол...

А сега внимавайте! През 1992 г. FDA забранява да се внася стевия - билка, използвана като подправка в много страни по света. През 1995 г. FDA разрешава стевия да бъде внасяна в страната и да се продава

като хранителна добавка, но не и като подсладител! Стевия е вечнозелен храст. Листата му са били използвани от векове като естествен и безопасен подсладител от хората, живеещи в Парагвай и Бразилия, и съдържат вещество над 200 пъти по-сладко от захарта. Билката подпомага метаболизма на захарта и за разлика от аспартама е полезна за болните от диабет. Но тя не може да се патентова и затова фармацевтичните компании не желаят нейната конкуренция. Освен това най-малкото е и безвредна! В безпрецедентен акт FDA заплашва фирмата Stevita Co., която внася стевия в САЩ, с търсене на отговорност по съдебен ред заради това, че разпространява литература и брошури за растението и продукта, приготвен от него!

Според американската конституция в САЩ всеки има право на свобода на изразяване. Но Джеймз Лахар, служител на FDA, изпраща факс до фирмата, в който визира унищожаването на 2500 бройки от „обиждащи" книги на компанията, в които се дават готварски рецепти и разяснения за стевия. В писмото се заплашва, че ще бъде направена инвентаризация на Stevita Co. и че ще бъде лично наблюдавано унищожаването на готварски книги и други публикации във връзка със стевия, за да са сигурни, че заповедта им е изпълнена. Ето на това някои му казват „демокрация"!

Подобни действия отново ни напомнят на мрачните средни векове, когато инквизицията е горяла на клада научна и неудобна литература, или пък за времето на Хитлер и нацизма в Германия, когато са се извършвали същите изстъпления! В страна, в която можете да си купите най-долнопробна порнографска литература или книги за това как да направите бомба или да се самоубиете най-ефикасно, не можете да прочетете историята на растението стевия и как да приготвите безопасен и вкусен сладкиш, използвайки листата му! В същото време FDA защитава една доказана отрова - аспартам...

Ето ви съдържанието, на един вид рекламирана и у нас разтворима напитка, така както е написано на опаковката: „Захар, лимонена киселина, натриев цитрат, трикалциев фосфат, подсладители (aspartate, acesulfat K), витамин C, малтодекстрин, гума, натурална портокалова и натурално идентични вкусови добавки, титаниев диоксид, оцветители (E102, E110, E129). Витамин C - 100%." Бих ви попитал какви естествени хранителни вещества виждате изписани? Отговорът е, че такива няма... Какво означава също „витамин C 100%", също е ясно сигурно само на производителя. Освен това трябва да се има предвид, че понятието „натурални", което често се изписва по етикетите на различни хранителни стоки или напитки, няма нищо общо с натуралните (т.е. естествените вещества, такива каквито са) в продуктите на природата, а са синтезирани, като имат подобен вкус или аромат. Що се отнася до „натурално идентични", мисля, че коментарът е излишен."

2. **MSG** (мононатриев глутамат, E621) е друга отрова, широко използвана в хранителната промишленост. Давам думата отново на д-р Гълъбов, който е особено компетентен по здравните въпроси:

„До Втората световна война той е бил употребяван главно в Япо-

ния и то не в големи количества, но след „откриването" му от Запада хранителната индустрия започва масово да го слага в различни свои продукти, защото той придава „вкус" на много иначе неособено вкусни храни и кара човек да иска да яде още. От 40-те години до сега количеството използван MSG се удвоява с всяко изминало десетилетие. Глутаматът, продаван като подправка, е в свободно състояние за разлика от този в морските водорасли, който е свързан с други съединения и антидоти - в това е съществената разлика! Изследванията показват, че доматите и гъбите съдържат много малко количество свободна глутаминова киселина, но това няма нищо общо със силно концентрирания продукт като например хидролизирания растителен протеин. През последните три десетилетия беше натрупан достатъчно материал, който доказва, че мононатриевият глутамат в свободно състояние е опасен за здравето...

Симптоми, които могат да се проявят, са: сърцебиене, слабост, безсъние, главоболие, спазми и болки в корема, промени в зрението и пр... Освен това се забелязва и тенденция към странно затлъстяване. Според д-р Джон Олни това се дължи на унищожаването на нервни клетки в хипоталамуса - област, регулираща различни ендокринни функции, включително и поддържането на теглото. Той забелязал, че опитните животни получавали увреждания в мозъка веднага след консумацията на подправката, а нервноендокринните проблеми се развивали след известен по-продължителен период от време. В следващите години различни учени, занимаващи се с изследвания на нервната система, потвърдили тези резултати... Най-известните научни медицински списания обаче отказали да публикуват изследванията на учения. Олни свидетелства по-късно пред специален комитет на Сената по въпросите на храненето, че подправката е опасна за здравето на хората и особено за бебетата и малките деца. Едва към края на 70-те индустрията премахнала MSG от бебешките храни. Но той е скрит в толкова много хранителни продукти, че майките често, без да искат, го дават на децата си. За бременни жени никога не е имало предупреждение да не консумират храни, съдържащи глутамат. Днес със сигурност се знае, че мононатриевият глутамат „убива" невроните в мозъка и причинява невроендокринни разстройства при животни и при хора...

Междувременно японската компания заедно с американски производители сформира група за връзки с обществеността, наречена Асоциация „Глутамат". Освен това се основава и Международен технически комитет по глутамат, който да субсидира изследвания, защитаващи и „доказващи" безопасността на подправката. През последните 2 десетилетия асоциацията използва влиянието си, за да бъде премахнато обозначението MSG или мононатриев глутамат от етикетите на много хранителни продукти. И сега, без вие да знаете това, той се слага в значителни количества в тях и ви стимулира непрекъснато апетита. Днес се произвеждат и използват в различни хранителни продукти стотици хиляди метрични тонове мононатриев глутамат. В повечето случаи той се изписва само, ако е добавен в чиста форма, но ако е в състава на други подправки (а понякога той може да е 60%

от тяхното количество!), въобще не се обозначава на етикета. Както пише д-р Р. Блейлок: „Производителите на глутамат и преработени храни винаги се опитват да скрият добавения MSG”.”

Изводът е един: Ако искаме да бъдем здрави и жизнени, да избягваме всички преработени храни от търговската мрежа, в които и без това не е останал никакъв живот: чипсове, солети, вафли, кроасани, майонези, консерви, бульони, сосове, фиксове, колбаси, сладоледи и т.н.

3. **Соята**

Д-р Гълъбов: *„Последното десетилетие бе отбелязано с изключително силна кампания, за да се насочи вниманието на хората към соята и нейните „добри” страни. Може да се каже, че това донякъде имаше успех и заблуди дори лекарите и специалистите по хранене. Индустрията се опита да превърне соята в месото и млякото на новото поколение вегетарианци. Но какво всъщност представлява това растение от семейство бобови и за кого е полезно? През 1913 г. посевите от соя, която е била считана не за храна, а за индустриален продукт, са заемали само нищожна част от обработваемата площ на САЩ. Сега с нея са засети 72 млн. акра. Една голяма част от продукцията отива за храна на пилета, пуйки, свине, крави и сьомга, а друга - за производство на маргарин, мазнини за тестени сладкиши и подправки за салати, както и, не се учудвайте - в промишлеността за пластмаси, изкуствени влакна, бои, лакове и др.*

Напредъкът в технологиите позволи да се произвежда изолиран соев протеин от това, което преди е било смятано за отпадъчен продукт - обезмаслените, с високо белтъчно съдържание остатъци от шушулките, които изглеждат и миришат ужасно. Благодарение обаче на множество оцветители, консерванти, обезмириситeли, подсладители, емулгатори и синтетични хранителни добавки този отвратителен продукт може да се превърне в приятно ухаеща, вкусна „храна”. В началото соята е препоръчвана като успешен заместител на месото, което обаче не води до очакваните резултати за масова консумация. Затова производителите сменят тактиката. Както цинично заявява един техен представител: „Най-бързият начин даден продукт да бъде приет в едно по-малко задоволено общество е да се убедят хората, които живеят в охолство, да го консумират заради собствените му качества.”

И затова соята започна да се предлага не като храна за бедни, а като магическа субстанция, която може да предпазва от сърдечни заболявания и рак, да премахва горещите вълни през менопаузата и едва ли не да ни поддържа вечно млади. Всяка година средствата, които отиват за реклама на соевите продукти, за да се затвърди тяхната позиция на пазара, е около 80 млн. USD, като допълнително различните концерни и фирми отпускат пари за лобиране и за „научноизследователска” работа, която съответно има за цел да „докаже” на хората „ползата” от соята. Продажбите на соеви продукти са се увеличили с около 350% за последното десетилетие и са стигнали за 1995 г. цифрата 1,4 млрд. USD според мартенския брой на „Супермаркет нюз” от 1996 г.

Сега соев протеин може вече да се открие в много видове хляб и тес-

тени изделия. Трябва да се отбележи, че доскоро това растение се е смятало за не особено подходящо за ядене дори в родината му - Азия. Китайците не го консумират така, както другите бобови култури, защото според знанията им от векове то съдържа голямо количество антихранителни вещества. Според многогодишните съвременни проучвания на първо място сред тези вещества са мощните ензимни инхибитори, които блокират действието на трипсина и други ензими, необходими за смилането на белтъците. Те не се разграждат напълно при топлинната обработка. Могат да провокират дори сериозни стомашно-чревни оплаквания и хроничен аминокиселинен недостиг. При опити с животни, поставени на диета, богата на такива ензимни инхибитори, настъпват увеличение и патологични състояния на панкреаса, включително и рак. В растението има и несмилаеми въглехидрати, които предизвикват образуването на газове...

Малки плъхове, хранени със соя, спират да се развиват нормално. Тези вещества се деактивират в известна степен при процеса на ферментация, но въпреки всичко не се разграждат напълно... Соята съдържа и вещества, които потискат функцията на щитовидната жлеза. През 1991 г. японски учени съобщават, че консумацията на 30 г соя на ден в продължение на един месец води до значително намаляване на функцията на щитовидната жлеза у здрави индивиди... Друг проблем е, че при обработката на соята, за да се извлече чист белтъка от нея и да се неутрализират, доколкото е възможно, антихранителните субстанции, при висока температура и повишено налягане се използват токсични вещества - киселини, основи, алуминий и др., и в процеса на преработка се образуват нитрити, които са известни като силни карциногени. Освен това се добавят и различни изкуствени ароматизатори и вкусови подобрители като MSG, за който вече стана дума...

През 1998 г. са проведени изследвания, които показват, че в кръвта на бебета, които приемат формула със соево мляко, концентрацията на изофлавони (вещества, имащи въздействие подобно на женските полови хормони - естрогените - бел. авт.) е от 13 000 до 22 000 пъти по-висока, отколкото количеството на плазмения естрадиол (хормон от групата на естрогените - бел. авт.) при бебета кърмени, с краве мляко! Според някои учени това е равнозначно на приемането на пет хормонални контрацептивни таблетки на ден! В млякото на кърмачките не се откриват почти никакви количества фитоестрогени. Според някои данни около 25% от децата в САЩ приемат соево мляко като заместител на майчината кърма. Това кощунствено вмешателство в хормоналния баланс на човека още от най-ранна детска възраст не може да не окаже своите драматични последици в бъдещото му развитие... Установено е, че в соевото мляко има 10 пъти по-висока концентрация на алуминий, отколкото в кравето, а в същото време липсва холестерол, лактоза и галактоза, които са важни хранителни елементи за развиващата се нервна система на детето. В него може да има остатъци и от различни синтетични и токсични вещества - сода каустик, нитрозамини, които са мощни карциногени и др...

Репродуктивни проблеми, безплодие, заболявания на щитовидната

жлеза и на черния дроб са установени при различни видове животни, хранени със соя - мишки, плъхове, свине, овце, есетра и др. При последната международна конференция върху соята, проведена през ноември 1999 г. във Вашингтон, д-р Джон Уайт докладва резултатите от изследване, извършено върху американци от японски произход, живеещи на Хавайските острови, което показва връзка между консумацията на тофу и ускорения процес на остаряване на мозъка. При тези участници в изследването, които в средна възраст са включвали често тофу в менюто си, има намалени познавателни способности и повече случаи на деменция и болест на Алцхаймер. Ето ви например един от начините, чрез които соевата индустрия заблуждава хората (взето е от брошура на компания за витамини): „Освен че предпазва сърцето, соята показва мощни антиракови свойства... Японците, които ядат соя 30 пъти повече от американците, имат по-малка честота на рак на гърдата, матката и простатата..." Да, но в същото време в тази брошура не пише, че сред азиатските народи, включително и японците, има по-голяма честота на рак на хранопровода, стомаха, панкреаса и черния дроб и значително висока на рак на щитовидната жлеза! Освен това според изследвания от 1988 г. се оказва, че японците все пак не консумират толкова много соя - средно на ден на човек се падат по около 7 г (около 1 чаена лъжичка)..."

4. **Маргаринът** - храна или пластмаса?

Продължавам с цитат на д-р Гълъбов: *„Маргаринът, един от поредните „хитове" на последните две десетилетия, беше провъзгласен шумно като по-безопасен и същевременно по-евтин заместител на маслото, но дали това е истина? Този продукт се получава от евтини, нискокачествени растителни масла (включително от соя), които чрез процес, наречен хидрогенизация, се превръщат в твърд на стайна температура и значително по-траен от маслото продукт, който като него може да се нанася на тънък слой... Това, което е най-важно да се знае, е, че при хидрогенизацията голяма част от мастните киселини... преминават в неестествената трансформа. Характерът на хранителните мазнини, които се приемат, влияе върху състава на клетъчната мембрана и оттам на правилното протичане на функциите в самата клетка... Тъй като в природата съществуват естествено само цис-, а не трансформи на мастните киселини, човешкият организъм не може да се справи с тяхното преработване и те започват да се натрупват по клетъчните мембрани и на други места, където изобщо не би трябвало да бъдат. Изследвания, които се правят в последните години, показват, че количеството на трансмастните киселини в мембраните на клетките при някои хора е нараснало до 20%, а би трябвало да е нула!*

Всичко това естествено нарушава защитните функции на клетъчната мембрана, клетъчното хранене и междуклетъчния транспорт. Трансмастните киселини променят нормалните механизми, чрез които се извършва преобразуването на холестерола в организма и това повишава количеството му в кръвта... Според доклад на Датския хранителен съвет направените изследвания подсказват, че консумирането на трансмастни киселини от маргарина е равностойно или дори

по-опасно за развитието на атеросклероза, отколкото приема на наситени мастни киселини (каквито има в маслото и сланината). Едно изследване, публикувано преди години в „Американ джърнъл ъф Клиникъл нютришън" показало значителни разлики между честотата на сърдечно-съдови заболявания в Северна и Южна Индия. Хората, живеещи в северната част, били месоядни и имали повишени нива на холестерол в кръвта. Техен главен източник на мазнини било топеното масло (наричано „гхий"). Индийците от южната част на страната били основно вегетарианци и имали съответно понижено ниво на холестерол в кръвта. Но какво било огромното учудване при преценката на резултатите, когато се установило, че вегетарианците имали 15 пъти по-голяма честота на сърдечно-съдови заболявания. Каква била причината за този шокиращ резултат? Вегетарианците от Южна Индия били заменили топеното масло с маргарин и рафинирани растителни масла! След 20 години „Лансет" отразява, че честотата на инфарктите със смъртен изход у месоядните жители на Северна Индия са се увеличили. Причината се оказала същата - повечето от тях заменили гхий в храната си с маргарин и рафинирано растително олио. В млякото на много американски и канадски майки кърмачки, употребяващи маргарин, са установени значителни количества трансмастни киселини...

Освен това според Удо Еразмус, експерт в тази област и автор на книгата „Мазнини, които лекуват - мазнини, които убиват", в процеса на хидрогенизация се образуват толкова много и различни съединения, че хранителната индустрия не желае да спонсорира изследвания за тях или да прави каквито и да са публикации във връзка с това. В завършения вече продукт остават токсични метали като алуминий и никел (те се използват най-често като катализатори), които, веднъж попаднали в организма, започват да се натрупват в клетките и нервната система и потискайки различни ензимни системи и клетъчни функции, застрашават здравето...

Според д-р Ръсел Джав, известен медицински изследовател, свиневъдите в САЩ не хранят отглежданите животни с маргарин, защото знаят, че ще умрат. Когато той се свързал с Министерството на земеделието, се оказало, че там имат представа за този факт, но възможният ефект върху хора не ги интересувал, защото това било извън тяхната юрисдикция. В същото време отговорните органи не вземат отношение по този въпрос, засягащ здравето на милиони хора по света. Фактът, че хранителната индустрия успява да държи в неведение широката общественост относно тъмната страна на маргарина, както и на различни други „храни" и „хранителни добавки", показва каква власт има тя в правителствените и научните кръгове.

Ето какво пише Удо Еразмус; „... Гигантската маслена, хранителна, лекарствена и медицинска индустрии са се заели да печелят пари. За всички тях здравето е второстепенна грижа. Сляпо доверяващият се потребител понася с компрометирано здраве последствията от този бизнесплан..."

Според същия автор само за 1981 г. продажбата на маслената индустрия е била около 40 млрд. USD, а за 1992 г. - около 80 милиарда.

Маргаринът не е единственият „хранителен" продукт на пазара, който съдържа значително количество трансмастни киселини. Всички продукти, предлагани за консумация, на които пише „хидрогенизирано" или „частично хидрогенизирано", е желателно да се избягват. Към маргарина спадат и т.нар. шортънинги, които се използват за пържене, при приготвянето на сладкарски произведения и други производства на хранително-вкусовата промишленост. Рафинираните растителни масла (като например слънчогледовото олио) също съдържат известно малко количество трансмастни киселини. Същевременно голяма част от естествено присъстващите витамини, като например витамин Е, в процеса на преработка са унищожени, защото последната се извършва при висока температура с различни токсични вещества част от които остават в олиото. Най-здравословни са студено пресованите масла и топеното масло (гхий)."

В допълнение бих искал да отбележа, че огромна част от всички сладки преработени продукти, които се продават (шоколади, бонбони, бисквити, курабии, сладоледи) имат за основна съставка маргарина. А колкото до традиционните сладкарници - ако има дори една, в която тортите се правят без маргарин, тя ще е върховно изключение. Положението не е по-различно и по баничарници, ресторанти и т.н. Будни бъдете.

32.7. Целенасочено тровене на питейната вода

И по тази тема най-изчерпателно и пълно е писал д-р Гълъбов и, следвайки неговия призив за разпространение на критично-важната информация, споделям тук част от статията му за умишленото и системно тровене на човечеството с флуориди. Историята, която предавам със съкращения, е много поучителна до какви последствия води невежеството на масите, и още по-лошото - бездействието на знаещите.

„До средата на 40-те години на нашия век флуоридите са смятани за едни от най-опасните замърсители на околната среда. Според американския наръчник „Клинична токсикология на търговските продукти" флуоридите са по-токсични от оловото и малко по-слабо отровни от арсеника. Те са били причина за многобройни съдебни процеси срещу индустриалното производство и през миналия, и през нашия век. Флуоридите са основни отпадни продукти в алуминиевата промишленост и при производството на изкуствени торове. Те са главните причинители за унищожаването на растителността и смъртта на животните в околността на големите предприятия от гореизброените промишлености. Според изчисления на Агенцията за защита на околната среда всяка година от индустриалните предприятия в САЩ се отделят само във въздуха около 155 000 т флуориди и допълнително в реките, езерата и океана още 500000 т! Флуоридите не подлежат на биологична преработка затова те се натрупват в околната среда и по хранителната верига попадат най-накрая в зъбите и костите на човека.

Още през 1850 г. флуоридни емисии от желязната и медната индустрия отравят хора и животни и унищожават реколтата. В края на

века съдебни дела и законови разпоредби заплашват съществуването на тези производства в Германия и Англия. През 1933 г. в Мюс вали, Белгия, е първата голяма екологична катастрофа със замърсяване на въздуха, в резултат на което умират 60 души и няколко хиляди се разболяват тежко.

През 1944 г. в Дийп уотър, Ню Джърси, става инцидент със замърсяване от заводите на компанията „Дюпон", произвеждащи хиляди тонове флуориди във връзка с проекта „Манхатън", за който ще стане дума след малко. Стопанствата в Глусестър и Салем, намиращи се по посока на вятъра по време на инцидента, са били известни с най-висококачествена селскостопанска продукция. Но през лятото на същата година фермерите съобщават, че реколтата им е изсъхнала и унищожена.

Домашните птици също измрели, а тези от работниците, които яли от продукцията, повръщали по цяла нощ и дори на следващия ден. Милдред Джордано, който е бил юноша, когато е станал инцидентът, се връща назад във времето: „Спомням си, че конете ни изглеждаха болни и твърде схванати, за да работят." Някои крави били в толкова тежко състояние, че не можели да стоят на краката си и пасели като лежали по коремите си. Семейството на Джордано било поразено от ставни и костни проблеми. Веднага след свършването на войната фермерите завеждат дело срещу компанията и проекта „Манхатън" за увреждания, предизвикани от флуоридните емисии.

Според засекретена до скоро документация, под личното ръководство на генерал-майор Гроувз, във Вашингтон се провеждат тайни съвещания със задължителното участие на учени, служители от Военното министерство, проекта „Манхатън", FDA, Министерството на селското стопанство, Министерството на правосъдието и др., както и с адвокати на „Дюпон". Целият потенциал на правителството по различни линии е бил мобилизиран, за да се нанесе съдебно поражение над фермерите. Защо е цялата тази мобилизация? В средата на 40-те САЩ с пълна сила задействат свръхсекретния проект „Манхатън", който всъщност представлява разработването на атомната бомба, определено като водеща стратегия в осигуряването на военно господство.

Флуоридите, според секретна правителствена документация, част от която беше направена публично достояние едва в последните няколко години, са били и сред основните субстанции при това производство, като са отделяни милиони тонове. Заведените дела са били сериозно препятствие пред тази военна стратегия. Ако фермерите спечелели, това означавало многобройни искове и съдебни процеси и в други щати, където имало заводи, бълващи флуоридни емисии.

Разкритията показват, че митът за безопасността на тези съединения в ниски дози за хора е бил създаден именно във връзка с разработването на атомната бомба с две основни цели: да се омаловажат съдебните искове от страна на граждани и така индустрията да се предпази от плащането на огромни обезщетения, а от друга - да не се дава гласност на делата, за да не се разсекретява проектът. Учените, които са участвали в него, са имали за задача да осигурят необходими-

те „доказателства” в подкрепа на тази стратегия. Защото първото заведено съдебно дело от работник в тази зловеща програма е било не заради облъчване, а за увреждане от флуориди!

Така че всички следващи действия от страна на правителствените организации и индустриалните магнати са били в унисон с осъществяването на гореспоменатите цели. Процесите срещу „Дюпон” били осуетени...

Между 4 и 7 декември 1952 г. в Лондон умират от сърдечни и белодробни усложнения 4000 души, натровени с флуороводород. За периода 1960-1975 г. замърсяване с флуориди от алуминиевите заводи на „Рейнълдс металс Ко.” и на ALCOA унищожават стадата от крави на племето мохави, живеещо в резервата Сейнт Рийджис и увреждат здравето на самите хора. Цялата околност е била съсипана, дърветата изсъхнали, а птиците и насекомите избягали. Кравите получили толкова тежки костни увреждания, че не можели да ходят и пасели легнали, а телетата, които се раждали, били с малформации... Според доклади на Министерството на селското стопанство на САЩ „флуоридните замърсявания във въздуха са причинили най-много вреди на добитъка по целия свят”.

Но как става така, че тези толкова токсични съединения намират път към водата за пиене, флуорните таблетки и пастите за зъби? От 1928 до 1931 г., индустриалната революция в САЩ навлиза в своя апогей, PHS е била под юрисдикцията на финансовия министър Ендрю Мелън, основател на „Мелън институт” и главен акционер на ALCOA. „Мелън институт” впоследствие ще играе важна роля в насърчаването на флуорирането на питейната вода. Между 1931 и 1939 г. PHS търси начини да се освободи от флуоридите, тъй като на този етап индустрията все още не е имала решителни „аргументирани” предложения за флуориране на водата. Ако се докаже пред съда, че флуоридите са опасни за човешкото здраве, както вече стана ясно, това би имало драматични последствия за компаниите, чиито заводи непрекъснато изхвърлят тези отрови.

През 1931 г. три независими една от друга групи учени откриват, че причината за петнистите зъби (това е всъщност зъбната флуороза) са флуоридите. През същата година PHS изпраща един зъболекар на име Х. Трендли Дийн да направи проучване в 6 345 общини в Тексас, където питейната вода съдържала естествено по-високи концентрации на флуориди. Задачата му била да определи какво количество от тези съединения могат да понесат хората, без да получат очевидни повреди на зъбите. Дийн открил, че на много хора от градовете в този район зъбите са с променен цвят и ерозирали. Но в няколко области (21), където водата съдържала около 1 ppm (части на милион - бел. авт.) флуориди, според него като цяло кариесите изглеждали по-малко. При обобщаването на данните обаче Дийн използвал селективен подход, като изтъкнал резултатите само от тези 21 селища, а от 272 други, където въобще не се забелязвала такава зависимост, били премълчани. Тези негови „доказателства” също се използват по-късно в подкрепа на флуоридационната кампания.

А сега нещо интересно: през 1945 г. един главен инспектор открива, че в бирата на „Комънуелт брюър Къмпъни" от Масачузетс има флуориди. Собственикът е арестуван и даден под съд за добавяне на отровна субстанция в напитката, като, забележете, измерената концентрация е била само 0,5 ppm. (За сравнение сега минималната концентрация при флуориране на водата е поне 1 ppm!) Компанията е глобена 10 000 USD, а собственикът Кауфман получава условна присъда от 6 месеца с три години изпитателен срок. Обосновката на съдебните заседатели е, че флуоридите са отрова и в такъв случай няма никакво значение колко бира би трябвало човек да изпие, за да се прояви токсичният ефект! Само след 5 години обаче PHS официално ще подкрепи масовото флуориране на водата в САЩ.

През 1956 г. доклад, публикуван в „Джърнъл ъф Американ дентъл асосиейшън", заявява, че според проучванията „малки концентрации" от флуориди са безопасни за гражданите. Ето драстичната разлика при официалната версия, отпечатана в JADA, и истинския вариант според един от разсекретените материали за ефектите на флуоридите върху работещите в заводите, свързани с проекта „Манхатън". Според секретната версия у повечето работници са изпадали всички зъби. Според официалната - при мъжете се наблюдавали по-малко кариеси. (Е, човек като няма зъби със сигурност няма да има и кариеси.) Според секретната версия работниците трябвало да ходят с гумени обувки, защото флуоридните емисии са предизвикали разпадане на ноктите на краката. В официалната версия не се споменава нищо по този въпрос. Според секретната версия флуоридите вероятно са действали върху зъбите така, както и върху ноктите. Според официалната - мъжете били необичайно здрави и от медицинска, и от стоматологична гледна точка.

Когато токсиколожката Филис Муленикс вижда разликата в двете версии, тя възкликва: „Това ме кара да се срамувам като учен... Дали всички изследвания са били проведени като това?"

През 1939 г. ученият Дж. Кокс, работещ за „Мелън институт", спонсориран от ALCOA, е един от първите, който отбелязва, че „съществуващата понастоящем тенденция да се пречиства водата и храната от флуориди може би има нужда от преразглеждане". Именно Кокс, който не бил нито лекар, нито зъболекар, а обслужващ интересите на гигантските индустриални компании, чудещи се как да се измъкнат от ситуацията с флуоридите, изказва предположението, че „този изглеждащ на пръв поглед отпадъчен продукт може да намали броя на кариесите у децата"! Той „провежда" светкавични опити с плъхове и „установява", че флуоридите „намаляват" тенденцията към образуване на кариеси, като безапелационно заявява, че този факт „е доказан".

През 1945 г. два града в щата Мичиган официално са избрани за провеждане на 15-годишно сравнително изследване, „за да се установи" дали флуоридите могат безопасно да намаляват процента кариеси у децата и питейната вода на единия започва да се флуорира. През 1946 г., независимо че официалното мичиганско проучване току-що езапочнало, на 6 нови града се „разрешава" да флуорират водата си.

През 1947 г. Оскар Юинг, който е бил дългогодишен адвокат на ALCOA, е назначен за директор на Агенцията по федерална сигурност. Това автоматично го поставя начело и на PHS, която е била част от FSA, а именно тя е тази, която би трябвало да се грижи за здравето на хората. Под ръководството на Юинг бързо се развихрила национална кампания за флуориране на водата, като през следващите 3 години още 87 града са били включени в програмата. В същото време официалното изследване за безопасността на флуорирането, което се провеждало в двата мичигански града, било прекратено, без да е минал дори и половината от изпитателния срок! Официалната позиция на правителството за това избързване, което нямало нищо общо с научните постановки, било „настояване на обществото". Като резултат от изключително хитра и същевременно безскрупулна и агресивна кампания флуоридите се превръщат от силно токсичен отпаден продукт в съществена хранителна съставка, необходима за здрави зъби!

Да се обявиш срещу тях, вече означавало да се възпротивиш срещу здравето на децата и се възприемало като ерес - позната манипулативна схема от историята на човечеството. Стратегът на тази чудовищна и безпрецедентна манипулация бил евреинът Едуард Бернайс, племенник на небезизвестния Зигмунд Фройд. Бернайс, известен още като „баща на PR", се проявил като пионер и сатанински гений при приложението на чичовите си теории в областта на рекламата и правителствената пропаганда. Флуоридационната кампания била едно от неговите най-успешни и дълготрайни постижения...

И така, само за броени дни под влиянието на пропагандата на Бернайс общественото мнение е насочено в „правилната посока" и флуоридите, продавани и известни между другото като най-силната отрова за плъхове(!), се превръщат в здравословен фактор за зъбното здраве на децата!

Индустриалните гиганти ударили с един куршум два заека, и то какви - те не само, че са спечелили досега милиони от продажбата на този токсичен замърсител на водните компании и на компаниите за пасти за зъби, но и същевременно са спестили много повече, защото вече не е трябвало да се занимават с въпроса за обезвреждане и безопасно складиране на флуоридите! Според някои изчисления само за една година това са около 6 млрд. USD! През 1950 г. на 7-ия ежегоден доклад на Фондацията за научни изследвания, свързани със захарта, се изнася, че захарта е главната причина за зъбния кариес. Фондацията отпуска средства на Факултета по хранене към Харвардския институт, „за да разреши проблема със зъбния кариес, без да се ограничава консумацията на захар"! Резултатът от тези парични дарения е подкрепата за флуорирането на водата. През 1950 г. PHS официално одобрява флуорирането. От тогава до сега в повече от половината от резервоарите с питейна вода на САЩ се изсипват годишно около 143 000 тона не какво да е, а най-качествена отрова за плъхове. Обработката на общественото мнение продължава през всичките тези години и до настоящия момент.

През 1972 г. наскоро създадената Агенция за защита на околната

среда (EPA) проучва атмосферните замърсители и докладва: „Флуоридните емисии, изпускани от индустриалните предприятия, може да увредят посевите и добитъка във фермите... и конструкциите (т.е. сгради, статуи и пр.)...” Но същевременно докладът заключава, че „възможността флуоридите да предизвикат вредни ефекти у човека е незначителна”.

Друг доклад на EPA отново потвърждава, че „флуоридните емисии наистина имат вредно въздействие върху добитъка и растителността”, но „флуоридните емисии главно от алуминиевите заводи нямат значителен вреден ефект върху човешкото здраве”. С други думи, това, което кара дърветата да съхнат и умират, това, което разболява животните и пробива дори дупки в камъка, не уврежда хората!

Не трябва да мислим, че през цялото това време много учени, лекари и зъболекари не са се опитвали да разпръснат мъглата на заблудата. Но винаги, когато уличаващи научни доказателства са заплашвали статуса на флуоридите, правителството веднага е назначавало комисия, съставена само от хора, защитаващи интересите на индустрията, която винаги е отхвърляла или потулвала фактите...

В някои пасти за зъби в Канада количеството натриев флуорид е 0,4%, или 4000 ppm. Проучванията показват, че един възрастен човек може да приеме само при едно вечерно миене на зъбите до 0,5 мг флуориди.

При малко дете неволното поглъщане на паста за зъби колкото грахово зърно може да се окаже опасно, а половин тубичка може да го убие... А контейнерите, в които се търгува на едро и съхранява флуорирана паста за зъби, носят символа на изключителната токсичност - череп с кръстосани кости...

Още преди да настъпи „ерата на флуорирането”, флуоридите са били използвани с цел преднамерено подчиняване на населението и потискане на способността му да възразява на властта! Непосредствено след Втората световна война правителството на САЩ изпраща учения Чарлз Пъркинс, за да поеме контрола над огромните химични заводи на I.G. Farben в Германия. Докато е там, един немски химик му разкрива плана, разработен по време на войната и възприет и одобрен от генералитета на Третия райх. Целта му е била трайно да се контролира както физически, така и умствено населението в коя и да е област на Земята чрез вещества, поставени в питейната вода. В този план натриевият флуорид е заемал най-важно място!

Малки дози флуориди, давани редовно, с течение на времето намаляват индивидуалните съпротивителни сили срещу тиранията, като бавно отравят и наркотизират определена част от мозъка и по този начин правят човек покорен на волята на тези, които искат да го управляват! Социалният ефект е, че на човек му е по-трудно да защитава свободата си. И в нацистка Германия, и в Съветския съюз по времето на Сталин са добавяли натриев флуорид към водата в концлагерите, за да направят военнопленниците глупави, послушни и стерилни.

От разсекретени доклади се вижда, че през 1947 г. американските висши военни вече са знаели за това въздействие върху съзнанието, след

като са правили и опити с американски войници. Сред фермерите, които отглеждат расови бикове, е добре известен фактът, че даването на флуориди на животните ги прави по-послушни и управляеми. Основна част от медикамента прозак, за който вече писах, както и на нервнопаралитичния газ зарин, създаден от химиците на I.G Farben през 1939 г., са флуоридите! Те влизат в състава и на други психотропни и сънотворни лекарства, анестетици, пестициди.

Защо ли СЗО си е поставило като една от най-важните задачи да флуорира водата на цялата планета във възможно най-близко бъдеще?

Защо ли администрацията на Клинтън искаше да бъде флуорирана всичката питейна вода в САЩ? Защо ли в Мексико от няколко години добавят към всеки килограм сол по 250 мг флуориди? И защо ли е целият този натиск? Нима е от грижа за човешкото здраве?

Ето ви отговора, който идва от гореспоменатия Чарлз Пъркинс, в негово писмо до „Лий фаундейшън фор нютришънъл рисърч" в Милуоки, Уискънсин, през 1954 г.: „Фанатизирани идеолози, които проповядват флуориране на питейната вода в тази страна (САЩ - бел.авт.) ни казват, че тяхната цел е да намалят честотата на кариесите при децата. Благовидността на това оправдание плюс лековерието на обществеността и плюс користолюбието на обществените фигури са отговорни за настоящото разпространение на изкуственото флуориране на питейната вода. Но аз искам да заявя най-категорично и недвусмислено: истинската причина, която стои зад флуорирането, не е благото на детските зъби. Ако това беше реалното основание, има толкова много начини, по които това може да стане много по-лесно, по-евтино и много по-ефективно. Истинската причина, за да се флуорира водата, е, да се намали съпротивляемостта на масите към господството, контрола и загубата на свобода. Когато нацистите решиха да нападнат Полша, немският и съветският генералитет си обмениха научни и военни идеи, планове и служители, а също така и методи за осъществяване на масов контрол, като схемата чрез прибавяне на различни вещества във водата за пиене беше приветствана от съветските комунисти, защото идеално пасваше на плана им да комунизират света. Казвам ви следното с всичката си искреност и честност на учен, който е прекарал почти 20 години в научноизследователска работа в областта на химията, биохимията, физиологията и патологията на флуоридите: всеки, който пие изкуствено флуорирана вода за период от една година или повече никога вече няма да бъде същият човек, умствено и физически."

А ето и думите на племенника на Алберт Айнщайн д-р Вронър, който е бил военнопленник по време на Втората световна война: „Има една зловеща престъпна мрежа от подмолно работещи в нашата страна агенти, безбожни „интелектуални" паразити, чиито пипала се разрастват все повече, все по-успешно и тревожно с всяка изминала година и чиято истинска цел е да деморализират, парализират и унищожат нашата велика Република - ако могат да го направят отвътре, каквито са техните планове, и да я притежават...

Флуорирането на питейната вода може да стане тяхното най-фино

оръжие за нашата сигурна физическа и умствена деградация... Като химик-изследовател с изградена репутация аз съм построил 3 американски химически завода и имам 6 лиценза на 53 мои патента. Базирайки се на годините натрупан практически опит в областта на здравословното хранене и областта на химията, искам да ви предупредя: флуорирането на питейната вода е престъпно деяние, сигурно национално самоубийство. Не го правете! Дори в малки количества натриевият флуорид е смъртоносна отрова, за която няма открит ефикасен антидот... и най-ефикасният убиец на плъхове... Натриевият флуорид е напълно различен от органичните калциево-флуоро-фосфатни съединения, от които имат нужда нашите тела и които ни дарява природата. Невероятно изглежда, че някакви наричащи себе си „доктори" могат да убедят една цивилизована нация да прибавя доброволно смъртоносна отрова към питейната си вода. Това е връх на престъпно безумие."

Както изглежда, много неща не са такива, каквито са ни учили в училище. А в този текст е засегната само една от отровите, които се добавят във водата на много места по света. В много от българските минерални води в търговската мрежа също има огромни количества флуор, който при ежедневна употреба оказва изключително неблагоприятно влияние върху физическото и душевното здраве.

Неотдавна Джон Далтън (директор на английско училище по PR) пита на една своя лекция в София: *„Колко вода трябва да пие човек всеки ден, за да е здрав?"* От залата се чуват отговори: *„Два литра минимум!", „Не - три литра!"* ... Тогава лекторът отговори: *„Колкото му се пие... Но компаниите за минерална вода искат хората да пият повече, дори когато не са жадни. Тогава се появяват авторитетни изследвания, че е полезно за здравето да се пие много вода - по 2 до 4 литра дневно. Печалбите на бутилиращите фирми скачат. Нищо лично, просто пиар."*

Ако обаче това пиар послание се приложи към някои минерални води в България, може да се стигне до необратими увреждания. В публикация на mediapool.bg, наречена *„Буря в чаша вода"* (от 03.06.2016) четем: *„Половината минерални води са с повишено съдържание на флуор. В момента в страната се бутилират и се разпространяват в търговската мрежа 23 национални марки натурална минерална вода. Анализът показва, че 11 от тях са със съдържание на флуорид над 1.5 мг/л.. При 9 от тези 11 води флуоридът е в диапазона от 3 до 5 мг/л, а в две - в диапазона от 1.5 до 3 мг/л. Тоест, почти половината от всички бутилирани български минерални води са с повишено съдържание на флуорид. Със съдържание на флуорид над 1.5 мг/л са бутилираните минерални води от находищата "Хисаря", "Велинград", "Девин", "Михалково", "Ракитово", "Старо Железаре", "Баничан" и "Бързия"."*

Съдържанието на флуор е отбелязано на етикетите с F, и е желателно неговата цифрова стойност да бъде минимална.

Едно е сигурно: чрез тази и може би ред други добавки в питейната вода определено ще се упражнява много сериозен контрол над човечеството, правещи го безволево, покорно и глупаво...

Друг въпрос е, че нито какви вещества, нито в какви дози да се изсипват във водата, ще зависи от нас докато живеем като обслужващ персонал

на елита. Само когато престанем да се примиряваме с действителността и започнем да търсим решения, Бог ще ни покаже път към тях. Защото Той никога не ни изправя пред проблем, който да не съдържа в себе си и своето решение.

Всички описани дотук средства работят колективно в нашия модерен свят, за да осакатят химически хората и да ги превърнат в полезни идиоти, които са достатъчно умни да следят часовника и да ръчкат машинките на работа, но далеч под нивото, необходимо за да се пробудят и да осъзнаят как са ограбвани от мошеническата система на кукловодите в сянка.

Може да се каже, че една популация, увредена по такъв начин, е крайно необходима за съществуването на една бъдеща полицейска държава, подготвяна още от днес, и в която правителството ще разчита на слабата мисловна способност на собствените си граждани, за да поддържа своята власт, както и контрола, който упражнява над тях.

33. Поквареното образование

„А който съблазни едного от тия малките, които вярват в Мене, за него е по-добре да му надянат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морето." (Матей 18:6)

„Горко вам, законници, задето взехте ключа на познанието: сами не влязохте, и на влизащите попречихте." (Лука 11:52)

Томас Джеферсън: *„Ако една нация очаква да бъде едновременно невежа и свободна, това не е било и няма и да го бъде."*

Виктор Юго: *„Началата, заложени в детството на човека, приличат на изрязаните в кората на младо дърво букви - растящи, развиващи се заедно с него и съставляващи неотменна негова част."*

Бенджамин Франклин: *„Том беше толкова учен, че можеше да каже „кон" на 9 езика, и толкова невеж, че за езда си купи крава."*

Г. Зардаби: *„Благополучието или нещастието на всеки народ зависи от това как е изградено обучението и възпитанието на децата."*

Уинстън Чърчил: *„Да контролираш това, което човек мисли, предлага много по-големи награди, отколкото ако му отнемеш земята или имуществото и го експлоатираш само физически и че империите на бъдещето ще бъдат империи на контролирания ум."*

Удроу Уилсън: *„Ние искаме във всяко общество да имаме един клас от либерално образовани хора и друг клас, много по-голям, за всеки случай, който да отстъпи привилегията на либералното образование и да се приобщи към перспективата да извършва специфични задължения, свързани с физическия труд."*

33.1. Целта на съвременното образование

Учителя: *„Питам: Коя от науките, които ви се преподават в университета, в колежите, има пряко отношение към живота? Само някои – аритметиката, геометрията в малък размер, биологията, физиката и още някои други, които сега навлизат в живота. Много от теориите обаче, много от ученията, нямат почти никакво практическо приложение." („Възведен биде", НБ, 09.10.1932)*

Д-р Атанас Гълъбов: *„Трудно е да бъдат манипулирани образовани хора. Затова, за да има колкото се може по-малко такива, образованието, което се предлага в училищата и университетите е превърнато в система за индоктриниране. Периметърът на получаваните знания е силно стеснен в рамките на съответните специалности, а всичко останало се преподава като най-обща култура, без изобщо да става дума за силите, които действат в обществото и тласкат развитието му в определена посока. Властта върху съзнанието на младите е основен фактор за контрол над света.*

В България от години наблюдаваме как държавата чрез своите институции по всякакви начини се стреми да доведе българина до духовна нищета и невежество, за да не може да мисли и да се съпротивлява. Затова и образованието вече повече от едно десетилетие се реформира и се правят безотговорни експерименти с него. В същото време властниците изпращат децата си в частни колежи у нас или в чужбина, за да се изучат и един ден те също да могат да управляват своите неграмотни туземни връстници, които ги очаква съдбата на обслужващ персонал... Истинското образование не би трябвало да пълни главите на децата с клишета и ненужна и невярна информация, а да ги научи да мислят критично, да изследват непредубедено това, което се случва в живота и да развива творческите им способности без ограничения."

Дейвид Айк: *„Нашите деца не се образоват. Те се индоктринират. У тях се насаждат доктрини, идеи или мнения... Системата до голяма степен контролира онова, на което се учат подрастващите, как ги учат и в какво да вярват... Образованието, поне в неговия западен вариант, има за цел да създава фураж за системата... Неговата роля е да произвежда роботи, които да запълват работните места и да избива от умовете на младите хора всяка мисъл за бунт срещу статуквото... хората трябва да бъдат приучени и подготвени да пасват на системата."*

Хитлер: *„Който притежава младежта, притежава бъдещето."*

Из материал на Образователен фонд „Рокфелер" от 1904 г.: *„Ние имаме на разположение неограничени възможности и хората се подават с безусловно покорство на нашите моделиращи ги ръце... Ние няма да се опитваме да правим от техните деца философи, образовани хора или учени... актьори, редактори, поети..."*

Джон Холт: *„Ние искаме от децата през по-голямата част от деня да правят това, което малцина възрастни могат да издържат и един час. Колко от нас, докато слушаме например лекция, която не ни интересува, могат да възпрат ума си от блуждаене? Вероятно никой."*

От гледна точка на физическия живот, целта на днешната образователна система е повече от ясна – унищожаване на интелекта и създаване на кротко и послушно стадо, което да бъде използвано като работен добитък. В духовен план обаче перспективата е много по-сериозна - пълен контрол над душите на хората, а оттам и над посоката (към Бога или към бездната), в която се движат. Тук ще разгледам положението в чисто земен контекст, тъй като то ще бъде определящо и за духовните последствия.

Князът на този свят иска програмирани роботи, които произвеждат нови такива чрез образователната система. Както вече стана ясно, Новият световен ред всячески се стреми (и напредва бързо!) към едно затъпяло, без много претенции, робски послушно и намалено по брой население, което да обслужва *„елита"*.

А кой е най-сигурният начин да те държат под контрол? Разбира се - да ти отнемат свободата на мисълта!

Затова училищата, колежите и висшите институти са превърнати във фабрики за масово програмиране на малки и големи. Програмирането и индоктринирането (процес на налагане, насаждане и дори втълпяване на идеи и обществени нагласи) започват от училищната скамейка и повечето учители несъзнателно участват също в тези процеси, защото те са продукт на системата и са обработвани по същия начин. Целта е да се създават роботизирани субекти, които могат да поберат много и най-различна информация в умовете си, но без нейното съществуване и приложение да застрашават съществуването на установения ред - *„Матрицата"*.

Свидетелство за неефективността на американския образователен модел, който се налага масово по целия свят, е и това, че американските деца са на 25-то място в света по знания в областта на природните науки. Например голяма част от учениците там са убедени, че млякото се произвежда в заводи за безалкохолни напитки.

Едно национално изследване в САЩ през 1988 г. показва, че математическите способности са силно намалели при американските юноши и те не могат да се справят със задачи, които преди години са били давани на ученици от по-долните класове.

Лудост е да твърдим, че човек става по-интелигентен чрез запаметяване на огромни количества информация (често невярна), фалшиви теории и запаметени формули. А също и да твърдим, че неговото мислене може да се оцени въз основа на тестове върху назубрените факти. Голямата лъжа на съвременното образование е, че повторението е майка на знанието. Повторението може да бъде единствено мащеха на знанието, а истинската майка е мисълта и прилагането на наученото. Само така може да се *„роди"* един мъдър и справящ се с житейските ситуации човек. Друга лъжа е, че дипломите определят интелигентността - това може да е вярно дотолкова, доколкото възрастта и бялата коса определят мъдростта.

Смисълът на образованието не трябва да бъде да пълни главите на деца-

та с клишета и ненужна информация, а да ги научи да мислят критично, да изследват непредубедено това, което се случва в живота, и да развиват творческите си способности без ограничения. Но (както вече стана ясно) точно от свободомислещи хора нямат нужда строителите на новия световен ред. Манипулираните образователни програми го показват ясно.

Образователната система е ориентирана изключително към лявото полукълбо, което само по себе си е свързано с материалния свят и с мисълта, която е мъртва без дясната половина на мозъка, отговаряща за интуицията, креативността, въображението и духовността. И точно това е целта – човек да не може да излезе от блатото на материята и да остане неин роб без никаква алтернатива. Цялото образование е насочено към това да изкорени въображението и креативността. Защо?

Може би защото въображението е противоположност на ограниченото, добре известното, общоприетото. То е предизвикателство срещу статуквото, срещу Системата. Въображението е истинската заплаха, която индивидът представлява за всички, опитващи да предсказват и контролират нашите мисли и действия.

Училищната система няма намерения да помага на хората, предоставяйки им достъп до образование, което да им помогне да се превърнат в пълноценни човеци, допринасящи за общите благо, свобода и щастие.

Системата цели единствено да създаде огромен брой роботи, независимо от желанията на родителите, които да работят за управляващия елит. Нужни са маси, които да са отдадени на евтини развлечения, икономическа задоволеност и които хипнотизирано да ръкопляскат на утопичните политически обещания.

Една от ясно забележимите цели на системата е да възпитава безразличие към общото благо, като за тази цел малко по малко всички колективни дейности, основани на взаимопомощ, се превръщат в индивидуални задачи, основани на принципа на конкуренцията.

Също така, чрез задаване на съвсем безсмислени задачи, децата се учат от малки да слушат и изпълняват нарежданията на авторитета (колкото и малоумни да са те) и да не задават критични въпроси. Клас стани, клас мирно! Подобно на дресировката на животни, от които се очаква единствено да слушат и да изпълняват покорно заповеди.

Това, разбира се, напълно изключва възможността за критична преценка. Изключва също така и идеята да се преподава интересен и приложим материал, защото заученото послушание не може да бъде тествано, преди детето да се е научило да прави глупави и скучни неща.

А по-късно, вече порасналите деца се превръщат в роби, принудени да стават в определен час, да обличат определени дрехи и да отиват да работят за своите господари през целия си съзнателен живот, за да получат прехрана и базови условия за оцеляване на тялото си... Без ни най-малка потребност да се развиват в духовно отношение, което всъщност е огромна част от тяхната земна мисия.

Освен това, училищата имат и интегриращата функция — предназначението им е да направят децата колкото се може по-еднакви. Подредените в редица хора са предвидими в действията си и това е добре за тези, които биха искали да използват работната сила на масите.

А след това децата биват обучавани до степента, която е оправдана с оглед на крайното им предназначение в социалната машина, но нито стъпка по-нататък. Дотук с *„проявата на най-доброто аз”*. Образователната система има за цел да ни направи добри бизнесмени, търговци, служители, механици, но ни най-малко не се стреми да ни превърне в добри, честни и милосърдни хора.

Това, за жалост, е и целта на задължителното държавно образование.

Дж. Гато казва: *„С масовата продукция дошло и изискването за масово потребление, макар в края на 19-и век повечето американци все още да смятали, че е неестествено и глупаво да се купуват неща, от които няма нужда. Задължителното образование извършило чудеса в тази област. Училищата нямало нужда да дресират децата да консумират повече от необходимото, защото направили нещо още по-сполучливо — обучили ги въобще да не мислят. И това ги превърнало в лесни мишени на едно друго велико модерно откритие — маркетинга.*

Няма нужда да сме изучавали маркетинг, за да знаем, че съществуват две групи, които винаги можем да накараме да консумират повече, отколкото им е необходимо. Това са децата и зависимите от медикаменти. Училището е извършило фантастична работа в превръщането на децата в нещо като наркозависими, но не по-малко фантастична е работата им в поддържането на детинското в децата.”

Сегашната система на образование отразява един материалистичен бездуховен модел, който докара човечеството до ръба на най-голямата духовна криза в историята му. Образованието не може да помогне, докато не отреди подобаващо място на духовното. Преподаването на научни дисциплини, които не могат да разберат и обяснят нещата, отиващи отвъд материалното (т.е. основните принципи на съществуването ни) не е в състояние да образова човека и не може да бъде полезно за обществото. Нужна е радикално нова парадигма, а не просто да разкрасим старите училища, да подменим черните дъски с екрани, а учебниците – с таблети.

Защото образованието не е съвкупност от данни, а способността да ги осмисляме и да боравим с тях. Образованието не е усвояването на информация, а способността да използваме тази информация и да виждаме взаимовръзките между отделните факти. Именно това е, което отличава всички хора, допринесли за развитието на човечеството, от останалите, които просто използват техните достижения.

Днес робуваме на съвсем архаично разбиране за знанието; не сме се придвижили на милиметър от мисленето по време на килийното училище, когато великата работа е била самият достъп до информация - че някъде по света има китове, че има чернокожи, че има български букви. Единици са били хората с такъв достъп и важното за провинциална България е било да узнае тези неща. Днес информацията е достъпна отвсякъде в неизмерими количества - не само е безсмислено, но е и невъзможно да я обхванем. Днес трябва да се научим да се ориентираме в нея, да я ползваме и да я създаваме.

Системата за образование, основана на запаметяването на информация, трайно инвалидизира децата, защото ги принуждава ден след ден да ампутират от комплексната си същност емоциите и тялото, и оставя само

мисленето, при това най-ограничената му част – тази, отговорна за механичното запаметяване и логиката.

Майк Адамс: *„Можем да видим професор по висша математика, който има 175 точки на IQ теста, да се храни с хамбургер, съставен от токсични химически добавки, както и да носи дрехи, изпрани с карциногенни перилни препарати. С други думи, този професор може да е светило в математиката, но в същото време тъне в невежество, че храни и покрива тялото си със смъртоносни химикали. Това не е много умно. Същото важи и за типичния лекар, който си мисли, че разбира същността на здравето, но си купува зърнени закуски, направени от генно-модифицирана царевица, и дори не подозира, че ГМО са вредни за здравето му.*

Друг пък, професор по квантова физика, се пръска с дезодорант против потене, който съдържа силни канцерогенни химикали, абсорбирани направо през кожата. Химиците не се съобразяват с химията, когато всеки ден се къпят с токсични шампоани. Нито пък други учени размишляват сериозно за токсичността на живака и флуорида, поставяни умишлено в обществената ни водоснабдителна система.

И как се получава така, че един мъж е достатъчно умен да бъде най-добрият мозъчен хирург в света, но когато се прибере у дома, потопява собствените си мозък и тяло в морето от токсични химикали на фабричните храни?

Причината е, че повечето хора не могат да асимилират голямата картина – да правят взаимовръзките.

Това, което липсва на тези тъй наречени „интелигентни" хора, е умението да виждат по-всеобхватна картина, като обработват информация от множество привидно несвързани източници.

Умението за запаметяване не е интелигентност.

Самото разбиране за „интелигентността" в нашето общество е доста погрешно. Способността да се помнят и декламират многобройни факти и статистики не е мярка за интелекта, но точно това е мярката, прилагана в съвременната образователна система – особено в юридическите и медицинските училища. Съхраняването на факти и статистики в една сурова база данни, каквато е човешката памет, не е много полезна в наше време, когато портативните компютри и мобилните устройства могат да правят същото.

Това, което компютрите и интернет търсачките, не могат да постигнат – защото е уникално умение на интелигентните същества – е способността да осмислят и да подреждат информацията, като правят редица взаимовръзки. Или с други думи – това е способността за „подреждане на пъзела", като се наблюдават закономерностите и тенденциите във всичко онова, което изглежда като хаос за други.

...Тяхната сила не е в това, че са невероятно добри в запаметяването на много факти и данни в някаква тясна област от науката; силата им е в това, че такива хора могат да виждат закономерностите зад световните събития и по този начин взаимодействат със заобикалящия ги свят чрез много по-високо ниво на разбиране спрямо повечето останали хора.

Типичният журналист например вижда едно заглавие, което гласи, че „Ограничаването на ГМО няма научни основания", и си мисли, че статията е за научната некомпетентност на противниците на генно-модифицираните организми. В същото време друг човек, който има нюх за закономерностите, ще види същото заглавие, но ще разбере по-дълбокото му значение: А то е, че пропагандната кампания за ГМО използва „научен език" като способ да представи аргументите на противниците си като „дилетантски" или откровено „глупави". Но зад измамния научен параван се крие просто една маркетингова стратегия със съответните финансови интереси. Да виждаме и анализираме закономерностите от реалността, в която живеем – мисля си – е най-важната следваща стъпка за напредъка на човешкия интелект."

Какъв е резултатът от сегашното образование и възпитание?

Свят с малко богати и много бедни, живеещи в страх, гняв, войни, насилие, терор, студена пресметливост, консуматорство и пълен упадък в нравите. Очевидно е, че само един изцяло нов начин на възпитание и педагогика може да спаси децата и нашето бъдеще. Айнщайн казва: *„Не можем да решим проблемите като използваме същия начин на мислене, който сме използвали, когато сме ги създавали."*

Тъжната истина е, че ни научиха да мислим противоестествено. Научиха ни на една много лоша философия - да гледаме на света по начин, който изключва душевността и апелира единствено към ума, стига той да не излиза от предписаните рамки. Учеха ни да мислим, че всичко е надпревара, борба, ограничения и чувство за вина. Учеха ни, че неща като оценките, парите и всеобщото одобрение са по-важни от любовта. Учеха ни, че трябва да се съревноваваме, за да изпъкнем и да засенчим останалите.

Но истината е, че Любовта е това, за което сме родени. Смисълът на живота не е в предметите, които притежаваме, нито във фактите, които сме заучили. Той е в самите нас. Любовта е в нас. И ролята на образованието е да ни помогне да проумеем това. Важно е да имаме ясното съзнание, че днешната училищна система не дава нито адекватно образование, нито ценности, и е безполезно тя да се поддържа. Вместо това, тя трябва час по-скоро да се преосмисли и изгради върху здрава духовна основа.

33.2. Образователната система в България

Костадин Костадинов (директор на регионалния исторически музей в гр. Добрич): *„Учителите – от будители до смазано и унижено съсловие: По-голямата част от учителите са смазани, обезверени, унизени и унищожени. Казвам го с голяма болка, защото и аз съм учител по професия, макар да не я практикувам в момента. Това беше направено съвсем целенасочено през последните 26 години. Това е будителското съсловие.*

Учителите са белите кръвни телца в имунната система на българския народен организъм. Неслучайно нашето Възраждане започва в момента, в който има българско национално образование. Ние сме имали

училища преди да имаме държава. В момента нашата държава влиза в ролята на Османската империя и унищожава собствените си училища. Държава, която предоставя небето си на други да го пазят. Държава, която дава земята си на поразия и на безценица. Държава, в която човешкият живот не струва нищо. Това не е държава, това е скотобойна... И образованието е само един от многото процеси на обезличаване и обезбългаряване на държавата ни."

„Стандарт" (03.03.2015 г.): *„Учениците в България са най-неграмотните в цяла Европа, показва последното международно изследване в областта на образованието по поръчка на Европейската комисия... Конкретно при четенето около 40% от учениците не четат добре, докато този процент средно за Европейския съюз е 16 на сто. Тук сме на едно ниво с Румъния, Тайланд и Коста Рика в световен мащаб. При математиката под критичното ниво остават 43% на българските деца, двойно по-малко са европейчетата... Най-добре се представят родните ученици по отношение на познанията по природни науки, като там не са последни, а предпоследни. Под критичното ниво са 1/3 от децата, като по-зле от българчетата в тази класация са само румънчетата."*

Проф. Никола Георгиев: *„Нашите политици пред очите на българите разсипват българското образование... Това, което липсва в България, е морални задръжки..."*

Андрей Райчев, социолог: *„70 000 напълно неграмотни младежи е произвела образователната система за последните 7-10 години. Това са хора, които изобщо не могат да четат, пишат и събират. Част от тях изобщо не са стъпвали в класните стаи, а други са били записвани в училище, но още преди да стигнат до 4 клас, са напускали... Проблемът е страшен, тъй като те директно отиват на улицата и стават част от криминалния контингент. Причината за непрекъснато отпадащите от училищата деца е в бедността на хората и в западащата система на самото образование."*

Николай Хайтов (в. „Нова Зора", 01.05.2001): *„Телевизията заличи вкуса от красивото у подрастващите и го подмени с нагон към насилие и секс... Угроза номер едно сега у нас е форсираното в момента подменяне на целия духовен багаж на българина, като се почне от родолюбието и религията, та се стигне до литературата, културата."*

Николай Хайтов (в. „Монитор", 18.09.2000 г.): *„Действията на евроатлантическата общност, изглежда не предполагат съществуването на България като суверенна страна или поне на този народ в тази територия. Това проличава и от факта, че никъде другаде в югоизточна Европа нямаше такава жестока метла срещу заварената култура, както в България... Ще дам пример с един договор между Световната банка и България. Когато се разискваше отпускането на 400 млн. долара за образованието ни. Тогава аз се снабдих с условията, писах по*

този повод и статия. Световната банка даваше тези 400 млн. долара, при условие, че 60 процента от тях ще изразходват по свое усмотрение, възлагайки проекти на свои хора. Фактически те си ги задържат. Останалите 40 процента беше предвидено да се разпределят от Министерството на образованието за проекти. Но в замяна на това от Световната банка си запазват правото да одобряват учебниците и статута на цялото ни образование... В споразумението имаше нещо потресаващо - условието, че не може по законодателен път да се променя това споразумение. Световната банка следователно се поставя над законите на България!

Така тя взе под аренда цялото ни образование, а и Министерството на културата отдавна вече е купено по друга линия. Ето как младото поколение попада изцяло в ръцете на Световната банка и тя ще го възпитава чрез училището, така че да заличат у тези млади хора и последния остатък от национално съзнание. При тази телевизия след 10-15 години няма да има млад човек на 15 г., който да усеща, че е българин... Ето тази политика наричам пагубна за нас, преднамереното, целенасоченото унищожаване на българската самобитност и култура. Капак е изказването на оня професор австриец, който иска да наложи да си сменим азбуката. Как реагира Министерството на културата. Никак. Сега го е казал този, утре ще го повтори трети, ще стане шлагер и накрая ще си го включат в плана на НС и един ден току-виж ударили сатъра на кирилицата... Значи ние сме на специален режим в плановете на евроатлантическата общност. С други думи – оцеляването на нашия народ е поставено на карта... И така ще се стопим без война, „цивилизовано”.”

Колко ли българи имат идея за този меморандум на Световната банка, отнасящ се пряко до бъдещето и ценностите на нас и нашите деца?

Същият е резултатът и от съвременното образование. Ще го илюстрирам с още по-красноречив пример, който ми разказа наскоро една сестра – учителка в началното училище на едно село. Веднъж нейна близка посетила учебните занимания и решила да *„изпита”* децата с нещо елементарно – попитала ги дали знаят от какво се прави хлябът. Дечицата бързо отговорили: *„от брашно”*. Последвал логичния въпрос *„А знаете ли брашното от какво се прави?”* ... Тогава в стаята настъпила пълна тишина.

Особено тревожен е фактът, че от 2016 г. учениците още в първи клас започват образованието си с предмет *„Технологии и предприемачество”*. Целта официално е децата да имат *„обща представа за понятия като труд, цена, стока, услуга и др.”*, като този предмет продължава да се изучава и през следващите няколко години във все по-голяма дълбочина. Той бе въведен в програмата на мястото на *„домашен бит и техника”*, който от своя страна наследи бившето *„трудово обучение”*. За броени години пред очите ни трудът, творчеството и въображението бяха заменени с *„технологии и предприемачество“*.

По този начин децата биват превръщани в роботи, дотолкова зависими от Системата, че дори тези, които израстват на село често не знаят как да си отгледат сами храната, но пък знаят всичките видове вафли, чипсове и тем подобни индустриални отрови. Буквално за едно поколение са изгу-

бени познания, трупани с векове, и от година на година положението се влошава все повече.

Правилно казваше Николай Хайтов: *„Мисля, че това е в дъното на нещата: духовното обезличаване и омаломощаване на този народ, за да може с него да прави кой каквото поиска... У нас вече се осъществява всеобхватна програма за духовното ни нивелиране с помощта на радиото, телевизията, някои от вестниците, и особено чрез университетите и училищата. Трескаво се пишат нови учебници...”*

В глобален мащаб съзнателно се полагат огромни усилия за спъването на българския народ в неговата духовна мисия. Илюзия би било да твърдим, че черните окултисти не са наясно с мировата еволюция и с това, че от нашия успех или провал в голяма степен зависи цялата шеста епоха (раса) от развитието на човечеството.

А междувременно цялата система се подготвя за момента, в който централизирано да провежда цялото обучение по света и да се замени учителите (които са твърде опасни, ако опитат наистина да просвещават децата) с компютри и видео уроци, одобрени от *„елита“*.

За това свидетелстват и инициативи като следната, за която писа в. Дневник през 2015 г.: *„През седмицата след 28 септември по инициатива на УНИЦЕФ в класните стаи на всички държави по света ще се проведе „Най-големият урок в света” ... За целта детският фонд на ООН адаптира специални образователни материали: филмче, което представя Глобалните цели, както и допълнителни учебни планове. УНИЦЕФ България вече работи в партньорство с Министерството на образованието и науката за осъществяването на „Най-големият урок в света” и в българските училища.”*

Познайте това филмче с Глобалните цели дали е подготвяло децата на един свят на свобода, братство и равенство? И неизбежно такива инициативи за глобално промиване на детските умове под една или друга форма ще се провеждат все по-често.

33.3. Лъжите в учебната програма

Йозеф Гьобелс (министър на пропагандата в правителството на Хитлер): *„Отнемете на един народ историята и само след едно поколение този народ ще стане стадо, готово да бъде командвано и безропотно да следва този, който му нареди какво и да било.”*

Костадин Костадинов: *„Ако се чудите как може да унищожите тихо и кротко един народ, без да вдигате много шум, нямате нужда от специално упътване. Просто трябва да си набавите български учебници по история. Те ще ви покажат как последователно, акуратно и методично можете да заличите хилядолетна история, култура и идентичност, като превърнете носителите на тези ценности в аморфна маса без самосъзнание.”*

Лев Толстой: *„Историята би била нещо прекрасно, ако беше вярна.”*

Феликс Окое: *„Би било по-добре да не знаем толкова много неща, отколкото да знаем толкова много неща, които не са верни."*

Из учебник по „Човек и общество", 3 клас, изд. „Просвета", с. 48:
„Цар Симеон водил продължителни войни с Византия, но те не оставили трайни следи в българското минало."
Чудно защо са го наричали Велики, щом не е направил нищо особено?
Пак в същия учебник, по който се е преподавало от 2004 г. до 2014 г., четем за Васил Левски: *„Той създал комитети за подготовка на общо въстание... но полицията заловила Апостола и съдът го осъдил на смърт. Присъдата била изпълнена в покрайнините на София." (стр. 66)*
Толкова по въпроса. За обесване не се споменава. Защо е бил апостол и на какво, също не е ясно. Не е ясно и какво престъпление е извършил, та полицията го е гонила, но щом го е заловила и осъдила, престъпник ще да е бил, без съмнение. Поне според учебника. Ето така се изгражда робско поведение - като се представят героите като примери, на които в никакъв случай не трябва да подражаваме, а да ходим като послушно стадо след злодеите, накъдето и да ни поведат.
И пак в този учебник, на стр. 68, четем още по-смайващи факти от нашата история: От там научаваме, че Априлското въстание е съпроводено с протести в САЩ! Да, няма грешка – Америка се вдигнала на протест! Ето и точния цитат: *„Хората в Западна Европа, Съединените щати и Русия протестирали срещу султанската власт."*
Смятам, че тези няколко примера са повече от красноречиви - още повече, че са по предмет, който се изучава в най-голяма степен по учебника и без практически занимания. Очевидно лъжите вече са официална политика и в образователната система. Целенасоченото фалшифициране на историята в локален и глобален план и поддържането на определени заблуди в тази област е мощно средство за манипулиране на обществото. Когато притежаваш пълен контрол върху образователната система и медиите, това никак не е трудно да бъде осъществено.
Както кратко, но точно го е описал Дж. Оруел в книгата си „1984": *„Който контролира миналото, контролира бъдещето. Който контролира настоящето, контролира миналото!"*
Ограничаването на достъпа до информация от независими източници, както и до такива, които изразяват неудобно или противоположно на официалното становище, е изпитано средство за промиване на мозъци и налагане на дадена политика или идеология. Когато на ума е представена само една гледна точка (която освен това често е тенденциозно подбрана) и няма база за сравнение, човек не може да осмисли проблема рационално и да вземе правилно решение. Само този, който го е страх, че истината може да излезе наяве, използва средства, чрез които да заглуши гласа на инакомислещите.
Паметта на народите за тяхното минало е опасна за глобалния контрол. За да просъществува той, трябва да бъде изтрито всяко чувство, водещо към някакво обединение между хората. На един семинар проф. Волф Липинис от Германия дори заяви, че историята трябва да бъде забравена, когато искаме да постигнем определени политически цели.

А нека сега прегледаме няколко примера и от учебниците по биология.

Днес еволюционната теория е широко разпространен начин на мислене. В много държави на света тя оказва голямо влияние в редица области на живота. В повечето училища и университети еволюционната теория се представя и преподава като наука, като по този начин формира мирогледа на цели поколения.

В противоположност на нея, библейското учение за сътворението се представя като легенда или средновековен ненаучен начин на мислене, който се приема и поддържа само от религиозни и необразовани хора.

Ето какво още пише на стр. 111 в учебника по биология на Б. Ботев и сътр.: *„На четвъртия месец от развитието си човешкият плод прилича на зародиша на човекоподобна маймуна и е изцяло покрит с косми."* Това е лъжа и всеки опитен гинеколог може да го потвърди. Жалко е, че се допускат такива нелепости официално, съзнателно и безотговорно да се изучават от младите хора като „истини" за еволюцията. И върху тях се изграждат теории, в които после народът вярва до живот само защото в учебника така е пишело...

Умишлено системата на обучение е изградена върху 3 важни принципа:

1. Формиране на атеистичен (безбожен) начин на мислене.

2. Подценяване на достойнството и отговорността на човека пред един по-висш авторитет. Човекът се разглежда като високоразвито животно.

3. Изработване на биологично-еволюционистична *„ценностна система"*, основаваща се на правото на силния.

През изминалите десетилетия дарвиновата идея за *„оцеляването на силния и по-приспособения за живот"* стимулира по безмилостен начин егоизма и властолюбието на човека. Тя допринесе много за ужасяващите плодове на 20-и век - расизъм, омраза, насилие, безотговорност, упадък на моралните ценности и т.н.

Свидетели сме как учебната програма става все по-скандална и антихуманна, като системно е повод родителите да не желаят да пращат децата си на училище заради неприемливо съдържание на учебниците! Нещата са дотолкова подменени, изкривени и поднесени по изопачен начин, че е все по-очевидна целенасочената атака върху духовното формиране и развитие на децата! И тази погубваща тенденция на МОН се задълбочава и засилва от година на година.

Но винаги може да става по-зле: Според скорошна публикация в *„Natural Society"* биотехнологичните гиганти Monsanto и Dow са изготвили учебник за часовете по земеделие и естествени науки, чрез който децата и юношите да бъдат индоктринирани, че генно-модифицираните храни *„подобряват здравето на човека"* и *„помагат за опазването на околната среда"*.

33.4. Образование или разврат?

Щайнер казва, че духовете на мрака ще направят всичко възможно да смъкнат колкото се може повече възрастта, в която хората ще бъдат увлечени в социалните проблеми. А както ще проличи от следните няколко примера, те се справят отлично със задачата си. Не съм убеден, че съдър-

жанието на тази тема е подходящо за подобна книга, но това са неща, които са по-пагубни за един подрастващ и от дарвиновата теория. Затова нека сме прозорливи за нещата, които първо се въвеждат по света, а по-късно неизбежно биват наложени и у нас с обяснението *„другите го правят, наш ред е...“*

През март 2011 г. Дейли Мейл публикува информация относно доклад, описващ съдържанието на учебници в английските училища – темите включват оргазма и любовната игра като подготовка за полов акт.

Проучванията са направени от Християнския институт и описват твърде порнографските текстове в материалите, които са предназначени за учениците от началните класове и които са били одобрени от училищните настоятелства. Например един учебник, предназначен за 5-годишни деца, съдържа рисувани илюстрации на двойка по време на съвкупление, както и сравнения на секса с подскачането. Друг учебник, предназначен за по-големите деца от началните училища и за прогимназистите, включва игра на карти, от която учениците научават термини като *„анално сношение”* и *„орален секс”*. Конкретните секс уроци засега не са задължителни за учениците между 5- и 11-годишна възраст, въпреки че всички начални училища са задължени да имат изготвена програма по този предмет. В повечето случаи училищата избират да преподават уроците за секса в свободно избираемите часове по социално, здравно и икономическо образование.

В най-новото си проучване, озаглавено *„Твърде мръсно за твърде млади”*, от Християнския институт разглеждат съдържанието на учебниците за секса, препоръчани от местния общински съвет за началните училища.

Един от одобрените уроци се нарича *„Откъде съм дошъл?”* и е предназначен за 5-годишни хлапета. В учебника се намира илюстрация на мъж и жена, които правят секс, а под нея има и описание на случката, което предпочитам да не цитирам.

В друг учебник има урок, озаглавен *„Как започнах да го правя”,* насочен за ученици над 7-годишна възраст. Текстът е пълен с жаргонни думи за женските гърди и такива за мастурбацията на момчетата и момичетата. На едно място пише: *„Да правиш любов е като да вървиш с леко подскачане. Можеш да го правиш по цял ден.”*

Друга книга, наречена *„Какво се случва с мен?”,* в една област на страната се препоръчва за момчета на възраст над 7 години, докато в други области се предлага само на по-големи ученици. В една нейна глава има практическо ръководство за мастурбация и възбуждане на сексуалните партньори (любовна игра).

В някои области на страната за учениците над 10-годишна възраст се препоръчва учебникът *„Нека поговорим за секса*”. Според Християнския институт в тази книжка се поощрява хомосексуализмът. Например на едно място в текста се чете: *„Докато децата растат, момчетата започват да проявяват интерес към други момчета, а момичетата развиват интерес към други момичета. Те могат да оглеждат телата си и дори да се докосват. Това е нормална проява на опознаване.”*[29]

---

29 Източници + още много ужасяващи примери:
http://otizvora.com/2011/03/2545
http://otizvora.com/2009/12/711

А ето как стоят нещата и в модела за подражание на целия свят - САЩ:

Основателят на GLSEN (Образователната програма за гейове, лесбийки и хетереросексуални) Кевин Дженингс, който доскоро беше и част от администрацията на Обама, се беше заел със задачата да обучава всички американски деца... с детска порнография!

Благородната организация, поставила си за цел да приобщи младите хомосексуалисти към нормалните им съученици, е съставила списък с препоръчителни книги, повишаващи самочувствието им. Отделно са предложени и книги за преподавателите, които били *„подходящи"* за обсъждане в клас.

През декември 2009 г. бяха публикувани резултатите от журналистическо разследване на любезно препоръчаната литература, които показват, че тя е пълна с пищни описания на секс между ученици, между роднини, между деца и възрастни; групови хомосексуални актове, прелъстявания на ученици от учители (и обратно); порнографски поеми, мръсни вицове, и всичко това съпътствано с цветни илюстрации. Впечатление правят и интервютата, в едно от които професионален жиголо възхвалява професията си, тъй като му била помогнала да преодолее ниското самочувствие. Освен това, някои от материалите заклеймяват хетеросексуалното общуване или подтикват към краен феминизъм.

По този въпрос Иван Стаменов казва:

„Нека и българските читатели да знаят какво точно се задава насам, както и да нямат грам съмнение, че подобна изврат, рано или късно, няма да ни подмине. Съдебните дела, заведени от разярени родители няма да помогнат. Дори напротив – родителите, отказващи да допуснат децата си до перверзните часове в училище, ще бъдат глобявани."

33.5. Училище или затвор?

На 09.03.2010 Sky News публикуваха поредната новина за училища, които инсталират камери за наблюдение дори и в тоалетните, докато в същото време родителите са обвинявани, че са педофили, задето снимат собствените си деца. Явно извращенията от какъвто и да било тип стават приемливи, стига да се правят от тези с власт.

Новината в британската медия гласеше: *„Разгневени родители се обединиха срещу училище в Бирмингам, след като ученици откриха камери за наблюдение в тоалетните на сградата. Младежите твърдят, че от училищната управа са инсталирали камерите по време на зимната ваканция, без да уведомят нито тях, нито родителите им."*

Споменава се също и за наскорошен случай, отново във Великобритания, където от училище в Салфорд са филмирали децата, докато се преобличат за час по физкултура.

Родителите атакуват тези своеволия, тъй като представляват пълно нахлуване в личното пространство, а много от учениците вече отказват да ползват тоалетните. Училищните власти твърдят, че са инсталирали камерите на местата за най-пълно уединение, защото това било *„напълно нормално"* и защото *„децата искат да се чувстват сигурни"*.

И не става дума само за коридорите, баните и тоалетните в училищата. Децата са шпионирани навсякъде. Може би най-потресаващият случай е този от Филаделфия, за който писаха много медии през февруари 2010г. От тамошни две училища раздали лаптопи на 1800 ученици, като в машините бил инсталиран софтуер за тайно задействане на вградените видеокамери и микрофони. Така било осъществявано наблюдение както на младежите, така и на техните родители, без знанието на тези семейства.

Училищата в западния свят все повече заприличват на затвори, в които децата са надзиравани и дори понякога (в САЩ) арестувани като престъпници за най-незначителни детински прояви като драскането по чина. Обичайни практики станаха внезапните претърсвания за дрога, обиските на голо (заради непотвърдени обвинения в кражба) и пребъркването на училищните шкафчета – тези действия допълнително вменяват на децата схващането, че са под контрола на Системата. И то от ранна възраст. В България също вече голямата част от училищата са оборудвани с камери за видеонаблюдение, като се следят както занималните и класните стаи, така и коридорите.

В днешно време почти всичко, което американските деца правят в държавните училища, е записвано и проследявано. А при провинение учениците често, вместо при директора, се озовават с белезници в ареста; срещу тях се използват ОС газ (класифициран като несмъртоносно оръжие, но с документирани смъртни случаи) и електрошокови оръжия, причиняващи трайни увреждания в организма, например на сърцето, и дори смърт. Това, което се стимулира, е угодничеството към *„божествената и безпогрешна”* държава, както и откъсването от родителите и семейството от най-ранна възраст.

Освен все по-голямото навлизане на камерите, вече има и ученически досиета. Всички американски щати вече събират досиета с поведението и академичния успех на учениците в държавните училища. Президентската администрация желае данните да включват, освен името, адреса и оценките, също и: здравни картони, семеен приход, данни за отношението на децата към гласуването. Според наскоро публикувани данни почти една трета от всички американци са били арестувани, докато навършат 23 години. САЩ имат най-големия процент по арести в света и най-голямата популация от затворници.

Всеки ден стотици деца в Тексас се изправят пред съда заради обидни думи, сбиване или друго неприлично поведение. Деца биват арестувани за притежание на цигари, за закъснение за училище и за носене на *„неподходящи”* дрехи. През 2010 г. полицията в Тексас е глобила близо 300,000 деца (най-малките са били на 6 години) за нарушения във и извън училище. Резултатът е бил солени глоби, в много случаи непосилни за родителите, обществено полезен труд, а дори и затвор. Това, което навремето се е решавало с наказание, с мъмрене от учителите или с обаждане до родителите, сега може да коства арест и пречка при бъдещо кандидатстване за колеж или работа.

Друг интересен случай бе оповестен неотдавна, когато дете от Северна Каролина е било принудено да изяде три парчета панирано пилешко, вместо домашно приготвения сандвич с пуешко и кашкавал, банан, пър-

жени картофки и ябълков сок. Обяснението: домашната храна не била хранителна и не покривала изискванията на американското министерство на земеделието. Освен всичко друго, родителите трябва и да плащат за ГМ храните в училище. И то заради разни наръчници, определящи пицата като зеленчук...

С всичко това елитът ни казва в прав текст: *„Свиквайте!"*

Защото с оглед на начина, по който човечеството приема първите признаци на своето бъдещо робство, е сигурно, че един ден идеята за лична неприкосновеност ще се разглежда така, както ние днес разглеждаме хората, които са можели например да си построят дом, без да искат разрешение от държавата и без да дължат данък само защото имат покрив над главата (т.нар. данък сгради, който е различен от такса смет и не е обвързан с никакви права или услуги, а е чисто задължение).

Ще разгледам тук още един красноречив знак за тиранията, която се задава. Преди няколко години се оказа, че натрапването на ваксини по света и разпространението на ГМО далеч не са единствените цели на скандалната фондация *„Бил и Мелинда Гейтс"*. Според различни доклади, фондацията финансира и разработката на гривни с устройство за отдалечено следене. Гривните са предназначени да измерват емоционалните и физическите реакции спрямо различни дразнители.

Те са с вграден индикатор за кожно-галваничната реакция на ръката. Това се прави с цел да се отчита физиологичната реакция на учениците при изучаването на определени учебни материали.

Гривната би могла и да засича различни когнитивни реакции в мозъка на ученика, с помощта на които да се разтълкува дали преподавателският стил на даден учител е подходящ и кой е предпочитаният метод на преподаване. Като имаме предвид декларираните намерения и действия на фондация Гейтс, можем смело да предположим, че подобни гривни някой хубав ден могат да се използват, за да се отсяват например ученици и учители, които не са съгласни с ваксинационната политика, или пък тези, които се противопоставят на налаганите задължения от правителството. Чрез наблюдение на преподаваното от учителя и следене на реакцията на ученика към него, *„елитът"* придобива възможност да чете мислите на хората в реално време, а това при един тоталитарен режим би поставило в опасност всяка надежда за свобода и свободна мисъл.

Не е тайна и фактът, че американското правителство окуражава децата да шпионират родителите си. Ако учител разбере, че родител е казал *„нещо грешно"* у дома, родителят може да бъде определен за *„потенциален терорист"*. А такива вече могат да бъдат екзекутирани без съд и присъда в бившата *„Страна на свободата"* по силата на закона NDAA и разрешението му от ЦРУ. А във Флорида неотдавна обявиха използването на софтуер в училищата, който щял да предвижда бъдещите криминално проявени. Тези нарочени деца ще бъдат местени в специални превантивни и образователни програми.

За по-пълен контрол в някои училища в САЩ от години се използват също и RFID чипове, които следят присъствието и движенията на децата. Обикновено чиповете са пришити към училищната униформа. Колко ли дълго ни остава до деня, когато училищата ще започнат да изискват по-

ставянето на гривни като гореописаните, за да се осъществи връзката на ученика с училищната система, което би дало възможност на властите да наблюдават и да контролират всяка наша мисъл? А дали гривните някога няма да се модифицират така, че да произвеждат леки електрически шокове на учениците, които излязат извън *„нормата на поведение"* или се отклонят от програмата, по която ги обучават? Пред нас се очертава един ужасяващ *„нов свят"*, а *„елитът"* с големи крачки прокарва пътя към него.

33.6. Слънчева ли е „Слънчевата педагогика"?

Учителя: *„Когато вече мене няма да ме има, ще се нахвърлят като оси върху вас, ще потърсят печалба от Словото. Аз дойдох да ви обогатя духовно, а не материално. Скъпо ще платят тия, които мислят да се обогатяват от беседите, да коригират това, което не знаят, да пишат съчинения от моите книги." (из „Благодаря ти, Учителю", Р. Левордашка)*

Докато сме на темата за заблудите в образователната система, нямам право да подмина и една болна за мен тема, а тя е бизнесът, в който малка група хора, самоизбрала се да управлява *„Общество Бяло Братство"*, опитва ден след ден да превърне Христовото Учение в доходоносен бизнес - досущ като братята от църквите.

От известно време в братските среди, а и извън тях, циркулира схващането, че Учителя е дал цялостна система за образование и възпитание на децата под името *„Слънчева педагогика"*. Истината обаче е, че този термин не е въведен от Учителя, а е по-скоро една маркетингова фраза, която се използва за разпространението на някои доста скъпоплатени услуги, като новооткритото *„частно братско"* училище *„Изгрев"* в София.

Учителя никога не е създавал педагогика за малцина избрани. Неговите педагогически методи, записани от брат Боян Боев, трябва да се приложат в държавните училища, натам да е насочено нашето усилие, а не да си правим бизнес школи за собствено облагодетелстване.

Учителя е искал всички хора да бъдат добре и да бъдат духовни, а не само малцина. Той е казал да предадем Учението на целия народ. А това, за което ще стане дума в следващите страници, е злоупотреба с името му, което става все по-популярно. Учителя от първата до последната беседа ни учеше на едно - **работа за Цялото**. Великото, общочовешкото не може да се ползва само от избрани - то е за всички!

Бих се радвал, ако някой може да ми обясни израза *„Слънчева педагогика"* в контекста на въпросното училище. И по-точно: Какво е общото между една инициатива, достъпна само за малка и *„богоизбрана"* част от обществото, и Слънцето, което дава безкористно на всички същества - на малки и големи, на грешни и праведни, на бедни и богати?

Идеята за братско училище наистина е прекрасна, Божествена! Реализацията обаче ... Е, и тя е хубава! Поне за няколко човека, които стоят в нейната основа и още не са разбирали каква карма си навличат.

Но за да не бъда голословен, нека разгледаме сайта на училището - там подробно е описано следното: *„Идеята за детски клуб в селището „Из-*

грев" се реализира през 30-те години на 20 век и получава своята реализация след разговор с Учителя Петър Дънов. Намират се подходящи свободни дървени помещения и майките са поканени на родителска среща. Те радушно посрещат идеята и задружно определят деня на откриването на детския клуб. От този ден, три пъти седмично, детският клуб е отворен.

Децата идват в клуба през свободното си време и се занимават с пеене, музика, творчески игри, издава се детски вестник, организират се детски екскурзии сред природата, педагозите на практика прилагат новите идеи за работа с деца в обучението и възпитанието. Интересен опит с прилагане на методите и упражненията от слънчевата педагогика е създадената през 1947/1948 година детска колония за деца от цяла България... Всички стават рано, пеят, играят паневритмия, свирят, живеят в пълна хармония и приятелство – основа на новата педагогика. Трудностите посрещат спокойно и с песен."

Колко жалко обаче, че са пропуснали да уточнят каква такса е взимал Учителя от участниците в детския клуб, или пък Георги Тахчиев от своята колония за деца, в която е подслонявал и подготвял подрастващите за един чист и свят живот. А и като цяло – какви такси е изисквал Учителя (чиито пример уж следваме и проповядваме) от своите ученици, за да слушат неговите лекции?

След това четем в сайта: Такса – 6000 лв на година, без това да включва допълнителните такси - за прием (100 лв), за учебни материали и помагала, за допълнителни занимания, храна, транспорт (180 лв/м) и т.н.

Длъжен съм да отбележа, че таксите и на другите частни училища в столицата са сходни (започват от 4000 лв), но остава въпросът с тях ли да се сравняваме. *„Защото, казвам ви, ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, няма да влезете в царството небесно." (Матей 5:20)*

Когато използваме финансовата печалба като мотив за дадено действие, то винаги води до своето негативно изкривяване във времето. Печалбата сама по себе си не допуска едно нещо да е от полза за всички хора. Тя работи в името на едно или няколко лица, но никога за всички, за общото благо. Така че няма как частно образование, основаващо се на лични финансови интереси да даде добри плодове за цялото общество. Ако някой не е съгласен, нека се замисли за поне един пример, в който приоритет е печалбата и имаме справедливост. Такъв няма.

В интернет научаваме още, че за тези пари не става въпрос за някое обикновено училище, а за елитно - ако не друго, поне откъм лукс: скъпи компютри на Apple, фитнес зала и т.н. И се питам...

На това ли се основава методиката на Учителя?

Духовните хора ли привличаме с този показен лукс или други?

Така ли вдъхваме импулс за равенство и братство?

Така ли представяме Учителя пред обществеността?

И на това ли ни научи онзи Велик Дух, който ни каза в прав текст:

„Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона." (Мат 6:24)

Друг интересен факт е, че училището е изградено от даренията на братя и сестри, които едва ли са били запознати, че не се строи братско училище, а такова за шепа хора от елита, които могат да си го позволят.

И при положение, че заради името на Учителя има толкова голяма подкрепа от хората от цял свят (а отделно вероятно и субсидии от държавата за частни детски градини и училища), мисля, че при желание таксата можеше да е много по-различна, вместо да потъпкваме толкова жестоко Христовия призив *„Даром сте приели, даром давайте"*.

Освен ако целта не са майки и бащи, търсещи нещо модерно и тузарско, което ще ги отличава, ще ги прави *„духовни, добри и щедри родители"* в очите на обществото. Накратко – хората, които смятат, че това, което си струва да бъде научено, се купува с пари.

А ето как сам Учителя описва една подобна идея: *„Могат да ни дадат едно начално училище с четири отделения, една прогимназия и една гимназия; две години са достатъчни, за да се видят резултатите. Без да се вдига шум, ще се приложи новият метод, по който може да се възпитава занапред."*

Пак ли не можахме да го разберем?

И метод, който струва близо десет хиляди лева на година (с допълнителните такси), колко българи очакваме да го разберат, приемат и разпространят?

Друг въпрос: Как се съчетава програмата на МОН, включваща десетки лъжеучения с идеите на Учителя?

И още един: Като ученици на Учителя не знаете ли какво е отношението му към ваксините? В темата за ваксините го изясних с множество цитати.

Но четем в сайта на училището: *„Представяне на необходимите документи за кандидатстване: ... имунизационен паспорт ..."* Явно и ваксинирането на *„слънчевите деца"* е норма за въпросната педагогика, дадена от Учителя.

Освен това, според данни от 04.11.2014 г., за период от 8 месеца (27.02.2013 – 28.10.2014) имаме следното положение: усвоени са 73 346 лв от дарения, и са изискани нови 58 000 лв, за да бъде довършено училището. При положение, че (доколко знам) е била използвана вече построена сграда, а не се е строила с тези пари.

В същото време са изразходени 30 053 лв за проектиране, при положение, че в братството има множество архитекти, които са компетентни да извършат тези дейности и са съгласни да го направят безплатно. Защо е ползвана външна фирма тогава?

Възниква и логичният въпрос дали някой не се разпорежда еднолично и крайно безотговорно с парите на всички дарители по този проект?

Дарителите са вярвали, че дават от залъка си за прилагане на Божественото Ново учение. Според мен си струва да си зададем въпроса дали *„слънчевата педагогика"* не е само ПиАр за организиране на доста скъпо образование, най-вероятно насочено (по разбираеми причини) за хора извън Братството...?

Ако е така, не бих имал нищо против, но нека в прав текст си бъде представено като такова - като един частен бизнес. А не както сега да се рекламира и представя с името на Учителя, като неподправеното негово учение.

Ала помните ли как ни беше поднесена добрата новина от официалния сайт на *„Общество Бяло Братство"*?

„Мили приятели, братя и сестри, съмишленици на идеята за Слънчева педагогика, ***С огромна радост споделяме, че една от най-съкровените идеи завещани от Учителя Петър Дънов е вече факт*** *- от 15 септември 2015 г. отваря врати училището на Слънчевата педагогика - Основно Училище „Изгрев"!"*

Някак не ми се струва много справедливо да се използва авторитетът и високия идеал на педагогическите принципи на Учителя с цел бизнес, както и да се заявява, че тези принципи ще бъдат реализирани едновременно с реализирането на учебното съдържание, спуснато от МОН, и обслужващо интересите на Злото.

Не желая да съдя никого, а само Истината все някога да излезе наяве.

И тайно ми се иска онези братя, петнящи по най-грозен начин светлото дело на Учителя, да се опомнят и проумеят (освен ако не го правят съзнателно) на кои сили служат и каква вреда носят на себе си, на Учителя, на българите и на цялото човечество.

Някои ще кажат: *„Ама важното е, че се прави нещо по въпроса."* Да, само дето единствените, които са направили нещо наистина добро, са дарителите, които са осигурили над 100 000 лв за един такъв проект, за да има братско училище. Към момента такова обаче НЯМА.

Тези пари спокойно можеха да се вложат в купуване на някакъв парцел земя и заформяне на някаква общност, която още със самото си зъздаване да е насочена към основаването на едно такова братско училище. Посочената сума според мен е достатъчна за подобна инициатива, особено ако се върши от хора, които са се посветили на Бога, а не на Мамона.

Резултатът няма да е с толкова лъскава визия, но ще е наистина едно братско училище - от и за народа. А ако то е такова, то ще бъде и благословено от Бога и няма да му липсват дарения или доброволци, които да помагат с каквото могат.

В случая обаче е наивно да мислим, че маркетинговата стратегия на Панчеревското училище има нещо общо с Учителя. *„Слънчевата педагогика на Петър Дънов"* е чист рекламен трик, за да се прилъжат по-неосведомени и наивни родители, които имат пари. Който иска да се запознае с възгледите на Учителя по педагогическите въпроси, нека прочете *„Учителя за образованието"* и сам да види каква пропаст зее между това частно училище и заръките на Учителя. **И само между другото - съветите в споменатата книга са дадени безвъзмездно от Учителя и са записани безвъзмездно от Боян Боев.**

В заключение бих искал да задам един въпрос към всички, които се пишат *„последователи на Учителя"*:

Братя и сестри, осъзнаваме ли, че, като ученици на Учителя, всяко наше неразумно действие дава лош пример и петни образа му пред хората, на които уж се стремим да помогнем и да покажем пътя?

Нека не бъдем като чернодрешковците, които с Христовото име на уста изгониха народа от църквата и го отвратиха с изопачената си идея за Бога.

Нека поне веднъж и ние бъдем като Слънцето, като Белите Братя.

Нека си спомним думите на Учителя:

„Ето по какво се отличават двете ложи: и Бялата, и черната ложа употребяват светлината като едно средство. И едните, и другите си служат със светлината, но как? Един маг от черната ложа със светлината си служи само за себе си. Ако един такъв маг иска да погледне колко е часът, той ще обърне светлината към часовника и вижда колко е часът, само той го вижда. Когато иска да изследва нещо, той отвори, светне си и знае кое как е, но бързо след това той скрива тази светлина. Тази светлина той я държи специално само за себе си, а за другите е скрита. Тя е изключително за него. Той за окръжаващите не се грижи. Казва: „На тях не им трябва светлина”.” („Качества на ума, сърцето и волята“, ООК, 25.02.1923)

С Христос или против Христос. Среден път няма!

33.7. Още тревожни фактори в образованието

Все по-силно съзнанието на децата и юношите е непрекъснато атакувано чрез медиите от насилие, псевдокултура и порноиндустрията. При всичката търпимост хомосексуализмът не може да бъде пример в живота на едно 10-12 годишно момче или момиче. А именно хомосексуализмът и толерантността към перверзиите и моралните недъзи на обществото се стимулират непрекъснато.

Телевизията буквално ни хипнотизира и залива с послания, които ние дори не осъзнаваме, но след това действаме според тях! Процесът на промиване на мозъка се извършва не само пряко чрез учебния процес, но и чрез анимационни филмчета за деца, игрални филми, видеоигри, различни шоу програми и музика. Всички те целят насаждане на определени модели на поведение и мислене, използвайки знанието за функционирането на човешкия ум и подсъзнанието!

Един от начините, чрез които може да се задълбочи полухипнотичното състояние, което настъпва при заставането пред включен телевизор, е да се остави черен или празен всеки 32-ри (или 25-ти) кадър от материала, който се излъчва или прожектира.

Така се създава специфична пулсация, която се усеща само от подсъзнанието и е идеална за настъпване на състояние, при което човек е много податлив на внушения. Представете си всеки ден колко деца и възрастни седят с часове пред телевизора. И така, с всяка минута и с всеки час, които престояваме пред телевизора, ние и децата ни изгубваме все повече способността си да мислим ясно и трезво.

При гледане на телевизия, след около 30 секунди съзнанието на човек изпада в напълно възприемчиво състояние. Това означава, че информацията, която се подава, прескача съзнателния контрол на лявото полукълбо и отива направо в подсъзнанието, неосъзната.

Повтаряемостта на стимула гарантира допълнително ефикасността на внушението. А после хората се чудят защо мислят и действат по определен начин, като на автопилот.

Така подмолно ни вкарват в определен шаблон. Духовността и извечните добродетели, изявени от Христос, остават някъде извън обсега на тази обработка и и дори се дискредитират по всички възможни начини. Символът на любовта, състраданието и добротата, като пътеводна звезда и упование за милиони човешки същества в продължение на две хилядолетия, бе заменен с всякакви измислени герои и постановки. А нерядко окарикатуряван, дори оплюван целенасочено, за да бъде забравен.

Тези, които го разпънаха преди две хиляди години, сега искат да разпънат на кръст и да унищожат нашата вяра в любовта и доброто. Защото страхът отстъпва пред вярата, любовта и знанието. Не можеш да манипулираш този, когото не го е страх да се вслуша в гласа на сърцето и на разума. Невъзможно е да манипулираш този, който е осъзнал своята истинска сила, стойност и цел в живота.

Силата е безполезна пред онзи, който е осъзнал своята истинска и вечна връзка със своя Отец и Създадел. Затова именно се прави всичко възможно хората да останат в невежество, да не могат да мислят, да забравят духовната си природа, потънали в материалното, и така да бъдат под непрекъснат контрол.

Използва се имитиране и подмяна на християнските истини и ценности, като външно изглежда, че се запазва формата ѝ, но се подменя същността ѝ. Под благовидния предлог да се доведе младото поколение до идеята за интернационализъм и космополитно възприятие, се размиват моралните граници и ценности и се подготвя почвата за безпрепятствено идване на власт на едно световно безизборно правителство. Термините *„интернационализъм"* и *„глобализация"* се популяризират с цел прикриването на съединената финансова, политическа и икономическа световна сила с цел установяването на Световно правителство.

Разрушаването на вековните традиции, подмяната на християнските ценности и идеали, антирелигиозната пропаганда и атеистичното възпитание на децата създават хора, отчуждени от Божественото. Използвайки разочарованието от изминалите 45 години и комунистическите „ценности", сега на дневен план излиза консуматорството и стремежът към материално обезпечения Запад и към неговата *„сигурност"* и *„култура"*.

Насаждат се безразличие и антипатия към всичко родно, което се свързва изкуствено с комунистическото минало. У много млади хора се изгражда мнението, че това, което идва от САЩ и Западна Европа е най-доброто и най-правилното, а ние сме диваци, варвари и недоразвити. Страната ни беше залята с холивудска псевдокултура. Българинът като че ли все по-ускорено започва да приема фалшивите модели от САЩ и Западна Европа.

Многозначителен е и фактът, че българското правителство и президентство удостоиха с орден *„Стара планина"* един западен професор, който изказа мнението, че кирилицата трябва да бъде подменена с латиница!

34. Подготовката за Новия Световен Ред

„Сега е съд над тоя свят; сега князът на тоя свят ще бъде изпъден вън." (Йоан 12:31)

„Жена, кога ражда, има болки, защото е дошъл часът й; но, след като роди младенеца, от радост не помни вече мъките, защото се е родил човек на света." (Йоан 16:21)

„А Петър и апостолите в отговор рекоха: Подобава да се покоряваме на Бога, а не на човеците." (Деяния на апостолите 5:29)

„Вие сте скъпо откупени; не ставайте роби на човеци." (1 Кор. 7:23)

Сюзан Посел (Activist Post): *„Обществата, образуващи световния елит, имат ясна цел, която включва депопулация на планетата, прикрита като загриженост за околната среда и климатичните промени, и осъществявана чрез (все по-тираничен) държавен контрол. Те самонадеяно публикуват плановете си, защото най-добре скритото е това, което е на открито, но малцина му обръщат внимание."*

Бенджамин Франклин: *„Тези, които са готови да отдадат своята свобода, за да получат краткотрайна защита от опасностите, не заслужават нито свобода, нито безопасност."*

Платон: *„Цената на апатията към обществените дела е да ни управляват зли хора."*

Д. Дженсън: *„Овластените управляват с насилие. И колкото по-рано се освободим от илюзията, че не е така, толкова по-рано ще започнем да взимаме смислени решения: дали, кога и как да им се противопоставим."*

34.1. Началото на усилената подготовка за Новия Световен Ред - 9/11

Инсценираните терористични актове над СТЦ (Световният Търговски Център) на 11 септември 2001 г. бяха предвестникът на всичко, което последва, и което предстои да се случи през следващите десетилетия. Незабавната инвазия в Афганистан показа, че САЩ може да започне война без нейното формално обявяване. Приемането на Патриотичния акт[30] от днес

30 USA PATRIOT Act е абревиатурно съкращение на *„Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001" („Закон от 2001 г., сплотяващ и укрепващ Америка чрез предоставяне на надеждни инструменти, необходими за борбата с тероризма и неговото въздържане")*

Законът често е подлаган на критики с идеята, че дава изключителни възможности на правителството на САЩ за противоконституционно упражняване на власт над гражданите, били те терористи или не, тъй като разширява правомощията на ФБР да извършва електронен шпионаж в нарушение на четвъртата поправка към конституцията.

за утре, въпреки че на членовете на Конгреса не им е било отпуснато време, за да го прочетат, проправи пътя за години напред на едно правителствено законотворчество, лишаващо хората от какви ли не свободи.

Една от последиците на 11 септември беше пренареждането на властта в САЩ, когато правителството в сянка излезе наяве и се зае с първите дългосрочни действия от плана за заличаването на конституционните свободи. След приемането на Патриотичния акт в края на 2001-ва, следващата голяма крачка към тиранията дойде с разширяването на федералното правителство чрез създаването на Департамента за национална сигурност. Този департамент пое ролята на агенция от полицейска държава, като превзе всички големи правораздавателни агенции в държавата и ги подчини на един-единствен офис.

Събитията от 11 септември са едни от най-значимите в новата човешка история. А може и да са най-значимите. След тях се отвориха очите на хора по целия свят. Може да се каже, че им подейства пробуждащо, както нищо друго преди това. И продължава да действа така, защото датата 9/11, както е прието изписването ѝ, беше едва началото на текущ процес, при който обитателите на планетата постепенно губят права и свободи с уверението, че вместо тях получават повече *„сигурност"*.

Пробуждането обаче не протича с еднаква бързина и все още мнозинството от хората не са наясно с мръсните игри на политиците и вярват на всяка тяхна дума. Обаче все повече мислещи хора си задават няколко логични въпроса:

• Защо падна и Сграда 7, след като в нея не са се разбивали самолети, а тя се разруши по всички правила на контролираната имплозия?

• Как е възможно сгради от бетон и стомана внезапно и магически да се сринат в перфектен структурен синхрон само защото в тях е имало пожар?

• Защо разчистиха и укриха останките от падналите сгради, преди да може да им бъде направен експертен анализ?

Към днешна дата над 1/3 от американците вече не вярват на официалния държавен доклад. В други държави обаче до 90% от народа не намират смисъл в непълните и противоречиви обяснения. Представям тук няколко факта, които показват чрез каква измама от американското правителство, което служи на своите господари в сянка, бяха издигнати решетки около цялото човечество, позволяващи всеки от нас да бъде приеман за потенциален терорист и да бъде задържан, измъчван и убиван без съд и присъда.

1. Поне 1700 инженери и архитекти подкрепят едно независимо разследване, според което кулите близнаци са могли да паднат така, както паднаха, само заради имплозия – прецизно подготвено и контролирано взривяване.

2. Пълното разрушаване на Сграда 7 от СТЦ чрез *„свободно падане"* за 6.5 секунди (според други — за 2.25 секунди) не е обяснено в официалния доклад. Тази сграда не беше ударена от самолети. Преди да рухне върху основите си е имало слаб пожар само в една изолирана нейна част.

3. 6 от 10 комисари, разследвали 9/11, твърдят, че докладът им е бил саботиран. Хамилтън и Кийн открито говорят за конспирация. Клиланд подава оставка.

4. ФБР конфискува видео записите на атаката срещу Пентагона. Някои

от тези записи впоследствие са разпространени в публичното пространство, но от тях са премахнати най-важните кадри.

5. Осама бин Ладен не е бил издирван от ФБР заради терористичните актове. Години по-късно се призна, че *„няма твърдо доказателство, свързващо Бин Ладен с 9/11"*. Бин Ладен е бил сътрудник на ЦРУ с кодово име *„Тим Осман"*.

6. Стотици пожарникари и свидетели са дали показания за бомби/експлозии в основата на СТЦ. Официалният доклад цитира само един очевидец за *„експлозии в лобито и подземните нива"*, без да коментира информацията.

7. Стотици огнеборци и свидетели са дали показания за метал, който продължавал да бъде разтопен цели 21 дни след атаките.

8. Кулите близнаци са били проектирани да издържат на сблъсък със самолети. Лесли Робъртс (структурен инженер на СТЦ) казва: *„Можеха вероятно да издържат още много удари от пътнически самолети"*, защото носещата конструкция на сградите била като *„мухарник, който можете да пробиете с молив, без да го увреди сериозно"*. Франк де Мартини, вече покойният отговорник за изграждането на сградите, заявява: *„Що се отнася до това – самолет да събори някоя сграда — това не може да стане."*

9. Останките от Полет 93 са пръснати на много километри една от друга, което означава, че самолетът е взривен във въздуха. Чейни признава, че е издал заповед за *„свалянето на самолета над Пенсилвания"*. Ръмсфелд отбелязва, че на мястото, на което според официалния доклад е паднал самолетът, *„по нищо не личи там да се е разбил самолет"*. Кметът Ърни Стул казва: *„Там нямаше самолет."* Патоанатомът Уолъс Милър казва, че не е имало следи от хора: *„Нямаше и капка кръв."*

10. Буш отлага в продължение на 441 дни сформирането на комисия за разследването на 9/11. За сравнение, комисиите, разследвали покушението над Дж. Ф. Кенеди и атаките над Пърл Харбър са задействани за 7 дни. Фил Зеликоу вече бил написал ключовите точки на доклада, преди комисията изобщо да е заработила. Стоманените останки от руините били изнесени в чужбина, което е възпрепятствало разследването.

11. Комисията за 9/11 е била с безпрецедентно ограничен бюджет. Отпуснати са само 15 милиона долара за разследването на всичките терористични атаки. За сравнение, бюджетът за разследването на връзката между Клинтън и Моника Люински е бил над 60 милиона.

12. Намерен е нанотермит при разчистването на руините от СТЦ. Използването на нанотермит за втечняване на металната конструкция на сградите се засвидетелства и от видео записи. Доказателствата, че става дума за нанотермит, а стоманата не се е втечнила заради пожарите, са дадени в публикации на физици и химици за редица научни издания.

34.2. Аферата Климатгейт

„В търсене на нов враг, който да ни обедини, ни хрумна идеята, че замърсяването, опасността от глобално затопляне, засушаването,

недостигът на храни и тем подобни ще свършат работа. Всички тези опасности се причиняват от човешката дейност, която може да бъде преодоляна само чрез смяна на нагласите и поведението. Излиза, че истинският враг е самото човечество." (из доклада „Първата глобална революция" на Club of Rome)

Друга лошо скроена лъжа, чрез която бяха въведени множество данъци, ограничения и забрани, е тази за глобалното затопляне. Основният фактор, сочен за негов *„виновник"*, са въглеродните емисии. И сякаш всички учени бързо забравиха, че всъщност CO2 е особено важна част от храната на растенията. Затова би било логично да сметнем и че повече от този *„вреден газ"* би означавал по-богата реколта и повече кислород за хората. Също така, пропуснаха да ни напомнят, че според много учени количеството CO2 на Земята преди милиони години е било десетки пъти по-високо от днес, без да е имало парников ефект.

Още през 2009 г. стана ясно, че изчислителните програми и входящите данни на проповедниците на глобалното затопляне са безнадеждна каша, изпълнена с противоречия. А в резултат на това и тенденциите за глобалните температури за идните десетилетия просто са били съчинени.

Някои псевдоучени днес с всички сили са готови да ни убеждават, че единственият начин да се спаси човечеството е чрез драстично ограничаване на размножаването и световното население. И вместо на живота да се гледа като на нещо ценно, желано, поддържано, защитавано и възхвалявано, хората вече са представяни като злокачествен рак, като нещо изконно зло, което е в тежест за света заради самото си съществуване. Това напълно обяснява и резюмира позицията на природозащитните движения: човешкият живот не е нещо, което трябва да се цени, а нещо, което трябва да се измерва във въглеродни единици и след това да се съкращава.

Според мита за глобалното затопляне, хората са врагове на природата и трябва да бъдат сведени до минимум, и колкото повече от тях измрат, толкова по-добре за Земята. Чрез тези послания чуваме не някой друг, а самият Антихрист - противникът на живота и на всяко развитие.

Нека сега разгледаме на какви основания са всички тези жестоки и човеконенавистни призиви.

През 2010 г. доктор Фред Голдберг (шведски експерт по въпросите на климата) каза, че въглеродният диоксид не причинява глобалното затопляне. Климатичните промени не се дължат на човешката дейност, а предимно на слънчевата активност и океанските течения. Той дори предвижда, че през идните години и десетилетия Земята може би я очакват по-студени зими от обичайните.

Колкото и да ни убеждават учените, промяната в климата е нещо напълно нормално през всяка епоха – Земята, както и целият Космос, е нещо живо, което дори за секунда не остава в положение на застой и поддържане на старото си състояние. Това се случва под надзора на напреднали Същества, които знаят конкретно от какви условия се нуждаем и ни ги предоставят благосклонно. Така че няма как да спрем промените, тъй като климатът се променя откакто свят светува. Никъде, освен в устава на екофашистите от Грийнпийс, не е писано, че климатът е бил или че трябва да бъде постоянна величина. Ако беше така, нямаше да има ледникови

периоди, нито пък край на ледниковите периоди. Това са епохи, през които човечеството по абсолютно никакъв начин не е повлияло на климата. Защо да вярваме, че влияе днес?

Всяването на страх чрез напълно нелогични доводи стигна дори до там, че през август 2011 Guardian писа: *„Това може да не е най-убедителната причина да ограничите емисиите на парникови газове, но намаляването на тези емисии може да спаси човечеството от превантивна атака на извънземни. Така твърдят някои учени."*

Става въпрос за проучване, направено от изследователи на института за планетарни дисциплини към NASA, което утвърждава идеята, че извънземните могат да се подразнят от това, че караме големи коли, замърсяващи въздуха, и да пометат човечеството от лицето на Земята, за да *„защитят други цивилизации"*.

Интересно е още, че през 2010 г. изследователският център Space and Science Research Center (SSRC), който е най-голямата независима организация в Съединените щати, издаде доклад по темата за климатичните промени. В него се отправя предупреждението, че планетата от няколко години се охлажда и се очакват известни загуби от селскостопанската реколта на територията на САЩ и Канада. През следващите 30 месеца се очаквали още по-драматични спадове в температурите, по-значителни и от тези в периода 2007-2008 година.

Друг е въпросът, че с цялото замърсяване и консуматорски живот унищожаваме планетата и себе си директно - например чрез отровите в почвата и водите. Но няма нито едно истинско доказателство, че те допринасят за илюзорния парников ефект.

Ако планетата е в цикъл на плавно глобално затопляне (в което съвсем не съм убеден като гледам неподправените проучвания), опитът целенасочено да променим тази глобална тенденция е горе-долу толкова сериозен, колкото да се опитваме да убием слон с косъм. И ако трябва да говорим не с вицове и аналогии, а с научни факти, то глобалното затопляне е просто хипотеза, дори не теория. Факти има колкото искате, но те са толкова противоречиви, че дори и научната общност е силно раздвоена по въпроса има ли глобално затопляне.

За да повярваме, че климатът е нещо стабилно, трябва да изгорим всеки научен и исторически текст по въпроса. Климатът се променя постоянно и непрекъснато. Гренландия (Greenland) примерно се нарича така поради факта, че когато през 13 в. викингите откриват тази земя, тя е зелена и разцъфнала.

Въглеродният диоксид влиза в състава на атмосферата с 387 ppm (части на милион), което е по-малко от 0.04% от въздуха. Ако си представим състава на въздуха като дължина на футболен стадион, CO_2 е с дължината на фас, хвърлен в края му. Как толкова малка концентрация на газ би повлияла на свойствата за задържане на топлина на земната атмосфера толкова много, колкото твърдят поддръжниците на тая идея, още никой не е успял да обясни в що-годе правдоподобна теория, камо ли да докаже с някакви експерименти.

През ноември 2009 г. водещи новозеландски климатолози бяха уличени във фалшификация на данни. Това беше вторият сериозен удар срещу

суеверието за *„глобалното затопляне, причинено от човека”*, като преди това хакери разпространиха хиляди скандални електронни писма и документи от британски *„експерти”*. От изтеклата информация стана ясно, че тамошните научни светила са изсмуквали от пръстите си прогнози за идните години, изкуствено са завишавали стойностите от статистиките, и са участвали в корупционни практики; а също и че те разполагат с укриваните данни, за които британските *„учени“* твърдят, че са *„унищожени”* или *„изгубени”*.

През 2009 г. изданието *„Икзаминър”* прави елементарната сметка, че големите клечки зад измамата за климатичните промени ще печелят приблизително 100 милиарда долара годишно и то само от Америка. Сиреч данъкът ще изсмуче средно по 1000 долара от бюджета на всяко домакинство.

Както стана ясно, ако господарите на света ще си играят на *„проблем-реакция-решение”*, за да осъществят глобалните промени, са им нужни и глобални проблеми, за да предложат глобални разрешения. А какво поплашещо от климатични промени? Затова не спират да призовават: *„Трябва да се въведат строги закони за борба с климатичните промени...”*

Правилно, дайте да доизградим затвора! Дайте още въглеродни данъци!

Сред всичките факти обаче изпъква един, който няма никаква научна стойност, но пък има силно практическа такава. Силно рекламираната и пропагандирана книга/филм/теория *„Неудобната истина”* на бившия американски вицепрезидент Ал Гор се оказа чиста лъжа. След добросъвестни проучвания, данните, цитирани от Гор, се оказаха избирателно селектирани, манипулирани, изопачени, както и направо измислени. Което принуди Ал Гор публично да се извини на аудиторията с оправданието, че той се бил предоверил на експерти.

С други думи, някой е платил и плаща за това глобално промиване на мозъци, наречено *„глобално затопляне”*. Няма никаква теория на конспирацията, истината е банална и широко известна. Смяната на технологиите с такива, които са уж по-екологични, коства и ще коства колосални суми в следващите десетилетия - и тези пари ще отидат в заинтересованите компании, развиващи подобни технологии.

Тепърва ще бъдем свидетели на все по-големи ограничения, свързани с борбата против *„глобалните парникови емисии”*. Като добро начало бяха вредните крушки (със съмнителен положителен ефект върху околната среда) и включването на нови такси към цената за тока (с доказано положителен ефект върху нечии банкови сметки).

Преди няколко години евросъюзът предприе мерки за замяната на всички реотанови крушки с енергоспестяващи, за да бъдат намалени емисиите на въглероден диоксид в атмосферата. Но новите осветителни тела се оказаха съвсем не толкова екологични, колкото се предполагаше. При проучване на Германската федерална агенция за защита на околната среда (UBA) беше демонстрирано, че когато една такава крушка се счупи, от нея се отделят токсични изпарения. Количеството на тези вредни газове надвишава 20 пъти допустимите нива. И докато ние *„изстудяваме”* климата, през април 2011 *„Дейли Мейл”* публикува информация за германски учени, които са установили, че новите енергоспестяващи крушки излъч-

ват при работа опасни вещества, сред които и фенол - отрова, използвана в концентрационните лагери от нацистите през Втората световна война. Изследователите предупреждават да не оставяме децата си да спят в непосредствена близост до действащи луминесцентни крушки, защото те излъчват канцерогенни химикали.

Експертите установили, че при работа те изпускат опасните химикали под формата на пара. Андреас Кирхнер от Федерацията на германските инженери казва: *„Около тези крушки се образува електрически смог. По тази причина ги използвам много рядко. Те не трябва да бъдат използвани в помещения със слаба вентилация и определено не в близост до главата."*

Относно популярния мит за чезнещите ледени шапки, през 2010 г. Владимир Соколов от Петербургския научноизследователски институт заяви, че пропагандата за топенето на полярните ледове е манипулация. Той е категоричен, че ледената шапка на планетата през 2007 г. се е свила до 4.28 милиона кв. км, но през следващите години е нараствала, като за две години нейната площ се е увеличила до 5.2 милиона кв. км., а процесът е продължил и след това. Руският учен недвусмислено отчита връзката между топенето и възстановяването на ледовете с циклите на слънчевата активност.

На 18.04.2009 г. Fox News публикува информация за официален доклад на Пентагона, който твърди същото.

Освен това, през 2011 г. хакер или вътрешен човек разпространи колекция от 5000 имейла и други документи на мошениците от IPCC (Международната комисия по климатичните промени). Автентичността на писмата беше потвърдена от тези *„експерти"* на ООН.

В личната си кореспонденция учените от IPCC се наговарят да прибавят градуси към реалните данни, за да създадат впечатление, че температурите през последните десетилетия непрекъснато нарастват. Нещо повече: те признават, че от 1995 г. насам не може да става и дума за глобално затопляне, като се наговарят и за прилагането на трикове, чрез които да бъде прикрито понижението на температурите или да бъдат премахнати данните за *„глобалното затопляне"* през Средновековието (което не може да бъде свързано с индустриалната човешка дейност).

В други писма е описано как IPCC оказва натиск върху научните списания, за да отказват публикуване на скептици за климатичните промени. А един от служителите признава, че иска да пребие американския климатолог Пат Майкълс заради това, че го изобличава при научните дискусии.

Холандският министър на околната среда Ж. Крамер, заяви, че хакерите, които предизвикаха Климатгейт, трябвало да бъдат съдени: *„Това (кражбата на имейлите - бел. авт.) е просто престъпно. Това е неприемливо!"*

Фил Джоунс – ръководителят на IPCC, който получава милиони долари в подкупи от Обединените нации и частни корпорации – директно признава, че цялата работа на IPCC се дирижира (и финансира) от политически среди, които очакват резултати за инвестициите си: *„Каквото и да сме правили досега, е правено благодарение на финансирането, което получаваме – и това трябва да бъде добре прикрито. Това съм го обсъдил вече с главния спонсор (щатското Министерство на енергетиката) и*

там са доволни, че няма да оповестим оригиналните данни от станциите."

Питали ли сте се защо едни корумпирани учени трябва да получават финансиране само от разни министерства, когато могат да получават и *„дарения"* от разни мегакорпорации и банки? Ето какво пише друг от членовете на IPCC – Тревор Дейвис:

„Джийн, ние (с Майк Х.) направихме една дребна услуга по дневните температури за G-S. Сега те искат да го разширим (чрез „услуги" за по-широк период от време). Те се занимават с разни разработки за пазара за енергийно бъдеще. G-S е от тези компании, които можем да хванем за „стратегически партньор". Предлагам четиримата да си направим една среща с ??? (забравих му името) за около час в следобеда на петък..."

Кой още се занимава с писането на политическа и корпоративна пропаганда, както и с разни лозунги, вместо с истинска наука? Нека прочетем и писмо на Джонатан Овърпек: *„Може би манипулацията (трикът) е в това, да решим какво да е основното послание и да се ръководим по него какво да включим и какво да премълчим."*

Питър Торн от Британската служба по метеорология и партньор на IPCC пише: *„Наблюденията не показват покачване на температурите където и да било в тропическата тропосфера, освен ако не приемем едноединствено изследване и не пренебрегнем тежестта на всички останали."*

В едно от писмата четем дори: *„Какво ще стане, ако те (хората) разберат, че климатичните промени са природни/естествени колебания? Ще ни избият до крак."*

В доклад от IPCC, но от 2001-ва, пък се казва откровено: *„В проучванията и статистиките за климата трябва да имаме предвид, че си имаме работа със съвкупност от нелинейни и хаотични системи, заради които дългосрочното прогнозиране на бъдещите климатични състояния е невъзможно."*

Известен факт, е че Дейвид Ротшилд е автор на *„Наръчник за оцеляване в глобалното затопляне"*. Само от това трябва да е ясно, че *„драстичните климатични промени"* са просто средство за прокарване на драстични политико-икономически промени в глобален мащаб.

Една от целите на цялата тази пропаганда е налагането на въглероден данък и все по-тясно обвързване на хората със системата.

Тук ни най-малко не оспорвам факта, че преминаването към по-чисти, природни и енергоспестяващи технологии е действително наложително и дори неизбежно. Колкото по-бързо стане това, толкова по-добре за цялото човечество.

Но чрез всяване на паника и налагане на въглеродни данъци и такси зелена енергия, които просто отиват в нечии джоб, не виждам как Земята ще стане едно по-добро място за живеене.

Безспорно бъдещето на човечеството е „зелено". Няма абсолютно никаква друга алтернатива: или ще станем „зелени", или ще загинем - било отровени от собствените си индустриални отпадъци, било от преждевременно изчерпване на ресурсите, което би срутило икономически и политически всякакво глобално развитие и демокрация.

Но като говорим за опазване на Природата - ето и как смело я „пази" правителството на САЩ - по проект Wildlife Services ежегодно биват избивани милиони животни[31], живеещи на свобода - бобри, рисове, лисици, миещи мечки, катерици, диви прасета и много видове птици. И ако властите могат ежегодно да избиват, без да им мигне окото, милиони живи същества, които според тях са станали *„досадни"*, какво им пречи един ден да постъпят по същия начин и с хората? Със сигурност не е моралът.

А ето и как трябва да спасяваме света според няколко видни пропагандатори на идеята за глобалното затопляне:

Майкъл Опенхаймер (Фондация за опазване на околната среда): *„Единствената надежда за света е да сме сигурни, че няма да има други Съединени щати. Не можем да позволим на други държави да имат толкова много коли и такава индустриализация, каквито имаме в САЩ. Трябва да попречим на страните от Третия свят да се издигнат от нивото, на което са сега."*

Дейв Форман (съосновател на „Първо Земята!"): *„Моите три главни цели са ограничаване на човешката популация до 100 милиона души за целия свят, унищожаване на индустриалната инфраструктура и да видя как светът се изпълва отново с пълния набор от растителни и животински видове."*

Кристофър Мейнис (от „Първо Земята!"): *„Изтреблението на човешкия род може би е не само неизбежно, но и нещо добро."*

Тед Търнър (основател на CNN и основен спонсор на Обединените нации): *„Тотално население от 250-300 милиона души, което е с 95% по-малко от сегашните нива, би било идеално."*

Стивън Шнайдер (проф. по климатология и един от водещите автори на климатични доклади и прогнози): *„Трябва да получим широка подкрепа, да грабнем въображението на публиката... Така че се налага да предложим страховити сценарии и да правим опростени, драматични изявления, като почти не споменаваме за някакви съмнения... Всеки от нас трябва да си прецени какъв е точният баланс между това да си ефективен и честен."*

Сър Джон Хютън (председател на IPCC): *„Ако не правим прогнози за бедствия, никой няма да ни слуша."*

Пол Уотсън (съосновател на „Грийнпийс"): *„Няма значение кое е вярно, единственото важно е какво хората мислят за вярно."*

Всички тези хора ни казват ясно: идеята за глобално затопляне, причинено от дейността на човека, не се проучва и доказва – тя просто се спонсорира, повтаря и рекламира.

---

31 Официален доклад за умишлено избитите над 2 700 000 животни само през 2016 г. може да бъде открит тук: **goo.gl/bhJnY8**

А ето и няколко цитата по темата за планирания геноцид над човечеството. Макар и да не са пряко свързани с Климатгейт, всички те преследват едни и същи сатанински цели:

Жак Кусто: *„За да се стабилизира числеността на световното население, ние трябва да унищожаваме ежедневно по 350 хиляди души."*

Принц Филип (херцог на Единбург): *„Ако можех да се преродя, бих искал да се върна като вирус-убиец, за да намаля човешките популации."*

Дейвид Брауър (изп. директор на природозащитният „Клуб Сиера"): *„Раждането на деца да бъде наказуемо престъпление против обществото, ако родителите нямат лиценз от правителството... Всички потенциални родители би трябвало да са длъжни да използват контрацептивни химически препарати, правителството да дава противоотрова на гражданите, избрани за раждане на дете."*

Маргарет Санджър (основател на Американската федерация по семейно планиране): *„Висша проява на милосърдие, която едно семейство може да направи за едно от своите малолетни деца – това е да го убие."*

Ерик Пианка (преподавател по биология в Тексаския университет): *„Тази планета би могла да издържи половин милиард хора, които биха живели в относителен комфорт, без да вредят на природата. Народонаселението трябва да се намали значително и колкото може по-бързо, за да се намали ущърба върху околната среда."*

Статия, публикувана неотдавна в *„Journal of Medical Ethics"*, развива тезата, че правото на аборт трябва да се приложи и за убиването на новородени бебета. Убиването на бебета трябвало да бъде разрешено, дори и новороденото да е в отлично здраве.

Авторите смятат, че *„...ембрионите и новородените нямат етичен статут на завършени личности."* Те твърдят, че щом абортът е позволен дори когато няма здравословен проблем с ембриона, *„убийството на новородено трябва да е разрешено във всички случаи, в които и абортът е разрешен – включително и в случаи, при които новороденото е напълно здраво"*.

Матю Арчболд обяснява как легализацията на убиването на бебета е логичен завършек на аргумента, че ембрионът не е човешко същество и не заслужава да живее: *„В момента, когато си позволим да сме арбитри на това кой е човек и кой – не, неизбежно идва страшният край. Когато кажеш, че не всеки живот е свещен, вече си подписал смъртната присъда на всичко човешко."*

34.3. Основни принципи на Новия Световен Ред

Започвам тази тема с кратък тълковен речник на най-популярните фрази, използвани от злодеите в сянка, и какво ни казват чрез тях:

Когато ви говорят за:	Разбирайте:
Край на бедността по целия свят	Централните банки, МВФ и Федералният резерв ще контролират всички финанси
Премахване на глада	ГМО, пестициди, насилствено намаляване на населението
Осигуряване на добро здраве	Масови ваксинации
Всеобхватно и безпристрастно качествено образование за всички	Промиване на мозъци чрез задължителна централизирана образователна система
Осигуряване и устойчиво управление на питейната вода и канализация за всички	Приватизиране на всички водни източници, без да се забравя за флуоридизацията им
Поощряване на устойчив и всеобхватен икономически ръст	Свободни търговски зони изцяло в интерес на мегакорпорациите
Гарантиране на устойчиво потребление и производство	Принудителна политика на икономии, лишения и глад
Вземане на спешни мерки в борбата с климатичните промени	Задушаване на малките производители, въглеродни такси, данъци за всеки, който диша
Защита, възстановяване и устойчива експлоатация на природата	Все повече ограничения по екологични причини и по-голям контрол над ресурсите
Всеобщо обединение и премахване на границите	Пълна диктатура по целия свят

А ето и списък с основните средства, чрез които елитът ще опита да наложи и установи Новия Световен Ред. Ако може - за вечни времена:

1. Международна армия и международна полиция
2. Световна инвестиционна банка, дирижираща световната икономика
3. Световно правителство под флага на Обединените Нации
4. Световна религия, при която доктрините на досегашните църкви ще бъдат разрушени из корени и заменени с една Нова световна религия на *„Епохата на Водолея"*, изхождаща от движението *„Ню Ейдж"*.
5. Концентрационни лагери на Обединените Нации за тези, които не възприемат Новата система.
6. Световна земеделска система и Система за осъществяване на пълен контрол върху храните.

7. Планира се унищожаване на всички хора, които вярват в Библията или се прекланят пред Исус Христос, както и пълно отстраняване на християнството. За да се постигне този план, Новият Световен Ред постепенно променя националните закони, имащи връзка с християнските вярвания.

34.4. Пълно преминаване към безкешови плащания

„И той ще направи така, че на всички - малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби - да се даде белег на дясната им ръка или на челата им, та никой да не може нито да купува, нито да продава, освен оня, който има тоя белег, или името на звяра, или числото на името му." (Откровение на Йоан 13:16,17)

За пръв път в историята на човечеството е възможно да се въведе система за разплащане, която е практически недостъпна за хора без определен белег или чип, и която централизирано да се контролира в световен мащаб от даден човек или група от хора.

Това е един от най-очевидните признаци, че живеем във времената, за които апостол Йоан и десетки други ясновидци са пророкували.

И когато парите изчезнат съвсем (а това несъмнено ще се случи много скоро), няма да е възможно човек да си купи каквото и да било без това да бъде регистрирано в системата, заедно с неговите координати, а също и времето и мястото на събитието. И ако някой от правителството пожелае да провери – в почти всеки момент ще знае какво ядем, какво четем, в какво вярваме и т.н.

Но за да бъдат окончателно елиминирани металните и книжните пари, първо трябва да бъдат демонизирани като съмнителни, мръсни и престъпни. Целта е да бъде наложена световна електронна валута, която да измести всички останали валути. По този начин лесно може да ограничи достъпа на *„неудобните хора"* до каквито и да било ресурси. Така елита ще решава дали да имаме право да пазаруваме или не. Тотален контрол.

Този преход в никакъв случай не трябва да остава незабелязан, тъй като, наред с икономическите, ще има и много други последствия.

Нека сега разгледаме докъде черните братя са стигнали с реализирането на този план:

1. До края на 2018 г. всички банкноти от 500 евро ще бъдат изтеглени от обращение.

2. В повечето европейски страни вече са въведени горни граници за плащанията в кеш - между 1000 и 3000 евро.

3. Хората възкликват: *„О, виж, еврото пропада! Гледай!"*

Да! Пропада. И знаете ли защо? Защото това е планът. Еврото е просто едно стъпало. Марионетките на злите сили искаха първо по пътя към създаването на една световна валута да се отърват от регионалните валути. Така че ги изместиха почти всички с еврото. С един грандиозен замах ги отстраниха. И вече в повечето европейски страни се използва именно еврото! Познайте сега каква им е следващата стъпка в процеса на създаване на единна световна валута?

4. През 2011 в Индия започна програма, обхващаща цялата страна, спо-

ред която всеки един от всичките 1.2 милиарда жители трябва да получи Уникален идентификационен номер (UID). Идеята е този номер да бъде свързан с база данни, в която да се събират биометрични данни на всеки индивид – отпечатъци от десетте пръста, снимка на ирисите на двете очи и снимки на лицето. Официалното обяснение за програмата е, че чрез нея ще се ускорят паричните преводи и тяхната сигурност, а също така и ще се избегнат възможностите за злоупотреби.

Представители на властите обаче заявиха пред Washington Post, че базата данни ще се използва от разузнавателни агенции за наблюдение на *„паричните преводи, поръчките на мобилни телефони и движенията на отделни лица и групи, които са заподозрени в тероризъм”*. Това ще се осъществява лесно, тъй като UID ще се въвежда всеки път, когато даден човек *„се възползва от услугите на държавните министерства, телекомите, болниците и банките”*.

Защитниците на програмата изтъкват факта, че засега тя е право на избор за всеки индивид. Но тя няма да е такава за постоянно. Всяка програма от този тип – лични карти с електронен носител, събирането на биометрични данни и налагането на безкешови (без пари в брой) средства за разплащане – винаги в един момент стават задължителни. Такива програми за масово наблюдение на гражданите и установяването на безкешова система, изцяло контролирана от банките и шепа държавни агенции, се налагат с манипулативни кампании и на малки стъпки, за да се избегнат острите критики.

Изпълнителният директор на корпорацията MindTree, която спечели държавната поръчка за разработката и разгръщането на биометричната програма, не крие в интервю за сп. ComputerWeekly: *„Планът (зад тази програма) е в подкрепа на безкешовото общество. Той каза, че всички търговци ще имат биометричен четец, а гражданите ще плащат за нещата след сканиране на пръстите. Дори за пакет с ориз.”*

През ноември 2016 г. индийската централна банка предприе нова стъпка към изцяло безкешовото общество, изваждайки от употреба банкнотите от 500 и 1000 рупии.

5. По същото време Citibank в Австралия реши да се откаже от кеша във всичките си клонове в страната, включително и от своите банкомати.

6. В Белгия е вече незаконно да се придобиват недвижими имоти или да се правят каквито и да билов покупки на стойност над 3000 евро, с пари в брой, с изключение на стоки втора употреба.

7. През 2014 г. централната банка на Еквадор стана първата, която въведе виртуална валута.

8. Сингапур има сериозни амбиции да поведе Азия към напълно безкешово бъдеще. Стотици дребни търговци в страната са приели политика за неприемане на пари в брой. Бизнес средата в страната е една от най-приятелски настроените към биткойна. През 2014 година Сингапур стана една от първите държави в света, която въведе денонощната междубанкова система за трансфер на парични средства Fast.

9. Централната банка на Южна Корея планира да започне да оперира изцяло безкешово до 2020 г. и да въведе национална дигитална валута, подобна на биткойн. Планът е да се извади кешът от употреба на етапи,

като например дребните търговци започнат да връщат ресто в електронни кредити, вместо в пари в брой.

10. Първата европейска страна, която отпечатва официални банкноти (през 1661), може да се превърне в първата в света, която да се откаже от тях. Вече няма възможност да си купите карта за градския транспорт с пари в брой в Швеция. Според централната банка на Швеция само 20% от всички покупки в магазините през 2015 г. са платени с пари в брой.

„Смятам, че на практика Швеция до голяма степен ще бъде безкешово общество до около пет години", твърди пред Guardian Никлас Арвидсон, професор по иновационни разплащателни системи към Стокхолмския кралски институт по технологии.

„Капитал" (6.1.2017 г.): Банкнотите отиват при аудиокасетите:

„Безкешовото общество постепенно настъпва от Швеция през Норвегия до Кения. И на пръв поглед изглежда, че излизането от обращение на книжните пари е въпрос на не много време - говори се за период от седем до 10 години...

Вече има почти безкешови икономики, в които политиките стимулират населението да избира електронните транзакции. В Швеция например се използва кредитна/дебитна карта или онлайн банкиране, независимо дали пътувате в обществения транспорт или правите дарение в църква. „Не ползвам вече кеш за нищо. Просто човек не се нуждае от него. Магазините не го искат, много банки дори го нямат. За шоколадово десертче или за вестник прибягваш до карта или до телефон", обяснява пред Guardian 26-годишната преподавателка Л. Хенриксон...

Въпреки опасенията, Швеция не е единствената, която върви към бъдеще без пари в брой. В Норвегия най-голямата банка – DNB, призова хората да спрат да използват кеш, тъй като това ще ограничи „мръсните" пари. В Дания почти една трета от населението използва апликацията за смартфони MobilePay за паричните си транзакции, а ресторанти и бензиностанции имат законовото право да откажат плащане в брой от клиенти. Средно 93% от белгийците предпочитат безкешови плащания, а 86% притежават дебитна карта. Дори страни като Кения правят значителни крачки напред – там близо 15 млн. потребители използват мобилна апликация за парични трансфери, чрез която си плащат сметките и дори получават заплати."

34.5. Ваксината против духовност

Още един сигурен знак, че живеем в последните времена на една епоха, е едно наскоро сбъднало се пророчество от Рудолф Щайнер. Правилното разбиране на този опасен и чудовищен план може да се окаже решаващо за нашето общочовешко бъдеще. В противен случай още при следващото си прераждане на Земята ще усетим жестоките последствията от днешното си бездействие. Ето какво точно казва д-р Щайнер:

„По лицето на Земята се разиграват сложни процеси и събития и Духовете на Светлината участват в тях по един правилен начин, оба-

че Духовете на Мрака се стремят да внесат в тези процеси и събития пълна обърканост, пълно безредие... Занапред човешките тела ще се развиват така, че те ще стават все по-отворени за влиянията на Духовния свят, но на свой ред материалистичният светоглед, който ще се разпространява все повече и повече, следвайки указанията, идващи от Духовете на Мрака, ще работи срещу тях, и то с материални средства. Ето защо Духовете на Мрака ще инспирират своите, бих казал, хазяи – хората, в които те пребивават – да изнамерят такива лекарствени средства, с които да имунизират децата. Така че още в ранна възраст поривът към спиритуалност, към духовност, да бъде окончателно прекъснат.

Както днес телата биват имунизирани срещу една или друга болест, в бъдеще децата ще бъдат имунизирани с определена субстанция – тя ще бъде произведена на всяка цена, така че чрез тази имунизация хората ще бъдат предпазени от склонността да пораждат в самите себе си всевъзможните глупости, свързани с духовния живот. Естествено тук „глупости" е казано от гледната точка на крайните материалисти...

Основната тенденция е ясна. Да се открият такива лекарствени средства, които след съответните имунизации ще блокират естествената склонност към духовни идеи, така че през целия си живот хората ще вярват единствено в сетивната материя. И както медицината е въвела масовата ваксинация срещу болести като туберкулозата, така в бъдеще ще се правят масови имунизации против влечението към духовния свят! Този е само един от парадоксите, които ще зачестят още в близкото бъдеще, за да се внесе обърканост във всичко онова, което Духовете на Светлината свалиха долу на Земята след тяхната победа в Духовния свят.

Естествено, за целта трябва да бъде внесена преди всичко обърканост във възгледите, в светогледите на хората; преди всичко трябва да бъдат деформирани техните понятия, техните представи. Тук сме изправени пред една голяма, сериозна опасност и трябва да запазим пълно самообладание, пълна яснота на съзнанието. Точно в тази област от живота се подготвят бъдещите събития." (Събр. съч. 177/13)

В статия от 07.06.2011 г. в otizvora.com четем важни детайли около този зловещ заговор срещу човечеството:

„На 13 април 2005 година – едва в първото десетилетие на третото хилядолетие – един учен, на когото името засега не е известно, изнася лекция в Пентагона, за да представи предмета на своята разработка: ваксината FunVax... Fundamentalism Vaccine. Ваксина срещу религиозния екстремизъм. А що е религиозен екстремизъм? Да изгаряш книги и библиотеки като Александрийската, да се самовзривяваш заради няколко девственици на оня свят, да си убеден, че си свидно чедо на Бога, а хората от други народи са плюнки и животни? Може би – поне за мен това са най-честите проявления на религиозния екстремизъм.

Но ученият, водещ презентацията за Пентагона, дава други определения. Още в началото на монолога си той не прави никаква разлика между религиозното чувство като цяло и фундаментализма (екстремизма). Например той казва: „А тази графика ни показва човек, който

не е фундаменталист, не се определя като религиозен...”

Точно от минута 3:00 на клипа (goo.gl/vjrXUK) монологът продължава с прокарването на същите убеждения:

„Вирусът (който представлява и самата ваксина) ще имунизира срещу този ген VMAT2 (наричан още Божият ген) и резултатът ще е този, който показах – фанатикът ще бъде превърнат в нормален човек.”

Казано с други думи, ваксината по химически път и чрез въздействие върху допамина, катехоламините, серотонина и други невромедиатори ще неутрализира действието на гена, свързван с проявлението на религиозните чувства и отношения. Така всеки, който е вярващ („екстремист” според цитирания учения), ще бъде превърнат в „нормален човек” (отново според личните убеждения на учения за „нормалност”)...

Тук е важно да се уточни, че от клипа стават ясни още две съществени неща: 1) ученият и неговият екип вече са получили предложение от Пентагона (proposal) за финансиране на разработката; 2) ваксината-вирус може да се разпространява по въздуха, както се разпространява грип, като ученият директно прокарва идеята по този начин безогледно да бъде осакатено населението на Афганистан и тем подобни „екстремисти”.

Излишно е да акцентирам и да натрапвам в каква голяма степен предреченото от Щайнер за нашето време вече е един факт, с който тепърва ще се наложи да живеем. Ключовото тук е, че научаваме щогоде навреме за този пробив на тъмните Духове и хората, чрез които се изявяват. Дължим много на американския сержант, който със смелото си действие рискува да последва съдбата на един друг „предател” – редник Брадли Манинг, който изобличи някои от военните престъпления на Пентагона. Дори да не е прав, че ваксината вече е създадена и използвана, приносът му си остава значим – а и би означавало, че научаваме за работата по ваксината съвсем навреме.

А особено много продължаваме да дължим и на Щайнер за подробностите, които очертават следващите стъпки в разпространението на тази ваксина или другите, които неминуемо ще бъдат създадени на нейна основа. Важна подробност в цитата от Щайнер по-горе е, че ще дойде време, когато децата ще бъдат имунизирани от ранна възраст срещу „религиозния екстремизъм”. Защо? – Със сигурност в един момент на Пентагона и тъмните сили, които дърпат конците на тази военна машина, ще им стане ясно, че аерозолното престъпление, наречено FunVax, не дава очакваните (масови) резултати...

Извод от казаното дотук: Битката с ваксините като цяло трябва и ще продължи. Другите ваксини, макар и в по-малка степен от FunVax, имат сходен принцип на борба с духовните сили в човека. А както излиза, няма да има никакъв проблем FunVax да се поставя и под камуфлажа на ваксина против грип или туберкулоза.

За да е успешна офанзивата на тъмните духове срещу човешкия Аз, по-напред трябва да бъдат неутрализирани защитните обвивки на този Аз: физическото тяло, астралното и етерното. Ваксини като FunVax са едно оръжие, което, ако бъде прилагано в детска възраст, ще действа срещу трите тела едновременно!”

Интересно е, че и Олдъс Хъксли, авторът на антиутопията *„Прекрасният нов свят”*, в лекция пред медицинския факултет на Университета в Сан Франциско през 1961 г. казва следното:

„В следващото или в някое от поколенията след него вече ще има фармакологичен метод, който да прави хората да обичат своето робство и слугуване и ще понасят диктатурата без сълзи. Създаването на един вид безболезнени концентрационни лагери за цялото общество, в които независимо, че хората всъщност ще бъдат с отнети свободи, те дори ще се радват на това, защото съзнанието им ще бъде отвлечено от всяко желание за бунт - чрез пропаганда, промиване на мозъка или последното засилено с помощта на фармакологични методи.”

34.6. Пътят към световно правителство и невиждана диктатура

Дейвид Рокфелер: *„Някои дори вярват, че ние (Рокфелер) сме част от таен заговор, който работи срещу интересите на Съединените щати, характеризиращи мен и моето семейство като „интернационалисти”, които участваме в конспирация с конкретни хора от цял свят, за да се изгради една по-интегрирана глобална политическа и икономическа структура - единен свят, ако щете. Ако това е моя отговорност, аз съм виновен и аз съм горд с това.”*

Бил Гейтс: *„Да вземем ООН, която е създадена специално за сигурността по света. Готови сме за войни, защото сме взели всевъзможни превантивни мерки. Имаме НАТО, имаме бойни дивизии, джипове, обучени хора. Но как е при епидемиите? Имаме ли толкова учени и лекари, колкото самолети и палатки? Ако работеше нещо такова, като едно световно правителство, щяхме да сме по-добре подготвени.”*

Томас Фергюсън (бивш чиновник от Държавния департамент на САЩ по въпросите на населението): *„Има само една тема в цялата ни работа – ние трябва да намалим броя на населението. Или правителствата ще направят това по нашия начин, чрез добри, чисти методи, или те ще имат неприятности, подобни на онези, които имаме ние в Салвадор, или в Иран, или в Бейрут. Населението е политически проблем. Щом населението е излязло от контрол, то е необходимо авторитарно правителство, дори фашизъм, за да бъде намалено...”*

Джеймс Лавлок (британски учен): *„Климатичните промени може би са проблем, който е толкова сериозен, колкото и войната. Може би ще се наложи да оставим демокрацията настрана за известно време.”*

До неотдавна тази тема се смяташе за пълна измислица или конспиративна теория, но сега най-богатите хора на света открито я предлагат като добра идея. Тези хора умишлено все по-често внушават на широката публика как хората убиваме планетата и как единственият възможен спаси-

тел е едно световно правителство с почти неограничени правомощия.

За да бъде подтикнато човечеството да приеме този режим, то ще бъде отведено до ръба на оцеляването чрез Трета световна война, лабораторно създадени болести, глад, жажда, мизерия, инсценирани терористични атаки, цензура на медиите и т.н. Освен това се очакват и множество катаклизми, част от които също ще бъдат изкуствено предизвикани.

Както Щайнер, така и други със свръхсетивно зрение са единодушни, че краят на тъмната епоха (Кали Юга) ще бъде съпътстван с ред природни бедствия. Те са необходими за следващата шеста културна епоха и най-вече за следващата шеста коренна раса. Тези природни катастрофи ще имат силен преобразуващ характер за цялата планета, но земите на Северна Америка ще са едни от най-засегнатите. Части от западна и Централна Европа пък ще бъдат буквално унищожени от предстоящата война. В известен смисъл балканския полуостров ще бъде на завет от по-сериозните бедствия, ако местните народи изпълняват Божията Воля. Но все пак всичко ще се усети осезаемо и тук.

За начина на налагане на Новия Световен Ред нека имаме предвид думите на д-р Гълъбов: *„Когато човекът се намира на границата на своята издръжливост, той става силно внушаем. В такъв момент в съзнанието му лесно могат да бъдат имплантирани нови поведенчески модели, които да бъдат временни или трайни и неизличими в зависимост от типа нервна система на индивида. Предизвикването на силен страх, гняв или тревога повишават изключително много внушаемостта и това се използва много умело за манипулиране както от страна на религиозните водачи, така и от политиците.“*

„В тълпата човек има изключително висока внушаемост, губи своята идентичност, дори своята човечност, морал и чувство за отговорност, и се слива в една аморфна маса, която може да извърши както изключително жестоки деяния, така и велики подвизи. Когато някой е част от тълпата, той се държи така, сякаш е поел голямо количество опияняващо вещество, напълно замъгляващо разсъдъка му.”

Уинстън Чърчил: *„Само един сигнал е достатъчен, за да превърне тълпите от мирни селяни и работници в мощни войнства, които ще бъдат готови да се разкъсат на парчета.”*

Колкото до въпроса *„Кога?”*, смятам, че причината никой да не указва точното време е не в недостатъчно ясно виждане, а в задължението да се пазят тайни. Хората не трябва да получават знания наготово, а да са будни – това иска Небето от нас. Според мен до края на това десетилетие нещата все още ще бъдат относително спокойни, докато елитът е концентриран в подготовката на своя режим. Дотогава и ние трябва да подготвим себе си и нашите ближни за онези времена. След това никой няма да ни даде думата. Тогава единствената „истина” ще е тази, която властващите проповядват. А каква е тя и днес четем на правителствения сайт на САЩ - America.gov: *„Конспирационните теории съществуват само в света на митовете, където въображението не познава граници, страховете заглушават фактите, а доказателствата се пренебрегват.”*

34.7. Злокобните технологии

В наши дни все повече будни хора осъзнават, че това, към което се стреми науката, движена от корпоративни и откровено злонамерени интереси, е доста по-различно от утопичния пейзаж, обрисуван в средствата за масова информация. Ако вярваме на масмедиите, които също служат на корпорациите (и са тяхна собственост), науката е *„винаги добра"* за хората. Научните открития непременно са *„напредъци"* или *„постижения"*, а никога не са *„пречки"* или *„заплахи"* – дори когато много от тях са доказано катастрофални за човечеството (например атомните бомби или ГМО).

Въпреки че чистата наука е необходим компонент за всяка една цивилизация, която иска да разшири разбирането си за вселената, това, което виждаме да преобладава в днешно време, не е чиста наука, ами е псевдонаука, обслужваща корпоративни интереси, чиято единствена цел не е да разширява разбиранията на хората, а да увеличава печалбите на корпорациите. Заедно с тази корпоративно угодна наука се задава и една цяла нова ера от наистина страховити технологии, които скоро могат да станат реалност в нашия свят.

В тази тема ще бъдат представени множество примери и разкрития около съвременните технологии, които очевидно не са предвидени ни наймалко за нашето благо, сигурност или свобода. Те са от най-различни области на науката, но ги обединява това, че могат и ще бъдат използвани за една ясно определена цел, когато маските паднат и примката около врата на човечеството се затегне официално.

1. Процесорите vPro на Intel имат вграден „таен" 3G чип, който предоставя контрол върху всеки компютър с процесор от този тип, даже когато компютърът е изключен.

Въпреки че тази технология не е съвсем нова, притесненията от нея едва наскоро започват да се надигат. На този „таен" 3G чип на Intel беше обърнато сериозно внимание в резултат на разкритията на Едуард Сноудън, когато се заговори за шпионирането, извършвано от NSA.

„Intel всъщност вкарахa тези 3G радио чипове в процесорите си заради технологията им против кражба Anti Theft 3.0. И след като тази технология я има на всеки техен процесор от сериите i3, i5 и i7 от поколението Sandy Bridge насам, това означава, че много процесори, не само новите vPro, имат тайна задна вратичка чрез 3G връзка, за която никой не знаеше досега" – пише Softpedia.

Тази технология дава възможност на хакери и агенти на NSA да прочетат цялата информация на компютъра ви, даже когато компютърът е изключен и не е свързан към интернет.

Тези чипове също дават възможност на трети страни да спират перманентно всеки компютър с процесор Sandy Bridge или по-нов. Камерите също могат да се включват и да се използват като средство за дистанционно наблюдение.

TG Daily пише:

„Това съчетание на хардуер от Intel позволява процесорите vPro да се използват като троянски коне, действията на които ще са независими от тези на обикновения потребител... Накратко, може да се действа

подмолно, да се крадат данни и да се манипулира информация."

Не само това представлява кошмар за защитата на личните ви данни, но също така драстично увеличава рисковете за икономически шпионаж. Възможността трети страни да имат достъп до компютъра ви чрез 3G връзка ще позволи на външни лица да записват компрометиращо съдържание на твърдия диск на вашия компютър. Това ще позволи на службите за сигурност да натопяват хора.

„Какъв е изводът? Процесорите Core vPro са краят на илюзията за лично пространство" – пише Джим Стоун. – *„Ако мислите, че криптирането, firewall-ите или нещо друго ще защити личните ви данни, даже да не ползвате интернет, помислете пак. Сега в компютъра ви има нещо повече от призрак."*

2. На 05.08.2012 г. news.bg писаха:

„Британски учени изобретиха преносимо устройство, което може да открива движение зад непрозрачни стени чрез анализ на Wi-Fi сигнал. Изследователите признават, че тяхната разработка на практика позволява да бъде шпиониран всеки, който се намира в обхвата на безжична Wi-Fi мрежа...

Устройството е с толкова висока точност, че в бъдеще ще може да открива движението на гръдния кош при дишане, което пък ще позволи да бъде „видян" човекът, „замръзнал" зад стената, пише Popular Science. Към разработката вече е проявило интерес Министерството на отбраната на Великобритания.

Разработчиците разясниха и принципа на действие на устройството. Факт е, че когато Wi-Fi вълни се отразяват от движещ се обект, се променят и честотата и дължината на вълната. Ако човек се приближава към излъчвателя на сигнала на безжичната мрежа, честотата на отразените вълни се повишава, а при отдалечаване от него намалява. Устройството е оборудвано с две антени, едната от които проследява изходния сигнал, а втората - отразените вълни. Сравнявайки двата показателя, компютърът изчислява местоположението на обекта, както и скоростта и посоката на движението му.

Подобни разработки са били предлагани и преди, но недостатъкът при тях винаги е бил големият брой предаватели, които трябва да бъдат инсталирани за проследяване движението на обекта, докато за новия метод е достатъчно само едно устройство."

3. С оглед на поставянето на камери на все повече обществени места, технологията за разпознаването на лица може да доведе до лесно разпознаване и откриване на всеки *„неудобен за властта"* човек чрез бързо сравняване на всяко заснето лице с полицейска база от данни.

В САЩ за тази цел властите използват архивите със снимки за шофьорските книжки. Щатските и градските полицаи, както и ФБР, използват софтуер за разпознаване на лица от архивите с шофьорски снимки, за да намират местоположението на тези, които се укриват. Част от закона *„Real ID Act"* гласи, че всеки щат трябва да цифровизира снимките от лицензите за шофьори, което позволява на софтуера да работи с милиони снимки при всяко запитване.

Няколко компании разработват системи, даващи възможност на поли-

цаите да търсят в тези архиви. Системите се състоят от преносимо устройство за разпознаване на лица, което се свързва към смартфон. Такива вече са в употреба от все повече полицаи из цялата страна.

Лесно е да се досетим как тази технология може да се ползва за злоупотреби... Представете си, че участвате в публичен протест срещу управляващата партия и положението излиза от контрол. Полицията идентифицира участниците чрез система за разпознаване на лица и ги арестува, когато поиска.

4. През 2012 г. Daily Mail оповести нова технология на Hitachi, която може за миг да сканира всяко лице на видеозаписи с обща продължителност няколко дни. Според създателите тяхното изобретение разпознава до 36 милиона лица в секунда. Така от Hitachi вдъхват нов живот в стремежа на властите и разни наднационални организации да намират незабавно всеки човек с помощта на паспортна снимка или профил във Facebook.

Камерата на Hitachi анализира лицата още в процеса на записа, като така биометричните данни се съхраняват и категоризират в реално време. Лицата се съхраняват като запис с уникален математически „лицев отпечатък". Когато полицията или някой друг иска да потърси определен човек, се прави издирване в галерия от предварително индексирани физиономии, вместо от разхвърлян склад със записи.

5. Колко голям е балансът на кредитната ви карта? Колко пари сте склонни да похарчите за следващата си кола? Вляво или вдясно са политическите ви предпочитания? Имате ли тийнейджър вкъщи? Все лични въпроси за потребителите, на които Facebook знае отговорите. И споделя това свое знание с рекламодатели и рекламни агенции по целия свят. Интернет гигантът събира информация за хората, които използват услугите му – навсякъде и по всяко време. А следите за интересите и навиците им са навсякъде – от уебсайтовете, които посещават, през снимките, които правят, местата, на които се хранят, до квартала, в който работят или живеят, и магазините, от които пазаруват.

Съгласявайки се с правилата и условията на платформата, хората всъщност доброволно предоставят голяма част от тази информация. А след 30 януари 2015 г. дори не е нужно ръчно да се съгласяват с актуализираната политика за данни и условия във Facebook. Самият факт, че използват мрежата, е достатъчен.

Нещо повече - за още по-голям спектър от данни за интересите и онлайн поведението на потребителите, технологичният гигант събира информацията и от другите социални приложения, собственост на компанията - Facebook Messenger, Instagram и Whatsapp.

В същото време обаче растат и притесненията, свързани със защитата на личните данни, както и опитите те да бъдат опазвани по-добре от интернет гигантите. Дигитализирането на бизнеса до голяма степен изпревари законодателството, а в онлайн пространството периодично избухват панически дискусии за това колко много информация се споделя с Facebook и колко малко хората знаят за какво се използва тя.

Но опция за ограничаване на достъпа до личната информация почти няма – нещо веднъж попаднало в интернет, остава завинаги там.

6. През 2013 г. *„Гласът на Русия"* публикува следното изказване на кме-

та на Ню Йорк Майкъл Блумбърг: *„Безпилотни летателни апарати ще следят за безопасността по улиците на Ню Йорк... Не можете да спрете движението на вълните. Ще имаме повече камери и по-малко лично пространство. Този процес не може да бъде спрян."*

7. Неотдавна стана ясно, че щатски учени от Института за репродуктивна медицина и наука в Сейнт Барнабас, Ню Джърси, са създали 30 генетично изменени бебета. Две от децата имали ДНК на трима родители. Как подобни вмешателства в човешката природа биха се отразили на бъдещето на човечеството в следващите поколения, можем само да гадаем.

Аз лично нямам основания да съм оптимист.

8. През 2012 г. американските власти обявиха пускането на ново мобилно приложение, наречено *Suspicious Activity Reporting Application*, с чиято помощ американските граждани ще могат бързо да съобщават на правоохранителните органи за забелязана съмнителна активност.

С негова помощ потребителите могат да правят снимки или да заснемат видеоклипове с предмети или действия, които им се струват подозрителни. След това е необходимо да посочат координатите на подозрителното място чрез GPS, да напишат кратък текст към своя донос и да го изпратят на властите.

Хората, изпращащи информация на правоохранителните органи, имат възможност да запазят анонимността си или да посочат данни за контакт.

9. Междувременно активно се работи върху технологии, които да позволяват лесно и ефективно потушаване на бунтове и протести.

Например през март 2012 беше оповестено ново несмъртоносно оръжие, разработено от Американската армия, което ще бъде разположено и на някои контролни пунктове в САЩ.

То се нарича *Active Denial System* и може да се монтира на камиони и други мобилни машини, като действа чрез насочването на силен електромагнитен лъч, работещ на принципа на микровълновите печки. Радиацията прониква плитко под кожата и кара водата в организма да се нагорещи, което предизвиква чувство на непоносима горещина у човек и желанието да се махне на мига от обхвата на лъча. Прицелването се извършва с джойстик, подобен на този за електронните игри, а за абсолютната точност на мерника се разчита на няколко видеокамери.

10. В същото време британските полицаи също се въоръжиха добре. Водни топове, сълзотворен газ и електрошокови пистолети са били планирани за закупуване – машините и оръжията ще струват 1.3 млн. британски паунда на данъкоплатците, срещу които ще бъдат използвани.

11. Учени от Калифорнийския университет в Бъркли създадоха система, която може да чете мисли и да ги преобразува в думи. В тестовете са участвали 15 доброволци. Учените са имплантирали в мозъците им електроди, които засичат активността в зоните, отговорни за възприемане на речта. Анализирайки огромна база данни, компютърът е съпоставял определена мозъчна активност с реакцията на по-рано произнесен звук. По този начин системата може да възпроизвежда думи и дори звуци, за които си мисли човек.

Засичането и разкодирането на мозъчните вълни е един от начините да се разбере какво в действителност мисли и чувства един човек. Данните,

извлечени от тях, са в основата и на един от най-ефективните методи и могат да бъдат впечатляващо точни, ако попаднат в ръцете на специалисти, които знаят какво и как да търсят в големи масиви от сложна информация. Поне в това са убедени учени от Университета на Ню Мексико. При правилното им разчитане действията на човека в немалка степен стават предвидими, твърдят учените.

12. Евгени Морозов, учен от Станфордския университет и бивш ортак на Джордж Сорос в *„Отворено общество"*, призова Google и другите търсачки да се превърнат в мисловна полиция, като осигуряват предупреждения за сайтовете, които разпространяват конспиративни теории. В статия на Морозов се споменават и конкретни примери за такива *„теории"*: схващането, поддържано от повечето американци, че глобалното затопляне не се дължи на човешката дейност.

Биографията на Морозов, в която са описани връзките му с лица като Сорос, обяснява защо го притеснява, че интернет е мощна трибуна за *„хора, които отричат глобалното затопляне, а също и на движения против ваксинациите"*. Той смята, че Google трябва да има *„социално отговорно отношение",* включващо поставянето на такива схващания в презряна група и манипулация на резултатите от търсенията.

13. На 20 април 2011 Guardian писа, че експерти по сигурността са открили, че Apple iPhone следи всяка стъпка на своя собственик и записва координатите в таен файл на телефона, който след това се копира на компютъра, когато двете устройства се синхронизират. Файлът съдържа географските дължина и ширина, като към координатите има и бележка за времето, когато потребителят е бил на дадено място.

Това означава, че всеки, който открадне (или има достъп до) телефона или компютъра, може да отвори файла с най-обикновена програма и да разбере доста неща за собственика. Саймън Дейвис – ръководител на Privacy International, активистка организация за защита на личната неприкосновеност – коментира разкритието: *„Това е обезпокоително откритие. Местонахождението е една от най-чувствителните теми в живота на всеки. Само помислете къде ходят хората вечер. Съществуването на такава проследяваща програма създава реална заплаха за правото на уединение. Тъй като потребителите не са уведомени за тази особеност на техния iPhone и няма предвидена опция за нейния контрол, това показва, че още във фазата на разработка е пренебрегнато всяко уважение към личната неприкосновеност."*

14. На 5 януари 2012 г. NaturalNews писа: *„Реномиран рентгенолог от САЩ предупреждава, че голите скенери, използвани на летищата, могат да причинят рак. Доктор Едуард Дауър посочва като най-застрашени конкретно хората над 65-годишна възраст и жените с генетична предразположеност към рак на гърдата."*

На 19 май 2010 г. News AU публикува сходно проучване: *„Щатски учени предупреждават, че радиацията от скандалните скенери по летищата е била сериозно подценявана и може да доведе до повишен риск от рак на кожата, като рискът е най-висок при децата. Дейвид Агард, специалист по биохимия от Калифорнийския университет, твърди, че за разлика от други видове скенери, радиацията от тези устройства*

облъчва предимно кожата и подкожните тъкани. „Въпреки, че дозата лъчение е безопасна, ако се разпредели равномерно по целия обем на тялото, то облъчването върху кожата може да бъде в опасно високи граници" – казва още д-р Агард. – „Йонизирано лъчение като рентгеновите лъчи от тези скенери има потенциал за увреждане на хромозомите, което може да доведе до рак." Предупрежденията идват преди въвеждането от догодина на скенерите за проверка в Австралия, които са част от поредицата решения на правителството за подсилване на сигурността по летищата.

Според Дейвид Бренер, ръководител на Центъра за радиационни изследвания към Калифорнийския университет, концентрацията върху кожата – една от най-чувствителните на радиация части от тялото – означава, че радиационната доза е реално 20 пъти по-висока от официално обявените. Д-р Бренер казва, че най-голямата опасност от скенерите е вид рак на кожата, наречен базално-клетъчен карцином, който се появява основно по главата и шията... Той обяснява:

„Към този момент не разполагаме с друга технология, с която можем да сканираме такъв огромен брой хора. Докато рискът при сканиране на един човек е пренебрежително малък, рискът при сканирането на целия поток пътници е огромен."

Изследвания показват още, че децата са особено застрашени от увреждания заради радиацията, тъй като клетките им са в процес на постоянно делене по време на растежа. Съответно мутация, причинена от радиацията, може да доведе до рак в зряла възраст.

Скенерите отдавна станаха повод за скандални спорове за посегателства срещу личността, заради съмнения, че голите снимки са в нарушение със законите срещу детската порнография. Те бяха критикувани също като неефикасни, тъй като не могат да засичат няколко вида експлозивни материали, използвани досега от терористичните групи."

15. По данни от 2016 г. Великобритания е световен първенец по камери за наблюдение на глава от населението – по официални данни там са монтирани около 6 милиона устройства за шпионаж. Пак там Общинските власти имат право да назначават агенти, които да следят гражданите, без да им е необходима съдебна заповед. Но като знаем, че техните господари са и наши, не е трудно прозорливо да „погледнем" в съвсем близкото бъдеще и у нас.

16. Наскоро в Китай въведоха универсална кредитна система, където всеки получава рейтинг между 350 и 950. Но този кредитен рейтинг не се влияе само от това колко вероятно е да си плащате вноските по кредитите, но също и доколко вашите политически възгледи се припокриват с тези на китайските власти. Тези на вашите приятели — също.

На запад агенциите, които шпионират хората, се опитват да са по-ниски от тревата и по-тихи от водата, докато следят абсолютно всичко. В Китай подхождат по различен начин. Не само, че наблюдението е изключително явно, но хората там са постоянно подтиквани да се примирят с това.

На запад кредитната оценка е проста — отговаря на възможността на хората да си погасят дълга. Тя се основава на техните активи, техните прихо-

ди и как са погасявали кредитите си в миналото. Това е. В Китай оценката има повече нюанси. Не е просто това, че някой е купил нещо, но и какво точно е купил също влияе върху кредитната оценка. Ако например човек си купува неща, които се харесват на режима – например съдомиялни машини и бебешки консумативи, кредитната му оценка се вдига. Ако си е купил видео игра, неговата кредитна оценка намалява.

На теория *Sesame Credit* и нейните еквиваленти не са задължителни. Засега. Но Китай вече обяви, или по-точно загатна, че ще станат задължителни до 2020-а. Властите предупредиха, че ще има възнаграждения за покорните хора, а се канят да въведат наказания за онези, чието поведение не се харесва, като например ограничаване на достъпа до интернет; на такива хора ще се забранява и да заемат определени престижни професии.

Неща, които ще намаляват кредитната ви оценка, са например оповестяване на политически мнения без предварително разрешение, говорене и обсъждане на исторически събития, които не са официално признати.

Но черешката на тортата е, че, ако някой ваш приятел направи нещо такова — публикува мнения, които не са предварително одобрени, или публикува вярна, но неудобна информация — вашата кредитна оценка също ще падне. И това се отразява директно върху качеството ви на живот.

Sesame Credit обаче използва и други данни, за да изчисли оценките, като например с какво се занимава човек в свободното му време, кореспонденцията му с приятелите, навици на пазаруване и начина му на живот.

КГБ и немското ЩАЗИ се борили с дисидентството, като ползвали така наречените агенти-провокатори сред населението. Те се опитвали да накарат събеседниците си да се съгласят с дисидентски възгледи. И веднага след кимването с глава са били затваряни. В резултат на тази програма никой не е смеел да се съгласи, че правителството е направило нещо лошо, а това е много ефективно средство да се предотврати създаването на недоволство сред голяма част от населението. Днешните методи, използвани от китайското правителство, са много по-меки, но навярно и много по-ефективни.

Тази схема е много по-зловеща, отколкото изглежда на пръв поглед, защото на определени оценки се дават определени привилегии:

• Ако кредитната оценка стигне 600, човек може да тегли заем до 800 долара без да посочва гарант.

• При 650 точки може да наеме кола, без да оставя депозит.

• При 700 точки можете да вземете разрешение за пътуване до Сингапур по улеснена процедура.

• При 750 точки се дава Шенгенска виза по подобна процедура.

Има още много привилегии — това бяха само няколко, за да добиете представа.

Всеки може да провери кредитния рейтинг на друг човек, като посети *Credit China*, което помага и даже подтиква хората да се отдалечат от приятели и познати, значително дърпащи ги назад заради факта, че се познават. Основната идея е кредитния рейтинг да става все по-използван до 2020 г., според официална директива.

Тези неща означават, че хората трябва да избират между желаната ваканция в Европа и поддържане на отношения с приятели си, които не се

съгласяват с официалните решения на властите. С други думи, срещаш ли се с дисиденти, ще ти струва социалните придобивки. Това ще доведе до изолация и до запушване на устата на всеки, които публикува неофициални политически мнения или неофициални исторически факти. Те ще бъдат пратени в социално изгнание, въз основа на всичко, което правят, пишат, мислят и обсъждат онлайн.

В случая Китай селективно дресира народа си срещу всякаква форма на критично и независимо мислене. Това може би не е основната цел, но един от ефектите безспорно е даването на социални придобивки само и единственото на послушни хора, включително да могат да имат деца.

17. Неотдавна самите Google обявиха, че ще анализират фоновите звуци от обкръжението на потребителите, извличани чрез техните телефони или компютърни микрофони. По този начин ще могат да насочват по-подходящи реклами в интернет. За същата цел Google са патентовали и технология, която ще им позволи да събират данни за температурата, светлината, влажността и състава на въздуха. Например, ако сте в местност или сграда с топъл климат, от компанията ще ви бомбардират с реклами на климатици. Обобщено, колкото и шокиращо да звучи, Google ще шпионира личните ви разговори, музикалния ви вкус, какви предавания гледате, избора ви на радио станции, и изобщо – всичко, което се случва в близост до компютъра ви.

18. Последните модели Smart телевизори имат вградени камери с висока резолюция, микрофони и софтуер за лицево/речево разпознаване, и всички са свързани към интернет. Това оставя отворени възможностите за подслушване и събиране на данни по всяко време.

Малко по малко иновационни технологии като Apple TV се приближават към „телекраните", описани от Оруел в „1984", които могат да ни виждат, чуват и осъществяват връзка между „Големия брат" и всеки негов роб.

19. Друг от технологичните гиганти – Microsoft – вгражда видеокамера и микрофон в Kinect (контролери за игровата конзола Xbox 360). От компанията съвсем директно заявяват, че потребителите *„не трябва да очакват каквато и да било поверителност при използване в мрежа"*, както и че Microsoft запазва правото си *„да получава достъп и да разкрива информация за потребителите"*.

20. През октомври 2011 г. бе обявено, че в САЩ нови улични лампи ще могат да се използват от държавните институции за наблюдение на населението. Тези лампи ще са оборудвани с камери, ще могат да предават правителствени съобщения, като същевременно могат и да записват разговорите на преминаващите пешеходци.

21. И още една новина от САЩ, публикувана през април 2012 г., която може да се отрази на представите ни за пътуване. Тамошен законопроект изисква поставянето на проследяващи черни кутии във всички нови автомобили. При това тези кутии ще имат връзка в реално време с контролиращите органи, което отваря необятни възможности за проследяване, наблюдение и подслушване.

22. Контролът над интернет може да се приеме, че вече е напълно подготвен и работещ - само още не са оповестили какво ни е позволено да говорим, вършим и мислим. Целия наш трафик лесно може да бъде достъ-

пен от службите за реда и законите го позволяват. Дори в България.

23. В САЩ проверките на Агенцията за сигурност на транспорта (TSA) вече не са само по летищата – а и по гарите, в метрото и на други места с масов транспорт. Постепенно агентите разширяват обхвата на действието си в стадиони, концертни зали и изобщо навсякъде, където се събират хора. Следващата стъпка ще е да нахлуват за внезапни и незаконни проверки в частните домове. 25 ударни екипа на TSA са извършили над 9300 внезапни проверки-претърсвания и други операции само през 2011 г., а служители от MBC (Министерство на вътрешната сигурност) даже са поискали финансиране за допълнителни 12 екипа през 2012 г. Нямам цифри за следващите години, но тенденцията е повече от ясна.

„Трябва да държим терористите в напрежение" – казва Франк Килъфо, директор на полицейския институт на MBC във Вашингтон. А терористите, както показват докладите на FEMA (Федерална агенция по Аварийни ситуации), са обикновените граждани на САЩ. В някои документи те са наричани и *„потенциални врагове"*.

24. От 2019 г. всички нови коли, произведени в Европа, ще бъдат оборудвани с новата спътникова навигационна (проследяваща) система Galileo. Според официалната информация европейската система ще бъде по-бърза и по-точна от американската, като ще стане задължителна за всички нови превозни средства от наземния транспорт на континента.

25. През 2014 г. в. „Гардиън" съобщи, че учени от университета в Кембридж са успели да създадат изкуствена сперма и яйцеклетки. Те са използвали стволови клетки от човешка кожа, за да отгледат примитивна изкуствена семенна течност и яйцеклетки.

Целта е те ще инжектират изкуствения материал, добит от стволовите клетки, в яйчниците на опитни мишки и така да проследят дали ще се получи нормално развитие на плода. От окултна гледна точка подобни открития са ужасяващи, и биха могли при определени условия да се използват за създаване на тела, чрез които да се проявяват демонични същества.

26. Да разгледаме и *„достиженията"* във фармацията докъде са стигнали. Д-р Дъглас пише в книгата си *„Засилване на човешките възможности"*: *„Лекарствата, които влияят на мисленето и морала ни, вече съществуват, макар да не ги разглеждаме от тази гледна точка. Prozac понижава агресивността и горчивото отношение към околната среда, като по този начин може да се каже, че прави хората по-любезни. Или пък Oxytocin, наричан хормон на любовта – той поощрява чувствата за социално разбирателство и съпричастността към проблемите на другите, докато понижава чувството за тревога."*

Иван Стаменов коментира така: *„Не, Prozac прави хората приспани и дрогирани плазмодии, които не могат да реагират адекватно на околната среда. Колкото до окситоцина, той трябва да е в баланс в организма – за да може човек трезво да преценява с кои хора може или не може да се разбере, както и да реагира на момента, когато усети тревога. Чувството на тревога не е напаст, а е нормална част от защитните ни системи."*

А Руд Мюлен (директор на Центъра по медицинска етика към Бристолския университет) казва по този въпрос:

„Окситоцинът прави така, че ставате доверчиви и съпричастни към хората във вашата социална група, но понижава съпричастността към тези извън групата. При практикуването на дълбока мозъчна стимулация, каквато се прилага в помощ на болните от Паркинсон, бяха отчетени нежелани последствия. В някои случаи пациентите започнаха да крадат от магазините и дори станаха сексуално агресивни...

Основното морално поведение е да бъдеш в помощ на другите, да се чувстваш отговорен за другите, да имаш чувства на солидарност и усет за справедливостта. Не съм убеден, че фармацевтичните медикаменти някога ще могат да постигнат такова нещо."

В своите лекции Щайнер ни учи, че човек може да развие морала си само във физическия свят. Това е невъзможно да бъде свършено в духовните светове. И със сигурност, за да станем по-морални, не трябва да сме дрогирани, а трезви и будни.

27. На 3 май 2010 г. CNN писа:

„Компютърната и печатарска компания Хюлет-Пакард наскоро обяви, че работи по проект наречен „Централната нервна система на Земята". Има планове през идните години из цялата планета да бъдат пръснати един трилион сензора (при равномерно разпръскване това прави по около 2 „предавателя" на всеки декар от сухоземната повърхност на Земята).

Безжичните устройства ще проверяват състоянието на екосистемите, ще засичат земетресения, ще могат да анализират трафика и ще съблюдават как се ползват енергийните източници.

Дори когато се ползват за науката или за обществено благо, някои хора ще имат неприятното усещане, че са под постоянно наблюдение – все пак идеята е да бъдат пръснати трилиони малки уреди за наблюдение из целия свят. Но това не значи, че учените ще спрат да работят по „умния прах". Просто ще имат предвид и личното пространство на хората при разработката. Те са на мнение, че след като бъде реализирана, идеята им ще е от полза за човечеството и околната среда."

Тази идея е особено притеснителна за всяка свобода на човечеството. Напомни ми на един цитат от антиутопията на Оруел, когато главният герой (обикновен човек от народа) се намира далеч от цивилизацията и дори там изобщо няма гаранция, че не е следен от *„Големия брат"*, защото ако бъде видян на необичайно място, това може да има фатални последици за него:

„По принцип не можеше да се смята, че извън Лондон е по-безопасно, отколкото в града. Телекрани, разбира се, нямаше, но скрити микрофони можеха да уловят гласа ти и после по него да те разпознаят; пък и не беше лесно да пътуваш сам, без да привлечеш внимание..."

Нещо ми подсказва, че чрез този „умен прах" ще може да се извършва контрол над почти всяко място по земното кълбо. Единственото решение в това отношение е до тогава пробудените да бъдем прекалено много и да обърка́ме нечии зли планове.

Всички тези технологии показват колко опасна може да бъде науката, когато не бъде ръководена от духовност, морал и любов, а от егоизъм и властолюбие.

35. Очакваното въплъщение на Антихриста

„И сега ви казах това, преди да се е сбъднало, та, кога се сбъдне, да повярвате. Няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на тоя свят, и в Мене той няма нищо." (Йоан 14:29,30)

„И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената. Не две ли врабчета се продават за един асарий? И ни едно от тях няма да падне на земята без волята на вашия Отец; а вам и космите на главата са всички преброени; не бойте се, прочее: от много врабчета вие сте по-ценни." (Матей 10:28)

Учителя: *„Когато Христос беше на Земята, Сатаната беше в астралното поле. Сега е обратното – Сатаната е на Земята, а Христос действа в астралното поле. Сатаната ще се въплъти тук, в Европа, в един царстващ дом, ще привлече към себе си всички отрицателни елементи, след което най-после ще бъде разпнат." („Ходете във виделината", ИБ, 27.09.1911)*

Според мен тук с думата *„Сатана"* Учителя визира един паднал архангел, когото Щайнер нарича *„Ариман"*. Вярвам до края на тази глава ще стане ясно защо съм убеден в това.

35.1. Пришествието на Антихриста в Библията

„Веселете се, небеса, и вие, които обитавате в тях! Горко вам, които населявате земята и морето, защото дяволът е слязъл при вас с голям гняв, като знае, че му остава малко време." (Откровение на Йоан 12:12)

„Тогава се почуди цялата Земя и тръгна подир звяра; и се поклониха на змея, който бе дал власт на звяра, поклониха се и на звяра, казвайки: кой прилича на тоя звяр, и кой може да воюва с него?

Нему се дадоха уста, които говореха големи думи и богохулства; даде му се и власт да воюва четирийсет и два месеца.

Тогава отвори уста за хула против Бога, за да похули името Му, жилището Му и ония, които живеят на небето.

И даде му се да воюва против светиите и да ги победи; даде му се власт над всяко коляно, език и народ.

И му се поклониха всички жители земни, чиито имена не са написани в книгата на живота при Агнеца, заклан от създание-мира.

Който има ухо, нека чуе." (Откровение на Йоан 13:3-9)

„И видях небето отворено, и ето, кон бял. Оня, Който яздеше на него, се нарича Верен и Истинен, и Той праведно съди и воюва; очите Му бяха като огнен пламък, а на главата Му имаше много корони и написано име, което, освен Него, никой не знаеше. Той беше облечен в дреха, обагрена с кръв, и името Му - Слово Божие. А небесните воинства, облечени

в бял и чист висон, следваха подире Му на бели коне...

Тогава видях звяра и царете земни и техните воинства, събрани, за да воюват против Седналия на коня и воинството Му.

Звярът биде хванат, а с него заедно и лъжепророкът, който бе вършил личби пред него, та заблуди ония, които бяха приели белега на звяра и се кланяха на образа му: и двамата бидоха живи хвърлени в огненото езеро със запален жупел; останалите пък бидоха убити с меча, излизащ из устата на Оногова, Който седеше на коня; и всички птици се наситиха от плътта им." (Откровение на Йоан 19:11-14 + 19-21)

„Видях, че от небето слизаше Ангел, който имаше ключа от бездната и голяма верига в ръката си; той хвана змея, древната змия, която е дявол и сатана - и го свърза за хиляда години; след това го хвърли в бездната и го заключи, като тури печат върху му, за да не прелъстява вече народите до свършека на хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време. И видях престоли и седналите на тях, на които бе дадено да съдят; видях и душите на обезглавените заради свидетелството Исусово и заради словото Божие, и ония, които се не поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си. Те оживяха и царуваха с Христа през хилядата години;" (Откровение 20:1-4)

„Гледах, как тоя рог водеше борба със светиите и ги надвиваше...

Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, и ще замисли да промени времена и закони; и те ще бъдат предадени в ръката му..." (Даниил 7:21, 25)

35.2. Р. Щайнер за пришествието на Ариман

Тази и следващата теми представят важни указания за работата ни в този живот, оповестени от Бялото Братство чрез Рудолф Щайнер. Не ги ли разберем, ще издъним и себе си, и Братството, и Христос. Затова призовавам: четете с особено будно съзнание!

„Както някога Луцифер се появи като човек в Китай, както веднъж се появи Христос като човек в Мала Азия, ще дойде и Ариман. Излишно е човек да си прави илюзии за противното. Ариман ще се появи в човешка форма и единственият въпрос е дали ще намери човечеството подготвено. Дали неговите приготовления са му осигурили за последователи цялото човечество, което днес нарича себе си цивилизовано, или ще намери едно човечество, което ще му даде отпор. Никак няма да ни е от помощ да си създаваме илюзии.

Съвременните хора бягат от истината и човек не може да им я разкрие в цялост, тъй като ще й се присмеят и ще я подиграят. Това, че хората отхвърлят подобни неща, е едно от средствата, които Ариманови сили ще ползват и които ще дадат на Ариман възможно най-много последователи. Отхвърлянето на най-важните истини е точно

онова, което ще проправи пътя към успеха на въплътения Ариман...

За да постигне голям успех при своето въплъщение, Ариман има голям интерес ние, хората, да се усъвършенстваме във всичките илюзорни съвременни науки, без да знаем, че са илюзия... Ще бъде един истински триумф за него, ако научното суеверие, което е обхванало всички кръгове и чрез което хората дори желаят да организират своята социална наука, преобладава и през третото хилядолетие. Той би имал възможно най-големия успех, ако тогава дойде като човешко същество в Западната цивилизация и намери това научно суеверие все още валидно...

Самите хора, които се кълнат само в Евангелието и отхвърлят всякакво действително духовно знание, образуват началото на една ариманова тълпа – същата, която Ариман ще увлече, когато се яви в човешка форма в съвременната цивилизация. От тези кръгове, от тези членове на вероизповедания и секти, които отхвърлят конкретното знание, донесено от духовно усилие, ще се развият цели войнства от последователи на Ариман." („Ариманова измама", 27.10.1919)

„Както имаше въплъщение на Луцифер в плът и въплъщение на Христос в плът и кръв, преди да е изтекла малка част от третото хилядолетие на следхристиянската епоха, на Запад ще има едно действително въплъщение на Ариман: Ариман в плът и кръв. Човечеството не може да избегне това въплъщение на Ариман. То ще дойде неизбежно. Но това, което има значение, е хората да намерят правилната позиция, от която да се изправят срещу него.

Винаги когато се прави подготовка за въплъщението на тази личност, ние трябва да бъдем будни за определени показателни тенденции в еволюцията. Същество като Ариман, който ще се въплъти на запад в бъдеще, се подготвя предварително. С оглед на неговата инкарнация на Земята, Ариман насочва определени сили в еволюцията по такъв начин, че те да са от най-добро предимство за него. И злото ще доведе до това, че хората да живеят в състояние на спящо незнание, неспособни да разпознаят определени явления в живота, като подготовка за неговото въплъщение. Правилна позиция може да бъде взета само с разпознаването на една или друга серия от събития, като подготовка на Ариман за неговото земно съществуване.

И сега е дошло времето за отделните човешки същества да разберат, че тенденциите и събитията около тях са машинации на Ариман, помагащи му да се приготви за неговата наближаваща инкарнация. Без съмнение ще бъде от най-голяма полза, ако той успее да възпрепятства хората да възприемат това, което е наистина правилно за тяхното благосъстояние, ако по-голямата част от хората смятат тези подготовки за ариманово въплъщение като прогресивно и добро за еволюцията. Ако Ариман успее да се промъкне между човечеството, незнаещо за неговото идване, това ще го зарадва възможно най-много. Именно поради тази причина, събитията и тенденциите, в които Ариман работи за неговата бъдеща инкарнация, трябва да бъдат изкарани на светлина...

Той би искал да задържи хората толкова притъпени, че те да могат

да възприемат само математическите аспекти на астрономията. Затова той изкушава много хора да се отнасят с отвращение към знанията, отнасящи се за духа и душата в космоса. Това е само една от покварите, изливани от Ариман в човешката душа...

Друго – неговите усилия са насочени към това, да запази вече широко разпространената нагласа, че за благото на обществото е достатъчно, ако са задоволени само икономическите и материалните нужди на човечеството... Само когато хората се пробудят, че техните дела не трябва да са само за материални цели, само когато зачитат свободния независим духовен живот наравно с икономическия живот, като неразделна част от социалния организъм – само тогава те ще очакват въплъщението на Ариман с отношение, което ще е полезно за човечеството.

Друга тенденция в съвременния живот, която е от полза на Ариман в неговата подготовка, е всичко това, което е ясно видимо в национализма. Всичко, което може да раздели хората на групи, което ги отчуждава и ги противопоставя един на друг, подсилва импулса на Ариман... Времената, през които кръвната връзка играеше главна роля, вече са отминали и ако тези износени понятия продължат, ние ще попаднем директно в ръцете на Ариман...

Със затъмненото съзнание, което неизбежно се получава, когато по-дълбокият смисъл на Евангелията не е разкрит, хората изцяло ще станат подвластни на Ариман, помагайки му по най-ефективен начин да се подготви за своето въплъщение и приемайки отношението към него, което той желае... Това, което трябва да запомните, впрочем, е, че хората, които най-много допринасят за въплъщението на Ариман, са тези, които постоянно проповядват: „Всичко, което е необходимо, е да се четат буквално Евангелията, нищо повече от това!" ... Голяма част от това, което се разпространява във външното християнство днес, е подготовка за инкарнацията на Ариман. И в многото неща, които арогантно претендират, че представят истинска вяра, ние трябва да разпознаем приготовленията за арималовата работа." (Събр. съч. 191/1)

„Тези, които все още не могат да разпознаят сериозността на днешната ситуация в света, са също тези, в известен смисъл, които помагат за подготовката на Ариманoвото въплъщение. Много неща във външния живот днес носят свидетелства за това. Ариманoвата инкарнация ще бъде много улеснена, ако хората не успеят да изградят свободен и независим духовен живот и позволят той да остане вплетен в икономическия или политическия живот. Защото ариманичната сила има огромен интерес за дори още по-голямо смесване с тези други сфери. За ариманичната сила свободният духовен живот би означавал нещо като вид тъмнина, а интересът на хората в него – изгаряне, бушуващ огън. Създаването на този свободен духовен живот е от съществено значение, за да може да бъде постигнато правилното отношение за ариманoвото въплъщение в бъдеще...

Нищо не подготвя повече пътя за ариманoвото въплъщение от това

да намираш нещо за досадно, да намираш себе си за по-висш от едно или друго нещо и да откажеш да вникнеш в него. Въпросът е да намерим позицията, от която всичко е интересно...

Много важно е да се запознаем обективно с тези неща, за да можем да заемем правилната позиция спрямо това, което се разиграва около нас като подготовка за предстоящото ариманово въплъщение. Само ако преценим много точно това, което казахме за такива ариманични течения в тези две лекции, тогава бихме разбрали сериозността на съвременното положение." (Събр. съч. 191/2)

„Сред постоянните ужаси на войни и други бедствия в непосредствено бъдеще човешкият ум ще стане много изобретателен в областта на материалния живот. И именно чрез този напредък в изобретателността – който не може да се предотврати по никакъв начин и с никакви средства – ще стане възможна и неизбежна появата на човека, в когото ще се въплъти Ариман...

Всичко, което се прави в интелектуалния живот, без да е изпълнено с топлината на душата и без да е оживено от ентусиазъм, подпомага въплъщаването на Ариман по най-изгодния за него начин: хората са тласкани към сънливост – а резултатът е предимство за Ариман.

Има многобройни течения в духовния и светския живот, които Ариман може да обърне в своя полза. Напоследък чувахме и продължаваме да чуваме, че трябва да бъдат основани национални държави, национални империи. Много се говори как трябва да има „свобода за всички народи." Но създаването на империи, основани на връзки по кръвно и етническо сродство, е нещо минало и приключило в еволюцията на човечеството. Ако в наши дни се позоваваме на национални, расови или други такива връзки, идващи от интелекта, а не от духа, дисхармонията сред човечеството се засилва. А това е същата дисхармония, която силите на Ариман ползват по специален начин. Шовинизмът, извратеният патриотизъм във всяка форма – това е материалът, от който Ариман ще изгради точно това, което му трябва.

Но има и други подходящи материали. Накъдето и да се обърнем, виждаме как по един или друг повод възникват партии. Днешните хора нямат проницателност, нито пък искат да имат такава, когато става дума за партийни мнения и партийни програми. С интелектуална находчивост може да се намери подкрепа дори за диаметрално противоположните теории. Могат да се посочат много умни аргументи, за да се докаже правотата на Ленин – но същото може да се приложи за коренно противния принцип, както и за това, което се намира между двете крайности. За всяка партийна програма може да се изнесе отлична защитна пледоария – но този, който защитава валидността на противниковата програма, ще е също толкова прав...

Задълбоченото разбиране на Евангелията в светлината на духовната наука е важно в наши дни, тъй като апатията, която е обзела хората, задоволяващи се да живеят в прегръдката на светските църкви, ще бъде ползвана до краен предел от Ариман за постигането на неговите цели. С други думи, неговото въплъщение ще завари хората неподгот-

вени. А тези, които вярват, че са най-правите сред християните, понеже отхвърлят развитието на представата за Христовата мистерия, всъщност, водени от своята надменност, са същите, които най-силно подпомагат Ариман. Светските църкви и секти определено са пропагандни машини и развъдници на последователи на Ариман. Няма смисъл да обличаме тези неща с бляскави илюзии. Както материалистичният светоглед помага на Ариман, като отрича изцяло духовните въпроси и налага представата, че човешкото същество е продукт от това, което яде и пие, така му помагат „простата" представа за Евангелията и инатливото отричане на всичко от духовната наука за сметка на буквалните интерпретации...

Според уменията и желанието да се задълбочим до корените на проблематиката ще зависят последствията от въплъщението на Ариман – дали човечеството ще помогне на Ариман да спъне земната еволюция, или човечеството ще си припомни ограниченото значение на интелектуалния, бездуховен живот. Ако хората ползват правилно теченията, водещи към Ариман, тогава лесно чрез неговото въплъщение в земен човек ще разпознаят неговото влияние...

Това въплъщение на Ариман не може да се избегне. То е неизбежно, тъй като човечеството трябва да се изправи лице в лице с Ариман. Той ще бъде личност, чрез която ще стане ясно каква неописуема интелигентност може да се постигне, ако се ползват всички земни сили, за да се разширят способностите на ума и находчивостта. Заради катастрофите, които ще сполетят човечеството в близко бъдеще, хората ще станат изключително изобретателни. Много от нещата, откривани в силите на материята от вселената, ще се ползват за препитание на хората...

А определени тайни общества, в които вече се правят нужните подготовки, ще приложат тези неща по такъв начин, че да бъдат създадени необходимите условия за въплъщението на Ариман на Земята. Това въплъщение не може да бъде предотвратено – хората имат нужда да осъзнаят при земното си съществуване доколко е възможен напредък само от материалните процеси! Ние трябва да се научим как да контролираме духовните и недуховните течения, подготвящи идването на Ариман...

С днешната беседа целя да поощря цялостното искрено отношение към духовния живот, какъвто е представян от антропософията. Човешката еволюция в бъдеще ще зависи от това доколко истинско е това отношение сред съвременните хора. Ако нещата, които охарактеризирах в тази лекция, се приемат от болшинството хора на Земята по начина, по който се приемат в наши дни, идването на Ариман ще е като на зъл гостенин. Но ако хората са способни да се пробудят и възприемат съзнателно това, което изучаваме, и ако могат да го контролират, човечеството ще може свободно да се справи с ариманичното влияние." (Събр. съч. 191/3)

„В момента, в които Ариман се въплъти в определеното време на Запад, цялата култура ще бъде импрегнирана с неговите сили. Какво още

ще донесе той? Чрез известни удивителни дела той ще донесе на човечеството цялото ясновидско познание, което до тогава е могло да бъде постигнато единствено посредством интензивни усилия и труд. Помислете само колко безкрайно удобно ще бъде това. Няма да бъде необходимо хората да правят нещо.

Те ще могат да живеят материалистично, ще ядат и пият това, което е останало след войната, и не ще трябва да се занимават с някаква духовна наука. Ариманичните течения ще продължават курса си безпрепятствено. И когато в правилното време Ариман се въплъти в западния свят, ще основе едно голямо окултно училище. В това окултно училище ще бъдат изучавани най-грандиозните магически изкуства и върху човечеството ще се изсипе онова, което иначе може да бъде постигнато само с труд.

Нека никога не си представяме, че Ариман ще бъде някакъв измамник, който ще погажда злонамерени трикове на хората. Не, тъкмо обратното! Ленивите хора, които отказват да имат какъвто и да е контакт с духовната наука, ще станат жертви на неговата магия. С помощта на удивителни магически изкуства той ще може да превърне голям брой от човешките същества в ясновидци – но по такъв начин, че ясновидството на всеки индивид ще бъде строго диференцирано.

Това, което един човек ще вижда, няма да го виждат втори или трети. Объркването ще вземе надмощие и въпреки че са станали възприемчиви за ясновидска мъдрост, хората неминуемо ще изпаднат в несъгласие по отношение на пълното различие на техните видения. В края на краищата всички ще бъдат доволни от техните собствени видения, защото всеки от тях ще може да вижда в духовния свят.

По този начин цялата култура ще стане жертва на Ариман. Човешките същества ще бъдат покорени от Ариман просто поради това, че не са постигнали със собствени усилия онова, което Ариман е готов и има възможност да им даде. Не може да бъде даден по-лош съвет от това да се каже: „Стойте си точно такива, каквито сте си! Ариман ще направи всички ви ясновидци, ако това е вашето желание. А вие ще го желаете, защото силата на Ариман ще бъде много голяма." Но резултатът ще бъде установяването на Ариманово царство на Земята и отхвърлянето на всичко постигнато дотогава от човешката култура...

Трябва само да си припомним, че усилията на Ариман са да доведат Земята до състояние на пълно втвърдяване. Тяхната победа ще бъде спечелена, ако успеят да доведат земята, водата и въздуха до състояние на пълна твърдост. Ако това стане, Земята няма да може да си възвърне топлината на стария Сатурн, от която е произлязла и която отново трябва да бъде придобита на Вулкановата епоха; а целта на ариманичните сили е да предотвратят това.

Тенденция, която има особено отношение към това е липсата на ентусиазъм за духовната наука в човешките души на нашето съвремие. Ако тази липса на ентусиазъм се задържи, първият импулс към втвърдяване на Земята ще произлезе от самите човешки души – от тяхната апатия, леност и любов към удобствата." (Събр. съч. 191/4)

Последните два абзаца, макар да засягат окултни теми, които са далеч отвъд обхвата на тази книга, ясно показват колко важни са днешните събития за цялото останало бъдеще на Земята, включително и нашето...

„Ариман намира своята плячка особено при най-надарените хора, за да изтръгне интелигентността от Михаил, да я отнеме от Михаил. Тогава настъпва именно това, което в нашето време играе много по-голяма роля, отколкото обикновено се мисли. Ариманическите духове не могат да се въплътят, но те могат понякога да се вселят, да проникнат временно в човешките души и човешките тела.

Тогава блестящият, превъзхождащият дух на една ариманична интелигентност е по-силен от това, което се намира в отделния човек – много, много по-силен. Тогава, колкото и умен да е отделният човек, колкото и много да е учил той, когато физическото тяло е напълно обзето от тази ученост, един ариманически дух може да се всели временно в него. Тогава през неговите очи гледа Ариман, Ариман движи неговите пръсти, Ариман е този, който вдишва, Ариман е този, който ходи." (Събр. съч. 237/10)

35.3. Защо Ариман идва и какво се очаква от нас?

Учителя: *„Овцата, като види вълка, тропа с крак: иска да му каже: „Трябва да се махнеш от тук; не знаеш ли, че аз паса?" Но той се хвърля и я изяжда. Толкоз е тя умна! И вие, когато видите дявола, недейте му тропа с крак: той не се плаши; той се плаши само от хора, които имат ум и воля, ръцете на които са развързани. Затуй Христос дойде да развърже ръката на човека и да му даде сила да се бори с вълка – с дявола. И вълците имат право да ходят по света, да упражняват своите зъби, но и ние имаме право да употребим срещу тях своя ум и своята воля." („Колко по-горе стои човек от овца!", НБ, 29.09.1914)*

Рудолф Щайнер:

„Това, което хората от Петата следатлантска епоха трябва да научат, се свежда до съзнателна борба срещу злото, навлизащо в еволюцията на човечеството." (18.11.1917)

„От най-огромно значение е хората да посрещнат въплъщението на Ариман с пълно съзнание за това събитие. Въплъщението на Луцифер беше разпознато само от пророческото виждане на духовниците от Мистериите. Повечето хора бяха много несъзнателни и за това, което представляваше важното въплъщение на Христос и събитието на Голгота. Но човечеството трябва да живее с пълно съзнание за въплъщението на Ариман по време на опустошителните събития, които ще се случат в материалния свят...

Ариман се подготвя от духовния свят за въплъщението си, като се старае по какви ли не начини, успоредно с тази подготовка, възможно най-силно да заблуди и да поквари човечеството на Земята. Задачата

на хората през следващата фаза на нашата цивилизация е да очаква въплъщението на Ариман с такова съзнание, което ще им помогне за по-добра духовна подготовка. Чрез самия (въплътен) Ариман човечеството ще осъзнае какво може и най-вече какво не може да се постигне единствено с изучаване и ползване на материалния свят. Хората трябва да имат пълно съзнание за сигурното въплъщение на Ариман и да бъдат все по-будни и будни във всяка област, за да разпознават с по-голяма и по-голяма яснота тенденциите в живота, които водят към Ариманово въплъщение.

Трябва да се научат от духовната наука как да намерят ключа за живота и по този начин да разпознават и контролират теченията, водещи към въплъщението на Ариман. Нужно е хората да са наясно, че Ариман ще живее сред тях на Земята, както и че самите те могат да определят какво да научат или да получат от него.

Обаче няма как да го постигнат, освен ако отсега нататък не вземат контрола над определени духовни и недуховни течения. В противен случай те ще бъдат използвани изцяло от Ариман, за да държи съзнанието на човечеството в дълбоко непробудено състояние и в невежество за неговото бъдещо въплъщение. Ако има пълна власт (над тези течения), след като се въплъти на Земята, ще завладее (чувствата на) хората и ще ги изкуши и подмами да спрат земната еволюция." (Събр. съч. 191/3)

„Ние хората нямаме за задача да попречим по какъвто и да било начин на въплъщението на Ариман. Нашата задача е така да подготвим човечеството, че Ариман да бъде преценен по правилния начин. Ариман ще има задачи. Той ще трябва да направи това или онова, а хората ще трябва да оценят и използват разумно идващото чрез Ариман в света. Хората ще могат да го направят само, ако са способни да се приспособят по разумен начин към онова, което Ариман вече изпраща към Земята от отвъдните светове с цел да контролира икономическия живот на Европа, без да бъде разпознат. Това не трябва да се случва. Ариман не трябва да контролира икономическия живот на Европа незабелязано. Трябва да се научим изцяло да познаваме неговите особени качества. Ние трябва да сме способни да му противодействаме с пълно съзнание." (Събр. съч. 125)

„Един чудесен начин да попаднем в лапите на Ариман е да отхвърлим всичко, свързано с познанието, заради религиозна принадлежност или да настояваме, че чистата вяра е достатъчна. Ако хората се държат здраво за тази чиста вяра, те осъждат душата си на застой, а мъдростта, която трябва да бъде спасена от Ариман, няма да намери брод към тях. Важното е не дали хората приемат или не мъдростта на бъдещето, а дали те работят върху нея. И тези, които го направят, трябва да вземат върху себе си тежкото задължение да спасят земната култура за Христос..." (Събр. съч. 191/4)

Всичко, което има да се случи, цели да отвори очите на човечеството, че пътят на материализма е път на ограничения и води към задънена улица.

През нашата епоха Бялото Братство, изпълняващо Божията Воля, иска хората да развият едно по-високо съзнание, без да губят своята индивидуалност и духовна свобода. Ариман обаче желае точно обратното - човекът да живее, ръководен от несъзнателни и низки инстинкти, подобно на животните, макар и надарен с интелект. Това е най-добре представено от съвременното схващане, че човекът е произлязъл от маймуните и днес той е просто най-еволюиралото животно.

Ариман е вдъхновител на най-крайните форми на научен материализъм: доктрината, че няма такова нещо като дух или душа; че самият живот сам по себе си е само сложна система от механични процеси и т.н. На емоционално ниво Ариман работи в човешките подсъзнателни инстинкти, като набляга на страха, омразата и стремежа към власт, пари и удобства.

Този тъмен дух има за цел да попречи на човечеството да направи скока към шестата културна епоха, когато християнството ще има нужните условия за разцвет. Ариман цели да отклони колкото може повече хора от естествения еволюционен път, като непременно ще опита да направи това с цялото човечество вкупом.

Той идва (по-точно може би вече е дошъл, макар да е още дете) с конкретната задача да покаже на човечеството докъде може да се стигне само с материализма и създаваните от него *„сигурност"* и *„удобства"*.

Всичко това е допуснато свише за нашето правилно развитие, за да ни пробуди от дълбокия сън, в който цялото човечество е изпаднало.

Противникът на Христос ще е въплътено могъщо същество, на което му е дадена огромна власт над човечеството, макар и краткотрайна. Това същество ще дойде във време на войни и ще установи глобален мир, поне първоначално. Той ще контролира както икономическия живот (никой няма да може да купува и продава без неговия знак), така и духовния (всеки, който не изповядва сатанинската му религия ще бъде подложен на гонения). Привидното миротворчество и чудесата, които ще демонстрира, ще му осигурят нужната подкрепа, за да стане властелин на цялата планета.

И едва тогава, когато вече всеки отделен човек е зависим от него, ще покаже истинското си лице. А след това, както предрече и Христос:

„Ще дойде Син Човеческий в славата на Отца Си със Своите Ангели, и тогава ще въздаде всекиму според делата му." (Мат 16:27)

35.4. Белегът на Звяра

„И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата им или на челата им; за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра, или числото на неговото име." (Откровение 13:15-17)

„И трети Ангел ги последва, като говореше с висок глас: който се поклони на звяра и на образа му, и получи белег на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на яростта Божия, вино неразводнено, наляно в чашата на гнева Му, и ще бъде измъчен с огън и жупел пред светите Ангели и пред Агнеца.

Димът от мъчението им ще се издига вовеки веков; няма да имат покой ни денем, ни нощем ония, които се покланят на звяра и на образа му, и които получават белега на името му.

Тук е търпението на светиите; тук са тия, които пазят заповедите Божи и вярата в Исуса." (Откровение 14:9-12)

„И първият ангел отиде, та изля чашата си на Земята; и появи се лоша и люта рана на ония човеци, които носеха белега на звяра и които се кланяха на неговия образ." (Откровение на Йоан 16:2)

М. Фрийман: *„Човечеството отчаяно се нуждае от осъзнаване и разбиране за реалната опасност — ако позволим да бъдем чипирани, няма да има връщане назад. Веднъж ако позволиш на микрочипът да проникне вътре в теб, значи вече си направил първата крачка по страшния и мрачен път на трансхуманизма — сливането на човека с машината. Разбира се, първите чипове може и да не са чак толкова сложни, вероятно няма да могат да се управляват дистанционно например чрез GPS; но това е само въпрос на време. Можете да бъдете сигурни, че с напредването на технологиите чиповете ще стават все по-малки, все по-бързи и с все повече възможности, включително с възможността някой ден да изпращат мисли директно в мозъка ви. Това означава контрол на мисълта — а след като вече имате чип поставен вътре във вас, няма да можете да го изключите по никакъв начин."*

Свидетели сме как големите промени се въвеждат на малки стъпки и. докато се усетим, вече ще ни водят под строй за чипиране. Първо бяха чиповете в домашните любимци, сега в личните документи, а после... познайте? Още от началото на 2018 г. у нас новите личните документи се издават по подразбиране с микрочип. Предвижда се възможност при изричен отказ да не се добавя засега, но това е само временно, докато свикнем, че ще бъдем под надзор във всеки момент от живота си. Въпреки това, призовавам всеки, който си сменя картата, да се възползва от това си право, въпреки обещанията за *„по-лесен и щастлив живот"* - като например да не се реди на опашки по летища и други примамливи бонуси, ако доброволно се откаже малко по малко от свободата си. Пътят от чип в личната карта до безкешова система с електронни разплащания, при които никой не може да купува или продава, ако не е подчинен пряко на Системата, е твърде кратък. И по всичко личи, че събитията вече са в особено напреднала фаза.

През юни 2016 г. *The Pew Research Center* публикува резултатите от анкета, според която 34% от американците искат микрочипове в мозъците си. Желанието на хората да се чипират е един страховит феномен, който обаче ясно показва как, изкушавайки се да използваме технологиите, за да направим живота си по-лесен и по-удобен, можем лесно да поемем по пътя на пълното поробване.

Разбираемо е, че хората искат да направят живота си по-лесен — чрез замяната на тежкия физически труд с машинен или чрез подмяната на по-тежките вещи от бита (като книги, ключове или портфейли) с по-леки електронни елементи. Но по-голямата част от хората изобщо не осъзнават

огромната опасност, която представляват тези електронни елементи, след като ги допуснем да навлязат в живота ни и в телата ни – под кожата ни.

Твърде малко се говори за потресаващите последствия от имплантирането на хора с чипове за персонална идентификация. Рядко се набляга и на факта, че имплантирането може да увреди здравето ви, а освен това — понеже чиповете е възможно да бъдат дистанционно управлявани — могат да бъдат унищожени неприкосновеността на личния ви живот и свободната ви воля. Вместо това, навсякъде се говори за някои индивиди, които доброволно се редят на опашка, за да се чипират като животни, а това се превръща и в модна тенденция.

Производителите на тези чипове представят имплантите като средства за *„усъвършенстване на тялото"*, които *„подобряват"* телесните ни функции. Но нещастните хора, които им се връзват без да разсъждават, не осъзнават, че парчетата пластмаса и метал са чужди за човешкото тяло, и затова телесните им функции няма как да станат по-добри от инжектирането на синтетични силиконови и електронни устройства в организма.

Здравият разум би трябвало да им подскаже, че всеки имплантиран микрочип ще дразни тялото, ще изпраща изкуствена радиация в кръвоносната система, ще предизвиква различни възпаления, а може да доведе и до тежки и нелечими болести. Каквото и технологично подобрение да предлага чипът, нима си струва да жертваме здравето си заради него — дори да предположим, че няма да застраши нашата свобода?

Това не е усъвършенстване, а деградация. Това е осакатяване на прекрасното човешко тяло. Да се опитваш да се сраснеш с машина и да станеш едно цяло с нея — това не може да е еволюция, а единствено огромна крачка към нашето унищожение.

Чипирането на цялата човешка популация е една от крайните цели на световния елит, стремящ се към установяване на Новия световен ред. Тези хора, управляващи света, имат безсърдечен, бездуховен и егоистичен ум. За тях масовото микрочипиране е идеално решение за задоволяване на желанието им всеки човек да бъде контролиран и подчинен.

През 2012 г. Американската агенция за перспективни разработки DARPA обяви плановете си да създаде наночипове, с които да наблюдава състоянието на войниците по време на мисия. На пръв поглед намеренията им са прост начин за по-висока ефективност и по-ниски разходи, но за други това е обезпокояваща първа крачка към свят, в който всички хора ще са с имплантиран чип. К. Олбрехт, автор на бестселъри за микрочиповете, коментира: *„Властите няма да насочат пистолет към нас и да ни принудят с директна сила да носим проследяващи чипове. Те подготвят това стъпка по стъпка. Ако можете да поставите на хората микрочип, който обаче не ги проследява... всички казват: „Е, какво пък толкова." Ще е интересно да видим докъде ще се стигне."*

Тя поясни, че е очаквано групи, частично лишени от свобода – като затворниците или войниците – да са сред първите, приели нововъведенията. Това, от своя страна, ще подпомогне по-лесното приемане и от широката общественост: *„Интересно е. Шокирана съм от безгрижието на по-младите. Те не виждат проблема... Чудят се, защо някои хора не искат да бъдат следени."*

Но д-р Олбрехт казва, че американците ще трябва да кажат *„НЕ"* на подготвителните действия за такова маркиране. В противен случай, щом властите излязат с идеята *„чипове за всички"*, независимо дали хората са съгласни или не, ще е твърде късно за вземане на страна.

От няколко години се задава микротехнология, която предлага нови възможности за влияние върху редица аспекти от живота на хората. Една от новите разработки, описана в *Science Translational Medicine*, привлече вниманието с противоречивата си същност и потенциала си за използване в медицината. Хората, които трябва да получават дневна доза от дадено лекарство, вместо да използват таблетки или инжекции, ще могат да разчитат на микрочип за имплантиране, който в момента се разработва за практически цели. Микрочипът ще може да се активира дистанционно и да отделя в тялото необходимата доза от даден медикамент.

Разработката на тези микрочипове се извършва от компанията *MicroChips Inc*, която вече е провела и първите експерименти над седем жени с остеопороза. Дистанционно управляваните чипове отделят хормон, подпомагащ възстановяването и заякването на костите. Експерименталните чипове са били с дози за 20 дни, но обещаващите резултати са поощрили инженерите да усъвършенстват технологията — следващото поколение микрочипове ще съдържат дози, достатъчни за цяла година.

Този пример също доказва, че няма да ни принуждават, а ще ни съблазняват чрез убеждаване в полезността на чипа. В горния случай - чрез здравето, но в скоро време ще ни убеждават, че имайки чип и нещо се случи с нас, то лекарите ще знаят нашето здравословно състояние и ще могат да предприемат адекватни лечебни мерки.

После ще ни убеждават, че поставяйки чип, ще си облекчим ежедневието, няма да имаме нужда от парите и все в този ред на мисли. Като зад всичките тези привидни удобства, умело ще се прикрива истинската цел – Контрол над съзнанието, чувствата, мислите и вярата ни.

Преди няколко години бяха пуснати на пазара чипове, известни като *„smart pills"*, които следят дали хората си пият лекарствата. Представете си свят, в който властите следят всичко, с което се храните или пиете; свят, в който правителството се грижи да си взимате всички фармацевтични лекарства – с помощта на микрочип, който ще предава тази ценна информация на властите.

Технологията ще се поглъща през устата и ще следи доколко пациентите се съобразяват с предписаното им лечение, а събраната информация ще се изпраща дистанционно на лекарите. Адвокатите на чиповете представят чиповете като полезни, понеже гарантират, че пациентите взимат лекарствата си в правилното време и в правилните количества. Но не обелват и дума за това, че чиповете могат да се използват за принудително приемане на налагани от правителството лекарства и ваксини.

По-плашещи сценарии предвиждат общество, подобно на това във филми като *„Equilibrium"*, където хората са принуждавани ежедневно да приемат лекарства, правещи ги подчинени на властта. А за „непослушните" пък се разработват чипове, способни да убиват от разстояние.

В бъдеще „омиротворяващите чипове" ще се активират дистанционно от властите с помощта на устройства, с каквито ще бъдат снабдени служи-

телите на реда. По този начин за нула време ще „омиротворяват” огромни тълпи от протестиращи хора или бунтовници.

Също така, на 08.09.2007 г. Асошиейтид Прес съобщи: *„Бяха проведени редица ветеринарни и токсикологични изследвания, започнали в средата на 1990-е, като заключението беше, че имплантираните чипове изкуствено предизвикват злокачествени тумори при някои лабораторни мишки и плъхове.”*

В докладите се казва още, че чиповете водят до образуване на подкожна саркома – ракът най-често се образува около имплантите, като ги капсулира. От Асошиейтед Прес цитират Кийт Джонсън – пенсиониран токсиколог и патолог, провеждал през 1996 г. изследване за Dow Chemical Co. в Мидланд, Мичиган. Той казва: *„Излъчвателите (чиповете) са причинителите на тези тумори.”*

Споменатата вече Д-р Катрин Олбрехт пък е автор на 52-страничната публикация *„Тумори, причинени от чиповете в гризачи и кучета: преглед на насъбралата се литература”*[32]. Този материал е подкрепен и в рецензиите на други лекари, специализиращи в тази област. Д-р Олбрехт разглежда публикациите в списанията за онкология и токсикология за периода 1990-2006 г., като проследява влиянието на имплантираните радиочестотни микрочипове върху гризачите и домашните любимци.

Тя смята, че е важно хората да знаят за опасностите от имплантиране на микрочипове в кучета, тъй като някои правителства (вкл. българското – бел. авт.) правят тази процедура задължителна. Например британските власти отдавна обявиха плана си да налагат наказания на собствениците, които не се подчинят на изискванията за имплантиране на чип.

Наивно е да твърдим, че чиповете, които един ден се предложат на нас, няма да водят до същите последици. Дори вероятно много по-лоши, тъй като гарантирано функционалността им ще е много по-богата от тази при кучетата.

Каквото и да става, даже животът ви да зависи от това, не приемайте проклетия чип. Предупредени сме преди 2000 години. А също и днес.

35.5. Знаменията на Ариман

„Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос, или там е - не вярвайте; защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните.” (Матей 24:23,24)

„И вършеше големи знамения, до там щото да направи и огън да слиза от небето на земята пред човеците. И мамеше живеещите на Земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши. „И позволи му се да даде дихание на зверовия образ, така щото зверовият образ да продума; също и да направи да бъдат избити ония, които се не покланят на зверовия образ.” (Откровение на Йоан 13:13-15)

32 http://www.antichips.com/cancer/

Безсъмнено, когато Ариман излезе на световната сцена, ще извърши много привидни чудеса, които ще целят да заблудят *„ако може и избраните" (Матей 24:24)*. Тук ще разгледам репетициите за едно от тях - технологично шоу в небето. От десетилетия се работи усилено, макар и тайно, над технологии, способни да творят удивителни зрителни илюзии, надминаващи и най-смелите ни представи.

Добър пример е проектът *„Син лъч" („Blue Beam")*, който цели прожектиране на реалистични холографски изображения в небето, които лесно могат да ни представят например как Христос ни говори и ни повежда към капана на Ариман. За напредъка на този проект свидетелстват множеството свидетели от цял свят, забелязали едно доста необичайно явление - летящи градове: **goo.gl/61t45i**

Този проект е създаден с цел управление съзнанието на масите по цялата планета и е разкрит на света през 1994 г. от независимия журналист Серж Монаст. Той го описа в своя доклад, огласен в квебекския Център на свободната преса. Монаст съобщил, че съществува заговор, зад който стоят правителството на САЩ и НАСА. Целта им е да заставят човечеството да повярва в небесните знаци и чудеса, които да подкопаят техните вярвания.

Чрез тази технология ще бъде особено лесно да се установи единна вяра, Ню Ейдж религия - едно сатанинско, материалистично учение, целящо да погуби представата за Христос. И ако това се случи, цялото човечество би било изгубено.

След това може да бъде провъзгласен новият *„Месия"* и окончателно установен Новият световен ред. Това е същият ред, който е искал да наложи и Хитлер, но не е успял – световен концлагер на цялата планета.

Заради това се планира организирането на второто пришествие на Исус, като за целта се използват всички достижения на техниката, която в някои секретни проекти многократно надхвърля представите ни за *„възможно"*.

Сериозността на огласената от канадеца информация се потвърждава

от факта, че практически веднага Монаст и помагащите му журналисти започнали да получават заплахи. Монаст твърдял, че заплахите идвали от правителството на Канада и Ватикана. Скоро след това двамата загинали. Монаст никога преди не е имал проблеми със сърцето, но получил сърдечен пристъп. Същото се случило и с колегата му.

Монаст твърдял, че документите по проекта *„Син лъч"* му били предадени от хора, участвали в неговото разработване. Проектът включва гигантско шоу в пространството с триизмерни изображения, лазерно прожектиране на множество холографски образи в различни части на света, всяка част получаваща съответния образ съобразно националната и религиозна структура на населението. Ето един вероятен сценарий за това как може да бъде използвана тази технология:

Първо: чрез New Age движението да се заставят максимален брой хора да повярват в лъжливостта на своята история и религия, за да изгубят почва под краката си и да изгубят всякакви ориентири. А след това да им се предложи единна религия, която да обяснява всичко, да успокоява всички и да ги утеши. А начело, разбира се, да застане Ариман, представен като Христос. Подготовката за това вече се осъществява в наше време. Хората са опиянени от медиите, телевизията разрушава образователната система, докато стремглаво спада моралът, вярата и любовта у мнозина.

И второ: Шоу в атмосферата. Ще бъдат създадени триизмерни оптически холограми и звук с помощта на лазерна проекция на холографски изображения в различни точки на планетата. Всеки човек ще получи тази картина, в която вярва в съответствие със своята вяра, на своя език. Проектирането на холограмите ще се извърши от спътници.

Голяма част от НЛО и прочие непонятни явления в атмосферата, които хората виждат сега, може би са изпитанията на тази система. За християните ще се появи Христос, на будистите Буда, и тъй нататък според вярата на всеки.

А докато цялата медийна машина се управлява от елита, те могат да се постараят до всеки човек да достига единствено тази информация, която според тях той трябва да знае. Така ще бъдат излъгани дори много от най-трезво мислещите хора. Хората ще изпаднат в екстаз, ще бъдат вкарани в транс. Фактически тяхното съзнание ще премине във виртуалната реалност. Гигантските фигури на Исус, Буда, Кришна, Мохамед ще бъдат слети в едно цяло, ще бъдат обяснени тайните на пророчествата, ще предложат нови истини. Тогава *„новият Месия"* ще бъде официално представен и приет. Тази глобална мистификация ще предизвика масови вълнения по цялата планета.

После може да бъде имитирано например Възкръсване и среща с Бога, който ще долети на планетата, а с помощта на чиповете и други технологии хората психически да бъдат дестабилизирани и у тях ще бъдат предизвикани халюцинации. С това волята за съпротивление на отделния човек ще бъде окончателно подкопана. Хората ще бъдат поставени на колене. Новият елит ще получи тотален контрол над човечеството. Един от признаците за приближаването на пълната победа на глобалистите – това е все по-пълният контрол от страна на полицията, администрацията, медицината, данъчните служби и психиатриите.

35.6. Едно интересно предположение

Рудолф Щайнер: „Най-важното нещо е човекът да не пропусне, спейки, идването на Ариман. Когато стане въплъщението на Ариман в западния свят, в местния регистър ще видим просто раждането на Джон Уилям Смит. Разбира се, името няма да бъде това. Хората ще гледат на детето като на гражданин с обикновено положение, като на всеки друг, и ще проспят какво реално се е случило. Професорите от висшите ни училища определено няма да се разтревожат дали хората проспиват това, или не. За тях случващото се ще бъде просто раждането на Дж. У. Смит. Но в ариманичната епоха е крайно важно хората да знаят, че тук си имат работа само външно с Дж. У. Смит и че вътрешно присъства Ариман. Както и че не трябва да се заблуждават с приспивна илюзия за това какво се е случило." (Събр. съч. 195)

Неотдавна едно смислено предположение беше публикувано в „От Извора: **http://otizvora.com/2016/04/7659**

Доводите на Иван Стаменов са много логични, и все пак статията е само една хипотеза. Така и трябва да бъде - за нас е важно да проявим будност и да сме способни да правим логически връзки между наглед несвързани събития, а не да очакваме да ни се дадат готовите отговори. При всички положения, нека имаме предвид тази личност, а и самата Великобритания, от която е твърде вероятно много скоро да се надигне злото.

И ако приемем, че Антихристът вече е въплътен, плановете и средствата, с които ще се налагат диктаторските мерки на банкерите и техните слуги (политиците) ще стават все по-безочливи. Впрочем това май вече се случва с пълна сила. Мина времето, когато елитът се съобразяваше с някакви граждански инициативи и протести, изчаквайки подходящи времена и действайки тихомълком под прикритието на медиите. Прави впечатление, че те вече изобщо не са толкова внимателни и прикрити, както доскоро. Толкова вече са напреднали нещата.

35.7. Новият Световен Ред - обобщение

Навлизаме в много опасен отрязък от историята на човечеството. Днес могат да ви нарочат за *„потенциален терорист"* само защото имате определен религиозен или политически възглед. Преди време терминът *„терорист"* се употребяваше в много тесен смисъл. Властите го използваха като етикет за хора като Осама бин Ладен и други ислямски екстремисти. Но вместо това, администрацията на Обама обяви за *„терористи"* големи групи местни граждани. И ако сте *„потенциален терорист"*, това означава, че нямате права, а държавата може да ви третира така, както третира терористите. Първата стъпка, преди да бъде репресирана която и да било група, е тя да бъде демонизирана. А сега многобройни граждани, мирни и почитащи законите, безмилостно са представяни като чудовища.

Ето малка част от критериите, които определят човек като потенциален терорист, според официални документи на Американското правителство:

• да е практикуващ християнин
• да вярва в пророчествата за „Последните времена”
• да иска да направи света едно по-добро място
• да се бори срещу експлоатацията на природата и животните
• да вярва в конспиративни теории
• да се оплаква от двойните стандарти
• да говори за „Новия Световен Ред” по враждебен начин
• да е загрижен заради лагерите на FEMA
• да е „лично засегнат от социална несправедливост”
• да е против използването на ядрената енергия за мирни и военни цели
• да има лошо мнение за ООН

С други думи, всеки, който не върви като овца след Ариман или неговите предвестници, е терорист. А знаем каква е съдбата на терористите в САЩ.

В антиутопията *„1984”* Оруел ни учи, че световното господство се основава на 3 принципа: **„Войната е мир ; Свободата е робство ; Невежеството е сила“.**

И ако се замислим, не е никак трудно да разберем как с всеки изминал ден тези изречения се затвърждават като истина и норма. Свидетели сме на десетки *„мироопазващи операции”* – САЩ все мира пазят, а все войни организират. И ни водят към последната, най-голямата.

Най-големият източник на сила и власт за елита, който иска час по-скоро да подчини човечеството завинаги, винаги е бил, и винаги ще бъде невежеството на хората. И докато поне донякъде за спящите и неопитни души това е оправдано, то за тези, които сме вече пробудени, е отговорност и дълг да разпръснем мрака на суеверията и остарелите разбирания, и да влеем новото съзнание у онези, които са готови да го приемат. Не го ли направим, всеки от нас поотделно ще си носи последиците - там, където *„ще бъде плач и скърцане със зъби” (Матей 8:12).*

А сега нека разгледаме как Барак Обама - един от предтечите на Антихриста - ни представи бъдещето в своя реч пред кадети от военната академия *„Уест Пойнт”* през 2010 г. Поясненията в скоби са от мен:

*„**Този международен ред, към който се стремим**, ще може да разреши трудностите на нашето време* (като например нарастващия брой будни граждани и опасността да станат твърде много и да ни отнемат тоталната власт над въпросите дали могат да се размножават, с какво трябва да се хранят и дали заслужават да живеят или заплашват нашето световно господство).

Ще може да противодейства на жестокия екстремизъм и бунтовничеството (чрез пълен полицейски контрол над всяко ваше действие, а също и забрани, арести и убийства без съд и присъда за всеки, който е толкова нагъл, че си позволява да има мнение, различно от нашето).

Ще спре разпространението на ядрени оръжия и ще направи ядрените материали по-сигурни (като ги постави единствено в нашите ръце и ни позволи да ги използваме само за „мирни цели” - да избиваме онези, които пречат на нашата политика за възцаряване на Антихриста и въвеждане на една глобална диктатура).

Ще се бори с климатичните промени (като въведем данък дишане, още повече такси за всяка дейност, а също и още по-отровни и облъчващи крушки и други ел. уреди, доверете ни се, ние знаем какво правим) *и ще устоява на глобалния растеж* (като с радост ще ликвидираме всеки, който се опитва да изобличи лъжите ни като тази за глобалното затопляне).

Ще помага на държавите да се изхранват (чрез ГМО, радиоактивни храни и всички други токсични отпадъци, които ще ви докажем, че са полезни за здравето) *и да се грижат за техните болни* (чрез ваксини, отровни лекарства и тотална забрана на всеки алтернативен метод за лечение).

Ще предотвратява конфликти (чрез още арести и убийства), *че и ще се възстановява след такива* (ще предизвикваме невиждани глобални катаклизми, след които ще ви предложим чипове и отказ от всички човешки права, за които вашите прадеди са жертвали живота си през вековете)."

Целта на Новия Световен Ред, начело с Ариман, ще бъде една - да доведе хората до отчаяние. Случи ли се това - човечеството е в сериозна опасност. Нашата задача пък е да не им позволим да го сторят. През идните години хората все повече ще имат нужда от вяра, от надежда, и от Любов. Ще имат нужда някой да им покаже, че има и друг път, различен от материалистичното мислене, егоизма, сляпо подчинение и отиването под строй по дяволите.

Христос ни каза да работим докле е ден, защото иде нощ, когато няма да има условия за работа сред хората. Е, тази нощ скоро всички ще я видим. Всичко е подготвено - пълен контрол над всички комуникации, камери, репресии.

Тогава всеки опит за проповядване ще бъде всячески препятстван и до голяма степен ще може да се работи само в ограничени условия - като например описаните от Щайнер: *„Цели райони ще опустеят и ще изсъхнат. Ще се срутват комини, особено там, където индустрията процъфтява. И ще се стигне дотам, да се правят земеделски оазиси в манастирско уединение, където да се възпитава младежта на Европа." (из „Десет дни с Рудолф Щайнер", Кайзерлинк)*

Не зная колко години ни остават, но едва ли са повече от от 10-20, като постепенно обръчът около всеки от нас ще се затяга. Сега е моментът една критична маса да се обърне към Бога не само с вяра и приказки, а с дела, и да подготвим условията за едно по-светло бъдеще за всички наши братя и сестри.

Зад нас е цялото Братство, начело с Христос, но тези велики братя имат нужда от готови хора, чрез които да се проявят. Нека покажем на какво са ни учили цели хилядолетия Великите Учители. Нека ги накараме да се гордеят с нас и достойно да работим рамо до рамо с тях за Слава Божия.

Раздел VI: Пророчества

„Защото, истина ви казвам: докле премине Небето и Земята, ни една йота, или една чертица от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне." (Матей 5:18)

„Блажен е оня, който чете, и ония, които слушат думите на пророчеството и пазят писаното в него; защото времето е близо." (Откровение на Йоан 1:3)

В този раздел ще представеня множество пророчества, отнасящи се до събития, на които сами ще станем свидетели. Те не са били дадени от Божите пратеници, за да задоволяват нечие любопитство, а целят да ни подготвят, та когато това се случи, да не изпаднем в отчаяние и безсилие, което би довело до пълен триумф на силите на мрака. От нас се изисква да проявим будност и ясно да покажем на какво ни е учил Христос.

Важно е всички ние да знаем, че макар някои събития да са предопределени и допуснати свише (като пришествието и възцаряването на Ариман), само от нас зависи как ще ги посрещнем. Образно казано: Небето е раздало картите (и всеки е получил точно тези, които е заслужил), но е оставило на нас да решим как да ги изиграем и дали ще дадем импулс на доброто или на злото. От нашите индивидуални и колективни усилия зависи каква част от човечеството ще се обърне към Светлината, и съответно - дали вбъдеще ще бъдат наши братя или ще станат противници на нас и на Христовото дело, превръщайки се в съзнателни съучастници на духовете на мрака.

Наш дълг е не просто да спасим себе си, а да работим за спасението и на нашите братя и сестри, от които Бог не би желал да се погуби ни един. И ако можем да помогнем дори на една душа да осъзнае колко много зависи нейното бъдеще от изборите, които прави в този живот, за да вземе правилното решение и се запъти към Светлината - това ще бъде празник за Цялото Небе.

„Кой от вас, имайки сто овци, като изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята и не тръгва подир загубената, докле я намери? А като я намери, вдига я на раменете си радостен; и като дойде дома, свиква приятели и съседи и им казва: порадвайте се с мене, защото си намерих загубената овца. Казвам ви, че тъй и на небесата повече радост ще има за един каещ се грешник, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние." (Лука 15:3-7)

Някои биха казали, че не е хубаво да говорим за толкова мрачни неща, а мнозина дори упорито ще отричат Истината до последно, и ще заравят глава в пясъка като щрауси. Аз пък съм убеден, че тези неща трябва да се знаят от колкото се може повече хора по две причини:

Първата е, че целта на пророчествата винаги е била хората да изправят погрешките си и да „отменят" или поне намалят тежестта на предречените събития. Такъв пример имаме в Библията, когато Йона пророкува в Ниневия, хората се разкайват и Бог ги пощадява. Вярно е, че в наши дни очакваните събития са неизбежни и са част от Божия План, но всеки разумен

човек ще достигне до извода, че ако е угоден Богу и върши Неговата Воля, много неща може да му се разминат. А дори и да не стане така - всичко да се обърне в добро, и в бъдеще да попадне при още по-благоприятни условия.

Втората и по-важна причина е, че целта на злото ще бъде да доведе възможно най-много хора (ако може - всички) до отчаяние, при което те ще бъдат неспособни да вземат рационални решения и сами ще влязат в капана. И само предварителното просвещаване може да спаси мнозина от гибел и да им позволи да продължат своята земна еволюция в една бъдеща епоха на братство и разбирателство.

С изключение на много пророчества от Библията и от Учителя, като основен източник за този раздел съм използвал сайта *„От Извора"*. Тук съм подбрал цитатите, които според мен са най-важни, а пълната колекция можете да откриете на посочения сайт. За разлика от останалите раздели, тук оставям цитатите без наклонен шрифт, за да се четат по-удобно, тъй като почти няма да има мой текст, от който е нужно да се открояват.

36. Пророчества от Учителя

„От сегашния ред и порядък, от лъжите на хората, от сегашната Земя няма да остане помен. Така е решил Господ. И това ще стане скоро. Не ви плаша – това са закони, които действат." („В рова на лъвовете", НБ, 24.04.1921)

„В сегашната култура, учениците на християнството или на Божествената Школа ще преминат през голямо пресяване, за да се изпита докъде е стигнала тяхната вяра, тяхната интелигентност и техните способности. Това ще бъде генерално пресяване, генерален изпит. Това наричаме край на една епоха, която завършва, и начало на друга, нова, в която сега влизаме." („Кога ражда", НБ, 10.06.1928)

„Сега да ви кажа за бъдещето: Ако сте лишени от Любовта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от Мъдростта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от Истината, голямо страдание ви чака." („Новото в живота", ПС, 22.03.1944)

„Вие сте родени в една епоха при най-големи възможности. Вие сте най-големи късметлии, но и най-големи нещастия ви очакват. По-късметлии хора от сегашните не е имало в света, но и по-нещастна епоха от тази няма. Защото онзи, който се качва на най-високия планински връх, той ще се качи нависоко, за да види, но ако се откачи оттам и падне долу, по-лошо падане от това няма." („Запечатаната книга", НБ, 24.04.1932)

„И днес най-много работят Великите Учители на миналото: Хермес, Орфей, Буда, Мойсей, самият Христос и апостолите. Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година може да добиете това, което по-рано не можеше да се добие за сто и за хиляда го-

дини.

Една сестра рече: Учителю, Вие бяхте казали, че осем хиляди адепти ще се въплътят на Земята до края на този век.”

Тези адепти ще дадат нова насока на обществения, религиозния и семейния живот, както и на цялата култура. Всичко, досега съществуващо, ще се измени и ще се създаде нов, правилен живот, какъвто те разбират и познават. Взели са предвид всички мерки за тази реформа, с която ще изненадат света. И ще създадат новото човечество, каквото никой не е очаквал. Мъчениците от едно време днес идат на Земята – едни по закона на вселяването, а други чрез въплъщение...

Преди 2000 години условията бяха други, а днес е краят на века и тъмната завеса вече се вдига. Силата се дава на добрите, лошите губят своите сили и способности, един страх се вселява в тях. Свети Кирил и свети Методий работеха за България преди около 1100 години, а чак в наши дни почнаха да ги признават и почитат. Това е така, защото тогава Божествените идеи слизаха отгоре към физическия свят, България се намираше в инволюционния си период и тя също слизаше. Обаче сега България е в еволюционната си фаза и се издига нагоре. Тя е във вълната, която я издига, и понеже вълната на Учението на Бялото Братство слиза надолу към Земята, то тези две вълни ще се срещнат и насложат. Следователно по-скоро ще се приеме Учението от българите, тъй като става ускорение.” (из „Акордиране на човешката душа“)

„Иде огънят. Който няма Любов, от него нищо няма да остане. Нищо няма да остане от европейските държави. Няма да мине дълго време, ще проверите това, което ви казвам. Само Любовта ще ви спаси. Думите на пророка ще се чуят. Нищо няма да остане от плановете на европейската политика – това трябва да знаят европейските дипломати! Нищо няма да остане от сегашните религии и църкви: камък върху камък няма да остане! Любовта ще разруши всичко старо. След това ние ще започнем да градим.“ („Любовта, носителка на живота“, НБ, 10.04.1921)

„Ако има епоха, когато най-много се нуждаем от Любов, това е сегашната. И никога човечеството не е било при такива благоприятни условия за проявяване на Любовта, както сега. Никога Бог не е говорил тъй много, както сега. В миналото Той е говорил на отделни лица, а сега е започнал да говори на почти всички онези хора, които са възмъжали.” („Който люби“, НБ, 02.12.1923)

„Казвате: «Какво ще стане с нас?» По-хубави времена от тия никога не са наставали за разумните. Но и по-лоши времена не са наставали за глупавите.” („Творители на Словото“, НБ, 03.07.1932)

„Сега е преходен период, една култура преминава в друга. Сдаване на царства има, вече старата култура ще отстъпи на новата. Идат изпитания, по-големи от сегашните, и може единствено да се помогне чрез вяра и молитва. Дошла е буря, не можеш да ѝ кажеш да спре; така ще дойде известно изпитание и никой отвън не може да помогне. В Откровението пише:

„Отде идат тези синове човешки?” И казва се по-нататък: „Тези синове човешки дойдоха до голяма скръб.” Предсказано е за Новата култура, че всеки ще бъде под смокинята и няма да бъде устрашаван. Това ще стане, като мине старото човечество и дойде новото. Да се молят хората и да бъдат радостни, че ще мине това изпитание. Живееш в къща, която не е била построена добре и се събаря. Коя е причината? Тъй като в миналото не е била съградена, както трябва, днес рухва. Същото се отнася и за днешната култура...

Една сестра попита: Какво ще кажете за 7-а гл. от Даниил? Там се говори, че идва един, който е подобен на Сина Человечески, и още – за светиите на Всевишния, на които ще се даде Царството, владичеството и величието на царствата, които са под цялото небе.

Това са тези, които ще приемат новите идеи. Ще има преследване на светиите на Господа, на тези, които вървят по Божия път, и след това Бог ще им даде власт вовеки веков... Сега се намирате в , а човек разбира своето щастие там, дето никога няма да го намери... Какво ще стане със света, за това Бог си има план. Как светът ще се оправи, това е определено от Него. Христос посочи признаците, по които се познава кога ще бъде това – всякога, когато хората не приемат един Божествен принцип, идва голяма реакция. Но Божественият план, който съществува, нищо не е в състояние да го разруши. Сега се ражда Шестата раса и народите са възпитателни учреждения за човешките души. А умните представители на народите са осенени от съществата на Бялото Братство.” (из „Акордиране на човешката душа“)

„В света съществуват разумни закони, които трябва да се спазват. Ако ги престъпите, ще се натъкнете на големи катастрофи. Между евреите имаше много пророци, които им предсказваха какво ще стане. Ако днес един такъв пророк предскаже на сегашна Европа, че така, както върви и както се развиват събитията в нея, я очаква голяма катастрофа, има ли нещо лошо в това предсказание? Щели да се уплашат европейците! Нека се уплашат, но да подобрят живота си. Йона отиде в Ниневия да предскаже на жителите й, че ако не подобрят живота си, очакват ги големи страдания. Те се стреснаха, разкаяха се, и Бог отмени решението си. Скоро обаче те забравиха обещанието си и пак продължиха лошия си живот, заради което бяха наказани. Предсказанието не е заплашване. То напомня на хората за съществуването на разумни закони, които трябва да се спазват. Ако не се спазват, човечеството е осъдено на големи нещастия...” („Онези дни ще се съкратят“, НБ, 25.05.1924)

„Ние с молитва и мисъл можем да изменим посоката на събитията, ето защо трябва да работим с молитва и мисъл. Казано е: „Хората ще минат през огън“ – светът няма да се оправи иначе, ще дойде нещо и ще помете всичко. Човек трябва да си свърши работата днес, та като настане часът, да не остане нещо недовършено от него, защото и нова работа ще се прибави. Старият свят ще свърши, новият ще почне, тъй както днешният ден ще угасне, за да дойде друг. Нека разгледаме Христовата мисъл: „Няма да мине този род, додето не се сбъдне всичко това.“ Там под „този род“

се подразбира бялата раса. По време на гражданската война в Испания през 1937 г. бяха избити един милион души. Тези страдания са кармично последствие от някогашната Инквизиция. В Първата световна война паднаха шест милиона убити, това е човешкият порядък, но като дойде Божественият порядък, тези хора ще се примирят. Ако не вземат поука, ще има тежки събития в Европа. Всички ще минат през баня, а след това ще се облекат с нови дрехи.

Християнският свят си носи последствията, понеже не изпълни Учението на Христа. Евреите пострадаха, понеже не приеха Христа, а християните страдат, понеже не приложиха Учението на Христа. Но тези страдания ще помогнат на хората да намерят Бога. Добрите хора очакват Господ да дойде отвън – там е всичкото им заблуждение.

Сега трябва да приемем вътрешното освобождение... Днес силата на Черната ложа се взема и минава в ръцете на Бялата ложа. Ние сме в един период, дето злото се връзва. По естествен път злото се обезсилва. Черната ложа е достигнала до края и съвсем се е изтощила и ако доброто рече да победи злото чрез насилие, ще му даде сила. Чакайте! Добрите духове ще надделеят над черните. Сега е време да се определи човек. Който сега се определи, това е." (из „Акордиране на човешката душа")

„Преди 2000 години се казваше, че е наближил Денят Господен. Сега аз казвам: Ние сме в Деня Господен. Остава само половин час до последния влак. Горко на оня индивид, на оня народ, който дотогава не уреди сметките си!" („Аз съм онзи човек", НБ, 28.09.1919)

36.1. Учителя за края на тъмната епоха

„Ако кажем на съвременните хора, че сме в края на века[33], ще кажат: „Туй е само заплаха." Ако на японците бяха казали преди шест месеца, че ще дойде едно голямо земетресение, в което Япония ще остане като второстепенна държава, те щяха да се присмеят, но сега това е факт. Един американец [Едгар Кейси] е предсказал няколко землетресения, и каквото е предсказал, всичко се е сбъднало. Не ви казвам аз, той казва: „В Европа идва едно земетресение, което ще започне от север, ще разтърси цяла Европа така, че ще помни туй земетресение с хиляди години." Той обяснява и причините на туй земетресение: В Стария завет се казва: Гледайте да не станат вашите дела и тъй лоши, че да не може Земята повече да ви търпи." („Който люби", НБ, 02.12.1923)

„Днес всички се интересуват за съдбата на славянството. Русия, като представителка на славянството, ще мине през големи изпитания, през специфичен път на развитие. Отсега нататък идват за нея изпитания. Ако сте живи до това време, ще видите през какви изпитания ще мине тя – разумни изпитания. Това се отнася не само за Русия, но и за Европа, за цялото

33 Под *„края на века"* и *„последни дни"* в мистицизма не се разбира свършека на света, а само краят на сегашната тъмна епоха (Кали Юга), съпътстван с много изменения.

човечество. Всички ще минат през разумни изпитания. Като минат през големите изпитания, хората ще кажат: «Не се живее така! Има и друг път в живота.» Аз зная, че политиката и политиците няма да спасят човечеството. И те носят идеи, но не са носители на Новото. Други ще ги спасят. Други са носители на Новото. Днес човечеството живее в безлюбие. Любовта ще го спаси." („Правилно отношение", ООК, 19.10.1932)

„Нова епоха идва сега. Разумни същества слизат на Земята, за да оправят света." („Същината на човека", СБ, 24.08.1941)

„Разумният живот, който изтича от Духа, се е проявявал много пъти в света, но тъй както светът днес се развива, това показва, че цялата Слънчева система е навлязла в нова зона на Духа. Това навлизане е станало от 1914 година, през XX век. По този начин и Земята е навлязла в една нова зона, в една нова фаза на съчетание със Слънцето. Това ще се докаже наймного след 1-2 века от тогавашните учени. Понеже съществата на Слънцето са много по-напреднали от хората на Земята, това оказва влияние върху нашата Земя. Ние сме влезли във връзка с една девствена материя и затова очакваме Възкресение. Ето защо онези хора, които са готови за това време, ще възприемат този жизнен елексир и ще възкръснат, а онези, които не са готови, ще заспят и ще чакат още хиляди години за новите условия, които ще дойдат в бъдеще." („Което дава живот", НБ, 30.05.1926)

„И апостолите са на Земята. Апостол Павел, апостол Петър и сега работят, проповядват Христовото учение. Те са носители на Любовта. Ако мислите, че имат корона на главата си, много се лъжете. Те минават като обикновени работници, които прилагат Любовта. Не само те, а всички апостоли, всички добри християни работят в света и прилагат Христовото учение." („Още малко", НБ, 13.04.1924)

„Сега цялото човечество минава през една фаза, която е неизбежна. Нищо не е в състояние да измени този ход. Причините за това са от далечното минало. Някой може да каже, че ние, хората, сме причина за това. Не сме само ние причината. Че стават земетресения, има и хиляди други причини – ние може да допринесем нещо за земетресенията, но причините са още по-далече. Може донякъде ние да допринасяме за земетресенията, но какви са причините всъщност? И най-учените хора, философите, не са могли да ги разгадаят – ако биха могли да ги разгадаят, ако те знаеха причините, би могло да се намери лек за тази болест. От гледна точка на Божественото има лек, има цяр, и ние сега отиваме към излекуване. Невидимият свят е приготвил място за избавление. Сега в пространството ние се намираме в най-неблагоприятните условия. Мястото, дето се намираме в пространството, ражда този безпорядък. Сега ние се намираме в едно място на разрушение. Тези неща, които сега стават, се дължат на известни отломъци – от пространството падат снаряди върху Земята и всяка година се посрещат по десетина милиона такива снаряди. Един ден ще дойдем в по-хубаво място и тогава ще настъпи мир. В туй пространство, в което сега пътуваме, ние се намираме в опасност – това е както в Атлантическия

океан, през който пътуват параходи и се намират в опасност от ледените планини.” („Моята Любов няма да премине“, НБ, 21.02.1932)

„В съзнанието си човек минава през една тъмна нощ – Кали Юга. Попадне ли в тази нощ, той може да извърши най-голямото престъпление. Външно човечеството има добри условия за развитие, но вътрешно то минава през тази тъмна нощ: Кали Юга. Дълъг е периодът на тъмната нощ. Той започва със съгрешаването на първите човеци и продължава до времето на Христа. Христос дойде на Земята, за да каже на хората, че това тъмно време изтича. Сегашното време е край на Кали Юга, край на черния век. Като изтече това време, ще настъпи светлият век на човечеството. Идват вече светлите братя на Земята, иде Новото време в света. Някои от светлите братя ще се въплътят, други ще се вселят, но и едните, и другите ще бъдат видими. Те ще разрешат правилно всички въпроси. Те ще напишат: «Не е позволено на хората да се бият.»“ („Синовно отношение“, УС, 17.10.1943)

„Казано е в Писанието, че когато земната тръба започне да тръби, всичките земни царства ще станат царства на Господа Бога нашето. Това е епохата, която предстои да дойде. Тогава всички хора ще влязат в съприкосновение с Божествения свят. Това значи да дойдат благоприятни условия за човечеството. Условията, при които Христос дойде на Земята, бяха неблагоприятни, защото Сатурн царуваше тогава. Сатурн не можа да запази Христа, не благоприятстваше и за учението Му. Обаче от времето на Христа досега условията са изменени вече. Сега настава нова епоха на Земята - най-красивата епоха... Желая ви сега Христос да се роди във вас. Това наричам Рождество Христово. Вие живеете в много важна епоха. Надали някога сте живели в по-важна епоха от сегашната. От две хиляди години насам вие не сте имали по-благоприятни условия от сегашните. Сегашната епоха носи благоприятни условия за постижения и за придобиване на блага...

Докато дойде новата епоха вие ще живеете на Земята, дето управлява архангел Михаил със своя огнен меч. Дълго време още мечът на архангел Михаил ще играе важна роля на Земята. Дето се докосне този меч все ще чисти. В личния, в семейния, в обществения, в народния живот става голям преврат, какъвто никога не е ставал, но всичко ще бъде за добро.” („Новата епоха“, МОК, 07.01.1931)

„Сега в света се изпълнява стихът: „Отец ви благоволи да ви даде Царство.“ Хората нека си казват: „Вие ли ще оправите света?“ Да, ние ще го оправим и ще го оправим сега. Турили сме вече огъня на четирите страни на света и всичко ще се запали и ще гори: чума, холера, земетресения и всевъзможни страдания. Свети Илия всичко ще разруши. И когато той направи всичко на каша, тогаз Христос ще прибере житото. Свети Илия сега вършее и неговата тояга е четиридесет оки и не се церемони.

И след като той се разправи, ще се появи и ще дойде Христос, за да заговори Духът на Любовта. В тези най-усилни времена Христос ни е събрал – ето, това е едно чудо. И Господ, за да ни събере, така е наредил работите,

че България да кротува. Затова тя държи неутралитет, когато навсякъде другаде се бият... Това е едно от най-големите чудеса, които Христос върши. В България свещениците щяха да имат събрание на 20-ти август, но го отложили, защото времената са лоши. Но ние нашето събрание не го отлагаме, защото за нас лошо време няма. И действително, в по-добри времена, отколкото сегашните, право да си кажа, аз не съм живял.

Сегашните времена са най-добрите, главно защото досега сте били роби, а отсега сте вече свободни; и тази свобода ще носим и разносим на всички други. Ние ще оставим Свети Илия да свърши своята работа, а след него, като овършее той, ние ще отидем да сеем. Обаче, докато Св. Илия борави, ние ще чакаме известно време, през което други има да работят...

Опасно е да се узурпира нещо, което Христос е дал. Цяла Европа глътна каквото бе дадено на българите от Христа, но сега, ето, тази кражба излиза наяве, защото Христос ги хвана на мястото на престъплението. По този начин, Христос иде да съди света и тази съдба е вече неотменима...

Отсега нататък всички трябва да очакват светли дни, като още веднъж ви казвам: вяра, вяра, вяра и вяра! Много души от невидимия свят сега са желали да бъдат долу на Земята, за да видят какво става, но не им се е отдало. Наблюдавайте зорко това, което става. Не се плашете. Каквато работа си имате, не я напущайте, работете си. Светът от нищо няма да ви лиши. А ако е въпросът за поминъка, ето, казвам ви: не бойте се, насъщния хляб ще го имате. Светът може да го няма, но вие ще го имате. Светът може и да гладува – нека най-сетне малко и да погладува, те не са постили, нека попостят малко. А ние, тази година, ще се срещнем с неприятеля лице в лице. Досега те са ни атакували, а сега ние ще ги атакуваме и то, по пет на нож. Затова, всякой един от вас трябва да си наточи ножа, а който няма нож, трябва да си набави такъв." (Годишна среща на Веригата, 1914)

36.2. Учителя за предстоящите трудности

„За съвременните хора идва такова изпитание, че ако бихме им съобщили какво има да става, на всички тези хора косите ще побелеят от страх за 24 часа. Този свят на сегашните хора си отива и няма защо да съжалявате вече за него. Ние ви извеждаме 24 часа преди да се събори зданието. Всички хора седят сега на една паяжина – тези, които идват да формират света, идват със своите чукове и ще формират света. Такова събаряне ще има, каквото никога не е имало. Това, което става сега, е най-великото.

Откакто е започнала човешката еволюция, откакто е започнало слизането и качването на човешкия дух, до сега не е имало по-велика от тази епоха. А в бъдеще ще има и по-велика епоха – това ще бъде епохата, в която ще се прояви Божествената Любов и Божествената Мъдрост. И вие трябва да бъдете радостни, че ще можете да вкусите благото, което Бог донася." (беседа пред ръководителите на братски кръжоци, 09.09.1923)

„Днес всички хора искат да се осигурят, без да подозират, че цяла Европа ще мине през такива страдания, каквито през ума им не са минавали... Сегашна Европа е поставила бент на реката, които един ден ще се отпуши и

пробие. Затова, който е над града, да търси спасение в планината; който е в долния етаж, да се качи в горния. Това е кармата на европейските народи, която се е събирала от години. Тя е узряла вече и произвежда страдания на цялото човечество. Страданията показват, че хората трябва да изменят живота си и да приложат Божественото учение. Защото, казва Йезекиил: „Който ходи в повеленията на живота и не струва неправда, непременно ще живее, няма да умре“.” („Ще живее“, НБ, 07.12.1919)

„Винаги на границата между две култури – стара и нова, се явява криза, явяват се големи противоречия, бури, сътресения, катастрофи, защото двете течения, старото и новото, влизат в стълкновение. Едното се руши, а другото се гради. След събитията лошите хора ще се отстранят от Земята. Тя се възкачва вече и хората със старите разбирания не ще могат да се издигнат заедно с нея. Земята ще ги отърси от себе си, както дървото се отърсва от гнилите плодове. Те ще отидат на друго място и ще изостанат в Природата. Сега Младоженецът кани хората на сватба, но само тези ще влязат, които имат сватбарска дреха. Всеки човек, всеки народ, който не изпълнява Волята Божия, ще бъде пометен. Всичко, което не дава плод, което не твори, което не произвежда, ще бъде пометено, т.е. ще бъде оставено за друга епоха.

Сега сме вече в края на стария век и в началото на новия. Няма връщане назад. Старото си отива безвъзвратно и няма повече живот за него, животът е за новото. Благата се дават вече на добрите хора, за да ги използват за общото благо, за изпълнение Волята Божия. Сега иде най-хубавият свят. Занапред няма да се позволява на неготови хора да се прераждат, ще се забрани да идат на Земята престъпни духове. Те ще се въплътят на друго място, а тук – само тези, които са добри и имат Любов. Висшите същества са направили своите кораби, които пътуват из пространството. Земята е един кораб и там хората спорят, делят се, разправят се, а той все напредва. И ще дойде някой и ще каже: ”Тези, които спорят, да излязат вън из кораба!” И като се спре на някое пристанище, Земята ще се освободи от тях.

Второто идване на Христа е важно за онези, които са будни – за посетите зрънца на нивата, а не за тези, които са в хамбара. Всяка духовна епоха се отбелязва с видоизменение на света, така че сега Земята ще се измени съвършено. Тези, които са работили в миналото, ще влязат в новото, а другите ще останат за друг път. Всички трябва да знаят, че за лошите хора в света настъпва черен период, т.е. катастрофа. Времето, което сега иде, ще им покаже, че са изгубили добрите условия и няма да намерят онова, което търсят. Един ден този свят ще бъде една хубава история и в бъдеще всичко това ще бъде един много ценен материал с исторически данни. То ще се тури на филм и като станат хората съвършени, ще гледат как са живели едно време.

Един брат запита: Какъв е вътрешният смисъл на днешните страдания на човечеството?

Това прилича на следното: един слуга работил на господаря си десет години, ала онзи не му платил. Когато господарят умрял, слугата отишъл на гроба да го бие и като го бил, го събудил. Тогава господарят казал: „Благодаря ти. Ти ме събуди. Ще ти платя.“ Та тези страдания сега ще докарат

пробуждане на народите. Небето стяга всички народи и тези събития и страдания, които идат, ще причинят колективно събуждане на хората, а не само единично. Тогава народите и обществата ще разберат, че едничкият път е духовният и че друг няма, и тогава ще тръгнат по него.

Страданията ще обърнат хората към Бога. Различни страдания ще дойдат, дори няма да ни хваща сън, няма да остане страдание, което човечеството да не изпита. И парите, и богатството – нищо няма да ни ползва при тези страдания. Както например онзи разбойник, който ограбил богатия в парахода, но хвърлил парите, щом капитанът съобщил, че потъват. Макар днес да има големи страдания и кризи, те са благоприятни в друго отношение – усилва се духовното търсене, събуждат се душите и търсят Бога.

Душата на човека не е все още в тялото. Тя е извън тялото и сегиз-тогиз изпраща някоя възвишена, светла идея в обикновеното човешко съзнание. А когато човек стане готов, душата ще се прояви чрез тялото, ще се изяви във физическия свят – именно това време наближава.

Братята и сестрите, за да могат да се подготвят за тези събития, за да устоят, за да издържат изпитанията, трябва да имат следното предвид: главното е връзката с Бога! Ликвидирайте с всички отрицателни отношения към хората, простете на всички. Прошка с всекиго! Всеки да прощава на брата си и да има пълно разкаяние за своите сторени дела. Бог чака това! И тогава човек ще бъде ограден и запазен.

Сега е епохата, когато Господ почва да се проявява в нас и ни чака работа за Него. Да не се допуща страх. Гледайте да придобиете духовно богатство, за да бъдете силни духом. Силните духом ще издържат. Имайте придобивки в душата, понеже само това ще занесете, като идете горе. За съжаление хората приличат на син, който взема пари от баща си и отива право в кръчмата, за да ги изпие. В света иде огън, ще засегне и вас, но нека всеки да тури на престол в сърцето си Бога и всичко друго – на второ място.

Някои от бялата раса ще изостанат, за да си поправят живота, и няма да влязат в Шестата раса. Лошите хора ядат и пият на гърба на другите, те няма да докарат до никакво бъдеще човечеството и затова им се отнема властта. Сега всичко е в ръцете на Светлите същества. Победата е на Светлите.

Сега ние сме в епохата, за която се говори в Откровението, че са дали на хората бели дрехи да се облекат, а те казали: „Докога, Господи?“ И им се отговорило: „Още малко.“ Няма друго разрешение за човечеството, освен да приеме новото... Праведните на Агарта ще вземат надмощие в света, ще го ръководят. Хубавото наближава.

Бурята иде, но както казва пророк Илия, Бог не е в бурята. Ще устоят тези, които живеят в Доброто. Не бойте се: както във времето на пророк Илия Бог не беше в бурята, а беше в тихия глас, който дойде след нея, така и след тази буря ще дойде святото.” (из „Акордиране на човешката душа“)

„Какво представлява сегашният свят? Замръзнало езеро, върху което се пързалят хиляди хора. Други стоят настрана и наблюдават. След малко Слънцето изгрява и ледът започва да се топи. Става катастрофа. Пързалящите се започват да се давят, викат за помощ. Ония, които са настрана, благодарят, че са вън от опасността. Иде Божествената Вълна, която ще

разтопи човешките езера – от тях няма и помен да остане. Ти вече няма да бъдеш лед, а ще се превърнеш на чист извор, който ще тече по целия свят, за да разнася Новото учение." („Добрият пастир", НБ, 18.01.1920)

„За хората, които не искат да слушат, идва един Божествен Ден. Тогава всичко ще бъде тъмно! И Луната, и Слънцето, всичко ще потъмнее – ще има такъв мрак, че хората едни други няма да могат да се виждат, няма да знаят къде е изток, запад! Мрак ще бъде! И хляб няма да има, и вода няма да има. Вода ще има, но няма да може да се пие. Хляб ще има, но няма да може да се яде. Въздух ще има, но няма да може да се диша." („Усет, влечение, чувство, стремеж", ООК, 14.10.1936)

„Питате: „Какво ще стане с нас в бъдеще?" Представете си, че живеете на северния полюс, дето всичко е в лед. Къщите ви са от лед направени, никъде не виждате вода. Ако дойде някой и ви каже, че трябва да измените живота си, че трябва да си направите лодки, с които да плувате, ще възразите, че не вярвате и че не можете да измените на живота, който вашите деди и прадеди са карали. Казвам ви да вземете мерки, защото Земята ще претърпи голяма промяна.

Ако не вярвате, ще дойде ден, когато ще проверите думите ми. Слънцето ще започне по-силно да грее, ще стопи ледовете. Къщите ви ще се разпукат, ледовете ще се стопят и вие ще почнете да потъвате. Казвате: „Каква съдба ни сполетя!" Никаква съдба не е това, а Земята е изменила своя път на движение, слънчевите лъчи падат под прав ъгъл и топят ледовете. Вие живеете върху ледено море. Закъснеете ли да промените живота си, в скоро време ще се намерите на дъното на морето.

Сега и на вас казвам: Ако не изправите живота си, същото ви очаква. Това не е заплашване; това е естественото положение на живота. Великата вълна, която иде сега в света, руши ледовете и ги превръща във вода. След хиляда години не само хората ще се изменят, но и вълците ще престанат да ядат овце. Те ще се отвратят от месото и ще употребяват растителна и плодова храна." („Бог е говорил", НБ, 9.11.1919)

„Сега, когато се подготвя Шестата раса, трябва Любов към Бога, спасението на света е там. Друго средство вече няма – светът механически не може да се подобри. Иде една разумна Божествена вълна и го преустройва. Няма друга мощна сила, която да може да подтикне хората, разумното действа в хората и изменя вътрешния строеж на техните мисли. Стига да излязат от избите си, и светлината ще ги намери.

Една сестра попита: Кога ще дойде тази вълна в по-силен размер?

След няколко десетки години. Преди това ще има един период на чистене. Които разбират, трябва да търпят малко – красивото е в бъдещето. Божественото иде отвсякъде и слиза между всички народи. Достатъчно е да сте готови за работа. Правото сега е на страната на добрите хора и всички духовни братства оказват влияние.

Разумните същества ръководят света и трябва да вървим по техните стъпки. Христос, щом слезна, и почна да говори за новите времена. И вие говорете за новите времена. Виждам, че вие сте все още в болницата, не сте

се освободили от нея, но хвърлете халатите. Казано е: „Които чуят гласа, ще станат и ще възкръснат.” Новият живот иде. Който разбира, трябва да се радва, че се е родил в сегашните времена, когато новият ред се налага. Ако хората виждат духовно, ще схванат, че пространството е пълно с Разумни същества, които постоянно изливат светлина в човешките умове и преустройват нещата. Нали най-първо сутрин светлината е много мека и като изскочи Слънцето, тя става силна и побеждава? Днес навсякъде се усеща интерес към духовното. И днешното положение не може да се оправи чрез война, трябва да дойде нещо Разумно. Питат: „По кой начин ще се оправи светът?” Ето по кой начин: снеговете и ледовете ще се стопят, щом Любовта изпълни въздуха. Ние трябва да се съобразяваме с новите веяния, с новите закони, които Бог внася в света. Този порядък, който сега кове закони против евреите, е стар, а когато дойде новият порядък, ще бъде друго.

Поражда се ново съзнание у хората. Онези, които са готови, се радват, а онези, които не са готови, треперят от страх. Хората са на два лагера. Онези, които побеждават, се радват над страданията на победените, а пък те страдат, понеже не са победили. Значи не са в пътя на Истината, не се радват на Истината, която трябва да дойде да освободи всички хора, а се радват на това, което е преходно. Вие питате какво ще стане, а аз казвам, че от старото нищо няма да остане, гъсеницата, като стане пеперуда, не иска да яде листа, а ние всички ще бъдем пеперуди. Това поколение така ще си отиде – то живее в един свят на големи противоречия, в който злото царува, а доброто слугува. Но сега се създава Нов свят с друг ред и порядък, в който доброто ще царува, а злото ще слугува. Тогава светиите ще управляват. По-важни времена от сегашните няма и човек трябва да ги използва, това е едно преходно състояние.

Една сестра запита дали могат да се предотвратят някои страдания.

Някои страдания могат да се предотвратят, но други – не могат. Камъкът, който пада, ще падне. Вече двадесет години говоря на българите: „Иде голямо зло. Идат големи нещастия. Приемете тези работи.” За да се развие култура на Земята, тя трябва да премине дадени зони през пространството, а то е живо. Земята трябва да премине през съответни пространства, за да дойде необходимата енергия за живот. Сега влизаме в нови области и Земята има вече възходящо движение – по-рано е слизала, а сега се качва. Именно затова нашето собствено движение на развитие трябва да бъде в хармония с възходящото движение на Земята и Слънцето. И всеки, който не се подчинява на този закон, ще изгуби всичките си условия. В Писанието Бог казва: „Търсете Ме, докато съм близо.

Ние сме хората на Новия живот. Със стария живот краката ни бяха вързани, а сега са развързани; очите, ушите и носът ни бяха затворени, а сега са отворени. Земята излиза от тринайсетата сфера, излиза от гъстата материя. Всички учени същества от Всемирното Бяло Братство са мобилизирани и приготовляват Новата култура. Бялото Братство ще превърне всичко в добро.

В беседата „Новото човечество” се споменава за изключенията в Слънчевата система. Сега иде изключение, но във възходяща степен и в благоприятен смисъл. Изменението на Земята няма да стане катастрофално, но планетата ще се преобрази. Цялата Слънчева система влиза в по-висша

връзка. Много бързо стават нещата, изменят се умовете на хората, политиците не могат да се ориентират в своята политика, а става промяна. От милиони години насам Слънчевата система минава през една област в пространството, пълна с отрови. Сега тя излиза оттам и навлиза в една духовна област, в която живеят напреднали същества. Това ще разшири кръгозора на човечеството за познаване на Природата, ще го направи възприемчиво към новите идеи. Ако се каже на мравките, че ще дойде нещо по-хубаво за тях, че ще могат да свирят и пеят, те ще кажат – „Невъзможно!" А то е възможно, но не в тяхната форма, а в някоя друга. И сега, като се говори за нещо хубаво, то ще бъде възможно, но не при тези разбирания.

Които не могат да се издигнат нагоре, ще останат долу. Когато Земята излезе в новата сфера, ще даде банкет, ще каже: „Деца, избавих се вече." Новият живот – това е закон за пробуждане на съзнанието. Тъмната епоха Кали-юга изтича.

Периодът на Водолей е една мистична епоха. От 1914 г. вече сме влезли в епоха, когато всички снегове и ледове са започнали да се топят, тъй като главното качество на Водолея е чистотата и който е попаднал в тази област, той непременно ще бъде пречистен. След 2100 години Земята ще влезе в нова зодия, а сега е във Водолей, който ще примири всичко и старото ще отмине. Вече има условия да се работи физически труд четири дни от седмицата и да е достатъчно, защото пресиленият физически труд е робство и не бива да работим физически повече, отколкото трябва, защото губим духовно. Да не се смущава човек, че някои работи не ги разбира, това не е и необходимо. И след 2100 години всички хора няма да дойдат до новото съзнание, но тогава ще има голяма промяна в живота: няма да има насилие, затвори, хората няма да гладуват, няма да има и кражби, ще се излиза и не ще се заключва вратата. Иде космическото съзнание в човека и тогава той ще обича всички същества, ще бъде пълен с радост, блаженство и дух на служене...

Царството на тъмните сили си отива, властта от техните ръце минава в други. Астралният свят е вече очистен, тъмните сили ще отстъпят и ще отидат под Земята. И Земята ще се очисти." (из „Акордиране на човешката душа")

„Господ сега не иска смъртта на праведника. Веднъж е умрял Христос, 100 пъти не може да умира Той; сега други ще умират. И когато Той дойде, евреите не повярваха в този закон, не го разбраха. И когато си заминаха Онорций и Амриха, какво стана? Целият път от Йерусалим до Рим беше постлан само с кръстове. 60 хиляди души евреи бидоха разпнати на тия кръстове, когато Тит превзе Йерусалим...

Мислите ли, че Христос няма да тури в действие Своето Учение? Аз казвам: ако сегашният свят не приеме Христовото Учение, ще има 100 милиона християни разпнати на кръст. Разбирате ли добре това? Тогава имаше 60 хиляди, сега ще има 100 милиона християни. Земята ще бъде опасана няколко пъти само с кръстове. И тогава ангелите ще изнесат всичките Ананиевци и Сапфири и всичките Юдовци, които съществуват; и от този свят, от тази култура, няма да остане ни помен! Това е великото решение на Небето, на Бога, на ангелите, на светиите, това е решението на всички

добри хора, да пометат резултатите от тази култура. От света помен няма да остане! Ново Небе иде и нова Земя иде...

Говоря открито, открито трябва да говорим. Такъв морал трябва да се проповядва: Любов, а не бабина любов. Мене не ми трябва мъртва любов! Не искаме да убиваме, не че сме баби; ние искаме да съградим нещо добро, ние искаме всички хора да се спасят! В какво отношение? Всички да заживеят като братя и сестри, да се разбират. И всички блага и духовни богатства са общи за всички братя, за да ги използват всички. Тъй е писал Господ...

Светът ще погине! Не физическият свят ще погине, а всички тия стари, криви разбирания в умовете на хората ще изчезнат. И нова култура ще се яви! И тия тела, и те ще се изменят, ще се явят нови тела, и светът ще се измени. Ще кажете: „Свърши се, няма живот вече!“ Но вие още не сте живели. Отсега нататък иде Животът.“ („Ананий и Сапфира“, НБ, 20.11.1921)

36.3. Учителя за предстоящите катаклизми

„Писанието казва: Още веднъж Господ ще разтърси Земята и всяка жива твар ще познае, че има правда в света; всяка жива твар ще познае, че има Мъдрост в света; всяка жива твар ще познае, че има Истина в света; всяка жива твар ще познае, че има Любов в света; всяка жива твар ще познае, че има добродетел в света!” („Ръката съблазнява“, НБ, 05.04.1925)

„Като се разтърси Земята, всичко ще разберете. Това ще стане и всички ще го видите – като го видите, всички ще поумнеете.” („С Дух и огън“, НБ, 12.04.1925)

„В света сега иде едно коренно очистване. Аз не искам да ви плаша, но казвам, че голям огън идва. Вие ще бъдете свидетели на това, ще го проверите. Сегашните хора ги е страх от революция, но опасността не е в революцията. Страхуват се от болшевиките, но опасността не е в болшевиките – опасността не е нито в болшевиките, не е нито от богатите, нито от войните, нито от безредиците. Това са играчки. Идва едно раздвижване на Земята, от което и богати, и бедни ще хвърчат във въздуха. Идва едно положение, при което и богати, и бедни, ще бъдат затрупани под пепелта. Не сега, но може би след 10, 20, 30, 40, 50 или повече години, но това ще дойде. Аз не ви плаша, а ви казвам това, което ще дойде и което сами ще проверите. Защото ако ви казвам неща, които няма да дойдат, това е лъжа.” („Покрива и изправя“, НБ, 17.04.1932)

„Съвременните хора ще бъдат свидетели на тия времена, за които са говорили пророците преди няколко хиляди години. И днес се срещат такива пророци – и в Китай, и в Япония, и в Америка, и в Англия, и във Франция, навсякъде. И управляващите вече се вслушват в техните предсказания. Тия пророци казват: «Ако съвременните хора не се откажат от своята алчност, ако не разрешат правилно трудностите и противоречията на своя живот и не изпълняват Волята Божия, те ще минат през големи изпитания

и страдания.» Кармата на всички народи вече е назряла. Сега е времето за ликвидация, за разплащане. Казано е в Писанието: „Ще въздам на всички според деянията им.” Значи всичко непотребно, всичко нечисто, събрано от хиляди векове насам, ще се запали да изгори, вследствие на което всички народи ще минат през голям огън. Аз не казвам това, за да ви плаша, а за да ви обърна внимание върху Великите Божи Закони, които управляват света.” („Покрива и изправя“, НБ, 17.04.1932)

„Задава се земетресение и ако то дойде, предполага се, че Балтийско море ще се съедини със Средиземно. При това земетресение ще стане силно спадане на почвата. (Една сестра попита: Защо ще станат тези земетресения?)

Това са преобразования. Строи се един нов континент във Великия океан. За всяка нова раса трябва нов континент. Този континент ще се покрие с най-хубавите извори и ще има планински релеф. За да се издигне една планина на няколко хиляди метра височина, какъв напор ще има от известни сили? Няма ли да се отрази това в Европа и в Азия? Казва Писанието: „Земята ще се тресе като пиян човек.”

Тези, които ще наследят новия континент, ще бъдат от Шестата раса. Тогава част от бозайниците ще се въплътят като хора на Земята. Те са се спрели на едно място и пак ще започнат своето развитие. В сегашните условия маймуните, които са вегетарианци, са останали да живеят в горите и като дойде време да се въплътят като хора, ще подемат своето развитие. Тогава ще има условия да се повдигнат. Защото, ако влязат в сегашната раса, ще се научат да ядат месо, а днес те губят физически, но духовно се запазват.

Ще дойдат няколко труса, един от друг по-страшни. Всеки тогава да се моли и половин час преди земетресението да избяга вън от града. В Европа трябва да дойде известно страдание, което да застави хората да мислят. Тези неща са предвидени, предсказани от хиляди години. Земята се преустройва и затова ще дойдат страдания, които са години на изпитания. Вярващите, като видят тези работи, да знаят, че е наближил вече денят на тяхното избавление. Ако хората не могат да приемат Христа по друг начин, тогава върху тях иде наказание, което светът не е виждал. Цитирам Писанието: ”Ще кажат на планините: Паднете върху нас. И на мъртвите ще кажат: Излезте вие, мъртвите, за да влезем ние, живите.” От Слънцето се дирижира как трябва да се преустрои Земята, кое място да се издигне и кое да потъне. Чрез земетресения постепенно ще потъва част от Средиземно море и бреговете наоколо. Казано е в Писанието: „Гледайте греховете ви да не бъдат много големи, че да не ви избълва Земята” – това е загатване за земетресение. Цяла Европа ще се мести към Екватора и след няколко хиляди години България ще се намира там. Всичко ще се измени, човек ще се пречисти, непотребното ще си отиде и един ден, като дойдете в друго положение, кажат ли ви, че се намирате в положение или форма на сегашната, ще се докачите.

На съвременните хора казвам да не вдигат високи сгради, защото земната кора ще претърпи големи огъвания и от тези жилища нищо няма да остане. Къщите, които в бъдеще ще се строят, нека да са етаж и половина и не много масивни, защото иначе ще се разбият. Ако не се примирят наро-

дите, ще дойдат глад, студ, големи земетресения, мор и чак тогава хората ще се примирят. Ако не се примирят, ще дойдат такива страшни работи, които ще ги заставят да се примирят. Но заради избраните страданията ще се прекратят. Тези, избраните, крепят живота... Дали ще бъде във ваше време, то е друг въпрос, но един ден ще дойде такова земетресение, че ще се скача на един метър нагоре." (из „Акордиране на човешката душа")

36.4. Учителя за Третата световна война

„Ние искаме Господ да дойде на Земята, но за да стане това, ние трябва да бъдем готови, защото едно време Христос дойде между евреите, но като не бяха готови, те си създадоха карма и виждаме какви излязоха последствията. Сега Христос иде между кавказката раса, европейските народи, и ако те не Го приемат, ще ги завладее жълтата раса и ще ядат бой до олелия. Ще ги сполети най-голямото нещастие, което може да бъде." („Да бъдем готови", ИБ, 28.04.1912)

„Два вълка се скарали за една овца, почнали да се хапят, да се бият и овцата гледала кой ще надвие. Някой казал на овцата: „Ти плюй на краката си и беж да те няма, защото като свършат битката, ще те нападнат." Вие не чакайте кой в света ще победи, стойте надалеч. Ако народите не поумнеят и се отвори нова световна война, ще остане само една трета от човечеството. За България коя е най-добрата политика? За да успее, най-добрата политика е миролюбивата – да не се намесва във войни и положението ѝ ще се подобри постепенно... Хитлер ще падне и в Германия ще се измени режимът. Пророкът е казал: „Още веднъж ще се съберат всички народи на бой и ще им се даде един урок, който никога няма да забравят и ще се научат тогава да служат на Бога." Народите, като минат през огън, ще се изчистят и ще служат на Бога. Когато хората воюват, те вършат престъпление, а това не става по Воля Божия." (из „Акордиране на човешката душа")

„По отношение на политическото положение на България, Учителя е казвал всякога и то при всички случаи категорично: „България трябва да бъде неутрална!" И при започването на Втората световна война, той подчерта същото. Но кой от политиците слуша гласа на разума?" („И очите ми видяха Изгрева", Николай Дойнов)

36.5. Учителя за бъдещето на България

„Какво ще стане с България? Тя е посята и ще трябва да поникне – да пострада... Какво ще стане с Румъния? Каквото става с някой разбойник, когато го пуснат от затвора – отива си вкъщи. Румъния ще бъде заобиколена със славянството и ще остане като островче в море. Виж, друг е въпросът с гърците – те имат култура, но трябва да се държат добре със славяните, за да имат благословение. Иначе Господ ще им прати старите господари, италианците. (*Ванга за самотраки: След много години островът няма да бъде

част от гръцката държава, а ще принадлежи на Италия.) Сега културата се пренася в славянството. Българите и останалите славяни трябва да се съединят. Но като се говори за бъдеща култура, на ума на поляци и сърби не трябва да се разчита, защото техния ум е умът на парите. Те са стигнали до парите, силата и властта, а бъдещата култура иска нещо повече." („Разговор за Откровението", ИБ, 18.01.1915)

„Бог сега вдига и стоварва тоягата Си върху гърба на българите. Те казват «Убиха ни!» Не, само шушулките хвърлят настрана. Аз облажавам всеки човек, бит от Господа или от някой мъдрец, защото така се намагнетизира. Всеки, който е бит от Господа, става гений и светия. Блажен е този народ, върху който Божията Тояга се вдига и стоварва. Този бой ще създаде всички добродетели. И България, върху която се стоварва сега Божествената Тояга, ще се освободи от всички шушулки, от всичката плява – ще остане в нея само чистото зърно." („Аз съм онзи човек", НБ, 28.09.1919)

„В скоро време, тази година (1923), в свещения огън на Любовта ще влязат 4444 души българи. Знаете ли на какво ще прилича България, когато те влязат и излязат? Като влязат и излязат, след тях ще се отвори една врата и други ще влязат; след тях още други. Българите, които влизат и излизат през тази врата, ще придобият нещо особено. Който ги види, ще каже: «Това са българите.» За кои българи говоря? За онези, които са минали през 35 милиона градуса Божествена Топлина." („Чий е този образ", НБ, 15.04.1923)

36.6. Учителя за славянството

„Без воля, умът и сърцето не могат да се хармонизират. Безволието е причина, дето двама славяни, събрани на едно място, не могат да дойдат в съгласие. Разногласието на славяните е пословично. Понеже ги обича, Бог ги прекарва през огън, да се обединят. Няма други народи в света, които са минали през толкова страдания, както славянските. Бог казва: От нас трябва да излезе нещо добро! Кой добър баща не наказва сина си, когото обича? И славяните са възлюбените чада на Господа, затова Той ги наказва. Те имат велико бъдеще. Като говоря за славяните, обръщам специално вниманието си към българите, да ги предупредя, че ще бъдат бити, на общо основание. Готви се вече за българите камшик, не човешки, а Божествен. Този камшик ще играе по гърбовете на българите дотогава, докато узреят главите им, докато се подчинят на Божията воля и кажат: Ние ще турим ума и сърцето си в съгласие с великата Божия воля; ще турим нов ред и порядък в държавата си, в съгласие с Божествените закони. Ако не вярвате на думите ми, сами ще ги проверите." („Ще управлява всички народи", НБ, 07.03.1920)

„Славяните имат най-много, най-голямо самопожертвувание. Култура без самопожертвувание не може да има." (Разговор с Учителя, 15.06.1920, Сливен)

„Западните народи достигнаха кулминационната точка на своето развитие. Те цъфнаха и вързаха плод. Славяните отсега нататък ще цъфтят и връзват. Погрешно е да се мисли, че славянството трябва да господарува, да заповядва на другите народи. Напротив, то ще бъде полето, дето ще се проявят техните положителни качества. Славяните ще донесат нещо ново. Те идват сега да създадат Нова култура.

В известен смисъл те сега са духовният Израил. Интересно е да се направи сравнение между Русия и Палестина. Каспийско море в славянската област е затворено море. Има аналогия между него и Мъртво море в Палестина. Волга се влива в Каспийско море, а река Йордан – в Мъртво море. Волга съответства на река Йордан. Волга е голяма река, а Йордан – малка. Мъртво море е 25 метра под морското равнище, и Каспийско море е под морското равнище. Разликата е в това, че в Мъртво море няма живот, а в Каспийско море има богат живот.

Реките от славянската област се вливат в Северния ледовит океан, в Черно море, в Средиземно и в други морета. В Палестина никоя река не се влива в отворено море. Следователно славяните носят до известна степен културата на евреите, но има разлика.

Задната част на главата на славяните е развита. Това показва, че те имат силни семейни чувства и склонност към уседнал живот. Славянството има да се бори с татарското влияние, влиянието на атлантската раса. Татарското влияние се изразява в крайния материализъм. У западните народи изобщо умът е развит. В латинската раса са развити чувствата, сърцето. Славяните сега носят силите на душата – Любовта. Те са хора на човеколюбието. Те носят културата на братството.

В общославянския организъм България представлява волята. Поради това тя се явява като средоточие, дето тези две сили – умът и любовта, трябва да се уравновесят. Бог иска славяните да изпълнят една мисия. Чрез славяните трябва да се внесе нещо ново – щедростта. Щедростта е качеството на славяните. Никой народ не е толкова щедър като тях.

Една от великите черти на славянството е саможертвата. В славяните работи духът на жертвата. Ето защо бъдещето е в славянството. Новата култура ще излезе от славянството. Хубавата черта на славяните е алтруизмът. Това е Божественото начало в тях. Досега не е имало такава компактна маса като славянството, готова за Новата култура. Славянството е представител на идеята за Бога. В съзнанието на славяните има нещо възвишено – Любов към Бога. Бог прекарва славяните през огъня. Няма друг народ в света, който да е преминал през толкова страдание като славянския. Бог казва: „От вас трябва да излезе нещо добро.” Определено е славяните, като едно голямо семейство, да извършат Волята Божия. В това е величието на тяхната мисия.

До края на XX век много напреднали Същества – братя на Любовта, предци на човечеството, ще се вселят в славянските народи. Те ще докарат велик духовен подем. Но те са само авангардът. Те са най-главните сили.

Тази промяна, която става сега в Русия, се дължи на действието на тези напреднали Същества. Тези Същества, които сега слизат в славянството, те именно докарват неговото обединение и работят за мисията им. В Русия има пръснати на разни места хора, които работят за духовната наука. Те

са адепти, Божествени пратеници. В Русия се изработват нови форми на живота за бъдещето. Тя е творческото поле на тези нови форми.

Интересно е, че Америка и Русия са свързани на север. Значи те ще се разберат в Истината, т.е. като бъдат свободни. Англия и Русия могат да имат отношение в името на Правдата.

Славянството е дървото, върху което ще бъдат присадени Англия, Германия, Америка и Франция. Те са четиримата професори на славянството. А шестата раса ще бъде плодът на това присадено дърво. Този плод ще съчетава всички положителни черти на народите на бялата раса.

У русите носът е детински, но той е благословен. Казано е: „Ако не станете като децата, не можете да влезете в Царството Божие."

Славяните преминаха вече своя страшен студ и сега са пред възход. Русия и славянството сега са излезли от черната зона, от тъмния век. Сега се дава възможност на славянството да заеме своето място в света. Българите са пионери между славяните. Латинската раса е дала формите. А славянската раса ще даде съдържанието. Славяните ги наричаме слънчеви хора. Някои ги наричат груби. Грубостта произтича от Слънцето, защото в слънчевата енергия има изобилно светлина и топлина и при нея живеят всички – и животни, и растения. Азиатските, източните народи имат голямо доверие към славянството. Славяните ще въведат в тези народи това, от което те имат нужда – ред и порядък. Славяните ще бъдат обединени.

Те ще бъдат като мост между Европа и Азия. Всички славяни трябва да се приобщят в едно. След обединението на славяните трябва да се обедини цялото човечество. Бъдещата раса ще обедини всички. Славяните ще внесат един духовен елемент в света – побратимяването. Тяхната мисия е побратимяването на всички народи." (из „Изворът на Доброто")

„Най-активните братя са между Моравското Братство, а между сърбите, черногорците и поляците Братството е най-изостанало. И вие ще можете също да разпознавате членовете на тези братства, на вас с течение на времето и съобразно с вашето духовно ниво ще ви се даде да познавате техните отличителни признаци. А сега ще се задоволите да знаете това, че всички тези братства ще се пръснат между славяните, които именно тогава ще се повдигнат.

Аз искам да ви покажа какъв е Божественият план, за да можете да изпълните вашата мисия. Ние ще работим във връзка с него, за да подкрепим всичките тези наши братя, които съставят Църквата. Същинските връзки между нас не са материални, а духовни и от това следва, че всички онези, които влизат между вас и искат да научат нещо, са от това Братство.

И ето как ще разпознавате тези хора – когато срещнете такъв брат, с него винаги ще можете да се разберете, между вас няма да има никакви противоречия, нещо, което вие няма да можете да си обясните, ще ви привлича и свързва с него. Такъв човек е от това Братство." (Годишна среща на Веригата, 31.8.1912)

„Обединението на българите от България с онези в Македония и Добруджа е в реда на нещата. Също трябва да се обединят Сърбия, България и Черна гора, и ако доброволно не се обединят, насила ще ги накарат. Под

думата „обединение” разбирайте това, че държавното устройство ще си съществува, само няма да има онуй ръмжене между братските народи, което сега понякога излиза напред. Нещо повече, имайте предвид, че е в реда на нещата всички южни славяни да се обединят в една империя, която ще включва естествено и Солун. Но най-важното е, че докато Христос дойде, съществуването на тази империя ще е факт.” (Годишна среща на Веригата, 18.08.1910)

36.7. Учителя за бъдещето на света

„Европейските народи ще оголеят, ще изгубят силата си, ще настане глад на Земята – кокошки, пуйки, агнета, прасета ще намалеят, почти ще изчезнат. Не само това, но и хлябът ще намалее – ще се дават дневно по 200-300 грама на човек. Всеки ще се пита: Защо дойдоха тези времена до главата ни?” („Все що е писано“, НБ, 28.01.1917)

„... Европа има да страда още много, докато разбере има ли Бог или не, съществува ли Божествен Свят или не. Всички народи ще узнаят съществува ли Божествено Право или не.” („Аз съм онзи човек“, НБ, 28.09.1919)

„Гърците ще си изгубят и гащите. Те са като оная мишка, която, за да влезе в капана, обиколи два-три пъти около него, не влиза, не влиза, и като смята, че е скроила плана си, дръпва пастърмата и хлоп – вратата на капана се затваря. Сяда тя и мисли какво стана. Нейната философия не ѝ е помогнала.” („Закон за изменение“, ИБ, 27.06.1920)

„От 75 години насам светът е в обсадно положение и в 1897 година на този свят от Небето е даден ултиматум, чийто срок изтича в 1914 година. Обаче Турция се провини – оказа се, че тя не е готова да изпълни Божията Воля и затова ще си получи възмездието. Тя е правила много изстъпления, а между това на народите, които са под владичеството ѝ, трябва вече да се даде свобода. Във вашите умове вие не трябва да се страхувате, защото с това пречите на Делото Божие.” („Обсадно положение“, ИБ, 6.10.1912)

37. Пророчества от Ванга

„Свидетели сме на бурни събития. Промени настъпват във всички области на живота, разтърсват Земята. Падат доктрини и диктатори, развенчават се стари митове, променят се понятията, разкрепостява се консервативното мислене. Всеки изминал ден е наситен с нови неща до краен предел. Но това не е случайно – нищо не е случайно. Затова съзнанието ни трябва да се променя към добротата. Земята навлиза в нов отрязък от време – времето на добротата. Това ново състояние на планетата не зависи от нас. То идва независимо дали го желаем, или не! Новото време изисква и ново мислене, друго съзнание, качествено нови хора, за да не се нарушава хармонията във вселената.”

„Онова, което е написано в Библията, ще се сбъдне! Апокалипсисът ще дойде! Вие не, но децата ви ще го преживеят.”

„Трябва да бъдете добри, за да не страдате после. Човек е роден, за да върши добри дела. Лошите деяния никога не остават ненаказани. Най-жестоките наказания поразяват не извършителя, а потомците му. Така боли много повече.”

„Молете се Бог да пощади човека, защото той се самозабрави в омразата си към ближния.”

„Не се карайте, всички сте Божи деца. България ще се оправи, чакат я добри дни... Гордейте се, че сте българи! Не отстъпвайте от род и родина! Не се продавайте на Америка за пари.”

Сл. Севрюкова: „Задачата на Ванга е много по-тежка. Трябва да трасира пътя на Новите времена. Да убеди, че душата надживява смъртта. Да утъпче път за духовно развитие на народа. И всичко това в комунистическата епоха.”

37.1. Ванга за сегашната епоха

„Антихристът е на Земята и влиза във всеки дом: Син убива баща, брат – брата, майка се изправя срещу дъщеря, няма ни приятелство ни обич.”

„Всички апостоли сега са в движение, всички апостоли са на Земята, тъй като настъпи времето на Светия дух. Но най-голямата мисия се пада на апостол Андрей. Той подготвя пътя на Христос, както му е повелил.”
„Откъде се взе този дявол, този хаос? Защо така бързо превзема душите на хората и внася в главите им страх, отчаяние? Пълно е с омраза, с разцепление и алчност.”

„Между хората ще се създават нетрайни, съмнителни връзки и те ще се разпадат още в началото. Чувствата силно ще се обезценят и само лъжливата страст, амбицията и егоизмът ще са стимули за отношения.”

„Няма нищо по-страшно от отчаянието. То е най-лошата болест. Няма цяр за него – то разяжда отвътре.”

„Виждам понякога такава картина, не ще отмине и България, хората ще станат толкова развратни, че ще започнат да правят любов по улиците. Ех, ако знаеха на каква цена се отдават на най-долните си чувства, никога не биха посмели да се отдават на прелюбодействието. Но помнете: Никой няма да остане невъзмезден.”

„В тежки времена живеем. Хората помежду си нямат един с друг нищо общо. Майките раждат деца, но нямат мляко да ги кърмят. Казват, защото

били нервни. Не е това. Просто децата нямат нищо общо със своите майки, те само са дошли на света чрез тях. Нищо не получават децата от майките – нито мляко, нито топлина. Дават ги съвсем малки в детски ясли, вечер ги слагат да спят отделно, децата рядко виждат усмивка на майчиното лице. Майките са недоволни, че съпрузите им не ги почитат достатъчно. Съпрузите пък смятат, че са се оженили само защото е трябвало и те да минат по реда си. Възрастните – и те са недоволни, че младите не ги уважават. Никой с никого не е близък."

„Хората страдат и много от човешките същества са нещастни, защото не са надарени с умението да забравят лошото и да прощават."

37.2. Ванга за България

„Балканите ще се обединят. Сега на Балканите е неспокойно, но ще дойде ден, когато всички балкански столици ще си подадат ръка за помощ и приятелство. Големи водачи от София, Букурещ, Белград, Атина и Анкара ще се съберат и ще разискват, водени от желание за мир и разбирателство."

„Руса жена ще помогне на България."

„Ще дойдат добри дни за България, за народите, които помагат на нашата държава. Защото тя ще бъде тачена и уважавана от велики държави. Ще мине време, България ще изправи снага, самочувствието на хората ще порасне."

„Добър политик ке ни изведе. Не бойте се! България и този път ке издържи. Колко време е издържала, та сега ли? Война няма да има. Ке се намери добър политик, той ке изведе България."

37.3. Ванга за бъдещето на света

„Русия ще разпери криле, ще се издигне. Ще мине още време, трудно ще ѝ бъде, но Русия ще си остане Русия."

„Гърците са хитри, а турците са мешан народ, различен от нашия. Да търгуваме с тях е добре, но никога няма да станем искрени приятели. С Русия нещата са други. Русия няколко пъти ни е помагала, ще ни помага и в бъдеще, защото сме славянски, християнски народи, свързани от векове."

„Свидетели сме на съдбоносни събития на Земята. Двамата най-големи водачи (Р. Рейгън и М. Горбачов – бел. авт.) на света си стиснаха ръце и направиха първата крачка към постигането на всеобщ мир. Но ще мине още много време. Ще изтече още много вода... Ще дойде Осмият и той ще подпише окончателния мир на планетата. Но това ще е началото на края."

Кратък коментар:

Първо, под *„Осмият"* вероятно Ванга е визирала онова същество, за което се говори и в Откровението на Йоан (17:11): *„И звярът, който беше и го няма, той е осмият, който е от седемте и отива в погибел."*

Той ще се представи за спасител и ще опита да повлече цялото човечество след след себе си, преди да покаже истинското си лице.

И второ, под *„ще подпише окончателния мир на планетата"* очевидно става въпрос за привиден мир, когато вземем предвид следващото изречение от пророчеството. С оглед на това, което вече знаем за очаквания Антихрист, можем да заключим, че става дума за глобалното правителство, при което повече няма да има междунационални войни, а врагът ще бъде само един - човечеството.

37.4. Ванга за Последните времена

„Много и незнайни болести ще се явят. Хората ще падат по улиците без видима причина и без видимо да са боледували. А това е все още предотвратимо, защото е във вашите ръце."

„След 40 години няма да има сегашните болести, но ще се появят нови. Те ще са свързани с мозъка."[34]

„Лекарство против СПИН ще излезе и от желязо ще бъде. Защото този елемент намалява в човешкия организъм. Но ще дойде друга болест, по-страшна от рак и от СПИН."

„Не прекалявайте с торовете и химикалите, защото природата вече се задъхва. Ще дойде ден, когато от лицето на Земята ще изчезнат различни растения, зеленчуци, животни... Най-напред лукът, чесънът и пиперът. После пчелите[35], а млякото ще стане вредно."

„Плодородна беше земята българска... А сега? Всичко се отрови и вие го ядете – ето откъде се взимат болестите. Алчните за пари за хората не мислят. Ама никой не е по-силен от Природата. Тя ще си връща. Големи промени ще има в Природата."

„След 2000 година от Земята първо ще изчезне една арабска страна, а после ще потъне един голям град. Няма да е скоро."

---

34 С оглед на всичките невротоксини и отровни химикали във ваксините, храните и къде ли не, и по логичен път можем да разберем, че сбъдването на това пророчество е неизбежно, ако нещо скоро не се промени.

35 Изчезването на пчелите е може би най-древният знак за Последните времена. В българо-мохамеданския фолклор това пророчество е приписвано на персонажа Рим-папа или Ерим-баба, който се сдобил с вечния живот. Разказва се, веднъж в годината той се появявал и питал дали все още се роят пчелите и дали елите не са изсъхнали. Това щели да бъдат знаци за свършека на „века".

„Помислили ли сте защо напоследък се раждат толкова много близнаци[36]? Като че ли на групи, на групи пристигат тези деца. И това не е случайно. Това са души от „небесното войнство", които масово идват на Земята, защото предстои голяма духовна борба. Те са предвестници на новото време, което изисква нови хора. Не ви ли прави впечатление колко са интелигентни сега децата още от рождение. От съвсем малки говорят за техника, за коли и самолети, за компютри и апарати, за какви ли не неща, в сравнение с предишните поколения просто се раждат гениални. Предстоят много интересни събития, но трябва да имаме търпение да ги дочакаме."

37.5. Ванга за предстоящите катаклизми

„Ще има после години, когато градове и селища ще се рушат от земетресения и наводнения, природни катаклизми ще разтърсват Земята, ще вземат връх лошите хора, а крадците, пияниците, доносниците и блудниците няма да имат брой."

„Знаете ли какво ще дойде след няколко години? Земетресения, огньове, наводнения, беди... От това много народ ще загине. Отвсякъде ще се бият, всички народи ще са в един кюп... Хората ще намалеят, стока няма да има, дърветата ще се унищожат, първо брястовете ще изчезнат. Овце, крави, кози – за ядене няма да стават. Вие си играете с всичко и не виждате каква мизерия иде. Хората ще ходят голи и боси, няма да има ни какво да ядат, ни отопление, ни осветление."

„Човечеството ще преживее много катаклизми и много бурни събития. Ще се променя и съзнанието на хората. Ще дойдат тежки времена, хората ще се разделят на групи по вяра. Ще дойде на света най-старото учение. Питат ме: „Скоро ли ще дойде това време?" Не, не скоро. Още Сирия не е паднала."

37.6. Ванга за предстояща криза с вода и храна

„Пчелите ще измрат. Млякото ще стане отровно. Ще затваряте вода в буркани."

„Ке дойде ден – в златни паници ке ядете и в медени чаши ке пиете, но вода нема да имате."

„Всичко скрито злато ще излезе на повърхността на Земята, но ще се скрие водата. Така е определено."

---

36 Може би това е свързано с факта, че в наши дни има твърде малко двойки, водещи чист живот и съответно с относително незамърсени тела (както физическото, така и свръхсетивните)

„Откога ви говоря, че ще дойдат времена, златни бижута ще продавате за вода!"

Коментар: Някои тълкуватели прибързано обявяват, че пророчествата за изчезването на водата вече се сбъдват. Каквито и проблеми да има сега с водата в България и по света, все още са незначителни пред проблемите, които се очакват в бъдеще и за които най-вероятно предупреждава Ванга.

Все пак не е дошло времето, когато ще затваряме вода в буркани и ще продаваме злато за вода. Времето, когато водата, годна за пиене, ще стане рядкост, е описано и от други пророци. Мама Шиптън, която условно можем да наречем Британската Ванга, свързва изчезването на питейната вода с появата на астероид (*„дракон с опашка"* по нейните думи).

За този астероид има предсказание също в новозаветните книги, в есхатологията на северноамериканските индианци, а някои го сочат и като знамение за скорошното избухване на Третата световна война. При самата Последна война също ще има отравяне на водата и храната – вижте например завещаното от Алоис Ирлмайер и Митар Тарабич.

37.7. Призивът на Ванга към българския народ

„Защо позволявате на децата си да напущат България! Та тя им е майка, тя им е баща. Хубава, лоша – всичко е тя. От Бога им е дадена. Какво си мислят, че ще намерят навън? Ще ходят, ще ходят и пак тука ще се върнат."

„Какво сте хукнали към тая пуста Америка!? Боже, Боже... какво правят за пусти пари."

„Някой си мисли, че като има пари, може да си купи любов, но това не става. Любов с пари не се купува. Или пък си мисли, че като стане богат, всичко ще му е наред, но и това не е вярно. Работи, работи човекът, трупа пари и вещи, а после вземе, та умре и остави всичко на друг. Който много събира, никога не го използва. Друг обира плодовете на труда му. Затова казвам: Не трупайте пари! Те са средство за живот, използвайте ги всеки ден!"

„Бедността е цвете, на богатството не се радвайте. Бедността дава да се радваш на деца, приятели, роднини. А от богатството душата се разболява."

„Не търсете възмездие – рано или късно всеки плаща."

„Не роптайте срещу страданието, което преживявате! Страданието е пречистващо средство – като една дреха, която не е чиста, ако не се изпере."

„И неродилата майка е майка. Ако не можеш да родиш, осинови дете. Изхрани го, изучи го, сватба му вдигни и най-важното – гледай добър човек да го направиш. Това е най-важното."

„Когато раждате деца, трябва да знаете, че вие вече не принадлежите на себе си, а на тези деца. Дарявате живот, за който сте отговорни. Не забравяйте това!"

„Да не се развеждате, да не се делите, че децата страдат, а и вие хаир от Бога няма да видите."

„Ако на този свят даваш, и горе ще си имаш. Ако си имал две ябълки, по-голяма и по-малка, онази, която си дал на друг човек на Земята, тя ще те чака и на оня свят. Ако нищо не си дал на този свят, и на оня нищо няма да си имаш."

38. Пророчества от Слава Севрюкова

„Но човешкият род, знайте, няма да погине от огън. На мене ми се „внуши" да предам – намираме се в края на един цикъл от хилядолетното ни развитие. Наближаваме друг – много по-значим и извисен. След него ще станем съвършено различни. Така, както оцелелите след Потопа вече не са били същите."

„Кажете на близките си, които са в чужбина, да се приберат до 2028 година. След това, и да искат, ще е много трудно да се върнат, а и ние няма да сме в състояние да ги приемем... Те (големите световни катаклизми и сътресения) ще са на етапи през известни интервали. Към третото десетилетие от второто хилядолетие ще е началото на злокобните събития. Част от тях ще са между 2025-2032 г."

„Виждам, ще настъпи онази дивна хубава хармония между людете. Но трябва да минем сега този период, който като че ли е препънка, забавяне на времето. Ясно ли е? Защото то е като камък на препънка. Дадени неща ще се преживеят и тогава вече ще настъпи духовното при човека. Това ще стане от 2025 до 2030 година. Водата ще се разраства. А на места, където е океан, ще изплува суша. Не мислете, че земята, по която ходите, ще е все земя... Оцелелите ще са горе, по високото. Затова България – преобладаващо планинска страна, по-слабо ще пострада при бедствията. Много души в ония недалечни времена с желание ще отиват в Отвъдното. Ще оцелеят хората по високото."

Най-популярните книги за феномена Слава Севрюкова са на писателя Христо Нанев. Пророчествата в тази глава са извадки от неговите книги *„Бъдете в този свят, но не от този свят", „Прозрения" и „Зеница към вселената"*.

В книгата първата от тях авторът казва за пророчицата: *„С Дънов се познават, контактуват, обменят полезна информация. Учителя я цени - пред него е извисен дух. Тя подкрепя благородната му мисия, предупреждавайки за трудностите. Знае - учението му е добро, но го чакат нелеки проверки. Свръхсетивните познания задължават. Изпитания-*

та са закалка. Благодарение на тях, душата съзрява за мъдрост... Слава е посещавана и от последователите на Дънов Боян Боев и Любомир Лулчев, таен съветник на цар Борис III."

38.1. Слава Севрюкова за Последните времена

„Ще дойдат скоро люде с дарба на различни места, които ще са „отворени врати". Ще вървят по този път."

„Сега такива като мене са рядкост, но човечеството ще измине дълъг път. С годините хората на бъдещето ще се увеличават. Затова ни съпътстват толкова трудности и страдания. Така се изпитва и възпитава духът. Важно е да се отстоява Истината."

„Веднъж свише получих потресаващо послание: „Това са Последни времена." Последни, защото прекалено много хора обитават тая Земя. Не останаха души Отвъд. Все повече се въплъщават, за да се чистят „плевелите" в тях. Разбирате ли? Но и на това иде краят. Затуй са назовани „последни".

Внуши ми се да предам: „Предстои настъпление на страшни бедствия – епидемии, глад, мор, смрад. Тогава онуй, което не е унищожено от Природата, ще го довършат войните. Ще има чудовищни прояви на човешкия дух към зло, каквото досега не е било." Но след това ми се каза: „Този ужас е последен. Тъмата не ще се шири нивга вече толкова силно по Земята."

Животът на Земята се подчинява на космически закони. Равновесието между нашия и отвъдния свят отдавна е нарушено – с милиони и милиарди души. Пренаселени сме. За да се възстанови балансът, милиони и милиарди трябва да преминат в Отвъдното – бързо и заедно."

38.2. Слава Севрюкова за предстоящите изпитания

„Виждам, над света непрестанно тлее жар. Гъст дим пропълзява на Изток. Огнени езици все още не се забелязват, но жарта зловещо припуква, аха-аха да припламне. Готви се да се възпламени и разпростре нашироко. Всеки миг ще лумне. На Земята открай време битуват Тъма и Светлина. Някога Юда стана „оръдие на злото", предавайки Христос. Сега еврейският народ ще се превърне в „оръдие", за да пострадат много християнски страни. В оня район се таи огромен неуправляем пожар. Когато избухне, много евреи ще идат от „другата страна на мира" (ще загинат). Заради онуй, което вършат сега с арабите, ще бъдат овъзмездени. Ще са сразени, бити и прогонени от тях.

Събитието ще настъпи след масивен геокатаклизъм. Тогава ще последват мощни удари от всички страни срещу евреите. В стремежа да оцелеят, бягайки, някои ще се укрият в затънтена пещера. Там, угнетени от погрома, с изненада ще попаднат на Мойсеевия ковчег със скрижалите. Тогава ще си припомнят забравения Завет. Разтърсени, ще се покаят. И най-сетне ще повярват – наистина са богоизбран народ. Но не такива, каквито се пред-

ставят сега, не. Едва тогаз ще поемат истинно и с Бога напред.

2025-2032 години са само част от изпитанията занапред. Предстоят и други. Не бойте се – и най-съкрушителните трагедии не са безкрайни, така както след всеки ураган настава затишие... Човечеството е с бъдеще. Ще намалее като количество, ще се извиси като качество."

„След време (болестта СПИН) ще заглъхне и изчезне. Наказание е за нашите безумия. За разлика от него, ракът и епилепсията са кармични, лична карма. След СПИН предстои да се явят още по-ужасяващи страдания – корекции за поведението на човешкия род."

38.3. Слава Севрюкова за бъдещите катаклизми

„Задават се пагубни катаклизми. Нарушена е хармонията между видимия и невидимия свят. Милиони и милиарди души предстои да отплуват в Отвъдното. Виждам, в ония времена трябва да вървите километри и километри, за да се натъкнете на жив човек. Смърт. Страшно много смърт.... Молете се... Молете се за нашето племе. Молете се за Човечеството – да е по-леко. Няма да ни отмине.

Каза ми се: „Както Христос не се размина с „горчивата чаша", така и това не ще прескочи бъдните чеда. Прекомерно пренаселена е Земята." Не бойте се! Хармонията ще се възстанови след бедствията. Но, казвам ви, трябва да сте готови за тях. Да ги понесете.

И пак повтарям, не бойте се – човешкият род не ще бъде изтрит от лицето на Земята. Виждам унищожения. Неузнаваеми промени. Обновеното Човечество ще се лиши от една нелепа и страшна своя съставка – озвереността.

В него (човека) ще вземе връх Христовата душа. След грандиозни изпитания на границата на оцеляване ще се оттласне напред. Към позабравената, пренебрегвана Духовност. [...] Не бойте се. Картите са хвърлени. Човечеството привидно ще изгуби играта. Но те внезапно ще се обърнат. С упование за оцелелите. Защото ония хора ще са много по-извисени. Едва тогаз ще заживеят по Божия закон. Помнете – няма пълно унищожение. Временната загуба е част от сражението."

„Задават се геопланетарни катаклизми. Не питайте кога. Светът не ще погине. С изпитанията ще осъзнаем – погрешна е посоката. Ще се устремим към духовни нови перспективи, изхвърляйки на бунището на историята измамните ценности на миналото."

38.4. Слава Севрюкова за Третата световна война

„Съветският съюз ще се раздроби на отделни държави. Ще остане само Русия. Тогава предстои да избухне остро стълкновение с Китай. Мъчно ми е за руското племе. Заболя ме, че и мъжът ми бе руснак, но... ще ги газят китайците. Сибир ще бъде отнет от Русия. Виждам, там ще се ширнат и

засноват работливи като мравки жълти човечета. Но по-добре да сменим темата. Далече е още времето.”

„Русия никога не ще рухне. Напротив, през 21 век отново ще възвърне световното си могъщество. Славяните никога не ще изчезнат от лицето на Земята. Отредена им е водеща духовна мисия в предстоящите съдбини на човешкия род.”

„Задават се не толкова кръвопролитни интервенции, колкото борби за надмощие. Но... виждам, между Русия и Китай кръв ще се пролее. Ще има сериозно стълкновение. Русите някога си позволиха чудовищен експеримент с лазерно оръжие срещу Китай. За миг там бяха изпепелени земя и хора. Това все някога ще трябва да се плати.”

38.5. Слава Севрюкова за България

„Племето ни не ще погине в изпитанията. Знайте, онези, които останат и които ще дойдат после, все ще се зоват българи.”

„Не бойте се, България никога няма да се изгуби от света, за разлика от други държави!”

„В тежкия период ще ни помогнат носителите на феноменални способности. Единствено духовността ще ни възроди.”

„Ще бъдат направени и опити части от североизточна България да отидат към Турция.”
„Не мислете, че земята, по която стъпвате, ще е все българска. Някога значителен със болезнено ще се изтръгне от живата ѝ жилава плът. Югоизточната (част).”

„Това ще са нелеки изпитания. Страната ни ще е пред опасност от загуба на държавността. Ударът обаче няма да се приеме толкова страдалчески от народа, защото границите между държавите в ония години ще са размити.”

„Едва след позорния акт на разцепване на страната, загрижената за собственото благоденствие политическа класа изведнъж ще се стресне и посъживи. Ще се осъзнае и замилее за позабравеното „отечество любезно”. Народностната ни карма ще приключи, когато парче земя се откъсне от България. Горчива орис. Едва подир това ще настъпи известно благоденствие за изстрадалия народ.”

„България се срива под турско робство, поради натрупаната с векове карма от безмилостните гонения срещу богомилите. По-късно, въпреки многобройните опити, сама не намира сили да отхвърли турското иго. Свободата ѝ идва отвън, от руснаците. Помислете защо се дарява незави-

симост... Затова не е изцяло изплатена кармата ни. Предстои наша територия да бъде „предадена" на Турция. За съжаление, ще се изтърпи и този позорен акт, за да приключи нелеката ни обремененост. Политиците едва тогаз ще се осъзнаят и втурнат да работят за Родината."

„Докато Европа слисана умува какво да предприеме за осиротялата ни държава, някои политици ще бъдат съдени за поредната, може би най-страшна национална катастрофа. Мнозина ще заплатят с лихви греховете си. От тоз миг нататък властниците ще станат изключително внимателни към събитията в страната. В периода, когато същата тази Европа объркана се двоуми как да реагира, сърбите състрадателно ще ни подадат ръка. Ще ги приемем като братя."

„Въпреки упадъка трябва да се гордеем с народността си. Открай време сме изпращали в забвение най-страшните поробители. Не трябва да търсим признание, че носим горд дух, а да го заслужим. Предстои да бъдем почитани в Европа и по света! От племето ни ще излязат умни същества. Ще го прославят извън пределите на страната. Радвайте се, че живеете в България!"

„Държавата ще се срине. Ще се изредят да я управляват много партии, но нищо няма да постигнат. Напротив – ще я крадат. Ще минават тия, ония... И ще дойде жена, която ще оправи нещата. Това ще стане към 2017-2018 година. България ще се изправи на крака едва тогаз."

„С Промяната много лидери и правителства ще се сменят. Най-сетне начело ще застане жена. Ще възвърне в политическия живот истинското родолюбие и забравените изконни ценности. Това ще е белег за изплащане на българската карма. Тогава ще се оттласнем напред. Ще настъпи неудържим разцвет във всички области."

„Ще изтекат черните времена. В България нещата ще се променят към добро. Когато с гръм и трясък нахлуе злото и всичко изглежда непоправимо погубено, ненадейно ще настане обрат. Като прогонени от подивели ветрове, ще се разпилеят разбойниците, които с десетилетия са грабили държавата. Ще дойдат честни хора, милеещи за нея. Затова ви казвам: Гласувайте, кой как желае, но гласувайте! Отреденото ще стане, ала всеки трябва да поеме и лична отговорност, за да извърши България своята нелека мисия!"

„Ще дойде време населението в България силно да оредее. Мнозина ще я напуснат. Но по земите ни все ще има хора, зовящи се българи, говорещи родния език. От най-старите народи в Европа сме, няма да ни затрият. Докато има живот на Земята, българите не ще изчезнем. Затова, казвам ви, богоизбрани сме. Други народи ще се заличат, ние не."

„Да знаете – духът на библейския Давид вече се е превъплътил в България." (През 1980-те е бил момче на 7-8 години.)

Държавата ни ще изпадне в критично състояние на границата на оцеляване. Когато е на ръба, духът на превъплътения Давид, тогава неин водач, ще я спаси. В негово лице България ще даде на света значим политик. Той ще направи много за страната и за Европа."

„И в най-тъмни години не угасват лъчите сред будните синове на нашето племе. Все има проблясъци. Но българинът е склонен към леност. Обогати ли се материално, забравя духовното. Тъй е и при другите народи. Затуй сме в недоимък. Но тази период няма да е безкраен. Кармата ни най-сетне ще свърши. Предстои да станем като Швейцария, та и повече."

„Българското племе никога, ама никога не ще бъде заличено от лицето на Земята. Други народи, както ми се разкрива, ще изчезнат, ние – не. Помнете – никога! Събудената мощ на духа на българина е голяма. Родината ни ще се превърне в райска градина. Тези, които сега я напускат един ден горчиво ще съжаляват."

„Помнете, ще удивим човечеството. Родените сред нас открития ще впечатлят света. Тепърва ще се узнае и за приносите ни в историята. Ще дадем на човешкия род големи умове. В областта на науката, та дори и в омразната напоследък политика. И това ще стане, но вече по-късно във времето, когато се превърнем в равностойни членове на Европа."[37]

„Хората ще заживеят обединено. Границите ще отпаднат, но отделните народи ще запазят самобитност. Едва тогаз България ще роди значими политици-обединители. Големи умове, помнете, предстои да излязат от нашето племе. Със световен принос в много области на човешкото знание – наука, философия, изкуство. Тогава страната ни ще е повече от Швейцария. Ще се превърне в малък примамлив световен оазис."

„Таман страната ни ще се пооправи и светът ще тръгне на зле. Но ние тогаз вече ще сме на завет за онова, което иде... То ще трае наполовина на времето на Втората световна война..."

„Разпънати на кръст между Изтока и Запада, между Севера и Юга, пред нас се откроява един-единствен избор – Духовността. Към него нито Западът, нито Изтокът ще ни спрат, защото свише сме предопределени да обогатим света. А и в миналото сме го правили."

„Рано или късно предстои обединение на славянството. То ще предостави на Човечеството велики завоевания. България ще е резерват на Духовност. Нашият народ ще реализира докрай благородна месиянска роля към славяните."

„Не бойте се, най-тъмно е преди зазоряване. Тежката мрачна българска карма, побеляла от очакване, вече е на привършване."

---

37 Пророчеството е направено през 1990 г.

38.6. Слава Севрюкова за света

„Висшата Светлина допусна появата на тази държава (САЩ). Предначертана ѝ е значима роля в създаването на Шестата раса. От нея по-късно ще се разпръснат умове-бисери широко по Земното кълбо. За съжаление оттам ще плъзне, ще поеме да воюва и Злото... Краят на двадесети век ще се ознаменува с чудовищно сатанинско проявление. Тогава ще се развихри огромен тъмен дух в човешки облик. Очите на света с изненада ще се вперят в него. Съзирам мургав мъж, носител на тъма. От друга религия е. Последователите му ще взривят две високи сгради на Новия континент. Ще разрушат много други. Ще загинат хиляди... Виждам: Нещо се блъска в тях. Срива ги из основи. Кървавият акт е допуснат, за да се осъзнае и види за пореден път в обновяващия се свят страшната Сила на Тъмата. След случилото се, в началото на двадесет и първия (век) ще започне разчистване на разрастващите се „плевели". За да избуи Новото."

38.7. Призивът на Слава Севрюкова

„Човек трябва да се стреми към извисени мисли и дела. Не забравяйте – облагодетелствани сме със Сила. Несравнима, божествена! Силата на мисълта. Но не всички я използват искрено, без вреда за другите и себе си. Още по-малко пък за добро. Особено в политическия елит. Затова сред човешкия род предстои голямо отсяване..."

„Чуйте добре. Туй, което ще ви предам, трудно ще го приемете. Казано е: „Ще дойде отново Христос на Земята и всяко коляно ще се превие да го види..." Какво си мислите, с Библията ляга, с Библията става леля ви Славка. О, как съм искала да съзра кога ще се случи това! И ми се „даде". Но какво? Не онова, което очаквате, не. Истината е съвършено различна. Слушайте:

Божият син сега е Слово. Всемирна душа. Не се е явил някога на Земята, както се твърди, да бъде „изкупител." Търговците, които открай време са се облагодетелствали от храма, напразно се опитват да го изкарат такъв. Нищо не изкупва, а само прозорливо поучава онези, които „имат уши да чуят, и очи – да видят". Той по-скоро е нашият Спасител – с живот, личен пример и послания.

Не предстои повторно да се роди на Земята като човек в плът и кръв, както пак те, хитрите търговци на идеи, зад които примамливо шумят финикийски знаци, се опитват да ни заблудят. Божествен, много по-възвисен е Върховният замисъл. С времето Божият син ще се всели във всяко разумно човешко същество. Ще се слее с него. Това постепенно ще го промени.

Христос е Новият човек... Носителят на добродетелите на Бъдещето. Ние ще отиваме в Отвъдното. Ще се връщаме. Пак ще отиваме... И все повече у нас ще се вграждат тези добродетели. И ти ще видиш Христа в брат си, в сестра си, а те – в тебе. Как? С добродетелта, която ще постигнеш, с цената на преодолените изпитания в не едно превъплъщение, вече няма да си онова, което си бил. Ще станеш по-фин и добър. А също и брата,

сестрата... Човекът ще е толкова Христос, колкото Христос е в него. Така съзирам Второто пришествие.

Разбирате ли? А не, както се тълкува, че Спасителят щял да дойде втори път в плът и кръв при нас. Да раздава правосъдие с „огнен меч”.”

39. Библейски и монашески пророчества

„И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огън, тъй ще бъде и при свършека на тоя век: ще изпрати Син Човеческий Ангелите Си, и ще съберат от царството Му всички съблазни и ония, които вършат беззаконие, и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби; тогава праведните ще блеснат като Слънце в царството на Отца си. Който има уши да слуша, нека слуша!” (Матей 13:40-43)

„Царството небесно прилича още на мрежа, хвърлена в морето и хванала всякакви риби, която, като се напълни, изтеглиха на брега и седнаха, та събраха добрите в съдове, а лошите изхвърлиха вън. Тъй ще бъде при свършека на века: ще излязат Ангелите и ще отлъчат злите измежду праведните, и ще ги хвърлят в огнената пещ: там ще бъде плач и скърцане със зъби.” (Матей 13:47-50)

39.1. Библейски пророчества

„И когато седеше на Елеонската планина, дойдоха учениците Му при Него насаме и рекоха: кажи ни, кога ще бъде това, и какъв ще е белегът за Твоето пришествие и за свършека на света?

А Исус им отговори и рече: пазете се да ви не прелъсти някой; защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки: аз съм Христос; и ще прелъстят мнозина. Ще чувате боеве и вести за войни. Внимавайте, не се смущавайте, понеже всичко това трябва да стане; ала туй не е още краят. Защото ще въстане народ против народ, и царство против царство; и на места ще има глад, мор и трусове; а всичко това е начало на болки. Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете мразени от всички народи, заради Моето име.

Тогава мнозина ще се съблазнят; и един други ще се предадат, и един други ще се намразят; много лъжепророци ще се подигнат и ще прелъстят мнозина; и понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта; а който претърпи докрай, той ще бъде спасен. И ще бъде проповядвано това Евангелие на царството по цяла вселена, за свидетелство на всички народи; и тогава ще дойде краят.

И тъй, кога видите да стои на свето място мерзостта, която причинява запустение, за която е казано чрез пророк Данаила (който чете, нека разбира), тогава ония, които се намират в Иудея, да бягат в планините; който е на покрива, да не слиза да вземе нещо от къщата си; и който е на нивата, да се не връща назад да вземе дрехата си. Но горко на непразните и на кърмачките през ония дни! Затова молете се, да се не случи бягството ви

зиме или в събота; защото тогава ще бъде голяма скръб, каквато не е била открай свят досега, и няма да бъде. И ако не се съкратяха ония дни, не би се спасила никоя плът; но заради избраните ще се съкратят ония дни.

Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос, или там е - не вярвайте; защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните. Ето, казах ви отнапред. И тъй, ако ви кажат: ето, в пустинята е Той, не излизайте; ето, в скришните стаи е, не вярвайте; защото, както светкавицата излиза от изток и се вижда дори до запад, тъй ще бъде пришествието на Сина Човечески; защото, дето бъде трупът, там ще се съберат орлите.

И веднага подир скръбта на ония дни, Слънцето ще потъмнее, и месечината не ще даде светлината си, и звездите ще изпадат от небето, и силите небесни ще се разклатят; тогава ще се яви на небето знамението на Сина Човечески; и тогава ще се разплачат всички земни племена и ще видят Сина Човечески да иде на небесните облаци със сила и слава голяма...

А за оня ден и час никой не знае, нито небесните Ангели, а само Моят Отец; но както беше в Ноеви дни, тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески; защото, както в дните пред потопа ядяха и пиеха, женеха се и се мъжеха до оня ден, в който Ной влезе в ковчега, и не узнаха, докле дойде потопът и изтреби всички, - тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески; тогава двама ще бъдат на нива: единия взимат, другия оставят; две жени мелещи на мелница: едната взимат, а другата оставят. И тъй, бъдете будни, понеже не знаете, в кой час ще дойде вашият Господ.

Знайте и това, че ако стопанинът на къщата знаеше, в кой час ще дойде крадецът, той щеше да стои буден и нямаше да остави да му подкопаят къщата. Затова бъдете и вие готови, понеже, в който час не мислите, ще дойде Син Човеческий. А кой е оня верен и благоразумен слуга, когото господарят му е поставил над слугите си, за да им раздава навреме храна?

Блазе на оня слуга, чийто господар, кога дойде, го намери, че постъпва тъй; истина ви казвам, че той ще постави него над целия си имот. Ако пък лошият оня слуга каже в сърцето си: няма да си дойде скоро господарят ми, - па начене да бие другарите си и да яде и пие с пияниците, - господарят на тоя слуга ще дойде в ден, в който не очаква, и в час, който не знае, и ще го отдели и подложи на еднаква участ с лицемерците; там ще бъде плач и скърцане със зъби.” (Матей гл. 24)

„И това знай, че в последните дни ще настанат усилни времена.

Защото човеците ще бъдат самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, към родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни, непримирими, клеветници, невъздържани, неукротими, недобролюбци, предатели, безочливи, надути, повече сластолюбци, нежели боголюбци, които наглед имат благочестие, но от силата му са се отрекли.

И от такива се отвръщай!” (2 Тимотей 3:1-5)

„А за времената и годините, братя, няма нужда да ви се пише, защото сами вие твърде добре знаете, че денят Господен ще дойде тъй, както крадец нощя. Защото, кога рекат: мир и безопасност, тогава внезапно ще ги постигне гибел, както родилни болки постигат трудна жена, и няма да из-

бягнат.

А вие, братя, не сте в тъмнина, та денят да ви завари като крадец. Защото всички вие сте синове на светлината и синове на деня: ние не сме синове на нощта, нито на тъмнината. И тъй, нека не спим, както и другите, а да бъдем бодри и трезвени." (1 Солуняни 5:1-6)

„Па и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени." (2 Тимотей 3:12)

Учителя: „Светът е поставен на големи изпитания и го чакат също големи страдания. Трябва да се работи между всички души. За важните предстоящи събития прочетете от книгата на пророк Езекиила, глава 38-а." (из „Акордиране на човешката душа")

39.2. Пророчество на Св. Ефрем Сирин

Св. Ефрем Сирин е богослов, живял през IV век. Колекция от неговите пророчества за Антрихриста са съхранени в Codex Barberinus XIV:

„Нека разгледаме, приятели мои, в какъв вид Безсрамната змия ще се яви на Земята, след като Спасителя, пожелал да спаси цялото човечество, беше роден от Девицата и в човешки вид порази врага със свещената сила на Божествената Си природа. Щом научи, че Господарят отново ще дойде от Небето в светлината на божествеността си, врагът човешки ще се представи за Него и Неговото пришествие, за да измами всички хора. А самата истина е, че той ще се роди от нечиста жена — неговото средство. За Него ще се представя Нечестивия, за да заблуди с лукавства всички човеци.

Ще се представя за скромен и внимателен, мразещ несправедливите слова, побеждаващ всички идоли, засвидетелстващ уважение, състрадателен към бедните, извънредно честен, с много добра външна обхода, мил към всички. За да си спечели благоразположението на всички, той умело замисля как да бъде обикнат от хората; няма да приема подаръци, нито ще приказва гневливо. Не ще се показва мрачен, а винаги — весел. И във всички тези свои добре обмислени кроежи той ще оплете света, докато трае властта му.

Понеже повечето хора и народи ще виждат тези негови добродетели — добрите му дела и силата му, всички ще мислят като с един ум и с голяма радост ще го коронясат, казвайки си един на друг, че няма да се намери друг такъв човек, толкова благ и справедлив... Тогава Нечестивия, вече сдобил се с власт, ще разпрати демоните си по всички краища на света, за да възвестят сред всички хора, че се е явил славен цар — (царуващ) от този миг и насетне... Народите ще бъдат впримчени и ще искат да гледат този „Бог", а повечето хора ще му станат верни, ще се отрекат от истинския си Бог и ще поощряват ближните си да възхваляват Сина на погибелта, като се нахвърлят един връз друг и се избиват с ножове...

Лукавия ще умножава своите чародейства и ще извършва полички, които обаче няма да са истинни. Тиранът ще премества планини, но това ще е измама и няма да се случва в действителност. През това време повечето

хора ще му вярват — много народи и човеци ще му ръкопляскат заради тези измами. И същият този Дракон ще прави така, че ще протяга ръцете си и ще събира на тях множество влечуги и птици; и сякаш ще ходи по повърхността на дълбоките води, досущ като че ходи по сушата. Но само ще изглежда, че прави всичко това... Мълниите ще бъдат неговите пастори и ще бележат пришествието му. Войската му ще е от демони, а пълководците на демоните ще са негови ученици. Той ще праща войводите на пълчищата си до най-далечни земи, за да разгласяват добруване и изцеление...

По това време, братя, всред човеците ще има голямо разделение — но особено сред вярващите, тъй като Дракона ще предизвиква безчет знамения и чудеса — ще се представя за Бог и с измама ще прави да изглежда така, сякаш лети във въздуха. И ще прави демоните да изглеждат като ангели, които ще летят ужасено около Тиранина, който ще се дере с пълно гърло и ще променя облика си, за да пронизва душите на хората с безкраен страх. В тези времена от небето няма да пада дъжд, земята вече няма да носи плодове, изворите ще пресъхнат, реките ще се изпарят, билките ще спрат да никнат, тревата не ще расте, дърветата ще вехнат от корените си и няма да дават плодове, рибите в моретата и другите тамошни зверове ще измрат — затова се казва, че навсякъде ще се носят тежки зловония и страховити ридания, заради които хората ще падат и ще гинат от ужас. А всички живи ще стенат и пъшкат, когато се озоват сред това безмилостно нещастие, което ще ги съпътства и нощем, и денем. И никъде няма да намерят храна, с която да се заситят...

На всяка област ще бъдат поставени неумолими управители, а на онези, които носят печата на Тиранина, ще им се дава да купуват по малко храна.

Но преди да се случат тези неща, Господ ще изпрати пророка Илия и състрадателния Енох[38], за да засвидетелстват благоволението Му към чо-

---

38 „И ще дам на двамата Мои свидетели, и те, облечени във вретище, ще пророкуват хиляда двеста и шейсет дена. Това са двете маслинени дървета и двата светилника, що стоят пред Бога, Господа на земята. И ако някой иска да ги увреди, огън ще излезе из устата им и ще погълне враговете им; ако някой поиска да ги увреди, така трябва той да бъде убит. Те имат власт да затворят небето, за да не вали дъжд в дните на тяхното пророкуване, и имат власт над водите да ги превръщат в кръв и да поразят земята с всякаква пораза, колчем поискат.

И когато завършат свидетелстването си, звярът, който излиза из бездната, ще встъпи в бой с тях, ще ги победи и ще ги убие, а труповете им ще остави по стъгдите на големия град, който духовно се нарича Содом и Египет, дето и Господ наш биде разпнат.

Мнозина от народите и колената, от езиците и племената ще гледат труповете им три дена и половина и не ще оставят да бъдат положени труповете им в гробове. Жителите на земята ще се зарадват за тях и ще се развеселят; и ще си пратят дарове един другиму, понеже тия два пророка мъчиха живеещите на земята. Но след трите и половина дни у тях ще влезе дух на живот от Бога и те ще се изправят на нозете си, и голям страх ще обземе ония, които ги гледат. Тогава ще чуят висок глас от небето да им казва: „Възлезте тука.“ И ще възлязат на небето в облак, и враговете им ще ги видят. В оня час ще стане голям трус, и десетата част на града ще падне; а от труса ще загинат седем хиляди имена човешки; останалите пък ще се изплашат и ще въздадат слава на Небесния Бог.“ (Откровение 11:3-13)

веците. Те открито ще проповядват цялото познание за Бога и ще поучават хората да не се подчиняват на Лукавия заради страховете си — ще изказват високо думите: „О, хора, измамник е този, никой да не му вярва.” Но малцина ще бъдат склонни да послушат думите на двамата пророци и да им повярват.

Доколкото по онова време ще се намират светци, повечето от тях, щом чуят за идването на Нечестивия в плът и кръв, възможно най-бързо ще избягат в пустините и от страх ще се укрият в пясъци, планини и пещери. И ще посипват главите си с пръст и пепел, страдащи денем и нощем от лишения и ридаещи в своето смирение. Ето как Свещеният Бог ще ги подсигури: милостта Му ще ги отведе до спасителните места.

А всички онези, живеещи на изток, ще полетят на запад, водени от голям страх, както и онези, живеещи в посока на залязващото Слънце, при неговото изгряване, и те разтреперани, също ще се разлетят.

Накрая, подобно на светкавица, идваща от рая, в облаците и с неописуем блясък ще се яви Бог — нашият Цар и безсмъртен Жених. И съзирайки Неговата слава, ще се втурнат стройните легиони от ангели и архангели, издишащи пламъци, и една река от огън, прииждаща със страшен тътен...

Как бихме могли да издържим тогава, мои обични братя, когато ще видим огнената река, наближаваща с яростта на бурния и кипящ океан, и връхлитаща връз хълмовете и долините, както и над всичко, що е по света. Тогава, обични мои, от този Огън реките ще пресъхнат, изворите ще изчезнат, моретата ще се изпарят, ветровете ще се ускорят, звездите ще паднат от небето, Слънцето ще се изразходи, луната ще издъхне, а небесата ще се сгънат като свитък.”

39.3. Пророчества на стареца Паисий

„Когато чуете, че турците преграждат в горното течение водите на Ефрат и ги използват за напояване[39], тогава знайте, че ние вече сме навлезли в приготовлението за тази велика война; а по този начин се приготвя пътят за двестамилионната войска от изгрев-Слънце, както казва Откровението.

Много жертви ще има в тази война. Една трета част от турците ще загинат, една трета ще отидат към Ирак, а останалата една трета ще станат християни. А славния царствен град Константинопол русите ще го дадат на нас, гърците, да го управляваме...

Но тази ужасна война, за която говорят пророците, ще стане причина за обединяването на човечеството. Хората ще разберат, че е невъзможно да живеят така по-нататък, иначе всичко живо ще загине... Тогава ще изберат световно правителство; Йерусалим трябва да стане столица на света. А това ще бъде преддверието на възцаряването на Антихриста. Три години и половина той ще управлява, прикривайки истинския си лик.

После ще започнат гонения срещу християните; настъпва царството на лъжата и злото. Три години и половина ще продължи това страшно време. Последната православна литургия ще бъде отслужена тук, на Атон; после

39 Реката вече е преградена с големи язовири. Сред приготвленията е и това – трябва да пресъхне река Ефрат, за да могат да минат многочислените войски.

Иверската богородична икона ще отлети в огнен стълб към небето, както е дошла на Света гора преди много векове. Това ще е знак за монасите да напуснат това свято място, което по Божията воля ще потъне в дълбините на морето, за да не бъдат поругани християнските светини."

„Нашите времена са трудни и ще трябва да понесем трудности, може би и да станем мъченици по време на бурята, която ще се развихри. Единствено посредством духовния живот човек ще успее да устои. Нека не се отчайваме. Тия трудни времена са едно благословение, защото ни принуждават да живеем по-близо до Христа. Това е една възможност за по-голям подвиг. Сега войната няма да е с оръжие, а духовна, с Антихриста. Той ще се опита да заблуди „ако е възможно, и избраните" (Мат. 24:24). Всичко ще е под контрола на звяра от Брюксел. След личните карти лукаво ще преминат към подпечатването на ръката или челото. Единствено тези, които имат печата, ще могат да купуват и да продават и да се обслужват. Верните, които откажат, ще се озоват в затруднение. Затова нека отсега свикнат да живеят просто и ако могат да имат по някоя нива, няколко маслинени дървета или някое животно за нуждите на семейството си. Това стеснение ще продължи около три, три и половина години. Бог не ще остави хората безпомощни."

„Ще бъдат върнати от небето древните праведници Енох и Илия, за да свидетелстват за Истината и да разобличат Антихриста. Много от евреите ще повярват на тяхното свидетелство и ще станат християни; така ще се изпълни пророчеството, че „бащите ще се обърнат към вярата на синовете". Но Антихристът ще убие двамата праведници; след три дни те ще възкръснат и ще се възнесат на небето, подобно на Христос. А Църквата ще оцелее, въпреки гоненията; по свидетелството на Исус Христос: „портите адови не ще надделеят над нея."

Пророчествата на стареца Паисий се припокриват с тези на стареца Гавриил: „Борбата на светите пророци Енох и Илия с Антихриста ще я предават по телевизията. Когато иконата на Иверската Света Богородица напусне Атон, ще забият камбаните и църквите ще ѝ се поклонят, за да я изпратят. Всичко това ще се предава по телевизията. Това е милост Божия, за да могат хората по света да видят и желаещите да се спасят, ще дойдат в Грузия... Антихристът тук няма да се възцари. И тук ще има гонение, но то няма да е като на другите места. В Евангелието е написано, че навсякъде ще бъде повдигнато гонение, и горко на тези, които му изменят. Ще дойде време и хората ще бягат в гората. Но никой да не бяга сам... Бягайте в гората на малки групи. За християните най-голямото страдание ще бъде, че те самите ще избягат в гората, но техните близки ще приемат печата на Антихриста. Продуктите, на които ще бъде поставен печатът на Антихриста, не могат да ви навредят. Това още не е самият печат. Трябва да казвате молитвата „Отче наш", да се прекръствате и храната, която ядете – също, и да я поръсвате със светена вода – така се освещава всяка храна."

39.4. Йохан Фриде за последните дни

Австрийският монах Йохан Фриде (1204-1257) от Ордена на Св. Йоан получава видения за събития, които ще бъдат знаци за наближаващия край на сегашната цивилизация. Ето неговите описания:

„Преди да настъпи великото време, през което човечеството ще се подложи на последното трудно изпитание, ще започнат забележителни промени в природата. Бързата смяна между студове и жеги ще зачести, бурите ще имат по-разрушително действие, земетресенията ще разоряват по-големи области, а моретата ще залеят много низини. Някои от тези неща няма да се дължат на природни причини, а хората ще проникват в недрата на Земята[40] и ще посягат към облаците[41], като по този начин играят със собственото си съществуване.

Силите на разрухата ще постигнат целта си, но преди това вселената ще бъде хвърлена в хаос, а от желязната епоха няма да остане нищо. Когато нощите се изпълнят с по-голям студ, а дните — с жега, в природата ще се появи нов живот. Жегата означава лъчеизпускане от земята. Студът е от намалената слънчева светлина. Няма да минат много години, преди да се разбере, че слънчевата светлина е станала осезаемо по-слаба. Щом и изкуствените светлини[42] престанат да служат, ще е наближило времето на небесната твърд[43]...

Тогава човечеството ще е поразено от страх. Птиците ще са като влечуги и няма да използват крилата си. Животните по земята, изплашени и бягащи, ще издават такива звуци, че ще карат и сърцата на хората да препускат. Човеците ще се разбягат от домовете си, за да не виждат необяснимото явление. Накрая ще настане пълен мрак и той ще продължи три дни и три нощи. По това време хората, лишени от силата на светлината, ще изпадат в съноподобно състояние, от което мнозина няма да се събудят, особено онези, които нямат искрата на духовния живот. Когато Слънцето отново се надигне и покаже наяве, земята ще е покрита с одеяло от пепел, подобно на снега през зимата, само че тази пепел ще има цвят на сяра. От земята ще се издига влажна мъгла, осветявана от огнени газове.

Всред човечеството ще са загинали повече хора, отколкото са били жертвите във всички войни. В домовете на децата на светлината ще се чете книгата „Откровение", а в палатите на Църквата ще очакват идването на великата комета. На седмия ден след завръщането на светлината земята вече ще е погълнала пепелта и ще е добила такава плодовитост, каквато не е имала преди."

---

40 Вероятно се визира добивът на нефт и газ чрез технологии като фракинга.

41 А тук сигурно става дума за кемтрейлс.

42 Тук явно е предсказано електричеството.

43 Както се подразбира по-нататък, под *„небесна твърд"* се има предвид комета, метеорит или друго небесно тяло, което ще донесе разруха на Земята.

39.5. Нил Мироточиви за Антихриста

Преподобният Нил Мироточиви се прочува още приживе като пророк, но името му става още по-известно, след като посмъртно – в периода от 1813 до 1819 г. – се явява на светогорския монах Теофан. В няколко беседи преподобният Нил предава на Теофан всичко онова, което се съдържа в книгата „Посмъртни пророчества на преподобния Нил Мироточиви":

Пророческа характеристика на човеците пред свършека на света: Ако измине седмото число години и пет и се преполови към осмото хилядолетие (т.е. след 1992 г. = 7500)[44], какво грабителство и крадене ще настане тогава? Какво мъжестрастие, прелюбодейство, кръвосмешение, разпътство ще има? До какъв упадък ще стигнат хората, до какво разтление от блуд? Тогава ще стане още по-объркано от големи препирни, от пристрастяване към спорове, непрекъснато ще се препират и не ще сложат ни начало, ни край. След това ще се събере Осмият вселенски събор, за да разследва спора и да изтъкне доброто на добрите и злото на злите. Ще бъдат отлъчени, отделени добрите от злите, т.е. правилно вярващите от еретиците, и за едно кратко време хората ще поживеят в мир.

Но след това отново ще скъсат със своето предразположение, ще се насочат към злото със страст, с устрема на погиващите, така че не ще познават какво е брат и какво е сестра, какво е баща с майка, и какво е майката с нейния син, не ще признават и брачен венец. Ще имат само едната погибел, едното падение в гибелта, като Содом и Гомор, т.е. не ще се намерят и пет праведника... И брат ще има сестра си като жена, майка ще има сина си като мъж, син ще умъртви баща си и ще прелюбодейства с майка си, и други десетки хиляди злини ще станат обичайни. А колкото повече злите дела пускат корени в хората, толкова повече ще ги сполетяват бедствията. А пък те, колкото повече бедствия ги връхлитат, толкова повече злини ще вършат. Вместо да се покаят, те ще се озлобяват против Бога.

Също така злодеянията, които ще вършат човеците, ще надминат злодеянията на съвременниците на потопа. У всички разговорът ще бъде само за зло, намеренията ще бъдат само зли, съизволението (волята, желанията) – зло, сприятеляването – само за зло, деянията на всички – само зли, всеобщо зло в съдружията; всеобщо зло чрез разединяване. При все това ще си мислят, че и извършителят на злото ще се спаси. Доколкото се умножава жаждата за пари, дотолкова ще се умножават и бедствията в света.

Пророчество за възцаряването на Антихриста: Сребролюбието – жаждата за пари, е предтеча на Антихриста. Всичко онова, което преднамерено и промислително е подготвяло и подготвя людете към вяра и следване на Господа, е, било е и ще бъде истина. Обратно, всичко, което подготвя людете към изоставяне на Закона Божий и на техния Спасител, е лъжа; тази лъжа преднамерено подготвя пришествието на Антихриста и приемането му от човешкия род. Както св. Предтеча проповядвал кръщение с Истината и с това насочвал хората по пътя на спасението, така прекомерната и

44 Тези години са според стари християнски календари - т.нар. „от Сътворението на света"

тревожна загриженост не за духовни, а за плътски неща, ще помрачи чувствата на човека, за да го направи безчувствен и безразличен към своето спасение, та от многото грижи за плътта той не ще има и усет за спасение. Човеците не ще чувстват нито желание за вечен бъдещ живот, нито ще имат страх от вечно осъждане.

Да, наистина спасението ще пребъдва и не ще се отнеме от света, ще има възможност да се спасиш и спасяващите се ще пребъдват до свършека на света. Да, наистина и тогава ще има спасение, но за кого ще бъде то? За тези, които не ще се покоряват на делата на антитипа (на предтечите на Антихриста). От нечиста блудница ще се роди Антихрист. В тази мома ще се струпат разврат, разпътен живот, тя ще бъде съкровищница на прелюбодейства. Цялото зло на света, всяка нечистота, всяко беззаконие ще се въплъти в нея. При нейното зачеване от тайнствен мистичен блуд, ще се съберат наедно в утробата ѝ всякакви нечистотии и с обедняването на света от добродетели, те ще се оживотворят. Ще се зачене от тайнствен противоестествен блуд, без семе на мъж, плод, който ще бъде вместилище на всякакво зло. Този плод ще се роди на света тогава, когато светът обеднее от добродетели.

Но какво обедняване ще постигне света? Първо, той ще обеднее от любов, от единодушие, от целомъдрие. Второ, ще обеднее всяко селище и град от липсата на власт; управляващите лица ще напуснат града, селото и областта, така че не ще се окаже никакво възглавяващо лице нито в града, нито в селото, нито в областта. Също така и Църквата почти ще осиромашее от управлението на духовните власти. След това обедняване „у мнозина ще изстине любовта" (Мт. 24.12), ще бъде взет от „оня, който го е задържал" (2 Сол. 2.7) и ще се роди нечистият от утробата на нечистотата. А после това нечисто родено ще произведе знамения и чудеса чрез бесовски въжделения.

Светът ще си въобразява, че този Антихрист е кротък и смирен по сърце, а в действителност той ще бъде по сърце – лисица, а по душа – вълк. Неговата храна ще бъде да обърква, да безпокои, да смущава и да тревожи хората. Когато се превърнат в погиващи от греховно падение, тогава Антихриста ще се насити. А объркването на хората ще бъде това: осъждане, завист, злопаметност, ненавист, вражда, жажда за богатство, хомосексуализъм, забравяне на вярата, прелюбодейство, самохвалство с блуд. Това зло ще бъде храна на Антихриста. Както храна на Христа е било да изпълнява волята на Своя Отец, така храна за Антихриста ще бъде изпълняването на волята на неговия отец – дявола.

С това ще се храни и с това ще се засища Антихрист. И той ще стане управител над градове, села и области, вследствие на това, че няма да има никакъв управник в градовете, селата и окръзите. Тогава той ще завземе властта над целия свят, ще стане разпоредник над всичко, а също така и над чувствата на човека. Хората ще вярват на това, което той ще говори, защото той ще действа като самовластен единовластник – за унищожаване на спасението. Людете, които и без това ще са станали дяволски съсъди, ще имат безкрайно доверие към Антихриста, ще го направят всемирен и самовластен еднодържавник, така че той ще стане оръдие на дявола в последния му опит за изтребване на християнството от лицето на Земята.

Намирайки се в погибел, хората ще си мислят, че той е Христос Спасителя и че той ще донесе тяхното спасение. Тогава Евангелието на Църквата ще бъде в пренебрежение. По-късно, когато гибелта нанесе големи бедствия на света, тогава, по време на тези бедствия, ще станат страшни знамения. Ще настъпи страшен глад, а светът ще бъде обзет от ненаситно лакомство за ядене. В сравнение с това, което в сегашно време един човек изяжда, тогава ще изяжда седем пъти повече и не ще се насити. Великото бедствие ще настъпи повсеместно. Тогава алчните за богатство ще отворят своите алчни житници (богатството ще се изпразни, имуществото ще се изравни до началата за равенство за всички). Тогава златото ще се обезцени, ще стане като боклук на пътя. И тогава, по времето на това предсказано бедствие, Антихрист ще започне да подпечатва своите хора с печат, уж за това, че да ги спаси от бедствия чрез този знак. (Понеже само на тези, които имат печат, съгласно Апокалипсиса 13.7, ще се продава хляб).

Много хора ще умират по пътищата. Човеците ще станат като хищни птици, нахвърлящи се на мърша – лакомо ще излапват телата на умрелите. Но кои хора ще изяждат телата на мъртвите? Тези, които са подпечатани с печата на Антихриста. Християните, макар че на тях нито ще се подава хляб, заради това, че няма да имат на себе си печат, не ще започнат да ядат мъртъвци. Понеже, когато човек приеме този печат, неговото сърце ще стане още по-безчувствено и бидейки неспособно да понесе глад, човеците ще хванат труповете. И където и да се намират, като приседнат встрани на пътя, ще ги изяждат. А на печата ще бъде написано следното:

– „Аз съм твой."

– „Да, ти си мой."

– „Доброволно идвам, а не насилствено."

– „И аз те приемам, поради твоето желание, а не насилствено."

Тези четири изречения, тези надписи, ще бъдат по средата на тоя проклет печат. О, нещастен е онзи, който приеме този печат! Този проклет печат ще донесе велико бедствие на света. Тогава светът ще бъде толкова угнетен, че хората ще започнат да се преселват от място на място. А пък местните жители, като видят пришълците, ще кажат: „О, нещастни люде! Как сте се решили да напуснете своите толкова благодатни места и да дойдете в това проклето място при нас, у които не е останало никакво човешко чувство?!" Така ще казват по всички места, където хората ще се преселват...

Тогава Бог, виждайки суматохата на човеците, от което зло те бедстват, като се изселват от своето място, ще заповяда на морето да възприеме свойствената му предишна горещина, която по-рано е имало, за да не ходят да се преселват човеците от място на място. И когато Антихрист седне на своя трон, тогава морето така ще закипи, както кипи вода в котел. Когато водата дълго време ври в котела, то няма ли да се изпари на пара? Така ще бъде и с морето. Кипейки, то ще се изпари и ще изчезне като дим от лицето на Земята. Дърветата по дъбравите и всички кедри ще изсъхнат от морската жега, водните източници ще пресъхнат. Животни, птици и влечуги – всички ще измрат.

Денят ще се извърти като един час, седмицата – като ден, месецът – като седмица, а годината – като месец. Понеже човешкото лукавство така направи, че и стихиите да станат интензивни, да започнат още повече да бър-

зат и да се усилват, за да се изпълни по-скоро предреченото от Бога число на осмото хилядолетие.

А когато проклетото славолюбие види Енох и Илия, проповядващи и говорещи на хората – да не приемат печата на Антихриста – той ще заповяда да ги арестуват. А пък пророците ще убеждават хората да не приемат печата на Антихриста. Те ще казват, че който прояви търпение и не приеме печата на Антихриста, той ще се спаси и Бог непременно ще го приеме в рая, само заради това, че той не е приел печата. И всеки да има знамението на честния кръст, кръстейки се всеки час, понеже кръстното знамение освобождава човека от адските мъки; а печатът на Антихриста довежда човека в адската мъка. Ако и да жадувате и да искате ядене, но потърпете за малко време, и Бог, като види вашето търпение, ще ви изпрати помощ свише; вие ще оживотворите (дословно: ще се наситите на живот) с помощта на Бога Всевишни. Ако пък не проявите търпение, ще приемете печата на този нечестив цар, но после ще съжалявате за това.

Човеците ще казват на Енох и Илия: „А защо тия, които приеха печата, са благодарни на Антихриста?" Тогава Енох и Илия ще кажат:

„Те са благодарни, но кой е благодарен, кой благодари чрез техните уста? Благодарят не хората, а единствено самият печат благодари. Злобата, която се е възцарила над тях, чрез техните уста изразява радост и утеха, понеже е успяла да погуби тези човеци, както става със злодеите, които тържествуват и се радват по повод на извършеното злодеяние. И какво представлява тяхната благодарност? Тяхната благодарност означава това, че в тях тържествено се е настанил Сатаната, представил се е за тяхното усещане, за тяхната чувственост, а човекът не съзнава онова, което става с него. Онзи, който възприеме печата на Антихриста, става демон. Макар да твърди, че уж не чувства нито ненаситно лакомство, нито жажда – той всъщност гладува и жадува много повече. И не само повече, но седем пъти повече, отколкото вие сега. Потърпете само малко време. Нима не виждате, че оня, който приема печата на Антихриста, няма да живее, но е духовно мъртъв и го очаква вечна мъка? Нима вие също така желаете да погинете с този печат във вечната мъка, за да бъдете там заедно с тези, които са го приели – там, „където ще бъде плач и скърцане със зъби"? (Мт. 25.30)"

И много други подобни увещания ще проповядват на хората Енох и Илия. Ще чуе Антихрист, че двама човека проповядват, като го наричат прелъстител, магьосник, измамник и коварен дявол. Като чуе това, ще се разгневи, ще заповяда да ги арестуват, да ги доведат при него и с прелъстителни слова ще ги попита: „Какви загиващи овце сте ми вие, понеже нямате царския печат?" Тогава Енох и Илия ще кажат: „Лъжец и измамник! Демон! По твоя вина толкова души загинаха в ада! Препроклет е твоят печат заедно с твоята слава! Този твой проклет печат и преосквернената ти слава катурнаха света към гибел – твоята напаст доведе света до това състояние, свърши се светът и настана неговият край..."

Такива думи ще чуе Антихрист от Енох и Илия. И ще им каже: „Как смеете вие да говорите така пред мен, самодържеца и царя?" И ще отговори Илия: „Презираме твоето царство и проклинаме твоята слава, заедно с печата ти." Тогава ще се разгневи Антихрист, като чуе тези презрителни отговори, ще стане и като бясно куче ще ги убие със собствените си ръце.

А след като убие Енох и Илия, Антихрист ще пусне в действие своите най-най-зли изчадия. Ще даде воля на злите духове, които е задържал до тогава. Тези изчадия или зли духове са: прелюбодейство, блуд, хомосексуализъм, убийство, грабежи, кражби, лъжа, продажба и покупка на човеци, купуване на момчета или момичета за блудстване с тях по улиците, подобно на псетата. И ще заповяда Антихрист на злите духове, послушни нему – да доведат човеците до там, че те да вършат десет пъти повече злини, отколкото преди.

Ще изпълнят всезлобните негови изчадия това гибелно повеление и ще се устремят да унищожат човешката природа чрез многообразни беззакония. От силното напрягане и безкрайна енергия на неговите всезлобни чада ще погине умствено и чувствено човешката природа в людете. Те, като станат толкова лукави по душа, ще се смалят по тяло – ще бъдат с ръст пет педи. Височината на човешкото тяло ще бъде от 89 до 125 см. Но с деянията на своето лукавство тези люде ще надминат демоните и ще бъдат един дух с демоните.

Ще види Антихрист, че човешкото естество е станало по-лукаво и по-суетно от най-злите негови изчадия, ще се зарадва твърде много на това, че злото в човечеството се е преумножило, че човещината в човека и природно дадените му свойства са изчезнали и че човеците са станали по-лукави от бесовете. И ето, срещу Антихриста, радващ се при вида на човешкото зло, внезапно ще се насочи отгоре „двуострият меч”, с който ще бъде поразен; и ще се изтръгне неговият нечист дух от прескверното му тяло.

Със смъртта на Антихриста ще настане краят на убийствата между хората. Каин положи началото на убиването, а антитипът (Антихрист) ще стане краят – с него ще се свършат убийствата. Какво ще бъде подир това – един Бог знае. А ние знаем само това, че ще бъдат разследвани извършените дела от всеки човек, за да се отделят добрите от злите дела, както пастирът отделя овцете от козите (Мт. 25.32).

39.6. Старецът Йосиф за Последните дни

Старецът Йосиф е разказал на един игумен от сръбската православна църква как скоро юдео-масонска Америка и Европейският съюз ще настроят Турция да нападне Гърция. (Ирлмайер също казва, че искрата и за Третата световна война ще пламне на Балканите)

• Страховито нападение на турската войска. Ще навлязат до половината на гръцката територия, въпреки че отпорът на гръцката войска ще е храбър.

• НАТО, Америка и ЕС ще подкрепят Турция. В началото не с войски.

• Русия ще се включи във войната изненадващо на страната на Гърция.

• Светът ще бъде изненадан, защото руският удар ще бъде страховит. Руските войски ще разгромят Турция. Ще се използва и атомно оръжие.

• НАТО, Америка и всички сподвижници на юдео-масонските ложи ще обявят война на Русия – ще бъде всеобща война срещу Русия и Гърция.

• Папата ще призове за свещена война срещу Русия. (Съвпада с пророчеството на св. Козма Еатолийски: „Папата да кълнете – в него ще е при-

чината.“)

• Америка ще претърпи страшно поражение.

• Папската църква след този крах никога повече няма да се въздигне.

• Една трета от турците ще бъдат убити, друга една трета ще приемат православието, а една трета ще бъдат прокудени в пустинята.

39.7. Православни пророчества за Последните дни

„Ще дойде време, когато Русия ще е в духовен разцвет. Тогава ще се отворят много храмове и манастири, дори езичниците ще дойдат при нас да се кръщават на тези кораби. Но не за дълго – петнадесет години, след това ще дойде Антихриста.

Ще дойде време, когато Русия ще бъде разкъсана на парчета. Първо, ще я разделят и след това ще започнат да грабят богатството ѝ. Западът ще направи всичко, за да се улесни унищожаването на Русия и тя ще бъде завладяна в източната си част от Китай. На Далечния Изток ще простират ръцете си на японците, а на Сибир – китайците, които ще се преместват в Русия, ще се женят за руски жени и в крайна сметка с хитрост и лукавство ще си присвоят територията на Сибир до Урал. Но когато Китай пожелае да отиде по-далече, тогава Запада ще се противопостави и няма да позволи.

Много страни ще се опълчат срещу Русия, но тя ще оцелее, след като е загубила голяма част от земите си. Тази война, за която е записано в Свещеното Писание и предсказано от пророците, ще доведе до обединението на човечеството. Хората ще осъзнаят, че е невъзможно да се живее, или всички живи същества ще умрат, тогава ще се избере правителство на националното единство – това ще бъде на прага на възцаряването на Антихриста на неговия трон.

Ще започне преследване на християните, а когато тръгнат ешелони в Русия по градовете, трябва да бързате към вътрешността, за да бъдете сред първите, тъй като много от тези, които останат, ще загинат.” (из „Старецът иеросхимонах Серафим Вирицки (1866-1949)“, Александър Трофимов)

„През Последните дни от Божите църкви ще се отцепи основната част и ще състави най-близкото обкръжение на Антихриста.” (св. Августин Блажени)

„Славяните са любими на Бога за това, че до края ще съхранят Истинната Вяра в Господа Исуса Христа. Във времето на Антихриста те напълно ще го отхвърлят и няма да го признаят за Месия. И заради това ще се удостоят с великото благодеяние Божие. Ще има всемогъщ език на Земята, а друго царство, по-могъщо от руско-славянското, няма да има на Земята. С обединените сили на Русия и другите страни, Константинопол и Йерусалим ще бъдат превзети. При разделението на Турция тя почти цялата ще остане за Русия. Русия, с обединените сили на много други държави, ще превземе Виена, а за дома на Хабсбургите ще останат около 7 милиона коренни виенчани – там ще е територията на Австрийската империя. На Франция, заради нейната любов към Богородица, ще се дадат до 17 милиона францу-

зи със столица град Реймс, а Париж ще бъде напълно унищожен. За дома на Наполеон ще се даде Корсика, Сардиния и Савоя. Световната война ще продължи 10 години.” (Преподобни Серафим Саровски, 1833)

„Когато най-малкото в чашата на доброто претежи, тогава ще яви Бог Своята милост над Русия. Но отначало Бог ще отнеме всички вождове, та само на Него да се надяват руските хора. Всички ще изоставят Русия – ще се откажат от нея другите държави, като я оставят сама на себе си. Това ще е, за да се надяват на помощта Божия руските хора. Ще чуете, че в другите страни ще започнат безредия, подобни на тези в Русия. И за войни ще чуете. И ще има войни – но чакайте, докато германците не се хванат за оръжие, защото те са избрани от Бога, не само като оръдие за наказание на Русия, но и също като оръдие за избавление.

По заповед Божия германците ще влязат в Русия и ще я спасят, но няма да останат в Русия и ще си отидат в страната. След което за 5 години Русия ще постигне благоденствие и могъщество, по-големи от предишното. Краят на бедите на Русия ще е от Китай. Някакъв необичаен взрив ще има и ще се яви чудо Божие. И ще бъде животът съвсем друг на Земята, но не за много дълго. Кръстът Христов ще засияе над целия свят, понеже ще се възвеличи Русия и ще бъде като маяк за всички в тъмнината.” (Св. Йоан Кронщадски, 1908)

40. Ясновидци и пророци

„Непрестанно се молете, за всичко благодарете, защото това е волята Божия за вас в Христа Исуса. Духа не угасяйте, пророчествата не имайте за нищожни. Всичко изпитвайте, доброто дръжте.” (1 Сол. 5:17-20)

„И ето, след това ще излея от Моя Дух върху всяка плът, и ще пророкуват синовете ви и дъщерите ви; старците ви ще сънуват сънища, и момците ви ще виждат видения. Също и върху роби и робини в ония дни ще излея от Моя Дух. И ще покажа личби на небе и земя: кръв, огън и стълбове дим.

Слънцето ще се превърне в тъмнина, и месечината - в кръв, преди да настъпи денят Господен, велик и страшен.” (Книга на пророк Йоил 2:28-31)

40.1. Едгар Кейси

Едгар Кейси е популярен медиум и лечител, който чрез самовъвеждане в хипнотично състояние, подобно на транс, е можел да отговаря на въпроси, свързани със здравето или далечното минало на Земята. Определял се е като практикуващ християнин, но ортодоксалните християни са оспорвали отговорите му по религиозните въпроси – например тези, свързани с прераждането и Акашовата летопис.

Кейси предсказва, че т.нар. битка на Армагедон започва през 1999 г. Той смята, че тази битка няма да е на Земята, а по-скоро е алегорично представяне на духовен конфликт между висшите Сили на Светлината с низшите

сили на мрака. Битката се води за контрол на следващите 1000 години от времето на Земята.

Целта на това сражение е да попречи на душите от долните области в астралния свят да се прераждат на Земята, което ще позволи само на напредналите души да се прераждат за следващите 1000 години. Едва след изтичането на тези 1000 години душите от долните области на астралния свят ще могат отново да се прераждат, но междувременно на Земята ще се е установило Царството Божие. Той казва:

„Човечеството живее в последните мигове преди Исус Христос да се върне на Земята. Земята се подготвя за това събитие. Войната между Силите на Светлината и силите на мрака става все по-интензивна. Човечеството е изправено пред опасността да бъде погълнато от силите на мрака."

Въпреки че Кейси разглежда битката на Армагедон преди всичко като символично представяне на битката в духовния свят между Светлината и мрака, той не изключва възможността и за земен конфликт. Предрича размирици в областта на пролива Дейвис, в Либия, Египет, Анкара и Сирия.

В други негови пророчества, отнесени приблизително към 2100 година, той вижда голяма част от сегашните крайбрежни области на САЩ под вода – за постоянно. Сред градовете, които ще изчезнат за сметка на океаните, са Лос Анджелис и Сан Франциско. Сериозни географски промени очакват и централните области на Северна Америка. През 1941 г., Кейси казва: „Много части от източното крайбрежие, но и от западното, пък и от централните области на САЩ, през идните години ще изчезнат за сметка на Атлантическия и Тихия океан. Това, което сега са брегове на сушата, ще бъдат дъната на океаните. Дори много от днешните бойни полета ще са океани, ще са морета."

40.2. Весел Айлерт за Последните дни

Фермерът Весел Дитрих Айлерт, известен още като Стария Яспер, е живял от 1764 до 1833 г. близо до Дортмунд, Германия. Това негово пророчество за Третата световна война за пръв път е публикувано през 1848 г.:

„В годината, когато ще започне войната, ще е възможно вече да се събере зърното, но не и овесът. Преди тази война ще бъде време на всеобщо вероломство. Хората ще разглеждат злото като добро и чест, а измамите — като учтивост. Ще има цялостна разруха в обществото. Войната ще започне на Изток. Тази война ще избухне много бързо. През вечерта човек ще е готов да обяви „мир, мир", но няма да има мир, а на сутринта врагът ще е на прага и наоколо ще кънти на война.

Ще трае само няколко дни, а тези, които могат да се скрият за тези дни, ще се спасят. И изтеглянето ще е много бързо. Някои ще потапят колите си в реките, иначе оттеглящият се враг ще вземе всичко със себе си. Хората от над половината свят ще се изправят един срещу друг. Господ ще изплаши двете воюващи страни с цялата Си мощ. Само неколцина руснаци ще успеят да се приберат у дома, за да разкажат за поражението си. Земята дотолкова ще се обезлюди, че жените ще трябва да работят на полето, а

седем девойки ще се бият за един мъж. Духовенството също ще е толкова разредено, че ще трябва да вървите седем часа, за да чуете литургия."

„В началото поляците ще се покорят на нападателите. След това обаче ще се бият с тях и ще получат свой цар. Франция ще бъде разделена за три дни. Испания няма да се намесва, но испанците после ще нахлуят [в засегнатите области] и ще помагат да се възстанови редът в църквите. Австрия ще бъде пожалена; всъщност там ще бъде доста добре. Известно време никой няма да седи на Римския престол... Това няма да е религиозна война, но всички, които вярват в Исус Христос, ще имат обща кауза. Често срещан знак за времето, когато ще се разрази войната, ще бъде всеобщото безразличие по религиозните въпроси и моралната деградация на много места. През това време вярващите ще бъдат наричани глупаци, а безверниците ще имат себе си за просветлени хора."

40.3. Пророчества от Алоис Ирлмайер

Немският пророк Алоис Ирлмайер (1894-1959) става прочут с ясновидските си умения след края на Втората световна война, когато помага на много хора да намерят родините и приятелите си. Както се случва обикновено, със славата идват и враговете – повечето му противници са го гледали с насмешка, но е имало и такива, които са го обвинявали в шарлатанство. Въпреки че няма данни Ирлмайер да е взимал пари за своята помощ, неколцина завеждат съдебно дело, за да докажат, че е измамник. Съдията – първоначално скептичен, поискал от пророка да каже къде е съпругата му и какво прави. Ирлмайер, макар никога да не е виждал жената на съдията, не само описал подробно заниманията ѝ в момента, но и как точно е облечена. Щом се разбрало, че описанието е съвсем точно, Ирлмайер бил освободен. Баварският пророк предрича годината на смъртта си, а най-известните му предсказания са за Третата световна война. На смъртния си одър казва: „Радвам се, че си отивам сега, за да не преживея нещата, които виждам, че се задават."

„Молете се за мир, братя! Защото това ще стане – ненадейно ще избухне нова война в Близкия Изток, при която множество военноморски сили ще се сблъскат с вражда в Средиземно море – положението ще е обтегнато до краен предел. Но в действителност искрата, която ще подпали войната, ще пламне на Балканите: виждам големец да пада, кървава кама лежи до него. Следва сблъсък след сблъсък. Двама мъже убиват трети, който е висшестоящ. На тях (двамата) пък са им платили други хора. Единият от убийците е нисък, мургав мъж, а другият е малко по-висок и светлокос. Мисля, че това е на Балканите, но не съм сигурен.

След убийството на висшестоящия още през нощта започват военните действия. Ясно виждам три числа – две осмици и една деветка. Но не мога да разтълкувам значението им и да посоча кога ще е времето. Войната започва преди изгрев. Разпространява се много бързо. Селяните си седят по кръчмите и играят карти, когато се явяват чуждите войници по прозорците и на праговете на вратите. Армията е от мъже, които изглеждат черни и

идват от изток, всичко става много бързо. Виждам тройка, но не разбирам дали са три дни, или три седмици.

Многобройни войски от изток навлизат в Белград, след което продължават към Италия. След това три бронирани машини като танкове веднага се отправят с изумителна скорост на север от Дунав, през Германия към Рейн. Няма никакви предупреждения. Всичко става толкова внезапно, че хората почват да бягат в панически ужас на запад. Главните пътища са задръстени от автомобили. И всичко, което се изправи пред бързите танкове по високоскоростните и широките пътища, ще бъде пометено. Вече не виждам дунавските мостове при Регенсбург. Почти нищо не е останало и от големия град Франкфурт. Долината на Рейн ще бъде опустошена, главно от (нападения по) въздух. Руснаците не спират пред нищо, докато се придвижват с трите си машини като танкове. Ден и нощ те препускат, за да стигнат до областта Рур, където са многото пещи и фабрики. С постоянство преследват тази си цел.

Ответният удар не закъснява отвъд широкото море. А жълтият дракон (Китай) напада Аляска и Канада по същото време, само дето не стига далеч. Танковете продължават да се движат, но с времето тези, които седят в тях, стават все по-черни. Разпръскват жълт прах в права линия.

Когато падне на земята, всичко умира, не остава ни дърво, ни храст, ни говедо, ни стръкче трева, всичко повяхва и почернява. Остават къщите. Не знам какво е това (жълтия прах) и не мога да кажа. Линията е много дълга. И всеки, който я прекрачи, умира. Нещо в танковете се поврежда и те се разпадат. От тях (хората, които ги управляват), никой няма да се върне.

Самолети разпръскват жълт прах между Черно море и Северното море. Така създават ивица на смъртта, право от Черно до Северното море, с широчината на половин Бавария. В тази област една тревичка не остава, камо ли да живеят хора. Руските подкрепления са прекъснати. От изток (спрямо Германия) се задават още бронетранспортьори. Но в тях всички вече са мъртви. Машините обаче продължават да се движат, изведнъж спират автоматично. При Рейн атаката най-сетне е преустановена. От транспортьорите нито един войник няма да се прибере жив.

Пилотите продължават да хвърлят техните малки черни кутии. Те експлодират, преди да стигнат земята, и така се разпръсква жълт или зеленикав прах. Всичко, до което се докосне, умира, независимо дали е човек, животно, или растение. Тези кутии са сатанински. Когато човек има досег с тоя прах, става черен и месото му пада от костите. Толкова силна е отровата. Никой от тези три армии няма се прибере у дома.

След това видях някой да идва по въздуха, от изтока. Пусна нещо в необятното море, след което последва нещо странно. Водата се издигна сама на височината на кула и падна обратно, след което всичко се потопи. И последва земетресение. Южната част на Англия потъна във водата. Една част... изчезна, когато нещото падна в морето. Държавите край моретата са силно застрашени от водата, защото вълните се издигат колкото сгради. И се пенят, като че са пред кипване. Изчезват острови. Част от земята потъва, ако пилотът пусне онова в морето. Кога ще стане това, не знам.

Голямата тъмнина настъпва по времето на войната и трае 72 часа. Ще притъмнее през един от дните през войната. От небето ще се изсипе град,

но от светкавици и гръмотевици, които ще накарат земята да се тресе. Казвам ви, не излизайте от домовете си през това време. Електрическите светила няма да светят, а само свещите. И който вдишва от прахоляка, ще получи гърч и ще умре. Не отваряйте прозорците, покрийте ги с черна хартия. Ветровете навън ще разнасят смъртоносния прах и мнозина ще измрат. След 72 часа всичко ще свърши. Но пак ви казвам: не отваряйте прозорците, нито гледайте през стъклата, а поддържайте светлината на свещите. И се молете! За това време (72 часа) ще умрат повече хора, отколкото през двете предишни световни войни.

Не отваряйте прозорците. Добичетата ще падат, тревите ще пожълтяват и съхнат, хората ще стават първо жълти, а после и черни. Ветровете ще носят смъртоносните облаци на изток.

Градът с желязната кула (Париж) ще падне от ръцете на собствените си хора. Те ще палят всичко. Ще е революция и всичко ще премине в диващина. Виждам големия град с желязната кула в пламъци. Но това е от самите му жители, не от тия, дето нападнаха от изток. Италия също е обзета от бяс. Мнозина се избиват и папата е принуден да бяга, но повечето от неговото обкръжение ще бъдат убити. Църквите ще бъдат срутени до основи.

В Русия настава революция и тя преминава в гражданска война. Труповете са толкова много, че не могат да бъдат извозени от улиците. Големците сред водачите на политическите партии ще се самоубият и с кръвта си ще измият своя огромен грях. Виждам червена тълпа с жълти лица, това е всеобщ бунт с ужасяващи убийства.

Кръстът отново е на почит. Народът на Русия вярва в Бог по нов начин. Те пеят песни за Възкресението и палят свещи пред иконите. От молитвите на християнството адското чудовище умира. И младите руснаци по нов начин вярват в това, че Богородица се е застъпила за тях.“

40.4. Креманско пророчество (Митар Тарабич)

Митар Тарабич (1829-1899) е един от великите, но забравени пророци в световен мащаб. Императорският двор се е правел, че не го забелязва, тъй като предсказал убийствата на двама князе (Михаил и Александър Обретенович), както и гибелта на цялата династия. Предсказва с голяма точност и собствената си смърт.

„Лошите ще донесат зло. Ще съсипят въздуха и водата, ще пускат разни отрови по сините морета, по реките и земята, а хората ще почнат да умират от някакви болести. Добрите и мъдрите ще видят, че целият им труд не струва и колкото лула тютюн, и ще се обърнат към себе си, към размишление. Колкото повече се обърнат към мисълта си, толкова по-близо ще са до Божията мъдрост, но всичко ще е напусто, защото злите вече ще са опропастили цялата земя и ще настане истински мор.

Хората ще бягат от градовете по селата и пак ще търсят планините и горите с трите кръста, та там да дишат и да пият вода. Онези, които избягат, ще спасят и себе си, и потомството си, но не всички и не задълго, защото ще се яви страшен глад. Храна по градовете и селата ще има, но ще е отровена. Повечето ще ядат и за да се наядат, ще тъпчат всичко в устите си

и от това ще умрат. Онзи, който пости и изпости, той ще оцелее, защото Свети дух ще го пази и ще е Богу мил. В друго пророчество Тарабич казва, че Сърбия и Балканите като цяло няма да са засегнати колкото останалия свят. Но все пак и тук ще се носят части от отровите, а от самолетите на воюващите щели да падат трупове по балканските градове и села.

40.5. Пророчествата на Мама Шиптън

Истинското име на Мама Шиптън е Урсула Сонтейл. Тя е родена през 1488 г. в пещера, близо до древен извор, на който са приписвани магически качества. От съвсем ранна възраст Урсула проявявала пророчески умения и можела да изцелява много болести.

Постепенно хората почнали да я наричат с името Мама Шиптън, тъй като се отнасяла с любов и загриженост към проблемите на всеки човек. Тя записвала пророчествата си в стихове, но, за разлика от Нострадамус, нейните думи не са толкова трудни за разтълкуване. Тук публикувам две нейни пророчества, в превод от Иван Стаменов:

В едни от времената далечни и чудни,
жените ще изглеждат напълно налудни.
На мъже ще се правят, панталони носят,
Къдриците си режат, като че ливади косят.

Крачат безсрамно, нагло въртят си очите,
досущ вещици, липсват им само метлите.
Мъжете възседнали са ръмжащи лами,
които поглъщат реколтата сякаш сами.

Хората вече летят, като птиците на юг,
Не помнят нито що е кон, ни що е плуг.
Горните знаци ще се виждат от всеки,
до тия бъдни дни водят всички пътеки.

Любовта ще погине, сватбите ще намалеят.
Народи чезнат, малко бебета ще се смеят.
Съпругите стареят сред кучета и котки.
А мъжете са лакоми свине, съвсем не кротки.

В година деветнайсет и двайсет и шеста (1926)
къщите не ще бъдат от леки пръти и слама.
Някъде тогава се задава и Войната голяма,
в която огън и меч ще свистят над земята.

Когато картините оживеят и звуци издават,
лодки като риби в дълбините морски ще плават.
Когато мъже в железни птици подпалят небето,
половината свят, цял в кръв, ще е в небитието.

И всички тия, дето края на тоя век дочакат,
да не чакат още – бягството си да не протакат.
Да се спасяват по горите и високите планини,
в мочурища и сред диви, забравени старини.

Защото бури идват с тътен, океаните бушуват,
когато Габриел покаже колко хората струват.
И когато своята тръба чудодейна той надуе,
стари земи гинат, нови изникват – ще се чуе.

Един пламтящ дракон виждам да лети на небето,
шест пъти обиколи Земята, изчезва му опашлето.
Хората треперят от страх и пълно отчаяние
при всяко негово явяване, пред силното сияние.

Седем дни и седем нощи ще се наблюдава,
хората ще гледат нагоре приижданата слава.
Вълни се надигат, с поглед не можеш ги обхвана,
от бреговете сушата отхапаха — точно тъй стана.

А навътре ще почнат да ръмжат планините.
И трусове ще люлеят равното в низините.
Нахлуват морските води, забързани и лудешки.
Като потоп заливат земите и звучат нечовешки.

Човечеството се свива по местата блатисти,
Брат брата ругае, а думите — много нечисти.
Зъбят се един на друг, бият се, убиват,
докато храната си в хълмовете скриват.

Погрознели от ужас, на лъжи са способни.
И убиват крадци, насилници — себеподобни.
Хората бягат далеч от внезапните наводнения.
Трепят, насилват, кървави реки от престъпления.

А всичката пролята кръв от човешки ръце
ще даде на сушата тъжно и отвратено лице.
И когато драконовата опашка се отдалечава,
човек забравя, смее се, животът продължава.

За хората е късно — твърде късно за изкупление.
Човечеството е заслужило туй изтребление.
Усмивки, прикриващи човешкото високомерие,
ще ядосат боговете, те на хората нямат доверие.

А те, боговете, обратно дракона ще изпратят
да запали небето, опашката му ще разклатят.
И тя ще се откъсне, Земята ще удари и пробие,
а сред хората и цар, и роб ще тича да се скрие.

Но скоро хората от бърлогите си ще изникнат,
водата ще чезне и ще търсят извори да бликнат.
И преди океаните на бреговете да преминат,
мнозина от силната жажда ще се споминат.

И ще се напукват и цепят наново земите.
Не вярвате? След време туй ще проверите.
А на някаква суша, която е много далече,
виждам хора – о! – твърде малко са вече.

Ще напуснат свойто сигурно възвишение,
ще бродят по земята и ще бъде брожение.
И който оцелее, не ще намери нищо готово,
ще трябва да гради човечеството наново.

Каквато знаем я днеска, не ще бъде Земята,
твърди, сухи и пусти са на океаните дъната.
Не всяка от душите човешки ще загине,
щом опашката на дракона мине и замине.

Водата не всяка от земните суши ще покрие,
а на места ще мирише, море не ще ги измие.
Ще се разлагат трупове — зверски и човешки,
тревите съхнат, и за тях времената са тежки.

И тия, дето им е писано да продължат живота,
с години за дракона ще си спомнят с неохота.
Но времето намира начин спомена да чисти.
Не вярвате? Ще бъде писаното на тия листи!

Ще се яви една змия сребриста на небето,
преди да почнат новите градежи в полето.
От нея същества с лик невиждан ще слязат.
И в общение с хората поумнели ще влязат.

Тези създания и по своя разум са различни,
ще просветят човеците — ще са си прилични.
Новата раса ще говори, а човек ще се учи
как с любов се живее и че така ще сполучи.

Ще дойдат децата със второто зрение,
Божи дар за новото поколение, което
ще расте красиво, скромно и щом е готово,
Златната епоха ще е почнала наново.

Опашката на дракона явява се знамение
за човешкия край, за бъдещото падение.
А преди това пророчество да проверите,
мен като вещица на клада ще изгорите.

Тялото се пърли, свободна става душата.
Мислите, че богохулства ми ръсят устата.
Грешите! За написаното нека всеки научи.
Каквото прочетохте, това и ще се случи.

* * *

Тези знаци ще са на всекиго пред очите,
щом хората крайно покварят си душите.
Мъже ще съсипват на децата живота,
nосягат им като на жени — с охота.

Човек ще мисли единствено за парите,
долни ще са делата, безчет — лъжите.
И човек ще върви като на сън, замаян,
встрани не поглежда, и богат, и окаян.

И мъже в желязо подвизи ще правят,
с железни каруци, конете се забравят.
Царете ще дават лъжливи обещания,
празни думи са техните занимания.

А народите ужасяваща война кроят,
невиждани неща тепърва предстоят.
Растат данъците, животът пропада,
от народите всеки един ще страда.

Но и по-явен знак ще види човек,
когато премине в следващия век.
Три спящи планини дъх си поемат,
пръскат кал и лед, животи отнемат.

А трусове поглъщат град след град
в земите на още неизвестен свят.
Двама християни взаимно се давят,
стенат народите, но нищо не правят.

А жълтата страна ще натрупа сила,
щом могъщата мечка вече е покорила.
Всеки от тези могъщи тирани ще реве,
че света не е могъл да раздели на две.

А делата им ще дадат плодове гнили,
с чумата си много народ ще са избили.
Лекарите ще търсят лек за тая зараза.
Напразно — тя е по-ужасна от проказа.

О, ще дойдат всички знаци черни,
писанията ми до едно са верни.

40.6. Виденията на Зинер ван Ренсбург

Николас Петер Йоханес ван Ренсбург (1862 –1926) е южноафрикански селянин, наричан от сънародниците си Зинер, което означава „гадател“.

Понякога виденията му засягали международни събития, сред които и такива като началото на Първата световна война и възхода на комунизма. Ван Ренсбург понякога не е можел да тълкува виденията си. Тези, описани по-долу, все още са свободни за интерпретации, като мнозина вярват, че се отнасят за бъдещи събития.

• Изходът от Бурската война

• Голямата грипна епидемия през 1918 г.

• Англия губи всичките си колонии

• Атомната катастрофа в Чернобил на 26 април 1986 г.

• Разводът и трагичната смърт „при автомобилна катастрофа на една красива английска лейди, която ще бъде оплаквана от целия свят“. (Лейди Даяна)

• Англия ще бъде поразена от седем ужасни беди (plagues – болести, наказания), когато наближи Третата световна война

• Гражданска война в Босна

• Япония ще бъде унищожена от земетресения

• Расовото насилие ще се разрази по целия свят, след като дойде новият век и започне Третата световна война, в която Германия и Америка ще воюват като съюзници

• Лазерни оръжия? Страховито е да четем предсказания, правени през 1920 г., в които се говори за Третата и Последна война в началото на 21 век, в която армиите на света ще ползват нещо, което ван Ренсбург описва като «ужасни електрически лъчи, които сеят смърт и унищожение отдолу и отгоре, като напояват земята с кръв».

Ван Ренсбург описва събитията на бойните полета по света с такива детайли, сякаш самият той е непосредствен свидетел. През 1918 казва:

„Виждам, че се задава време, когато целият свят ще бъде разтърсен. Това ще бъде началото на Третата, която ще бъде и последна световна война, и всичко ще бъде объркано. Тогава видях една змия да лежи на изораната земя. Не виждах главата или опашката й. Тогава видях и моята дъщеря – Анна, която седеше и пишеше, и осъзнах, че когато дойде това време, никой по света няма да може да разбере главата или опашката (да хване края – бел. прев.) на моите пророчества. След това помолих дъщеря ми да записва виденията ми, за да може всеки да разбере, когато онова време настъпи.“

Светът (особено Англия, Франция и САЩ): Америка и Англия ще банкрутират и силно ще задлъжнеят. Англия ще бъде напълно унищожена. Дори земята (на британците) ще се изпари след едно руско нападение на Европа през Турция, при което ще бъдат ползвани ужасни оръжия. (Вижте пророчествата на Алоис Ирлмайер – бел. прев.)

Нападението (на руснаците) ще бъде спряно във Франция от германо-американски сили. Ван Ренсбург уточнява, че Германия ще получи нова «невиждана по-рано» технология от Америка, която те (немците) ще ползват за спирането на руската инвазия. САЩ няма да могат да реагират вед-

нага заради една жестока атака върху техните войски, земя и финанси.

Проблемите на Южна Африка – продължава ван Ренсбург – ще са много по-незначителни в сравнение с тези на други държави и няма да са толкова жестоки, тъй като Бог ще изпрати силата и благословията Си. ЮАР ще стане сигурно убежище за християните по цял свят.

40.7. Умберто Еко описва Антихриста

В творчеството на Умберто Еко неведнъж се засяга темата за розенкройцерите и езотеричното християнство, както и за упадъка в съвременната църква. В „Името на Розата" той описва пришествието на Антихриста в доста подробности. Дали това се дължи на посвещение, на натрупани знания, на фантазия или на писателско ясновидство - не зная - но си заслужава да се замислим над думите му.

„Казано е, че когато наближи времето, на запад ще се надигне един крал чужденец, властелин измамник, безбожник, човекоубиец, безчестен, жаден за злато, ловък хитрец, злосторник, враг на вярващите и преследващ вярващите. И когато той дойде, среброто не ще бъде ценено, ще се цени само златото! Знам, знам, вие, дето ме слушате, сега бързате да си направите сметката и да разберете дали този, за когото говоря, прилича на папата, на императора или на френския крал, или на когото си щете, за да можете да кажете: той е мой враг и аз съм на страната, която ще ми донесе изгода! Но аз не съм чак толкова наивен да ви посоча определен човек; когато се появява, Антихристът се появява у всички и за всички и всеки е част от него.

Той ще бъде сред бандите разбойници, които ще плячкосват градове и цели краища, ще бъде във внезапните небесни поличби, където ще се появяват изведнъж дъги, рога и огньове, а в същото време ще заехтят мучащи гласове и морето ще започне да ври. Казано е, че хората и зверовете ще почнат да раждат змейове, но това означава, че сърцата ще се изпълнят с омраза и ще пораждат раздори; не се оглеждайте да търсите зверовете от миниатюрите по пергаментовите листове, които ви доставят такова удоволствие! Казано е, че младите невести ще родят деца, които ще притежават способността да говорят като възрастни, те ще бъдат вестители на това, че времената са назрели, и ще поискат да бъдат избити.

Но не търсете из селата в долината, знаещите много деца вече бяха убити сред тези стени! И подобно на тия от пророчествата те бяха и четириногите деца, и призраците, и зародишите, които би трябвало да пророкуват още в утробите на майките, изричайки вълшебни заклинания. Знайте, всичко е писано! Писано е, че многобройни ще бъдат вълненията сред хората, сред народите, в църквите; че ще се надигнат престъпни пастири, извратени, презиращи, ненаситни, жадни за удоволствия, жадни за печалба, наслаждаващи се на празнословия, самохвалци, надменни, лакоми, нагли, потънали в сладострастие, стремящи се към суетна слава, врагове на Евангелието, готови да се откажат от тясната врата, да презрат истинското слово и ще ненавиждат всяка проява на милосърдие, не ще се разкайват за греховете си и поради това сред народите ще зацарят недоверие, омра-

за, престъпност, жестокост, завист, безразличие, кражба, пиянство, невъздържаност, похотливост, плътска любов, прелюбодеяние и всички други пороци. Ще изчезнат скръбта, смирението, миролюбието, бедността, състраданието, дарът на плача...

И точно в този миг — точно в този миг — проехтя гласът на Хорхе — богохулникът Антихрист ще се появи отново на Земята, тъй като иска да подражава на нашия Господ-Бог. Тогава (сиреч в наше време) ще бъдат пометени всички кралства, ще зацарят глад и бедност, ще има липса на жито, ще настъпят страшни люти зими. И чадата от това време (а то е нашето време) не ще имат кой да управлява имотите им и да пази в хамбарите храната и ще има да се мъчат по пазарите, където се купува и продава. Блажени ще бъдат тогава тези, които няма да са вече между живите или които живеят и ще съумеят да оцелеят! Тогава ще се появи синът на гибелта, врагът, който се перчи и самопрославя, и ще проявява какви ли не добродетели, за да измами цялата Земя и да се наложи над праведните.

Сирия ще се продъни вдън земя и ще оплаква своите чада. Киликия ще надигне глава, докато не се появи този, който е призван да я съди. Дъщерята на Вавилония ще се надигне от престола на своя блясък, за да пие от чашата на горчивината. Кападокия, Ликия и Ликаония ще превият гръб, защото цели тълпи ще бъдат пометени от покварата на тяхната престъпност. Навсякъде ще се появят станове на варвари и бойни колесници, за да сложат ръка на земите. В Армения, в Понт и във Витиния младенците ще загинат от меч, момичетата ще попаднат в плен, синове и дъщери ще вършат кръвосмешение, Писидия, която се превъзнася от собствената си слава, ще бъде повалена, мечът ще разполови Финикия, Юдея ще навлече траурни одежди и ще се приготви за деня на своята гибел поради собственото си безчестие. Тогава навсякъде ще зацарят покруса и отчаяние, Антихристът ще завладее Запада и ще разруши всички пътища, ще държи в ръце меч и искрящ огън, и ще изгаря с ярост и пламък: богохулството ще бъде неговата сила, лъжата — негова ръка, дясната ръка ще носи разруха, лявата — мрак...

Ще зацари пълно безредие, децата ще вдигнат ръка срещу родителите си, съпругата ще започне кроежи срещу съпруга си, съпругът ще дава под съд съпругата, господарите ще се отнасят нечовешки със слугите, а слугите ще престанат да се подчиняват на господарите, никой няма да уважава повече възрастните, юношите ще поискат властта, всички ще гледат на труда като на безполезна мъка, навсякъде ще звучат песни, прославящи слободията, порока, разюздаността на нравите.

Ще последва огромна вълна от изнасилвания, прелюбодеяния, клетвопрестъпничества, грехове против природата, какви ли не злини, предсказания и магьосничества, в небето ще се появят летящи тела, сред добрите християни ще плъпнат лъжепророци, лъжеапостоли, покварени люде, измамници, магьосници, насилници, скъперници, клетвопрестъпници и фалшификатори, пастирите ще се превърнат на вълци, свещениците ще лъжат, монасите ще пожелават светските неща, бедните не ще се притичват на помощ на началниците, властниците ще бъдат безмилостни, праведните ще станат свидетели на неправди.

Всички градове ще бъдат разтърсени от земетресения, навсякъде ще

тръгнат болести, бурни ветрове ще надигнат земята, полята ще бъдат заразени, морето ще изпуска черна слуз, на луната ще станат нови, непознати досега явления, звездите ще се отклонят от обичайния си ход, други — неизвестни — ще започнат да браздят небето, лете ще вали сняг, а през зимата ще има страшни горещини. И ще настане времето на края и краят на времето... През първия ден в третия час на небесния свод ще проехти силен мощен глас, от север ще се зададе пурпурен облак, следван от гръм и мълнии, и над земята ще се излее дъжд от кръв. През втория ден земята ще бъде повдигната от мястото си и през небесните врати ще премине димът от голям огън. През третия ден земните бездни ще се разтърсят от четирите краища на Вселената. Небеснят свод ще се разтвори, въздухът ще се изпълни със стълбове дим и ще вони на сяра до десетия час.

Рано сутринта на четвъртия ден бездната ще се разтопи, ще се разнесат тътени и зданията ще рухнат. На петия ден в шестия час ще изчезнат светилата и Слънцето, над света ще падне мрак до вечерта, като звездите и луната ще престанат да греят. На шестия ден в четвъртия час небеснят свод ще се разцепи от изток на запад и ангелите ще могат да гледат Земята през небесния процеп, а всички, които са на Земята, ще могат да видят ангелите, които гледат от небето. Тогава всички хора ще се скрият в планините, за да избягат от погледа на праведните ангели. На седмия ден ще се появи Христос в сиянието на своя отец. И тогава ще бъдат съдени добрите и те ще се възнесат във вечното блаженство на плътта и душата.

Но не за това ще размишлявате тази вечер, горделиви братя! Грешниците не ще видят зората на осмия ден, когато от изток ще се надигне сладък и нежен глас досред небето и ще се появи онзи ангел, който има власт над всички останали свети ангели, и всички ангели ще потеглят заедно с него, седнали на колесница от облаци, изпълнени с радост, и ще препускат бързо по въздуха, за да освободят избраните, които са повярвали, и всички заедно ще се радват, загдето този свят е бил разрушен!"

41. Предания и народни поверия

„Ще чувате боеве и вести за войни. Внимавайте, не се смущавайте, понеже всичко това трябва да стане; ала туй не е още краят." (Матей 24:6)

Мъдрец от племето лакота в Сев. Америка: „Предричам, че събитията ще стигнат дотам, че Бог ще направи преврат на Земята. Той е много ядосан. И това е най-вече заради жестокостта на белия човек. Ще има много плач и ридания. Не ми се сърдете, но ще стане. Няма начин да избягате от определеното. Бог ще премахне лудостта по Земята. Можете да видите предупредителните знаци. Ще има земетресения. Половината от Калифорния и половината от Вашингтон и Орегон ще отидат под водата. Същото ще е на изток и на юг. Ще има изригвания на вулкани, земни трусове и урагани."

41.1. Индуски пророчества за края на Кали Юга

Апокалипсисът, според вярванията на хиндуистите, е естественият за-

вършек на Тъмната епоха. Бог Вишну вече на няколко пъти е спасявал човечеството, като се е явявал като вестител в различни форми. Смята се, че скоро ще се появи отново, този път като Калки – бял кон, който ще унищожи съвременния свят, за да изведе хората на по-високо ниво на съществуване.

Всички царе, които обитават Земята през Кали юга, са лишени от мъдрост; водещата сила при тях е гневът; търсят удоволствията винаги и навсякъде; живеят в лъжа и поквара; предизвикват смъртта на жени, деца, свещени животни; имат силно предразположение да отнемат и най-незначителните вещи на другите; слабохарактерни са, стремглаво се насочват към властта, само за да паднат скоро след това.

Хората като цяло живеят кратко. Водени са от амбиции, в които няма добродетели. Алчността при тях е водещата сила. Склонни са да следват порочните обичаи на други народи и да ги правят свои. Самовлюбените и най-дивите сред хората са на особена почит от владетелите. Божественото и разумното в епохата Кали Юга е слабо, затова хората вършат грехове в мислите, думите и делата си.

Идват чуми, нелечими болести, глад, суша и всякакви природни бедствия. И колкото повече Кали юга отива към края си, толкова повече зачестяват следните явления:

• Мнозинството от хората се предава пред алчността и нетрайните отношения.

• Болните амбиции, лошото образование, лошите сделки и нищожните приходи предизвикват страхове.

• Все по-чести аборти; удоволствията са единствена причина за много бракове.

• Похотта е основното, което определя облика на жените.

• Земята се цени само заради нейните природни богатства.

• Парите се смятат за единствения признак за благородство.

• На почит са тези, които имат най-много материални вещи.

• Водата (която е и символ на живота) намалява по сушата.

• Дръзкото и арогантно отношение е равносилно на начетеност.

• Хората се преценяват по дрехите.

• Властни мъже с много грехове управляват цялото човечество.

• Потиснати от алчността на своите водачи, хората се укриват в долините между планините, където събират мед, зеленчуци, корени, плодове, птици, цветя и друго за преживяване.

• Хората оголяват до степен, в която ще се покриват с кори на дърветата и листа.

След Тъмната епоха настъпва Сати юга - Епохата на Светлината, известна още като Ерата на Водолея или Царството Божие.

41.2. Последните дни според индианците хопи

Индианците от племето хопи разказват, че когато настанал всемирният потоп, сключили договор с Пахана, пратеника на Великия дух. Той ги отвел на сигурно място на Острова на костенурката (Северна Америка), къ-

дето да живеят, а те му обещали, че ще пазят древното учение до неговото завръщане. Пахана, когото хопите наричат и Белия брат, ги предупредил, че след много години ще дойдат хора, които ще приличат на него, но няма да донесат любов и мъдрост, а своята поквара. И когато бледоликите дойдат, ще отнемат земята на хопите и ще ги подмамят да живеят като злодеи. Макар да се задавали тежки времена, хопите трябвало да пазят ревностно своето учение и да се пазят от насилието. Ако съумеели да спазят своето обещание, Великия дух щял да бъде пробуден и на тяхната земя. Тъй като бледоликите щели да приличат на Белия брат, той им казал, че ще го познаят, защото ще носи бели дрехи с червено наметало и ще дойде с двама съюзници. Преди това обаче злите сили ще върлуват и много народ ще се изгуби при Третото разтърсване на Земята (Третата световна война).

Хопите щели да оцелеят, ако повечето от тях останат верни на древната мъдрост. А когато дойде новият век (Епохата на Светлината), истинският Бял брат ще разкрие на човечеството своя велик план как хората да придобият вечния живот. Земята отново ще е красива и изобилстваща на живот и храна. Тези, които оцелеят за новата епоха, ще си поделят всичко поравно. Отделните цветове (на човешките раси) ще имат общ език.

Според техните пророчества Третото разтърсване ще дойде от народите, които първи получили Светлината (тоест от източните народи). Щом войната дойде в Америка, държавата на бледоликите ще бъде унищожена чрез „урни с прах", които ще падат на земята и ще карат реките да кипят. От тия урни тревата няма да расте в продължение на години, а сред хората ще се явяват нови болести. Никой няма да може да ги лекува.

За предвестник на Третото разтърсване се смята появата на звездата, която хопите наричат Кахина (вж. „дракона" на Мама Шиптън) – тя ще свети на небето в синьо. Тогава Острова на костенурката може да се „преобърне два или три пъти", океаните „да си подадат ръка" и да се „срещнат с небето". Хопите наричат това бедствие Кояанискатси, което се превежда като „свят извън хармония" или „живот, който зове за нов път".

Умиращият водач на хопите – мъдрецът Бялото перо – казва преди смъртта си: „Моят народ очаква Пахана, Белия брат от звездите, който ни напусна. Чакат го и братята ни (от другите племена) по тая земя. Той няма да е като белите мъже, които виждаме днес. Преди много години бяхме предупредени за тяхната жестокост и алчност. Ние чакаме Пахана. Защото той ще донесе символите и липсващото парче от плочата, пазена от най-великите ни мъдреци. По него (липсващия със) ще познаем истинския Бял брат. Четвъртият свят ще свърши много скоро и ще започне Петият свят. Това го знаят всички мъдреци. Предупредителните знаци се явяват от много години, а остават съвсем малко."

Мъдрецът Бялото перо изброява предсказаните знаци:

„Това е Първият знак: Казаха ни, че ще дойдат хората с бяла кожа, дето ще приличат на Пахана, но няма да живеят като Пахана, а ще вземат земята ни за тяхна. Знаехме, че ще убиват враговете си с гръм."

„Това е Вторият знак: По нашите земи ще се движат въртящи се колелета, от които ще се носят звуци. Когато е бил млад, моят баща е видял сбъдването на това пророчество. Бледоликите са возели семействата си в каруци през прериите."

„Това е Третият знак: Странно същество като бизон, но с много дълги рога ще покрие Земята на големи стада. Аз, Бялото перо, лично съм виждал говедата на бледоликите."

„Това е Четвъртият знак: По Земята ще пълзят змии от желязо." (Явно има предвид влаковете или железопътните релси.)

„Това е Петият знак: Земята нашир и надлъж ще е прекосявана от мрежи като на паяците." (Най-вероятно електроснабдителните мрежи.)

„Това е Шестият знак: Лицето на Земята ще е прорязано от реки от камък, които на Слънце ще рисуват картини." (Пътищата, над които в горещо време се образува мараня и ефекти като при миражите.)

„Това е Седмият знак: Ще чувате за морета, които стават черни, а много живинки измират от това." (Вероятно чрез химически оръжия в океаните)

„Това е Осмият знак: Ще видите младежи, които ще носят косите си дълги, също като на моя народ, и ще идват да общуват с нашите племена, да се учат от нашата мъдрост." (Вероятно движението на хипитата.)

„А това е Деветият и последен знак: Ще чуете за планина в небесата, която ще падне на Земята със силен тътен. Ще се яви като синя звезда. Много скоро след това обредите на моите хора ще секнат. Това е знакът, че голямото унищожение наближава. Светът ще се клати насам и натам. Бледоликите ще се бият с хора от другите острови (континенти), с тия, дето имат първата искра на мъдростта. Ще се издигат множество стълбове от пушек и огън, каквито съм виждал бледоликите да правят недалеч оттук в пустинята. Само че тия (пушеци), дето предстои да се издигнат, ще донесат болести и небивал мор. Много от хората ми, които разбират пророчествата, ще се спасят. Ония, които останат да живеят в земите на моя народ, също ще оцелеят. След това ще има много да се строи наново. И скоро след това, много скоро Пахана ще се върне. Той ще води със себе си изгрева на Петия свят. Той ще посее семената на разума в сърцата на хората. Още сега някои семена биват посявани и те ще изгладят пътя към началото на Петия свят. Но Бялото перо няма да е жив да го види. Стар съм и умирам. Вие, ако така е определено, ще го видите. Скоро, много скоро..."

Вероятно Кахина ще е метеорит, за който тепърва ще се говори. Това се подразбира от по-детайлните пророчества на други народи, а и от Откровението на Йоан (6:12-17):

„И ето, стана голям трус, и Слънцето стана черно като струнено вретище, и месечината стана като кръв; звездите пък небесни паднаха на земята, както смоковница, разлюляна от силен вятър, хвърля незрелите си смокини; и небето се дръпна и се нави като свитък, и всяка планина и остров се отместиха от местата си; и земни царе, и велможи, и богати, и хилядоначалници, и силни, и всеки роб и свободник се скриха в пещери и планински скали, казвайки на планините и на скалите: паднете върху нас и скрийте ни от лицето на Оногова, Който седи на престола, и от гнева на Агнеца, защото дойде великият ден на гнева Му, и кой може устоя?" (6:12-17)

Колкото до Пахана, при хопите винаги е имало съмнения, че вече може да се е върнал. Тъй като се вярва, че Белият брат ще се върне от изток, мъдреците от това древно американско племе са подлагали на изпити всеки испано- или англоговорящ, за когото са имали подозрения. В изпитите са търсели сходства в духовните вярвания и подпитвали за липсващото пар-

че от каменната плоча. Всички се провалили, независимо дали проверяваният е бил католик, баптист, или от мормоните. Мъдреците на хопите винаги си тръгвали разочаровани.

41.3. Пророчества на чероките и чипеуа

Пророците на племето чероки са предсказали първите световни войни, които наричат Първо и Второ разтърсване на Земята. Очаква се и Третото, което според пророчествата им ще бъде предшествано от следните знамения:

Бледоликите ще строят къщи и ще ги пращат на небето. Вероятно са имали предвид совалките и космическите станции. И когато хората започнат да се качват редовно до тези небесни къщи, това ще е знакът, че Великият дух скоро ще сграбчи Земята, но този път не с една, а с двете си ръце. Така Великият дух ще разтърси Земята за трети път. По това време Земята ще е покрита от такива селища, с високи сгради и толкова обширни, че когато човек ходи сред тях, няма да вижда нищо извън тях. Селищата ще са от камък, цели прерии от камък.

Пророците казват, че ще дойдат времена, когато сутрин Слънцето ще изгрее над селищата от камък, но когато залязва, от поселенията на бледоликите ще е останал само дим на земята. И хората ще чезнат сред пушеците, включително и от местните китуваги, понеже не са се събудили и не са напуснали прериите от камък. Така щяло да почне Третото разтърсване на Земята. То ще е много силно, но пророците са убедени, че местните чероки ще преживеят кошмара. И така червената раса ще се обедини с оцелелите от другите три раси от краищата на света, като четирите цвята ще споделят мъдростта си в новия ден. И ще бъде мир на Земята.

Мъдреците на племето чипеуа за природните бедствия:

• Земетресения на необичайни места от Северна Америка
• Невиждани наводнения
• Все по-честа поява на урагани с повишена разрушителна сила
• Пожари, които се разпростират на обширни територии
• Въздухът ще придобие зеленикав цвят заради урни с много отровен прах, който злодеите ще пръскат по земята. На тези, които пускат урните с праховете, ще им се върне същото.
• Замърсяването на природата ще нараства
• По-чести самолетни катастрофи
• Инциденти с плавателни съдове
• Трагедии в увеселителни паркове

И за Епохата на Любовта:

• Пълно равенство между хората
• Отказ от месна храна
• Преустановяване на природните бедствия
• Земното магнитно поле ще се ползва като безвреден източник на енергия
• Повдигане на индианските народи, след като всички оцелели народи ще споделят общ, природосъобразен начин на живот.

41.4. Френски пророчества за Последните времена

Liber Mirabilis е сборник от средновековни пророчества, за пръв път публикуван в 1524 г. През 1831-ва Жан де Ватигеро го превежда от латински на френски. Следното анонимно апокалиптично пророчество е от тази книга:

„Всички елементи ще се изменят, защото е необходимо цялото състояние на вековете да се промени. Със сигурност много места на Земята ще бъдат в ужасно положение на разруха и всички живи същества ще бъдат погълнати. Множество могъщи селища и градове ще се разпилеят и ще рухнат при земетресения. Моретата ще изреват и ще се надигнат срещу цялата суша. Въздухът ще мирише и ще е замърсен заради нечистотата и несъгласието между хората. И заради чумата въздухът напълно ще се промени, заради него ще плъзнат болести, ще е съвсем развален.

Хората ще станат като животни от разните нови болести. Те ще бъдат повалени и ще умират внезапно. Неописуема чума ще се разпространи от неочаквания и страшен недоимък (глад), и ще измъчва хората. За целия свят идва голямо страдание и няма място на Запад, където то да не намери място."

Във френския сборник Voix Prophetiques (1872) се съдържа едно пророчество за война между Изтока и Запада:

„Ще се разрази ужасна война. Врагът ще дойде от Изток като приждащ потоп. Вечерта ще казват „мир, мир", но на следващия ден ще са пред вратите ни. В годината на войната ще има ранна и хубава пролет. Кравите ще ходят в избуялата трева на априлските ливади. Ще може да се жъне житото, но овесът – вече не.

Войната, при която едната половина на света ще се противопостави на другата половина, няма да продължи дълго. Господ ще изплаши воюващите страни, като предизвика страховито природно бедствие."

За френската монахиня Мари Жули Жанет (1850-1900) се твърди, че е живяла без сън, храна и вода. Макар да е била прикована на легло в своята напреднала възраст, все още имала лице като на млада девойка. През 1891 тя пророкува:

„Ще има тридневен мрак повсеместно в природата; тези три нощи и два дни ще са като една непрекъсната нощ. Запалените свещи ще са единствената светлина на разположение. Една-единствена свещ ще гори в продължение на три дни (алегория за вярата – бел. авт.). Но в домовете на безбожниците и тези, които не са намерили Господ във всичкото това (страдание), ще вълруват лоши духове в най-страховитите съчетания и ще издават нечувани по-рано странни звуци. Червени облаци като кръв ще се движат през небесата. Ще падат гръмотевици в тези къщи, но няма да изгасят светлината на свещите. Нито ветрове, нито буря, нито земетръс ще навредят на запалените свещи. Пукнатини и тътени ще разтърсват Земята. Невероятна светкавица ще удари улиците по начин, невиждан дотогава. Земята ще се тресе до основите си.

Водите на Океана ще станат на пяна върху сушата и ще връхлитат на-

сипите. И цялата Земя ще се превърне в гробище. След това ще настане голям глад. Кризата ще настъпи много бързо, а наказанието ще е едно и също по целия свят."

41.5. Норвежко пророчество за Последните дни

Възрастна жена (на 90 години) от Валдрес, Норвегия, през 1968 г. имала видение. Пастор Емануел Минос провеждал служби, където тя живяла. Той се срещнал с нея и тя му разказала виденията си. Той ги записал, но ги смятал за твърде неразбираеми, затова ги прибрал в едно чекмедже. 30 години по-късно, след като световните събития започнали да правят пророчествата по-разбираеми, той споделя записките си с всички. Жената от Валдрес била много будна, благонадеждна и заслужаваща доверие християнка – с добра репутация сред всички, които са я познавали. Тя разказала:

„Видях времето точно преди идването на Исус и избухването на Трета световна война. Видях събитията със собствените си очи. Видях света като глобус, видях и Европа – страна след страна. Видях Скандинавия. Видях Норвегия. Видях определени неща, които ще се случат точно преди завръщането на Исус, и точно преди да се случи последното бедствие. Такова бедствие, каквото никога не сме преживявали."

Тя отбеляза четири вълни:

1. Първо, преди Исус да дойде и преди да избухне Третата световна война, ще има такова „разведряване", каквото досега не е имало. Ще има мир между свръхсилите на Изток и Запад, и ще има дълъг мир. (Това е казано през 1968 г., когато Студената война беше в кулминацията си. – Ем. Минос) През този период на мир ще има разоръжаване в много страни, също и в Норвегия, и няма да бъдем подготвени, когато войната дойде. Третата световна война ще започне по начин, който никой не е очаквал и от неочаквано място.

2. Небивало охлаждане ще обхване християните – отпадане от истинското, живото християнство. Християните няма да бъдат отворени за проницателно проповядване. Те няма, както в по-предишните времена, да искат да слушат за грях и благодат, закон и евангелие, покаяние и изкупление. Вместо това, ще дойдат заместители: преуспяващо (щастливо) християнство. Важното ще бъде да имаш успех, да си нещо; да имаш материални неща, неща, които Бог никога не е обещавал по този начин.

Църквите и молитвените домове ще бъдат все по-празни и по-празни. Вместо проповядването, с което сме свикнали от поколения – да вземеш кръста си и да следваш Исус, в църквите ще нахлуят развлечения, изкуство и култура. Това ще нарасне значително точно преди завръщането на Исус.

3. Ще има морално разложение, каквото стара Норвегия никога не е преживявала. Хората ще живеят заедно като семейство, без да са сключили брак. Много нечистота преди брака и много изневяра в брака ще станат естествени, общоприети и ще бъдат оправдавани от всеки ъгъл/гледна точка. Това дори ще навлезе в християнските среди и ние ще го търпим/приемаме – дори противоестествения грях. Точно преди завръщането на Исус ще има телевизионни програми, каквито никога не сме виждали.

(Телевизията току-що е навлязла в Норвегия през 1968. – Ем. Минос)

Телевизията ще се напълни с такова ужасно насилие, което ще учи хората да се убиват и унищожават едни други, ще бъде опасно по улиците ни. Хората ще копират това, което виждат. Няма да има само една „станция" по телевизията, ще бъде пълно с много „станции". (Тя не е знаела думата „канал", която използваме днес. Затова ги нарича станции – Ем. Минос) Телевизията ще стане като радиото, където има много „станции", и ще се напълни с насилие. Хората ще я използват за развлечение. Ще видим ужасни сцени на убийство и разрушаване един друг и това ще се разпространи в обществото. Също сексуални сцени ще бъдат показвани на екрана – най-интимните неща, които стават в брака. (Тогава аз възразих и казах: Ние имаме закони, които забраняват такива неща. – Ем. Минос) А възрастната жена настоя: Това ще се случи и вие ще го видите. Всичко, което сме имали преди, ще бъде разрушено и най-неприличните неща ще се случват пред очите ни.

4. Хората от бедните страни ще тръгнат към Европа. (През 1968 г. нямаше такова нещо като масова имиграция – Ем. Минос) Те ще дойдат и в Скандинавия, и в Норвегия. Толкова много ще бъдат, че хората ще започнат да ги мразят и да бъдат груби към тях. Те ще бъдат третирани както евреите преди Втората световна война. Тогава ще бъде достигната пълната мярка на греховете. (Аз възразих по въпроса с имиграцията. Не го разбирах по онова време. – Ем. Минос)

Сълзи потекоха от очите на възрастната жена и се стекоха по бузите ѝ: «Аз няма да го видя, но вие ще го видите. Тогава внезапно Исус ще дойде и ще избухне Третата световна война. Ще бъде кратка война.» (Тя я е видяла във видението. – Ем. Минос)

И продължава: „Всичко, на което сме били свидетели преди във войните, е като детска игра в сравнение с тази (Третата световна), и тя ще завърши с атомна бомба. Въздухът ще бъде толкова замърсен, че човек няма да може да си поеме дъх. Ще покрие няколко континента – Америка, Япония, Австралия и богатите народи. Водата ще се развали (зарази/замърси?). Повече няма да можем да обработваме почвата. В резултат ще остане само малък остатък. Остатъкът от богатите страни ще се опита да избяга към бедните страни, но те ще бъдат груби с нас, както и ние сме били с тях. Толкова се радвам, че няма да го видя, но когато наближи времето, трябва да се окуражите и да кажете това: Този, чийто грях е простен и има Исус за Спасител и Господ, е спасен."

41.6. Тибетско пророчество за Последните дни

„Хората все повече ще забравят за душите си. На света ще се възцари небивал досега разврат (и корупция). Някои човеци ще се превърнат в подобие на кръвожадни зверове, лочещи кръвта на събратята си. Полумесецът ще потъмнее, а неговите последователи ще пропаднат, увлечени по лъжи и непрекъснати боесражения. Короните на царете ще се сгромолясат.

Ще има ужасна война между различните народи на Земята. Цели народи ще погинат – от глад и престъпления, непознати по-рано на законите

и небивали по-рано в света. Тези, които са подложени на гонения, ще търсят вниманието на целия свят. Древните пътища ще се изпълнят с тълпи, отиващи от едно място на друго. Най-великите и най-красивите градове ще се изгубят в пламъци. Ще се разделят (хората от) семейства, а вярата и любовта ще изчезнат. Светът ще се обезлюди.

В рамките на петдесет години ще останат само три велики нации. След това, в рамките на петдесет години, ще има 18 години на войни и бедствия. И тогава хората на Агарта ще излязат от подземните си пещери и ще се явят на повърхността на Земята."

41.7. Пророчества от легендите за Мерлин

Великия магьосник Мерлин е известен най-вече от легендата за крал Артур. Едно от първите му споменавания като реална личност е в Historia Regum Britanniae от 12 век, като се смята, че образът в тази книга всъщност е събирателен за поне двама души – Мирдин Вилт, отшелник и пророк, живял в северна Британия; вторият е романо-британският пълководец Амброзий Аврелиан. От 12 век насам изследователите извън консервативните научни среди (напр. Еванс-Венц) допълват образа с подробности от народния фолклор. Смята се, че Мерлин е бил от т.нар. друиди, посветените предхристиянски духовници на келтските народи. В легендите се казва, че е бил роден от смъртна жена, но заченат от инкуб (мъжки дух, който опложда жени, докато спят, като в замяна взима от силата им и прави така, че от събитието да остане само сън). На Мерлин се приписват какви ли не вълшебства, като в преданията и фолклора са увековечени и някои от пророчествата му. Предлагам на вниманието ви тези за Последните времена.

Повечето от пророчествата на Мерлин се отнасят предимно за събития на Острова. Също така в тях, подобно на завещаното от Нострадамус, е пълно с астрологични насоки – те са за разположението на съзвездията по времето, когато ще се случват описаните събития. Няма да цитирам тези с астрологията, тъй като са главно за събития от английската история, тоест вече са факт. Ще цитирам колекция от предсказания за Последните времена, като, доколкото мога, ще правя някои коментари. Моите вметки ще са отбелязани изрично като такива. Оригиналните материали са събирани с години от американската колежка и изследователка Ели Кристъл.

„Хората от виното[45] ще се опияняват,
виното, което щедро им раздават.
Ще обърнат гърбове към небесата
и ще забият погледите си в земята."

„От тези хора ще извръщат очи и звездите,
не щат да знаят ни за делата им, ни за следите.
В гнева си звездите реколтата ще пърлят,
но и влага от небето ще спрат да хвърлят."

45 Възходът на материализма и бездуховния мироглед. Виното не би трябвало да се тълкува буквално, а като символ на всички учения, които откъсват човек от небесата.

„Охолството ще се разпростре по Земята, а прелюбодействата непрестанно ще покваряват хората. Тогава ще се върне чумата и жителите ще тъжат за сриването на градовете им. В тези дни ще изгорят дъбовете в горите, а жълъдите ще са плодове на липите! Северно море ще се изпразни през седем устия, а река Уск ще гори седем месеца. Рибите ще измрат от горещината и на тяхно място ще се излюпват змии."

Северно море се намира между Великобритания и континентални държави като Норвегия, Дания, Холандия и Белгия. Преливането на това море в земите на Холандия и Белгия отдавна е предизвестено в теософските среди и от Беинса Дуно, а има редица пророчества и за постепенното потъване на Острова – от Едгар Кейси, Елена Блаватска, а също и в това пророчество на Алоис Ирлмайер. Последният дава и нужните уточнения, че потъването ще е на етапи, продължителен процес, като началото ще е заради човешко оръжие. Целта на бавното потъване, разбира се, е тамошните жители да имат време да потърсят спасение в чужди земи.

За същото говори и Мерлин:

„Смъртта ще държи в хватката си хората и ще вършее сред всички народи. Тези (британци), които останат, ще напуснат родните си земи и ще станат семе в полетата (земите) на други (народи). Един цар, който е благословен, ще осигури кораби (за спасението на оцелелите) и ще бъде тачен като дванадесети сред светците. Тази земя (Острова) ще бъде напусната по най-тъжен начин, а някогашните плодородни полета ще се покрият от гори, богати на плодове."

В книгата „Sunday Prophecies of Merlin, Becket, and Others", издадена през 1652 година от неизвестен автор, се дават описания на събитията, предхождащи обезлюдяването на британските земи:

„Мерлин казва, че в Англия ще се виждат странни неща – изменниците ще проповядват, ще има небивали валежи и ветрове, много глад сред обикновените хора, кърваво потисничество, много мъже ще бъдат хвърлени в затвора и ще се води голяма битка. Спокойните места ще са малко или изобщо няма да ги има.

Принцът ще изостави служителите на църквата, Лордовете (благородниците) ще изоставят праведността, религиозните хора ще бъдат изхвърлени от собствените им домове, простолюдието от страх няма да знае къде да отиде, родителите ще бъдат мразени от децата си, хората с власт няма да показват никаква почит към другите; прелюбодействата ще се вършат от всички, като ще са толкова жестоки (изнасилвания?), че не мога да ги опиша – Бог да ни пази!

Минералните извори на Бадон ще изстинат, а здравословните им води ще станат смъртоносни. Лондон ще оплаква смъртта на двайсет хиляди, а река Темза ще стане кървава! Монасите с обет за целомъдрие ще бъдат принудени да се оженят, като протестите им ще се чуват даже по върховете на Алпите."

Ето и поредното пророчество, което насочва мислите в тази посока:

„Преклонението към религията ще бъде напълно унищожено, а руините на църквите ще се виждат от всеки. Потиснатият народ накрая ще надделее, като ще устои на диващината на нашествениците. Димът от тях (разрушените църкви) ще обърка рутените и ще осигури храна за животните в

морета."[46]

Що се отнася до сраженията по и над Европа, руснаците ще ползват танкове и бронетранспортьори, като ще се водят битки и със самолети. Ирлмайер отбелязва как тези самолети ще разпръскват урните със „сатанински прах" (като последица от този жълтеникав дим ще е и библейската нелечима чума, спомената също от Тарабич). Също така е отбелязано, че руските самолети ще хвърлят оръжие като бомба, от което ще потъне югоизточната част на Англия. Ирлмайер на два пъти казва изрично, че от воюващите руснаци никой няма да се прибере у дома! Тарабич пък пророкува, че ще е лоша съдбата на самолетите, които ще се вдигнат на война – от тях ще падат трупове дори по балканските села и градове. Така че „храната за морските животни" не идва само от корабите в миналото – ще дойде и от самолетите в недалечно бъдеще.

Последното пророчество на Мерлин е в съгласие не само с чумата, предречена от Ирлмайер и Тарабич, но и с пророчествата на индианските мъдреци – особено що се отнася до „урните с прах", които ще накарат реките да „кипят".

„Три извора ще бликнат в град Уинчестър, а реките, които ще се образуват от тях, ще разделят острова на три части. Ако някой пие от първия извор, ще се радва на дълъг живот и никога няма да бъде засегнат от яростното разпространение на болестта (чумата). Този, който пие от втория, ще се спомине от ненаситен глад – ясно ще се виждат бледността и ужаса на лицето му. А този, който пие от третия извор, ще умре внезапно. Ще е невъзможно и да погребат тялото му. Опитвайки да се избавят от гладна смърт, здрави мъже ще правят всичко по силите си да затрупат извора със слоеве от разни материали, но каквото и да сложат отгоре, то незабавно ще се изменя в друго. След като бъдат поставени там, земята (пръстта) ще става на камък, камъкът – на течност, дървата – на прах, а прахта – на вода."

Дори само от този текст се разбира, че не става дума за вече отминали събития, а за предстоящи. И разбира се, както изисква всяко пророчество, накрая идва утехата и увещанието, че ужасите на Последните времена са родилните мъки за един следващ, по-добър свят: „В дните на Овена[47] ще настане мир, а реколтата ще е изобилна заради богатството на почвата."

В друго пророчество от Мерлин се казва: „След Глигана ще дойде Овена (Агнеца) от Дома на Венера и ще има златни рога и брада от сребро."[48]

---

46 Руснаците и малорусите са известни в средновековните хроники под името „рутени". Досега не е имало събитие в английската история, което да отговаря напълно на описаното. Това пророчество отново е в пълно съгласие с онова на Алоис Ирлмайер, като от подробностите, че рутените ще станат храна за морските животни, не трябва да се разбира непременно, че нашествията ще се извършват по вода. Битките по море ще са преобладаващи за конфликта в Средиземноморието – той съответства на библейската битка, която ще кулминира в събирането на войските при хълма Армагедон.

47 Под "Овен" може би трябва да се разбира Агнеца – прозвище за Христос.

48 Венера е прадревен символ на Любовта. Златото по главата е символ на светлите мисли, докато среброто е придобитата мъдрост от преживяните изпитания.

42. Ново Небе и Нова Земя

„И видях ново Небе и нова Земя, защото предишното Небе и предишната Земя бяха преминали, и морето вече го нямаше. Тогава аз, Йоан, видях светия град Иерусалим, нов, слизащ от Бога, от небето, стъкмен като невеста, променена за своя мъж. И чух висок глас от небето да говори: ето скинията на Бога с човеците, и Той ще живее с тях; те ще бъдат Негов народ, а Сам Бог ще бъде с тях - техен Бог. И ще отрие Бог всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; ни оплакване, ни писък, нито болка няма да има вече, защото предишното се мина.” (Откровение 21:1-4)

Учителя:

„Тъмните сили са вече победени в Астралния свят; сега тук се води борбата, за да бъдат победени. Когато победят Светлите сили на Земята, ще дойде новото Небе и новата Земя. (Един брат попита: „Скоро ли ще бъде?”) То е започнало вече. Никога светът не е бил в такова брожение, както сега.” (из „Акордиране на човешката душа“)

„Това, което ще става сега, е едно благо за света. Занапред хората ще имат доверие един към друг, ще се обичат и ще си разменят Божествените блага. В света ще победят Любовта, Доброто, Правдата, светлината – това е само въпрос на време. А вие бръчкате чело: „Но ако не победят? Дали в наше време ще победят, или като си заминем на онзи свят?” Пътуваш през летен ден, всички богатства са вън по дърветата. Ще гладуваш ли? Гдето минеш, ще имаш прехрана. Такова е състоянието на човека, ако живее с Любов към Бога. От десет километра разстояние ще научат, че отива към селото, и ще го посрещнат. Ако влезе със скъсани дрехи, ще са му приготвили нови. Това иде на Земята – душевна сплотеност. Всички вярващи в света трябва да се сплотят и да се съгласят в един принцип: от каквато и да са вяра, да турят Любовта като основа, да смятат, че трябва да имат Любов и братство помежду си. Любовта е динамо за разпространение на Божите мисли. С такава програма светът ще се преобрази.

Тази криза, това разклащане на света е Божествено. Като се обяснят страданията, ще се види каква велика радост има в това, че те се допускат, а които не разбират, казват, че сега светът се е развалил. А пък то, лошото, е било вътре и Божественото го е изхвърлило навън като мътеж. Както в едно тяло всички нечистотии се събират на едно място и се изхвърлят навън като гной, също така в човечеството има абсцес и чрез него се изхвърлят нечистотиите. Който не знае този закон, се обезсърчава. Всекиму ще се въздаде това, което заслужава, и в края на краищата всеки ще приеме хубавото. Хубави са Божите пътища! Човек трябва да се въодушевява от това.” (из „Акордиране на човешката душа“)

42.1. Учителя за бъдещето

„Бог е решил да поправи Небето и Земята, да създаде Ново Небе и Нова Земя. Под Нова Земя се разбира Земя без грехове и престъпления, без по-

роци – Земя, в която не съществува война. При тази Земя и това Небе, които имаме сега, войната е неизбежна.” („Най-лесната работа“, ПС, 08.11.1944)

„В бъдеще ще дойдат истински гениалните хора, които ще използват досегашните открития и придобивки на науката, ще ги разяснят от нова гледна точка, в нова светлина, и ще покажат на съвременните хора, че те се нуждаят от повече светлина в съзнанието си. Ще дойде истинската вяра, която ще обедини всички хора като братя – деца на един Бог, на един Баща.” (Праведният, НБ, 20.02.1927)

„Новата цивилизация ще започне от Европа и ще се пренесе в Северна и Южна Америка и Африка. Нова Земя вече се образува в Тихия, Великия Океан вече се подават под повърхността на водата върхове на островчета, на които инженерите забиват байрачета. Там ще излезе новата суша, която ще съединява Америка с Европа. Ще заживее Шестата раса на Земята. От другите раси ще останат остатъци. Българите (славянството) ще играят важна роля. Ще се развие много интелектът.“ (Разговор с Учителя, 15.06.1920, Сливен)

„Казано е в Писанието, че светът ще се оттегли и Бог ще създаде ново Небе и нова Земя. Под думите ново Небе и нова Земя разбираме нов ред и порядък на нещата. Старият ред, старите разбирания и вярвания на хората са остарели и трябва да се заместят с нови, както животът на детето се замества с живота на възрастния.” („И видях ново Небе и нова Земя“, НБ, 18.10.1936)

„Всички трябва да знаете, че ако завършите своята еволюция, онова, което сте придобили, то ще бъде видимо във вас, както тук виждате носа на един човек, както виждате ушите, веждите, косите – явно става. Като завършите своята еволюция, всичките мисли, чувствания, всичко, каквото е било невидимо, скрито някъде, всичко туй в Божествения свят ще бъде видимо. Тогава вие ще носите последствията на своите разбирания. Ще дойде време, когато няма да има нищо скрито-покрито.”[49] („Музикална задача“, ООК, 24.05.1939)

„След няколко хиляди години ще дойдете пак на Земята и това, което ви казвам, ще го проверите. Къщите ви ще бъдат построени на разстояние от няколко километра една от друга. Хората ще си ходят на гости с аероплани. Например една жена иска да си донесе вода от Рилските езера – ще се качи на аероплана си, за 5-10 минути ще отиде и ще се върне. Тогава няма да има нужда от сегашните съобщения. Тогава тревата и животните ще си починат от хората. Хората ще се срещат в пространството и оттам ще се поздравяват.” („Иде Исус“, НБ, 05.10.1930)

„Сега ние навлизаме в демаркационната линия между две епохи. От 1945 г. влизаме вече в новата епоха. От тази година започва постепенно подобряване на човешките мисли, чувства и постъпки. Настава подобре-

49 Затова Христос казва: *„Няма нищо скрито, което да се не открие, и тайно, което да се не узнае.” (Матей 10:26)*

ние в човешкия организъм. Подобряват се и отношенията между хората. [...] Идва една коренна органична промяна в живота. Приятно ще бъде на хората да живеят." (из „Заветът на Любовта", 1944)

„Нашата Земя ще претърпи голямо вътрешно преустройство. Това е казано и в Писанието: „Бог създава нова Земя и ново Небе." Всичко, което сега виждаме на Земята, ще изгори, ще се претопи, и от него ще се създаде нов свят." („Сам с ума си", НБ, 09.01.1927)

„У човека имаме още 5 сетива, с които боравим. Имаме още 7, които са в спящо състояние. И сега предполагат, че в шестата раса ще се роди новото сетиво, 6 сетива ще има. Когато човек завърши своята еволюция, всичките негови сетива ще бъдат събудени, той ще напусне Земята, понеже тия сетива изискват нова област." („В начало бе Словото", НБ, 26.10.1941)

42.2. Учителя за Шестата Раса

„В Шестата раса ще има подем на еволюцията. Сега хората вървят по пътя на израждането, докато Шестата раса ще даде подтик и расите под нея ще се ползват от новото, само че по-ограничено, като старци. Всички хора на тъмнината и на удоволствията ще си заминат. Първото възкресение иде за Чадата Божи. Днес езическата култура върви паралелно с християнството, а и това, което се нарича християнство, не е качествено. Трябва да се разбере, че материализмът не е ново нещо. В съня на Навуходоносор, който бил изтълкуван от Даниила, се говори за статуята, чиито нозе са смес от глина и желязо, и това именно е днешната култура на петата раса, а камъкът, който ударил тази статуя и я разрушил, станал голям колкото планина. Този камък е Шестата раса, този камък е вълната на Любовта, която иде днес. Камъкът е хвърлен от Всемирното Бяло Братство." (из „Акордиране на човешката душа")

„В шестата раса българинът няма да бъде българин, англичанинът няма да бъде англичанин, евреинът няма да бъде евреин, французинът няма да бъде французин, германецът няма да бъде германец, негърът няма да бъде негър. Българинът ще съблече своята българска дреха и ще я остави отвън. Всички ще оставят дрехите си и ще бъдат едно семейство, ще се наричат братя на човечеството и Бог ще им бъде баща." („И видя там човек", НБ, 12.06.1932)

„Засега само готовите души ще приемат това благословение, което иде. Новият Израил, за който се говори, не са евреите, но хората на Шестата раса, и представители на Новия Израил или на Шестата раса има във всички народи: германци, англичани, французи, руси, сърби, българи и пр." (из „Акордиране на човешката душа")

„Слънцето влиза във Водолей. Това е предсказано астрологически още във времето на Христос. Предсказано е, че когато Слънцето влезе във Водолей, в душите на всички хора ще се вложи нещо ново – нов подтик, нов

стремеж. Народите ще се обединят, ще дойде Шестата раса на Земята, Синовете на Царството Божие. Тогава оръжията ще се обърнат в плугове. Земята ще се превърне в райска градина. Пред вас се открива живот за 25 хиляди години." („Живот вечен", НБ, 29.04.1923)

„Едно време черните (черната раса) са били господари, сега са слуги на белите. Иде нова раса, на която белите ще слугуват. Всяка раса е дала нещо от себе си. Бялата раса е направила много повече от черната и жълтата раса. Следващата раса, расата на Любовта, ще даде най-много. Тя ще се представя от благородни, светли души. Тя ще донесе новата култура на Земята. Хората ще се познават, ще живеят братски помежду си. Тогава, като пътуваш от един град в друг, няма да вадиш разрешение, няма да се записваш, а ще пътуваш свободно – никой няма да те пита отде идеш и къде отиваш. В който град отидеш, ще имаш най-малко десет души приятели, които ще те поканят. Всеки ще счита за привилегия, че си влязъл в неговия дом." („Дойдох да изпълня", НБ, 18.02.1923)

„Новата епоха ще дойде с нова раса, след което ще настане особено деление на хората – всеки ще заеме своето място. Пак ще има народи, пак ще има хора, но с нови имена. Тогава българинът няма да се нарича Вълко, нито англичанинът – Блекстоун, т.е. Черният свещен камък. Денят Господен е едно от най-великите събития, които могат да се случат на Земята. Ние не говорим само за външния, за физическия свят. Че в природата стават промени, в това няма никакво съмнение. Астрономите, които наблюдават цялата природа, виждат, че всеки ден стават промени, било в атмосферата, било в Слънцето, било в цялата вселена. Такива промени са ставали и друг път, но сега се усеща една особена топлина, на която могат да издържат само праведните.

При тази топлина човек минава особени състояния, през които минава болния през време на болестта си той толкова изнемощява, че едва се държи на краката си; всички мазнини в тялото му се стопяват, но след това вече той се чувства обновен. Такова ще бъде състоянието на праведните – те ще бъдат като болни, но ще се освободят от всички излишни вещества в организма си и щом оздравеят, ще бъдат леки, като че са облечени в тънка копринена материя; те ще тежат едва десет грама, а някои от тях даже един грам. Този грам ще бъде техният актив. Грешните пък ще се стопят – от тях нищо няма да остане." („Денят Господен", НБ, 11.09.1927)

„Когато дойде Шестата раса на Земята, тогава хората ще подобрят положението си. Дотогава ще минавате от една епоха в друга, от едни условия в други. През колко месене ще минете! През колко сита ще ви пресяват! Колко пъти ще ви съдят и наказват! Колко пъти ще ви мелят във воденицата, докато излезе от вас чисто, хубаво брашно. Днес още сте киселици. Едва след две хиляди години ще станете хубава, доброкачествена ябълка." („Господ му рече", НБ, 06.04.1919)

„Шестата раса е раса на Братството. За нея може да се говори само на учениците, но не и на оглашените. Тогава ще живеят и от бялата раса –

както сега има хора също от черната и жълтата раса, но те ще бъдат в спящо състояние.” („На вечеря с учителя“, ИБ, 25.06.1920)

„По какво се познава идването на Шестата раса на Земята? По особеното лазурно сияние, което се забелязва на небето по целия Балкански полуостров. Това сияние е резултат на особени психически влияния, които действат в пространството и променят даже атмосферата. Това показва, че целият разумен свят, всички разумни същества, усилено работят и пречистват както физическата, така и духовната атмосфера на Земята. Те създават добри условия за растене, за развитие и за работа на хората. Както лозето се чисти от изсъхнали и гнили листа, от паразити, така и Невидимият свят подготвя онези хора, които искат да служат на Бога. Той им създава добри условия да растат и да се развиват, като им казва: Не се страхувайте, още малко и всичко ще се нареди, ще тръгне по нов път.” („Пробуждане на човешката душа“, НБ, 25.03.1923)

„Тялото на бъдещия човек ще бъде по-фино от сегашното и той ще живее в етера. Тогава той ще пътува свободно от Земята до Луната, защото пространството между тези две планети е изпълнено с етер, към който човек ще бъде нагоден да живее. Сегашният човек обаче не може да отиде на Луната, не е годен за там – дробовете му още не могат да възприемат етера. Който си е изработил дробове, нагодени към етер, свободно може да пътува до Луната. Според окултистите, такива хора има на Земята, те пътуват не само до Луната, но и до други планети.” („Наследници на земята“, СБ, 9 Август 1942)

„Ще дойде ден, когато човек ще пътува по Земята без влакове, без автомобили и самолети. Той ще има ново тяло, устроено по нов начин. Сам той ще разполага с нова светлина и знания; ще познава Законите на Всемира и ще ги прилага. Тогава той няма да оре и копае земята, както днес прави, а ще се храни по особен начин, който днес и най-учените не познават.” („Все що е писано“, НБ, 28.01.1917)

„Един ден, когато човек научи законите да владее клетките си, да разширява и смалява тялото си, да го разпръсва в пространството и пак да събира частичките му, той ще минава през всички пропасти и препятствия. Чрез силата на волята си, той ще може да лети във въздуха като птица, да минава през океани, да пътува от Земята до Слънцето.” („За Името Ми“, НБ, 20.05.1923)

„(В бъдещата култура) хората няма да се съобщават с железници, параходи, аероплани, автомобили, както сега. Например искаш да изпратиш писмо до свой приятел. Писмото ще бъде написано на особена фина материя, която чрез силата на своя ум и воля ще изпратиш точно там, дето трябва. То ще се пренесе чрез пространството и ще стигне направо до твоя приятел. Ако приятелят ти е на разстояние хиляда километра от тебе, за една минута писмото ти ще бъде на неговата маса. Имаш нужда от един килограм картофи – няма да ходиш да ги купуваш от една бакалница в друга, а веднага ще намериш на масата си нужното количество картофи.

Как са дошли те? Някой твой приятел е възприел мисълта ти и веднага е изпратил картофите. Имаш нужда от ябълки – и те идват по същия начин.

Искаш да видиш приятеля си, за да си поприказвате – сядаш на стола си, отправяш мисълта си към него и се понасяш в пространството, след една минута си при него. След като си поприказвате, ти насочваш мисълта си към своя дом и се намериш в пространството. И да е затворена вратата на къщата ти, свободно ще минеш през нея. В бъдеще ключовете няма да имат сила – всеки ще влиза и излиза през затворени врати. Това носи бъдещата възвишена култура на хората." („За Името Ми", НБ, 20.05.1923)

„Хората на Шестата раса ще се разхождат не само по Земята, а и по другите планети. Те ще пътуват по Слънцето, по Луната и ще изучават живота на планетите." („Пробуждане на човешката душа", НБ, 25.03.1923)

„Сега хората много работят. За новата култура ще се впрегне в работа слънчевата светлина. Тя ще служи на хората и те ще се хранят с плодове." (Разговор с Учителя, 15.06.1920, Сливен)

„Ще дойде ден, когато хората няма да ядат кокошки. Защо? Защото кокошки няма да има. Ще дойде ден, когато хората няма да ядат агнета. Защото агнета няма да има. Ще дойде ден, когато хората няма да се избиват. Защо? Защото вълци няма да има. А кой ще остане в света? Само разумните хора, които ще се разбират помежду си. Те ще се разбират и ще прилагат правилно Божите Закони. Кога ще настане това време? Когато храната и водата бъдат в тях и няма да имат нужда от тия елементи отвън. Храната ще бъде вътре в хората и тогава те ще се хранят отвътре, тъй както Господ се храни. Следователно Царството Божие ще дойде на Земята." („Домовит човек", НБ, 07.03.1926)

„Нисшите животни се размножават много и колкото отиват към по-висшите, толкова по-малко се размножават. Ще дойде денят, когато един човек ще роди само едно дете – един ще си отиде, друг ще дойде и числото на хората ще остане едно и също. Ще се измени културата – ще има спирачки, човек ще живее двеста години и ще роди само едно дете." („Щастието е в човека", ИБ, 27.06.1920)

„Религиозните вярват, че ще дойде Царството Божие на Земята и хората ще заживеят добре. И в миналото вярваха в това, но не стана според вярата им. Сега вярват в същото, но и тяхната вяра не се сбъдна. Ще стане нещо, но не това, което очакват – ще стане това, което никой не е очаквал. Какво ще стане, ще видите. Сега ви казвам това, за да не се обезсърчавате." („Правилно отношение", ООК, 19.10.1932)

„Съвременните хора се намират пред едно светло бъдеще. Всичко лошо ще изчезне, Земята коренно ще се промени, а заедно с нея и Луната. Бог е приготвил нов свят, нови условия за ония, които Го любят... В бъдеще ще имате такава музика, от която умрелите ще оживяват. От картините на бъдещите художници мъртвите ще оживяват. Статуите на бъдещите скулптори ще възкресяват хора. За да оздравее болният, достатъчно е един от

бъдещите лекари да мине покрай къщата му. Ако красивите моми и момци на бъдещето минат край хора, които се карат, те веднага ще се примирят. Новите хора – хората на бъдещата култура – ще носят навсякъде Любов, радост и веселие." („Постоянното в живота", РБ, 06.08.1939)

„Великият план, който Бог е предвидил, ще се реализира и светът ще се оправи. Аномалията, която сега съществува в света, ще изчезне. Идва една велика духовна вълна, която ще залее умовете на хората и те ще се събудят. Тази вълна ще подеме всички хора нагоре. Хората ще изтрезнеят, ще си подадат ръка, ще хвърлят оръжията настрана и ще се въведе нов ред и порядък в света. Когато дойде това време, ще го видите, ще повярвате и ще прогледнете." („Учителю, да прогледам!", НБ, 21.06.1931)

„Възвишените същества от невидимия свят, които са завършили своята еволюция, търсят съработници в Новата култура – хора с чисти сърца и светли умове. Мислите ли, че сам Господ и ангелите ще слязат на Земята, за да уреждат човешките работи? Те сами няма да слязат, а ще се изявят чрез готовите за работа хора, които живеят на Земята." („Дело съвършено", НБ, 30.01.1927)

„Сега мнозина от вас очакват да дойде нещо хубаво. И еврейските пророци са писали, че ще дойде време, когато хората ще живеят добре. Кога? Ние сега сме по-близо до това време, отколкото пророците бяха едно време. Преди 2500 години те са го предсказвали. Те са живели много преди нас – сега ние сме по-близо до това време. Според мене до тази епоха ни остават още 2100 години. Това ви предсказвам аз. До тази епоха, за която аз ви говоря, ни остават точно още 2100 години. Туй, което хората са предсказали, което пророците са предсказали, точно след 2100 години ще стане. Европа ще бъде изменена. Там, на Средиземно море, Гърция, ниските места ще бъдат под морето – ниските места в Западна Европа ще бъдат под морето. И българинът тогава няма да носи калпак, англичанинът няма да бъде англичанин.

Ще има една нова раса хора – не като сегашните, а като ги погледнете, светли ще бъдат. Но тогава какво трябва да се прави? Това е един път, в който трябва да се изяви сегашното човечество. То е един път от 2100 години – все едно два дни и няколко часа. В съзнанието на тези велики същества, които управляват сегашните събития в света, тези 2100 години са като два дни и няколко часа. Два дни и един час, това не е много време. Писанието казва: „Тисящи години пред Бога са като дни." Вие искате да знаете кога ще се оправи светът. След 2100 години. Така го кажете. И всякога, когато съм казвал „след десет години", аз тъй го разбирам: под десет аз разбирам едно Божествено Число, което включва подсъзнанието и свърхсъзнанието. Ако ние искаме, Царството Божие може да дойде още сега – за някои хора, които искат, то може да дойде. А след 2100 години на Земята ще има ред и порядък, тя ще се измени във всяко отношение: и климатическо, и органическо.

В пространството Земята наближава вече да дойде в съприкосновение с една нова слънчева система, която ще упражни голямо влияние върху ця-

лата наша Слънчева система. Може би след 2100 години светлината на Луната ще се измени – няма да бъде светла, както сега, а малко синкава. След 2100 години на Луната ще има растителност. Това е пророчество. Ако това стане, ще знаете, че съм говорил в моето подсъзнание и свръхсъзнание; ако не стане, ще знаете, че съм говорил в моето съзнание и самосъзнание." („Ето отрока", НБ, 06.11.1932)

„Вие ще бъдете зрители на Новата култура, на туй Божествено Благо, и ще разберете, че вътре във вас – във вашето сърце, във вашите умове, във вашите души, има нещо ново, туй, за което не сте сънували." („Допреният въглен", НБ, 20.01.1924)

„Както съвременните хора се съобщават чрез радио, така един ден ще се създаде апарат, с помощта на който ще се фотографират както мислите, така и целият живот на хората. Това ще се постигне само тогава, когато човек дойде до положението да владее рибите, т.е. да завладее течната материя[50], понеже тя се отличава с голяма неустойчивост. Това ще се постигне само тогава, когато човек завладее птиците, т.е. когато завладее въздухообразната материя[51] и започне да разполага с полета на своята мисъл." („И рече Бог", НБ, 06.11.1927)

„Една сестра попита следното: „Кой ще бъде главният подтик за действие в Шестата раса?"

Любовта към Бога! Готовността да направиш добро подразбира Любов към Бога, съзнателно ходене в Неговия път и желание да Го познаеш. Синовете на Шестата раса упражняват влияние върху цялото човечество и нека всеки пожелае в себе си да стане нейно дете. За синовете на Шестата раса всичко е възможно, докато за синовете на петата раса всичко се постига с пушки, топове и насилие. Разликата между двете раси се състои в това, че докато петата се мъчи да установи ред и порядък в света чрез закони, то Шестата възстановява реда чрез Любов и свобода. Шестата раса ще приложи три неща: съвършена Любов към Бога, към ближния и към себе си. Любовта към Бога ще бъде мярка за всичко и по този начин ще се смекчат сърцата на хората и ще се избегне насилието. Защото всеки народ, който изтезава друг, създава нещастие за себе си. Понятието „избран народ" днес се приема външно, а не вътрешно, и в това е цялата погрешка. Защото „избран народ" са тези, които вършат Волята Божия, а тези, които вършат своята воля, създават злото. Когато хората завършат своето развитие, ще почнат тепърва да живеят и ще влязат в такива връзки на Любов, които не са сънували.

Един брат попита дали хората на Шестата раса ще приличат по форма на сегашната.

---

50 В мистицизма под „риби", „течна материя" и вода/море се разбира астралният свят - светът на чувствата, заедно с всички чувства, желания и стремежи.

51 А под „птици" и „въздушна материя" - умствения свят, в който мислите се носят като птици (съставени от сгъстена енергия), а мозъкът ни действа като антена, която улавя тази от тях, които отговарят на нашата вътрешна същност.

Конят ще бъде същият, а ездачът – друг. Народите не могат да влязат в Шестата раса, преди да ликвидират със своята карма. И днешните страдания са ликвидация на натрупаната карма, за да се приготвят за новия живот, който иде на Земята. При тези страдания ще се отличи духовният човек, който е с отворена душа, който има открито лице и излъчва нещо от себе си. Писанието казва: „Лозето ще се вземе от тези, които го работеха, и ще се даде на други." Това значи, че лозето ще се вземе от бялата раса и ще се даде на Шестата. И бялата раса ще се научи да слугува на Шестата, която ще има връзка с другите раси и ще ги организира. Човекът на Шестата раса, като влезе в бялата, не ще е от нея, защото ще е от светещите, но негова главна задача ще бъде да работи за духовното сплотяване.

Един брат попита: След колко века ще се въдвори Шестата раса?

Шестата раса сега се въдворява, но сме все още в самото начало на този процес и ще мине доста време само защото хората сами се спъват и не искат да се освободят от старото. Ако червеят не пожелае сам да се освободи от старата форма, не може да стане на пеперуда.

Хората са разделени на два вида: едни от тях са готови души и са пред прага на събуждането и главно върху тях ще се работи днес, а другите души, които явно не са готови за пробуждане, ще чакат да се работи върху повдигането им по време на Шестата раса с някои други нови методи. Защото и животът на Шестата раса ще има две страни: една външна страна – живот на илюзиите. Някои от членовете на Шестата раса до края на нейната епоха ще останат в това съзнание, като под „живот на илюзиите" се разбират външните удобства, които ще съществуват тогава. И другата страна е вътрешният, реален живот, който се състои в пробуждане на душите, в обръщането им към Бога и в посаждане на Божествени семенца. Тази духовна работа с нейната същина ще бъде истинският живот на Шестата раса.

Една сестра запита каква нова дарба ще има новата Шеста раса.

Те ще виждат отпред и отзад, в тях ще се развие шестото сетиво, а у човека са вложени дванадесет сетива, които чакат своето развитие. Засега е по-добре да не виждате хората чрез шестото сетиво, защото, ако се отвори то и погледнете по-надълбоко, ще се хванете за главата, ще ви бъде ясно какво мисли човекът, който стои до вас, и може да се отвратите от най-ближните си. Като мине опасното, като се изчисти съзнанието, чак тогава ще се отвори третото око.

В културата на Шестата раса хората няма да умират, както сега. Когато дойде време някой да си заминава, ще повика приятелите си, за да се сбогува, ще им каже: „Сбогом, ще стана невидим, ще се възнеса нагоре в приготвеното за мен жилище", и ще се дематериализира. Това ще бъде в подалечното бъдеще. Една раса, докато стигне до своя връх, идва в упадък. Упадъкът не е нищо друго, освен преминаване на енергията ѝ в по-висша форма. Упадъкът на бялата раса е слизането ѝ от арената, тя е стигнала до дъното и по-долу не може да отиде – ще почне да се повдига, но не точно тя, а нейното дете – Шестата раса.

Новият континент, който ще изникне от дъното на Тихия океан, ще бъде континент на Шестата раса. Сибир ще се съедини с новия континент като съставна част. Новият континент може да се съедини и с Америка, и със Сибир. И тогава Америка ще се разрасне откъм Тихия океан, където

се явяват тук-там островчета, а те са върховете на бъдещите планини. Водата на Тихия океан ще залее някои от съвременните континенти, хората ще видят неща, които не са виждали, известни места ще потънат, а други ще се повдигнат над морско ниво. Дълго време ще мине, догдето се уреди всичко. Трябва да стане преустройство във външните форми на Природата. Въздухът и светлината са Божествен порядък. Складираш ли ги някъде? Купуваш ли ги? И водата всички я имат на разположение. А един ден и хлябът ще се дава така, тъй както днес въздухът, светлината и водата.

Шестата раса ще дойде в нова форма, днес в бялата раса се приготовлява това. И вече има типове от новата раса: с красиви, правилни форми. В големия салон висят две картини „Архангел Михаил побеждава змея" – едната е от Рафаел, а другата – от Гуидо Рени. Те са там, за да имате горе-долу понятие за типа на Шестата раса, тъй като лицето на Архангел Михаил в картините по красота наподобява този тип. Шестата раса ще има дълго съществуване, вие сте нейни кандидати. Напредналите души имат условия да минат в Шестата раса, където ще има по-добри условия за растеж." (из „Акордиране на човешката душа")

„Една сестра запита: „Какви ще бъдат жилищата в следващата култура на Шестата раса и дали тогава ще има такива многоетажни здания с много апартаменти?"

Не, тези сгради не са хигиенични, защото човек се откъсва от общение с Живата Разумна Природа; това са затвори. В бъдещата култура едно семейство ще живее в обширен парк, в средата, на който ще има малко здание с няколко стаи и кухня.

В съседство ще се намира друг парк, за друго семейство - пак в средата с малко жилище и т.н. Всеки ще има своя стая, защото има закон, че свобода и простор са нужни на душата. При много хора в една стая се зараждат някои нежелателни състояния." (из „Акордиране на човешката душа")

42.3. Пророчества от Ванга за бъдещето

„Има едно древно[52] индийско[53] учение – учението на Бялото братство. То

52 Учителя казва: „Учението, което ви предавам, не е ново, защото човек го е учил още в Рая." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")
И още: „Звездата, която водеше Мъдреците от Изток, които отиваха да се поклонят на Христа, беше съставена от живи, разумни същества, които ги водеха да намерят Христа и само те видяха тази звезда. Това бяха духовните ръководители на човечеството от миналите културни епохи, които го насочват в правия път на неговото развитие и го отправят към Великия Учител на Любовта и Братството - Христос. Мъдреците, макар и Посветени, се намираха под ръководството на духовните същества и под тяхно ръководство те намериха Христа, за Когото знаеха, че ще дойде на Земята да внесе нов импулс и да обнови древната Мъдрост, която беше предадена на човека още в рая." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")
53 Първоначалният облик на Учението се пази до днес в тайните школи на индусите, но не и в светските религии, възникнали там. Неслучайно множина наричат Индия: „люлка на Мъдростта".

ще покори целия свят. Ще го напечатат в нови книги и по целия свят ще го четат. То ще е Огнената Библия.”

„Ще дойдат времена само момите ще раждат, жените – не!”[54]

„Трябва да бъдем добри и да се обичаме, защото бъдещето принадлежи на добрите хора и те ще живеят в един прекрасен свят, който сега ни е трудно да си го представим!”

„Чакат ни 1000 години мир и благоденствие. Обикновените човеци ще пътуват по други светове със скорост 10 пъти по-голяма от светлината, както се пътува с автобус. Това ще стане не по-рано от 2050 година.”

„Христос отново ще дойде на Земята в бели дрехи. Настъпва времето, когато определени хора ще почувстват със сърцата си завръщането на Христос.”

42.4. Слава Севрюкова за близкото бъдеще

„Отшумят ли бедствията, задава се бленувана от хилядолетия дивна хармония между людете. След природните изпитания се задава ера на Духовността. Но дотогаз ще се изживее период, който е като препънка, като забавяне на времето. Предстои Човекът да даде някои неща от себе си, които ще го изведат напред. Трябва да изработи вътрешна хармония.

Ще изчезнат племена (народи). И пак ще повторя – каза ми се: „Ще вървиш дълго, без да срещнеш живо човешко същество. Но открои ли се пред теб, помни – излишно е да питаш. В него ще е Христовата душа.”

Катаклизмите се отразяват позитивно на еволюцията... Унищожават гниеща шума, клони, отпадъци. Вярно, загиват и млади дръвчета. Ползата – нов жизнен простор. Инак гората линее. А човешкият род, затънал в консуматорство, би се превърнал в завод за отпадъци.

Който преживее изпитанията, благословен ще е... Светът ще стане посъразмерен, чист и нов. Оцелелите ще имат обновена, съответстваща с хармонията на Космоса и Природата стойностна система.

В резултат на предстоящите катаклизми земната ос леко ще се измести. В границите на едно денонощие ще бъде променена неговата продължителност. Това ще предизвика бурни климатични промени.

Оредялото Човечество ще поеме напред. Пречистено, умъдряло. Към Духовността. Без човека светът няма да изчезне. Без човещина сапиенсът е обречен на гибел. С предстоящите гибелни катаклизми ще настъпи поврат в ценностната система и тенденции на развитие. От промените не бива да се боим. Ще разкрият неосветената страна на Силата. След родената в

54 Това пророчество се отнася за време, което ще настъпи след хилядолетия. Тогава хората постепенно ще изгубят своята половост, като рамножителният орган ще бъде видоизмененият и усъвършенстван ларинкс. Тогава родителят няма да ражда, а ще „призовава“ въплъщавашата се душа по магичен начин - чрез силата на Словото.

Америка Шеста раса се задава много по-извисена – седма. Манипулаторите ще са овъзмездени. Егоизмът – също.”

„Пътувам над хоризонта с километри, докато открия човешко същество... И когато го намеря, виждам – в него е Христовата душа.

Катаклизмите ще сменят една генерация с друга. Агресивният, материализиран до крайност сапиенс на неразумната цивилизация, ще бъде заменен от новия човек, носител на Христова душа.

Отвъд сътресенията Човечеството ще е обладано от ново светоусещане. Не ще си въобразява, че владее природата.

Ходът на „кодираните“ (предначертаните) събития не ще се промени. Предстои да осъзнаем отговорността си едни към други и към Земята. Новото хилядолетие ще е одухотворено.

Духовността ще възкреси скъсаната връзка с Любовта. Оцелелите ще възстановят божествеността в Човека. Злото ще се задейства, за кой ли път, в изпитаната стара роля – на оръдие на Доброто. Изживяното от Човечеството ще го направи по-зряло.

На представителите на нашата цивилизация е отнета възможността „да виждат” напред. В най-ранни зори обаче сме притежавали тази божествена способност. С развитие на Шестата раса, тя ще бъде възкресена. Нима Вечността има Минало, Бъдеще?”

„Двадесет и първото столетие ще бъде вододелно за прогреса на човека. Към година 2100 ще настъпи ерата на Духовния човек. Още към 2050-а ще започне зараждането й. Все повече хора ще са духовно зрящи. С 2100-та на Земята ще приключи третият цикъл от развитието на Човечеството след Христа и ще започне четвъртият. Задават се бурни промени – пред мен се разкрива обновена до неузнаваемост епоха. Духовността, творяща чудеса, ще замени господстващия груб материализъм.

Двадесет и едно извисени същества в ония години ще направляват еволюцията на човешкия род. Духът на Максим Горки тогава ще се въплъти като значим, уважаван лидер. Ще вземе ключово участие в управлението на земното кълбо. Процесите на духовно обновление няма да са за годинадве. Предстои продължителен, нелек еволюционен етап...

След около век[55] съвременните леки коли изцяло ще отпаднат. В сравнение с новите, ще изглеждат като динозаври – примитивни, груби, недодялани... Виждам град с прави успоредни улици. Сгради – не по-високи от 4-5 етажа. Като от стъкло. Прозорците им – матови, шуплести, с пори. Това е още по-далечно време. Превозните средства – абсолютно безшумни. Имат нещо като волан и перки. Носят се ниско над земята, почти над сградите. Съзирам хората, които ще ги управляват. Ще се хранят повече с плодове, отколкото с тестени изделия.

По онова време ще се разбере – месото е канцерогенно. Включително пилешкото. Ще бъде завинаги изоставено. Почитта към Природата ще се изразява и в храната – ще преобладават вегетарианците. От съвършено различния живот естеството им постепенно ще се промени. Пред мен са – с по-големи глави и удължено, значително олекотено тяло.”

---

55 Предсказанието е направено на 25.12.1975 г.

„В не много далечно време[56] огромните магистрали, ширнали се пред нас, ще са обрасли в треви и храсталак. Никой няма да пътува по тях. Новите возила ще се реят из въздуха. За идните немного далечни поколения небето ще е без граници. Аутобаните тогаз ще запустеят, предадени завинаги на царството на буренака...

България е богоизбрана. Не защото не разполага с огромни първокачествени магистрали, а затуй, че само след броени десетилетия те ще са вече абсолютно ненужни. Ще се спести труд нахалост и излишни средства.

Конструкторският изобретателен гений ще е на такова ниво, че както разкрих, ще създаде автомобили-летателни апарати. С едно бутонче ще се управляват. Ще се зареждат с космическа енергия. Няма да замърсяват въздуха. Тогава ще бъдат покорени небивали научни висоти...

След етап на небивал цъфтеж и възход, темповете на развитие на техниката постепенно ще се забавят. Вече споделих – ще стигне до някъде. Няма да има какво ново да открива и внедрява. Тогава ще настъпи оня немислим за нас етап, когато безславно ще се срине. Окончателно отпаднала, ще бъде захвърлена като ненужна, така както днес, примерно, е с парната машина.

Пред човешкия род ще се разкрият още по-примамливи перспективи, но вече от друго естество. Това ще е краят на „машинния интелект". Виждам – периодът не е далеч. Техниката някога бе създадена, за да разполага Човечеството с повече време за себе си. С ръка на сърце, честно отговорете – така ли е? И каква бе цената за това?

Не опустоши ли тя душевността ни? Висшите космически същества не се нуждаят от машинни придобивки така, както за нас отдавна са излишни копието и стрелата, без които животът някога е бил немислим. На човека предстои неудържимо духовно развитие.

Намерим ли пътя към себе си, разработим ли скритите в нас резерви, ще можем да се озовем навсякъде. Започне ли бъдният човек със силата на мисълта да посещава други планети и звезди, летателните чудесии, за които говорих, напълно ще отпаднат. Съвършено излишни ще са тогаз и ракетите. Свободно чрез духа си ще проникваме в Безкрая – сред примамливите лабиринти на макро и микрокосмоса.

Архаични допотопни съоръжения, съвременните космически апарати ще заемат достойно място, но вече като музейни атракции, очертаващи изминатия път в нашето развитие. Ще изчезнат оглушително ревящите машинни чудовища.

В онова не особено далечно време съвършените доскоро придобивки, рожба на човешкия ум, веднъж завинаги ще бъдат запокитени на сметището на историята."

42.5. Слава Севрюкова за по-далечното бъдеще

„В края на четвъртия цикъл, след 2800 до към 3000-та година, хората ще обогатяват знания по всички въпроси от каналите, трасиращи Космоса. Това неимоверно ще разшири представите на бъдещите поколения за

56 Пророчество от 1980-те години

света. Мнозинството в ония години ще е духовно зрящо и облагородено. Единици ще са лишени от психотропни способности. Те ще останат в тъма, за да се напомня за онуй, което е било.

Постиженията на техниката дълго ще облекчават живота. Тя ще достигне такова съвършенство, каквото на този етап е трудно да си представите дори в най-бурните фантазии. Техническият прогрес обаче няма да е безконечен. Ще настане време икономическото, техническо и технологично развитие да се изчерпи. Кой успех не е преходен?

Техниката постепенно ще започне да отмира. За да отстъпи път на Духа. Светът ще се промени. Науката ще се насочи към пренебрегваните, необясними доскоро явления, каквито са Душата и Духа. Успешно ще ги разкодира.

След XXI век човекът плавно ще приключи с техническия уклон. Науката ще завоюва нови, много по-изумителни успехи в други области. Ще се установи – съществуват по-високи скорости от тази на светлината: Това ще е най-късно до около 2150-а година. След изживените природни сътресения укрепнало, възстановено, Човечеството ще възвърне Духовността. И тук ще завоюва звездни висоти.

Науката и техниката добиха небивал възход за сметка на изоставащата интуитивност и свръхсетивност. Човечеството, казах ви, ще изживее период на неописуем технически възход.

После, превърнало се в мишена на себе си, ще започне обрат. Това, което споделям, може да ви се стори фантастика. И тъй, след време ще отпаднат съвременните придобивки – компютри, телевизори, видео, все по-модерни супертелефони. Ведно с новите, многократно по-съвършени технически чудесии, които неустоимо ще изкушават бъдещите потомци. За тях още нищичко не подозирате.

Задават се учудващи промени, но вече от съвършено друго естество. Трудно е да си ги представите. Когато двама души в оная епоха решат да контактуват помежду си и единият, примерно, е на Северния, другият – на Южния полюс, ще осъществяват връзка без техника, по духовен път. Ще ползват, благодарение разраснатите възможности на събудения ум, каналите, трасиращи Космоса.

Фини като паяжини, невидими, ала сетивно доловими. Набраздили вселенския купол, по тях непрестанно тече информация, обслужваща високо еволюиралия Разум. Задава се, помнете, начало на ново, много по-извисено общуване.

Задава се епоха, осветена от възхода на човешкия дух. Тогава славата на техниката безвъзвратно ще е отшумяла. Ще са отпаднали вредните емисии и тежки производства. Ще са създадени нови технологии с екологични енергийни източници, извлечени от Космоса.

И най-вече – ще има много Светлина в човешките отношения. Неудържимият духовен развой ще започне към 2 075 година.”

– Съзираш ли свършека на живота на нашата планета?

– Да.

– А след това?

– След това: съществуване на по-извисено еволюционно ниво. Форма на живот без физически тела.

42.6. Слава Севрюкова за Шестата раса

„Предстои оформяне на разширено космическо съзнание. Предпочитам да преценям хората не толкова по външен вид, колкото по душите им, макар лицето и тялото да отразяват духа. А сега на въпроса: доколкото виждам – задават се откроими промени в човешката физика. Телата на потомците ще бъдат много по-одухотворени, пластични, красиви. От съвременна гледна точка физиката на идните човеци няма да е красива.

Ще нарастват людете с кафяви очи и кестеняви меки коси. Синеоките, русите почти напълно ще изчезнат. Човешката кожа ще става по-прозрачна и светла. Дори негрите постепенно ще почнат да изсветляват.

Ще се увеличат левичарите. Те превъзхождат в известна степен другите, защото центърът на духа е по-близо до лявата ръка. По тази причина вдъхновението при тях се излива леко, спонтанно.

Новата генерация няма да се интересува от физическия вид така, както ние. Стремежът ще е навътре, към същината. Към повишената чувствителност и разцъфтяване неземната красота на Духовното. Бъдещето принадлежи не на глобалния, завоювал ресурсите на Земята сапиенс, а на космическия – понесъл Вселената в душата си.

С променения стандарт за красота, култът пред човешкото тяло за идните поколения ще отстъпи назад. Ще се открои нова тенденция – преклонение пред Духа. Тялото ще е все по-подвластно на висшия Аз. Ония хора ще са по-малко емоционални, но по-сетивни и умствено деятелни. Много посмислено ще реализират живота си в тясна симбиоза с природната среда.

Раждаемостта и смъртността с годините ще бъдат балансирани така, че да настъпи хармония между нашия свят и Отвъдния. Предстоящите промени ще стартират след 2030-2032 година. От там нататък, забелязвам, ще се открояват все повече тези посоки в развитието на Човечеството.

След хилядолетие съвременният сапиенс от гледна точка на нашите критерии ще изглежда недоразвит и... нека не се обиждаме, и сякаш малко изроден. Отношението към физическото тяло и модата ще отстъпят на ново разбиране за Духа и Душата. Енергията на онези същества ще бъде пренасочена за тяхното усъвършенстване. Бъдещето принадлежи на шестото сетиво. То ще заеме полагащото му се място, завладявайки напълно живота. Това ще е извисена нова човешка раса с отворено „трето око”. Хората ще ползват на 100% мозъчни способности.

Болестите ще намаляват. Те винаги са издавали страданието на духа и неправилния живот. Онези същества ще са умствено, физически и морално по-съвършени. Лекарствата ведно с придобивките на техниката ще бъдат изхвърлени. Тогава Човечеството ще осъзнае – прехваленият двадесети век (разговорът е от седемдесетте години на миналото столетие – б. а.) е тъмна средновековна ера на тровеща здравето фармацевтика.

Людете ще стават все по-фини, деликатни, милостиви и добронамерени. Само със силата на мисълта в ония далечни времена ще можете да се храните. Ще пътувате с нейна помощ навсякъде. Разширявайки неимоверно обхвата й, ще изживеете, пак благодарение на нея, всичко, което пожелаете. Безгранично ще се разшири психотронното ви зрително поле. За да оживее Необятът и проговори вечното безмълвие на безбрежните прос-

тори. Но това ще е едва след като Човечеството изработи всички духовни добродетели. Ония люде няма да са първични и с разраснато Его като нас. По начина ни на живот, пак ще повторя, все още сме твърде близо до животните (почти във всяко блюдо – месо). Някъде дори ги надминаваме – сексът е едва ли не развлекателен спорт.

Виждам епохи далеко напред. Страстите ще залинеят. Мъжът и жената в непонятните за нас години тогава ще се събират заедно единствено при желание да създадат поколение. Духовността, както е известно, няма пол. В още по-късен етап ще закърнее до пълно изчезване сексуалният нагон. Тогава окончателно ще отпадне потребността от раждане и прераждане.

Пъпната връв между майката и плода постепенно ще почне да се скъсява, докато накрая напълно изчезне. Те няма да са свързани така, както сега. Идният свят – на Новото човечество, то ще възвърне изгубеното равновесие със Земята и Вселената.

Ще се развият в най-висша степен умствените заложби. Създадат ли едно изглеждащо днес фантастично общество, онези хора ще творят чудеса. Но преди това ще са овладели Природата. В смисъл – вникнали в божествената ѝ хармония, напълно ще подчинят живота си на законите ѝ. Едва тогаз окончателно ще отпаднат битовите проблеми. Далечните ни наследници няма да са подвластни като нас на тях.

Хората в предбиблейска епоха са били значително по-едри от нас, почти исполини. Освен това живеели са неимоверно по-дълго. В недалечно бъдеще, както се разкрива пред психотронното ми око, към края на съвременния цикъл (след 2100 година) земният път за нашите потомци ще продължи да се увеличава. При отделни индивиди тогава може да достигне до 170 години.

Настъпват времена, когато човек ще може да черпи информация от Космоса, защото той самият е Космос. Всичко там, се съдържа и в него. Ония хора няма да са забравени от Небето. Виждам – след 2075 година, към края на цикъла (2100) повечето от тях ще имат пряк контакт с Висшата сила... Доста по-късно, към 2450-та година, в още по-висша степен ще се развива и процъфтява Духовността.”

Извисени, на идните хора ще им се даде пробудена духовна мощ. Другите сами ще отпаднат – здраво сраснали със Земята. Вкопчените на живот и смърт в материята са с по-бедни възможности. Формиращата се раса на бъдещето, за разлика от тях, ще е с необозримо перспективи. Новата генерация е стъпка към Космическо братство. Просперирацият Дух ще овладее и свободно направлява физическото тяло.

Третото хилядолетие принадлежи на „третото око”.

Жените, бидейки семейни, в идните години не ще приемат съпружеската фамилия. Ще предпочитат моминското име. Масов процес.

Новият човек, както казах, ще се издигне още малко на ръст, но от съвременна гледна точка с не толкова лицеприятна физика – слаба мускулатура, голяма глава. Онези същества ще са по-светли, лишени от бронзовия загар на силата. Но те многократно ще ни превъзхождат по бурния порив на духа. Ще се адаптират хармонично към природата в една много по-разумна система на живот. И тъй, Новият човек ще е грацилен, нежен, неотдаден на материалното. С деликатно телосложение, доста по-ниско тегло

и многократно по-овладян ум. Ресурсите на неразработения човешки дух са безкрайни. Това в задаващите се по-късни етапи ще му помогне да преодолее дори земното притегляне. Помнете – без машини.

Освен това оня тип същества, както вече разкрих, с лекота ще си предават мисли, без да са им необходими технически уреди, независимо от разстоянията. Впечатляващото днес ясновидство ще е банално средство за земна и космическа комуникация. Необятната Вселена за суперцивилизацията ще се превърне в уютен, все по-благодатен дом. Това, което изглежда като фантастична приказка в моите уста, един ден ще бъде достояние на едно ново духовно поколение.

Ще дойде време народите да изповядват единна вяра. Религиозните чувства след „голямата гибел" ще създадат ново отношение към света. Виждам – свещениците в бъдните години ще са в снежнобели одеяния, плътно препасани в талията. Миряните ще пеят в хор с тях. Всеки дом ще има свой олтар с икони. Светите ликове ще напомнят за хората, отдали живот за вяра. Ще се узнае – светците са същества в много отношения досущ като нас, но много по-извисени, с непоклатима убеденост и борбен дух. Нима е лесно да сме прави, още по-трудно – праведни. Ще се разбере – и те като нас не са лишени от прераждане.

След 2100-та година ще се състои общопланетарен църковен събор. На него християните–католици, православни, протестанти и всички други – ще приемат катехизиса на учението за прераждане. [...] Неизбежните природни сътресения ще повлияят върху този процес. Отшумят ли, клириците ще се обединят в единна църква. Значима роля в нея ще има православието. Християнството тогава ще бъде многократно по-силно.

Религиите ще се съберат в една, прокламираща прераждането. За него и кармата ще се създадат учебници. Ще се изучават в образователни програми... Преди да се достигне етапа на духовно обновление, ще се премине през разногласия и ожесточени борби. Последица от сриващите природни и социални бедствия на границите на оцеляване.

Не бойте се от мъките. Надмогнати с добро, въздигат. Няма ли път назад, все остава една спасителна пътечка – навътре, към себе си. Към Духа."

„Бъдещото Човечество ще говори един език. Задава се контрапроцес на състоялите се някога библейски събития с Вавилонската кула... Народностните езици не ще се погубят, въпреки наличието на общо комуникативно средство. Ще се запази тяхната есенция.

Ще оцелеят – свидна вековна традиция – но с ограничена функция. Подобни тенденции се открояват и за отделните народи. Постепенно ще се заличат държавите. Ще се обособят като провинции, изграждащи Единната земна общност. Това няма да попречи на народите да съхранят обичаите и фолклора си.

В духовно извисената суперцивилизация Човечеството ще развие много повече умения. Това няма да е безметежно и наготово. Ще се явят нови и нови трудности. И да искаме, не ще ги избегнем. Потребни са за развитието, както кислорода за живота. Преодоляването им провокира стремеж към Светлина. Никъде в бъдеще не съзирам наши планетарни колонии. Никъде, никъде, никъде.

Човечеството, както ми се дава да видя, ще напредне донякъде в това. Но после ще поеме по духовен, не грубо материалистичен, както понастоящем, а съвършено различен път на развитие. Подобни екзотични пътешествия и да се състоят, ще са временни. Каквито и завладяващи картини да рисуват фантастичните романи и екранизации, те нямат бъдеще. Не ще се състоят и космически войни с други цивилизации. Високо еволюиралият Разум никога не воюва срещу себе си.

Няма да се състои колонизиране на Космоса. Тънкостта е в това, че никой никъде не се преселва. Животът като феномен е винаги, навсякъде.

Ще споделя това, което ми се дава да видя: Никога няма да се изчерпи Световният разум. Отвъд Предела ще отпадне настоящият тип биологическа еволюция. Това ще е след продължително и бурно усъвършенстване на човешката душа.

Тя в ония необозримо далечни хилядолетия не ще изпитва повече потребност да посещава Земята в тяло от плът и кръв. За бъдещия съвършен сапиенс ще е напълно излишна миграцията, наречена живот. Съвкупността от познания, предоставени от временното земно пребиваване, в непонятните за нас, откъснати в бъдещето епохи, изцяло ще са усвоени.

Изучавайки нашата планета и нейните природни закони, ние се усъвършенстваме. В необозримите бъднини ще отпадне потребността да идваме тук, за да приемаме подобни уроци. Душите не ще има с какво ново да се обогатяват, вниквайки в тайните на физическата и биологическата материя. Еволюционно ще са се изстреляли далече напред. В оная трудно съзрима ера, веднъж вече ви разкрих това, ще е отпаднала дори потребността да се създава потомство.

С възможността да посещаваме с мисъл всяка звездна система, мъглявина, галактика и да контактуваме със съществата там, а също и с онези от Отвъдността, интересът на душите към физическото тяло постепенно ще намалява. До пълно изчерпване. Но дори да завърши земния си път, Човечеството ще продължи да съществува като състояние на съзнанието. Затова Откровението на Йоан известява „Ще ви дам нова Земя и нови тела." Казано е: „Всеки край има начало така, както всяко начало върви към своя край."

Далечните ни потомци ще следват всемощния космически ритъм стъпка по стъпка. В ония епохи ще сме вникнали в същината на истината и мъдростта. Интелигентността, интуицията, информацията от свръхсетивата са истинското ни скрито оръжие. Тогава ще се превърнем в още по-извисено ново небесно човечество... Животът на Земята, вече знаем това, е необходим за развитие на душите. Не е съвкупност от забавления. Изживян лекомислено, прескъпо се заплаща."

42.7. Рудолф Щайнер и Алойс Ирлмайер за бъдещето

Рудолф Щайнер: „Една от най-важните характеристики на хората, живеещи на Земята в разцвета на Шестата епоха, ще е едно определено морално качество. Въпросното качество трудно може да се разбере от съвременното човечество. Днешният човек трябва да е така деликатно устроен,

че душата му да изпитва болка, когато вижда други хора по света, намиращи се в по-окаяно положение от неговото. Вярно е, че някои по-фини личности чувстват болка заради страданието, което се шири по света, но това може да се каже само за хората, които са особено чувствителни.

През Шестата епоха най-културните хора не само ще чувстват болка, каквато предизвикват днешните гледки на крайна бедност, страдание и нещастие по света, но такива хора ще изживяват чуждото страдание като свое собствено.

Ако те видят гладен човек, ще почувстват глад и на физическо ниво — при това толкова силно, че гладът на другия човек ще е непоносим за тях. Тази морална характеристика ще е такава, че, за разлика от условията през Петата епоха, през Шестата епоха благосъстоянието на отделния човек ще зависи изцяло от благосъстоянието на цялото.

Точно както днес здравето на отделния човешки крайник зависи от здравето на цялото тяло — когато тялото не е здраво като цяло, отделният член не е благоразположен за работа — така през Шестата епоха сред цивилизованото по онова време човечество ще възникне общо съзнание.

И както отделният крайник чувства здравето на цялото тяло, в още по-голяма степен отделната личност ще чувства страданието, нуждите, бедността или богатството на цялото. Това е първата свойствена морална черта, която ще е типична за културното човечество през Шестата епоха...

Друга характеристика на Шестата епоха ще е, че за истински учени ще се смятат само хората, които разбират духовното, които знаят как духовното обхваща света и че човешките души трябва да се свържат с духовното. Това, което днес се нарича наука с нейния материалистичен облик, със сигурност няма да се разглежда като наука през Шестата следатлантска епоха. Към нея ще се отнасят като към древно суеверие, което е способно да служи само на онези, които са изостанали на етап, присъщ за предходната Пета следатлантска епоха.” (Събр. съч. 159)

Алойс Ирлмайер:

„Когато всичко свърши, част от хората ще са измрели, а оцелелите ще се боят от Бога по нов начин. Старите закони, които носеха смърт на децата, няма да ги бъде. Ще настане мир. Прекрасно време. Папата, който избяга по вода, ще се завърне.

Когато цветята отново цъфнат по ливадите, ще се върне. И ще оплаква избитите си събратя. След ужасното време ще настане време на щастие. Но хората ще започват да градят от там, откъдето са започнали и прадедите им.”

Според мен тук, под „ще се боят от Бога по нов начин”, става въпрос за почитание, послушание и Любов. Както един любящ родител не би желал детето му да се страхува от него, така и Бог не желае хората да живеем в страх, а вместо това да Го познаем и обикнем така, както Той е възлюбил нас.

„Тогава Исус им рече: още малко време светлината е с вас; ходете, докле имате светлината, за да ви не обгърне мрак; а който ходи в мрака, не знае къде отива. Докле имате светлината, вярвайте в светлината, за да бъдете синове на светлина." (Йоан 12:35,36)

„Блазе на ония слуги, чийто господар ги намери будни, кога си дойде; истина ви казвам, той ще се препаше, и ще ги тури да седнат, и като пристъпи, ще им служи. И ако дойде на втора стража, и на трета стража дойде, и ги намери тъй, блазе на тия слуги.

Знайте и това, че, ако стопанинът на къщата знаеше, в кой час ще дойде крадецът, той щеше да стои буден и нямаше да остави да му подкопаят къщата. Бъдете, прочее, и вие готови, понеже, в който час не мислите, ще дойде Син Човеческий.

Тогава Петър Му рече: Господи, за нас ли казваш тая притча, или за всички? А Господ рече: кой ли е оня верен и благоразумен домакин, когото господарят му е поставил над слугите си, за да им раздава навреме уречената храна? Блазе на оня слуга, чийто господар, кога дойде, го намери, че постъпва тъй; истина ви казвам, че той ще постави него над целия си имот.

Ако пък оня слуга каже в сърцето си: скоро няма да дойде господарят ми, и почне да бие слуги и слугини, да яде и да пие, и да се напива - господарят на тоя слуга ще дойде в ден, в който не очаква, и в час, който не знае, и ще го отдели и подложи на еднаква участ с неверните.

А оня слуга, който е знаял волята на господаря си, и не е бил готов, и не е постъпвал по волята му, ще бъде бит много; който пък не е знаял и е направил нещо достойно за наказание, ще бъде бит малко. И от всекиго, комуто е много дадено, много и ще се иска, и комуто много е поверено, от него повече ще се изисква. (Лука 12:37-48)

Маргарет Мийд: *„Никога не се съмнявайте, че малка група загрижени и мислещи граждани могат да променят света. Всъщност, това е единственият начин, по който светът се е променял."*

Васил Левски: *„Всичко се състои в нашите обединени сили - срещу тях не може да противостои и най-силната стихия. Никой не ще противостои срещу стихията на народа ни да живеем свободни, независими и обединени."*

Скъпи читателю, изнесеното дотук знание беше предназначено за всеки, който търси и има желание да научи повече за житейските мистерии относно земното битие и нашето ключово място в него. Седмият и последен раздел обаче го пиша само за тези, които не са подтиквани от любопитство и стремеж да узнаят нещо повече от другите, а са готови да превърнат това знание в познание - във вътрешна Мъдрост, оживотворена от Любовта към Създателя и към всички Негови Творения.

Това преобразуване, тази духовна алхимия, може да се осъществи един-

ствено, когато изберем съзнателно да приложим в живота си тези истини и пожелаем с цялата си душа да допринесем според способностите си и ние с нещичко за Христовото Дело. А то не е само Негово - то е на всички нас - както на най-малките тревички и буболечици на Земята, така и на най-величествените ангели на Небето. Защото всеки от нас е дошъл с важна мисия и е незаменима клетка от тялото на Новото Човечество...

Именно за вас, братя и сестри, които вече сте усетили силния импулс да работите рамо до рамо с цялото Христово Войнство за идването на Царството Божие на Земята, предлагам в следващите страници няколко идеи, които ако бъдат приложени сред човечеството, Ариман ще остане силно разочарован щом дойде да сее зло.

43. Основни задачи пред нас през Последните дни

„Ето, Аз ви пращам като овци посред вълци: и тъй, бъдете мъдри като змии и незлобиви като гълъби.“ (Матей 10:16)

„Иде духовен глад, а вие вече сте подготвени за онези дни, когато ще трябва да се подпомогне светът с нови идеи. И как ще ви търсят тогава, как ще ви търсят!” (из „Акордиране на човешката душа“)

Учителя: *„Христос казва на митаря: „Дойди след мене!” Питам: Каква е вашата опитност за Христа, в Когото вярвате от две хиляди години? Казвате, че той е дошъл на Земята, страдал, разпнат бил и на третия ден възкръснал. Сега Го очаквате да дойде втори път на Земята. Въпреки всичко това, нямате доблест да напуснете митарницата. Като ви каже Христос да Го последвате, отговаряте: Господи, имам още малко работа. Като минеш втори път оттук, тогава ще дойда след Тебе. Отлагате работата от ден за ден, а като остареете, съжалявате, че наближава време да отидете на онзи свят, без да сте подготвени. Като отидете при Бога, Той ще каже: Дайте му два гроша и да си върви! Не се лъже Бог! Ако не посветите живота си от младини за благородна работа, да знаят всички същества – хора и животни, кокошки и агънца, че сте човеци, ученици на новото учение, Бог няма да ви приеме. Ако сте от новото учение, кокошките и патиците няма да бягат от вас, но ще ви отворят път да минете.” („Отиде след Него“, НБ, 11.04.1920)*

Райнхолд Нибур: *„Подкрепи ни, Господи, за да можем да приемем със спокойствие това, което не може да бъде променено, дай ни смелост, за да променим нещата, които трябва да бъдат променени, и мъдрост, за да разграничим едното от другото.”*

Майка Тереза: *„Аз сама не мога да променя света, но мога да хвърля камък във водата, който да създаде много вълни.”*

Алберт Айнщайн: *„Умните хора решават проблеми, гениалните ги предвиждат.”*

Гьоте: *„С вяра и самообладание човек побеждава и най-големите препятствия, но подаде ли се и на най-малкото съмнение, той е загинал."*

Зиг Зиглар: *„Забележителните хора имат едно общо нещо: абсолютното чувство за мисия."*

Махатма Ганди: *„Изобщо не е прекалено късно. Ти просто все още не знаеш на какво си способен."*

Е. Жирарден: *„Утопия - това е името, с което невежеството, глупостта и неверието са наричали винаги великите замисли, открития, начинания и идеи, прославили своя век послужили като ера в човешкия прогрес."*

Монтескьо: *„Не е ли прекрасна цел да работиш за това да оставиш хората по-щастливи, отколкото сме били ние."*

Й. Йовков: *„Мъдрец наистина беше Сали Яшар, много нещо беше видял, много нещо беше преживял, но едно беше ясно за него: с мъки, с нещастия е пълен тоя свят, но все пак има нещо, което е хубаво, което стои над всичко друго - любовта между хората." („Песента на колелетата")*

43.1. Седмият ден

„... така бидоха свършени Небето и Земята и цялото им воинство. И свърши Бог до седмия ден Своите дела, що прави, и в седмия ден си почина от всичките Си дела, що извърши." (Битие 2:1,2)

До този момент, въпреки нашите неблагодарност, безлюбие, егоистични чувства, несправедливи мисли и нечестиви дела, Бог ни е водил „за ръчичка" като малки деца. Шест „дни" сме Го наскърбявали и сме осуетявали Добрата Му Воля, и въпреки всяко непослушание Той остана все тъй Благ към нас и винаги е готов да прости нашите грехове, ако се обърнем и тръгнем към Него. Той дори ни изпрати *„Своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има живот вечен." (Йоан 3:16)*

И Същият Този Син *„не дойде, за да Му служат, но да послужи и да даде душата Си откуп за мнозина." (Матей 20:28)*

Освен това, с Него Бог изпрати сред нас много ангели и напреднали души *„като овце сред вълци" (Матей 10:16)*, за да измъкнат човечеството от ямата, в която то бе скочило, отричайки се от Своя Отец и Благодетел.

Време е да се пробудим и поне с най-малкото добро да засвидетелстваме своята обич и благодарност. Казано е в Библията (Пс. 102:8), че Господ е дълготърпелив и многомилостив, но не и че е безкрайно търпелив.

Шест дни получавахме изобилно всичко необходимо за нашето развитие, и цялото Небе бе ангажирано с нашето благополучие.

Седмият ден, обаче, е време за пробуждане на човешката душа. Време да покажем какво сме научили. Затова Учителя казва: *„Само разумните*

отношения на Любов могат да ни спасят от бъдещата катастрофа. Тя ще дойде. Разумният свят има една максима – няма да си поплюят. Вие още не познавате Бога, познавате Го само като Любов. Трябва да се върнем в онази култура, да питате атлантската раса какъв е Бог. Те Го опитаха. Тези души са затворени в дъното на Атлантическия океан и още не са освободени." („Скръб и радост", НБ, 23.12.1923)

Идеите, които ще бъдат изложени в този раздел, може на първо време да изглеждат невъзможни, но има само една сила, която може да ни окрили или да ни спре по пътя към едно по-светло бъдеще. И тази сила е вътре във всеки от нас. Затова нека помним, че всеки път, в който кажем *„Не мога"*, ние твърдим, че Бог, който живее в нас и по чиито образ и подобие сме създадени, не е Всемогъщ. Пред този, който има една жива вяра, един светъл ум, едно добро сърце и една силна воля, дори планините се отместват от пътя му. Нали сам Христос ни учеше: *„Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, делата, що Аз върша, и той ще върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца Си." (Йоан 14:12)*

Днес от нас се очаква да започнем да поемаме инициативата в наши ръце, да се обединяваме повече, да заживеем братски. Време е да спрем нашето съучастничество на порочните системи, наречени образователна, здравноосигурителна, пенсионна, данъчна... Всички те ни заробват повече и повече. Нито пенсии ще получаваме, нито здраве получаваме, нито образование получават децата ни, нито има някаква полза от данъците ни ... освен за малцината, които живеят и трупат богатства на наш гръб.

У много братя и сестри, когато научат какво има да става, ще се „задейства" инстинкта за самосъхранение, който - като всеки друг инстинкт, лишен от намесата на разума - може да им изиграе много лоша шега.

Каква е тук опасността? Тя е преди всичко в това, че човечеството е достигнало до етап в своето развитие, в който всеки отделен индивид ще бъде подложен на изпит, матура. Да се види какво е научил дотук и дали е готов да влезе в следващата епоха и да заживее един по-висш и неегоистичен живот в братство и любов. Затова възможно най-глупавото, което може някой да направи, е да се фокусира единствено върху самото си физическо оцеляване като се запасява с храна и оръжия, да си строи бункер или нещо подобно. Всъщност това за съжаление е най-естествената, най-разпространената и най-безумната реакция.

Вместо това е много по-разумно всеки от нас, който желае да си вземе изпита и да влезе в Новото човечество, да вземе трудното, но единствено спасяващо решение – да се превърне в Човек, достоен да бъде закрилян свише и да приеме, че ако е по Божията Воля да умре, той и в миша дупка да се скрие, не може да измами съдбата.

Какво тогава да правим? Нека се вслушаме в ап. Павел: *„А сега остават тия трите: вяра, надежда, любов; но по-голяма от тях е любовта." (1 Коринтяни 13:13)* Само с тези три оръжия можем да победим злото и да навлезем в Новата епоха:

Вяра - в това, че има Кой да се погрижи за нас и дори в най-труден момент никога не сме оставени на произвола на съдбата.

Сам Христос ни увери в това: *„Не две ли врабчета се продават за един асарий? И ни едно от тях няма да падне на земята без волята на вашия*

Отец; а вам и космите на главата са всички преброени; не бойте се, прочее: от много врабчета вие сте по-ценни." (Матей 10:29-31)

Надежда - да не губим нито за миг своето упование, че Онзи, Който е сътворил световете, и Който ръководи цялото човешко развитие, има нещо предвид като ни дава подобни задачи и изпитания, и те винаги целят нашето добро и повдигане.

В Пс. 91 именно това ни казва Бог: *„Понеже положи в Мене любовта си, за то ще го избавя. Ще го туря в безопасност, защото позна Името Ми.*

Ще ме призове, и ще го послушам; с него ще Съм, когато е в скърб; ще го избавя и ще го прославя. Ще го наситя с дългоденствие и ще му покажа спасението Си."

Дали обаче ще използваме дадените ни условия и ще заслужим Господа да каже тъй и за нас, или ще отхвърлим Неговата помощ, зависи от третия стълб на нашето спасение - Любовта.

„Нова заповед ви давам, да любите един другиго; както Аз ви възлюбих, да любите и вие един другиго. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си." (Йоан 13:34)

И още: *„С това ще се прослави Моят Отец, ако вие принасяте много плод, и тогава ще бъдете Мои ученици. Както Отец възлюби Мене, и Аз възлюбих вас: пребъдете в Моята любов. Ако спазите Моите заповеди, ще пребъдете в любовта Ми, както и Аз спазих заповедите на Отца Си, и пребъдвам в любовта Му. Това ви казах, за да пребъде Моята радост във вас, и радостта ви да бъде пълна. Тази е Моята заповед: да любите един другиго, както Аз ви възлюбих. Никой няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели. Вие сте Ми приятели, ако вършите всичко онова, що ви Аз заповядвам." (Йоан 15:8)*

Учителя описва това по следния начин:

„Съвременните хора живеят в изключителни времена... Съдбата се налага по различни начини: чрез земетресения, чрез войни, чрез болести, чрез страдания. Бог казва на Израиля: „Търсете ме, докато съм близо." Това значи: Търсете Бога, докато още не е закоравяло сърцето ви, докато съзнанието ви не се е помрачило.

Стане ли това, ще дойдат катаклизми и катастрофи в света. Това е начало на изпитанията, които няма да преминат скоро. Земята ще се тресе, ще се огъва, докато се създаде новото. Нов свят се твори сега. Не се страхувайте, но уповавайте на Бога и кажете като Псалмопевеца: „Тисящи ще падат от страната ти, и десет тисящи отдясно ти, но при тебе няма да се приближи." Работете върху ума и сърцето си съзнателно, да бъдете от онези праведни, добри и разумни хора, за които възвишените и напреднали братя са готови всякога да воюват. Вие ще работите за доброто на своята душа, както и за доброто на своите ближни, а други ще воюват за вас." („Будният ден", МОК, 20.04.1928)

Наясно съм, че да констатираме проблемите, да недоволстваме и да искаме промяна, само по себе си не води до нищо. Това е само първата стъпка. След нея обаче има още две, без които тя остава безпредметна:

1. Да намерим алтернативи и решения;
2. Да ги приложим в нашия малък свят, за да бъдем светъл пример за нашите ближни.

Защото една от основните причини да се затяга примката около врата на човечеството е именно, че много истини се публикуват, споделят, харесват и до там. Всеки си казва: *„кой пък съм аз, че да променя нещо”* и си живее все постарому, като по този начин мълчаливо затвърждава властта на злодеите.

А решението е едно: Всички пробудени души една по една да напускат потъващия кораб на Матрицата, преди да са потънали заедно с него. А след това да призоват колкото се може повече от своите братя и сестри да се спасят редом с тях.

А ето и няколко идеи за поелите по този светъл път:

1. Подарете телевизора си на най-големия си враг. След няколко месеца ще усетите разликата.

2. Престанете да гледате, слушате, четете и вярвате на всичко, което ви звучи интересно и логично. Стига псевдоучители, стига платени семинари, стига ченълинги, стига сензационери, стига прехласване по индуизма. Стига лъжи! Бог ни е пратил тук в България, при Извора, а ние отдаваме енергията си за всевъзможни безумия, само не и на Истината. Не се ли опомним, скъпо ще платим за това.

3. Научете се да споделяте благата си безкористно и справедливо.

Има неписан закон, че даденото от добра воля и с добро сърце се връща десетократно. Въпрос на време е само, за да се убедите, че е вярно и че законът работи безотказно. Даването не е нужно да е в материални средства. То включва и доброволческия труд, и утешаването на страдащите, и най-вече помагането на изгубените души да намерят Пътя обратно към Бога.

Колкото повече ние вършим това, толкова повече Той ще помага и на нас, когато имаме нужда.

4. Отнасяйте се с всички ваши братя и сестри като с Божи Творения, които са точно толкова важни, ценни и незаменими за целия Всемир, колкото и вие самите. Не правете на другите това, което не бихте искали да преживеете лично. Няма да ви се размине. Въпрос е само на време.

5. Не си търсете оправдания, когато сгрешите, а веднага си изправете грешката и не я повтаряйте. Лъжата е лъжа, а изневярата - изневяра. Без значение колко хора са научили и какви са били намеренията ни, всеки грях носи огромни и ужасяващи последици от духовна гледна точка - не само за нас, но и за по-висшите светове, които са силно обвързани със случващото се на Земята. Затова и отговорността ни е голяма. А оттам и последиците.

43.2. Прилагане на обновеното Христово учение

„Блажени бедните духом, защото тяхно е царството небесно.
Блажени плачещите, защото те ще се утешат.
Блажени кротките, защото те ще наследят Земята.
Блажени гладните и жадните за правда, защото те ще се наситят.
Блажени милостивите, защото те ще бъдат помилувани.
Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.
Блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божи.

Блажени гонените заради правда, защото тяхно е царството небесно. Блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене.

Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата; тъй бяха гонени и пророците, които бяха преди вас.

Вие сте солта на Земята. Но, ако солта обезсолее, с какво ще се направи солена? Тя вече за нищо не струва, освен да се хвърли вън и да се тъпче от човеците. Вие сте светлината на света. Не може се укри град, който стои навръх планина. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички вкъщи.

Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец." (Матей 5:2-16)

„А Исус, като ги повика, рече им: знаете, че ония, които се смятат за князе на народите, господарват над тях, и големците им властвуват върху тях. Но между вас няма да бъде тъй: който иска между вас да бъде големец, нека ви бъде слуга; и който иска между вас да бъде пръв, нека бъде на всички роб. Защото и Син Човеческий не дойде, за да Му служат, но да послужи и даде душата Си откуп за мнозина." (Марко 10:42-45)

„Но искаш ли да разбереш, о суетни човече, че вярата без дела е мъртва?" (Яков 2:20)

Учителя:

„Идат нови времена, нови условия, нов живот. – За кого? – За добрите хора. Само добрите и любещите хора имат бъдеще. Само те имат добри условия. За лошите хора и за онези, които живеят в безлюбието, няма бъдеще, няма добри условия. Това е закон, който сами ще опитате. Който иска да смекчи съдбата си и да избегне от закона на кармата, трябва да приложи доброволно любовта, а не насилствено.

Любовта освобождава човека от всички мъчнотии и страдания, от всички противоречия и заблуждения. Достатъчно е гъсеницата да се превърне на пеперуда, за да се освободи от мъчнотиите си. Пеперудата се храни с чиста, хубава храна. Ето защо, прилагайте любовта и вървете напред." („Вечното благо", СБ, 15.08.1943)

„Вие трябва да бъдете образец на чистота, на светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки... Образци във всичко! Образци не на думи, а на дела!" („Шестото чувство", УС, 18.10.1936)

„Някои казват, че времето още не е дошло. Кое време още не е дошло? Времето за Любовта е дошло! Именно сега, в тези велики страдания, ние се нуждаем от Любов! Кога се нуждаем от милосърдие? ... Нали когато съм гладен, бос? Когато съм богат, аз нямам нужда от милосърдие. Именно сега, във времето на тези големи нещастия, трябва да покажем милосърдие. Кога имаме нужда от Любов? Сега. Кога имаме нужда от милосърдие? Сега. Кога имаме нужда от Истина? Сега." („Новият и старият живот", СБ, 26.07.1922)

„Ние не поддържаме онази религия, която казва, че спасението е за всички. Не, спасението е само за благородните и разумните хора, които вършат Волята Божия." („Просете, търсете и хлопайте", НБ, 20.04.1924)

„На Земята най-висшата дейност е от любов. Има дейност, която е по-горе от обикновената – това е дейността, подбудена от Любовта. Това е, когато човек жертва себе си за другите. Защото човек може да жертва самия себе си. Така е сторил Христос. Но това са висши работи, които всеки не може да разбере в тяхната пълнота. Новото, което идва в света, е работата с любов." (из „Изворът на доброто")

„Казвате: какъв ще бъде бъдещият строй? Бъдещият строй с такива индивиди може да бъде точно както сегашният. Ако искате в бъдеще хората да се различават от сегашните, трябва да слязат, за да работят, най-добрите хора, най-учените хора, най-умните хора – проповедници, владици, царе, князе, барони, графове и лордове. Писателите трябва да бъдат първи по нивите – навсякъде, във всички учреждения. И стражарите да са учени и благородни. Стражарят трябва да е завършил четири факултета, а началниците – повече от четири факултета. Като го срещнеш тогава, ще му се поклониш и той, като те срещне, ще ти се поклони." („Запечатаната книга", НБ, 24.04.1932)

„И най-долната служба да изпълнявате, ако сте свързани с Бога, животът ви ще бъде рай: където и да стъпите, оттам ще потекат извори, оттам ще дойде благословението." („Който дойде при мене", НБ, 16.03.1924)

„Мнозина се оплакват от неправдите в живота и отдават всичко на Бога. Щом мислят така, неправдата е в тях. Ако е даден само един живот на човека, има право да се оплаква. Но какво ще кажете, като знаете, че вие сами сте създали неправдата? Вие живеете по Божия благодат. Бог е толкова снизходителен и въпреки това вие пак роптаете. Нова епоха иде, нова култура, нови условия! Новата епоха се ознаменува с това, че Бог иде в света да тури ред и порядък, да отдели смъртните от безсмъртните, грешните от праведните. Всеки сам си определя категорията, в която ще живее." („Все що е писано", НБ, 28.01.1917)

Рудолф Щайнер: *„Някой може да застъпва най-духовни теории: не е важно това, важното е, тези мисли да са плодотворни, когато човек ги прилага в живота." („Въпроси за храненето...", 17.12.1908)*

„Огорчават ни, а ние винаги сме радостни; бедни сме, а мнозина обогатяваме; нямаме нищо, а притежаваме всичко." (2 Коринтяни 6:10)

А. Швайцер: *„Не знам каква ще бъде вашата съдба, но едно нещо знам със сигурност: единствените измежду вас, които ще бъдат наистина щастливи, ще са онези, които са потърсили и открили как да служат."*

Сенека: *„Голям подвиг е да вършиш това, което трябва, а не това, което искаш.”*

Далай Лама: *„Планетата не се нуждае от голямо количество „успешни хора”. Планетата отчаяно се нуждае от миротворци, лечители, реставратори, разказвачи на приказки и обичащи от всички видове. Тя се нуждае от хора, до които се живее добре.”*

Лао Дзъ: *„Някой трябва да отвърне с добро на злото, иначе то никога не ще се превърне в добро.”*

Зиг Зиглар: *„Липсата на посока, а не липсата на време е проблемът. Ние всички до един имаме двадесет и четири часа на ден - и успешните и неуспешните.“*

Махатма Ганди: *„Първо те игнорират, после ти се присмиват, после се борят срещу теб и накрая ти побеждаваш.”*

Марк Твен: *„Пази се от хора, които се опитват да омаловажат твоите стремежи. Незначителните хора винаги правят това.”*

Ж. Даламбер: *„Истински честният човек е длъжен да предпочита пред себе си семейството, пред семейството - отечеството, пред отечеството си - човечеството.”*

Васил Левски: *„Българи, турци, евреи и пр. ще бъдат равноправни във всяко отношение. Било във вяра, било в народност, било в гражданско отношение, било в каквото било.”*

Христо Ботев: *„Само разумният и братски съюз между народите е в състояние да унищожи теглилата, сиромашията и паразитите на човешкия род; и само тоя съюз е в състояние да въдвори Истина, Свобода, Братство, Равенство и Щастие на Земното кълбо.”*

Л.Каравелов: *„Побратимяването на народите е смърт за тираните.”*

Надпис върху надгробна плоча в Уестминстърското абатство: *„Когато бях млад и свободен и въображението ми не знаеше граници, мечтаех да променя света. Като започнах да остарявам и помъдрявам, открих, че светът няма да се промени, така че поукротих стремежите си и реших да променя само страната, в която живеех. Но и тя изглеждаше непоклатима. В залеза на моя живот, в последен отчаян опит се залових да променя поне моето семейство, най-близките ми, но те не искаха и да чуят. Сега, когато лежа на смъртния си одър, внезапно прозрях: ако най-напред бях променил себе си, тогава, чрез моя собствен пример щях да променя семейството си. Вдъхновен и насърчен от моите близки, щях да мога да направя и страната си по-добра, а кой знае, може би дори щях да успея да променя света.”*

Джим Рон: *„Учудващ е фактът, че повечето хора планират отпуските си много по-внимателно, отколкото собствения си живот. Може би защото бягството е много по-лесно от промяната."*

43.3. Разпространяване на Учението

„Който приема вас, Мене приема; а който приема Мене, приема Тогова, Който Ме е пратил." (Мат 10:40)

Учителя:
„Когато правите добро, бъдете внимателни. Доброто, което правите, трябва да ползва първо душата на човека... Няма по-голямо добро от това да обърнеш една душа към Бога." („Движение на силите", МОК, 24.10.1930)

„Казвам: всички вие, които имате това съзнание, трябва да разнасяте туй учение. Време е вече за това! Вие дължите нещо на невидимия свят. Вие може да отричате това нещо, но то е факт. Ние сме събрани тук именно от този невидим свят, и затова му дължим." („Тридесет и осем години", НБ, 22.11.1925)

„Всички вие трябва да проповядвате: „Наближило е Царството Божие!" Нека тази любов бъде между братята, нека бъде между приятелите, нека бъде между вярващите, нека бъде между всички и навсякъде!" („В който град влизате", НБ, 29.03.1925)

„Това е сигурността – да бъдем свързани с Бога. Ние всички трябва да проповядваме смело и решително това учение, то е Божествено – навсякъде да го разпространим!" („Новият и старият живот", СБ, 26.08.1922)

„Ние ще работим, както работят всички будни души по света, за идването на царството Божие на Земята. Из целия свят се повдига зов към всички пробудени души за работа." („Един удар", СБ, 02.09.1933)

„Не само да мислим за поправянето на света, а да направим така, че да няма нито един гладен човек. Хляб и жилища за всички да има – това значи да се изпълни волята Божия на Земята. Хлябът, знанията, благата, богатствата трябва да бъдат достояние на всички хора и то свободно, а не само някои да се награбят, а за другите да няма нищо." („900 мисли на Учителя" Лалка Кръстева)

„Не мисли, че си глупав. И не мисли, че онзи, комуто говориш, е глупав. Мисли, че си в състояние да предадеш и най-великата Божествена Мисъл. Мисли, че този най-близък твой брат, комуто говориш, е в състояние да възприеме тази истина. Тези са двете най-велики правила, които аз зная." („Отговор на зададени въпроси", СБ, 23.08.1921)

„Тия, които работят за идването на новата култура, ще имат големи постижения. Те ще посещават различните планети, както богатите хора на Земята имат възможност да пътуват от една държава в друга." („Изпитай и виж", НБ, 16.02.1930)

„Не ходете да търсите лошите хора... Лошите хора навсякъде ще ги намерите, но трябват добрите! За да ги намерите, трябва да имате знание. Като ги намерите, в душата ви ще стане едно преобразуване. Този добър човек ще ви бъде като майка, като баща, като учител, като приятел. Той е един пратеник от небесния свят, дошъл да освети пътя на вашата душа. Той ще бъде нещо реално." („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)

„Докато си празен, докато Истината не е в теб, мълчи, нищо не говори, за да се напълни шишето ти; щом Истината влезе в теб и те напълни, говори, кажи я на всички, за да изпразниш шишето си и да започнеш отново да го пълниш." („Разбор на думи", МОК, 19.04.1922)

Рудолф Щайнер:
„Човек трябва така да бъде обхванат от импулса, необходимият за съвремието импулс, че да прави това, което следва да се случи, без да обръща внимание дали резултатите – също и в този случай – ще се появят в една или в друга посока. Само когато имаме тази нагласа, можем да постигнем нещо. И често се постига нещо в дадена насока, която привидно съвсем не е била възнамерявана. Трябва да се прави много повече – моля да го вземете под внимание – макар успехите да не се появяват веднага. Питам ви: Спира ли нещо рибата в морето да изхвърля толкова много хайвер, който може да бъде унищожен? Запитайте се колко от изхвърления хайвер става храна за другите риби? Колко от него се унищожава! Такъв е животът и също така е в духовния живот. Дълги години наред можете постоянно да говорите на широките човешки маси. Трябва да бъдете доволни, ако сред тези човешки маси се намерят само няколко, чийто интерес да се запали, защото това лежи в характера на живото." (Събр. съч. 178)

Тодор Влайков: *„Народът трябва да се просвещава. Един непросветен народ е враг на самия себе си: непросветеният народ колкото и каквито и права да има, се самолишава от тях."*

Алберт Айнщайн: *„Тези, които имат привилегията да знаят, имат задължението да действат."*

Петър Димков: *„Който работи за другите от сърце безкористно, той получава от Космоса сили, с които се чувства все по-млад и поздрав."*

Платон: *„В борбата за щастието на другите, ние намираме своето собствено щастие."*

Будистка поговорка: *„Вместо да се оплакваш от тъмното, по-добре запали свещ."*

Ваклуш Толев: *„Въпросът не е дали ще се качиш. Въпросът е дали ще се върнеш, за да донесеш на другите."*

Махатма Ганди: *„Силата не идва от физическите възможности. Тя идва от неукротимата воля."*

Фантастично е, че въпреки всички заблуди от властниците и изкушения от света все повече хората се събуждат и си казват: *„Ха, та аз съм роб! Но няма да търпя това повече!"* Защото всеки пробуден човек е триумф за Христос и директна „загуба" за тъмните среди, които противодействат на Христос и на нашето светло бъдеще. Затова черните братства най-много ги е страх от мислене, което е основано на езотерични познания.

Тези от нас, които устоят на небивалото изобилие от съблазни в днешния греховен свят и успеят да се пречистят, ще се удостоят с честта и радостта да изградят новото Човечество. С течение на времето и наближаване на кулминацията в събитията, условно наречени *„Последни времена"*, чистите хора за пореден път ще излязат на историческата сцена и ще стават все по-доминиращ фактор.

Най-важно е преди всичко да проумеем, че светът се променя не чрез нашето мнение, а чрез нашия пример. Ако не беше така - как да си обясним, че от хилядолетия се говори за мир, свобода, братство и равенство, цял свят само това проповядва, а резултатът е най-егоистичната култура от времето на Адам до днес?

И най-благородното нещо, на което можем да посветим живота си, е да даваме на другите. Да се отърсим от внушената ни лъжа, че нашата личност е по-важна от всичко и да се насочим към една по-висша цел. В мига, в който започнем да се стремим да направим света по-добър, животът ни придобива нов и много по-пълен смисъл.

Време е да вземем живота си отново в наши ръце! Да не оставяме други да мислят вместо нас, да решават вместо нас, да ни казват кого да обичаме и кого да мразим, кой е светец и кой - еретик, в какво да вярваме и в какво да се съмняваме...

Затова нека разгледаме седемте етапа на пробуждането и преставането да бъдем пионки в една чужда игра.

1. Осъзнаваме, че сме потопени до уши в Матрицата - приемаме отровите ѝ, ходим на работа, която не ни удовлетворява изобщо, плащаме кредити, угаждаме на господарите си, отдалечили сме се от нашата Майка - Природата, стремим се към престиж, надпревара, мода и скъпи придобивки. Живеем с мисълта, че най-важното в живота ни е да продължим рода си, нищо че Земята е очевидно пренаселена и шансът нашите деца да живеят по-робски и по-нещастно от нас е огромен. И вместо да помислим как да направим условията за нашите братя и за следващите поколения по-добри, ние се фокусираме върху чисто количествени стойности - да има повече хора. Пък как тези хора ще живеят и дали изобщо ще живеят, това не било наш проблем.

2. Осъзнаваме, че Бог не ни е изпратил на тази чудна планета само, за да гоним преходни богатства и светски удоволствия, а имаме много по-важни задачи, за които един ден ще даваме отчет как сме се справили. Малко по малко преставаме да се присмиваме над хората, които се стремят към невъзможното и разбираме, че това е било само проява на страха да излезем от зоната си на комфорт.

Разбираме също, че всеки ден, заедно с изгрева на Слънцето, ни се дава нова възможност да поправим всичко, което сме объркали в досегашния си живот. И, за съжаление, всеки ден се преструваме, че не виждаме тази възможност.

Най-лошото, което можем да направим в този момент, е да не опитаме да променим изначално живота си. Да знаем какво искаме и какво трябва да сторим, но да не се осмелим да го направим, да прекараме години в чакане на подходящия момент, да отлагаме промяната и никога да не разберем до какви нови хоризонти би ни довела тя.

3. Пробуждащият се човек осъзнава, че е сам виждащ сред слепи. Орел сред кокошки.

4. Първосигнално изпитваме гняв и пренебрежение към кокошките, задето не искат и не могат да летят с нас, а ни приканват към калната земя.

5. Кокошките и дребните им игри започват да ни разсмиват и да ни карат да изпитваме нещо средно между отвращение, дразнене и съжаление.

На този етап осъзнаваме, че ако искаме да летим с орлите трябва да следваме собствения си път, вместо да слушаме какво ни казват кокошките.

6. Започваме да изпитваме искрено състрадание към кокошките и желание да им помогнем да разберат, че истинският живот е далеч отвъд малката им къщичка.

В този момент осъзнаваме, че колкото повече сме извървели от Пътя, толкова по-голяма отговорност носим към своите изоставащи братя.

Защото мнозина искат просветление, знание, дарби, без да осъзнават, че с тях идват и все по-трудните задачи от Братството, придружени с отговорност за всяко едно наше действие.

7. Чуваме в глъбините на душата си тихия шепот на нашия Учител, който ни призовава живот след живот: *„На работа, братя и сестри! За Бога!”*

И едва в този велик момент душата става всемогъща, овладяна от една велика идея. Разбираме, че вътре в нас се таи една сила, несравнимо помощна и величествена от силите на тялото. А от мига, в който я познаем, вече е невъзможно да намерим оправдание за дребнавите си или малодушни постъпки, за пропиляния си живот, за който доскоро сме обвинявали другите. Тогава вече знаем, че не хората около нас, а само и единствено ние сме отговорни за начина, по който ще изживеем живота си.

От този момент нататък разбираме съвсем ясно, че ценността на човека се състои в това: да се стреми към невъзможното - да желае да надскочи себе си и да бъде убеден, че ще успее. Защото знае, че ако не прояви малодушие, ако не послуша това, което му нашепва низшия ум, а стиска зъби и продължава да преследва невъзможното убедено, упорито, тогава става чудото, което осакатеният материалистичен ум никога не би могъл да проумее: Невъзможното става реалност.

Много хора си мислят, че за промяната е нужно много време, но дъл-

боко грешат. Тя идва за миг. Може да ни отнеме години докато решим да се променим, но самата промяна се случва само с един удар на сърцето. И повече нищо никога не е същото.

На кои хора трябва да помагаме да се пробудят? Според Учителя: *„Когато майката е заченала детето си и то скъса връзките си с нея още през първия месец, това е опасно, то води до смърт; ако скъса връзките си на втория месец – също е опасно, води към смърт; опасно е, ако скъса връзките си на третия, четвъртия, петия, седмия месец. Опасно е. Но ако туй дете е стояло девет месеца, непременно трябва да му се отреже пъпа. Със своя нож аз искам да прекъсна тази нишка. Това не е ли правилно? Ако не скъсам нишката – лошо е и за майката, и за детето...*

И сега казват: «Христос тъй проповядва, иначе проповядва.» Какво проповядва? И тогава не му вярваха, и сега не му вярват. Тогава той казваше: Иде часът, когато истинските поклонници ще се кланят в Дух и Истина, а няма да се кланят нито в Йерусалим, нито в Самария. Това аз тълкувам така: Йерусалим – това са всички съвременни религии; Самария – това е светът на науките и изкуствата. И ще се молят навсякъде само в Дух и Истина. Всеки човек трябва да бъде свободен да се покланя на Бога тъй, както намира за добре, и неговото поклонение трябва да бъде благословение за другите хора.

Не казвам, че трябва да излезете от църквите и че те трябва да бъдат разрушени, а казвам: На онези, които са в деветия месец, непременно трябва да се отреже пъпа. А другите, които са във втория, третия, четвъртия, петия, седмия и осмия месец, т.е. които още не са се родили – да си стоят в църквата." („Новият живот", СБ, 19.08.1922)

„Има хора, които нямат зъби за новите идеи. На тях трябва да се дава млечна храна. Новото трябва да се дава на хората по малко." (из „Изворът на доброто")

„За съкровените и възвишени неща ще говорим само с умни, учени, издигнати и духовни хора. С глупавите хора ще говорите за обикновени, всекидневни неща - за лук, за чесън, за пари, за женитби и разводи, за съдебни процеси, за полици..." („Учителя Беинса Дуно", Георги Томалевски)

А Щайнер допълва: *„В общи линии можем да заявим, че душите на съвременните хора все още спят и много от големите проблеми на нашата епоха остават незабележими за тях. Обаче все пак нещо се промъква в тези души плахо, неуверено, инстинктивно. И все пак повечето хора не са готови да навлязат навътре в духовната проблематика, в духовните тайни; липсват им сили, липсва им енергия." (Събр. съч. 177)*

Никой не може да бъде мъдър, ако не се научи да се поставя на мястото на онези, с които води дискусия и се опитва да пробуди. Никога не трябва да забравяме, че някога и ние сме били едни от тях и трябва да помагаме без никакво осъждане на готовите да приемат нашата подадена ръка.

Не е наша работа да правим непременно хората ученици на езотеричното християнство - голяма част от тях не са готови да приемат Истината в нейния чист вид. Нека си останат православни, католици, мохамедани - каквито искат. Нашата задача е да ги пробудим и да знаят какво се случва около тях, кой им мисли доброто, кой им копае гроба, какво ще им поднесе бъдещето. Дори не е необходимо да вярват в това, което им говорим. Важното е да го имат предвид. Важното е да го има семето, което, ако е паднало на добра почва, ще покълне, щом дойдат лъчите от Слънцето.

А който веднъж се е пробудил, вече сам ще идва да ни търси за още жива вода, за да расте. И дори само малка част от идеите и идеалите на бъдещето да намерят плодотворна почва днес, пак ще е успех.

Един човек обичал всяка сутрин да се разхожда по брега на океана. Веднъж, докато си вървял по пясъка и се любувал на свежестта на утрото, съзрял в далечината фигура, която извършвала странни движения, сякаш танцувала. Приближил се и видял един младеж, който се навеждал, вземал нещо от пясъка и нежно го поставял в морето.

- Добро утро! - поздравил го човекът, - какво правиш, млади момко?

- Добро утро, - отвърнал младежът, - връщам морските звезди обратно в морето. Снощната буря е изхвърлила на брега много морски звезди. Слънцето изгрява, настъпва отлив и, ако останат на брега, те ще загинат.

- Но с тях е осеян целият плаж! - възкликнал старецът. - Те са стотици, нищо не можеш да промениш!

Младежът го изслушал мълчаливо, след това се навел, вдигнал поредната морска звезда, хвърлил я върху вълните и отвърнал:

- За тази вече го промених.

43.4. Разобличаване на масовите заблуди

„Като видя тълпите народ, съжали ги, задето са изнурени и пръснати като овци, които нямат пастир. Тогава казва на учениците Си: жетвата е голяма, а работниците малко, затова, молете Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си." (Матей 9:36-38)

Учителя:

„От препирания, каквито и да са те, отбягвайте... Но, разбира се, гдето е необходимо, особено за Истината, ще влезете в дискусия." (Годишна среща на Веригата, 23.08.1911)

„И сега, рекох, направете това, за което Бог ви е пратил. Бог ви е пратил в света тук, за да освободите вашите ближни. Бог ви е пратил в света, да дадете светлина на вашите ближни. Бог ви е пратил в света, за да укрепите вашите ближни." („Път за освобождение", СБ, 24.08.1937)

Мартин Лутер Кинг – младши: *„Животът ни губи смисъл в деня, когато почнем да мълчим по важни въпроси."*

„Онези от вас, които вървите по този път, трябва да издържите на всички изпитания. Ако вие при сегашните условия не можете да издържите едно страдание, едно изпитание, как ще се оправи светът? Светът изисква герои." („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)

„Един ден Соломон направил една грешка, заради която дяволът го завел в ада и му казал: «Ще останеш тук при жените си. Всичките ти жени са тук.» Соломон прекарал два-три дни в ада и започнал да мисли какво да работи. Той взел един метър и тръгнал да измерва ада. Един от главните дяволи го запитал: «Какво правиш тук?» Соломон отвърнал: «Меря ада, за да видя каква е дължината и широчината му – искам да съградя тук храм, за да се молят хората.» Като чул това, дяволът веднага го изпъдил от ада, като му казал: «Тук не искаме еретици!» Тъй щото, искаш ли да излезеш от ада, стани еретик. Това е единственият метод." („С благост и Истина", НБ, 16.03.1930)

„Казвате: «Как ще се спаси светът?» Когато всички хора – майки и бащи, братя и сестри, учители и ученици, свещеници и проповедници, управляващи и управлявани – изключат от себе си насилието, лъжата и злото, светът ще се поправи." („Сила, разумност и добро", СБ, 19.08.1931)

Махатма Ганди: *„Никога не се извинявай, задето си прав, или защото си изпреварил времето си. Ако си прав и го знаеш, говори смело. Дори да си сам, истината си остава истина."*

Рудолф Щайнер: *„Някои хора трябва да направят усилие да не мислят вече само както им преподават днешните професори от висшите училища. Необходимо е да настъпи време, в което известен брой хора да се решат да приемат такъв неудобен мироглед, който черпи насоките и понятията си от духовния свят. Защото човечеството не бива да остане в сънното състояние, в което иска да остане чрез абстрактните всеобщи понятия, към които се стреми материалистическото време и дори ги нарича благородни." (Събр. съч. 178)*

Пенчо Славейков: *„Истината се нуждае от хора, които не се боят да я казват и да се борят за нея."*

Етиен дьо ла Боеси: *„Веднага щом решите, че повече няма да сте слуги, мигновено ставате свободни."*

Александър Стамболийски: *„Докато има в света пакости, нужди, онеправдания, насилия, всеки човек - достоен за това име - е длъжен да се бори с всичките си сили против тях."*

М. Калинин: *„Според мен щастлив може да бъде само този човек, който си поставя големи цели и се бори за тях с всичките си сили, макар и да има средни човешки способности."*

Джордж Оруел: *„Ако чувстваш, че си струва да запазиш човешкото в себе си, дори това да ти носи беда, значи си победил."*

П. Хенри: *„Нито животът е толкова скъп, нито светът е толкова сладък, че да се купят с цената на робство и вериги."*

Пол Филипс: *„Значи, вече виждаш „голямата картина." Пробудил си се и осъзнаваш, че планетата е превзета от малка група овластени психопати. Знаеш, че те подготвят геноцид и прокарват Нов световен ред. Искаш да направиш нещо, за да им противодействаш. Започваш да ги изобличаваш, за да пробудиш и други хора, като оповестяваш какво в действителност се случва по света...*

Помни, колкото повече са пробудените индивиди по целия свят, толкова по-бързо ние като раса, ще достигнем критичната маса от осъзнати индивиди, необходими за предотвратяване на триумфа на мрака и пълното унищожение, както и за обрат в трансформацията на планетата. Промяната в масовото съзнание за това трябва да се постигне, при това спешно, тъй като е въпрос на живот и смърт...

Много хора са започнали пробуждането заради определена тема. Например, моето пробуждане започна с темата за здравето. Ако се разговориш с някой, който някак чувства, че нещата не са нормални в дадена област, в такъв случай именно с разкрития в тази област може да го пробудиш... Както казва онази поговорка — бъди промяната, която искаш да видиш в света. Думите ти трябва да отговарят на делата. Например, ако проповядваш за здраве, показвай, че живееш здравословно."

Майкъл Снайер: *„Идеите са нещо, което е изключително могъщо, а днес сме по средата на глобална информационна война. Използвайте интернет, докато сте способни, за да обръщате течението или поне да го забавяте (което ще даде време и на други да се пробудят, преди да е късно – бел. ред.). Свободният и нецензуриран интернет няма да съществува вечно. Елитът вече е предприел стъпки за ликвидирането му. Дори сега всичко, което правим в интернет, се следи от едни или други правителства и корпорации. Но това не е причина да се отказвате от разпространението на истината... Точно във времена на най-голям мрак имаме нужда от най-големите герои...*

Искате ли да изживеете живота си, правейки неща, които ще донесат дългосрочни позитивни промени; или искате да прекарате живота си на дивана, зяпайки телевизия? Историята няма да се интересува от това, какви вещи сте придобили. Но ако успеете да направите истинска промяна за другите, това определено ще е значимо.

Когато хората ми казват, че са „отегчени", това направо ме разбива. Честно, не разбирам как можеш да си отегчен в днешната епоха. Живеем в едни от най-вълнуващите времена в цялата човешка история и знам, че бих могъл да оползотворя три или четири пъти повече часове от сегашното денонощие. Винаги има още за правене и още, което да се научи. Навсякъде по света се разстила мракът и ще продължава да го прави. Можете да изберете просто да недоволствате; а можете и да

изберете да светите с вашата светлина в мрака. Изборът е ваш.

Не е нужно да сте известни, за да донесете промяна. Не ви трябва и публика от хиляди и хиляди души. Истината е, че всеки, четящ това, има заложбите да е промяната. Пътят от хиляди километри започва с първата крачка.“

Гари „Зи” Макгий: *„Не можем да се противопоставим, а още по-малко да стигнем до смислени решения, ако стоим в положението на сляп патриотизъм. Само чрез ново определение за патриотизъм от гледната точка на това, че всички сме свързани и зависими един от друг, можем най-накрая да прозрем отвъд гордостта и да почувстваме разцъфтяването на душата. Това разцъфтяване заличава егоизма и гордостта и ни отвежда до състояние, в което се чувстваме едно със света.”*

Няма нищо по-благородно от това: да говорим истината във времена на всеобщи заблуди и във времена на съзнателно преклонение пред лъжата. Наш дълг е да използваме всяка разумна възможност да разкриваме Истината, докато сме способни.

Благодарение на технологиите, днес е много по-лесно за обикновения човек да бъде промяната. Интернет напълно промени начина за разпространяване на информацията. Една наша публикация може да се прочете от милиони хора. Без дори да напускаме дома си, можем буквално да променим и подобрим живота на хора, живеещи на другия край на света.

Идеята, че отделният човек е незначителен, е една от най-големите лъжи на Ариман. Твърде дълго хората вярваха, че са слаби, затова разчитаха на други да променят околния свят. Преди всичко трябва да помним, че всеки от нас е важен за промяната и е изпратен на Земята заради нея. И когато човек загине, без да е постигнал своята цел, това не е победа, но не е и поражение. Поражение е, когато е още жив, но не я достига, защото няма смелост да се бори за нея. Ако някой смята, че всяко усилие, опит или жертва, в името на един висш идеал, са безполезни, той сам по себе си е извън реалния Живот и никой не може да му помогне външно.

Ала горко на онзи, който се страхува да поема рискове. Той може би ще придобие един по-лесен земен живот без големи препятствия и без да изпита много от страданията на тези, които изберат да водят един достоен и благороден живот, но когато погледне назад – а това неизбежно ще се случи – ще види спомена за един пропилян живот, от който душевните страдания стават изгарящи и непоносими.

Страхът е оръжието, което диктаторите използват срещу нас. Те постоянно ни натякват, че усилията ни са напразни, че сами *„правим себе си мишени”*, че системата на глобалистите е прекалено силна и напреднала, за да я победим. По този начин те се надяват да поощрят малодушие и покорство. За да противодействаме трябва да останем съсредоточени в целите си, независимо от възможните опасности. Тяхната сила няма значение. Голиат не е нищо повече от пречка, а пречките се преодоляват. Нека се устремим дружно към целта си и никога да не се обръщаме назад.

Към края на британското управление в Индия, Ганди казал на колониалното правителство: *„100 хиляди англичани не могат да контролират*

300 милиона индийци, ако тези индийци не им сътрудничат." От това изречение можете да разберете кой притежава истинската власт. Тя е в нас, в хората, а не в правителства, армии, корпорации... те само привидно имат власт, защото сме им я дали доброволно, макар и без да съзнаваме, че те ще я използват по толкова злонамерен начин срещу нас.

И точно в това се крие разковничето за нашия успех. Няма да е лесно, защото трябва всеки от нас да изостави възгледите и разбиранията си в миналото и да промени начина си на мислене и на живот. Само с осъзнаване, безусловна обич и непреклонна воля можем да се избавим от затвора, в който сме се озовали, и да осуетим действието на тъмните сили върху нашето съзнание.

За да променим съществуващият модел и да направим Земята едно по-добро място за живеене, е важно не само да сме наясно със скритите механизми, които движат обществото, но и да започнем да градим един нов порядък, основан на Божествените добродетели.

Докато не спрем да се самозалъгваме и не отворим очите си за това, което става около нас, докато отдаваме предпочитание на сляпата вяра пред здравия разум, докато позволяваме на група властващи злодеи да режисира и манипулира събитията, и докато продължаваме да се държим като стадо и да очакваме някой друг да ни реши проблемите, не можем да бъдем свободни, а напротив - и последните ни оставащи права ще бъдат заменени от нови задължения.

Точно това можем да очакваме и според Библията в последните времена преди новото пришествие на Исус Христос. Но Бог има план и че Бог се проявява най-ярко тогава, когато е най-тъмно.

Господстващият елит има една слабост. Той смята, че триумфът му е в кърпа вързан. Достатъчно е да погледнем колко открито говорят за Новия Световен Ред, как смело се подготвят за диктатурата. Действат толкова дръзко и уверено – все едно никой не може да ги спре. Нека използваме момента и условията, за да им припомним думите на мъдрия Соломон: *„Гордостта предшества гибелта, а високомерието предшества падението." (Притчи:16:18)*

Винаги е хубаво да бъдеш подценяван. Имам основания да вярвам, че ако си изпълним добре задачите през оставащите няколко години и усилим тенденцията към пробуждане в световен мащаб, или дори само в рамките на българския народ, можем да объркаме доста плановете за развоя на Новия Световен Ред.

Може би няма да мине незабелязано - нито подготовката, нито самото възцаряване на Антихриста. Може би много хора ще го разпознаят и няма да се оставят да бъдат заблудени. Провалим ли се - човечеството ще стане играчка в ръцете на злото и инструмент за творене на още повече зло.

Ако продължаваме така да приемаме все по-голямата централизация на властта – до 10 години не ни мърда фашисткото управление. Децата ни и нашите внуци ще живеят в един откровен кошмар, какъвто дори не можем да си представим. Единственият верен път е властта да се измества от центъра към хората в техните общности, за да не може малка група самоизбрали се властници да диктуват живота по цялата планета.

Проблемът не е, че ще дойде глобалната диктатура, полицейският ре-

жим и катаклизмите. Проблемът е как човечеството ще ги посрещне. Дали ще заслужим помощ от Небето или ще оставим цялото човечество да отиде по дяволите. Дали ще встъпим в Царството Божие или ще повторим участта на Содом и Гомор.

Аз съм оптимист. Вярвам, че не е далеч денят, когато (независимо дали тук долу или там горе) ще имаме голям повод за празнуване, а с нас – цялата Земя и цялото Небе. А днес, когато изглежда, че цялата досегашна цивилизация се руши из основи, време е всички ние да помислим какво ще съградим на нейно място. Бъдещият свят трябва да бъде изграден върху идеите за състрадание, свобода, взаимопомощ и уважение. Той, разбира се, няма да се появи от нищото, докато ние спим, а задачата ни е да участваме дейно в неговото създаване. Всички ние сме свързани и щом изберем да предприемем действия и да променим живота си днес, още в този момент ние допринасяме за еволюцията и на чуждите сърца и умове.

Но нека никога не забравяме, че отрицателите, скептиците и неверниците, колкото и да ни изглеждат отблъскващи или агресивни, не са наши врагове. Те са само жертви на истинските ни неприятели от свръхсетивните светове, които по Божията Воля са допуснати близо до нас със задачата да пробудят спящите ни сили и чрез противодействието на тях да се усъвършенстваме.

Нямаме право да воюваме срещу жертвите. Най-сигурният начин да разпознаваме истинските пратеници на Бялото Братство е по плодовете на делата им. А когато изобличим един самозван учител или дадено лъжеучение, е редно да изтъкваме грешките в идеологията им, а не да нападаме на личностна основа като изтъкваме слабостите на въпросния проповедник.

Целта е да спрем заблудите и вредните за човешкото развитие импулси, произтичащи от Духовете на Мрака, а не да враждуваме с техните съзнателни или несъзнателни проводници на Земята.

Мисията ни е да спасяваме онези, които не са изгубили напълно човешкото в себе си. Започнем ли да влизаме в ненужни спорове с хора, които нямат желание да се пробудят, ние хабим напразно Божествена енергия, за която носим отговорност. А докато кучетата се хапят, вълкът смело напада стадото.

Колкото до това, че скептиците не могат да ни навредят, Епиктет казва: *„Ако говорят лошо за теб и е вярно - поправи се. Ако е лъжа - смей се."*

А Уинстън Чърчил: *„Никога няма да изминеш своя път до края, ако се спираш да хвърлиш камък по всяко лаещо куче."*

43.5. Споделяне на благата, вместо продажба

„Който дава на сиромасите няма да осиромашее." (Притчи 28:27)

Единственият прав път пред човечеството е да се върне към идеята за братството и справедливото разпределяне на благата между всички, а не всеки да търси печалби, авторски права и всевъзможни начини да изкара колкото се може повече пари от всичко възможно. Фактът, че човек има естествени потребности от храна, дрехи, подслон и т.н. не е в противоре-

чие с изложената идея по две причини:

Първо, ако човек работи всеотдайно за общото благо, той няма да остане гладен и бос. Бог ще се погрижи той да има дори повече от необходимите условия, за да върши задачите си сред хората. Ако обаче човекът е мързеливец, търсещ удобен, лесен живот на гърба на другите, това си е лично негов проблем и може да се спасява както намери за добре.

И второ, в следващата глава ще бъде разгледана една идея, която (ако бъде приложена) може да реши до голяма степен проблемите с необходимите условия за оцеляване. А именно - животът в братска общност сред природата. Така са живели първите християни, богомилите, есеите, и много други окултни братства, и със сигурност им е било по-добре отколкото на съвременните „цивилизовани хора", които се блъскат по задръствания, ядат, пият и дишат отрови, тъпчат се с лекарства и се присмиват на *„примитивните си предшественици"*. Но нека първо разгледаме защо е толкова важно да бъде цялостно преразгледан моделът, на който са ни учили от малки деца - че за да сме успешни хора, трябва да продаваме труда, времето и енергията си - често за проекти, които дърпат човечеството все по-близо до бездната. Започвам с няколко цитата от Учителя, които е важно да бъдат разбрани от тези, които искат да вършат Волята Божия:

„Божественият закон гласи: благото, което получаваш, споделяй с другите." („Учителя", Б. Боев, Б. Николов, М. Константинов)

„Ако работите за Бога – и дърветата, и водите, и хората, всичко ще работи за вас... Когато почнете да работите за Бога, ще оставите всички световни и светски работи, ще работите спокойно, с любов и усърдие... Това, което Бог ти е дал даром, даром ще го дадеш, не го задържай за себе си. От изобилието на твоя живот ще дадеш - всичко да тече. Хората, които не дават, приличат на затворени езера, които са мъртви, в които нищо не живее." („900 мисли на Учителя", Л. Кръстева)

„Когато във всички хора се пробуди съзнанието, че всички са близки и че всеки е готов да работи за другите, не само на думи, но и в действителност да работи за другите... Човек трябва да работи за Цялото с любов, както ръката работи не за себе си, а за тялото. Така и човек трябва да работи за Цялото. Докато работи за Цялото, той може да бъде силен и щастлив." („Живот в общото съзнание", ООК, 11.10.1933)

„Светът се нуждае от истински работници, които да работят безкористно и с любов." („Двете състезания", СБ, 08.08.1937)

„Христос всеки ден идва при нас и ни казва: Направи това заради Мен, направи онова заради Мен. Когато някой ти каже обидна дума, Христос ще дойде пръв при тебе и ще ти каже: Прости му заради Мен. Кажеш ли, че не можеш, че ти е мъчно, ти не си изпълнил Волята Божия. При тебе дойде някой бедняк и Христос ти каже в този момент: Дай новата си дреха на този бедняк. Кажеш ли, че ще дадеш старата, ти пак не си изпълнил Волята Божия. Този беден може да е някой светия, може да е и сам Христос." („Имената са ви записани", СБ, 25.08.1926)

„Когато Господ ти каже да изпълниш Волята Му, няма да питаш какво да правиш. Ако имаш пари в касата си, ще кажеш: «Господи, искам да правя добро!» Инак ще заприличате на един, който дойде при мен и ми каза: «Господин Дънов, от тебе искам една услуга; желая да помогна на Братството – купил съм лотариен билет и искам да спечеля двеста хиляди лева, та половината да дам на Братството.» Той иска да прави добро с чужди пари. Ако можеше така, този печеливш билет щях аз да го взема и цялата сума щеше да отиде за Братството. Ти си тръгнал да правиш добрини с чужди пари – с чужда пита прави майчин помен.

Такива са повечето благодетели в сегашния свят – искат първо да спечелят, че тогава да правят добро. Те ми приличат на онзи циганин, който се качил на една топола да лови косове, дошла буря и той започнал да се моли: «Свети Никола, запази ме от бурята и ще ти дам едно косче – на теб едно и на мен едно!» Бурята продължила и циганинът казал: «Давам всички косчета на тебе, само ме запази!» Минала бурята и тогава циганинът казал: «Не на теб, а на мен се скъсаха гащите, пък и в края на краищата ти си светия и на тебе не ти трябват косчета.» Целият християнски свят е като циганина на тополата – докато трае бурята, обещава всичко, а премине ли, всичко остава в джобовете му. Но Божественият Закон е такъв, че Господ ще Си вземе всичко, което е Негово.

В Бялото Братство се държи строга сметка. Ти си търговец, лекар или учител; Господ изпраща при тебе някого, за да му услужиш в Негово Име, но ти отказваш – няма да мине много време, ще ти се случи нещо и ти ще изгубиш десет пъти повече от това, което трябваше да пожертваш. Например ти си лекар, при теб дойде някой болен и ти му отказваш да го прегледаш, понеже нямал пари да ти плати. Ще го прегледаш без пари, ще сториш това в Името на Бога! Ако откажеш – ще загубиш клиентелата си. Ако учителя откаже да помогне, ще изгуби службата си; ако търговецът откаже да направи услуга – ще фалира. Няма човек в света, който е отказал да изпълни Божията Воля и не е изгубил десетократно." („Ще ви науча", НБ, 24.09.1922)

„Светът ще се оправи, когато Бог се всели и почне да живее във всички хора. Така, както е сега, не може да се оправи светът, понеже Бог не е във всички хора. Той работи във всички хора, но не живее във всички, понеже не са Го възприели отвътре. Хората не вършат Волята на Бога, а престъпления, и после питат защо Господ е направил така. А Той напомня: „Послушай Моята Воля и ще бъдеш щастлив."

Той те насърчава да даваш, а ти се плашиш какво ще остане за теб. Казва ти: „Дай и ще ти се даде!", а пък ти се съмняваш, че може и да не ти се даде. Когато думите от Писанието: „Ще дойда и ще се вселя в тях и ще направя жилище в тях" се сбъднат, тогава за всички ще има. Тогава хората ще бъдат разумни, всички ще работят, всичко ще бъде общо и на всички ще се дава, и от всички ще се взема. Даване и вземане едновременно, без никаква разлика, за да не остане някой, който да не е дал, и да не остане някой, който да не е взел. Всеки ще носи повече, отколкото му трябва." („Акордиране на човешката душа")

„По отношение на подбудителните причини, различаваме три вида дейност: първо, мъчение - то значи – да работиш по насилие. Това значи, да слизаш надолу. Второ, труд - значи да работиш за заплата, да излезеш от гъстата материя и да отидеш нагоре. Трето, работа - това е дейност по свобода, от Любов. Работата - това е истинската култура. Трудът - това е приготовление за културата. При труда човек работи за възнаграждение, за своя лична полза, за пари.

На Земята, най-висшата дейност е от Любов. Има дейност, която е по-горе от обикновената, това е дейността, подбудена от Любовта. Това е, когато човек жертва себе си за другите. Защото човек може да жертва самия себе си. Така е сторил Христос. Но това са висши работи, които всеки не може да разбере в тяхната пълнота. Новото, което идва в света, е работа с Любов. Преди малко казах, че по отношение на подтика към труда, имаме три вида дейност: мъчение, труд и работа. За нагледност, същата идея ще изложа по следния начин. Има три подтика за дейност: законът, парите и Любовта.

Първият подтик е законът. Когато работиш по закон, там няма свобода. Когато работиш за пари, ти си по-свободен. Когато работиш от Любов, там е пълната свобода. Досега сме служили на закона, служили сме на парите. Сега как да не можем да служим на Любовта?

Мобилизират те, казват ти: „Ще се биеш за отечеството, или ще работиш тази работа." Няма заплата, няма нищо. Това е по закон.

Вторият морал е: Ще работиш за пари." Някой ти казва: „Ела да работиш." Ти казваш: „Без пари не работя." Предлага ти сто лева. Ти казваш: „Не работя." Дава ти 200 лева. Ти казваш: „Не работя." Дава ти 250 лева, ти отиваш на работа.

След порядъка на закона и парите, идваме към третия порядък: ще работиш от Любов. Когато отиваш да работиш от Любов, и там се плаща, но по друг начин. И тъй, в света влиза сега един нов порядък - Любовта. Тя е най-силният фактор. От труда човек трябва да премине към работата. Това е висшата дейност, пътят към Свободата.

Един пример за работа: отива музикант в една болница. Свири на болните, не иска възнаграждение - от милост отива. Художникът излага картини за повдигане на духа на болните, без да иска възнаграждение.

Днес имаме труд, но нямаме още работа. Работата ще бъде великата задача за бъдещото поколение. Който е в мъчението, да премине към труда. Който е в труда, да премине към работата. И най-малката служба, и най-малката работа, вършена от Любов, добива висша ценност. Любовта трябва да бъде подтик на всяко нещо.

Има един мистичен разказ: в древността един цар, който се разхождал в градината си, набрал кошница с череши. Настигнало го едно дете и му казва: „Можеш ли да ми продадеш?" Царят казал: „Не ги продавам." „Можеш ли да ми дадеш?" „Мога да ти дам." Но и детето било умно. Царят като му дал череши, детето казало: „Мога ли да ти поносия кошницата?" Тръгнали заедно. Детето му носило кошницата, царят му казал: „Мога ли да ти платя?" Детето отговорило: „Не."

Човек, като работи за някого, харчи Божествена енергия, която не може да се плати, затова не трябва да му се плаща. Ако му се дава

нещо, то ще бъде възнаграждение от Любов, а не плащане.

Всяко нещо, в което няма Любов, е престъпление. Всяко нещо, което вземаш без Любов, е кражба. Всяко нещо, което се приема без Любов, е кражба.

Всички неща, които се вършат с Любов, имат смисъл.

В работата не трябва да има никакъв материален обект. Тогава ще бъдем свободни, независими. Новият морал е абсолютното безкористие. Работата, в която парите играят роля, не е Божествена, работа, дето парите не играят роля, е Божествена.

Когато отидеш при някого, ще му кажеш: „Ще ти работя без пари." Свършиш работата - отиваш си.

Всеки народ се нуждае от нова мисъл, нова култура, която да го преобрази, да премахне затворите и бесилките.

Всеки ще работи, без да му се плаща. Това ще стане в бъдеще.

Докога човек ще се мъчи? Докато започне да работи от Любов. Аз ще отида пръв да работя на нивата, по пет часа на ден, без никакво възнаграждение. Ако правим така, ще бъдем един повдигнат народ. Ако всички мъже и жени постъпват така, на какво ще прилича България!

Истинската работа е тази, в която Любовта взема участие.

Чудни са понякога хората. Като станат религиозни и духовни, напущат работа, напущат службата. Не, сега именно ще работиш и то без пари. Истинският морал седи в това - всяко нещо, което човек върши, ще бъде продиктувано от Любовта.

Дето няма Любов, там има престъпления, лъжа, зло.

Защо светът не е още свят на хармонията? Сега влизаме в хармонията. Бъдещото човечество, което иде, е кандидат за новото Небе, новата Земя, за новия ред на нещата. На Небето, първият член на конституцията гласи: „Ще работиш без пари."

Онази река, която полива твоята градина, колко ѝ плащаш за поливането? Ако малката река може да направи услуга без пари, защо човек не може да направи същото?

Този въпрос трябва да се разбере по-широко. Не очаквай пари за своята работа, не очаквай благодарност и признателност; то е все едно, че очакваш заплата. А ти ще работиш, без да очакваш нещо. Като ти благодарят за това, което правиш, ти получаваш заплатата си. А като не ти благодарят, ти ще получиш благословението си в бъдеще.

Каквато и работа да върши човек, физическа или духовна, трябва да работи с разположение и Любов. Не е позволено на ученика да стои без работа.

В новия строй няма да продават плодовете. Вие ще давате плодове от Любов и ще ви дават плодове от Любов. Всяка работа, в която Любовта е подтик, е приятна.

Човешкото носи страдание, а Божественото - Радост. Защо в света има страдания? Защото човешкото преобладава над Божественото. Противоречията произтичат от човешкия порядък, а благата - от Божествения. Хората още не са изучили Божествените закони. Те учат сега закони, които не са Божествени.

Дойде ли Любовта, ще пеете добре и ще свирите добре. Замине ли си

тя, няма вдъхновение. Дето Любовта не работи, нещата са в застой.

Мини някой път без Любов някъде и виж, как ще постъпват хората с тебе. Мини втори път с Любов и ще видиш, как ще постъпват. Хубавият свят е светът на Любовта. Законът на Любовта е закон на Свободата. Само когато човек работи по Любов, е свободен. Свободата се добива, когато човек служи на Бога с Любов. Вие често служите на други същества, които не са направили нищо за вас. Защо тогава да не служите на Бога, който е направил всичко за вас, който всичко ви е дал?

Всички трябва да станем доброволно слуги. Тогава, от мъчението и труда, ще влезем в работата...

В Новия Живот, разменната монета ще бъде Любовта, а не парите. Когато обичаш някого, ти вече си му платил предварително и той ще извърши нещо за тебе. Сега разменната монета са парите и колкото повече ти платят, толкова по-добре и по-бързо извършваш работата и обратно.

Всяка работа, колкото и малка да е, извършена в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина, добива голяма ценност.

Днес, каквото и да работят хората, все очакват да получат нещо. Не е лошо човек да получи нещо за труда си, това е в реда на нещата. Обаче като казвам, че човек трябва да работи даром, имам предвид следната идея: всяка работа трябва да става съобразно закона на Любовта, без оглед на това, ще се плати ли, или не. Всяка работа, която се върши с Любов, не може да се заплати.

Един човек наел работници. Единият работник поискал 500 лева надница, вторият - 400 лева, третият - 300 лева, предпоследният поискал 10 лева надница, а последният казал: „Не искам пари, каквото искаш можеш да дадеш." Вечерта, на всекиго господарят дал това, което поискал, а на последния дал два пъти повече, отколкото на онзи, който поискал 500 лева.

Тази пролет вие работихте при няколко извора в този двор. В света биха се учудили, че вие работите без пари и то така усърдно и с радост. Обаче светът не знае, че тези, които работят от Любов, получават най-голямата заплата, най-голямото възнаграждение. Но получават го тайно - не се знае, какво ще получат.

Когато услужиш на един бръмбар - на Бога услужваш. Бръмбарът се моли на Господа, а ти като му помагаш, на Господа помагаш. Едно растение се моли на Господа, няма влага. Като го полееш, ти си му направил едно добро. Това добро на Господа си го направил. И растението ще ти благодари. Те чувстват нещата.

Няма по-хубаво нещо от работата за Господа. Такава дейност не е мъчение, не е труд. Сегашният социален строй е мъчение. Само когато обичаш, ти служиш. Другото е насилие.

Бог не създаде господари и слуги, но човеци, които да живеят братски. Господари и слуги - това са човешки измислици. Всички хора са братя и сестри с чисти, свободни отношения.

Казват: „Силните ще оправят света." Но как? Силните трябва да слугуват на слабите. В дома на детето слугуват, защото е слабо. Така ще бъде и в новото общество - силният ще слугува на слабия.

На какво трябва да станем слуги? На Любовта, на Мъдростта, на Истината.

Политическият живот, дето е действало изключително насилие, ще бъде заменен със сътрудничество и служене.

Някой пита: без пари може ли? Парите ние ги направихме господари, а казваме, че без пари не може.

В Божествения Свят не се плаща за никаква служба. Там всички работят даром. Ще дойде ден, когато парите ще изчезнат от употреба. Питате, как ще живеят хората? Както на Небето. Ако отидете на Небето и предложите на някого пари, той ще каже: „Тук парите не вървят." Той се чувства щастлив, че може да ти даде нещо без пари. Значи духовният живот е точно обратен на земния. Новата Култура е слизане на духовния живот на Земята.

Днешният порядък е последствие на греха. Горе, в Духовния Свят, има един Живот на идеален порядък.

Социалните реформи, които ние предприемаме, други Същества са ги имали и ние ги вземаме от тях. А мислим, че този социален порядък, който нареждаме, е от нас. Каквото има в Духовния Свят, точно това трябва да се приложи и на Земята. Мойсей видя модела на Скинията горе, и я направи точно такава, каквато му я показаха.

Сега в света парите са подбудителната причина, понеже Любовта я няма. А в бъдеще не ще бъде така.

След един концерт, Паганини срещнал малко момиченце, което му казало: „Много исках да те слушам, но нямах пари за билет, съжалявам много." Паганини отишъл в дома на детето и дал концерт само за него. Той свирил за нея от Любов. Друг пример: в един град Паганини видял беден старец, просяк, свирел с цигулката на улицата, а паничката му празна. Той взел цигулката му и засвирил. Събрали се много хора и паничката на стареца се напълнила с пари. Това е свирене от Любов.

Дойде някой и ти каже: „Искаш ли да работиш?" Ти ще кажеш: „Ние за пари не работим, ще работим даром."

Аз не се нуждая от пари, но когато искам, мога да разполагам с тях. Някой ще каже: „Покажи ми, къде има пари?" Казвам: „Не. Когато възлюбите Бога, ще имате ключовете на всички каси."

Някой казва: „Без пари не може." То е така, както когато кажем, че болният без кола не може. Да, но здравият без кола може. Болният без пари не може, но здравият без пари може.

Сега законът и парите са водители на Любовта, а трябва да станат слуги.

Майката, като отглежда детето си докато порасне, колко безсънни нощи, грижи и всичко е пожертвала за него! Кой ѝ плаща? За пари ли го прави? Ето виждате, че тя става слуга на Любовта, жертва се в името на Любовта. Значи имаме пример за слугуване и без пари. Майките слугуват без пари - имаме образец.

Божественият порядък не е за всички хора. Има хора, които трябва да живеят с пари, а други, които ще живеят без пари. Някой пътува с биволска кола. Онзи, който лети с аероплан, по-скъпо ще плати, но по-бързо ще стигне.

От мое гледище, светът ще се оправи, когато хората разберат, че трябва да работят безкористно, без пари, от Любов. За в бъдеще ще има такъв строй. Това ще бъде най-свещеното нещо на света.

Славяните трябва да дадат пример – с какво трябва да се заместят парите, интересът." (из „Изворът на доброто")

Милка Периклиева разказва:

„Спомням си, веднъж занесох на Учителя хубави праскови.

- Учителю, Слънцето Ви изпраща своите поздрави.

Той се усмихна, благодари и погледна плодовете. Те бяха толкова красиви, че всички се загледаха в тях. Той подаде една праскова на сестрата, която стоеше най-близко до него, след това подаде втората на един брат, третата на следния и т.н. Раздаде всички праскови и за себе си задържа само една. Тогава ме погледна, усмихна се и каза: „Сега за мен остава най-много и най-хубавото"." („Разговори с Учителя")

Народна поговорка: *„Каквото се прави за пари, не струва ни пара."*

Ванга: *„Ако на този свят даваш, и горе ще си имаш. Ако си имал две ябълки, по-голяма и по-малка, онази, която си дал на друг човек на Земята, тя ще те чака и на оня свят. Ако нищо не си дал на този свят, и на оня нищо няма да имаш."*

Алън Коен: *„Общоприето е схващането, че човек се чувства наранен, когато не получава любов. Но не това ни наскърбява. Болката започва, когато не даваме любов. Родени сме, за да обичаме. Може да се каже, че сме машини за любов, създадени от Бога. Ние съществуваме с пълна сила, когато даряваме любов. Светът ни кара да вярваме, че нашето добруване зависи от хората, които ни обичат. Но това е изопачено разбиране, причина за много от нашите проблеми. Истината е, че нашето добруване зависи от това дали даряваме любов. Въпросът не е в това какво получаваме в замяна. Въпросът е какво даваме."*

М. Ешенбах: *„Да имаш и да не даваш нищо в някои случаи е по-лошо, отколкото да крадеш."*

Конфуций: *„Този, който желае да осигури добруването на другите, вече е осигурил своето."*

В. Зеланд: *„Откажете се от желанието да получите, заменете го с желанието да дадете и ще получите това, от което сте се отказали."*

Една поговорка гласи: *„За да получиш, първо трябва да дадеш."*

Друга забравена мъдрост е: *„Давай, за да имаш"*. Това сега звучи странно, понеже душите ни са загрубели от материални проблеми, но истината е, че ако си променим мисленето, и животът ни ще се преобрази.

Всемирен закон е, че изобилието се постига с даване. Колкото повече даваме, толкова повече получаваме. Който не вярва - най-сигурният начин

да провери този принцип е като го приложи. Поне веднъж всеки от нас трябва да се отпусне и да даде от сърце. Без да очаква нищо и без значение от роднински или други връзки, защото докато делим хората на наши и чужди затваряме 99.99% от вратите, през които Бог може да се прояви и да ни помага, когато сме в нужда.

Даването не трябва да бъде съпътствано с каквото и да било очакване или желание за лична полза, понеже тогава се губи целият смисъл и не можем да говорим изобщо за правене на Добро, а просто сделка - даваме едно, за да получим друго. Там Бог няма да намерим.

Една от най-важните цели в живота ни НЕ е да бъдем най-известните, най-учените или най-успелите, а да се научим да даваме и да служим. Защото никоя добрина не приключва сама по себе си. Всяко извършено добро води след себе си до извършването на още много други. Светлият пример винаги има последователи.

43.6. Силата на мисълта и на словото

„Не яж хляба на онзи, който има лошо око, нито желай вкусните му ястия, защото както мъдрува в душата си, такъв е той." (Притчи 23:6,7)

Учителя:

„А ние сега пишем закони: „да не крадеш", „да не лъжеш". С такъв отрицателен морал аз не се занимавам, а казвам: Ще любиш, ще обичаш Истината, ще бъдеш мъдър, ще бъдеш добродетелен, справедлив, щедър, снизходителен, ще се самопожертваш за другите. Туй препоръчваме ние – не какво не трябва да се прави, а какво трябва да се прави." („Новият живот", СБ, 19.08.1922)

„Всяка мисъл, добра или лоша, се връща при своя източник, като носи със себе си придобивките от своето пътуване. Никой не може да избегне последствията на своите мисли, чувства и постъпки." („Ми бемол и фа диез", ООК, 09.03.1932 г.)

„Всяка мисъл, зародила се в човека, има известно влияние. Някои много малки наглед неща могат да нарушат Закона на Любовта. Това го правят и мъже, и жени, и учители, и свещеници, и много други. Никога не поставяйте препятствие на чистия извор, който блика, за да не се събере кал. Всяка забележка, която направиш на човека, който те обича, е кал, и после ти трябва сам да пиеш тази окаляна вода. Защото Любовта е един велик закон, който иде от Бога и тази вода назад не може да се върне – калта ще остане в теб, а Любовта ще си замине и на теб ще ти остане само да чистиш калта. Законът е такъв: Ти не можеш да се освободиш от последствията – ако кажеш една лоша дума, тази кал непременно ще проникне през тебе, водата ще се прецеди, а калта ще остане и ще остави известни утайки в теб, които за да очистиш, понякога са необходими години." („Узрял плод", ИБ, 05.05.1932)

„Пазете се от неправилна критика. Пазете се от отрицателни мисли и думи. Не казвай на човека, че нищо не знае. Не казвай, че не може да пее." („Божествени импулси", ИБ, 22.11.1944)

„Да се занимава човек с грешките на другите, това значи да се трови – за каквото човек мисли и с каквото се занимава, такъв става." („Твърдата храна", НБ, 18.12.1927)

„Думите крият мощ в себе си. Понякога те помагат на човека повече, отколкото парите. Всяка дума, казана на място, дава плод." („Неповторими неща", ИБ, 10.11.1944)

Рудолф Щайнер:

„Съществата от един по-висш свят говорят на човека, само ако думите му напълно отвикнат безмилостно да нараняват и да натякват, с което причиняват болка или тъга и той започне да говори само в служба на любвеобилното разбиране на целия свят. Тук се имат предвид и неизговорените думи, самите мисли. Това, което се има предвид, лежи в причиняването на болката. Учителите и висшите същества ни говорят не отвън, те използват нашите собствени думи и мисли като средства да се разбират с нас. Тонът на гласа им прониква през нас и оттам се отправя навън в света чрез тези думи и мисли. И само ако той намери този път отворен и безпрепятствен, той ще бъде чут от нас." (Събр. съч. 34)

„Ученикът трябва да се издигне до убеждението, че неговите мисли и чувства имат за света същото значение, каквото имат и неговите действия. Той трябва да разбере, че еднакво вредно е да мразиш своя ближен, както и да го удариш. Следователно, когато работя за моето лично усъвършенствуване, аз допринасям нещо не само за себе си, а за целия свят. От моите чисти чувства и мисли светът извлича същата полза, както и от моето образцово поведение." (Събр. съч. 010)

Кришнамурти: *„Добре е още отсега да привикваш да мислиш внимателно, преди да говориш, защото, когато постигнеш посвещение, ще трябва да държиш сметка за всяка своя дума, да не би да кажеш нещо, което не трябва да се казва. Избягвай всяко сквернословие, всеки безполезен разговор, който принизява човека: когато се превърне в клюкарство, той е грях... Ти трябва да контролираш мисълта си и в друга насока: не я оставяй да блуждае. Каквото и да правиш, прикови своята мисъл върху него, за да го извършиш както трябва. Не оставяй ума си празен, винаги пази в дъното на душата си благородни мисли, готови да изпълнят ума ти, щом той остане свободен...*

Когато мислиш за злото в другия, ти вършиш едновременно три лоши неща:

1. Изпълваш пространството около себе си със зли мисли вместо с добри и по този начин увеличаваш страданията в света.

2. Ако мислиш за злото в другия, ти храниш това зло и го засилваш и

така правиш своя брат по-лош вместо по-добър. Но обикновено злото не е в него, а ти просто сам си го измисляш. И тогава твоята лоша мисъл изкушава твоя брат и го въвежда в грях, защото, ако той още не е съвършен, ти можеш да го направиш такъв, какъвто си го мислиш.

3. Ти изпълваш своя собствен ум със зли мисли вместо с добри: така спъваш своя собствен растеж и вместо да облагородиш душата си, ти я превръщаш в грозно и отвратително зрелище за тези, които могат да виждат."

Хипократ: *„Умът те прави здрав или болен, щастлив или нещастен, богат или беден."*

Уейн Дайър: *„Вие получавате онова, за което мислите, все едно дали го желаете, или не. Затова внимавайте за какво мислите."*

Джералд Джамполски: *„Повечето от нас биха избегнали лекарства, за които знаят, че имат вредни въздействия. И все пак, през повечето време не сме особено придирчиви към мислите, които влагаме в съзнанието си - нито пък си даваме сметка за токсичното въздействие, което тези мисли могат да окажат върху организма."*

Една стара поговорка гласи, че човек трябва да използва думите си за три цели: да лекува, благославя и помага. Думите, които някой отправя по чужд адрес, неизбежно ще се върнат при него. Това, което пожелава на другия, той пожелава и на себе си. Ако пожелаем някому *„лош късмет"*, сами ще привлечем към себе си точно това. И обратното - когато искаме да помогнем на някого да успее, това пряко се отразява и на нашата съдба.

Закон е, че човек получава това, което дава. Досущ като игра с бумеранг, нашите мисли, чувства и дела се завръщат при нас с още по-голяма сила и с поразителна точност. Ако хората осъзнаваха каква мощ има в мислите им, те никога не биха си позволили дори само една негативна мисъл.

Езотеричното християнство ни учи, че всяко действие или мисъл на човека пораждат абстрактно одушевено същество, което няма душа, нито морал, а действа - така да се каже - механично. Едни ги наричат мисъл-форми, други - призраци или фантоми. Но както и да ги наричаме, те се превръщат в наши постоянни спътници.

Чрез буквалното създаване на такива демонични същности всеки наш грях води своите нежелани последствия дълго след като е бил извършен. Всяко от тези същества принадлежи към определена сфера на злото, съответстваща на подбудата или постъпката, която му е дала живот.

Така вече става още по-ясно, че не получаваме наказание от някакви външни сили или от Бог (Когото често мнозина нечестно обвиняват в несправедливост или жестокост), а понасяме единствено последиците от своите собствени действия. И само след като преминем през резултатите от своите лоши постъпки, разбираме Христовите думи: *„всичко, което искате да правят вам човеците, същото правете и вие тям" (Мат 7:12)* - защото така или иначе то пак ще се върне към нас.

По сходен начин и при всяка добра мисъл или дело (и най-вече при мо-

лития) се създават светли същества, които носят на нас и на света Добро и Благословение. Учителя загатва за този Всемирен закон:

„Всякога, когато човек направи едно добро, той поканя целия невидим свят на угощение. Защото невидимият свят е крайно чувствителен към всяка добра постъпка, към всяко добро чувство. Една добра мисъл, едно добро чувство, приличат на хубав цвят, цъфнал с най-хубавата краска. Една мисъл прилича на узрял плод в невидимия свят. Следователно, нашите мисли, нашите чувства и нашите постъпки, това са плодове на райските дървета. Всеки от вас ще намери своите мисли, своите чувства и своите постъпки. Като идете в оня свят, увиснали са върху райските дървета." („Истинската лоза", НБ, 12.10.1941)

Така че всеки човек, без изключение, е изцяло отговорен за всичко в своя живот - и за най-хубавото, и за най-лошото. Всяка мисъл, която минава през съзнанието ни, създава бъдещето ни. Всеки от нас сътворява своите преживявания чрез мислите, чувствата и делата си.

А сега ще се спра накратко и върху неподозираната сила на словото.

Едно време, когато са били създавани езиците, се е знаело, че всеки звук носи определена информация и вибрация, и са били съчетавани така, че да отговарят на значението на думите, така че например човек още щом чуе думата *„смърт"* да придобива вътрешно усещане за нейното значение.

В наши дни това разбиране е изгубено, но влиянието все още е вложено в същите тези думи. Малцина осъзнават колко разрушаващо се отразява съвременната култура, когато ни стимулира да изразяваме емоциите си по особено цветущ начин.

Това личи по изразите, които често използват дори и малките деца:

„Адски много ми харесва!"
„Жесток купон!"
„Ужасно хубаво е тук!"
„Страхотна идея!"
„Страшен си!"
„Умирам за нещо сладко"

Без значение колко положителна емоция се влага в тях, тези думи носят едно изключително негативно влияние. Особено когато биват повтаряни многократно и от всички. А навикът да използваме думи с негативен заряд може да промени посоката на целия ни живот, без дори да го осъзнаваме.

Закон е, че подобното привлича подобно, а вибрацията на думите се отпечатва в нашето подсъзнание. И ако го пълним неосъзнато с представите за умиране, ад, жестокост и т.н., те започват да определят нашата съдба.

Ако някой не вярва, нека направи експеримент като изпише 20 пъти думата *„радост"*, а след това - 20 пъти някоя отрицателна - например *„смърт"* или по избор от горните примери. Всеки, който направи това, ще открие, че в двата случая се чувства по коренно различен начин. Ако това не се случи с вас, изчакайте действието на наркотиците или алкохола да премине и опитайте отново.

Тези фрази се налагат чрез медиите и малко по малко се загнездяват в най-дълбоките кътчета на нашето съзнание, а редом с тях има и други, които ни „програмират" в много неправилна посока. Например: *„Нямам*

търпение да дойде лятото!"

Познайте като кажете 50 пъти *„нямам търпение"* какво качество ще развиете... Или:

„Тази задача ми взе здравето!"

„Поболях се от мисли за теб!"

„Побеля ми косата да те чакам!"

И после се чудим защо *„Бог ни наказва"*.

И като стана дума за Бог, двете думи, с които най-много се злоупотребява в нашата култура, са *„Бог"* и *„Любов"*. Двете най-важни думи на света са превърнати в изрази от уличния жаргон. За втората говорих в предишна глава, сега ще споделя няколко мисли за безогледното използване на Божието Име във всякакъв контекст, но не и в правилния. Достатъчно е човек да се заслуша в ежедневните разговори и ще се увери в това. А в Библията (Второзаконие 5:11) ясно е казано, че това е недвусмислен грях: *„Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог; защото Господ няма да остави ненаказан оногова, който употребява името Му напразно."*

Под *„напразно"* можем да разбираме *„без Любов"*. Всяко споменаване трябва да бъде като свещенодействие, а не като днешното *„Боже-е-е-е..."*

И Учителя говори по този въпрос: *„Помнете: Опасно е да се произнася напразно Името Божие – това е Закон. Сила е Божието Име. Когато човек не е готов за тази сила, тя произвежда в него обратни резултати. Ако сърцето му е чисто, умът му готов да възприема знания и душата му е готова да възприема Истината, тогава и да произнесе Божието Име, всички положителни сили ще му помагат. Ако сърцето на човека не е чисто и умът му не е светъл, като произнесе Божието Име, ще го сполетят големи нещастия." („Ей – ей, не – не", НБ, 14.01.1923)*

Ако проумеем, че словото има силата да твори и, че това, което казваме, подготвя нашето бъдеще и това на другите, ние ще станем по-отговорни и към себе си, и към света.

Словото има силата на магия: бяла или черна – зависи единствено от нас. Така че следващият път, когато ви се прииска да кажете, че сте *„адски"* впечатлени от нещо *„страхотно"*, моля ви, спомнете си за тези редове.

Споделям тук една хубава притча за словото:

Веднъж един човек отишъл при великия философ Сократ и му казал:

- Знаеш ли какво научих току-що за един твой приятел?

- Чакай малко - спрял го Сократ - Преди да ми го разкажеш, иска ми се да направя проверката с трите сита. Преди да ми разказваш разни неща зад гърба на другите, хубаво е да отделиш малко време, за да помислиш какво точно се готвиш да кажеш. Това наричам „проверка с трите сита".

Първото сито е на Истината... Проверил ли си дали това, което искаш да ми кажеш, е вярно?

- Не, просто чух другите да говорят...

- Добре. Значи не знаеш дали е вярно. Дай сега да пробваме с второто сито - то е ситото на Добротата... Това, което ще ми кажеш за приятеля ми, нещо хубаво ли е?

- Ами, не! Напротив!

- Значи - продължи Сократ - искаш да ми разказваш лоши неща за мой

приятел, без дори да знаеш дали са верни. Но може би все пак ще успееш да минеш успешно проверката, защото остава последното сито – на Ползата... Ще ми бъде ли от полза да ми разкажеш това, което си научил за приятеля ми?

- Хм... Всъщност – не особено.

- Тогава – заключил Сократ - ако това, което имаш да ми казваш, не е нито вярно, нито хубаво, нито полезно, защо въобще ще ми го казваш?

Завършвам темата за словото с няколко важни мисли от Учителя:

„Аз ви гледам, тъй, без запетайки и без точки пишете, по еврейски. Защото евреите нямат запетайки и никакви точки. И един народ, който пише без точки и без запетаи, ако му четеш историята, твърдоглав е. Няма народ на Земята, който така да ги е блъскал Господ за тия запетаи и точки, които не ги тургат на място. И главите им пак не увират. Казвам: Ще турите точките и запетаите на място във вашия език. Ще ги туряте правилно. Няма да има никакво изключение... Аз съзнавам, че има един език, дето няма нужда от запетаи. Той е ангелският език. Там няма нужда от запетаи, понеже всяко нещо е оформено, там няма какво да му мислиш. Но понеже нашият език не е оформен, трябват запетаи, точки, точка и запетая...

И доколкото съм видял, гледам някой път, че не тургате запетаи. Казвам: Той не мисли. И погледна, все се оплаква. Казвам: Я виж едно писмо как го пишеш. Между тази запетая и твоята мисъл има известна връзка. Например някои от вас обичате, след като пишете, изядате буквите.“ („Причина на страданията. Любов, разумност, истина и доброта“, УС, 29.12.1935)

„От друго се пазете: Никога не казвай всичко, което знаете.” („Естественият живот“, ООК, 25.08.1937)

„Съвременните хора трябва да бъдат много внимателни в думите, в езика си. Говори ли човек, особено пред общество, той трябва да изпитва, да проверява думите си, да следи, каква сила и значение влага в тях. Защо? – Защото всяка дума може да се тълкува двояко. Говори ли човек лично, той трябва малко да говори. Всяка дума, която изговаря, предварително той трябва да я прецеди през девет решета и тогава да я пусне в обръщение.

Забелязано е, за пример, когато човек иска да каже нещо идейно, той тогава, именно, мълчи; когато говори лично за себе си, много неща разправя. Когато човек изнася неща от своя личен живот, той може да създаде цял роман. Друг пък, като разправя за себе си, увлича се и най-после казва, че всичко това видял на сън. Казвам: това не е нито сън, нито ясновидство, но въображението му рисува тези картини. Той иска още да убеди хората, че отгоре му диктували тези неща. Който разбира законите, той знае отде идат тези истории. Ще дойде някой да ми разправя, че донесъл тази вода от еди-кой си извор. Казвам: аз съм открил тази вода и съм я опитвал много пъти. Трябва ли да ми разправяте това, което аз зная?“ („Ще оздравее“, НБ , 19.06.1927)

„Имате ли някаква специфична идея, не я споделяйте, докато не се реализира. Колкото по-рядко споделяте своите специфични идеи, толкова по-добре за вас.“ („Общи и специфични идеи“, ООК , 17.09.1930)

„Никакви излишни думи не се позволяват. Малко ще говорите и малко ще пишете. Многословието е качество на съществата на тъмнината. Ако говорите много, вие се свързвате с тях и им помагате. Малко ще говорите, но ясно, кратко, точно и разумно. Така вие се свързвате с Белите Братя и им помагате. Ние се нуждаем от есенцията на нещата, а не от остатъците.“ („Качества на ученика“, ООК , 04.04.1922)

43.7. Призив за несъучастие в престъпленията срещу човечеството

„И като ги доведоха, поставиха ги пред синедриона; и първосвещеникът им каза: Строго ви забранихме да не поучавате в това име; но ето напълнили сте Ерусалим с ученето си, и възнамерявате да докарате върху нас кръвта на тоя човек. А Петър и апостолите отговориха: Подобава да се покоряваме на Бога, а не на човеците.” (Деяния 5:27-29)

Учителя: *„Казвате: «Знаете ли какви са задълженията към държавата?» Да, зная ги. А държавата знае ли какви са задълженията ѝ към мене? Това е общонародно право. Следователно, колкото право има държавата, толкова право имам и аз. Същите отношения ще съществуват и между две държави. Аз ще зачитам законите на държавата не тъй, както тя ги коментира, а тъй, както аз ги разбирам. Защото законите на държавата са изобретени от хората. Ако нейните закони са Божествени, аз ще ги зачитам, а ако не са Божествени, още утре може някой да ме подкупи да извърша престъпление. Според законите на Бога аз мога да служа безкористно на своя народ, без да мисля, че утре отечеството трябва да ми направи паметник заради моите услуги. Дали ще ми направи паметник или няма да ми направи, това за мен не е важно. За мен, като човек, е важно да туря в ума си идеята да бъда чист пред Бога и пред себе си.” („Ще ми изявиш“, НБ, 16.05.1926)*

„Докато е заобиколен от закони и правила, какво да прави и какво да не прави, как да се облича, какво да яде, какви отношения да има с ближните си, човек не може да бъде свободен.” („Забранихме му“, НБ, 06.10.1929)

„Казвате: «Светът се управлява от закони.» От какви закони? Писани ли са тези закони? Едно трябва да знаете: Писани закони в природата не съществуват. Истинските Божи Закони са написани само в сърцата и в душите на разумните същества... Най-великият закон в света е Любовта. Тя е само в ръцете на Бога – Любовта е единственият закон, който само Бог може да прилага в света. Любовта изключва всякакви закони, всякакви правила. Оттук се извежда и следното за-

ключение: ако глупецът живее без закон, той е нещастен; ако мъдрецът живее със закон, и той е нещастен. Следователно глупецът трябва да живее със закон, а мъдрецът – без закон." („Умовете им", НБ, 05.12.1926)

„Хората на доброто живеят без закон, а хората на престъпленията живеят със закон." („Сляп от рождение", НБ, 13.11.1932)

Цицерон: *„Крайното спазване на законите може да се окаже крайна несправедливост."*

Лев Толстой: *„Мирното съпротивление е въпрос от най-голяма важност не само за Индия, но за цялото човечество."*

Албер Камю: *„Единственият начин да се справиш с липсата на свобода в света е да станеш абсолютно свободен, така че самото ти съществуване да бъде своеобразен бунт."*

Хенри Дейвид Торо: *„Не е толкова важно да питаем уважение към закона, колкото към правдата."*

Хауърд Зин: *„Проблемът ни не е в гражданското неподчинение. Проблемът ни е гражданското подчинение. Нашият проблем е, че хората по целия свят прекланят глави пред диктатите на лидерите. Милиони умират заради това подчинение. Проблемът ни е, че хората по света се примиряват с нищетата, и с глада, с невежеството, с войната и с жестокостите. Проблемът е, че хората са съгласни с това, затворите да са пълни с дребни крадци, докато най-опасните престъпници управляват държавата. Това е проблемът."*

Иван Стаменов:
„Играеш ли на чужда игра, при която други определят правилата, често в движение, винаги ще бъдеш надигран и изигран."

„Протестите не вършат никаква работа. Ама разбирате ли какво означава „нищо"! Съвсем, абсолютно, тотално нищо не решават. В най-добрия случай могат да накарат някого да се почувства по-добре, защото — видите ли — след като е маршировал по улиците с остроумни плакати и се е провиквал едно или друго, е „изявил гражданската си позиция". Пука ми на черупката за безплодната ви гражданска позиция!
От протестите няма смисъл, ако не клатят трона на властта. Поважното е, че на депутатите, министрите, премиера и президента хептен не им дреме. За да им задреме, трябва да свършите нещо, мили мои, от което короните им да отеснеят и троновете им да се разклатят... Понякога дейното участие се изразява само с несъучастие в ключовите моменти от играта. Изглежда страшно, защото ще ви кажат, че било „незаконно", но това е единственият изход и единственото решение.

Несъучастие. Само това ще ги накара да ви обърнат внимание. Иначе си протестирайте колкото щете! Пука им на черупките. Нали накрая ще си вземете мизерните заплати и ще отидете да си купите винетка. Голям праз, че сте протестирали.

И отново — на вас това с протестирането може да ви носи временно удовлетворение, че поне сте опитали, но не ви решава проблема. Време е да почнете да си решавате проблемите, независимо дали това ви разваля комфортното усещане за „законност" и „гражданска съвест"."

„Противодействието с пълно съзнание, за което говори Щайнер, включва и съзнателния отказ от плащане на данъци. Разбира се, който е невеж и наивен, може да плаща колкото си иска на тези, които вече са поробили мислите и представите му, а сега искат да впрегнат и физическата му сила за тяхна изгода."

„Един човек, ако е зрял да не плаща данъци, ще е готов и да лежи в затвор, ако се стигне до там, но пак да не плаща данъци за политика, която не одобрява."

„Утре Дявола ще дойде и ще стане цар, и ще ни каже: „Искам да ви сложа печат, че сте моя собственост. Дайте ми десница да ви подпечатам!" ...

Правиш ли нещо от страх, роб си... Такъв човек е роб – на страха, на обстоятелствата, на какво ли не. А роб означава някой, който не е свободен – противник на свободата, сиреч на Истината, на Божественото."

„Само луд ще си дава парите за данъци, за да му ги разпределят и оползотворяват престъпници, водени от още по-големи престъпници, управлявани от най-големите престъпници. Който плаща данъци за това, което не иска да получава, е съучастник в престъпленията и съзнателно работи срещу своите събратя.

Уморете Звяра от глад, както той мори вас.

Съществената разлика е, че вашата съвест ще е чиста."

„Всеки закон, според който хората могат да протестират само на места и по време, одобрени от властите, е несправедлив. А тъй като всички държави вече имат такива закони, които де факто забраняват гражданското неподчинение или несъучастие, по подразбиране всички, които изявяват публично гражданското си неподчинение, престъпват поне един конкретен закон, който обикновено няма общо с конкретния повод за действията...

Ако обявя, че няма да плащам по-скъпи винетки или че няма да се ваксинирам, някой може да определи това като заплаха за националната сигурност.

Всъщност това вече е правено, като са определяли хора като мен за терористи. Видите ли, ако не се ваксинирам, съм застрашавал ваксинираните, въпреки че уж тяхната ваксина ги предпазвала."

Живеем във времена на крайна несправедливост. Благата никога в историята на човечеството не са разпределяни по толкова жестоко неравностоен начин. В която и сфера на съвременния живот да се вгледаме, ще открием закони, които са писани от големите престъпници, за да гонят подребните престъпници. Икономика, здравеопазване, земеделие, граждански права... навсякъде пипалата на злото са се промъкнали и опорочили всичко. А от нас изискват безропотно да спазваме тези закони, и дори това се приема за добродетел.

Пък когато трябва да се вземе някое важно решение - като например дали да изпратим войски в Ирак или каква позиция да заеме България по въпроса за ГМО - нашата демокрация (сиреч власт на мнозинството) бива съвсем потъпквана от шепа хора, слуги на елита в сянка.

Ще кажете: *„Какво да се прави, нас никой не ни пита за тези неща..."*

Именно! Затова мирното гражданско неподчинение е естественият отговор на тази неправомерна власт, замислена да подчини хората на един деспотичен режим и да изгради всеобхватно световно господство.

Затова можем да изразим мнението си с несъучастие в измамата, наречена избори; с несъучастие в действията на тези институции, стремежа на които е насочен единствено и само към поробването на всеки отделен човек. Не можем да поддържаме една болна и порочна система и да очакваме, че тя от самосебе си ще се оправи, ще дойдат изведнъж морални политици и ще ни спасят. Едно такова виждане не е далеч от идеята за Второто Пришествие на Христос, слизащ от Небето с огнен меч да убие неверниците и злодеите.

Но Той ни каза:

„Никой не пришива на вехта дреха кръпка от нова дреха; инак, и новата ще раздере, и на старата не ще прилича кръпка от новата. И никой не налива ново вино във вехти мехове; инак, новото вино ще спука меховете, и само ще изтече, и мяховете ще се изхабят." (Лука 5:36,37)

Старите форми (сиреч политическите системи) са си изживели времето и вече дори светските хора разбраха, че както и да гласуват - все тая.

Манипулативните медии обаче винаги ще ни убеждават, че гражданското неподчинение и анархията са едно и също нещо, както и че всеки, който не върви като овца след господарите си, е престъпник, опасен за обществото. За да бъде още по-ясно какво е и какво не е гражданско неподчинение, споделям още два цитата от Иван Стаменов:

„Никога не съм призовавал за борби с властта. Винаги съм призовавал читателите си да не бъдат нейни съучастници. Разликата е огромна. Ще я онагледя и с примери:

Едно е да искаш да спреш преброяването. Това е борба с властта. Друго е просто да не участваш в това преброяване. Това е отказ от съучастие в престъпленията на властта.

Едно е да искаш да премахнеш данъците. Това е борба с властта. Друго е просто да не плащаш данъците, които смяташ за извратени. Това е отказ от спонсориране на престъпленията на властта."

„Свобода не се дава даром. Не се и купува. Не се и отвоюва в съдебни битки. Или имаш свободата в себе си, или я нямаш. Ще повтарям това

неуморно. Ще повтарям и единственото решение за „задължителните" противоконституционни закони – мирното гражданското неподчинение."

През цялата история светът се е опитвал да стъпче обществото на вярващите и без съмнение предстоят още подобни гонения. Но ние, учениците на Христос, никога няма да сведем глава пред злото, няма да му се поклоним и няма да се отречем от Истината.

Докато сме на темата за несправедливите и безбожни закони, бих искал да споделя няколко мисли и по една особено значима за бъдещето тема - военната повинност. Пиша това във връзка с предстоящите военни дейности, при които не е сигурно България каква позиция ще заеме. А още повече - има голяма вероятност преди това част от нашите земи да преминат под турско владение и тогава много наши сънародници да бъдат призовани да убиват или умират под чужд флаг.

Аз лично не бих отишъл да лишавам братя от живота, даден им от Бог. Пък нека ме наричат предател, родоотстъпник или пък да ме разстрелват дори. Свикнали сме им на подчинението чрез всяване на страх - вече не минава номерът. Не и когато век след век (живот след живот) използват все едни и същи методи да ни плашат.

По този въпрос Айнщайн казва: *„Хората, които бодро маршируват в ритъма на военните музика и заповеди, вече са получавали моето презрение. На тези хора им е даден мозък по погрешка, тъй като и гръбначният мозък им е много. Този позор за цивилизацията незабавно трябва да бъде измит.*

Героизъм по заповед — как страстно презирам всичко това, колко жалки и подли са войните. Предпочитам да ме разкъсат на парчета, отколкото да участвам в толкова низко нещо като войната. Мое твърдо убеждение е, че убийствата, оправдавани с обявена война, си остават криминални престъпления."

А Учителя ни учи:

„Съвременните хора се бият, милиони хора се убиват, но всичко това не е Волята на Бога. Това не е в съгласие със законите на природата, нито е определено да стане...

Любовта изключва убийството. Човек няма право да убива. Грънчарят, който прави грънците, има право да ги чупи, но чиракът, който само помага, няма това право." („Синовно отношение", УС, 17.10.1943)

„Всеки трябва да се запита има ли право да отнема живота на своя ближен или на което и да е същество. Животът е най-великото благо, което Бог е вложил в човека и във всички живи същества. Следователно никое друго същество, било на Земята или на Небето, няма право да отнема това, което сам не е дал. А който се осмели да отнеме това благо от човека, той носи отговорност." („Делата Божии", НБ, 23.02.1930)

В заключение споделям призива на Чарли Чаплин към всички мъже, които един ден доста вероятно ще получат телеграма, призоваваща ги да убиват наред:

„Войници, не се оставяйте да ви водят хора, които ви презират и поробват, направляват живота ви и ви казват какво да правите, мислите и чувствате! Не позволявайте да ви третират като добитък и да ви използват като пушечно месо. Не се давайте на тези чудовища — те са хора без сърца! Вие не сте добитък! Вие сте хора! Носите любовта на човечеството в сърцата си.

Войници, не воювайте за робство! Борете се за свобода! Св. Лука казва, че Царството Божие е у самия човек. Не само в един от тях — а във всички! Във вас! Вие, хората, притежавате силата - силата да създавате машини. Силата да създавате щастие! Вие можете да направите живота свободен и красив — едно великолепно приключение. Нека се борим за свят на разума, свят където науката и прогресът ще донесат щастие на всички."

44. Създаване на братски общности

На следващите редове накратко ще представя една визия за изграждане на мрежа от устойчиви братски общности, следвайки заръките на Духовния свят, предадени чрез Учителя Беинсá Дунó, Рудолф Щайнер и други Посветени.

Преди всичко бих желал да бъде ясно, че всяка една от изложените идеи подлежи на обсъждане, допълване и редактиране. Целта ми ни най-малко не е да наложа заключенията, до които съм достигнал след дълги месеци на планинско уединение и размишления, а само те да послужат като отправна точка за дискусия и последващи действия за реализирането на тази светла идея, преди да е станало твърде късно.

Защото само чрез Божествения Ред можем да противодействаме на Новия Световен Ред и да дадем един успешен и устойчив модел, който не се основава на личен/семеен егоизъм и стремеж към лесен и приятен и живот, а на Живот за Цялото. Не го ли приложим тези, които сме узрели и сме дошли с тази толкова важна колективна мисия в настоящата епоха, последствията ще са до голяма степен необратими за цялото човечество.

Затова моля никоя от идеите да не се приема като единствено и най-удачно решение, а като тема за размисъл и обсъждане с хората, с които гледаме в една посока и сме готови за следващата крачка към едно по-светло бъдеще за цялото човечество.

44.1. Въведение в идеята

Бъкминстър Фулър: *„Никога не променяш нещата като се бориш със съществуващата реалност. За да промениш нещо, създай нов модел, който прави стария вече негоден."*

Учителя: *„От вас зависи изправянето на света. От всички краища на Земята добрите хора трябва да си подадат ръка, да се обединят в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина и да внесат между хората*

новата култура с всички нейни блага и придобивки. Велико е бъдещето на Земята!“ („Дело свършено“, НБ, 30.01.1927)

„Иде вече нова епоха в живота – епохата на онова семе, което паднало на добрата почва. Човечеството се нуждае от нов строй, от нови реформи. При старите разбирания никакво развитие, никакъв напредък не може да се очаква. Човечеството е дошло вече до края на своето разбиране. Нов подтик е нужен. Както и да се завърти колелото на стария свят, нищо не може да го помръдне.

Както и да кърпят старото, повече дупки ще се отворят. Сегашният свят е фалирал търговец, който постоянно кърпи къщата си, но тя все си тече: от едно място я закърпиш, от друго започне да тече. Ден след ден, година след година я кърпиш, докато най-после цялата къща рухне.“ („Сеятелят“, НБ, 27.03.1921)

„Човек се изчерпва, уморява се, ако е прекалено активен във външния живот. Днешният век е много активен във външния живот. Там времето е пари. А човек трябва да разпределя времето си така, че да остави само една трета за активност във външния живот, а другото да бъде за задоволяване на нуждите на духа, на ума, на сърцето на душата.“ (из „Изворът на Доброто“)

Рудолф Щайнер:

„Човекът трябва с пълно съзнание да подготвя общности, в които ще влезе изцяло по собствена свободна воля през Шестата епоха. Над нас се рее като висок идеал една форма на общност, която по такъв начин ще олицетворява Шестата културна епоха, че цивилизованите хора напълно естествено ще се срещнат като братя и сестри... Нямаме за цел да се взираме само в онова, което говори чрез кръвта и призовава само онези, които споделят обща кръв, да го култивират в общество. Нашата цел е да съберем заедно човешките същества, които вече са взели свободно решение да бъдат братя и сестри – такива, над които се рее нещо, което те се стремят да развият чрез духовната наука и с чувството, че добрият дух на братството се носи отгоре над тях.“ (Събр. съч. 159)

„При наследниците на „Синовете на вдовицата“[57], ще се утвърди съзнанието, че злото трябва отново да бъде включено в еволюцията и да бъде победено не чрез борба, а само чрез милосърдие. Задачата на манихейското духовно течение е силно да се подготви за това. Това духовно течение няма да изчезне, то ще се прояви под много форми. То се появява във форми, които мнозина може би се досещат, но които не е нужно да бъдат разглеждани днес. Ако това течение работи само за култивирането на едно вътрешно настроение на душата, то не би постигнало онова, което се очаква от него. То трябва да се изрази в образуване на общности, които преди всичко ще възприемат като техен модел за по-

57 Прозвище на манихеи, богомили и др., както и на днешните последователи на Учителя.

ведение мира, любовта и пасивното противодействие на злото, и ще разпространяват този възглед. Те ще трябва да създадат съсъди, форми за новия християнски живот.“ (Събр. съч. 93)

„Днешният човек е длъжен да осъществи Христовите думи: „Където двама души се събират в моето име, ще бъда и Аз между тях“. Обаче днешната технократия, цялата днешна комерсиална култура, издига обратния призив: „Където двама или повече се карат, спорят и дразнят, ще бъда и аз между тях“. И тази атмосфера ще нахлува все по-дълбоко в социалния живот на хората; тук се корени и мъчителната трудност, която не позволява на съвременното човечество да се сплоти и бори в името на Истината.“ (Събр. съч. 177)

Боян Боев: *„Сега епохата е толкова динамична, че няма място за умувания. Историята красноречиво говори, че за създаването на една нова обществена система се изисква идеализъм у младите – идеализъм, който да граничи с възторга на Божественото себеотрицание. В това отношение, на първо място, се изисква една непобедима вяра в новото, което иде, от друга страна – един активен, волеви интерес да се въдвори социалната справедливост и разумното между хората.“ (из „Учителя за образованието“)*

Албер Камю: *„Единственият начин да се справиш с липсата на свобода в света е да станеш абсолютно свободен, така че самото ти съществуване да бъде своеобразен бунт.“*

Виктор Юго: *„Има нещо много по-силно от всяка войска на света – и това е една идея, чието време е дошло.“*

Днес от всички пробудени души Небето очаква да започнем да поемаме инициативата в наши ръце, да се обединяваме, да заживеем братски. Време е да спрем да съучастваме на порочните системи, наречени образователна, здравно-осигурителна, пенсионна, данъчна и т.н. Всички те ни заробват повече и повече. Нито пенсии ще получаваме, нито здраве получаваме, нито образование получават децата ни, нито има особена полза от данъците ни... освен за малцината, които живеят и трупат богатства на наш гръб.

Човечеството е достигнало до етап в своето развитие, в който всеки отделен индивид ще бъде подложен на изпит, на своеобразна матура, за да се види какво е научил дотук и дали е готов да влезе в следващата епоха и да заживее един по-висш и неегоистичен живот в братство и любов. Предстои човечеството да се раздели на две групи, едната от които ще поеме към епохата на братство и равенство, а другата – в път, изпълнен със страдания, който за мнозина може и да доведе до погубването на техните души.

В нашата епоха от нас – вече пробудените души – зависи дали ще подадем ръка на тези, които са узрели за един по-висш живот, но съвременната култура (образователна система, медии, общество и т.н.) с всички сили ги дърпа надолу, или ще ги оставим да се влеят в левия поток, водещ към без-

дната и към мястото, където *„ще бъде плач и скърцане със зъби“ (Матей 8:12)*. И ако можем дори на една душа да помогнем да намери себе си и Пътя към Светлото, което ще я превърне един ден в светъл ангел, обогатяващ още повече целия Всемир чрез своята уникалност, какво по-хубаво и по-радващо нашия Създател от това?

Най-важно е преди всичко днес да проумеем, че светът се променя не чрез нашето мнение, а чрез нашия пример. Ако не беше така – как да си обясним, че от хилядолетия се говори за мир, свобода, братство и равенство, цял свят само това проповядва, а резултатът е най-егоистичната култура от времето на Адам до днес? Дошло е времето да вземем живота си отново в наши ръце. Да не оставяме други да мислят вместо нас, да решават вместо нас, да ни казват кого да обичаме и кого да мразим; кой е светец и кой – еретик; в какво да вярваме и в какво да се съмняваме...

Вече става все по-очевидно дори за хората без духовни познания, че светът – такъв, какъвто го познаваме – се срива. От ден на ден и от година на година. След 10-20 години вече контролът от световното правителство ще е такъв, че подобни идеи ще са невъзможни за реализиране. И всеки, който дотогава не се е ориентирал в някаква посока извън големия град, поне към независимо отглеждане на храна, ще трябва да избира – чип или гладна смърт. В такава ситуация шансът хората (дори „избраните“) да се поддадат на плътска слабост и да се подчинят на злото, измисляйки си най-различни оправдания за чипирането и превръщане им в „зомбита“ под чужд контрол, е много по-голям, отколкото обединените зад една идея и общност, малко или много отдалечени от големия град, и живеещи устойчиво извън Системата.

Освен това, ако бъдат организирани общности от будни и любящи хора, те могат да дадат много светъл пример и силен импулс у много свои братя да се отърсят от суеверията за невъзможния живот, освен като роби на Матрицата. Такъв пример, ако се реализира разумно и отговорно, неизбежно ще отекне не само в цялата страна, а далеч отвъд нейните предели.

Труден е пътят на всяка нова идея, която показва колко безсмислен е досегашния модел и предлага промяна, караща хората да излязат от зоната си на комфорт и да поемат инициативата, но поемем ли по този път с желание да бъдем полезни за нашите ближни и преди всичко да служим на Бога, условия винаги ще ни се дават. Ангелските Йерархии, начало с Христос, имат огромна нужда от съработници на Божията Нива и са готови да съдействат всекиму, който има желание и е готов да се превърне в чист проводник за техните благотворни влияния и импулси. Хубав пример за това ни дава Влад Пашов:

„Учителя бил в Айтос и по време на Петровденския събор отишъл с приятелите на Петров връх край града. На връщане брат Г. Куртев вървял с него и му казал, че искат да направят една братска градина в Айтос. Учителя го попитал с каква цел искат да сторят това, а брат Георги му отвърнал, че ще създадат градината с идейна цел. Тогава Учителя го посъветвал: „Помолете се и градината ще дойде.“ Така и станало. Сестра Василка Иванова от Айтос при подялба с брата си получила мястото, където сега е градината и го подарила на Братството.“

Такъв е законът, че ако едно дело се прави с чисти намерения и в Името Божие, и е в съгласие с Волята Божия, то по неведоми пътища бива благословено и подпомогнато.

Ала когато говорим за едно толкова отговорно начинание, лудост би било да не премислим ситуацията няколко хода напред и вместо това просто да си кажем: *„Ще видим как ще започне пък после в движение ще мислим правила“*. Това просто няма как да доведе до ред (още по-малко пък Божествен) при сегашните условия на Земята. А от реализирането или отхвърлянето на този Импулс (първо в тесен кръг, а после, когато се окаже ефективен, от все по-големи групи от узрели души) зависи твърде много бъдещето на цялото човечество.

Халил Джубран казва *„Те ме смятат за луд, защото не продавам дните си за злато, а аз ги смятам за луди, задето мислят, че дните ми имат цена.”* И наистина в наши дни хората наивно смятат, че времето е пари, но всъщност то е много повече, то е самият живот. И докато не се научим да го ценим и използваме разумно, ние никога няма да достигнем до неговата същина. В тази връзка, безспорно една от първите стъпки по Пътя към Свободата от днешното робство и възможно най-пълноценно използване на времето, е да бъдем във възможно най-голяма степен независими от Матрицата.

За да представя моите виждания, ми се струва удачно да кажа няколко думи за себе си, които имат пряка връзка с разглеждания въпрос и ще разсеят множество заблуди за живота извън Матрицата. Роден съм преди 28 години и съм израснал в Стара Загора. Бих казал, че съм *„расъл в саксия”* без никакъв досег с Природата. Възпитаван съм, че връзката с нея е част от миналото, а работата със земята е нещо мръсно и неподходящо за един интелигентен човек. Точно както и идеята за Бога. Тъжна картинка.

През ваканциите пък, когато моите съученици отиваха при своите баба и дядо на село, аз също отивах при моите... в София. На 18-годишна възраст, след като завърших математическа гимназия в Ст. Загора, продължих обучението си в столицата, специалност информатика. По същото време започнах и работа пак в тази сфера и отново досегът ми с Природата остана нулев. Желанието - също. Системата се беше справила блестящо!

Последваха още няколко години пълно роботизиране, докато малко по малко не разбрах, че преследването на пари, материални придобивки, удоволствия, земна любов, не водят до никъде. Колкото и глупаво да звучи, на 23-годишна възраст вече бях постигнал всичко, за което бях мечтал - както в личен план, така и откъм професионални успехи и браншови награди. И тогава осъзнах думите на Джим Кери *„Често съм казвал, че ми се иска хората да реализират мечтите си за богатство и слава, за да видят, че това не е мястото, на което ще се почувстват завършени и пълноценни.”*

Не съм станал богат, но не е нужно човек да изяде цялото яйце, за да се увери, че е развалено. Накратко: започнах да си спомням и да осъзнавам колко съм се отдалечил от всичко истинско и смислено в живота.

Скоро след това взех решение, че това не може да продължава така, а малко по-късно ми се даде възможност да се преместя сред природата, макар че опитът ми в подобен живот клонеше към нула. Буквално. Не знаех

как да си запаля огън, как се правят разпалки, как се цепят дърва, как се прави разсад и отглеждат плодове и зеленчуци, нито как се прави речно водохващане или каптаж на изворче. Знаех само едно - ако такава е Божията Воля и работя с молитва и упование в Него, няма сила, която може да ме спре. Ако ви разкажа тук по какви чудни начини се случваха начинанията в планината и как се появяваха добри хора винаги в нужния момент, едва ли бихте ми повярвали. Сигурно и аз не бих повярвал, ако не бях там...

Идеята ми е, че всички ограничения са много дълбоко втълпени в съзнанието ни и единственият начин да ги преодолеем е да се впуснем в непознатото и, ако не друго, то Неволята винаги ще ни научи на много неща.

Към настоящия момент (от повече от година) живея в Рила, на около 1200м надморска височина, и смело мога да твърдя, че това са първите месеци от живота ми. Не мога да го опиша с думи, това може само да се изживее.

В днешното общество битува един мит за трудното изкарване на прехраната чрез земеделие. При първия в живота ми опит миналата година отгледах в планината (на скалисто място, където според мнозина жители от близкото село е изключено да се роди каквото и да било, освен картофи) огромни количества най-различни зеленчуци, сред които чушки, домати, тиквички, цвекло, лук, а дори и доста пъпеши, които по принцип изискват тропически климат - дълго и горещо лято. Преди „експеримента" двамата мои най-близки съседи ме убеждаваха как 2 години подред са опитвали да отглеждат домати на открито в този район и нищо не ставало, тъй като е високо и съответно студено. Мнозина ми обясняваха и как не можело да отглеждам храна без химия, особено заради колорадските бръмбари по картофите. Оказа се обаче, че с песен и с молитва можело - макар че никой не можа да си обясни защо при мен ги няма, за разлика от съседската градина, а също и цялото близко село. Но достатъчно за мен.

Защо ви разказах всичко това? Определено не, за да се хваля, понеже заслугите за тези неща са не повече от 1% мои, а редом с мен са работили мнозина по-големи и по-малки мои братя. А и Евангелието ни учи, че „невъзможното за човека - за Бога е възможно". По същата причина и не смятам за редно на корицата на тази книга да стои моето име.

Причината да споделя за този мой първи опит са предразсъдъците, с които почти ежедневно се сблъсквам:

„Човек не може да живее извън Системата. А дори и да може - е връщане назад в еволюцията, истинският живот е в големия град."

„Знаеш ли колко е опасно сред Природата - има мечки, вълци, змии..." (Тук очевидно всяка Вяра в Бога отсъства... а също и логиката, понеже в града има много по-сериозни опасности за здравето ни, отколкото шансът едно Божие творение да дойде да напада човек, освен ако това не е строго предопределено или той не го дебне тихомълком с пушка)

Но истината е, че животът извън Матрицата е не само по-лесен (няма го стресът, вечното бързане, мръсната храна, вода и въздух, хората, които те гледат не като братя, а като вълци и т.н.), а и много по-изпълнен със смисъл и благодат. И вярвам всеки свободен дух, отърсил се от оковите на материалистичното мислене, ме разбира прекрасно.

44.2. Предпоставки

За необходимостта от работа в тази насока са говорили много от Учителите на човечеството от хилядолетия насам. И докато досега хората е трябвало да достигнат до върха на разединението и егоизма, за да могат оттук насетне по свободна воля и по любов да се обединят и да заживеят братски, днес импулсът за такова начинание е по-силен от всякога и е наш дълг да го приемем и реализираме във физическия свят. Важно е да разберем добре в колко преломен момент от еволюцията на човечеството се намираме, и че ако не се справим по един сериозен и отговорен начин с нашите задачи и осуетим Божията Воля, втори шанс може и да нямаме, а има сериозна опасност човечеството да поеме по един път, противен на естествената еволюция, предвидена от ангелските йерархии, и да се озовем в един материалистичен и робски кошмар за хилядолетия напред, а шансът за труден напредък да дойде едва в следващия еон от земното развитие.

Макар физическото оцеляване да не е най-важния ни приоритет при предстоящите изпитания, то е основата, без която не можем да помогнем ефективно на нашите братя и сестри и да извършим задачите си, затова си струва да вземем нужните мерки, така че след това да можем спокойно да се посветим още по-пълноценно на задачите за общото благо. Тук не говорим за страх, а за разумна предпазливост. Можем да направим аналогия с алегорията за Ной (представяща атлантския потоп и малките групи будни души, които са се преселили на изток към Европа и Азия), в която той строи кораба на спасението, докато народът му се присмива.

Днес всеки опит да покажем на мнозинството хора какво се задава на хоризонта бива възприеман по същия начин и не е трудно да се досетим, че и последиците няма как да са по-добри. Още повече когато Учителя толкова пъти е казвал, че хората не искат да се учат с добро и ще се наложи да минат през големи страдания. И (колкото и да не ми се иска да е така) не виждам основателна причина да смятам, че човечеството е тръгнало по толкова прав път, че да е заслужило всички тези пророчества да бъдат отменени и вече от само себе си да се възцари Царството Божие по цялата Земя. Дори напротив – виждам как задачи, които Учителя е дал конкретно като спешни и важни, са се провалили тотално. Примерите са много, но ето само няколко:

• Учителя е поставил задачата още преди близо век да се работи за въвеждането на паневритмията в училищата. Имало е възможности това да стане, но са били пропилени. Повече информация по въпроса можете да намерите тук .

• Учителя е говорил колко важно е за връзката на българския народ с духовния свят да не отпаднат определени букви от нашата азбука. Никой не го е послушал, а последиците са необратими.

• Учителя е говорил много по въпроса, че хлябът трябва да се дава даром за всички. През 1921г. дори дава, макар и малко символично, срок за изпълнението на тази задача, който няма изгледи да бъде спазен.[58]

• Да не говорим за повсеместното унищожаване на Природата, изсича-

58 Подробно съм разгледал този въпрос в глава 48.

нето на горите, навлизането на ГМО, отровните храни, вода и въздух, ваксините, избиването на милиони животни ежедневно, повсеместното насилие, егоизъм и безлюбие...

Всичко това няма как да не привлече своите последствия с отрицателен знак, защото ако продължим с това темпо още 100 години, наистина не виждам как, ако изобщо остане човечество, то няма тотално да се изроди.

Ясно е, че една глобална промяна може да се случи единствено от малкото към голямото. Достатъчна е една относително малка група от будни, мъдри и любящи хора, които със светъл пример и безкористни действия като квас да разпространят новите идеи по целия свят, вдъхновявайки мнозина да ги последват. Всъщност това е начина, по който промяната винаги се е случвала. Имаме примера на богомилите, които от шепа хора са достигнали до стотици хиляди съмишленици, и са дали подтик за културния подем в цяла Европа. По сходен начин от Исус Христос и Неговите най-близки ученици тръгна мощна вълна, която разпространи Божественото Учение по целия свят. Сега е време да тръгне и вълната за прилагането на това Учение.

44.3. Основни принципи

Не е тайна, че още от древността езотеричните братства са практикували живот сред природата и са се стремели да се свържат с нейните живи сили, защото са знаели, че природата е тяло на Бога и всички сили, които действат в нея, са Божествени. В наши дни става все по-очевидно, че единственото спасение за съвременната консуматорска и материалистична култура минава през връщане към Природата и един по-прост, но много по-дълбок и осмислен живот.

С оглед на трудностите, които предстоят пред съвременното човечество, от първостепенна важност е братската общност да не бъде в дългосрочен план зависима и обвързана с Матрицата, защото е въпрос на време съвсем да не може да се разчита на нея – дали заради земетресенията, които ще прекъснат електрозахранването, дали заради въвеждането на чипове, без които никой няма да може да бъде част от Системата, или просто заради последствия от задаващата се Трета Световна Война. Затова всичко трябва да бъде изградено така, че дори „светът да свърши“, ние да не усетим разликата, а в същото време да имаме най-добри условия за духовна работа – както по разпространяването на Новите идеи (преди всичко с личния пример и начина ни на живот), така и чрез колективни и индивидуални молитви.

На първо време електричеството е ценно, така че соларните панели или други методи за алтернативна електроенергия са доста подходящи – например ако сме близо до река (което е почти задължително условие) – поставяне на генераторче, използващо силата на течащата вода за производство на електроенергия. За отопление и готвене най-ефективни и здравословни решения са: дърва за огрев и готвене през зимата, а за лятото – слънчева печка (**goo.gl/6odVez**)

Храната – дал Господ изобилно, ако сме разумни и послушни. Водата –

от извори, кладенци и реки.

Преди всичко мястото трябва да бъде чисто и да разполага с нужните климатични и почвени условия за отглеждане на храна за общността. То следва да бъде отдалечено от землище, което е обект на интензивно наторяване и обработване с химикали, както и да бъде максимално далеч от индустриално замърсяващо производство.

С оглед на всичко, което ни е говорил Учителя за влиянието на планините, а също и на това, че много пророци казват: *„Спасението ще бъде в планините“*, според мен това е едно от най-важните изисквания. Учителя например казва: *„Всяко изкачване по планините дава вътрешен импулс на човека. На големи височини Черната ложа е безсилна.“ (из „Имам дом неръкотворен, т. 1“, Влад Пашов)*

Това е пряко свързано с факта, че *„главният щаб“* на Бялата Ложа е на Слънцето, а на Черната – в центъра на Земята. И съответно влиянията в равнината са много по-различни, отколкото високо, на поне 1000м надморска височина.

Би било най-разумно и икономично да се градят семейни (персонални) или общи едноетажни дървени постройки, с оглед на предстоящите трудности. Добре е те да могат да се отопляват независимо от технологии (като водна риза), обвързващи ги с Матрицата, или поне да имат начин да функционират и след като неминуемо останем без електричество след един или друг природен или социален катаклизъм.

Добре е къщите да са малки, сравнително унифицирани, изградени от еко материали и пасивни, като според мен тяхната пасивност е с по-висок приоритет от еко материалите. Важно е също така мястото да бъде в близост до гори, които осигуряват дърва и оказват огромно влияние върху целия растителен и животински свят наоколо, а също и до поне една средно голяма река, която да не пресъхва лятото, но и да няма опасност от наводнение когато е най-пълноводна.

44.4. Високият идеал

Учителя: *„По естество човек е добър, но трябва да намери някой, с когото да си хармонира. Когато двама души, които си хармонират, се събират на едно място, те увеличават силата си. След това те трябва да намерят още двама души, с които да си хармонират. Четирите души трябва да намерят още четири, с които също така да бъдат в хармония. Осемте трябва да намерят още осем и т.н. Като се събират няколко души, които си хармонират, те образуват едно хармонично общество от съзнателни, разумни единици. Дето е разумността, там е и добротата. Ако хората не си хармонират, те не могат да се свързват, не могат да се познаят като души.“ („Новата епоха“, МОК, 07.01.1931)*

„“Хлябът, който слиза от небето.“ Под думата „небе“ разбирам онова великото, разумното в света. Разумното е онова знание на Маркони, с което той запалва свещите навсякъде. Онези старовременните светии, на които ние се смеехме, те имаха това знание.

В област, в която е живял такъв светия, никога не е валяло град и дъждът е идвал винаги навреме. Царевицата е зреела навреме, гроздето, всичко е ставало навреме. Там, където не е имало светия, хората винаги са гладували.“ („Живият хляб”, НБ 18.12.1932)

„Да сте „Синове на светлината”! - Под това понятие разбираме ония разумни същества, които са дошли на Земята да работят, да творят, да съграждат, а не да ядат и да пият. Те са хора на перото и на чука едновременно. Ако отидете на нивата, и там ще ги намерите. Те орат, копаят, градят и съграждат. Те са добри работници във всяко направление. Каквото мине през ръката им оживява и възкръсва.” („Синове на светлината“, НБ, 23.03.1930)

В нашата епоха тези „Синове на Светлината“ са призовани от Небето да положат основите на един Нов порядък, който да не се основава просто на взаимната изгода, а на Любов към Бога и на готовността за поне малка саможертва, вървейки по Христовите стъпки. А когато говоря за чистота, в съзнанието ми веднага изникват Христовите думи:

„Истина ви казвам, ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в Царството Небесно.“ (Матей 18:3)

Нека тук разгледаме въпроса за физическата чистота като необходима предпоставка за духовната чистота. Вярвам, че е от огромна важност всички будни души да живеем без осъждане към инакомислещите, но с желание заедно да направим стъпката към един по-осъзнат и по-чист живот, в който по-напредналите подават ръка на своите братя и с любов и подкрепа им помагат да преодолеят своите несъвършенства, ако имат желанието и волята. Защото без Воля и без Любов към Бога, дори и цялата Мъдрост на света не ни върши никаква работа, и дори често несъзнателно ни превръща в противници на Христовото дело.

Тъй като не се смятам за Мъдрец или Посветен, ще се позова отново на мислите на Учителите на човечеството, които ясно са ни дали насоките за нашето правилно развитие... колкото и удобно да ни се струва понякога да ги слушаме избирателно и само за нещата, които са ни най-удобни и приятни.

Когато говорим за общност, то основната свързваща нишка между хората, може и трябва да бъде общите интереси и ценности. А когато говорим за духовна общност с център Христос, тази нишка трябва да бъде на първо място следването на Христовия път. Сам Спасителят ни учеше:

„Ако някой иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва; защото, който иска да спаси живота си, ще го погуби; а който изгуби живота си заради Мене, ще го намери. (Мат. 16:24)

„Ако Ме любите, опазете Моите заповеди.“ (Йоан 14:15)

А кои са тези поръчения, които Христос ни даде? Според Учителя можем да ги сведем до следните три кратки напътствия:

„Възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум: тази е първа и най-голяма заповед; а втора, подобна ней, е: възлюби ближния си като себе си.“ (Матей 22:37-39); „Бъдете съвършени, както е съвършен Небесният ваш Отец.“ (Матей 5:48)

И ако един човек е искрен преди всичко пред себе си и гледа Истината в очите, неизбежно ще достигне до извода, че не е редно да говорим за Любов към Бога и стремеж към съвършенство докато с ясно съзнание констатираме в себе си неща, които са в нарушение на Божите заповеди, и въпреки всичко търсим през девет планини в десета оправдания, за да продължим да живеем по един неразумен начин, който ни превръща в играчки в ръцете на тъмните духове.

За мнозина не е тайна, че в днешно време неща като алкохолът, цигарите, наркотиците и насилието (вкл. месоядството) отварят широко вратата за навлизането и проявлението в нас на могъщи злонамерени духове и това тотално замества Павловия призив *„Не аз, а Христос в мен.“*, с *„Не аз, а демонът в мен.“*

Това е факт, върху който са говорили премного Посветените и вярвам е повече от очевиден дори за много светски хора, осъзнаващи, че след консумация на алкохол или тежка храна съзнанието им е притъпена, а будността – отслабена. И за каква Любов към Бога можем да говорим, ако Той в прав текст ни каза в 10-те Божи заповеди: *„Не убивай!“* (а не *„Не убивай хора!“*), а ние продължаваме да вървим по пътя на най-малкото съпротивление?

И какъв стремеж към съвършенство, ако сами поставяме прегради между нас и Бога, и вместо да търсим начин да ги преодолеем, накрая само гледаме как да организираме живота си така, че да можем ден след ден да храним един или друг порок. За вегетарианството Учителя ни учи:

„Началото на духовния живот е вегетарианството. То е начало и на възпитанието, защото духовният живот изключва насилието. Никой не би могъл да бъде духовен, ако не е вегетарианец. Месото е една неестествена храна, понеже съдържа много отровни вещества. При клането се заражда страх и омраза у животното, поради което в организма му се образуват и отровни реакции...

Хората на безлюбието са месоядци. Сприхавите хора са всякога болни. Има ли търпелив болен? Всичко му е криво, мрачно и твърди, че условията му не са хубави. Хубаво е такъв човек да стане вегетарианец, понеже растителната храна дава търпение. Хубаво е да яде домати, краставици, сливи и пр.; такива храни са метод за укротяване на човека...

Понеже трептенията на бозайниците са по-низши от тези на човека, затова той се спъва, когато ги яде, и не може да се развива. Месната храна е проникната от трептения на животински страсти, а в това отношение растителната храна е чиста. Човек трябва да се храни с чиста храна, за да имат клетките му послушание. Ако човек дълго време се храни със свинско месо, ще добие свински характер, ако се храни с кокоше месо, ще добие кокоши характер...“ (из „Акордиране на човешката душа“)

„Да не ядем месо, това значи да не се удоволстваме. Да се удоволстваме, това значи да вършим грях, т.е. да ядем храна, за която организмът не е готов. Ядем ли такава храна, тя вече е отрова. Месната храна е отрова. Тя символизира дървото за познаване доброто и злото.“ („Ще оздравее“, НБ, 19.06.1927)

„Който не може да се откаже от месната храна, той не може да се освободи и от злото.“ („Личност и душа“, ООК, 01.01.1930)

„Аз отричам месната храна, защото зная, че всички престъпления се дължат само на нея. Тази е причината, за да не се яде месо. Месото носи всички престъпления в себе си. Който яде месо, непременно ще пострада. С докосването си до месото, ти вече възприемаш лошото в него.“ („Божествен импулс“, УС, 05.02.1933)

По въпроса за въздържанието от алкохол, Учителя също е пределно ясен:

„За да може човек да се моли добре, човек трябва да не пие. Ние съвременните хора трябва да се отучим от пиянството.“ („Нови и стари неща“, УС, 09.06.1940)

„Не е позволено на ученика да пие бира, боза, лимонада, вино, спиртни напитки.“ (из „Окултният ученик“)

„Съвременните хора са пленници не само на неприятелите си, но и на своите страсти. Един човек пил вино и ракия цели 25 години. През това време той се опропастил окончателно. Недоволен от себе си, той решил да се откаже от пиянството.

За тази цел отишъл в една кръчма и си поръчал чаша вино и чаша вода. Той седнал пред масата и погледнал към виното. Вътре в него нещо настоявало да пие виното. Той пак погледнал към него и казал: „Вече 25 години, как ти служа. Каквото ми заповядваше, всичко изпълнявах. Сега аз ще ти бъда господар, а ти – слуга“.

Той надигнал чашата с вода, изпил я, заплатил виното и напуснал кръчмата. От този момент той престанал да посещава кръчмите. Това е истински човек. Това е човек с характер и воля. След като пил 25 години, в един момент той могъл да се откаже от пиянството. Този човек е по-силен от ангела, който никога не е падал.“ („Реалност на живота“, РБ, 04.08.1940)

„Аз вярвам само в любов, която дава. Аз не вярвам в любов, която се изразява в чукане на пълни чаши и пиене наздравица за благото на този или на онзи народ. Ще седнат няколко души пред чаши, пълни с вино, ще се чукат и ще пият за доброто на България. Това не е нито любов, нито обич. България се нуждае от герои, от хора с характер, с добродетели, с вяра, които могат да издържат на всички условия. Сега иде неприятелят. Вътрешното разлагане, желанието на човека да се осигури, да живее само за себе си, трябва да се премахне.“ („В мое име“, НБ, 29.09.1918)

А Щайнер добавя по темата за алкохола:
„Алкохолът е имал задачата така силно да вмъкне човека в материята, че да стане той егоистичен, че неговият Аз да се съобразява само със себе си. Сега човек трябва отново да намери връзката с духа и алкохола става недопустим.“ (из „Антропос. енциклопедия“, Г. Бондарев)

„Определено, упражненията за медитация и концентрация са главно нещо, но не е маловажно как се храни един стремящ се човек, когато започва преобразуването на астралното тяло. Преди всичко е важно да се избягва алкохол във всякаква форма; дори сладките бонбони, пълни с алкохол, имат много разрушителен ефект. Алкохолът и духовните упражнения водят до най-лошите пътища.“ (Събр. съч. 266)

Въпросът за алкохола е разглеждан също и в Библията:
„Виното е присмехулко, сикерът (алкохолна напитка) – размирник; и всякой, който се увлича от тях, е неразумен.“ (Притчи 20:1)

„И не се опивайте с вино, от което произлиза разпътство; но се изпълняйте с Дух“. (Послание на ап. Павел до Ефесяни 5:18)

„Като в ден, да се държим благоприлично, без да се предаваме нито на срамни гощавки и пиянство, нито на сладострастие и разпътство, нито на раздор и завист.“ (Послание на ап. Павел до Римляни 13:13)

По въпроса за въздържанието от цигари, Учителя казва:
„Какво се разбира под думата „удоволствие“? Ще ви приведа няколко примера, да видите кое съвременният свят нарича удоволствие. Срещате един млад ученик, турил цигара в уста, разхожда се самодоволно, пуши. Пушенето е удоволствие, което не помага за развитието на ученика... Ученикът може да прави разни физически упражнения, може да рисува, да свири, да учи, да се занимава с какво и да е изкуство, стига всички тия неща да развиват неговия ум. Той трябва да се пази от всички безполезни удоволствия, които спират развитието на неговия ум.“ („Изпитай и виж“, НБ, 16.02.1930)

„За предпочитане е да не се пуши тютюн, отколкото да се пуши. Човек не трябва да употребява нищо, което да произвежда дим, било в главата, било в гърдите, било в стомаха му. Човек се нуждае от чисти мисли, чисти чувства и чисти постъпки, без никакъв пушек и дим.“ („Изпитай и виж“, НБ, 16.02.1930)

Още ап. Павел ни учеше на този стремеж към чистота, но за съжаление и до ден днешен остава неразбран: *„Защото вие сте скъпо купени. Затова прославете Бога в телата си и в душите си, които са Божии.“ (Първо послание на ап. Павел до Коринтиани 6:20)*

„Делата на плътта са известни; те са: прелюбодейство, блудство, нечистота, разпътство, идолослужение, магии, вражди, свади, ревну-

вания, гняв, разпри, разногласия, (съблазни,) ереси, завист, убийства, пиянство, срамни гощавки и други такива; отнапред ви казвам, както и по-преди ви казах, че, които вършат това, няма да наследят царството Божие.

А плодът на духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание. Против такива няма закон.

Ония пък, които са Христови, разпнали са плътта си със страстите и похотите. Ако живеем духом, по дух сме длъжни и да постъпваме." (Галатяни 5:19-25)

„По-добре е да не ядеш месо, да не пиеш вино и да не правиш нищо, от което брат ти се препъва, или се съблазнява, или изнемогва." (Послание на ап. Павел до Римляни 14:21)

А Учителя наблягаше отново и отново за важността на следването на високия идеал: *„Събирай се с хора, които не само да говорят за Бога, но и да живеят в Бога! Събирай се с хора, които не само да говорят за любов, но и да проявяват Любовта! Събирай се с хора, които не само да говорят за Истината, но Истината да им е постоянна мярка в живота!" („Духът на Господа", СБ, 19.08.1927)*

А сега нека накратко разгледаме няколко примера от живота на богомилите – следващите цитати са извадки от най-верния според мен източник – книгата на Влад Пашов „Богомилството – Път на Съвършените":

„За богомилите животът на християнина представя равнодействаща на две взаимодействащи сили — физическата и духовната природа, но християнинът трябва да се стреми да заякчи своята духовна природа, което става, когато човек води разумен природосъобразен живот. Затова богомилите били преди всичко вегетарианци и въздържатели. И презвитер Козма казва:

„Забраняват да се пие вино и да се яде месо, защото те отдалечавали от Бога."

Богомилите учели, че човек трябва да е умерен във всичко и скромен. Поради това те препоръчвали на привържениците си да се задоволяват с умерено количество храна, предимно растителна, като забранявали изрично яденето на месо и пиенето на вино и въобще спиртните питиета...

Всички езотерични братства в миналото и настоящето са били вегетарианци и въздържатели. И на богомилите се прави упрек от техните противници, че не ядяли месо и не пиели вино.

Това е също указание, че те са езотерично общество, защото в онези времена тези идеи са се проповядвали и поддържали от езотеричните братства. Така се знае, че питагорейците, есеите, манихеите и други, които са езотерични братства, се били вегетарианци и въздържатели...

Съвършените богомили ядели само растителна храна, а верните и оглашените употребявали млечни продукти и яйца. Храната и съгласуването на вярата с делата оказвало голямо въздействие върху поведението и характера на богомилите."

Както казва онази поговорка — нека бъдем промяната, която искаме да видим в света. Думите ни трябва да отговарят на делата. Например:

– Ако проповядваме за Здраве, наш дълг е и да живеем здравословно.

– Ако проповядваме за Будност на съзнанието, наш дълг е да се отречем от онези храни и напитки, които притъпяват будността.

– Ако проповядваме за Любов, наш дълг е да се отречем от насилието.

С оглед на всичко, на което са ни учили Посветените, считам че пътят към създаване на една общност посветена на живот за Цялото, даваща ефективен и работещ модел за идните поколения, трябва да бъде безкомпромисна към средствата, чрез които черното братство оплита и подчинява мнозина. Затова дълбоко вярвам, че всеки, който разбира как месоядството, алкохолът и наркотиците (вкл. цигарите) въздействат върху духовните стремежи и способността да се превърнем в качествени проводници за напредналите същества и инструменти в Божиите ръце, би разбрал защо според мен подобни възгледи са основополагащи за една духовна общност.

Освен тези чисто материални ограничения, според мен важно е и приемането на принципите на Христовото учение (т.е. Езотеричното Християнство, изложено в най-чист вид от Учителя и Рудолф Щайнер) и посвещаване на живот за Бога. Ако хората са с диаметрално противоположни разбирания – например православни и последователи на Учителя, съвместният живот едва ли ще роди нещо добро в дългосрочен план и по-добре да се организират в отделни общности. Учителя казва:

„Забележете, има един закон, според който вибрациите, трептенията на душата не са едни и същи. Има хора, с които като дойдете в съприкосновение, не само че няма да ви повдигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровен, тъй както във физиката, когато се смесят две течности с различни температури, резултатът е средната температура между двете. Затова, според тоя закон, вие трябва да се приближавате един към друг съобразно трептенията на душите си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си въздействуват, но които нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.“ („Работете с Любов“, БС, 10.05.1920)

„Закон е: когато влезе в едно общество, добро или лошо, човек едновременно се влияе от добрите и от лошите мисли на хората, които съставят обществото... С една дума, в каквото общество влезеш, такъв ставаш.“ („Двете добродетели“, УС, 24.03.1935)

„Аз гледам тук, много братя и сестри дотегнало им, не им се живее. Нямат Любов. В Изгрева искат да ги обичат. Как ще ги обичат, когато те сами не обичат? Идват тук без Любов. Ние не се нуждаем от хора на безлюбието, нямаме нужда от тях. Да си вървят. Светът е за тях. Ние се нуждаем от хора, които имат Любов. Да дойдат тук, да носят Любовта. Защо ни са без Любов?“ („Пожелаване“, УС, 03.01.1943)

„Сега, който идва тук, ние не му налагаме, но който е дошъл, който се ангажирва веднъж, трябва да изпълни! Онези, които не са готови да изпълнят, по-добре да се откажат. За някои неделните беседи са достатъчни. И ще ви кажа защо именно в класа те не трябва да присъствуват. Аз да ви обясня. Защото, ако влезете в един клас, колкото души и да са – 5, 10, 15, 100, 200, ако тия ученици искат да изпълнят известна работа, а вие останете на особено мнение, вие сте като един червей, който разяжда този орган. Тогава, защо да ставате тоя червей, да разрушавате туй дело?“

(„Методи на природата“, ООК , 02.03.1922)

„Имал съм търпение за много безобразия, които вършите, но понякога ми е идвало до гушата. Дошъл някой два-три пъти на „Изгрева“ и вече се захласвате, и вече първо място му давате тук, на трапезата. Един човек без любов, без знание, без истина, няма за какво да седи на трапезата и не е никакъв брат.“ (из „Учителя за себе си“)

„Гледам тук, на Изгрева, турили бодливи телове с по 300 метра места. От Новото учение са тия с бодливите огради, с по 300 метра за праведните на Изгрева! Първоначално казват, да имало за всички братя по 300 метра да си купят, че иначе 10-15 декара де ще събират всички братя. Според мене това не е в Божествения Път — че в мозъка между една клетка и друга има голямо разстояние! А какво е разстоянието между Слънцето и планетите? Между Меркурий и Слънцето, между Венера и Слънцето, между Земята и Слънцето има милиони километри. Братята и сестрите трябва да бъдат на милиони метра разстояние, за да живеят добре. А вие ще ги турите по на триста метра, за да има места за всички братя! Туй място не събира всички братя.“ („Път към новото“, ООК, 14.04.1937)

44.5. Поминък

Учителя: *„И най-долната служба да изпълнявате, ако сте свързани с Бога, животът ви ще бъде рай: където и да стъпите, оттам ще потекат извори, оттам ще дойде благословението.“ („Който дойде при мене, НБ, 16.03.1924)*

Всеки член на общността би помагал в общата работа по 3-4 часа на ден (в началото е възможно тези часове да са повече, но с течение на времето и увеличаване на новите заселници те ще намаляват). Храната, произведена в общата градина, би била обща, като част от нея се суши в слънчеви сушилни, а излишъците се разменят за необходими стоки, каквито не се произвеждат в общността или се споделят с нуждаещи се. Общността може да произвежда: жито, пресни и сушени плодове и зеленчуци, фиданки за залесяване, билки, сапуни, шампоани, дрехи, бижута, свещи, дървени прибори и др. В общността биха били особено ценни хора с познания и опит в следните области:

• Работа с децата по методите, дадени от Учителя и Рудолф Щайнер
• Строителство и архитектура
• Шиене, плетене и тъкане, както и обработката на естествени материали
• Специално внимание трябва да се обърне на почти изгубени занаяти като обущарство с естествени материали, тъй като без тях цялата останала работа ще върви много по-трудно в един момент, когато човечеството се озове 100 години назад откъм индустриални постижения и 10000 години назад откъм знания как да оцелява в природни условия. Затова трябва, преди да е станало твърде късно, да се усвоят знания и умения в най-разнообразни занаяти, свързани с устойчив и независим живот, които малко по малко се изгубват безвъзвратно, но ще бъдат безценни през времената, когато няма да може да се разчита по никакъв начин на „благата на цивилизацията".

Ако тези знания и умения бъдат усвоени от малката група пионери, те ще могат след това свободно да ги предават и разпространяват в зараждащите се нови общности на различни места из страната и света, или да се организират безплатни обучения. Колкото повече хора могат да живеят независимо при възцаряването на Ариман, толкова по-труден ще бъде неговия триумф и вкарването на човечеството в крив път.

Освен това може да се работи и по идеята в целия район около селището да се насадят хиляди овошки, така че да има изобилно храна и възможност, ако е рекъл Господ, за разрастване и приемане на нови членове.

Също така може да се провеждат семинари, лекции и обучения по теми като здравословен начин на живот, земеделие, педагогика, строителство с естествени материали и традиционни занаяти.

Контакти с журналисти и изследователи се поддържат от упълномощено от групата лице, което може да изпълнява тази дейност на ротационен принцип. В селището е желателно да няма телевизия, а шумна техника да се използва само чрез спазване на предварително уговорени правила.

44.6. Успешни примери от миналото

За основен източник на изложените факти съм използвал книгата на Влад Пашов за Богомилите. Започвам с няколко думи за **Братството на есеите.**

Плиний, говорейки за общината на есеите, ги нарича „чудо на света" и твърди, че това е едно племе, което продължава своето съществуване в течение на хилядолетия без бракове и раждания. Влад Пашов пише за тях:

„Членовете на есейските общества са били високо издигнати мъже и жени, истински Божи служители, изпълнени с горещо желание да работят за издигането на човечеството и за въдворяване на братството между хората. Те се стремели да церят не само телата, но и душите на хората и върховната тяхна цел е била да възвърнат на човечеството духовното и физическото здраве. Те всички отричали частната собственост и между тях не е имало роби. Всички са били свободни и са работили братски, живеели са братски и комунално...

Както всяко едно окултно братство те са имали две страни на жи-

вота: външна, екзотерична и вътрешна, езотерична. Външната страна на живота им се отнасяла до отношенията помежду им и отношенията към другите хора, техните ближни. А редом с този, така да се каже социален живот, те са били като ученици на една окултна школа, където всеки е заемал мястото си според степента на своето развитие. Правилата на школата са били много строги, както във всички окултни школи и не е било лесно човек да стане техен ученик. Онзи, който е желаел да стане техен ученик, в течение на много години е бил подлаган на изпитания, за да се проверят неговите духовни и умствени качества, и ако го намирали за достоен, приемали го в първата степен на ордена чрез особен обряд на омиване – кръщение. След това кандидатът няколко години бил подлаган на нови изпитания, за да може от оглашен да стане ученик. Чак след това той можел да влезе във връзка с Учителите и ръководителите на ордена, след което той се е задължавал да изпълнява всички правила на ордена и да пази строга тайна върху живота на ордена и неговите тайни. След като е приет вече за ученик, кандидатът е допускан на братските вечери, които са представяли един свещен обряд и се извършвали с голяма тържественост. На тези вечери Есеите присъствували като на тайнство – обличали се в чисти ленени дрехи, които след вечерята съблличали. Тези вечери са като праобраз на тайната вечеря на Христа.

Есеите давали обещания: първо: да любят Бога от всичко най-много; второ: да оказват милосърдие и справедливост към хората и животните; и трето: да водят непорочен живот.

В колективния си живот те представяли една свободна организация на природосъобразен живот. В градовете и селата те обикновено се заселвали близко един до друг като в кръг, където извършвали и своите религиозни обряди, като в един от главните домове била общата трапеза – светата вечеря. Те са били строги вегетарианци.

Както казах, у тях не е съществувала частната собственост. Кой каквото изработвал, отивало за общи цели. Между тях не е имало лентяи. Те презирали богатството и никога нищо не купували и не продавали. Всеки давал всичко, що му е било излишно, а получавал в замяна на него всичко, което му е било необходимо. Почти в цяла Палестина у тях имало домове, където приемали всички членове на братството, където те получавали всичко, от което имали нужда и предавали всичко, което им било излишно. Членовете на братството се разделяли на две групи – практици и теоретици. Първите посвещавали времето си в правене на милосърдия, а последните живели уединено в молитви, размишления и съзерцания.“

Филон Александрийски пък ги описва по следния начин:

„Едни обработват земята, други се занимават с мирни занятия, работейки само за доставяне на необходимото за тях си. Сред хората те единствено живеят без пари, но при това са не по-малко богати от другите, защото имат малко потребности и винаги са доволни от своята съдба. Никой от тях не се занимава с работа, която води към несправедливост или алчност. Между тях няма нито един роб, всички са

свободни, служейки един другиму. Те осъждат всяко господство от човек на човек като принцип на несправедливост, престъпвайки по такъв начин законите на природата, която ни е създала всички като братя...

Техните домове са открити за всички последователи на учението им. Те внасят всички свои продукти в общия склад за общо ползуване. Те не забравят болните, защото имат и големи средства за помощ на нуждаещите се.

Тяхното общество е основано не на родствени връзки, а на ревността за служене на добродетелта и човеколюбието. За членове на обществото се приемат само зрели хора, които не се увличат от плътски страсти, а се наслаждават на истинската свобода. Животът им е много щастлив. Те са обкръжени с уважение, произхождащо по-скоро от добродетелното лично призвание, отколкото от роднинските връзки.“

Богомилските общности (из книгата на Влад Пашов):

„С отричането на убийството на хора и животни, защото те са били против смъртното наказание, те се издигат високо над съвременното културно човечество, което и до днес си устройва „пиршества“ не само с животинска, но и с човешка кръв и месо.

Храната, около която стават толкова много спорове, богомилите са разрешили много просто — хранели се с растителна храна и за питие им е служела чистата вода. Защото храната оказва влияние върху темперамента и характера на човека, затова и противниците им не могли да не кажат, че това са добри хора, но лицемери.

Що се отнася до въпроса за брака, женитбата, обикновените богомили са се женили и са имали семейства и деца, а безбрачието е било за съвършените, които са били като апостоли на учението и затова е трябвало да са свободни от семейни задължения. Това е истината по този въпрос.

Задачата на богомилите е била да пресъздадат отделния човек, индивида, който е градивната единица на обществото. Когато отделният човек е изграден като една силна нравствена личност, със силно развито социално чувство, то понеже обществото е създадено от отделни личности, то и самото общество като цяло ще бъде преобразено.

Като модел за устройството на обществото те устройвали своите братски задруги, където всички членове били равни и никой нямал право да властва над другите, над своите братя. Задругата е била изградена като едно семейство и отношенията били като отношения между членовете на семейството, като между братя. Всички се ползвали от общите блага според нуждите си като от свои блага и всеки работел според възможностите си. Затова те били против всяка власт, като противна на Христовото учение за братство и равенство. На Земята, според тях, трябвало да владее само Любовта. Законът на властта, законът на насилието трябва да бъде премахнат. Но богомилите не искали това да стане по насилствен начин, а чрез превъзпитание на хората, да дойдат до съзнанието, че да живеят по закона на Любовта е по-икономично и по-разумно, отколкото да живеят по закона на насилието. Богомилите имали като закон думите на Христа: „Князете

на този свят властват над народите, но между вас, Моите ученици, не трябва да бъде така. Но който иска да бъде пръв, да стане слуга на всички.“

Това е пътят, който са следвали богомилите — Пътя на служенето, Пътя на Любовта и братството.

Като истински християни, те са се придържали строго към Учението на Христа и са се стремели да постъпват като Него. Както Христос не се е борил с държавата, нито ѝ е служил, така и богомилите не са водили борба с държавата, но не са ѝ и служили. Понеже те са били добри граждани, те са изпълнявали всичките си задължения към държавата, с изключение където наредбите на държавата противоречат на Божествените постановления, дадени в Евангелието. Те са се придържали строго към думите на Христа: „Дайте кесаревото кесарю, а Божието – Богу.“ От това следва, че те са плащали данъци. Стремели са се да не вземат държавни служби, за да бъдат свободни, затова са предпочитали свободния трудов живот...

Признавайки всички хора за равни, за братя, за членове на една голяма фамилия, богомилите отричали собствеността. Те учили, че човек не трябва да се стреми към богатство, понеже то го развращава и го отвлича от вниманието му към себе си, към своята душа. Те са знаели, като християни, че богатството и собствеността отвличат вниманието на човека от работата над себе си, от развитието на душата, която е същината на човека. Те не препоръчвали бедността и сиромашията, но са се стремели да имат толкова, колкото им е необходимо за тяхното съществуване. А когато са имали в излишък, те са го раздавали на бедните и угнетените. Те са били трудолюбиви, но не са злоупотребявали с труда, но са гледали да имат свободно време да се занимават с работа над себе си, с просвета и духовно развитие.

Според тях всичко трябва да бъде общо и всеки да работи за общото. Те са устройвали грамадни общежития, където всеки е внасял придобитото в общото и преставал да бъде собственик. В това отношение са подражавали на първите християни, за които се знае, че са живели братски и всичко им било общо. В тях липсвала всякаква власт и всички били братя и сестри. Влизането в общината не е било задължително, но свободно, и всеки богомил, макар и да не принадлежал на задругата, внасял в общото всичко, което му оставало излишно.

Тези братски общежития имали голямо влияние върху околните хора. Последните, измъчвани от своите нещастия, от своите лоши взаимоотношения, почнали все повече и повече да се присъединяват към богомилските общини, като виждали как богомилите, признавайки всички за братя, обичайки всички, живеели един за всички и всички за един и живеели в своите братски комуни спокойно, радостни и щастливи.

Но за да стане някой член на задругата на богомилите, той преди всичко е трябвало да приеме тяхното учение, да измени разбиранията си и начина си на живот. И така общината растяла с всеки нов ден...

Със своите братски задруги богомилите показали, че хората биха могли на основата на Любовта да преобразят своя недобър и неправилен живот и да създадат нов живот, нов строй, нови отношения, къде-

то всички биха били равни, свободни и щастливи като членове на едно голямо семейство. Идеалът на богомилите в това отношение е бил да обединят цялото човечество в едно велико братство, където да царува Любовта, да управлява Мъдростта и Истината да бъде идеала, към който всеки да се стреми.

Богомилите били трудолюбиви. Козма ги критикува, че работили и в неделя. Самите богомили не живеели в леност, както правели православните архиереи и попове, но живеели в честен труд, като изкарвали прехраната си със собствен труд. Западните писатели свидетелстват, че богомилите работели от зори до мрак. У Козма има един израз, който е използван своеобразно от православните, за да подкопаят авторитета на богомилите: „Едни от тях, казва той, не работят, ходят от къща на къща и ядат чуждото имане на измамените от тях хора.“ Това не са никои други, освен съвършените, които като учители и ръководители, делели със своите братя и сестри скромната трапеза. Тук за лентяйство, дърмоюдство и просия не може и дума да става.

И самите съвършени работели свободни професии, когато са били свободни от духовна и обществена работа, както това е правел и апостол Павел.

А работата при богомилите е била свързана не само с икономиката, но и с морала и вярата. Богомилите гледали на труда като на Тайнство, което трябва да се извършва при свобода, а не по заповедите на царя, епископа, болярина или игумена. При това богомилите избирали само онези занаяти, които имали социално-етично значение и които не противоречали на техните разбирания... Богомилите, подобно на първите християни, живеели комунален братски живот — произвеждали стопански блага и ги употребявали общо. Те не били само потребителен комунизъм, но и производителен. По такъв начин те разрешили социално-икономическите проблеми — премахнали материалните противоречия не по външен принудителен начин, а по разум и съвест, по убеждение.

Богомилите не се стремели към властта, с политика не се занимавали, и не мислели, че братството, а оттук и равенството, ще дойдат от политическата власт. Те изхождали от евангелската истина: Търсете първом Царството Божие и Правдата негова и всичко друго ще ви се приложи. Без издигане на нравственото съзнание, без вътрешна просвета и без прераждане на цялата душа на човека социално-икономическите противоречия няма да се отстранят. Богомилите съединили съвестите и умовете си, насочили волите си към създаването на общо щастие и по такъв начин препятствията били премахнати и Волята на Бога станала двигателна сила на новите християнски общини у нас и в чужбина. Там, където има духовно родство, дето всички са братя и сестри, може ли да има неравенство, преяждане и глад, разкошно облечени и парцаливи, израждане от разкош и мизерия?

Богомилите преди хиляда години приемали мира за основа и пръв принцип, категоричен императив в техния личен и обществен живот. Те не само не ходели на война, но не посягали и на животните — едно че били вегетарианци, а друго че ги считали, че имат известен разум и

душа. Богомилите не допущали убиването на птиците и чупенето на яйцата и развалянето на гнездата им.

Предполагам, че техните задруги са били вътрешно организирани на принципа на синархията, според който социалният организъм има троен състав, както и човешкият организъм. Три съвета ръководят респективно духовно-религиозния живот, умствения и стопанския живот. Над всички стои дедец – старейшината, който няма власт, но се ползва с авторитет и затова може да направлява целия живот на задругата.

44.7. Откъде да започнем?

Със сигурност на захваналите се с едно такова смело начинание няма да им бъде лесно – противодействащите сили са огромни, както е било винаги в историята, когато Новото дава модели, които правят Старото негодно и безсмислено. И все пак, ако богомилите са успели да приложат идеята за братството и високият идеал, и тя от шепа хора е достигнала до стотици хиляди, изобщо не смятам, че тя е утопия или абсурд и в наши дни, когато човешките души са още по-опитни и напреднали.

Имаме (още известно време) всички необходими условия за работа по такива начинания – от нас зависи дали ще ги използваме разумно или ще си учим уроците по трудния начин. В „Акордиране на човешката душа“ четем следните ценни напътствия от Учителя:

„В света има място и условия за всички, обаче животът се поставя на неразумни основи, а в него трябва да се приложат Справедливостта и Равенството. Какво се разбира под думата Равенство? Това значи, че на всеки ще се даде според нуждите му. Например на малкото дете ще му се даде колкото му е нужно, и на възрастния – също. Икономическият въпрос трябва да се уреди: всеки да има къщичка с две стаи и кухня, всеки да има храна и да му остава време за нуждите на Духа. Въпросът за светлината, за въздуха и за водата са разрешени, остава само въпроса за хляба. И сега храната, която земята ражда всяка година, е достатъчна за всички, но не е разпределена както трябва. Обществото трябва да уреди този въпрос. Хлябът трябва да бъде така достъпен за всички, както светлината, въздухът и водата. Би трябвало всеки да получава безплатно хляб и според нуждата си. И като се уреди икономическият въпрос, тогава да остане време за всеки човек да задоволи своите културни нужди. Да се дава хляб безплатно на всички, това е възможно и наложително. Тогава Царството Божие ще е вече на Земята. Това е един от съществените въпроси, който няма да се реши по механичен начин.

На нас ни трябват хора-пионери. Например в нашето Братство може да се направи опит да се кооперират хората и да приложат новия начин на живот. Братството да има шестдесет декара земя, където да се работи по новия начин. Също така да има и работилници, в които да се работи по новия начин. Трудът трябва да се разпредели равномерно, а и в благата му трябва всички да участват равномерно и да

има достатъчно за всички. Ние мислим, че сме бедни, а светът е много богат, само че сме бедни откъм разбиране. Доста средства има, за да живеят всички хора един сносен живот.

Онези, които са направили света, идат да го поправят. И сега подготвят хората да бъдат на ясно, че всички изведнъж ще се променят. В днешната голяма криза се върши нещо.

Като се оправи сърцето, половината свят се е оправил. Като се оправи умът, целият свят се е оправил. Както ние мислим да се оправи светът, той никога няма да се оправи така. Нито със земетресения, нито с изгаряне на градове, нито с бури ще се оправи светът; тези неща сриват старото, но трябва да стане една истинска промяна в съзнанието на хората. От Невидимия свят работят усилено, за да се възприемат от човечеството новите идеи. Най-напред са пратили около един милион Ангели да спасяват човечеството, но те не са успели напълно да решат задачата си. Някои казват „Господ ще оправи света", но това е много механично разбиране. Външно не се разрешава въпросът, защото ако въпросът стои така, то Христос можеше да вземе властта, да тури закон и пр.

Ако светът можеше да се оправи, то и сега има закони, но това, което липсва, е следното: хората човешката душа не знаят и тялото не познават, не го считат за свещено. Когато хората познаят човешката душа и когато дойдат до идеята да считат човешкото тяло за свещено, тогава светът ще се оправи. Например съвременната държава изпраща с хиляди хора да измрат на бойното поле или богатите пращат работниците в мините, без да влязат в тяхното положение. Нека дойдат хора с по-високо съзнание, та всички придобивки на науката да се употребят за добро. Както е организиран нашият организъм, така трябва да се организира и обществото.

Който смята, че човечеството зависи от социалния строй, той се намира в заблуждение; все едно да направиш каруца, която е лоша, и после да казваш, че си зависим от нея. Ти, който си направил една каруца, можеш да направиш друга по-съвършена. Трябват идеи. Най-първо обновата ще дойде в мисълта и после – в чувствата. Светът не може да се промени изведнъж. Докато всички вие не почнете да горите и да запалите другите, животът не може да се оправи. Кое спъва живота сега? Съзнанието, разбирането на хората. Царството Божие не е нещо физическо; един ден, когато всички хора се събудят, то ще дойде на Земята – тогава, когато се дадат условия и ход на новото съзнание.

Най-прекият път е хората да разберат великата истина, че са едно цяло и че трябва да действат по закона на Любовта. Днес отношенията на хората са механични – както дъски, съединени с обръч в бъчвата, които нямат нищо общо помежду си, но ги държи външно металният обръч, а когато се скъса, те се отделят една от друга и се разпадат на всички страни. Също така днес хората се пръскат като дъските на разсъхнала бъчва и виждат, че няма нещо, което да ги държи, защото отношенията им са механични. Коя е причината за днешните несгоди? – Безлюбието. И кой е пътят, за да излезе човечеството от това положение? – Влезе ли Любовта в света, всичко ще се поправи.

Всички, които искат да образуват общежития и задруги, трябва да турят идеята за Чистота и трябва да бъдат добри проводници на Любовта. В едно Братство, като нашето, всеки да обича всички и всички да обичат всекиго едного. Любовта влезе ли като фактор в света, тогава могат да се уредят въпросите. Другояче те не могат да се разрешат, защото иначе ще царува в света животинският принцип – силният ще побеждава и ще има право.

Хората трябва да съзнаят, че от Бога всички имат еднакви права. Всеки човек има еднакво право за храна, но толкова, колкото му трябва. Също и всяко друго същество. Разумната Природа е предвидила един план за всички – план на Разумния живот – и хората трябва да проучат нейния Божествен план, където всичко е предвидено.

За да се проникне в този план, трябва да се изучи човешкото тяло. И хората, като изучат как е устроено тялото им, тогава ще разберат новия порядък. В главата, в това малко пространство се спогаждат милиарди клетки; хората могат да направят същото, но за целта трябва да намалят нуждите си, тъй като имат много излишни работи...

Бъдещият строй ще бъде строй на Любовта; тогава като външен израз на Любовта ще се приложат четири неща: честност, справедливост, чистота и безкористие. Като се приложат в социалния строй, той ще се подобри. Това е разрешение на въпроса, но все пак как може да стане? Това е въпрос за пробуждане на съзнанието, понеже то е вътре в човешката душа и трябва само да се изяви. Значи коя любов ще разреши всички въпроси? Любов, в която влизат като елементи честност, справедливост, чистота и безкористие.

Стига хората да не развалят света, той ще се оправи. Всички видни хора, авторитети ще изгубят ръководството, няма да знаят какво трябва да се прави и тогава ще потърсят Божественото. Приложим ли Божия закон, всички нещастия и страдания ще избягат от нас. Този закон може да се приложи в икономическия живот. Могат да го приложат, но не искат, понеже още вярват, че има лесен път в Живота, който ще ги доведе до желаното щастие. Но няма друг път освен Божественият. Казват, че държавата имала много хубави закони. Да, има закони, но има и насилие. Хората са много добри, понеже има закони, но ако оставим държавата за 24 часа без закони, ще проверим какви ще са хората...

Изобилието разрешава въпросите. Ако отидеш при една чешма, ще има ли спор за вода? Не. Но за едно малко шише с вода ще има спор. Значи при Великото няма спор, има изобилие, а при малкото има спор. Лъжата, завистта, убийството, грешният живот показват, че няма изобилие. Всичко в света може да се поправи, ако хората се сдружат; тогава ще има изобилие. Днес трябва изобилие в света и не трябва да се злоупотребява с него. Всички лоши неща произлизат от недоимъка. Любовта ще привлече изобилието. Ние критикуваме тази или онази система, но всяка от тях е била потребна в дадения случай и после е изживяла времето си, както едно дете си е служило с количка, но после я изоставя. Новото, което иде, е Доброта, Справедливост, Красота и

Разумност. Красотата облагородява и повдига човека, Разумността го прави свободен, Добротата ще внесе хармония в обществото и Справедливостта ще задоволи нуждите на всички. Подчинение без Любов, без Разумност, без Свобода е престъпление. Свободният човек може да се подчинява, но доброволно.

Наскоро получих един проект на Розендорф от Естония, който има план за новия строй. В този план се предвижда всеки да работи в комуна, да се отмята колко часа е работил и срещу бележка за своя часотруд ще получи продукти от общината; обаче виждам, че тук дейността е все още със заплата. Искат да създадат нов ред, а той вече съществува; остава само да го възприемем. Въпросът за новия ред е разрешен, защото на Небето има Общества, които живеят така, и техният ред трябва да се свали долу, а не да измислят нови строеве.

Истинският ред съществува и трябва да се преведе долу, също както скинията на Мойсей бе видяна горе и бе свалена долу по горния образец. На Слънцето, на планетите този идеален порядък е въведен, а на Земята не е въведен все още в материално отношение. Всички правила ги има горе, а тук искат да правят експерименти. Усилието на Невидимия свят е да се приложи в човешкото общество това, което е вече опитано. Нали е казано: „Да бъде Волята ти както на Небето, така и на Земята." Нали е казано: „Да дойде Царството ти както на Небето, така и на Земята." А пък те искат да измислят тук някои неща, а то така не може...

Трудът трябва да бъде колективен, като се работи общо. Във всички държави трябва да се въведе кооперативен труд и трябва да се даде работа на всички. Да няма човек, за когото да няма работа. В света има само едно Братство, което Бог е установил, и няма никой, който да не е в това Братство; ако някой не го съзнава, то е поради ограниченост. В света трябва да влезе нов метод – всеки да работи работа, за която е роден. И като работи работата, за която е роден, няма да се изкушава. За съжаление, много малко от сегашните хора са на своето място."

Гьоте: „Съществува една проста истина и незнанието ѝ убива безброй идеи и великолепни планове: в момента, в който човек вземе твърдо решение, Провидението се намесва. Каквото можете или мечтаете да направите, започнете го. Дързостта съдържа гений, сила и магия."

45. Холистичната медицина

„Затова казвам ви: всичко, каквото бихте поискали в молитва, вярвайте, че ще получите; и ще ви бъде дадено." (Марко 11:24)

„Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, делата, що Аз върша, и той ще върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца Си." (Йоан 14:12)

Учителя:

„Когато някое живо същество злоупотребява със силите, които му са

дадени, природата му изпраща болест, с която го ограничава." („Освобождаване", МОК, 04.07.1930)

„Болестите, страданията, противоречията на които човек се натъква, не са нищо друго, освен задачи, които трябва да реши." („Динамическа сила на мисълта", ООК, 03.10.1929)

„Който е боледувал, само той знае какво нещо е болестта. Той е минал през такива опитности, каквито здравият не познава. Не е лошо човек да е боледувал... Здравето се цени чрез болестта." („Огънят на Любовта", УС, 16.02.1936)

„Лекарят има друго предназначение. Той трябва да научи болния как трябва да се лекува, как трябва да се бори с болестта. Той трябва да му даде такова лекарство, което да усили неговата воля, да облагороди неговите чувства и да просветли неговата мисъл. След това лекарят трябва да пристъпи към лекуване на болестта. Тъй, разумно, трябва да бъде лекуването. За да лекуваме един човек, ние трябва да го освободим от всички чужди елементи, от всички утайки, които са се наслоили в него.

Цели 20 години, той живял един нередовен живот и в него се натрупало: излишно желязо, олово, мед и ред други отровни соли, които се образували при окислението на тези метали. Всички тия отрови трябва да се изхвърлят навън и да остане само онова, чисто, органическо злато и сребро; да остане само азотът и водородът, в онова чисто състояние, каквото е било първоначално в човека. Само тогава, човек ще може да възприеме онази Божествена светлина, която твори в него." („Домовит човек", НБ, 07.03.1926)

Лев Толстой: *„Изумително е, че хората пушат, пият, преяждат, лентяйстват, превръщат нощта в ден и въпреки това очакват докторът да ги поддържа здрави."*

45.1. Основи на холистичната медицина

Холистичният подход, за разлика от съвременната „традиционна" медицина, възприема един по-широк възглед за човека, здравето, причините за болестта, индивидуалните ѝ прояви и процеса на лечение. За да може да направи истински напредък, медицинската наука трябва да вземе за отправна точка на своите изследвания единството на Вселената и факта, че човекът във всичките измерения на своето съществуване непрекъснато е в двупосочно взаимодействие с окръжаващата среда. Това е било известно още на древните мъдреци и лекари.

Един елемент, на който конвенционалната медицина не обръща сериозно внимание, но на който холистичният подход отделя важно място, това е двупосочната връзка ум/емоции - тяло. Според многобройни проучвания в целия свят непрекъснато нараства броят на психосоматичните заболя-

вания - т.е. тези, които се развиват под въздействие в различна степен от страна на психо-емоционалното състояние на човека.

Хипократ е твърдял, че да си здрав, това означава да си постигнал хармония както със самия себе си, така и с околния свят. Според него здравето е динамично равновесие, постигнато чрез живот в съответствие с природните закони. Той е вярвал, че това, което става в ума, засяга и тялото и че човек трябва да се лекува във всичките му измерения, като се има предвид и средата, в която той живее и работи.

През 1870г. известният хирург сър Джеймз Паджет изразява своето убеждение за важната роля, която играе депресията при възникването на раковите заболявания. Тази връзка обаче е била известна още на римския лекар Гален преди близо две хилядолетия.

Д-р Франи Александър, психиатър от Чикаго, заявява през 1939 година, че *„много хронични страдания се причиняват не от външни механични, химични фактори или микроорганизми, а от продължителен функционален стрес от всекидневния живот на индивида в борбата му за съществуване”*.

Елмър и Алис Грийн от *„Менингер клиник”* в резултат на своите изследвания и опити дават следното заключение: *„Всяка промяна във физиологичното състояние на организма се съпровожда от съответна промяна в умствено-емоционалното състояние и обратно - всяка промяна в умствено-емоционалното състояние, съзнателно или несъзнателно, се съпровожда от промяна във физиологичното състояние.”*

За осъществяване на профилактиката и лечението на огромен брой заболявания от първостепенно значение е да се познава природата, начинът на работа на ума, същността на стреса и по какъв начин емоциите, които изпитваме, намират отражение в тялото.

Възможностите за справяне със стреса зависят изключително много от начина ни на мислене и възприемане на света. Затова правилното възпитание и образование още от ранна детска възраст могат да бъдат ключ към разрешаването на много проблеми в житейския ни път и съответно да ни предпазят от голям брой заболявания.

По определени физиологични механизми стресът предизвиква увреждания в сърдечно-съдовата система, като може да спомогне за развитие на исхемична болест на сърцето, инфаркт, инсулт и др. Отрицателните емоции водят до повишаване на артериалното налягане, учестяване на пулса и дишането, промяна в секреторната и двигателната функция на храносмилателния тракт и в напрежението на тонуса на скелетната мускулатура, засилена съсирваемост на кръвта и др. Повишеното отделяне на адреналин и кортизон увеличава количеството на липиди в кръвта, които се натрупват в стените на кръвоносните съдове. Тези и ред други неблагоприятни ефекти допълнително се засилват от нездравословния начин на хранене, тютюнопушенето и неподходящия режим на двигателна активност.

Съществуват много данни, които показват, че потискането на имунната система в резултат на остър или хроничен стрес е основният механизъм, по който психологичните и социалните фактори могат да окажат влияние върху появата на рака. Натрупването на житейски събития, особено загубата на близки същества, води до възникването на депресивни реакции и

на синдрома „безнадеждност-безпомощност". Колкото по-силно и по-продължително е въздействието на отрицателните емоции, толкова по-значителни са нарушенията в работата на различни органи и системи в организма, и толкова по-голяма е възможността за тяхното хронифициране и превръщането им в психосоматично заболяване.

В началото на 70-те години д-р Хърбърт Бенсън, кардиолог в „Харвард медикъл скул", изучава връзката стрес - повишено артериално налягане. Той предполагал, че организмът трябва да разполага с ефикасен механизъм, който да предизвиква противоположен на стреса ефект. Изучавайки хора, практикуващи релаксация (отпускане) и медитация, Бенсън отчел забавяне на пулса и дихателната честота и понижаване на стойностите на кръвното налягане. Това състояние било наречено от него отговор на релаксацията. При хора, занимаващи се с релаксация от по-дълго време, кръвното налягане по начало е с по-ниски стойности и не се променя съществено по време на самата практика.

Повечето хора живеят в непрекъсната адреналинова свръхстимулация, която в края на краищата причинява изтощаване на организма. Медитацията, молитвата, размишленията над свещени текстове, разходките сред природата, посрещането на изгрева, слушането на правилната окултна музика, паневритмията и т.н. предизвикват в организма противоположни на стреса физиологични процеси, при което се съхранява енергия, и следователно водят до забавяне на процеса на стареене.

При проведено изследване от д-р Р. Уолъс е установено, че хора, занимаващи се например от 5 години с релаксация и медитация, имат средно с 15 години по-ниска биологична възраст от хронологичната в сравнение с непрактикуващи. Според проучванията на Уолъс и Бенсън по време на релаксация и медитация, нивото на млечната киселина (страничен химичен продукт от стреса) в тялото намалява 4 пъти по-бързо, отколкото при нормална дейност на тялото и 3 пъти по-бързо, отколкото по време на сън, като нивата спадат рязко още в първите 10 минути след започване на практиката! Защо се обръща такова внимание на млечната киселина?

Много добре се повлияват от релаксация: хипертония, тревожност, функционални сърдечни оплаквания, астма, мигрена и др. Доказателства за силата на нашия ум дават д-р Карл Симънтън и д-р Бърни Сийгъл в своите книги, като описват случаи на хора, победили рака само със силата на своята воля и положително мислене, въздействайки върху подсъзнанието си.

Не можем да пренебрегваме и многото „необясними" изцеления, които срещаме в литературата. Но конвенционалната медицина, като че ли предпочита да не забелязва и да не се занимава с подобни „случайности". Ефектът на плацебо, който вероятно е много по-широко разпространен, отколкото си мислим, също доказва огромния лечебен потенциал на съзнанието и положителните очаквания за резултата от лечението, но той може да бъде разбран само ако разглеждаме ума и тялото като едно цяло. Два много важни фактора, които за съжаление най-често не се вземат предвид, са волята за живот и вярата на болния, дори подсъзнателните му идеи и настройка към терапията и/или лекуващия.

Д-р Джеръм Франк от болницата „Джон Хопкинс" дава за пример много

случаи, между които и на един лекар, експериментирал при пациенти с кървяща язва на дванадесетопръстника. Лекарят всъщност им поставял ампули с дестилирана вода, но им казвал, че това е ново лекарство, което ще ги излекува. При 70% за период от една година имало чудесен резултат. Процентът обаче на положително повлиялите се, когато „лекарството" им било слагано от сестрата, бил само 25! Според д-р Вирджиния Вийч от Сан Франциско „има огромна разлика между една лъжица с вода, дадена в устата на пациента безучастно, и същата лъжица с вода, дадена му от човек, който показва истинска загриженост и съпричастие към болката му".

Не трябва да забравяме, че не всички болни са лечими независимо какви методи се прилагат. Понякога има поддържащи причини от околната социална или природна среда, без чието отстраняване не може да се постигне трайно излекуване. А понякога причините са чисто кармични. Има и хора, които подсъзнателно не желаят да са здрави. При тях болестта е средство да избягат от проблемите си или пък им носи „печалба" - т.е. по този начин те получават вниманието, което търсят, или пък манипулират другите.

За да имаме успех в лечебната си дейност трябва да свикнем да търсим значението на здравните неблагополучия за живота на пациента и да задаваме въпроса: *„Защо се явява тази болест точно сега?"* Може би тя е изява на емоционален (душевен) проблем, и като такъв не би могла да бъде излекувана с обикновени физически въздействия като медикаменти и хирургия. В подобни случаи оздравяването изисква целенасочените и съзнателни усилия от страна на болния и промяна в мисленето.

Един от недостатъците на съвременната медицина е, че тя не гледа на болестта като на повик за промяна в начина ни на живот и средство за духовно развитие и израстване, а като на външен „враг", който „ни напада" и срещу когото лекарят трябва да се „бори". Този подход е свързан с поставяне на пациента в пасивна позиция, в която има малко свобода за избор и контрол над живота си.

Според холистичния подход активното сътрудничество на болния в процеса на лечение е от съществено значение за благоприятния краен резултат. Лекарят и пациентът трябва да са равнопоставени и да работят като един екип, всеки със своите отговорности, със зачитане на мнението на лекуващия се и запознаването му с предлаганите терапии. Според д-р Тревен, известен австрийски лекар по обща медицина: *„Взаимното доверие между лекар и пациент, съчетано със знание и чувство за лична отговорност - ето основата за успешна работа..."*

Не трябва да се забравя, че грижата за здравето е на първо място грижа на този, който иска да бъде здрав, а целта на лечението е пациентът да стане колкото се може по-малко зависим от лекаря! Целта на сегашната система на здравеопазване обаче е точно обратната.

Не е възможно да се лекува истински без ясна представа за това какво представляват здравето, симптомите и болестта и каква е същността на лечението! В лекарската практика непрекъснато се наблюдават явления като следното, особено при деца: Появява се бронхиална астма след третиране на кожни проблеми с различни мазила, особено кортикостероидни кремове. При прегледа се установява, че оплакванията от задух и кашлица са се

появили скоро или непосредствено след изчезването на обрива. Родителите, както и повечето лекари мислят, че кожният проблем се е излекувал, а се е появила „нова" болест. В действителност това е „старата" болест, която е била потисната и сега се изявява на по-опасно място в организма, като засяга по-важни за живота органи - в случая белите дробове.

Ако лечението, което се приложи, е правилно, трябва да се наблюдава следният процес: първо изчезват симптомите, свързани с бронхиалната астма, като същевременно се появява отново обривът. Това показва, че той е бил само потиснат, а не излекуван. След известно време преминава и той и тогава детето е вече наистина здраво.

Даването на алопатични медикаменти или предприемането на хирургична интервенция, насочени само към премахването на оплакванията с цел „бързо лечение", е опасна практика, защото по този начин не се лекува причината за страданието. Въпреки че често може да настъпи временно облекчаване, болестта продължава да съществува в организма и да търси ново място, където да се изяви.

Както сполучливо е казано: *„Премахването само на симптома е като да убиеш този, който ти е донесъл лоша вест."* т.е.. чрез прибързаното приложение на конвенционалните терапии се унищожават именно онези ценни знаци, които ни предупреждават за опасността, която вече тлее в организма. Понякога изглежда, че острото състояние е излекувано, но след време разбираме, че цялостното здравословно състояние на човека се е влошило - т.е. острата болест е преминала в хронична. От своя страна безогледното прилагане на алопатични медикаменти и хирургия, много често обърква реакциите на организма и лечението по-късно с естествени методи става много по-трудно, а понякога и невъзможно.

Защо лекарите най-често потискат, а не лекуват? Защото ги учат да се подчиняват сляпо на „научната" догма - 6 години, докато следват медицина, и после още няколко, докато вземат специалност. Никой не им казва, че нерядко дори само едно изчистване на организма чрез краткотрайно гладуване или плодова диета може да помогне на човек да се отърве от тормозили го с години хронични проблеми, а в отделни случаи и от тежки заболявания като рак например.

Сами по себе си, симптомите не са болестта, а представляват уникалния начин на реакция на организма към стреса и усилията за преодоляването му. Начинът на проявление на тези признаци показва посоката на най-малкото съпротивление, което избира имунната система, за да ни защити по най-добрия начин. Хомеопатията например е ефикасна и наистина лекува именно поради факта, че прилаганите от нея лекарства действат в същото направление, както и защитните сили на организма и така му помагат да се справи с болестта.

При общоприетата сега практика в алопатията на определена съвкупност от симптоми обикновено се дава име на някаква болест. Според холистичния подход обаче болестта е само една. Тя представлява разстройството на жизнената сила, което се изразява в различни оплаквания на различните нива според индивидуалната реактивност и конституционалните слабости на индивида и затова протича специфично при всеки. Ето защо индивидуалният подход е толкова важен за успешното лечение.

Отново ще се позова на Хипократ, според когото „по-важно е да знаем какъв е човекът, който е болен, отколкото от каква болест е болен". Когато определяме лечебния план трябва да обръщаме внимание именно на различията между хората, на уникалния начин на живот и нужди на всеки, както и в спецификата в изявата на болестта при всеки. С други думи, винаги трябва да се лекува болният човек, а не абстрактни болести.

Една от слабостите на официалната медицина е, че тя лекува всички по един и същи начин, независимо от претенциите за обратното, които заявява. За разлика от алопатията, която се е съсредоточила върху болестта, алтернативните терапии насочват вниманието си върху болния, затова и като цяло са по-успешни. Но здравето не е статично състояние, а динамично равновесие. За да се постигне и поддържа, се изискват нашите постоянни осъзнати усилия, а не „магически хапчета". Да си здрав, не значи само да нямаш никакви оплаквания и да живееш в охолство. Здравният модел, който предлага холистичният подход, изяснява състоянието на човека на всичките му нива на съществуване - физическо, умствено-емоционално и духовно. Ако човек е здрав и силен физически, но в действията си към околните и себе си е разрушителен, това показва, че той е дълбоко болен в своята същност.

Здравето не се измерва само с липсата на видима болест, но и чрез начина на мислене и съдържанието на живота, който водим. Последните две категории обаче не влизат в полезрението на медицината. За да е ефикасен лечебният процес, той трябва да обхваща всички измерения на съществуване на болния. Както казва Рене Дюбо: *„Да разрешиш проблемите свързани с болестта не е еднозначно с това да направиш някого здрав и щастлив. Последното изисква мъдрост и проникновение, които са отвъд медикаментите и терапията."*

Истинското лечение в най-дълбок план е свързано с духовното израстване и разкриването на творческия потенциал на индивида, използван за благото на всички. Една от задачите на лекаря, практикуващ холистична медицина, е да помогне на пациента да осъзнае и да премахне блокадите, стоящи на пътя на неговото себеосъществяване. За да може да направи това, лекуващият трябва първо сам да е положил усилия и да е постигнал определена степен на осъзнаване и цялостност, защото това, което човек не е изградил и не носи у себе си, не може да го предаде на другите. Лекарят се учи и израства цял живот от контакта си с хората, които идват да търсят здравна помощ от него. Ако е отворен за посланията, които получава от тях, те ще му донесат дълбоки преживявания и прозрения.

Най-сериозната болест, от която страда човечеството, е безмерният егоизъм и неспособността да обичаме, и в резултат на това се явяват многобройните проблеми с общуването. Любовта е най-могъщата лечебна сила, но ние обикновено я разбираме много ограничено, затова и приемаме това твърдение като нещо абстрактно. Тя има реални физиологични измерения във физическото тяло. При един опит, извършен от Дейвид Макклелънд със студенти, бил пуснат филм за майка Тереза, отдала, както знаем, своя живот в грижа за бедните. След прожекцията в кръвта на студентите е било установено повишаване на определен тип имуноглобулини, което показвало засилване на имунната защита. Макклелънд нарекъл това *„ефектът*

на майка Тереза”.

Необходимо е да отчитаме факта, че всеки процес на лечение има два взаимносвързани компонента - лечение на острите симптоми и дългосрочна програма за постигане на по-добро здраве чрез здравословен начин на живот. Понякога се налага да се овладее сериозно или животозастрашаващо състояние и това, разбира се, не можем да направим с фитотерапия или масажи. Активната намеса от страна на лекаря нерядко е оправдана и дори наложителна, особено при травми и кризисни състояния, но холистичният възглед предполага вяра в интелигентността на природата и преди всичко в активното подпомагане на собствените лечителни сили на организма чрез естествени терапии. Здравият разум е най-важен при избора на лечебен план във всеки отделен случай и всеки лечебен метод трябва да бъде прилаган по начин, който е най-подходящ за пациента - самостоятелно или в комбинация с други, имайки предвид тежестта на състоянието и индивидуалните особености на всеки.

Холистичната медицина не представлява просто механичен сбор от различни терапии. Тя има за своя основа философията на холистичния подход и включва хилядолетната мъдрост и опит, натрупани по отношение на целия човек и лечебната практика, включително и всичко смислено и полезно от достиженията на съвременната медицинска наука и техника. Нито един метод обаче сам по себе си не обхваща напълно всички аспекти на здравето и болестта, затова за да имаме успех в лечението, трябва да притежаваме добри познания за възможностите на различните терапии и техните ограничения.

За да се постигне напредък в лечебната наука медицината повече не трябва да бъде разделяна на „конвенционална” и „алтернативна”. Изкуството в медицината е не само да лекуваш вече проявили се болести, но на първо място да предпазваш от тях, затова основно място в холистичния подход заема профилактиката и здравната просвета. Не трябва да се забравя, че най-важни фактори за здрава имунна система са правилният начин на хранене, хигиената и закаляването на организма.

Според д-р Томас Кройс, австрийски лекар, практикуващ интегрална (холистична) медицина и хомеопат: „Всяка терапия трябва да се вглежда в основите... в режима на хранене и начина на живот на пациента, в условията, които са благоприятствали (развитието на) болестта.”

Опитите на д-р Хироши Мотояма и на други учени показват недвусмислено, че болестта първо се изявява в това, което наричаме енергийно тяло и може да се регистрира със съответните уреди. По този начин може да се определи началото на едно хронично заболяване седмици или месеци дори, преди то да се е проявило клинически, и съответно да се вземат необходимите профилактични мерки. Но това откритие не се прилага в практиката, защото ще лиши медицинската индустрия от нейния източник на печалба - болния.

Най-накрая бих искал да обърна внимание на един важен фактор, допринасящ за развитието на болести - замърсяването на околната среда в резултат на икономическата и военната дейност на човека.

Според скорошно проучване, направено от Националната кампания за чист въздух, съвместен проект на Групата със специална задача „Чист въз-

дух", Националния тръст за околната среда и Групата за научни изследвания в интерес на обществото в САЩ, летният смог в американските градове от източните щати отключва около 6,2 млн. астматични пристъпа всяко лято и е причина за хоспитализирането на около 53 000 души и приемането на 159 000 души в отделенията за спешна помощ.

източник: „Световната конспирация срещу здравето", д-р Атанас Гълъбов (със съкращения, редакции и допълнения)

45.2. Само Бог лекува и никой друг

„Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всякой, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори." (Матей 7:7,8)

„Но Исус, като чу това, отговори му и рече: не бой се, само вярвай, и тя ще се спаси." (Лука 8:50)

„Истина ви казвам, ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: премести се от тука там, и тя ще се премести; и нищо няма да бъде за вас невъзможно." (Матей 17:20)

„Пак ви казвам, че, ако двама от вас се съгласят на Земята да попросят нещо, каквото и да било, ще им бъде дадено от Моя Отец Небесен; защото, дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм Аз посред тях." (Матей 18:19,20)

„Всичко, що поискате в молитва с вяра, ще получите." (Матей 21:22)

„А Той рече на жената: твоята вяра те спаси; иди си с мир." (Лука 7:50)

„А Господ рече: да имахте вяра колкото синапово зърно, щяхте да кажете на тая черница: изтръгни се и се пресади в морето, и тя би ви послушала." (Лука 17:6)

„Невъзможното за човеците е възможно за Бога." (Лука 18:27)

Учителя:

„Мисля, един германец лекар правил един опит върху ръката си... Той намира, че в кръвта има известен серум, който лекува раковите клетки. Значи, тялото произвежда туй лекарство. Стига човек да вярва в туй лекарство, което е в него. Щом ти нямаш доверие в това лекарство, което Бог е вложил, непременно ще заболееш от рак." („Радостта", НБ, 02.04.1933)

„Болестите не са нищо друго, освен резултат на натрупване на излишна енергия, излишни вещества в организма. Щом се освободи от излишната енергия, както и от излишните вещества в организма си,

болният оздравява напълно. Дето се натрупват излишни енергии, излишни вещества, там се събират бацили, които са причина на различни болести. Дето има богатства, там винаги има крадци...

Болестите на съвременните хора се дължат на подпушване на енергиите в организма им. За да се освободят от това подпушване, те се нуждаят от вяра. Вярата е средство за урегулиране на подпушените енергии в човека. Понеже съвременните хора страдат от безверие, те могат да се лекуват с вяра." („Здраво мислене", МОК, 16.05.1926)

Интересно е тук да обърнем внимание на един факт от евангелията. Новото и чудното в изцеленията на Христа не е било в това, че Той е изцелявал, но как е изцелявал. Казва се: *„От Него излезе голяма сила"* и *„целият народ се стараеше да се допре до Него, защото сила излизаше от Него и изцеляваше болни"*. На някои места тази сила е наречена *„сила на Господа"*. Така например, казано е: *„И сила от Господа бе с Него да изцелява."* Но в случая Господ не е едно Същество, което пристъпва към човека отвън, но това е Неговата висша сила на Духа – Неговата вътрешна, Божествена сила.

Христос е излъчвал силите на Духа и чрез това е укрепвал силите на Духа в човека, който от своя страна е укрепвал тялото. Христос е лекувал със силата на Духа, като е въздействал върху духовната същност на болния човек. От времето на Христа тази сила навлиза в цялото човечество и колкото по-възприемчив е отделният човек към Христовия импулс, толкова по-способен е той да върши дела, подобни на Христовите.

45.3. Учителя за болестта и лечението

„Сега за тази кашлица, която имате, всички ще викате лекари. Излекувайте я сега без лекари! Една задача съм дал за тази кашлица – без лекари! И първото правило: дишайте дълбоко! Дълбоко дишайте и след туй представете си в ума си, че всичката ваша артериална кръв върви хармонично по цялото тяло; и венозната, и тя хармонично се връща. Представете си в ума, че всичко върви хармонично, образувайте вътрешна хармония и постепенно ще забележите, че кашлицата ще започне да утихва, да утихва. А пък някои от вас, ако не могат да си помогнат тъй, да си вземат малко равнец – попийте малко и ще ви мине кашлицата. Лятно време събирайте всички равнец: всеки вкъщи да има набран равнец, бял и жълт, та който не може да се лекува с волята си, да пие тия треви. После, да имате от синята тинтява.

Наберете си – те са магнетически растения, които помагат. Наберете си още мащерка, зелени листа от ягоди – и те са лечебни. Може да ги употребявате. Наберете си и от дребната лайка. Ще си имате цяла аптека стъкленички. И тия листа и цветове, като ги затворите в шишета с похлупаци, сложете ги на Слънце да се пекат, да приемат още енергия от Слънцето. Не ги туряйте на влажни места! Като дойде едно такова състояние да кашляте, извадете си малко от тях, сварете си малко, сварете си половин кафена чашка цяр. Как да го пиете? Взе-

мете една глътка в устата си и си представете този равнец – че той сега расте, че той е жив – и че този равнец поглъща кашлицата ви. Той привлича кашлицата към себе си. Нищо повече...

Някой от вас тук ще почне да кашля. Имайте само вяра! Тресе ви или сте се простудили, има един начин за лекуване – само вяра. Едно правило: ще извадите първата чаша, ще я изпиете. Може чай да пиете, може гореща вода: една, две, три, четири, пет, шест чаши, докато у вас се образува една реакция на изпотяване. Хубаво! Снемете си ризата, изтъркайте се. Седнете пак наново: една чаша, две чаши...

Вземете и малко дървено масло, намажете си краката и ръцете и си легнете. Опитайте този начин и няма да ви боли главата. Вие сега казвате: „Мен от настинка не ме е страх." Но тази настинка мине в по-остра форма и вие се уплашите, търсите лекар.

Друго правило: щом се простудиш, първата мярка е да вземеш очистително, да се очистят стомахът и червата ти от всички ненужни вещества. Всичко туй трябва да се изчисти навън. Трябва един-два дена въздържание от ядене, три-четири чаши гореща вода, две чаши спаначен сок със солчица, две паници супа, направена от картофки, с малко солчица. По малко ще сърбате, няма да преяждате, и всичко ще мине много лесно. Защото тия кризи ще дойдат. Болестите са нужни: в тях има известна криза. Необходимо е даже и най-здравите хора да боледуват. Боледуването – това е тониране. Болестите – това са музикални тонирания. Когато Господ иска да направи хората по-чувствителни, по-меки, те трябва да боледуват. Най-великите хора са боледували.

Толстой няколко пъти е боледувал и след всяко боледуване е имал най-хубаво просветление, в него са идвали нови мисли. Когато боледувате, не мислете, че това е нещастие. Това не е нещастие – вие се тонирате. За да може да върви болестта естествено, всички трябва да вземете тези мерки – очистително и топла вода, за да може да не изгубите в тази болест своето равновесие, да може болестта да принесе своите полезни последствия през целия ви живот. Ние лекарства не употребяваме. Не казвайте, че ние не искаме лекари в дома си, но ние искаме само умни лекари. Нищо повече! Не че не искаме лекар, но искаме лекар, който е роден такъв – лекар, пратен отгоре. Ние не искаме лекари занаятчии, платени лекари. И всеки от нас трябва да бъде лекар на себе си; а някой път, ако това не помогне, може да прибегнеш до лекар, но пратен отгоре." („Окултна медицина", ООК, 24.12.1922)

„Когато тялото на човека заболее, той може да се лекува с истината. Докато не обича истината, човек никога не може да бъде физически здрав. Щом обикне истината, той възстановява здравето си и тялото му придобива съответно ухание.

Ако дълбоко в душата си човек реши да обича истината, и ако абсолютно изключи лъжата от себе си, от каквато болест и да страда, той може да се излекува.

За здравето на сърцето се препоръчва любов. Ако сърцето на човека заболее, или чувствата му се разколебаят, за да възстанови изгубеното ухание, той трябва да обича хората. Любовта е единствената

сила, която може да уравновеси състоянието на сърцето. Когато изгуби умственото си равновесие, човек изгубва съответното ухание. За да го възстанови, като метод, той трябва да приложи мъдростта." („Трите ухания", РБ, 23.08.1937)

„Защо човек ослепява? - Защото не е живял съобразно законите на разумната природа. Когато човек се тревожи много, тревогата произвежда сътресение първо на стомашната му система; оттам сътресението се предава на дробовете; от дробовете – на мозъка, а от мозъка – на очния нерв. Щом очният нерв отслабне, човек почва постепенно да губи зрението си.

За да възстанови зрението си, човек трябва да започне по обратен път да възстановява нормалното състояние на органите си: първо на мозъка, после на дробовете и най-после на стомаха, където е дошло първото сътресение. После трябва да намери причината, която е произвела сътресението и тя да се премахне.

Сътресенията, които човек преживява, всякога произвеждат разширяване или намаляване на пространството между молекулите на живата материя. Когато в междумолекулните пространства на материята се събере повече енергия, която не може да намери изход, там се развива магнетична сила.

Който не може правилно да използва тази енергия, той започва да мечтае за много работи – да стане богат, учен, силен. В него се развива голяма алчност. Макар че не може да постигне всичко това, той изпада във фалшиво положение, започва да мисли, че е нещо по-особено от другите и вместо да върви напред, спира на едно място. Обаче, това напрежение предизвиква сътресение в мозъка му и не се минава много време, казват, че този човек се е разстроил умствено. Сътресението на мозъка се дължи на разширяване на междумолекулните пространства в мозъчната материя. Оттук молекулите на нервната система изгубват своята стабилност и пластичност, вследствие на което магнетизмът не може да се предава по нея.

Хората са изложени на сътресения, които разстройват нервната им система, вследствие на което у тях се явяват ред болезнени състояния: припадъци, треперения, земетресения и др. Гневът у човека също така се дължи на голямо количество енергия, събрана между молекулите, която търси изход да излезе навън. Докато се освободи от тази енергия, човек става, сяда на стола, хваща се за главата, сърди се на този – на онзи. Щом тази енергия се асимилира от лицето, с което разгневеният се обменя, последният се освобождава от гнева си...

Ако човек подпуши в себе си енергиите на едно висше желание, в него става голямо сътресение, голямо земетресение. Не отвори ли път на това желание в себе си, непременно ще го сполети някакво нещастие. За да не стане това, той трябва да даде ход на своето желание, да му отвори път. Щом му отвори път, събралата се междумолекулна енергия ще мине в междуатомните пространства. Спирането на енергията в междуатомното пространство се придружава с голяма експлозия. Тази е причината за внезапната смърт на хората. Когато една бомба

експлодира у човека, тя причинява внезапна смърт...

Ако човек подпуши някоя своя мисъл, т.е. не ѝ даде възможност да се реализира, тя ще предизвика взрив в мозъчната нервна система. Ако пък подпуши някое свое чувство, то ще предизвика взрив в симпатичната нервна система.

Ето защо, за да се запази човек от разрушителното действие на силите, които се крият в междуатомните и междумолекулните пространства на нервната му система, окултната наука казва: Не противодействай на своите добри чувства и желания! Не противодействай на своите възвишени мисли!" („Придобиване на щастие", ООК, 30.05.1928)

„И тъй, като заболеете, не се страхувайте, но турете ръцете си на болното място и кажете: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил. Това е живот вечен, да позная любовта, мъдростта и истината. Това е живот вечен, да позная, че Бог е Дух, Който царува навсякъде."

Ще кажете, че това е заблуждение. Не е ли заблуждение, да вярваш в горчивия цяр, или в инжекцията? И лекарите помагат на хората, те са придобили изкуството да лекуват болни, но добре е, покрай тази работа, да им проповядват хигиена на здравето. В едно отношение лекарят е голям моралист - той знае причините на болестите и, ако някой се оплаче от болки в краката, ще му каже: „Краката те болят, защото риташ много. Престани да риташ, и болките ще минат."

– Боли ме устата, ранички имам вътре.

– Престани да говориш криви, изопачени работи, и раничките ще минат.

– Оглушах, не чувам добре.

– Не давай ухо на лошите думи, и слухът ти ще се възстанови.

– Очите ми отслабнаха.

– Възлюби истината, и очите ти ще се усилят. Когато възлюбят истината, хората влизат в реалния свят, дето нещата са вечни и истинни. Докато живеят в нереалния, в преходния свят, те са в сянката на истината. Стремете се към реалността, за да придобиете истинския живот, истинското знание и истинската свобода." („Смисълът на живота", УС, 20.09.1942)

„Ето защо, докато сте в добрите условия на живота, събирайте блага за студените дни, т.е. за неблагоприятните условия...

Днес си здрав, но не се минава много време, започваш да се оплакваш от главоболие, от болки в гърдите, стомаха или червата и се чудиш, какво става с тебе. Много просто, влязъл си в дисхармония с живата природа.

– Как да си помогна?

– Възстанови хармонията с живата природа и всички болести ще изчезнат." („Отношение към природата", ООК, 22.02.1933)

„В природата съществуват различни болести: едни болести са от физичен характер, други – от астрален характер, а трети – от ум-

ствен. Ако си неразположен психически, това се дължи на астрални същества, които влизат в твоята симпатична нервна система и причиняват известно дразнене. Тия същества обират човека, и черният му дроб страда. Следователно, когато черният дроб на човека е разстроен, чувствата му са накърнени. Когато нервната система е разстроена, човек страда умствено. Изобщо, за да не страда, човек трябва да се освободи от своите нисши мисли и желания." („Детето на истината", УС, 06.06.1937)

„Когато искате да се лекувате, излагайте гърба си на ранните слънчеви лъчи. Когато искате да придобиете вътрешен мир, излагайте гърба си на залязващото Слънце, а лицето си отправете към изток.

При това положение вие ще изпитате дълбок вътрешен мир и ще разберете, че не трябва да се тревожите за нищо и за никакво." („Желаният мир", РБ, 28.08.1938)

„Има един лекар, който е дошъл, проучава болестите. Например, една болест може да се проучи и често се явяват известни бели петна по ноктите. Онези, които не познават тия петна, казват: късмет. Да, късмет, голям късмет. Ще боледуваш, ще боледуват децата ти, ще похарчиш 10 000 лева, голям късмет е, лотариен билет е той. Тия петна зависят от едно неестествено положение. Ти не си господар на своите мисли и на своите чувства. Туй показва. Следователно, за да ги премахнеш, трябва да започнеш да дишаш. Три пъти на ден ще правиш по 6 вдишки дълбоки. Сутрин, на обед между 11 и 12 часа ще правиш 6 вдишки и вечер към 6 часа пак ще правиш 6 вдишки. По 6 вдишки ще правиш. И като правиш тези вдишки, умът ти ще бъде на място, за да премахнеш тия петна. Ако ги премахнеш, показва, че дишаш правилно. Но ако не, ще продължиш, ще дишаш.... Та, казвам: Ако вие искате да възстановите в себе си здравето, седнете и мислете върху Любовта.

Мислете върху любовта на растенията, мислете върху любовта на минералите. Мислете върху любовта на слънчевите системи. Мислете върху любовта, която съществува в разни същества. Мислете най-после върху любовта на хората. Туй може да бъде като предмет за една мисъл. Казвате: „Какво може да мисля?"

Най-първо, какво може да донесе една любов към растенията? Ако вие сте нервен, ако вие обичате едно растение, туй растение отлично може да ви помогне. Ти си нервен. Лекувал си се при разни професори, не са могли да ти помогнат. Не ти трябват професори. Намери горе в планината един стар дъб, от 200–300 години. Ще кажеш: „Господин професоре!", ще го погледнете, ще го обикнете, ще турите гърба си, ще се облегнете. Помислете си през какви бури на живота как е устоял и е весел. Три-четири пъти е достатъчно да си турите гърба на този професор и вашето неразположение ще изчезне, както снегът се стопява на Слънцето. Сега ще кажете: „Колко време трябва да седя?" Този дъб вие ще го обичате. Запитайте го как той се е домогнал до този дългия живот и кои са законите, които изпълнява. Поискайте и той ще ви даде...

Най-първо сутрин направи едно упражнение: изчети „Отче наш” с дишане. Как го четете досега „Отче наш”? Аз не съм срещал досега нито един да чете „Отче наш” както трябва. Най-първо ще напълниш дробовете си с въздух. Ще приемеш въздуха от Бога и после ще кажеш: „Господи, благодаря Ти, че ми даде” и най-после ще кажеш: „Отче наш, Който си на Небесата и на Земята.” После пак ще поемеш. На колко вдишки ще го прочетеш? Сутрин го прочетете, на обед го прочетете пак с вдишки и вечерно време, преди да е залязло Слънцето, пак го прочетете с вдишки. Казвате: „Кой ще ходи да го чете?” Няма да четеш „Отче наш”, но лекарите ще ти режат стомаха, ще ти отрежат единия бъбрек, ще ти отрежат сляпото черво или някое ребро, или тумор ще вадят...

Сега аз ще ви дам една рецепта. Вземете думите на Христа: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.” Написано чисто на една пергаментна книга, книгата ще вземеш, ще я изгориш, ще я разтвориш в 100 грама вода и сутрин ще вземеш по 3 лъжички, на обед по 3 лъжички и вечер 3 лъжички. Направете опит и вижте какво ще бъде вашето състояние. Вие ще кажете: „Това е суеверие.” Хубаво, нека имате едно ново суеверие. Вие вземате билет от лотарията и очаквате да получите 50 000 лева печалба; 20 години вземате. Направете един опит, то е една рецепта...

Ако ти повярваш в думите на приятеля, който ти казва: „Повярвай, че ти ще оздравееш!”, ако майка ти казва, че ще оздравееш, ако баща ти казва, че ти ще оздравееш, който и да е, ако ти каже и ти повярваш в дадения случай на неговите думи и ако той ти говори истината, непременно ще оздравееш...

Сега да се върнем към онова, което е потребно за вашето здраве. Боли те главата – не знаеш как да ядеш. Болят те дробовете – не знаеш как да дишаш. Смущава се умът ти – не знаеш как да мислиш. Тогава започни добре да ядеш. Започни, най-първо измий се, свари си малко оризена водица и цяла седмица вземай сутрин 3 супени лъжици, на обед и вечер по 3 супени лъжици, (общо) 9 лъжици. Вземай така една седмица. Втората седмица ще вземеш едно кило грах, ще го свариш хубаво, ще направиш чорба и тогава ще вземаш 10 лъжици грашена чорбица сутрин, 10 на обед и 10 вечер – доколкото стигне. Цялата седмица продължава една диета, докато дойдеш до хляба най-после.

Искаш да се научиш как да ядеш: ще вземеш брашно, ще си месиш хляб, ще си вземеш нощвите, ще си месиш вкъщи. Ще повикате някой, който знае да меси. Сами ще си замесите, ще си направите пещ, сами ще турите хляба, ще го опечете и цяла седмица ще се храните с хляб, който вие сте месили, за да се възстанови вашето нормално състояние. То ще ви избави. Ако направите този опит, той ще ви избави да харчите наймалко 10 000 лева... А пък първото нещо, като станете сутрин: не се спирайте върху тревогата. Отправете ума си към Бога, започнете да дишате на вдишки през лявата ноздра, понеже теченията на лявата ноздра са на Луната, на чистене; ще поемеш с дясната ноздра, ще изпущаш въздуха, то е Слънчевото течение. Туй, което възприемеш от него, обработете и ще го върнеш назад. През лявата ще вдишваш, а през [дясната] ще издишваш, ще задържаш този въздух. Три пъти ще правиш

тия упражнения и ще имаш здравословно състояние. Тогава работите вървят добре.

„Всеки, който обича Истината, иде към нея, за да се явят неговите дела." Първото нещо, което Бог иска от нас, Той иска всички ние да бъдем здрави, да имаме чисти мисли. Бог изисква да имаме чисти чувства.

Чувствата зависят от дишането, постъпките зависят от нашия стомах. Човек, на когото стомахът е развален, никога не може да постъпи добре. Човек, на когото дробовете са развалени, никога не може да обича. Човек, който не може да мисли, той никога не може да каже истината. Така са свързани. Ако ти с ума си не може да кажеш истината, ако с дробовете не може да проявиш своята любов, ако със стомаха не може да проявиш своите постъпки, ти си в болезнено състояние. Тогава ще поправяш своите постъпки, ще реагираш, ще се поправяш и добре ще постъпваш. Няма да обръщаш внимание, че не си разположен...

Всичките болести зависят от човешкия ум, от човешкото сърце, а се изпълняват от човешката воля. Това е най-сигурният начин за лекуване. В каквото и направление, каквато и болест имате, направете опит. Разумно ще търсите. Ако трябва да минете през операция на лекаря, нека това бъде последният метод.

Най-първо всички трябва да добиете една опитност, да знаете как да се лекувате. Всеки един от вас трябва да знае как да си даде първа помощ, правилна помощ. Вие се изплашите. Тогава, ако вие не сте господар на една болест... Тази болест има свой произход. Вземете произхода на чумата: това са малки микроби, които се размножават много бързо, в 24 часа милиарди се размножават. И от техните нечистотии човек боледува. Пийте 5, 10, 15 чаши топла вода – чумата я е страх от топлата вода. Българите казват: „Чумата се плаши от топлата вода." За да се разтвори серумът на микробите, пийте топла вода. И така вие подобрявате качеството на вашата кръв. В една чиста кръв не може да живеят сегашните микроби, това са елементарни работи.

Тези от вас, които сте духовни, трябва да знаете какво трябва да правите. Аз ви давам тия правила, защото постоянно идват при мене и ми казват, че кракът го болял, пръстът го заболял, подула се страната, ухото го заболяло, окото го заболяло, кръстът, стомахът го заболял. Казвате: „Какво трябва да правим?" Мислете добре. Седни, внеси любовта в душата си, кажи, че има нещо и като премахнете онези, горчивите мисли, като премахнете горчивите чувства, веднага ще дойде здравето. Аз не съм за туй здраве, което сега имате. Знаете колко хубаво е човек да бъде с един свеж дух, готов за работа, да учиш, умът ти стига всичко да направиш. Не горе-долу закърпено, но когато ще бъдеш здрав, на свят да е. И дето ходиш, от тебе да изтича сила, живот и здраве." („Който прави истината", НБ, 26.08.1934)

„И някой път нам се струва, че действията на природата са неразумни. Това се дължи на натрупването на млечната и пикочна киселини, които парализират до някъде пирамидалните клетчици на мозъка, та когато трябва да наблюдаваме, ние спим, когато трябва да действуваме, ние се нервираме, а когато трябва да работим, ние намираме, че

животът е безсмислен. В такъв случай ние се намираме в положението на онзи знаменит американски проповедник, чийто стомах се развалил, но той не обърнал на това внимание. Когато, обаче, стомахът с развалата си създал в тялото му млечната и пикочна киселини и ги препратил в мозъка, обременил го и той започнал да мисли, че всички негови слушатели са демони, излезли от пъкъла, които нищо не разбират.

Тогава започнал да сипе върху тях огън и жупел, защото не разбирали как да живеят. Но благочестивите му слушатели изпратили своя проповедник в една клиника, гдето му промили стомаха с топла вода, поддържали го няколко месеца на правилна диета и хигиена, премахнали се млечната и пикочна киселини от организма му. Освежил се мозъкът на тоя виден проповедник и той се върнал на амвона с нов възкръснал дух, като започнал да мисли, че Царството Божие е слязло на Земята, и да вижда в лицето на слушателите си братя и сестри, а не демони.

Религиозните хора ще изяснят туй проявление, като кажат, че някой демон го е обсебил. Медиците ще кажат, че мозъкът на този проповедник е анормален. Простата причина, обаче седи в това, не е спазил ония елементарни правила на живота за храната, допуснал е отровите на млечната и пикочна киселини в организма си и те са разстроили основите на неговото мислене, чувствуване и действие." (из „В царството на живата природа", 1924-1925 г.)

45.4. Магическата сила на поста

„Микробите са подобни на войска, която напада града и го разрушава. Една силна войска може за една нощ да разруши града. За тях Христос казва: „Този род не може да излезе навън, освен с пост и молитва." Какво представлява молитвата? Тя е връзката на човешката душа с Първичната причина на нещата. А пък постът подразбира отнемане храната на войската и щом я лишите от храна, тя се принуждава да отстъпи." (из „Акордиране на човешката душа")

„Ето, и аз ще ви кажа едно свещено предание: Човек е длъжен да пости поне един ден през месеца, да даде почивка на стомаха си. Значи, той е длъжен да прекара в пост поне 12 деня през годината... И като ме питате, защо страдате, казвам: Всички хора страдат за 12 деня пост годишно, с което са нарушили свещения закон на преданието. Човек трябва да яде по три пъти на ден. – Не е вярно. Воденицата, която мели брашно, трябва поне един ден в месеца да прекрати работата си, за да поднови камъка. На същото основание и човешкият стомах трябва поне един ден в месеца да си почине, за да продължи работата си добре. Това, което ви казвам, не е доказано научно, според официалната наука; това са мои научни изследвания и изчисления. Това е едно свещено предание. Като се питаш, защо страдаш, знай, че страданията ти са резултат на неспазване на 12 дневния годишен пост. Когато камъкът на твоя стомах се развали, трябва да си купиш нов камък, но на Земята мъчно се купува нов камък. За да си купиш такъв камък, трябва да

напуснеш Земята. Това е дълга разходка, за която са нужни около 45-50 години. Това наричат хората отиване до Небето и връщане на Земята. Така го наричам и аз. Обаче, източните народи го наричат „преражданe". – Защо умира човек? – Защото се е развалил камъкът му. Той отива да си купи нов. За обикновените хора срокът за купуване на нов камък е най-малко 50 години, а за великите напреднали хора – е 2000-2500 години." („По предание", НБ, 02.05.1920)

„За да не затлъстявате, постете. Сега ядете три пъти на ден, опитайте се един или два пъти да ядете, за да видите как ще се развият у вас благородни черти. Вие казвате: „Без храна не може" – знаете ли колко трябва да ядете на ден? В живота има известни закони, които регулират яденето; няколко дена нямате охота да ядете – не яжте, чакайте, докато се възбуди у вас желание да ядете. Но мъжът казва: „Жена ми трябва да яде, защото инак ще се развали" – ами че тя е сега развалена; ако не яде, ще се оправи. Има и животни, които, когато са неразположени, не ядат." („Многоценният бисер", НБ, 02.05.1915)

„Защото две погрешки хората правят. Едни ядат повече, отколкото трябва, други не ядат, колкото трябва. Онези трябва да съкратят – не трябва да ядат толкоз, колкото ядат. Другите трябва да се откажат да не постят. Някои искат да постят повече. Ще дадеш на тялото нужната храна. Да се помъчи кончето. Хубаво хранете това конче, но не го пресищайте." („Съработници", ООК, 01.01.1941)

„Не е достатъчно само да се констатира известна болест. Ние имаме особено гледище за болестите. Болестите са дадени на хората за придобиване на смирение. Всяка болест е особена задача, с която ученикът трябва да се справи. На всяка болест, която му се дава, той трябва да гледа като на особена привилегия. Всички болести се дължат на известни микроби, малки същества, които се развиват в организма на човека. Значи те намират във вашия организъм достатъчно количество храна, съответна за тяхното развитие. Какво трябва да правите? – Не им давайте такава храна и те ще си заминат. От какво произтича главоболието? – От ядене на мъчносмилателна храна, която оставя излишъци в стомаха. Тогава пречистването на стомаха не става правилно, канализацията му е повредена някъде, вследствие на което се явява главоболие, а стомахът и устата започват да миришат. У известни хора тази миризма се усеща от разстояние 5-6 метра. Някои хора, като не ядат 5-6 дни, започват да миришат неприятно. Когато окултният ученик пости, от него лъха приятна миризма." („Свещеният час", СБ, 24.08.1927)

„Болният от чума трябва да се отдели от здравите и на всеки час да му се дава по една чаша гореща вода. Като пие водата, серумът в кръвта, който служи за храна на микробите, се разредява, и те постепенно престават да се размножават. През време на болестта никаква храна не трябва да се употребява. Връзката на човека с Бога представя силна

динамична мисъл, която се отразява върху микробите като електрични светкавици. Така атакувани от две страни, чрез обстрелване и чрез глад, те престават да се размножават и умират. Достатъчно е 24 часа усилена война с микробите на чумата, за да ги заставите да излязат вън от организма. Болестите не са нищо друго, освен война на човека с низши същества. Като воюва известно време, човек се калява постепенно и става по-здрав." („Призовете ги на сватба", НБ, 09.03.1930)

„У светиите, които са живели дълго време чист живот, се образува една особена приятна миризма, едно вътрешно много хубаво благоухание, наречено нюкс. Когато имате някое хубаво душевно настроение, когато сте били в някакво размишление, вие чувствате една приятна миризма, която е на някой възвишен дух, който ви е посетил. Вземете за пример поста: в него се пораждат такива мисли и се виждат такива неща, които другите не виждат. Има религиозни хора, които много се молят, но нищо не виждат – те само мислят как да се спасят. Долу тези мисли!" („Който намигнува", БС, 07.11.1918)

„Казвате: „Учителю, кажи нещо!" За да ви говоря така, на всинца ви трябва да кажа да постите 15 дена и няма да ви слугуват. „Е, как?" Няма да лягаш там в леглото и после да ти засъхва гърлото, че да се жабуркаш с вода, та и цялата махала да знае, че си постил. И след туй умът ти да бъде свеж. Тялото ти ще стане по-ефирно, ти ще привлечеш тия по-тънки сили и тогава ще може да се разговаряме. Аз някой път ще говоря върху поста. Сега онези от вас, които са постили по 10 дена, привличате от тия сили и после, като свършите поста, някои започват да ядат кисела зелева чорба. С това вие ще направите едно подпушване на тия сили и ще развалите всичко. Постът се употребява за обновяване на организма. То е един начин за подмладяване.

И следователно след поста, колкото се може по-дълго време, употребявайте храна еднообразна и храна, която изисква малко сила за храносмилането, да не се възбужда във вас апетитът, за да може да се развиват дробовете, та да може да приемате повече прана от въздуха и от водата и да изваждате повече сокове от храната, отколкото сега. Постът е един от начините за постигане на тези неща. Сега у някои от вас се явява желание от амбиция и тщеславие да съобщите на другите, че сте постили. Ще тръгне той и започва: Слушай, аз постих 10 дена, не е един ден, не са и два дена, не са три дена... това са цели 10 дена, ехе-е.

И в туй отношение аз мога да ви похваля, вие надминахте православните. Православните постят три дена. Аз не отивам в друга крайност, не казвам, че не е хубаво, човек все трябва да има малко амбиция, не трябва съвсем да изчезне амбицията му, но важното е в поста човек да придобие известна сила. Като се хваля, моята похвала трябва да съответства на самата реалност. Аз направих една картина, нещо идеално съм нарисувал. Е, хубаво, поставя моята картина на изложението; дойдат и други, и те поставят картините си в това изложение. Погледна моята картина, заема последно място. Казвам: Те не

разбират. Как не разбират! Като я погледна, трябва да кажа: Да, на последно място е, но толкова е заслужила. Следователно ние трябва да схващаме нещата тъй, както са. Ако някой е нарисувал нещо по-хубаво от мен, ще призная факта...

И тъй, след като постите 10-15 дена, ще забележите, че една светеща краска почва да прониква от душата във вашето лице. Сега по-висшите същества, ангелите, праведниците, адептите, Учителите се интересуват от хората дотолкова, доколкото е степента на техния стремеж към Бога. Когато един адепт или един Учител види една душа, която поставя всички усилия, прави всички разумни жертви, той е готов да му се притече на помощ, да му покаже начин как да превърне всички тия нови форми на неговите способности, мисли, чувства и сили и да му даде един нов подтик в живота. Тъй щото в окултната наука мнозина от вас, които сте на 45-50 години, може да се подмладите и да живеете един съзнателен живот, да бъдете полезни на вашите близки. Може да обновите вашето тяло, душата си, ума си. Умът може да се обнови чрез мислите, а душата може да се облагороди чрез своите чувства." („Двете течения – огнената вълна и вълната на Любовта", ООК, 19.02.1923)

„Има случаи в живота на човека, когато човешкото сърце така се ожесточи, че той не може да се моли. Има случаи, когато човешкият ум така се помрачи, че той не може да се моли. Той се намира в положението на човек, който има висока температура. Тогава той нито може да се моли, нито може да мисли. В организма на човека става голямо горене. Това горене се дължи на ред органически вещества, които се отличават с голяма неустойчивост. Разумният човек предварително взима мерки. Като разбереш, че са се събрали такива вещества повече, отколкото трябват, ти ще си наложиш някаква диета. Съвременните хора трябва да се подложат на една диета, чрез която да филтрират своите желания, да преработят своите чувства и мисли." („Изтълкувай ни тази притча", НБ, 11.09.1938)

„Когато се говори на хората за храненето, те казват: Искат да ни отвикнат да ядем. Не, искаме да ви научим да ядете правилно. Например, черквата е въвела поста за почивка, а хората са му дали друго тълкуване. Когато човек пости, от устата му излиза неприятна миризма. Той трябва да пости дотогава, докато стомахът му се очисти и от устата му се разнася благоухание. Какво правят сегашните хора? – Те постят, но и в началото, и в края, устата им мирише. Такъв пост няма смисъл. Като почнем да чистим нещо, трябва да свършим работата докрай. А да свършим една работа само на половина – това не е пост, не е никаква наука, не е система." („Обичен и скъп", НБ, 08.10.1922)

„Например, една сестра решила да предприеме пост. За да издържи поста, тя се нахранила добре. Прекарала пет – шест деня в пост, но започнала да усеща виене на свят, особено главоболие. Аз разбрах причината за главоболието и я питам: Преди да запостиш, яде ли? – На-

храних се много добре. Иначе, как ще издържа няколко деня пост? – Там е грешката ти. Преди да започнеше поста, ти трябваше да вземеш очистително, да освободиш стомаха си от всякаква храна. – Не знаех това. – Ето какво причинява незнанието. Добро е желанието на човека да пости, но знание е нужно за това. Казах на сестрата да изпие еднадве чаши гореща вода. Тя направи това, и стомахът и` се регулира." („Упование на Божественото", УС, 30.05.1937)

„При поста се явяват реакции в организма – това да не ви плаши. Обаче, не мислете, че с поста веднага ще се освободите от излишъците.

Има смисъл да постиш, но ако вложиш идеята за поста в ума, в сърцето и във волята си. Да постиш по този начин, това значи да се въздържаш от лоши мисли, чувства и постъпки. Този пост крие в себе си магическа сила. Като постиш, добре е да бъдеш между хармонични хора, а не между сприхави, нервни, лоши." („Работа и почивка", ООК, 09.08.1933)

„Ще ви направя една бележка тази вечер. Онзи, който ще дохожда на нашите екскурзии, не трябва да пости. Разбирате ли! Онзи, който пости, на разходка да не излиза. Туй е едно от правилата. Ученик, който дойде на екскурзия, трябва да си носи хлебец, да пие вода и да благодари на Бога. А пък онзи, който иска без хляб да мине, нека остане в София. На екскурзия всички ще бъдете сити. Гладни хора ние не искаме, нито такива, които постят, защото ще се компрометират разходките ни...

Постенето, това е начин за обновление на човешкия организъм. Във вас не трябва да влиза туй тщеславие да се надминавате кой повече дни да пости. Не е това идеята. Главната идея в поста е да събужда скритата сила в клетките и да обнови организма. Но трябва да работим по-разумно. В поста се върви последователно. Има известни закони, които трябва да се спазват. Ако ти си определиш пост, без да знаеш защо ти е, той не е полезен.

И после трябва да се спазва времето, трябва да се спазват и дните, когато ще се пости, а вие нищо не спазвате... В Библията се говори за пророк Илия, който постил 40 дена, за да се магнетизира. В поста не трябва да се плашиш. Постът, това е едно средство да се махне страхът, да се контролира стомашната система, да се контролира кръвообращението и мозъкът. После при поста трябва всякога да сте много буден, да сте нащрек, защото тогава човек става много чувствителен, привлича известни динамически сили от Природата и трябва да знае как да се справя с тях. В противен случай, ще си създадете неприятност. С тази забележка аз предупреждавам учениците. Желанието ви да постите е добро, аз го уважавам, но ще бъдете много умни." („Влияние на планетите", ООК, 12.03.1923)

„Ако вземете закона за постенето: законът за постенето е закон за почивката. В седмия ден човек трябва да си почине. Шест дни Бог работи, но на седмия си почина. Наместо да се заемеш за почивката, ти се заемаш със спасението. Човек трябва да пости, да се спаси. Как ще се спасиш? Ти постиш 3-4 деня, някои са постили до 10 деня. Един брат

пости 10 деня и припадна, трябваше да го свестявам, трябваше да го пръскам с вода. Той не знае как да пости. За да дойде до 10 деня пост, той ще започне с един ден, после два деня, 3 деня, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и тогава 10 деня ще пости, да се приспособи неговата нервна система.“ („Сгъстяване, разредяване, разширяване“, ООК, 24.04.1940)

„Някой постил десет деня и мисли, че направил нещо. – Какъв пост е това? Не ял печена кокошка и не пил вино! Като започнеш поста, ще вземеш старите тефтери и всеки ден, ще заличаваш по нещо. Ще простиш на всички хора. Ще постиш и ще се молиш. Ще кажеш: Господи, направи и ти с мене това, което и аз правя. Бог ще каже: Дайте сега и моя тефтер. Ти заличаваш, и Той заличава.” („Ще ви науча“, НБ, 24.09.1922)

„Който иска, може да отиде на оня свят. – Как? – Като пости девет пъти по 40 дни, в продължение на 20 години. Като се върне от оня свят, той ще разказва, какво е видял. Който е герой, нека пости. Той ще отиде на оня свят и ще го види. Който не е герой, да не пости. Той ще си живее на Земята, ще ражда деца, ще яде и пие, ще се облича хубаво. Ако постиш, трябва да спазваш законите на поста. Да постиш, не значи да гладуваш и да се мъчиш.

Ако си гладен, не пости. Само ситият може да пости. Като се нахрани веднъж, храната да му държи топло цели 40 дни. На небето ще отидеш сит, без никакъв багаж. Един ден всички ще влезете в другия свят, но затова трябва да олекнете. Частната собственост ще оставите на Земята; ще я предадете на оня, който ще ви замести. Щом се готвите за небето, трябва да дадете пример на човечеството, да носите със себе си само Божествените семена на сеятеля и, дето минете, да ги сеете. Като израснат, семената ще внесат в хората необходимата енергия за новия живот.” („Сеятелят“, НБ, 27.03.1921)

„Когато изгубиш апетита си, пости. Когато имаш апетит да ядеш, яж. Но не преяждай. Сега, щом нямаш апетит, пости ден, два, три. Не вземай дълъг пост от 10 деня. После, мнозина постят. То е цяла наука. В поста, някой път, има тщеславие. Някой път трябва да постиш само от глад. Ще постиш, хляб няма да ядеш. Вода ще пиеш, няма да пиеш студена вода, топла вода. Някой път, след като постиш, може да употребиш портокален сок, за подобрение на стомаха. Десетина капки сок от портокал.” („Физически, духовни и умствени нужди“, ООК, 28.12.1938)

„От време на време ще давате почивка на стомаха си. Ще му кажете: Днес няма да ядеш. Стомахът обича почивката. Той приема храна по три пъти на ден, а някога и по четири пъти. Той е много онеправдан. Ако, след всяко хранене, са нужни два-три часа за смилане на храната, стомахът ще работи от 6 – 9 часа. Не е лесно да се смели някоя мъчносмилаема храна. Не туряй стомаха си на изпитание, да се чуди, как да се справи с храната. Като приеме тежка храна, стомахът започва да се превива и казва: Господарю, тази работа е трудна. Искам да ми да-

деш почивка. – Добре, седмият ден е за тебе, ще си починеш и след това, ще отидем на разходка. Стомахът ще благодари, че господарят му е станал по-умен. Така постъпва добрият господар, а лошият изисква от стомаха постоянна работа.

Моисей създаде закона за почивката. Той имаше предвид почивката за стомаха. Нито евреите, нито християните разбраха този закон. Като дойде неделя, тогава българите ядат и пият най-много. Те казват: Днес ще празнуваме света неделя! Стомахът казва: Никаква света неделя! Мойсей създаде почивката за мене. Вие забравихте този закон.

Защо ще почивате? Вие нищо не сте работили, аз съм работил всеки ден, по 12 часа. Следователно, аз имам право да почивам. Казвате: Стомахът е наш слуга, ние имаме право да разполагаме с него, както искаме. Обаче, не знаете, че стомахът е един отмъстителен слуга. Той има характера на мечката: намрази ли те един път, всичко е свършено. Откаже ли се да работи, и сърцето спира, и дробовете, и мозъкът спират. Той казва на господаря си: Ти, който не празнуваш съботата и неделята, ще ти дам да разбереш, какъв е Божият закон! Могат да се съберат всички лекари, да правят различни инжекции, но той казва: Не признавам никакви лекари. Аз ще уволня господаря си, ще го пратя при Господа. Бог ще пита стомаха: Защо уволни господаря си? – Защото не изпълнява Твоя закон. – Много добре си направил!" („Обичен и скъп", НБ, 08.10.1922)

„Като постиш, повече ще дишаш. Тогава, вместо със стомаха, ще се храниш с дробовете – ще дишаш повече въздух. Чрез дишането работиш повече с мисълта си." („Работа на природата", ООК, 04.01.1933)

„Ако стомахът на някой човек е наранен, има язви, не трябва да му давате да яде. Първо трябва да излекувате стомаха на този човек, да се възстанови първото му положение и тогава му давайте да яде всякаква храна. Като дойде този човек при вас, ще му кажете: „За да възстановиш хармонията на стомаха си, една седмица няма да ядеш нещо и ще благодариш. След една седмица, стомахът ти ще бъде здрав.

После ще можеш първата седмица да употребяваш чиста чорбица от ябълки. На втората седмица чорбица от жито, а на третата – малко твърда храна." („Скритият сън", НБ, 12.03.1939)

„Онова, което Бог свидетелства вътре в нас, то е Духът, който говори и ние, като чада Божи, трябва да умеем да се вслушваме в Неговия глас. Преди няколко дни дойде при мене един младеж, запасен офицер и ми разказа, че се разболял от неизлечима болест. Той бил на умиране, но попада му една книжка за лекуване чрез глад, струва ми се, от някой си д-р Мюлер. Решава и той почва да гладува, и това продължава 22 дни. Разказа ми опитността, която е получил в първия, втория, третия ден. Резултатът бил, че неизлечимата болест изчезнала. Тогава отишъл в Пловдив при лекаря, който по-рано му казал, че болестта му е неизлечима и казал: „Изследвай ме." Докторът го изследвал и му казал:

„Здрав си." Този човек приложил глада със своя ум и сърце. След това се прояснява умът му и от материалист той става духовен. Той разбира, че в света има и друго нещо, освен онова, което хората познават...

Ние трябва да проникнем дълбоко в нашите души и сърца; да кажем в себе си, че сме синове Божи, че сме излезли от Божествения център и затова ще вършим волята Божия. Някои казват: „Искам да бъда добър." Крив път си хванал: никога няма да бъдеш добър; ти трябва да вършиш волята Божия. Ти може да си добър, но като не вършиш волята Божия, ти си лош. Съвременните хора трябва да решат да вършат волята Божия в пълния смисъл на думата. Но не така, както я разбират, защото това, което те вършат, не е волята Божия, а служене на себе си. Да изпълняваме волята Божия значи, да почувстваме единство с Бога. Тогава ни обгръща радост и гледаме на всички хора тихо и спокойно, защото знаем причината и последствията на техните недостатъци. А ние, когато слугуваме на себе си, не се разбираме, и от това произтича злото в света...

Не ви препоръчвам и не ми е намерението да ви накарам да постите 22 дни както онзи момък, за който ви говорих. С това не се постига нищо, ако нямате вяра. Но ще кажа, че според мене, този момък се е освободил от едно съмнение и е пробудил Божественото в себе си. Ако искате да изпълните всички ваши задължения, да премахнете всички нещастия, постете 5 и 10 и 15 и 20 дни и тогава ще научите и причините на всичко. Но заедно, и сърцето и умът да ви го подскажат. Тогава постете и резултатът ще бъде отличен. Но ако сърцето каже: „пости", а умът „недей", не започвайте. Някой ще каже: „И без пост може." Не може. В известен момент на живота, когато трябва да усилим нашата воля, да я съединим с волята Божия, да видим свидетелството на тези двама души, трябва да постим." („Двамата свидетели", НБ, 16.11.1919)

„Първото нещо, казват, Духът казал тъй: „Днес ще постиш." Онзи, на комуто Духът е казал, че ще пости, разбира вече пост в първа степен, на физическото поле, седне и не яде целия ден. Защо не яде? – Духът му казал. Той пости, но работата е, че целия ден наблюдава другите. Той като пости, казва на другите. „Ти защо не постиш?... Че ти постиш, не ядеш, това още не е пост. Никой да не те знае, че постиш. Ще постиш във всяко едно направление! И във време на пост, този ден ще бъдеш толкова благ, толкова снизходителен, ще се радваш, че другите ядат." („Правила и мерки за избягване на всички погрешки", ИБ, 17.08.1922)

„Постили сте четирийсет дена. Ако онзи ви нахрани солидно, вие ще умрете. Като сте постили четирийсет дни, ще вземете едно гроздово зърно, ще го разделите на четири парчета и ще вземете с една виличка една четвърт. В един час по едно зърно ще изядете, постепенно да се размърда стомахът, червата да се раздвижат. Не е лесна работа." („Превъзмогване", МОК, 03.01.1941)

„Съвременните учени работят за продължаване на живота. Как може да се продължи живота? Чрез ядене ли? Ако храната продължава

живота, то богатите, които се хранят добре, трябваше да живеят най-много. Всъщност, забелязано е, че хората съкращават живота си повече от преяждане, отколкото от недояждане. Има болести, които се лекуват с глад. Обаче не всякога гладът е на място. Някога гладът се отразява добре и върху здравите, но когато той се явява като вътрешен подтик. Ако гладуваш, ще бъдеш смел, няма да се страхуваш. Някой съзнателно се подлага на глад, но се плаши и прекратява гладуването. Тогава се явява в организма му известна отрова. Знай, че и с малко храна може да се прекара. Гладът е вътрешен подтик в човека, който го укрепва и обновява. Ако гладуваш със страх и съмнение, гладът произвежда обратна реакция.“ („Отвори очите ни“, НБ, 25.02.1923)

„Четиридесет дни и Христос е гладувал, и след 40-ия ден се оправи тази работа. Ако ти гладуваш 40 деня, 40 души ще дойдат да ти помогнат на тебе. Ганди употребява този метод. Когато иска да примири враждуващите секти, такива неразбрани, той ще пости 10-15 деня и веднага почват да го чувстват и да казват: „Да не гладува заради нас.” Той заради тях гладува. Те се примиряват и той престава да гладува. Казвам: Духовете ги е страх от глада. Духовете не обичат да гладуват. Много са особени.” („Ползата от краката“, ООК, 22.12.1937)

„Хората се обезсърчават лесно, когато дойде гладът. Ако гладува няколко дни, човек казва: Ще се мре, не може да се носи това положение. Христос прекара в пост и молитва 40 дни. Ти не можеш ли да гладуваш поне три дни, без да се обезсърчиш? – Мъчно се справя човек с глада.” („Трите перпендикуляра“, СБ, 12.09.1941)

„Мнозина постят, измъчват тялото си, без да разбират смисъла на поста. Човек трябва да пости съзнателно. Когато забележи в себе си някоя отрицателна черта, отрицателна мисъл, или отрицателно чувство, той може да пости два или три дни, с цел да се освободи от отрицателното в себе си. Обаче, той трябва да избере съответно време за пост. Ако не попадне на това време, той ще изгуби и онова, което е придобил. Важно е човек да благодари и като яде, и като не яде. Преди ядене и след ядене, той всякога трябва да благодари за всичко, което му се дава. Само хляб и сол да има, пак трябва да благодари. Всяко нещо, за което човек благодари, се освещава и благославя. С любов и най-простото ядене се благославя. Без любов и най-богатото ядене не се благославя.” („Създаване на нови органи“, ООК, 9.05.1928)

„Религиозните хора обичат много да постят. Религиозните хора обичат да говорят преувеличено нещата. Мене ми казва един: „Аз съм постил 40 дни.” Казвам: Как си постил? 40 деня вечер вземал по една закуска, по един чай и по един хлебец. Аз казвам: И 100 деня постя така. По закона на постенето не е. Постът трябва да става не всякога. Когато човек иска да пречисти своя организъм или има хронически болести, които с нищо не се церят, един дълъг пост може да употребиш за лекуване. Постът е за две неща: да се усили твоята воля, да се усилят

твоите чувства и да се избавим от ония ненужните вещества. Затуй, ако човек пости ден, 2, 3, 10, 15 деня, ще вземе да усеща разположение. Даже към 30-ия ден ще вземе да се балансира, но като дойде до 40-ия ден, трябва да се върне, защото ако пости повече, той ще замине за другия свят. Има известни болести, които сега при съвременните лекари, не се поддават на никакви медикаменти. След 10 деня, след 15 деня, не умират болестите. Човек трябва да има воля. Охтиката, която не се поддава на лечение, може да се излекува, само че човек трябва да бъде волев, за да преодолее болестта. Ако го е страх, ще умре. Ти като постиш, със страх не пости. Ти като постиш, трябва да имаш вяра. Вярата е положителен елемент." („Ново сърце", НБ, 09.05.1937)

„Едно време набожните хора не са се лекували. Ще му дадат на болния един пост – 1, 2, 10 дена да не яде нищо, да стане като кука. Апашите, като няма какво да ядат, почват един след друг да си отиват. А пък сегашните лекари казват: „Ти ще ядеш, за да се поправиш." („Променливи величини", МОК, 16.11.1934)

„Аз на болестите ето как гледам: Според мене, хората страдат от животинки, които оставят изпражненията си, намножат се, събират се, милион от тях, че ядът и пият и всички оставят изверженията си. Човек заболява от вонята на тях. Туй са наречените токсини. Научно – отровни вещества. Казвам: Проста работа! Казвам: Навън изпъдете всички тия деца да си вървят в широкия път, в широкия свят. Толкова милиони, ще им кажеш – Навън! Като им кажеш, излизат. Не им давай да ядат. След като постят 10-15 дни, да не ядат, не се размножават. Няма да пият и няма какво да оставят. Като няма да ядат никак, какво ще оставят? Казвам: За в бъдеще, всичките лоши болести с пост може да ги лекувате. 10, 15, 20, 40 деня като постиш, нищо няма да остане от тях. Казвате: Как да церим рака? – 40 деня пост. Как да церим проказата? – 40 деня пост, глад. След като постиш няма да мислиш дали ще се излекуваш. Ще се излекуваш! Защо не?" („Приложение и работа", НБ, 22.12.1940)

„Постоянство се иска от ученика, да прилага тия правила постепенно, едно след друго, а не изведнъж. Не е в многото, но в малкото и в постоянството, в будността на съзнанието. Някой иска да пости десетина дена, да придобие нещо. Според мене 24 часа съзнателен пост се равнява на десет дена механически пост. В 24 часа съзнателен пост човек може да обнови клетките на тялото си. Някои учени поддържат, че клетките на тялото се обновяват в продължение на три месеца, други – в продължение на седем години. Ние твърдим, че и в 24 ч. абсолютен пост, клетките на тялото могат напълно да се обновят. Постете 24 ч. и бъдете весели, радостни. Пейте и благодарете на Бога за всичко. Като минат 24 ч., нахранете се и пак благодарете на Бога за хляба, за водата, които ви е дал. Числото 24 е добро, хармонично. То съответства на обръщането на Земята около оста ѝ. Числото 24 ще ви постави в хармония със Земята." („Възкресение", ООК, 22.02.1928)

„Дойде някой при мен и ме пита: колко дни трябва да постим, три или пет? Казвам: ако не вършиш волята Божия и 20 дни да постиш, нищо няма да те ползва." („Имената са ви записани", СБ, 25.08.1926)

„Постът има за цел да освободи човека от страха, че ако не яде няколко дена, ще умре от глад. От друга страна, чрез поста човек се пречиства и калява. Той пречиства тялото, мислите и чувствата си. Постът трябва да трае дотогава, докато човек се усеща бодър, крепък. Ако отпадне много и силите му съвършено го напуснат, този пост няма смисъл. Казано е в Писанието, че когато човек пости, никой не трябва да знае това.

Разбира се, когато човек пости, все ще изгуби малко от теглото си, ще отслабне, но поне силите си да запази. Какъв смисъл има човек да пости, докато изгуби силите си и започне да се влачи? При това положение той ще предизвиква или съжаление у хората, или подигравки. Ако можеш да постиш така, че да бъдеш весел, с бодър дух и никой да не те познае, този пост има смисъл. Така може човек да пости и десет, и повече дни. Който не може да пости по този начин, да не се заема за голям пост, а да пости само един-два дена. Геройство е наистина човек да пости - нито хляб да яде, нито вода да пие. Колкото и да издържи, добре е човек да прави опити да пости." („Най-голямото веселие и най-голямата радост", ООК, 20.10.1926)

„Наскоро преглеждах една статистика кой колко време може да пости. Птиците могат да издържат пост от 10¬-12 деня. След 12-дневен пост те умират. Обикновеният човек може да пости 20 деня, след което умира." („Защо плачеш и кого търсиш", НБ, 21.02.1937)

„Един студент слушал една моя беседа, в която съм казал, че постът лекува всички болести. Понеже имал някаква болест, той се подложил на глад. Постил 13 дни и толкова много отслабнал, че майка му и баща му се уплашили и дойдоха да ме питат, какво да правят. Казах им да не се страхуват и да го оставят свободен, той сам да реши. Ако иска да продължи поста, нека продължава. – Може да умре. – И без пост може да умре. Човек трябва да бъде свободен." („Две посоки", УС, 26.06.1938)

„Има хора, които 4-5 часа не са яли и казват: Гладни ще умрем, четири часа не сме яли. Друг 24 часа не е ял, казва: Гладен ще умра. Казвам: При 24 часа глад не се умира. То са понятия. Човек трябва да пости 3, 4, 5, 10, 15, 20 деня, до 40 деня може да пости и след туй, ако иска да продължи, ще мине в друго състояние, съвсем ще се изпари, ще иде в другия свят." („Радостта", УС, 12.03.1939)

„После, за в петъка, който се определя тази година (за пост веднъж месечно), не бива да стават никакви шеги и подигравки, както е било правено от някои досега. Никакви спомени за „точилки" или други леки разговори, защото винаги, когато се шегувате за свети и заповядани работи, ще ви бият и няма да отговарям за това." (Годишна среща на

Веригата, СБ, 22.08.1908)

„Ден на пост ще бъде четвъртият петък от всеки месец – постенето ще започва в четвъртък след залез-Слънце и ако е 24 часа, ще трае до петък вечер след залез-Слънце, а ако е 36 часа – до събота след изгрев-Слънце. Като правило дължината на поста се определя според разположението. Щом минат 24 часа, яде ли ви се – яжте; не ви ли се яде – продължете да постите до изпълването на 36 часа." („Втори наряд за 1919/20 г.", СБ, 26.08.1919)

„Сега определям за всички по един ден в месеца за почивка, през който ден няма да ядете. Ще почивате на физическото поле, а ще работите в духовния свят... Това е най-малкото, което ви давам, но ако го изпълните добросъвестно, с Любов, ще имате един от най-добрите резултати, каквито не сте виждали в живота си досега. Много малко е, но ако го изпълните от любов към Бога, ще опитате какво нещо е това." („Общи упражнения", СБ, 21.08.1921)

„Когато евреите са се намирали в големи мъчнотии, целият народ започваше да пости, обръщаше се към Господа, и тогава този Йехова им помагаше." („Живият хляб", НБ, 18.12.1932)

„Във време на пост горението в организма е по-силно, благодарение на което става изгаряне на всички вещества, които са причина за различни болести, неразположения и недоволства." („Упование на Божественото", УС, 30.05.1937)

„Постът правете в последния петък преди новолуние и така всеки месец по веднъж. Хубаво е да се прави постът, когато се разсипва Месечината, в нейната последна четвъртина." (из „Акордиране на човешката душа")

Влад Пашов:

„С пост решил да се лекува един брат, който бил изпаднал в голямо вътрешно противоречие. Почнал да пости по време на нова луна, без да каже това на Учителя. След ден-два отишъл при него и споделил, че е почнал постене, за да оправи напрегнатото си състояние. Учителя го поучил: „Щом си почнал поста на нова луна, не само че не ще си помогнеш, но и ще си навредиш още повече. Когато искаш да се оправиш с един недъг, с един порок, почни пост на разсип на луна. А когато искаш да придобиеш някоя добродетел, нещо положително в себе си, почни поста на нова луна."

Братът се замислил, че човек трябва да знае как да прилага; окултните закони, за да има резултат и да не си вреди. Много хора, които се занимават с окултизъм, без да знаят как да използват природните сили, се осакатяват и спират своето развитие. Затова човек трябва да има будно съзнание, да има светлина и знание, да има опитен ръководител и учител, когато иска да работи с окултните закони."

Боян Боев: *„Един брат от провинцията заболя от апендицит. Това беше едно лято, когато бяхме на летуване при Седемте рилски езера. Болният писа на един брат да попита Учителя. Той даде следните наставления: Лекуването може да стане, когато Месечината се разсипва. В началото на лекуването най-напред ще се вземе рициново масло, за да се очистят червата. След това ще се направи пълен пост четири дена, без да се яде или пие нещо. По време на поста болният да лежи на гърба си, да си слага топло на корема, където е сляпото черво, например топли трици, топли тухли и пр. И когато постът свърши и човек почне вече да ходи, пак да си слага вълнена топла превръзка на корема.*

Отпостването да стане с картофена супа, при което лицето няма да яде картофите, а само течността. Целият първи ден на отпостването лицето ще се храни с картофена супа без картофите или със спаначена супа, без спанака, но няма да приема хляб. Преди картофената супа може да изпие чаша гореща вода. През втория ден на отпостването ще се яде картофена супа с картофите, но пак без хляб. На третия ден ще се вземе вече и хляб, и меки храни, например, бамя, праз, картофи и постепенно ще се премине след това към обикновената храна. Братът приложи този метод, оздравя напълно и даже дойде още същото лято на Езерата." (из „Акордиране на човешката душа")

45.5. Народна медицина

Ванга:

„Светът е започнал с билките и с билките ще свърши. Но билките от една страна лекуват само хората, които живеят в нея. Така е определено. Всеки да се лекува със своите билки."

„Лекарствата затварят вратата, през която може да влезе природата чрез билките и да излекува болния организъм. За всяка болка има билка."

„В Природата е написано кой как да се лекува. Четете езика на Природата – чрез нея Бог говори."

Билколечението е древна традиция по българските земи и неслучайно то често се явява заместител на конвенционалната медицина. Неговите корени можем да намерим в езотеричните школи, които са „свалили" от висшите светове това знание и са го предали преди хилядолетия на народите. А оттогава насам традицията се е предавала през поколенията до наши дни, когато вече е в огромна степен изгубена. Най-елементарното свидетелство за това е, че едно време билки са се брали от най-чистите места в точно определени дни от годината.

Това се е извършвало като свещенодействие и отдаване на почит и благодарност на Бога, проявен в Природата. Днес обаче материалистичната култура ни учи, че е все едно дали билките са отглеждани с химикали, кога са брани и как са третирани - те действат еднакво. Това е пълна лъжа и в

известна степен на нея се основава общоприетото схващане, че билките не действат. Ала ако спазваме законите на Природата и живеем разумно, билките могат да бъдат една прекрасно балансираща и здравословна част от нашия дневен ритъм.

Хубавото е, че все още се случва една обикновена разходка в гората да се превърне в радостно, полезно и приятно събиране на билки. Достатъчно е да познаваме няколко от най-важните билки като бял равнец, жълт кантарион, мащерка, глухарче, лайка, коприва, риган, мента и т.н.

За успешното продължаване на традицията и за разпространението на билколечението по българските земи голяма заслуга може да се отдаде на народния лечител Петър Димков, който е извършил колосална работа по изучаването и описването на старите традиции относно въздействията на отделните билки върху различни заболявания.

Неговият труд е събран и издаден в книги, които представляват истинско богатство за билколечението в България. И все пак в книгата „Рецептите на Петър Димков" от Николай Антонов четем едно много важно уточнение за тях:

„Билките и лечебните растения са само допълнителен момент в лечението на болестта. Деветдесет и пет процента от лечението е желанието, вярата, поривът на човека да оздравее, 5 % са билките. Съпоставени, вътрешните и външните фактори за лечение показват, че външните, на които понякога се разчита, са незначителни. Това е парадоксално, защото една народна медицина като българската, толкова богата на възможности, билки, лечебни растения и вещества - „поема" само 5 % от лечението на заболяването. Но те често имат огромно значение, тъй като импулсират волята за борба с болестта, „вдъхновяват" и въодушевяват потърпевшия и той „вкарва" в борбата своите 95 % вътрешна съпротива."

Според мен са доста повече от 5%, но категорично лечението в основната си част зависи изцяло от нашите чувства, мисли и постъпки.

Пресните билки човек най-добре да си ги набере сам. Това става основно през лятото, като е добре да бъде в момента, в който те са най-силни и лечебни. За листата това са дните точно преди или в началото на цъфтежа, за цветовете - при пълно разцъфтяване, плодовете - след като узреят напълно, а корените - от късна есен до ранна пролет.

Най-подходящото време е по пълнолуние, тъй като тогава соковете на растенията в най-голяма степен са в надземните части. С оглед на това, най-полезни са билките, набрани около пълнолунието на юни, а в по-високите райони - на юли. Важно е да се събират в слънчеви дни и в сухо състояние - през предиобедните часове, след като росата вече е преминала. При това трябва да се има предвид следното:

Берат се само здрави, чисти растения, по които няма паразити! Цветчетата и листата да не се натискат при събирането и да не се използват найлонови торбички, тъй като има опасност билките да мухлясат или да почернеят при сушенето. Най-лечебни са растенията, израсли на високи и чисти места, а тези, расли край автомобилни пътища или градски райони, са дори вредни.

За приготвянето на чай се подхожда според особеностите на избраната

билка, но като общо правило за цветове и листа може да се каже: да се залеят с вряла вода и да престоят в нея няколко минути, без да врят. Запарката се пие топла, а след като изстине вече голяма част от полезните ѝ качества отлитат безвъзвратно. Това правило важи и за всяко ястие, което губи животворните си сили скоро след като е било приготвено.

В краен случай може да се яде и по-късно през деня, но е крайно нежелателно да се оставя за следващия ден, тъй като приема много отрицателни сили през нощта и става вредно. Това важи за почти всички пакетирани храни и консерви, които се продават, и в които не е останало нищо ценно, освен физическите вещества. Интересно е, че дори в Индия, където стандартът на живот е значително по-нисък, много хора дават остатъците от храната си на домашните животни, но не ги оставят за другия ден.

45.6. Хомеопатия

Учителя:

„Лекувайте се по хомеопатичен начин. Това е нов метод в медицината. Като го прилагате, ще видите какви чудеса стават с малките дози. Малките величини произвеждат по-големи резултати от големите. Хомеопатията си служи с крайно малки величини.

Например, едно крайно малко число от килограма на дадено вещество, единица с 60 нули накрая, може да произведе голямо въздействие върху човешкия организъм. Достатъчно е болният да вземе само една капка от тази крайно разредена материя, и веднага да оздравее. В тази капка е вложена Божествена енергия." („Малките неща", УС, 26.12.1937)

„Други лекари си служат с алопатия, със силни дози. Те казват: „Отрова с отрова се лекува." А при хомеопатията методите са подобни на тия на Любовта. Досега всички хора са били алопати. Време е да минат към хомеопатия – от силни към слаби дози." („Честното ухо", ООК, 08.02.1933)

„Има два начина за лекуване. Единият е хомеопатичен, другият е алопатичен. Хомеопатичният начин е по възможност с по-малко горчивини. Алопатичният с големи горчивини лекува. Допуснете, че имате едно шише, което събира едно кило. Турите една капка от едно лечебно растение. Имате друго шише от едно кило. И в него турите една капка от първото шише. Това е второто деление. Вземете една капка от второто шише и я наливате в третото шише, пълно с вода. Това е третото деление.

Една капка от третото шише наливате в четвъртото и така имате четвърто, десето и т.н. Дойде един лекар, който лекува по хомеопатичен начин и ще даде една малка доза от едно от тия деления. Вие може да мислите, че не действува. Тия малките дози произвеждат своите резултати. Онзи, който разбира, ще разбере, че има някаква сила. Невежите хора разбират видимите работи, мислят само туй, което се вижда, което се усеща." („За добро е", ООК, 14.01.1942)

Рудолф Щайнер: *„В съвременния свят срещаме едновременно алопати и хомеопати. Алопатите лекуват алопатично, а хомеопатите — хомеопатично. Да, но в действителност много болести не могат да се излекуват хомеопатично, много от тях трябва да се лекуват алопатично. Лекарствата трябва да се изготвят различно. Човек не бива да е фанатик, който се кълне само в едно нещо, а трябва да предписва лекарствата, като изхожда от пълно познание — веднъж така, веднъж инак. Антропософията не се хваща за думите — алопатично или хомеопатично, — а изучава въпроса и казва:*

Алопатите като цяло работят върху стомаха, червата, бъбреците; там имат успех. Хомеопатията има успех, когато източникът на заболяването е в главата, както е при инфлуенцата. Редица болести имат произход в главата. Трябва да се знае как нещата действително се случват в природата. Хората днес се вкопчват за думи, защото нямат истинско познание. Идеализирането на думи винаги се случва, когато вече няма разбиране за нещата.

Разбира се, не е лесно да се стигне до истината, тъй като алопатите казват: Често съм лекувал това и онова... И хомеопатите казват: Често съм лекувал това и онова... Естествено, те винаги „забравят" болестите, които не са излекували!

Но да вземем един човек като професор Вирхов от Берлин, доктор и професор, когото определено можем да посочим като непоклатим привърженик на съвременната медицина и когото определят като либерал в „партията на свободомислещите". Все пак, що се отнася до лекарствата, той се почувства длъжен да признае: „Когато някой лекар от нашия модерен медицински свят заяви, че е излекувал сто човека, истината всъщност е, че 50 от тях щяха да се излекуват и без него, а 20 процента щяха да се оправят и ако беше използвал доста различни лекарства. Така че 70 процента от изцеленията не са заслуга на модерната медицина. В най-добрия случай са 30 процента." Това е пресметнал Вирхов, а той е с двата крака в съвременната медицина." (Събр. с. 349)

Хипократ: *„Болестта възниква в резултат на влияния, които действат подобно на лечебните средства. Болестното състояние се отстранява чрез средства, които причиняват прояви, подобни на него."*

Махатма Ганди: *„Хомеопатията.... лекува по-голям процент от случаите, от който и да е друг метод на лечение и е без съмнение по-безопасна, по-икономична и най-цялостната медицинска наука."*

Гьоте за своя съвременник Самуел Ханеман: *„... сега вярвам по-ревностно в учението на чудодейния лекар, след като усетих и продължавам да чувствам въздействието на минималния прием така добре." (из писмо от 02.09.1820)*

Хомеопатията е ефикасна научна система за лечение, която се основава на естествените сили на тялото да се самоизлекува. Тя приема, че всички симптоми в състояние на болест са израз на дисхармония на целия орга-

низъм. Трябва да се лекува не болестта сама по себе си, а болния човек във всички негови аспекти – психика, емоции и физическо тяло. Хомеопатията съществува повече от 200 години, неин основоположник е немският лекар Самуел Ханеман (1755 – 1843). Тя почива на същите физични закони и биологически принципи, на които се основават другите явления в природата и света, който ни заобикаля.

Основният принцип на хомеопатията се нарича Закон на подобието – *„Подобно се лекува с подобно"* (Хипократ). На практика това означава следното: когато здрав човек приеме дадено вещество, той може да получи отрицателни симптоми. Един болен – човек, страдащ от същите симптоми ще бъде излекуван с хомеопатично лекарство, приготвено от това вещество.

Хомеопатът по време на преглед взима предвид емоционалното и психичното здраве на пациента, защото в хомеопатията не се предписват лекарства конкретно за мигрена или астма, а се анализира цялостното състояние на организма. Самите лекарства се приготвят по специална технология чрез многократни разреждания и всеки може да си ги направи сам, ако е запознат с тази наука. Те стимулират защитните сили на човека.

Нека да разгледаме един пример от ежедневието, за да стане всичко по-ясно. Когато човек чисти лук той усеща сърбеж в носа, на очите му залютява и му потичат сълзи. След това той започва да киха и от носа му потича обилна и водниста секреция.

Виждали ли сме хора, които не са белили лук, а имат подобни оплаквания? Ами да! Поне веднъж сме срещали някой болен от сенна хрема. Той постоянно киха, от носа му тече водниста течност, очите му са зачервени и пълни със сълзи. Не прилича ли на човек, току-що обелил една-две глави лук? Е, от обикновения кромид лук се приготвя хомеопатичното лекарство Allium сера, което е много ефективно при някои случаи на сенна хрема, а именно, когато оплакванията на болния приличат много на оплакванията, които получава някой здрав човек, когато чисти лук.

Лекарят-хомеопат е този, който след завършване на медицина е допълнил обучението си чрез задълбочено изучаване на хомеопатията. Хомеопатичното лечение обаче не изключва използването на други терапевтични методи или медицински концепции. По този начин хомеопатията дава възможност на всеки лекар да разшири своите терапевтични възможности. Вярно е, първия път може да останете изненадани от въпросите, които лекарят ще Ви зададе. Те могат да Ви се сторят без връзка с болестта.

Но всъщност, за да може да определи най-подходящите лекарства, лекарят ще търси едновременно с необходимите симптоми за диагностика на съответното заболяване индивидуалните особености на неговото протичане във всеки конкретен случай. Той ще се постарае да определи точния вид на увреждания, тяхната локализация, усещанията, които имате, промяната в поведението и др. Прилагайки този подход, лекарят ще предложи на всеки пациент индивидуален начин на лечение.

Хомеопатичните медикаменти се приготвят от растения, минерали и животински продукти. Те преминават специална обработка, при която изходното вещество, наречено тинктура майка се разрежда многократно. Този процес се нарича динамизация, защото е установено, че (обратно на

очакванията) вместо лечебните свойства да намаляват при специалното разреждане, те се увеличават. Намаляват само потенциалните странични ефекти.

Хомеопатията може да се използва безвредно също и по време на бременност, като помага и в хода на раждането и в следродилния период. Тя е напълно приложима дори и за бебета, ако може да бъде определено заболяването. Но тъй като не всяко състояние е подходящо за самостоятелно хомеопатично лечение, само опитният лекар може да прецени докъде се простират възможностите на хомеопатията и кога е необходимо комбиниране с конвенционално лечение. С други думи - хомеопатията (приложена на място) е безопасна, но не всички хомеопати са такива.

Например животозастрашаващите остри заболявания, острите хирургични състояния, тежките хронични заболявания, към които спадат раковите заболявания, епилепсията, множествената склероза и други не могат да бъдат лекувани с хомеопатия. В тези случаи, хомеопатичните лекарства могат да бъдат предписвани само като допълнение към цялостната лечебна програма. И няколко думи по въпроса защо, ако е толкова хубава и полезна хомеопатията, всички медии и лекари се надпреварват да я сравняват с шарлатанство и лъжа.

Отговорът е очевиден: тя не може да се патентова, защото рецептите за приготвянето на лекарства не са тайна и всеки би могъл да ги произвежда - те са на всеобщо разположение от 200 години. Още ли да им вярваме?

45.7. Домашното раждане

Макар тази тема да не е пряко свързана с лечебните методи, според мен е изключително важна от алтернативната медицина - особено за будните млади хора.

Свидетели сме как периодично масмедиите ни промиват мозъците с кампании срещу свободномислещите родители - срещу домашното образование, за ваксините или за раждането вкъщи. Те не пропускат да използват случая, ако се появи малко или голямо усложнение при някое домашно раждане. Но тактично ни спестяват хилядите случаи, когато деца се раждат успешно у дома, без да имат какъвто и да било проблем. Също така пропускат и да проявят загриженост към бебетата, които ежегодно умират по „стандартната процедура" в болниците.

Окултен факт е, че преди една душа да се инкарнира на Земята, тя (заедно с по-напреднали Същества) създава своя хороскоп, включващ деня, часа и мястото, на които да се роди, за да получи най-добри условия както за своите предстоящи уроци, така и за да може да прояви своите дарби в най-голяма пълнота.

Какво обаче се случва, когато чрез цезарово сечение или чрез принудително изтичане на околоплодните води детето е принудено да се роди в друго време, различно от предвиденото. Ето какво – то се ражда с чужд хороскоп и цял живот носи последиците от нечие нетърпение, което не е позволило на Природата да прецени кога бебето е готово да се появи на бял свят. И в резултат на това днес имаме свят, в който огромна част от хората

са със сбъркан хороскоп и съответно трудно успяват да проявят душевните си заложби, а в същото време са много по-податливи на грешки и грехове.

Тъй като съм много далеч от тази тематика, но осъзнавам значението ѝ, което все повече ще нараства в идното бъдеще, споделям една хубава статия за бъдещите родители. Никак не е далече денят, в който всяко новородено дете най-вероятно ще получава (освен токсичните ваксини) и друг доживотен подарък - микрочип. Наш дълг към въплъщаващата се душа е да не допуснем това поне там, където то пряко зависи от нас. Джонатан Бенсън пише:

„Къде жените да родят своите бебета — дали в болницата, или у дома — е много противоречива тема в наши дни. Някои твърдят, че домашните раждания са по-сигурни и водят до по-малко усложнения, докато други настояват, че поддържането на статуквото е по-добрият път. Но има 10 неоспорими причини, заради които да обмислите да пропуснете болницата и да родите бебето си в уюта на собствения ви дом.

1. Вашият дом е по-уютен от болничната стая. Може и да не изглежда като най-големия приоритет, но мястото, където раждате, може да се окаже решаващо за успеха на вашата бременност. Дали бихте искали да сте привързана към легло, да ядете преработена болнична храна и да сте изложена на флуоресцентно осветление, или бихте предпочели да се отпуснете в собственото ви легло, на собствения ви диван или в собствената ви вана?

2. Вие определяте скоростта на домашното раждане. Не всички жени искат да им се каже как да родят децата си. Някои имат собствени планове за раждането, които докторите в болницата може да откажат да следват, създавайки по този начин проблеми, когато настане денят на раждането. Помислете надълго и нашироко доколко важни за вас са плановете ви за раждането, и обмислете какви условия биха били по-подходящи за тяхното осъществяване.

3. Вашата акушерка ще бъде с вас на всяка стъпка по пътя. Докторите в болницата може да прекарат с вас 10 минути на определени интервали. Но у дома, с вашата лична акушерка, която ще намери време да ви опознае, вашите нужди и тези на бебето ви, обикновено ще имате 60 или повече минути на среща, за да изградите качествена връзка, която е от основно значение за едно здравословно раждане.

4. Домашните раждания са съпроводени с по-малко нарушаване на личната свобода. В болницата докторите постоянно и ненужно ще ви проверяват органите, нарушавайки работния процес. У дома можете да се отпуснете на спокойствие, без постоянно нарушаване на личната свобода.

5. В болниците се разрешава само едно положение за раждане. Някои жени предпочитат да родят на пода или във ваната. Нито едно от двете не е възможно в болницата. Обмислете предпочитаното от вас положение за раждане, преди да тръгнете по общоприетия път.

7. Домашните раждания са съпроводени с по-малко медицински намеси. Изследване след изследване, включително широкомащабно проучване на Британския Медицински Журнал (The BMJ), потвърждават, че домашните раждания обикновено налагат по-малко медицински намеси.

Рискът от акушерски интервенции, като форцепс, вакуумно извличане и епидурална упойка, е значително намален при домашните раждания в сравнение с болничните.

8. Домашните раждания за по-безопасни от болничните. Когато е включена лицензирана акушерка, домашните раждания обикновено са толкова безопасни, колкото и болничните, а често и по-безопасни. Едно изследване показва, че опасността от преждевременно раждане намалява наполовина при домашно раждане, а жени, избрали домашното раждане, са почти винаги доволни от преживяваната опитност.

9. Ако се нуждаете от болница, пак можете да отидете там. Честа заблуда е, че изборът на домашно раждане по някакъв начин изключва възможността за достъп до болница. Ако по някаква причини ви е нужна спешна помощ, вие можете да я получите.

10. Домашните раждания позволяват по-бързо и по-пълноценно възстановяване. Домашната грижа е просто по-добра от болничната в случаите на възстановяване след раждането. Домашно приготвени ястия, по-малко или никакви фармацевтични лекарства, билкови бани и помагачи навсякъде около вас — всичко това е едно по-добро изживяване, което никога не бихте получили в болница."

За повече информация по темата: goo.gl/rpZvTN

46. Новото земеделие

Учителя: *„Как може да се подобри благосъстоянието на един народ? – Чрез усилване производството. На първо място стои увеличаване производството на зърнени храни." („Знание и прилагане", МОК, 27.03.1931)*

Рудолф Щайнер: *„Изправени сме също и пред голямо преобразуване на същността на природата. Това, което от миналите времена е достигнало до нас, което ние сме продължавали да наследяваме, било като природни способности или инстинктивни познания и подобни, както и това, което като лечебни средства е достигнало до нас, всичко това загубва своето значение.*

Ние трябва да придобием нови познания, за да навлезем в природните взаимовръзки на тези неща. Човечеството няма никакъв друг избор, освен в различните области на живота или да извлече познания от природните и световните взаимовръзки и взаимодействия, или да остави природата, както и човешкия живот, да дегенерират и да умрат." (Събр. съч. 327)

Дж. Вашингтон: *„Никоя нация не може да постигне благоденствие, докато не осъзнае, че да се оре земята е занятие също така достойно, както и писането на поеми."*

Учителя: *„Всеки човек трябва да има поне една малка нива, която сам да обработва и засява." („Милосърдие и користолюбие", МОК, 26.09.1930)*

46.1. Значението на лично-произведената храна

Учителя:

„Ако житото е отгледано с песни, с радост и любов, хлябът, направен от него, ще бъде хранителен, ще внесе особена енергия в човека. Този метод на работа трябва да се приложи и към месенето и печенето на хляба. Който прави хляб, трябва да бъде здрав, жизнерадостен и добър човек." („Три посоки", МОК, 19.06.1927)

„Каквото човек е пипнал с ръката си, напълно прилича на него. Житото на разумния човек е хранително, едро, доброкачествено." („Много знания", ООК, 12.09.1928)

„При обработването на земята става едновременно обмяна между тялото и енергиите на земята. Тези енергии се възприемат чрез краката. Ето защо, когато човек работи физически, порите на краката му трябва да бъдат отворени, за да могат енергиите правилно да циркулират в тялото." („Трите методи на природата", ООК, 02.03.1922)

Джонатан Суифт: *„Всеки, който може да отгледа два житни класа там, където по-рано е расъл само един, е заслужил повече пред човечеството и оказва по-голяма заслуга на своята страна от всички политици взети заедно."*

След всичко казано дотук, може би не е нужно да изяснявам колко много ще зависи след едно десетилетие от това дали човек може да си отгледа храната или не. Т.е. дали има семена, знания и място за тази цел. Разбира се, ако се сформират общности и доброволчески групи, които засадят плодни дръвчета из цялата страна, този проблем в голяма степен ще бъде разрешен, но за момента положението никак не е розово.

От друга страна, проблемът с качеството на храната, с ГМО, което смело навлиза в почти всички храни в търговската мрежа - под формата на животински продукти (голяма част от фуражите са ГМО) и на много други стоки, които съдържат соев лецитин, царевично нишесте, глюкозо-фруктозен сироп, растителни мазнини и т.н.

Храната, която човек сам отглежда, приема от неговата енергия и така растенията изработват точно тези вещества, които са полезни именно за този градинар - т.е. ако човек има определен болен орган, растенията в двора му ще бъдат лекарства за него в най-висша степен. Също така, основната работа в градината е на пролет, а тогава в цялата Природа бликат мощни животворни енергии, които според мен са по-лечебни и облагородяващи дори и от храната, която по-късно ще отгледаме.

За съжаление, в наши дни - точно както и с медицината и с образованието - земеделието е опорочено до неузнаваемост. Земята от година на година става по-отровена и по-неспособна да произвежда храна, още помалко пък здравословна.

Всичко, което нашите баби и дядовци са правили, днес се счита за суеверие и проблемите се „решават" с химия. Един прост пример - в стари

времена са считали хората, които сеят семена по време на новолуние, за луди, тъй като растежните и размножителните процеси в растителното царство са пряко свързани с пълнолунието и ако не посадим семената 2-3 дни преди това събитие, те израстват слабо и са податливи на заболявания и вредители[59]. Друг пример е, че един брат от близкото село, до което живея, и който отглежда крави, ми разказа наскоро как тори с амониева селитра ливадата, която използва за сено. А огромните купчини естествен тор, който според Щайнер е мощно лекарство за почвата, си стоят край пътя и все по-малко някой им обръща внимание.

В същото планинско село се оказа, че само няколко семейства (от общо 500-600 жители) са запазили местните сортове картофи, а почти всички други през 3-4 години си купуват нови, понеже се израждат. Защо ли?

Същото е и положението със семената. Като цяло, положението е трагично. Пропагандата е достигнала навсякъде и е нужна много сериозна просветна дейност подкрепена с личен пример, за да проумеят поне някои хора колко са се отдалечили от Истината.

46.2. Методи от Учителя

„Тайната на градинарството се крие в изкуството да събудиш желанието в растението." („Постигнати резултати", МОК, 28.10.1932)

„Само онзи може да изкара чисто и здравословно жито, който е орал, сял и жънал с любов и песен." („Знание и сила", СБ, 21.09.1941)

„Когато садите боб, царевица, пшеница, любеници, или друго нещо, добре е това да става в периода на пълнене на луната. Пълненето на луната внася подтик, импулс за растене на растенията. Но в това време те не могат да растат. Те имат само вътрешен подтик за растене, обаче, самото растене спира. Щом луната започне да се празни, и растенето на растенията започва. Значи, светлината на луната, при пълненето й, се отразява отрицателно върху растенето, т.е. спира растежа на растенията." („Пълнене и празнене", МОК, 27.12.1925)

„Изобщо искате ли да се храните с чиста, здравословна храна, ще знаете, че не е безразлично, как се приготвя хлябът, откъде се купува и т.н... Не е безразлично, кога се сее житото. Ако сте посели житото в момент, когато ритъмът на слънчевите енергии е възходящ, вие ще имате един резултат, ако сте го посели в момента, когато енергиите на Слънцето са били низходящи, ще имате друг резултат. Това се от-

59 Щайнер: *„За дадена местност на Земята обаче това става, само когато там е пълнолуние. Ако там е новолуние, тази местност не се радва на благодатното лунно въздействие. По време на новолуние в растенията се запазва само онова, което те са поели по време на пълнолунието. Оттук се вижда колко много може да се постигне, ако се знае, как да се използва Луната, да кажем при сеитбата, когато растението покълва както са правели индусите чак до деветнадесети век, които са засявали според фазите на Луната." (Събр. с. 327)*

нася не само до житото, или до другите растения, но и до посаждането на вашите мисли и чувства." („Типове и образи", МОК, 12.06.1927)

„Който знае, как да използва пепелта, по-добър тор от нея няма; който не знае, как да я използва, по-лош тор от нея няма. Не е важно какъв тор е пепелта; важно е човек да прилага доброто за подкрепа на науката, на изкуствата, на отношенията между хората – на целия живот." („Закони на доброто", МОК, 28.02.1930)

„Представете си, че имате 3 житни зърна от България, 4 от Германия, 5 от Франция, 6 от Англия и 7 от Русия. Като съберете всички зърна, имате на разположение всичко 25 житни зърна. Това е прост процес на събиране. Житните зърна представят обекти с потенциална енергия. Ако посеете тия зърна в почвата при благоприятни условия, ще имате различни резултати. – От какво зависи различието? – От числата. Числата 4, 5 и 7 ще дадат повече плод, а 3 и 6 – по-малко. Има закон, според който може да се определи точно всяко число колко плод ще даде..." („Любов и милосърдие", МОК, 26.12.1930)

„Ако имате Любов да възлюбите, дърветата ще дават повече круши, повече ябълки. Възлюбете житото и житото ще дава повече. Възлюбете кравите и кравите повече мляко ще дават. Всичко, което възлюбите ще дава повече. Възлюбете Слънцето и то ще ви дава повече светлина. Въздухът, навсякъде, всичко, което виждате, ще даде своето благословение." („От Неговите ученици", НБ, 19.10.1941)

„Накарайте едно просто дете да сади боб, грах, леща, да видите каква промяна ще стане с него. Ако искате да подобрите състоянието на стомаха му, нека сади ряпа; ако искате да придобие хубав цвят на лицето си, нека да сади грах. Това е психологически вярно, обаче, резултатът е много бавен. Трябва да минат десет поколения, за да видите ползата от вашия труд... Изучавайте зелето, да видите, какво се крие в него. Ако искаш да знаеш, как е направена Земята, питай зелето. Листата на зелката са подобни на земните пластове. Значи, зелката представя геологическите епохи, през която е минала Земята в своето развитие. Който знае, какво представя зелето, по него може да изучава геологията." („Добрата дума", МОК, 05.11.1943)

„Онази част от почвата, която трябва да произвежда блага, е почти изтощена. Трябва да я оставим няколко години да си почива." („Сляп от рождение", НБ, 13.11.1932)

„Някои от вас, които имате земя, посейте една слива цяла, без да изядете плода, че кокичката да посявате. Посейте една праскова, без да изядете месото. После изяжте една слива и костилката посейте, да видите каква ще бъде разликата. Направете опит. Ние предаваме нашето користолюбие на растенията." („Външна и вътрешна работа", НБ, 02.11.1941)

„Мислите на хората имат отношение към външната природа. Мислите на хората може да образуват слана, защото колективната мисъл на хората създава външното време.” („Ти ли си“, НБ, 20.11.1932)

„Когато посадите едно семе в земята, за да покълне, то трябва да преодолее твърдата, корава почва. Семето не постига това със своя нежен връх, но с електричеството, с онзи импулс за живот, който съществува в него. Влагата, която се среща в почвата, служи само като проводник на електричеството, на жизнената сила в растението. Следователно, семето пробива и подава своето нежно връхче над земята чрез електрическата енергия в себе си, чрез подтика за живот.” („Меки и твърди вещества“, МОК, 06.02.1927)

Влад Пашов пише в „Необикновеня живот на Учителя Петър Дънов“:

„Разказва брат Маню Славов: „Една година заборчлях и отидох при Учителя да го питам как да се справя с положението си. Той се заинтересува какво работя и като му казах, че се занимавам със земеделие ми заръча следното: „Още през август ще вземеш жито и ще го пресееш и очистиш хубаво - да няма никакви чуждици в него. Три дни ще го печеш на Слънцето, после ще го прибереш и когато има хубава влага, ще го посееш. Като сееш ще пееш песента „Благославяй душа моя, Господи!“ След като го посееш, всяка заран ще отиваш на нивата и там ще правиш молитва.

Едната утрин на единия ъгъл, другата - на другия, и така ще изреждаш всички ъгли, докато избуи житото. Докато го ожънеш, все ще правиш молитва по този начин.“ Бях посял 13 декара. Нивата стана много хубава, израсна буйно жито с едри класове и наля тежко зърно. Събрах много повече от съседните ниви, които бяха на стари земеделци. Казваха ми: „Ние уж сме опитни чифликчии, а ти изкара по-хубаво зърно от нас.” Аз знаех, че е от съвета на Учителя и от молитвата.”

„Учителя бил на гости на един брат в провинцията. В двора имало ябълка, която от дълго време не раждала, и братът се канел да я отсече. Учителя научил за това намерение и му казал: „Не, остави я още една година!“ Учителя отишъл при ябълката и нещо ѝ поговорил. Той знаеше езика както на животните, така и на растенията и можеше да общува с тях. Зад всяко животно и растение стоят разумни същества и той разговаряше с душите на растенията и животните. От него знаехме, че животните и растенията нямат като човека индивидуална душа, а групова. Цял един вид от растения или животни има обща душа, която живее в невидимия свят и ръководи всички индивиди от вида.

На едно място Учителя казва: „Населяващите невидимия свят групови души на животните са много по-интелигентни и много по-силни от индивидуалния въплътен човек на Земята. Затова трябва да бъде внимателен както към растенията, така и към животните, заради тяхната душа. Ако човек им напакости, техните души ще му отмъстят.” Но, да се върнем към случая с ябълката. Учителя ѝ говорил нещо,

помилвал я и направил определени движения около нея. На другата година ябълката дала обилен плод и оттогава всеки път раждала богато. Така Учителя свързал дървото с плодоносните течения в природата, благословил го и то възродило силите си."

„Друг брат от село Любимец имал нива край Марица, където гледал тикви. Но много често реката приждала и ги завличала. Понеже нивата била накрая на пътя, селските говеда я стъпквали и опасвали. Една година неговият син предложил: „Татко, да посадим един корен за Учителя." Бащата веднага се съгласил.

За чудо на брата, през тази година се случило следното: Марица пак заляла нивата, но така, че тиквите не пострадали, а само били добре наторени. Растенията пораснали буйни и големи, както никога дотогава. Селските говеда също не влизали в нивата, като че била оградена. За чудо и коренът, наречен на Учителя, родил пет големи тикви по 10 килограма. Братът просто не знаел как да ги занесе на Учителя.

Най-после турил две от тиквите в чувал, качил се на влака, пристигнал в София и отишъл на Изгрева. Още не приближил дома, Учителя отворил вратата и го посрещнал усмихнат на прага. Братът целунал ръка и преди да каже нещо, Учителя му рекъл: „Значи тази година тиквите станаха добри, Марица не ги завлече?" Братът видял, че по някакъв начин той е повлиял на природата."

46.3. Биодинамичното земеделие

В началото на двайсетте години на 20-ти век група от практикуващи земеделци, разтревожени от влошаването на състоянието на почвата, потърсили съвета на д-р Рудолф Щайнер, за да им препоръча методи, които да влеят нови сили в умиращото земеделие под влиянието на химическата промишленост.

Фундаменталните принципи на биодинамичното земеделие и градинарство свързват земните процеси в растителното и животинското царство към тази на целия Космос. Идеите на Щайнер са изложени в цикъл лекции проведени в Кобервиц, Германия. Този подход е в процес на развитие в много части на света от възникването му до ден-днешен.

Биодинамичният подход се проявява в качеството на продукцията, в здравето на земята и добитъка и предпазването от проблеми с околната среда, породени от модерните селскостопански методи. Какво точно представлява биодинамичният подход обаче? Какво го различава от други земеделски практики и техники?

По същество биодинамичното земеделие счита почвата и фермата за живи организми. То приема грижата за подпомагането на почвата като основна необходимост, като се цели почвата да бъде съхранена и за идните поколения. Също така биодинамичното земеделие смята фермата за вярна на същността си, ако може да бъде приета за отделна единица, самостоятелна индивидуалност.

Всичко започва с идеалната концепция за необходимостта от самодоста-

тъчност на фермата, която може да се превърне в развиваща се и прогресираща индивидуалност, ако грижата за удължаването на живота на почвата се превърне в приоритет.

Поддържането на състоянието на почвата е от съществено значение за предпазването ѝ от ерозия и за създаването, подобряването и подпомагането на съдържанието на хумус. Резулататът е фина и ронлива структура, съдържаща необходимите органични колоиди. По този начин се стимулира произвеждането на висококачествена култура, което довежда до по-качествен фураж за добитъка и по-хубава храна за човека.

Подобрението на почвата се постига именно чрез подходяща грижа: прилагането на достатъчно органична тор и компост във възможно най-доброто състояние на ферментация; чрез подходящо редуване на културите и обработване на почвата; чрез предпазни мерки като защита срещу вятър, покриване на културите, зелено торене и използването на разнообразни култури вместо монокултури; и чрез употребата на смесени култури, така че растенията да могат взаимно да си помагат и подкрепят.

Оборската тор и компостът са най-ценните торове. Те съдържат органичен материал, с който бактериите в почвата и земните червеи могат да се хранят и после да съживяват почвата. Те съдържат и колоиди, които абсорбират влагата и минералните разтвори в земята, образуват рохкава структура и елиминират опасността от ерозия.

Внимателното съхранение на торта в купчини покрити с пръст, както препоръчва и биодинамичният метод, до голяма степен предотвратява загубата на азот и спомага за достигането на точното ниво на ферментация на органичната материя (което, освен че отнема много време, изисква и подходящи биодинамични препарати и техники на специфично третиране на купчините тор и компостните материали).

За да се поддържа почвата плодородна е необходимо редуване на културите, като култури, които изтощават почвата (например, царевица и картофи в полето и зеле и карфиол в градината) се сменят с възстановяващи почвата култури като членове на бобовото семейство (грах, боб, детелина и други). Също така култури с дълбоки корени трябва да се редуват с култури с плитки корени и култури, които изискват торене да се заместват с такива, които нямат нужда от тор.

Правилното обработване на почвата се състои главно в информираност относно точното време, точната дълбочина на оране, бране и прочее. Единствено внимателна практика, комбинирана с изследвания като почвени профили могат да доведат до максимална ефикасност при обработване на почвата. Биодинамичното земеделие е начин на живот, труд, връзка с природата и виждане за агрокултура, водена от разумни практики и съзнание за уникалността на всеки район.

Щайнер представя научното понятие, което заявява, че можем да знаем неща, които надхвърлят това, което може да бъде измерено научно. Селскостопански решения относно кое, къде, кога и как трябва да се извърши, са най-успешни, когато са подкрепени от конкретна мъдрост, придобита посредством внимателни наблюдения и опит. Важното е да съумеем да съчетаем принципното и концептуалното с духовното и съзнателно съществуване, подчинено на принципите, които задвижват самия живот.

46.4. Пермакултура

Думата *„permaculture"* произлиза от англ. *„permanent agriculture"* (вечно/устойчиво земеделие) и представя приложна наука за дизайн на земеделски системи, наподобяващи работата на Природата.

Пермакултурата се основава на екологични и биологични принципи, като се стреми да доведе до максимални резултати с минимални усилия. Целта ѝ е да създаде устойчиви, продуктивни системи, които задоволяват човешките нужди и хармонично интегрират хората и земята. Взима предвид екологичните процеси на растенията и животните, техните хранителни цикли, климатичните фактори.

Елементите в системата се разглеждат заедно с взаимодействията помежду им, като продуктите на един елемент са ресурс за друг. В типична пермакултурна система работата е сведена до минимум, отпадъците са превърнати в ресурси, продуктивността и добивите са увеличени, а околната среда е възстановена. Пермакултурните принципи могат да бъдат прилагани във всякаква среда и мащаб – от градски жилищни комплекси до селски къщи, от малки ферми до големи региони.

В пермакултурното стопанство преимуществено се използват възобновяеми ресурси вместо изкопаеми горива, а в градината се набляга на разнообразие от растителни видове, за да може системата да бъде по-продуктивна и по-издръжлива на неблагоприятни явления. Пермакултурата вдъхновява работенето задружно с природата вместо против нея.

В България доста от принципите и методите на пермакултурата се практикуват, но не като самостоятелна дисциплина и стратегия за изграждане на цялостни системи, а като отделни методи на работа.

Пермакултурата действително е крачка напред от традиционното земеделие, но в сравнение с нея биодинамичното земеделие е цял Космос, тъй като се основава на дълбоки духовни прозрения, които не могат да бъдат проумени (камо ли пък открити) чрез съвременното материалистично мислене.

Друг проблем на пермакултурата е, че тя се стреми не толкова към максимални резултати, а към минимални или никакви усилия след нейното създаване. Това няма как да се съчетае с максимално оползотворяване на обработваемите земи.

А във времена, в които е все по-трудно човечеството да бъде изхранено, и когато очевидно има повече хора, отколкото храна, според мен е по-разумно тези хора да се впрегнат да работят, за да има храна за всички, а не да търсим начини да работят по-малко в замяна на посредствена реколта, която расте общо-взето без никакви човешки грижи.

Защото Природата е нещо живо. И никой не може да ме убеди, че при едни и същи условия, ако имаме две групи с дръвчета и аз обръщам внимание само на едните, дори и просто да ги наглеждам и поливам, те няма да се развиват много по-добре.

И тук дори да намесвам факта, че тази работа дава здраве и сили повече от почти всички възможни занимания на Земята.

46.5. Една тема за размисъл

Бих искал да разгледам накратко един въпрос, който според мен неоснователно се представя като „лесно решение” и бързо печели последователи заради това. Моят опит засега е твърде малък, затова споделям размишления, а не факти, и бих се радвал просто да ги имате предвид. Ако греша някъде - ще се радвам да получа аргументирана обратна връзка..

Мнозина ни убеждават, че Природата е гениална и по-добре знае от нас какво е най-разумно. Това действително е така. Обаче от този факт мнозина, без много да му мислят, си вадят заключението: „Значи е лошо да подрязваме дръвчетата.” Само че те пропускат, че много често Природата следва съвсем различни планове и цели от нашите.

Всеки растителен вид (който се ръководи от една мъдра групова душа) се стреми преди всичко да се възпроизвежда, разпространява и оцелява през вековете. А дали ще са му вкусни и големи плодовете далеч не е пръв приоритет. По същата причина дръвчетата първоначално израстват като храст, а едва по-късно растението придобива форма и скелет на дърво. Ако се замислим защо това се случва, не е трудно да се досетим, че чрез страничните клони дървото пази своето стъбло от животни (елени и други тревопасни), които се хранят с дървесната кора.

Друг проблем е, че дърветата, оставени да растат буйно, следват втора своя цел - да народят колкото се може повече плодове, и съответно повече семена. Обаче те разполагат с ограничени ресурси (минерали, вода и слънчева светлина).

Затова прекомерното увеличаване на количеството винаги е свързано с понижаване на качеството - например многобройни малки плодчета или т.нар. алтернативно плододаване, при което след всяка реколта следва една „пропусната” година, тъй като през предходната не са останали сили на дървото да заложи необходимите пъпки.

И обратното - ако клоните бъдат подрязани и сведени до един разумен брой, ще позволим на дървото да дава здрави, големи, висококачествени плодове, тъй като в този случай то ще има изобилна енергия да се погрижи за всеки плод поотделно.

Трети проблем е, че дърветата, оставени на произвола на Природата, изобщо не се съобразяват с факта, че един ден някой човек може да поиска да се катери по тях и да бере плодове, и в резултат на това често много клони остават буквално недостъпни. Вярвам че всеки, който се е катерил по диви и неоформени дървета, знае какво незабравимо преживяване е.

Когато обаче отглеждаме дръвчета на място, където не се разхождат свободно тревопасни животни, и възнамеряваме да берем тяхната реколта от здрави и качествени плодове без големи усилия, е много по-разумно да помогнем на дръвчето да придобие такава форма, каквато ще спомогне за осъществяването на тази цел. Подкрепям идеята си с цитат от книгата *„Необикновения живот на Учителя”* от Влад Пашов:

„Е.М. минавал веднъж покрай оградата на Изгрева и видял Учителя с ножица в ръка да обрязва дръвчетата. От двора го попитал: „Знаеш ли да кастриш и да режеш дръвчетата с ножици?“.“

Според мен този пример е повече от красноречив за отношението на

Учителя по този въпрос. А ето и един откъс от негова беседа:„Жалка картина представя рязането на лозите! Която лоза погледнете, ще видите, че плаче. Обаче, отидете ли на някое лозе през лятото, ще видите, че всяка пръчка е облечена в красива премяна и на нея висят по няколко узрели грозда. Една картина представя лозето на пролет, а съвсем друга – в края на лятото." („Умен, добър и силен", РБ, 02.08.1939)

Той дава и друго ценно наставление: *„Сегашните хора приличат на ония градинари, които режат долните клони на дърветата, да ги направят високостеблени. Те не знаят, че високостеблените дървета не задържат плодовете, както нискостеблените." („Обикновени и необикновени процеси", НБ, 24.11.1943)*

Това е интересен въпрос и е особено важен за идните години на все по-несигурни реколти (заради катаклизмите и изнемогващата природа) и все по-голям глад (по ред други причини).

По сходен начин стои и въпросът с необходимостта от облагородяване (ашладисване) на дръвчетата. Там отново нашите цели и тези на Природата се различават. Култивираните овощни дръвчета и лозички са изкуствена междусортова и междувидова кръстоска. Ако се насади една лоза от семка, тя няма да има нищо общо с лозата, от която е взета семката.

Защо става така? Защото лозата се изчиства от изкуствената кръстоска, за да се върне към естествения си вид. Затова намесата на човека често е желателна и, ако той е разумен, ще помогне на природата и ще допринесе за един по-добър свят.

46.6. Алелопатия

Алелопатията е биологичен феномен, при който даден организъм произвежда един или повече биохимикали, които влияят на растежа, оцеляването и/или възпроизводството на други организми. Тези биохимикали оказват върху целевите организми благотворно или вредно въздействие. Алелохимикалите с отрицателни ефекти например са важна част от защитата на растенията срещу растителноядните животни.

Алелопатията е включена в устойчивото земеделие и в много части от хилядолетия тя се използва в земеделската практика при контрола на плевелите и при смесеното отглеждане на култури.

Съвместното отглеждане притежава редица предимства, които го превръщат във все по-популярен метод за земеделие. Поради по-богатото видово разнообразие то позволява максимално да се използват наличните природни ресурси, да се получават по-сигурни добиви, да се използва положителното взаимодействие между културите и да се намали ерозията на почвата.

Взаимоотношенията между компонентите на съвместните посеви засягат всички страни от жизнената дейност на растенията. Те започват още на етап покълване на семената. Например установено е отрицателно влияние на възрастни растения от овес върху покълващи семена на грах; както и положително влияние на фасул върху царевица.

При съвместни посеви от земеделски култури се променя положението

и дълбочината на залагане на кореновата система при участващите растения в сравнение с чисти посеви от тях. Основната маса (75-90%) от корените на ечемика и сераделата в чисти и съвместни посеви е съсредоточена в орния хоризонт. Кореновата система на двете култури в съвместен посев обаче се развива по-дълбоко, отколкото в чист и корените се разпределят по-равномерно. При ечемика кореновата система в съвместен посев е по-мощна, отколкото в чист, докато при сераделата положението е обратно. Това дава възможност растенията да използват по-пълно запаса от влага и хранителни вещества в отделните почвени хоризонтали. Заемането на различни нива в почвата от отделните компоненти осигурява съществено предимство на съвместните култури.

В съвместни посеви на лупина с овес поглъщането на хранителните вещества от почвата се извършва 15-20% по-интензивно, отколкото в чисти посеви от тези култури. Чрез белязан фосфор е доказано, че лупината до известна степен подхранва овеса, поради което в съвместни посеви с бобови култури овесът расте значително по-добре и дава много по-добър добив, отколкото в чист посев.

Но не всички съчетания за благоприятни. Картофите, отглеждани в междуредията на ябълкови градини, оказват отрицателно влияние върху съдържанието на общия азот в кората на клоните, понижава се количеството на остатъчните белтъчини, увеличава се съдържанието на албумините. В резултат на това отслабва растежът и се влошава вкусът на плодовете.

Има много примери за продуктивни комбинации между различни партньори. Добри изпитани комбинации се формират от един бобов вид и един или повече небобови. Поради наличието на симбиотични бактерии в корените им, бобовите растения са способни да фиксират и използват азота от почвения въздух. Тъй като сами се снабдяват с този обикновено недостигащ в почвата елемент, бобовите видове оставят намиращите се в почвата азотни съединения за използване от съседните, неспособни да фиксират азота, растения.

Освен това, след минерализиране на бобовите растителни остатъци, фиксираният азот остава за използване в почвата. По тази причина върху почви, бедни на азот, съвместните посеви от детелина и житни треви дават по-високи добиви. При такива условия небобовият компонент на съвместните култури има много по-високо съдържание на протеин, отколкото в чиста култура. Традиционни комбинации от този тип за нашата страна са фиево-овесените или грахово-овесените фуражни смески.

Стара практика в българското градинарство е съвместното отглеждане на зеленчуци. Пипер е разсаждан във фитарии, а моркови или магданоз се сеят по тировете. Правят се комбинации от моркови, репички и магданоз, като репичките се прибират, преди да са започнали да угнетяват развитието на морковите и магданоза. Между засадените през есента марули може да се засее лук или чесън за зелено, а между краставиците - царевица или фасул.

В интернет могат да бъдат открити и много други идеи за благотворно съвместно засаждане на различни култури.

46.7. Съхранение на стари сортове семена

Предполагам всеки, запознат с плановете на Монсанто за световен контрол, вече е достигнал до решението - да запазим семена от възможно най-богато биоразнообразие, за да можем не просто да подпомогнем собственото си оцеляване, а да предотвратим тоталното робство за идните поколения, сред които реално погледнато пак ще се въплътим ние.

Нужно е малко по малко земеделците да започнат да съхраняват своите семена, а не да разчитат на купени всеки сезон. А последното, колкото и да е учудващо, по мои наблюдения е масова практика сред мнозинството производители. И тези хора, ако продължават така, в стремежа си за удобство и пестене на усилия, ще се озоват накрая в капана на Новия световен ред. Защото не е далеч денят, когато ще се продават само ГМ семена, които още на второто поколение стават стерилни.

Споделям кратко описание за съхранението на семена, за да може всеки желаещ да прави това и да спре да подхранва човекопогубващата индустрия. Основните опасности за съхранението на семена са топлината и влагата. Топлината бързо убива кълняемостта, а от влагата те изгниват. Друга опасност са гризачите - те обожават семена. Веднъж разберат ли маршрута до тях, постоянно ще ходят, докато не изядат всичко или не вземем мерки. Освен гризачите, също и насекомите могат да бъдат голяма опасност за семената.

Най-удачните съдове са бурканите, които се затварят плътно, съхранявани в мазе или друго прохладно помещение. Особено важно е семената, които събираме, да бъдат много добре изсушени - не само на повърхността, но и отвътре. Това се постига за около 2 седмици далеч от пряка слънчева светлина. Процедурата е елементарна, а семената, които сме отгледали сами, са много по-жизнени от продаваните. Причината за това е, че сме се грижили за тях по много по-природосъобразен начин. Освен това те са и по-приспособени към климата в нашата градина и от година на година се справят все по-добре в същите условия.

Ежегодно *„Зеленият отбор на България”* напролет организира среща за обмен и разпространяване на стари сортове семена от най-различни култури, а освен тях в много български села все пак са останали единици разумни хора, които пазят това, което са завещали техните баби и дядовци. Който търси - намира.

47. Алтернативи на опороченото образование

„И като взе едно дете, изправи го посред тях, прегърна го и им рече: който приеме едно такова дете в Мое име, Мене приема, а който Мене приема, приема не Мене, а Тогова, Който Ме е пратил.” (Марко 9:36,37)

„Исус рече: оставете децата и не им пречете да дойдат при Мене, защото на такива е Царството Небесно.” (Матей 19:14)

А. Барто: *„Ако детето е нервно, трябва да се лекуват родителите!”*

Учителя: „Има два пътя, по които туй учение може да се реализира. Единият е пътят чрез възпитанието в училището, а другият път – чрез майките." („И Петър Го взе настрана", НБ, 30.07.1922)

Плутарх: *„Ученикът не е съд, който трябва да бъде запълнен, а факел, който трябва да бъде запален."*

Халил Джубран: *„Вашите деца не са ваши чада. Те са синове и дъщери на копнежа на живота за живот. Идват чрез вас, но не са из вас. И макар да живеят с вас, не ви принадлежат. Можете да им отдадете любовта си, но не и мислите си, защото те имат свои мисли. Можете да им дадете подслон на телата им, но не и на душите им, защото душите им обитават къщата на бъдното, в която не можете да влезете дори насън. Можете да се стремите към тях, но не се мъчете да ги направите като себе си, защото животът не се връща назад, нито помни вчера."*

Сократ: *„Не насилвайте децата ви да следват вашите стъпки, защото те са създадени за време, което е различно от вашето."*

Индианска мъдрост: *„Детето е гост в твоя дом - нахрани го, изучи го и го пусни."*

А. Макаренко: *„Не мислете, че възпитавате детето само когато разговаряте с него или го поучавате... Възпитавате го във всеки миг от вашия живот."*

47.1. Нуждата от нови педагогически разбирания

Учителя: *„И тъй, ако разгледаме съвременното общество с всички тия прояви в него, ние не трябва да роптаем против тях, но трябва да гледаме разумно да ги поправим. В съвременните училища при възпитанието на младите ние трябва да дадем една съвършено нова насока, нови методи." („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)*

Бенджамин Франклин: *„Аз мисля, че чрез възпитание на младите, добродетелите ще бъдат разпространени по-бързо, отколкото чрез поучаване на възрастните. Лошите навици и пороците на душата са като телесните болести: по-лесно е да се избягнат, отколкото да се лекуват."*

Христо Ботев: *„...по наше убеждение, българските училища трябва да се оставят на мира и от правителството, и от екзархията, защото всеки един баща се грижи много по-искрено за образованието на своите деца, отколкото милиони правителства, билиони калугери и легиони комисии. Ако правителството или екзархията направят противното, то народът ще предприеме строги мерки и против невиканите гости,*

и против техните насилия. Единствената българска светиня са училищата, следователно поне те трябва да останат чисти от всяко едно вмешателство. И така, нашите училища ще бъдат наредени само тогава, когато българският народ развърже ръцете си и когато придобие своята политическа свобода."

Василий Ключевски: *„За да бъдеш добър преподавател трябва да обичаш това, което преподаваш, и тези, на които преподаваш."*

Джон Тейлър Гато: *„Децата бяха прави: техните учители бяха точно толкова отегчени, колкото и те самите. Досадата е нормалното състояние всред учителите и всеки, прекарал известно време в учителска стая, може да засвидетелства ниската енергия, мрънкането, примиренческите фасони, които властват там. Когато учителите биват запитани защо се чувстват отегчени, имат очакваната склонност да прехвърлят вината върху децата...*

Имаме ли нужда от училището?

Нямам предвид образованието, а задължителната школовка: шест урока на ден, пет пъти в седмицата, девет месеца на година, дванадесет години. Тази убийствена рутина наистина ли е необходима? И ако „да" — защо? И да не се крием зад фрази като „четене, писане, смятане", защото два милиона деца, обучавани у дома (домашното образование в САЩ, вече броят на обучаваните вкъщи е над четири милиона), доказват несъстоятелността на това банално самооправдание.

Приучени сме да мислим за „успеха" като синоним на обучението, или поне зависим от него. Но, исторически погледнато, това не е вярно, нито в интелектуален, нито в икономически смисъл. Много хора по целия свят днес намират начини да се образоват, без да се връщат в една задължителна училищна система, която прекалено много наподобява затворите. Защо тогава замесваме образованието в една такава система? ... Училището тренира децата да бъдат наемни работници и потребители. Ти трябва да учиш децата си да бъдат водачи и приключенци. Училището напътства децата на рефлексно подчинение, а ти учи твоите деца да мислят критично и независимо.

Добре школуваните деца имат нисък праг на отегчение; ти помогни на твоите деца да развият вътрешен живот, така че никога да не им доскучава. Окуражавай ги да пристъпят към сериозния материал, към материала за зрели хора в областта на историята, литературата, философията, музиката, изкуството, икономиката, богословието — всички неща, които учителите така старателно заобикалят.

Предизвиквай децата си да остават насаме, така че да се научат да бъдат сами със себе си и да водят вътрешен диалог. Добре школуваните хора са обусловени да се плашат от самотата и търсят непрестанно компания — в телевизора, в компютъра, в мобилния телефон и в повърхностните запознанства, бързо завързани и лесно загърбени. Твоите деца трябва да са способни да водят смислен живот.

По-напред трябва да се събудим и да видим какво представляват нашите училища — лаборатории за експерименти над младите съзнания,

тренировъчни лагери за онези привички и модели на поведение, които изисква икономическото общество. Задължителното образование само повърхностно обслужва интересите на децата, а неговата истинска задача е да ги превърне в слуги. Не оставяй децата си да бъдат въвлечени в удълженото детство, нито дори с ден... След дълъг живот и 30 години стаж в окопите на общественото образование съм стигнал до извода, че дарбите са нещо толкова често срещано, колкото и чакъла, по който стъпваме. Ние потискаме дарбите само защото не знаем как бихме се справили с едно население от образовани мъже и жени."

Е. Хабард: *„Трябва да бъде увенчан с лаври учителя, който може да даде на учениците си способността да намират радост в труда."*

Оскар Уайлд: *„Нищо, което си струва да бъде научено, не може да бъде преподадено."*

Светлан Бонев: *„Нека родителите и учителите във всяко училище да определят сами учебната програма за техните деца. Първо, родителите са пряко заинтересовани. Второ, учителите пък са преките участници в процеса на обучение. Директорите трябва единствено и само да изпълняват административни функции. Нямат място да се занимават с образователния план — това е работа на учители и родители. Държава, в частност община, нямат място там."*

Задавали ли сте си въпроса защо, въпреки че разполагаме с толкова много ресурси, в това число и добри специалисти в почти всички области, ние продължаваме да живеем толкова зле? Къде сбъркахме? Къде се крият причините за упадъка в съвременното човечество?

Дължи се, преди всичко, на опустошението, нанесено върху умовете и душите на последните няколко поколения българи още от най-ранна детска възраст. Резултатите от него надхвърлят далеч по време и по дълбочина последствията от всяка война, резултатите от всяко бедствие, броя на жертвите от всяка авария или епидемия.

Когато децата пораснат, те вече са „заразени" от този „вирус за ума", и носят, защитават и проповядват опасните поведенчески модели на миналото, като ги предават и на своите деца, прехвърляйки „болестта" и върху следващите поколения. Единственият изход от този порочен кръг е да се погрижим идните поколения да получат възпитание без да бъдат осквернени от тази порочна система.

Задачата на родителите е да предоставят структурата, но не и съдържанието на възпитателния процес - да не отнемат свободата на избора в коя посока детето има възможност или желание да се развива в най-силна степен. То има вродената способност по естествен път да открие своя най-добър талант, своето призвание, повика на душата си и да разгърне своя потенциал, защото няма човек, който да се е родил на тази планета без поне един талант. Дори напротив, Природата е щедра и обича разнообразието, затова повечето хора се раждат със зародишите на множество изумителни способности. Въпросът е дали и как средата ще им попречи да ги открият и развият. Възпитанието е процес, в който нашата задача е да създаваме

перфектните условия децата да се развиват самостоятелно и да ги улесняваме в този процес.

В този ред на мисли, все повече будни хора достигат до заключението, че единственият изход от промиващото мозъци държавно образование, под командването на злодеите в сянка, е домашното образование. То е индивидуален или колективен метод на обучение, при който родителите носят отговорността за образованието на своите деца. Домашно образоващите родители избират учебната програма на децата си, определят програмата за училищния ден и за училищната година, обучават ги индивидуално и оценяват труда им чрез предпочитани от тях средства.

Въпреки погрешните мнения на някои хора, домашно образованите ученици не се учат изключително от техните родители. Семействата с домашно образование обикновено принадлежат към кооперативни групи на домашни училища, в които родители с познание за специализирани предмети осигуряват обучение по тези предмети на децата в групата. В интернет има множество материали, достъпни безплатно, които могат да бъдат използвани при домашните занимания.

Друго неправилно схващане за домашното образование е мнението, домашно-образоващите родители трябва да прекарват пет или шест часа на ден пред своите деца в преподаване. По този въпрос в книгата си *„Суровата истина за държавните училища”* Брус Шорт пише:

„В действителност, типичното домашно образовано дете прекарва около три до четири часа на ден в „училище”, включително и домашна работа. Този намален времеви ангажимент е възможен, понеже домашните училища нямат разсейванията и времепоглъщащата логистика, типична за държавните училища. Освен това, от тези три или четири часа, само час е свързан с родителски инструктаж над учебната работа. Остатъкът от времето на детето обикновено се прекарва в самостоятелна работа или в използване на други източници за обучение...

Поразително е, че домашното училище обръща с главата надолу масовите схващания за образованието. Макар домашните ученици да не посещават класовете, където преподават нашите високо квалифицирани педагогически специалисти, има изобилни и неоспоримо свидетелства, че те изпреварват академично връстниците си от държавните училища. Проучване в петдесетте щата на САЩ от 1999 г. на д-р Лоренс Ръднър от Университета на Мериленд, провело се сред над 20 000 домашно образовани деца откри, че средните резултати по четене и разбиране на домашните ученици, според нивото на класа им са в интервала 82-92%, а по математика били в 85%.

Обобщено, средните оценки от тестовете на домашните ученици, съобразени с възрастта на децата, били между 75 и 85 процента, докато тестовите оценки на учениците от частни училища били между 65 и 75 процента, а средните оценки на учениците от държавните училища били в 50-те процента...

Ами „социализацията”?

Предвид на това, че домашните ученици печелят национални правописни състезания, географски състезания, шампионати по тренировъчни съдебни процеси и международни математически състезания, и

смазват своите връстници от държавните училища във всяко стандартизирано измерване на академична компетентност, образователната индустрия все по-неохотно поставя под въпрос качеството на домашното образование от страх да не изпадне в неудобно положение. Вместо това, тя се опитва да заблуди незапознатите с домашното образование семейства, като твърди, че като не посещават държавните училища, домашните ученици са слабо социализирани...

За щастие има редица проучвания, които са се занимавали с тези въпроси, и техните открития трябва да са успокояващи за всички родители, обмислящи домашното образование:

• Средностатистическото домашно образовано дете участва в 5,2 дейности извън дома, като 98% участват в две или повече активности. Тези дейности включват такива извънкласни занимания като класове по танци, доброволна работа, обществени служения, Библейски клубове, отборни и индивидуални спортове, музикални състави и групи по други изкуства, както и участие в академични семинари и класове извън дома чрез кооперации на домашни училища, колежи и частни уроци. Тези деца очевидно не са отшелници.

• Проучване от 1992 г. оценява дали домашните ученици страдат от забавено социално развитие. Изследователят открил, че напротив, децата в държавните училища имат значително повече поведенчески проблеми от домашните ученици, и че няма разлика между децата в държавните и домашните училища по отношение развитието на концепцията за себе си или на самоувереността.

• В друго проучване от 1992 г. виждаме, че домашните ученици са по-добре социализирани и по-зрели от децата, посещаващи държавни или частни училища...

Ако обмисляте домашното училище, не си губете времето в притеснения за призрака на „социализацията". Той е само една от скалъпените истории, измислени от образователната индустрия, за да отвлече вниманието на родителите от начина, по който държавните училища провалят децата на всяко ниво и по всеки критерий."

Доста от заблудите се коренят във вярването, че ако детето не ходи на училище или детска градина, то няма да има никакви контакти - и съответно приятели. Но това, че децата се обучават вкъщи, съвсем не означава, че през цялото време стоят затворени с книга в ръка. Те излизат, ходят на гости, идват им на гости, виждат се с братовчеди, деца от приятелски семейства и т.н. Факт е, че децата ходещи на училище или детска градина имат 20+ постоянни контакта, докато домашно обучаваните деца често имат по-малко от 10, но колко контакта всъщност са *„достатъчни"*? Кой определя броя на познанствата, които те прави общителен?

Според мен е много по-важно качеството на тези контакти, а не количеството. Логично е, че едно дете, израснало сред децата на други будни и разумни хора, ще стане много по-благороден човек, отколкото ако попадне в среда, върху която няма особен контрол и е твърде вероятно то да приеме ценностите на мнозинството.

Според данните в книгата *„Home Schooling in America"* от Джоузеф Мърфи, през 1975 г. децата, които са се образовали у дома, са били 10 000-15

000. Само 40 години по-късно, през 2015 г., според Асоциацията по домашно образование в България, те са около четири милиона. И тази цифра е само за САЩ. В Русия те са около един милион, а у нас по официални данни те са над 800, но съществуват и семейства, които са спрели наследниците си от училище, обучавайки ги самостоятелно, без да оповестяват този факт, така че общият брой сигурно е доста по-голям.

Според изследването *„National Household Education Survey"* от 2007 г., основната причина хората да избират домашното образование са религиозните или морални напътствия (36%), учебната среда (21%) и качеството на образователния материал (17%).

Допълнително, то се развива все повече и към момента е регламентирано и практикувано в много държави по целия свят. Вариантите са няколко - абсолютно свободно обучение; онлайн домашно образование; а също и групово домашно обучение. Във все повече университети (включително Харвард и Йейл) се приемат студенти на база единствено приемен изпит, без да е нужна диплома за средно образование.

Правителствата се опитват да „примамят" дори и алтернативно-мислещите хора, като им казват: *„Може да обучавате децата си и вкъщи, както намерите за добре, но ние ще ви дадем програмата и ще ви кажем какво трябва да учат, и също така накрая ние ще ги изпитваме."* Това е поредната илюзия за свобода, само за да ни дадат някаква диплома, която не доказва нищо повече от това, че сме минали през обучение за послушни и подчиняващи се роби, които 12 години са заучавали безсмислени факти и са отбягвали всеки повод за критично мислене.

Практиката домашното обучение да бъде разрешено, но под строгия контрол на държавата, вече съществува в доста европейски страни, но според мен това решение е просто един компромисен вариант, който смекчава вредите от образователната система върху нашите деца, но далеч не ги премахва. Най-често у нас майките отговарят за домашното образование на своите деца, тъй като обикновено работят вкъщи или са се посветили на тяхното отглеждане. Според председателя на Асоциацията за домашно образование, Петър Порумбачанов: *„От един момент нататък детето се научава да учи само, без никой да му преподава."*

По време на обучението децата държат тестове онлайн, а на финала получават кредити, които доказват, че са усвоили това учебно съдържание. Именно тези кредити им позволяват след това да кандидатстват в университет. Българските университети обаче не признават резултатите от завършено домашно обучение и приемат единствено с диплома, затова кандидатстването вероятно се насочва към чужбина, при това в университети, които приемат с портфолио и мотивационно писмо.

В България, въпреки либерализацията, позволяваща детето в задължителна училищна възраст да премине към домашно обучение, се предвиждат и някакви форми на контрол. На първо място, не всяко семейство ще може да получава такова разрешение. То се издава от комисия към Регионалното управление на образованието, като в нея влизат и представители на социалните служби. (Досущ като в робовладелчески строй!) Тези комисии имат строги критерии кой може и кой не може да обучава детето си вкъщи. Освен това, всяко дете е задължено да учи по учебните планове, по

които усвояват знания и неговите връстници в училище.

Петър Порумбачанов коментира държавния проект за домашното образование, който впоследствие беше приет:

„Четох проекта внимателно (два пъти) и не видях никъде легализация на домашното обучение. Принципно такава не е и нужна. Виждам само, че има индивидуално обучение по решение на родителите, което е по програма на министерството.

Всъщност, със или без нов закон за образованието, родителите с домашни ученици няма да престанат да си обучават децата в домовете. В този смисъл въпросът за новия закон не касае толкова нас, колкото изтъква факта, че либерализация в образованието, така или иначе, отново няма да има."

А в интервю за portal12.bg той казва още: *„Родителите, в това число и ние (аз и съпругата ми) сме продукт на държавната образователна система. Свикнали сме да си представяме образованието по един-единствен начин – класна стая. Стереотипите се променят много трудно... Факт е, че никой родител не се нуждае от благоволението на чиновниците, за да образова децата си както сметне за редно, но идеята, че родителите не са „професионалисти", попарва ентусиазма на много семейства.*

Моето мнение е, че тези родители никога не са мислили сериозно за възможностите и ресурсите, които са на тяхно разположение във века, в който живеем. Информацията е навсякъде около нас, а учебните пособия и материали – по-евтини и леснодостъпни от когато и да е в историята. Друг важен момент е осъзнаването на факта, че образованието не е получаване на информация, а умението сам да намираш, анализираш и управляваш информацията. Казано просто, целта на образованието е да се научим да учим, а не цял живот да чакаме някой да ни учи какво, как и кога да направим. Убеден съм, че ако родителите могат да научат едно малко дете на хигиенни навици, ако могат да го научат да говори, да пише и да чете – то те могат да го научат на всичко...

Не познавам не-социален домашен ученик! За разлика от своите връстници в Матрицата, които умеят да общуват само със себеподобни (това се постига и в затвора), домашните ученици общуват свободно с по-малки от тях деца, както и с възрастни хора. Защо? Защото живеят в реалния свят, където разнообразието от хора на различна възраст е естествено...

Домашното образование не е страната на приказките. В този вид обучение децата наистина учат. Освен това, след като в реалния живот ни се налага да вършим правилните неща, като например да идем на работа, точно когато не ни се ходи, значи и в ученето е така, понеже и то е част от реалността. Това, което можем да направим и правим вкъщи обаче е да отложим конкретен учебен материал за разумен срок от време. Това не може да се случи в конвенционалното школо, защото там има срокове и планове, които се спазват, без значение кой, как и колко е усвоил материала.

В дома е различно. Когато детето прояви силен интерес към дадена дисциплина, ние спокойно оставяме настрана (за известно време) всич-

ко останало и правим възможното, за да задоволим на 100% любопитството му. Синът ни чете интересна книга и иска днес само да чете, понеже го вълнува финала – няма проблем. Другият ни син прави проект след проект със своето „Ардуино", чудесно, нека направи за седмица всички проекти от справочника и после ще продължим с останалите предмети. Друго дете пък чете две седмици астрономия, защото е получило телескоп за рождения си ден и иска да направи наблюдения при пълнолуние, които да запише в специалната си тетрадка по науки и т.н...

Когато от домовете ни излязат самостоятелни личности, вместо тълпа гласоподаватели, значи сме си свършили работата, а обучителната програма е била синоним на свобода, понеже е дала като плод на родителските усилия изградени личности, които могат да защитят успешно ценностите и убежденията си.

Може ли домашното образование да бъде забавно и ефективно както за децата, така и за родителите?

Че то е забавно и ефективно. Вие ми кажете, в коя друга форма на образование ще ни щукне в средата на седмицата да се натоварим на семейния автомобил, да идем на село и да ядем череши накачени по дърветата, после да наберем от гората цвят от бъз за сокове, а привечер да си сварим сладко от ягоди. Ако това не е съчетание на полезно и приятно - кое е?

Ето ви още нещо: Децата се нуждаят от пълноценен сън, затова по-малките се наспиват сладко до 9 часа, по това време връстниците им са в третия учебен час. После, закусват, играят и неусетно навлизат в учебен процес, който не е фиксиран от звънци и междучасия.

Животът е училище и децата ни възприемат ученето като неделима част от живота – това не е ли прекрасно!? Да не говорим, че е наистина ефективно и приятно, защото почти винаги е много весело и забавно.

Да решаваш задачи, докато ядеш бисквити и пиеш какао, да четеш книга, изпънал се на дивана, вместо свит на ученически чин, да рисуваш, да играеш навън, да спортуваш и да общуваш, без строги графици и излишни нерви... това е детството, което искам за децата си и се радвам, че със съпругата ми можем да им го дадем...

Доказателството за успешно образование е реализацията в живота и щастието от самия живот. Разбира се има и много външни тестове и по-интензивен период на учение, но това се случва между 15 и 19 години, когато децата са изградили способността да правят самостоятелно логични връзки и заключения. До тази възраст се оформя и профила на детето, имам предвид, че неговите дарби и таланти се изявяват ясно. Ролята на родителите в тази възраст е да подкрепят децата си и да ги насърчат в това, в което са добри, без значение дали самите родители са специалисти в избраната от детето област...

За последните 10 години, броят на домашните ученици се е увеличил 300 пъти... Ако едно семейство е решило да образова детето си вкъщи, просто трябва да го направи. Дали има стъпки на подготовка – определено! Трябва да се чете, много да се чете. Добре е родителите да са наясно с процеса и да почерпят опит от други семейства, които вече

са извървели пътя. Има много литература за домашното образование (предимно на английски език, но в днешно време това не би трябвало да е проблем), също така в сайта на Асоциацията (homeschoolingbg.com) има много ценни ресурси ... Ако някое семейство желае държавно образование, което да се осъществява предимно в дома, може да се възползва от самостоятелната форма на обучение, залегнала в новия закон – опция, която досега бе почти невъзможна. В този смисъл има прогрес в мисленето на чиновника, но само по отношение на средата, в която се провежда държавното обучение – не и по отношение на учебната програма и свободата, което е далеч по-съществено.

Домашното образование не е телепортиране на класната стая в кухнята. Домашното образование е различно не просто по форма, но и по идеи, ценности и цели. Родителите са решили да обучават децата си и никой, по никакъв начин не може да ги ограничи или да им забрани да го сторят, защото домът е естествената среда за децата и всеки нормално мислещ човек (дори да е бюрократ или чиновник) осъзнава този факт.“

Цели на домашното образование:	**Цели на държавното образование:**
1. Да научим детето да обича да учи	1. Учи за оценки!
2. Учи самостоятелно	2. Учи под надзор „правилните” неща!
3. Анализирай и прави изводи	3. Не мисли, а повтаряй!
4. Изграждане на семейни ценности	4. Натрапване на нечии ценности
5. Придобиване на пазарни умения	5. Производство на безработни
6. Изграждане на силен характер	6. Дезориентирани младежи
7. Хора със собствено мнение	7. Хора, които цитират чужди мисли

Ако наистина искаме да отгледаме едно разумно, будно и добродетелно същество, няма съществена разлика дали то учи по една и съща притъпяваща съзнанието програма вкъщи или навън. Смисълът е единствено в това цялото обучение да бъде организирано около принципите на правилното развитие, които са диаметрално противоположни с това, което се прилага днес в училищата. Ако пък искаме да създадем поредният роб на системата, можем свободно да следваме препоръките на робовладелците.

Не зная защо се смята, че дете, което има вкоренена вяра в себе си и съзнание за тясно обкръжение от хора, които го обичат, дори когато се държи зле, не е толкова добре подготвено за живота, колкото дете, прекарало оформящите го години предимно в компанията на чужди хора, които се грижат за него по задължение. Единствената пречка пред обучаваните вкъщи деца е фактът, че управляващите още не са предвидили някаква форма за сертифициране на този вид обучение, и това според мен е напълно умишлено, за да не се оставя алтернатива за родителите, които още се водят от страх и предразсъдъци. Все повече нови проучвания показват, че домашното обучение не само е ефективна форма на образование, но дори дава по-добри резултати от неговата училищна форма и превръща децата

в пълноценни членове на нашето общество.

Щайнер е говорил много по въпроса как трябва да бъде изградена образователната система, и дава ясно да се разбере, че единственият път към разумни реформи е учителите и родителите да се разберат какво от програмата на държавните училища е приемливо и какво не е. А след това постепенно и тотално да обособят образованието като независима от всякакви министерства сфера. Среден път няма и Щайнер убедено твърди, че никакви компромиси не трябва да се правят с отделянето на образованието от държавата и бизнеса, ако искаме реална промяна.

Ето няколко примера за важни промени, които биха могли цялостно да преобразят душепогубващото държавно образование:

• Да се отделя повече време за музикално обучение, както и на изкуства, развиващи въображението. Това може да стане за сметка на предмети, изискващи механично заучаване на цифри, дати и факти.

• Спортовете в училищата да се заменят с паневритмия. Вместо децата да се учат на конкуренция и спортна злоба, всичко необходимо за тяхното физическо развитие може да бъде постигнато чрез свещените упражнения, дадени от Учителя. В душевен план пък ползите са още по-големи.

• От първи клас децата вместо предприемачество и други глупости да изучават науката за храненето и за правилното дишане. Това са семена, които (ако бъдат посадени навреме) могат да преобразят цели животи.

• Успоредно с това да се въведе забрана за продажба на всякакви отрови в училищата и в радиус от поне 100 метра около тях. Това включва всичко, съдържащо ГМО, добавки, оцветители и т.н., а също алкохол и цигари.

• Към всяко училище да има поне една малка градинка, в която децата да се учат на работа сред Природата, която облагородява човешкия характер.

• Част от класните занимания да се провеждат също сред Природата, да се организират екскурзии в планината.

• Да се провеждат колективни акции за посаждане на дръвчета, почистване на околната среда и т.н.

• Да се изучава Библията с компетентни учители, които няма да учат децата, че като се върне Христос хората ще излязат от гробовете като зомбита.

Но тъй като няма признаци това да се случи в държавната корумпирана система, най-добре поне будните родители да се погрижат по най-разумен начин за децата, които Бог им е поверил.

Ако през идните години някъде все пак успее да изникне устойчива общност сред природата с достатъчно будни хора в нея, би могло да започне и пълноценно прилагане на методите, които ще бъдат описани в тази глава.

47.2. Пренатално възпитание и ролята на майката

Учителя:

„Възпитанието на детето е в ръцете на майката. Каквото вложи майката в детето още през бременността, това е важното. После, след като се роди, детето по-трудно се възпитава. Затова казвам: «Майките ще оправят света.»

Майката във време на бременност може да вдъхне на детето разумност, интелигентност, да даде подтик на неговите чувства, да усили волята му. След раждането, вътрешната връзка между детето и майката продължава, макар и по друг начин. Дете, което майка му не го е носила на ръце и не го е кърмила, губи нещо изключително ценно. Има връзка между етерните двойници на майката и детето. Затова детето не трябва да живее далеч от майка си до 14 годишната си възраст. Прегръщането на бебето, особено от майката, е важно за неговото физическо и психическо здраве." (из „Изворът на доброто")

„Който мисли, че светът може да се спаси извън майката, се заблуждава. Всички учители трябва да се наредят около майката...

Жената още от малка трябва да живее чист и възвишен живот...

Чрез храната си майката определя бъдещето на детето. През време на бременността си жената трябва да бъде поставена при най-благоприятни условия - тя трябва да се храни правилно, с чиста храна, при добро хармонично разположение на духа; никога да не вечеря късно преди лягане. Трябва да диша дълбоко, да мисли и да чувства право. Понеже в това състояние жената е силно чувствителна и възприемчива, със силно въображение, трябва да си създава гледки, занятия и удоволствия най-възвишени. Трябва да прави сутринни разходки, да наблюдава красиви картини в природата, да се разхожда в градини, дето цъфтят красиви, благоуханни цветя, дето растат хубави плодни дървета, дето животът расте и се развива.

Чистотата, както физическа, тъй и духовна, е необходимо условие за бременната жена. Къде ще намери тя по-голяма чистота от тая в природата? За тая цел тя трябва да посещава чисти извори и реки, водите на които да служат като огледало на нейния живот. Тихите приятни нощи с небе, осеяно с безброй трептящи звездици, също представят незаменими картини за жената - бъдеща майка. Тя трябва да възпитава детето си, докато е още в утробата й. Там детето има всички условия за възприемане, а след раждането то има вече условия за обработване на възприетото.

Ето защо и умственият живот на жената не трябва да се пренебрегва. Най-красивата и изящна литература трябва да бъде нейната умствена храна, животът на мъдреците, на великите хора, трябва да бъде двигател на нейната мисъл. Красива и възвишена поезия, хубава музика и песни трябва да нарушават от време на време тишината на нейния живот. Спокойствието, тишината са нужни за жената-майка.

На бременната жена трябва да свирят най-хубавите парчета, за да се роди едно гениално дете. Гърците са заобикаляли жените с красиви образи, когато са били бременни...

Когато майката е бременна, не трябва да е гневна. Една майка, която зачене и почне да се нервира и злослови, могат да ѝ се предскажат последствията и да се опишат напълно характера и съдбата на младенеца - какво ще стане в бъдеще с него. Майката, която се нервира, не бива да мисли, че детето, което ще роди, ще бъде светия - да я гледа на старини. То един ден ще си отмъсти и ще ѝ рече: По-добре да не

си ме раждала. Ония хора, които проповядват въздържание трябва да знаят, кога се е зародило пиянството. Пиянството на този момък се е зародило още в утробата на неговата майка. Много престъпления, убийства, пиянства и ред подобни неща се заражда в утробата на майката. Следователно, трябва да се създадат благоприятни условия за майката по време на нейната бременност. Когато майката зачене, тя трябва да бъде жрица. Също така и бащата. И не само те, но също така и сестрите и обществото трябва да бъдат жреци на чистотата и възвишения живот...

Докато майката е още бременна, докато детето е още в утробата ѝ, тя може да създаде до известна степен онова, което иска. От нея зависи да създаде добри или лоши синове на обществото. Ако майката е заченала и не гради с космична обич, не може да създаде онова, що желае. Ако в периода на бременност посещава балове и прекарва времето си в леки удоволствия, тя не може да създаде висши типове...

Ако една жена е бременна и в това си положение има най-тежки изживявания, например у нея се заражда желание да отмъсти, да открадне, да убие, то детето, което ще се роди, ще бъде един престъпник. Така говорят научните данни. Тъй че спасението на човечеството седи в съзнателното отказване на жената да ражда престъпници...

В бъдеще майката трябва да говори на децата си още в утробата да работят за доброто, за любовта, за мира. Пчелите хранят някои личинки с най-хубави храни и те стават царица. Също така, когато човек иска да отгледа една гениална идея, трябва да я храни с най-хубави храни - с най-хубави мисли и чувства, с любов и пр. И майката трябва да храни детето в утробата си с най-хубави мисли и чувства...

Ако всички майки говорят на децата си, докато са още в утробата им, че не искат да вършат насилие, тия деца, които се родят, ще носят идеите на своите майки. Те ще станат проводници на новите мисли, ще работят за оправянето на света... Колко майки са отравяли своите деца с лошото си мляко! През този период майката трябва да има най-добро разположение - да не се гневи. И най-малкото нейно неразположение през този период се отразява върху детето...

Никой не може да замести нежността на майката. Децата, които живеят в пансиони, не могат да намерят в околната среда нежността на майката и затова стават по-груби. Семейството е важен институт. Всички други институти него трябва да имат за модел. Всички възпитателни институти трябва да бъдат подчинени на семейството. То е Божествен институт...

Майката е изворът и туй, което извира в нея, то се влива в детето. Божественото, което е в нея, тя му го предава. Обмяната между майката и детето не е само външна, но и вътрешна. Майката играе голяма роля не само в материалния свят, но и в света на мислите и чувствата. Тя не само създава формата, но влага в нея съдържание и смисъл. Става едно преливане между душата на майката и душата на детето...

В живота си съм срещал само няколко жени - някои в България и някои в чужбина. Истинската жена се отличава с нежността си; нито една груба дума не може да излезе от нейната уста. Всяка жена, която

може да проявява грубост, не е още въплъщение на истинската жена - тя се е отклонила. А туй, което отличава истинският мъж - то е благородството... Светът ще се поправи, само като се поправи семейството. Хората трябва да имат ясна представа за това. Бащата и майката трябва да са свършили най-главната образователна работа и после идат вече училището и обществото. Последните градят върху това, което е изработено вече в семейството...

Младежи, родени от добри майки, представляват бъдещето на човечеството. Те са надеждата на човечеството... Жената ще внесе любовта в семейството и в света." („Учителя за образованието", Б. Боев)

Г. Лихтенберг: *„Да просвещаваш майката означава да възпитаваш детето още в утробата ѝ."*

47.3. Педагогически съвети от Учителя

„Майките учат децата си да се молят на Господа. Не е лошо това, но те трябва да учат децата си да изпълняват Божията Воля, а не само да се молят." („На фокус", ИБ, 15.11.1944)

„Наблюдавайте как Природата започва своето възпитание. Най-напред с децата не употребявайте отвлечени принципи, а си служете с живите форми. Например, като дадете на едно дете резен диня, круша или ябълка, накарайте го да преброи колко семки има в този резен, в ябълката или крушата, да опише какви са семките им и т.н. Пък и вие, възрастните, знаете ли колко семки имат тези плодове? А е много важно да знаете колко семки има във всеки плод и какви са те. Така ще научите един велик закон.

Освен това заставяйте малките деца да се заинтересуват и занимават с цветя, които те обичат: да наблюдават колко листенца има венчето на цвета, колко тичинки и как са сложени те в цвета. След това нека детето се заинтересува от формата на цвета и да се опита да нарисува този цвят в най-прост вид. Когато детето нарисува цвета, то вече се самовъзпитава. След това вие започнете да разказвате на детето защо цветът е хубав, защо крушата е сладка и т.н. По този начин ще видите какви хубави чувства се събуждат у децата.

При възпитанието на децата ще им обръщате внимание върху това, да не преследват и измъчват птичките, да не късат главите и крилцата на мухите, като им обясните, че и те, както и ние, усещат болка. Когато разберат, че и птичките, и насекомите страдат, децата ще кажат: „Добре, в бъдеще няма да им причиняваме болка." По този начин ги възпитавайте, а не им говорете, че това е грях и онова е грях, защото те нямат опитността от греха – само старият човек има опитност от греха. Казвайте на децата, че цветята се радват и че им е приятно, когато ги поливат с вода. Може да направите опит пред тях, за да им покажете, че те действително се радват. Имате една саксия с цвете, което не сте поливали два-три дни. Вземете детето си

за ръка, кажете му: „Ела, мама, да видиш как ще се зарадва това цвете, като го полеем." Поливате го и цветето започва да смуче жадно вода; пръстта и коренчетата се напояват добре, а цветчето се развеселява и радва. Ето мерилото, с което може сигурно да се въздейства на децата.

Освен това привикнете малките деца да ядат умерено, като им покажете лошите последствия от лакомията. А какво правят децата? Ядат кисели ябълки, ядат недозрели и немити сливи, докато ги заболи корем. Разкажете на децата, че като ядат немити плодове, заедно с това поглъщат и изверженията на мухите, от което се и разболяват. Следователно, преди да се ядат плодове, трябва те да се измиват в чиста, топла вода и така чисти и хубави да се дават на детето. Децата обичат чистотата, нека те се привикнат да не бързат да изядат плода, а като им се даде, първо да го измият с малко топла вода, да го поразгледат и най-после да го изядат. Наблюдавайте какво влияние оказват разните сокове на плодовете върху децата.

Когато децата са нервни, непослушни, това произлиза от факта, че у тях има набрани нечисти вещества; за да се освободят от тези нечисти материи, направете им през лятото 30-40 бани. Такава нечиста материя, такива тръни има ли у децата, никакъв морал не можете да им проповядвате.

Друго, което трябва да спазвате, е да не давате на децата да ядат често. А майките, мине не мине половин-един час: „Хайде, мама, едно коматче!" – тъпчат децата си, а това ги разваля. Най-добре е детето да яде на всеки четири часа. Едно седемгодишно дете, като яде четири пъти на ден, достатъчно му е. Ако го храните по-често, ще му създадете лоши навици. Към децата трябва да се отнасяте много искрено. Те са много чувствителни, чувството на справедливост у тях е твърде силно развито; те разбират кога им се говори Истината и са много доверчиви. Разберат ли, че не им говорите Истината, свършва се с вашата педагогика. Затова с децата човек трябва да бъде искрен. Когато децата разберат, че майката, бащата, учителите говорят Истината и в тях няма никакви задни цели, те им вярват напълно.

При възпитанието на децата окултната наука препоръчва още и следните методи: когато детето ви е непослушно или раздразнено, прекарайте десет пъти ръката си върху лявата страна на главата му и ще видите как то ще се успокои. Ако прекарате ръката си върху дясната страна на главата му, то започва да се сърди още повече, това му действа раздразнително. Понеже лявата част на мозъка работи, гледайте да приложите всичката положителна енергия там...

Друг метод, който препоръчва окултната наука при възпитанието на децата, е свързан с влиянието на светлината. В бъдеще ще се създадат стаи с такива геометрично правилни форми, че светлината да се отразява в очите на децата правилно и хармонично. Ако майката иска да възпита детето си добре, тя трябва да има най-добро разположение на лицето си, защото нейното лице хвърля сенки в очите на детето ѝ. И забележете, детето винаги гледа какво е лицето на майката. Тя чрез изражението на своето лице може така да повлияе на детето, че да произведе върху него положителен или отрицателен ефект.

Ако майката сама се колебае върху това, което иска да приложи, не се решава, то нека тя отложи своя замисъл, докато се убеди, че методът ѝ е верен. Нека тя не прибързва в действията си, може да изминат един-два часа, а може и един-два дни. Не бързайте, оставете Природата да работи; постъпвате ли съобразно с нея, ще имате десет пъти по-добри резултати, отколкото резултатите на вашите прибързани действия.

Майките трябва да се съобразяват с вкуса на децата си, например какви дрешки те обичат да носят, защото всяко дете си има свой индивидуален вкус за обличане. Ако изопачавате този вътрешен вкус на детето, вие го развращавате. Не изопачавайте вкуса на детето, а го оставете да се развива естествено. Новото учение препоръчва, ако имате момченце, да не го оставяте да дружи само с момченца, а да дружи и с момиченца – това действа отлично. Дружбата на добри момченца с момиченца е много добро възпитателно средство. Започнете ли да ги отделяте от най-ранната им възраст, вие ги развращавате, внасяте между тях чувства, каквито имат и възрастните.

Извеждайте децата на разходка, когато цветята цъфтят, когато плодовете завързват и зреят, запознавайте ги основно с общите принципи на тези процеси. Като ги извеждате из Природата, разкажете им някоя приказка или анекдот със сюжет, почерпан от самата Природа; например, нещо върху това, защо цветът на черешата и на вишнята е бял, а на прасковата – розов, като с това спрете вниманието им върху тях. Приказките действат отлично.

Друго условие, важно при възпитанието, е да запознавате децата с пеенето и рисуването. Аз харесвам това, че в училище децата се учат да пеят и рисуват.

– Кое е по-добре: да нарисуват някой плод или да предадат чрез рисунка съдържанието на някоя приказка?

– Всичко е добре, но да се изхожда от Живата Природа, от нея да се черпят материалите. След като детето мине този първи стадий, карайте го да прави комбинации. Например дайте му една ябълка, накарайте го първо да я нарисува, а след това да ѝ направи едно малко описание, да опише формата ѝ, цвета ѝ и т.н. Това описание ще бъде детинско, но главното, което се цели, е да се създаде една малка мисъл у детето. Добре е да запознавате децата с изворите, реките, затова ги извеждайте при някоя бистра река или извор, разказвайте им за тях и за ползата, която ни принасят.

Всеки от вас може сам, чрез наблюдения и опити, още повече да разработи тези методи и да ги направи полезни за децата. Често виждате, че вашите деца отчупват клончета от дърветата, късат цветя, които после раздробяват и изхвърлят като непотребни. Обръщайте им внимание върху това, да не ги късат, като им казвате, че и дърветата, и цветята усещат болка...

Ние ще започнем от Живата Природа и в хубавите плодове, в хубавите цветя, в чистите извори, които бликат, ще виждаме разположението на Бога. Така например през тази година очакваха много плод от лозето, но нямаше. Казват, че то изгоряло, маносано било и т.н., но ние знаем защо стана това. Лозето в България е емблема на българина. Сега се

взимат мерки да ни гонят, но затова лозята започнаха да съхнат; ако не спрат гоненията, ще започнат да съхнат и ябълките, а ако и след това не се вразумят, ще се явят главни по житото. Престанат ли гоненията, веднага ще започне подобрението по лозята. Всичкото плодородие на Земята Господ дава за Своите добри деца. Едно добро дете храни девет лоши в една къща. Бащата казва: „Ако не е това добро дете вкъщи, аз бих напуснал дома си, но заради него, хайде, и другите ще храня." Тъй че за едно добро дете в къщата Господ дава благословението Си на другите. Господ казва, че държи добрите Си деца написани на дланта Си, за да може винаги да ги вижда и да мисли за тях.

– Може ли децата от 14-годишна възраст нататък да бъдат учители на родителите си, например с даване на правилни съвети? Трябва ли родителите им да ги слушат и да взимат съветите им под внимание?

– Ако детето говори Истината, майката трябва да приеме тази Истина, но трябва да се пази от детето да не разбере то, защото у него може да се събуди гордост.

– Полезни ли са наградите и наказанията при възпитанието?

– Може да се прилагат, но да не се злоупотребява с тях.

– Какво влияние оказват играчките върху възпитанието на децата?

– Благотворно, само че те трябва да бъдат естествени. Колелата, с които си играят децата, не са направени според окултните закони. Някои от тях дават много лош резултат.

– С какви играчки да си служат децата?

– С орехи, лешници, шикалки, топки, пъстри камъчета и други. Ако децата живеят край морето, нека си събират разни морски мидички, охлювчета и с тях да си играят...

– Добре ли е децата да си правят сами куклички?

– Да, добре е да си правят куклички, къщички, фурнички, защото тук взима участие тяхното въображение.

– От гледището на окултната наука добре ли е да се откъсват децата от майчиното си влияние и да се поставят в разни детски ясли, пансиони и други заведения, които да се грижат за тяхното възпитание?

– Преди детето да е навършило 10-15 години не е добре да се отделя от влиянието на майка си. Било за момче или момиче, необходимо е един период от петнадесет години да прекара при майка си.

– Бащата оказва ли влияние върху детето?

– Да.

– Там, където няма майка, може ли бащата да заеме мястото ѝ? Ако няма и баща, може ли роднините да заемат мястото на родителите?

– И бащата, и роднините, и който и да е близък могат да заместят майката, защото майката никога не умира.

– Значи тези деца не чувстват, че нямат майка?

– Да.

Друго нещо, на което майките трябва да обърнат внимание при отглеждането на децата си, е да не ги поставят в дълбоки люлки. Дълбоките люлки са вредни за децата. Забележете в какви гнезда птичките турят своите малки. Гнездата им отговарят най-много на Истината. Те не са много дълбоки. Птичките правят гнездата си

върху клончетата на дърветата, където сам вятърът ги люлее, и то по-добре, отколкото майките люлеят своите деца. Тъй че люлките на птиченцата са много по-хубави от тези на децата.

– Изобщо, трябва ли да съществува люлката, защото в педагогиката по този въпрос има спор?

– В семействата има два вида люлки: на въжета и в корита. В първите става голямо зашеметяване на детето. Най-добри люлки са тези, които се приближават до естествените. Някои майки са против люлеенето. Не е хубаво много люлеене. Изобщо, не използвайте люлките като средство за приспиване. Някой път майката туря детето си в люлката и, спи му се или не, тя го люлее и усилва люлеенето, докато детето се зашемети и заспи.

При сегашните условия е мъчно да се прилагат новите методи на възпитание. Да се прилагат нови методи при сегашното възпитание е все едно да се кърпи стара дреха с нова кръпка – дупката става още по-голяма. Ако прилагате новите методи, трябва да ги прилагате изцяло, а не само палеативно, иначе ще се получат по-големи дупки...

Новото учение трябва да започне с опити. Срещнете някой беден – не му казвайте, че Господ е добър и ще му даде, а го повикайте у дома си, нахранете го, дайте му нещо да си занесе и тогава кажете: „Добър е Господ!" Той ще ви отговори: „Действително, добър е Господ! Нахраниха ме, облякоха ме." Живият пример е важен.

– Как да се постъпва, когато ти, като учител, говориш на учениците против яденето на месо, а майка им не е съгласна с това и ги кара да ядат месо?

– Ще действате постепенно, ще ги възпитавате морално. Ще разказвате на децата за нещастните агънца, които остават сами, след като заколят майка им. За да почувстват децата по-живо положението на агънцата, ще им дадете за пример нещастието, което сполетява децата, когато загубят майка си. Като разберат положението на сирачетата, децата ще разберат положението на агънцата, на които майка им е заклана...

– Някои казват, че и в Библията се говори, че може да се ядат агънца и да се употребява месо.

– Да, казва се, че на апостол Петър спуснали от небето една кърпа, пълна с всякакви животни. Това обаче е в преносен смисъл, то означава, че трябва да се промени животът на някого от лош на добър или от обикновен на Божествен.

– Бива ли да се допускат телесните наказания в училищата? Как да постъпи учителя, когато е поставен пред дилемата да запази авторитета си или да накаже ученика?

– Новото учение не допуска по принцип никакви телесни наказания... Ако вашето дете или вашият ученик е непослушен, оставете някой друг да употреби пръчицата, а не вие. Ако детето не ви е послушало, като излезе навън да играе с другите, няма да мине и половин час, и децата ще го набият и то ще дойде да ви се оплаче, а вие тогава ще кажете: „Видя ли, майка, ако тази сутрин ме беше послушало, нямаше да ти се случи това нещо."

– Каква да бъде храната на малките деца?

– В най-ранната възраст на децата Природата им препоръчва майчиното мляко, а после – това на добитъка. Добре е да се дава на децата житен сок, той е хранителен. Вие, майките, имате опитност върху храненето на децата; сега ви остава да проверявате всичко, което знаете, и въз основа на тази опитност да прилагате нещо ново. В храната трябва да има известно разнообразие." (из „Учителят за образованието", Боян Боев)

47.4. Педагогически съвети от Рудолф Щайнер

„Има две вълшебни думи, които разкриват, как детето встъпва в контакт с обкръжението си. Те са подражание и пример. Гръцкият философ Аристотел е нарекъл човека най-подражателното животно. За никоя друга възраст тази сентенция не важи толкова много, колкото за детската до смяната на зъбите...

Не морални формули, нито разумни поучения въздействат на детето в това отношение, а само онова, което възрастните в неговото обкръжение вършат пред очите му. Както окото възприема цветовете, така и детето възприема жизнените прояви на своето обкръжение. Всеки жест, всяко движение на бащата, на майката биват съизживяни по съответен начин от целия вътрешен организъм на детето...

Ако преди седмата година детето вижда само безразсъдни постъпки, мозъкът му придобива форми, чрез които по-късно то ще бъде предразположено към неразумни действия...

Както до седмата година трябва да се даде физически образец, на който детето да подражава, така в обкръжението на подрастващия човек, между смяната на зъбите и половата зрялост, трябва да се осигури всичко това, към чийто смисъл и стойност той да се насочи...

Както за първите години от детството подражание и образец бяха вълшебните думи за възпитанието, така сега те са следване и авторитет. Естественият, непринуден авторитет трябва да представлява непосредствения духовен пример, чрез който младия човек да развие съвест, навици, желания, който да даде правилна насока на темперамента, изобщо да достигне всичко необходимо за правилната ориентация в света...

С половата зрелост настъпва времето, когато човек узрява за способността да анализира научените от по-рано неща. Нищо по-лошо не може да се случи на човек от прекалено рано събудената му аналитична способност. Можем да съдим за нещата, едва след като сме натрупали материал за анализ. Ако предварително си изградим самостоятелна оценка, тя ще се окаже лишена от своите здрави основи...

Младият човек трябва да притежава усета, че първо трябва да учи, а едва после да си изгражда мнение за нещата...

Преподавателските и възпитателни методи трябва да се формират по такъв начин, че у детето да се развие не само студения разум, но и топлината на сърцето... Истинската педагогика може да възникне

само според троичното устройство на човека като същество, изградено от тяло, душа и Дух. Защото сетивното наблюдение и експеримента стигат само до телесната част на човека; с други думи – интелектуализмът обхваща само човешкото физическо тяло...

Цялото обучение, по своята същност, следва да се опира на примери и да бъде произведение на изкуството, а не теоретична абстракция...

Правилните възгледи на възпитателя са най-същественото в цялата педагогическа дейност...

Защото при детето играта е най-сериозното откровение на вътрешния порив към действие. Израз на голямо лекомислие е да се каже, че детето трябва „да учи играейки". Такъв педагог би възпитал само хора, за които животът е повече или по-малко една игра...

Но идеалът на възпитателската и преподавателска практика е да се пробуди у детето усета, че то учи със същата сериозност, с която и играе, доколкото играта в детската възраст е единственото душевно съдържание на живота.... Същественото обаче е, че пристъпвайки училищния праг, независимо от усвоените чрез подражание черти на околния свят, детето все пак се поддава на промени...

Както до смяната на зъбите детето най-вече подражава и е непосредствено отдадено на своето обкръжение, така и по времето между смяната на зъбите и половата зрялост, то се подчинява на авторитета, на това, което възпитателят казва. Никой в по-късния си живот не може да дорасне до правилното прилагане на своята нравствена свобода, ако преди това, във втория жизнен период, е бил лишен от възможността да изпита преклонение пред авторитета на своя възпитател. И ако това е валидно поначало за възпитанието и преподаването, то е изключително важно и за моралното развитие в частност. В лицето на уважавания възпитател, детето вижда и усеща, кое е „добро" и „зло". Той е представителят на мировия ред. Израстващото дете трябва да опознае света най-напред чрез възрастния." (Събр. съч. 34)

„Ако до момента на раждането, животът на майката е в съответствие с моралните и логически закони, тогава резултатите от това самовъзпитание по най-естествен начин ще преминат у детето...

И така, от раждането до смяната на зъбите, детето живее с неясното предчувствие, че светът е морален. През втория възрастов период, от смяната на зъбите до половата зрялост, детето е убедено, че светът е красив. И едва след настъпване на половата зрялост, юношата стига до убеждението, че светът е истинен. Едва тогава обучението може да приеме „научен" характер...

Израстващото дете носи миналото от висшите светове и го сваля в условията на физическия свят; после, след смяната на зъбите, то влиза в настоящето; а след половата зрялост, човешкото същество навлиза в онази възраст, когато ще изживее импулсите на бъдещето. Ето как миналото, настоящето и бъдещето се вплитат в живота на израстващия човек... Не може да бъде добър преподавател този, който не полага постоянни усилия, за да поддържа полета на своята фантазия там, където с нейна помощ учебните предмети да добиват все нови

и нови форми... Фантазията трябва да бъде непрекъснато обновявана, в противен случай нейните творения губят всякаква стойност.

Всичко това обаче хвърля ясна светлина върху начина, по който учителят трябва да изгражда своята личност. Нито за миг в своя живот не трябва да си позволява отпускане или досада. Има две несъвместими понятия в живота: учителското призвание и педантизма...

Вие добре разбирате, че съществува един вътрешен морал на преподаването, един вътрешен императив на преподавателя. Един истински категоричен императив за учителя! Този категоричен императив е следният: Поддържай своята фантазия жива! И ако усетиш, че дори за миг ставаш педант, замисли се върху следното: За другите хора педантизмът е само една негативна черта, обаче за мен той е нещо неморално... Естествено, в живота съвсем не е лесно да се постигне това съвършенство, но така или иначе, идеалът трябва да бъде посочен...

Необходимостта от фантазията, усета към истината, чувството за отговорност – ето трите основни сили, които представляват същинския нерв на педагогиката.“ (Събр. съч. 293)

47.5. Валдорфската педагогика

„Идеално място за подобно училище би била малка биодинамична ферма с класни стаи за уроци и собствена кухня. Разбира се, идеалното място не означава единствено възможното. Градската среда също може да даде добри възможности за Валдорфско училище, ако се вземе най-доброто от нейната специфика.” (из сп. „Антропософски вести”, бр. 48)

Валдорфската педагогика е цялостна педагогическа система, основана на духовните познания на Рудолф Щайнер за правилното развитие на детето. Той създава първото в света училище с възпитание във валдорфска педагогика през 1919 г в Щутгарт, Германия, а в наши дни вече съществуват над 3500 подобни градини, училища и институти в над 90 държави.

Преди един век много мислещи хора са виждали недостатъците на старите методи при разрешаването на съвременните социални и културни проблеми. Тогава индустриалецът Емил Молт предлага на Щайнер да създаде нова форма на училище за децата на работниците в цигарената фабрика „Валдорф-Астория” в Щутгарт. Основателят на Антропософията прекрасно е осъзнавал колко важно е да бъде внесен нов импулс в образователната система, който да противодейства на съвременния опорочен модел (който за последния век се е влошил още повече), и затова с готовност приема да използва възможността да покаже как програмата и методите на преподаване могат да спомагат за най-добро развиване на ясна мисъл, будни чувства и силна воля. Така се ражда първото Валдорфско училище.

Обучението по тази система включва в себе си практически, артистични и интелектуални умения, които естествено се хармонизират в ежедневието. Важен аспект в обучението е въображението, развитието на мисленето, усещането за изкуството и развитието на цялата палитра от човешкия

потенциал на всеки един. Целта е да бъдат възпитани свободолюбиви и волеви хора, които да са морално ангажирани към себе си и обществото и преследващи собствената си съдба. За да се справят с трудностите и темпото в ежедневието на съвременния човек, малките деца биват учени на гъвкавост, динамика, самосъзнание и ясна представа за това, че човек се учи цял живот.

Според Щайнер е необходимо пробуждането на творческо начало у всяко дете и е изключително погрешно да се набляга на науката и на интелектуалното развитие от ранна възраст. Неговите методи поставят естетиката в основата на обучението и възпитанието, тъй като детето започва да чувства, далече преди да започне да мисли съзнателно.

Към детето се подхожда холистично - то е цялостно същество и е нужно да се развиват всички негови дадености: тялото, душата и духът, и като през всяка отделна възраст природата развива определен аспект от всяко дете, и с това трябва да бъде съобразена цялата образователна програма. Тя трябва да се стреми да предотврати убиването на творческите способности чрез ранно интелектуализиране, което отнема жизнените сили и ни превръща в студени, закоравели хора, неспособни на милосърдие, съчувствие, състрадание, саможертва.

При валдорфското обучение се набляга на развиване на морала, заложен във всяко човешко същество. Това помага на децата да намерят смисъл в живота. Защото човек, който не е разбрал смисъла на живота, е невъзможно съзнателно да изпълнява Божията Воля, нито да познае Христос.

Фокусът на валдорфската педагогика не е да създаде определени способности у децата, а да пробуди тези, които като зародиш са вложени в тях.

На физически план обучението обръща особено внимание на способността човек да може да съхрани и подсили ценните си качества, младежката енергия и виталността, дори в по-напреднала възраст. Неизменна част от това развитие е и укрепването на волята.

В душевен план, чрез обучителната програма се насърчава т.нар. *„емоционална интелигентност”* - чрез емоционални и познавателни занятия учениците усвояват способността да изразяват себе си чрез рисуване, театър, музика, занаяти, движение, писане и говорене. Валдорфската педагогика насърчава самоуважението, като признава, че едно дете притежава далеч повече заложби, отколкото може да демонстрира на даден изпит. Именно чрез развиването на самоуважението в едно дете, то става по-подготвено за най-важните изпити – тези, които ще се появят в живота след училище. В допълнение към физическата виталност и емоционалното здраве, младите хора се нуждаят още от креативно мислене, за да могат ефективно да разрешават възникналите проблеми от най-различно естество. В противен случай те стават роботи, които изпълняват заучени действия като по команда.

Самостоятелното мислене, придружено със съобразителност и въображение, помага за справянето с предизвикателствата, които ни поднася животът. За тази цел валдорфската педагогика развива качествата упоритост, овладяване на импулсивността, гъвкаво мислене, събиране на информация с всичките сетива, слушане с разбиране и емпатия.

Задачата на валдорфската педагогика е обвързването на физическото с

емоционалното, духовното и образователно развитие. Учениците във валдорфските училища минават по 12-годишна програма, като не се допуска повтаряне на учебната година. Учебната програма е организирана спрямо духовните заложби и способности на децата, свързани са с практическо обучение, с емоционалното им обвързване с дисциплините, съучениците и учителите им и възпитава във всеки учтивост и отзивчивост. Така те се подготвят за успешната си реализация в живота. Обединението на деца с различни способности и заложби в една общност (клас) ги подготвя за реалния живот много по-добре, отколкото обучението чрез оценки на ученици със сходни интереси, вкарани в калъпа на еднаквостта.

Валдофското училище предлага съвместно обучение на момичета и момчета, 2 чужди езика и курс по изкуства от първата година. Поощрява се взаимопомощта, като по-надарените ученици помагат на по-бавно обучаващите се.

Учителите се стараят да направят часа по-интересен и завладяващ и да развият способностите на учениците сами да достигнат до същността на материята, а не да им предлагат готови формули за разрешаване на всеки проблем. Освен това взаимното разрешаване на проблеми от различно естество от хора с различни интелектуални и емоционални заложби е една добра подготовка за бъдещия професионален живот.

До четвъртата учебна година не се въвежда компютърно обучение, за да не се ограничават комуникативното и социално развитие на децата.

Със завършването си, учениците получават официален документ за завършено средно образование, като в него детайлно са описани както успехът в цифрово изражение, така и усилията, които е положил всеки с конкретните постижения и развитите способности по всяка една дисциплина от всеки учител. От около 10 години това движение се развива и в България, като учителите, преподаващи във Валдорфските училища преминават специален обучителен курс.

47.6. Педагогика по метода на Монтесори

Мария Монтесори:

„Ние открихме, че образованието не е нещо, което прави учителя, а това е природен процес, който се развива спонтанно в човешкото същество. Не се придобива чрез слушане на думи, а посредством преживяванията на детето в неговата среда. Задачата на учителя е не да говори, а да подготви и приготви поредица от мотивиращи детето дейности свързани с културата, в специална вреда, създадена за децата."

„Никога не помагайте на дете със задача, за която то чувства, че може да успее."

Мария Монтесори е родена през 1870 г. в Италия. На 26 години тя става първата жена-лекар в страната си. Три пъти е била номинирана за Нобелова награда. През 1904 година създава основите на собствена педагогика, а след 3 години открива първият *„Дом на детето"*. Постепенно започва да

развива своето учение и популяризира своята методика. Тя започва бързо да печели последователи, спонсори и привърженици от цял свят. Монтесори създава училища в Европа и по света, участва в много конгреси, пише книги и статии. Тя смята, че всяко дете по природа е умно и талантливо. Задачата на възрастните е просто да помогнат на детето да разкрие своя потенциал, да го научат самостоятелно да изучава света. Затова е много важно да се създаде среда, в която детето може и иска да прояви своите индивидуални способности, да се развива и обучава в собствен ритъм.

Нейната педагогическа система се състои от три части - дете, обкръжаваща среда и педагог. Но главното във философията на Монтесори е детето. В специалната обкръжаваща среда то усъвършенства своето физическо състояние, формира моторни и сензорни навици, съответстващи на възрастта му, придобива навици на базата на собствения опит.

Педагогът само наблюдава детето и създава среда, в която детето да може да се развива. Основната идея на метода на Мария Монтесори е в стимулирането на детето към саморазвитие. Този резултат се постига с помощта на специално подготвената среда от педагога, изхождайки от потребностите на детето. Тази среда съдържа всички необходими материали от следните области на развитие. Възпитанието се осъществява без опити за манипулация на поведението чрез награди или наказания.

В учебните стаи не се поставят ограничения за изпълнението на писмените и други задачи, децата са свободни да се движат из помещението. Няма учебници във формата, в която ги познаваме. Учи се директно от природата, околната среда и от другите деца (по-рядко от самия учител). Учебните групи са малки, понякога дори от единични деца.

Учебната програма е гъвкава и концентрирана върху математика, езици, изкуство, науки и подпомагане на детето да открива само, чрез проучване и изследване. Науките не се изучават изолирано една от друга. Ученикът има възможност да избира сам последователността и нивото им на изучаване. Тук основното взаимодействие е дете – „материали", а не учител – деца.

Има един задължителен тричасов работен период всеки ден, в който детето работи само и никой не прекъсва неговата концентрация. Първоначално учителя показва на детето как точно се използва даден комплект от материали, който то само си е избрало.

След това детето може да го вземе, да го постави на постелка и да го използва, както му е показано. Когато реши, че е приключило „работата" си с избрания материал, то го връща на мястото му и започва нещо ново. Акцентът в този процес е самообучението.

Играчките и училищните материали трябва да бъдат от най-добро качество (и от естествени материали), за да предизвикват самоуважение, уважение към останалите и грижа спрямо околната среда. Групите в градината обикновено са смесени на възраст от 3 до 6 години.

Това е начин да свикват да живеят в общност, подобна на реалния живот – от различни по възраст и способности хора, с които да се съобразяват, да уважават пространството и правото на всеки един в нея, да споделят средата и ресурсите. Идеята е да се набляга на съдействието, а не на конкуренцията. Големите помагат на малките и така затвърждават придобитите

знания и умения.Материалите, използвани от Монтесори са подбрани в около три области:

• практически умения от реалния живот – сгъване на дрехи, връзване на връзки за обувки, метене и миене и т.н.;

• сензорни умения – боравене с геометрични форми, поставяне на кубчета в правилните отвори и пр.;

• игра с букви и цифри, броене на бобови зърна в дълга верига и др.

За Мария Монтесори е особено важно да се зачита уникалността на всяко едно дете. Затова няма единна програма, по която да се обучават и през която да преминават всички деца, има пакет от програми за съответната възраст и степен на развитие на децата, от които всяко дете може да избира само за себе си. Самата тя казва: „Не следвайте мен, следвайте детето!".

Основен принцип и мото на метода е *„Помогни ми да се справя сам"*, тъй като идеята му е да развие самостоятелност и свобода на избор у децата, така че те да могат да се справят с всякакви социални ситуации.

47.7.Влияние на Паневритмията при децата

Боян Боев пише в „Учителя за образованието":

„Прогимназиалната учителка Н. разказва: „В училището прилагам песните на Учителя, упражнението с гамата, паневритмията и любовта. Става нещо чудно: тези деца стават като ангели, весели, пълни с живот. Просто не могат да си намерят мястото от радост. И стават все по-добри и по-добри! Обикват се един друг. Любовта започва да се проявява между тях и към учителя.

Тогава няма вече нужда да се прилагат педагогически методи за дисциплина, за внимание в училище и пр. Тия методи не внасят нищо в детето. За да има дисциплина, трябва да се внесе нещо в децата, да остане нещо в тях. А това става чрез музиката. Когато не внимават, изпяваме някоя песен и децата почват след това да внимават и учат по-добре. Те, след като са пели няколко песни, чувстват се отпушени. Тогава проявяват най-хубавото, вложено в тях и почват да ме обичат. Инспекторът като дойде, констатира при ревизия, че децата са преобразени и ми каза: „Вие сте преобразили децата." В ревизионния лист ми писа: „Обича децата и те отговарят със същото"...

Тия ритмични упражнения, чиято музика и движения са дадени от Учителя, отговарят на известни закони в природата. Малкото дете, като превръща чутата музика в ритмични движения, то в своето подсъзнание знае, че има един закон за връзката между музиката и движението. Именно тази връзка лежи в основата на паневритмията...

Чрез изследванията на Сент Ив Д'Алвейдър, изложени в неговия „Археометър" и чрез други изследвания е установено, че има връзка между тон, движение, форма, цвят, число и идеи. Именно на това съответствие се основава паневритмията.

Има една песен, дадена от Учителя: „Добър ден." Когато се изпее, тя има дълбоко действие върху човека. Но ако след това се изпълни, придружена с движения, които е дал Учителя специално за нея, ще се види

грамадната разлика. Тая песен, съчетана с движения, като че ли става съвсем друга. Действието ѝ става много по-мощно и по-дълбоко. Нови идеи, нови чувства и подтици изпълват човека тогава. Той се преобразява. На що се дължи тази разлика? Само на това, че при втория случай песента е била придружена с движения.

Съчетанието на музиката с движенията усилва действието. Това действие се усилва още повече, когато се съчетае с нови елементи: идеи, форма и пр. Учителя казва: „Всяка дума, изразена музикално и с движения, внася нещо ново в човешката душа. Когато се съчетае музиката с движения и идеи, това е една велика сила, с дълбоко психофизично действие върху човека."

Във всички гимнастични упражнения трябва да влезе музиката, за да ги облагороди.

Паневритмичните упражнения се изпълняват сутрин, на чист въздух. Самата обстановка, досегът с природата в утринния час, когато тя се събужда, има вече своето обновително и освежително действие върху човека. От друга страна, тия упражнения са тъй разнообразни, че всички органи и мускули взимат участие: краката, ръцете, шията, кръста, гърдите и пр. Тъй че цялото тяло се упражнява и укрепява.

Ритъмът и движенията на паневритмията са взети от космичния ритъм. И затова, когато човек прави тия упражнения, той е в хармония с природата, влиза в интимно общуване с нея и самият той в този момент представя една антена, която приема енергии от цялата природа и те внасят в него живот и обнова. Поради това паневритмията раздвижва цялото психофизично естество на човека. Паневритмията не е обикновена механична гимнастика. Нейната цел е да събуди спящите сили и заложби на човешкото естество.

Паневритмичните движения са външен израз на една идея. Можем да кажем, че те са говор, език чрез движения. Те са мисъл, изразена чрез движения. Това способства тия движения да имат по-силно действие. Ако в движенията не се вложи идея, то те ще бъдат механични, а не коренно обновителни. При паневритмията движенията трябва да бъдат израз на това, което мислим. Ето защо Учителя казва: „Всяко движение трябва да има мисъл и чувство. Правилни движения са тия, които са свързани с известни мисли и чувства."

Движение, в което е вложена една велика идея, прониква в целия организъм и го претворява. То раздвижва и целия душевен строй и го пресъздава съответно идеята. Всяка идея, която е придружена с движения, има силно действие върху човешкото съзнание.

Знае се от физиологията, че в мозъка се намират центрове за движение на крака, ръце и пр. Като движим тия органи, ние привеждаме в активност тия мозъчни центрове, които им съответстват. С това последните привличат повече кръв и енергия и се развиват. А един мозъчен център отговаря и на известни психични сили, например на любов, милосърдие, вяра, надежда, умствени способности, наклонност към музика, математика и пр.

По този начин, чрез тия движения, ако те са правилни, ние можем да работим за събуждането на тия дарби, тия психични сили, които им

съответстват. Паневритмичните движения, понеже при тях е спазен горният закон: за съответствието между тон, движение, идея и пр., като проникват в нервната система, префиняват я и я карат да трепти в хармония с тия възвишени идеи, чийто израз са дадените движения в случая.

От друга страна, тия мозъчни центрове са във връзка с особени органи на тялото. Всеки орган има особено място в мозъка. И щом приведем в активност и разцвет един мозъчен център, то това влияе благотворно и върху съответните телесни органи - те стават по-жизнеспособни, функционират по-правилно.

Ако човек направи фалшиво, неправилно движение, то съответният мозъчен център ще получи неправилно развитие и това ще се отрази отрицателно както върху здравословното състояние на органа, който този център дирижира, така и върху психичните сили и заложби на човека.

Паневритмията може да се употреби и като метод за трансформиране на отрицателните човешки състояния: съмнение, обезнадеждаване, обезверяване, скръб, тревоги и пр. Това трансформиране се извършва лесно, защото чрез паневритмията човек се свързва с великите извори на живота.

Паневритмията помага и за естетичното възпитание на човека. Нейните красиви движения човек изпълнява сутрин сред росни поляни, цъфнали дървета и цветя, в един неръкотворен храм, чийто свод е синьото небе.

Чрез паневритмията се подхранва и развива и социалното чувство у човека, понеже тя се изпълнява групово от много хора, които в момента образуват едно единство: те се чувстват слети в едно. Една невидима спойка ги обединява. И това чувство на единство, на единение, възпитава човека, събужда неговото колективно съзнание.

В музиката и движенията на паневритмията са вложени новите идеи, които идват днес в света - идеи, които ще легнат в основата на новата култура. И когато известни идеи се съчетаят с движение и музика, те стават живи сили в него, работят в неговото съзнание и го преобразяват.

Ето защо, тия упражнения имат силно действие върху ума, сърцето и волята. Движенията на паневритмията са едновременно механични, органични и психични. На всеки човек, който прави тия упражнения, може вече да му се говори. Тия движения се превръщат във вътрешни, психични процеси, събуждат висшите, възвишените сили на човешкия дух. Така те подготвят човека за новата епоха.

Тогава идеите на новата култура озаряват човешкото съзнание. Така паневритмията съдейства за създаването на новия тип човек - човекът на дейната любов.

На края на паневритмията се правят дихателни упражнения, придружени с музика и движения. Това съчетание на дишането с музиката и движението усилва неговото обновително действие върху човека.

През 1941 г. Учителя даде нови ритмични упражнения „Слънчеви лъчи", които са продължение на паневритмията и имат аналогично об-

новително действие. Те са в духа на българската народна музика и са също важен фактор за събуждането на възвишената човешка природа.

Паневритмията трябва да се въведе във всички училища. Важни последствия ще има въвеждането на паневритмията в училището. И това трябва да стане, това е необходимо, за да се даде нов тласък на образователното дело.

Паневритмичните упражнения, понеже в тях са съчетани движение, музика и идеи, ще събудят детето, юношата и младежа за възвишените идеи на новото, ще го подготвят за културата на любовта, за служене на другите, на народа и човечеството.

Тия упражнения трябва да почват в училището от 22 март - началото на пролетта - защото тогава всички творчески сили на природата са в своя възход. Правят се сутринта, понеже тогава има най-благоприятни условия в природата - всичко в нея е в подем.

Всяка сутрин учениците от града или селото ще излизат сред красивата природа и на една обширна поляна ще правят тия упражнения при звуците на оркестъра и след това обновени, освежени, укрепени телесно, с нов живот, влян в организма и вдъхновени от възвишени мисли и благородни подтици, ще почнат своите учебни занятия. През целия ден ще имат крила, ще чувстват разширение на душата си, полет на духа си, защото са възприели неоценими богатства от свещените извори на природата.

В българската народна душа се крият велики творчески сили, които още не са събудени и не са използвани. Много прояви в нашия културен живот говорят за туй. Паневритмията, заедно с музиката, са един от начините за събуждането и разцъфтяването на творческите сили на народа. И тогава българският народ ще стане способен да влее в общочовешката съкровищница богатствата на своя дух, новите културни ценности, които ще създаде.

Ето думите на Учителя, казани пред група народни учители: „В съвременното възпитание трябва да се въведат тия ритмични упражнения. Има движения разумни. Много движения са неразумни. Има движения, които подобряват мозъка. Има движения, които подобряват чувствата. Има движения, които подобряват волята. Ако се въведат тия музикални ритмични упражнения, децата ще напредват много повече. Тия неща сме ги опитали вече 15-20 години върху деца и възрастни.”

Някои учители, които са проучили педагогическите идеи на Учителя, са приложили между другото това: „Учениците в първоначалното училище се научиха да изпълняват паневритмичните упражнения и постоянно искаха да ги играят. Стана голяма промяна в характера им. Станаха по-добри. Коренно се измениха. Проявиха се много добри страни в характера им. По-рано се караха, обиждаха се, бяха нервни и сега всичко това изчезна. Промениха се обноските им в дома и в училището.”

Паневритмията ще помогне за създаване на новия българин - с крепък дух, широка душа, чисто сърце и светъл ум, насочен към доброто, истинното и красивото.”

48. Конкретни задачи, възложени от Братството

„Аз трябва да върша делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи." (Йоан 9:4)

Иван Стаменов: *„Сами по себе си пророчествата действат отрезвяващо. Пастирът, който има уши да слуша, ще подготви Острова на спасението. България, но и онези части от Балканите, които ще останат, са „станът на светците" от свещените Писания. Станът, който всички бесове ще заобикалят, щом народите си чистят сметките за последно. Пастирите ще трябва да приемат бежанци от север и юг. Скитската пустиня трябва да е Остров на спасението и за овцете от чужди стада. Остров, който да приюти бежанците, да има с какво да ги пои и нахрани, а да има и за местните. Идват мъки, невиждани, нечувани, незапомнени от памтивека и каквито не ще има никога пак."*

Едмънд Бърк: *„Единственото нещо, от което се нуждае злото, за да триумфира, е добрите хора да не правят нищо."*

Шопенхауер: *„Отделният човек е слаб като захвърлен Робинзон. Само съвместно с другите той може да направи много."*

Виетнамска пословица: *„Малките ветрове, събрани заедно, образуват тайфун."*

А. Швайцер: *„Личният пример не е просто най-важното средство, с което можем да влияем на другите. Той е единственото средство."*

48.1. Голямата опасност пред книгите

Боян Боев: *„Един брат попита: Учителю, в склада има много беседи непродадени, какво ще ги правим?*
Няма нищо, ще дойде една духовна вълна и тогава ще ги потърсят. Писанието казва: „Ще има гладни години" и тогава ще тичат от къща на къща да търсят Словото." (из „Акордиране на човешката душа")

Дидро: *„Хората престават да мислят, когато престанат да четат."*

Малцина знаят, че Библията е не само най-популярната книга в света, но неведнъж в историята е била най-мразената и най-преследваната от всички. Много политически системи са я подлагали на масово унищожение. Никак не е трудно и да се досетим защо - идеята за *„Опасното знание"* е била използвана като оръжие срещу свободната мисъл многократно. И нямам нито едно основание да смятам, че това няма да се повтори в близкото бъдеще в невиждан досега мащаб.

Интересен факт е, че макар различните антиутопии *(„1984", „Прекрасният нов свят", „451 по Фаренхайт" и т.н.)* да представят различна гледна

точка към едно тоталитарно и робско общество, във всички тях неизменно присъства идеята за забрана на книгите, а ако бъдат намерени - биват унищожавани. Това може да се обясни както по чисто логични причини, така и чрез писателското ясновидство, при което понякога авторите, без да осъзнават, долавят моменти от бъдещето.

Чрез съвременните технологии (напр. Wikipedia) вече цели енциклопедии и основните източници на факти и знания могат да бъдат редактирани за секунди и никой да не знае, че преди това е пишело нещо съвсем друго. Това, общо взето, едно към едно представя сюжета на *„1984"*, в която Оруел описва такава система, при която всяка информация, която не е изгодна за *„Големия Брат"* (в нашия случай – Ариман) ежедневно се редактира (официално - *„уточнява"*) и старите факти изчезват безвъзвратно. Колко пророчески е видял писателят още преди 70 години, когато не е можел и да подозира за днешния интернет:

„Този процес на постоянни поправки се прилагаше не само за вестниците, но и за книги, периодични издания, брошури, плакати, листовки, филми, звукозаписи, рисунки, фотографии — за всякакъв вид литература или документи, които биха могли да имат някакво политическо или идеологическо значение. Миналото се актуализираше ден след ден и почти минута след минута.

По този начин с документи можеше да се докаже, че е вярна всяка прогноза на партията; в архивите не се допускаше никакво съобщение или мнение, което би противоречило на изискванията на момента. Историята като стар пергамент се изтриваше и се пишеше наново толкова пъти, колкото беше необходимо. И не съществуваше начин да се докаже, че е била направена фалшификация. В най-голямото отделение на Архивния отдел, много по-голямо от това, в което работеше Уинстън, се трудеха хора, чиято единствена задача бе да издирват и събират забранени и подлежащи на унищожение книги, вестници и всякакви други документи.

Броеве на „Таймс", които може да са били пренаписвани десетина пъти поради промени в разположението на политическите сили или несбъднали се пророчества на Големия брат, се съхраняваха в картотеките с първоначалната си дата и не съществуваше никакъв друг брой, който да ги опровергае. Книгите също се събираха повторно, преписваха се многократно и неизменно се преиздаваха, без дори да се спомене, че са били извършени корекции. Дори писмените инструкции, които Уинстън получаваше, и свършеше ли работа с тях, неизменно веднага изхвърляше, никога не съобщаваха, нито дори намекваха, че става въпрос за фалшификация: винаги се казваше, че има пропуски, печатни грешки или неверни цитати, които в интерес на точността трябва да се поправят."

И още: *„В другия ъгъл имаше малка етажерка за книги и Уинстън вече се беше насочил към нея. Но там нямаше нищо ценно. Издирването и унищожаването на книги се извършваше и в жилищните райони на пролите със същото усърдие, както навсякъде другаде. Съвсем невероятно беше някъде в Океания да е останала книга, напечатана преди 1980 година."*

Но да се върнем на днешната реалност - след като електронните четци навлязоха масово в употреба, контролът върху книгите стана много по-лесен. Ако едно печатно произведение трудно може да бъда открито и унищожено, четецът може не само да докладва всяко наше действие, но и не работи без ток - т.е. ако нямаме чип, който да ни позволи да сме *„част от Системата"* и да се ползваме от нейните *„блага"*. А още по-вероятно е производителите да са си запазили връзка с всяко устройство и един ден да я използват както техните зли господари намерят за добре.

Според анализатора на щатския пазар на електронни медии Дейвид Хоул, през 2025 г. делът, който електронните книги ще заемат на американския пазар, ще достигне цели 75%. Той предвижда средногодишен ръст от почти 5%. Друг особено притеснителен факт е проектът за цифровизация на всички книги от Google.

Когато тези и други методи за разпространение на електронните книги бъдат достатъчно възприети от обществото и книжните произведения станат част от миналото, множество механизми ще бъдат задействани в полза на злото и *„правителството в сянка"* (тогава вече няма да му се налага дори да бъде в сянка, а ще налага тиранията си пред очите на всички) ще може за миг да забрани всяка духовна литература. А това в голяма степен би блокирало напълно цялото развитие на човечеството.

А това, че този процес не е просто една отживелица от миналото, а напълно реална заплаха, може да се види от новини като следната: *„Руски полицаи конфискуваха 100 хиляди бройки от книга, в която се отправят критики срещу премиера Владимир Путин."* (**goo.gl/YuuQWW**)

48.2. Какво можем да направим?

Първо, да „бием камбаната" пред колкото се може повече хора, за да се подготвят за този недалечен момент. Второ, да купуваме, печатаме, четем и разпространяваме Словото *„докле е ден"*. И трето, във възможно най-голяма конфиденциалност да бъдат организирани скривалища за книги, за които да знаят възможно най-малко хора.

Нека имаме предвид, че при едно гонение, което е почти неизбежно, ще бъдат използвани *„разширени похвати за разпит"* срещу хората, които могат да имат подобна информация. И по закона, че една верига е толкова здрава, колкото е здраво най-слабото нейно звено, ако само един се поддаде и доносничи, усилията на останалите губят всякакъв смисъл.

Нека не забравяме какво се случи с цялата литература на александийската школа, а също и на манихеите, богомилите и ред други Братства. Наивно е да смятаме, че това повече не може да се случи. От нас зависи какви условия ще заварим, когато един ден отново се преродим на Земята: пълен духовен мрак или сияйната Светлина на Просвещението.

48.3. Безплатният хляб - цитати от Учителя

„Сега и вестниците бръмчат, пишат, че цената на хляба се повиши-

ла... Трябва ли хлябът да се продава? Когато създаде хляба, Бог забрани на хората да го продават. Голямо проклятие виси върху човечеството. Защо? – Защото продават хляба – великото благо в живота. Абсолютно забранено е да се продават хлябът и брашното. Трябва ли след всичко това да питате, защо светът е лош, защо хората са лоши?

Първото условие, което трябва да се спазва, е да се дава хлябът без пари. Няма по-голямо безчестие от това, да купуваш и продаваш хляб. В бъдеще хората ще се чудят на сегашните хора, че са били такива говеда, да продават и купуват хляба. Това са говедата на XX в. Първите хора, които са злоупотребили с житото, като са го продавали и купували, не са видели добро до четвъртото поколение. Помнете: Кармичният закон не прощава...

Не казвам, че новата идея, да се дава хлябът без пари, ще се приеме изведнъж. Важно е тая идея да проникне в човешкия ум и постепенно да си пробива път. Никакъв спомен не трябва да остане от мисълта, че хлябът трябва да се продава. Да се създаде такъв член в Конституцията, според който хлябът да бъде без пари. България трябва да бъде първата държава, да приложи Божествения закон на Земята – хлябът да се дава даром. Само оня може да приложи тоя закон, който е абсолютно чист и безгрешен. Грешният, освен че няма да приложи тоя закон, но ще създаде още по-лош. Значи, само мъдрият, праведният и благородният може да приложи тоя закон.

Знаете ли колко жени, колко момичета са продали своята чест само за хляба? Знаете ли, колко хора са продали възвишеното и благородното в себе си само за хляба? След това казвате: „Господи, да бъде Твоята воля!" – Да бъде Твоята воля, но да се изпълни нашата воля. Обличате се добре, с хубави шапки и цилиндри, а вашите сестри гният в порока! За един хляб продават своята чест! Как ще оправдаете това, вие, бащи, майки, учители, свещеници, професори, царе? Ще кажете, че Господ е наредил нещата така. Лъжа е това! Миналите поколения направиха това.

Следователно, това, което хората са направили, хората трябва да го изправят! Ние трябва да оправим това... Питам: „Продава ли се хлябът във вашия град?" – „Продава се: черният по-евтино, белият – по-скъпо. Ние сме културни хора." – „Щом е така, аз имам особено мнение за вас и за вашата култура. Ако това разбиране не се промени, в бъдеще животът ще стане сто пъти по-лош от сегашния. В продължение само на сто години[60] [казано през 1921 г.] хората ще се изродят...

Започнете да се храните с най-простата храна, достъпна за всички, за да създадете една вълна, която да обхване всички хора. Само така ще се оправи светът. Казвам: Вие, жени, проповядвайте на всички хора, че хлябът трябва да бъде без пари. Така е казал Господ първоначално. Ще изчисля, колко хляб е нужно на България и колко декара земя трябва да посеем. Аз ще бъда първият, който ще работя без пари. Ще изорем нивите, ще ги посеем, ще ги ожънем без пари, за да бъде и хлябът за всички хора без пари. Нека всеки гражданин вземе определено количество земя да поработи малко, за да се дава хлябът даром. Има ли нещо лошо в

60 Тези думи могат да се разбират като краен срок за изпълнение на тази задача.

това? Да се отдели толкова земя, колкото е нужно за хляба...

Раят, за който ви говоря, е недостъпен за вас. Оня, който е купувал и продавал хляба, не може да надникне в Царството Божие, т.е. в истинския рай. Кракът му не може да стъпи там. Като отидете в другия свят, сами ще се уверите в това. Там е написано: „Който е купувал и продавал хляба, не може да пристъпи в рая." Това е горчива, но велика истина. Тази истина – да ядеш хляб даром – трябва вече да се приложи на Земята. Не е позволено да продаваш хляб на брата си. Не е позволено да купуваш хляб от брата си. Яжте хляб без пари, даром! Това е новото учение. Ако го приложите, ще получите благословението на всички светли сили, които работят в света, на всички добри хора по лицето на Земята." („Живата енергия", НБ, 22.05.1921)

„Социалният въпрос трябва да се разреши... Благата трябва да се разпределят правилно, да има правилно вземане и даване. Така вие ще излезете от постоянната тревога за храненето... Господ казва: „Нямате право да продавате и да купувате благата, които ви дадох." Тази истина – да дадеш хляба даром – вече трябва да се приложи на Земята. Не е позволено да продаваш хляб на братята си. Това влиза в разрешението на социалния въпрос. Има един закон: който не дава доброволно благата, после ще ги даде по закона на насилието. Ако не ги дадеш доброволно, ще ти ги вземат насила." (из „Изворът на доброто")

„Заблуждение е да се мисли, че с пари се купува хлябът. Не се купува, даром иде от Слънцето. Хората само за превозни средства вземат пари." („Като малките деца", ИБ, 12.11.1944)

„Моята задача сега е да ви покажа пътя към Бога, да Го възлюбите и да Му служите безкористно, даром. Има три начина, по които хората работят в живота. Първият начин е служене, работене за пари. За пример имате един земеделец, който обработва нивата си, и колкото жито изкара, продава го и печели от него.

Вторият начин: земеделецът обработва нивата си, а житото раздава на сиромасите даром. Третият начин: земеделец обработва нивата си и освен, че раздава житото си на сиромасите даром, но той отваря безплатни училища за тях и ги просвещава. Засега най-достъпно служене за вас е това на втория земеделец. Започнете с него! Един ден, когато напреднете повече, ще служите на Бога по третия начин, като третия земеделец.

Учениците на Любовта трябва да работят абсолютно безкористно и с любов. Дойде ли при мене някой, който продава житото си с пари, аз зная от коя категория е той. Дойде ли втори, който раздава живото си на сиромасите даром, и него зная от коя категория е. И най-после, дойде ли трети, който постъпва като последния земеделец, раздава житото си на сиромасите и ги просвещава, той е истинският ученик. Когато ученикът дойде при своя Учител, те се разбират напълно. Тогава и небето е готово да направи много нещо за ученика." („Право мисли!", ООК, 14.07.1926)

„Единственият икономически въпрос, който затруднява хората и ги кара да се запитват как ще живеят, как ще прекарат живота си, това е въпросът за хляба. Те цял живот прекарват с мисълта да имат пари, да си купят хляб, да не умрат от глад.“ („Онова, което дава живот“, НБ, 05.01.1936)

48.4. Важността на това поръчение

Преди почти един век Учителя възложи на българите тази задача, от чието разрешение до известна степен зависи бъдещето на народа ни.

Слава Богу вече много пробудени души работят върху нея, и вярвам, че наближава времето тя да бъде реализирана. Ако това се случи, тя може да даде мощен импулс на цялото човечество в много направления:

Първо, ще даде условия за духовна работа на много добри хора, които често са с минимални доходи, тъй като не обръщат особено внимание на материалното и на работата за собственото си благополучие. Те ще бъдат спокойни за храната си, и ще могат да фокусират цялата си енергия на дейността за общото благо. Вярно е, че тези хора не са много, но е още по-вярно, че един час от тяхното време е по-ценен от годината за невежия и бездуховен човек. Неведнъж Учителя е говорил за няколко хиляди напреднали души, които ще дойдат сред нас и ще внесат една нова култура. Дори само на тях да помогнем да имат условия за пълноценна работа, всяко усилие си заслужава.

Второ, една такава инициатива неизбежно ще породи вълна от подобни дейности в целия свят и ще обедини хората, което ще ги направи много по-устойчиви на влиянието на Антихриста, когато той се възцари.

Трето, ще бъде отклонено вниманието на част от хората от белия хляб към здравословните му алтернативи, както и от ГМО и хибридните зърнени култури към лимеца, което само по себе си ще спомогне за промяната в съзнанието на мнозина.

Четвърто, заедно с раздаването на хляба, или по-скоро суровото жито, ще могат да бъдат разпространявани и други добротворчески идеи.

Пето, вече няма да има толкова много гладуващи хора и това пряко ще се отрази на престъпността и на духовното развитие на хората. Съвременният човек, докато е гладен, не може да мисли за Бога, за смисъла на живота и за кармата. Независимо в колко тежко финансово или материално положение се намира всеки българин, ако има гарантиран хляб на масата, той ще може да бъде по-спокоен за утрешния ден и да прояви още днес Доброто в себе си.

Шесто, седмо, осмо, девето и десето:

Горко ни ако не изпълним Божията Воля.

48.5. Откъде да започнем?

За основа на това начинание може да се използва прекрасната инициатива *„Дар Лимец”*, организирана от група братя и сестри, които вече са

свършили много добра работа за популяризирането на идеята и възприемането ѝ от обществото. С тях неведнъж сме разговаряли по въпроса за безплатния хляб за всички в България, и ако се появят достатъчно съидейници (не толкова количествено, колкото качествено, тъй като добрият и вдъхновен човек върши работа колкото 1000 просто заинтересовани) вярвам, че в рамките на 2-3 години тази идея може да се реализира по един много разумен начин.

Тук споделям няколко идеи, които ми дойдоха докато медитирайки върху този въпрос. Върху тях всеки брат или сестра може да мисли, да допълва или отхвърля, и в един недалечен ден, ако има желаещи, да се съберем и да обсъдим положението, както и най-подходящата стратегия за действие.

Никой не може да ме убеди, че е невъзможно да се реализира тази идея. Най-вероятно в началото ще се действа в по-малък мащаб, като (ако е рекъл Господ и си свършим добре работата) ще се появяват все повече добри хора, които да прегърнат идеята и да работим заедно на Божията Нива. Както в преносен, така и в буквален смисъл.

Идеите са представени в донякъде хаотичен ред, тъй като не смятам за редно да представям моето крайно виждане като единственото вярно, а е по-разумно всеки сам да обмисли възможностите и така да достигнем до цялостен план за действие.

• Осигуряване на средства: чрез дарения и доброволчески труд - искрено се съмнявам, че може да се разчита на държавата за каквото и да било, свързано с благото на нейните граждани, но все пак може да се потърси съдействие;

• Дейността най-добре да бъде извършвана през Сдружение с идеална цел

• Отглежданата култура според мен следва да бъде лимец. За да се благослови едно дело, то трябва да се стреми към най-висш идеал - да го правим така, все едно го правим за Бога. А разликата между лимеца и съвременните сортове жито е като между Христовото учение и църковното християнство;

• При отглеждането също ще се спазва най-високият идеал - биодинамични методи, съчетано с братски песни и молитви;

• Според мен трябва да се раздават (поне на първо време) зърна, а не готов хляб - това ще улесни процедурата многократно:

- ще отпаднат големи разходи за мелене и печене;

- ще отпаднат желаещите, които искат само защото е *„наготово и безплатно”*, а не защото нямат възможност да си го купят. Хората, които имат нужда от храна, а също и здравословно живеещите, ще оценят високо самия суров лимец;

- Учителя многократно е обръщал внимание, че меленето и печенето на хляба не допринася, а само отнема от хранителността на житото;

- ще може да се раздава веднъж на големи периоди от време (напр. на тримесечие)

- горното на свой ред ще намали поне малко необходимостта от складове, тъй като ще може всеки човек да си съхранява количествата сам

• Като количество за дневен прием, разумно ми се струва 100 гр., а за малки деца - може би наполовина.

• Всеки човек ще може да се регистрира през онлайн приложение като

въведе име и ЕГН, а при всяко получаване с друг документ за самоличност ще се отмята полученото количество, за да няма злоупотреби; т.е. жито ще получава всеки български гражданин, който заяви своята необходимост от безплатен хляб. *„Искайте и ще ви се даде.”* (Матей 7:7)

• За безплатен хляб може да се запише всеки български гражданин (ако още няма лична карта - от родителите си с акт за раждане), без значение от социален статус, религиозна принадлежност и т.н.

• При записване всеки ще бъде запитван дали има желание да подкрепи инициативата като спомогне според възможностите си;

• Това може да се случи с доброволческо участие чрез:

- дарение;
- предоставяне на земя;
- предоставяне на складово помещение или място за раздавания;
- помощ при земеделската обработка;
- транспорт;
- юридически съвети за узаконяване на дейността;
- програмиране за създаване и поддръжка на онлайн платформата;
- разпространение на идеята;
- раздаване на житото;
- каквото не достига, ако има възможност, ще се заплаща чрез даренията

• При недостатъчни количества ще се раздава първо на бременни, майки с деца, социално слаби и доброволци;

• Струва ми се, че е по-разумно никъде в публичното пространство (поне първоначално) идеята да не бъде свързвана с Учителя и Братството - определени среди ще опитат да я опорочат;

• Към официалното представяне на идеята може да бъдат разпространени и рецепти, както и информация за полезността на лимеца в сравнение с обикновената пшеница, а също и спрямо хляба в търговската мрежа

• Към представянето на идеята могат да бъдат използвани определени стихове от Христовото Слово - предлагам няколко идеи:

Матей 18:20 „...дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм Аз посред тях.”

Матей 25:40 „Понеже сте сторили това на едного от тия най-малките Мои братя, на Мене сте го сторили.”

Лука 6:38 „Давайте, и ще ви се даде: мярка добра, натъпкана, стърсена и препълнена ще изсипят в пазвата ви; защото, с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери.”

Лука 22:19 „И като взе хляб и благодари, преломи и им даде, казвайки: това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мой спомен.”

48.6. Да превърнем България в Райска градина

Учителя:

„И тъй, ако искате да бъдете здрави, с добро разположение на ума и на сърцето, трябва да се занимавате с плодни дървета, с посаждането и отглеждането им. Ако обичате някой плод, посаждайте семето или костилката му.” („Добрата дума“, МОК, 05.11.1943)

„Има един важен стопански въпрос: трябва ли да се вземе почин (инициатива), щото всички хълмове около селата да се залесят с плодни дървета? Да не останат голи места. Насадете ги с плодни дръвчета - круши, ябълки, сливи, орехи и пр. Също и всички шосета, от двете страни, да се залесят не с декоративни, а с плодни дървета. Тогава в най-скоро време България ще стане плодна градина, ще има изобилие от плодове. Значи ще има изобилна храна, понеже плодовете са важна храна.

Ето в тази насока трябва да се работи енергично. От този дух трябва да се проникне целият народ - навсякъде да се посаждат такива плодни дръвчета, които отговарят на климата, на почвата. Трябва да се има предвид, кое плодно дръвче над коя височина над морското равнище вирее." (из „Изворът на доброто")

Индианска поговорка:
„Само, когато последното дърво бъде отсечено.
Само, когато последната река бъде отровена.
Само, когато последната риба бъде хваната.
Само, тогава ще разберем, че парите не могат да се ядат!"

Китайска поговорка: *„Най-добрият момент за засаждане на дърво е бил преди 20 години. Вторият най-добър момент е сега."*

Мартин Лутер: *„Дори да знаех, че светът ще свърши утре, пак бих посадил своето ябълково дърво."*

Инициативата *„Райска градина"* стартира през есента на 2014 г. и досега от доброволци са засадени хиляди плодни костилки и семки на много места из страната. Нейните организатори силно вярваме, че със задружни усилия можем да превърнем планинските ливади, голите склонове, крайпътните местности и всяко друго подходящо място в приказен оазис. Само за няколко години заедно можем да засадим хиляди овощни горички, които да ни радват с бликащия от тях живот и да ни даряват с плодовете си.

А какво по-хубаво от възможността да подарим на идните поколения една по-благодатна и плодородна земя, едно малко кътче от Рая?

Залесяването на свободните пространства с плодни дръвчета би довело със себе си многобройни блага за нас и Майката Природа:

• Лесен достъп до чиста и безплатна храна, каквато все по-трудно се намира в градовете. Всъщност дори само заради тази причина си заслужават всички наши усилия, тъй като идват времена, в които ако се погрижим да има изобилно храна за хората, това ще откаже мнозина да си *„продадат душата"* за един чип или нещо подобно, без който биха умряли от глад;

• В дългосрочен план това ще доведе до подобряване на качеството на почвата и намаляване на ерозията;

• Чрез своите дълбоки корени дървета спомагат за извличането на подпочвена вода на повърхността и нейното пречистване. През идните времена всяко оцеляло чисто изворче ще бъде съкровище за човечеството;

• Дърветата са основен източник на нектар и прашец за пчелите, които все по-рядко имат достъп до чиста храна;

• Те ни учат и на уважение към Природата - когато човек види пред себе си в планината красива плодна градина, вярваме, че ще се замисли повече дали да изхвърли своя фас или друг боклук насред нея;

• Засаждането на костилки би било много полезно и за децата - то не само е повод да прекарат време сред Природата, а и ги учи да създават, да дават нещо от себе си за другите;

Също така, имаме идея със задружни усилия да вдъхновим децата да засаждат семките на изядените плодове и така от най-ранна възраст да се докоснат до Живата Природа, правейки едно добро дело.

Идеята може да им бъде предложена в семейството или като дейност, организирана в детските градини във вид на интересна игра за опознаване на природата. В основните училища пък тя може да бъде представена като полезни и приятни занимания за час на класа, физическо възпитание или природознание.

Най-подходящи са близките градски и крайградски места, а възможностите са неограничени - не се изискват специални материали и всяко дете може да се включи бързо и лесно - нужно е само с ръчички или лъжица да изкопае около 3 см. дупка и да зарови в нея избрано семенце.

Повече информация можете да намерите на **www.RaiskaGradina.com**

48.7. Присъединете се към нас

Учителя: *„Някой казва: за да се направи добро в този свят, се изискват големи усилия. Не, да се направи добро, това не е мъчна работа. Ако аз имам 100 зрънца, какво ми коства да бръкна в земята, да направя дупки и да ги посадя? За да посадя едно зрънце ми трябва само една минута. Пет минути седя някъде на почивка, пет зрънца ще посея. След 10 години какъв резултат ще има? Колко ябълкови дървета ще израснат? Ако на всяка почивка посявам по едно зрънце, това посяване ще има много добри последствия. Седне някой, мисли си нещо. Какво мислиш бе, братко? Вземи едно семенце и го посей в земята." („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)*

Какво, къде и кога можем да посадим?

Повечето сортове плодове и ядки, които растат в България могат да виреят устойчиво в диво състояние на височина 800-1500м и защитени от силни ветрове. Най-подходящи са южните и югозападните добре осветени склонове. За по-ниската част от този интервал най-подходящи са кайсии, праскови, череши, смокини и бадеми, а в по-високите части - ябълки, круши, сливи, вишни, черници и орехи. Ако подкрепяте тази кауза, винаги сте добре дошли да се включите в една или повече от следните дейности:

• Участие в колективни акции

• Организиране на залесяване във вашия град

• Популяризиране на идеята

Ако успеем да приложим този модел масово из България, ще можем да дадем светъл пример и на други народи, спомагайки с всяко засадено семенце светът да се превръща в едно по-добро място за нас и нашите деца.

49. Седем стъпки пред всеки ученик

„На онзи, който победи ще дам да седне с мен на моя престол, както Аз победих и стоя сега заедно с Отца Си на неговия престол" (Откровение 3:21)

„Нощта се провали, а денят се приближи: да отхвърлим, прочее, делата на мрака и да наденем оръжието на светлината. Като в ден, да се държим благоприлично, без да се предаваме нито на срамни гощавки и пиянство, нито на сладострастие и разпътство, нито на раздор и завист; но облечете се в Господа нашего Исуса Христа, и грижите за плътта не превръщайте в похоти." (Римляни 13:12-14)

„Верен е обаче Бог, Който не ще остави да бъдете изкушени повече от силата ви, а заедно с изкушението ще даде и изход, за да можете да търпите." (1 Коринтяни 10:12)

Учителя: *„Ученикът на Новото учение трябва да има сърце чисто като кристал, ум светъл като Слънцето, душа благородна, обширна като цялата вселена и дух мощен като Бога и едно с Бога!" („Ключът на живота", ООК, 22.08.1928)*

Има един интересен социален феномен, наречен *„Ефектът на счупения прозорец"*. Чрез поредица експерименти е доказано, че ако една сграда има само един счупен прозорец, който да не бъде поправен, и си остане така, съвсем скоро сградата се разрушава от вандали. Този само един прозорец става сигнал, че сградата е безстопанствена, че рушенето е допустимо и престъпността в района, дори да е бил добър, се повишава значително. Това показва, че колкото и сложно устроен да е отделният човек, той е силно зависим от примера, който вижда. И в това стои нашата огромна отговорност пред невидимия свят да проявяваме най-доброто. Както сред хората, така и когато сме сами. *„Защото няма нищо скрито, което да се не открие, и тайно, което да се не узнае." (Матей 10:26)*

В следващите няколко теми ще разгледам седем стъпки към един почист и свят живот за хората, стремящи се към него. Важно е да знаем, че на всяка от тях ни дебне по една група духове на мрака, които се опитват всячески да ни повлекат с тях надолу към бездната.

Но както сборът от 7-те основни цвята образуват заедно белия, така и в душата на онзи, който придобие тези седем добродетели, ще просияе Божията Любов. Това е един дълъг път и ако някой смята, че отведнъж ще се пребори със слабости, насаждани с поколения, твърде бързо ще достигне до отчаяние. Освен ако не е изключително напреднала душа, която в предишни животи е подчинила своята низша и чувствена природа и сега минава тази фаза *„по бързата процедура"*.

Целта на окултния ученик е да доведе всички свои мозъчни центрове в хармония. Затова Учителя казва: *„Когато някой път кръвта нахлуе в мозъка, у вас се събуждат тия стари навици. Вземе някой да се моли, но веднага му дойде на ум, че трябва да яде кисело зеле. Ще напусне молит-*

вата, ще отиде да вади кисело зеле. Пак започне да се моли, ще му дойде на ум да пийне малко винце. Ако не се моли, няма да му дойде тази мисъл. Решите ли се да живеете благочестив живот, веднага всичките дяволи ще дойдат отгоре ви. То е закон. Това ще се предизвика, няма какво да се сърдите." („Правилни отношения", ООК, 22.04.1923)

Възпитанието на волята е подобно на тренирането на мускул. След първите упражнения идва треската, която може бързо да ни откаже, но мъдрите души постепенно натрупват вътрешна сила, която им позволява да воюват с всички несгоди и да калят характера си. Започвам първо с няколко въвеждащи цитати, а после ще разгледам с тематично подбрани мисли поотделно седемте най-големи препятствия в Пътя на ученика, които, ако бъдат надмогнати, водят към големи висоти.

Учителя:

„Виждам някой – има си една стая и кухня, но казва: «Учителю, да имам 3-4 мебелирани стаи, ще бъде по-добре.» Иска да не го виждат. Посещавам го на следната година - има четири стаи, кухня, има баня, заграден двор. Казва: «Учителю, много добре стана, но много заборчлях, трябва да плащам голяма лихва. Откъде ще намеря пари?» Че как да го съжаля? Тия задачи са за света. Да имате къща, да градите, то е за хората в света. Те са предметно учение, понеже те вършат тия работи. Доста ученици има за градеж. За ученика, за вас има работа. Туй, което те градят и вършат не е лошо, но то не е за нас Ако един ученик е отишъл в училището и иска да гради, той нищо няма да научи." („Съзвучие", ООК, 05.01.1938)

„Земята и Небето ще прииде, но една резка от Божия Закон няма да се измени, докато не се изпълни всичко, що е писано. Не мислете, че едно престъпление, колкото и малко да е то, може да мине незабелязано. Колкото един човек е по-издигнат, толкова повече неговите престъпления ще бъдат забелязани, толкова неговата отговорност е по-голяма." („Аз те познах", НБ, 01.02.1925)

„Характерът е едно съчетание на добродетели. Едно помнете: онази естествена сила в човека, която може да го направи мощен, е силата на неговите добродетели. Добродетелите – това са един велик капитал, около който започват да циркулират Великите сили на Живата Природа. Ето защо, под думата „човек" се разбира сбор от всички добродетели. Който не представя такъв сбор от добродетели, не може да се нарече истински човек.

Днешният човек не е дошъл още до положението на истински човек. В него има по-голямо или по-малко надмощие на животинското естество. Истинският човек отсега нататък ще се прояви. Сегашният човек не може още да се обуздава. У него има още много животински прояви. Всички престъпления, които човек днес върши, се дължат на животинското у него. И той трябва да прави много усилия, за да се освободи от животинското, да го превъзмогне." (из „Учителят говори")

„Като слушате сега това, което ви казвам, вие не трябва да се плашите. Човек трябва да се страхува и да мисли, преди да е сгрешил. Щом сгреши, не му остава нищо друго, освен готовността да изправи грешката си и да носи последствията на своя грях." („Чуха, че иде Исус", НБ, 03.11.1929)

„Никаква лъжа да няма във вас. Да съзнаваш в себе си своите погрешки. Да се стремиш да ги изхвърлиш и да кажеш: има неща в мене, които не са чисти, трябва да се очисти и нищо да не крия. Това е благородство! Вие не трябва да криете своите погрешки, но да бъдете доблестни да ги изправите. Вие казвате: а, той иска да ни замотае! Ами ако аз ви замотая, какво ще добия? Не, важното е във вас да се прояви божественото." („Градовете Содомски и Гоморски", НБ, 16.11.1924)

„Някои хора имат слабости. Това не са грехове, а изпитания, т.е. душата има изпитания, за да се види как ще се справи. Тя се възпитава, за да не я засяга грехът. Ръководи я един Висш Дух." („Акордиране на човешката душа")

„Да речем, имате някой лош навик; когато се усетите, че изпадате под неговото въздействие, започнете да броите: едно, две, три, четири – до тридесет, четиридесет, петдесет... Ще видите как докато изброите, ще ви мине – ще се освободите от въздействието му." („Венецът на живота", ИБ, 15.02.1917)

„Добродетел, придобита на младини, струва повече от добродетел, придобита на старини. Друг човек е онзи, който носи доброто в себе си още от младини, а друг е онзи, който носи доброто, което е придобил на старини." („Разбраната скърб", ООК, 21.10.1931)

„Аз наричам морален човек онзи, който издържа на всичките изпитания. Пред отворената каса – минава и заминава, не се изкушава, казва: парите не ме интересуват. Туриш го пред красиви жени – погледне към тях мине-замине, не се изкушава, но казва: Тези жени нека живеят добре с мъжете си. Не се изкушава. Той гледа на жените като на свои сестри. Турете го голям чиновник някъде – не се изкушава, на нищо не се подава, никаква власт не го увлича... Този човек има морален стабилитет... Невъзможно е за човека да скъса изведнъж едно гемеджийско въже. Но ако той вземе една игла и всеки ден го къса нишка по нишка, това въже след известно време ще се скъса... Щом дойде въпроса за доброто, никога не допущай една мисъл, че не можеш да направиш нещо. Дойде ли въпроса за доброто кажи: Мога, само че се изисква малко повече време." („Здравото учение", НБ, 13.01.1935)

„Гневът, страхът и страстта са прояви на човешкото естество. Те трябва да се облагородят, като гневът се превърне в творческа дейност, страхът в благоразумие, а страстта във воля. Мъдростта се придобива от редица погрешки." (Годишна среща на Веригата, 1906)

„Бог стои далеч от нас, за да не ни плаши. Той иска да бъдем свободни – всичко, каквото правим, да изтича от Любовта. Той не ни критикува, оставя ни свободни, даже и да направим някоя грешка. След това тихо ни нашепва: «Сгрешил си, но ще изправиш грешката си.» Да изправяме грешките си, без да съжаляваме! Да се радваме, когато направим нещо според Божията воля." („Безопасният път", УС, 05.12.1943)

„Това, което разрушава, разваля съвременните хора са следните седем порока: гордост, гняв, сладострастие, леност, скъперничество, завист и лакомия. Гордостта не е от Бога. Бог е създал човека да се самоуважава, но той се е отдалечил от Него с гордостта си...

Завистта и гордостта са брат и сестра – човек, който завижда, е горделив; обладаният от завист се наслаждава, когато гледа как другите страдат. Завистливият не може да има виделина. Завистта се явява и у политиците – в България има много такива. Дайте място на благородните хора! Ако у някой човек има споменатите пет порока, спънете го, той не е на мястото си." („Виделината", НБ, 01.04.1917)

„Има закон: невъзможно е човек да приеме нещо, ако не се откаже от друго." (из „Разговори при седемте рилски езера")

„Щом одумваш един човек, ти се свързваш с него и се демагнетизираш. Ти му правиш услуга, като говориш лошо за него – него го чистиш, а себе си мърсиш." („Вяра и съмнение", ООК, 17.06.1923)

„За да може Духът да дойде у човека, той трябва да има будно съзнание. Будно е съзнанието на човека, когато не греши – грехът прекъсва съзнанието на човека и по този начин внася мрак в него. Щом доброто влезе в човека, съзнанието му отново светва и връзката на човека с Бога се възстановява. Усъмни ли се човек в Бога или в пътя, по който върви, съзнанието му отново се прекъсва." („Що трябва да речете", НБ, 28.07.1929)

„Като греши, ученикът причинява вреда не само върху своя живот, но и върху цялото Битие. Предаде ли се на човешка любов, той се излага на големи изпитания." („Форми в природата", ООК, 20.02.1929)

Рудолф Щайнер: *„Хората не вярват, че една-единствена промяна в тяхното същество – да речем, суетен човек да си признае своята суетност и се засрами от нея, – издига духовно много повече от слушане на стотици лекции и научаване наизуст на всички цикли; че това означава много повече от изнасяне на лекции." (Събр. съч. 302)*

Джузепе Гарибалди: *„Ценността на зърното се определя от реколтата, която дава, ценността на човека - от ползата, която може да допринесе на околните. Да се роди, живее, пие, яде и накрая да умре може и насекомото. Човекът трябва да живее живот, полезен за масите, истински духовен живот."*

Буда:
„Да владееш себе си е по-добре, отколкото да владееш всички останали."

„Ако в битка някой победи хиляда пъти по хиляда врагове, а друг победи самия себе си, то измежду двамата, именно вторият е най-великият завоевател. Победата над собственото „аз" е по-добра от победата над всички други хора. Никой не може да превърне в поражение победата на човека, който е превъзмогнал себе си."

Влад Пашов: *„Първата задача на онзи, който иска да влезе във връзка с Невидимия свят и да има опитността на истинския ученик, да може да влезе във връзка с Учителя, е чрез разумна работа да трансформира всичките си нисши страсти и енергии, да се освободи от всички недъзи и да придобие първичната чистота и святост, които са качества на човешката душа.*

При това състояние, като проникне в Невидимия свят, той ще свети като Слънце, всички тъмни същества ще отстъпят пред него и ще му отворят път. Защото човек неизбежно ще мине през тяхното царство, преди да влезе във Възвишения свят. Човек, при влизане в Невидимия свят, неизбежно минава през тъмната зона, и ако не е силен, той ще се уплаши и ще стане жертва на тъмните същества, които живеят в този свят... онзи, който няма благородни и възвишени чувства, не е свободен за никакво добро дело - той е един лист, който се люшка по вълните на океана...

Следователно, за да влезе безопасно във връзка с Невидимия свят, човек трябва да организира своите мисли, чувства и постъпки и да ги подчини на разумната воля на духа. Само при това условие той може безопасно да влезе във връзка с Невидимия свят и с разумните същества. В противен случай той ще е играчка на нисшите и невежи духове."

Кришнамурти: *„Предпазвай ума си от гордост, защото гордостта произтича само от невежество. Невежият се мисли за велик извършител на едно или друго голямо дело, мъдрият обаче знае, че само Бог е велик, че всяко добро дело е дело само на Бога."*

Саади: *„Всеки неприятел, на когото услужим, ни става приятел, или поне ни оставя на спокойствие, с изключение на порока: колкото повече го задоволяваме, толкова повече се засилва враждата му."*

Хорас Ман: *„Напразно би говорил за щастие този, който никога не е потискал импулс в името на принцип. Този, който никога не е жертвал настоящето в името на бъдещо добро, или личното за общото, може да говори за щастието както сляп за цветовете."*

Сенека: *„Най-висшата власт е властта над себе си; най-страшното робство - робуването на своите страсти."*

Шри Шри Рави Шанкар: *„Има шест признака на търсещия:*

Първо признай, че знаеш много малко. Много хора мислят, че знаят, без да знаят, или попадат в клопката на тяхното ограничено знание, затова никога не научават...

Второ, имай желание да се учиш. Много хора признават, че знаят много малко, но може все още да не са готови да учат.

Трето, не съди и бъди непредубеден. Някои биха искали да учат, но тяхното преценяващо отношение и тесногръдие не им позволява да учат.

Четвърто, бъди изцяло отдаден на пътеката. Някои са с отворен ум, но им липсва всеотдайност и целенасоченост. Те продължават да пазарват тук и там и никога не напредват.

Пето, винаги поставяй истината и службата пред удоволствието. Понякога дори отдадени и целеустремени хора избягват пътеката в търсенето на моментни удоволствия.

Шесто, имай търпение и упорство. Някои хора са отдадени и целеустремени и не се поддават на удоволствия, но ако им липсват търпение и упорство, стават неспокойни и обезсърчени."

Любомир Лулчев: *„Обикновено тези хора, които малко знаят - те съдят. Другите, знаещите, истинските човеци, те разбират, учат се и си помагат, но никога не съдят. Защото Един е, на Когото е дадено да съди." (из „При Адепта")*

49.1. Въздържание

„Защото, който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне Вечен Живот." (Галатяни 6:8)

„Не знаете ли, че сте Храм Божий, и че Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия Храм, него Бог ще развали; защото Божият Храм е свят, а тоя Храм сте вие." (1 Кор 3:16,17)

Учителя:

„Не жертвайте никога благото на душата за благото на тялото." („Връзки в геометрическите форми", ООК, 05.11.1924)

„Когато човек жертва висшето, Божественото, за човешкото, за нисшето, това е зло. Когато пък жертва човешкото за Божественото, за висшето, това е добро." („Стана плът", НБ, 13.06.1926)

„Докато не се освободи от всички земни връзки, човек не може да мине в по-висок свят." („Сам Отец", НБ, 24.03.1929)

Рудолф Щайнер: *„Ако нашите страсти не биха извирали от органичния живот на тялото ни, то волята в известен смисъл нямаше да има нищо за правене." (Събр. съч. 329)*

Франсоа дьо Ларошфуко: *„Несравнимо по-лесно е да се потисне първото желание, отколкото да се удовлетворят всички следващи."*

Персийска пословица: *„Който мисли, че ще угаси своите желания като ги удовлетвори, прилича на безумец, който се стреми да угаси пожара със сламка."*

Учителя за липсата на въздържание в храненето (лакомията):
„Когато разберете, че Бог ви благославя, не се пресилвайте, по-малко вземайте. Когато отидете на царска трапеза и ви турят двадесет блюда, по-малко вземайте, а не много. И тогава ще кажат, че сте благородни." (из „Разговори на седемте рилски езера")

„Ако ученикът преяжда, не може правилно да решава задачите си. Изобщо, когато умът или сърцето на човека са заети с някаква работа, той яде малко или никак. Първо свършва работата си, а после яде. Когато вярващият, религиозният иска да се моли на Бога, той нищо не яде. При такива случаи стомахът на човека трябва да бъде празен, за да могат умът и сърцето да възприемат правилно." („Разумни наредби", ООК, 19.09.1928)

Учителя за сладострастието:
„От един метър по-близо не се приближавайте един от друг, защото иначе се размешват вашите аури, та започвате да се нервирате." (Годишна среща на Веригата, 14.08.1910)

„Всякога красивата форма има по-голяма сила да привлича. Например, прелъстява ви една жена (някои имат такава слабост); представете си още по-красива от нея жена, добродетелна и устойчива по характер, и ще се уверите, че няма да се изкушавате от другата. Ако не можете да си съставите такава форма, другата ще ви привлече и ще извършите престъпление и нищо, дори бягането не може да ви спаси." (Годишна среща на Веригата, 17.08.1915)

„Трети елемент, който спъва виделината е сладострастието. То е гробът на Любовта - колко млади моми и момци са отишли преждевременно в гроба от него. Любовта е хармония, а сладострастието - отрова." („Виделината", НБ, 01.04.1917)

„Всички хора говорят за Любовта, но никой не я видял. Ако някой каже, че е виждал Любовта, това е любовта на пепелта. Човешката любов може да се види само на огнището, дето гори, изгаря и се превръща на пепел. Коя жена и кой мъж са доволни от живота си като женени? Всеки мечтае да се ожени, но в края на краищата, казва, че не заслужава човек да се жени. Малко хора са се оженили, както трябва, и са доволни от живота си.
Който е недоволен от Любовта, той е попаднал на магнетичната, неустойчива и преходна любов. Тя е резултат на възбуждане на малкия

мозък в човека. Благодарение на това, младите се влюбват, привличат се, и като се отделят един от друг, се разлюбват. Привличането, което е резултат на магнетизма, не е Любов. За да се магнетизират, младите се хващат за ръце, целуват се. Истинската любов не се проявява нито чрез хващане за ръце, нито чрез целуване...

Казват, че някой се самоубил от Любов. Това не е вярно. Любовта възкресява, оживява, подмладява човека. Това, което го кара да се самоубие, е резултат на неустойчивите човешки чувства. За да не изпадне под тяхно влияние, човек трябва да се вслушва в гласа на Божествената си душа...

Много от съвременните хора са нервни и болни все от любов. Не ви трябва любов, която разклаща основите на здравето, изтощава нервите и води към отчаяние и самоубийство.

И тъй, първата проява на Любовта е на привличането, т.е. магнетичната любов. Втората проява на Любовта е приятелството. Тя е по-висока степен на Любовта от магнетичната. Всеки човек иска да има приятел, с когото да споделя своите мисли и чувства. Но и приятелството не е устойчиво, лесно може да се развали. – Кога приятелството между двама души не устоява? – Когато не почива на здрава основа. За да устои, то трябва да има три допирни точки: на физическия, на духовния и на Божествения свят...

„Ако не бях дошъл и не бях им говорил." – За какво им говорил Христос? – За третата проява на любовта. Ако хората бяха приели Христовото учение, грях нямаше да имат и щяха да станат безсмъртни. Сега, понеже живеят повече в магнетичната любов, грехове имат, и смъртта ги дебне. Хората още не познават сродството, като проява на Любовта, затова боледуват, страдат и умират. Сродството между душите подразбира единство в проявите им, единство във възгледите им, в разбиране на великите добродетели: Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Доброто. Това не значи, че те са еднакви по буква. Те се разбират по дух, а не само по външни прояви. Велико нещо е да си свързан с една душа по вътрешно сродство...

Христос спасява човека. Въпреки това, момата мисли, че спасява момъка, а момъкът мисли, че спасява момата. И двамата са на крив път. Какво спасение е това, което ги прави нервни, отчаяни и недоволни? Момъкът туря пипалата си върху момата, като октопод, и я изсмуква. И момата прави същото. Това е морският дявол, който се проявява чрез тях." („Ако не бях дошъл", НБ, 02.03.1919)

„Понякога почувствате любовта като стремеж и си казвате: „Хайде да се целунем". Тогава събират се двама, радват се един на друг като гугутки и . . . цап! – Целуват се. А след това казвате: „Ох, какво направихме"! Аз не казвам, че целувките са лошо нещо, но във всяка целувка трябва да има съдържание на любов. Всяка целувка, в която няма любов, е престъпление, а всяко престъпление носи след себе си нещастие или за сърдцето или за душата.

Аз не съм от Онези, които казват, че е грешно да се целуват хората; може да се целувате, но как? – Ще се спрете, ще застанете пред Бога и

ще запитате: „Господи, мога ли да изкажа твоята любов?“ Ако Господ ви проговори и каже: „Изкажи любовта ми“, тогава може да се целунете. Но, ако отидеш в името на Господа, туриш подписа Му и не дадеш никаква любов, това е престъпление, за което Господ ще те държи отговорен.

Това е то кармата, кармичното престъпление с любовта от хората, които си играят с лъжливата любов.“ („Любовта“, НБ, 27.02.1921)

„Когато младите се обичат, какво е това, „обичането”? – То е сладострастието. Какво вълнува младите? – Любовта им. „Любов”, „Сърцето ми трепери” – то е сладострастие. На младата мома тупа сърцето ѝ, от какво? Един смъртен грях има вътре в душата ти и ти мислиш, че този грях е някое благородно нещо.” („Царството Божие“, НБ, 26.02.1922)

„Ако говорите на някой ангел за страстите, той нищо няма да разбере. В това отношение ангелите са абсолютно невежи. Що се отнася до човешката любов, вие я познавате, няма защо да се спираме да говорим за нея. Всички знаете, че човешката любов е примесена с животинска. Затова именно тя се изменя по форма, по съдържание, но не и по смисъл. Тя включва страстта, а изключва чистотата. Отличителното качество на човешката любов е, че тя всякога ограничава.

Достатъчно е да ви залюби един човек, за да ви ограничи веднага. Той казва: Аз те обичам и ти ще дружиш само с мен и с моите приятели. Вън от тях нямаш право да дружиш с никого. Животинската любов пък се изменя и по форма, и по съдържание, и по смисъл. Тя забравя всичко...

За да дойде до великата любов, човек трябва да да мине през всички фази на Любовта: през животинската, през ангелската и най-после ще влезе в Божествената Любов. Това са фази на Любовта, които човек трябва да наблюдава и да изучава в себе си.“ („Хармонизиране на енергиите“, МОК, 08.11.1922)

„Първото нещо, което искам от вас през тази година, то е въздържанието, да можете да трансформирате енергиите. Имаш едно възбудено състояние, ще кажеш: „Заради Божията Любов аз мога да се въздържам.“ Обърни ума си към Господа и се спри.” („Правила на разумния живот“, СБ, 31.08.1924)

„И тъй, аз искам да ви оставя с онази мисъл, с онова чувство, което имал Соломон към сунамката, около която обикалял по цели дни. Тя му дала една светла идея. Тя не се поддала на неговите слабости и не се оженила за него... Тази сунамка, която живя преди 2000 години, имаше един висок идеал, една възвишена идея в себе си. И тя не се реши да се ожени даже и за най-разумния цар, какъвто беше Соломон, и затова му каза: „Ти имаш едно предназначение в света и ако се ожениш за мене, ще го изгубиш...”

И действително, Соломон най-първо поддържаше това учение, после надойдоха леки жени от Египет, от Асирия и Соломон започна да се хра-

ни с шоколадени каши, но и сам той на каша стана. И раздели се тогава царството му. Преданието казва, че след това той втори път срещнал тази сунамка, която му казва: „Ти направи една погрешка, не вървя по правия път." Той се разкаял от тия думи и казал: „Като дойда втори път на Земята, аз ще бъда един добър и разумен ученик." Преданието казва, че Соломон във времето на Христа е бил един от най-добрите Негови ученици и проповядвал Неговото учение. Кой е бил този ученик, не казвам." („От къде ида", НБ, 13.12.1925)

„Любовта не се изразява в целувки, в прегръдки, в подаръци, в писане на писма и т.н. Любовта се изразява чрез неизказаните неща, чрез ненаписаното и чрез нещата, които се чувствуват, но не се изказват. Който има Любовта в себе си, той духом не може да падне; той има дълбок мир в себе си, какъвто другите нямат. Човекът на Любовта може да носи тягостите на целия свят. И в лицето на Христа ние виждаме, именно, такава Любов. Христос издържа страданията, защото в душата Му цари Божията Любов." („Изостаналите укрухи", НБ, 24.04.1927)

„Като ученици вие трябва да бъдете внимателни, да се пазите от външни примамки. Срещате една красива жена, с червисани устни и страни, с направени вежди, разкошно облечена. Тя ви погледне, усмихне се, и вие се влюбвате в нея, мислите, че като нея няма друга в света. Запознавате се, разговаряте с нея. Тя ви нарича ангел, божество, казва, че не може да живее без вас. Щом се ожените, отношенията ви се изменят. Тя ви нарича простак, невежа, грубиян и т. н. Вие се чудите какво е станало с нея, че толкова се е изменила. – Не, тази жена ни наймалко не се е изменила. Това са методи на „астралната жена", с които природата си служи. За да даде добър урок на някой човек, астралната жена влиза в някоя женска форма и започва уроците си. Докато го привлече към себе си, докато му тури углавник, тя е мека, внимателна; щом тури углавник на врата му, тя взема камшика си и отваря друга страница от своята книга." („Възпитание на удовете", ООК, 11.04.1928)

„Някой ще каже, че животът има смисъл, докато хората се размножават. Това е неразбиране на законите. Размножаването не става произволно. Точно определено е колко души трябва да се родят и колко да умрат в целия свят не само в течение на една година, а даже и в една минута." („И рече Исус", НБ, 06.04.1930)

„Мнозина мислят, че основа на страстта е любовта. Това е криво разбиране. Страстта води към престъпление. Любовта обаче изключва всякакво престъпление. Страстта е низше чувство в човека, което търси плячка." („Разумното слово", МОК, 23.01.1931)

„Често светии в света са били слепи, за да не ги съблазняват очите. И ти сам ще ги затвориш, или други ще ти ги затворят. Ако си господар на себе си, ще затвориш сам очите си, ако не си господар, други ще ги затворят." („Ключ за постижения", ООК, 28.02.1934)

„Най-лошото, което човек може да си представи, то е около женитбата. В цялото органическо царство, когато дойдем до тази деятелност – половата деятелност, най-опасното нещо е тя. Много опасно място е там. Всичките престъпления стават в половата област. („Първото място“, НБ , 05.02.1933)

„Животът на червените кръвни телца е кратък – за два три месеца умират, та трябва да се продължи животът на 4, 5, 6, 10 месеца, на година, 2 , 3. Сега в два, три месеца умират. Човек не може да бъде здрав, тогава той се изтощава, понеже в него се развива деятелност. От половата деятелност се размножават клетките и от половата деятелност човек се изтощава.“ („Роденият“, НБ, 30.11.1941)

„Неправилният живот разрушава костите и зъбите на хората.

Неправилните мисли разрушават зъбите. Ред поколения, на които половата деятелност не е била правилна, разрушава зъбите. Ако идете в Америка, ще видите малко хора със здрави зъби. Защото в тях има чрезмерна деятелност.“ („Послушни и непослушни“, НБ , 21.12.1941)

„Вие по някой път се възмущавате от половата деятелност, от любовта. Казвате, нисша любов е половата любов. Но ако съберете всичките човешки чувства и неговите мисли и ги турите всичките сили, които имат, с половата деятелност, се уравновесяват. Тя е една и толкова силна, както всичките други заедно. Тя по единично може да бие ума ти, тя по единично може да бие сърцето ти, може да бие и волята ти. Тя по единично всичките може да ги бие. Като се съберат всичките заедно, уравновесяват се.

Питам, туй, което е тъй силно, лошо ли е това нещо? Един голям водопад, който бучи, лош ли е? Не е лош, това е наше разбиране. Тази вода, която развива такава грамадна енергия, може да я използваш. Американците, които са толкова практични, ако могат да впрегнат Ниагарския водопад, биха имали енергия за цяла Америка и плюс още от нея да пратят в Европа. А досега те са използвали около 200 хиляди волта за осветление, за образуване на електричество от водопада. Казвам, в нашия живот имаме една Ниагара, в която често се давят хората.“ („Блаженствата“, СБ , 05.09.1943)

„Когато човек изпадне под влиянието на живота на страстите, той прилича от една страна на блудния син, който напусна баща си и разпилява в гуляи с приятели всичкото си богатство. Той е подобен още на Данаила, хвърлен в рова на лъвовете. Лъвовете, това са човешките страсти. Няма по-груби сили от страстите.“ (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1“)

„Няма по-страшни лъвове от човешките страсти. Те са разрушавали и царе, и владици, и учени, и философи. Никой човек не може да устои на страстите. И вие сега минавате през изпита на Данаила. Ще ви хвърлят в рова на лъвовете между грубите сили и ако издържите този

изпит, т.е. ако се справите с грубите сили на вашата нисша природа, ще излезете от рова на лъвовете и ще влезете в Новата култура." (из „Ист. път на Бялото Братство, том 1")

Библията за сладострастието: Според Писанието, блудството (полови отношения без брак), както и изневярата (прелюбодеянието) се считат за грехове. Тъй като бракът сам по себе си е една форма на робство, която според Учителя е изобретение на тъмната ложа, може би в наше време по-правилно е да се каже, че блудството представя полови отношения, целящи чувствена наслада, вместо истинското им предназначение – зачатието.

А ако някой иска да се обвърже, няма особен смисъл да го декларира нито пред държавата, нито пред дядо поп. Обещанието за вярност важи единствено пред Бог. Останалото са просто човешки договори.

„Бракът е нещо честно у всички, и брачното легло - чисто; а блудниците и прелюбодейците ще съди Бог." (Евреи 13:4)

„Не знаете ли, че вашите тела са удове (части) Христови? И тъй, да вземе удовете Христови, и на блудница удове да ги направя? Да не бъде! Или не знаете, че който се съвкупява с блудница едно тело е с нея? Защото „ще бъдат", казва, „двамата в една плът". Но който се съединява с Господа един дух е с него. Бягайте от блудодеянието. Всеки грях, който би сторил человек е вън от телото; но който блудствува, против своето си тело съгрешава. Не знаете ли, че телото ваше е храм на Светаго Духа, който е във вас, когото имате от Бога, и не сте свои си? Защото вие сте с цена купени; за то прославете Бога с вашите тела и с вашите души, които са Божи." (1 Кор 6:15-20)

Макар, че въздържанието открива един много пряк път към нашето духовно усъвършенстване, той е и много стръмен и го препоръчвам само на хора, които са готови да живеят за Бога и да използват непропиляната енергия (а тя е много!) за духовни цели. Ако обаче това лишение води до нервни изблици, депресивни състояния, агресия, апатия и т.н., много поразумно би било тази активност да се намали до един разумен минимум, както съветва и ап. Павел в седма глава на първото му послание до Коринтяните:

„Добре е за мъжа да се не допира до жена. Но, за да се избягва блудството, нека всеки си има своя жена, и всяка жена да си има свой мъж.

Мъжът да отдава на жена си дължимата любов; също и жената - на мъжа. Недейте се лишава един от други - освен по съгласие за някое време, за да пребъдвате в пост и молитва; след това бъдете си пак заедно, за да ви не изкушава сатаната, поради вашето невъздържане.

Това обаче казвам като съвет, а не като заповед. Защото желая, всички човеци да са като мене; ала всеки си има своя дарба от Бога, един - тъй, други - инак.

А на неженените и вдовиците казвам: добре им е, ако си останат като мене. Но, ако не се въздържат, нека се женят; защото по-добре е да се женят, отколкото да се разпалват.

А на жененените заповядвам - не аз, а Господ - жена да се не раздели от мъж, - ако пък се и раздели, да остане неомъжена, или да се примири с мъжа си, - и мъж да не оставя жена си.

А на останалите аз говоря, а не Господ: ако някой брат има жена неповярвала, и тя е съгласна да живее с него, да я не оставя; и ако някоя жена има мъж неповярвал, и той е съгласен да живее с нея, да го не оставя...

Ако някой неповярвал иска да се разведе, нека се разведе; в такива случаи брат или сестра не са заробени; за мир ни е повикал Бог...

Поради настоящата нужда за добро намирам това: добре е за човека да си бъде тъй. Свързан ли си с жена, не търси развод; развързан ли си от жена, не търси жена. Па, ако се и ожениш, няма да съгрешиш; и девица, ако се омъжи, няма да съгреши. Но такива ще имат грижи за плътта, а пък аз ви щадя. Това ви казвам, братя, защото времето нататък е късо, та ония, които имат жени, да бъдат като че нямат...

Неженениям се грижи за Господни работи - как да угоди Господу, а жененият се грижи за световни работи - как да угоди на жената.

Има разлика между жена и девица; неомъжената се грижи за Господни работи - как да угоди Господу, за да стане света телом и духом. А омъжената се грижи за световни работи - как да угоди на мъжа си."

За съжаление, в наши дни голяма част от хората са позволили сексуалността да се внедри дълбоко в мисленето им и по този начин, малко или много, биват контролирани от нея.

За това допринася целият начин на живот - музиката, филмите, модата, медиите, литературата и т.н. Проблемът не е, че има нещо нередно в човешката сексуалност, но нередното идва в момента, в който я оставим да ни завладее и изгубим контрол над собствените си мисли и действия.

Моментът, в който се подиграем на значението на истинската връзка между един мъж и една жена и на всичко, което те са способни да създадат заедно, като я приравним с животинското чифтосване, макар че то има важен смисъл, а при хората в повечето случаи - няма никакъв, и всичко се свежда до едно удоволствие, което не оставя нищо след себе си. Всичко това е очакван резултат от една много целенасочена културна и социална манипулация. Продължавам с цитатите от Библията:

„Слушали сте, че бе казано на древните: „не прелюбодействувай".

Аз пък ви казвам, че всеки, който поглежда на жена с пожелание, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си. И ако дясното ти око те съблазнява, извади го и хвърли от себе си; защото по-добре е за тебе да погине един твой уд, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в геената огнена. И ако десната ти ръка те съблазнява, отсечи я и я хвърли от себе си; защото по-добре е за тебе да погине един твой уд, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в геената." (Матей 19:27-30)

„Или не знаете, че неправедници няма да наследят царството Божие? Не се лъжете: нито блудници, ни идолослужители, ни прелюбодейци, нито малакийци, ни мъжеложници...[61]" (1 Коринтяни 6:9)

---

61 Според гръцкия текст, от който е преведена Библията, „малакиец" означава пасивен партньор в хомосексуално сношение, а „мъжеложник" - активен.

„Тази е волята Божия: да бъдете осветени, да се въздържате от блудство, всеки от вас да умее да запазва своя съсъд (съд, т.е. тяло) в светост и чест, а не в похотна страст, както и езичниците, незнаещи Бога... Защото Бог не ни призова към нечистота, но към светост. И тъй, който отхвърля това, той отхвърля не човека, а Бога, Който и даде Своя Свети Дух в нас." (Солуняни, 4:3,4,7,8)

Рудолф Щайнер:
„Навсякъде, където има прекомерно отдаване на насладата, разпуснатост и безпътство, е дадена материя, в която рафинираната интелектуалност на могъщи азурически[62] сили се внася в света." (Събр. съч. 93а)

„Епохата, в която цари егоизмът, е представена чрез Юда Искариотски. Който разглежда световните явления без предубеждение, вижда как сексуалността в човека е в състояние да го предаде като дух, да го умъртви." (Събр. съч. 96)

„В областта на любовта материализмът днес достига дори до позорна научност, — нещо, което никога преди не се е случвало на Земята. Най-лошото, което днес се прави, е смесването на любов и сексуалност. Това е най-позорното проявление на материализма, най-дяволското на съвременността." (Събр. съч. 143)

„Ако някой посмее да се заеме с разрешаването на трудния проблем – овладяването на половите страсти, онези страсти, които ако бъдат проявени по низш начин, деградират човека под животното, но ако се преобразят го издигат най-близо до неговата божественост, би трябвало колкото е възможно по-малко да употребява богата на белтъчини храна. При поемането на белтъчини се предизвиква преобладаване на субстанциите за възпроизвеждането и с това много се затруднява овладяването на половите нагони." (Събр. съч. 266)

„Издигането и прогресивното развитие се състои в преодоляването на физическата любов. Разделянето на два пола е било необходимо, за да може да се развие интелектът в човека. Поради това човекът е раздвоен в низша и висша природа. Степен в издигането е, ако човекът жертва силите на физическата любов и ги преобрази в по-висши сили. Ако той може да пожертва тези низши сили, в него може да се прояви по-висшето..." (Събр. съч. 266)

„Сведенборг е не само велик учен, но е бил и чист човек в живота си, и тази сила, която човекът има на физическия план и която представлява нещо подобно на ясновидската сила, само че тя не извършва ясновидска дейност, а има друга задача на физическия план, се е преобразила в него... Сведенборг е консервирал тази сила, съхранил я е и в определена

62 Според антропософията Луцифер е предводителят на падналите ангели, Ариман - на падналите архангели, а Асур - на падналите архаи, наречени още асури.

възраст тя се е преобразила в него, но е останала в известен смисъл сексуална сила... Това означава, че в основата на ясновидството на Сведенбог наистина лежи сексуалната сила. Оттук ще можете да си извадите заключението, че на човека е дадена една сила през времето на развитието му, която се изживява като сексуалност в земното развитие, която обаче някога ще се прояви в преобразена форма и няма повече да бъде обвързана с физическото. Но от друга страна вие ще можете да си извадите също и заключението, че силите, които водят до образното ясновидство, са сродни със силите, които понастоящем са свързани с най-низшите нагони в човешката природа и, така да се каже, едната сфера може да бъде привлечена от другата сфера." (Събр. съч. 253)

„Хубавите стихове на Мехтхилд от Магдебург, или на Света Тереза от Авила, са отражение, инспирационни рефлекси от това, което са процеси, породени от сдържана сексуалност. Естествено на хората не е приятно, когато човек им описва Мехтхилд от Магдебург или Света Тереза: Да, това са личности със силна сексуалност, които именно защото тя е станала много силна, са я сдържали. Поради това се пораждат определени веществообменно-циркулационни процеси, на които отговарят реакции, настъпващи така, че се фиксират в много хубави стихове. Да, феноменът, разглеждан във висш смисъл, води извънредно дълбоко навътре в тайните на битието. " (Събр. съч. 315)

„Окултният учител е принуден да каже, че пътят, който един аскетичен в сексуално отношение човек поема, е различен от онзи, по който върви друг човек, който в това отношение не се отдръпва от задачата да служи на човечеството. Каквото в тази насока се казва от окултния учител, често се тълкува, като че аскетизмът е условие за окултно развитие. Истината е нещо съвсем друго.

Аскетизмът в сексуално отношение улеснява окултния път, в известно отношение го прави по-удобен. Който от чистия егоизъм за познание иска преди всичко да стане ясновидец, може да се надява скоро да стигне до целта си чрез аскетизъм в това отношение. Но не може да има задължение за такъв аскетизъм, а само право, което човек трябва да си спечели. То се състои единствено в това, че човек получава възможност, да даде на човечеството напълно равностоен заместител за това, че се отдръпва от задължението си да даде възможност за въплъщаване на души." (Събр. съч. 264)

„Хората стават наполовина дяволи поради своите сексуални инстинкти. И наистина има опасност, определени инстинктивни познания да станат вредни, защото те насилствено влизат в човешката природа; да, те са свързани с мистерията на раждането и зачатието, с целия сексуален живот; а тази опасност, за която говоря, идва от определени Ангели, които сами биха претърпели известно изменение, за което не мога да говоря, понеже това изменение спада към онези по-висши тайни на науката за посвещението, за които днес все още не бива да се говори. Бихме могли само да добавим: това, което настъпва в хода

на общочовешката еволюция, би се състояло в следното:

Вместо в ясно, будно съзнание и носейки полза, определени инстинкти от областта на сексуалния живот, на сексуалната природа биха се проявили по един разрушителен начин; тези инстинкти биха довели не просто до някакви заблуждения; те биха нахлули направо в социалния живот, създавайки там определени социални структури; преди всичко чрез това, което навлиза в човешката кръв като резултат от сексуалния живот, те биха подтикнали хората към всичко друго, но не и към това, да изграждат братство на Земята; напротив, те непрекъснато биха се бунтували срещу братството. И това би се превърнало в един инстинкт." (Събр. съч. 182)

Макс Хайндел:

„Полово извратеният, или половият маниак, е доказателство за правотата на твърдението на окултистите, че част от половата сила изгражда мозъка. Той се превръща в идиот, неспособен да мисли поради изразходването не само на отрицателната или положителната полова сила (според това дали е мъж или жена), която нормално се използва посредством половия орган за размножаване, но и на част от силата, предназначена да изгражда мозъка, правейки го годен да произвежда мисъл. Оттук се явява и умствената недостатъчност.

От друга страна, ако личността се отдаде на духовна мисъл, наклонността да се изразходва половата сила за размножаване е незначителна и неизползваната по този начин част може да бъде превърната в духовна сила. Ето защо посветеният в известни етапи на развитие поема обета на безбрачието. Това не е лек обет и е трудно изпълним от стремящия се към духовен напредък. Мнозина още не узрели за по-висш духовен живот невежо се обвързват с аскетизъм. Те са тъй опасни за обществото и за себе си, както е и безумният полов маниак...

Мнозинството гледат на женитбата като на санкциониран, неограничен патент за задоволяване на сексуалното желание. В очите на държавния закон може и да е така, но никой сътворен от човека закон или обичай няма право да се разпорежда с този въпрос. Окултната наука учи, че половата функция никога не трябва да се употребява за чувствено задоволяване, а единствено за размножаване. Затова стремящият се към по-висш живот би бил оправдан, ако се откаже да се свързва с партньора си, щом целта не е зачеване на дете, при това само ако и двете страни са в съвършено здраве - физическо, морално и ментално, тъй като в противен случай съчетанието би дало хилави и дегенерирали тела.

Всеки човек е собственик на тялото си и е отговорен пред закона за Следствието за всяка злоупотреба, произлизаща от слабоволното отдаване на това тяло в ръцете на друг. Не употребата, а злоупотребата причинява всичките безпокойства и спъва духовния живот. Също може да се каже, че много по-лошо е да изгаряш от желание и постоянно живо да мислиш за чувствено задоволяване, отколкото да живееш умерен брачен живот. Христос е учил, че нецеломъдрените мисли са лоши колкото и нецеломъдрените постъпки и дори по-лоши, понеже мислите

могат да бъдат повтаряни постоянно, докато за действията все пак има известна граница.

Стремящият се към по-висш живот може да успява само пропорционално на степента на подчиняването на по-нисшата природа, но той трябва да се пази от други крайности и увлечения."

Михаил Иванов: *„Често при мен идват хора и ме питат, кое е по-добро: да живеят в целомъдрие или да водят редовен сексуален живот. В действителност този въпрос не може да се поставя така, тъй като е невъзможно да се отговори в един най-общ план, кое е добро и кое е лошо. Всичко зависи от личността. Целомъдреният живот, животът във въздържание, може да доведе както до много лоши, така и до много добри резултати. Въздържанието може да разболее някои хора, да ги направи нервни, истерични, а у други да влее сили, да ги направи уравновесени и самоуверени. Освобождаването на сексуалните инстинкти може да донесе много добрини на едни и много злини на други. Така че не бива да делим нещата на добри и лоши. Доброто и лошото зависят от един друг фактор, а именно, как се използват и как се управляват тези сили от хората. По начало не съществува добро и лошо! Нещата стават в последствие добри или лоши.*

Въпросът, преди всичко, е да познавате вашия идеал, това което искате да постигнете. Ако искате да правите големи открития в духовен план, очевидно вие сте длъжни да намалите и дори да се откажете съвсем от някои удоволствия, за да се научите да сублимирате вашата сексуална енергия. Но ако нямате този висок идеал, тогава е съвсем глупаво да се въздържате и да пазите вашето целомъдрие и девственост. Нещо повече, вие ще се разболеете, защото вашите усилия няма да са съгласувани с определена цел. В тази област е неразумно да се дават едни и същи съвети и да се определят едни и същи правила за всички.

Обяснете например на една котка, че тя трябва да стане вегетарианка и да не яде мишки. Тя, разбира се, ще ви изслуша и веднага ще ви отговори с „Мяу!", което ще рече: „Да, разбирам ви... Обещавам!..." И докато вие все още четете вашата проповед, ето че от ъгъла се разнася някакво шумолене, някакво гризане... Мигновено котката ви зарязва и без всякакво угризение на съвестта се хвърля върху мишката. При това тя съвсем внимателно ви бе изслушала и дори обещала. След това се връща облизвайки се на мястото си и ви казва: „Мяу!", - което, преведено буквално, този път ще рече: „Това е по-силно от мен! Аз не мога за един ден да променя котешката си природа, така че, докато съм котка, ще ям мишки."

От това не следва обаче, че вие не трябва да полагате усилия да сублимирате вашата сексуална енергия, но както ви обясних вече, вие не можете да се борите с нея. Колкото и да се опитвате, тя винаги ще ви побеждава. Вие трябва да имате един могъщ съюзник, към когото да отпращате тази сила, а той, благодарение на познанията си по алхимия, ще я превръща в здраве, красота, светлина и в божествена любов. Мощният съюзник, това е един висок идеал, една основна идея, с която да живеете, да обичате нежно, страстно, и която да ви храни. Именно

тази идея ще преобрази силата, а не вие!

Онзи, който няма духовен идеал, не може да успее. На него може да му се даде само един съвет: колкото може по-скоро да намери някого и да създаде семейство. В противен случай той става опасен за обществото и може да причинява неприятности на целия свят.

Както виждате, аз не ви водя към съмнителни приключения, а ви представям съвсем ясно въпроса. Ако вие нямате желание да станете едно великолепно същество, един проводник на светлината и благодетел на човечеството, никога няма да успеете да сграбчите за гърлото тази сила. Така че осигурявайте произход, създавайте семейство, отглеждайте деца. Но ако имате високия идеал, тогава ще бъде престъпление да се отвърнете от Небето, само за да задоволявате един съпруг или една съпруга, което впрочем не сте в състояние да направите, каквото и да сторите. Напротив, по-добре е да работите за един прекрасен идеал и тази енергия да отива за подхранването и подсилването на този идеал. Да, когато почувствате някакъв сексуален импулс, вие се концентрирате във вашия идеал, енергията се устремява към мозъка, за да го подхранва и само след минути вие ще се чувствате освободени и победители.

Любовта е най-ценното, основното, но за да я засилваме, да я правим по-трайна и да я съхраняваме, трябва да намаляваме нейните физически изяви. Но хората трябва да знаят, че е много опасно, когато се отказват от една радост, без да я заместват с друга. Това се отразява болезнено върху нервната система и ако не искат да страдат от лошите последствия, трябва винаги да заместват едно удоволствие с друго, по-духовно.

В Науката на посвещението се казва, че отричането не е лишаване, а заместване, пренасяне в друг свят. Същата дейност продължава, но със съвсем други, по-чисти, по-светли материали. Когато казваме, че трябва да се лишим, да се откажем, да се посветим, това е само един начин за изразяване. В действителност ние не се лишаваме, не се отказваме, а само се пренасяме, сиреч правим горе онова, което сме правили долу или вместо да пием вода от пълната с микроби локва, ние пием от чистия, кристалния извор.

Начините, които хората най-често прилагат, когато решат да се откажат от пушенето, от пиенето или от търчането подир жените, без да заместят навика с нещо друго, са крайно опасни. Отказът ги изкарва от релси и те изпадат във вакуум. Необходима е компенсация, заместване на низшите желания с висши. Ето защо размисляйте много добре всеки път, когато имате намерение да се откажете от нещо, което се е сраснало здраво с вас. Вземането на подобно решение е нещо сериозно. Това нещо трябва да бъде заместено. По такъв начин вие ще се чувствате удовлетворени, ще продължавате да ядете, да пиете, да обичате или изобщо да живеете на едно безопасно за вас ниво. Ако не замествате нуждите си, вие се обричате на провал.

Не се борете срещу сексуалния инстинкт, въоръжени само с вашата собствена воля. За да победите, трябва да повикате небесните сили, сиреч високия идеал, силната любов към съвършенството, към чисто-

тата и към красотата. Ако вие нямате този висок идеал, ако не обичате божествения, съвършения живот, не се опълчвайте срещу сексуалната сила."

Завършвам с няколко цитата, които не са конкретно за половите отношения, но тъй като касаят земната (половата) любов смятам, че в известен смисъл са по темата:

Платон: *„Любимото често заслепява любещия."*

Уилям Шекспир: *„Любовта не разсъждава: с криле и без очи тя е емблема на сляпата необмисленост."*

Фр. Бейкън: *„Невъзможно е едновременно да обичаш и да бъдеш мъдър."*

Алберт Айнщайн: *„Ако искате да водите щастлив живот, трябва да сте привързани към цели, а не към хора или предмети."*

49.2. Смирение

Учителя:

„Първото важно нещо за вас е да владеете гнева си. В този случай самообладанието ви е необходимо. Освен това вие трябва да развивате интуицията си. Тя ви е необходима, за да разбирате човешкия характер, да разбирате кои хора са подобни на вас и кои не. С тези, които са подобни на вас, вие може да живеете добре, но от тия, с които не си съответствате, трябва да се държите на известна дистанция." („Гняв и страх", МОК, 18.11.1923)

„Гневливият човек е човек без воля. Гневът е известна енергия, неизползвана в добро направление – след гняв у човека настъпва отслабване, демагнетизиране." („Видалината", НБ, 01.04.1917)

„Каквото и да правят другите хора около вас, никога не ги критикувайте, не изпращайте лоши мисли към тях – имайте предвид да влезете в тяхното положение и уважавайте свещения път, по който вървят. Знайте, че Бог работи върху тях и ще ги изведе към сигурен край. Уважавайте всекиго, в каквото и положение да се намира. Каквото и да прави той, не губете свещеното уважение към него и не мислете, че Бог го е оставил." (из „Акордиране на човешката душа")

„В Окултната школа се забранява всяко одумване, всяко изтъкване на погрешките у другите хора – изобщо лошите мисли се забраняват. Знаете ли защо? Понеже щом мислите лошо за някой човек, вие отправяте своите корени към него, а там няма никаква храна за вас. Тези ваши коренчета започват да всмукват сокове от този човек, но тези сокове са чиста отрова, която постепенно трови и разваля вашия живот. Много жени се развалят не само от това, че имат лоши мъже,

но и от мисълта, че мъжете им са лоши, и започват от ден на ден да отпадат, да съхнат, докато един ден кажат: „Сбогом от този свят", а мъжът им гледа и си казва: „Не знам от какво се помина моята жена." Същото нещо става и с ученика на Окултната школа. Затова се казва на ученика: не мисли зло, т.е. не пущай корените на твоята душа в лош човек, стой настрана от него! Така стои научната страна на въпроса." („Силите в природата", ИБ, 19.02.1920)

„По-разрушителна сила от гнева в човека няма. Гневът е неестествена сила, която руши. Гняв и негодувание не са едно и също нещо. Негодуванието е естествена сила, която не руши, а изправя нещата. Като се разгневи обаче, човек моментално кипва и е готов да разруши всичко, което се изпречи на пътя му." („Заветът", НБ, 15.01.1928)

„Щом се разгневиш, впрегни воловете си и иди да ореш; вземи мотиката си и иди да копаеш; вземи две стомни и иди на чешмата да донесеш вода. Енергията трябва да се впряга на работа." („Поливане", ИБ, 25.08.1944)

„Например обичате да се гневите, кипвате изведнъж – не се гневете, но си поставете задачата да се справите с гнева. Гневът си има ключ – завърти ключа и му кажи: «Почакай, сега имам малко работа!» Ако вие съумеете да спрете вашия гняв, ще можете да пренесете неговата енергия в една по-горна област на вашия мозък. С тази енергия вие ще помислите за светиите, за Бога." („Узрял плод", ИБ, 05.05.1932)

„Глупавият няма право да се гневи. Да се гневят светиите, добрите, разумните хора – това е на място. Всеки обикновен и глупав човек трябва да си каже: «Нямам право да се гневя! Ако си позволя това, всичко ще загубя.» Няма по-опасно нещо от гнева. Разумният впряга гнева си на работа и върви напред. Ако глупавият не се труди, а само се гневи, ще изгуби всичко, което има, и след това са му нужни десетки години, за да придобие изгубеното. Не е обаче абсолютно изключено правото на човека да се гневи, но само ако се свърже с добрите и разумни хора, със светиите и с Бога. Тогава гневът му ще бъде на място и ще свърши някаква работа." („Предназначението на носа", ООК, 28.10.1931)

„Смиреният човек не е слаб. От него и смъртта се страхува. Смиреният е свободен човек. Той е обиколен с приятели, с които споделя мислите, чувствата и постъпките си. Той споделя с тях стремежите на своята душа и дух. Какви по-добри приятели може да има човек от своя ум, своето сърце, своята душа и от своя дух? Който има тези четири приятели, той е богат. Около него всеки ден ще се групират все повече и повече хора, които ще му помагат. Приятелството се поддържа чрез честност и разумност. Ако не си честен и разумен, приятелите ще те изоставят. Дали си учител, свещеник, или търговец, ще бъдеш честен. Днес човечеството се нуждае от честни, добри, силни и справедливи хора." („Същественото в живота", СБ, 15.08.1943)

„Всякога казвайте: „Господ направи", никога не казвайте „аз го направих", защото това ще бъде работа на Антихриста." („Беседа по нарядите", СБ, 26.08.1919)

Конфуций: *„Преди да поемеш към отмъщението, изкопай два гроба."*

Александър Дюма: *„Безумец бях — каза си той, — че в деня, когато реших да отмъстя, не си изтръгнах сърцето!" (из „Граф Монте Кристо")*

49.3. Милосърдие

Учителя:

„Защо е дошъл човек на Земята? – За да научи Закона на милосърдието... Милосърдието има отношение към Закона на служенето...

Милосърдието е най-високата проява на човека, който живее на Земята... Милосърдието, за което ви говоря, не е нещо отвлечено, мъртво – то е реално, живо. Всеки ден то слиза на Земята. То е първият лъч, който сутрин ви събужда. Милосърдието внася първата мисъл във вас за работа. Ако не приложите тази мисъл, ще сгрешите...

Миналият век е век на проливане на кръв. Иде милосърдието в света, което работи за повдигане на човечеството... В него се крие изкуството да помирява хората. („Ще бъдат научени", НБ, 24.12.1916)

„Искаш ли да дойде Разумното, Любовта да те помилва, трябва да бъдеш милостив. Любовта не може да те помилва, ако не си милосърден. Не си ли милостив, милосърден, ти ще си като сухо дърво, без листа и цветове. Любовта ще слиза и ще се качва, но при тебе няма да дойде. Помилват ли те, ще усетиш Любовта в себе си." („Добре дошъл", СБ, 29.07.1932)

„Всяко добро, в което милосърдието отсъствува, не е истинско добро. Милосърдието е една от красивите страни на любовта. Казано е, че Бог е милосърден и дълготърпелив. Велико нещо е милосърдието на Бога! Той търпи хората по причина на това си качество. Милосърдието е приложение на любовта в живота. Милосърдието е лишено от всякакво користолюбие. И най-малките неща, проникнати от милосърдие, стават велики. Вижте, например, колко малко изглежда Слънцето. Въпреки това то изпраща грамадни количества светлинна и топлинна енергия, чрез които осветява и отоплява цялата Земя." („Милосърдие", СБ, 12.08.1938)

„Когато извадите последния лев от джоба си и няма на какво да се уповавате, Господ ще ви се изяви. Докато се уповавате на последния си лев, вие спъвате Бога и Той не може да дойде при вас. Освободете се от всичко човешко, на което се уповавате. Когато Бог ти каже да дадеш нещо от себе си, дай и не съжалявай." („Божията воля", УС, 26.12.1943)

„Щом богатият е стиснат, трепери над богатството си, туй богатство ще му се отнеме. Законът е следният: Силният не трябва да бъде силен за себе си, богатият е изпратен да помага на бедните, добрият е пратен да помага; от него зависи — не насила да го карат, а сам да съзнава къде и как да помогне." („Живейте разумно", НБ, 19.06.1932)

„Минавате покрай ваш познат и си казвате: този не заслужава дори „Добър ден" да му кажа. На опасно място се поставяте така. Кажете му: „На добър път. Желая ти успех! Каквото мислиш, да сполучиш!" („900 мисли на Учителя", Лалка Кръстева)

Рудолф Щайнер: *„В каквато степен не последваш желанието си да обвиниш някого, да го осъдиш в случаите, когато си предизвикан в живота, а работиш без каквато и да било критика за поправянето на вредите, на лошото и т.н., в такава степен се издигаш нагоре. Въздържането от критика съвсем не означава, че трябва да си безразличен към лошото, към злото и да го подминаваш и оставиш всичко, каквото е. Човек трябва само да се опитва да разбере лошото, да разбере неговите причини в същата степен, както разбира доброто." (Събр. съч. 34)*

Лев Толстой: *„Осъждането на друг човек всякога е погрешно, защото никога не може да знаеш какво е ставало и става в душата на този, когото осъждаш. Почти всякога, като поровиш в себе си, ще намериш този същия грях, който осъждаш в другите. А ако не си извършил такъв грях, имаш някой по-лош."*

Махатма Ганди: *„Аз виждам само добрите качества у хората. Тъй като самият аз не съм безупречен, не бих си позволил да посочвам недостатъците на другите."*

Не корете слепите за слепотата им. Подайте им с усмивка ръка.
Слепотата е простима, коравосърдечието - не.

49.4. Трудолюбие

Учителя:
„Четвърти елемент, който съсипва виделината, е лекостта... Бих желал в България всеки да се стреми към труд – това се отнася до гражданите, защото за тях се явява опасност от лекостта, а не за селяните." („Виделината", НБ, 01.04.1917)

„Някои се оплакват, че не им се откриват тайни. Какво искат те? Да им дам оръжие, за да се избият помежду си? В Западна Европа съществуват разни учения и братства, членовете на които искат да научат тайните на природата. В това отношение те приличат на онези жени, които отмъщават на своите възлюблени с витриол (сярна киселина)." („Братът на най-малките", ИБ, 01.01.1917)

„Единственото нещо, което повдига човека, е работата. За да се проявите в каквото и да е направление, трябва да работите. Работата е свещено нещо. Работа, вършена с любов, е щастие." („900 мисли на Учителя", Лалка Кръстева)

„Съвременните хора, особено религиозните, говорят за чистота — външна и вътрешна. Те очакват Бог да ги очисти. Не, всеки сам ще се очисти. Сами сте се цапали, сами ще се очистите. За да се очистите, от всички се изисква работа. И богати да сте, пак ще работите. Провидението ще ви постави на последно място, за да ви научи да работите. То няма да тури пари в банката на ваше име, за да ви осигури. Божествените Закони не позволяват никакво осигуряване. Като работи съзнателно, стъпка по стъпка, човек върви напред." („Божественият ръб", СБ, 12.08.1935)

„Който не разбира това учение, отива в друга крайност, очаква всичко от Господ – значи ако Бог мисли за теб, ти не трябва да работиш. Не, това е крива философия. Бог ще промисли за мен само когато насадя 200-300 дръвчета; Бог ще промисли за мен, когато завърша университет; Бог ще промисли за мен, когато работя на лозето и стана опитен лозар; Бог ще промисли за мен, ако познавам добре занаята си... Господ промисля за Своите разумни деца, които учат добре и Го слушат. Всеки от вас трябва да знае по едно изкуство и по един занаят, не е достатъчно само да се молите и мечтаете." („Дерзайте, Аз съм", НБ, 13.05.1923)

„Който иска да върви напред, който се стреми към Бога, който иска да расте в Божествения свят, той трябва да се труди и да работи."(„Стари и нови мехове", НБ, 12.07.1915)

„Природата наказва всеки, който не иска да работи. „По какъв начин?" Като атрофира постепенно организма му и го довежда до положение на паразит." („Добри навици", МОК, 07.02.1923)

„Човек, който е мързелив и не работи, всякога е изложен на несрети в живота. На мързеливия и на глупавия всички са виновни, всеки строй не е хубав за тях. А има и такива, които чакат Господ да им оправи работите. Хората трябва сами да си оправят работите, а не да чакат нов строй или Господа, или друго прераждане. Когато Господ дойде при вас, работите ви трябва да са оправени, за да има какво друго да ви даде." („900 мисли на Учителя", Лалка Кръстева)

„Каквато и работа да свършите, все ще внесете малък тласък в Космоса." („Проводници на Любовта", ООК, 14.10.1931)

„Казват: «Господ ще нареди всички работи.» Ние сме против този възглед – стар възглед е той! Ако това се отнася до Господа, Който е в нас – вярно е, че Той ще нареди всичко, но ние трябва да Го слушаме." („Граници в живота", ООК, 06.01.1932)

„Природата обича трудолюбивите хора. Затова аз казвам, люби Бога и постоянно работи." („Любов към Бога", ООК, 02.11.1932)

„Иска ли някой да си поживее, без да работи, той е осъден на израждане." („Да ви даде", НБ, 15.12.1929)

„Ама нямаме условия за работа." - Условия всякога има. Важно е да имате желание за работа." („Закон за частите и за Цялото", ООК, 24.07.1940)

„Онази работа, която провидението ти е определило, не трябва да се отлага. За всяка мисъл, за всяко желание има определено време, което като пропуснеш веднъж, няма вече връщане назад." („Малкият закон", НБ, 22.06.1919)

„Великите и гениалните хора са станали такива, защото ден и нощ са работили върху своя ум и своето сърце, разработили са ги." („Учение и служение", СБ, 28.08.1940)

„Значи, за да наследи Земята, човек трябва да бъде кротък. – Кой човек наричаме кротък? – Който има добра обхода със себе си и със своите ближни. Той не влиза в стълкновение с никого. Ще кажете, че кроткият човек не прави зло. Не е въпрос да не прави зло; важно е да прави добро. Много хора се въздържат от злото, но и добро не правят. Който не прави нито зло, нито добро, все едно, че нищо не прави." („Блаженствата", СБ, 05.09.1943)

„Знаете ли, че човек остарява от леност, а се подмладява от работа?" („Четири погледа", УС, 13.02.1938)

„Ако човек вярва, без да работи, без да учи, това е суеверие." („Благословена между жените", СБ, 17.08.1930)

„Мнозина мислят, че като станат религиозни, не трябва да учат. Те считат, че всичко ще им се даде наготово. Това е криво разбиране. Човек трябва да учи, да работи, да мисли, да си създаде чиста, права мисъл. Той не трябва да допуска в ума си нито една изопачена мисъл и в сърцето си нито едно изопачено чувство. Не поставяй нито една нечиста мисъл на твоя светилник и нито едно нечисто чувство на твоето огнище." („Внушение и вдъхновение", ООК, 21.12.1932)

Алберт Айнщайн: *„Светът няма да бъде разрушен от тези, които вършат злини, а от тези, които ги гледат, без да правят нищо."*

Едуард Лабуле: *„"Утре" е велик враг на „днес"; „утре" парализира нашите сили, довежда ни до безсилие, поддържайки в нас бездействие."*

Японска пословица: *„Да не вършиш нищо значи да вършиш зло."*

Р. Бертон: *„Както в застоялия вир се натрупват червеи и мръсни влечуги, така се размножават лошите и развратни мисли в мързеливеца."*

Лев Толстой: *„Нищо не поощрява така безделието както празните разговори."*

П. Берон: *„Всичко е лесно за трудолюбивия и трудно за мързеливия."*

С. Смайлс: *„Мързелът, а не работата, е проклятие за човечеството."*

Кришнамурти: *„Заради това, че се опитваш да се заемеш с някаква по-висша дейност, не трябва да занемаряваш обикновените си задължения, понеже, докато те не бъдат изпълнени, ти не си свободен да служиш на друго дело. Не поемай нови задължения към света, а изпълни докрай онези, които вече си поел - всички задължения, които ти сам признаваш за действителни и разумни, а не някакви въображаеми, които друг се опитва да ти наложи."*

И един съвет от мен: Не забравяйте, че винаги, когато имате светла идея за нещо, което ще спомогне за вашето или чуждото развитие, ще идват тъмни духове да ви внушават мисли, че не е сега момента, че няма смисъл, че нямате време за това и т.н. И колкото повече напредвате в Пътя, толкова по-упорити ще бъдат, понеже с напредъка ви Бог все повече ви благославя (с енергия, дарби, интуиция, здраве, сили) и те имат огромна изгода да ви спънат и да вземат това, което иначе е предназначено за вас.

В Ада обявили конкурс - какво да кажат на хората, за да ги отклонят от Божия път. Надигнал се един бяс:

- Да кажем, че Сатаната не съществува.
- Нее - казали останалите в хор - съществуването на Сатаната е очевидно.
- Да кажем, че Бог няма - предложил друг.
- Нее, все някак ще се досетят - отново не се съгласили останалите.

Победила фразата: *„Има време, ще го направиш утре ..."*

49.5. Честност

Учителя:

„Всяко нещо, придобито с лъжа, изчезва... Страшни са последствията на лъжата... Говорете винаги Истината, за да не загубите вярата си. Не затваряйте пътя на Любовта и Светлината в себе си." („Което не е", УС, 07.09.1941)

„Абсолютно никаква лъжа на ония, които славят Истината, не се позволява — абсолютно никаква лъжа! Вън, в света, може да лъжете колкото си искате — да лъжете и да ви лъжат. Но влезете ли в този Път, да служите на Бога, трябва да турите в ума си Истината." („Твоето Слово", НБ, 19.03.1922)

„Ужасно нещо е, когато човек започне да лъже. Всички негови чувства

и способности започват да се атрофират. Лицето му обрасва с косми. Брадата му ляга назад, а носът му става къс. Челото му става малко, ушите му стават също малки, очите изпъкват, докато най-после този човек съвсем се превръща в животно. Това наричаме закон на израждане." („Избавената душа", НБ, 02.05.1926)

„Истината изключва всякаква лъжа — трябва да изключите лъжата от себе си, от душата си. Първото нещо, което трябва да направите, то е абсолютно да изключите всяка лъжа! «Ами бялата лъжа?» Никаква бяла лъжа — абсолютно да изключите всяка лъжа, и бяла, и черна! В лъжата са заложени всички спънки, в нея са всички условия за нашето робство." („Истината", НБ, 21.10.1923)

„Като знаете това, пазете се от лъжата. Всички грехове и престъпления на човека могат да се простят, лъжата — никога. Тя е най-малкото зло, от което произлизат всички злини... Иде съдба за лъжците — първо тях ще съдят. Ще видите верни ли са думите ми или не...

Лъжата е първият червей, който се е вмъкнал в човека. Той разрушава всичко, каквото срещне по пътя си. Някои го наричат Сатана, други — Антихрист. Когато тоя червей дойде до твоя дом, не го пускай вътре. Кажи: «В моя дом може да влезе само Бог — никой друг...

Това, което опропастява човешкия живот, е лъжата. Цялото богатство на света да ви дават, пазете се от лъжата. Пазете се даже от името ѝ." („Отец ми живее", ООК, 29.06.1932)

„При лъжата човек скъсва връзките си с Бога, с Христа, с напреднали-те същества и с това поставя пречка за своето духовно издигане. При лъжата се образува една астрална експлозия, понеже мисъл-формата на лъжата е в противоречие с истинския факт. И тази експлозия действа разрушително върху този, който е излъгал. При лъжата се изменя химическият състав на кръвта." („900 мисли на Учителя", Л.Кръстева)

"...именно заради една лъжа на първия човек хората сега страдат. Заради лъжата страдат, нищо повече! Единственото престъпление беше заради лъжата. И двамата първи хора бяха в окултната Школа. Раят, това беше една Велика окултна школа, а не туй детинско разправяне, което ни предават." („Никаква лъжа", ООК, 05.11.1922)

„Вие можете да четете каквото искате; даже аз с готовност ще ви препоръчам четиво, книги, каквито искате, обаче, не изпускайте предвид, че тук ви се дава от Духа нещо, което да ви ползва, за да можете да работите. ***И отсега нататък за мен ще е важно – всинца да бъдете верни и истинни. Верни – да не лъжете, а истинни – да ви не лъжат.*** *" (Годишна среща на Веригата, 1914)*

Леонардо да Винчи: *„Лъжата е нещо толкова злокобно, че дори ако чрез нея възхваляваме Божествените неща, тя би отнела част от славата на Бога."*

Рудолф Щайнер: *„Разглеждана духовнонаучно, лъжата е вид убийство. И аз ви говорих, че действително в астралния свят стават вид взривове, когато човек произнася лъжа – до известен степен, вече дори когато той само мисли да я каже, че когато човек лъже, то в духовния свят става нещо имащо твърде разрушително действие, отколкото което и да е нещастие във физическия свят...*

Дори всеки път, когато човек в много лек смисъл от условно приличие, така или иначе украсява истината, всеки път ние имаме работа в духовнонаучен смисъл с проява на лъжа. Целият живот на човека е пронизан, ако не с лъжа, то с лъжеукрасени прояви... Произнасянето на лъжа и несправедливост, несправедливост дори в жизненото поведение, има безспорно последствие за човешкото физическо тяло." (Събр. съч. 102)

Тъй като това е изключително важен въпрос пред всеки ученик - да прекрати веднъж завинаги връзките си с лъжата - споделям три начина, с които при определени условия можем да си служим, без да лъжем, когато биваме „притиснати до стената" например от законите на Княза на този свят:

1. С казване на истина, чиято интерпретация оставяме на събеседника.

Например на въпрос: *„Минал ли си през задължителните ваксини?"* Ако не сме, можем да отговорим: *„Законът ме задължи да го направя."*

В случая действително законът задължава слагането на ваксини и налага съответните глоби при неспазване, и ние изтъкваме само този факт, а не дали сме се подчинили като стадни животни.

2. Да отговорим на въпроса с въпрос. Например, ако някой православен брат започне да ни убеждава колко безбожни сме и как само неговата църква е запазила и спазва Христовите закони и опитва публично да изопачи учението с подвеждащи въпроси[63], можем да му кажем примерно: *„Ще ти отговоря, когато ти ми кажеш каква е била заплатата на Христос, като ръководител на първите християни, плащана му от тогавашната държава, и чиито пример трябваше да следваме?"* А с това почти сигурно ще започне една доста интересна дискусия.

3. Ако все пак няма мърдане, можем да действаме според ситуацията - аз бих избрал мълчанието (ако с думите си бих издал някой брат) или да кажа откровено Истината. И в двата случая останалото е в Божиите ръце.

При всички положения лъжата не е оправдана в никой случай - независимо колко благородна и колко невинна ни се струва. Целта не оправдава средствата. Не можем да работим за Христа с методите на онзи, за когото в Йоан 8:44 е казано: *„Той си беше открай човекоубиец и не устоя в Истината, понеже в него няма Истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжец и баща на лъжата."*

Франсис Бейкън: *„Лъжата разкрива слаба душа, безпомощен ум и порочен характер."*

---

63 Те отдавна правят така: „И изпращат при Него някои от фарисеите и иродианите, за да Го уловят на дума. Те дойдоха и Му казват: Учителю, знаем, че си справедлив и немариш за никого, понеже не гледаш на ничие лице, а истински поучаваш на път Божий. Позволено ли е да се дава данък кесарю, или не? Да дадем ли, или да не дадем? А Той, като знаеше тяхното лицемерие, рече им: що Ме изкушавате?" (Марко 12:13-15)

49.6. Търпение

Учителя:

„Търпението е качество на разумните и великите хора. Само здравият човек, само благородният, само умният, само съзнателният човек може да бъде търпелив... Трябва да си тъй търпелив, както Бог е търпелив – иска се абсолютно търпение! Да бъдем абсолютно търпеливи, значи да бъдем съвършени, а съвършенството е идеалът на нашето развитие " („Двата метода на природата", НБ, 09.09.1923)

„Търпението е основа на знанието. Само гениалните хора, само светиите, ангелите и боговете могат да бъдат в пълния смисъл на думата търпеливи. Казва се за Бога, че е търпелив. Мнозина запитват защо им е търпението, не може ли да се живее без търпение? И без търпение може, но нищо няма да се постигне." („Дело свършено", НБ, 30.01.1927)

„За да има търпение, човек трябва да е дошъл до вътрешно разбиране на живота. Това разбиране се придобива тогава, когато във всичко и навсякъде човек вижда Бога." („Двете полушария", СБ, 22.09.1936)

„Когато човек придобие търпение, всичките му работи се оправят." („Качества на езика", СБ, 17.07.1938)

„Имате ли търпение, можете да постигнете всичко; нямате ли го, нищо няма да постигнете в живота. Човек с търпение е като кораб с котва; човек без търпение е като кораб без кормило... Дълготърпението е признак на великата Любов, която Бог храни към нас. Ако Той нямаше тази Любов, не би ни изтърпял досега; не би изтърпял нашето невежество и нашите низости и отдавна би очистил света от нас. Та с каквато работа да се заемем, каквито блага и да искаме да добием в живота, за нас търпението е безусловно необходимо... Мнозина казват: „Търпението – това е волевост". Не, търпението е велико качество и в човешкия характер няма по-благородна черта от него. Търпението не се ражда с човека, трябва да се добие; Любовта може да ни дойде даром, но търпението трябва да го придобием. А страданието е един процес, чрез който може да се придобие търпението; този е методът за придобиване на търпение...

Търпеливият човек е умен и предвижда бъдещето... Дълготърпението създава условия да се прояви Любовта. Без търпение Любовта не може да дойде у нас. То е първото основно качество – авангард на нейното идване. Когато усвоите туй търпение в неговото широко разбиране, вие ще видите, че то е голяма сила в ръцете на смелия, на решителния човек – такъв човек има велико бъдеще пред себе си...

Та затуй онези от вас, които могат да разбират, трябва да схванат в какво се състои търпението в пълния смисъл на думата – не онова търпение да понасяш обиди; то още не е търпение; тайната на търпението е когато човек ви обиди, да намерите в обидата добрата страна и да я използвате." („Любовта", НБ, 19.07.1914)

„Само умният човек може да бъде търпелив. Той е над обикновените условия в живота." („Съзвучно движение", ООК, 01.06.1927)

„Търпението не е качество само на човешката душа. Ако знае как да постави търпението като идея в ума си, посредством него човек ще може да пробуди всички заспали енергии, дарби и способности в ума си и ще ги впрегне на работа." („До край", НБ, 12.02.1928)

„Търпението е храна за сърцето, то е най-приятното нещо за човека. То е качество, сила, която е достояние на най-разумните, на най-силните същества в света...

За човека във физическия свят е нужна вяра, а вярата се нуждае от Любов и търпение. Тези три качества са необходими за правилното развитие на човешкия ум. Който няма вяра, Любов и търпение, той спъва умственото си развитие." („Славата человеческа", НБ, 01.04.1928)

„Първото условие, което се изисква от учениците на Окултната наука, е абсолютно търпение. Търпението е съзнателен умствен процес. Сега хората нямат търпение. Бият някого, казват му: «Търпи!» Това не е търпение, това е неволя! Търпението е качество само на свободния човек. Търпеливият човек не трябва да бъде външно безучастен към нещата. Търпелив човек може да бъде държавникът. Търпелив човек може да бъде министърът. Търпелив човек може да бъде философът. Майката също може да бъде търпелива. Великите хора трябва да бъдат търпеливи. Да бъдеш търпелив човек, значи да бъдеш велик човек, да понасяш лесно всички трудности на живота." („Запалената свещ", НБ, 04.07.1926)

„Всички страдания в света имат за цел само да изградят у нас търпението – да се научим да търпим, да бъдем хладнокръвни, да гледаме с вяра на бъдещето и каквито трудности и разочарования да имаме, никога да не се обезсърчаваме" („Сънищата на Йосифа", НБ, 02.08.1914)

„Истинското търпение изисква разбиране на нещата. Който знае и може да търпи, той се радва на всичко, което разбира." („Вътрешна връзка", СБ, 20.08.1936)

„Каже ли някой, че не може да търпи хората, това показва, че вярата му е слаба и не се е научил да мисли... За да търпиш хората, вярата и любовта ти трябва да бъдат големи." („Земният и небесният", НБ, 01.02.1920)

„Когато някой се оплаква от себе си, че е нетърпелив, това не се дължи нито на майка му, нито на баща му, а на самия него. Усетът за време не е развит у него. Този човек не знае какво представлява ритъмът на живота. Той започва една работа, постоянства в нея ден, два, три, и като изгуби търпение, напуска я. Щом напусне работата си, спънката, която му е пречела, веднага се премахва. Неуспехите на хората се дъл-

жат именно на отсъствие на търпение в тях. Те започват работите си и не ги свършват." („Дух Господен", НБ, 29.09.1929)

Екзюпери: *„Господи... напомняй ми, че сърцето често спори с разума. Изпрати ми в нужния момент някой, който има силата да ми каже истината, но би го направил с любов."*

49.7. Смелост

„Нечестивецът бяга, без да го гонят; а праведникът е смел като лъв." (Притчи 28:1)

Има две основни причини за страха у хората. Първата е безверието - когато човек не вярва в един Всемогъщ и Всевиждащ Бог, Който бди над нас и без Чиято Воля и косъм не може да падне от главата ни.

Другата причина е грехът - когато човек знае, че не живее според Божията Воля. Ако познава законите на кармата, той би следвало да знае, че определени събития не само са неизбежни за него, но са и желателни, понеже именно те ще го пречистят от натрупаните грешки и ще му позволят отново да се облече в дреха от Светлина. Затова една мъдра гръцка поговорка казва: *„Гони ли те царят - бягай, гони ли те Бог - стой."*

А дори и на някого да се случи нещо, което е незаслужено, но все пак допуснато от Бога, именно то, по Всемирните закони, ще се превърне в най-висше благо за него. От тук стигаме и до заключението, че един вярващ, праведен и добър човек няма основания да изпитва страх. А ако не сме такива - ето срещу какво трябва да се борим, а страхът може дори да ни помогне в това начинание. Учителя казва:

„Не трябва да мислим за бъдещето, а да използваме всички блага, които ни дава днешният ден, за добро; той ни носи всички бъдещи блага. Законът е такъв, че Бог, Който е дал условия за този ден, ще ги даде и за другите; няма защо да мислим какво ще стане с нас в бъдеще, а да бъдем спокойни – има известни закони, които регулират отношенията на хората. Че може някой да направи пакост – това никак не е произволно, то ще стане по самия закон. Всяко нещастие обаче ще ви донесе благословение, всяка мъчнотия ще разкрие нов хоризонт за вас. Туй можете да проверите всякога и затова не трябва да се безпокоите за нещастията, които може да ви се случат." („Житното зърно", НБ, 05.04.1914)

„Който се страхува, ученик не може да бъде." („Окултният ученик")

„Не бива да се страхувате, защото колкото повече се страхувате от едно нещо, това именно ще ви и дойде... Няма случай в човешката история, в който праведният човек да е останал гладен, жаден, изоставен." (Годишна среща на Веригата, 13.08.1911)

„Страхът е животинско чувство, което трябва да се възпитава." („Проявеният живот", СБ, 03.10.1943)

„Знаете ли, че страхът ражда тъмнината в света? А страхът е роден от греха. Тъй седи въпросът. Страх, не предпазливост, защото човек, който знае, че съществува една първична причина, и при това се страхува, този човек не е разбрал смисъла на тая причина. Тъй ще влизате, като ученици — без страх и без тъмнина...

Страхливият човек учен не може да бъде, нито философ, нито държавник, никакъв не може да стане. Страхливият човек ще има живота на заека, а от заека по-страхлива е жабата. А жабата е емблема на крайния материализъм. Това е един факт. Следователно всички хора материалисти са страхливи. Вземете на един най-смел човек, материалист, парите и ще видите, че той ще изгуби и ума, и дума." („За страха и безстрашието", МОК, 01.03.1922)

„От гледището на окултната школа на Бялото Братство съмнението и страхът – това са негативни качества, които показват, че висшата Любов не е проникнала в човешкото сърце, слабо го е засегнала. При това страхът и съмнението показват, че висшата Божествена Мъдрост слабо е засегнала човешкия ум." („Страхът и съмнението", МОК, 24.05.1922)

„Страхът води началото си от животинското царство, където той се счита за висше чувство. Човек обаче не трябва да се осланя на страха страхът може да му представи страшни картини, с които да го изкара от релсите на неговия живот. Единственото нещо, което може да избави човека от страха и да го направи смел и силен да му се противопоставя, е да възприеме мисълта, че в света съществува една велика разумна сила, която управлява всичко. Тази сила има свои закони, които прилага в живота, вследствие на които нищо не става произволно и случайно. Ето защо и всеки човек, като разумно, мислещо същество, спада към този разумен свят, към тези разумни сили. Щом е така, при каквито условия и да изпадне човек, тия сили ще го изведат на благополучен край." („Тази притча", НБ, 26.12.1926)

„Страхът е турен само като препятствие да се изпита вашият характер, за да видите колко сте силни. Без страх не може в света. Бог е вложил в страха една сила и ти трябва да хванеш страха и да извадиш от него тази сила за своето самоусъвършенстване. Страхът ще ходи с тебе, но ти няма да се страхуваш." („Избавената душа, НБ, 02.05.1926)

„Сегашните хора се страхуват от всичко. Добро нещо е страхът, но кой страх? Само онзи страх, който е начало на всяка мъдрост. Страх, който ограничава човека да проявява доброто в себе си обаче е спирачка, която му създава редица страдания. Следователно заместете този страх с Мъдрост. При всеки друг страх бъдете смели, проявете дързост... Само по този начин човек може да бъде носител на Божията Любов, на Божията Мъдрост и на Божията Истина. Само така човек ще стане проводник на Божията Правда, на Божията Добродетел." („Дерзай, дъще!", НБ, 05.02.1928)

„Бог разполага с хиляди методи, с които може да помогне на всеки човек. Трябва да бъдете смели, от нищо да не се безпокоите. И мечка да срещнете на пътя си, не се безпокойте... Ако окултен ученик срещне мечка, той ще коленичи на земята, ще повдигне очите си нагоре и усърдно ще започне да се моли на Бога. Като види това, мечката ще отстъпи настрана." („Работа на природата", ООК, 20.07.1927)

„Добрият човек не трябва да го е страх от нищо - аз бих желал от нищо да не ви е страх... При всяко изпитание в живота ви трябва да бъдете смели Бог ви е поставил на това изпитание, поставил ви е да страдате, за да придобиете една опитност, за да знаете." („Естествени правила", ИБ, 07.04.1932)

„Философите днес казват, че човек е абсолютно свободен. Покажете ми един свободен човек! Свободни са мъчениците, светиите, които са умрели за вярата си. Онзи, който може да умре гладен, той е свободен. Всеки, който не го е страх от страданията, всеки, който не го е страх от смъртта, всеки, който не го е страх от студа, всеки, който не го е страх от беднотията, всеки, който не го е страх от безпаричието, е свободен човек." („Според делата", НБ, 20.12.1931)

„Най-голямото зло е за светиите, за гениалните хора. За тях това е голяма привилегия. Мъчениците минаваха през огън, но те пееха и славеха Бога, смятаха, че всичко е за добро. И първите християни бяха бити, но те се радваха, че Бог ги е удостоил да минат през този огън." („Малкото добро", ООК, 22.06.1932)

„Любов, в която има страх, не е истинска. Единствената сила в света, която не познава страха, е любовта." („Аз и Отец едно сме", НБ. 20.04.1930)

„Страхът подразбира известна слабост. Щом забележи в себе си известен страх, човек трябва да работи, за да се справи с него, да го преодолее. Не се ли освободи от страха, той прилага лъжата." („Тайната стаичка", СБ, 19.08.1942)

Ю. Дебс: *„Предпочитам да бъда свободен дух в затвор, отколкото подлизурко и страхливец на свобода."*

Имануел Кант: *„Най-малко се боят от смъртта хората, чиито живот има най-голяма ценност."*

Алън Х. Нойхарт: *„Преодолях страха си, след като първото ми рисковано начинание пропадна и небето не се продъни."*

Ралф Уолдо Емерсън: *„Най-добрият съвет, който някога съм получавал, го чух от един млад човек, който ми каза – винаги прави това, от което всъщност се страхуваш."*

Томас Карлайл: *„Първото задължение на човека е да преодолее страха. Докато му треперят коленете, действията му си остават робски."*

Албер Камю: *„Тези, които нямат достатъчно смелост, винаги ще намират философия, с която да се оправдаят."*

Захари Стоянов: *„Боли ма! Боли ма, ама не за стоката, не за имота, не за къщата. Огън да ги гори, вятър да им вее пепелта! Боли ма, че цял живот чуках зъби от страх! Цял живот да живееш в страх, знайш ли какво е?... Пък проста излезе тая работа, да надмогнеш на страха си отгоре. Узнах го, ама късно! Еех, де цял живот да бях живял като тия последните дни..." (из „Записки по българските въстания")*

Смел е не онзи, който не се страхува, а този, който умее да заглуши своите страхове и има волята да действа.
Друг вид храброст не може и да съществува.

Послеслов

„И тъй, бъдете будни, понеже не знаете, в кой час ще дойде вашият Господ." (Матей 24:42)

„А оня слуга, който е знаел волята на Господаря си, и не е бил готов, и не е постъпвал по волята Му, ще бъде бит много; [...] И от всекиго, комуто е много дадено, много и ще се иска, и комуто много е поверено, от него повече ще се изисква." (Лука, 12:47-48)

„И тъй, братя, радвайте се, съвършенствувайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живейте в мир - и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас." (2 Коринтяни 13:11)

Учителя:
„Божите закони не търпят отмяна и отсега нататък няма сила, която да препятства за идването на Царството Божие. Всичко ще си отива по естествения си ред и път." (Годишна среща на Веригата, 18.08.1918)

„Та казвам: Всичко онова, което се случва в живота ви, считайте, че е за ваше добро. И в Писанието е казано: „Всичко, каквото се случва на онези, които любят Господа, ще се превърне за тяхно добро." Знайте, че доброто ще подмлади сърцето, а мисълта ще подмлади ума. Благородството ще подмлади душата, а силата ще подмлади човешкия дух. Следователно, силата е за духа, благородството – за душата, светлината е за ума, а доброто е за човешкото сърце. Тези неща ви пожелавам и на вас." („Сила, благородство, светлина и доброта", НБ, 05.12.1937)

„През всякого едного от вас ще минат известни сили на новата кул-

тура, необходими за нея. Затова всички бъдете верни и истинни, не се отклонявайте във второстепенни неща, но бъдете верни на призванието си и постоянни в молитвата си.

Днешната тъмнина ще се обърне на бъдеща Виделина, днешните страдания ще изработят бъдещото Добро. Радвайте се, че вашият Дух се приближава до Бога. Оставете се напълно Той да ви ръководи. Временните промени в живота са преходни. Те са както годишните времена...

Днес е бурно и облачно или дъждовно, или пък ясно, със Слънце и приятно. Вярата, Надеждата и Любовта – те са основата. Сега е мрачкаво, но иде ден. Зорницата, която е на нашия хоризонт, го доказва. Той е славен ден, блажен ден на Живота. Ние сме пришълци и странници на този свят. Нашето отечество е другаде. Като свършим своята работа, ще се отправим към дома на нашия Небесен Баща. И тъй, мислете честно, чувствайте благородно и действайте безкористно." („Учителя", Б. Боев, Б. Николов, М. Константинов, М. Тодорова)

Рудолф Щайнер: *„Онези хора, които днес (1924 г.) приемат антропософията по един честен начин, подготвят своите души да се преродят след възможно най-кратко пребиваване между смъртта и едно ново раждане в края на 20-то столетие... И нещо, което трябва да приемем в нашите души, мои мили приятели, е съзнанието, че в неговата същност антропософското движение е призвано да действа по-нататък... в почти всички ваши души тя е призвана отново да се яви в края на 20-то столетие, когато трябва да бъде даден големият тласък за духовния живот на Земята, защото иначе земната цивилизация ще навлезе окончателно в нейния упадък, признаците на който тя още днес така силно показва.*

Това е, което от такива основи бих желал да запаля във вашите сърца, мои мили приятели, нещо от пламъците, от които се нуждаем, за да направим още сега толкова силен духовния живот сред антропософското движение, че да се явим подготвени по един правилен начин, когато настъпи онази велика епоха, в която отново ще действаме на Земята след съкратено пребиваване в свръхсетивния живот; когато настъпи тази велика епоха, при която за спасението на Земята точно в нейните най-важни страни ще се разчита именно на онова, което антропософите[64] могат да направят." (Събр. съч. 238)

Конфуций: *„Ако мислите за една година напред - създайте градина; ако мислите за десет години напред - посадете дръвчета; ако мислите за 100 години напред - просвещавайте хората."*

Саади: *„Блажен е онзи, който може да пожертва за щастието на другите щастието на своя живот."*

Руми: *„В това да превъзхождаш другите няма нищо благородно. Истинското благородство е в това да превъзхождаш предишния си аз."*

---

64 Според мен Щайнер използва думата „антропософи" в нейния широк смисъл, визирайки учениците на Бялото Братство.

Алберт Швайцер: *„Това е съдбата на всяка истина – да бъде обект на присмех, когато за пръв път е изказана. Някога се е смятало за смешно да се предположи, че чернокожите са наистина човешки същества и че би трябвало да се третират като такива. Това, което някога е било смешно, сега е неопровержима истина.*

Днес се смята за преувеличение да се прокламира постоянно уважение към всяка форма на живот като сериозно изискване на рационалната етика. Но идва времето, когато хората ще бъдат удивени, че човешката раса е съществувала толкова дълго преди да осъзнае, че неразумното посягане на живота е несъвместимо с истинския морал. Моралът в своята абсолютна форма обхваща отговорността към всичко живо."

Джим Рон: *„Не искай да бъде по-лесно, искай да си по-добър.*
Не искай по-малко проблеми, искай повече умения.
Не искай по-малко предизвикателства, искай повече мъдрост."

А. Касон: *„Успехът винаги и навсякъде започва с една дума: решителност."*

Корней: *„Който е решил да победи или да умре, рядко бива победен."*

Нелсън Мандела: *„Свободата не е само да свалиш оковите, а да живееш по начин, който уважава и укрепва свободата на другите."*

Махатма Ганди: *„Човек е толкова велик, колкото е работил за добруването на своя ближен."*

Микеланджело: *„Не се тревожете, Бог не ни е създал, за да ни изостави."*

Благодаря ти, читателю, че пожертва част от времето си, за да повървиш редом с мен в това пътуване към Бога. Ако си усетил импулс да продължиш в този свят път, като се присъединиш в работата по някоя от описаните идеи или пък по други, по-близки до душата ти, ще се радвам, ако мога да съдействам с нещо. Би било прекрасно да се обединим, дори и малък брой хора със сходно мислене, и да фокусираме силите си върху задачите, които са ни поставени от Братството. Ще се радвам да обменим мисли и опит върху тях и задружно да работим за идването на Царството Божие.

За всякакви идеи или забележки, може да ми пишеш на **teo@istina.bg** или на фейсбук: **www.facebook.com/dete.na.svetlinata**

И един братски съвет: Не чакай докато всичко се нагласи точно. Нещата никога няма да са перфектни. Ако бяха - идването ни на Земята би било безцелно. Винаги ще има предизвикателства, препятствия и неподходящи условия. И какво от това? Започни днес. Защото всяка стъпка в Пътя към Бога ни прави по-силни, по-опитни, по-мъдри, по-любящи и по-добри.

И, моля те, не вярвай сляпо на никого. Дори и на мен. Пресявай всичко чуто от психолози, лекари, духовни учители и т.н. Вслушвай се в своите

разум и интуиция, прави това, което ти подсказва твоя вътрешен глас.

В този ред на мисли, ако някъде съм допуснал грешка поради неразбиране на Битието в достатъчна дълбочина, нека се пише на моя сметка, а не на духовните учители, които са ми помагали в тази задача.

Това, което изнасям, не е напълно разкриване на Християнската Мистерия, а е само едно малко повдигане на булото, зад което се разкриват чудни истини, които око не е видяло и ухо не е чуло. Истини, които Бог е приготвил за онези, които Го любят. Използвай разумно времето и енергията си и не забравяй, че музиката, която слушаш, хората, които срещаш, мечтите, които имаш, разговорите, в които се включваш, и действията, които предприемаш, определят твоята бъдеща съдба.

Ето че дойде време да напиша и последните редове на тази книга. Имам още много какво да споделя, но за всяко нещо под Слънцето си има подходящо време. Вярвам оттук насетне Бог винаги ще ни среща с душите, с които сме дошли заедно да служим вярно и отдадено за Слава Божия - рамо до рамо с всички ангелски йерархии и със Самия Христос.

Каквото трябва да бъде казано, ще бъде казано. На първо време на сайта **istina.bg** , а ако е рекъл Господ скоро и в лични срещи с всички близки и търсещи души. Всичко едва сега започва.

Досега бе само подготовката за същинските ни задачи в този живот и за решаващото време, в което навлизаме.

Попътен вятър, братя и сестри! Христос напред и ние след Него!

Гаси ли се туй, що не гасне?

„Вие сте виделината на света. Не може се укри град, който стои наврьх планина. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички вкъщи. Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец." (Мат. 5:14-16)

Завършвам тази книга с две притчи, които по свой начин обобщават всичко написано досега. И в един глас с Учителя ви казвам: *„Желая на всички ви да бъдете запалени свещи, отдалеч да светите и всички да ви се радват. Запазете в себе си идеала към съвършенство и към него постоянно се стремете!" (Стремеж към съвършенство", ООК, 29.09.1926)*

Настъпи вечерта. Човекът взе малката свещ от кутията, запали я и започна да се изкачва с нея нагоре по дългата вита стълба.

- Къде отиваме? – попита свещичката.

- Качваме се на кулата, за да осветим пътя на корабите в пристанището.

- Но нито един кораб в пристанището не може да види моята светлина! – възрази малката свещичка.

- Дори пламъкът ти да не е голям, - каза човекът, - въпреки всичко продължавай да гориш толкова ярко, колкото можеш. Другото остави на мен.

Така разговаряйки, те стигнаха до върха на стълбата и застанаха до голямата лампа на кулата. Човекът доближи малката свещичка и с огънчето

ѝ запали фенера. Скоро големите полирани огледала зад лампата отразиха лъчите на малката свещ и нейната светлина се разпространи в протежение на цели мили околовръст и навътре в морето, осветявайки пътя на корабите и пътешествениците.

* * *

Един ден кибритената клечка отишла и казала на свещта:

- Имам задачата да те запаля.

- О, не, недей - изплашила се свещта - само това не. Ако започна да горя, часовете ми са преброени. Никой повече няма да може да се възхищава на красотата ми.

- А искаш ли цял живот да си останеш такава - красива и студена, без преди това да си живяла? - попитала кибритената клечка

- Но горенето причинява болка и ще изтощава силите ми минута след минута.

- Така е - отвърнала кибритената клечка - Но това е тайната на нашето призвание. Призвани сме, да бъдем светлина. Ако не те запаля, ще изгубя смисъла на моя живот. Аз съм тук, за да създавам огън. А ти си свещта, ти трябва да светиш за другите и да даряваш топлина. Всичко, което отдадеш като болка и страдание, и сила, се превръща в светлина. Ти няма да изчезнеш, когато изгориш. Други ще продължат да носят твоя огън. Само ако се откажеш, ти ще умреш завинаги.

Тогава свещта изправила своето фитилче и казала, изпълнена с очакване: **„Моля те, запали ме...”**

* * *

“... и като ги учите да пазят всичко, що Съм ви заповядал, и ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света. Амин.”
(Матей 28:20)

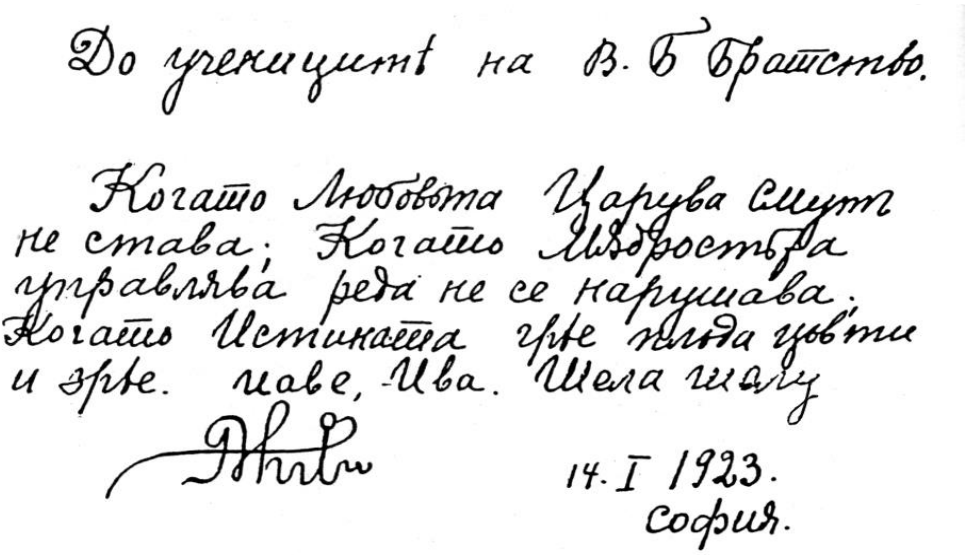
До ученицитѣ на В. Б Братство.

Когато Любовта Царува смут не става; Когато Мъдростта управлява реда не се нарушава. Когато Истината гръе всѣди цвѣти и зрѣе. Маве, Ива. Шела шалу

14. I 1923.
София.